

**AUREAE
DECISIONES SAC.
REG. CONS. NEAP.
NICOLAI ANTONIJ
GIZZARELLI...**

Giuseppe Mele, Francesco
Mele, Diego De Mari, ...

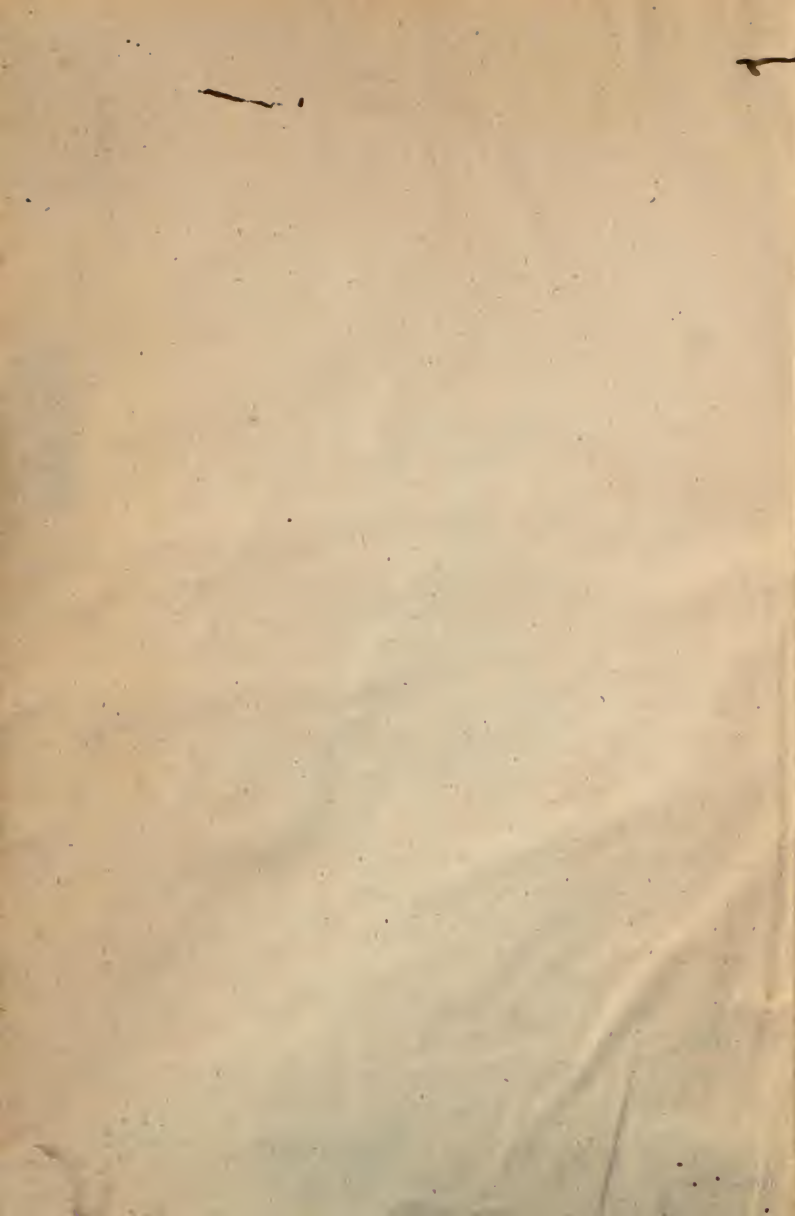
u
M

13. g. g. 45

~~13. g. g. 45~~

B 111058

PLENISSIMAE
ADDITIONES
SEV ANNOTATIONES
ANALYTICAE

AD PERSPICVAS DECISIONES
REG. CONSIL. NICOLAI ANTONII
GIZZARELLI
IOSEPHO MELE BITONTINO I. C.

PRESTANTISSIMO AVTHORE.
HIS ACCEDUNT RESPONSUM SINGVLARE.

FRANCISCI MELE Eius Filij, non minus in vtraque Poesi, quam in
vtroque iure expertissimi.

NECNON AD EASDEM DECIS.
DIDACI DE MARI I. C.
EXIMII RECONDITAE ADDITIONES.

Cum Summarijs, & Indice rerum notabilium.

SVPERIORVM PERMISSV.

Ncep. Ex Typographia Francisci Sauij, Impressoris Curie Archiepisc, **MDCXXXII.**

*Expensis Dominici Vecchi Bibliopole sub Signo Sanctiss. Nominis **IESV.***

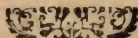

EXCELLENTISS. DOMINO
D. EMANVELI DE FONSECA
ET ZVNICA
COMITI MONTEREY, ET FVENTES

Domino Statuum Domorum de Viedma, & Vglia, & Domino Domus de
 Ribera, & del Solar de Arauio, vni ex tresdecim Ordinis S. Iacobi de
 Spata, Cubiculario Sux Cath. Maieft. Status Consiliario, in Su-
 premo Italiæ Consilio Præsidenti, & apud Summum Pontif.

Extraordinario Oratori; in præfenti tandem Regno
 Proregi, Locumtenenti, & Capitano
 Generali, &c.

IOSEPH MBL E. C. S. P. D.

E T si lucubrationes istas, quas nunc ad te mitto, Comes Ex-
 cellentissime belligerum præfens tempus sibi non expo-
 scat, cum te assiduus bellorum curis in ordinandis, &
 animandis in hæreticas acies agminibus detentum in-
 spiciam, & hæc (cum iustitiæ fetus sint) ad prælia,
 & discrimina sedanda, tranquillitatem, pacemque
 inducendam consentanea magis videantur; Tamen
 cum tu Dux non Martis dumtaxat gloria, sed & iusti-
 tiæ præsertim splendore, vndique decorris, & tantus
 es, vt eodem tempore non minus in expellendis hostibus, quam in legibus
 promulgandis aequè potes incumbere, illas, te clangentium, in medio tuba-
 rum, armorum strepitus, commilitonumque audacium ardoris non asperna-
 turum confido. Principis enim maiestas, cuius tu meritissimas, & exactissi-
 mas in hoc Regno Vices geris armis decoratam simul, & legibus armatam,
 vt se præbeat, oportet. Quod sanè in te hodie fatemur, cum te populorum
 gubernationi, & ab hostium incurfu defensionis satis studere agnoscimus: &

adeo te geris in hoc sublimi munere , tibi ab inuictissimo Rege nostro Philip-
po IV. pro immensis de rebus gestis , meritis elargito , vt quemadmodum
successoribus tuis autoritate tua trades illud augustius , ita obseruantia , & in-
tegritate angustius . Tua igitur pro singulari humanitate nutantem hunc fœ-
tum erigere , claudicantem fulcire , titubantem vitali aura perfundere , & à
tenebris ad splendidissimam lucem euocare non grauaberis , cum ob eximias
tui animi virtutes , tantus in te gloriæ splendor eniteat , vt possis , & quasuis
vel obscurissimas tenebras tuis radijs nouus fere Sol illuminare . Nouus , in-
quam , ferè Sol , nam sola inter te , & Solem obseruatur discrepantia , scili-
cet , quod vbi tu excelsis ortus splendoribus totam Hispaniam , totumque
orbem illustras , ibi Sol sero tandem cadens occasu totam Hispaniam , to-
tumque Orbem obtenebrat ; Sol es & simul tecum non nocturna , sed diur-
na vigent sydera . Vale ergo inclytus optimarum virtutum Mæcenas , teque
Deus Opt. Max. Christianæ Rcip. quam diutissime asseruet , tuamque fortu-
net felicitatem . Datum Bitonti die 17. Iulij 1632.

AD² LECTORES FRANCISCVS MELE AVGUSTO RIVS FILIVS

cula non figaris, sic enim egomet adhuc adolefcens post meas amator. Epist. iam impressas in distic. fol. 117 vobis cecini.

Osceph Mele I.C. Genitor meus diutissime insudando, & elucubrando (cum imò difficilissimè sit inuentis addere, quando inuentor plura dixerit) ex fragrantissimo, sed disperso variarum Apium Melle vobis magis mellissuos, ac dulciore fauos elegit. Dulciore sanè, nam si ex flore mel quidem dulcissimum traducitur, quid erit si ex melle mel componatur? Mele, ex melle mel vobis eduxit, Gustate, passus enim erit dulcissimus, ac placidissimus, sicut elaboratissimus. Nec vos inter ne&aream cibi suauitatem ex acutissimis spiculis turbabimini; ille enim nē vos Apis nomine deterreret, sibi potius mellitum nomen adscripsit. Vos quoque spi-

Mella Pater tibi dat, non figit spicula Lector.

Tu quoque non figis spicula mella dabis.

Vnum tamen vos monco, nam & si in alijs decif. eiusdem Consiliar. Gizzar. olim Siciliæ impressis, in earum ordinatione aliquantulum fuit erratum, Additiones tamen istæ, necnon I.C. Didaci de Mari, non secundum earum ordinem, sed secundum verum Neapolitana in Typographia obseruatum regulantur in hoc ergo animaduertite, & valete.

Imprimatur.

Paulus Squillante Canon. Dep. vid.

Felix Tamburellus Vic. Gen.

Excellentissime Principi.

Vidi Iussu Excellentiz Tuz Additiones Iurium singulis Decisionibus Regij Consiliarij Gizzarelli, quas intendit in lucem edere V. I. D. Ioseph Mele Ciuicatis Bitonti, & illas Thyphis dignas existimaui. vale die 23. Augusti 1629.

Excellentiz Tuz.

Minimus seruus.

Federicus de Rosis.

Imprimatur.

Tapia Regens, Enriquex Regens, Lopez Regens, Roultus Regens.

ALLECCELLENTISS. SIG.

CONTE DI MONTEREY
VICERE DI NAPOLI
DEL SIG. GIOSEPPE
DE DOMINICIS.

PRia in giournile etade Ero inuitto,
Cinto l'Elmo nel crin l'vbergo al petto.
Lo ferro al braccio, in fulminante aspetto,
Piagaste molto il predator d'Egitto.
Hora d'Astrea seguendo il camin dritto
La spada del voler giusto, e perfetto
Vibri, e di maestra senil ricetta
Trafiggi il trafittor, alzi il trafitto.
Col giusto gouernar tu dai ristoro
A questo poco men, ch'è linto Regno,
E fai età del ferro età dell'oro.
Tu in pace ci mantieni, e ci dai segno,
Che spreggiando ogni freggio ogni tesoro,
Sei de la nostra scudo, e sostegno.

DEL SIG. HORATIO MELE ALLE STELLE DEL MEDESIMO.

Questa splendida luce,
Che te Sebeto in alba
Nasce dal Nume, che l'bel giorno adduce,
Ma non puoi dir se prende
Altra luce, e splendor vaga si rende,
Onde s'ammira, & Cole,
Che s'ha lume dal Sol, da gloria al Sole.

D. IOANNIS ANGELI GALA BITONT.

CAROLO TAPIA REGENTI
ANAGRAMMATYS MVSVS.

Olor canit, & rapit apes.

Epigramma.

GRandiloquam resonare lyram, grandesque coturnos
Inducere obtineat, qui tua facta canet,
Calliopæa, Linusque silent, & cantor Apollo
Verba, modosque negat, concinat albus olor.
Ipse sibi sic alta canit, sic allicit omnes
Metellus, & apes attrahit, atque rapit.
Vt cum melle fauos dulci cum neclare cellas
Transfert, & prompto sentiat obsequio.
Carole, quos tibi collectos dicat accipere flores
Mele velut libani sedula legit Apis.
Hinc odor, & dulcor, qui te, surgente, trahetur.
Nomen ab occasu proteget esse suum.

S O N E T T O.

del Señor

DON IVSEPPPE FILIV

AL SENOR

FRANCISCO MELE

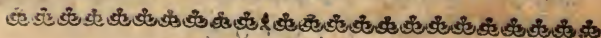
POETA FAMOSISSIMO.

POR los ayres, estiendaſe la fama,
Y publique del vno al otro Polo,
Prodigios y Excelencias, tuyas ſolo,
Que muchas mas tendra, ſi mas derrama.

Si fue, unico Marcial en la Epigramma,
En ſu lengua lo fue; tu qual Maiuſolo,
Gudiciaſte la agena, pues de Apolo,
Tu dignas ſienes, el laurel, aclama.

Mele, en tu lengua te apellidan todos.
Con raçon: pues la miel de la latina.
Brot a tu ingenio, con prodigio tanto;

Y viendo, coſa en ti tan peregrina,
Que excede à todos limites, y modos;
Te admiro mas, ſi mas, tus glorias canto.

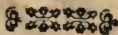

PEREGRINI SCARDINI

AD AVCTOREM.

Epigramma.

PAcc tua hæc dico; ſatis eſt tinxiffe Palatum
Turba oleum dulci neſtæris imbre tuum;
Si licet, apponas ſucco tua labra parumper
Terreno: & noſtris vttere læta cibis.
En melle hic lepidò carebeſia plena Joſephus
Suggerit: & taliscorda liquore beat.
Iam bibe: mellita dices dulcedine capta;
Non alio viſci Neſtare poſſe louem.

A D IOSEPHVM MELE

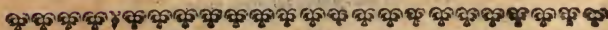
I. C. EXIMIVM, ATQVE ELOQVENTISSIMVM.

MARCI ANTONII QVINCTI

E MONTE ALBANO.

Carmen.

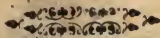
V Er erat, Hybleos raptura examina flores,
Vergebantque nouis castra mouere fauis.
Colle sub aprico niueo de pumice fontem,
Ramorum est modico frigore Sylua regens.
Fulua hic deposita Tritonia, casside, & basta,
Hac propè (lata tamen) corde premebat aquas.
Palladis en quanam Iosepho numen alumno,
Perpetuo ut maneat, munera donet, bonos?
Sic ait, atque decus motiens tibi corde futurum
Palantes Syluis anxia uidis apis
Protinus excipiens tibi Ioseph, inserit illas,
Inque os, & mellis nomina dixit habe.
Mille amplius pariter te ornauit dotibus, omnes
Eloquio legerent, et noua mella tuo.
Mellifer unde tua celeres super astra volatus.
Pradulcis fama dirigit esque sonus.
Praesidiumque tuum perquirunt, undique cuncti,
Iuridicique decus dicenti omne fori.
Quod mihi mellis tuo si dependere licebit
Ore tuo, felix tunc ego Quinctius ero.

A V C T O R.

AD HONVPHRIVM SAVIVM

HVIVS OPERIS IMPRESSOREM.

P Alladium cognomen habes Sapientis HONVPHRI,
Nunc non Palladium nomen habebis Apis.

M Ellea sub pralo, dum mittis opuscula temet
Perpetuas: tibi met nomina mittis Apis.

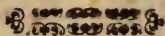

ADDITIONES PLENISSIMAE

AD DECISIONES REG. CONSIL.

NICOLAI ANTONII

GIZZARELLI

A V T H O R E

IOSEPHO MELE BITONTINO

VTR. IUR. DOCT.

Fœliciter incipiunt.

S V M M A R I V M.

- 1 *Mulier præfertur ex communi opin. creditoribus anterioribus habent. tacitam hypothecam sed contraria opin. de iure verior prima in iudicando, & consulendo recepta.*
- 2 *Mulier an præferenda creditoribus in bonis postea quaesitis, & nu. 60.*
Dux Alcalanorum Prærex laudatur.
- 3 *Mulier habet privilegium pro dote soluto matrimonio ante dotis restitutionem, secus post dotis restitutionem.*
- 4 *Mulier privilegium competens, an transeat an hæredes, vel ad filios, & ad quos, & n. 6.*
- 5 *Hypotheca privilegium transit in quemcumq; transit ipsa actio etiam in diabolum, sine tamen privilegio prælationis.*
- 6 *Ius prælationis an cedi possit.*
- 7 *Privilegium dotale, an cedi possit extraneo, et quid in actione de dote.*
- 8 *Mulier petens asscuracionem, an possit actionem hypothecariam sibi contra maritum, & creditores cõpetentem alteri cedere, assertur opin. negativa, quæ limitatur nu. 10. & 11.*
- 9 *Clausula a constituens, & ponens in locum vicem, & constituens procuratorem velut in rem propriam, & cedens omne ius omnemq; actionem quid operentur in cessionib.*
- 10 *Mulieris privilegium pro dote in casu dubij transit ad quemcumq; extraneum ad quem transit dotis actio.*
- 11 *Privilegium quod habet mulier pro dote an habeat eius pater.*
- 12 *Et an dictum privilegium transeat in legatarium.*

Legatarius improprie repræsentat defunctum.

- 13 *Privilegium mulieris circa prælationem, an habeat extraneus dotans.*
- 14 *An eo privilegio potitur mulier infidelis.*
- 15 *Mulier hæretica an amittat privilegium, vel dotem, & an sterilis, & an mulier contra mulierem.*
- 16 *Privilegium quod competit mulieri competit pro vera dote.*
- 17 *Dos vera, & putativa conveniunt.*
- 18 *Instrumentum dotis putative habet executionem paratam sicuti instrumentum dotis vere.*
- 19 *Dos putativa, quæ datur sponso, quæ ante contractum matrimonium venit restituenda non est dos, & nõ reperitur privilegiata, & ibi de quasi dote, quæ promittitur sponso.*
- 20 *Dos quæ a Thone petatur declarato matrimonio nullo.*
- 21 *Dos promissa, an habeat privilegium quo ad anterioritatem.*
- 22 *Et an dos confesata.*
- 23 *Dos confesata habet privilegium prælationis, quod habet dos vera numerata contra creditores viri si lapsa sunt tempora opponendi exceptiones dotis non numerata.*
- 24 *Geminata confessio dotis receptæ tollit exceptionem dotis non receptæ, nec solutæ, nec numeratæ.*
- 25 *Geminatio multa operatur.*
- 26 *Dos præsumpta, an habeat privilegium dotis.*
- 27 *Dos præsumpta vera dos est.*
- 28 *Dos à l. constituta, an habeat privilegium dotis.*
- 29 *Præteritum verum dotale, an habeat privilegium dotis.*

ADDITIO. IOSEPHI MELE

- 31 Pretium rerum dotialium, uti subrogatum efficitur dotale.
- 32 Aumentum dotis habet eadem privilegia dotis.
- 33 Aumentum dotis, an habeat privilegium anterioritatis, sicut dos.
- 34 Bona paraphrenalia, an habeant privilegia dotis.
- 35 Interesse dotis, an habeat privilegium dotis.
- 36 Fructus dotis, an habeant privilegium dotis.
- 37 Fructus dotis non sunt accessorii, sed augent dotem.
- 38 Privilegium, quod habet mulier pro dote, an habeat pro antistato.
- 39 Dos & antiphatum habent paritatem.
- 40 Mulieris in dote damnum in antiphatu lucrum consideratur.
- 41 Instrumenta duo si reperiuntur. Eodem die confecta praefertur mulier creditori alterius instrumenti eo, die confecti, & quid de duobus testamentis eo die confectis ibi.
- 42 Quid quando sumus inter creditores priuatos.
- 43 Quid quando est opposita bona.
- 44 Hypoteca anterior consideratur per horam.
- 45 Hora anterioritas est in consideratione, et 54 Ordo scripturae, an pro sit si non ad sit hora.
- 46 Privilegium prelacionis, quod competit mulieris, an competat viro.
- 47 Et an privilegium tacite hypothecae.
- 48 Mulier cum tacita hypotheca, an praefertur habenti tacitam anteriorem opin. affirm. intellige, et num. 50.
- 49 Quae ampliatur etiam si inter creditorum esset pupillus habens bona tutoris tacite obligata.
- 51 Hypoteca dotis posterior concurrens cum hypotheca tacita anteriori privilegiata, quae praefertur.
- 52 Mulier est privilegiata etiam in actione personali in qua venit praefenda.
- 53 Hypoteca mulieris in bonis viri a quo tempore incipiat, & nu. 55. 56. 57.
- 58 Hypoteca quam habet mulier tribuit ius apprehendendi, adipiscendi, & retinendi.
- 59 Hypoteca dotis in matrimonio contracto inter consanguineos, an incipiat a die constitutionis dotis, vel dispensationis.
- 60 Mulier in bonis quae sitis per virum post contractum matrimonium, an praefertur creditoribus habentibus anteriorem expressam.
- 61 Fiscus an praefertur in bonis quae sitis post obligationem, & cui incumbat onus probandi acquisitionem factam ante, vel post n. 62.
- 63 Constitutio, an operetur ad bona postea, quae sita, et quid si esset clausula ex nunc pretio 64.
- 65 Dos, & Fiscus paribus passibus ambulant, et quomodo nu. 66. & nu. 71.
- 67 Dos, & Fiscus dicuntur aequale privilegium habere.
- 68 Privilegia dotis, et Fisci conquassantur, non communicantur, & nu. 72.
- 69 Regula l. qui prior in tempore habet locum inter dotem, & Fiscum.
- 70 Casus in quo Fiscus praefertur doti etiam anteriori, & mulier praefertur Fiscu.
- 71 Privilegia personalia, & prelacionis competentia fisco transeunt in cessionarium si hoc agatur secus dotis.
- 72 Soluens fisco habet privilegia fiscalia etiam personalia si hoc agatur, & cessio requiritur nu. 75.
- 73 Fiscus, an habeat privilegium contra mulierem de iure consuetud. n. Neap.
- 74 Creditoribus concurrentibus in actione personali praefertur habens favorabiliorem causam, & quid si concurrant dos fiscus, & Ecclesia ibi.
- 75 Instrumenta duo eodem die confecta unum Fisci alterum mulieris ex quibus non approbatur modo aliquo de prioritatem, quod praefertendum, & nu. 79.
- 80 Primi pilus quis sit, & an hoc officium sit in usu.
- 81 Dos in iure reperitur magis privilegiata in Fiscu.
- 82 In dubijs quae sit, magis contra Fiscum iudicandum, & nu. 84.
- 83 Fiscus est ultimus privilegiorum.
- 84 Fiscus quando concurrens cum alijs vitur privilegium sibi a iure concessum.
- 85 Privilegia Fisci enumerantur.
- 86 Fiscus avocat pecuniam solutam posteriori creditori, & quando habet locum n. 87. 88. Idem privilegium in dote nu. 88.
- 89 Creditor priuatus non avocat pecuniam solutam posteriori, & quid si soluta, ab herede cum beneficio l. n. 90.
- 90 Fiscus extra privilegia sibi a iure concessa semper vitur iure priuati.
- 91 Fiscus non est privilegiatus nisi expresse in iure ita reperitur.
- 92 In Fiscum non transeunt, quae transeunt in extraneum.
- 93 Publicatis bonis non publicantur feuda.
- 94 Dos extra eius privilegia in iure expressa, non est privilegiata nu. 96.
- 95 Specialis non sunt multiplicanda intellige nu. 99.
- 96 Privilegia sunt priuata lex.
- 97 Extensio ex identitate rationis fit etiam in casibus exceptis a regula.
- 98 Extensio propria non dicitur quando est eadem ratio, & omnimoda similitudo n. 101.
- 99 Extensio in correctorijs quando, & quomodo fiat.
- 100 L. hac edita l. §. in omnibus C. de secund. nup. assertur. 106 Opin.

- 106 *Opin. communis non ascenditur, quando validiores rationes eam vincunt.*
 107 *Extensio equiparationum.*
 108 *Argumentum ab equiparatis validum, & quando nu. 109.*
 110 *Lex nova disponens in vno ex casibus equiparatis per l. veterem habet locum in alio.*
 111 *Casus duo equiparati in l. antiqua dispositum in vno censetur dispositum in alio.*
 112 *L. si quis qui de iur. fis. assertur.*
 113 *Fiscus, & Ecclesia equiparantur.*
 114 *Ecclesia favorabilior fisco, & miserabilioribus personis nu. 117. & 118. quando concurrunt cum fisco, & dote quis preferendus n. 115.*
 116 *Ordo scripture attenditur.*
 119 *Ecclesia equiparatur minoribus habet privilegia minorum nu. 120. habet benef. sicut minores etiam quando litigat contra Ecclesiam nu. 111. & 122.*
Priuegiatus non utitur priuilegio aduersus alium equi priuilegiatum.
 122 *Dominium rerum dotialium quod sit penes maritum.*
 123 *Dominium rerum dotialium marito affecto non soluendo etiam si res sint aestimate transfertur in uxorem, quae praefertur ceteris creditoribus.*
 124 *Dominium rerum dotialium quando pertinet ad maritum, & quando ad uxorem.*
 125 *Opinio recepta in iudicijs praeualet.*
 126 *Opin. recepta in iudicando à Iudice tenenda, & sequenda.*
 127 *Opin. vsu probata recipienda.*
 28 *Dubietas omnis ex obseruantio declaratur.*

AD DECIS. I.

Decisio ista satis docta, satis elegans est, sic eam celebrat nouissime D. Marchio Corleti Regens Conflantius in l. 1. nu. 20. C. de iur. fis. lib. 10. Ad cuius materiam vide tradit per Eminētiss. Card. Mant. in tract. de tacit. et ambig. tit. 26. & nouissime omnium Io. Dominicum Gast virum eruditissimum post hanc scripta visum in suo celebri, & perutili tract. de credito cap. 4. quæ sit. l. 1. num. 1596. & seq. vbi pluries de hac decis. meminit. Et dum pro sua danda ista decis. D. Gizzarell. præmittit com. munem opin. quæ se habet, quod mulier habens hypothecam expressam pro dote posteriore præfertur tantum creditoribus habentibus anteriorem tacitam, non autem expressam, de dicta communi vide Bellacom. 2. tom. commun. opin. tit. qui pot. in pig. habeat. num. 12. fo. 347. vbi etiam de opinione contra dictam communem, quam dicit esse Ang. in § bis consequens Auth. de equal. dot. & se-

qui per Aret. in l. 1. ff. sol. matr. & Bal. Nouel. tract. de dot. 19. p. lim. 6. quibus adde Card. & Panorm. in c. ex literis de pign. Azor. in 2. p. summi. lib. 4. c. 37. vers. ait 2. opin. fo. 312. & alios cit. per Sylu. in sum. in ver. Dos, & ultra illos vide Vacon. lib. 6. declaratio iur. declar. 92. & nouissime eruditissimum Merend. controuers. iur. lib. 3. c. 9. Corasim d. l. 1. 2. lect. qui testatur pro opin. contra communem fuisse sepius decisum in Sena. Tholosan. pro vt refert Barbofin d. l. 1. num. 7. & in Cam. Imp. Myfing. hic per Authorem cit. num. 1. & Cappell. Tholosan. decis. 217. quorum etiam meminit Ricc. p. 3. collectanea rû collect. 437. vers. 3. limita. & re vera opinio contra communem euidentissimis iuribus, palpabilibus, validissimis argumentis, & inuitabilibus rationibus fundatur adeo, quod etiam ij, qui in contrariam iure sententiam illam inuitis dentibus faxi sunt viorem. Verum quia decisio ista fuit super communi edificata, & propterea decisio, quod sicut mulier pro dote non præfertur creditoribus anterioribus habentibus expressam ex dicta communi in alijs bonis, ita etiam in bonis postea quæ sitis per virum in consulendo, & iudicando adhaerendum erit communi, quam D. Gizzarell. consumatissimus Consil. testatur vsu frequentissimo in iudicijs receptam, idemque in praxi testatur Ricc. collect. 146. circa med. nouissimè Gallupp. in recenti prax. §. C. p. 3. c. 3. post num. 43. fo. 255. & eam pro vera præsupponit And. Gail. lib. 2. obser. 25. nu. 10. vbi testatur Cam. Imp. ab hac opin. nunquam discessisse tempore suo, & quod ita ipse semper iudicaret per rationes per eum adductas, pro vera etiam præsupponit D. Reg. de Pont. in quibusdam allegatio. insertis per Thbor. in compen. decis. Reg. in ver. Creditor. viri. 1. p. fo. 135. Barz. decis. 108. num. 22. maximè, quia vti magis æqua iudicata per S. C. cuius decisionib. contradicere non modo inconueniens esset vt dicit Musæa. prax. S. C. glo. fin. num. 109. verum etiam temerarium, quin ino illas in iudicando, & consulendo semper præ oculis habere debemus, vt aduertit D. Raut. conf. 18. & 78 num. 2. & seq. 1. p. Cum illius autoritas magna sit, terruit; Det. tantum virum, vt ipsemet testatur conf. 379. eiusq. decisiones faciant ius vniuersale in Regno, vt per Affl. decis. 190. D. de Franch. add. ad suam decis. 238. & ibi Amerind. quorū nouissime meminit Medic Senen. exam. 21. num 45. & dixit in decis. 81. num. 2. Nouar. in prelud. collect. ad Reg. pragmat. nu. 5. D. Raut. qui alios allegat loco cit. addeq. Reg. Pragm. 38. §. fin. incip. & si decreta de off. §. Cedita per Ill. & Excell. DVC. ALCALA.

NORVM PROREGEM recolende memoriz, cuius æcomia, quam libentissimè vnà cum illis huius dignissimi Nepotis ad præsens huius Regni Proregis recenserem, verum quia in mensis sunt, & propè infinitè amplius Theatrum requirit, eas prætermittas faciam, oportunitori (Deo fauente) loco, magis appositè relaturus.

Nec te moueat, quod opin. ista communis amplum non tribuat priuilegium doti, quia non modicum est priuilegium, quo mulier potitur quando præfertur creditoribus habentibus anteriorem tacitam, et per Bal. Nouel. p. 8. priu. 28. Circa quod ne Tyrones errent sciant, quod priuilegium † quod habent mulieres pro dotibus habent post dissolutum matrimonium ante dotis restitutionem Iaf. post alios in rub. ff. sol. matr. Soc. conf. 177. v. i. fa. li. col. 3. vol. 1. Negus. tra. de pig. 4. mem. 2. p. n. 112. Facebini. lib. 10. controuers. iur. c. 27. Mantii. d. tra. de tacit. & ambig. p. 1. lib. 12. tit. 1. & seq. & ita procedit illi tit. sol. matrim. fecus soluto matrimonio post dotis restitutionem, ut distinguit Molfes. ad consue. Neap. p. 6. q. 3. nn. 17. & nouissime Vifcon. in concl. incip. fundus dotalis, vers. & addo procedit hac Concl. col. 3. fo. 107. qui multis autoritatibus id comprobat, quib. add. Apicell. in tutam. paup. tit. 1. n. 64. vers. et quod dicit. ff. fo. 26. & ibi filius add. red. dit rōnem ibi pater, quia subest ratio prohibitionis, sexus, & fragilitatis i. r. s. lege C. de rei vxo. actio.

Id aut priuilegiū † quod cōpetit mulieri, an cōpetat ipsi soli, ita vt non egrediatur eius personam, vel transeat ad eius hæredes vide Apicell. tutā. paup. tit. 1. n. 63. & ibi filiū add. apud quos multa de subsequētib. post hoc opus perfectum visos nu. l. q. & Gait. d. c. 4. quas. 11. n. 1590. & quod nō transeat ad hæredes est tex. apertus in l. 1. ibi scire debet etc. C. de priuileg. dot. & in l. assiduis ibi, ei dedimus & c. nisi sint filij, & alij descendētes ipsius mulieris Molin. de cōtra disputat. 438. n. 3. et 4. Tefan. fil. decif. 5. Soc. Iun. d. l. 1. n. 104. ff. sol. matr. Aret. in d. s. fuerat col. 1. & ibi Iaf. nu. 94. 122. & 138. Gomes. n. 34. & 36. Oinot. nu. 68. faciunt dicta per Affl. decif. 306. Molf. ad cōsuetud. Neap. q. 3. n. 18. & ibi idem add. in 2. tom. multos adducit Barbof. 6. p. d. l. 1. n. 13. & 14. & nouiss. Medi. dec. Sen. 51. fo. 371. et Cartar. decif. exequut. Genue 124. nu. 5. apud quos, quod priuilegiū prælationis extendit ad filios hæredes, & nepotes licet contrariū in disputando potius probat Francisc. Mele filius meus dilectiss. in cont. 1. altercat. iur. alterc. 93. per d. l. 1. iurēta l. ex sacō s. fi. ff. ad Trebell. cuius opinio absq. dubio pcedit in hæredib. extraneis quib. dictū priuilegiū non

cōpetit, vt præcitati Doct. asserūt Bal. nou. tra. de dot. p. o. priu. 2. & p. 12. n. 19. per tex. in d. l. assiduis §. exceptis glo. Bar. Buld. & alij in d. l. 1. C. de priu. dot. Negus. vbi sup. nu. 30. & 34. Det. conf. 31. vol. 2. cū alijs cita per Gomes. in d. s. fuerat n. 36. Soc. Iun. d. l. 1. n. 101. Nā licet verū sit, quod priuilegiū † hypothecæ transeat in quēcūq. transiit ipsa actio de dote et in disbolū infernale, vt dicit Bart. in l. post dotē nu. 32. ff. sol. matr. et in l. 1. ff. co. per tex. in d. s. fuerat, vbi Gomes. n. 36. Oino. n. 50. Iaf. n. 69. Negus. d. n. 30. Molf. d. q. 3. n. 19. qui cōfuse intellexit doctri. Bar. in l. post dotem ramen transit sine priuilegio prælationis.

An aut dicti filij, & descendentes sū in quos transit illud priuilegiū necesse sit, vt sint eiusdem matrimonij, quod sit glof. cōiter approbata in l. si cum procurator ff. de re iud. Alex. cōf. 58. n. 4. lib. 7. no. in l. et ff. sol. matr. Negus. loc. cit. n. 95. ver. sed contrariū Barbof. d. p. 6. l. 1. n. 14. Bellac. cō. opin. uer. priuileg. in 2. tom. com. opin. tit. qui potior in pign. n. 4. fo. 346. & vide nouissime Medi. decif. Sen. 66. nu. 1.

Et si ius prælationis † cedi possit adeas Capib. in pragm. 1. de Baro. n. 157. & an transeat in cessionarium Meno. lib. 4. præfump. 189. n. 153. vbi n. 154. limitat latē Vifcō. in cōcl. mulier, an possit priuilegiū, & aliqua in cōcl. priuileg. quando alicui conceditur ver. itē priuileg. concessum uni fo. 233. Rouit. qui loquitur de priuilegio prælationis dotis, sed remissiuē in pragm. 1. nu. 8 de legat. Bal. nouell. tra. d. dot. p. 12. q. 4. Meno. d. præfump. 185. Negus. vbi sup. n. 31. & 107. Monter. decif. Arag. 35. Pisanell. ad prag. 4. n. 56. de possif. non turbā Gait. d. quas. 11. n. 1712. Misung. cēt. 3. obser. 3. Costa de portio. rat. q. 47. ad quos se refert Rouit. ibi, Affl. ab eo non citatus d. decif. 306. & ibi Vrsill. loquēs an priuilegium dotale † possit cedi extraneo, quanquā valde dubiū dicit Masul. ad Cap. dec. 183. m. 4. Oino. in d. s. fuerat n. 70. & ibi Iaf. n. 125. qui dubitat si actio de dote cedi pōt obstat. n. tex. in l. ex plurib. ff. de adm. tut. Amend. ad de Frāch. dec. 33. n. 3. et ad dec. 75. n. 3. et contra Affl. Bertazzol. in tra. clausul. claus. 29. gl. 1. n. 7. Mart. in tra. claus. p. 2. claus. 3. num. 14. relati a lo. Bap. de Thor. in comp. dec. ver. priuileg. prælationis fo. 417. lata Apicell. tutā. paup. tit. 4. nu. 9. ver. sed en dicit priuileg. fo. 131. post hæc scripta completa vilus.

Et quid si mulier petat affecurationem, an possit † actionē hypothecariā sibi contra maritum, & possessionē bonorum ipsi competētem obligatorū alteri cedere, quod nō. Negus. in 1. mem. 5. p. nu. 38. Tirag. de retra. glo. 1. §. 26. num. 8. V. u. qui de commun. testatur opin. x. p. 1. refert Vifcō. in d. concl. mulier col. 3. fo. 190. Apicell. Pater, & filius d. num. 91.

91. *ver. & si mulier, & filius lit. A.*

Limitare tamen prædicta de cessione di-
10 cta, nisi in instrumento cessionis ad esset
clausula v3. ponēs in locū vicem f3. & cons-
tituens cū procuratorem vclut in rē pro-
prium, cedensq; omne lus, omnemq; actionē
vt quoridiē eius in d. clausulā in instrumē-
tis cessionū apponitur, de quib. clausulis per
*Marta. in tra. clausula clausul. 188. Barz. dec. 56. n. 39. & 41. & dec. 70. n. 28. Intrigl. dec. 8. n. 10. Mōter. dec. Aragon. 25. n. 2. Gratia. dec. 13. p. 33. Bertaz. de claus. claus. 28. Gratia. tō. 1. discip. forens. c. 20. n. 20. & seq. Gait. de cred. c. 4. in appendice in fin. operis, & nisi cessiona-
rius constitueretur procurator ad exigendū
ā tali debitore tantam pecuniarum quanti-
tatem vigore talis obligationis eumq; quic-
tandum, & ipsam obligationem cassandum,
& de exactis pēnes se retinendum pro to-
tidem ab eo receptis, quia per istum cession-
is modum, & clausulas prædictas in cession-
arium transiret ius prælationis ex traditis
per *Carau. rit. 266. n. 7.* cū etiam Doct non
negant, quod priuilegium mulieri compe-
tens pro dote cōpetat eis procuratori per
glo. in l. alia ff. sol. ma. Oinot. d. § fuerat. num.
69. & sic vti procuratori, non vti cessiona-
rio competere ius prælationis, quia, & si ius
prælationis non est cessibile, vt per *Bal. no-
uill. tra. de dot. p. 10. n. 16. ver. tamen hoc vi-
detur fo. mihi § 13. Barbof. in d. l. post dotem n. 65. ver. vltimo insortur*, tamen vt ipse met
Barbof. dicit si mulier cedat actionem dotis
ita tamē, vt omnis vtilitas pertineat ad mu-
lierē, tūc cessionario competunt priuilegia
dotis, non n. attenditur persona agentis, sed
illius, ad quem vtilitas est per ventura l. fi-
dei commissaria § interdicti ff. deleg. 3. *Bal. nouell. p. 12. d. n. 18. Negus. vbi sup. n. 107. in fin. Pa-
ris cōf. 64. n. 11. lib. 4. vnde Barbof. distinguit*,
quod aut cessionarius agit nomine mulie-
ris, & gaudet priuilegijs, aut intentat viles
actiones, & non gaudet per allegata ibi dis-
fusa per eum.*

Limita etiā prædicta de cessione in priui-
11 legio, quod habet mulier pro dote † vt in
casu dubij præferatur fisco, vt infra, quia il-
lus trāsit ad quēcūq; extraneū ad quē tran-
sit dotis actio, vt videtur tenere *Bal. noue.
loc. cit. Barbof. & alij in d. l. 1. fil. ma. Negus.
loc. cit. n. 11. cōtra Socc. in d. l. 1. 3. not. cōtra-
riū tenentem*, ratio illorū est quia priuilegiū
mulieris in dubio non est adeo exorbitans
put est quādo sumus in claris per d. l. assid.

12 Illud autem priuilegiū † q̄ habet mulier
habet etiā, & eius pater, quippē qui dotem
seruat ipsi filiz glo. in d. § fuerat, vbi *Gomes.
n. 12.* qui id intelligit viua filia, secus ea mor-
tua *Iaf. ibi n. 138.*

13 Non tamen competit legatario † quia si
per dicta supra id priuilegiū non transit ad
omnes hæreses nisi ad descendentes, & hęc
qui representant personam detuncti, quātō
minus trāsfibit in legatarium, qui impro-
priissimē illū representat l. cū tēpus §. 1. ff. de
usufructu. ibi (quodammodo quasi hæres.)

14 Sicuti nec etiam dictum priuilegiū com-
petit extraneo dotanti etiam si dotes stipu-
latus sit sibi reddi soluto matrimonio *Card.
Mant. de tacit. & amb. tit. 26. n. 36. Barbof. l. 1. 3. p. n. 30. sol. matr. Rod. de priuileg. cred. p. 1. art. 1. n. 17. et seq. Gait. d. q. 1. n. 1593. de quo
etiā videndi sunt Negus. vbi sup. n. 30. 67. &
94. Bal. Nouell. p. 6. priu. 7. Gomes. in d. § fue-
rat n. 42. & ibi Iaf. nu. 36. & q. ad n. 39.*

Aduertas tamē quod quādo dicitur quod
15 competit priuilegiū † mulieri intelligitur
de muliere catholica, nam mulieri infideli,
quæ matrimonio eū infideli contraxit id pri-
uilegiū non competit *Bal. nouell. in d. tra. de
dot. p. 11. vers. bañlenus n. 45. Negus. vbi sup.
n. 65. & seq. Apicell. tutā paup. vbi sup. tit. 1. n. 67. Medicef. compilerator decif. Senen. exam. 11. n. 17. & seq. omnino videndus.*

16 Et quid de muliere heretica † si amittat
id priuilegiū, vel dotem *Barbof. in d. p. rub. n. 39. sol. matr. & quid in muliere sterili vi-
de Crass. com. opin. 2. tom. tit. de priu. dotis n. 10. fo. 334. Et an mulier, contra mulierē ha-
beat prælationem suam dotem repetentem
quod non Gait. d. q. 1. n. 1652.*

17 Competit autem id priuilegiū † mulieri
pro vera dote, quæ est quando verē con-
trahitur matrimonium l. 3. ff. de iur. dot. l. fi.
C. de donat. ant. nus. *Molfes. d. q. 3. per tot.*

18 Et quia vera dos, & putatiua conueniūt †
vt per *Bal. nouell. loc. cit. id.*, priuilegiū etiā
pro dote putatiua competere dixit secun-
dum communionem de qua per *Doct. in d. l. 1. r.
sol. ma. Negus. loc. cit. n. 10. per tex. in d. l. 1. fi-
cum dotem §. fi. & ibi DD. ff. sol. ma. Bal. in l. 1. C. de cond. indeb. vbi dicitur quod instru-*

19 mentū † putatiue dotis habet executionē
aratā sicuti instrumentū verę dotis, sed in
hoc quinq; reuertit opin. *Bal. nouell. ibi in d. p. 11. in prin. fo. mihi 627. vbi explicat,*
quæ sit dos putatiua. Sed tu vide omnino *Ro-
lan. de luero dot. q. 97. declarantem*, & ad pa-
res disputantē articulum, & circa prædicta,
vide etiam *Apicell. ad tutā paup. tit. 1. n. 67.
sup. cit. & ibi fil. addē. post hęc scripta vifos.*

Caue ne intelligas prædicta in dote pu-
20 tatiua † & quæ datur sponso, quæ antē cō-
tractum matrimonium venit restituenda,
quia in ista mulier, cū illa non sit dos
nec reperitur priuilegiata *Negus. loco
cit. num. 71. qui nu. seq. respondet contrarijs*

de quibus videri est *Molfes. p. 6. q. 2. nu. 22.*
Et ea. p. 6. q. 3. num. 7. Et seq. l. as. in d. s. fuerat
num. 140. Gomef. num. 40. & de quasi dote,
 quæ promittitur sponso *Molin. de contra. q.*
438. num. 2. qua autem actione petatur dos
 21 *†* declarando matrimonio nullo. *Molfes. d.*
q. 3. num. 8. 2. tom. fo. 199.

Sed quid in dote promissa, an habeat pri-
 22 uilegium *†* quo ad anterioritatem? quod
 sic quia est verè dos cum adit verum mati-
 monium *Rolan. de Lucr. dot. q. 5. nu. 14. Surd.*
decif. 287. num. 2. Guttierrez. tra. de Iuramen.
p. 1. c. 46. Surd. conf. 45. vol. 1. latè defendit
Molfes. p. 6. q. 2. nu. 14. Et seq. confutata opi-
nione Card. Mant. contrarium tenentis lib.
12. tit. 4. de tacit. Et ambig. vti loquentis con-
tra veram sententiam, Et nouiff. Consili-
ar. Pasca. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 4. nu.
70. Et seq. omnino viden. in allegationib. ibi
per cum insertis, & Ricc. collect. 804. Tiraq.
de retract. conuent. in fin. nu. 35. fo. 978. Api-
cell. tutam paup. tit. 1. nu. 64. Et ibi fil. add.

Et quid in dote confessata *†* negatiuè re-
 23 spondet *D. in d. l. 1. glo. in d. l. assiduis ver.*
data l. as. in d. s. fuerat num. 73. Et 82. Et ibi
Oino. num. 63. Et seq. 1. Barbof. d. 6. p. 1. nu.
25. vbi multos cumulat, & refert alteram
opinionem Bar. in d. l. assiduis contrarium
tenentis, Soc. reg. 157. incip. dotis causa 1. fal-
len. & quando, & quomodo d. glo. locum ha-
beat videndus idem Soc. ibi per. sequentes
limit. positas ad explanationem quādo dos
confessata habeat priuilegium d. l. assiduis de
quo etiam videndi sunt Bar. Et Bal. in d. l.
assiduis Bapt. à Villal. concl. 178. Soccin. in l.
dotis n. 87. Sol. matri. Bal. nouell. loco cit. nu.
76. Molfes. in addit. ad 6. p. q. 9. num. 6. 2. tom.
Et seq. fo. 203. Affl. decif. 402. Boer. decif. 330.
D. de Franch. decif. 613. num. 8. Masull. vbi
supra num. 5. Velas. decif. Lusit. 6. num. 9. Vil-
lalob. com. opin. ver. dos confessata, apud quem
multa ad propositum reperies, et Meno. lib.
4. presump. 90. num. 50. Et 51. Et Molin. de
contract. disputat. 439. num. 13. tetigerunt
Apicell. pater, Et filius in tutam paup. tit. 1.
num. 67. post completa hæc scripta omnia

24 visus. Verum quòd dos confessata habeat *†*
† priuilegium prælationis, quod habet dos ve-
 ra numerata contra creditores viri si lapsa
 sunt tempora opponendi exceptionem
 dotis nō numerata habes ex præciat *Dotl.*
Et ex l. as. in d. s. fuerat nu. 74. Bald. Nouell.
d. p. 10. prin. 1. num. 8. Et seq. Oino. d. s. fuerat
num. 64. Et 66. Et no. in l. fin. cum auct. ibi
posita C. de dot. caut. non numer. Molin. de
contract. disput. 440. in prin. vbi optime ma-
teriam declarat per tot. illam disput. Et disp.
39. Et nouiff. Pasca. in tra. de vir. patr. pot. p. 7

cap. 51. vbi declarat duobus modis, vt ibi
per cum, sed quia articulus iste valde con-
trouertitur à DD. & recipit nonnullos am-
pliaciones, & limitationes te non pigeat vi-
dere Barbof. vbi sup. n. 27. cum seq. Et Bella.
com. opin. in ver. dos confessata tom. 2. commu.
opin. tit. de priu. dot. num. 8. fo. 330. Medi. de-
cif. Sen. exam. 51. num. 36. Et decifion. 80. fo.
572. Gait. post hæc scripta visus d. quasit. à nu.
1715. vbi late materiam ex aminat, & dilu-
cidat more suo.

25 Sed quid dicendum si dotis receptæ *†* ef-
 fect geminata confessio dic, quòd tollitur ex-
 ceptio dotis non receptæ, nec solutæ, nec
 numeratæ *glo. in l. in contractibus C. de non*
num. pecun. Felin. in c. si cautio ult. col. de fid.
instr. Mod. reg. 3. incip. dotis recepta, idq. virtu-
 26 te geminationis, quæ *†* multa operatur, vt
 per *Morot. conf. 28. num. 21. Pereg. in tract.*
de fideicom. art. 49. nu. 28. Cauat. de tuto nu.
38. Alphan. de offit. eius nu. 111. Carabb. sing.
83. Petr. ad Cap. decif. 19. ver. geminata, et cō-
fessio geminata. Ann. alleg. 85. num. 5. Et 127.
num. 9. D. de pont. conf. 46. num. 28. vol. 2. Et
conf. 138. eo. vol. 2. D. Marcio Belmontis Re-
gens Tapp. in rub. de consil. Princip. c. 2. num.
14. remittendo se ad Felin. in c. nulli nu. 14.
Et seq. Et in c. si quando de rescrip. cuius me-
minit etiam idem Regens in lib. 2. Iur. regn.
in consil. offitia num. 4. in Rub. de offit. in
Reg. Consil. quem cum supra cit. adduxi ad
decif. D. de Franch. 624. extra quos vide Bar-
bos. d. 6. p. d. l. 1. num. 56. nouissime Ambrosin
decif. 3. num. 18. Et decif. 19. n. 17.

27 Et quod id priuilegium *†* se extendat ad
 dotem præsumptam, vt puta quia mulier nu-
 28 batur traditis bonis marito nulla facta men-
 tione dotis ex eo quia præsumpta dos *†* ve-
 ra dos est, vt not. in l. fin. C. sol. matr. *Ricc. col-*
lect. 804.

29 Et an se extendat ad dotem *†* à lege con-
 stitutam *Rolan. in tract. de lucr. dot. q. 76.*
num. 9.

30 Et an ad pretium rerum dotalium *†* quod
 31 vti subrogatum *†* efficitur dotalis si inter-
 uenit consensus vxoris, & superioris licen-
 tia *Capyc. decif. 78. in fin. Gam. decif. Lusit.*
314. num. 7. Ann. conf. 123. num. 8. 11. 12. cum
alijs nouissimis alleg. per Viscom. in conclus.
pretium fo. 231. Molfes. p. 2. q. 3. Et 5. de quo
etiam vide Negus. vbi supra n. 57.

32 Quia vero augmentum dotis habeat *†* ea-
 dem priuilegia dotis *l. etiam vbi D. C. de*
iur. dot. Tiraq. de retra. lign. §. 1. glo. 18. num.
51. Ama. decif. Rot. Mareb. 34. & verè, & sub-
stantialiter dos est idem Ama. decif. 27. nu. 4.
Gratian. decif. 19. num. 4. D. de Franch. decif.
613. Rolan. de Lucro. dot. q. 100. num. 5. Et 6.

33 an id priuilegium ꝑ se extendat ad dotis augmentum, vide *Negusian. vbi sup. num. 46. & 47. Oinot. d. §. fuerat. num. 41. T. faur. dec. 45. num. 2. Mant. de tacit. & ambig. tit. 26. num. 23. Surd. conf. 397. lib. 3. num. 17. & seq. nouissime D. Gait. d. quesit. 11. nu. 1595. & seq. vbi an idem procedat in aumento dotis cōfessato de quo num. 1759. Molfes. in add. ad d. q. 3. num. 7. 2. torn. T. faur. decif. 45. & 46. D. de pont. in conf. 75. num. 46. & 47. vol. 2. alios nouissime citat *Apicella. filius in add. ad tutam paup. sui Genitoris num. 145. fo. 12. post hæc scripta completo visus.**

34 Et an ad bona ꝑ paraphrenalia *Negus. ibi num. 63. Oino. loco cit. num. 37. & 74. Ias. in d. §. fuerat nu. 41.*

35 Et an ad interesse [dotis] ꝑ quod non. *Freec. de subseu. lib. 2. q. 20. D. de Franch. decif. 613. D. de Franch. decif. 34. nu. 30. Molfes. p. 16. q. 3. nu. 24. Vide Carrabb. sing. 92. Felicia. tra. de censibus lib. 3. c. 5. num. 18. fo. mibi 250. Pasca. de vi. pa. po. p. 2. c. 7. num. 40. vbi multa more suo materiam concernentia, cumulat dixi ad decif. de Franch. 613. Thor. in compen. decif. in ver. praelatio, seu prioritas à iure concessa fo. 408. vbi distulit referendo decif. de materia loquitur. Sed quod fructus*

36 dotis dicantur ꝑ habere idem priuilegium cum ipsa dote, quia fructus ipsius non sunt accessorij, vt sunt fructus alterius rei, sed
37 sunt ꝑ ipsamet dos quia dotem augent probat *Molfes. in p. 4. q. 10. num. 1. 2. ex l. si marito §. vn. ff. sol. matr. ex Campe. tra. de dot. p. 3. q. 253. & par. ult. q. 19. & alijs per eum, & vide decif. D. de Franch. decif. 642. num. 6. vbi alios addit.*

38 An autem eodem priuilegio ꝑ quo potitur mulier pro dote potiatut etiam pro antistato videtur quod sic ob parilitatē dotis,

39 & antisari *Auth. equalitas C. de pact. conuen. & in Au. b. de equal. dot. Rolan. de Lucr. dot. q. 10. num. 5. & 6. Affl. in const. patris pro filijs num. 8. ne fil. pro patr. & in const. mulieri num. 6. Contrarium tamen testatur verius Negus loco alleg. num. 64. Cum num. seq. ratio diuersitas est, quia in donatione prop-*

40 ter nupt. ꝑ lucrum, in dote damnum consideratur hic amittitur *D. de pont. conf. 80. quod conf. hic per authorem adducitur licet ad aliud propositum, qui D. de pont. refert ita decifum, idem etiam tenet in d. allegatio. inferitis per Thor. in compen. decif. In ver. creditor viri fo. 135. Ricc. collect. 1488. à quo videtur discedere Ias. in d. §. fuerat nu. 40. vbi distinguit inter priuilegium praelationis, & tacite hypothecæ in 3. no. nu. 125. tamen cum d. decisione pertransit *Gomes. in d. §. fuerat nu. 39. tenendo contra Ias. Oino.**

*num. 35. sed additio ibi Ias. d. declarat, vt donatio propter nup. habeat tacitam hypothecam non ius praelationis, vt dicit ibi Ias. & cum d. decif. concordant dicta per D. de Franch. decif. 71. & 126. num. 7. & 182. n. 3. & 16. Affl. decif. 154. num. 4. & ibi Vrfill. num. 3. D. de Pont. conf. 8. num. 42. & seq. & conf. 80. num. 8. & 9. vol. 1. Gram. decif. 103. num. 123. Adden. ad Clar. in §. donatio q. 11. Barbof. in d. l. 1. 6. p. nu. 16. Apicella filius nouissime visus in addit. ad tutam paup. eius Genitoris ad num. 66. num. 145. fo. 12. qui non omnium prædictorum meminit. Quibus addit *Thor. in 2. p. cōp. decif. reg. & D. per eū cit. in ver. hypotheca Priuilegio vero prædicto potitur mulier non modo quando habet anteriorem tacitam, sed in dubio, vt puta si*
41 *reperiuntur duo instrumenta ꝑ eodem die confecta præfertur mulier creditori alterius instrumenti eodem die confecti etiam si illud instrumentum habeat expressam, & instrumentum mulieris non contineat expresse*
*nam Bal. Nouell. p. 7. priu. 1. num. 3. vbi subdit idem esse si cum muliere concurrat fiscus, de quo inf. dicemus. Quid de duob. testamentis die confectis vide Rot. Lucen. Ma go dec. 32. num. 3. & ibi add.**

Quod secus est quando sumus inter creditores priuatos, & reperiuntur duo Instru-
43 menta ꝑ eodem die confecta ad eodem notario, quo casu quando alter præcedit præferri, & graduari, & simul concurrunt, pro rata, & per ces, & libram sunt graduandi non obstat, quod in protocollo appareat prius
43 scriptum vnum, quam alterum ꝑ nisi sit appositā hora *Marta decif. P. sana 75. D. de Franch. decif. 160. refert nouissime Barbat. in tract. de assisen. glo. 12. num. 65. quia hypo-*
44 *theca ꝑ anterior consideratur per horam, & vti anterior contrahitur D. de Franch. decif. 649. num. 3. Apicell. in tutam pauper. tit. 4. de dilat. quinquenali ver. sed illud qua- ri possit.*

45 Et quod horæ ꝑ anterioritas est in consideratione *Ricc. coll. 1544 Berta. ver. hora respectu. Felicia. de cens. lib. 3. c. 5. nu. 16. fo. 240. omnino videndus. Carrabb. sing. 92. Viscon. in concl. incip. hypotheca vers. quia hypotheca, Affl. decif. 387. dixi abunde ad d. de Franch. decif. 649. num. 3. & si non addit hora, an profit pro anterioritate ordo scripturæ, vide adducta per *Viscon. in concl. incip. ordo scriptura. Verum quod ille qui habet instrumentum cum die, & hora præferatur habenti instrumentum eodem die confectum absq; expressione horæ Gait. d. quesit. 11. num. 1863.**

46 An verò è contra sicut competit priuilegium

46 legium † praelationis mulieri, ita & viro videndus est *Bal. nouell. par. 9. priuil. 2. & par. 12. num. 4. Negus. de pigno. vbi sup. num. 34. Oinot. d. 5. fuerat num. 44. et 72. verum quod*
 47 priuilegium † tacite hypothecę sicut competit vxori ita, & viro pro ea consequenda *Surd. tra. de alim. priuil. 50. num. 3. Vifcon. iu d. conclus. hypotheca in prin. Mant. de tacit. & ambig. tit. 26. num. 33. Gait. vbi supra num. 1592.*

N. 1. ibi ¶ mulierem habentem hypothecam expressam pro dote posteriorem præferri tantum creditoribus habentibus anteriorem tacitam ¶

48 Sed quid in tacita hypotheca † quam mulier habet à l. v. n. 8. et plenius C. de re. vxor. adl. de qua per *Ricc. collect. 2. 17. an mulier cū tacita posteriori præferatur creditoribus habentibus tacitam anteriorem? quod sic Negus. vbi supra num. 97. Barbof. in d. l. 1. 6. p. n. 1. Ricc. d. coll. 2. 17. Rip. in l. priuilegia nu. ff. de priu. cred. qui extendit ab bona postea quæ sita, quem cum Negus. adducit Vifcon. iu d. conclus. hypotheca.*

49 Quod amplia etiam si inter creditores † esset pupillus habens tutoris bona tacite hypothecata ad quod probādū multos allegat *Molfes. p. 6. q. 2. num. 26. quod intellige nisi tacita † hypotheca esset inducta à statuto cum hoc priuilegio, quod illa tacita hypotheca habeatur pro expressu, perinde ac si esset in instrumento posita ita Rom. conf. 147. quia tali casu cessat dispositio d. l. adfidiu, lequitur Alex. conf. 58. vol. 7. Negus. vbi supra in fin. Barz. decif. Bonon. 108. post num. 22. Barbof. vbi supra nu. 10.*

Illud tamen notandum, quod si concurreret pro dotibus, & antiphato cum creditore pro salario sibi comperente, esset præferendus creditor pro salario dotibus, & antiphato, & ita decifum testatur *Thor. 2. p. comp. decif. Reg. ver. salarium debitum aliquid ex causa offitij.*

51 Quid autem si hypotheca † dotis posteriori concurreret cum hypotheca tacita anteriori priuilegiata vide optimè *Barbof. d. 6. p. l. 1. n. 1. & seq. fol. ma.*

Quod verò diximus de hypoteca fauore
 52 mulieris, idem quoque; † in actione personali intelligas in qua fuit olim quoque; mulier priuilegiata, et in l. 1. ff. de priu. cred. vt mulier veniat præferenda, & ante omnia solui debeat dos, vti priuilegiata in actione personali, vt per *Molfes. conf. 13. num. 7. Maxill. in conjuc. Baren. qua incip. dotis causam sub tit. de iur. dot. in prin. Soccin. Lun. in d. l. 1. nu. 108. & 139. fol. matr.*

Sed quero (cum sæpius supra dictum est de priori hypotheca, & posteriori, vt sciri possit, quæ sit prior †, & posterior hypotheca, à quo tempore mulier habeat hypotheca in bonis viri, prioritas enim † vt supra dictum est N. 45. etiam respectu horę consideratur, vt in alleg. decif. D. de Fran. 649. nu. 1. & 8. & de dote loquitur *Carabb. sing. 90. Ricc. coll. 1544. Muta decif. Sicil. 20. num. 1. Affb. decif. 387. num. 5. Barba. de assisten. glo. 12. num. 64. In quo nonnulli dixerunt, quod*
 55 hypotheca † pro muliere incipit à die dotis promissæ nō à die dotis consignatę *Rip. obser. 263. T. besau. lib. 2. q. foren. q. 34. per tot D. de Fran. decif. 677. vbi multa dixi. Vifcōt. in d. conclus. hypotheca, & vide Molin. de contrah. disp. 439. num. 13. & nouissimè Merend. conuouet. iur. c. 35. vbi quod hypotheca dotalis retrahitur ad tempus dotis promissę.*

Alij, quos refert *Muta decif. 93. num. 8. & Marta decif. Pisana 13. num. 9. D. de pont. conf. 80. in contrariam iure sententiam,*
 56 quod s3. non oritur hypotheca † nisi à die quo fuit matrimonium effectualiter cōtractum. Priorem tamen sententiam † limitat *Ripa in casu quo de promissione fuit expressę, cautum inter partes, quod fieret prædictum instrumentum, quo casu dicit nō oriri hypothecam nisi à die celebrati instrumenti non autem promissionis, quod intellige secundum Barba. in d. tra. de assisten. glo. 12. num. 14. Tu verò de prædictis vide nouissimè *Medi. decif. Senen. 76. tota fo. 151.**

58 Et quod dicta hypotheca † tribuit ius apprehendendi, adipiscendi, & retinendi possessionem *Gram. decif. 58. num. 2. Det. conf. 449. num. 12. Mago. decif. stor. 68. nu. 1. Ann. alleg. 22. & 80. in fin. Carabb. d. sing. 90. incip. hypotheca, & de dicto articulo vide Boer. decif. 331. Affb. decif. 402. Rip. obser. 253. Molfes. p. 6. q. 1. & 2. num. 6. in add. 2. tom. fo. 197. Bald. nouell. in tra. de dot. priu. 823. p. 8. & p. 10. priu. 1. num. 37. vbi nu. 38. declarat quomodo procedat. Negus. loco cit. num. 77. vsq. ad num. 82. & Molfes. loco paulo ante citato*
 59 num. 5. vbi hypotheca dotis † in matrimonio contracta inter consanguineos, an incipiat à die constitutionis dotis, vel dispensationis.

N. 3. ibi ¶ an in bonis post matrimonium quæsitis mulier pro consuetudine suarum dotium gaudeat priuilegio praelationis ¶

Hunc articulum, an mulier in bonis, quæ 60 sitis † per virum post contractum matrimonij præferatur creditoribus habentibus hypo-

hypotecam expressam anteriorem, disputabilem esse dicit *D. Regens de ponte in quibusdam allegationibus adductis per Thor. in 1. p. compen. decis. Reg. sup. per nos alias alleg. in ver. creditor viri fo. 135. col. 1. vbi quod praeferatur dicit magis communiter teneri, tu vide omnino Felician. tra. de cens. 2. tom. epitom. ad c. 5. nu. 18. & auctores per ipsum ibi cit. pro, & contra.*

N. 3. ibi ¶ Fiscum praeferendum creditibus habentibus anteriorem expressam in bonis per debitorem quassitis post contractum cum ipso fisco gestum ¶

- 61 In hac q. quando fisco detur prelatio in bonis quassitis post obligationem, & praefertur creditori anteriori *Merend. controverf. iur. lib. 6. c. 39. Felicia. tract. de censib. lib. 3. c. 15. num. 12. & seq. fo. 248. & D. per eum alleg. quibus adde novissime Apicell. d. tit. 4. num. 8. et seq. fo. 127. & ibi tradita per filium adden. optimè, & melius, quam alij materiam explicat D. Gait. d. quassit. 1. nu. 1546. vsq. ad num. 1555. & num. 1831. & 1896. &*
- 62 cui incumbatonus probandi acquisitionem factam ante, vel post fisci obligationem 13. primo, an secundo creditori vide novissime *D. Marchionem Corleti Regem. Constanti. in d. l. C. de iur. ffs. lib. 10. ad num. 15. et de materia Barbof. in d. l. 1. num. 12. 2. p. fol. matr. Bal. nouell. p. x. priu. primo num. 2. & seq. Conna. commen. iur. civil. p. 4. c. 17. nu. 7. quem refert D. Regens Tappia in Constit. offitia num. 1. lib. 2. iur. Regn. fo. 126. & an cō-*
- 63 stitutum t operetur ad bona postea quesita *Cassan. in consue. Burgun. tit. de success. 8.*
- 64 1. Aff. decis. 139. & 335. & quid si adesset t clausula ex nunc pro tunc *Guid. Pap. decis. 268. Vrsill. ad d. decis. Aff. 335. quos refert Petra ad Cypre. decis. 14. in ver. constitutum. Et quid de immunitate concessa an extendatur ad bona postea quesita. Anna sing. 698. cuius meminit idem Petr. ad Gram. de c. 4. nu. 8.*

N. 3. ibi ¶ dos, & fiscus paribus passibus ambulante ¶

- 65 An dos, & fiscus t paribus passibus ambulante, vide *D. Regem. Constan. in d. l. 1. n. 21. Seraph. decis. 482. n. 12. Capr. conf. 304. quanta n multa copiose 2. col. Gait. vbi sup. num. 1879. qui alios adducit Neguf. loco saepe cit.*
- 66 num. 108. qui dicit, quod dos, & fiscus t paribus passibus ambulante respectu hypothecae *Bar. in l. 1. ff. fol. ma. per tex. in l. 2. C. de priu. ffs. vbi de materia. & l. dotis iunct. glo.*

- 67 *C. de iur. dot. Et quod dos, & fiscus t dicantur æquale privilegium habere tenent Cano. post glo. in c. ex litt. rjs de pigno. quos refert Sair. lib. 10. Clav. Reg. tract. 5. cap. 10. n. 14. et seq. Molles. conf. 13. num. 8. & eorum.*
- 68 privilegia t conquisantur, sed non communicantur, vt per *D. de Pont. & alios cit. per Gait. d. q. 11. num. 1909. & advertit Auctor hic num. 22. & dicunt aperte tex. in d. l. 69 2. & in d. l. dotis, & sic quando expressi t aparet quis sic anterior fiscus, vel dos conquisitis privilegijs habet locum Regula. Qui prior in tempore &c. de qua per Gait. d. quassit. 11. num. 1909. quæ regula etiam locum habet interlocutore, & dotem, vt locator, & dos paribus passibus ambulant, vt per Gait. d. quassit. 11. num. 2007. quando tractatur de fructibus industrialibus, & à solo separatis absq. dolo.*

- 70 Sed vide casum in quo fiscus praefertur t doti etiam anteriori, quem ponit *D. Regens de pont. in tra. de potest. proreg. tit. de regal. imposition. §. 8. Capib. sing. 62. incip. Fily administratorum, & c. contra, sed quod mulier praefertur fisco pro dote vigore eius instrumenti non tantum in expressa, sed etiã in tacita obligatione fisci hoc est pro delicto viri pro quo in quietatur mulier Paris. tra. de Syndic. ver. publica bonorum num. 3. quem refert Thor. in compen. decisio. ver. mulier, an praefertur fo. 345. dos enim dicitur potior fisco Gait. d. quassit. 11. num. 1884. vbi num. seq. quomodo id procedat declarat.*

Verum pro Tyrionibus erit sciendum,

- 71 quod non valet consequentia dos t & fiscus secundum temporis praerogativam fere iniquam praecedente ergo in ceteris pari passu
- 72 ambulant, cum privilegia t quæ sunt data doti non communicentur fisco *Socc. Iun. in d. l. 1. num. 19. fol. matr. sicut e contra privilegia fisci non extenduntur ad dotem, ex antiqua, & obseruatiã Tribunalium, & praesertim S. C. de qua testatur D. Regens Constan. vbi sup. nu. 22. Imo est notab. differentia t quo ad privilegia prelacionis, & alia personalia fisco competentia, quia hæc transeunt in cessionarium si hoc agatur, tamen per superscripta privilegia dotis non transibunt in cessionarium, vt supra diximus.*
- 73 *Barbof. in l. post dotem num. 63. ver. Inferas*
- 74 etiam ff. fol. matr. Hinc in solutenti t fisco transeunt privilegia fiscalia *Surd. conf. 444. vol. 3. Pasca. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 8. n. 176. est tex. in l. fin. C. de priu. ffs. etiam personalia t si ita agatur in cessione, quæ requiritur, vt praedicta privilegia transeant in cessionarium l. 3. C. de priu. ffs. quod probat ibi*
- 75 *Surd. & D. allati per Barbof. vbi sup. nu. 62.*

- de quo vide etiam *Consiliar. de Georgio. al-
leg. 39. num. 7. 8. & 23.* vbi quoddam tenetur ce-
dere, & nouissime, vide tradita *per eruditis-
simum D. meum D. A. Palmierum in allega-
tionibus insertis per Thor in 2. p. comp. decif.
Reg. ver. sub ingressio a col. 3. fo. 662.*
- 76 .. Ceterum an fiscus t habeat priuilegium
contra mulierem de iure consuetudinario
Neapol. quod non *Molfes. p. 8. q. 2. num. 7.*
Idem sibi met add. in d. q. 2. tom. 2. Card.
Mant. de tacit. & ambig. tit. 2. §. 26.
- 77 . Et quando sunt creditores t in actione,
personalis, quoddam praefertur, qui fauorabili-
orem causam habet, *vide supra cit. D. & est
tex. in l. priuilegia C. de priuileg. credit.*
- 78 Sed quid si non constat de prioritate in-
ter dotem, & fiscum neq; per ordinem na-
turae, neq; per ordinem protocolli, neq; per
hore appositionem, neq; per alios modos
quos recenset *Negus. vbi supra num. 109. ver.*
*sed difficultas, & sic essemus in ambiguis pu-
ta, quia reperirentur duo instrumenta vnū
fauore fisci, alterum fauore mulieris eodem
die facta, quod illorum esset praefendum?*
dic illud mulieris *Doct. in d. l. i. Negus. an. vbi
supra Bal. nouell. d. p. q. priu. primo per tot.*
Ias. in d. §. fuerat num. 70. & Gomez. post nu.
29. Barbof. in d. l. i. 2. p. 22. Molfes. d. p. 8. q.
*2. n. 27. & sunt luen aperta in l. in ambiguis
ff. de iur. dot. & in l. in ambiguis ff. de reg. iur.*
*& vide Merend. controuers. iur. lib. 6. c. 40. &
nouissime optime declarat D. Gait. d. quas. 11.*
*num. 1887. & seq. omnino videndus ad ma-
nus, n. meas peruenit post opus hoc ablo-
lutum. Et ad tex. in l. satis notam C. in qui. ca.*
- 79 *pig. vel hypo. tacit. contrab. t qui nimis in-
contrarium vrgere videtur respōdet Negus.*
ibi esse casum specialissimum fauore primi-
pili, vt ibi declarat *Bald. & propterea non
trahendus in consequentiam per l. ius sin-
gulare ff. de legi. Barbof. d. 2. p. l. prima nu. 24.*
- 80 cum alijs per eum cit. vbi quis fit t Primipi-
lus, & quoddam hodie hoc officium non est in
vfu, de quo officio, & an hodie sit in vfu, &
quis olim fuerit primi pilus, latē *D. Gait. d.*
quas. 11. num. 1893 cum multis seq. Capibl.
*sing. 62. incip. Filij administratorum D. de
pont. de pot. proreg. tit. de regul. impof. §. 8. &
Escohar de ratiocinijs cap. 36. num. 10. & pro
hoc ad sunt validissimae rationes, quia dos*
- 81 in iure t reperitur magis priuilegiata, quam
fiscus *Barbof. vbi supra num. 24.* vbi multas
rationes adducit, quibus adde *Villalob. com.*
opin. quae incip. dos est magis priuilegiata. Itē
- 82 quia in dubijs t questionibus est potius
contra fiscum, quam contra priuatum iudi-
candum *l. non puto ff. de iur. ffs. d. Rouit.*
pragm. 7. de susp. offit. num. 7. fo. 608. Affl. in
- constit. si dubitatio sub rub. de probatio, per*
instrum. num. 20. & 24. & in Constit. Vio-
lentas sub rub. de Viol. num. 51. ergo magis
iudicandum contra fiscum, quam contra
dotem, & ego suprascriptis rationibus ad-
- 83 do aliam s; quoddam fiscus t est vltimus pri-
uilegiatorum, vt per *Seraph. decif. 194. num.*
25. ergo praferenda est dos fisco, & contra
fiscum in dubio iudicandum, vt dicit Seraph.
- 84 ibi t nisi in eo, quod supra diximus de am-
biguis inter fiscum, & priuatum vellemus
adherere distinctioni, quoddam aut sumus in
causa onerosa, & praefertur fiscus priuato,
aut in causa lucratua, & praefertur priuatus
fisco, vt distinguit *Negus. ibi num. 188. qui*
dicit communem, & vt communem refert
Villacob. com. opin. ffs. & priuatus adde
Becc. conf. 52. num. 19. Guttierrez in tract. de
*Gabell. q. 6. n. 11. 12. & seq. Bonacof. ver. pro-
nuntiandum in 2. tom. com. opin. tit. de priu.*
fsf. num. 12. fo. 330.
- 85 Quando autem fiscus t concurrat cum
alijs vtitur priuilegijs sibi a iure indultis
- 87 quorum 3 r. enumerat t *Castr. in l. si in te C.*
de priu. ffs. 32. Gallus in q. Parlamen. Paris.
q. 156. 66. priu. ponit Iacob. de S. Georg. in
tract. feud. ver. sed an princeps a num. 2. vsq;
in fin. 91. priuileg. ponit Affl. in c. si domino fra-
tres a num. 15. de fra. de no. in vestin. in vbi.
feud. 140. Franc. Luca de parma in tra. de ffs.
& eius priuileg. 1. p. a num. 7. vsq; in fin. & mo-
derni omnia cumulant, & reperies cumula-
ta per Pereg. in suo sollen. tra. de iur. ffs. re-
missiui annuit Masull. ad Cappy. dec. 197. nu.
1. & nonnulla per Escobar. tra. de ratiocin.
cap. 23. nu. 54 & cap. 39. nu. 8. & 9.
- Inter quae mirabile est id cuius author
mentit in praesenti decif. & non minus est
- 87 aliud quoddam fiscus t auocat pecuniam solu-
tam posteriori creditori de quo per *Ann.*
sing. 538. Anna fil. conf. 123. vol. 2. Masull.
ad Cappy. decif. 78. num. 2. Pereg. de iur. ffs. tit.
de pigno. num. 8. D. de ponte de potest. proreg.
in tit. de regalib. impofitio §. 3. num. 12. Bar-
bof. p. 6. d. l. i. num. 19. & nouissime Capibl.
sing. 63. incip. ffs. condicet pecuniam omni-
- 87 nō videndus, vbi quod auocatio habet t lo-
cum in subsidium, & quod ista auocatio ha-
- 88 bet locum etiam si pecunia t sic soluta se-
cundo creditori ex causa onerosa *Valenz.*
conf. 64. num. 23. & de alijs amplia. & lim. in
hoc vide eum, & latissime Comar. pract. q. c.
*26. per tot. & Gait. vbi supra num. 1303. &
seq. in quibus ponit nonnullas modificatio-*
nes ad regulam supra positam, quam habere
etiam locum in dote probat multis au-
thoritatibus num. 312.
- 89 Verum quod hae auocatio t non habet
locum

locum inter priuatos *Aff. decif. 190. Confiliar. de Georg. omninò videndus alleg. 35. nu. 10. & 11. Cappy. decif. 78. num. 1. Reg. de pont. de potest. Proreg. tit. 7. §. 9. num. 18. Ricc. coll. 63. alios cumulat Tber. in compen. decif. Reg. in ver. creditor primus fo. 130. col. 2. tu vide Cartar. dec. exequut. Genue 19. Conar. & Gait. vbi sup. n. 1297. Marifcott. optimè lib. 2. var. refol. cap. 26. incip. ambiguus. Ricc. coll. 507.*

90 vbi etiam de pecunia soluta † posteriori creditori primo venienti ab herede cum benificio l. & inuentarij, qui sciebat adesse priores creditores.

Extra verò priuilegia à iure tributa in 91 dubio fiscus † semper vtetur iure priuati l. idem ff. de compens. l. cum vitiosè ff. de pign. l. instas C. de iure fisci. fin. C. de iur. fisci. lib. 10. Pereg. de iur. fisci. lib. 6. tit. 1. num. 1. Pasca. de vir. pa. pot. p. 1. c. 7. num. 66. alios refert d. Rotuit. d. prag. 7. de suspit. offit. num. 7. non enim 92 est priuilegiatus † nisi expressè in iure ita reperitur Amen. ad de Franc. decif. 148. n. 2. glo. in litem veniunt §. in priuatorum in ver. pradieto ff. de pe. her. Fulgos. conf. 127. Tiraq. de retra. lign. §. 1. gl. 14. pot. i. num. 100. Guid. pap. decif. 536. Barbof. in d. l. 1. p. 1. n. 1. Meno. de arbit. q. 98. nu. 4. Morot. de cred. offeren. nu. 60.

93 Hinc in fisco † non transeunt; que transeunt in extraneum Bal. conf. 29. vol. 3. vnde 94 publicatis bonis † non publicantur seudauca Molfes. p. 4. q. 7. n. 18.

95 Idem est in dote † per allega. per Autho. hic num. 20. quæ licet priuilegiata sit, & de eius priuilegijs latè apud Bal. nonell. in sepe. cit. tracl. de dot. Campeg. & alius de materia scriben. tamen extra eius priuilegia à iure tributa non erit priuilegiata, nec eius priuilegia vltra legalia multiplicanda glo. in l. 1. C. de dot. promiss. cum alijs alleg. per Auth. hic 96 num. 53. dos enim non est priuilegiata † nisi in casibus à iure expressis Tiraq. vbi sup. num. 99. quod explicat Gomef. in d. §. fuerat. num. 21. Oino. ibi num. 18. So. c. in d. l. 1. nu. 8.

97 sol. matr. specialia † enim & priuilegia nō sunt multiplicanda l. quod verò ff. de legi. traditur in c. sunt de priu. sunt namq; priuilegia 98 † priuata lex c. priuilegia 3. dist. nisi quando 99 vnū † venit in consequentiam alterius Bar. in l. si quis pro emptore de Vucap. Saly. in l. 1. C. de dot. prom. Pasca. de vir. pa. pot. p. 1. c. 4. n. 114.

N. 14. ibi ¶ fit extensio ex identitate rationis ¶

100 Adde quod extensio † ex identitate rationis fit etiam in casibus exceptis à regula e. cum dilecti ver. nos igitur extra de confirm.

util. vel inutil. not. Ronit. in rub. de admin. et quod person. seru. num. 21. & in prag. 24. de offit. S. R. C. num. 16. & hoc quia quando est 101 eadem ratio † & omnimoda similitudo 102 non dicitur propriè † extensio vltra adducta per Authore hic. Idem tenet Bal. in l. omnes populi ver. nota secundo ff. de iust. & iur. de quo Alber. de resat. in suo oper. statut. i. p. q. 8. in 2. col. cum multis quos citat Cepoll. in tra. de extens. c. 3. num. 118. fo. 6. & seq. & in c. qua fuer. ca. inducen. extens. nu. 117. & alijs locis d. tra. Quos ipsemet citat ibi num. 118.

103 & quomodo, & quando in correctorijs † fiat extensio ex identitate rationis, vide eundem Cepoll. in cap. ult. d. tracl. n. 20. & quando fieri possit extensio † per eandem rationem, vel de similibus ad similia Matthes. in tra. de interpret. extens. num. 30. vsq; in fin. vbi doctissime per distinctiones tractat materiam, & quando in odiosis circa equiparata, & similia Euerar. in loco à l. larga ver. alias autem fieret extensio, Farinac. in fragment. Crim. p. 1. ver. extensio nu. 118. & seq. et nu. 202. nouissimè D. Gait. tra. de credit. c. 2. tit. 8. num. 2918. fo. 181.

N. 17. ibi ¶ sed in bonis per vxorem marito traditis ¶

105 De hoc est rex. sing. † quem adducit Maxill. in consue. dotis caus. i. num. 4. in l. hac edictali §. in omnibus C. de secundis nup. ibi (ex eo die quo eadem res ad eam peruenerunt) & ibi † post traditis matri, vel demptas ab ea res contractum aliquem cum muliere inierint & c.)

N. 18. ibi ¶ communis opinio non dicitur ex numero Doctorum, sed ex pondere rationum ¶

Adde Villalob. in ver. com. opin. Oino. in §. it. pretium nu. 13. inst. de emp. & vend. & quod 106 opinio communis † non est attendenda, quando validiores rationes eam vincunt D. de Franc. decif. 30 Gram. decif. 314. quos adducit Capib. prag. 9. de Baron. num. 43. & nouissimè Gait. d. ques. 111. qui loquitur in terminis huius decif. nu. 1603. vbi multa cumulat in eo quando communi opin. sectanda, & quando non

N. 23. ibi ¶ regula æquiparatorum procedit vbi per viam regulæ est facta æquiparatio in iure. &

N. 27. ibi ¶ in æquiparatis certum est non fieri extensionem de calu ad casum ¶

107 Adde dicta † per Praef. l. de Amat. conf. 11. num. 9. 10. & 11. Doct. in l. 1. ff. de leg. 1. vbi incip.

Socce. Iun. num. 117. Mattbesil. in d. tra. de interpret. extens. num. 74. Dona. fina. in reg. qua incip. equiparatum 1. tom. reg. fo. 60. & quod
 108 *argumentum t ab equiparatis validum, & dispositum in vno, quod censetur dispositum in alio glo. in l. si quis seruo C. de iur. in fin. Tiraq. de retra. lign. §. 15. post nu. 15. fo. 549. Caldas pcyera de iur. emp. lib. 3. c. 7. num. 5.*
 109 *& 7. quando ex eadem ratione t secus si ex diuersa, vbi nu. 9. ad quod multos allegat*

N. 28. ibi ¶ ratio æquiparatorum. non militat, nec à maiortate rationis pro dote fit extensio de casu ad casum, vbi ius commune lèderetur. ¶

Secus autem quando ius commune non lèderetur, & regulariter quia fit extensio de casu ad casum, vt per Barz. decif. 108. à n. 26. dec. 121. Perogr. de fideicom. art. 11. n. 46. Mastrill. dec. 6. Surd. dec. 207. & 255. Medic. decif. Senen. 1. n. 82. & seq. & examin. 24. 108. Anna conf. 84. Barz. in cõf. vn. post decif. à n. 26. vsq; ad fin. Et supradictis adde quod

110 *lex noua t disponens in vno ex casibus equiparatis per legem veterem habet locum in alio glo. in d. l. si quis seruo, alios allegat Pascale. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 4. nu. 89.*

111 *& duobus casibus t equiparatis in l. antiqua dispositum in vno censetur dispositum in alio, Bellon. conf. 69. num. 1. Villalob. com. opin. ver. duo casus fo. 118. vbi multos allegat*

N. 33. ibi ¶ quod priuilegium d. l. si is qui &c. ¶

Hugo Donell. in tra. de pigno. & hypot. c. 12.
 112 *dicit ex supradicta l. t non colligi id priuilegium, de quo per D. Gizzarell. hic, sed ipsum putare creditorem hypothecarium, siue tacitum, siue expressum tempore anteriorè in iure esse potiorè fisco, vt colligitur ex l. fin. ff. qui pot. in pig. bab. & in d. l. si is qui non contineri oppositum, quia verbum cõtraxerit significat si fiscus contraxerit prius ante priuatum sequitur Azor. in 3. p. sua sum. lib. 4. c. 37.*

N. 35. ibi ¶ nam fiscus, & Ecclesia, equiparantur ¶

113 *Quod fiscus, & Ecclesia æquiparentur t habetur in l. vlt. C. de sacrosan. Eccles. Tiraq. de retra. lign. §. 15. glo. 1. num. 11. Meno. de arbitri. l. d. c. 162. num. 26. Euerard. in loco de fisco ad ecclesiam fo. 592.*

114 *Verum quòd cum Ecclesis est t fauorabilior causa fisci Scraph. d. decif. 594. num. 24.*

& in f. & quod Ecclesia sit fauorabilior dote, & quod fauor Ecclesie dicitur dignior, & communior ceteris vide latè D. Gait. d. quæf. 11. num. 2021. cum seq.

115 *Quando autem concurrat Ecclesia fisco t & dos, quis præferendus Molles. d. conf. 13. num. 9.*

116 *Et in rit. 23. secundum ordinem scripture qui in iure ascenditur l. hæredes mei §. fin. ff. ad Trebell. Gugliel. de Bened. in c. rainutus in ver. testamentum lo 2. Nonissimè Viscont. qui multos cumulat in d. concl. ordo scripture, &*

117 *quod Ecclesia præferatur t miserabilibus personis nempe viduis pupillis &c. & in cõstit. reg. quæ incip. iusti cultoris ver. causas*

118 *preponitur, & Ecclesia t nedum personis miserabilibus, sed fisco, vt aduertit Caran. in d. rit. 23. num. 3. vbi num. 4. no. quod t c.*

119 *clesia t equiparatur minoribus, & pupillis glo. in l. res. publ. C. ex qui Ca. maud. Alex. in l. properandum §. si vero C. de l. vnde Ecclesia habet priuilegia minorum, & sicut*

120 *minores habent beneficia in causa ira, & Ecclesia etiam quando litigat cum alia Ecclesia, vt in c. auditis de in integ. resl. qui tex.*

121 *fecit mihi magnum honorem in vna causa. Ven. Monasterij, & Regulis Abbatiè S. Leonis Ciuitatis Bitonti cū vna Vidua nomine Iulia Martuccia, quæ cum d. Ven. Monasterij petisset prædictum beneficium, prætendebat non esse concedendum, quia existente ipsa priuilegiata, vti Vidua conuassabantur priuilegia, aduersus quod ipse adduxit dictum tex. in d. c. auditis, & punctualem decif. Affl. in Constit. obfcuritatem q. 2. & Ca-*

122 *uens. in rit. 71. vbi t minor contra minorem, ecclesia contra ecclesiam, vniuersitas cõtra vniuersitatem restituitur ad pinguius probandum l. fin. cum glo. ff. ex quib. ca. ma. io. Maran. 6. p. ver. & quandoq; appellatur n. 97. & seq. Loses tra. de iur. vniuers. p. 3. c. 18. nu. 21. Muscatell. in prax. p. 6. glo. communis in prin. per quæ fuit decisum esse concedendum prædictum beneficium per Illustriss. & Reuerendiss. Dominum D. FABRITIVM Carafa Dominum meum Colendissimum Episcopum Bitont. Et quando priuilegiatus vtatur, vel non vtatur priuilegio aduersus priuilegiatū tractant D. in Auth. quas actiones C. de sacrosan. eccles. Cano. in d. c. auditis, et in c. ad aures de in. resitut. optimè Gomes. in reg. Cancell. 12. nu. 4. de impe. benef. vacan. per Obit. fam. Card.*

N. 39. ibi ¶ vxor constante matrimonio naturaliter possidet, maritus ciuilliter ¶

Dominum rerum dotalium quomodo sit penes

penes maritum, & quomodo penes vxorē vide *Barbos. in l. docem ff. sol. matr. optimè D. Gait. d. ques. 11. num. 1493. & seq. vbi meminit D. Autoris hic dicens, quod optima est ista declaratio, quam hic facit circa supradicta.*

N. 42. ibi ¶ marito effecto non soluendo, dominium talium rerum sic extimatarum transferretur in vxorem ¶

Quod marito effecto non soluendo dominium ¶ rerum dotialium etiam si extimatae sint transferretur in vxorem, & praefertur alijs creditoribus *Molin. de contract. disput. 426. nu. 13. Pinell. de bon. mat. l. 1. p. 7. nu. 15. Gomez. ad l. tauri. 50. num. 44. & vide Regiū. Consiliar. Scip. T. beodor. alleg. 39. num. 5. vbi quod corpota dotalia constante matrimonio quo ad vsumfructum, & etiam quo ad dominium reuocabile sint mariti, & post mortem vsusfructus reconstituitur in beneficium vxoris ad quam ipso iure dominium eorundem corporum dotialium transferretur iux. l. in rebus C. de iur. dot. & alia alleg. per eum, & quando aestimatio rerum dotialium faciat emptionem vide nouissime *Ricc. ult. collect. 7. p. qua est 3187. Meno. lib. 3. praesup. 14. & Medic. decis. Senen.**

124 Et dominium ¶ rerum dotialium quando ad maritum pertineat, & quando ad vxorem, & cui res dotales percant optimè explicat *Molin. d. disput. 426. Barbos. in l. si aestimatis ff. sol. matr. Viscon. in concl. incip. fundus dotalis, sed melius Tbor. in comp. decis. Regn. ver. dotis aestimatio.*

N. 55. ibi ¶ & idè iudicare contra consuetudinem, & communem practicam, & opinionem in iuditijs inueneratam &c. ¶

125 Opinio ¶ recepta in iuditijs praevalere debet i. filius ff. de sal. ibi (sic. n. inueni Senat. censuisse) *Mastrill. dec. 137. n. 25. Gait. d. ques. 11. nu. 1618. qui citat Dec. & Cannel. quib. adde Prafid. de Amato conf. 1. num. 133.*
126 qui conf. 61. n. 41. dicit opinionem ¶ in iudicando receptam à Iudice tenendam, & sequendam, & opinionem probatam in re dubia recipiendam, *Idem conf. 97. nu. 12. & 127 opinionem ¶ vfu probatam recipiendam Idem conf. 40. n. 16. & 17. vbi quod dubietas 128 omnis ¶ ex obseruantia declaratur per iura per ipsum allegata, & infra per Authorem decis. 5. nu. 10. & adde hic dicta per Ias. in §. fuerat num. 72. ver. in eadem glo. & ibi Oinot. n.*

Ioseph Mele.

- 1 Assensus post mortem impetratus non suffragatur.
- 2 Assensus si non fuit praestitus in vita defuncti non potest operari translationem domini in personam ipsius.
- 3 Assensus impetratus post mortem venditoris non valet.
- 4 Assensus nouus est necessarius super venditione defuncti per heredem consummata.
- 5 Assensus super venditione subbasta, an possit impetrari post mortem debitoris per heredem, qui est dominus feudis.
- 6 Assensus licet possit praecedere, & subsequi intelligitur si viuit alienator, & res est integra.
- 7 Hares an possit reuocare alienationem, & venditionem factam subbasta, & quid possit iudex repraesentans partem, & an requiratur nouus consensus n. 8.
- 9 Assensus domini, an validet testamentum post mortem testatoris disponentis de re feudali, & in quorum prauiditum.
- 10 Testamentum validatur si post mortem assensus interueniat.
- 11 Reuocatio feudi sine assensu alienati competit, ita ementi sicut vendenti.
- 12 Hares an reuocat feudum alienatum à patre iux. Conf. diua memoria.
- 13 Dominium bonorum patris in filium ipso iure continuatur etiam ignorantem.
- 14 Curator hereditarij iacentis dari non potest stante filio suo.
- 15 Filius quasi naturaliter censetur eadem persona cum patre nu. 187.
- 16 Pater quodammodo perpetuatur propter representationem filij.
- 17 Dominium omnium bonorum ipso iure cū viribus realibus, & personalibus continuatur in filium siue aliqua traditione.
- 18 Dominium in feudo transit absq. traditione.
- 19 Posseio ciuili, & naturalis maioratus in quem transeat.
- 20 Ius feudale sequitur ius ciuile.
- 21 Assensus quando fit mentio intelligitur de valido.
- 22 Paria sunt non esse, et esse, & in vtiliter esse.
- 23 Paria sunt nullo modo facere, & facere, & minus legitime.
- 24 Actum nullum faciēs non solum nō videtur facere illum actum nullum, sed & negare.
- 25 Assensus impetratus post mortem fauore dotis valet.
- 26 Reuocatio alienationis feudalis à testatore facta etiam pro restitutione dotis, et antefati obtemperata per her. non nocet vxori defuncti.
- 27 Assensus impetratus post mortem super feudali-

- bus circa dotē, an porrigatur ad antisfatum
- 29 Assensio, an possit peti super feudo obligato si assensus fuit prelitus post mortē debitoris tempore quo feudū erat delatū.
- 30 Assensus ab uxore pōt impetrari super bonis feudilib, post mortē viri, & retrotrahatur in praeiudicium tertij possessoris habent assensum primō impetratum.
- 31 Hares an possit reuocare alienationem à patre factam iux. Const. diuē memoria.
- 32 Et si pē nō reuocat, an filius possit reuocare.
- 33 Et quid si fuerit heres cum beneficio l. et inuentarij.
- 34 Hares, an possit bona subiecta fideicommissio alienata per defunctū reuocare.
- 35 Filius heres, an possit vindicare bona aduentitia alienata per patrem.
- 36 Hares non potest venire contra factum defuncti nu. 38. n. 41.
- 37 Et an reuocare alienationem fundi dotalis per matrem alienati.
- 38 Hares an possit venire cōtra factū defuncti, quod tendit ad fraudandum heredem.
- 39 Et an cōtra factū nullū, & inualidū, et n. 42.
- 40 Licet à matre, an procedat quando ex facto defuncti nulla nascitur actio, vel exceptio aduersus her. et alias sim. ad d. l. remiss. n. 44.
- 43 Hares cum beneficio l. et inuentarij, an possit venire contra factum defuncti.
- 45 Hares potest venire aduersus alienationem feudi alienati sine consensu Domini vti nullam ex defectu consensu quem heres adiens non potest supplere.
- 46 Hares an possit compelli consentire dispositioni factae per testatorem, & se obligare cum hypotheca bonorum, & super hoc nouo contractu assensum prestare.

AD DECIS. II.

Omnia contenta in presenti, & sequēti decis. reperies apud D. Rouit. virum omnieruditione ornatū, quo patrocinante fuit causa, de qua hic agitur decisa in suis *Commen. ad prag. Regni prag. 1. de fide memorial. d. n. 12. v. q. in fi.* vbi in fine in vltima impress. meminit huius decis. & seq.

N. r. ibi ¶ an quemadmodum quando decedit venditor rei feudalis assensu adhuc non impetrato nō potest per emptorem impetrari assensus absq; nouo contractu, & consensu heredis venditoris, ita e conuerso mortuo emptore, viuq; venditorē non teneat contractus, & assensus absq; nouo contractu, & consensu heredis emptoris ¶

- 1 Ex his verbis percipitur, quod assensus post mortem impetratus non suffragatur, sed debet impetrari in vita venditoris, quia assensus viuus contrahentibus est impetrandus latē probat ex multis nouissimē *Appl. cell. alleg. 1. n. 15.* Hinc si assensus non fuit prelitus in vita defuncti non potest operari translationem dominij in personam ipsius Rouit. vbi sup. n. 19. *Viscon. in concl. incip. assensus enim Regis in fin. vide Consilij. de Georg. alleg. 6. num. 44. & seq.* & si fuit impetratus post mortem venditoris, vt dixi non valet *D. de pont. conf. 1. 57. nu. 19. vol. 2. & ibi nu. seq. declarat doctrinam Andr. in c. imperialem, quod est necessarius post nouus assensus super venditione defuncti per heredem consummata D. de Franch. decis. 620. num. 2. & 3. vbi an assensus post super venditione facta subhasta possit impetrari post mortem debitoris per heredem qui est dominus feudi, & per D. Regem. de pont. in tract. de pot. proreg. tit. 6. §. 16. & 21. Thor. in compen. decis. Regni in ver. assensus super venditione subhasta. Licet .n. assensus post possit praecedere, & subsequi contractum alienationis, tamen id intelligitur quando viuus alienator, & res est integra ad quod multos allegat *Viscon. in concl. incip. assensus enim Regis 3. col. vers. potestq; fo. 14.* Et an possit heres reuocare alienationem, & venditionem factam sub hasta, & quid possit facere iudex, qui in dicta venditione representat factum partis idem *D. de Franch. d. decis. 620. Viscon. loco cit. 2. col. fo. 13. vers. & si assensus non fuit petitus Maria vot. 40. n. 6. & quod requiritur post nouus assensus Georg. vbi supra n. 45. D. de pont. conf. 96. n. 6. alios cumulat Viscon. vbi sup. An autem assensus domini post valider testamentum post mortem testatoris disponētis de re feudali in praeiudicium tamē ipsius Domini non tamē agnatorum, quorum assensus requiritur, & id in feudo antiquo, & paterno, *Cap. dec. 1. 5. Thor. in compen. decis. Reg. ver. assensus Domini fo. 51. l. p.* Et an testamentum post valider etiam si post mortem assensus interueniat declaratur per *Io. Dom. de annis conf. post alleg. Anna n. 29. & seq.***

Descendendo tamen magis propē ad 1. tradita in presenti decis. An reuocatio feudi sine assensu alienati competat, ita ementi sicut vendenti ita, vt emens possit alienationem eiusmodi factam infringere? vide *D. de Franch. decis. 540. D. Regem. de pont. in tra. de potest. proreg. tit. de assens. §. 1. num. 31. nouissime Capibl. qui vltra praestatos alios adducit in prag. 4. de Baron.*

nun. 87. in nosiſſ. imprefſ. fo. 121. & omnino
Thor. in compen. decif. Reg. ver. reuocatio alie-
nationis feudi iuxta Conſtit. Regni abſq; aſſen-
 12 *ſu ſo. 487 Et de reuocatione ꝑ hæredis feudi*
alienati à patre iuxta Conſtit. diuz mem.
Thor. in compen. ver. reuocare, an poſſit ba-
reus, apud quon multa videre poteris circa
reuocationem feudi iuxta ſupradictam Cõ-
ſtit. diuz memoriz in ver. reuocatio, & in
ſin. nu. 10.

- N. 4. ibi ¶ quia dominium ſtatim.
 continuatum eſt, & translatum in hæ-
 redem ¶
 Inter mortem deſuncti, & exiſtentiam ſui
 23 hæredis non eſt dare medium cum ſtatim ꝑ
 ipſo iure continuetur dominium bonorum
 patris in filium etiam ignorantem glo. in l.
cum hereditas C. bon. poſſ. Corn. in l. 3. C. de
iure delib. tex. eſt notab. in l. ſi poſt mortem ff.
de leg. 1. ex quo dixit Bal. & Salyc. in d. l. cum
 14 *hereditas, quod ſtate filio ꝑ ſuo non poteſt*
dari curator hæreditarij iacenti, ratio eſt.
 15 quia filius ꝑ quaſi naturaliter ex iuris diſpo-
 ſitione cõſectur eadẽ perſona propter patris
 partem, & ſubſtantiam, quam recipit à pa-
 tre in generatione, & pater quodammodo
 16 perſuatur ꝑ propter representationem filij
tex. eſt in l. liberorum in ſi. ſi. de verb. ſing. &
& in l. ſi. C. de imp. & alijs ſubſt. l. iſi quidem
ff. quod me. ca. ex qua cõnũctione naturali
 17 *filius dicitur habere ꝑ quodammodo identi-*
tatem cū perſona patris, & bonis eius per
 18 *quã poſt mortem patris ſtatim ꝑ ipſo iure*
dominiũ omnium bonorũ iura realia, &
perſonalia tranſeunt, & continuantur in fi-
lium ſine aliqua additione iuxta vulg. tex. in
l. in ſuis ff. de lib. & poſtbum.
 19 Sed an dominiũ ꝑ in feudo tranſeat abſq;
 traditione, vide Bal. in c. 1. §. ſi facta ſi de feu-
 fuer. controuerſ. Det. in l. traditionib. n. 5. C. de
 pact. omnino Barboſ. in l. diuortio n. 17. & ſeq.
 20 ff. ſol. matr. ſo. 450. Et de poſſeſſione ꝑ ciuili,
 & naturali Maioratus, qui tranſit in verum
 ſucceſſorẽ, & non in aliũ niſi ſucceſſor ma-
 ioratus ex negligentia decenij, vel alias ami-
 etat ſuã poſſeſſionem vide tradita per Dyn.
reg. ſine poſſeſſ. de reg. iu. lib. 6. Abb. et Fel. in c.
vigilanti de preſcrip.
 21 Verũ quod ius feudale in hoc voluit ſequi
 ius ciuile, quod ſibi iulius viſu fuit, vt filius
 non poſſit ſe abſtinere ab hereditate pater-
 na, & retinere feudũ, vt per Camill. de Curt.
de reſ. iur. feud. 1. p. f. 59. num. 33.

- N. 5. ibi ¶ paria ſunt aſſenſum non
 eſſe ſequitur, vel inualidum ¶
 22 Qñ fit inẽtio de aſſenſu ꝑ intelligitur de va-
 lido iuxta tradita per DD. in l. 4. §. cõdẽnãtũ

ff. de re iud. D. de Franch. decif. 86. D. Rouſt.
 23 prag. 26. de feud. n. 25. cūm parit ſint ꝑ non
 eſſe, & eſſe, & in vultu eſſe, & inualidẽ l. do
 24 tẽ ff. ſol. matr. & paria ſũt ꝑ nullo modo fa-
 cere, & facere minus legitimẽ l. quoties ff.
qui ſatiſd. cog. 5. i. inſt. de her. qua ab intetj.
de ſeru. nultus cumulat Barz. dec. Bonon.
15. n. 20. Ricc. colleſt. 320 r. & faciẽs actũ nul-
 25 *lũ ꝑ non ſolũ non videtur facere illũ actum,*
nullum, ſed negare Surd. decif. 7. nu. 28. Mol-
ſeſ. ad conſue. Neap. q. 10. n. 4. Amat. dec. Rot.
March. 10. n. 29. vbi multa ad propoſitũ. pa-
ria. n. ſunt nõ fieri, vel minus ſollẽnter fieri,
& non eſſe, vel minus ſollẽnter eſſe l. 1. §.
quod ſi nemo cũ cõcord. in glo. ſi. ff. quod quis q;
iu. & non ſufficit quid impleri nili in mō, &
forma ſpecifica adimpleatur c. piſam. de reſt.
ſpol. Nig. in c. frequens n. 50. Caria. decif. 85.

- N. 8. ibi ¶ quod fauore dotis valet
 aſſenſus poſt mortem: præſtitus. ¶
 25 Quod aſſenſus ꝑ impetratus poſt mortẽ fa-
 uore dotis valet adde D. de Franch. dec. 122. n.
 9. & 10. D. de Põ. de poteſt. proreg. tit. de aſſe.
ſuper dot. 9. l. n. 7. & ſeq. Maſſall. ad Capi. dec.
10. n. 9. Borrell. in ſuum. dec. 1. p. tit. 36 n. 47
 27 Hinc reuocatio ꝑ alienationũ feudorũ à te-
 ſtatore ſactarũ eẽ pro reſtitutione dotiũ, &
 antiſati obtẽta per hæredẽ non nocet vxori
 deſuncti impetranti aſſenſũ poſt mortẽ viri
 quia hæres nõ põt reuocare obligationem
 bonorũ feudalium ꝑ dote Aſſe. dec. 111. Ann.
alleg. 66. Ric. coll. 1818. 4. lim. de vñ. dec. 6. n. 4
 28 Sed an aſſenſus ꝑ impetratus poſt mortẽ
 ſuper feudalib. circa dotẽ porrigatur ad an-
 tiſatũ, q̃ non D. de Franch. dec. 126. in ſin. Frece.
de ſubſeud. 9. lim. D. de põ. de poteſt. proreg. tit.
6. §. 1. n. 6. Thor. in cõpen. dec. Reg. ver. aſſenſus
ſuper feudalib. & in ver. reuocatio alienatio-
nis feudi ſo. 487. col. 1. in ſin.
 29 Et an valeat aſſenſus ꝑ ſi fuit præſtitus poſt
 mortẽ debitoris tẽpore quo feudũ erat de-
 latũ heredi, fauore dotis ita quod poſſit peti
 aſſiſtẽtia ſuper feudo obligato Thor. in cõ-
 pẽ. dec. reg. ver. aſſiſtẽtia an peti poſſit ſuper feudo
 obligato ſo. 58. reſert per Ann. alleg. 66. de-
 ciſis p. S. C. q̃ p̃tetur aſſiſtẽtia ſup feudo ꝑ
 dote in ſubſidiũ vide Ricc. coll. 1818. 5. lim.
 30 Et an aſcẽſus ꝑ ab vxore poſſit impetra-
 ri ſuper bonis feudalibus poſt mortẽ viri, &
 retrotrahatur in præiudiciũ tertij poſſeſſoris
 habẽtis aſſenſũ primo impetratũ vide Aſſe.
dec. 286. D. de Franch. dec. 86. Ricc. coll. 1802.
Thor. in compen. decif. ver. Aſſenſus ab vxore
impetratus Viſcon. d. concluſ. aſſenſus n. regis.

- N. 10. ibi ¶ an hæres poſt mortẽ alie-
 nantis poſſit reuocare alienationem. ¶
 31 Quod hæres ꝑ feudũ alienatũ à p̃e iux. cõſt.

dius memoriz possit reuocare dicit decisū
Tbor. in compen. decis. in ver. Reuocare. Ann.
in d. Constit. n. 251. & si pater non reuocat,
an filius possit reuocare Ann. in Const.
diu. mem. n. 236. quem refert Petrus ad eap. dec.
100. lit. A. alios congerit Pasca. p. 1. c. 2. n. 81
& quid vincente Patre idem Pasca. ibi n. 42.
contrarium tenet de Curt. fo. 54. diuers. iur.
feud. n. 113. Quid si fuerit heres & cum be-
neficio l. ex inuentarij, an poterit alienatio-
nem factam per Patrem defunctum reuoca-
re vide Authorem hoc. eo. n. paulo inf. & mul-
tos DD. cumulos per Viscon. in conclus.
qua incip. heres post mortem defuncti ver. an
heres filius, in fin. Vide Const. de Georg. alleg.
 34 20. num. 1. Et an iuxta predicta hæres & pos-
 sit alienata bona subiecta fidei commisso per
 defunctum redocare Bart. cons. 1. 25. alios ci-
 tat Viscon. cunct. heres dicit. Sed de hac re di-
 fertissimè, & copiosissimè loquitur Perez. de
 fideicom. art. 33. per tot. cō recurras.
 35 Et quid si pater & alienauit bona aduenti-
 cia filij, an filius heres possit illa vindicare la-
 tissimè tractat Pasca. in tra. de vi. pat. pot. p. 1.
 c. 2. à n. 43. Pinell. de bo. matr. p. 3. n. 73.

N. 10. ibi ¶ an tex. in l. cum à Matre
 ibi locum habeat ¶

- 36 Ex hoc tex. elicitur regula, quod heres &
 non potest venire cōtra factum defuncti ad
 cuius ornatum quam plura scribunt feudistæ
And. Aff. & alij in c. 1. an agna. idem And. in
c. imperialem §. præterea de prob. seu. alien. per
Feder. Loffred. consil. 1. et 13. n. 42. multos alios
cumulans Regens de Curt. diuers. iur. feud. fo.
54. n. 100. & n. seq. discurreit per materiā, sed
ultra per eum cita. Vide Consiliat. de Georg.
alleg. 29. n. 7. & seq. Phanut. de inuent. p. 7. nu.
110. fo. mibi 256. Barbof. in l. Lutius Titius
n. 18. & seq. ff. sol. matr. fo. 399. omnino vidē-
us Caldas Petra. de reno. empb. lib. 3. c. 16. n.
20. & seq. fo. 209. & seq. Consiliat. Pasca. qui
vti modernus alios recēset, & dilucidat ma-
teriam de vi. pa. pot. p. 1. c. 2. n. 44. cum multis
seq. Petr. & alij add. ad Cappy. dec. 101. Molfes.
ad consue. Neap. p. 2. tit. de boni. q. 23. num. 10.
& p. 4. tit. de renunt. q. 4. nu. 11. & seq. & ea.
p. q. 61. num. 10. & q. 4. nu. 18. & in 2. tom. q.
61. & in consil. 28. num. 12. 2. tom. & de vero
sensu d. l. cum à matre, Barz. decif. Bono. 64.
& ad materiā d. l. vide Petr. ad Cappy. decif.
 37 78. lit. F. fo. 207. qui tractat an filius hæres &
 possit reuocare alienationem fundi dotalis
 per matrem alienati adducendo Gram. de-
 cif. 93. Aff. dec. 240. D. de Franch. decif. 435.
 & consil. de pont. 35. & 61. & ibi latius in seq.
 & vide Ricc. qui in materiā collegit decisio-
 nes collect. 469. dixi plura ad decif. D. de

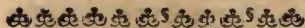
Franch. 665. & vide nouissimè M. Apicell.
 alleg. 14. nu. 55. & seq. & 72. & Capibl. sing.
 184.

- 38 Sed an heres possit & venire contra factū
 defuncti quod tendit ad fraudandum herē-
 dem latè Reg. de Curt. loco cit. nu. 114. Mol-
 ses. d. q. 23. nu. 10.
 49 Et quod si fuerit factum inualidum, & nul-
 lū D. de Frā. dec. 665. Tefaur. lun. q. 9. Foren.
 q. 60. nu. 14. 16. p. 4. quos adducit Viscon. in
 concl. heres post mortem 2. col. quibus addu-
 cit alios nouissimè cit. per Ambrosin. qui decla-
 ra materiā decif. 14. nu. 11. & tot. vide glō.
 in d. l. cum à matre, quz non procedit quan-
 40 do ex factō defuncti nulla nascitur actio &
 vel exceptio aduersus hæredem, ita Gabriel
 com. opin. lib. 9. tit. de reg. iur. conclus. 1. n. 24
 Suarez. in rep. l. quomodo in priorib. C. de in
 off. testam. Sed contra hanc limitationē multa
 adducit Barbof. in d. l. Lutius titius n. 18.
 ff. sol. matr. qui admoet cauendum à decif.
 Gram. 93. Aff. lib. 3. consil. rub. 5. num. 2. &
 41 Bal. consil. 161. lib. 5. dum dicit, quod heres &
 potest venire cōtra factum defuncti qñ illud
 est nullum propter l. prohibitionē. Vnde ipse
 constituit regulam negatiuā s3. quod hæ-
 42 res & non potest venire contra factū defun-
 cti etiam nullum propter legis resistentiā ex
 43 Menoch. consil. 89. à n. 10. lib. 1. etiam si heres &
 conficiat inuentarium, nam pro parte herē-
 ditaria contra factum defuncti venire non
 pōt de quo videndum est in Viscon. in d. cōcl.
 heres post mortem, & in conclus. heres dicitur
 D. de Franch. decif. 83. vbi quod heres cū be-
 neficio l. & inuen. quatenus est in hereditate
 tenetur habere ratum factum defuncti te-
 nendo contra d. decif. Guam. 93. quam nō di-
 cit esse S. C. prout etiā refert Viscon. d. cōcl.
 heres post mortē in fi. 1. col. fo. 113. & Perez.
 de fideicom. art. 33. n. 10. in fi. & de dicta decif.
 Gram. 93. vide que dicit D. de Franch. d. decif.
 83. & 355. & Petr. ad Cappy. decif. 78. in ver.
 peruenisse presumitur. Valaf. consult. 52. &
 66. & Mari ad d. decif. Gram. 93.
 44 Plures alias limitationes & ad d. l. cum à
 matre ponit Barbof. loco cit. inter quas pri-
 ma facit aliquantulum pro adductis hic per
 45 Authorem dum dicit, quod si feudum & alie-
 natur sine consensu Domini contra tex. in
 c. imperialem in prin. heres potest venire ad-
 uersus eiusmodi alienationem, vti nullam
 ex defectu consensu quem heres adiens
 supplere minimè potest. Aff. in d. c. Impe-
 rialem q. 24. num. 10. & decif. 286. num. 3. &
 lib. 3. consil. rub. 5. num. 2. & in emphiteusi
 vide nouissimè Ambrosin. declarantem re-
 gulam d. l. cum à matre in decif. Perus. q. à n.
 2. & decif. 14. à nu. 8.

N. 15. ibi ¶ & sic ex his adfuit novus consensus, heredis ¶

- 46 Sed an heres ꝑ possit compelli consentire dispositioni factæ per testatorem, & se obligare cū hypotheca bonorum, & super hoc nouo cōtractu assensu præstare, in duab. cau. sis fuisse decisum testatur T. bor. in compen. decif. regn. in ver. heres an compelli so. 256. D. Reg. de Pont. de pot. proreg. tit. de assen. Reg. su per dot. S. 1. m. 22.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Assensus per verbum fiat quomodo expediat ex dispositione R. præg.
- 2 Assensus per verbum fiat, an contineat gratiam perfectam, ita ut impediatur reuocatio vigore Corst. diu. mem.
- 3 Assensus per verbum fiat, an flet in suspensio.
- 4 Datio insolutum similis venditioni.
- 5 Est voluntaria, & necessaria.
- 6 Datio insolutum, an reddatur nulla si fiat in uno obulo ultra verum debitum.
- 7 Assensus requirit scripturam, & per testes probari nequit.
- 8 Assensus debet registrari.
- 9 Assensus per verbum fiat infra quantum tempus debet registrari.
- 10 Prorex si fuerit mortuus per quem debet assensus expediri.
Et quid si PP. fuerit mortuus.
- 11 Assensus non registratus non operatur validitatem contractus.
- 12 Emens feudum cum assensu quem non curauit registrari facere inf. annis non præstat alteri posteriori emptori, qui curauit registrum nisi rex declarauerit, quod vult haberi illum assensum pro forma etiam etiam quod non sit registratus.
- 13 Registrationis defectus an reddat actum nullum.
- 14 Refutationis registrantur inf. die 15. in quinquaginta R. C.
- 15 Registrationis refutationis, an fieri possit ad instantiam alterius quam refutantii, vel refutatorii.
- 16 Refutationis scripturam, vel instrumentum an sufficiat consignare conservatori quinquaginta per illa registranda inf. dies 15. & non fuit registrata defecta conservatorii.
- 17 Clausula annullatiua nimium operatur.

- 18 Assensus an debeat registrari si contrahitur cum Rege, Prorege, ve. R. Can.
- 19 Et quid si in præsentia Proregi, & quid si fiat alienatio rerum Ecclesie coram Sum. Pont.
- 20 Assensus tacitus in quò pseudo sufficiat.
- 21 Assensus an sit difformis si exponatur, quod terra tenetur immediate a R. Cur. in concessione in feudum a Lavone.
- 22 Confirmatio assensus non registrati, an retrotrahatur in præiudicium tertii.
- 23 Rebus sic stantibus intelligitur omni dispositio iuramentum & priuslegium.
- 24 Confirmatio quibus modis dicatur fieri ex certa scientia.
- 25 Confirmatio priuilegij confirmantis ex certa scientia confirmat priuilegium etiam nullum.
- 26 Princeps quod facit ex certa scientia in dubium reuocari non potest.
- 27 Confirmationis in forma communi, & in forma specifica materia remiss.
- 28 Clausula & certa scientia, & motu proprio, an operetur in præiudicium tertii.

AD DECIS. III.

H Vius dec. meminit Rouit. in anteced. decif. relatus in Prag. 1. de fid. mem.

In prin. ibi ¶ fuit impetratus assensus per verbum fiat ¶

- 1 De hoc assensu ꝑ per verbum fiat vide Reg. Pragm. 9. sub rub. de feud. incip. considerato il gran danno, quæ mandat, quod expeditis priuilegiis assensuum apponantur sigilla, & memorialibus obtentis per verbum fiat expendantur priuilegia iuxta formam R. Prag. de quo Versill. ad Ass. decif. 253. viui. d. c. 240. Borrell in sum. decif. tit. 35. num. 4. Niquar. collect. super d. pragm. 12 Rouit in d. prag. 9. qui in prin. dicit quod præm. ad quas se refert d. prag. 9. sunt sub tit. de fid. mem.
- 2 Et quia vt dicit ibi Rouit. num. 2 gratia ꝑ quam continet dictus assensus est perfecta, quero an sit ita validus assensus ꝑ verbū fiat, vt reuocatio virtute Consl. diu. mem. impediatur vide Ass. decif. 254. D. de pont. Idem potest proreg. tit. de assen. S. 3. n. 1. & post eū nouissime Rouit. prag. 4. de feud. num. 36 Rice. coll. 50. & D. de Franc. decif. 663. num. 2. vbi dixi.
- 3 Et an assensus ꝑ per verbū fiat flet in suspensio, & quomodo intelligatur decretatio per d. ver. fiat. Idem de pont. in d. tit. S. 9. nu. 11. & 12.

N. 2. ibi ¶ quod datio insolutum rei certæ pro debito censetur emptio, & venditio ¶

quod datio insolutum ꝛ similis est venditionis est *tex in l. fin. ff. ex qui ea in poss. est. l. si pradium C. de cuius. Ricc. coll. 582. Ludou. decif. 67. latè Nouar. in prax. datio. insolut. q. 7. D. de Franch. decif. 70. adde tradita per Viscon. in suis concl. ver. datio insolutum, & Thor. in eo. ver. datio insolutum Bellacom. com. opin. ver. datio insolutum in 2. tom. com. opin. tit. de solutionibus num. 2 fo. 391. vbi n. 3. quod datio insolutum ꝛ alia voluntaria, 6 alia necessaria, & ibi an datio insolutum ꝛ reddatur nulla si fiat in vno obulo ultra verum creditum.*

N. 6. ibi ¶ assensus non fuit registratus infra quadrimestre ¶

Ex hoc no. quod assensus requirit ꝛ scripturam in Regno adco quod per testes probari nequeat, vt per Viscon. in suis concl. concl. qua incip. *Assensus. N. Regis 3. col. in fin. fo. 14 vbi citat Affl. decif. 243. & 308. nouissimè Gallupp. in recent. prax. S.C. p. 2. c. 21. n. 15 fo. 189. Capib. in prag. 11. nu. 44. Viu. decif. 240. Hinc est quod ꝛ assensus debet registrari, de qua registratione, & infra quatuor tempus vide R. Pragm. 1. de fid. memor. prag. 20. de feud. & in prag. 1. de priu. inf. ann. presen. D. de Franch. decif. 62. & 663. nu. 5. Vrsill. ad Affl. decif. 197. Regen. de Pont. conf. 5. conf. 150. num. 25. conf. 157. nu. 17. D. Rouit. d. prag. 1. & prag. 26. de feud. Capib. prag. 8. p. 1. num. 27. de Baron. Nouar. collect. supra prag. collect. 103. Petr. ad Cappy. decif. 9. & 103. Thor. in compen. decif. in ver. reuocatio iux. Confil. Regn. an fieri possit de contractu cessionis Gallupp. vbi supra, vbi 9 quod assensus ꝛ per verbum fiat expeditus debet registrari infra annum, & quod elapso anno non valet Mastrill. de Magistr. lib. 5. c. 6. num. 71. Vrsill. decif. 283. num. 4. & decif. 197. & 308. nu. 3. & prorex non poterit dispensare d. Pragm. sed expediuntur supra cartæ à R. Maiestati D. de Pont. conf. 3. nu. 30. quem cum Fric. refert D. Rouit. d. prag. 1. num. 4. Sed hodie per prag. 27. de feud. est biennium, vt aduertit Rouit. vbi sup. num. 1. & seq. D. de Franch. decif. 540. D. de Pont. d. c. inf. 5. nu. 61. cum seq. vol. 1. Apicell. alleg. 14. num. 47.*

10 Et si fuerit mortuus Prorox, an assensus expeditur per successorem. Rouit. vbi sup. num. 2. Confiliar. Theodor. alleg. 30. num. 21. & quod mortuo Proroge assensus expeditur per R. Coll. Conf. quod expedit ea omnia, quæ viuus Prorox expediebat Liparol. in c. imperialem n. 12. Petr. ad d. decif. 100. lit. A. in fin. dixi ad d. D. de Franch. decif. 540. Sed quid in Cardinalibus, qui sunt pars cor-

poris PP. vt per D. de Franch. decif. 107. n. 7. Tiraq. in presat. l. si vnguam num. 17. an mortuo PP. possint prætare assensum Apicell. d. alleg. 24. n. 103. & sequen.

Prædicta autem assensus registratio omnino 11 non requiritur, nã assensus ꝛ non registratus non operatur validitatem contractus, quia habetur pro non appposito, & pro non præstito Affl. decif. 333. ante num. 16. Gallupp. d. prax. p. 3. c. 3. num. 46. vbi quod is qui 12 emit ꝛ rem feudalem cum assensu, quem nõ curauit registrari facere infra annum, vt requiritur, quod non præteratur alteri posteriori emptori, qui curauit registrari facere assensum infra annum, nisi Rex declarauerit ad supplicationem illius, quod vult assensum haberi pro firmo etiam, quod non sit registratus, & quod vult haberi, ac si esset registratus, quia tunc retrahitur in præiudicium tertij, qui medio tempore acquisiuit ius cum assensu registrato super eadem re, & ita decimū refert per S. C. in causa creditorum Fabritij Villani penes Galterium de anno 1569. & de hoc defectu registrationis 13 tionis ꝛ si reddit actum nullum Rouit. d. prag. 20. de feud. num. 5. & quid de assensibus expeditis ante R. Pragm. omnino Capib. dicta Pragm. 11. de Baron. nu. 153. cum multis seq.

14 Registratio quoque ꝛ refutationum feudorum fieri debet in quinquaginta diebus R. Cameræ infra quinquaginta dies, vt per Rouit. d. prag. 20. de feud. num. 5. vbi an sufficiat si registratio 15 ꝛ fiat ad instant. alterius, quam refutantis, aut refutarij.

16 Et quod non sufficiat ꝛ si consignetur scriptura, siue instrumentum refutationis conservatori quinquaginta diebus per illa registranda infra quinquaginta dies, & non fuit registrata in curia, obliuione, malitia, siue alia ex causa d. conservatoris nimium enim opo- 17 ratu clausula ꝛ nullatiua apposita in d. prag. ex adductis per Petr. ad d. dec. 9. lit. D. ver. clausula annullatiua in fin.

18 Sed an si quis contrahit contrahat cum ipso Rege, vel Proroge, requiratur assensus registratus, quod non idem quando contrahitur cum Reg. Cam. Cameræ in c. imperialem col. 3. ver. limitarem Frecc. de subfeud. lib. 2. q. 21. fo. 159. & ita decimū refert nouissimè Gallupp. in sua prax. S.C. p. 2. c. 21. nu. 15. fo. 189. vide Gram. dec. 65. num. 47. & alij citati per Pasca. de vi. pa. po. p. 1. c. 6. num. 61. quem vide nu. seq.

Et quid si contrahatur in præsentia Pro- 19 regis ꝛ an illa præsentia sufficiat pro assensu Theodor. Reg. Confiliar. alleg. 81. num. 27. vide Cappy decif. 100. ante num. 6. & 156. nu. 25.

25. *Iyparol. ad Ifern. in c. 1. §. hac edictalis de prob. seu. alie. per Iosba Ann. in Consil. diua meni num. 48. & c. 1. num. 108. de Vasi. decrep. et a quorum meminit Petr. ad d. Capi. decis. 100. ver. debet esse expressus. Nouissimè Mauris. Apicell. alleg. 13. num. 25. vbi adducit Vrsill. ad Affb. decis. 243. nu. 4. & 5. & Et quid si fiat alienatio rerum Ecclesiæ coram Iun. Pont. an requiratur alia sollempnitas vide Ricc. collectan. 3053. ver. item in alie nat. 7. p.*

20 Et in quo feudo sufficiat tacitus † & in quo expressus assensus *Camill. de Curt. diuers. Iur. feud. fo. 11. nu. 20. & 21. & in quib. casibus requiratur assensus in alienatione rerum feudalium dixi abundè ad D. de Francb. decis. 663. vbi multa ex prædictis inuenies, & ex supradictis dixi inf. ad decis. 36. num. 9. & 10.*

N. 9. ibi ¶ non tenet assensus ratione difformitatis ¶

21 An assensus dicatur difformis † & sic nullus si in eo dicitur, quod terræ tenentur immediate à R. Cur. in concessione in feodum à Barone D. Franch. decis. 48. num. 9. *Tbor. in compen. decis. ver. assensus, an dicatur nullus fo. 28 col. 2. in fin. & nouissimè Regen. Collectan. in l. 1. num. 36. vend. rerum fisco. & nu. 41. vbi doctissimè examinat doctrinam Affb. in c. imperialem si assensus vtriusq; domini nempe directi, & sub alterni requiritur in alienatione feudi quaternati secundum quid.*

N. 16. ibi ¶ Confirmatio retrotrahitur ad illud tempus ¶

22 Confirmatio assensus † non registrari, an retrotrahatur in præiudicium tertij, dixi supra ex Gallupp. p. 3. c. 3. n. 46. & 47.

N. 17. ibi ¶ rebus sic stantibus ¶

23 Omnis dispositio debet intelligi † rebus sic stantibus de quo vide latè *Viscon. in suis conclus. in ver. omnis dispositio, & in ver. dispositio Barbof. in opus. Prin. V. l. lit. D. num. 28. & in iuramento semper intelligitur clausula rebus sic stantibus Pasca. de vi. pe. po. c. 9. nu. 91. 114. 349. & 351. Idem est in privilegio, quod semper censetur concessum cum illa clausula rebus sic stantibus, et p. D. de pont. consil. 15 num. 10. vol. 2. consil. 131. nu. 36. eod. vol. Anna alleg. 64. num. 3. *Tbor. in add. ad D. de Pont. tit. §. num. 31. vbi ad id tenendum mouetur ex l. cum quis ff. de solut. ex c. suggestum de decem. assignando rationem, quia statu mutato privilegium incipit fieri iniquum, & propterea non obser-**

uandum l. ex facto ff. de vulgar. et pup. Hinc est quod etiam contraclus, & qualibet alia res, quæ tractu temporis efficeretur iniqua possit, reduci ad æquitatem per Iudicē etiā contra paciscentium pacitionem, & stipulationem, vt est tex. no. in l. cum quidam ff. de usur. de quo vide optimè *Tbesaur. decis. 226.*

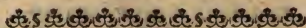
N. 22. ibi ¶ & non dicitur ex certa scientia confirmari actus ¶

24 Confirmatio quibus modis dicatur † fieri ex certa scientia vide optimè R. Consil. *Rouit. in pragm. 4. de possess. non turb. num. 20. & seq. & quod confirmatio priuilegij confirmantis † ex certa scientia confirmat priuilegium etiam nullum, & reuocatum Lannar. consil. 21. sub num. 2. Pasca. de iur. pa. pot. p. 1. c. 1. num. 61. Mago. dec. Lucens. 13. nu. 42. & ea ratione quia id quod Princeps † facit ex certa scientia in dubium reuocari non potest dicit ibi Pasca. num. seq. vbi de pluribus alijs circa materiam confirmationis, & ibi n. antecidet de materia confirmationis in forma † communi, vel in forma specifica.*

27 de quo *Rouit. vbi sup. Sess. decis. 93. quam citat Nouar. coll. ad pragm. 194. num. 6. Campag. in c. 1. Ifern. in cap. quidam de Vass. decrep. etat.*

28 Verum an clausula ex certa scientia † operetur in præiudicium tertij vide optimè *Capib. quod non in pragm. 16. de Baro. nu. 4. Affb. decis. 334. D. Regen. Tapp. de Consil. prin. in 2. Rub. Et plura de clausula ista vide Gabr. com. concl. tit. de clausul. concl. 1. D. de pont. consil. 3. & 42. Ann. consil. 44.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Decisio ista est eadem cum decis. D. de Francb. 578.
- 2 Decisio ista compugnatur à D. Reg. de Ponte, & contra eam testatur decisum Tbor. et quæ sit melioribus sulcita rationibus.
- 3 Mulier pro negotio ad ipsam spectante non iuuatur, Velleiano, & si res sit communis num. 4 & quod si mulier constitutur pecuniam cum altero receptam ad se spectare.
- 5 Sena. consil. Velleia subuenit feminis alienam obligationem suscipientibus.
- 6 Intercedere quid sit, & quid hoc verbum importet.
- 7 Sena. consil. Velleia succurremus mulieribus late

- late interpretandum. Subuenit deceptis nu. 8. & illius pietas commendabilis n. 9.
- 10 Iudices contra exceptionem, Sen. Conf. Velle. non possunt iudicare.
- 11 Sena. Conf. Velle. exceptio, an sit perpetua, et possit quandoque opponi, & an possit opponi per heredes.
- 12 Pragm. 1. de Sena. Conf. Velle. prohibuit renuntiationes posse fieri per mulieres etiam cum iuramento penas Notarij imponendo contractus nulos, & meticulosos declarando.
- 13 Sena. Conf. Velleia. extenditur ad omnes feminas, siue viduas, siue virgines, siue maritatas.
- 14 Mulieres heretica excluduntur à beneficio Sen. Conf. Vell.
- 15 Casus in quibus mulieres non iuuantur, Velleiano remis.
- 16 Sena. Conf. Velleia. renuntiatio in spe iure communi facta etiam cum iuramento non extenditur ad beneficium Auth. si qua mulier.
- 17 Auth. si qua mulier, & Auth. siue à me in quib. casib. procedant.
- 18 Auth. prædictorū, an possit beneficium renuntiare, & quando d. Auth. procedat.
- 19 Mulieres solum ex causa intercessionis reputantur secus, si sine intercessione soluunt num. 20.
- 21 Mulierum genus auarissimum, & ideo donatio non presumitur facta à muliere.
- 22 Mulieris donatio loco miraculi habetur, & potius circumuenta presumitur, quam, ut liberè donet.
- 23 Correlatiuorum eadem est natura, & dispositio loquens in vno extenditur ad aliud. Sed quid in penalibus nu. 24.
- 24 Argumentum à correlatiuis habet locum quando militat eadem ratio.
- 25 Filius tenetur se obligare pro patre carcerato, & quid si pater carceratus esset culpa sua 37.
- 26 Filius obligatur pro patre debitore ad carceres donec pater soluerit, & si filius minor potest obligare bona pro redemptione patris ab hostibus, et pro redimendo patrem à creditoribus urgentibus.
- 28 Filius fam. si obliget se pro patre absq; illius presentia, & consensu, & sic contra formam Reg. Prag. an iuuen. macedoniat.
- 29 Vassallus, an teneatur se obligare pro Barone.
- 30 Filius si recusat se obligare pro patre carcerato an possit exheredari.
- 31 Causa ingratitudinis est sufficiens causa exheredationis, & multa de ingratitudine num. seq.
- 32 Pater poterit filium alimentis priuare si recuset se obligare pro ipso.
- 33 Filius ingratus desinit esse filius.
- 34 Parentes desinunt esse parentes filij ingratis.
- 35 Parentes si negant alimenta filijs ingratis si ob hoc periret non tenentur pena parricidij.
- 36 Ingratitudo pessimum vitium, & quid statutum apud Medos. & quibus casibus censetur remissa, & nu. 38. & quod per eam possunt reuocari remissiones, & priuilegia.
- 39 Filius an sicut ob diuina ingratitudinem potest exheredari ita, & priuari vita, & militia feudo, & quid in Regno, & quomodo.
- 40 Filius ingratus quomodo reputetur.
- 41 Pater si non priuauit filium ingratum uel non exheredauit, an censetur remisisse.
- 42 Pater tenetur se obligare pro filio, & pro illo fideiuihere.
- 43 Pater tenetur redimere filium captiuum, et si non redimit potest exheredari n. 45.
- 44 Pater, an teneatur soluere tertio illud quod soluit pro redemptione filij.
- 45 Filius tenetur redimere patrem captiuum Carcerationis, et captiuitatis paritas n. 72.
- 46 Mater tenetur redimere filium captiuum, & si obligatur ual. obligatio.
- Carceratorum liberatio pyssima.
- 47 Parentum uocabulo, qui contineantur.
- 48 Mater non tenetur regulariter dotare filiam nisi in subsidium.
- 49 Mater an possit alienare bona fideicommissi subiecta pro dote filia.
- 50 Filia an possit pratendere dotem bonorum fideicommissi subiectorum si mater sit diues.
- 51 Dotandi onus naturale paternum est, & autum, subsidiarium in matre.
- 52 Causa naturalis semper praeualet accidentali.
- 53 Pater an teneatur dotare filiam spuriam, an filiam diuitem.
- Iudex patre absente potest filiam dotare de bonis paternis.
- 54 Mater tenetur dotare filiam inopem, sed an filiam naturalem 55.
- 56 Dos filia naturalis, an correspondere habeat quantitati alimentorum, & an computetur in legitima.
- 57 Mater dotando filiam censetur praeuenire.
- 58 Mater dotans filiam communem dotem ad quam se obligauerat, cum viro, an repetat.
- 59 Pater, & mater quando promittunt dotem filia pater tenetur, uti principalis mater, uti fideiussor.
- 60 Mater quando succedit in obligatione dotandi succedit cum omnib. qualitatib. quib. succedit pater.

Mater

AD DECIS. IV.

- 61 Mater Iudæa, an teneatur dotare filiam, & quid de matre beretica n. 62.
- 63 Frater an teneatur dotare sororem inopem, & an sororem uterinam, & an consanguineam 65.
- 66 Frater clericus, an teneatur dotare de fructibus beneficij.
- 67 Frater si habet maiorum, an teneatur dotare sororem inopem, & dotando, an possit stipulari dotem sibi reddi.
- 68 Pater quando tenetur redotare potest stipulari dotem sibi reddi.
- 69 Frater an teneatur dotare vigore constit. Reg. in aliquib.
- 70 Paragium quomodo consideratur in fratre, & an sit idem quod legitima.
- 75 Frater minor dotans an restituatur in integ. & nu. 82.
- 72 Differentia, an sit inter filium captivum, & carceratum.
- 73 Senat. Conf. Vell. cessat quando mulier se obligat pro aliqua causa pia.
- 74 Causa dotis dicitur causa pia.
- 75 Libertas inter causas pias connumeratur, et in dubio obligati saevendum.
- 76 Mulier obligans se pro dote, an iuuetur Vel leiano, & an pro dote extranea nu. 77. & an pro antipatho 78.
- 79 Mulier minor an possit dotem constituere.
- 80 Minor an poterit dotem Ecclesie constituere.
- 81 Minor an possit matrimonium sine decreto contrahere.
- 83 Filius fam. promittens dotem, et renuntians beneficio deducto egeat, an obligetur.
- 84 Nullus amor vincit paternum, & an sit maior maior paternus, quam maternus n. 85.
- 86 Bona Ecclesie possunt pro redemptione captivorum alienari.
- 87 Bona fideicom. subiecta multis casibus possunt alienari ultra dotem.
- 88 Bona fideicom. subiecta possunt alienari, et quis se eximat a carceribus.
- 89 Mulier habens virum inutilem dicitur vidua, et si habet virum captivum relegatum condemnatum ad trirèmes &c. & quid si litigat cum viro 92.
- 90 Mulier habens virum absentem per x. anni dicitur vidua.
- 91 Absentia mori æquiparatur.
- 92 For iudicatus æquiparatur mortuo.
- 93 Donatio inter vivos, & uxorem prohibita etiam cum iuramento siue inter vivos siue causa mortis.
- 94 Donatio facta a viro sorori uxoris sue non valet.
- 95 Donatio in. ei. & uxorem valet si sint magnates.

HAEc decifio de qua pluries meminit; & eā laudādo fequitur *Gait. tra. de cred. c. 4. quefit. 11. nu. 40. & feq.* eī eadem decifio ꝑ cum regiftrata à *D. de Franch. in 4. p. in ordine. 578. quam Domini de Franch. ꝑ decifione impugnat D. de Pont. de potef. p.rog. tit. de diuerf. p.rouif. fieri folit. nu. 30. & feq. vt etia adducit *D. Confil. Rouit. pragm. 1. de Sena. Confil. Vell. nu. 7. & Pafca. de vir. patr. pot. p. 3. c. 5. num. 3. contra quam decifum tellatur Io. Bapt. de Tboro in compen. decif. Reg. in ver. fideiubere* Referente *D. Confil. de Georgio. p.enes. mondellum. Sed quia decifio n. e. lioribus, & validioribus fit rationibus fe fundamentis fuffulta recurras ad infraferiptos qui eandem tractantur materiam, eorumq; dicta ruminēs, nempe ad *Surd. decif. 86. Gamma decif. Lufit. 318. Tefa. r. decif. 223. Amat. decif. March. 62. Farin. decif. 112. & 831. Serapb. decif. 1187. Fabr. decif. 16. Cad. Velleia. Papen. lib. 12. tit. 5. arreft. 8. & 9. quos duos vltimos cum Gram. adducit nouiffime Nouar. collect. fuper prag. 1. de Sen. Conf. Vell. in coll. 209. n. 17. & ad Papon. fe. remittit Amen. in add. ad decif. D. de Fran. 182. num. 4. vide *Marjfcot. lib. 1. var. refol. c. 43. nu. . . & meritiffimum, & nunquam fatiſ laudatū Marchionem Belmontis Regem. de App. lib. 4. iur. Reg. in d. pragm. 1. ver. pro quibus intercederent ver. bis additur fo. 49. Azor. in 3. p. ſua ſumma lib. 1. c. 20. 2. ver. dubium quatuor quo. 952. vbi multos cumulat fuper hoc articulo, an mulier fideiubere poſſit pro marito. Vide *Viſcon. in ſuis conclaf. incip. fundus dotalis in fin. & in conſul. mulier. qua alienam, & aliqua per Amend. ad D. de Franch. decif. 84. nu. 5. & feq. & an pro fratre, vide Tboro. in ver. creditur alicuius mulieris p. p. fo. 134.*****

N.2. ibi ¶ non ob aliud factum fuisse tit. ff. & C. ad Senat. Conf. Velleiani, si mulieri intercedenti, & alienam obligationem suscipienti succurratur ¶
Hinc pro negotio spectante ad ipsam mulierem † non iuvatur Velleiano. l. si aliquando ff. ad Senat. Conf. Velleia. D. Confil. de Georg. alleg. 3. 2. nu. 2. Griuell. decis. Senat. Dolan. 20. ubi extendit etiam ad rem communem, quem refert Nouarr. in d. c. llec. 209. num. 25.

Et quid si mulier confitetur partem pecuniae à certo Creditore receptam infirmul

cum alio ad se spectante, & non ad correum debendi, an sibi præiudicet, & eius hæredibus, vel censeatur, pura intercessio, vide de-
ciſ. Reg. apud Thor. nouissimè 2. p. ver. confes-
sio facta fo. 98. & quod per hoc Sena. Conf.
 5 *& quod per hoc Senatus conf. quod A Mar*
co Syllano, & Velleio tutore Conf. factum
 est feminis alienam obligationem in se susci-
 pientibus subuenitur l. 1. & 2. ff. 10. & idem
 Senatus Conf. de intercessionibus appella-
 tur l. quamuis l. si aduersarius l. cum ad eas
 C. 10.

6 Quid autem sit intercedere † & quod im-
 portet illud verbum intercedere explicat
Trois. in d. pragm. 1. nu. 1. & ibi scaglio. num.
63. Schard. in l. exi. iur. ver. intercedere.

7 Et quia d. Sen. Conf. est fauorabile † ex eo
 quod mulieribus incurrat; ideo latè inter-
 prestandum, ne indotæ remaneant, &
 deceptæ sexus fragilitate ex susceptione ali-
 enæ obligationis dampnum pariantur, subue-
 nit. n. deceptis † D. de Franch. decif. 613. nu.

8 12. & propterea illius pietatem † valdè cõ-
 mendabilem appellat D. Reg. de Tapp. d. lib.
 4. iur. Reg. rub. de Sen. Conf. Vell. in prin. vnde
 10 iudices non posse iudicare † contra excep-
 tionem Velleiani dicit idem D. Reg. ult. lib.
 iur. Reg. fo. 49. ver. Iudices.

11 Et an exceptio sit perpetua † & quando-
 cunque opponi possit Molin. de contra. disput.
 540. num. 5. & seq. ubi optimè explicat, & n.
 8. & seq. quod aliquando poterat renuntia-
 ri Velleiano, & quod possit per hæredes op-
 poni vide Thor. in 2. p. comp. ver. Confessio fa-
 cta per aliquam mulierem fo. 98.

Verum plenius iure communi prouisum

12 est per ius regni per pragm. 1. † sub eo. tit.
 de Sen. conf. Vell. quæ prohibuit renuntia-
 tiones fieri præ mulieres etiam cum iura-
 mento pœnas notarijs imponendo, nè illas
 seribant, contractus nullo, & metriculosos
 declarando, quam prag exornauit D. Rouit.
 & multis decif. Nouar. d. collect. 209. per am-
 pliat. & lim. Cui addo aliam ex D. de Franch.
 decif. 623. & D. de pont. de pot. prorg. fo. 48.
 ampliationem nempe, quod Sena. Conf. præ-
 13 dictum extenditur ad omnes feminas † si-
 uè viduas, siuè maritatas, siuè virgines qui-
 bus addo Viscon. in d. concl. quæ incip. mulier
 quæ alienam in prin. Addo etiam alteram
 limitationem ex Palafios Ruquios alias Lup.
 in rub. de don. inter vir. & uxo. 3. quod à di-

14 cto Sen. Conf. beneficium † excluduntur mu-
 lieres hæreticæ, hæretici. n. multis beneficijs
 iuris, & à iure prælationis excluduntur Me-
 dic. compiler decif. Senen. exam. 11. num.
 17. & seq.

N. 2. ibi ¶ exceptis casibus particu-
 laribus ¶

octo enumerantur casus per D. Regen. de
 Tapp. in d. prag. 1. de Sen. Conf. Vell. in prin.
 15 an quibus se iure n. uer non iuuat Velle-
 iano delecti ex l. 3. 4. & 5. ff. eod. & ex l. 2. et
 6. C. eod. a num. 1. Multos congerit Scaglio.
 in ead. pragm. 1. a num. 1. & ibi Trois nu. 6.
 D. Confil. de Georg. d. alleg. 32. num. 2. & seq.
 Nouar. ubi supra a num. 9. Ricc. collect. 295.
 & Molin. de contra. disp. 540. nu. 54. & seq.

N. 3. ibi ¶ Auth. si qua mulier C. ad
 Velleianum ¶

16 Renuntiatio Velleiani † inspecto iure com-
 muni facta etiam cum iuramento non ex-
 tenditur ad beneficium d. Auth. si qua mu-
 lier secundum Bal. in l. 1. C. ne ux. pro marit.
 per glo. ibi, & Alex. in l. generali C. ad Vell.
 Balb. decif. 506.

17 Et de intell. d. Auth. si qua mulier † &
 Auth. siue à me C. eo. & in quibus casibus
 procedant Barbof. 5. p. l. 1. sol. matr. a nu. 54.
 ubi num. seq. ampliat, & limitat multis mo-
 dis, & in 2. p. l. 2. eo. tit. sol. matr. nu. 11. & an

18 possit beneficio d. Auth. renuntiare † Bar-
 bof. loco præcit. Balb. d. decif. 506. Fran. Mar.
 decif. 526. num. 8. & 502. num. 8. Tesaur. d. de-
 cif. 223. ad quos se remittit Amen. ad D. de
 Fran. dec. 182. num. 6. nulla facta mentione
 de Barbof. quem citat deinde simpliciter in
 fin. & quando d. Auth. si qua mulier proce-
 dat vide omnino Cent. in nouissimo tract. de
 censib. ubi post 1. tom. ponit Rot. dec. in ordine
 32. fo. 30. & Medi. decif. Senensi 48. num. 3. et
 seq. nouiss. visus, & editus. & decif. 93.

N. 5. ibi ¶ non procedit in muliere
 soluente ¶

19 Aduerte quod mulieres † solutum ex cau-
 sa intercessionis repetunt de quo per Go-
 mes. var. resol. tom. 2. tit. de fideiuss. nu. 16. D.
 de Fran. decif. 623. num. 9. optimè Molin. de
 contra. d. disput. 540. num. 4. fo. 755. ubi num.
 20 6. le. larat. sed si sine intercessione soluunt
 non repetunt, idem si sciens mulier se posse
 iuari exceptione Velleiani nihilominus
 soluit Molin. d. disput. 540. n. 7.

N. 5. ibi ¶ mulierum genus auarifi-
 simum ¶

Hæc ratione donatio non præsumitur fa-
 21 cta à muliere, quia mulierum † genus aua-
 rissimum ad quod multa cumulat Viscon. in
 concl. incip. Donatio non præsumitur fo. 54. &
 22 donatio mulieris † loco miraculi habetur,
 & potius præsumitur circumuenta, quam

ut liberè donet *Molfes. ad consue. Neap. p. 3. q. 1. nu. 13. est. n. genus auarissimum Barz. decif. 83. num. 6. & 103. nu. 4. Borrel. conf. 4. num. 33. Maxill. ad consue. Baren. fol. 90. n. 189. Ama. decif. March. 62. nu. 10 Scaglien. d. pragmat. in. 8. de Sen. Conf. Vell.*

N. 6. ibi ¶ Senatus. n. obligatæ mulieri succurrere voluit non soluenti, & donanti ¶

Adde *Georg. in d. alleg. 32. nu. 3.*

N. 8. ibi ¶ & dispositum in vno ex correlatiuis censetur dispositum, & in alio ¶

23 Correlatiuorum eadem est ¶ natura, & propterea dispositio loquens in vno ad aliud extenditur, quod latissimè probant ampliant, & limitant *Gabriel. lib. 6. conclus. 3. in 3. tom. com. opin. fo. 350. Diaz. reg. 158. & Med. reg. 7. Dona. fina. lib. 1. reg. iur. Incep. Correlatiuorum Euerar. in argum. à Correlatiuis fo. 125. Viscon. conclus. incip. correlatiuorum. D. de Franch. dec. 225. Gait. de cred. c. 4. quas. 7. num. 628. repetentes omnes in rub. ff. de acquir. possess. vbi optimè, & disertè D. Emanuel. Nauarr. vir. eruditissimus art. 1.*

Sed an procedat in pgnalib. & correcto-
24 tijs ¶ quod sic per l. fin. hic alleg. C. de in d. uid. & l. 1. C. de cupress. lib. 10. licet contrariam amplectetur sententiam *Arebid. in c. non satis per illum tex. 86. dist. gl. in c. si qui filij 30. dist. & in d. c. non satis, & hanc dicit communem Surd. de alim. tit. 9. q. 19. nu. 12. fo. 15. a ter. uide Euerard. loco cit.*

N. 8. ibi ¶ vbi est eadem ratio ¶

25 Argumentum à correlatiuis ¶ habet locum quando militat eadem ratio *Pedemon. decif. 140. nu. 7. cum alijs cumulatè per Surd. d. q. 19. nu. 10. quam sententiam multis rationibus iuari testatur Euerard. loco cit. Gait. c. 2. tit. 7. q. 2. n. 1732.*

N. 10. ibi ¶ sed filius tenetur se obligare pro patre carcerato ¶

26 Quod filius teneatur ¶ se obligare pro patre carcerato vide *Capiblan. d. pragmat. 10. nu. 66. & seq. de Baro. Boer. decif. 128. & 221. num. 6. liberatio enim à carceribus dicitur causa naturalis pro redemptione proprii sanguinis D. de pont. de pot. proreg. tit. de diuers. prouis. fieri solit. num. 3. Gait. de cred. c. 4. quas. 7. nu. 559. Et filius obligatur pro*

27 patre ¶ debitore ad carceres donec pater soluerit *Cast. conf. 43. Io. Fab. in l. antiquit. C. de vjs. Petr. ad Carp. decif. 135. lit. C. in fin. Vide omninò Pasca. de vi. pa. po. p. 3. c.*

5. num. 123. fo. 104. Viscon. in suis Concl. in conclus. qua incip. fideiussor vt sit idoneus in fin. Idem; dicas si pater esset in manu hostium, quia pro liberatione patris ab hostibus etiam minor potest bona sua obligare Affl. in Conf. minorum iura nu. 18. Gratia. discept. foren. tom. 3. c. 479. num. 36 Pascal. de viri patr. pot. p. 3. c. 5. nu. 21. & 22. alios refert nouissimè Gait. d. c. 4. quas. 7. num. 540. & seq. vbi num. 542. idem dicit si minor obligaret bona pro redimendo patrem à creditoribus à quibus vrgetur, & si sit filius 28 fam. & obligetur alteri pro patre absq; illius presentia, & consensu, & contra formā R. Pragm. Per excellentem, an iuuetur macedonian. Vide Viscon. in concl. qua incip. filius fam. Pascal. inf. cit. vbi refert decisum & quid si est minor, an iuuatur beneficio restitutionis in integ. Pascal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 6. num. 123. vbi latè, & ibi an iuuetur tali casu Macedonian.

Et quod potest filius se obligare ad carceres pro patre donec debitum soluat *Apicel. alleg. 6. num. 9. dummodo sit pubes, vel pubertati proximus iuxta tradita per Gait. d. quas. 7. nu. 546.*

29 Et an Vassallus teneatur se obligare ¶ pro Barone vide *Capiblan. d. pragmat. 10. nu. 65. & in quibus Vassallus teneatur domino, & dominus Vassallo. Vide Io. de orco in sua prax. lib. 5. c. 1. et 2.*

30 Quod si filius recuset ¶ se obligare pro patre carcerato, an possit exheredari, quod sic *Vrsill. ad Affl. decif. 308. num. 25. Molfes. ad consue. Neap. p. 5. de alim. q. 13. num. 28. 1. tom. Capibl. loc. cit. et nu. 67. Oino. in tit. insl. de exher. lib. in prin. num. 13. nam redditur*

31 propterea ingratus. & sufficiens est causa ¶ pro exheredando causa ingratitudinis lux. & causas in auth. vt cum de appell. Pasca. de vi patr. pot. p. 2. c. 5. n. 2. & seq. & hac eadem

32 causa poterit ¶ pater filium alimentis priuare *Surd. de alim. tit. 7. per tot Merlin. de legit. lib. 4. tit. 1. q. 1. & seq. D. de Franch. decif. 576. Pasca. d. p. 1. c. 6. num. 123. Marchesan. de Commis. in caus. appellat. alim. p. 1. 5. i. num. 154. & seq. per tot. Molfes. p. 5. q. 12. vbi recenset omnes causas, quibus filius à patre alimentis priuari potest, exordiendo ab ingratitudinis vicio, & hoc quia filius in-*

33 gratus ¶ definit esse filius. *Surd. d. tit. 7. q. 3.*

34 num. 9. & parentes ¶ desinunt esse paren-

35 tes filijs ingratis vnde si negarent ¶ alimentis filijs ingratis, & ob hoc perirent non tenerentur pena parricidij *Molfes. vbi sup. n. 5. & quod alimenta præstata alicui ex affectione, quod alias non repeterentur si fuerit ingratus, quod repetantur Surd. latè in d. tract.*

36 *tract. de alim. tit. 6. q. 18.* est. n. † ingratitudo pessimum vitium, & reprobatur legum, & canonum auctoritate *Det. cons. 686. nu. 13. Sur. qui ad multa inferi loco proxime cit. num. 9.* Hinc aduersus ingratos actionem institui posse apud Medos testatur *D. Reg. Constan. de filij. offit. al. n. 38. cum seq. fo. 280.* Et B. Bernardus inquit quod ingratitudo, est ventus vrens, exiccans fontem misericordiae rorem pietatis, & fructum gratiae, vt refert *Ricc. collect. 197. Panor. in cap. fin. donat.*

Hinc est quod si fuerit facta remissio per accusatorem potest reuocari vitio ingratitudinis de qua vide *D. Rouit. tit. de compos. num. 8.* sicut etiam ex causa ingratitudinis priuilegia deocantur *Gaill. obser. lib. 2. obser. 60. Ozaf. dec. 139. Capibl. prag. 8. p. 3. nu. 208. de Baron.*

37 Sed quid si pater esset carceratus † culpa sua, an adhuc filius teneatur se pro illo obligare, vide tradita per *Pasca. de vi. patr. pot. p. 3. c. 5. n. 13.*

38 Ingratitudo autem quibus casibus censetur remissa, *Molles. vbi sup. nu. 28. & seq. Pasca. p. 2. c. 5. num. 52. Surd. vbi sup. & tit. 1. q. 48. num. 46.* & an penitentia tollat maculam ingratitudinis *Merlin. de legitim. lib. 4. tit. 1. q. 7.*

Sed an sicut filius ob eam ingratitudinē potest exheredari ita † & priuari vita, & militia vide *Cam. Salern. ad Neap. consuet. in omnibus apost. incip. ad istam consuetudinē cuius meminit Rouit. prag. 34. de feud. n. 13.* & an etiam potest priuari feudo? *Bened. in c. Raynutius ver. in eodem testamento 2. nu. 27. Pasca. de vi. pa. pot. p. 2. c. 5. num. 88.* vbi quid in Regno, & quomodo reputetur † filius ingratus *Bened. vbi sup. num. 32.* & si priuatur feudo statim, quod cōmisit ingratitudinem sine alia exheredatione, & si pater non exheredauit † filium ingratum, an censetur remisisse, vide latē *Regen. de Curt. in diuers. iur. feudal. cap. quod incip. Nunc de alia feudi spetie a num. 110. cum multis seq. fo. 64. vbi num. 123. quid in maioratu.* Cautēat ergo filij se exhibere ingratos in patres ne penas à lingratīs inflictas patiantur; à filiis enim parentibus ex duplici charitatis vinculo filialis debetur amor, honor, & reuerentia, vt explicat *Gait. in d. tract. c. 3. tit. 1. num. 1091.*

Sicuti autem filius pro patre ita pater pro filio tenetur se obligare, & fideiubere *si quis 5. l. de excus. tuto. alios congerit Capibl. prag. 10. de Baro. n. 67.*

43 Et an pater teneatur redimere † filium captiuum *Pasca. d. p. 2. c. 5. nu. 1. vbi num. 2.*

44 quod si tertius † aliquid soluit pro redemptione filij, illud repetere potest à patre, inuito, & *nu. 5.* de obligatione, quam habet

45 filius † redimendi patrem captiuum, & sub qua pena, & sicuti tenetur redimere filium captiuum ita etiam liberare à carcerib. pacificatur enim hæc duo *Gratia, discip. foren. tom. 1. c. 108. num. 5. relatus post Reg. de Pont. vbi sup. à Gait. d. ques. 7. num. 540. in fin. & dicam inf. nu. 72.*

Et si pater fuit ingratus filio potest etiā legitima priuari *Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. q. 12. num. 11. & lib. 4. tit. 2. q. 8.* qui causas ingratitudinis subnequit *q. seq.* inter quas q. 14. est ista de patre non redimente filium captiuum ob quam exheredari potest, & de fratre ingrato vide eundem *d. tit. 2. q. 13. n. 24. & lib. 4. tit. 2. q. 19.*

46 Non modo autem pater tenetur † filij captiuum redimere, sed etiam mater, & si obligatur pro redimendo filio à captiuitate, valet obligatio *Barz. decif. 106. num. 11.* cum eidem pietatis ratio militet, & si liberatio carceratorum piissima dicitur *Gratia. d. c. 108. De pont. vbi sup. relati à Gait. vbi sup. num. 545.* multo magis liberatio ab hostibus. Et filius sicut tenetur redimere patrem captiuum multo magis matrem cū filius magis matrem, quam patrem alere, teneatur iuris rigore *Gaitus vbi sup. c. 3. tit. 1. nu. 1089.*

N. 13. ibi ¶ sed de parentibus, & si comprehendit vtroq; patrem, & matrem ¶

47 Adde circa hoc verbum parentes † & qui illo contineantur *Schard. in suo lex. iur. err. parentes, & Surd. de alim. tit. 1. q. 15. nu. 15. & in quesl. iur. consuet. Neap. nu. 20. post Rouit. opera Ricc. ad decif. D. de Franch. 62.*

N. 15. ibi ¶ mater tenetur dotare filiam inopem ¶

48 Regulariter mater † non tenetur dotare filiam *l. neq; mater C. de iur. dot. Hotom. de dot. num. 36. Viscon. concl. dotandi vbi multa nisi in subsidium Masfrill. decif. 256. nu. 22.*

49 Vbi an possit alienare † bona fideicommissi subiecta declarat, & ampliat multis modis.

50 Et an filia pretendere posset si mater † esset diues bonorum subiectorum fideicommissi dotem ex dictis bonis, quod sic. *Ruin. cons. 199. vol. 2. Peregr. art. 52. num. 47.* quicquid in contrarium *Petr. de fideicom. q. 8. nu. 461.* ratio est quia † onus dotandi naturaliter est paternum, & auium, & vt dixi subsidiarium in matre, de quo latē per *Cened. q. Canon. q. 13. tot. & causa naturalis sepe*

prequa-

52 praualet † accidentaliter *l. qui habet ff. de tut. sequitur Barbat. de assifion glo. 5. n. 60.* adeo
 53 quod dictum onus † paternum dotandi extendatur etiam ad filiam spuriam probant *Amen. ad D. de Franch. decif. 178. nu. 5.* & fufius Franc. Mele filius meus in *Annot. ad Armon. Soliloq. 25.* vbi multos citat, & an teneatur pater dotare filiam diuitem † vide *2. tom. com. opin. tit. de priu. dot. f. 330.* Quinimod licitum est iudici patri absente filiam de rebus paternis dotare ne perdat tempus nubendi sub expectatione paterna *l. prof. Etitia ff. de iur. dot. Mysing. cent. 3. obser. 4. n. 5. fo. mibi 48.*

Quando verò filia est inops tenetur mater † dotare, vt in his p̄eno. verbis annuit *D. Gizzarell. Maxill. ad consue. Baren in consue. quæ incip. ex antiqua num. . . fo. 21.* *Surd. quem hic citat Author tit. 1. de alim. q. 14. num. 13. Molfesp. q. 5. q. 1. nu. 12.* & quid
 55 in filia † naturali. Idem *Molfesp. r. q. 4. nu. 9. & 10. & 11. Surd. de alim. d. q. 14. & 15. Manti. de tacit. & ambig lib. 12. tit. 16. nu. 5.*
 56 28. Vbi habes, an illa dos † correspondere habeat quantitati alimentorum, & an com-
 putetur in legitima *Surd. decif. 119. nu. 3.*
 57 dotando mater † censetur prauenire in eo quod debet *Mastrill. decif. 148. n. 27.*
 58 Et an mater dotans † filiam communem dotem, ad quam se obligauerat cum marito, repetat vide *Surd. vbi sup. nu. 15. Rauden. decif. 3. num. 9. & 58. Viscon. in conclusione, quæ incip. mulier. & Consil. Pasca. in tra. de viri. pa. pot. p. 2. c. 6. nu. 32. 33. fo. 303.*
 59 Vbi quid quando pater, & mater † promittunt dotem filiz, qui pater tenetur, vti principalis, & mater, vti fideiussor. *Viscon. d. consil. mulier. Cacher. decif. 144. nu. 7. Mastrill. decif. 186. num. 8. Mastrill. d. dec. 256. num. 3.* & vide omnino de materia nouissimè scriben. *Medi. decif. Senen 93. & Cened. Canon qq. q. 13. nu. 6. & seq. fo. 123.* omnino vidend.

60 Et quod quando mater † succedit in obligatione dotandi succedit cum omnibus qualitatibus quibus succedit pater *Gama. decif. Lusitan. 376. vbi limitat Ricc. coll. 2246 ver. si autem pater fo. 107.*

An autem supradicta locum habeant in
 61 matre Iudea, quod sic quoad dotationē filiz Iudee si pater sit diues, secus autē si filia sit catholica, nā eo casu ēt si pater sit diues tenetur mater dotare filiam catholicā *Surd. de alim. tit. 1. q. 4. n. 4.* & de matre † heretica loquitur *Surd. d. q. 14. n. 17. Nouell. de dot. p. 6 priu. 16. n. 6. Hotom. vbi sup. n. 37.*

63 Quid vero in fratre † an teneatur dotare sororem pauperem *Barbof. d. p. l. 1. nu. 12 f.*

sol. matr. D. de Franch. decif. 73. nu. 4. 5. 6. & decif. 87. num. 12. Molfesp. q. 4. q. 16. n. 16. & p. 6. q. & nu. 13. & an sororem vterinam *Barbof. vbi sup. Amen. ad decif. D. de Fran. 73. n. 10.* vbi se remittit ad *decif. 26. D. de Franch. vide Neapo. allega per D. de Fran. d. decif. 26*
 65 & quod teneatur dotare sororem † confanguineam, quæ non habet vnde se dotet *Triuisa decif. 14 & 22. vol. 1.* etiam si sit clericus † de iuribus beneficii, vt ex *decif. Tolosan. 190. & Boer. decif. 129. nu. 8.* refert *Amen. ad D. de Franch. decif. 73. n. 6.* & ego scio quendam Clencum Ruben. qui tempore sel. record. CLEMEN. VIII. ab illo obtinuit, vt liceret dare fructus beneficii in dotem sorori, & de fratre clerico loquitur *Molfesp. d. q. 3. m. 13. vide Giurb. dec. 45. nu. 12.*
 67 Et si frater habet † maiorem, an teneatur dotare sororem inopem *Barbof. vbi supra num. 130.* & dotando, an possit stipulati dotem sibi reddi *ibi nu. 136.* & amissa dote, an frater teneatur redotare, quod non *nu. 140. Molfesp. q. 4. q. 16. nu. 18. & sequen. lecus*
 68 in patre † qui tenetur redotare, vt per *Barbof. vbi sup. n. 141.*

69 Et an frater teneatur † dotare vigorem Const. Reg. in aliquib. vide *Minado. in Consil. prad. in 7. no.* vbi latè quod sic, & quomodo paragi † cōsideretur in fratre vide *D. de Franch. dec. 616.* & an sit idē quod legitima, vel loco successione legitime eundem *D. de Franch. decif. 618. in fin.*
 71 Et de fratre minore † dorante sororem, quod non restituatur *Barbof. d. p. l. 1. num. 129. fo. 200. dixi inf. latius n. 82.*

N. 19. ibi ¶ quia non faciunt differentiam inter filium captiuum apud hostes, & captiuum carceratum ¶
 72 An sit differentia inter captiuū, & carceratū vide *Tirag. ad ll. connub. glo. 8. nu. 285. Ama. dec. Marcb. 62. n. 5. & 11. adde tex. in l. quamuis, & l. seq. ff. sol. matr. in quib. ll. parificatur liberatio ab hostib. vel à vinculis D. Reg. de Priu. in tra. de pot. p̄rog. tit. de diuers. prouisionib. fieri solit. nu. 31. fo. 494. Gratia. dec. 108. u. 5. Gait. loc. sup. cit. & c. 4. q. 9. sit. 7. n. 940.* vbi ineminit huius dec. pluries *n. seq.*

N. 24. ibi ¶ quod si mulier promittit aliquid ex aliqua pia causa ¶
 73 Sena. Conf. Vell. cessare qm mulier † se obligat pro aliqua causa pia dicit *Greg. Lopez. ad l. 3. tit. 12. p. 5. D. de Franch. dec. 237. Refert D. R. Tapp. vbi sup. Scaglioni d. prag. 1. n. 43.*
 74 causāq; dotis † esse piā dicit *Barz. dec. 86. n. 12. Boer. dec. 44. Ricc. dec. 217. p. 2. quem citat Nouar. collec. ad prag. 83. num. 1. Gait. latè d. traft.*

tract. de cred. loco sup. cit. vide Calcan. conf. 31. Tiraquell. de Friuileg. in prefat. num. 23. Surd. decif. 86. nu. 12.

N. 25. ibi ¶ sed causa dotis, & libertatis ¶

75 Libertate inter causas pias conumerari habetur in l. 1. C. de cōfer. man. & ideo in dubio ei fauendum l. quoties ff. de reg. iur. vbi Dec & alij.

N. 26. ibi ¶ & si pro dote extraneæ ¶

Differentia est, an dos promittatur pio filia, vel pro extranea de qua differentia omnino videndus *Medices decif. 48. & 49. nu. 9.*
76 & Mulier ¶ pro dote se obligans, an iuuetur Velleiano *R. Confiliari. T. beodor. alleg. 13 in prin. nouissime Medi. d. decif. Senen. 48.* vbi multa iura cumulat in prin. d. decif. quæ per te videre poteris, & d. dec. 49. *Mosfes. ad consue. Neap. p. 7. q. 3. num. 18. & 20. & quod*
77 mulier ¶ valide se obliget pro dote extraneæ ita, quod Velleiano non iuuetur est text. in l. si dotare C. de iur. dot. vbi nonnulla annotauit. ex l. fin. C. ad Velleia. de quo vide *Scaglio. in d. prag. 1. n. 34. Barbof. in 4. p. l. 1. ff. sol. matr. num. 106. 109. & 110. fo. 194.* Et quod potest mulier se pro dote obligare. *Amat. decif. March. 35. n. 13. vbi alias cumulat decision. & pro dote intercedere D. de Franch. decif. 182. Vide Marifcott. lib. 1. var. resol. c. 43. Bal. nouell. p. 6. priuile. 12. & Viscon. concl. mulier quæ alienam, & in pulcro*
78 casu *Surd. dec. 174.* Sed an pro antea facta vide eundem *D. de Franch. d. decif. 182. Nouar. in collect. ad prag. 83. num. 7.*

79 Quid autem si mulier fuerit minor ¶ an poterit constituere dotem sine decreto iudicis, & si dat, an sint obligata eius bona, quod non. *Nezus de pigno. 4. mem. 2. p. n. 74. & 75. Rolan. de lucr. dot. q. 45. num. 6.* Sed tu vide omnino *Gait. in tra. de credit. post hæc scripta visum c. 4. quas. 7. n. 531. & seq.* vbi distinguunt referendo rationem diuersitatis inter casum in quo maritus minor recipien- do dotem obligatur, & casum in quo mulier minor promittendo dotem non obligatur absq; sollempnibus, & iudicis decreto post *Barbof. fol. ma. l. 1. p. 1. num. 25. fol. 96.* quem etiam circa prædicta vide as post alios per eum cumulat in l. si constante nu. 129.

80 & seq. vbi etiam extendit ad dotem ¶ datā per minorem Ecclesiæ ex *Paul. de Cittadin. in tra. de iur. patro. p. 3. caus. 2. num. 20.* quicquid in contrarium sentiat *Lambertin. 3. art. 5. q. prim. r. p. lib. 1.* Quod autem diximus de dote, an habeat locum in matrimonio,
81 vt minor ¶ sine decreto possit matrimo-

nium contrahere, quod sic *Barbof. d. l. si constante nu. 126. & seq. vbi latè, & aduerte quod hoc casu non restituitur.*

82 Et de fratre minore dotante ¶ sororem quod non restituatur *Barbof. in d. l. 1. 4. p. n. 129. fo. 100. fol. matr. multa tradit ad propositum Medi. compilator decif. Senen. exam. 34. post decif. 56. fo. 406.* de quo, & an possit minor se obligare, & fideiubere pro dote mulieris *Gabriel. conf. 20. num. 8. cum seq. vol. 2. Benin. decif. 61.* Quid si statutum prohibet huiusmodi obligationes fieri *Medi. decif. 49. Barz. decif. 74.* vbi quod minor habet personam legitimam in causa dotis si excedat 14. ann. sine tutoris autoritate, sed de quibus bonis *Rolan. de lucr. dot. q. 45. nu. 6. Semin. tra. de decret. lib. 3. tit. 8. in specul. 23. nu. 8.* vbi habetur in quibus casibus iudicis decretum, & curatoris autoritas requiratur quibus adde tradita per *Barbof. d. l. si constante n. 129. fol. matr. omnino vidend. & n. seq. Viscon. in suis conclusion. in cōcl. que incip. Minor. vbi licet minor non possit immobilia in dotem dare, vel mobilia prætoriosa per tex. in l. lex, qua tutores C. de adm. tu. to. Causal. de tuto. nu. 157. Maran. de multipl. alien. n. 31. Nouell. de dot. p. 6. priu. 58. tamen quod eius bona tacite obligantur pro dote *Surd. de alim. tit. 7. q. 1. 4. n. 43. & tit. 9. q. 44. n. 15. de quib. omnib. latè Gait. loc. cit. a n. 514.*
83 An autem filius fam. promittens ¶ dotis, & renuntians beneficio deducto ne egeat obligetur *Giurb. decif. 45. Bald. nouell. p. 6. priu. 48. & 57.* Et quid si filius promittat dotem sorori vna cum patre vide *Apicell. d. tra. tit. 4. n. 44.**

N. 27. ibi ¶ nullus amor vincit paternum ¶

84 Nullus amor ¶ vincit paternū adde *Surd. in tra. de alim. tit. 1. q. 106. nu. 3.* ex quo Author omnia verba ista cum autoritatibus per eum allegatis transcripsisse videtur quibus adde *Pascal. in tra. de vi. pa. pot. p. 3. r. 1.*
85 n. 1. vbi n. 2. an sit maior amor ¶ paternus, quam maternus *Mastrill. decif. 23. nu. 70. Grat. conf. 83. n. 12. vol. 2. Gait. tra. de cred. c. 3. tit. 1. nu. 1087. & an idem amor, qui est in parentibus sit etiam in filiis.*

N. 32. ibi ¶ bona Eccl. pro redēp. ¶

86 Ecclesiæ bona posse ¶ pro redemptione captiuorum alienari vide *Meno. de prescrip. lib. 4. p. rasump. 192. num. 2. Viscon. in concl. incip. Ecclesiæ bona,* vbi colligit alios casus in quibus Ecclesiæ bona possunt alienari. *Maran. in tra. de multipl. alien. n. 4.*

N. 33. ¶ Auth. res quæ C. com. de
legat. ¶

- 87 Adde quod in multis casibus possunt ꝑ bona fideicommissa subiecta alienari ultra dotem de quo in d. Auth. res quæ de cuius materia multa dixi ad D. de Franch. decis. 613. refert multa in conclus. Bona subiecta fideicommissa per 2. col. Barbat. de assisen. glo. 1. à num. 55. Sed quod ad materiam nostram possunt bona ꝑ fideicommissa subiecta alienari, vt se eximat à carceribus Fulgos in dict. auth. res quæ num. 7. Alex. in l. quamuis num. 11. sol. matr. in l. marcellus §. res quæ num. 3. ff. ad Trebell. Surd. in decis. 86. num. 6. & in tra. de alim. tit. 6. q. 12. nu. 16. & 17. Item pro redemptione ab hostibus Bar. in d. auth. res quæ q. 10. Surd. de alim. tit. 6. q. 8. num. 97. Sola ad decret. Sabaud. tit. de feud. glo. 1. 2. p. num. 7. ver. tertius Barbat. de assisen. glo. 5. num. 69. & quod eximendo se à carceribus possunt minores eorum bona obligare Gait. loco cit. quæf. 7. num. 538.

N. 45. ibi ¶ paria sunt habere virum inutilem, & non habere ¶

- 89 Adde quod mulier habens ꝑ virum inutilem dicitur vidua facit tex. in c. inter corporalia de trans. Epif. Barz. decis. 128. num. 59. glo. in l. fin. C. ad l. Flau. de plag. & ibi Salyc. Cott. in memo. in ver. vidua Pasca. de vir. p. pot. p. 7. c. 2. Amat. conf. 31. num. 13. Capib. de Baro. prag. 8. p. 1. num. . . D. de Franch. decis. 100. n. 18. Amen. ad decis. D. de Franch. 257. & 233. n. 9. vbi adducit Couar. lib. pract. qq. c. 7. Cumia. c. 38. n. 475. in rit. Sicil. viii. decis. 34. n. 27. & decis. 197. quas allegat ad hoc Petr. ad Gram. decis. 27. n. 14. Carrer. decis. 106. Ricc. collect. 3005. 7. p. alios adducit Nouar. in prax. elec. for. sect. 1. q. 7. nu. 10. & q. 8. n. 2. & seq. vbi ex multis probat, quod mulier habens virum inutilem dicitur si habet virum captiuum relegatum, condemnatum ad thyremes D. de Franch. & ibi Amen. num. 9. decis. 233. D. Reg. de Tapp. ad Constit. statumimus sub rub. de offit. mag. iustit. n. 19. lib. 2. ita. reg. fo. 252. vbi citat Azon. & quod habeat fori electionem Cal. de Mod. art. in prin. n. 110. fo. 13. vbi quid si culpa sua.

- 90 Et de muliere, quæ ꝑ habuit virū absentē per 10. annos quod dicitur vidua in d. q. 8. Nouar. vbi inferit allegationes super hoc, & ꝑ hoc quia mortū equiparatur ꝑ absentia Ricc. coll. 1056. maxime si absentia est remota Rot. in rub. de adm. & qui perseru. nu. 25. & 92 de fornicato qui ꝑ equiparatur mortuo

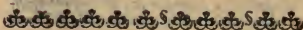
D. de Franch. dec. 639. n. 1. vbi dixi, & adduxi multa, & an mulier, quæ litigat cum viro dicatur virum inutilem habere, ita vt ei cōpetat fori electio T. hor. in 2. p. compen. dec. ver. electio fori fo. 171.

N. 41. ibi ¶ quod si maritus alicuius est in carcere, & mulier, vt cum liberet se obliget alicui & c. ¶ Adde quod quicq. potest vxor se obligare qñ vir est carceratus, ita etiam quando vir de facili, & de proximo potest carcerari Surd. conf. 367. n. 21. & 22. Rot. decis. 775. n. 4. p. 2. recit. Merlin. dec. 8. n. 19. post tract. de legitim.

N. 46. ¶ donatio inter virum, & vxorem prohibita, quia tunc iuramento firmaretur ¶

De prohibitione don. in. vi. & vxor. ꝑ & si iuramento firmetur habes tit. integ. de don. in. vir. & vxor. tractat latè Francisc. Mele filius meus in annot. ad Arpon. folio 1. & in ceter. Altercat. iur. altercat. 18. per tot iuncta cōcord. vbi ad materiam infinitos vtrobiq. adducit, quibus adde Barbos. in l. quæ dotis n. 92. sol. matr. fo. 347. Rol. de lucr. dot. in q. . . Ricc. coll. 799. Regulis. in ver. donatio inter vi. & vxor. Gabr. cō. cōcl. 131. tit. de dō. in vi. & vxor. & quod nō solū intelligitur ista prohibitio de donatione inter viuos, sed etiam causa mortis secundū cōmunem de qua testatur Clar. §. donatio q. 9. in prin. Due. reg. 221. Meno. de arbit. cas. 132. nu. 3. Viu. com. opin. 209. n. 1. p. 1. nouiss. Visc. in suis conclus. cōcl. incip. donatio nō presumitur facta in fi. 94 fo. 57. & donatione factam à viro ꝑ sorori vxoris suæ nō valere cōsuluat Castl. cōf. 193. vol. 2. quæ citat, & sequitur Piscal. de vi. pa. 95 pot. p. 1. c. 4. n. 23. Valet tamē donatio ꝑ in. vi. & vxor. si sumus in Magnatib. l. pen. C. de don. in. vi. & vxor. vbi ne retrahatur verbū principis valet eiusmodi donatio Capib. de Baro. prag. 8. p. 1. n. 170. fo. 225. Gail. lib. 2. obfer. 38. in fi. vbi idem dicit de donatione facta à patre Principe suo filiosam.

Ioseph Mele.

- SVM MARIVM.

- 1 Conduclor vetus non præferendus nouo conduclori procedit in reb. priuatis, secus in fiscalib. contrarium nu. 2. concordatur n. 3.
2 Conduclor rerum fiscalium pro tempore præterito, an possit cogi ad condu. mdum in futurum

C 2 futurum

futurum n. 8. & quid in Vassallo, qui con-
duxit introitus baronales n. 9.

5 Inuitus nemo cogitur emere, vel vendere,
& permanere in locationi regulariter.

6 L. cotem ferro 8. qui maximos de pub. &
vesti. habet locum tribus concurrentibus
additur quartum n. 7. & Patavij non ob-
servatur n. 9.

10 Conductor an possit expelli si offerat quan-
tum alius novus offert, & quid si sit mel-
ior oblatio num. 11. & quid si fiat à Prin-
cipe, & suo procuratore, & quid si sit à
ministris ibid.

12 Offerens primo loco, an possit ob oblationem
pralationem praterdere.

13 Vniuersitas non restituitur ob meliorem ob-
lationem superuenientem post possessionem
traditam.

14 Gabellarius, qui non soluit integram mer-
cedem anni precedentis non admittitur in
licitatione.

15 Licitator plus offerens, an admittatur con-
ductione durante, sed finita.

16 Princeps praefertur pro tanto pretio in
pascuis solitis locari per Baronem, & uni-
uersitatem quando habent defensas ultra
usum.

17 Princeps in hoc Regno dispensat pascua ani-
malibus, qua fidantur in Regia Dobana
apulia.

Scholaris praefertur pro eodem pretio in re
conducta.

18 Conductores fiscalium liberi sunt finito tem-
pore, & conductione. Idem e conuerso in
fisco.

19 Reconductio quando habet locum, an sine
scriptura probetur.

20 Hypoteca expressa in contractu locationis
censetur repetita in reconductione.

21 Reconductio pro quanto tempore censea-
tur facta distinguitur inter rustica, & ur-
bana praedia.

22 L. emptorem C. loca. non habet locum in con-
ductoribus fisci.

23 Conductores fiscales coram fisco sunt con-
ueniendi, quando causa ad officium perti-
nent, & de prerogatiuis istorum n. 26.

24 Conductores fiscales possunt exequitiue exi-
gere debita siue per se, siue per interposi-
tam personam, & quid in subfiscalitori-
bus n. 25.

25 Domus locata scholarum, an possit alteri lo-
cari.

26 Scholaris non potest expelli à domo condu-
cta etiam ob necessitatem locatoris super-
uenientem.

27 Substationes necessariae sunt in venden-
dis rebus fiscalibus, & etiam in locan-

dis, & plus offerenti liberantur.

AD DECIS. V.

Concluditur in hac decis. Cuius no-
uissimè meminit Ricc. colle. 2. § 19.
7. p. vbi alias cumulat, & Viscon.
in add. ad dec. D. de Franchis 406.

1 quod vetus conductor & non est praeterendus
nouo conductori quando sumus in con-
ductoribus rerum priuatarum secus rerum
fiscalium in quibus habet locum praelatio.

2 Huic conclusioni contradicit Ruginell.
pract. q. c. 22. per tot. tamen ut ipsemet fateatur
in contrarium est communis opinio.
Cui adhæret Fab. de anna conf. 77. nu. 2. D.
Reg. de ponte conf. 23. n. 10. cum seq. Stephan.
Gratia. lib. 2. discept. foren. q. 357. per tot. Car-
tar. decis. 97. Sed illas & concordat Marty.

3 vot. 35. nu. 12. Tu adeas Masfrill. dec. 309. &
p. & nouissimè D. Confil. Pascal. in tra. de
vir. patr. pot. p. 4. c. 6. nu. 33. vsq. ad n. 35. Vi-
scon. in concl. qua incip. emphiteuta nouus
Thbor. in copen. dec. ver. conductor. Marat. conf.
96. Petr. ad Capy. dec. 36. in ver. qui habet ma-
iorem partem circa med. Aff. in rub. de iur. pro-
tomis. n. 2. fo. 5. Ricc. coll. 1725. circa fi. et coll.
2033. Nouar. coll. ad prag. 127. n. 10. fo. 183.
Capibl. in sing. incip. agri concessi, sed melius
sing. 96. incip. locare, ubi adducit D. Regem.
de Valenzuola conf. 75. alios adducit Viscon.
ad D. de Fran. decis. 406. qui vt dixi memi-
nit huius decisionis, Amen. in add. ad d. dec.
406. in prin. Aff. in decis. 238. latè Molin. de
contract. dispus. 498. n. 6.

4 Sed quid è contra, an si res fiscales non
inueniant conductorem, an possit compelli
conductor, qui pro praeterito tempore cõ-
duxit ad conducendum? videtur quod non
ex illa vulg. regula generali, quod sicut ne-
mo & cogitur inuitus emere, vel vendere.

5 vt dixi inf. ad dec. 38. & ad D. de Franch. dec.
675. ex Linuitum C. de con. emp. l. nec emere
C. de iu. delib. et de d. regula est videre, apud
regulif. latè Nouar. coll. ad prag. 28. Carabb.
sing. 248. Capibl. sing. 182. & in pragm. 1. nu.
115. de Baron. Masfrill. dec. 280. ita nec lo-
care l. ne cui inuitus C. locat. earatione,
quia nemo inuitus cogitur permanere in
locatione Ludou. dec. perus. 106. n. 24. & 26.
in contrarium est tex. in l. cotem ferro. §. qui
maximos Gutierrez. de Gabell. q. 140. num. 7.

6 Verum iste tex. intelligendus & est tribus
currentibus.

Primo quando pro proximo tempore
praeterito conduxerit.

Secundo quod maximè super lucratus sit.

Tertio quod pro futuro tpe cõducatur
non

non reperiantur, alias reconducere non tenetur. *licitatio* §. 1. ff. de publ. et veſtig. Bar. & DD. in d. §. qui maximos, & de iſtis tribus requiſitis in Barone volente locare feudales introitus vide Capiblan. in pragm. 1. nu. 162. de Baron.

7 Tu adde quartum ſc. rebus ſic ſtantiſibus ꝛ non mutatis de primo ad alium annum cauſa peſtis, belli, vel alia iuſta cauſa impediēte exactionem rerum ſiſci, quo etiam caſu non erit cogendus conductor pro ſeq. anno *Rip. tra. de peſt. tit. 1. n. 199. Pereg. de iur. ſiſ. lib. 6. tit. 5. n. 5. Gutierrez. vbi ſup. n. 8. Boer. decif. 249. quem reſert Bellacom. in com. opin. ver. conductores in tit. de veſt. & commiſſ. tom. 1. com. opin. fo. 648. 2. col.*

8 Et quod ſiſcus poſſit veteres ꝛ conductores cogere ad ſiſcalia prædia reconducendū *Mifing. c. 1. q. obſer. 2. 3. Q. reſert Ricc. coll. 447. in ſi. multos congerit Ann. conf. 77. n. 3*

9 Sed Patauij ꝛ non obſervari tex. in d. §. qui maximos teſtatur *Pereg. vbi ſup. num. 6. neq. in Hispania dicit Gutierrez. loco cit. n. 9. Tu tamen non deſinas videre Preſid. Ama. conf. 21. n. 11. vbi multa ad propoſitum reperies Meno. conf. 34. num. 13. Carroc. de loca. p. 3. tit. de locat. veſtig. q. 17. 6. concl. n. 6. fo. 143. Ricc. collect. 922.*

Et de Vaſſallo, qui alios baronales introitus cōduxit ſuperlucratus fuit pro quib. de futuro conductor non reperiretur, an poſſit cogi per baronem ad reconducēdos dictos introitus, quod ſic *D. de Pont. de poteſt. progreſſ. tit. de regal. impoſition. §. 8. nu. 14. Pereg. de iur. ſiſ. tit. de cond. n. 6. alios nouiſſime adducit Nouar. in allegatio. poſt Ricc. 7. p. collect. 2793. ver. & vbiq. & ad ſupraſcripta circa conductores rerum ſiſcalium ultra Pereg. loco cit. & D. de Pont. vide alios cit. per Thor. adden. ad d. D. de Pont. ſup. cit. d. n. 14.*

N. 8. ibi ¶ veteres conductores tantundem offerentes ¶

10 An conductor poſſit expelli ꝛ ſi offerat quantum alius. *Crau. conf. 107. Capy. dec. 87. Amend. ad D. de Franch. decif. 123. nu. 8. vide Affl. d. decif. 238. & ibi add. Iaſ. in l. veſtigial. §. 2. ff. de pub. & veſtig. & in l. qui Romæ §. cohæredis nu. 28. ff. de ver. oblig. Bouadilla in ſua polit. de correſtor lib. 1. c. 4. n. 21. Molin. de contrah. diſp. 498. n. 6. et ſeq. Pereg. de iur. ſiſ. lib. 6. tit. 5. n. 5. & vide Caual. com. contra comm. q. 756. n. 61. & ſeq.*

11 Sed quid ſi ſit melior oblatio ꝛ an poſſint reuocare locationes, & cōceſſiones dic quod non ſi a Principe fuerunt factæ, vel a ſuo procuratore immediatè *D. de Pont. cōſ.*

53. ſecus ſi à miniſtris, & an hoc caſu ſi 12 qui primo obtulit ꝛ poſſit prætere de prelationem *Gutierrez. præſt. qq. lib. 1. q. 38. n. 6. & de Gabell. q. 40. n. 10. Valenz. d. conf. 75. de quo videndus eſt Capibl. ſing. 99. incip. locationes, vbi quod vniuerſitas non reſtituitur* 13 ꝛ ob meliorem conditionem ſuperuenientem poſt poſſiſſionem traditam *Maſſill. decif. 83. Mnſca. de appellat. glo. venditur n. 72. fo. 2. 15. Ricc. collect. 1726. nā aliud cum ſiſco aliud cum vniuerſitate, & minoribus l. & ſine ſſ. de minor. Gutierrez. præſt. qq. q. 38. lib. 1. Ricc. collect. 1726. Gutierrez de Gabell. vbi ſup. q. 40. nu. 10. Maſull. ad Capy. decif. 36. nu. 5. Bouadill. vbi ſup. n. 20. vide Affl. dec. 340. & Guid. pap. dec. 536.*

Et in licitatione rerū vniuerſitatis, quod 14 non admittitur ꝛ iſi qui non ſoluie integrā mercedem affictus anni præcedentis eſt prag. 1. §. 8. de adm. rer. vniuerſ. vbi Rouit.

15 Sed quando admittitur licitator ꝛ plus offerens, an admittitur conductione durante, quod non *Pereg. de iur. ſiſ. tit. 5. n. 5. glo. in l. ſi tempora C. de ſid. inſtr. per tex. in l. ſin. C. de loca. pred. Ciuil. lib. 11. qui tex. intelligitur finita illa conductione, vt ibi per eūd. Gutierrez de Gabell. q. 140. n. 1. & 3.*

16 Supraſcriptis autem de prelatione ꝛ pro tâto prætio adde quod Princeps præfertur per tâto prætio in paſcuſ ſolitis locari per Baronē, & vniuerſitatem quando habet deſenſas ultra vſum, qui Princeps poſtea diſpēſat pro animalib. quæ fixatur in Reg. Doſhanę menepecudum Apulie, vt per Capibl. prag. 1. n. 16. de Baron. & Scholares, & DD. præſuntur pro eodem prætio in re conductæ glo. in c. 1. & ibi *D. de locat. & inſ. n. 27.*

N. 14. ibi ¶ finito tempore habet locum tacita reconductio. ¶

18 Finito tempore ꝛ conductione ſiſcalium conductores liberi ſunt, & in eis non habet locum tacita reconductio *l. non intelliguntur §. cum qui nimum ſſ. de iur. ſiſ. tamen ſecus eſt in priuatis per tex. hic allegatum in l. item quaritur §. qui impleto ſſ. loca. ergo idem dicendum eſt & conuerſo in ſiſco ex vi correlationis per ea, quæ latius congerit Euerar. in ſua cōtur. leg. Gutierrez. vbi ſup. n. 4.*

19 In caſib. autē ꝛ in quib. habet locū reconductio, an ſine ſcriptura probeatur *Rou. prag. 1. de loca. nu. 11. & an hypotheça ꝛ expreſſa in cōtractu locationis cenſetur repetita in recōductione Barbat. de aſſiſt. gl. 12 nu. 70. & pro quanto tēpore ꝛ cēſetur facta recōductio ibi n. 71. quod de anno in annū quoad ruſtica prædia, ſecus quoad urbana Cornaz. dec. 77. n. 4. Affl. dec. 365. n. 5. Gratian. dec. 119. n. 1.*

N. 15. ibi ¶ in priuatis successor non tenetur stare colono secus in conducto-ribus fisci ¶

- 22 Regula l. *emptorem C. loca* † de qua vide nonnulla apud *Consil. Rouit. & D. per eum cit. prag. 1. de loca, & conduct. nu. 21. & seq.* ideo non habet locum in conductoribus si- sci ne alios expulso conductore venditor fisci ad interesse teneatur *Pinel. in l. 1. C. de bon. mat. p. 3. nu. 68. vers. insertur decimo Conar. var. resol. lib. 2. c. 15. nu. 5. Barbof. in l. filio san. §. fin. num. 38. vbi multos cumulat & declarat quia ratione id ratione id sanc- tum fo. 313.*

N. 15. ibi ¶ quia conductores fisca- les habent proprios iudices ¶

- 23 Conductores fiscales † coram fisco con- ueniendos habetur in l. 3. *cl. seq. C. de Castr. & mil. & l. 2. C. de sua. lib. 11.* quod intellige quorities causa ad affectum pertineant *Pe- reg. de iur. fis. tit. de conductor. nu. 15. & pos.*
24 sunt † exigere exequutiue debita, siue per se, siue per interpositam personam, quia, cognitio potest de iure concedi in propria causa contra transgressorem *l. non est sin- gularis ff. de reg. sur. c. 1. de pen. in 6. Capibl. sing. 25. quod incip. conductores, vbi quod*
25 sub affectatores † non habent has prae- rogatiuas *l. v. C. qui mun. excus. lib. 10. nisi aliud fuerit in primo instrumento conuen- tum D. Reg. de pont. in tract. de potest. pro- reg. tit. de regalib. impos. §. 8. num. 18. & de*
26 exequendo † fisci debitoribus, & prae rogati- uis affectatorum *idem Capibl. prag. 16. de Baron. uum. 82. fo. 425. vbi multos cumulat.*

N. 22. ibi ¶ nisi in conductore fisci & scholarium ¶

- 27 De hoc an domus locata † scholari pos- sit alteri locari vide *Duen. reg. 213. in 3. am- pliat. Rom. cons. 22. Boer. decif. 406. num. 2. &*
28 quod scholaris non potest expelli † à do- mo conducti etiam ob necessitatem loca- tori superuenientem ex multis probat *Pa- scal. de vir. pa. potest. p. 4. c. 6. nu. 22.*

N. 22. ibi ¶ Sed respectu scholarium hoc male seruatur in Ciuitate nostra Neapol. ¶

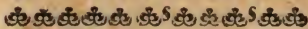
Quid seruetur in Ciuitate Neap. In Scho- laribus, & meretricibus dicam inf. latè in decif. 56.

N. 26. ibi ¶ quod Reg. Cam. plus of- ferenti liberat gabellas ¶

- 29 In vendendis rebus fiscalibus † necessa-

rias esse subhastationes dicit *glo. in l. loca. C. de loca. praed. ciu. lib. 12.* quod etiam locum habet in locandis rebus fiscalibus siue ad modicum tempus *Ozas. decif. 109. Escobar. de ratiocin. c. 16. num. 3. Aucand. de exeq. mād. cap. 12. p. 2. refert Capibl. sing. 175. incip. sub- hastationes Musca. de appellat. glo. vendun- tur num. 46. & seq. & nu. 56. & seq. & quod bona fisci subhastantur, & plus offerenti li- berantur Mart. decif. 28. p. 2. quem adducit Ricc. collect. 447. de qua subhastatione vi- den. est tract. de subhast. post Neguf. alliga- tus c. 3. num. 33. vbi in specie tractat, an subhastatio requiratur in locatione fisca- lium rerum.*

Ioseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Veteri emphiteuta, & eius her. an teneatur dominus facere renouationem finita em- phiteusi, & quid in Ecclesia.
- 2 Renouare an possit cogi praelato ex pacto expresse, vel promissione precedente, vel existente consuetudine nu. 3.
- 4 Possessor vitumus nullam habet actionem ad renouationem petendam.
- 5 Emphiteusis nunquam finiretur si Ecclesia cogeretur renouare.
- 6 Opin. contraria super eiusmodi renouatione faciendi, vel non conciliatur.
- 7 Opin. Bar. super hoc communiter recepta, & an habeat locum in bonis realis patrimo- nij n. 8.
- 9 Concessio faciendi per Monasterium quo- modo faciendi, & de sollemnitatibus re- quisitis.
- 10 Concessio ad perpetuam emphiteusim, & ad perpetuum censum, an differant.
- 11 Concessio in emphiteusim, & submissio in em- phiteusim quomodo differant.
- 12 Sollemnitates requisite in concessione, an re- quirantur in renuntiatione.
- 13 Libere verbum quod importet.
- 14 LL. Ciuiles loquentes de emphiteusi, an ha- beant locum in emph. Ecclesiasticis.
- 15 Emphiteuta si finito tempore negat restituere dicitur spoliar.
- 16 Emphiteusis quibus modis finitur.
- 17 Emphiteuta. ut possit expelli à re emphiteu- tica ob deteriorationem, qua deterioratio requiratur.
- 18 Arbores incidens dicitur male versari in re conducti siue emphiteutica n. 20.

- 19 *Arbores præscindere, & domus destruere paria sunt.*
- 21 *Arbores alias si fuerint substitutæ in locum cesarum non dicitur deterio ratio.*
- 21 *Oliuetum præscindens, et plantet vineam, an dicitur deteriorare, & quid è contra si quis plantat oliuas in vineis, ut in nostris partibus nu. 23.*
- 24 *Emphiteuta si non meliorauit neq. deteriorauit, an possit expelli, & quid si meliorauit, & deteriorauit n. 25.*
- 26 *Feudarius, an patiatur penas emphiteuta.*
- 27 *Dominus an possit propria authoritate expellere emphiteutã in casibus à iure permissis, vel requiratur iudicis sententia, et quid in conductore n. 28.*
- 29 *Emphiteuta b canonem non solum sine sententia non expellitur, & quid si deficiat in parte nu. 30. & quid si emphiteuta alienat partem rei, & irrequisito domino quando cadat à iure suo.*
- 31 *Conductor vestigalium si non soluit, an possit ei locatio asserri. Quid in heredibus conductoris.*
- 32 *Conductorem quibus casibus locator possit expellere ante finitum tempus remis. & conductor quibus casibus possit discedere.*
- 33 *Emphiteuta, an possit expelli si propriarius eget re emphiteutica pro vsu suo.*
- 34 *Praelati male faciunt, qui concesserunt res steriles, & quando vident melioratas vindicant.*
- 35 *Locatio efficitur perpetua quando fundus erat sterilis, & redditus est præciosior, Colonus qui habet relinquare fundum non potest illum ex fructuare.*
- 36 *Emphiteuta heres potest reintegra petere renouationem secus quando alius est inuolutus.*
- 37 *Renouationem petens an sit necesse, ut sit heres ultimi possessoris, vel sufficiat, quod sit de sanguine, & agnatus.*
- 38 *Renouatio infra quantum tempus debeat peti rei emphiteutica, & infra quantum rei feudali n. 39.*
- 40 *Renouationem petendi actio durat spatio 30. annorum, & an idem in feudo quod in emphiteusi n. 41.*
- 42 *Meliorationes allegare quando petitur renouatio proficuum est, & quare.*
- 43 *Iudex debet cogere dominum ad renouandum quando allegantur meliorationes etiam si Ecclesia sit domina.*
- 44 *Conductor faciens expensas necessarias, & vitiles non potest expelli.*
- 45 *Conductor negando restituere rem conductam dicitur spoliarè, secus quando fecit meliorationes.*

- 46 *Emphiteuta recuperat meliorationes à directo Domino, & quas expensas n. 48.*
- 47 *Emphiteuta incidens in commissum quas expen. & melioramenta amittat remis.*

AD DECIS. VI.

IN præced. decis. fuit dubitatum, an vetus conductor priuaturum rerum, & hsc alium nouo conductori præferendus esset. In præsentì, de qua meminit nouissimè Rice. collect. 2. 50. §. p. Mari ad Gramat. decis. 95. agitur de pralatione veteris emphiteutæ siue eius heredum nouo concessionario finita emphiteusi, & an teneatur dominus facere renouationem absq. iniuria veteris emphiteutæ, & quod teneatur dominus èt eccles. renouationem facere finita emphiteusi, vel caducata, generationis defectu ante decis. istã latè probauit Clar. in 5. emphiteusi q. 43. ex opin. Bar. in l. 1. §. permittitur ff. de aq. pluui. amplèxata à Ioseph Ludo. decis. Lucen. 63. Boer. decis. 107. & ab alijs cumulatis per Ric. collect. 76. et 2129. & Gratia. discip. forens. 357. num. 25. tom. 1. Zerola in prax. episc. ver. ius congrui in prin. p. 1. quos a ducit Thob. in compend. dec. Regn. ver. emphiteuta, an finita concessione fo. 178. vide rursus Thob. ver. renouatio fo. 468. Mi sing. obser. 23. cent. 4. C. ritar. decis. 97. Nouar. coll. ad prag. collect. 127. nu. 10. quam opin. communem testatur Gozadin. & in Ecclesiastica emphiteusi procedere prout est casus præsentis decis. conf. 86. nu. 24. Clar. vbi sup. ver. sed quero nunquid hac Concl. Palasio in tra. de benef. vacan. in Cur. §. 11. col. 5. Thob. non conf. 3. num. 4. Staph. de liter. grat. fo. 146. Ant. Gabr. lib. 3. de iur. embp. concl. prima lim. 3. ver. contrarium nu. 13. & rursus ampliatione 5. nu. 3. Det. conf. 38. & 131. cum alijs cumulatis per Caldas Peyra de renouat. embp. lib. 1. q. 8. nu. 5. quibus addo Caputaq. decis. 304. Molin. qui integram dispensationem expendit super articulo præsentis decis. disput. 484. fo. 619. vbi materiam istam dilucidat. & vide D. de Franch. decis. 123.

Verum contra istam decis. non modo vrgent adducta per D. Gizzarell. hic, sed multa alia iura.

- Primo tex. in §. quod autem in fin. col. 2. Auth. de non alien. vbi etiam ex pacto expresso † & promissione præcedente de renouando prælatus non potest alstringi ad renouationem faciendam, quantò minus absq. vlllo pacto, & promissione? & quod non alstringitur prælatus eo pacto Gama. decis. Lusitan. 326. num. 6. Gratia, optimè discipulat.

ceptat. forens. 88. p. 1. n. 10. vbi sustinet quod non modo non operatur pactum, sed neq; consuetudo idem Gratian. ibi nu. 14. qui omnino videntur ibi nu. 14. & in tota illa disputatione, vbi accuratè tractat materiam istam renouationis. Verum de diuersitate pacti de renouando ab ipsa renouatione. Vide Riser. collect. 3045. 7. p.

- 3 Secundo *tex. in c. ad aures* † *de reb. eccl. nō alienan.* vbi probatur aperte inuitum prælatum cogi non posse ad renouandum finitam emphiteusim.

Tertio *Nonell. 7. cap. 4. in illis verbis* (nā & illam pactionem &c.

- 4 Quarto quia heredes vltimi possessoris † nullam habent actionem ad petendam renouationem carent .n. actione, stante quod in vltimo possessore ius est extinctū, ita vt nullus ius post mortem vltimi emphiteutæ saluum remaneat hæredi arg. l. vxor patrii C. de lega. & l. nemo plus iuris ff. de reg. iur. cum alijs alleg. per Peyera vbi sup. n. 6. vsq; ad num. 8. apud quem latius de prædictis, & alijs opin. Bar. aduersantibus, ob quæ *Franc. de Sarmiento. Select. interpret. c. 7. nu. 2. & alijs D. etiam ex præcatis, qui sequuti sunt Bar. in contrariam iure sententiam, quam veriorē, communioremq; testati sunt pro qua Gama. decis. 41. nu. 6. & decis. 326.*

- 5 Quinto quia nunquam finiretur temporalis emphiteusis † si Ecclesia cogeretur renouare, vt perpendit idem *Peyera ibi nu. 17. ver. sed nihilominus.*

- Has ad inuicem inter se pugnantes opinioniones conati sunt † aliqui concordare sic, vt opinio Bart. procedat quando Ecclesia finita emphiteusi veller extraneo concedere, contraria vero quando veller pro se Ecclesia retinere, quia æquius est proximioris præferri extraneis *Gratia. d. discep. 88. n. 24. vbi ampliat ad feminas non obstante, quod inuestituræ sint factæ pro masculis, vt debeant admitti ad petendam renouationem quamuis in inuestitura non sint comprehensæ, & de supradicta concordia vide Gabriel. lib. 5. de iur. empb. concl. 1. n. 14. lim. 4. & alio citat. per Peyera vbi sup. num. 16. & 17. quibus addo Caputaq. decis. 313. licet contrarium testetur decisum ibi *Peyera nu. 21. de quo latius n. 22. Quicquid tamen dicant**

- 7 D. non recedendum ab opinione Bart. † communiter recepta, & Canonizata in S. C. vt testatur D. Gizzarelli. hic à qua nec etiam discedit *Peyera loco cit.*

- 8 Quæ opin. † an habeat locum in bonis realis patrimonij, & in bonis feudalibus, quod sic *Peyera d. q. 8. n. 3.*

N. 2. ibi ¶ in causa concessionis in emphiteusim factæ quarundam domorum per Monasterium ¶

- 9 Concessio faciendæ † per Monasterium, quomodo fieri debeat, an capitulariter, & an requiratur assensus apostolicus *Tbor. in ver. emphiteuta Ecclesia fo. 179. latè Molfes. conf. 44. tom. 2. & de sollempnitatibus requisitis in concessione ad tex. in c. sine exceptioe 12. q. 2. & in Auth. hoc ius porrectum C. de 10 sacros. Eccles. & an differat concessio † ad perpetuam emphiteusim, & concessio ad perpetuum censum vide Rice. decis. 58. fo. 11 57. & quomodo differat concessio † in emphiteusim à submissione in emphiteusim. Rouit. nouissime conf. 24. cent. prima dixi ad D. de Franc. decis. 61.*

- 12 Et an sollempnitates † requisitæ in concessione requirantur in renuntiatione *Caldas Peyera lib. 1. q. 14. de renouat. per tot.*

N. 4. ibi ¶ verbum liberè ¶

- 13 Verbum istud liberè † iuxta materiam nostram quid importet *Caldas Peyera d. lib. 1. q. 14. in prin. & q. 8. num. 11. & seq. Plot. in l. si quando §. 2. num. 28. fo. mibi 14. latissimè de ista disctione, & de pluribus significationibus illius vide, Canedo. sing. 58. fo. 478. post questio. Canon.*

N. 5. ibi ¶ legibus ciuilibus nisi sint expressè à canone approbatæ ¶

- 14 Leges ciuiles † loquentes de emphiteusi an habeant locum in emphiteusi Ecclesiæ *Clar. in 5. emphiteusi q. 48.*

N. 6. ibi ¶ finito tempore poterat Monasterium propria authoritate emphiteutam expellere ¶

- 15 Adde quod emphiteutæ † si finito tempore negat restituere dicitur expoliare ¶ *Barbos. in l. si aliena n. 32. fol. m. tr. fol. 81.*

N. 9. ibi ¶ malè versatus in re conductæ ¶

- 16 Emphiteusis † tribus modis finitur primò propter commissum, secundo propter finitam generationem. Tertio culpa emphiteutæ, qui malè versatus sit in re emphiteutica, vel alienauit irrequisito Domino, vel cessauit à solutione Canonis per tempus à l. præscriptum *Caldas Peyera lib. 1. q. 8. Ioseph Ludou. decis. Perus. 22. n. 15. & quando vltimo loco finitur emphiteusis renouatio denegatur, siuè culpa sit emphiteutæ, siuè successoris. Idem Peyera d. lib. 1. q. 9. nu. 4. cum multis seq. & culpa emphiteutæ finitur quam*

emphiteusis, quādo dicitur quis malē versa
tus in illa, & quādo deteriorauit rē emphi-
teuticā, vt subiungit hic *D. Gizzarell.* quo
casu potest emphiteuta expelli à re emphi-
teutica siue priuata, siue Ecclesiā, quod op-
timē declarat *Ioseph. Ludo. d. decis. 22. &*
94. per tot. ad enucleationem tex. in auth.
qui rem C. de sacros. Eccl. Villalob. com. opin.
ver. emphiteuta priuari, & in conductore.
idem dicit Viscon. in conclus. incip. Condu-
17. flor in fin. & quz deterioratio † re-
quiratur, vt possit emphiteuta expelli Lu-
do. d. decis. 22. num. 3. & 17. Paschal. de virib.
patr. potest. p. 4. c. 5. nu. 50. & seq. vbi latē de-
tribus requisitis, quz copulatiue requirun-
tur ad hoc, vt emphiteuta expelli possit ob
deteriorationem, quz etiam sequitur Viscon.
in concl. emphiteuta per incisionem, vbi mul-
tas cumulat decisiones quas non refero
Meno. vbi supra. Et quando adest confi-
derabilis deterioratio, quz iudicis arbitrio
remittitur. *Secundum Meno. de arbit. cas.*
78. & loco cit. quod 3 potest expelli emphiteu
ta, siue deterioratio succedit facti proprio,
siue alieno Barz. decis. 17. n. 11.

18 Et quod malē versatur † in re conductā
quando conductor, siue emphiteuta incidit
arbores fructiferas ex multis probat *Pa-*
scal. vbi sup. num. 46. Viscon. in d. concl. em-
phiteuta per incisionem Molin. de contract.

19 disp. 457. vbi quod arbores † scindere, &
domus destruere paria esse probat *nu. 4. fo.*

20 335. ex arborum. n. incisione † fundam.
reddi deteriore qui dubitat † *Morot. cōf.*
38. probatur in l. acquissimum § usufructu-
arius ff. de usufr. Ideo secundum vnam opin.
incidens arbores in fundo emphiteutico ab
illo potest expelli licet nonnulli contradi-
cant, vt per Barbos in l. diuortio §. si fundū
num. 15. & q. ad n. 17. vbi in affirmatiuam
inclinare videtur Gratian. decis. 174. Tu vi-
deas omnino nouissimē Medi. decis. Senen.
46. & 47. & decis. 90. vbi multa circa pr-

21 dicta, & quod non dicatur deterioratio † si
in locum arborum celsarum alias emphi-
teutæ substituant per quam subrogationē,
quia deterioratio cessat, cessat etiam) am-
fio iuris propter deteriorationem incur-
sa *l. in fraudem §. si conductor ff. de iur. sis. à cō-*
trario sensu Ioseph. Ludo. d. decis. 94. nu. 13.
Viscon. & Pasca. vbi sup. num. 15. Gam. decis.
147. Valas. consultat. 50. num. 7. cum alijs per
Barbos cit. vbi sup. num. 18. ver. sunt tamen
prædicta.

22 Et de eo qui † præscindit oliuetum, vt
plantet vineam an dicatur deteriorare *Mo*

23 *lin. d. disput. 457. n. 2. & quod non dicitur †*
deteriorare, imò meliorare is, qui in vineis

plantat oliuas, vt fit in his partibus nostris,
quia melioris redditus esse oliuas vineis
non est, qui dubiter.

24 Quid si emphiteuta † neq; meliorauit
neq; deteriorauit fundum? *vide tex. in l. qui*
agros C. de omn. agr. desert. lib. 12. de quo per
Capibl. sing. 4. quod incip. Agri concessi, &
Garz. de expen. c. 15. nu. 8. Et de emphiteuta
non colente fundum, quod non possit ex-
pelli Barbos in l. si mora nu. 91. solut. matr.
fo. 41. vide Gratia. decis. 174. num. 3. & quod
possit expelli ob debitas culturas non fac-
tas Capibl. sing. 15. & de eo quod nō pur-
gauit folium. Viscon. d. concl. conductor. Et
25 quid si † meliorauit, & deteriorauit, an
melioramenta compensanda sint cum de-
teriorationē ad euitandam caducitatem?
quod non Giacob. ad clar. in §. emphiteusis
4. 55.

26 Et an quod dicimus † de emphiteuta,
procedat in feudatario, qui malē versatur
in re feudali *Molin. d. disput. 457. nu. 1.*

27 Sed an dominus † in supradictis casibus
possit propterea authoritate expellere em-
phiteutam, & propria authoritate ingre-
direm deuolutam. *Clar. in §. emphiteusis q.*
10. Anna sing. 151. Meno. de recap. poss. re-
med. 1. num. 28. Misfing centur. 3. obser. 65.
Affl. & Vrsill. decis. 97. & alijs quz refert
Petr. ad Gram. decis. 49. nu. 12. vbi remiss. ad
Viu. decis. 308. quid in conductore, colono,
& inquilino, vel requiratur iudicis senten-
tia Castr. in d. auth. qui rem §. si. n. 120. Gra-
tia. d. decis. 174. Idem Gratia. dissep. forens.
19. num. 15. p. 1. Meno. de adipiscen. rem. 5. n.
87. Caualecan. de usufr. mulier. relicti. in re-
pert. ver. proprietarius, & in ver. heres pro-
prietatis.

28 Bene verum est, quod conductor † ob
non solutionem potest propria authorita-
te expelli secundum *Caroc. de loca. tit. de re-*
cusat. q. 14. num. 16. quem refert Paschal. vbi
sup. num. 61. licet ipse dicat, quod tutius sit
iudiciariam implorare authoritatem. Tu
vide omnino Thor. in compen. decis. in ver.
emphiteuta si fuerit propria authoritate. Ris.
decis. 133. num. 1. p. 1. & collect. 1804. Verum
quod conductor ad simplicem petitionem
Domini expellitur, & si est conductor do-
mus claud tur domus Petr. ad Gram. decis.
18. n. 10. & D. per eum cit.

29 Et quod sine sententia ob canonem †
non solum emphiteuta non expellatur
Mastrill. decis. 193. Corbul. tra. de iure emph.
tit. de caus. priuat. ob deterioration. nu. 18. &
seq. Paschal. vbi sup. faciens tradita per Gor-
zal. reg. 8. Cancell. glo. 56. num. 126. limit. 2.
cum tex. per eum alleg. per quo etiam per
Gratian.

Gratiam. d. decif. 174. Ricc. collect. 1704. & 1515. Vifcon. d. conclus. conduclor, quamvis ob non solutionem canonis cadat ipso iure *Clar. d. §. emphiteufis q. 9. & quid si emphiteuta deficiat non in totum ¶ ad solutionem*, sed in parte, vide *Burfat. conf. 429. Benintz. decif. 6. clar. d. §. emphiteufis q. 8. Anna. alleg. 3. n. 4. Affl. & Vrsill. decif. 107. & 153. Petr. ad Gram. decif. 49. nu. 1.* vbi quod incidat in commissum ad quod alios adducit, ponendo limitationem nisi emphiteuta sit minor ex DD. per eum cit. & ibi *num. 2.* de emphiteuta, qui credens totam rem emphiteuticam cum tamen non erat si soluit canonem pro tota, an sibi præiudicet. Et quid si emphiteuta alienat partem rei vide *Thor. in compend. in ver. emphiteuta a ienani partem. & de emphiteuta alienante irrequisito domino quando cadat a iure suo latè Petr. d. decif. 49. nu. 7. & seq.*

31 Et in conductore ¶ vectigalium si non soluit, an possit ei locatio aucterri videndus est *Gutierrez. tra. de Gabell. q. 39. & vide tex in l. vectigalia §. nondum solutus ff. de publ. & vect. Guid. pap. decif. 3. Casp. decif. 148. quorum meminit nonissimè Petr. ad Gram. decif. 58. num. 13. nulla facta mentione de Gutierrez. & quid in heredibus, vide Cachera. d. decif. 132. Misfing. cent. 3. obscr. 65. Meno. de recup. remed. 1. nu. 28. Gabriel. com. concl. lib. 7. de Malef. concl. 35. Petr. ad d. Gram. decif. 49. nu. 13. in fin.*

32 Casus autem ¶ in quibus locator potest conductorem expellere ante finitum tempus recenset *Molin. de contrah. disput. 499. & vide nonnullos apud Petr. vbi sup. nu. 8. & seq. & nouissimè Medices examini. 28. omni no videndus.*

Et contra sunt aliqui casus, in quibus conductor migrans a re conducta sine culpa sua puta timore malignorum spirituum non tenetur ad pensionem *l. habitatores ff. loca. Cagno. in l. contractus nu. 55. ff. de regul. iur. latè Couar. pract. q. c. 39. num. 1. & lib. 4. var. resol. c. 6. sicuti recedens timore petitis l. de atate. ff. ad Trebell. Petr. ad Gram. decif. 58. num. 11. D. Rouit. pragmat. i. de loca. num. 79.*

N. 11. ibi ¶ nolebant pro eorum vsu, sed vt ipsi alijs concederent ¶

33 Proprietarius si eger rem emphiteuticam pro vsu proprio, an possit emphiteutam expellere *Valaf. de iur. emphi. q. 22. cum seq. & quod dominus directus possit petere prælationem pro se, & vtilitate propria secus pro amico, quia non potest D. de Franch. decif. 226. & quid in locatore pro*

vsu proprio *Pascal. vbi sup. num. 10.*

N. 16. ibi ¶ iniustum est enim labores nostros ab alijs possideri ¶

Adde *Rip. in tract. de remed. contr. pest. remed. 262. Caldas Peyera vbi sup. nu. 16. Hinc dicit Bal. quod male faciunt ¶ illi prælati, qui concesserunt res steriles, & postquam vidēt illas melioratas, vt viridaria, illas querunt vindicare in l. pen. C. de solut. Add. ad Affl. decif. 129. & D. de Franch. decif. 561. in fin. vbi dixi. Sicuti etiam male faciunt Barones circa hoc idem facientes, vt per Capibl. sing. 4. & melius sing. 72. incip. fundus omnino videndus, faciunt dicta per Caldas vbi sup. lib. 1. q. 8. num. 18. & propterea dicendum, quod locator ¶ ad tempus, qui reddit fundum sterilem prætiosorem, & fructuosiores, quod illa locatio ad tempus efficiatur perpetua *Pascal. in tract. de virib. patr. potest. p. . . . . & quod debet in conductione præferri Amen. ad de Franch. decif. 154. num. 8. vbi num. seq. alia reperies circa prædicta.**

Sed si colonus habet relinquere fundum non potest in præiudicium noui coloni ex fructuare fundum. *Ludo. decif. Perus. 62. cum alijs cit. per Amen. ad D. de Franch. decif. 96. num. 1.*

N. 17. ibi ¶ reintegra ¶

Adde *Clar. in §. emphiteufis q. 43. vers. sed pone post finitum. vbi loquendo in herede emphiteuta dicit, quod potest ¶ reintegra petere renouationem, secus postquam alius extraneus inuestitus fuit per cons. Rom. 30. & communem dicit Gozad. cons. 71. nu. 1. & ratio est in promptu, quia inuestito extraneo ius quæsitum est.*

N. 18. ¶ si concessio fieret alicui ex agnatis etiam quod non essent descendentes primi inuestiti ¶

37 Renouationem ¶ petens, an sic necesse, quod sic heres vltimi possessoris, vel sufficiat, quod sit de genere sanguine, & agnatione primi acquirentis, & de alijs questionibus concurrentibus istam materiam, vide ad Saturitatem *Caldes de Peyera lib. 1. q. 9. num. 16. & seq. & q. in fin. & q. seq. vbi in fi. d. primo lib. Valaf. decif. 103. Clar. in §. emphiteufis q. 38. & 43. D. de Franch. decif. 123. nu. 3. Nouar. ad prag. collect. 127. nu. 6. Ricc. collect. 1053. ver. in alien. col. 1. fo. 240. 7. p. & quid si esset femina Seraph. dec. 610. nu. 1. & 6. & quid in emphiteuti Ecclesiæ idem Seraph. dec. 1487. nu. 2.*

N. 18. ibi ¶ quia tunc durat anno
hæc facultas ¶

- 38 De hoc tempore anni infra † quem de-
bet peti renouatio *Clar. d. 8. emphyteusis q.*
4. 3. ver. Seraph. dec. 610. nu. 7. & 9. quimio
& an minui, & coharctari possit pacto ini-
tio concessionis per dominum adiecto latè
Caldas Peyera. d. lib. 1. q. 11. ferè per tot. Lu-
do. d. decis. Lucens 63. Gama. dec. Lusit. 117.
39 *Viu. decis. 446. & de renouatione † inuesti-*
turæ feudalís petendæ inf. annum Ricc. coll.
2150.

- 40 Quando autem actio petendi † renoua-
tionem duret spatio 30. annorum, quod
annuit sup. *D. Gizzarell. n. 17. vide dec. Lips.*
per Thoming. 52. cita. per Caldas Peyera loco
cit. Gama. Ioseph. Ludou. & Viu. locis antè
cit. Tesauro. decis. 23. sed quia decisiones sunt
inuicem pugnantés adeas Ricc. collect. 2129
41 ubi etiam an † idem in feudo, quod in em-
phyteusi, & an renouatio possit peti per cu-
ratorem *Ricc. collect. 2735. 7. p.*

N. 18 ibi ¶ adesse meliorationes fa-
ctas per prædictos Cannauales ¶

- Nimis proficuum est in hac materia melio-
rationes † allegare, adeò. n. profunt ad
renouationem petendam, vt cogatur domi-
nus renouare saltem ex æquitate, vt sup.
per *D. Gizzarell. num. 16. & habetur per*
Garfia. in tra. de expen. & melioratio c. 18. n.
8. Valas. de iur. empb. q. 1. nu. 20. ad fin. & q.
2. nu. 7. Marzar. conf. 5. col. fin. Bursæ. conf.
24. num. 8. vol. 1. & propter meliorationes
43 factas debet † iudex † cogere dominum ad
renouandum sequendo opinionem istam.
æquam, quæ fauet agnatis *Affl. lib. 3. feudo.*
cap. si contigerit, an agnat. vel fil. n. 10. etiam
si domina sit Ecclesia Caldas Peyera. qui re-
statutur, ita seruari per Tribunalia Lusitaniz
lib. 2. q. 23. num. . . & circa prædicta viden-
dus est Ricc. collect. 2128 Clar. in d. 8. emphy-
teusis q. 4. 5. ubi adden. & quod conductor †
faciens expensas necessarias, & viles non
possit expelli vide Viscon. in d. concl. condu-
ctor qui expensas. Hinc est quod licet con-
45 ductor † negando restituere rem locatam
dicatur expoliare, secus tamen est quando
fecit meliorationes. *Viscon. in concl. incip.*
conductor negando, & de meliorationibus
46 † factis ab emphyteuta recuperandis à di-
recto domino vide *Ricc. collect. 2128. 6. p. &*
an amittat illas si cecidit ab emphyteusi cul-
pa sua Seraph. dec. 506. num. 1. secus quando
non adest culpa idem dec. 1456. nisi adsit pa-
ctum in contrarium, vt ibi.

- 47 Quæ debent melioramenta † amittat

emphyteuta incidens in commissum opti-
mè explicat *Molin. de contra. disput. 455. &*
disput. 462. & seq. quas verò expensas pos-
48 sit emphyteuta petere à proprietario *Mo-*
lin. d. disput. 456. de contract.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Decisionis huius meminerunt multi.
- 2 Hæres cum benef. l. & inuentarij, an possit offerre bona hereditaria creditoribus insolutum, vel ea cogatur vendere, & soluere in pecunia quando hereditas est opulenta, & num. 4.
- 3 Creditores non tenentur accipere bona insolutum ab herede.
Et debitor, an admittatur ad beneficium Auth. hoc nisi C. de solut. quando viget penuria pecunia, & n. 8.
- 5 Hæres rei feudalís, an possit cogi ad illam vendendam, ut satis fiat creditoribus, & legatarijs non habent assensum, et renuente venditore, an possit carcerari, & an sequatur iurisdictio n. 6.
- 7 Hæres simpliciter, an possit carcerari vigore instrumenti censuali.
- 8 Creditor vt possit cogi capere insolutum bona sui debitoris iux. d. Auth. hoc nisi, qua requirantur.
- 9 S. Et si præfatam l. fin. C. de iu. delib. intellectus traditus à multis.
- 10 Creditores non tenentur inuiti accipere bona insolutum abbarde cum beneficio l. & inuentarij, sed eis sunt tradenda vendenda, vel pretium soluendum si hæres non patiatur damnum, & hereditas sit soluenda, & qua concurrere debent.
- 11 Decis. Gram. 93. impugnatur à multis, & non est decisio S. C. n. 12. unde ab ea cauendum n. 13.
- 14 L. cum à matre C. de rei vend. sensus apud quos tractatur.
- 15 Hæres quando teneatur habere ratum factum defuncti.
- 16 Hæres cum benef. l. & inuentarij, an sit proprie hæres pro, & contra.
- 17 Differentia inter heredem simpliciter, & her. cum benef. l. & inuen.
- 18 Pragm. de cessib. mandat. vt exequatur contra heredes illius, qui vendidit annum censum. Si tamen sunt heredes simpliciter secus si cum benef. l. & inuen. & que praxis feruetur contra heredes.

- 19 *Hæres vendentis annum censum condemnatur ad correspondendum singulis annis in futurum, & quem affectum ista prouisio producat.*

AD DECIS. VII.

- H** Vius decision. meminit *Flavius Amend.* in add. ad dec. D. de Fräcb. 83. circa prin. cuius meminit, etiā nouissime *Gallupp.* in sua recenti prax. S.C.p. 3. c. 3. n. 42. & *Tbor.* in compend. decif. Reg. in ver. *hæres an possit bona hereditaria* fo. 256. *Vifcon.* in addit. ad D. de Fräcb. decif. 81. ver. & in puncto in fin.

- Circa cuius articulum, an hæres cum beneficio l. & inuentarij ꝑ possit offerre bona hereditaria creditoribus in solum, vel ea cogatur vendere, & solvere in pecunia, præfertim quando hereditas est opulenta *NoUAR.* in auth. *boc nisi* p. 2. q. 23. *Gratia.* dec. 141 vide *Morot.* conf. 13. *Surd.* decif. 30. & 318. quem cum alijs multis adducunt *Amend.* et *Vifcon.* in add. ad d. dec. 83. quib. adde *Amat.* decif. *March.* 91. *Pafal.* de vir. patr. pot. p. 2. c. 9. num. 78. fo. 345. qui in fin. d.c. ponit allegationes pro Comite loreti quibus conatur probare, quod ob insolitam ꝑ & maximam pecunię deficientiam, quæ viget in hoc Regno, & hodie, vt cum maxime non obstante contractu iurato debitor possit admitti ad beneficium dictę Auth. quas allegationes subscribunt *Fran. Viu. Alexan. Trentacinq. & Hipp. Vann.* Dominus meus vir eminentissime doctrinæ, qui dum ego practicabam in Tribunalibus Neap. erat Aduocatus Ducis Urbini, sed quid fuerit decifum in dicta causa Comitis Loreti vide *Consiliari.* *Rouit.* conf. 18. & in materia eundem conf. 73. quorum nouissime meminit *Tbor.* in 2. p. *Compen.* decif. *Regn.* ver. *Creditorum pecuniarij* fol. 123 quem ibi vide in seq. vers. *Creditorum hereditarij*, vbi de hac decif. contra quam modernis tēporibus iudicari testatur *Rouit.* d. cōf. 18. & ad principalem ꝑ articulum huius decif. vide quoque *NoUAR.* in comment. ad d. Auth. *boc nisi*, seu datione insol. p. 2. q. 23. per tot. *Phanut.* in tract. de inuent. n. 149. 150. & seq.
- 5 Seu quid in re feudali, an hæres ꝑ possit cogi ad illam vendendam, vt satisfit creditoribus, & legatarijs non habentibus assensum D. de Franch. decif. 704. quod sic *Vifcon.* in concl. incip. *exequutio*, & in concl. *quæ incip. feudi hereditarij hæres* col. 3. quod intelligas in subsidium, & in feudo hereditario
- 6 & reserente hærede vendere, an possit ꝑ carcerari D. de Franch. d. decif. 704. in fi. vbi

addidi, & de multis vide D. *Rouit.* prag. 4. de ord. iud. num. 12. & seq. vbi an iurisdiclio sequestrari possit, & fructus feudi, & nouissime D. *Gait.* post hæc scripta visus in tra. de credit. c. 4. quæf. 11. num. 1857. qui meminit etiam, & D. de Pont. in tract. de pot. prorsegit. tit. de assen. Reg. super dot. 5. 1. nu. 23. fo. 263. & quod suspenditur iurisdiclio, & mittitur capitanius ad exigendum introitus, vsq. satisfiat creditoribus *Anna.* sing. 180. in fin. *Vifcon.* d. concl. quæ incip. *exequutio*, vbi tradit quomodo exequutio faciendi sit contra defunctum possidentem fundum.

- 7 Et in hærede simpliciter, quod possit ꝑ carcerari vigore instrumētī censualis, seu si est hæres cum beneficio legis, & inuentarij. *Vifcon.* in concl. incip. *instrumentum quando est illiquidum.*

Et quando non sumus in hærede, sed in debitore principali, quæ requirantur, vt creditor ꝑ possit cogi capere bona insolutum sui debitoris iuxta Auth. *boc nisi*. Latē *Vifcon.* in concl. incip. *creditor Nouar.* d. tractatio insol. q. 3. & seq. *Muscetl.* de appell. glo. ad iudicant. num. 25. & seq. D. *Consil.* *Rouit.* conf. 18. 78. 81. 82. 83. *Tesaur.* decif. 153. & in quibus casibus remedium cesset *Tirag.* decif. 153. per tot. *Pasca.* vbi sup. num. 88. Adde *Rot.* decif. coram *Vbaldo* in vna S. *Seuerini* 17. *Martij* 1621. a nura. 6. quam reperies post add. ad tract. de censib. *Censi in ordine* 99. fo. 191.

N. 4. ibi ¶ in tex. in §. & si præfata ¶

- 9 De intell. huius tex. ꝑ vide latē D. de Ponte conf. 64. num. 30. & seq. vsq. ad nu. 39. vol. 2. *Consil.* *Rouit.* conf. 18. num. 18. & conf. 78. d. num. 17. vbi doctissime more suo d. tex. illustrat, & *Barbo.* in l. 1. 6. p. num. 25. ff. solut. matr. Qui tex. an procedat in hærede cum beneficio l. & inuentarij, vel in omni hærede D. de Franch. decif. 246. & de materia d. tex. vide Io. *Bap.* de *Tboro* in compen. decif. Reg. in ver. *hæres cum beneficio l. & inuentarij*.

N. 19. ibi ¶ sed posse si vult illa insolutum dare creditoribus inuitis ¶

- 10 Aduerte, vt hic quod creditores hereditarij non tenentur accipere insolutum bona ab hærede cum beneficio l. & inuentarij, sed eis sunt tradenda vendenda, vel pretium soluendum si hæres non patiatuꝝ damnum, & hereditas sit soluendo secundum communem de qua per *Bursat.* quem sequutus est D. de Franch. decif. 81. conf. 9. nu.

Et 33. lib. 1. ubi quod tria concurrere debent de quibus per *Emanuel Suarez. comm. opin. in tit. de reuocan. bis que in fraud. cred. ver. creditores* 2. tom. *art. opin. fo. 333. col. 1. Et Morot. d. conf. 13. num. 10. & istam opin. strenuè defendit D. Confiliar Rouit. cit. conf. 18. Et 78. quæ consilia sunt duplicata, & in fin. d. conf. 78. facit mentionem huius decis. quæ est contraria eius opin. & tamen ipse dicit in illa secundum eius opin. fuisse decifum.*

N. 22. ibi ¶ & inuehit contra Gram. decif. 93. ¶

- 11 Decisio ista Gram. 93. † non modo impugnatur à *Pinell. hic cit.* verum etiam à *Pereg. in tra. de fideicom. art. 33. num. 10. ver. contrarium, Et ab eodem dec. 21. ubi dicit distam decisionem non esse decisionē S. C. † de quo etiam per Viscon. in concl. incip. hæres post mortem ver. subd. in fin. 1. col. qui non meminit de Pereg. in d. art. sed solum de d. decif. 21. vnde à d. Gram. decisione cauendum admonet Barbof. in l. Lutius Titius num. 20. ff. sol. matr. fo. 399. vt dixi sup. in addit. ad primam decif.*

N. 23. ibi ¶ dispositionem l. cum à matre cessare in hærede cum beneficio l. & inuentarij ¶

- 14 De vero sensu huius l. † vidèdus est Barz. dec. Bono. 64. Petr. ad Casy. dec. 78. lit. F. Ca. ebra. decif. 180. Barbof. in d. l. Lutius Titius num. 20. Et seq. dixi in addit. ad D. de Franch. decif. 665. n. 18.

N. 24. ibi ¶ hæres cum beneficio l. & inuentarij tenetur habere ratum factum defuncti ¶

- 15 Hæres quando teneatur † habere ratū factū defuncti latiss. *Camill. de Curt. in diuers. iur. feud. in c. quod incip. multoties nu. 110. Et seq. Pbanut. d. inuen. p. 1. n. 110. fo. 256. Cõsil. de Georg. alleg. 29. n. 7. Et seq. Barbof. d. l. Lutius n. 20. Et seq. Caldas de Peyera. in tra. de renouat. empbiteus. lib. 3. c. 16. n. 20. fo. 207. et seq. Consil. Pascal. in tra. de iur. pa. pot. p. 1. c. 2. à nu. 43. vsq. ad num. 81. Petr. ad Casy. dec. 101. Molfes. ad consue. Neap. tit. de bon. q. 23. nu. 10. Et p. 4. tit. de renunt. q. 4. n. 11. Et seq. et ead. p. q. 61. n. 10. Et q. 4. nu. 18. Et in 2. tom. q. 61. n. 1. Et conf. 28. nu. 12. 2. tom. 10. Domin. de Anna in suo cõp. post allegat. 10. V. in de Anna impress. Consil. Theodor. alleg. 78. n. 13. et seq. Et alleg. 18. n. 48. Et 49.*

N. 29. ibi ¶ hæres cum beneficio l. & inuentarij est propriè hæres ¶

- 16 Hæres cū benef. l. & inuentarij, an sit † propriè hæres, quod sic *D. de Franch. dec. 83. n. 2. Pereg. d. dec. 21. n. 4. Vide Viscont. in Cõcl. incip. hæres, Et Cayal. in tra. de tuto. in ver. hæres cum benef. l. & quod non sit propriè hæres Anna sing. 233. post Cassan. quem citat, quia perinde est, ac si ab hereditate se abstinuisset Minad. conf. 17. nu. 3.*

- 17 Et de differentia † inter hæredem simpliciter, & hæredem cum benef. l. & inuentarij vidèdus Pascal. de iurib. patr. pot. p. 1. c. 2. n. 65

N. 51. ibi ¶ si ex forma statuti exequutio potest fieri contra hæredem, tale statutum non habebit locum in hærede cum beneficio l. & inuentarij ¶ Simile statutū est in Regno, statuitur enim per *R. prag. sub tit. de cens.* quod contra hæredes illorum, qui venderunt annuū censum detur prompta, & parata executio realiter, & personaliter, quod debet intelligi contra hæredes simpliciter constituto prius esse hæredes defuncti *D. de Franch. dec. 405. Foller. in cõmen. ad d. prag. in ver. tanquā res iudicata nu. 18.* secus tamen est in hæredib. qui adierunt hereditatē cū benef. l. & inuentarij, contra quos non exequitur de persona, quia iudicio ordinario conueniri debet. *Feller. ubi sup. n. 20. Et quæ sit praxis procedendi contra hæredes venditoris annui census, & contra possessores bonorum subiectōrū annuo censui vide D. Regem. de Tapia. 4. tom. iur. Reg. fo. 122. n. 137. Et 138. & nouiss. Viscon. qui alios cumulat referendo obseruantiam, & stilum M. C. V. circa hoc in concl. quæ incip. Instrumentum quando est illiquidum 3. col. fo. 125. & quando hæres condem-*

19 natur ad correspondendum singulis annis in futurum vide *Vrsill. ad Affl. decif. 279. Et Altimon in prax. liq. instrum. 2. p. 1. p. ver. aduertat ad debita, Et causus num. 6. fo. 99. ubi quem effectum pariat ista prouisio.*

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Releuium quid sit, Et n. 2. Et 9.
3 Releuium non soluitur, ubi sit acquisitio seu di ex alieni iuris resolutione, quia soluitur iure hereditario.
Et quid in casu alienationis ibi.
Et quid in refutatione, Et in venditione cum pacto de retrouendendo ibi.

D

4 Rele-

- 4 Releuium fuit introductum ex antiquissima Regni cōsuetudine, et nō agniti de iure
- 5 Releuij materia apud quos tractatur.
- 6 Releuium non est onus feudi.
- 7 Minor an teneatur ad solutionem releuij, et quando, refertur decij. R. Cam.
- 8 Minor si non petat inuestituram infra annum, an restituatur in integ.
- 9 Releuium ad quid soluitur.
- 10 Releuium, an debeatur si non petitur inuestitura.
- 11 Releuium, an sufficiat soluere ita quod successor in feudo non teneatur infra annum petere inuestituram.
- 12 Releuium, an debeatur in refutatione feudi.
- 13 Et quid si alienatio fit in prox. successurli.
- 14 Tertius, an teneatur soluere releuia preterita.
- 15 Releuium exigitur in quocunq; possessore.
- 16 Releuium prestatur quibuscunq; creditorib.
- 17 Releuium est medietas fructuum anni quo moritur feudatarius.
- 18 Annus in materia releuij quomodo computetur à R. Cam.
- 19 Practica liquidationis medietatis fructuum posita à D. Reg. Tapp.
- 20 Releuium, an debeatur si illo anno nulli percipiatur fructus, & quomodo taxetur.
- 21 Releuium si non soluitur, quæ erit pana.
- 22 Mortis denuntiatio à successore in feudo infra quod tempus fieri debeat, & an purgatio moris admittatur n. 23.
- 23 Minor, & prodigus an aduersus tempus d. denuntiationis restituatur.
- 25 Casus in quibus heredes excusantur si non solvunt releuium.

AD DECIS. VIII.

Releuium, de quo in hac decisi. cuius nouissime meminit Ricc. collect. 2515. 7.p. vbi multa ad materiam, est præstatio quædā quæ à successore in feudo soluitur directo domino in signum deuotionis, & census, ac reuerentiz, quæ illi debetur Frecc. lib. 2. de subfeu. auth. 3. num. 3. quem refert, & sequitur Marchio Belmontis dignissimus Reg. Tapp. ad prag. 8. de off. procur. Cesar. in lib. 2. Iu. Reg. fo. 208. D. Reg. de pont. in tra. de pot. proreg. tit. 4. de regal. impositio. nu. 13. fo. 94. vbi quod releuium soluitur morte feudatarij in recognitionem directi domini, recipiendo inuestituram confirmatoriam, quod solui debet infra annum, & diem, quo elapso tenetur ad duplicatum releuium, & est medietas fructuum illius anni quo moritur feudatarius, vt inf. n. 8. vbi dicā, & ideo

non soluitur † vbi fit acquisitio feudi ex alieni iuris resolutione Preses de Amat. cōf. 14. vol. 1. quia vt ipse subdit soluitur iure hæreditario, & an in casu alienationis Mastrill d. dec. 112. Fuf. sing. 16. de Fräch d. dec. 121. nu. 4. Rouit. prag. 4. de feud. n. 90. & seq. Et in prag. 2. de off. procur. cef. num. 9. & 15. Thor. in ver. releuium, & Ricc. coll. 1627. & an debeatur pro relatione feudi Rouit. d. prag. 2. nu. 10. Anna allegat. 23. De Pont. de pot. proreg. tit. de refut. feud. §. 4. nu. 3. vbi refert decissionem, quam refert etiam Molfes. p. 3. q. 8. n. 7. quem in hoc etiam vide nu. 10. inf. nu. 12. & quid in venditione cum pacto de retrouendendo. Ricc. coll. 1627. & Rou. vbi sup. ex quib. multa.

- 4 Hoc autem releuium † & illius solutio non fuit à iuris dispositione cognita, sed antiquissima huius Regni consuetudine, vt inquit And. in c. 1. per quos fiat inuest. nu. 7. Pasca. de vi. pa. pot. c. 1. num. 13. Nouar. ad prag. collect. 166.
- 5 Et de eius materia vltra præcitatos D. de Franch. dec. 121. et 306. & ibi adden. Amen. & Viscon. idem Viscon. in concl. in ver. Releuium, Capibl. in prag. 1. de Baron. num. 58. Thor. in Comp. decif. Reg. in ver. releuium. Mastrill. decif. 112. Campaz in cap. reg. quod incip. Apud fuggiam p. 216. Ricc. collect. 585 1337. 1627. & 2041. Rouit. prag. 2. de off. procur. cef. Anna alleg. 95.

N. 3. ibi ¶ cum hoc onus non sit reale, & non insit feudo ¶

- 6 Quod releuium non sit onus feudi Mastrill. d. decif. 112. nu. 55. Rouit. prag. 2. de off. procur. Cesar. n. 15.

N. 4. ibi ¶ minor in feudo non tenetur soluere releuium, sed tunc deum quando iurat fidelitatem, & inuestituram obtinet factus pubes ¶

- 7 Adde tex. in c. si minori si de feud. def. sue. cōtro. & c. 1. quo temp. mil. & in c. Regni apud fuggiam, vbi quod exactio releuij pupillis ob eorum priuilegium retardatur vsq; ad pubertatem, sed contrarium testatur decifum per R. Cam. Ricc. coll. 2047. quod pupilli teneantur soluere releuium non obstante pupillari etate Rouit. d. prag. 2. n. 4. Mornil. in suis sing. in Const. post mortem n. 8. quem refert Nouar. d. coll. 166. nu. 9. vide Thor. in ver. releuium, an debeatur per pupillum fo. 452. col. 2.

- 8 Sed an si minor non petat inuestituram infra annum restituatur Tapp. lib. 3. Iur. reg. nu. 3. fo. 187. Ricc. coll. 1337. in fin.

N. 5. ibi ¶ ergo si ratione inuestitura debetur ¶

- 9 Quod releuium præstatur ad obtinendam inuestituram feudi, siue illius confirmatio- nem, & renouationem in signum deuotionis, & reuerentiz. *Novar. coll. 166. ad prag. num. 2. Præsid. de Ama. conf. 14. num. 5. Consiliar. de Georg. allegat. 18. nu. 23.*
- 10 Sed quid si non petitur inuestitura, an debeatur *Ama. d. conf. 14. n. . . .*
- 11 Verum quod successor in feudalibus non tenetur mortuo prædecessore petere inuestituram infra annum, sed sufficiat soluere releuium testatur decusum *D. Consil. Rouit. prag. 4. de feud. num. 90. ex Ifern. & Capy. ibi cit. quib. add. Viscon. & per eum cit. in conclus. qua incip. inuestitura in fin. 1. col.*
- 12 Sed an debeatur quando feudum refutatur vide *Novar. d. coll. 166. num. 10. Viscon. add. ad D. de Franch. dec. 121. Anna alleg. 23. D. de pont. de pot. proreg. sit. de refut. feud. §. 4. num. 3. vbi reletur decisionem, quam etiam relet Molfes. p. 3. q. 8. n. 7. & 10. vide Rouit. in prag. 2. de off. proc. cef. nu. 10.*
- 13 Et quid si alienatio fit in proximè successorum *Rolan. conf. 41. num. 19. vol. 2. Novar. d. coll. 166. n. 10. Amat. conf. 14. n. 3.*

N. 7. ibi ¶ non potest dari contra tertium possessorem, licet R. Camera de facto obseruet contrarium. ¶

- 14 Feudum si alienatur in tertium iste tertius tenetur fisco ad releuia præterita debita per antiquos possessores ipsius feudi *Affl. decif. 95. nu. 4. vbi Vrsill. Mastrill. decif. 112. num. 21.*
- 15 Et quod releuium exigitur à quocunq; possessore, si successor feudatarius non est in possessione conf. *Rouit. ad prag. 2. d. feud. num. 12. Frece. de subfeud. lib. 2. autbor. sup. 3. cuius meminit D. Regens de Ponte vbi 16 sup. & quod pro illo præferatur quibuscun- que creditoribus Mastrill. d. decif. 112. n. 23.*

N. 8. ibi ¶ esse medietatem fructuum illius anni ¶

- 17 Releuium est medietas fructuum illius anni quo moritur feudatarius, vel vnus anni sup. diximus, & *D. Franch. d. decif. 121. n. 2. & 3. & ibi Viscon. Georg. alleg. 18. nu. 23. Viscon. in d. concil. Releuium Pasc. de vi. pa. pot. p. 4. c. 1. nu. 13. Novar. d. collect. 166. nu. 2. Ifern. in c. 1. §. si mulier num. 4. de cap. Corrad. Mastrill. d. decif. 112. num. 8. & seq. vbi quid in Regno Siciliz.*
- 18 Et Regia Camera quomodo computet annum in exactione releuii vide *Authorem inf. dec. 33. n. 9.*

Practicam verò liquidationis medietatis fructuum releuij, vt coaceruentur fructus trium annorum, & ex ipsis eliciatur vnus annus cuius medietas soluitur R. C. ponit *D. Reg. Tapp. loco cit. & Capibl. prag. 1. de Baron. nu. 51.*

- 20 Quid si successor in feudo nullos percipiat fructus illo anno, an debeatur releuium, & quomodo taxetur *D. de Franch. d. decif. 121. num. 9. Frece. & Pasc. loco cit. num. 16.*
- 21 Et si dictum releuium non soluitur, quæ erit pæna, dic quod non denuntianti mortem feudatarij, nec soluenti releuium olim erit pæna amissionis feudi, hodie tamen est duplicati releuij *D. de Franch. d. decif. 121. & 42. 5. num. 1. D. Rouit. d. prag. 2. Capibl. vbi sup. de Pont. decif. 1. Pasc. de vi. pa. pot. p. 4. c. 1. num. 11. & seq. Novar. d. coll. 166. nu. 3. qui num. 4. etiam videndus est; dictaq; de-*
- 22 nuntiatio mortis fieri debet infra annum, & diem, & soluere releuium, vt in c. 1. qua sue prima ca. benef. amil. *D. de Franch. d. decif. 42. 5. nu. 1. De pont. d. decif. 1. vbi disputat*
- 23 articulum, an admittatur moræ purgatio,
- 24 licet minor, & prodigo deat restitutio, vt decusum testatur *Rice. collect. 1337. & à quo tempore computetur hic annus, & dies. Rouit. d. prag. 2. n. 5. & 6.*
- 25 Casus autem 24. ponit *Capy. de prob. feud. alien. §. præterea* in quibus hæredes excusantur si non soluunt releuium quem citat *Capibl. prag. 1. de Baron. n. 57. vide aliquos per Mastrill. d. decif. 112.*

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Author in hac decif. videtur inclinare pro validitate liquidationis.
- 2 Sententia lata contra illum, qui graui morbo laborat est nulla, & quid in febricitante.
- 3 Sententia lata infra nouem dies luctus est nulla, & quomodo intelligendum num. 4. & qui Doct. loquantur de materia num. 5.
- 6 Creditor vexans debitorem moribundum, vel suos amicit suum. Debitor non tenetur comparere vsq; ad nouem dies luctus vbi de hac nouena.
- 7 Sententia an possit ferri contra procuratorē effectum dominum litis, si principalis est mortuus, & n. 10. & 11.

- 8 *Sententia lata contra mortuum est nulla, fallit ut n. 12. & nu. 24. & contra effectum monacum lite pendente, & quid si contra viuos, & mortuos nu. 12.*
- 9 *Sententia lata pro mortuo etiam est nulla.*
- 13 *Comparatio de sero, quod fit per debitorem citatum super tenore instr.*
- 14 *Liquidationis instrumenti practica traditur quando creditor est infirmus, & debitor est infirmus, & n. 16.*
- 15 *Absentia, & infirmitas quomodo quando, & a quo allegatur.*
- 17 *Absentia, & infirmitatis impedimentum equiparantur.*
- 18 *Absens, & infirmus quando teneantur comparere, & constituere procuratorem.*
- 19 *Absentia, & infirmitas allegationis practica, qui ponunt.*
- 20 *Impedimentum non sufficit allegari nisi probetur.*
- 21 *Mors non solum alleganda, sed probanda. Impedimentum quomodo probandum, & que impeditus probare debeat.*
- 22 *Impeditus excusatur a contumacia, & restituitur, & an teneatur mislere procuratorem.*
- 23 *Sententia, & actio non sunt nulla data Iudicis ignorantia infirmitatis, & mortis si procedit ad ulteriora.*
- 24 *Sententia lata contra prelatum mortuum, an sit nulla.*
- 25 *Ecclesia nunquam moritur.*

AD DECIS. IX.

D E cisionem istam latè examinat D. Gait. pluries de illa mentionem faciendo, & multa ad propositum deducens in tract. de cre dit. c. 3. tit. 1. a num. 112, quibus adde tradita per Masfrill. decif. 137. & licet punctus istius decif. † non fuerit decifus, tamen Author videtur inclinare pro validitate liquidationis.

N. 2. ibi ¶ acta facta contra graui morbo affectos, & sententia inde sequuta sunt nulla ¶

- 2 *Quod sententia † lata contra illum, qui graui morbo laborat est nulla, & in febricitante testatur Mysing. cent. 4. obser. 57. Masfrill. qui alios cumulat d. decif. 137. num. 4.*
- 3 *Idem si est sententia lata † infra nouem diem luctus quos nouenam appellant per tex. in §. Sancimus Aub. ut cum de appell.*
- 4 *Aub. sed neq. C. de sepul. viol. quod † intelligendum stante Iudicis scientia, secus stante*

ignorantia, ut inf. num. 10. & de ista sententia † quæ fertur intra tempus luctus loquitur *Rim. Iun. cons. 179. num. 34. lib. 2. Surd. cons. 99. num. 11. & 12. lib. 1. Gratian. disp. forens. 18. p. i. nu. 54. Menoch. de arb. cas. 387. num. 22.* qui loquuntur etiam de vexante debitorem moribundum, vel suos, qui amittit ius suum, & tantundem vexatis restituit *Farin. in tit. de delict. & pen. num. 141.* & talis † debitor, quod vocatur non tenetur comparere vsq. ad nouem dies. *Schard. in lex. iur. ver. Ferie nouem dierum. Aubor. inf. decif. 79.* prohibetur enim is, qui in luctu est in ius vocari l. 2. ff. de in ius vocan. sicuti is, qui est in luctu prout est is, qui vxorem duxit d. l. 2. vbi Doct. & Escobar. de ratiocin. c. 17. num. 30. Oinot. in §. penales inf. de actio num. 34. & de dicta nouena luctum, & quod hæres infra illam conueniri nequeat *Suarez. in l. post rem iudicatam ampl. s. num. 3.* quod intellige in hærede sanguinis secus in extraneo. *Alber. in d. l. 2.* Idem in eius fideiussore, qui dicta nouena gaudebit §. meminimus Aub. ut cum de app. cogn. *Petr. ad Gram. decif. 82. numer. 19.*

7 Sed quid si in causa fuerit constitutus † procurator effectus dominus litis, an possit contra eum ferri sententia si principalis est mortuus, scimus enim, & in ore omnium est quod sententia contra mortuum lata est nulla *D. de Francb. decif. 245. & ibi Am.*

8 tradit casus in quibus sententia † contra mortuum lata valet, de quo non definas videre *Vant. de null. ex defect. iuris d. num. 106. Gait. vbi sup. num. 1136. D. Rouit. Prag. 5. de offit. S. C. num. 29.* vbi limitat in preloso Ecclesie, quia prelatum representat Ecclesiam, & Ecclesia nunquam moritur, & alias lim. apud *Gallupp. in prax. p. 2. c. 7. nu. 15. fo. 289. Masfrill. d. decif. 137. num. 2. Pute. d. decif. 586. Balb. decif. 27. Gail. lib. 1. obser. 109. num. 4. Polid. Rip. obser. 23. Ricc. col. lect. 341. & 1529. alios allegat Tbor. in compend. decif. ver. sententia lata contra aliquem, qui lite pendente, vbi de sententia lata contra eum, qui lite pendente est effectus Monachus.*

Et non modo dicta sententia est nulla si fertur contra mortuum verum etiam si fertur † pro mortuo per tex. hic alleg. per Authorem in l. in summa §. si quis ff. de re. iud. iunct. l. paulus la. 1. ff. que sent. fin. app. rescin. *Cayre. decif. 1. Mysing. cent. 1. obser. 85. Viu. decif. 52.* ratio est quia morte finitur iudicium *Rubin. decif. 91. Ricc. collect. 341. & 1529. Cauallier. decif. 182.* vbi de prædictis omnibus post scripta visus.

Modo dico sic, quod si adest procura-
tor

10 tor ꝑ dominus litis effectus, quod potest fieri sententia in damnum heredum, sed cū distinctione, quam ponit *Guid. pap. decis. 86.* ad quem se refert *Amend. ad d. D. de Frāch. decis. 245. num. 6.* de quo videndus est *Galup. vbi sup. Mantica. de tacit. & amb. lib. 7. tit. 26. num. 1. & seq. Anna sing. 336.* ad quos se remittit *Mastrill. vbi sup. num. 5. Tbor. in ver. sententia, an nulla iudicari debet.*

11 Et de sententia ꝑ concipiendi, & ferenda in personam procuratoris *Gail. d. obser. 199 lib. 1. num. 7. Mising. lib. 1. obser. 43. n. 3.* & quid obseruetur in Camera Imperiali. Idem *Mising. lib. 2. obser. 39. numer. 6. & 11.*

12 Verū dicta regula, quod sententia lata ꝑ contra mortuum est nulla fallit in multis casibus, ut supra dixi num. 8. f. favore libertatis, favore, & utilitate Ecclesie *Veral. decis. 130. Rebuff. tit. de sent. & Corfit. bull. Rubin. dec. 99. vltra Amen ad de Fran. dec. 245. sup. cit. vide Mastrill. d. decis. 137. qui limitat etiam d. reg. in hereticis, qui etiā post mortem condemnantur c. à nobis de heret. Pagn. direct. inquis. p. 3. q. 63.* Quid si sententia feratur contra viuos, & mortuos vide *Tbor. in ver. sententia lata contra viuos, & mortuos.*

An autem in casu quo sententia est nulla remaneant acta. *Crau. conf. 270.*

N 3. ibi ¶ potuisset utiq; comparere de sēro ¶

13 De hac comparitione ꝑ de sēro quando debitor citatus super tenore instrumenti potest facere vsq; ad primum somnum vide *D. de Franch. decis. 68. 5. in prin. Altimon. in prax. liquid. instrum. vers. verum debitor de persona num. 3. & Caraut. rit. 206. Robert. de lig. instr. Confid. 4. in fin. vbi tradit practica. Viscon. in conclus. qua incip. debitor aduersus requisitoriam, & D. ibi per eum cit.*

N. 6. ibi ¶ vbi quis citatur super tenore instrumenti, & est infirmus, vel absens debet mittere excusatorem ¶

14 In liquidatione instrumenti ꝑ vel creditor qui intendit liquidare est infirmus, & hoc casu non potest fieri liquidatio per accessum Iudicis ad domum creditoris *Caraut. rit. 166. num. 22. Tartagl. in prax. c. 1. post nu. 13. Altimon. in prax. liquid. instr. ver. personaliter in Curia comparens num. 17. Borrell. in summa decis. 2. p. tit. de instrum. liquid. num. 62. nouissime Viscon. in concl. qua incip. creditor infirmus, qui in alia concl. qua incip. instrum. docet quomodo faciendum est liquidatio a creditore infirmo, à carcere, & contra carceratum.*

Si autem debitor est infirmus fit liquidatio per accessum ad eius domum secundum supradictos *Viscon. d. concl. creditor infirmus* de quibus omnibus viden. est *Robert. de lig. instr. d. confid. 4. n. 19. D. de Franch. decis. 676. 4. p. per tot. de qua meminit Altimon. in prax. liquid. instr. ver. aduertat num. 20. ver. amplia 8.* Sed quod diximus de creditore infirmo, quod mediante accessu ad eius domum non potest fieri liquidatio, intellige nisi obtinuisset Regiam dispensationem, quia tunc liquidatio potest fieri domi. *Altimon. in d. ver. personaliter in Curia comparens num. 20. Io. Franc. de Leon. in prax. official. cap. 13. num. 46. vbi testatur ita obseruatum, & circa eiusmodi dispensationem quomodo sit practica docet ibi Altimon. nu. seq.*

N. 6. ibi ¶ excusator admittitur ad allegandam absentiam, vel infirmitatem de qua in promptu constare debet ¶

15 Absentia ꝑ & infirmitas quomodo quando, & à quo allegetur. Vide *Io. Franc. de Leonar. & D. per eum cita. in prax. official. cap. 13. n. 27. & seq. vbi ponit practica, & vide inf. decis. 17. n. 12.*

Verum quod attinet ad materiam nostram in liquidatione instrumenti hodie, na ꝑ praxis circa allegationem infirmitatis desumpta ex nouell. prag. Conit. Benauet. edita sub die 9. Iulij 1608. de qua per *Tbor. in comp. in ver. instrum. an liquidari possint creditore existente infirmo. fo. 273. & per Altimon. in ver. audiant excusatores num. 4. uers. hodie autem fo. 333.* est quod debitor infirmus mediante actu publico constituit procuratorem asserendo Notarium se ad preces accessisse ad domum debitoris, illumq; infirmum, & in lecto iacentem inuenisse, & ante lectum N. Notarium phisicum de publico conductum, qui asseruit d. N. in dicto lecto iacentem tali infirmitate laborare, de qua sequentem fidem facit, & inserat Notarius in actu fidem Phisici, qua inserta subiungat, & quia ob dictam infirmitatem non valet personaliter interesse, & comparere in tali Tribunali in quo ad instantiam N. fuit citatus super tenore instrumenti ideo consensus de fide N. illum Procuratorem constituit cum omnimoda potestate eius iura, & exceptiones in dicto Tribunali aduersus dictum instrumentum, & creditorem opponendum inserendo in d. mandato omnes clausulas necessarias, & oportunas &c. & cū d. procuratore proce-

proceditur ad interrogationē, ac si ipse esse principalis de qua praxi dixi ad dec. D. de *Franch.* 676. Et hoc quando fumus extra Ciuitatem, & debitor infirmus est extra illam, quando autem fumus in Ciuitate, & infirmus est in Ciuitate obseruanda sunt, quę tradidit in praxi *Altimon. in d. ver. audiantur excusatores. Circa allegationem infirmitatis num. 4.* & circa allegationem absentię quam dicit ibi num. 7. vbi ponit formulam libelli, & decreti fo. 323. & seq.

17 Et tantum est allegare infirmitatem, & quantum absentiam necessariam, impedimentum enim infirmitatis iustum reputatur, quia infirmitas à Deo est, & comprehenditur sub impedimento absentię idcō equiparatur necessarię absentię, ex multis probat *D. Consil. Rouit. in rub. de adm. & que person. seru. nu. 13. 14. 15. & 16. fo. 23. qui idem repetit in pragm. 24. de offi. S. R. C. num. 8. & seq. & dixi ad decif. D. de Franch. 589. n. 9.* Sicuti equiparatur casus mortis, & absentię remota, vt est *tex. in c. 1. §. fin. ne sed Vacan. in 6. Sess. decif. Arog. 57. Giurb. decif. 9. Bonadill. lib. 2. c. 16. nu. 145. quorum meminit Rouit. vbi sup. in ult. impress. n. 25. in d. rub. de adm. & que person. vbi adducit etiam *tex. in l. quasitum ff. de tutel.**

18 Et quando infirmus, & absens, & teneatur constituere procuratorem, & quando teneantur comparere *Masull. ad Capi. decif. 223.*

19 Et in materia criminali quando, & allegatur infirmitas vide multa practicabilia per *Foller. in prax. crim. ver. audiantur excusatores, Clar. §. fi. q. 34. & ibi addent. vide D. Regem. Tapp. lib. 3. iur. regn. fo. 104. vbi an sufficiat fides vnus medicus, & de alijs.*

N. 7. ibi ¶ nisi infirmitas allegetur, & probetur ¶

20 Non sufficit, & allegare impedimentum, nisi etiam probetur, quod si non fuisset impeditus adimplerisset illud, ad quod tenebatur, quod latē probant *Viscon. & D. per eum allegati in concl. impedimentum Ludi. dou. decif. Lucen. 14. & quomodo, & probatur impedimentum Rice. coll. 2800. Seraph. de priu. iuran. priu. 35. & quę debeat probare impeditus Petr. ad Capi. decif. 123. lit. B. & ad Gram. decif. 52. in fin. & quod cessante impedimento debet adimplere ea, quę si non fuisset impeditus adimpleuisset Petr. ad 22 Gram. decif. 52. na. 6. & de impedito quod, & excusetur à contumacia, & restituitur in lapsu instantię, & quod non teneatur mittere procuratorem, & de alijs vide *Rice. collect. 155. & Nouar. in alleg. post collect.**

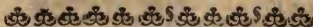
Rice. 3018. ver. essent tamen voti, & collect. 2742.

N. 10. ibi ¶ quia si iudex ignorat impedimentum infirmitatis, & procedit ad vltiora processus, & sententia non est nulla ¶

Hæc est magis recepta in praxi. opinio 23 quod data, & ignorantia infirmitatis, vel mortis, & de eis iudici non constituto processus, & sententia sunt validi, quam probat *Mising. dicta obseruat. 85. Gail. d. obseruat. 109 num. 4. lib. 2. Guid. Papa. decif. 86. n. 2. in fin. V. iu. comm. opin. 710. Gama. dec. 324. Masirill. qui alios cumulat decif. Sicil. 137. vbi testatur secundum eam decifum in Cōsistorio, & Castill. decif. eiusdē Reg. Sicil. 60. ad quem se remittit Rouit. inf. cit. Marant. 4. p. dist. 16. num. . . . & p. 6. ver. & de eum fertur sententia num. 107. licet in contrarium citet *Cornazz. decif. Lucen. 145. Verall. decif. 140. 3. p. Rice. coll. 1520. in prin. vide Gratia. disp. Foren. 18 p. 1. vbi multa reperies, & Thor. in ver. sententia lata contra eum, qui lite pendente.**

24 Et ad supradicta à Inotes, quod ea quę dicta sunt circa nullitatem sententię late contra mortuum ex iuribus alleg. & l. pen. ff. qua. sen. fin. a. p. refert. non procedunt quando sententia esset lata contra prelatum Ecclesię idē mortuum, na n̄ prelatum 25 representat Ecclesiā, & Ecclesiā, & Ecclesiā, & nūquam moritur, vt dixi sup. num. 8. ita notabiliter limitat *Rouit. prag. 5. de offi. S. R. C. num. 29.*

Joseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Nobilitas quid, & unde dicta. Nobilitas filij, an porrigatur ad patrem. Dignitas filij gloria patris.
- 2 Nobilitas patris transmittitur, ad filios, & quid de nobilitate matris n. 3.
- 3 Doctoris priuilegium trasit ad filios mortuo patre.
- Delictum patris, an noceat nobilitati filij.
- 4 Nobilitas fratris, an transeat in fratrem.
- 5 Nobilitas ex quibus exercitijs amicitur, & an proprijs manibus colens agrum.
- 6 Exercitium, an sit vile attenditur reputatio illius loci.
- 7 Mercatura lanua non reputatur inter artes viles.

- 3 Nobilitas quibus casibus amittatur num. 8. remiss. & an qui conducunt vestigalia amittant.
- 9 Doctoratus est dignitas.
- 10 Doctor est illusi. & dicitur habere dignitatem, & de privilegijs Doct. remiss. & num. 17.
- 11 Doctores inter nobiles à l. reputantur, & inter nobilissimos.
- 12 Nobilium catus qui dedignantur receptare D in nobiles male faciunt.
- 13 Nobilitas à virtute originem sumpsit.
- 14 Nobilitatem ex genere praeserendam nobilitati ex scientia non reperitur determinatum imò contrarium ex multis, quae adducuntur.
- 15 Nobilitatem per doctoratum acquiri.
- 16 Doctor debet dominus appellari, & gaudet privilegijs militibus concessis.
- 17 Iniuria commissæ in Doctorem dicitur grauior maxime si legerit, vel actu legat.
- 18 Doctor qui legit per xx. ann. efficitur comes palatinus.
- 19 Doct. qui scribunt, & legunt videntur proprie assequi dignitatem Doctoratus, et non doctorelli.
- 20 Doctor subrogatus in locum nobilis habet prelationem in sedendo ceteris nobilibus ex genere.
- 21 Nobilis magis censendus est, qui nobilitatem virtute assequitur, quam qui claris oritur parentibus.
- 22 Doctor relegatus pro delicto si caret fideiusso-fore de seruandis finibus, & iurat in casu contrauentionis triremes si contrauenit non condemnatur pena triremium.
- 23 Doctor pena triremium, & si graui delicto inquisitus non condemnatur.
- 24 Doctorum privilegia, an extendantur ad me-ricos.
- 25 Pene nobilium sunt diuersa à penis plebeiorum.
- 26 Nobilis pena capitis ignobiles pena furearum plectuntur. fallit in aliquibus criminibus, proditionis, lese maiestatis, banesii.
- 27 Carceres nobilium sunt distincti à carceribus plebeiorum fallit n. 34.
- 28 Carceres titulatorum, qui sint, & an possint carcerari in consulto prorege.
- 29 Titulati si damnarentur ad mortem quo in loco fiat executio iustitia.
- 30 Ioannes, & Paulus fratres Iuliani Imp. non fuerunt publicè de capitati, sed in ar-ceribus reseruit dictum illius.
- 31 Patrijs Neap. vulgo, Cavalieri non mul-antur in loco delicti.
- 32 Titulatorum bastardi dicuntur nobiles, & admittuntur ad habitum Clero/olamitanæ.
- 34 Nobiles possunt pro enormibus, & indignis delictis carcerari in carceribus plebeiore.
- 35 Nobilitas, an amittatur per furis delictum.
- 36 Clericus pro magno furto fuit degradatus Curie seculari traditus, & furca suspensus.
- 37 Statutum si mandet aliquem detineri carceratum, an satis fiat si nobili assignatur palatium, vel tota Ciuitas, & quid in rit. mandante quem non audiri nisi in vin-culis.
- 38 Nobilis, an possit renuntiare priuileg. sibi concess. circa carceres, & penas ignomi-niosas.
- 39 Nobilitatis priuilegio, an quis possit renun-tiare.
- 40 Nobilis electus ad aliquod officium popula-re potest cogi illud acceptare cum protesta-tione.
- 41 Nobiles vnde dicti, & quis proprie dicitur nobilis.
- 42 Nobilis forensis in aliena patria non dicitur nobilis.
- 43 Nobilis mitius puniri, quam ignobiles quo-modo intelligendum.
- 44 Nobilium delicta extendantur ad populares diuites nobiliter viuentes.
- 45 Mulieris nobilitas nubentis viro plebeio obumbratur.
- 46 Mulieris ignobilitas retinetur post mortem viri.

AD DECIS. X.

DVm in præsentî decisi. tractatur de nobilitate filij, an porrigatur ad patrem, sciant Tyrones quòd no-bilitas appellata fuit à nobilitate, quasi quod nobiles sunt, quia generis claritate, gestorum virtute, & bonis moribus noti sunt hominibus, vt ex multis probat nouissimè Gait. in tract. de cred. c. 2. tit. 7. q. 5. nu. 1085. & seq. vel secundum aliquos nobilitas per lyncopen quasi notabilitas dicta est, quæ prerogatiuam aliquam asstruit in subiecto. Non enim de per se quicquam est, sed alteri potius inest, qualitas scilicet boni aliquod excellens connotans in re, quæ dicatur nobilis, quo rebus, vel alijs præferatur vt habetur in tract. de dignit. legum c. 1. in prin. Verum accedendo ad id, quod dicitur in præsentî decisi. Quod nobilitas filij non porrigatur ad patrem apertissimè probatur in l. 1. cum ibi no. per glo. & Bar. ff. de Senat. & per Io. de Rayn. tract. de nob. in 13. q. 5. q. prin. dicit Pasfal. in tract. de virib. patr. pot. p. 4. c. 2. n. 27.

Sed quod dignitas filij, & latus, & gloria patris habetur in §. generaliter in fin. Auth. consl.

*Consl. que dig. ubi glo. & per Oinot. & My-
sing. in §. filius fam. inslit. quib. mod. ius patr.
pot. solu. num. 4.* Sed quod ē contra nobili-
tas patris † transfundatur, & ad filios trans-
mictatur, & dignitas patris transeat in fi-
lios. *Viscon. in concl. incip. ciuilitatis in fin.*
vbi refert decisionem factam in filio cuius-
dam Medici, & ipsum uidisse seruari in filio
cuiusdam Doctoris. Et de privilegio † Do-
ctoris, quod transeat ad filios patre mor-
tuo optimē *Barbof. in l. quia tale num. 37.
sol. matr. fo. 157.* Sed an delictum patris ob-
stet nobilitati filij *Anna. conf. 17.* & nobilitas
matris, an transeat ad filios *Gait. vbi sup. n.
2126.* Quod autem nobilitatis in causa fi-
lius non dicitur eadem persona cum patre
Gama. decif. 174. & vide Rice. collect. 733. An
autem nobilitas † fratris transeat in fratrem
vide *tex. in l. 1. §. fin. cum trib. seq. de lib. agnos.
Pasc. vbi sup. num. 69. D. de pont. conf. 107.
num. 4. vol. 2. Rouit. conf. 80. & nouissimē
Gait. d. c. 2. tit. 3. num. 622. & Anna conf. 80.
nu. 16. & 17.*

In prin. ibi ¶ quia artem Sutoriam
exercuerat ¶

5 Per exercitia † artium mechanicarum,
perditur nobilitas *Pasc. d. c. 2. Tiraq. de
nobil. c. 33. Rice. collect. 37. & an qui proprijs
manib. proprios agros colunt Guid. Pap.
decif. 393. & de praxibus omnibus Anna
conf. 34. Petra. ad Gram. decif. 34. nu. 3. Gait.
vbi sup. num. 2030.*

Et quæ sint vilia exercitia, ex quibus no-
bilitas amittitur, vide plenē *Ceph. conf.
237. per tot. vol. 2. Tiraq. de nobil. c. 33. & seq.
Viscon. in concl. que incip. nobilitas in fin. &
6 quod debeat † agendi communis reputa-
tio illius loci, an illud exercitium reputetur
pro vili *Alciat. de presump. reg. 1. presump.
48. num. 12. Ceph. conf. 612. num. 29. vol. 4.
Pasc. vbi sup. nu. 48. & seq.* prout est mer-
catura lanuæ, Florentiæ, Venetijs, nam licet
7 † mercatura inter viles artes sit *Rice. collect.
2177. Guid. Pap. decif. 156. D. de Franch. dec.
128. & probat Pasc. vbi sup. num. 44.* secus
tamen reputatur in aliquib. Ciuitatibus, vt
paulō ante mentionatis. *Gait. loco sup. cit. n.
2101. & seq.* vbi de Baronibus Neapolitanis
qui propter hoc dedignantur mercaturam
exercere, & ibi narrat casus in quibus ob
mercaturam non amittitur nobilitas, & vi-
de *Petr. ad d. Gram. decif. 34. nu. 3.* de Baro-
ne exercente mercaturam, an amittat no-
bilitatem, & dixi infra ad secundæ part. de-
8 cif. 80. sed si cupis habere casus † in quibus
nobilitas amittitur adeas *Rice. collect. 278.
279. & 2177. & in suis resolutionibus reso-**

*lut. . . Nouas. d. collect. 24. num. 8. &
quod nobilitatem amittunt, qui conducunt
vectigalia. Doct. cit. a. per Pasc. vbi sup. num.
65. & de vili exercitio patris, an noceat fi-
lio Anna d. conf. 80. n. 8.*

N. 2. ibi ¶ non posse inficiari docto-
ratum esse dignitatem ¶

9 Quod Doctoratus sit dignitas † non est
ambigendum latē. n. id probat *Pasc. p. 2.
c. 5. num. 69. D. de Franch. decif. 164. n. 3. Bar-
bof. in d. l. quia tale num. 32. ff. sol. ma. imō
10 Doctor † quod sit illustis, & dicatur habe-
re dignitatem dicit Bar. in l. ex. eo. ff. de test.
mil. Bal. in l. 1. C. de aduo. diuers. iud. no. in l.
prouidendum C. de postul. Saly. in prima Cō-
sist. Cod. & ibi Bar. num. 10. Item Bar. in l. 1.
C. de dign. lib. 12. & in l. omnes C. de decurio.
lib. 10. Assl. in Constit. constitutione num. 4.
3. lib. fo. 201. & in consist. Saneimus de iur.
protom. in prom. num. 3. vbi dixi, & de Do-
ctoribus, & eorum priuilegijs multa repe-
ries apud Petr. Leuander. in tract. de Doct. &
eorum priuilegijs. 6. vol. tract. vers. 164. & apud
Salutat. in elegantissimo tract. de nobilitat.
legum. Thor. in Compen. decifio. Reg. in ver.
Doctor. qui pro suo d. lieto, vbi multa repe-
ries not. digna. De quo etiam non desinas
videre *Muscetel. in tra. de Doct. dignit. post
prax. de appell. vnde lex ipsa connumerat
11 doctores † inter nobiles, & nobilissimos
habetur in l. 2. §. fin. & in l. diximus §. si pa-
ter ff. de excus. tut. Vbi Vlpian. propter legis
scientiam nobiles, & nobilissimos appellat
probat *tex. in l. prouidendum C. de postul.
Assl. in proam. fend. num. 5. & in c. quis di-
citur dux. col. 5. num. 10. Rip. in l. centurio de
eulg. & pupill. num. 1. eos illustres vocan-
dos dicit Luc. de penn. in l. mulieres col. 2.
ver. quinimō C. de dign. quod facit contra
12 cetus † nobilium, qui dedignantur accep-
tare Doctores contra omnem rationem,
13 nam ipsa nobilitas † à virtute originem
sumpsit, imō ab ipsa virtute creata dicitur
Bar. in d. l. 1. C. de dign. & ibi Luc. de penn.
lib. 12. omnes enim vnico descendimus ab
Adam, vnde inoleuit illos appellari nobiles
qui maiorum suorum claritate conspicui
sunt non quidem antiquitate sanguinis, sed
antiqua denominatione familie, quæ suum
nomen virtute pro genitorum fama,
gloria, potentia, dignitatibus diuicijs diu fa-
mosum potuit conseruare maxime cum de-
14 terminatum nou repetiatur nobilitatem,
ex genere nobilitati ex scientia præfere-
dam, imō cōtrarium ex *Senec. in 3. ad Ebur.*
vbi nemo altero nobilior, nisi cui rectius
ingenium est, actibusq; bonis abundet, quo
proba-***

probatur prudentiores nobiliores de quo late *Tbor. in ver. doctōr qui pro suo delicto*, & *D. de pont. in tra. de potest. prorg. tit. 3. §. 8. num. 23. fo. 89.* dicit quod merita scientiæ nobilitant homines, & qui sua virtute meruit nobilitatem habere magis dicitur nobilis, quam hi qui descendunt ex nobili genere, de quo vide etiam omnino *Staphil. de liter. grat. fo. 137. Molf. 2. p. ad consue. Neap. & patet ex electione, quam fecit Moises cum diuisis tribus Israel dixit ad populum. Date nobis viros sapientes, & Gnaros, de quo in d. tract. de nobil. leg. cap. 1.* & patet clarè ex *Proverb. c. 8. vbi nobilibus sapientia est nobilior, & ex l. cum acutissimi C. de fideicom. Affl. in d. c. quis dicatur dux. decem nobilitatis species esse asserit, easq; secundum maioritatem ponendo, sapientie nobilitatem dicit fore primam scientiam verò legis secundam ita demonstrat *Cyn. in d. l. providendum, vbi Saly. & alij, & Abb. in c. venerabilis, & in cap. de multa de preb. & per doctoratum acquiri nobilitatem late Viscon. d. concl. nobilitas Pasca. loco cit.* Hinc*

15 *Doctor* † in civili debet dominus appellari

16 probat *Pasca loco cit. gaudet; † omnibus privilegijs concessis militibus Gram. qui alius citat vot. 1. num. 6. vbi num. 9. & 10. n. 17* multo *Doctores* extollit. De alijs autem † prerogatiuis *Doct.* vide *Pasca. præcit. loco et Doct. per ipsum cit. quib. addo Molf. in addit. ad consue. Neap. in addit. ad cons. 9. num. 36. 2. tom. De pont. cons. 14. num. 42. Masrill. decif. 130. Guid. pap. decif. 389.* & de quinque insignibus *Doctoratus* *Pasfull. ad Cap. de c. 48. num. 2. in fin.* Quare iniuria † commissæ in *Doctorem* est grauior, & punitur *l. Iulia de vi publ. Quod pap. q. 88. Soc. conf. 257. col. 4. lib. 2. Gius. refert Crau. conf. 168.*

19 *post num. 168* maxime si sit *Doctor* † actu leges, vel qui legerit per xx. annos qui propterea est effectus Comes Palatinus *l. 2. & ibi Bar. Cod. de profess. qui in urb. Constantinop. & in d. progm. Cod. Francb. decif. 115. Ricc. coll. 1848. Masrill. de Magistrat. lib. 4. p. c. 10. num. 3. Camil. de Curt. diuers. iur. feud. in c. feudorum num. 22. in fin.* quos citat *Tbor in Compen. decif. vers. Doctōr legēs*, nam isti *Doct.* qui legunt, & scribunt videntur veram assequi doctoratus dignitatem,

20 non autem alij *Doctorelli*, siquidem illi sūt veluti stellæ in firmamento celi perpetuò permansuræ, vt no. in *Rub. & in c. quanto de mag. quia non solum sibi laborant, sed omnibus exquirentibus veritatem Luc. de penn. in l. mulieres C. de dign. ver. 36. lib. 12. col. pen. Cassan. in catalog. glor. mund. p. x. cōsider. 28.* & isti sunt præferendi alijs *Docto-*

ribus etiam antiquioribus vide *Carauit. in 21 in rit. M. C. V. 101. nu. 6.* & de prælatione † in sedendo *Doct.* subrogati in locum nobilibus alijs nobilibus ex genere *Tbor. in in compen. decif. in ver. Doctōr subrogatus*, vbi refert *decif. R. Collateral. cons. Ricc. d. collect. 1848.*

22 Adeò autem *doctōr* consequitur † nobilitatem, vt si relegatur pro delicto, & carēs cautione de seruandis finibus iuraret penā trirremium in casu fractionis relegationis non posset condemnari, siue exequi penā trirremium contra ipsum, vt fuit decissum in *Collat. Conf. coram Excellentiss. Com. Lemmen. de anno 1610. refert Tbor. in loco præcit. ver. Doctōr qui pro suo delicto.* Vbi validissimis rationibus per 4. col. id cōprobat, vt ibi per eum. *Capibl. de Baro. prag. 7. n. 40. vide Bellag. ad spec. prin. de form. & ordin. rub. 6. & alios citat Petr. ad Gram. dec. 32. n. 18.*

Et in *Doctore* inquisito de falsa moneta,

23 quod Regentes noluerunt illum condemnare penā trirremium idem *Tbor. in ver. Nobilis, an debeat.*

24 Sed an prædicta in *doctōribus* † extendantur ad medicos vide integrum *tract. de nobil. legum. dixi ad decif. D. de Francb. 564.* vbi de *Chirurgo*, qui non fuit penā plebeiorum condemnatus, & vide *Anto. Fab. dec. 9. Boer. dec. 222. nu. 11. & 323. n. 22.*

N. 14. ibi ¶ quin pater cohonestetur nobilitate filij ¶

25 Adde *Anto. Gama decif. Lusit. 12. per tot. et Pasca. de vi. patr. pot. cap. sup. cit. n. 29.*

N. 15. ibi ¶ penas viles non esse infligendas personis honestis ¶

26 Penæ quibus plectuntur † nobiles sunt diuersæ ab illis quibus plectuntur plebei, *Petr. ad Gram. decif. 32. num. 14. D. de Fræb.*

27 *decif. 452.* nam quando tractatur de penā † mortis nobili obtruncatur caput in hoc regno colligitur ex *prag. 8. tit. de arm. vbi Nouar. collect. 24. D. de Francb. decif. 96. num. 9. 240. num. 4. & 569.* vbi dixi *Tbor. in Compend. decif. in ver. doctōr qui pro suo delicto ver. quare Farin. de pen. temper. q. 98. nu. 98. Pasca. d. p. 4. c. 2. num. 61. late Ricc. coll. 19. & 232. Viscon. d. concl. incip. nobilitas col. 2. Capibl. sing. 122.* penā verò furcati datur ignobilis, vt idem præcitari DD. dicunt penā relegationis nobili penā trirremium ignobili *Fab. de anna cons. 34. col. 1.* Verum fallit, & in crimine conditionis *Marsf. sing. 15. Ronit. prag. 1. num. 12. & seq. de pen. & in crimine lèse Maiestatis pro quo nobiles furcis suspend.*

- spenduntur, vt tenent DD. citati per *Thor. in comp. decif. & ipse refert obseruatum, & Ricc. collect. 2177.* & in quodam Barone Calabro in ver. nobilitas in crimine lēſe Maieſtatis licet cōtrariū dicat hic Author, & in cauſa hæreſis vide *dec. Ricc. 224. p. 2. & collect. 278. 2. p. Nouar. d. coll. 24. num. 8.* vbi quid in crimine falſi, & ob enormia delicta furcis fuiſſe nobiles ſuſpenſos in contingetia facti *D. de pont. conf. 36. vol. 2.* & magiſtratus, vide *Baiard. ad Clar. q. 62. num. 96. et 97. & in ſ. furtum ver. eſt igitur. Gandin. de Malef. tit. de pēn. 2002. num. 58. vbi 8.* caſus enumerantur quibus nobiles furca ſuſpenduntur apud quos multa, & ego multa adduxi *ad dec. D. de Frāch. 569. vbi etiam dixi, quod non modo pēnæ ſunt diſtinctæ inter nobiles, & ignobiles verum etiam carceres,*
- 28 *carceres. n. & nobilium ſunt diuerſi à carceribus ignobilium, vt teſtatur D. de Frāch. decif. 630. Nouar. d. collect. 24. nu. 7. Carabb. ſing. 125. Thor. d. vir. Doſtor qui pro ſuo delicto, & de carcere nobilium loquitur Bonadill. in ſua polit. tom. 2. fo. 355. & 341.*
- 29 Et de carceribus titularum & quod hi non poſſunt carcerari in conſulto Prorege nec contra eos capi informatio, nec citari quamuis criminibus grauioribus maculati l. grauiſ C. de dign. lib. 12. Capib. ſing. 148. & quando carcerantur, detinentur in Caſtro nouo, vel Oui, & ita vidi ſeruari, & ſeruatur hodie *Surg. de Neap. Ill. lib. 1. c. 2.* licet viderim in carceribus nobilium, & in d. Caſtris carceratos non nullos, qui nobilitate non gaudent, nec ſunt titulati.
- 30 Et iſti titulati & ſi damnantur ad mortem non ſit exequutio iuſtitie in publico patibulo, & in loco delicti, ſed in carcerib. *Surg. de Neap. illuſtr. lib. 1. c. 2. vbi ſubdit quod ea*
- 31 *ratione Io. & Paulus & fratres Iuliani Imp. non ſunt publicè, ſed in carceribus decollati (Non (inquit) decet vos intra aulam Regiam nutritos, vt publicè occidamini.)* Vide quæ refert *Caffan. in Catal. glor. mund. p. 6. conſid. 38. & Surg. vbi ſup. Bened. inc. Raynutius in ver. & uxorem nomine adelapham in materia ſuſceſſ. ab inteſt. num. 808. & de alijs prærogatiuis iſtorum titularum Maſtrill. de mag. lib. 4. cap. 13. ad quæ ſe remiſit Capib. ſing. 148. incip. perſona Illuſtres.*
- 32 Prædicta autem prorogatiua & gaudent non modò titulati, ſed etiam milites, & patritij priuati vulgò (Cauallieri) qui morte non mulctantur, vbi ceteri facinoroſi mulctari ſolēt, ſed in carcerib. *Surg. frater in an. notat. ad frat. lib. 1. c. 21. fo. 373. priu. 4. vbi refert in nobiles ſedilictos ex humanitate*

Comit. O iua. Proreg. pēnam fuiſſe ad Oſtium Palatii M. C. V. executam.

- 33 Sed quid in baſtardis & titularum vide *Surg. vbi ſup. vbi dicit quod ſūt nobiles, & adiunctum ad aſſumendum habitum Hieroſolimitanum abiq; legitimatione Surg. lib. 1. c. 23. n. 1.*

- Et vt redeamus ad carceres ſicuti dixi, quod ſunt nonnulla crimina pro quib. etiā nobiles furcis ſuſpenduntur, & vide *Rouit. in prag. 1. de pēn. num. 1.* vbi quod pēna trimerium quandoq; nobilibus imponitur, vt illis ſeruati proprijs ſumptibus, & an tunc debeant habere rationem *nu. 1.* ſ. ita etiam
- 34 poterunt & pro illis in carceribus plebeiorum nobiles carcerari, & ideò in crimine furti nobilem poſſe carcerari in carceribus plebeiorum dicit *Carabb. ſing. 60.* quod an ſit verum, & procedere poſſet cogita; nam *Preſes de Franch. decif. 569. nu. 6.* dicit quod pro furto nobiles puniuntur pēna capitis per cap. Reg. quod incip. placuit, vbi *Niger.* quæ eſt pēna nobilium ſicuti plebei pēna furcarum, & ſic videtur ſopita illa quaſtio
- 35 & ſi per furci delictum amittitur nobilitas de quo per *Pafca. de vir. patr. pot. p. 4. c. 2. n. 61. Tu vide Capib. d. ſing. 122. & De Pont. de pot. proreg. tit. 1. & decif. D. de Franch.*
- 36 571. in qua dicit Clericum & pro magno furto fuiſſe degradatum Cur. ſeculari traditum, & furca ſuſpenſum.
- 37 Et an ſatiſſat ſtatuto & diſtanti quod quis pro delicto detineatur carceratus ſi nobili assignatur Palatium, vel tota Ciuitas pro carcere, quod ſic, *Ang. in l. qui in carcerem ff. de eo. quod me. ca. Pafca. d. p. 4. c. 2. nu. 70.* prout ſatiſſat etiam ritui noſtro diſtanti vt quis aduerſus inſtrumentum liquidationē non audiatuſ niſi in vinculis, ſi nobili assignatur tota Ciuitas pro carcere, vt dicit *Pafca. ibi num. 81. ex Bartholom. de cap. ſuper d. rit. qui incip. Quod ſi debitores num. 16.* quod ego ſeruari huculq; non vidi.
- 38 Sed an huic privilegio & nobilis ſibi conſeſſo circa carcerationem, & pēnas ignominioſas renuntiare poſſit, quod non *Ceual. q. 689.* quē refert *Pafchal. vbi ſup. nu. 88.* qui refert ibi aliam opin. *Ameſe de pot. in ſemet ipſum lib. 2. c. 3.* & de renuntiatione & privilegij nobilitatis, an poſſit, & valeat fieri *Capib. prag. 7. de Baro. num. 38.* Verum ſi
- 40 eſt electus & nobilis ad aliquod officium populare poteſt cogi illud acceptare, ſed debet cum proteſtatione. citra præiudicium nobilitatis, vt dicit *Thor. in ver. nobilis ſi fuerit electus.*
- 41 Nobiles autem & vnde dicti ſunt *Surg. de Neap. Illuſtr. lib. 1. c. 23. n. 1. Gait. in prin. bulius decif.*

decif. cit. Et quis propriè dicatur nobilis *Parif. de Pute. tra. de re mil. vol. 6. tracl. fo. 32. n. 4.* Et quod tribus modis quis dicatur nobilis *Meno. de arbitra. cas. 67.*

- 42 Et an forensis † in aliena patria dicatur nobilis quod non *Bal. in c. que in Ecclesiis. de offi. ordin. Baiard. ad Clar. d. q. 62. nu. 93. ubi n. 95. declarat quomodo intel.*
43 ligendum quod † mitius puniuntur nobiles, quam ignobiles apud quem multa in materia nobilium reperies.

- Quæ autem diximus de nobilibus de pē-
44 his insignendis † extēdas ad populāres diuites hi. n. dicuntur nobiliter viuentes *Fab. de Anna d. conf. 34. n. 5. de quo meminit Tbor. in d. ver. Doctōr. qui pro suo delicto 3. col. fo. 151. Farin. d. q. 98. num. 99. Pasca. ubi sup. n. 62. De Pont. de pot. proreg. tit. de diuers. priu. fier. solit. §. 2. nu. 2. fo. 1. per tex. in l. capitulum §. ferui ff. de pan. Viscon d. concl. nobilitas. & Capibl. d. sing. 122. Quorum non meminit Petr. idem tenens ex d. conf. Annæ ad Gram. decif. 32. nu. 25.*

N. 16 ibi ¶ si mulier nobilis nups-
erit viro plebeio quæ casu amittit nobi-
litem ¶

- 45 Quod obumbratur nobilitas † mulieris si viro plebeio nubit *est tex. in l. fin. C. de nup. Lopez in rub. de dona. in vi. & vxor. §. 31. n. 6. & §. 32. num. 1. & istam ignobilitatem re-*
46 tinet † mulier etiam post mariti obitu n. *Guid. Pap. decif. 349. & 380. Pasca. d. c. 2. n. 35. qui refert ad alia, quæ apud eum videre poteris.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Remissio an fieri possit sub conditione asse-
runtur *decif. n. 3. & 4.*
2 Guidatica quando sub conditione concedun-
tur, quod non accedant ad locum quomodo
obseruands.

AD DECIS. XL

- DE hoc art. an remissio † possit fieri sub conditione vide *Tbor. in compend. decif. Reg. in ver. Remissio obtenta ab hæredibus offensi fo. 459. Rouit. prag. 8. de compos. num. 16. & seq. ubi refert quid decifum Masfrill. decif. 38. ubi refert plures decif. & in tra. de in-*

*dult. q. 24. à num. 34. fo. 216. Gama. decif. l. u-
sitan. 63. & 368. Pasca. de vi. patr. potest. p. 2. c. 1. n. 124. fo. 181. cum alijs per eum cita. Viu.
com. opin. 574. Farin. 3. col. q. 1. 107. num. 262.
cum seq. ubi diffusè. Capibl. de Baron. prag. 6.
nu. 47. fo. 164. Caraut. Rit. 275. 3. q. Baiard.
ad Clar. q. 77. in fi. V. rill. ad Affl. dec. 350. n. 5. nouissime Viscon. in conclus. incip. Remissio
sue pax. ubi refert decisiones sua tempe-
state emanatas late Giurba conf. 74. crim.
qui alios citat, & de remissione si requirat
scripturam, & quomodo fieri debeat Petr.
ad Gram. dec. 24.*

- 2 Et de conditione † simili, quæ apponitur
in guidaticis, quod non accedat ad locum
partis offensæ obseruanda, & quid si non
obseruatur vide omnino *Capibl. d. prag. 6. n. 158. & seq. Rouit. d. prag. 8. de compos. nu. 8. nouissime Tbor. in 2. p. Compens. decif. Reg. in ver. Guidaticum, & ver. Guidatus. Nouar. lib. 1. qq. Foren. q. 130. incip. Guidaticum.*

Et quia supradictus art. fuit olim agita-
tus tempore Regen. Salernitani in S. C.
emanataq; super illo decisio, quam habeo ad
pennam, & non est impressa ideò hic infer-
endam sum arbitraturs.

- Fuit dubitatum in S. C. an ille qui remis-
sionem † fecit parti inquisitæ de aliquo de-
licto omnis in iurij pax, vel actionis com-
petentis contra inquisitum nihil sibi refer-
uando nisi quod inquisitus non possit mo-
rari, vel ingredi in tali Ciuitate alias, quod
prædicta remissio sit nulla, & invalida, &
habeatur pro non facta; si demum inquisi-
tus contrauenit, possit pars offensa, quæ ta-
li modo remissionem fecit accusare, & ac-
cusationem prosequi.

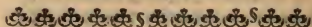
Dubium facit *tex. in l. si vnus §. pactus ne peteret ff. de pact. ibi* (quia prima actio sublatæ est, & posterius pactum inefficax est ad agendum, & decisio *Bart. in d. §. pactus ubi determinat, quod si legatus absoluat præfectum sub certis pactis alias, quod re- incidat in penas prædictas si non est supe- rior. qui potestatem legis cōdendæ habeat cuius contractus vim l. obtinet, vel per sti- pulationem non adiecta pēna pecuniaria, talis adiectio clausularum nihil operatur, & idem Bar. in l. tale pactum §. qui prouocauit ff. eo. tit. & in l. non solum §. iniuriarum ff. de iniur. & maius dubium facit *tex. in l. quā- uis C. ad Turpil. ubi videtur casus prima- fronte. Fuit conclusum, quod aut post dictam pacem, & remissionem à parte of- fensa habitam modo prædicto sequuta est Indulgentia Principis, qui simpliciter, & nō cum dictis qualitatibus indulget, & tūc quia Principi placuit indulgere sine dictis refer- uatio-**

uationibus, & pōt Princeps hoc facere sine remissione partis, vt tradit *And. qua sint regal. in ver. & bona nonnulla 1.col.* & tunc etiam quod sequatur contrauentio non potest pars offensa aliquid prætere de postquam indulgentia extinguit crimen, vel criminis iudicium *l. indulgentia C. de abolis.* & isto casu quandoq; S. C. iudicauit in fauorē inquisiti. Aut verò sequuta non est Indulgentia Principis, & sic remanet contractus remissionis in puris terminis prout celebratus est, & tunc si est factus sub dicta conditione, vel pacto, quod sit pars dicti contractus, sequuta contrauentione, non prohibetur pars, quæ remissionem fecit accusationē suam prosequi, nam per dictam remissionē non est extinctum delictum, sed tantum est impeditum ius accusandi, vel accusationem prosequendi, & ideo si contrahentes hoc modo voluerunt contrahere, & nō aliter nihil impedit quominus possit, quia ex eodem actu ex quo oritur remissio, oritur facultas prosequendi accusationem, & iura clamant in re propria quemlibet moderatorem, & arbitrum, & rursus id quod alicui inest non posse ab eo sine eius facto euelli, & cum consensus contrahentium sit indiuiduus infertur, qui si pro parte non sustineatur debet currere in totum *tex. in l. tutor S. curator ff. de min. eum sim. ibi per glo. adductis.* Et illa quæ supra dubium faciebāt cessant quia *tex. in d. S. pactus* loquitur quādo pactum propter cuius contrauentionē præte debatur remitti debere actionem, fuit ex intervallo appositum, vt patet ibi (& post.) Bar. verò loquitur non in conuentione facta inter partes, sed in gratia concessa à superiore, qui poterat facere gratiā, non autem poterat providere, quod actiones reuiscerent, & sic eum intelligit ibi Alex. *tex. verò in d. l. quamuis* magis fundat contrarium, quia ibi loquitur in abolitione, quæ per accusatorem impetrabatur à Præfide ex causa cognita, quæ impedit quò minus agi possit iterato, quo casu licet accusator, & accusatus pacti essent de aliquo, vt de hoc facta abolitione accusatori præstaretur, vt no. ibi gloss. tamen accusator erat impetraturus abolitionem à Iudice, quæ abolitio impetrabatur simpliciter, & ideo si accusator sic illam impetrauit etiam non adimpletis promissis non reddit ad accusationem, quia conuentio contrahentium nihil poterit operari ex consensu ipsorum in actu, qui non dependebat ab eorum voluntate, sed à superioris ordine concedentis abolitionem, quæ tanquam actus legitimus neq; tempus, neq; conditionem recipiebat

l. actus legitimi ff. de reg. iur. quæ omnia cessant in quæst. de qua agitur. Quare fuit iudicatum, quod dictus querelans admittatur ad faciendam partem in iudicio die primo Aprilis 1568. Hæc ille.

- 3 Mihi autem magis placet distinctio † relata per Rouit. d. prag. 8. nu. 16. & decis. S. C. per ipsum ibi adducta, quam sequeretur.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Sententia si sunt plures condemnati in certa summa, & tenebantur in solidum censentur condemnati pro rata.
- 2 Extenditur etiam quoad condemnatos in expen. fructus, et similia, & vide remiss. n. 3
- 4 Tutor, quæ teneatur adimplere antequam incipiat administrare.
- 5 Sententia est indiuidua, & quando, & quid si continet diuersa capita.
- 6 Hypotecaria est indiuidua pro Affi. contr. Capy.
- 7 Vitale per inutile quando vitietur, & nu. 8.
- 9 Actio hypotecaria est pedissequa actionis personalis.
- 10 Hæres tenetur pro portionibus hereditarijs.

AD DECIS. XII.

Regula, quæ desumitur ex l. r. C. si plur. vn. sen. de qua per Autho. inf. num. 2. ver. secundò dicebat, est quod plures, qui tenebatur in solidum, si simpliciter condemnentur incerta summa, intelliguntur cōdemnati pro rata, quam regulam exornat Rice. coll. 246 & per d. *tex. ita* alias iudicauit S. C. de quo per Affi. decis. 215. quorum nouissimè meminit Gallupp in sua recen. *prax. S. C. p. 3. c. 2. n. 12.* nulla facta mentione de Gram. decis. 68. cuius meminit Amend. ad D. de Franch. dec. 728. in prin. apud quem de materia d. l. 1. & apud Boer. decis. 59. n. 8. & 310. nu. 4. & 6. Rot. Genua dec. 28. n. 11. Causal. decis. 38. n. 2. Cartar. decis. 28. n. 3. D. de Franch. dec. 680. quorum neq; meminit Rice loc. cit. benè tamen nouissimè illorum meminit Viscon. in concl. quæ incip. *sententia condemnatoria.* fo. 258. qui alios citat, sed non ineminit Ma sull. qui de eadem materia tractat. in addit. ad Capy. dec. 8. num. 1. & Capibl. rub. de Baron. nu. 59. & eam extendit etiam ad cōdemnationem in expensis ad fructus, & ad alia, vbi per eum. Et

3 Et de pluribus † condemnatis ad expensas, an teneantur in solidum, vel pro rata. *Borrell. in 2. p. sum. decis. tit. 39. num. 235. cum seq.*

N. 1. ibi ¶ quamvis inuentarium, & solemnina non confecerat, & proinde non poterat administrare. ¶

4 Tutor † que teneatur præstare adimplere antequam administret, vide *Viscon. & DD. per cum longa serie cit. in concl. incip. tutore minus legitime constituto fo. 278. Altimon. in prax. tut. in ver. vel acceptans solemnina adimpleat per tot. Causal. de tuto. & ciur. rat. nu. . .*

N. 2. ibi ¶ quia sententia est indiuidua. ¶

5 Quod sententia est † indiuidua, & quando vide *Gail. lib. 1. obfer. . . & de sententia continente diuersa capita vide Tirag. de re. tra. conuen. in fi. n. 142. fo. mibi 1013. Viscon. concl. incip. sententia.*

6 Hypotecaria quoque est indiuidua † vt per *Affl. dec. 213. cōtra quam pugnat Cappy. dec. 173. qui diuiduā dicit, etiam dec. 122. & Anna sing. 73. sed magis verā dicit dec. Affl. ibi Vrsill. n. . . & Gutierrez. pract. qq. lib. 1. q. 67. Capibl. prag. 8. 2. p. n. 200. de Barō. fo. 289. nō mirum igitur, si ratione hypothecæ, & indiuidui, cum hic fuerit actum, non modò actione reali, verum etiam hypothecaria, assilētia poterat executioni mandari contra possessorē, nā etiā si debitorēs plures essent, & obligassent omnia sua bona, sequuta sententia condemnatoria super obligatione de necessitate debet intelligi in solidum, & nō in virili ratione indiuidui, sicut est hypothecaria, ita *Ludo. de peger. dec. 181. quam re colligit vbi sup. Ricc. de quo vide Capibl. in d. rub. nu. 59. & Bombin. in repet. l. 4. §. cato nu. 53. & seq. de ver. oblig.**

N. 2. ibi ¶ quo casu vtile per inutile vitiatur. ¶

7 Vtile † per inutile in contrariis. an vitietur, & quando vide multas decis. & *DD. cum mutatos per Viscon. in concl. que incip. vtile per inutile fo. 291. Tirag. de re. tra. fig. in fi. n. 63. fo. 775. & alios cumulos per Petr. ad Cappy. dec. 49. in ver. vtile & c. Cartar. dec. 39. n. 11. omnino vidend. ad propositum huius decis.*

8 Et quod quando est separabile † non vitiatur idē *Tirag. ibi et Auth. inf. dec. 22. n. 29.*

N. 5. ibi ¶ tam quo ad caput actionis realis, quā quo ad actionem personalem. ¶

9 Adde quod actio hypothecaria † est pedis-

qua, & sequela actionis personalis, vt dicit *Bal. nouell. in tra. de dot. p. 7. priu. 31. & in proprijs nostris terminis dicit D. de Franc. decis. 581. nu. 3.*

N. 6. ibi ¶ quod hæredes tenentur pro hereditarijs portionibus ad onera hereditaria, si hñsus sit creditor nisi intercedat pignus, vel hypotheca. ¶

10 Quod hæredes teneantur † pro portionibus hereditarijs, & quod procedit, tñ in exigendo, quam soluendo etiā si testator mandasset, vt vnus ex hæredibus solueret totū debitum cum ampliacionib. & limitationib. dixi ad *D. de Franc. dec. 681. et dicam inf. dec. 52. & materiam latè tractat Viscon. in concl. hñres est eadem persona Bombin. vbi sup. n. 9. 75. 102. & 104. & alij in d. decis. 52. adducendi.*

Ioseph Mele.

SVM MARI VM.

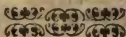
- 1 Foriudicari non pro omni crimine quis debet sed pro quo nu. 3.
- 2 Citatio ad foriudicandum, vt possit expediri quomodo debet constare de delicto.
- 3 Foriudicari non potest percipient cum baculo, vel lapide, & quod pena exilij puniendus venit nu. 23.
- 4 Quis officialis possit foriudicare.
- 4 Carcerum effractor indulgentia gaudere non debet.
- 5 Carceres frangens offendit officiales carcerum.
- 6 Carcerum effractorum auxilium, & opem præstantium pñna.
- 7 Bannitos posse impune occidi dicitur Constat. Reg. cum qua concordat ius commune.
- 8 Banniti, an possint proditoriè occidi, vel ex odio priuato, & eis auferri vestes.
- 9 Quid si bannum continet ista verba (in lo migriori modo che lo potranno pigliare) & an iudex possit tale mandatum concedere.
- 10 Banniti, an possint per pecuniam occidi, & quid in uxore patris, & filio.
- 11 Banniti, an appellatione pendente possint occidi.

Bannitorum domus destruantur.

Recaptus crimen committens, an possit impune offendi.

- 12 Bannitus qui obtinuit gratiam, sed nondum est a banno cancellatus, an possit occidi.
- 13 Bannitorum occiso quando sit licitum, vel illicita remissio.
- 14 Bannitus, an possit bannitum capere, & primum consequi.
- 15 Bannitum, qui habet guidaticum dolose occidens, an teneatur de occiso. Carceratus non potest offendi.
- 16 Bannitus iniuste, an possit impune occidi, & an extra territorium bannientis nu. 17.
- 18 Consanguineis bannitorum datur ex fractus.
- 19 Banniti quando traduntur de eorum offensione, intelliguntur y qui sunt foriudicati.
- 20 Banniti non habentur pro mortuis nisi fuerint foriudicati.
- 21 Banniuntur contumaces priusquam fiant foriudicati, & de forma banni.
- 22 Banniti in Regno differunt à foriudicatis.
- 24 Contumax preceptis Principis ex eo, quod noluit prestare cautionem de non offendendo, an possit foriudicari, & banniri, & si vult contumaciam purgare coram quo debet se presentare.
- 25 Furti pena in Regno.
- 26 Fures in Hispania non gaudent immunitate Ecclesie.
- 27 Furti pena imposita per cap. Regni, an habeat locum in crimine peculatus.
- 28 In furto quando procedatur ex officio.
- 29 Mortis pena, an pro furto magno quis puniatur.
- 30 Clericus pro furto magno fuit degradatus, Curia seculari traditus, & suspensus.
- 31 Mortis pena, an puniatur pro tribus parvis furtis, ubi de illis qui continuo furantur vulgo diei (marioli) ad hoc, ut possint damnari quot furta requirantur.
- 32 Furtum magnum quando dicatur.
- 33 Furtum minimum commissum cum violentia, an puniatur pena mortis, & nu. 37.
- 34 Statutum habens plures qualitates omnes concurrere debent, ut habeat locum.
- 35 Furtum qualitates aggravant, & ponuntur exempla.
- 36 Furtum minimum cum violentia siue intra siue extra urbem pena mortis puniatur.
- 37 Fures scalantes domos pena mortis puniuntur.

Quod pro omni crimine quis toriudicari non debet, sed pro illo tantum, pro quo venit imponenda pena mortis naturalis, vel deportationis post Ifern. Affj. & alios tradit Reg. de pon. in suo tra. de pot. proreg. in tit. de diuers. prouisi. fieri solit. §. a. nu. 47. & seq. fo. 30. Thor. in compen. decis. in ver. foriudicatio fo. 241. Moss. ad consus. Neap. p. 4. q. 47. & seq. Foller. prax. crim. in ver. banniantur num. 27. nouissimè vide omnino Giurba. cons. 83. ubi nu. 4. ineniminit huius decis. Campag. in c. si quis forbannitus num. 19. & in c. siue num. 2. 7. 18. & 19. D. Consi. Rouit. in pragm. i. num. 34. tit. de sent. foriudica. qui dicit, quod foriudicari quis debet in casu quo venit imponenda pena mortis naturalis tantum, nouissimè Viscont. in consus. foriudicatus col. 2. fo. 101. & ego antequam Viscon. edidisset illud opus citauit ad decis. D. de Franch. 639. nu. 17. & apud Viscon. vide quomodo debet constare de delicto, ut possit expediri citatio ad informandum, & capitula, & deueniri ad foriudicationem, quam non admitti nisi in causis criminalibus ex reg. cap. hic cit. per Authorem dicit D. Reg. Tappia ad rit. 166. tit. de lig. insir. nu. 5. fo. 240. lib. 3. in. Reg. & vide Foller. prax. crim. ver. banniantur in prin. Legar. prax. official. c. 13. nu. 24. ubi tradit praticam.

Vnde non posse foriudicari percutientem cum baculo, vel lapide dicit Campag. in c. si quis cum ranca nu. 5. Thor. in ver. foriudicari, an poterit. Et si fuerit foriudicatus, qui ob delictum veniebat puniendus pena exilij, an si fuerit captus, contra cum debeat exequi sententia toriudicationis Thor. in ver. foriudicatus si fuerit captus. Et à quo officiali possit fieri foriudicatio, an ab officialibus baronalibus. quod sic Ricc. collect. 2576. 7. p. ad excommunicationem Consi. Reg. siue quis, & ibi infra quantum tempus foriudicatus à curia Baronalis per illà curia assecuratus, & à hāno extrahi possit, quod infra annum id agere poterit ex Nouar. q. forens. 147.

N. 4. ibi quod magis est aufugere

à carceribus, quā citatus non comparere

Hæc eadem verba habes apud Campag. in

d. c. si quis forbannitus num. 19. 11. 12. & 13.

fo. 145. à quo habuisse credo Authorem

eo non citato. Et adde quod extra Thor. &

carcerum, & ab eis aufugiens non debet

gaudere indulgentia D. de Franch. decisio 679. in fin. D. Consi. Rouit.

pragm. 5. de abolit. num. 33. ubi quod

per

5 per tale delictum † offenditur officialis carceris, quo casu non remittitur delinquens, prout ita in facti contingentia practicasse testatur in Audientia Calabrie Capibl. prag. 8. p. 1. nu. 22.5, & de pena † fugientis a carceribus illosq; frangentis, opem praestantis, & auxilium, vide *Clar. §. fin. q. 21. vers. 3. & ibi Baiard. & alios adden. Farin. de carceribus, & carcerat. . . . .*

N. 5. ibi ¶ constitutio permittens foriudicatos occidi posse per priuatos ¶

Cum ista constitutione distante Bannitos posse impunè occidi, quia est † extra Principis protectionem, concordat ius commune in l. amissione §. qui deficiunt ver. sed ij quos Senatus hostes iudicauit, & ibi Bal. ff. de cap. dimin. quam exornat Rice. collect. 291.

Et quod possint Banniti impunè occidi *Clar. in §. homicidium nu. 49. & ibi Baiard. num. 228. Meno. de arb. q. 90. nu. 43. & seq. vide Rouit. sup. prag. rub. de exul. num. 1. Giurb. cōf. 3. vbi multa de materia. Masfrill. decif. 285. num. 14. & decif. 104. nu. 6. in qua* 8 *decif. vide an possit bannitus † occidi proditori, vel ex odio priuato. Giurb. d. conf. crim. 3. Greg. Lopez. l. 3. tit. 27. p. 7 glo. 4. Nell. de bann. 1. p. 2. temp. q. 12. Alber. 4. p. statut. q. 20. vbi quod taliter occidens peccat, & vide Ambrosin. in decif. Perusin. 23. nu. 25. Carauit. in prag. 1. de exul. num. 134. vbi antialiter occidens consequatur premium Baiard. ad Clar. §. homicidium, & ibi alij adden. num. 120. Foller. d. prag. 1. de exul. & de eo qui occidit bannitum auferendo ei vestes, & de antè dictis Paschal. de vi. pa. pot. p. 4. c. 3. num. 26. 27. 28. D. de Francb. decif. 276. nu. 4. Arno. soliloq. 42. & an captus per homines priuatos resistentis possit impunè occidi dic, quod sic si est notoriè bannitus. Penn. in l. quoties C. de exa. trib. lib. 10. Petr. ad Gram. decif. 41. nu. 9.*

9 Et quid † si in banno continerentur ista verba (in lo miglior modo, e forma, che potranno pigliarlo) an per ista verba poterit bannitus † vel delinquens impunè etiam per pecuniam occidi *Bal. in l. addit. Elos num. 3. C. de epis. aud. de quo videndus est in pulchro casu Meno. de arbit. cent. 6. cas. 588. & Petr. ad d. Gram. decif. 41. num. 8. qui non meminit de Scaglion. qui videndus est circa praedicta in rub. de exulib. nu. 5. & Carrab. sing. 29. incip. bannitus.*

Et an iudex possit hoc mandatum concedere, & quando *Foller. prax. crim. ver. notatos capiat de persona nu. 3. ver. si autem esset foriudicatus, quam refert Petr. vbi sup.*

num. 8. vbi num. 1. I. quod non debet concedi partibus offensis, & vide in materia. Amen ad de Francb. decif. 102. num. 25. vbi an vxor, & pater possint foriudicatum virum, vel filium occidi facere D. de Francb. decif. 276. Grand. de bell. exul. fo. 161. & an † pendente appellatione bannitus possit occidi Viu. decif. 331.

Et quod non modò banniti possunt occidi, sed eorum domus destrui *Nig. in c. cum apud Trantum Boer. decif. 230. sicuti etiam domus receptorum n. Petr. ad Gram. decif. 32. num. 5. & 71. num. 9. sicuti domus committentium crimen lese maiestatis diuinæ, vel humanæ, vt optimè probat tex. in c. felices de pen. in 6. & Cned. qq. Cano. q. 16. num. 18. fo. 152. vbi multos cumular ex quibus eiusmodi delinquentium domus etiam atro subiici, et sale conspergi testatur, sed si non est quis foriudicatus, sed habetur pro ioriudicato, vt est ille, qui recaptus crimen commisit, an possit impunè occidi, quod sic, vt in Pragm. 12. de exul. quia isti habentur pro foriudicatis si non comparent inf. quatuor dies post citationē, vt in d. prag. adeò quod non est opus alia sententia declaratoria, vt distant verba dictæ Prag. & tenet ibi* 12 *D. Rouit. n. 3. & quid si bannitus † obtinuit gratiam, sed non dum est cancellatus à banno, an possit impunè occidi Paschal. d. c. 3. nu. 8. ad quem te remitto, de alijs, & multis q.*

13 circa licitam † & illicitam bannitorum oc-
cisionem, & D. per eum adductos, nam per tot. illud caput prosequitur materiam istā, & alia per Viscō. in uer. foriudicatus, & apud Boffet Farin. quorū meminit Viscō. in cōcl.
14 bānitus in prin. habes an bannitus † possit bānitum capere, & illū occidere, & præmiū
15 consequi, & in fin. an occidēs foriudicatū † dolosè qui habet saluum conductum, suè guidatiū teneatur de occiso, vbi citat Capibl. prag. 6. de Baro. & an consequatur præmiū *Clar. in §. homicidium, & ibi Baiard. n. 120. & alij adden. Carauit. & Ambrosin. vbi sup. qui alios adducunt, & de bānito carcerato, quod non possit offendicum sit sub protectione Curie est tex. in l. fin. C. de eiusl. reo. Clar. d. §. homicidium ver. quero etiā Petr. ad d. Gram. dec. 41. n. 17. vide Ambrosin. dec. 1623. & an si iniuste † quis fuerit bānitus pos sit impunè offendi Mago dec. 128. & an ex tra territoriū † foriudicantis D. de Fräch. dec. præcit. 276. vide D. Ron. d. prag. de exul. & 18 de extractu cōsanguineorum bannitorū, & ad quid teneatur cōsanguinei illorum latè *Petr. ad d. Gram. dec. 32. n. 4. & de alijs in materia præter sup. cit. vide Ann. in consil. terminū vita, et alios cit. per Viscon. ad d. D. de**

Franch. decis. 276. quibus adde nominissimè *Ambros. d. decis. 23.* vbi multa reperies, quæ post hæc scripta videntur.

Illos autem intelligo bannitos, quando præsertim de illorum offensione, & occisione tractatur, qui sunt foriudicati, nam in hoc Regno solum banniti non habentur pro mortuis, nisi fuerint foriudicati *Viscon. d. concl. bannitus ex Clar. ibi cit. & Amen. ad D. de Franch. decis. 102. nu. 13. & 22.* fiunt. n. contumaces banniti priusquam foriudicentur, ut per *Foller. in prax. ver. banniantur* 21 vbi n. 4 ponit formam banni, & banniti 22 in Regno differunt à foriudicatis *Bayard. ad Clar. q. 56. Am. ad d. de Fr. dec. 276. n. 6.*

Sed secundum Cōst. Pōt. qui banniti possint occidi, vide *Ambrosin. dec. Perus. 23. à n. 12.*

Quid de assassinis, an possint impunè offendi remisso te ad tradita exactissimè, & copiosissimè per *D. Syluium Maranta* virum alioquin non minus eruditum, quam integerrimum D. meum ad præsens R. Auditorem in Prouincia Ctranti in libell. quem edidit de *impunibili assassinorum necē*, vbi etiam cumulat omnes casus in quibus à iure promittitur quis offendi.

N. 5. ibi ¶ vt in eo tantum crimine locum habeat, pro quo si coram Iudice compareret, & de crimine convinceretur, aut confiteretur, possit ad penam mortis iudicialiter condemnari ¶

Hinc dixi supra ex *Thor.* quod si quis fuit 23 foriudicatus ob delictum, pro quo veniebat puniendus pena exilij si est captus contra eum non debet exequi sententia foriudicationis, & dicit *Campag. in c. si quis cum Roncan. f.* quem supra etiam adduxi, quod non potest quis foriudicari si percussit aliquem baculo, vel lapide.

24 Quid si quis est contumax, & inobediens præceptis Principis, vt quianoluit præstare fideiussionem de non offendendo, an possit banniri, quod sic *Capp. decis. 141. Thor. in cōpē. dec. in ver. Banniri, an possit contumax.*

Et banniti si voluerint contumaciam purgare, coram quo Iudice debent se præsentare vide *Ricc. collect. 2825. 7. p.*

N. 7. ibi ¶ statuens penam mortis aduersus eos, qui furati fuerint rem excedentem valorem vntiæ, & ab augustali ad vnciam penam amputationis manus. Hæc pena neq; in vsu est, & illam non prædicamus ¶

25 Adde *Iul. Clar. in §. furtum nu. 7. & ibi adden. lit. K. lit. M. & N. Campag. in c. ad bor*

n. 8. Muscatell. in prax. delict. in gener. tit. de pen. fur. num. 15. fo. 178. & de penis apud *Aegyptios, Germanos, Græcos, & Romanos Meno. de arbit. lib. 2. cas. 295. & seq. relatus à Giacch. & Baiard. ad d. ad Clar. d. §. furtum lit. K.* quem etiam refert *Rouit. in prag. 1. de furt. nosclur.* & in hoc Regno habemus multas Regni Const. & prag. de quibus per *Muscatell. in prax. cogn. deli. in genere, de pen. furt. na. 2. & seq.* vbi quæ pene sint in vsu.

26 Et in Hyspania ¶ etiam simplicem furem non gaudere immunitate Ecclesiæ testatur *Couar. var. resol. cap. 20. n. 3.* Cuius meminit *D. Regens Tappia in ius reg. in tit. de his, qui ad Eccl. confug. num. 33. fo. 68. lib. 1. lu. Reg. & vide Viscon. in concl. incip. furtum.*

27 Sed an dispositio cap. reg. de quo hic fit mentio imponentis furanti ultra vntiam penam mortis habeat locum in crimine peculatus, quod sic *D. de Franch. decis. 315. & quæ sit pena peculatus Stracca de mercatur. fo. 77. nu. 77. Menoc. de arbit. iudic. cas. 586.* Et quod d. cap. habeat locum concurrenti violatione pacis, vnde non est mirandum de penis in eo inflitis dicit *Baiard. ad Clar. vbi sup. num. 25. vide Campag. in d. c. ad hoc D. de Franch. d. decis. 315. & 521.* vbi habes

28 etiam quando in furto ¶ procedatur ex officio, & quomodo probetur valor rerum furto subtraharum *Amend. ad d. decis. 315.*

N. 7. ibi ¶ nisi pro furto magno ¶

29 An pro furto magno quis ¶ mori debeat vide *Clar. in §. furtum num. 9. & ibi adden.* & pro affirmatiua *Caball. resolut. 58. Franc. Mare. decis. 6. p. 2.* quod est verum si æquiparatur tribus *Nouar. ad prag. collect. 1. 2. num. 1. & Ricc. collect. 1087.* qui refert tres casus in quibus quis pro furto punitur pena mortis, vide etiam *Gomes. de delict. c. 5. num. 10. & seq.* Et quomodo puniantur minores pro furto vide *prag. 2. de furt. noscl. & ibi Nouar.*

30 Et pro furto magno ¶ Clericum fuisse degradatum Cur. seculari traditum, & furta suspensum dixi supra *ad decis. 10. num. 36.*

31 An autem quis puniatur ¶ pena mortis tam pro vno furto magno, quam pro tribus paruis vide *Nouar. d. collect. 112.* & quando dicatur plura furta *Giurb. cōf. 93. m. 2. & seq. Caball. resolut. 19. Thor. in compend. decis. in ver. fur. diuersis vicibus fo. 217. Gram. decis. 48.* iuxta quam decisum testatur *Farin. tit. de inquisit. q. 2. num. 15. in fin. vt ibi per Thor. & Visc. in cōcl. suffragatio in fi. vbi de illis cōtinuò furantib. quos vulgo mariolos appell.*

appellamus; quod ad hoc, ut possint ad mortem damnari sufficit, quod verificentur duo, vel tria furta *Gramat. decif. 48.* quo vide etiam *Draph. add. ad Clar. in d. §. furtum ltr.*
 31 *S. fo. 29.* & quando dicatur furtum + magnū *Baiard. ad Clar. d. §. furtum nu. 42. Menoch.*
 32 *de arbit. cas. 295. n. 10.* Et quid si furtum + sit minimum commissum cum violentia in strata publica, quod pena mortis puniatur *Mastrill. tra. de indult. c. 33. num. 2. quem refert Viscon. in concl. furtum col. 4. apud quē multa. Giurb. d. conf. 93. n. 3.*

N. 7. ibi ¶ nisi concurrant cum furto alix qualitates ¶

34 Adde quod statutum + habēs plures qualitates omnes concurrere debent, vel locum habeat, probat *Muscattell. loco cit.* vbi in propria materia furti loquitur *n. 40. & 41.*
 35 Sed quando qualitates + aggravant furtum vide *decif. Delph. 6. n. 4.* vbi de quodam magno furto de nocte cum gladio per se nestrat commissio, quæ qualitates aggravant refert *Baiard. ad Clar. d. n. 42.* & de fure nocturno, qui cum armis aggreditur, pro unico furto, quod punitur pena mortis *Cassan. in consue. Burgun. quem refert Baiard.*
 36 vbi *sup. nu. 41.* & de furto minimo + cum violentia siue intra urbem, siue extra; quod punitur pena mortis *Mastrill. decif. 147. Viscon. d. concl. furtum col. 4.* Et de furiibus sciantibus domos, frangentibus, & scassantibus Ianuas vide *Ricc. collect. 282. & pragmat. super hoc editam de qua per Authorem infra ad decif. 78 in fi. & vide Viscon. d. concl. furtum, & Nouar. ad pragmat. collect. 2. §. n. 1.*

Joseph Mele.

palis mutet statum, & efficiatur clericus.
 9 *Fideiussor, an teneatur si nomen Iudicis non est expressum.*
 11 *Fideiussor, an teneatur si causa remittitur ad aliud tribunal. & nu. 12.*
 13 *M.C.V. & S.C. an sint idem tribunal.*
 14 *M.C.V. est suprema omnium tribunalium excepto S.C. & R.C.*
 15 *S.C. quis primo introduxit, & nu. 16.*
 17 *R.C. quas causas cognoscit, & an causas feni di nu. 18.*
 19 *R.C. antiquitus quomodo appellabatur.*
 20 *R.C. olim erat iuncta cum tribunali Siela.*
 21 *Carolus primus officium M. Camerarij erecit, eique curam patrimonij Regij dedit, sed Rex Aiphonsus primus reduxit in hanc formam nu. 22.*
 23 *S.C. & R.C. cum sint sub eodem Rege non sunt tribunalia diversa.*
 24 *Rekursus habetur ad ipsum Principem à tribunali S.C. & R.C.*
 25 *Tribunal S.C. & R.C. licet respectu partium sint competentia tamen respectu Principis sunt delegata.*
 26 *Fideiussor de soluendo iudicatum per S.C. remissa causa ad R.C. tenetur.*
 27 *Tribunalia Neap. quis eniuit.*
 28 *Fideiussor in prima instantia, an teneatur si perit instantia, & nu. 29.*
 30 *Fideiussor in prima instantia, an teneatur in causa appellationis.*
 31 *Fideiussor in causa appellationis, an si appellatio declaratur deserta subsistat, vel pereat obligatio.*
 32 *Fideiussori de iudicatum soluendo non competit remedium excussionis.*
 33 *Sententia lata contra principalem mandatur executioni contra fideiussorem de iudicatum soluendo absq. nouo processu.*

AD DECIS. XIV.

SYMMARIVM.

1 *Fideiussionis iudicatum solui materia apud quos tractatur, & nu. 2. apud quos in terminis huius decif.*
 3 *L. cum apud sempronium ff. iud. sol. lim.*
 4 *Fideiubens pro sorte, an teneatur pro interesse.*
 5 *Fideiussores quomodo capi debent, & si appellatio fuerit interposita, an appellatio recipienda.*
 6 *Fideiubens coram primo Iudice, an teneatur coram secundo, quid si mutaretur principis nu. 7.*
 8 *Fideiussor iudicatum solui, an mutato Iudice teneatur, & num. 10. Quid si princi-*

Fideiussionis iudicatum solui materiam + de qua hic, vide apud *Morrot. conf. 21. & 49. plenè Muscatell. in prax. fideiuss. p. 1. mod. 12. Cartar. Rot. exequut. Genue decif. 119. Marfill. in Rub. de fideiuss. in 350. & in scitan.*
 2 Sed in terminis decif. nostræ vide *D. de Franch. decif. 601.* & propè + illos terminos vide *Tbor. in compen. decif. Reg. in ver. fideiussor iudicatum solui in vno tribunali fo. 216. Ricc. collect. 620. & 2717. Martavot. 2. nu. 10. Molfes. ad consue. Neap. p. 4. q. 16. num. 30. 1 tom. & p. 4. q. 63. in 2. tom. Amend. in addit. ad D. de Franch. decif. 344. plenè idem ad decif. 208 & decif. 320.*

Pasca. de vi. pa. potest. p. 1. s. 4. n. 200. qui multos cumulat Gallupp. in sua recen. prax. S. C. p. 1. c. 3. n. 38. fo. 64. v. s. ad n. 42. Mastrill. dec. 126. Meno. de arbitr. cas. . . .

N. 2. ibi ¶ lapud sempronium ¶

- 3 Hanc l. limitat ¶ *Bal. in l. fin. q. 1. o. C. de cō-
trab. emp. Curt. lun. conf. 36. n. 4. quos refert
Amend. ad d. D. de Franch. decif. 208. n. 17. &
ad decif. 320. vbi alios adducit.*

N. 3. ibi ¶ fideiussores tenentur,
quia in omnem casum, & causam vi-
dentur intercessisse. ¶

- 4 Sed an fideiubens ¶ pro sorte teneatur
pro interesse die regulariter, quod non, se-
cus si indeterminatē fideiussisset, quod ex
multis probat *Vifcon. in concl. fideiussio p̄f-
fuita voce circa fin. & vt teneantur semper ¶
fideiussores, debet capi fideiussio prout docet
Boer. decif. 315. & an talis fideiussor te-
neatur ad expēsas creditori Marfil. in rub.
de fideiuss. n. 187. Amen. ad d. dec. D. de Frāch.
208. nu. 12. & an si appellauerit eius appel-
latio recipienda Mastrill. dec. 302. 4p.*

N. 5. ibi ¶ quod vbi fideiussio est
data coram vno Iudice, qui non iudi-
cauit, sed successore, qui reputatur idē
Iudex, fideiussores tenentur. ¶

- 6 Quod fideiubeas ¶ coram primo Iudice,
teneatur coram secundo *Franc. Marc. dec.
252. 877. p. 1. & 357. p. 2. D. de Franch. decif.
208. & 320. Rolan. conf. 18. vol. 1. Tesaur. de-
cif. 202 quos refert, & sequitur Amen. decif.
344. D. de Franch. nu. 9. Tbor. in 2. p. compen.
ver. stipulatio. an cō mīelatur fo. 660. & quid
7 ¶ si mutatur Princeps, an extingatur obli-
gatio indicatum solui *Affl. in consil. in con-
siliis n. 47. Amen. ad d. dec. 208. n. 10.**
- 8 Et de mutato Iudice, & successore ¶ in
offitio, si is iudicat, an fideiussor teneatur
*Tbor. in ver. fideiussor 1. p. compen. quem vide
etiam in 2. p. nouiter impressa ver. stipula-
tio. an cōmīelatur fo. 660. Muscatel. in
prax. S. C. glo. expen. nu. 35. & de alijs Guid.
pap. dec. 26. Ric. collect. 2717. vbi etiam quid
si mutetur actio; & quid si quis fideiussorit,
& se obligauerit soluere quicquid principalis,
factis computis, debere constiterit, an
possit cogi ad talem solutionem faciendam
mortuo principali nullis factis computis
vide *Allegatio. Nouar. post d. collect. sup. cit.
2717. Et quid si principalis mutat statum,
& efficitur Clericus, an si fertur sententia
contra principalem possit exequi contra
Clericum vide D. de Franch. decif. 400. Mu-**

scat. de fideiuss. p. 2. q. 9. num. 35. & seq.

N. 7. ibi ¶ si Iudicis nomen non est
expressum ¶

- 9 Quid si in stipulatione nomen ¶ non est
expressum, an p̄na debeatur, & an fidei-
ussor de iudicatum soluēdo possit esse Iudex,
& de alijs quāst. adeas *Boer. decif. 314. &
315. Amen. ad d. decif. D. de Franch. 208. n. 4.*

N. 9. ibi ¶ quare si Iudex mortuus
fuerit, vel reculsatus, aut alias impedi-
tus ¶

- 10 Quid si fideiussio ¶ fuerit p̄stita coram
vno Iudice, & deinde actor obtinuit coram
variato Iudice *Marfil. in rub. de fideiuss. q. 7.
Amen. ad de Franch. decif. 320. in fin. vbi li-
mitat.*

- 11 Et quid si causa remittatur ¶ ad aliud tri-
bunal; & quid si reus esset absolutus a Iu-
dice coram quo est datus fideiussor, *Mosfess.
d. q. 63. n. 2. & 3. 2. som. fo. 167.*

N. 10. ibi ¶ de soluendo quicquid
fuerit iudicatum per M. C. ¶

- 12 Si fideiussor fideiussit ¶ de soluendo quic-
quid fuerit iudicatum per M. C. an si postea
fuerit iudicatum per S. C. fideiussor teneatur,
quod sic vide *dec. D. de Franch. 601. sup.
13 cit. quia M. C. & S. C. ¶ vnum tribunal vi-
detur, sed de veritate vide Musca in prax. de
appell. glo. tenebitur n. 27. & tradit. s. per Te-
saur. dec. 202. de qua per Ric. d. collect. 2717.*
- 14 Est verum quod M. C. suprema ¶ est om-
nium Curiarum excepto S. C. & R. Cam. di-
xit *Borrell. in sum. decif. 2. p. tit. 32. num. 271.*
verū quod M. C. sit Tribunal subalternatiss.
& subordinatum ad S. C. *D. de Franch. decif.
341. ex quo Senatus Regis personam gerit
Affl. decif. 120. post num. 6. de quibus memi-
nit nouissime Tbor. in 2. p. compen. ver. con-
demnatus ad remigandum 2. col. circa med.*
- 15 Sacrumq; Consil. primō ¶ introduxit Al-
phon. primus, vt testatur *Marinus Frecc. de
subsens. lib. 1. tit. de antiq. stat. Reg. n. 38. vt re-
fert D. Reg. Tapp. de offit. S. C. in proam. nu. 6.*
vbi dicit, quod licet *Surg. de Neap. Illustr. c.
17. n. 45. dicat Ferdinandum Regem primū
fuisse authorem ex prag. 2. de offit. S. C. ta-
men Ferdinandus fuit is, qui primus in for-
mam Consilij maiori adhibito numero cum
Præside crexit, sed tamē Alphonsus Primus
instituit, consiliariosq; conuocauit, & corā
ipso congregari iussit. vnde dictum est Sa-
crum, quia Regis Consilium erat, & idē
supplicationes, quæ porriguntur continent
tit. S. R. M. quia regi porriguntur eiusq; no-
mine Præsidens supplicationes decretat, &
senten-*

- sententia, quæ per S. C. proferuntur nomine R. Maiestatis proferuntur *Affl. decif. 1. 96. & 386. adelf. R. Pragm. 6. qua incip. farum propterea de offit. S. R. C. Maran. conf. 2. 5. n. 2. Imbican. in tra. de primo. & feundo benefi.*
- 16 *confid. 2. n. 42. & de introductione* † S. C. quo tempore fuit introductum *Affl. in cōf. & vniuerfis n. 40. Rouit. in Rub. de offit. S. C. nu. 3. & 4. & vnde dicitur Confilium Ifern. cita. vbi fup. per Rouit. & Tapp. in Rub. de off. S. C. lib. 2. iu. Reg. ver. Confily.*
- 17 Regia Camera quoque † est supremum tribunal, & cognofcit de caufis flicum tangentibus, & habetur in *l. & proponas C. de bo. proferip. l. 2. vbi Det. & tot. tit. C. vbi cauf. ffl. l. 1. C. de offit. procur. Caf. Nouar. ad prag. coll. 165. fivē flicus fit actor, fivē Reus Rouit. ad prag. 62. de offit. procur. Caf. n. 2. de quo per Peregr. in tra. de iur. ffl. lib. 7. tit. 1. per tot. Caffan. in catalog. glo. mund. p. 7. confid. 15.*
- 18 Et an dictum † tribunal poffit cognofcere caufas feudi Rouit. vbi fup. n. 4. ad quem te remiffio circa cōcernentes caufas dicti Tribunalis in prag. 64. & alios sub tit. *pradictio de off. procur. Caf.*
- 19 Antiquitus † autem dicta Regia Camera appellabatur Audientia rationum, vt testatur *M. A. Surg. de Neap. Illuftr. c. 7. num. 7. fo. 44. Hocq; tribunal † olim erat iunctum cū Tribunali Sicilz. Frecc. lib. 1. de fubfeud. cap. de offit. Mag. Cam. Surg. vbi fup. nu. 2. Carolus*
- 21 *deinde † primus officiū Mag. Camer. creavit, cui patr. monij curā comifit, fed in hanc*
- 22 *formam Rex Alphonfus primus † reduxit, vt testatur D. Regeni Tappia in rub. de offit. procur. Caf. ar. num. 5. lib. 2. iu. regni. fo. 174. apud quem multa de hoc Tribunali repe-*
- 23 *ries, vbi in fin. d. Rub. ex quot officialibus dictum Tribunal conflet, & sub dicto tit. multa notatu digna à tātō viro edifces. Tu etiam de pradictis omnibus tribunalib. M. C. V. S. C. R. C. & aliorum tribunalium vide*
- 24 *Thor. latiffimē in prefat. compend. decif. 1. p. quibus adde tu accuratē, quod licet*
- 25 *ifta tribunalia † appareant diuerfa, tamen quia funt sub vno eodemq; Rege non poffunt dici diuerfa, fed dumtaxat funt diuerfa pro diuerfis caufarum generibus, ad decidēdum enim facilius lites diuerfa fuerūt à Rege inftruta Tribunalia iuxta l. properandū*
- 26 *C. de Iud. à quibus tribunalibus † ad ipfum Principem tanquam vltimum, & supremum Iudicem recurfus haberetur, quorum tribunalium Iudices licet refpectu partium*
- 27 *competentes † & ordinarij dicantur tamē refpectu Principis delegatorum vice fungūtur Surg. vbi fup. cap. 27. num. 42. & c. 19. ante num. 9. & ideo in contingentiā facti ex*

decif. D. de Franch. 601. dixi quod fideiuffor qui fe obligavit foluere quicquid fuiffet iudicatum per S. C. caufa remiffa ad Regiam Camerā tenebatur etiam foluere quicquid

26 *effet iudicatum per d. R. Cameram in caufa Marci Antonij Calò cum illis de brancia.*

27 *Supradicta autem † Tribunalia S. C. M. C. V. & R. C. S. in vnum, vt hodie videmus, vniuit D. Petrus de Toledo olim huius Reg. Prorex pro litigantium commoditate, vt testatur Surg. d. c. 7. n. 9.*

- N. 11. ibi ¶ & quando fideiuffor in prima instantia ¶
- 28 *De fideiufforibus † in prima instantia vide Bart. in l. greci 6. & poff. ff. de fideiuff. Marf. in rub. de fideiuff. n. 108. & quid fi instantia perit, an pereat fideiuffio de iudicio filii, & iudicatum foluendo Bar. in l. cum lite mortua ff. iud. fol. quod sic Pafcal. vbi fup. nu. 202. & 203. Mufca. in prax. S. C. p. 3. glo. expens. n. 35. Amend. ad d. decif. D. de Franch. 344. num. 10. qui limitat nu. 11. quando † ex difpenfatione prorogatur instantia ex multis per eum allegat.*

- N. 11. ibi ¶ concludit durare in caufa appellationis ¶
- 30 *Contrarium, quod imò fideiuffor † acceptus in prima caufa, non teneret in eo quod iudicatur in caufa appellationis, tenet Hippol. in rub. de fideiuff. num. 208. Amen. ad d. decif. 208. num. 2. Tefaur. d. decif. 202. & vide decif. Rot. de anno 1602. coram Coccino relatum per Ricc. ibi.*
- 31 *Et quid fi in appellationis instantia † promittatur iudicatum folui, & Iudex ad quem declarat appellationem defertam, an obligatio pereat, vel fubfiftat Affl. in conf. vt vniuerfis n. 29. Amend. ad d. decif. 208. nu.*
- 32 *11. vbi in feq. habes quod non competit † remedium excuffionis huic fideiuffori, &*
- 33 *quod fententia † mandatur exequutioni contra hunc fideiufforem abfq; nouo processu dummodo fententia fuerit valida, vt ibi per eum.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 *Delictum morte delinquentis vñd cum pena extinguatur, sed quid faciendum de cadaveribus eorum qui pendente inquisitione moriuntur, & quid de illis qui mortem sibi*

- sibi confeſcuerunt, & quibus caſibus memoria defuncti damnari poſſit.
- 2 Delinquens ſi poſt condemnationem, aut delictum efficitur furioſus, an debeat in executione ſententia ſi fuerit ad mortem damnatus ſuper ſederi.
  - 3 Delinquens damnatus ad triremes ſi ſe debilitauit, ut redderetur in utiliſ punitendus. Cadauera rebellium, an reducantur in Ciuitatem.
  - 4 Appellare quando liceat in criminalibus.
  - 5 Appellatio in criminalibus recipitur in regno.
  - 6 Appellatio ſi eſt interpoſita poſt tempus ad appellandum an ſuuet.
  - 7 Appellatum ſi non fuit in criminalibus diſſerenda eſt executio donec ſit elapſum tempus ad appellandum.
  - 8 Appellans per ſimplicem appellationem interpoſitionem impedit executionis, & eſſectum ſententia.
  - 9 Appellatio extinguit pronuntiatum.
  - 10 Appellans nō dicitur condemnatus, quia ex appellatione non acquieſcit ſententia.
  - 11 Nullitatis cauſa pendente ſuperſedendum in executione.
  - 12 Appellatio de iure non admittenda ſi fuit admiſſa de facto, an ſuſpenderit executionem ſententia.
  - 13 Damnatus pena capitis, & conſiſcatione bonorum ſi appellatione pendente deceſſerit, an extingatur bonorum conſiſcatio, & quid ſi deſcedat pendente tempore ad appellandum.
  - 14 Regnum Neap. quare latronum frequentia fineſtatur, & quando adeſt magnus incurſus latronum quod teneantur ad expenſas vniuerſitates, vel Rex.
  - 15 Bannitum interſcetiſ ſi fuerit propoſitum premium, & aliquis interſecerit illud, qui non erat bannitus punitur.
Aſſaſſinus an poſſit etiam recepto pretio occidi.
  - 16 Premium quando promiſſum inuenienti bannitum debet intelligi de eo qui bannum cepit.
  - 17 Premium pradiſſi de cuius bonis ſoluitur
  - 18 Premium cui debetur ſi duo concurrunt in captura banniti.
  - 19 Premio reuelantium delicta, & de ſtatuto dante premium indicanti bannitum, an habeat locum in ſocio criminis, & an in eo qui non vitroſed caſu occidit.
  - 20 Bannitus capiens alium bannitum, an conſequatur premium.
Gratia conceſſa capientiſ bannitum, an concedenda ei qui poſt bannum commiſiſt boniſcidium.

- 21 Indultus in Regno conceduntur bannitis, ut extirpentur, & de impunitate promiſſa a Principe etiam auctori delicti ibi.
- 22 Bannitus quando poſſit alteri occidere, & quid ſi ſint criminum impares, & quid ſi priuato odio occiderit.
- 23 Bannitus occidens alium, an poſſit alteri cedere beneficiu ſibi per bannum conceſſu, ut induſtetur loco ſui.
- 24 Latrones publicos apprehendens facile ſi delinquens eſt, Indulgentiam a Principe conſequitur.
- 25 Latronum appellatione, an veniant latrones qui in mari furantur, & qui dicantur latrones.

AD DECIS. XV.

DVm in hac deciſ. tractatur, an ſit exequenda ſententia contra cadauera inquiſitorum, & delinquentium, morte naturali defunctorum. Adde quod delictum morte ꝑ delinquentis vna cum pena extinguitur l. de functo ff. de public. Iud. & l. pupillum §. in baredem, c. bi Cagno. & Det. ff. de reg. iur. vbi an hæres teneatur Viſcon. in concl. delictum.

Sed quæro quid de illis, qui moriuntur pendente inquisitione ꝑ dic quod ſi ſunt inſignes delinquentes cadauera ſuſpēduntur; in fruſtra diuiduntur, & ſepulture non traduntur. Sed beſtijs traduntur, quod ex multis probat Petr. ad Gram. deciſ. 32. n. 3. & vide eundem ad deciſ. 44. nu. 5. & 6. & quid de illis, qui mortem ſibi conſcuerunt vide Meno. de arbit. caſ. 284. Bonacoffi. com. opin. relatus 2. tom. fo. 557. n. 80. & 81. vbi adducit multas deciſ. Delphin. Franc. Mare. latē Viſcon. in concl. incip. occidit ſe ipſum Marſ. in l. fin. num. 40. ff. de quaſt. Parin. var. quaſt. in q. 10. nu. 77. cum ſeq. vbi latē, alios adducit Baiard. ad Clar. q. 51. nu. 43. Clar. d. q. 51. num. 15. ver. ſic & vidi alios; & ibi alij addē. & Tbor. in 2. p. compen. deciſ. Reg. ver. condemnatus ad remigandum, vbi de iſta deciſ. plura dicit, & ſi procedat, vel ne, occaſione quaſtionis, quæ contigit in facto ſi condemnatus ad triremes accedere debeat ad ſeruendum pendente reclamacione ſententia per quam fuit condemnatus ad quinquennium, reformando ſententiam inferiorum Iudicum, per quos fuerat condemnatus ad decennium vide Boſſ. de exeq. ſent. nu. 18. Gigas de crim. leſ. maieſt. q. 33. Petr. ad d. Gram. deciſ. 44. num. 5. vide latē Guazzin. in tra. ad deſenſ. reo. de ſenſ. 38. c. 6. & c. ſeq. an corpora damnatorum ſepelliri poſſint, & quid de eo qui in carceribus ſe interficit deſenſ. 39.

Et in quibus casibus memoria defuncti possit damnari *Cyrril. in sum. crim. in tit. ex delict. defunct. §. 2.*

2. Et an sit superlegendum † in executione si post commissum delictum delinquens efficiatur furiosus, vel debet superfederi donec conualuerit, vide *Ioseph Ludo. decis. Perus. 77. num. 7.* Et quod in hoc Iudex debet diligentissime inquirere, quia multi se furiosos fingunt, vt penam euadant *Cyrril. in d. sum. tit. de pgn. §. 3. nu. 8. ver. Iudex.*

3. Et quid si damnatus † ad treremes se debilitauit, vt redderet se inutilem quomodo puniendus *D. Reg. Constantius in l. vn. C. de classis nu. 44.* & ad materiam huius decis. vide *Cartar. de execut. sent. cap. fin. nu. 466.* *Carrer. in §. homicidium ultim. sub num. 13.* & quid dicendum de cadaueribus rebellium, & relegatorum, an possint sine licetia Principis redduci ad Ciuitatem in qua uiui stare non poterant, quod non, *secundum Bar. per illum tex. in l. si quis in insula ff. de cadau. pun. Card. in elem. 1. de pgn. & remis. Bal. in l. 2. C. qui test. fac. poss. Staph. in tract. de liter. grat. & iul. tit. de rescrip. in form. breu. fo. 191. ver. quando autem.*

N. 2. ibi ¶ quia pendet appellatio in S. C. quæ de iure suspendit iudicatum, ¶

4. Appellare quando † liceat in criminalibus *Clar. in §. fin. q. 94. n. 14.* & quod appellatio † in hoc Regno in criminalibus recipitur *Baiard. ad d. q. 94. n. 9.* quicquid alias seruari de consuetudine Italie dicat *Clar. §. fin. q. 96. Farin. in prax. q. 101. n. 1.*

5. Sed quid † si appellatio fuit interposita post tempus ad appellandum *Couar. lib. 1. var. resolut. c. 1. in fin. Baiard. d. q. 94. n. 2.*

7. Et si non fuit appellatum † ad huc donec non sit elapsum tempus ad appellandum, executio sententiæ in criminalibus differenda est *Det. in l. qui ultimo ubi Bar. ff. de pgn. de quo vide Clar. d. q. 96.* & ampliatio- nes, & limitationes ad prædicta apud *Rice. collect. 1914. Farin. ubi sup. nu. 3.*

8. Et quod appellans † per simplicem interpositionem in appellationis impediatur executionem, & effectum ipsius sententiæ, vt hic, & appellatio † extinguat pronuntiatum *Capy. decis. 202. num. 8. Add. ad Aff. in Const. appellat. iur. tempora ver. suspendit, in-*

9. tantum, quod appellans † non dicitur condemnatus ad rex. in l. 3. ff. de pgn. *Feder. de Sen. conf. 198. nu. 9.* & ex appellatione non dicitur quis acquirere sententiæ *D. de pont. conf. 61. nu. 31. Mesfrill. in decis. 166. n. 11.* multa adducit *Vifion ad concl. in ip. ap-*

pellatione pendente, & ibi *D. per eum citat. Farin. d. q. 101.* apud quem multa reperies materiam cōcernentia ad eum te remisso.

11. Quid pendente causa † nullitatis, an superlegendum est similiter in executione, quod sic *Boss. in tit. de null. aduers. sent. nu. 4. l. as. in l. 3. §. si seruus nu. 9. ff. de acq. poss. Clar. d. q. 94. nu. 13.*

12. Quid si appellatio † fuit de facto admissa quæ de iure non erat admittenda, an executionem sententiæ suspendat, quod sic *Gomes. tit. de delict. c. 23. nu. 32.* contrarium tenet *Boss. in tit. de appell. n. 26.* vide *Baiard. d. q. 94. nu. 14.*

13. Et si fuerit quis † damnatus pēna capitis, & bonorum confiscatione, & appellauerit, appellatio ne pendente decellerit, an extingatur bonorum confiscatio, & quid si decedat pendente tempore ad appellandum *Clar. d. q. 94. nu. 7. & 8. q. 51. nu. 14.* ubi quando transeat ad hæredes hæc pēna confiscationis.

N. 13. ibi ¶ delinquentibus, & publicis latronibus, quibus hoc Regnum valde abundat. ¶

14. Quod hoc Regnum † magna latronum frequentia lunectatur, & quare id sit *Baiard. ad Clar. d. q. 94. nu. 10.* & quando in aliqua ipsius Regni prouincia insurgit magnus incursus latronum, an vniuersitates teneantur ad expensas erogandas, vel sit onus Regis vide *Mut. Surg. de Neap. Illustr. c. 22. priu. 42. ver. ceterum, & post eum Tbor. in compend. decis. Regni ver. contribuere, an teneantur vniuersitates fo. 125.*

N. 13. ibi ¶ quandoq; occiduntur infantes ab his qui sperant premium ¶

Addo quod assassinatorum cedes etiam præ- tio recepto fieri licet *Gregor. Lopez. l. 3. tit. 27. p. 7. glo. 4. Alberic. 4. p. statutor q. 20. Nell. in tra. bannito. v. p. 2. temp. q. 11.* quorum meminit eruditus Syluius Maran. in suo libello de impuni. assassin. nec. ver. licet bitq; Syl- uest. in sum. ver. assassin. nu. 3. & quod pre- mium † propositum interficienti bannitum, non modo non lucrabitur asserens menda- citer se bannitum occidisse, quinimo loco præmij morte punitur, & ita in contingenti casu decisum testatur Parisijs *Bened. in 6. Rayntius in ver. mortuo itaq; testatore el. pri- mo num. 341. de testam. Baiard. ad Clar. q. 27. num. 16. qui nu. seq. subiungit, quod quando datur premium † inuenienti bannitum, de- bet intelligi de eo qui bannum cepit secū- dum DD. in l. 1. §. fin. ff. quod quisq; iur. & 17 premium illud † de cuius bonis soluatur*

Clar.

Clar. d. q. 27. nu. 13. ubi nu. seq. an debeatur officiali de quo latè *Giurb. conf. crim. 11.*
 18 & quid si duo + concurrerēt in captura cui prēmium debeatur *Biard. ad Clar. d. q. 27. nu. 25.* & de prēmio occidenti bannitum quando debeatur latè *Ricc. collect. 2617. 7.*
 19 p. & de prēmio releuantium delicta *Clar. ubi sup. Capib. in prag. 6. de Baron. nu. 138.*
 143. vbi an fieri possint per Barones, & an statutum dans prēmium ei, qui malefactorum in dicat, habeat locum in socio criminis indicante socium criminis, quod nō *Aff. in cons. si damna ch. in delicta nu. 50.* Et an consequatur prēmium is qui occidit non vltro, sed casu, & forte se defendendo, & ignorans, vide *Part. in l. omnes populi num. 38. ff. de iust. & iur. Marant. sup. cit. ver. dum autem vsq. ad fin. qui refert duas opin.*

Et de impunitate à Principe in suo banno promissa etiam auctori delicti, & illius complicitibus, si auctor manifestat delictum & quid teneatur *Giurb. conf. crim. 22. per tot. Ricc. ubi sup.*

30 Et quid de bannito + capiente alium bannitum, an consequatur prēmium à statuto promissum quid sic si verba banni id dicāt. *Maran. in sing. incip. bannitus. Viscon. in cōcl. incip. bannitus Baiard. ad Clar. §. homicidii num. 266. Petr. ad Gram. decif. 41. num. 10.* alias si verba banni generaliter loquuntur non comprehendunt bannitum, et ibi per *Viscon.* qui ad idem adducit *Farin. 3. tom. q. 103. nu. 121.* Et de gratia concessa per bannum capienti, vel occidenti delinquentem, an concedenda ei qui commisit homicidiū post publicationem banni in Ciuitate Neap. ante publicationem banni in terra in qua homicidium commisit vide *D. de Franch. decif. 360. Consil. de Anna add. ad sui Genitoris alleg. 55. Nouar. in coll. ad pragm. 1. de abolit. Mastrill. de induit. c. 74. nu. 91.*

31 In hoc tamen regno + conceduntur indultus bannitis altero alterum occidente, vt in tit. de exul. Prag. Ducis Ossun. quia hoc modo extirpantur multi cetus latronum, vt contigit hoc anno 1627. quod cum esset in Apulia maxima turba latronum, quæ totam infestabat Apuliam inter se cuiusmodi indultus fuit illorum maxima pars extirpata de quo vide *Ricc. coll. 2022. ubi alleg. decif. de Franch. 330. 360. & 463. 403. 433. & 468.*

32 Et quando bannitus + possit alterum occidere, & quid si sine criminis impares *Capib. d. prag. 6. n. 147. & seq. vbi de hac materia.* & an occidens odio priuato bannitum consequatur prēmium, sed solum impunitatem criminis vide omnino *Ambrosin. decif. Perusin. 23. num. 25.* alios adducentem,

& apud eum vide multa de proditoriū occidente bannitum, & de alijs dixi alia *sup. ad decif. 13.*

23 Et an occidens + alium bannitum possit beneficium sibi per bannum concessum alteri cedere, vt indultetur loco sui *Rouit. rub. de exul. num. 24.* vbi quæstionem disputat ad partes *Viscon. ubi sup.*

24 Et quod publicos latrones + apprehendētes, delicti veniam à Principe facile obtinent *Praes. de Amat. conf. 72. n. 13.* & de ista indulgentia in pluribus casib. loquitur *Nouar. coll. 1. ad pragm. nu. 32. & seq.* & de omnibus supra citatis, & alijs ad materiam faciētib. à num. 25. vide nouissimè *decif. Ambrosin. 23. per tot.* & an latronum appellatione veniant latrones maris vide *D. de Franch. decif. 142. nu. 2. & seq. Mastrill. intra. de induit. c. 33. num. 10. Viscon. in conel. furtum 3. col.*

Et qui dicantur latrones famosi dixi inf. *ad decif. 58. n. 30.*

Joseph Mele.

SVM MARI V M.

- 1 Qualitas quando profertur à lege, statuto, vel rescripto debet probari.
- 2 Duo quando exponuntur, & vnum est de per se sufficiens non refert si vnum cesset.
- 3 Duo si concurrant, & vnum de per se non est sufficiens, nihil operatur vinculum duorum.
- 4 Actus factus ex falsa causa non sustinetur ex vera.
- 5 Citatio si est nulla sententia, quoq; foriudicationis est nulla.
- 6 Foriudicatio sumit vires à citatione.
- 7 In citatione. qua concurrere debent.
- 8 Citationis ad informandum, & ad capitula materia apud quem tractetur.
- 9 Capitula an sint danda.
- 10 Copia citationis ad informandum, & ad capitula, an sit danda, & quomodo notificanda.
- 11 Citatio an reddatur nulla, si tempore illius fuerunt allegata iusta impedimenta, & si fuit expedita sine legitimis iudicijs.
- 12 Vagabundus quomodo citetur, & an sufficiat si citetur in domo uxoris.
- 13 Homicidium quomodo dicatur proditoriū & quomodo differat homicidium proditoriū ab homicidio ex insidijs.
- 14 Vulnus proditorium quod dicatur.

15 Alapa an sit grauis iniuria, & quomodo puniatur, & quid si fuerit data officiali nu. 16. etiam in iudicatu intellige, et ibi.

17 Officiali ficas faciens qua pena puniatur.

18 Clericus alapa percussus, vel baculo, an percutiens incidat in excommunicationem Paalem.

Nobilis ad euitandam alapam a plebeio potest illum occidere.

19 Proditor quis sit, & quot sint species proditorum nu. 20.

21 Proditor, an dicatur occidens amicum reconciliatum, & quid si percussit inimicum suum a retro n. 22.

22 Proditor vere quis dicatur ad finem, et non possit immunitate Ecclesiastica gaudere iuxta Bull. Greg. XIV.

23 Qualitas delicti si non constat a principio, an pendente iudicio, & processu poterit addi, et pena grauatur in sententia.

24 Qualitas si non fuit probata, & sententia fecit transitum in rem iudicatam, nec si scius, nec alia persona potest resiliui.

Qualitas proditoris aggrauat omne crimen.

25 Foriudicationis sententia nullitas non existente carcerato foriudicato a nullo potest allegari, & quando allegantur nullitates, qua promissa solet fieri.

26 Foriudicati agnati, an possint opponere exceptionem, & quid in exceptione clericatus, & ibi de praxi quando presentantur Bullae Clericatus.

28 Contumax licet a statuto habeatur pro confesso, & conuictio tamen potest probare suam innocentiam.

AD DECIS. XVI.

AD hanc decis. adde ea quae DD. no stridicunt in simili lege, statuto, seu rescripto requirentes in eorum verbis aliquas qualitates, quod quando tibi ab aliqua lege, statuto seu rescripto profertur aliquid cum qualitate, debet illa qualitas probari, vt per *Felin. in ex. examinata. tit. 4. & 5. de iud. Det. conf. 49. col. 1. & Hipp. in rub. de probat. num. 437. & pluribus seq. & in sua praef. in §. quoniam n. 57. & seq. Ozajsch. decis. 88. nu. 6. & probatio debet etiam plena, nec sufficit semiplena. Seraph. dec. 162. nu. 6. quae vide de qualitate probanda dec. 326. & 1058. & Gratia. decis. 91. nu. 7. 89. n. 2. & 148. n. 3. & 224. & 228. Barz. decis. 115. nu. 7. & magis ad propositum huius decis. Barz. decis. 136. num. 22. & quod quando duo exponuntur, & vnum est de per se sufficiens, non refert si vnum ceteris, vt hic, & replicat Ozajsch. deo cie. Ita si*

3 vnum de per se non est sufficiens, etiam si duo concurrant nihil operatur vinculum duorum taciut dicta per *Surd. conf. 113. vol. 2.* quem ad aliud propositum citat *Rouit. prag. 11. de feud. nu. 5.* Sed contra praedicta videntur tradita per *Masull. ad Capy. decis. 162. num. 5.* vbi quod actus factus ex falsa causa non sustinetur ex vera licet probata.

N. primo ibi si illa qualitas absit reddit citationem, & sententiam foriudicationis nullam.

5 Non est dubium, quod si citatio est nulla sententia quoque foriudicationis est nulla *D. de Franch. decis. 514.* quia foriudicatio sumit vires a citatione *Idem dec. 322. Ricc. coll. 140. ver. animaduertas 3. Reg. Tapp. in Conf. citationis littera, & quae concurrere debent*

7 in citatione, vt valeat *Maran. in specul. 6. p. ver. citatio Gail. praef. obser. 48. 49. 54. lib. 1. Misung. obser. 10. cent. 1. Amen. ad de Franch. decis. 514. nu. 10.* qui in prin. de hac citatione ad informandum, & foriudicandum ad

8 *Gram in conf. 1. post decis. alios adducit Viscom. ad d. decis. 514.* quibus adde *Tbor. in copen. decis. Reg. in ver. citatus ad informandum & ad capitula, vbi de quadam inualiditate*

9 citationis, & de ista citatione ad informandum, & ad capitula vide *Borrell. in sum. decis. tit. 44. de citatione nu. 43 & seq. Foller. in prax. ver. dentur capitula, & capitulorum datio quibus casibus habeat locum Rouit. prag. 2. de iur. inui. non turban. nu. 69.*

10 *Nig. in c. regni si iuste nu. 14. & an sit danda copia citationis ad informandum, & ad capitula vide Carabb. sing. 14. in ver. copia citationis cuius citationis formam ponit Foller. in prax. in ver. vel eos verbaliter citari faciat num. 3. & seq. & de forma citatio-*

11 nis, quando peruenitur ad foriudicationem *idem in ver. foriudicentur nu. 4. vide Rouit. in rub. de sent. foriud. nu. 3. & seq. & quod in citatione ad capitula debent adhiberi testes D. de Franch. decis. 560. Tbor. in ver. citatio, & an reddatur nulla citatio si tempore illius fuerint allegata iusta impedimenta Foller. d. ver. foriudicentur n. 34. Masull. ad Capy. decis. 131. & de validitate citationis ad informandum expedita non praecedentibus inditijs legitimis vide *Clar. & Foller. sit. per Rouit. prag. 39. de offit. mag. iustit. n. 12. 3. & quomodo citetur vagabundus, & an sufficiat si fiat citatio in domo vxoris Gui. pap. decis. 445. Medo. de presump. lib. 2. praesump. 27. Rouit. prag. 3. n. 10. de cit.**

N. 1. ibi homicidio appensato, & proditorio.

- 13 Homicidium † quando dicatur proditorium *Boer. decif. 217. nu. 21.* quem ad hoc citat *Capibl. de Baron. prag. 6. n. 164. vide Clar. in §. homicidium §. proditorie, & §. ex insidijs, ubi add. D. Rouit. pragm. 11. de abolit. nu. 55. Tbor. in comp. decif. in ver. proditorium D. de Franch. decif. 713. ubi dixi. Alex. Ambrosin. in commen. ad Bull. Greg. XIV. c. 6. Detian. in tract. crim. lib. 7. tit. de prodito. cum duob. seq. tom. 2. Gutierrez. lib. 1. pract. qq. c. 2.*
- 14 per tot. & de homicidio † proditorio, & apensato *Caball. nu. 471.* quem citat *Viscon. in concl. incip. homicidium, & quomodo differat homicidium proditorium ab homicidio ex insidijs Pascual. de vir. pa. pot. p. 3. c. 6. D. de Franch. decif. 713. & de vulnere quando dicatur proditorium Viscon. in concl. incip. indultus. omnino videndus.*

N. 1. ibi ¶ alapa in faciem percussus à Celio gravissima apud nos offensa, & iniuria. ¶

- 15 An alapa sit gravis iniuria † & quomodo puniatur *Pascual. c. 10. nu. 61. & de pena alape Ricc. collect. 1782. Tbor. in ver. pena qua puniri debeat, & ver. alapam, & ibi cit. per eum D. de Pont. de pot. Proreg. tit. 1. §. 2. num. 17. & seq. Gram. decif. 14. ubi pro alapa fuit data pena exilij, qui dec. 36. nu. 4. dicit quod*
- 16 si alapa † fuerit data officiali est pena mortis, ut etiam habetur in *prax. offit. c. . n. 13. fo. 13.* etiam si data fuisset tempore sindicatus dummodo illara ex causa officium tãgente. *Marf. sing. 179. Guid. pap. decif. 557. Petr. ad Gram. decif. 7. nu. 2. & ad decif. Cappy. 27. & vide Tefaur. decif. 229. ubi de eo, qui*
- 17 ficas † fecit in contemptum officialis, quapena fuit punitus. Et de clerico, qui verba iniuriosa protulit iudici laico. *Ricc. collect. 2552. 7. p. quem vide collect. 2552. de pena offendentis officialem, & de materia Farin. 18 g. 105. nu. 207.* Et quid si Clericus † fuit alapa percussus, an incidat percussus in excommunicationem Papalem, vide *Petr. ad Cappy. dec. 161. ver. nec est enorme delictu fo. 417. & ad evitandam alapam à Plebeio, an nobilis possit impunè occidere, quod sic vide. Viu. decif. 46. nu. 12. quem refert, & sequitur Petr. ad Gramat. dec. 98. ubi subdit quod nobilis potest cogere inferiorem ad sibi cedendum locum in Ecclesia ex *Petra sancta in sing. 1 r.* etiam quod acquisivisset locum per appositionem chirotece per quam appositionem posse in Ecclesia locum acquiri dicit *Pascual. tract. de vir. patr. pot. p. . c. . nu. .**
- Et quod alapa percutere est maius delictum, quam percutere pugno; nam alapa

percussus tractatur pueriliter *Nig. in c. Regn. 149. num. 13. Petr. ad d. Gram. decif. 17. num. 3.*

N. 5. ibi ¶ ille dicitur proditor vulgaris, & communi sermone &c.

- 19 Quis sit pditor, & quot sint species pditoru vide *Nig. in c. 13. Regn. quod incip. Nuper apud Trani sub rub. de pen. & vind. prod. cuius non meminit D. Rouit. in rub. de bonis proditor. nu. 1. & 2. Luc. de penn. in l. fi. circa med. C. de delato lib. 10. & Fari. q. 18. n. 79. Petr. ad Cappy. decif. 30. in ver. qui prodit patriam fo. 351.*
- 20 Et quod proditor † sit ille qui fingit se amicum, & tractat eum ut inimicum *Foller. in prax. in ver. item quod commisit crimen lesa maiestatis num. 9. & 10. fo. 92. vide Ambrosin. decif. Perus. 23. num. 22. Detia. lib. 7. c. 9. tract. crim.*
- 21 Et an occidens † amicum reconciliatum dicatur proditor, quod non *Ricc. decif. 168. p. 1. quam refert, & sequitur Nouar. collect. 2. super prag. 11. de abo. it. num. 9. de quo late per Giurb. conf. crim. 60. d. n. 7. ubi an gaudeat Ecclesia immunitate.*
- Et quid si quis later in loco appensatè, ut vulneret, vel occidat, an dicitur per insidias occidere *Giurb. conf. crim. 2. num. 34. & 22 seq.* Et quid de eo † qui percussit inimicum suum à retro *Ricc. decif. 80. p. 1. Pascual. d. c. 6. num. 18. ubi alios citat, quibus adde Nouar. ubi sup. num. 10. quos ego adduxi in causa cuiusdam Clerici de Sciotto de Barulo coram Illustriss. D. Fabricio Carafa delegato S. Sedis Apost. D. meo Colendissimo Episcopo Bitontino, & annuit author noster hic, & multa exempla tradit P. Megala 3. p. vir. sit. peregr. lib. 4. c. 2. nu. 18. & seq. quis dicatur propriè proditorie occidere.*
- 23 Et quis dicatur verè † proditor, ut non possit gaudere immunitate Ecclesie, & sic exceptuatus à Bulla Greg. XIV. vide late *Alex. Ambrosin. ad Bull. pradietam cap. 6. per tot. & ad saturitatem multa de proditorib. reperies apud Det. & Gutierrez. locis cit. & alios D. præcit. Giurb. conf. crim. 10. d. nu. 17. & seq. ubi de vulnerante cum istu scoppietæ late, & de proditore manifesto quis propriè sit Rouit. prag. 1. de bon. proditor. nu. 6. & seq.*

N. 15. ibi ¶ non erravit etiam cum dicta qualitate proditoria, quia constabat aliquatenus per depositionem patris matris, & fratris occisi. ¶ De qualitate probanda in delictis vide 1. tom.

rom.com.opin.ver.qualitas num. 258. fo. 505.

- 23 Quid si de qualitate non constat † a principio, an pendente iudicio, & processu poterit addi, ut pena grauetur in sententia, quod sic *Gomes de delict. c. 11. nu. 28.* vbi de comuni testatur lecus post sententiam, ut idem *Gomes. d. c. 1. nu. 28.* quem sequitur *Baiard. ad Clar. §. fin. q. 67.* vnde dicit *Bertaz. conf. 196.* & 197. quem sequitur *Baiard. ad Clar. q. 85.*
- 24 nu. 20. quod si qualitas † non fuerit probata, quod nec fiscus, nec alia persona privilegiata poterit restitui si sententia fecit transiitum in rem iudicatam ad probandam qualitatem. Et quod qualitas proditionis aggrauat omne crimen *Rou. d. prag. 1. n. 113.*

N. 16. ibi ¶ Quod pater inquisiti prædictam exceptionem allegans non erat audiendus. ¶

- 25 Sicuti non esset † audiendus neq; pater neq; alius si diceretur de nullitate sententiae foriudicationis non existente foriudicato carcerato, quia hoc debet opponere idem carcerato foriudicatus, ut dixi ad decif. D. de *Franch. 688.* vbi an Baro pro suo interesse poterit admitti *Rouit. in rub. de sent. foriud. nu. 24.* dixi ad decif. de *Franch. 639.* & 673. et 674. & non existente foriudicato carcerato si dicitur de nullitate solet fieri promissio, quod veniat foriudicatus ad se representandum cum guidatio duorum mensium.
- 26 Sed an agnati † ad impediendum foriudicationem possint opponere exceptionem, & quid in exceptione Clericatus D. de *Franch. decif. 329.* *Roni. in rub. de sent. foriud. nu. 10.* Reg. Tapp. in rit. 65 num. 4. fo. 24. vbi
- 27 ponit practicam, & nouissimè in vltima editione *Rouit. in loco etiam cit. nu. 11.* tradit ex d. D. Præside practicam, quod scripturæ clericatus ponuntur extra processum, & super sedetur in foriudicatione, quod non solum observari dicatur in clerico beneficiato, sed etiam in simplici clerico exhibita bulla Clericatus primæ consue, & fide seruitij, imò ex *Presid. eiusdem de Franch. decif. 688.* acten- di solum validitatem Bullarum nulla requisita fide seruitij, quam pract. optimam, & necessariam dicit.

N. 17. ibi ¶ nisi inquisitus ipse compareat, & de sua iustitia, & innocentia doceat. ¶

- 28 Adde quod licet contumax † habeatur a statuto pro confesso, & conuictio tamen potest probare suam innocentiam *Baiard. ad Clar. in §. falsum nu. 126.* vbi refert decif. S. C. & est de mente *Arno. in Soliloq. 9.* & 14. vbi latè *Mele filius Meus.*

Ioseph Mele

SV M MARIV M.

- 1 Contumax banno supponitur annotantur eius bona, & bannitorum traditur pract.
- 2 Annotatio bonorum contumacis quomodo facienda, & quorum bonorum.
- 3 Foriudicatus inter alias penas patitur publicationem bonorum.
- 4 Excommunicatus persiflens per annum in excommunicatione patitur publicationem bonorum.
- 5 Foriudicationis sententia profertur elapso anno.
- 6 Annus currit à die forbanni. Quomodo sententia foriudicationis executioni mandetur, & quid in commissentibus recapitulum.
- 7 Anno elapso fiscus poterit propria auctoritate bona annotata capere si non adest legitimus contradictor.
- 8 Foriudicati bona quomodo diuidantur, & quid in bonis Neapolitanorum.
- 9 Annus foriudicationis potest per Proregem abbreviari.
- 10 Annus foriudicationis in quibus casibus reperiatur abbreviatus, & quando abbreviatur per Reg. Coll. Conf. sub quibus verbis fiat.
- 11 Cap. post commissum per quos exornetur.
- 12 Absentia quando allegatur quomodo fiat decretum.
- 13 Absentia inquisiti si fuit allegata, & visus non gaudet.
- 14 Iudex superior si expedituit prouisiones directas Iudici inferiori, quod prouideat super grauamine absentia, an interim potest inferior procedere ad sententiam foriudicationis.
- 15 Absentia regulariter est admittenda secundum distantiam loci qualitatis personarum &c.
- 16 In criminalibus licet non admittatur procurator admittitur tamen ad allegandam absentiam, & in casibus in quibus venit imponenda pena relegationis, vel exilij.
- 17 Absentia quando allegatur Iudex ascendere debet, an sit verisimilis, quia si malitiose non debet admitti, & quando malitiose censetur allegata.
- 18 Procurator an sicut admittitur ad allegandam absentiam ita ad infirmitatem.
- 19 Absentia, & infirmitas equiparantur.
- 20 Foriudicandus prius est citandus cum assensibus, & consanguineis.

F

Citatio

- 2 Citatio quomodo facienda, & quomodo in
beneficialibus.
- 21 Citandus si non habet domum, et affines sunt
absentes quid faciendum.
- 22 Citatio vagabundo quomodo fiat, & an suffi-
ciat si fiat in domo uxoris.
- 23 Citata si fuit uxor in adibus viri, an valeat
citatio.
- 24 Citatio debet fieri in loco, in quo verifimili-
ter perueniat ad notitiam inquisiti.
- 25 Principis potestas ordinaria ius domini, tol-
lere non potest.
- 26 Princeps quod facit in alterius iniuriam fa-
cere non debet.
- 27 Princeps quando utitur potestate absoluta
sine causa peccat.
- 28 Princeps an possit tollere ordinem iudicium.
- 29 Rex nosse inuicissimè nunquam potesta-
te absoluta utitur.
- 30 Princeps, an possit de plenitudine potestatis
bona demanialia alienare.

AD DECIS. XVII.

Dum agitur in hac decis. de anno ad
foriudicandum statuto, & an pos-
sit abbreviari, sciendum est à ty-
ronibus in praxi, quod citatio in-
quisito, & effectio contumaci forbagnitur,
vt docet *Foller. in prax. crim. in verb. ban-*
niantur, quia qñ † quis reputatur contu-
max dicitur banno esse supponendum vt ibi
per *Foller. in prin.* & post sententiam forbā-
ni condemnatoriam annotantur bona, vt
per *Peregr. de iu. fis. lib. 1. tit. 1. nu. 196.* quem
citatur *Rouit. in rub. de sent. foriud. nu. 12.* vbi
adducit tex. in *l. si quis intra prouintiam C.*
de bon. proserip. docentem quo pacto sit fa-
cienda † annotatio prædicta, & quæ bona
confiscantur *Rouit. vbi sup. n. 15. Foller. ver.*
annotentur num. 6. & seq. est. n. inter alias †
penas foriudicati publicatio bonorum, vt in
constit. Regni incip. Grandis utilitas, sed Fol-
ler. prius ponit annotationem bonorum in
ver. Annotentur bona, deinde bannum, quod
idem est † in excommunicato persistente,
per annum in excommunicatione, vt per
Viscon. in conclus. incip. excommunicati de in-
de statur per annum quo lapsus profertur
sententia foriudicationis D. de Franch. decis.
51 s. n. 4. & 5 & 589. num. . . Foller. in prax.
crim. in ver. banniantur nu. 1. Masull. ad Ca-
py dec. 131. & ad est Reg. consil. incip. foriudi-
catorum, Rouit. vbi sup. n. 2. qui etiā dicit ille
6 annus currit à die forbāni, & annotationis
factæ, vt in d. constit. Grādis utilitas Ric. col-
lect. 1. 401. & quomodo sententia foriudica-
tionis est executioni demandanda tradit
Petr. ad dec. Gram. 24. nu. 7. quod facta reco-

gnitione personæ sunt foriudicati morti tra-
dēdi pro executione sententiæ foriudicationi-
s, sed an hoc procedat in committentibus
crimē recaptus qui si non comparent infra
quatuor dies post citationem habentur pro
cōtumaci. & foriudicatis iuxta *prag. 12. de*
exulib. vel sit opus sententiæ declaratoria, vi-
de *D. Rouit. d. prag. 12. à n. 3. vsq. ad fin.* & de
illis personis, quæ cōmittūt recaptū, & quo-
modo contra eos procedatur, quod proce-
datur leuato velo ad modū belli, & manu mi-
litari *Masrill. de indul. c. 33.* vbi quod sunt
exclusi ab indultu, ~~et non recipiunt~~
~~indultum.~~ *Viscon. in concl. incip. furtum col. 4.*

Quid si nulla est facta annotatio, an cur-
rat annus à die forbanni, quod sic, vt in cōst.
penā eorū in prin. ibi (à die banni edicti) *D.*
de Frāch. d. dec. 515. Rou. vbi sup. & q. elapso
7 anno † fiscus poterit bona annotata pro-
pria autoritate capere si non adeſt legiti-
mus contradictor, qui alias esset audiendus
Rouit. vbi sup.

8 Quomodo autem † diuidantur foriudica-
torū bona in hoc Regno, & an stāte gratia
Neapolitanis concessa remaneat penes eū-
dem foriudicatum, vel applicentur successo-
ribus *Paschal. de viui patr. pot. p. 4. c. 5. n. 13. D.*
de Franch. decis. 563. nu. 1.

Et dum hic tāgitur abbreviatio illius an-
ni post quē fertur sententia foriudicationis,
& quod † pōt abbreviari per Proregē adde
Masull. ad d. Capy. dec. 131. & 141. Molfes. ad
consue. Neap. p. 4. q. 47. nu. 10. D. de Pont. dec.
22. num. 1. Masrill. de indult. c. 30. Carauit.
prag. 1. de exul. nu. 12. & seq. Ricc. col. 1. 401.

10 In quibus autem † casib. ille terminus anni
possit abbreviari vide *Rou. vbi sup. nu. 6.* qui
adducit primū casū in crimine oculi violēti
Masull. ad d. Cap. dec. 131. n. 4. secundū in duel-
lo. Tertiū in recapto, vt est prouisum per d.
pragm. 12 sub tit. de exul.

Adde quartum in iſtu scoppiatæ, vt per
prag. Com. de Lemos in anno 1616. & Duc. Of-
funa, & in supradictis casib. vide pragm. cit. n.
per Viscon. ad dec. D. de Frāch. 213 nu. 3. vbi
quando abbreviatur iſtud tempus à Colla-
terali Cōf. dicitur pro iſta vice tantū in alijs
autē delictis arbitrio Proregis, siue per eius
commiſſarios quib. talis potestas quandoq;
ab eo conceditur, abbreviatur, vt per *D. de*
Frāch. dec. 213 n. 6. hic cit. n. 15. & tali abbre-
uiatione facta elapso termino habetur pro
mortuo Ricc. vbi sup.

N. 9. ibi ¶ cap. Regni post commissū
denegans audientiam excusatori. ¶

11 Cap. hoc † ultra Campag exornat *Ricc. col-*
lect. 2318. Baiard. ad Clar. q. 34.

N. 9. ibi ¶ quando inquisitus fuit visus tempore delicti. ¶

- 12 Absentia quando ¶ allegatur sit decretum hoc modo. Fuit reputatus contumax verū si infra dies tot. comparuerit deleatur &c. si fuerit visus, vel captus non gaudeat, vide *Amen. ad decis. D. de Franch. 327.* vbi annuit dictam decreti formulam, & aliam adducit practicam quando allegatur absentia, & *Nig. d. c. post commissum n. 7. Foller. in verb. audiantur excusatores num. 12. fo. 63.* Vnde quando allegatur absentia, & in decreto ap ponitur illa clausula, si fuerit visus, vel cap tus &c. si inquisitus fuit visus ¶ in die delicti, vel post quod absentia non est admiſſen da, si id conſiterit iudici coram quo allegatur absentia, vt ponit practicam, *Amend. ad d. D. de Franch. decis. 327. num. 2.* quam decis. vide cum alia *D. de Franch. 589.* Sed si fue rit aditus Iudex ¶ superior qui prouisiones expediuir, quod prouideat Iudex inferior su per graumine absentie non admiſſe, an pos sit per Iudicem inferiorem procedi ad sen tentiam foriudicationis, vide *D. de Franch. d. decis. 327. Baiard. ad Clar. q. 34. n. 9. Thor. in compen. decis. ver. absentia Ricc. coll. 472.*
- 15 Verum quod absentia ¶ nō aliter conſlito de prædictis Iudici est admiſſenda secundū distantiam loci, & qualitatē personarum, alias terminus angustus esset nullus, *Carabb. sing. 2. Baiard. d. q. 34. n. 3.* & secundum qua litatem persone, vt per Authorem hic in fin. & de alijs materiam concernen. vide *Baiard. loco sup. cit.*

N. 9. ibi ¶ tunc benē admiſſitur, & audietur excusator allegans absen tiam inquisiti. ¶

- 16 In criminalib. ¶ licet non admiſſatur pro curator, admiſſitur tamen ad allegandā abs entiam, *Masull. ad Capi. dec. 5. nu. 3. & seq. Clar. d. q. 34. Baiard. ad Clar. q. 32. & 34.* vbi de omnibus casib. in quib. procurator admi ſſitur in criminalibus, *Ricc. coll. 856. 1035 & 2622. Foller. d. ver. audiantur excusatores n. 1. & seq.* & tu nō. quod circa hoc dicit *Ro uit. in prag. 2. de iurisd. inu. nō turb. n. 59. in allegat. pro nostro deuotissimo S. Nicolao Ba renſi,* quod Procurator interuenire pōt in casib. in quib. venit imponenda pēna relega tionis, vel exili, secus si venit imponēda pē na corporis afflictīua, & non modo procu rator, sed quilibet ad allegandam absen tiam admiſſitur, *Baiard. d. q. 34. nu. 7.*
- 17 Et circa absentia, Iudex ¶ accendere de bet, an sic verisimilis, q̄ annuit *D. de Frāch. dec. 589.* nā si videt malitiosē allegari illam

non debet admiſſere, & quando absentia, præſumatur malitiosē allegari, *Baiard. loco cit. nu. 15. & seq.* vbi ponit multos casus in ter quos est, si quis personaliter fuit citatus, *Carait. rit. 266. nu. 7.*

- 18 Et an sicuti admiſſitur ¶ procurator ad allegandum absentia ita quoq; ad allegandū 15 infirmitatem cum absentia, & infirmitas equiparentur, *c. est in tua qui ma. accus. poss. & Bar. in l. is potest ff. de acq. bar. nu. 7.* po teris hanc q. decidere ex adductis per *Costa. de portio. rate. q. 17. & Clar. d. q. 34.*

N. 12. ibi ¶ vbi citandus de persona reperiri non potest, citari possit domi in qua vxor filij, vel alia specialis fami lia commoretur &c. ¶

- Nullus foriudicari potest nisi prius citetur *And. in sup. cit. cōſl. D. de Fran. b. dec. 514.* re quiritur etiam consanguineorū cit. & affi nium qui omnes debent specialiter, & sin guli citari, nec sufficit citatio generalis per proclama *D. de Frāch. dec. 516.* & in faciēda citatione. Primo debet de iure diligentia fie ri ¶ si quis potest citari de persona, deinde debet citari ad domum, vt probat iurib. & authoritatib. *Vat. in tra. de nullit. tit. de nul lit. ex defect. citat. n. 83. quē vide etiā n. 93. co. tit. & nu. 88.* & præsertim in beneficiālibus *Frāc. Marc. dec. 121. p. 2. Amend. ad dec. D. de Frāch. 51. n. 7.* & quomodo faciēda est cit. domi *Amēd. ad D. de Frāch. dec. 515. n. 1. et seq. & n. 11. & 17. Thor. in cōpen. dec. ver. Relatio nuntij omnino, & in 2. p. ver. citatio ad informandum col. 1. in fi. vbi meminit huius decis. sub hoc nu. 12. & in fin. illius verbi.*
- 21 Quid si citandus ¶ nō habet domū, & af finis, & cognati sūt absētes, vel sint in pro uincia in qua M. C. V. non habet iurisdic tionē quomodo prouidēdum *D. de Frāch. dec. 516. Amend. ad d. dec. 515. nu. 15. Ricc. colle. 81401. Thor. q. 11 alios citat in ver. citatio ad*
- 22 foriudicandum, & quomodo fiat citatio ¶ vagabundo, & an sufficiat si citatio fiat in domo vxoris. *Gind. Pap. dec. 45. Meno. lib. 2. præſump. 27. Roit. prag. 3. nu. 10. de cit.*
- 23 vbi num. seq. dicit quod si vxor ¶ citetur in ædibus viri valet citatio, etiam si vxor aliibi habitaret, & quis dicitur vagabundus *Ro uit. in rub. de vagabun. nu. 1. Gail. lib. 1. obser. 1. nu. 34. & co. lib. obser. 57. nu. 4.*

N. 12. ibi ¶ non refert quod citatio non perueniat ad noticiam inquisiti. ¶

- 24 Sed quod aliā citatio debet ¶ fieri in loco in quo verisimiliter citat. possit puenire ad noticiam citati *D. de Rot. decis. 5. de recip.*

in notiss. Amen. ad d. decif. 515. num. 5.

- N. 16. ibi ¶ malè fa cit Princeps vtē do potestate absoluta, quia peccat cum debeat vti ordinaria. ¶
- 25 Adde quod Principis † potestas ordinaria ius dominiū tollere non potest. *Capy. decif. 69. Ioseph Ludou. decif. Perus. 45.* quod enim
- 26 facit Princeps † sine alterius iniuria facere debet. *Aff. decif. 186.* debent. n. sui actus regulari à iustitia poli, & fori, & sibi placere debet, quod iustum, & verum est. *Gail. obser.*
- 27 14. & quando vtitur † potestate absoluta sine causa, & non ordinaria licet nemo possit dicere Principi cur ita facis, tamen peccat apud Deum. *Capy. decif. 196.* quem cum supradictis refert *Rucc. collect. 2428.* vbi multa subdit concernentia dicta hic, & *Capibl. prag. 1. de Baron. nu. 167. & seq. Pascal. de vi. pa. pot. p. 1. c. primo nu. 87. & seq. vbi multa reperies.*
- 28 Et an Princeps † possit tollere ordinem iudicarium. *Rucc. coll. 2108.* & an possit rem alteri tollere. *coll. 1878. 1952. & 1966.* & de Principis potestate, & auctoritate eundem *collect. 107. & 202.* *Capiblan. de Baron. prag. 6. nu. 131. & seq. & prag. 14. num. 25. Pascal. vbi sup. p. 1. c. 1. vbi num. 104.* quod
- 29 Rex † noster inuicissimus nunquam absoluta potestate vtitur, & ibi plenissimè
- 30 disputat. an Princeps possit † de plenitudine potestatis bona demanialia alienare. Super quo *Bambacar. edidit* pro Ciuitate Bitonti Ciuitatis demanialis tempore quo venditio tractabatur cum Principe Hostiliani.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Homicidium commissum ab iniuriato post quatuor annos à die recepta iniurie quāpana ordinaria, vel extra ordinaria puniendum.
- 2 Tracundia tempus quanto tempore durare, præsumatur referuntur opin. num. 4. & 5. 6.
- 3 Apostoli dictum. Sol non occidat super iracundiam vestram explanatur.
- 7 Horor omni commodo præferendus aquilance perpenditur cum vita num. 6. rebus, & vta præponitur num. 9. nihil est homini carius nu. 10
- 11 Homicidium commissum in personam illius

qui homicidam prius alapa percussit, quāpena puniatur.

Nobilis ad euitandam alapam à plebeio potest illum occidere.

- 12 Homicidium commissum pro defensione vitæ, & propter inimici insidias quas sine magno periculo vitæ occisor euitare non poterat excusat etiam à peccato, & restitutione.
- 13 Defensio membrorum licita.
- 14 Defensio pro rebus licita.
- 15 Defensio pro honore, & pudicitia licita.
- 16 Defensio pro amicis, & proximis licita.
- 17 Defendere tenetur Vassallus dominum vir uxorem patrem filium, & contra consanguineus consanguineum affinis affinem cognatus cognatum &c. num. 18.
- 19 Iniuria facta patri censetur facta filio, & facta uxori censetur facta viro, & uni de agnatione omnibus, et ob iniuriam factam filio offenditur pater sine cuius consensu remitti non potest.
- 20 Defendere potest filius patrem etiam aduersus Clericum, & contra absq. censura.
- Inimicus consanguinei mei, an sit meus inimicus.
- 21 Defensio in continenti, paribus armis, & cum moderamine inculpate tutelæ non disuertendo ad extraneos aëlis cum defensione sit omni iure ciuili naturali, & diuino permissa non est punibilis.
- 22 Homicidium committens solam defensionem intendens non peccat, nec tenetur restituere.
- Et quid de occisore, qui grauiter prouocauit occisum nu. 23.
- 24 Prouocatus primo quando possit prouocantem offendere, & quis dicatur, & præsumatur aggressor, & quod mitius punitur prouocatus ad delinquendum.
- 25 Homicidium committens post receptam iniuriam ex interuallo diuertendo ad extraneos aëlis punitur, et peccatū nō euitatur.
- 26 Verbum (in continenti) quas interpretationes recipiat, & nu. 28. & 29.
- 27 Homicidium quando dicatur præmeditatum, vel ex impetu, & rixa.
- 30 Iniuria, an possit vlcisci ad defensionem.

AD DECIS. XVIII

AD hanc decif. vide tradita per *Giurb. conf. 86. vbi nu. 8.* meminit huius decif. quæ quidem notabilis est dum in ea concluditur, q̄ committens † homicidiū post 4 annos à recepta iniuria puniendus sit pena extraordinaria, & q̄ post dict. tēpus dicatur incontinenti patra-

- patratum homicidium, cum magis larga licet communiter recepta opinio in hac materia sit illa *Luc de penn. in l. omnes C. de decurio lib. 10.* extendens tempus $\dagger$ caloris iracundię vsq; ad 30. dies, quā sequutus est *Dec. in l. quicquid calore ff. de reg. iur. per tex. in l. si vindicari C. de pgn. Farin. conf. 2 num. 8.* quanquam nonnulli ab ea discesserunt putantes calorem iracundię non posse vltra 12. horas durare iuxta illud *Apojl. sol non occidat super iracundiam vestram Barz. decif. 132. nu. 26.* Verum ista auctoritas $\dagger$ parum suffragatur illi opinioni, Apostolus. n. his verbis non decidit, quod iracundia non potest vltra 12. horas durare, sed consulendo illis verbis (irascimini, & nolite peccare sol non occidat super iracundiam vestrā) suadet, quod vnusquisq; temperet iram suā, nec vltra progredi faciat, vnde nonnulli arbitratī sunt iracundiam illam $\dagger$ posse durare vsq; in sequentem diem, de quo per *Menoch. conf. 107. num. 4. vol. 1.* alij vsq; ad tres dies proximos *Gail. lib. 1. pract. obser. obser. 16. num. 1. & 13. Barz. d. decif. 132. num. 29.*

Verum quia secundum *Bar. in l. 2. §. cum igitur ff. de vi. & vi arm.* arbitrio Iudicis $\dagger$ id semper remittitur pro personarum, & rerum qualitate *glo. in c. an sit vbi no. & ibi add. de appell.* Ideo iste qui recepit iniuriam habito respectu ad qualitatem personę offensę honoris sui causa vilescenti, illam iniuriam continuō prę oculis pręsumitur habuisse, illamq; ruminasse seruando sub pectore vulnus iuxta illud *Virg. lib. 7. Aeneid. de Iunone.*

- Oeternum seruans sub pectore vulnus. Fuit conclusum, & arbitratum per S. C. illud homicidium etiam post longum tempus commissum a die receptę iniurię fuisse in continenti commissum, nam alias extendi posse ad spatium decem annorum dicit *Barz. d. dec. 132. antē num. 32. Vrsill. ad Afff. decif. 289. num. 36.* vnde omnino *Grarb. conf. crim. 86. nu. 20. & D. de Pont. in tra. de potest. proreg. quod vis in continenti propellari dicitur, & si ex intervallo quando vis est continuata, & permanens tit. 2. §. 3. num. 21. & Guazzin. in tit. ad defens. reorum defens. 29. c. 4. num. 9. & 31. iur. n. habitus $\dagger$ respectus ad qualitatem personę, & defensionem honoris, qui omni commodō $\dagger$ est pręferendus *Carauit. rit. 5. nu. 11.* imō æqua lance $\dagger$ perpenditur cum vitā *Gram. decif. 98. nō. in l. si quis quidem ff. quod me. ca. Barz. d. decif. 132. nu. 13.* vbi quod honor $\dagger$ rebus, & vitę pręponitur *L. Iulianus ff. de quis omiff. ca. testam. 10* & honori $\dagger$ nihil est hominī carius nihil*

prætiolius *Laderch. conf. 182. num. 4. Bertaz. conf. 111. nu. 5. & 135. nu. 17. Gram. conf. 29. nu. 5.* multos cumulat *Pascal. de vi. pa. pot. p. 3. c. 6. num. 23. vide Vrsill. ad afff. decif. 289. num. 36.*

N. primo ibi ¶ alapa in faciem percussum. ¶

- 11 De eo qui $\dagger$ occidit percutientem cum alapa vide *Socc. lum. conf. 117. vol. 3. per tot. quę refert Pascal. d. c. 6. n. . .* & quod nobilis ad euitandum alapam a plebeio potest illum occidere impunē *Bero. conf. 173. Viu. decif. 46. nu. 12.* quos refert *Petr. ad Gramat. decif. 98. nu. 1. dizi sup. ad decif. 16. nu. 18.*

N. 2. ibi ¶ pro defensione vitę. ¶

- 12 Homicidium commissum $\dagger$ pro defensione vitę etiam propter inimici insidias quas sine magno periculo vitę occisor vitare non poterat excusari etiam a peccato, & restitutione *Reu. P. Megala insit. Per 3. l. 2. lib. 3. c. 1. n. 10. & 11. Pascal. d. c. 6. n. . .*

N. 2. ibi ¶ & corporis proprii ¶

- 13 Adde quod etiam defensio $\dagger$ membrorum licita est prout licita defensio vitę *Megal. d. c. 1. nu. 7. Pascal. d. c. 6. nu. 1.*

N. 2. ibi ¶ rerum ¶

- 14 Adde quod defensio pro rebus etiam $\dagger$ licita est *Megal. d. c. 1. nu. 8. Pascal. d. c. 6. n. 36.* qui declarat quomodo id procedat *Anna conf. 7. nu. 16. & 17.*

N. 2. ibi ¶ honoris ¶

- 15 Sicuti pro vita licita, & necessaria $\dagger$ est defensio ita pro honore, vt enim supra diximus honor vitę æquiparatur *Megal. d. c. 1. nu. 6. 7. 8. Pascal. vbi sup. num. 23.* Idem pro tuenda pudicitia dicit *Megal. d. c. 1. n. 9.*

N. 2. ibi ¶ amicorū, & proximorū. ¶

- Adde quod sicuti personam nostram tueri possumus, ita proximorum consanguineorum filiorum, & vxoris, imō amicorum *Ann. cōf. 7. Pascal. vbi sup. cit.* Sicut. n. metus amissionis vitę proprię dicitur iustus, ita vitę, & Affiniū *Meno. de arb. cas. 135. nu. 8.* Et si licita est defensio $\dagger$ pro amicis, & proximis, vt per *Megal. d. c. 1. nu. 17. & lib. 2. c. 18. nu. 10. Pascal. d. c. 6. n. 28. & seq. tenebatur etiam* 17 Vassallus $\dagger$ defendere dominū suū *Pascal. d. c. 6. n. 32.* etiam eodert proprium patrem fratrem vel filium *Clar. in §. feudū q. 21. ver. sed nunquid Petr. ad Gram. dec. 67. nu. 1.* sed quod Vassallus potest se contra dominum defendere *Ann. d. cōf. 7. n. 25. vbi alios allegat.*

F 3 & mul-

18 & multò magis † vir vxorem pater filiù,
& è contra, cum illi sint vna, & eadem ca-
ro, illi vna eadèq; persona *Anna d. conf. 7. n.*
13. & consanguin. consanguineum affinis af-
finem, cognatus cognatum, & sic deinceps
19 cum iniuria † facta patri censetur facta fi-
lio imò ex iniuria facta filio, magis offendit
pater, quam filius *l. in personam ff. de*
pacif. vbi D. qui dicitur quod filius non po-
test remittere eam, sine consensu patris, vt
per Petr. ad Gram. decif. 23. n. 4. qui alios ad-
ducit, & ibi limitat, quibus addita per
Consil. Pascal. in tra. de iur. pa. pot. p. 1. c. 20. n.
3. & sequen. & iniuria facta vxori censetur
facta viro Viu. decif. 167. n. 3. & 322. per tot.
Barz. d. decif. 132. nu. 1. 2. 3. & seq. Petr. qui
de prædictis non meminit, solum de supra-
dicta decif. Viu. 167. ad dec. Gram. 23. nu. 3.
sed quod vxor non agat pro iniuria viri vi-
uentis, sed benè post mortè viri vide Consil.
T. theod. alleg. 9. nu. 3. & iniuria facta vni de
agnatione censetur facta omnibus Oza scb.
decif. 104. nu. 3. & Barz. d. decif. 132. num. 5.
quod ampliatur Pascal. d. c. 6. n. 33. & quod èt
aduersus clericum, vt quis † teneatur ad
defensionem patris, filij & similibus perso-
narum absq; censura, Anna d. c. 57. n. 8. Hinc
sicut oritur inimicitia capitalis ex offen-
sa propriæ personæ, ita ex persona consan-
guinei Gig. in tra. de crim. lese ma. tit. quom.
& per quos q. 2. & propterea inimicus con-
sanguinei mei dicitur inimicus meus Bar. et
add. in l. tutor §. si tutor ff. de iust. tuto. cum
alijs alleg. per Petr. vbi sup. nu. 2. vbi idem in
consanguineo inimici mei & ibi nu. 1. an di-
catur tractor pacis, qui offenderit consan-
guineum illius cum quo facta èt pax, & an
consanguineum percutiens clerici illius in-
tutu excommunicationem incurrat.

N. 3. ibi ¶ & dicitur incontinenti
facta defensio quando extraneus actus
non intercessit. ¶

21 Quando defensio † iuxta not. in *Vulg. l. et*
uim ff. de iust. & iur. fit in continenti, pari-
bus armis, & cum moderatione inculpatæ
tutelæ non diuertendo ad extraneos actus,
cum defensio sit de iure ciuili, naturali, &
diuino, ne per Ass. in consil. pacis cultum 6.
no. post nu. 50. & in consil. asperitatem nu. 18.
cum alijs latissimè cumulat per Viscon. no-
uissimè in sua concl. incipit defensio, eo modo
facta defensio non est punibilis Meno. de
arbitr. cas. 277. & 278. Guazz. in tra. ad de-
fens. reor. defensio 27. c. 5. num. 2. ver. si circa
22 tempus. Hinc etiam homicidium † com-
mittens solam defensionem intendens non
peccat, nec restituere obligatur etiam si ip-

se prius aggressor fuerat *Megal. 1. 2 lib. 3. c.*
23 *1. nu. 4. Idem est si occisor † fuga propriam*
vitam saluare poterat dummodo ipse occi-
for ad offensionem occisum grauiter non
prouocauerit, vt idem P. Megala d. c. 1. n. 16.
24 Et quando prouocatus † qui primò fuit
possit impunè prouocantè offendere *Barz.*
decif. 133. Tira de pen. temperan. caus. 1. nu.
10. Pascal. vbi sup. nu. 7. Et est optimus tex.
in l. quoniam multa C. ad l. lul. de vi. pub. què
adducit Masirill. decif. 292. n. & de prouoca-
to ad delinquendum, quod mitius puniatur
Marf. in l. 1. ff. de sicar. Petr. ad Cap. decif. 58.
& ad Gram. decif. 5. post nu. 1. qui dicit ad id
conferre decif. Boer. 108. Et quis præsumat
aggressor si vnus ex rixantibus reperia-
tur mortuus. Idem ad decif. Gram. 25. nu. 6.
vers. verum si quis latè Ambrosin. mox vi-
sus, & post hac scripta dec. Perus. 22. tot.

25 Verum si quis ad extraneos † actus diuer-
tendo post receptam iniuriam ex interval-
lo se defendit, seu maioris iniuriarum viciscitur
illa defensio est punibilis, & in hoc versatur
arbitrium iudicis, an iste excessus ex inter-
uallo factus sit puniendus pœna ordinaria,
vel extraordinaria actenta qualitate perso-
narum, & rerum per glo et Abb. in dicto *c. an*
sit, si fuit in continenti facta per iniuriatum
ultio, & si calor iracundiæ tempore patrat
delicti durare poterat de quo latè per Me-
no de arbitr. cas. 361. Tesaur. decif. 178. Viscon.
in concl. Homicidium Pascal vbi sup. Farin.
de pen. temper. q. 91. Gail. lib. 2. obser. 110.
Barz. d. decif. 132. omninò vident. vbi latissi-
me explicat illud verbum in cōtinenti quas
26 interpretationes recipiat. *Ascia latè in tra.*
de solut. in durior. caus. glo. 4. per tot. & de
isto ver. in continenti omninò Crauet. conf.
156. nu. 18. & 19. & hoc casu non euitatur
peccatum quando pro re integrando hono-
re amissio sit homicidium nisi in consulto ca-
lore id faciat Megal. vbi sup. n. 12. ad quem
recurras ad sciendum quando defensio sit
licita, vel non.

N. 4. ibi ¶ homicidium factum ex
causa. ¶

27 Homicidium † quando dicatur præmedi-
tatè factum, vel ex impetu, & rixa declarat
Masirill. omninò vident. decif. 297. Giurb.
conf. 2. nu. 29. & 44. & conf. 63. num. 20. &
conf. 51. nu. 2.

N. 5. ibi ¶ quia illud in cōtinenti, ¶

28 Hoc verbum (in continenti) † secundum
materiam huius decif. vltra *Barz. sup. citat.*
qui vt dixi, latissimè explicat, Meno. d. cas.
361. Tesaur. decif. 178. circa fin. ver. intra
q. 106

quot dies. *Pascal. d. c. 6. Giurb. conf. crim. 86. num. 4.*

N. 5. ibi ¶ illud in continenti etiam in causis civilibus ¶

- 29 Hoc verbum † in continenti, quid importet in causis civilibus vide optimum tex. quem tex. ego appello tex. & glo. idem. n. tex. est glo. in *l. fin. C. de erro. adu.* quem post hæc scripta reperij cita. à *Morot. conf. 8. num. 32.* quem vide de hoc ver. (in continenti) vide *Affl. in consil. Reg. lib. 1. rub. 31. de cultu iustitie nu. 8. Barz. d. decif. 132. nu. 32. Scraph. decif. 660. Petr. qui multos enumerat casus ad decif. Cappy. 167. lit. D. Amen. ad decif. D. de Franch. 289. n. 10. latè de dicta dictione (incontinenti) *Cened. sing. 56.**

N. 5. ibi ¶ dicatur in continenti se vindicasse. ¶

- 30 Vide optimum tex. † in *l. scientiam §. in aliter. & ibi glo. in ver. viciſſedâ ff. ad l. aquil.* ubi habes, an possit viciſſi iniuria ad defensionem.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Pactum in capitulis matrimonialibus, ut vir faciat perpetuum incolatum in aliquo loco, an sit validum, & de statuto simili.
- 2 Roma erat communis patria.
- 3 Urbs Constantinopol. quoque suo tempore communis patria.
- 4 Neapolis bodie cum sit Metropolis Regni, & ibi residet Vicarius Principis, & tot supremi Magistratus, dicitur communis patria.
- 5 Regnum Neap. dicitur pratioſa hæreditas pomerium, & Iardenum amenissimum.

AD DECIS. XIX.

- H** Vius decif. meminit nouissimè *Tbor. in compen. decif. 2. p. ver. pactum fo. 409.* ubi multas alias decif. & authores adducit, & *Apicel. alleg. 6. num. 11.* post hæc scripta visus, sed contra decif. istam, quod imò pactum † in capitulis matrimonialibus de perpetuo incolatu appositum sit inualidum multis rationibus probat *Petr. ad Cappy. decif. 135. lit. D. per duas col. contra dictam Cappy. decif. idè quod in ista concludentem. Cuius Cappy.*

decif. licet corruptè meminit *Tbor. in compen. decif. Reg. in ver. Maritus, & pater, & ver. pactum*, & rationibus adductis ibi per *Petr. ad stipulantur rationes adductæ licet ad aliud propositum per D. Consiliari Scip. Rouit. in pragm. 8. de comp. à nu. 8. v. q. in fin.* quorum dicta de seruiet hic pro additione & de statuto contra libertatem matrimonij, ne possit mulier viro extero qubere vide *Pascal. de vi. pa. pot. p. 3. c. 2. nu. 30.*

- N. 27. ibi ¶ cum sit hæc Ciuitas Metropolis, & domicilium totius Regni ¶
- 2 Sicuti Roma † quando erat caput mundi erat communis patria *l. Roma communis*
  - 3 patria ff. ad municip. & vrbs † Constantinopolitana suo tēpore, quoque communis patria dicebatur, ut per *Bal. in rub. C. qui accus. non poss. nu. 1. r. Det. in c. 1. nu. 1. de pra-*
  - 4 *ben. cum id extendatur † ad locos, ubi residet Cur. & ubi residet princeps, vel eius Vicarius & fin. de foro comp. ubi Abb. Caffr. in l. 2. C. de iurif. omn. iud. nu. 5.* Et in Ciuitate Neap. residet Principis Vicarius, & tot supremi Magistratus, ut Author noster dicit hic possumus iure merito Ciuitatem Neap. dicere cōmunem forum, ut probat *Capib. Pragm. 8. de baronibus p. 2. nu. 65. fo. 271. in vltima impress.* maxime cum sit Metropolis totius Regni *Pragm. 1. de immun. Neap. contes. D. de Franch. decif. 360. nu. 4. Tbor. in 2. p. compen. ver. Baro externe nationis 1. col. circa fin. fo. 38.* quod Regnum † dicitur pratioſa hæreditas, quia in eo adest abundantia victualium, & fructuum seuendum *Affl. in pragm. consil. §. c. igitur. & in cap. reg. 110.* dicitur hoc regnum pomerium, & iardēnū amenissimum de quibus, & de alijs laudibus huius Regni vide *Viscon. in concl. sua. Culus est initium Regnum Neapolitanum.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Resoluto contractu, an debeantur usure conueniente ex illo contractu.
- 2 Interesse an debeatur contractibus habitis pro rescissis in graduatione.
- 3 Rescisso contractu tertie non vocantur tertie, sed interesse.
- 4 An possit exequitiue pro interesse post liquidationem.
- 5 Contractu annullato, an debeantur fructus.
- 6 Interesse debetur etiam post sententiam ex mora

mora debitoris condemnati, & non soluentis intellige nu. 7.

- 8 Moram quando quis ipso iure in currit, illa mora non operatur effectum producenti interesse nisi sequatur sententia declaratoria.
- 9 Interesse absq; mora non debetur, & mora sine scientia, & interpellatione non committitur.
- 10 Interesse ex quotuplici mora debetur, & quando contrahatur.
- 11 Morosus debitor, an teneatur soluere interesse lucri cessantis, & quid si ob paupertatem non potuit debitum principale.
- 12 Creditor plus debito petens non constituit debitorem in mora etiam ratione partis vere debite, & nu. 12.
- 13 Creditor plus debito petens in expensis condemnatur, & amissione iurium num. 19. & 21.
- 14 Quid si petijt, & non exegit cum effectu.
- 15 Apocae falsas presentans, & pecuniam non exigens, an incurrat penam.
- 16 Petens debitum solutum si effectualiter non exegit, an incurrat penam prag. 7. de fals. & quid si est deueniendum ad actum executionis.
- 17 Petere verbum quid importet.
- 18 Creditor plus debito petens si non est in dolo non condemnatur.
Idem si adest clausula salvo iure, vel omni modo meliori &c. nu. 20.
- 21 Probatio que fieri debet per scripturas, an sufficiat si fiat per testes.
- 22 Debitor citatus super tenore instrumenti si appellet a citatione quas provisiones obtinebit a tribunal superioribus.
- 23 Creditor petens totum cum debeat petere partem, an incidat in penam prag. 7. de fals.
- 24 Et quid si petat partem debiti, quod fuit integre solutum.
- 25 Creditor petens ante tempus plus petere dicitur, & quam penam patiatur.
- 26 Debitorum favore publice utilitatis possunt, ante tempus conueniri.
- 27 Carcerari plus debito peten. possunt puniri, & qua pena.
- 28 Officiales debent sportulas iuxta pandectam exigere Idem in actuariis contra quos sunt emanata R. Prag. &c. Reg. qua recensentur.
- 29 Actore petente plus in qualitate, an reus possit totum negare debitum.
- 30 Actore agente assistentia, & peten. plus debito, an sententia sit nulla.

N. 1. ibi ¶ resolutio contractu non debentur amplius vltra conuentae &c. ¶

- 1 A N resolutio t contractu debeatur vltra conuentae ex illo contractu videatur omnino D. Con. l. Scip. Rouit. in prag. 1. de cens. nu. 35. & in prag. 1. de cessio. bono. num. 21. & a nu. 12. quid in contractibus t pro res. illis habitis in graduatione quid in debitore de cocto, & quonodo vocentur t ille vltra res. illo contractu, quod non dicantur amplius tertiae, sed interesse, & quare, & quod t exequutiue pro illis agi non poterit post liquidationem Caran. rit. 157. Rouit. d. nu. 30. Capibl. prag. 1. de Baro. nu. 292. & seq. vbi de supra. l. l. g. a principali q. de qua etiam Viscon. in concl. incip. interesse 3. col. vbi non meminit de Rouit. solum adducit conf. Lanar. 63. Mariscot. var. resolut. c. 63. quem adducit Capibl. d. loco apud quem quid de fructibus t annullato contractu a nu. 221. & an fructus debeantur ex nunc, vel vt ex tunc nu. 275.

N. 2. ibi ¶ quia contractus resolutur culpa debitoris morosi, ¶

- 6 Quod interesse t debeatur etiam post sententiam ex mora debitoris condemnati, & non soluentis Capibl. vbi sup. l. Kalendis ff. de re iud. c. mora vbi Dyn. de reg. iur. in 6. intellige tamen quando sententia t continet certam, & liquidam quantitatem, secus si incerta, & liquidanda, vt Gallupp. declarat in recen. prax. S. G. p. 3. c. 2. num. 39. & seq. fo. 237. cui addo Viscon. in concl. mora purgatio circa med. vbi adducit Assl. & Vrsill. de cis. 205. Lanar. conf. 28. num. 24. Surd. de cis. 179. nu. 13. Fab. de ann. conf. 93. nu. 23. tu vide Ricc. collect. 2401.
- 8 Et quando quis t incurrit moram ipso iure, vt in casibus no. per Memo. de arbitra. cas. 220. lib. 2. nu. 8. & seq. tunc illa mora non operatur effectum producenti interesse, nisi adhuc sequatur sententia declaratoria iudicis, vt per Memo. ibi nu. 7.
- 9 Et quod interesse t absq; mora non debeatur, & mora sine scientia, & interpellatione non committatur, quoniam solui aduersus eum locum habet, qui in dolo presumptio, siue lata culpa versatur Rot. diuers. de cis. 771. p. 4. quam adducit Ricc. collect. 2464. ver. aduerte, vbi in seq. interesse t ex quotuplici mora debetur, & quando illa contrahantur Verall de cis. 108. p. 2.
- 11 Sed an debitor t morosus teneatur soluere

re interesse lucri cessantis vide *Vise n. in ver. interesse in suis conclus. cum D. per eum adductos*, & quid si ob eius paupertatem solvere non possit debitum principale *Affl. dec. 20. num. 3.* quem cum alijs adducit *Viseon. loco antè cit.*

Verum magis propè ad dicta in hac dec. 12. c. descendendo dico, quod dum ꝑ creditor plus debito petat, non cõstituit debitorem in mora *Consil. de Georg. alleg. 1. nu. 2. 7.* etiam ratione partis, verè & realiter debet nisi protelleretur separata recipere aliam partem iux. doct. *Bar. communiter receptam in l. qui solutum vers. aliter ff. de leg. 2.* de qua per *D. Gizzarell. inf. nu. 16. Præses de Amst. conf. 92. nu. 22. vbi n. seq.* respondet doctrinæ eiusdem *Bar. in l. 1. §. si stipulanti ff. de ver. obl.* dicentis ratione partis non verè non posse totum negari, vide omninò quia nimis erudite loquitur more suo.

N. 9. ibi ¶ quod qui per dolum plu debito petat cõdemnatur in expen. ¶ Adde *Rot. Auenio decif. 35. Tesauro. decif. 23. Masull. ad Capy. decif. 49. nu. 3.* alios refert *Carrabb. sing. 191. incip. petis plus debito* Et quod iudex ꝑ plus vero peten. debeat in expen. condemnare vide *Viu. decif. 340. ad quam se remittit Nouar. coll. ad prag. 93. num. 1. & 141. nu. 5. Caball. resol. 260.* quod 14 limitat *Barz. decif. 76.* in eo ꝑ qui petisset tamen non exigisset cum effectu etiam si ad actum executionis devenisset, & ita decifum testatur in *S. C. Nouar. collect. 93. & alteram decifio. Rice. 70.* loquentem de petente ꝑ Apocas falsas banci, & non exigente pecuniam nulla facta mentione de *D. Rouit. à quo habuit d. decif. quam idem Rouit. inf. cit.* dicit obtinuissè ipso Aduocato 16 to. Idem in petente ꝑ debitum solutum, vt non incidat in crimen de quo per *prag. 7. de fals. nisi effectualiter exegerit Rice. decif. 40. p. 1.* etiam si ad actum executionis devenitum esset probat latè *Rouit. ad d. prag. 7. nu. 4.* vbi testatur decifum *Gennarell. in comment. ad eand. prag. nu. 25. vbi num. 24.* quid importet illud verbũ ꝑ petere de quo in nouissimo tract. de assisen. glo. 8. num. 1. & seq.

Aliam limitationem adducit *Nouar. ibi* 18 vbi non adesset ꝑ dolum quia cessante dolo, vt ex his verbis elicitur, plus debito petens non condemnatur imò excusatur *Barz. d. decif. 76.* quam sequutus est *Rouit. d. prag. 7. de fals. nu. 6.* nulla facta mentione *Gennarell. ad d. prag. 7. nu. 16.* qui idem copiose probauit, & *d. Gennarell.* fuit primus commentator *d. prag.* vt ibi per eum *num. 3. Viui.*

decif. prædicta 340. Rice. collect. 1781. Capy. decif. 49. Rice. collect. 437. vbi in fin. adducit 19 *decif. Viui. 427.* si petens ꝑ plus debito debeat ultra condemnationem in expen. puniri in amissione suorum iurium.

Præterea aliam lim. adducunt *Nouar. vbi sup. in fin. & Rice. d. collect. 1781.* quando 20 do ꝑ in libello apponitur salvo iure superflui ambo adducunt *decif. Ludo. Petrus sing. 1.* qui *decif. 117.* dicit idem procedere quando in libello fuit apposta clausula omni modo meliori in quo *Nouar.* adducit etiam *decif. Rot. coram Blanchetto; & præter Ludo. d. decif. 51. dicit Gennarell. d. prag. 7. nu. 35. in fin.* quem vide in materia peten. debitum iam satis factum ad Satoritatem.

N. 9. ibi ¶ & priuatur iure suo. ¶

21 Qua pena ꝑ puniatur plus debito exigens dixi sup. vbi vide supra cit. *DD.* quibus addo *Menoch. de arb. tr. cas. 433.* & creditor plus petendo ad hoc, vt debitum amittat quatuor requiruntur de quibus per *Tbor. in compen. decif. Reg. in ver. creditor petens plus debito vbi adducit Capy. decif. 49. nu. 4. Rice. d. collect. 437.* & vide *Add. ad d. Capy. decif. 49.* Et quia ad hoc, vt incurratur pena prag. debet satisfactio probari per scripturas, vel per apocas de iure validas, vt ead. prag. dictat; adhuc si probatur satisfactio testibus non est exclusiua pena à iure communi statuta, quia generi per speciem non derogatur *Foller. in prax. crim. ver. audiantur excusatores num. 135. Petr. ad decif. Capy. 49. à nu. 3. & ad decif. Gram. 28. num. 27.* verum quod supradicta prag. Ducis Oxunæ non habeat locum quando satisfactio probatur per testes *Galter. in prax. liq. instr. ver. aut facta liquidatione nu. 58. in fin.* quem reuert, & sequitur *Carrabb. d. sing. 191.*

N. 12. ibi ¶ nisi præstet cautionem de parendo mandatis *S. C.* ¶

12 Hæc praxis ꝑ in oleit in omnibus tribunalibus superioribus, ad quæ cum appellatur à citatione super tenore instrumenti expediuntur prouisiones in hanc formam, Comparente N. debitore personaliter, & præstante cautionem de parendo mandatis v.g. *M. C. V.* vel *R. A.* & de se presentando coram Iudice declarando transmittat acta, & per dies, & ita practicatur vide *prag. 9. §. item vogliamo de off. mag. Iust.* & ibi *Rouit. & dixi inf. decif. 72.*

N. 15. ibi ¶ in debitore à quo creditor petat totum cum non debeat nisi partem. ¶

- 23 An creditor ꝑ petens totum cũm debeat petere partem incidat in penam supradictæ *pragm. 7. de fals. que* imponit penam peten- bis debitum vide *Gennarell. ad supradictam*
- 24 *pragm. 7. nu. 34.* vbi etiam quid si creditor ꝑ petat partem debiti, quod fuit integrè satisfactum.
- 25 Et quia qui petit ꝑ antè tempus plus petere videtur; quæro quid sit statutum contra creditorem, qui antè tempus petit, dic, quod debet stare alterum tantum tempus ad conueniendum debitorem. *Alex. conf. 9. vers. vnde videmus nu. 1. Causa de tuto. nu. 194. fo. 387.*
- 26 Verum licebit ꝑ favore publicæ utilitatis antè tempus petere, debitores .n. publici possunt antè tempus conueniri si publicam exactio concernit utilitatē, vt firmat *Loff. in tract. de iur. vniuers. p. 3. c. 6. in prin.*

N. 16. ibi ¶ ex communi opin. ab omnibus recepta in d. l. qui solidum quo loci Bar. & c. ¶ Illam Bar. opin. latè defendit *Ama. conf. 92. nu. 22.* vt dixi sup. ad nu. 2. ver. verum magis omninò viden.

- N. 27. ibi ¶ iura communia tam antiqua, quam noua, ac iuris nostri interpretes detestati sunt creditores peten. plus debito. ¶
- 27 Non modo iura ꝑ loquuta sunt contra creditores, sed etiam contra alios petētes plus. vnde carcerarij petentes plus, possunt, & debent puniri, & qua pena, vide *Capiblan. de 28 Baron. pragm. 19. nu. 41.* & ab officialibus ꝑ sportulæ non sunt exigendæ plus quàm dictat Pandectæ, vt per *Tbor. in compen. ver. sportula: quod malè seruatur, & maxime ab actuarijs, contra quos est emanata Reg. Pragm. 38. de off. mag. iussit. que* pragm. continet pandectam, emolumentorum, & dirēctiuum spectantium ad officium magistratū aſorum, qui exigentes vltra dictam pandectam puniuntur etiam pēna corporali arbitrio Proregis, vt in *c. ult. de gratijs concessis per Ducem Ossune in anno 1585.* inter capitula, & Priuilegia Neap. vt notat ibi *Rou.* qui subdit, quod actuarij neq; a spontè dantibus possunt vltra illam taxam exigere.

- N. 27. ibi ¶ licitum esse reo negare totum propter partem plus debito petitam. ¶
- 29 Sed quid de aſore ꝑ plus re in qualitate petente, an liceat reo negare totum debitum. *Tesaur. decis. 291.* quam sequitur *No- 28. ad pragm. collect. 141. num. 6.* vbi etiam

quid de aſore ꝑ qui egit assilientia, & petijt plus debito, quod illa sententia non dicatur nulla per *Capy. decis. 51.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Beneficiorum petendorum practica.
- 2 Beneficia introducta causa an putantur, et quid hodie nu. 3.
- 4 Beneficia, vt possint obtineri, an requiratur lesionem probare.
- 5 Beneficijs, an possit minor renuntiare in prejudicium aduersariorum, & an minor conuentus ex contractu paterno, vel minor succedens maiori habeat beneficia.
- 6 Vniuersitates habent restitu. in integ. et gaudent omnibus priuilegijs minorum.
- 7 Vniuersitates habent fori electionem.
- 8 Vniuersitas 30. fuculariorum, an habeat beneficia.
- 9 Beneficia, an possit quis cogi ad petendum praxis.
- 10 Preceptum vnicam, et quis petat beneficia, an sufficiat, vel requiruntur plura. c. n. 13.
- 11 Monitio vna, an trina requiratur, et quis amittat beneficia ob non residentiam.
- 12 Precepta plura requiruntur in recognitione apocæ.

AD DECIS. XXI.

- H**uius decisionis meminit *D. Marchio Belmontis Regens de Tappia* in *Const. minorum iura nu. 10. 3. lib. iur. reg. fo. 196.* vbi tradit ꝑ praxim circa petenda beneficia, & *Vifcon. in additio. ad decis. D. de Franch. 261. vers. in eadem decis. nu. 9.* ex qua *D. de Franch. decis. 2. nu. 9.* & 10. habemus, quod causa ꝑ introducta neq; scripturæ præsentantur neq; beneficia conceduntur quanquam contrarium admiserit *Minado. decis. 15.* quam adducit *Author hic,* & ita his temporibus seruati tenentur *D. Reg. Rouit. prag. 53. de offit. S. C. nu. 2.* qui de materia remittendo se ad *Tesaur. decis. 33.* dicit opin. primam de qua in *d. decis. 261.* esse veriorē ex *pragm. 63. §. per lo presente ancora, de offit. Procur. Cef. & illam* sustinuisse, *Aff. in consil. obscuritatem q. 9. n. 13.* Caraut. rit. 71. verum idem *Rouit. super pragm. 11. incip. cursu dilationum sub tit. de ord. Iud. dicit,* reperisse tempore Antonij Capicij post latam sententiam, & intimatè mandata-

mandatum de parendo fuisse concessa ista
beneficia retardando executionem senten-
tię de anno 1533. actuar. Cioffo. Sed p aliud
decretum 9. C. latum post Capy. de anno
1535. fuisse prohibita beneficia post descrip-
tam causam in lista, & de anno 1579 in cau-
sa Dianę Carafe cum multis creditoribus
actuar. Roppulo fuisse per S.C. decretum
referente Lanario procedendum esse ad ex-
peditiorem causam, vt testatur Gallupp. in
sua recenti prax. S.C. p. 2. c. 29. n. 15. Tu vide
Tbor. in Compens. decis. in ver. beneficium, an
sic concedendum, & in ver. minor. siue pupil-
lus. Sed ego in causa propria cum Illust. Co-
mitissa Briatici Delia Sanfeuerina practicaui
referente Fabio Riccardio in anno 1601.
quod introducta causa fuit dictę Comitissę
ex cuius parte in Rota fuit petitiu benefi-
cium concessum actuario Vaxallo, non ob-
stante, quod fuerit replicatum non con-
cedendum esse, quia erat introducta causa pa-
trocinante pro me Domino Io. Vincentio
Macedonio Advocato acutissimo, & erudi-
tissimo Domino meo Colendissimo, sed de
prędictis omnibus vide Imbrian. in tra. de
primo, & secundo benef. confid. 5. per tot. &
presertim a num. 15. fo. mibi 136. Amend. ad
d. D. de Franch. decis. 261. & 421. nu. 5.

3 Hodie verò † per prag. Eminentiss. Card.
Zapata videtur sopita questio, statuitur
enim per illam terminus 20. dierum ad pe-
tendum beneficium a die publicationis, &
secundum 30. dierum sequentium de qua
Pragm. meminit Gallupp. p. 2. c. 29. nu. 18. fo.
222. Idem Madritia lege terminatum testa-
tur Couar. pract. qq. c. 14. n. 3. Imbria. d. confi-
derat. 5. nu. 34.

4 Et quia † pro obtinenda restitutione in-
int. requiritur lęsio, vt per Gallupp. p. 2. c. 1.
n. 6. fo. 281. an ad obrinendũ beneficium ne-
cessę sit probare lęsionem, quod non Rouit.
d. prag. cursu dilationum n. 27. latę Imbrian.
in d. tra. confid. prima nu. 51. vsq; ad nu. 67.
vide Capy. dec. 109. nu. 7.

N. 3. ibi ¶ si minor ipse repudiat re-
stitutiones, & beneficia. ¶

5 Sed an minor † possit renuntiare beneficijs
in pręiudicium aduersariorum Affl. in Con-
f. obfcuritatem nu. 73. & seq. Vrsill. ad Affl.
decis. 89. & de Franch. decis. 269. quos refert
Gallupp. vbi sup. num. 14. Nouar collect. 171.
nu. 7. vide Tbor. in ver. beneficium concessum
Illud autem est vulgatum apud causidicos,
quod pupillo conuenit ex contractu pater-
non non competit restitutio in integrum de
iure Regni, vt per Rit. M.C.V. 234. D. de
Franch. decis. 234. & 364. Idem quando mi-

nor succedit maiori, Affl. decis. 212. Vin. dec.
250. quod intellige quando cum pupillo nul-
lus est actus factus, vt per Petr. ad Gram.
dec. 52. nu. 1. & 2. quod not. quia non omnes,
ita intelligunt; vnde Petr. ibi damnat quem-
dam D. qui non ita intelligebat articulum
istum.

N. 8. ibi ¶ an vniuersitates restituan-
turi iure minoris, vel iure maioris ex
generali clausula. ¶

Adde Losa. in tra. de iur. vniuers. p. 3. c. 18.
fo. 220. & quod vniuersitas † gaudet omni-
bus privilegijs minorum. Respub. ex qui cau.
7 maio. vnde habet † fori electionem, quod la-
tę probat, & decim refert Gallupp. p. 2. c.
6. nu. 58. sed non omittas videre Pasca. de
viri. patr. pot. p. 2. c. 2. nu. 103. vbi refert con-
trar. opin. & ex Carau. refert decis. sed quod
8 vniuersitas † etiam si esset 30. fo. tulariorum
habeat beneficia Affl. in pralud. confid. q. 5.
nu. 4. tu vide Losa. d. tra. p. 3. c. 18. nu. 16. &
Gallupp. p. 2. c. 23. nu. 8. qui subdit secus esse
quando causa esset cum aliquo ptependenti
se esse de nobilibus de quo per Tbor. in ver.
Restitutio in integrum, an competat cętui.
vide eund. Gallupp. qui dicit aliud verbum
circa supradicta p. 3. c. 7. n. 21.

N. 12. ibi ¶ & decreta quod peteret
secundum beneficium. ¶

9 Praxis quomodo † versetur, vt quis possit
cogi ad petendā beneficia, & quę personę
cogi possint traditur a D. Reg. Tapp. loco sup.
cit. nu. 12. Gallupp. vbi sup. nu. 7. & alij citat.
per Tbor. in compend. decis. in ver. mulier in-
uita, & in ver. minor. siue pupillus, an cogi
possit Capy. dec. 110. vid. Imbrian. in d. tra.
de primo, & secundo benef. confid. 5. num. 22.
vbi quod iudex, & parte instante, & ex of-
ficio poterit mandare parti, quod beneficia
petat cum comminatione, & qualiter com-
minatio fieri debeat ibi docet nu. seq. & vi-
de inf. decis. 85. & de prędictis vide etiam
Rouit. prag. 11. de ord. iudic. nu. 39.

10 An autem quando sit pręceptum perso-
nę privilegatę, quod petat beneficium, alias
pręcludatur via sufficiat vnicum pręcepti,
vel requirantur plura pręcepta, nemo ex
nostriatibus, quos vidi id tangit, sed dubium
facit decis. Capy. 205. Ego in ea sum opi-
nion. quod non requiratur nisi vnicum prę-
ceptum, vnicuq; monitio; bina. n. monitio
requiritur in illis casibus in iure specialiter
expressis, qui pręsertim sunt quando quis
venit a principio, & deinde, funditus priua-
tus iure suo, vt videtur Idem Capy. sentit
contra Ang. opin. in d. decis. 205. vt est in casu
priua-

pruuationis principalis actionis, vel accusationis iuxta terminos *l. diffamari C. de ingen. & man. vltra* quod contra *Ang. dicentem* requiri binam monitionem tenet *Alex. in l. i. tit. C. de accus. Rom. in l. quandiu §. i. ff. de aeq. poss. per multas rationes, & regula est in contrarium, quod sufficit vna monitio per Fel. in c. ex literis col. 6. de confit. & ego in S. C. ita praestitui.*

- 11 Faciunt ad praedicta tradita per *Oced. in trañ. de incompatibil. benef. l. p. nu. 12. 24. 25. & 26. vbi verum vna monitio requiritur ad incurrendam amissionem beneficiorum ob non residentiam, vel requiritur trina.*
- 12 Post hęc scripta vidi *Apicell. in opere quod inscribitur tut. im. pauper. tit. de dilatio. Quinquenn. nu. 14.* vbi in praecipis pro recognoscenda apoca dicit duo requiri ex glo. in §. si quis aut. ver. admonitus *Auth. de har. & falcid. vel vnicum cum contumacia, ex Curt. in l. 2. nu. 26. C. de aden. Sed in recognitione apocæ tria requiri praecipia, & ita seruati in prax. & dixi inf. ad decis. 49. num. 16. & nouissimè reperij *Imbria, in d. tra. de primo, & secundo beneficio in d. confid. §. nu. 23.* vbi in terminis nostris, quod vna sufficit cōminatio dummodo fiat cū illis verbis (alias non audietur) secus si fiat cum verbis (alias prouidebitur, vt iuris, nam tale praecipium non dicitur vim peremptorij obtinere, vt procedens ex doctr. *Bar. in l. si apparuit C. de Cobortal. lib. 12. Bal. in l. ad peremptorium ver. 2. quaro ff. de Iudit. Marant. de multipl. alie. nu. 341.**

Joseph Mele.

in donatione remuneratoria.

- 8 Impossibilia, quæ dicantur, & quot modis sumatur impossibile, et impossibilitas a quibus excuset.
- 9 Donatio matrimonij dicitur ob causam, & est irrevocabilis. Et non potest praedici illis quibus est ius questum num. 10. & 13. & quid si matrimonium declaratur inualidum num. 14.
- 11 Donatio contemplatione matrimonij computatur in legitimam.
- 12 Donatio contemplatione matrimonij, an dicatur facta filio, vti filio, vel vti heredi, & num. 16.
- 15 Matrimonium, an sit causa finalis, vel impulsiva donationis.
- 17 Antipaterna vnde dicitur.
- 18 Antipaterna vnde dicitur.
- 19 Donatio matrimonij contemplatione, et propter nuptias quomodo differant.
- 20 Donationis remuneratoria materia.
- 21 Donatio si sit ob remunerationem adhuc medietas estimationis debetur.
- 22 Donatio remuneratoria habetur pro contractu oneroso.
- 23 Donatio contemplatione matrimonij non potest reuocari vitio ingratitudinis.
- 24 Donatio quando reuocatur vitio ingratitudinis qua actione agatur.
- 25 Donatio contemplatione matrim. an rescindatur prout etatis metas reuerentialis lesionis, vel per superuenientiam liberorū.
- 26 Tenor inuestitura non est mutandus, sed sēper seruandus.
- 27 Patronus benef. iur. patr. an possit mutare tenorem fundationis.
- 28 Clausula non aliter, nec alio modo.

AD DECIS. XXII.

IN nouissima editione commen. super Pragm. D. Consiliar. Rouit. meminit huius decisio. in pragm. 1. tit. de abus. in scrib. subl.

N. 1. ibi ¶ an estimatio deberetur, vbi pater donat filio primogenito feudata. ¶

- 1 An donato feudo † sine assensu debeat estimatio quemadmodum, & legato feudo debetur estimatio, de quo inf. decis. 36. tractarunt multi ex nostratibus questionē istā s3. Anna in Consil. diuæ memoriae nu. 139. cl. seq. & alleg. 120. & seq. Anna filius cons. 87. vbi allegat decem, & septem DD. tenentes quod legato feudo non debetur estimatio quibus adde, *Surd. cons. 327. num. 54. vol. 3. Meno. cons. 986. n. 28. vol. 10. & alios. Camill. de*

SVMMARIVM.

- 1 AEstimatio an debeatur feudo donato sine assensu sicuti legato feudo dec. 22. num. 1. & quid si donatur contemplatione matrimonij n. 2.
- 3 AEstimatio loco rei quando sit prestanda.
- 4 AEstimatio, an debeatur legatis bonis emphyteuticis.
- 5 Promittens impetrare assensum, an teneatur ad interesse si non impetrat, & fecit suum posse.
- 6 Promittens factum alienum quando teneatur ad interesse si promittit se facturum curaturum & ibi de marito promittente renuntiationem uxoris, an teneatur si nolit renuntiare.
- 7 Donator, an teneatur de euictione, & quid

de Cort. diuers. iur. feud. in cap. incip. multo-
ties num. 83. cum seq. Orlau. Bambacar. in c.
omnes filij num. 68. si de feud. fuer. controv.
& omnino Tbor. qui refert decisiones in
ver. estimatio feudi legati, & in ver. estima-
tio, an debeatur fo. 23. & in puncto huius
decis. vide omnino D. Confil. Rouit. in d.
pragm. 1. in tit. de abusu in scrib. sub. num.
129. cum multis seq. vsque ad fin. vbi de-
fendit latè validissimis rationibus, quod
donato † feudo etiam contemplatione
matrimonij non debeatur estimatio, cuius
scripta deseruiunt pro add. ad præsentem
decis. omnia enim tacta per auctorem
hic reperies apud eum, ibidem sunt al-
legationes factæ per dictum D. Rouit. in hac
eandem causa eo patrocinante pro Cliente
donante.

3 Extra tamen materiam huius decis. quan-
do præstanda sit estimatio † loco rei de-
bitæ, quæ præstari non potest vide cumu-
lata decis. per Ricc. collect. 1315. Et in
materiam vltimarum voluntatum, Peregr.
de fideicommiss. artic. 10. numer. 97. & se-
quen.

4 Et si legatis bonis † emphyteuticis de-
beatur estimatio vide Ama. decis. 39.

N. 6. ibi ¶ & quoad assensum
quem impetrare promissit dicebat se
porrexisse preces sue maiestati, & fe-
cisse suum posse, sed sua Maiestas no-
luit assentire. ¶

5 An promittens † expediri facere regium
assensum † Prorege, vel eius Vicario tene-
atur ad interesse? quæstio ista distinctione
absolvitur, aut enim promittitur super
solitis, & tunc si promittens non adimplet
promissionem tenetur ad interesse, aut
super insolitis, & quia tunc videtur pro-
mittere, quid impossibile † Principe, &
non tenetur tex. c. si in l. apud Iulianum
§. fin. ff. de leg. 1. vbi not. D. Ann. alleg. 140.
num. 15. Surd. decis. 183. num. 5. Molfes.
conf. 12. num. 18. & seq. D. de Pont. decis.
6. num. 10. & seq. alios nouissimè cumulat,
Viscon. conclus. promittens expediri, vbi ad-
ducit etiam Rouit. loco cit. num. 135. quò
loci Viscon. declarat conclusionem, & doc-
cet, quid facere debeat promissor etiam
quando promissio super insolitis versatur
ne sibi imputetur. Vide etiam Medi. exa-
mi. 17. num. 77. Viscon. in concl. assensus Re-
gius col. 3. vbi citat Lanar. conf. 32. num. 4.
& 5. omnino videndus, & Io. dom. de ann.
post alleg. Ann. in suo conf. nu. 10.

Et quando super impossibili, & impossi-

bilitas fuit præuisa, Rouit. d. pragm. 1. præfer-
tim nu. 178. & seq.

N. 6. ibi ¶ quia docuit fecisse suum
posse. ¶

6 Promittens † factum alienum, & se factu-
rum, & curaturum quando teneatur, vel
non, ad interesse, & excusetur à periurio,
Carocc. latè in tract. de loca. tit. de facti alien.
promissore omnino videndus fo. 215. vide
decis. D. de Franch. 624. Maran. disp. 7. Pa-
sca. de iur. pa. pot. p. 2. c. g. numer. 120. in
allegatio. ibi positis. Viscon. qui alios cu-
mulat in concl. incip. Promittens factum
alienum D. Regen. de Pont. de pot. proreg. tit.
de successionibus mulier. num. 11. & in conf.
153. num. 3. vol. 2. Masull. ad Cap. decis. 93.
Molfes. p. 4 tit. de renuntia. q. 10. numer. 24.
& conf. 11. num. 45. & in tit. de renun. q. 11.
numer. 24. Tbor. ver. promittens. Muscatell.
in prax. de fideiuss. mod. 19. per tot. Regul.
in 2. tom. regular. in ver. permissio facti ali-
eni.

Et quod promissio facti alieni absq; iura-
mento non tenet est tex. in l. eum qui §. Iu-
lianus cl. 2. ff. de Constit. pecun. D. de Pont.
loco supr. cit. & in dict. reg. promissio.
dixi ad dict. Domini de Franch. decision.
624.

Et de marito, an teneatur ad interesse,
si promissit, quod vxor renuntiaret, & no-
lit renuntiare vide supra citatos, & D. de
Franch. decis. 625. Gram. q. 2. post eius de-
cision. quibus adde Valenz. conf. 14. addu-
ctus nouissimè per Mauris. Apicell. in add.
ad tutam. paup. sui Genitoris nu. 695. post hæc
scripta vltim.

N. 7. ibi ¶ donatorem de euictione
non teneri. ¶

7 An donator † teneatur de euictione vi-
de Ricc. collect. 1030. an debeatur euictio ex
donatione remuneratoria Tbor. cum D. per
eum cit. in ver. euictio an debeatur vide eundè
in ver. euictio, an sibi locum vendicat fo.
182. & vltra alios innumeros ibi cit. Viscon.
in concl. euictio 2. col. in fin. fo. 73. & quid in
donatione reciproca. Seraph. decis. 534
num. 3.

N. 8. ibi ¶ impossibilitium nulla est
obligatio. ¶

8 Quæ impossibilia † dicantur, & quot mo-
dis sumatur impossibile. Cagno. in l. impos-
sibilium num. 2. ff. de reg. iur. Pract. pap. in
form. excipiend. contra posit. num. 1. fo. 109. &
ad reg. principalem Peregr. vbi sup. & vide re-
gulistas in ver. impossibilium.

Et à quibus impossibilitas excuset, *Marsil.* recenset omnes casus in l. 1. §. *præterea. n. 120. cum seq. ff. de questio.* quem refert *Petr. ad Gram. decif. 52. num. 6.* & quod impossibilitas duntur, quæ pendet à potestate Principis, *Medi. exam. 17. nu. 78.*

N. 14. ibi ¶ ex causa necessaria nempe contemplatione matrimonij. ¶

- 9 Quod donatio + contemplatione matrimonij dicitur ob causam probat, *Pasca. de vi. pat. po. p. 1. c. 4. n. 39. Ann. conf. 73. & Morot. conf. 43. nu. 7.* ubi ex hoc per superuenientiam liberorum non reuocari firmat idem *Morot. D. de pont. decif. 39. nu. 28.* quem sequutus est *Molfes. 4. p. q. 25. ante nu. 8. in comment. ad consue. Neap.* cuius dicta deferuiunt per addit. ad dicta hic sub. n. hoc 14. à nu. 7. ¶ *seq. ad num. 9. add. Fab. decif. 2. C. de reuo. donat.* quem citat *Ricc. coll. 463. vide Viscont. ad decif. D. de Franch. 205. ver. an donatio facta*, qui multos adducit decisionantes, & confluentes, & quod eiusmodi donatio + sit irreuocabilis *Mastrill. decif. 211. num. 4. & 12.* vti pars ipsius contractus matrimonialis ad quod multos citat *Pasca. ubi sup. nu. 36.* vide etiam *Molfes. conf. 2. & 11.* ubi de materia huius donationis, & *Regen. de pont. de pot. prout. tit. de assen. super. coll. 8. 2. num. 21.* ubi eruditissime fundat, quod nec pater, nec filij possunt aliquo modo præiudicare uxori, & alijs, quibus est ius quesitum ex tali donatione, *Thor. in ver. donatio facta à patre, & 11. seq. fo. 166.* & quod talis + donatio sit irreuocabilis, & computetur in legitimam donatario. *Tesaur. decif. 45. num. 11.* & an facta 12 + filio dicatur facta filio, vti filio, vel filio, vti hæredi *De Pont. d. dec. nu. 2. et conf. 80. Perreg. de fideico. art. 36. post nu. 134. Mastrill. d. decif. 211. num. 16.* & an reuocari + possit, *Cappell. Tolosan. q. 454. Anna conf. 53. vol. 1. num. 22. Reg. de Pont. conf. 25. & d. conf. 1480.* Et quid fit declaratur + matrimonium inualidum, an valeat donatio facta contemplatione illius matrimonij, vide *Viscon. in concl. quæ incip. donatio omnium bonorum* 13 inter viuos fo. 57. Et an + matrimonium sit causa finalis, vel impulsiva donationis, vide *Molfes. & D. sup. cit.* quibus adde tradita per *Surd. dec. 322. num. 84. Mastrill. dec. 301. num. 9. & 11. seq. 4. p. Amen. ad d. D. de Franch. decif. 205.* & aliqua per eundem ad dec. eiusdem Domini 436. à num. 19. & per *Viscon. ad d. decif. 205.* & an in 16 telligitur facta + filijs, vti filijs, vel vti hær. & an pater disponere possit de tali donatione, & de alijs *Mastrill. dec. 301. 4. p. Molf. conf. 10.*

N. 17. ibi ¶ huiusmodi donationes antiphernas nuncupat Imperat. ¶

- 17 Antipherna + dicitur ab anti, quod est contra, & pherna, quod est ætem, quod dos quasi contra dotem data, ut exponit, *glo. in l. cum multa hic cit. C. de don. ant. nup.* G. cuti dicimus in Regno antiphatum ab anti 18 ti + quod est contra, & phatum idest mortem quasi contra mortem, quia vxor lucratur ob mortem, ita explicat *Molfes. p. 7. q. 1. num. 12.* de quo vide *Schard. in suo lexico.* 19 iur. ver. antipherna. Quomodo autem + differat donatio ob causam matrimonij à donatione propter nuptias, vide *Mastrill. d. dec. 211. nu. 19.*

N. 17. ibi ¶ esse donationem antidoralem, & remuneratoriam. ¶

- 20 De remuneratoria + donatione, *Petr. ad Capi decif. 121. ver. reuocari fo. 307.* & ad 21 materiam, quod si donatio fit + ob remunerationem adhuc medietas æstimationis debetur cum ius illud antidorale à matrimonio absit, & decifum testatur, *Anna. sing. 202. Ama. conf. 6. num. 13. ubi numer. 14.* quod interesse illius æstimationis non debetur ex *Minad. in consil. in aliquibus in 1. p. rub. numer. 30. & fin.* 22 Et quod donatio + remuneratoria habeatur pro contractu oneroso, *Magon. decif. Florent. 77. num. 22.* & vide alia dicta per *Thoro in ver. donationes immenses fo. 167.*

N. 20. ibi ¶ prædicta donatio non potest reuocari vitio ingratitudinis. ¶

- 23 Quod donatio + contemplatione matrimonij non potest reuocari etiam ingratitudinis vitio. *Fab. decif. 1. C. de reuo. don. quam adducit Ricc. coll. 467. in prin. Molfes. p. 4. q. 25. num. 27.* Sed qualiter procedat explicat *conf. 2. num. 10. 50. & seq. Nouar. collect. 139. num. 7.* ubi quod donatio ob causam, vult illa non reuocatur ob ingratitudinem, *Boer. decif. 27.* Et quia regulariter donatio + ingratitudinis vitio reuocatur, quia actioe possit agere ille, qui illud vitio intendit reuocare donationem, & contra quem tradit, *Viscon. in concl. incip. donans licet fo. 57.* & de reuocatione donationis ingratitudinis ob vitium, *Pasca. de vi. pat. pot. p. 1. c. 8. num. 103. & seq.* Et an, 25 eiusmodi donatio + rescindatur prætextu ætatis, motus reuerentialis, & lésionis, & an per superuenientiam liberorum, *Thor. in ver. donatio contemplatione matrimonij facta fo. 162.*

N.25. ibi ¶ & mutantes inuestiturę tenorem. ¶

26 Adde quod tenor † inuestiturę non est mutandus sed semper seruandus, vt probat *Vifcon. in concl. incip. Tenor inuestitura*, vbi multos adducit, vide tradita per Ric. collect. 1625. Capib. in pragm. 8. de Baron. num. 13. & seq.

27 Sed an compatronus † beneficij possit mutare tenorem fundationis, & de iure patris hereditario facere gentilitium scripsi multa pro D. Antonia Labini pro negatiua contra D. Lucretiam Labini, & licet Cur. Episcopalem Bitonti fuerit decifum pro dicta D. Lucretia, tamen pendet appellatio, vide Allegationes positas inf. ad decif. 28.

N.33. ibi ¶ talem protestationem non aliter, nec alio modo. ¶

28 De ista clausula † multa dixit sup. author sub num. 5. quib. adde tradita per D. Consiliari. Rowit. loco citato sup. & quod inducat formam *Benuen. Stracc. de mercato. fo. mibi 116. num. 7.* & de ista clausula vide Seraph. in *decifion. 114. 483. 838. & 1063. Ricc. collect. 526.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Exulatus à propria patria dicitur exulatus ab eius territorio, & districtu.
- 2 Patria, & Ciuitas licet idem sunt, tamen latius est verbum patria, quam Ciuitas, & num. 3.
- 4 Prohibito ingressu in propriam patriam prohibetur ingressus in Ciuitatem.
- 5 Guidatus prohibitus intrare in Ciuitatem si fuit captus extra muros est excarcerandum.
- 6 Interdictum Ecclesiasticum extenditur etiā ad suburbia Ciuitatis.
- 7 Exulatus à Ciuitate si accedit ad suburbia, & portas Ciuitatis, an incidat in exilium.
- 8 Extensio non fit in penalibus de persona ad personam, nec de vno casu ad alium saluti, vt nu. 9. & 10. & 13.
- 11 Pactum penale per quod interdicitur pomerium, aut suburbium extenditur ad Ciuitatem,
- 12 Prohibitus per sententiam ab honore minoris, censetur etiam prohibitus à maiori.

- 14 *Vfus communis loquendi plus est, quam quęlibet propria verbi significatio*, & est seruandus etiam in materia odiosa, & penali num. 15.
- 16 Ciuitas, & patria sicut sunt vnum, & idem ita, & municipium.
- 17 Ciuitatis appellatione venit districtus, & territorium.
- 18 Probatio, quod locus sit in districtu, quomodo fit.
- 19 Villa, castra, territoria adiacentia quando veniant appellatione Ciuitatis in materia fauorabili.
- 20 Ciuitas est caput territorij.
- 21 Ciuitas, & casalia sunt vnum corpus, & quę appellatione ciuitatis veniant.
- 22 Territorium quod dicatur.
- 23 Feudo vendito veniunt casalia, & suburbia solita accedere.
- 24 Territorium, an contineat mare.
- 25 Bannitus à territorio, an censetur bannitus à mari adiacenti, & nu. 27.
- 26 Testamentum factum in lictore maris, vbi sacrum censetur.
- 27 Mare eius est imperij cuius est territorium illi adiacens.
- Natus in territorio dicitur natus in Ciuitate.
- 28 Territorij ambitus, quę comprehendat.
- 29 Captus in territorio quando quis dicatur.
- 30 Ecclesia an dicatur de territorio, & habeat territorium.
- 31 Bannitus captus extra territorium bannientis, an valeat processus, & exequutio contra bannitum.
- 32 Territorium quomodo distinguatur à districtu, à comitatu discessi, & alijs.
- 33 Exulatus an possit per mania, et territoria à quibus fuit exulatus permanere per modicum tempus, & per diem, & noctem, & 37.
- 34 Transitus simplex exulatis non censetur prohibitus.
- 39 Exulati animus quomodo possit probari.
- 36 Guidatus an possit transire per loca prohibita.
- 38 Exilium, vt quis dicatur fregisse quid requiratur.
- 39 Extensio fit quando tractatur de delictis puniendis.
- 40 Alex. Turam. laudatur.
- 41 Exulare, an possit Iudex aliquę extra suam iurisdictionem.
- 42 Exulatus finito tempore exilij potest redire ad locum à quo fuit exulatus absq; licentia & decreto.
- 43 Relegationis, & exilij à loco fugientis pena.

Fugiens à trirremibus qua pœna puniendus s.

44 *Nobilis exulatus, vel relegatus si in casu fractionis exilij, vel relegationis suras fecit trirrenes, an possit ad trirrenes cum effectu condemnari.*

45 *Nobilis quo ad se potest remittere nobilitati, si quis quo ad alios.*

46 *Exilium frangens pietatis, vel amoris furore an excusetur à pœna.*

47 *Amoris furore facta excusantur. Exilium frangenti ex probabili causa, an duplicetur.*

49 *Exilium unde dicatur, & an si simpliciter proferatur intelligatur de perpetuo, vel temporali.*

50 *In exilium condemnato, an possit dari facultas redimendi.*

AD DECIS. XXIII.

Huius decif. nouissimè meminit, *Rot. prag. 1. de delegat. nu. 6. in vlt. impress. Ricc. nouiss. collect. 2680. 7. p. vbi multa reperies ad materiam huius decif.*

In qua duplici ratione concluditur, quod
1 exulatus à propria patria dicitur exulatus ab eius territorio, & districtu. Primò quia in sententia præcedebant illa verba à Ciuitate Neap. eius territorio, & districtu, quæ censentur reperita in illis verbis (à propria patria) Secundò quia etià circumscriptis prædictis exulatus à propria patria celsetur exulatus etiam ab eius districtu, & territorio,
2 quia licet patria, & Ciuitas si idem sint tamè latius est verbum patria, quam Ciuitas, & in plus se habet, quàm Ciuitas, & ideo continet etiam territorium per alleg. hic per Authorem n. 9 alias exilium redderetur elusorium, quib. addè tradita per *Pasca. in tra. de vi. pa. pot. p. 4. c. 3. nu. 23.* vbi per dvos tex. probat,
3 q. patria, & Ciuitas si sunt sinonima, cuius dicta videntur aduersari huic decif. dum concludit, quod prohibito ingressu in propriam patriam, quod prohibetur ingressus intus Ciuitatē, & dicit, quod cum à R. A. Salerni fuit
4 ser captus de anno 1506. guidatus à extra muros Ciuitatis, quā fuit prohibitus intrare fuit per Excellētiss. Com. Mirandā tūc huius Reg. Proreg. eiusq. Coll. Cō. ordinatū quod si fuerat captus extra muros Ciuitatis statim excarceraretur, & ita exequutum.

Verum id fuit, quia fuit prohibitus intrare, & accedere ad Ciuitatem, de quo in guidato vide *Nouar. ad prag. coll. 113. n. 3. et seq.* secus est per hanc decif. quando quis exulatur ab aliqua Ciuitate, quia alias exiliū red-

deretur elusoriū per tradita hic per Authorem, quæ adiuuuntur ex c. si Ciuitas de sen. excom. in 6. vbi Ecclesiasticum interdictū tetiā ad Ciuitatis suburbia extenditur, ea ratione particulari ne illius edicti sententia vilipendatur. Verum adhuc, *Capib. in prag. 7. de Baron. nu. 47. fo. 193. in nouiss. impress. tenet*
7 quod si aliquis à fuit exulatus à Ciuitate, & ille accedit ad suburbia, vel ad portas, quod non incidit in exilium si præcisè non fuit interdictum territorium per doctrinam *Bart. in l. 1. ff. de Cloacis §. hoc interdictum l. 2. ff. de ver. sig. & Meno. de arbitrar. q. 99.* Sed an patris appellatione veniant suburbia, vide *Graff. cons. 5. num. 21. sub tit. de regular. tom. 2.*

N. 3. ibi ¶ in pœnalibus non fit extensio. ¶

8 In pœnalibus si non fit extensio de persona ad personam, *Parin. cons. 85. num. 72. Giurb. cons. 41. num. 1. & seq.* quod declarat num. 20. et 22. nec de vno casu ad alium not. *scriben. in l. si verò §. de viro ff. sol. ma. in autb. quas actiones C. de Sacros. Eccl. in Clem. 1. de elect. & est tex. not. in l. at si quis in §. diuus autem marcus ff. de relig. quem tex. extollit, Bal. in l. 3. in prin. C. de epis. & Cler. Dec. & Cagno. in l. factum suum §. pœnalibus col. 2. ff. de reg. iur. & communem dicit, Ias. in l. cum quidam num. 10. & 24 ff. de liber. & postb. latè *Crau. de antiq. p. 5. nu. 17. Viu. com. opin. ver. extensio ver. in odiosis innumeros cumulat, Giurb. cons. crim. 6. num. 17.* Quos consultò omitto. Prædicta tamen regula
9 non procedit quādo si est eadem ratio, quia tunc in pœnalibus fit extensio de vno casu ad alium ex identitate rationis expresse, *Giurb. d. cons. 6. num. 7. & probat tex. in l. cum mulier, vbi Alex. ff. sol. matr. Gen. in d. c. si Ciuitas §. 1. in prin. de sen. excom. in 6. Det. in d. l. si factum §. in pœnalibus in 7. Fallen. Ias. in d. l. cum quidam §. fallen. quos vide circa alias fallen. d. regul. & vide alios nouissimè adductos per *Apicell. in comm. de fispit. offit. num. 117. & filium add. ibi num. 815. fo. 70. post hac omnia scripta visi,* inter quas illam non omittant, quia facit aliquāter ad hanc decif. & est, quod non solum ex identitate rationis, & in pœnalibus
10 fit extensio, verum etiam à maioritate si rationis, vt inquit *Vrsill. ad Aff. decif. 334. in fin. & 369. num. 4.* alios cumulat, *Giurb. d. cons. 6. num. 17.* præter quos vide, *Alex. in addition. ad Bald. in l. mancipia ver. turbans de ser. fugit. Roce. de Curt. in repet. si. de consuet. in 7. lim. fuisse tex. in l. cui pacto*
11 *ff. de ser. aspor. vbi pactum si pœnale per***

per, quod interdicitur alicui pomerio, aut suburbij extenditur ad Ciuitatem, vt à fortiori ad Ciuitatem accedere non valeat, & tex. similiter in l. relocatori §. potest ff. de in-
 12 terd. & releg. vbi prohibitus ꝑ per sententiā ab honore minori à fortiori censetur prohibetur à maiori. Et quamuis glo. & scrib. in d.
 13 Auth. quas actiones tenent ꝑ quod in correctorijs non debeat fieri extensio à maiori-
 rate rationis, & sit communis, vt inquit Det. in l. non debet cui, quod plus ff. de reg. iur.
 nu. 4. tamen dubium non est, quod talis extensio fieri debet quando si non fieret, resul-
 taret absurdum, prout concludunt, Doct. in l. in suis ff. de lib. & postb. Det. in c. quia in
 tantum de praben. nu. 6. & concludit Author nosler hic nu. 12.

N. 6. ibi ¶ & si aliter esset communis vsus loquendi. ¶

14 Adde quod communis ꝑ vsus loquendi plus est quam quauis propria significatio vocabuli l. habeo ff. de supell. legat. c. 2. et c. quauis, & ibi Abb. de verb. signific. tex. in l. librorum §. quod tamen cassius ff. de leg. 3. Euerar. in centilog. argum. in loco ad commun. vsu loquen. Mozz. de contract. tit. de stipulatio. nu. 33. fo. 70. Peceb. de testam. coniug. lib. 5. cap. 2. nu. 1. vbi multos cumulat, & in fin. d. lib. 5. & omni regulæ omniq; cōstitutioni derogat in interpretationibus faciendis, glo. in l. librorum hic alleg. §. quod tamen cassius ff. de leg. 3. cum alijs alleg quibus adde c. 1. de in iur. & dam. dat. lib. 6. Alex. conf. 69 in fin. lib. 6. in-
 cip. perspectis bis, & conf. 25. consideratis ver-
 bis nu. 13. vol. 7. Soc. conf. 152. in prin. incip. casus iste vol. 1. Estq; communis vsus loquen-
 15 di de tanti momenti, vt etiam in materia odio-
 sa, & penali seruandus sit, Abb. in c. 2. de arb. in prin. Crauet. omnino viden. conf. 166. n. 10. & conf. 293. nu. 6. Ac etiam in statutis com-
 munis vsus loquendi præualet, licet statuta strictè intelligantur, & quando id procedat Giurb. consue. Messin. glo. 1. n. 9. p. 1. c. 1. quem
 vide in alijs locis ad d. consuet. cit. per Api-
 cell. fil. in add. ad cōm. de susp. off. n. 320. fo. 70

N. 9. ibi ¶ Ciuitas, & patria idem sunt. ¶

Adde Pasca. d. p. 4. c. 3. nu. 23. Lofe. in tract. de iure omiur. p. 1. c. 2. nu. 30. fo. 30. & sicuti Ci-
 16 uitas ꝑ & patria idem sunt ita etiam muni-
 cipium, & Ciuitas dicit ibi Lofe. apud quem
 multa similia.

N. 9. ibi ¶ & ideo comprehendit ter-
 ritorium, & districtum. ¶

17 Adde quod etiam Ciuitatis ꝑ appellatione venit districtus, Rice. collect. 1387. ver. nota-
 tamen, & quod venit Ciuitatis appellatione
 territorium glo. in l. 2. C. de mun. & orig. lib.
 10. vnde conuert. Civ. Neap. comprehendit
 etiam casalia, & districtus D. de Franch. decif.
 18 604. vbi etiam habes quomodo admittatur
 probatio, quod locus sit in districtu ex Se-
 19 rapb. decif. 1370. Et quando Villæ ꝑ Caltra,
 territoriaq; veniant adiacenti ad ipsam Ci-
 uitatem in materia fauorabili, Lofe. d. tract.
 20 p. 3. c. 3. nu. 2. vbi nu. 4. quod Ciuitas ꝑ est ca-
 21 put territorij, & quod Ciuitas ꝑ & casalia
 sunt vnicum corpus Consil. de Georg. alleg. 15
 in prin. & vide que dicam inf. ad decif. 74. &
 latè quæ veniant appellatione Ciuitatis, &
 si veniant suburbia, & quod in hoc standum
 est vsui communi D. Iaco. de Graff. in conf. 5.
 sub tit. de regular. ser. per tot. vol. 2. & an ap-
 pellatione patriz suburbia sup. nu. 7.
 22 Quod autem dicatur ꝑ territorium, Rice.
 collect. 1633. vbi latè de territorio, Meno de
 præsump. lib. 3. præsump. 97. num. 3. & 6. &
 quod sit nomen generale, Assl. inf. cit. &
 quomodo differat à districtu, Capibl. de Ba-
 ron. pragm. 8. p. 2. num. 14. & 15. fo. 265. vbi
 23 venditio ꝑ feudo veniunt casalia, suburbia
 solita accedere. De Pont. conf. 57. Capibl.
 vbi sup. in prin. & num. 13. Et au territo-
 24 rium ꝑ contineat mare vide DD. quos ad-
 ducit, Assl. in consl. si damna clandestina nu.
 9. D. Regis Cōsan. nouissimè in l. vn. C. de clas-
 25 si. lib. 11. fo. 173. vbi bannitus ꝑ à territo-
 rio non dicitur bannitus à mare territorio
 adiacenti de quo ibi per eum num. 6. apud
 quem multa similia num. seq.

26 Et testamentum factum ꝑ in lictore ma-
 ris, vbi factum censetur decif. Delphin.
 346. nam mare eius est imperij, cuius est
 territorium illi adiacens, vt latè probat no-
 uissimè, Giurb. conf. 79. num. 30. vbi subdit,
 quod propterea bannitus à territorio dicitur
 etiam bannitus à mari, Felin. in c. Rodulphus
 num. 12. de rescrip. Marf. de banni.
 ver. Ciuitate nu. 150. & natus in territorio
 dicitur natus in Ciuitate probat, tex. in l.
 qui ex viro ff. ad municip. glo. in l. 2. C. de mu-
 ni. & orig. lib. 10.

28 Quæ autem comprehendat ꝑ ambitus
 territorij docet Bal. in c. licet causam an-
 te num. 7. & ibi Felin. ante num. 2. de proba.
 & in c. Rodulphus de rescrip. ad sciendum,
 29 an quis capiatur ꝑ in territorio, vel extra,
 & an captus in Ecclesia dicatur captus in
 30 territorio, & Ecclesia dicatur ꝑ de territo-
 rio, & habeat territorium Pasca. vbi sup. nu.
 25. & seq. vbi refert decif. S. C.

31 Et de bannito capto † extra territorium bannientis si valet processus, & exequutio contra bannitum *Reg. Constan. xbi sup. num. 125. fo. 206. Pasca. de vi. pa. pot. p. 6. n. 1.*

Quomodo autem † distinguatur territorium à districtu vide *Benedict. de iur. protom. in prin. consil. Sancimus nu. 16.* vbi quid sit territorium; quid districtus quomodo vnum distinguatur ab altero, & à Comitatu diocesis, & alijs & quod de dicta per *Schard. in suo lex. iur. in ver. districtus, & ver. territorium.*

N. 10. ibi ¶ quod esset si extra menia patriæ complere posset exilium. ¶

32 Sed an possit exulatus † per menia, & territoria à quibus fuit exulatus, vel in illis permanere per modicum temporis spatium, ut per diem, & noctem, quod sit, quia non dicitur venisse, qui non stetit *1. de iud. & fingitur non fuisse in loco*, qui ibi breui tempore permansit *Lex factio ff. de her. inst. cum alijs alleg. per Pasca. p. 4. c. 3. nu. 22.* vbi subiungit, quod simplex transitus † nunquam censetur prohibitus, *Vis. decif. 505. Petr. ad Gram. decif. 34 n. 2.* quod varijs modis probati idein tenet *Foller. prag. 1. de exul. nu. 45. & post eum, Rouit. prag. 1. de Guida. nu. 45. & nouissimè, Capibl. de Baro. prag. 7. nu. 43. fo. 193.* qui ex multis docet quomodo possit † probari illius exulati animus *n. seq.* & in guidato vide, *Petr. ad Capy. decif. 155. Nouar. ad prag. collect. 213. num. 3. & 36.* si guidatus potest transire per loca prohibita, vel non, & quia *Pascales* exemplificando loco *sup. cit.* moram † modicum illam exemplificat in quatuor dies, ego valde dubito de hoc exemplo, redderetur. n. exilium elusorium si quis posset stare per spatium quatuor dierum in loco à quo fuit exulatus vnde per transeo cum *Rouit. & Capibl. firmanibus*, quod transiens non incidat in exilium dummodo appareat de animo, poteris cogitare.

38 Ut autem quis dicatur incidisse in exiliū † an debeat capi, & comprehendi intra confinia ei prohibita, vel sufficere esse visum in loco prohibito vide *Capibl. loco cit. num. 42.* & quod requiratur apprehensio dicit seruari in *M. C. V. Viscon. in concl. incip. relegatus si ad exulatus*, vbi idem dicit tenere, *Vis. decif. 505.* licet aliter seruari in Regno Cataluniæ testetur *Peguera decif. 90.*

N. 11. ibi ¶ nē delicta remaneant impunita sit extensio. ¶

39 Quod fiat extensio † quando tractatur de delictis puniendis, & coercendis *Francib. de. 40 cif. 315. num. 8.* si delicta † remaneant impu-

nita extensione nō facta. *D. Alex. Turamin.* preceptor meus lector Primarius tempore quo Il. studio in Civitate Neap. operam nauabam in Alma Academia Neap. vir celeberrimus in l. non puto ff. de iur. iur. p. 1. c. 3. n. 64. *Farin. frag. p. 1. num. 148. & seq. Ofasch. decif. 67. num. 6.* cum alijs nouissimè cit. per *Giurb. cons. crim. 6. nu. 18.*

N. 13. ibi ¶ tam à propria patria, quam eius territorio, & districtu exilium censeretur datum. ¶

41 Sed an iudeus † possit exulare, vel relegare aliquem eius subditum extra prouintiam, & locum suæ iurisdictionis non subiectum *Clar. & ibi Baiard. q. 71. nu. 12. Rouit. prag. de contum. & Farin. 6. vol. frag. p. 1. num. 69. & 70. Apicell. alleg. 3. nu. 23. Ricc. decif. 28. p. 2. ad quos se remittit Viscon. in d. concl. exulatus*, vbi etiam quod exulatus † potest finito exilio recedere, & ad patriam reuerti absque licentia, & decreto superioris, quia dies illa vltima licetiat relegatum, siue exulatum ex *decif. Surd. 75. num. 3. & 244. Ricc. l. 72. & 139. p. 2.* & alijs, quos cumulat *Amend. ad decif. D. de Francib. 116. nu. 3.* vbi ex *Franc. Marc. decif. 362.* dicit quod exulatus debet probare fines exilij.

42 De pena autem † fugientis ab exilio de iure communi, & Regno. *Amend. vbi sup. nu. 9. vide Clar. Gomef. Gaball. & Farin. cit. per Viscon. vbi sup. quibus addit Giurb. nouissimè cum alijs per eum cit. cons. crim. 47. num. 1. & seq.* & de pena rumpentis deportationem vide *Tbor. in compend. decif. ver. deportati rumpentes fo. 146. Nouar. collect. 202. nu. 3. Petr. ad Gram. decif. 6. nu. 4. vide inf. decif. ult. n. 1.* & de iure regni quomodo insignatur pena exilium frangenti *D. Rouit. prag. 2. de relegat. num. 2. & 44. in 3. & vlt. impress. Capibl. vbi sup. n. 35. & seq.* vbi de pena fugientium à trytemibus, & deportatione ex Prouisione *R. Pragm. vbi nu. 38.* habes quod si nobi-

43 lis relegatus † vel exulatus iurasset trytemes in casu fractionis relegationis, vel exilij quod potest ad trytemes condemnari, nam

45 potest nobilis † quoad se priuilegio suæ nobilitatis renuntiare secus in præiudiciū aliorum, vt ibi *nu. 39.* & an debeat puniri vnica pena, vel duplici s3. pena prag. & fideiussionis *Petr. vbi sup. nu. 3. & 5. vide Pasca. post alios in tract. de iur. patr. pot. p. 4. c. 2. nu. 88.*

46 Et quid si quis frangat † exiliū n. pietatis causa puta videndi parentes infirmos, an puniatur pena frangentis exilium, vel excusetur, vide *Anna alleg. 40. & Petr. ad Gram. decif. 6. nu. 3.* post hæc scripta visus.

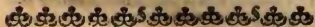
Et quid si rumpat exilium furore amoris,

an excusetur à pena, quod sic *Giurb.d.conf. 47. per tot. Clar. q. 60. nu. 37. & q. 68. n. 11. & amoris* † furore facta, quæ defendunt recentet *Rice collect. 2. 117. & 2706. & quod amore captus æquiparatur furioso*, & quod mitius puniatur si deliquit *Pascal. d. p. 4. c. 5. num. 61. adde latè tradita per Oino. in herat inslit. de success. subl. num. 7. & per Felician. tract. de censib. lib. 2. c. 2. n. 15. fo. 16. & amor, affectio, affinitas, & sim. quam excusationem pizebeant à delicto *Tirag. de pen. temp. caus. 22. Petr. ad d. decis. Gram. 6. nu. 2. In illis autem, qui ex probabili causa frangunt exilium sit prouisio, quod redeant in causam suam* absq; additione duplicationis exilij, vel alterius pœnz prout tradit *D. Rouit. in prag. 7. de condemnatis in fin. in ult. editione*, & quando tractatur de duplicatione exilij, quod non duplicetur in pena remigationis vltra decennium vide *Reg. Pragm. 4. sub tit. de releg.**

Et quid si tracto exilio, vel relegatione efficiatur clericus de *Franch. decis. 395.*
 49 Exilium † verò vnde dicatur, & an prolato verbo exilium intelligatur de perpetuo, vel de temporali tradit *D. Reg. Tappia in Const. ea que in tit. de official. in Regn. consist. num. 31. & 36. D. Rouit. in prag. 2. de iurisdict. inu. non turb. & aliqua in materia exilij per eundem in d. pragm. 1. de releg.*
 50 Et quando quis † condemnatur ad exulandum, an possit ei dari facultas redimendic, quod non si non adest remissio partis prohibente *Regia prag. 45. sub tit. de offit. mag. iust. secus existente remissione partis, quia tunc loco compositionis habetur*, & ita in dies praticamus, & testatur, *Petr. ad Gram. decis. 37. nu. 6.*

Joseph Mele.

SV. M. MARIYM.

1. *Rit. M. C. V. 49. est triplicatus sub nu. 51. & 61. loquitur de excessibus officialium puniendis ab ipsa M. C. cuius materia apud quos tractetur.*
2. *An extendatur ad omnes officiales, etiam actuarios.*
3. *Actuarij sunt officiales, & quomodo, & an sint annales, & nu. 44. & an possint esse in propria patria.*
4. *Sindici electi, camerarij, & bagliui officialium nomine non comprehenduntur n. 45.*
5. *Officialium nomine comprehenduntur solent illi qui iuris d. habent.*

6 *Officialium nomine, an comprehendantur actuarij, an seruientes, & quando, & nu. 7. & an comprehendantur scribe nu. 8. & an cines associantes sam. Curia nu. 6.*

Et an scriba possint acta scribere.

10 *Actus qui sunt rogati à scribis substitutis si ab actuarijs signantur sunt, ac si ab eisdem actuarijs fierent.*

11 *Scribe possunt omnes actus facere præter obligationes penes acta, contrarium tamen seruatur.*

12 *Instrumenta, an possint liquidari contra Mag. actorum S. C. & an contra eorum sententias referuntur decisio.*

13 *Actuarij S. C. non recognoscuntur à M. C.*

14 *Regij Consil. non cognoscuntur à M. C. vide n. 16. Sed visitantur à Regio visitatore n. 16.*

15 *Barones, an recognoscantur à M. C. & quid in R. Consiliarij.*

17 *Presidium, & Reg. Auditorum delicta, an recognoscantur à M. C.*

18 *Officiales conueniuntur sub quo militant.*

19 *Officiales, an cognoscant de delictis eorum seruientium, & iniurijs eisdem illatis.*

20 *Officialis procedens, vti delegatus à quo cognoscatur.*

21 *Officialis delinquens intuitu officij recognoscitur à M. C. & non aliter extendit, siue delictum sit passiuum, siue actiuum n. 22.*

23 *Gratia facta inquisito de diffida data contra officialem extra officium, an valeat.*

24 *Offensa que dicatur facta officiali, & an debeat esse grauis, vel sufficiat minima, & quando dicitur facta ob officium nu. 27. & qua pena puniatur offendens officialem.*

25 *Officiales quando dicantur delinquere in officio, vel intuitu officij.*

26 *Officiales qua pena puniuntur in statu Ecclesiastico.*

28 *Officialis delinquens in officio intuitu officij, an possit post officium finitum recognosci à M. C. & an in propria patria.*

30 *Officialis si durante officio inquiratur, an erit officio, & exercitio officij priuandus.*

31 *Officialis delinquens non intuitu officij, sed extra à quo cognoscendus dislin. vsq; ad num. 37.*

32 *Præsi potest cognoscere de delicto commissio per officialem non intuitu officij dummodo id faciat cum licentia D. Proregis.*

33 *M. C. V. quando citat Reg. officiales id facit cum licentia Proregis.*

34 *Reg. Audientia bodie cognoscunt de delictis officialium, & an de delictis Baronum. n. 35.*

35 *Reg. Audientia Baren. & Hydruntina habent titulum Sacra, & possunt spiritum insufflare.*

37 *Officialis delinquens extra officium non priuatur officio.*

38 Ba.

- 38 Baronibus, an sit concedenda remissio per Vas fallos offendentes officiales latē.
- 39 L. nullum C. de test. in quibus casibus procedat.
- 40 Officiales baronum, an possint dici Regij. Barones Regij officiales dicitur.
- 41 Baro quod non possit cognoscere de delictis of ficialium quomodo intelligendum.
- 42 Curialium appellatione veniunt aduocati, procuratores, actuarij, & scribe.
- 43 Actuarij destinati ad conscribendum acta cum Iudicibus faciunt unum corpus.
- 45 Castellani, & Iudices Baiulorum a quibus cognoscendi.
- 46 Officiales non debent secreta reuelare, quod procedit in actuariis.
- 47 Secretum quod dicatur.
- 48 Actuarij male faciunt propalando inquisitis processus informatiuos, & tenentur pena falsi.
- 49 Actuarij ante publicationem processus in ciuilibus non possunt parti ostendere articulos partis aduersa, sed debet penes se secreta retinere articulos, & examen alias pena falsi tenebitur.
- 50 Actuarius Syndicatus non potest querelas pendente termino ad porrigendum demonstrare sindicando, & partibus sub pena falsi.
- 51 Actuarius secreta reuelans Iudicis arbitrio punitur, ubi de Consiliarijs assessoribus Iudicibus, & sim.
- 52 Secreta Principis reuelans dicitur proditor.
- 53 Fidei iussiones capiuntur per actuarios, & modo di fidei iussionum diuersi.
- 54 Obligationum penes acta, & fidei iussionum capiendi modus nouissimē Reg.
- 55 Fidei iussiones capiuntur risico actuariorum, secus si mandato Iudicis nu. 56. & quomodo de tali mandato debet consistere n. 57.
- 58 Casus, in quibus actuarius non recipiendo idoneum fidei iussorem excusatur.
- 59 Idoneus fidei iussor quis dicatur.
- 60 Fidei iussionum, que stipulantur penes acta, et illarum, que stipulantur per Notarium & per actum publicum differentia.
- 61 Assertioni Notarij, vel actuarij asserentis hac verba. Talis de tali fidei iussit pro tali, an credatur.
- Iuratorium ad cautionem quibus casibus quis admiſſatur.
- 62 Obligationes penes acta per actuarium capiuntur, & scribuntur, & nō per scribas 63.
- 63 In obligationibus capiendis actuarij semper dicuntur habere mandatum Iudicis.
- 64 Actuarij debent conscribere librum in quo tales obligationes scribant, & quomodo iste liber conscribi debeat.
- 65 Obligationes penes acta accusantur nulla preuia citatione etiam a creditore in cuius absentiam fuerunt stipulate, & de parata illarum executione, & quod liquidantur etiam per procuratorem.
- 66 Obligationes penes acta, an habeant executionem contra heredes, & quid si est obligatus laicus, qui postea est effectus clericus num. 67.
- 67 Obligationes penes acta, an semper, & omni tempore habeant executionem paratam, et quid si opponatur executio nullitatis, & hostica.
- 68 Instrumenta elapsis annis triginta a die nate actionis liquidari non possunt.
- 69 Obligationes penes acta habent executionem paratam si tamen sint liquide, & quid in obligationibus Cur. Baiulorum.
- 70 Actuarij in capiendis obligationibus penes acta quid obseruare debeant, & nu. 73.
- 71 Notarij, & actuarij de iure communi non tenentur ad aliud, quam ex corum assertionibus cognoscere contrabentes.
- 72 Testes an teneantur cognoscere contrabentes.
- 74 Obligationes penes acta, an die feriato capiuntur, & extra curiam.
- 75 Obligationum penes acta non modo originalia, sed exempla habent executionem paratam intelligi, et nu. 76.
- 76 Obligationis penes acta si presentatur copia, & originale non reperitur, copia nō probat.
- 77 Obligatio penes acta si capitur per actuarium alterius territorij, an habeat executionem.
- 78 Actuarius Vassallus, an prohibeatur capere obligationes pro suo Barone assertur decif.
- 79 Actuarius secundarium causarum, an possit capere obligationes penes acta.
- 80 Obligationum penes acta, & instrumentorum discrimen.
- 81 Actuarius de mandato Iudicis examinat testes, etiam ab futuros nu. 83.
- 82 Testium examen an, & quando possit per Iudicem actuario committi.
- 83 Testibus in recipiendis examinatos non potest alium substituere sed proprijs manibus scribere, & in quo examinatore procedat num. 84.
- 85 Actuarij in criminalibus quomodo testes recipere debeant.
- 86 Actuarij dicta testium, tam pro, quam contra siscum scribere integre debent inuoluit contra illos, qui contrarium faciunt.
- 87 Actuarius in criminalibus, an possit cogere testes ad testificandum extende nu. 88.
- 89 Iudex sine magistro actorum etiam non potest, quia nulla sunt acta ab actuario non scripta.

- 90 *Dicta in officialibus militat in actuarijs.*
 91 *Actuarius debent esse annales.*
 92 *Officiales non possunt esse in propria patria, item actuarius.*
 93 *Regina Ioanna, de qua meminit Author in hac decis. que fuit.*
 94 *Actuarii interficiens, an gaudet indultu.*
 95 *Officiales, & ministros offendentes, & occidentes non gaudet indultu.*
Et de quibus ministris intelligitur, & an offensus intelligenda intuitu officij.

AD DECIS. XXIV.

DE hac decis. cuius meminit, *Viscon. ad D. de Franch. decis. 407. ver. adde, & Mari. Giurb. conf. crim. 89. nu. 6. Ricc. collect. 2658. et & 2776. Thor. in compend. decis. in verb. occidens magistrum actorum fo. 399. in ver. remisio, & in ver. actuarius, an officialis dicatur, vbi testatur nouissimis temporibus fuisse per plures decisiones S. C. per eum relatas iudicatum contrarium. Et cum in hac decisione sit mentio de Rit. M. C. V. sciendum, quod
 1 **dicti Rit. sunt secundum ordinem Carauit. 49. 51. & 61. iisdem verbis compositi, & triplicati, & hæc verba continent omnes, (Itē quod Curia ipsa, & quilibet ipsarum cognoscat de excessibus officialium aliorum delinquentium in eorum officijs ea exercendo, & non aliter.) hæc sunt verba d. Rit. quorum materiā exornat Ricc. collect. 433. & 2285. illorūq; in viridi obseruatione esse in hoc regno testatur *D. de Franch. in cit. hic decis. 407. & 273. de qua materia vide Masfrill. decis. 147 nu. 26, & 188. num. 21. D. Reg. de Pont. in tra. de potest. proreg. fo. 84. num. 3. D. Reg. Tapia in consil. magister num. 1. lib. 2. lu. reg. fo. 261. Nouar. in prag. coll. 164. Baiard. ad cla. 9. 16 nu. 10. fo. 125. & 935. num. 10. fo. 179. Gallup. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 6. nu. 103. fo. 100. Capibl. pragm. 5. de Baron. nu. 57. qui extendit d. rit. vt intelligatur de omnibus***
 2 **officialibus etiam in actuarijs in presenti decis. quos officiales etiam fuisse Thor. in ver. actuariorum delicta. De Ponte conf. 53. nu. 19. Carabb. de Sind. p. 1. nu. 162. Et quod actuarius sint officiales videtur posse suaderi ex eo, quia sunt annales sicut ceteri officiales, vt per *Ann. sing. 369. Nouar. collect. 31. n. 7. Visco. ad de Franch. decis. 407. Ricc. coll. 2008. Bene uerum, quod absolutus in Syndicatu pro vno anno potest exercere pro frequenti Nouar. vbi sup. nu. 8. vbi retet decis. Capibl. d. prag. 5. num. 129. Sed nouissimē vide eundē,*
 3 ***Thor. 2. p. compen. decis. Reg. Si actuarius sit officialis in ver. actuarius, an officialis dicatur******

*fo. 6. vbi refert multas decis. vbi meminit huius decisionis. Item hoc ex alio suaderi, quod sicut ceteri officiales non possunt esse regulariter in propria patria. D. de Franch. decis. 98. Ricc. coll. 13; 8. lim. 1. Capibl. in prag. 5. de baro. n. 57. Theaur. decis. 268. Ann. decis. 93. n. 6. sic actuarius. Et quomodo actuarius sint officiales, vide Carau. rit. 9. n. 4. Petra ad Cappy. decis. 121. Maur. Apicell. alleg. 3. nu. 29. & alios per eum alleg. in addit. ad comm. sui Genitoris de suspit. offit. nu. 7. 16. Amend. add. de Franch. decis. 407. D. Reg. Tap. quem refert Capibl. prag. 5. nu. 518. de Baron. vbi sup. nu. 12. ver. intellige primo, vbi licet dicat varie fuisse decisum tamen, quia per prag. Com. Oliuares fuit declaratum inter officiales f non comprehendi Syndicos electos, Camerarios, & Balliuos, tenet ipse, quod inter officiales includantur actuarius de qua pragm. nouissimē meminit, & ei dicit intell. Petra. ad Gram. decis. 40. nu. 17. & Capibl. in pragm. 1. de Baron. nu. 60. & ita seruari in M. C. affirmat, Rouit. in comm. ad pragm. in rub. de official. & que ijs prob. nu. 4. quod licet *D. de Franch. d. decis. 407. & Carau. d. rit. dixerint*
 5 **comprehendere f officiales iurisdictionem habentes, & propterea dubitauerint, actuarius comprehendantur in d. rit. 49. Petra vbi supra, nihilominus fuit interpretatus,**
 6 **quod etiam actuarius f & seruientes cōprehendantur quando intuitu officij commissū est delictum, & in sequelam iurisdictionis, & & in tribunalibus dictam interpretationem receptam, & secundam eam iudicatum refert in S. C. Anna sing. 48. circa med. quem sequitur nouissimē, *Viscon. in add. ad D. de Franch. d. decis. 407. ver. adde, vbi vt dixi meminit huius decis. & nulla de hac decis. fæcta mentione idem, Viscon. in concl. que incip. Actuarius, sequitur Rouit. vbi supra, & Capibl. vbi sup. num. 69. & praticari etiam circa seruientes f officialium testatur Masfrill. d. decis. 147. nu. 26. & illos qui in contrariam iurare sententiā recēset, Viscon. d. cōcl. Actuarius, & vide nouissimē, Ricc. 7. p. collect. 2502. Maur. alleg. 77.****

Sed retenta prima opin. in tribunalibus
 8 **recepta, an quod diximus f de actuarijs extendatur ad eorum scribas f dicerem, quod sic hi. n. seruiunt etiam officialibus in omnibus prout actuarius, & si dictū rit. per supra dicta habet locum in seruientibus porterijs, & alijs huiusmodi, & Rouit. vbi sup. nu. 5. extendit f etiam ad Ciues affocantes familiā**
 9 **Curiz de quo etiam Capiblan. d. pragm. 5. n. 69. multo magis in istis actuariorum scribis sine quibus maximē in magnis Ciuitatibus actuarius eorum officium complere non possunt,**

sunt, multoties. n. per scribas eorum officium exercetur in capiendis informationibus, obligationes accitando, & alia faciendo, quæ recentet hic author quando loquitur de illis, quæ actuarii facere valent, verum isti scribæ non possunt acta scribere si actuarius est absens, vel impeditus, aduertit *Petr. ad Gram. decif. 27. nu. 9.* vnde si acta scribuntur ab illis debent semper ab ordinario actuario signari, & sic habebuntur acta illa, ac si facta essent ab actuario ad latè tradita per eundem *Petr. ad Gram. decif. 50.* omnino videndum omnes. n. actus si rogati à scribis substitutis si ab actuariis signantur, sunt, ac si ab eisdem actuariis fierent ad quod vide omnino, quæ latè tradit *Petr. ad d. Gram. decif. 50. à nu. 2. vsq. in fin. & D. ibi per eum cit.* quibus addit, *Mobeda decif. 347.* quam adducit *Nouar. collect. ad prag. 4. num. 1.* vbi no.

11 quod omnes actus possunt fieri à scribis exceptis obligationibus penes acta ita dictate *prag. 9. sub rub. de actuar. & scrib.* quod ego non vidi vnquam obseruari maxime in partibus, vbi indistinctè obligationes penes acta capiuntur ab actuariis, & eorum scribis.

Sed prædictis videntur aduersari dicta, per *Tbor. in Compen. decif. Reg. in ver. instrumenta, an possint liquidari contra mag. actores S. C.* vbi dicit, quod licet alias per S. C. fuisse

12 alias decifum, quod sicuti instrumenta non possunt liquidari contra mag. actorem S. C. alibi, quam in dicto tribunali, vt per *D. Reg. Tapp. ad prag. 24. incip. magistros actorem num. 3. de offit. mag. iussit. fo. 201.* & testatur decifum idè de anno 1602. die 6. Martij *lib. 2. Iur. Reg. fo. 281.* In comment. ad rit. incip. *presentationibus instrumentorum*, de quo *Tbor. ibi* non meminit, ita etiam contra eorum scribas non alibi, quam in eodem S. C. instrumenta liquidari non posse, tamen vltimo loco contrariù testatur decifum, cogita.

13 Ex cuius dictis est no. quod à actuariis S. C. non recognoscuntur à M. C. & de Regijs

14 à consiliariis loquitur, *Capibl. prag. 12. de Baron. nu. 6.* vbi quid à in Baronib. & quod

15 Regij à Consiliariis cognoscantur à M. C. vide *tex. in l. Curiales C. de decurio. lib. 10. add. ad Capy. decif. 9. Anna sing. 57. Nouar. collect. 37. ad prag. in fin.* quod mihi videtur non obseruari, nam hi visitantur à Regio Visitatore, qui mittitur à Regia Maiestate singulis quindecim annis, licet prius omni triennio visitabantur, vt per *Surgen. de Neap. illustr. fo. 161. Capibl. de Baron. prag. 5. nu. 1. 50.* de qua visitationis materia, vide *Mastrill. in tract. de magistr. lib. 6. c. 2.*

17 Et an cognoscat à M. C. de delictis Præfi-

dum, & Auditorum prouintialium, inclinatur in affirmatiuam, *Capibl. d. prag. 5. nu. 1.* vbi dicit pendere in facto.

18 Et quod officiales conveniantur sub quo militant, loquendo de maioribus, vel minoribus iudiciis, *D. de Pont. decif. 36. nu. 38.* & an Baro possit punire Nuntios, & Commissarios Regios delinquentes in eorum terris extra officij causam *Capibl. sing. 12.*

19 Et an magistratus cognoscat de delictis eorum seruientium, & iniurijs eis illatis, vide *Leonard. in prax. offit. cap. 9. nu. 11. Rice. collect. 2362. Mastrill. decif. 300. Vifcon. in concluf. quæ incip. offit. maioris in fin. fo. 209.*

20 Et quid si officialis processit, vti delegatus à quo cognoscatur. *Vifcon. loco cit. Carabb. sing. 180.*

In prin. ibi ¶ vbi magister actorum deliquit in officio ipsius officij intuitu. ¶

21 In hoc dumtaxat casu M. C. cognoscit de delictis officialium nempe quando intuitu officij committuntur, verba sunt clara d. rit. ibi (delinquentium in eorum officijs exercendo, & non aliter) vt obseruauit, *D. Præf. de Franch. in decif. 274. nu. 7.* & post eum *D. Consil. Rouit.* dicta verba ponderando in dicta *Rub. de offit. nu. 4.* cuius dicta vide etiam in *pragmat. 5. de abolitionib. nu. 7. D. Marcio. Belmontis Regem. Tappia lib. 2. Iur. Reg. in comment. ad Constit. Magist. nu. 20.*

22 Id autem, quod diximus, quod M. C. cognoscit de delictis officialium intelligat Tyrones, tam de delictis actiuis, quam passiuis, vt M. C. cognoscat, tam de delictis per ipsos officiales commissis, quam de delictis per alios in personam officialium commissis, vt per eundem, *D. Regem. Tapp. in Constit. excusantes nu. 41. fo. 39. lib. iur. Reg. & per Dom. de Franch. cit. decif. 274. nu. 4. & 505. num. 6.* cuius in hoc meminit dictus *D. Tapp. in dicta Constit. magister num. 10.* & affirmat author noster hic *nu. 1. & Capibl. d. prag. 5. nu. 70. Nouar. ad prag. collect. 164. nu. 1. Rice. collect. 433 in prin. & collect. 2285.* & ira passim practitari testatur *Rouit. loco cit. nu. 6. Nouar. vbi sup.* dummodo committantur, vt supra dictum est intuitu officij, vt per *D. de Franch. d. decif. 274. nu. 7.* licet dubitauerit *d. dec. 407. D. de Franch. si dictus ritus sic debet interpretari, sed deinde decidit punctum cum Carauit. in d. decif. 505.* dummodo offensa, & delictum sit ex causa officij, vt aduertit, *Capibl. d. prag. 5. num. 71.* & quod Grati

23 facta inquisito de diffida data contra officialem

- fitiale extra officium valeat non obstante Regia pragmat. loquente de offensis officialium ut opus sit etiam partis remissione refert decisum *Tbor. nouissimè* in 2. p. *compens. decis. ver. Gratia* fo. 254.
- 24 Et quæ dicatur ꝑ offensa *Rouit. pragmat. 5. de abolit. nu. 32.* & quod debet esse grauis nõ minima *Capibl. loco paulò ante cit. num. 72.* & qua pena puniatur offendens officialem, *Ricc. collecti. 2552. 7. p.*
- 25 Et quando officiales ꝑ dicantur delinquere in officio, & intuitu officij, *Ricc. ubi sup.*
- 26 vide *Clar. q. 73 ubi n. 4.* qua pena ꝑ puniatur in statu Ecclesiastico, vide *Viscon. cum ibi cit. in concl. incip. officialis maioris* fo. 209. *Rot. Rom. decis. 754. p. 1. in nouissim.* ad quam se remittit *D. Consil. Rouit. ubi sup. nu. 8. Ama. dec. 36. vide Carausit. rit. 99. in fin. ad quem se remittit D. Reg. Tapp. d. Conf. magister in fi. vbi allegatur vitio impressoris Carau. d. rit. 99. voluit. n. allegare rit. 49. vbi optimè declarat quando officialis dicatur delinquere in exercitio officij nu. 27. *Viscon. ubi sup. & Giurb. conf. crim. 65 nu. 47.**
- 27 Et quando offensio ꝑ dicatur facta ob officium *Farin. q. 19. nu. 41. Capibl. loco cit. nu. 71. Ama. d. decis. 36. nu. 10. & seq. cuius nouissimè meminit, Ricc. 7. p. collecti. 2552.*
- 28 Sed quid si quis ꝑ officialis delinquat in officio intuitu officij, an possit post officium finitum à M. C. cognosci de illo delicto tempore officij cognoscio, vide *Capibl. in d. prag. 5 nu. 60. vbi refert decis. alfitmat. ex Aff. & Isern. in consil. magister Iustitarius D. d.*
- 29 *Franch. d. dec. 407. vbi Amā. n. 4.* Et an officialis absolutus in Syndicatu possit in propria patria conueniri, & de ordine Proregis iterum conueniri, *D. de Pont. dec. 36. Petra. ad Gram. decis. 40. nu. 5.*
- 30 Et si officialis ꝑ inquiritur durante officio, an erit officio, vel exercitio officij priuandus, an pena incurratur ipso iure, vel requiratur declaratoria, *Gabr. comm. opin. concl. 8. de probation. D. de Pont. conf. 1. 42. 66. Petr. ad Gram. d. decis. 40. nu. 1.* Et in quibus delictis officialis pendente administratione inquiratur, & ei debeat administratio officij interdici optimè declarat *Viscon. post D. per eum cumulatot quos vide in d. conclus. officialis, quibus adde Petr. ad Gram. decis. 40. nu. 7. & per eum cit. Nouar. collecti. 198. & Capibl. d. prag. 5. nu. 56. Giurb. nouissimè conf. crim. 65. nu. 45. & seq. omnino videndus præsertim, in eo quando officialis delinquens priuandus, & puniendus veniat, vel non.*
- Verum quod accusato Barone suspendatur iurisdicção, *Gram. cons. ciu. 162. Cappy. dec. 131. vbi Petr. Idem Petr. ad Gram. d. decis. 40. nu. 8.*
- 31 Sed quid ꝑ si officialis non intuitu officij deliquit, sed extra à quo erit cognoscendus? In hoc distinguendum, quod aut officialis est officialis Regius, aut Baronalis. Primo casu distingue, aut deliquit non in terra, aut Ciuitate in qua est officialis, sed in terra Baronis, aut in Ciuitate quam ipse regit. Primo casu ille officialis, & si Regius poterit puniri per Baronem, seu eius officialem secundum, *Carau. d. rit. 49. nu. 14. dummodo id notum faciat superiori suo, Baiard. ad Clar. q. 38. n. 89. cum alijs alleg. per Viscon. in d. concl. officialis maioris.*
- Aut deliquit ꝑ in illa Ciuitate, cuius est officialis, & eo casu, quia non obstant rit. prædicti deciderem, quod spectat delicti cognitio ad Præsidentem per ea, quæ tradit *Carau. d. rit. 49. nu. 1. ad quem ante rit. spectabat cognitio per iura, & auctoritates per eum alleg. cum hoc tamen, ut faciat cum licentia D. Proregis Regni eiusq; Collater. Conf. nã*
- 33 si id facere debet M. C. ꝑ quando vult citare Regios officiales quorum cognitio ex d. rit. spectat ad ipsam, ut per *D. Tapp. loco cit. num. 21. quanto magis præses? licet hodie.*
- 34 etiam R. Audientiz ꝑ cognoscant etiam de delictis officialium, ut testatur *D. Tapp. prædicafe in R. A. principatus citra, ubi sup. n. 3. & seq. tempore quo erat Auditor in illa Prouintia de quo videndus est Petr. ad Grã. d. decis. 40. nu. 16. & seq. qui post hæc scripta cõpleta ad meas manus per venit, vide etiã Capibl. ubi sup. num. 70. & de Leon. in præf. official. c. 3. nu. 67. & seq. vbi quod R. A. sicut M. C. cognoscunt de delictis officialium maxime in hac Prouincia Baren. & Hydrunt. R. A. cognoscunt de delictis officialium, & ita multoties vidi praticari, & contra Officiales capi informationes de quibus certioratur deinde S. E. habent. n. hæ R. Audientiz ꝑ Baren. & Hydruntina, quæ erant prius vnitz, titulum Sacrz dicebatur. n. S. C. quæ R. A. Hydruntina residebat prout hodie residet in Ciuitate Liti, vti Metropoli illius partis huius Regni, quæ contigerat in portionem Regis Catholici in diuisione facta cum Rege Gallorum, ut per *Rouit. ad pragmat. in Rub. de Instan. caus. non resit. num. 17. & 18. vbi quod ille R. Audientiz possunt insufflare spiritum vitæ, & Capibl. pragmat. 8. p. 1. num. 264. In illis. n. Audien. præfuit Rex Alphonsus II. ut testatur D. Tapp. lib. 2. l. 1. Reg. Rub. de off. S. C. nu. 40. fo. 142. dixi ad decis. 193. D. de Franch. nu. 31. Quod ego nunquã vidi praticari circa insufflationem spiritus. Et non modo officiales possunt, vti delinquẽtes à præside cognosci, sed etiã Barones, qui alias sunt Ciues Neap. & illorum**

forum fortiuntur, vt per *Capy. decif. 59. Anna fing. 17. Thor. in compen. in prin. ver. Baro*, & in 2. p. ver. *Baro extera nationis 2. col. circa med.*

- 36 Aut fimus † in officiali baronali, & tunc quando delinquit extra officium, aut est vna iurisditio, & tunc cognitio spectat ad Baronem, *Capibl. vbi sup. nu. 75.* aut sunt due iurisdictiones, vna v3. ciuiliſ, altera criminalis, ſi deliquit officialis iurisdictionis ciuiliſ poteſt cognoſci à criminali, *Rouit. vbi sup. nu. . . Capit. d. prag. 5. num. . D. Reg. Tapp. in d. conſtit. magiſter inſtitutiarius Capy. decif. 27.* alias decif. cumulat *Novar. d. colleſt. 164. nu. 6. Rice. d. colleſt. ſup. cit. & vide Baiard. ad Clar. q. 35. nu. 11.*

Si verò deliquit officialis criminalis, delicti cognitio ſpectat ad ciuilem *Novar. d. colleſt. 164. num. 6. in fin. & vide Gail. de arreſt. imp. c. 4. num. 7.* quando conſors officiij poſſit conſortem delinquentem punire. & quid ſi Baro deliquit in territorio alterius Baronis cuius ipſe eſt Vaſſallus, an poſſit peti remiſſio à Vaſſallo domino, & ad quem delicti cognitio ſpectat, vide latè *Thor. in comp. decif. 2. p. ver. Baro. extera nationis per tot. fo. 38.*

- 37 Illud tamen ſciendum, quod quando † officialis delinquit extra officium, quod non priuatur officialis officio, vt per *Giurb. conſ. erim. 65. num. 50.* & quando dicatur officialis delinquere extra officium, *Baiard. d. q. 35. nu. 13. Capibl. vbi sup.*

In prin. ibi ¶ & inclinatur pro Barone, cui hoc caſu remiſſionem faciendam eſſe annuit. ¶

- 38 An Baronibus † ſit concedenda, vel deneganda remiſſio per Vaſſallos offendentes officiales cum vt dictum eſt de his ſolis ſola M. C. cognoſcat? *Thor. in compen. decif. 2. p. ver. remiſſio.* Et quod regulariter ſit deneganda talis remiſſio Baronibus fundat *Maſtrill. decif. 147. nu. 16. & ſeq. per tex. in l. nullum C. de teſtib. per quem tex. derogatur † omni priuilegio ſpeciali, qui tex. licet loquatur in teſte falſum deponente, & per eius falſum teſtimonium iudicem coram quo deponit offendente, tamen ſemper ille tex. fuit intellectus quomodo cunq; iudex offendatur, vt per *D. de Franch. dec. 72. vbi ſubdit quod in iſto caſu erit maior ratio, vbi factus officialis offenditur, quam in caſu d. tex. vbi verbis dumtaxat offenditur, & propterea ita dictum ibi teſtatur d. D. de Franch. per S. C. ſecundum, quam decifionem teſtatur in Regno Siciliz etiam decifum, Maſtrill. d. decif. 247. num. 17.* vbi dicit fuiſſe denegatam remiſſionem Comiti Moac præſtendep. remiſſionem nonnullorum Vaſſallorum ob offenſionem, & reſiſtentiam factam cuidam portuario M. C. & duas alias decifiones reſert *Amen. add. ad D. de Franch. decif. 407. nu. 1. latè Garau. d. rit. 49. Rouit. vbi sup. num. 8. Aſcia determ. 107. Campag. in c. ad quietem D. Reg. Tapp. in d. Conſtit. magiſter nu. 15. & ſeq. vbi dicit quod licet fuit decifus articulus iſte in d. decif. D. de Franch. 274.* tamen in aula noſtri Authoris pluries fuit decifum pro illis Baronibus, qui in priuilegio habebant clauſulã, quod poſſint cognoſcere de omnibus, etiam de quibus ſola M. C. cognoſcit, *Rice. colleſt. 433. ver. limita ſecundo, & colleſt. 2285.* cum virtute huius clauſulę videatur communicata illa præheminentia licet poſtea idem *D. de Franch. in decif. 458.* articulum iſtum fuiſſe controuerſum, vt ibi per eundem *D. Tapp.* quem ſequitur *Capibl. d. prag. 5. nu. 63.* de quo vide *Novar. d. colleſt. 164. m. 5.* vbi reſert decif. S. C. de anno 1580. Circumſcriptis tamen priuilegijs continentibus d. clauſulam quam habent nonnulli barones, quos enumerat *Capiblan. vbi sup.* officiales Baronum comprehenduntur in d. rit. *Novar. d. colleſt. 164. nu. 3. & ſeq. vt per Carauit. ibi, quem ſequitur Tapp. loco cit. nu. 4.* vbi reprehendit *Foller.* aliter ſentientis poſſunt ſunt .n. † officiales Baronum etiam dici officiales Regij *Carau. d. rit. 49. nu. 7. Aſſ. in tit. qua ſini regal. ver. poteſtas nu. 2.* alios nonniſimè adducit *Thor. in 2. p. comp. ver. electio ſeu variatio in fin. 2. col. Alcia. in rub. de officiis eius nu. 30. & ibi Alphan. nu. 123 & ſeq.* vbi id limitat niſi in aliqua conſtit. vel prag. ſpecialis fiat mentio regionum officialium, quia tunc non comprehenderentur officiales Baronum, ſed regij tantum, vt ibi per eũ, qui num. ſeq. dicit quod licet Barones officiales regij dicuntur, tamen appellatione Regionum officialium non veniunt.*

Et adde quod Barones etiam R. officiales dicuntur *D. de Franch. decif. 274. num. 3. & decif. 211. num. 7.* ex quo Barones gerunt vires principis *Maſtrill. decif. 145. n. 4.* imò dicuntur conſiliarij idem *Maſtrill. decif. 163. n. 13. Thor. in comp. decif. 2. p. ver. Baro extera nationis 2. col. in prin. fo. 39.*

- 41 Quando verò Baro † dicitur, quod non poteſt cognoſcere de delictis officialium intelligitur quoad punitionem ſecus quoad capiendam informationem de exceſſibus pro quibus veniret officio priuandus, quia pro reliquis remiſſendus eſt Syndicatus prout intelligit *Maſtrill. d. decif. 188. rum. 25.* quem reſert, & ſequitur *Capibl. vbi sup. nu. 61.* Et quando Baro capit informationem intelligendum eſt quoad intuitu officiij, vt ſupra dictum

dictum est, delictum est commissum ad quod multos adducit, *Capibl.ubi sup. nu. 66. D. Reg. Tapp. ubi sup. nu. 20.* secus si delictum esset commissum non intuitu officij, quia tunc cognitio spectat ad Baronem ibi etenim forsitur forum *Capibl. ubi sup. nu. 67.*

N. 1. ibi ¶ quia ipse est persona mediata per quam peruenitur ad actum iurisdictionis, & iustitiæ cognitionem, & executionem est enim patrator, & conservator actorum, & processuum. ¶

Hac eadem ratione *D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. Reg. in commen. ad consil. statuius sub rub. de off. mag. iust. nu. 14. fo. 252.* dicit appellatione ¶ curialium venire aduocatos procuratores, actuarios, & scribas, nam licet isti non sint astricti Curiz; tamen absq; illis Curia regi non potest, sunt. n. cooperatores ad rectam iustitiæ administrationem quid. n. facere possint Iudices si decissent, qui acta conscriberent, quiq; processus compilarent, cum officiales non possint scribere acta *Caspag. in c. 280. alias acta sunt nulla Visu. decis. 48. Nouar. collect. 4. nu. 3.* nisi tenue sit officium, vt officium pagorum *Capibl. pragmat. 8. de baron. p. 1. nu. 369. fol. 252.* vnde actuarij ¶ destinati ad conscribendum acta cum Iudicibus faciunt vnum corpus quod ex pluribus membris constat, & propterea his, quoque curialibus cōpetere declinatoriam fori dicit *D. Reg. Tapp. ubi sup. practicasse in S. C. & in R. A. & de istis curialibus vide Muscatell. in pra. glo. competentes nu. 74. Nouar. in prax. elect. for. p. sect. num. Ricc. collect. 2312.*

N. 1. ibi ¶ in concernentibus eius officium exercet quodammodo iurisdictionem. ¶

44 Illi, qui sentire actuarios ¶ non comprehendendi appellatione officialium ea ratione moti sunt s3. quod actuarij non exercent iurisdictionem, vt per *Ricc. sup. cit. collect. 2502.* & quod sit. loquitur de officialibus iurisdictionem habentibus. Hodie tamen habemus *Reg. Pragmat. ¶ Com. Oliuar.* per quem declaratur appellatione officialium non venire Sindicos, electos, Camerarios, balliuos, & de ea meminit *Ricc. collect. 433. & collect. 2285. camq; exornat Nouar. ubi sup. & D. Reg. Tapp. loc. cit.* & meminit *Capibl. ubi sup. nu. 60. qui nu. 74.* dabitur quid de Castellanis, & de Iudicibus baulorum, quod cognoscendi sunt à M. C. V. nu. 60. & 67. cuius contrarium tenet *D. Consil. Rouit. loco cit.* cui respondet ibi *Capibl.* quem vide.

N. 2. ibi ¶ & ideo tenetur seruare secretum sicut Iudex. ¶

46 Officiales ¶ non debent secreta reuelare, vt latè per *Carau. rit. 3.* & appellatione officialium veniunt actuarij, vt per eundem *Carau. rit. 9. numer. 4. Trois rit. 4.* Ideo actuarij quoque tenentur seruare secretum vt per *Baiard. ad Clar. q. 73. numer. 6.* & 47 num. 8. vbi quod dicatur ¶ secretum, de quo vide omnino *Vifcon. in conclus. incip. aduocatus post prin.* & nouissimè *Mar. Giurb. cruditissimus vir.* qui meminit huius decis. sub hoc num. *consil. 86. numer. 6.* 48 Et ideo male faciunt ¶ actuarij quando propalant inquisitis processus informatiuos ante concessionem copiarum repertorum quin in id tenentur pœna falsi *Ang. de Perus. in tra. de test. numer. 17. fo. 98.* nec 49 possunt ¶ antè publicationem processus in ciuilibus ostendere articulos parti aduersæ *Parisi. de find. in rub. de excess. aduocat. Graph. decis. aur. eas consil. lib. 2. de falsis. c. 35. Carabb. sing. 4. incip. actuarius.* Examinator. n. debet pœnes se secretò retinere non solum ¶ articulos, sed etiam examen, & attestaciones super illis factas, & si ostenderit, & illorum dederit copiam pœna falsi tenebitur, & sic iudicatum ¶ *Pardux testatur Alex. in l. si apud quem C. de eden. refert Galupp. in recen. prax. S. G. p. 2. c. 23. numer. 14. fo. 205.* & de prædictis & alijs vide *Petr. ad Granat. decis. 103. & nu. 36.* vbi alios adducit, post hæc scripta visus; vbi de signis contra actuarium ostendentem processum informatiuum inquisitis, de teste reuelante dictum suum parti de quo etiam dicit ad *Capy decis. 142. à numer. 2.* & de aduocato scripturas sui clientis aduersario ostendente *Menoch. consil. 311. numer. 17. Graph. ubi sup.* & in actuario 50 si dicatur ¶ quod non potest querelas pendente termino ad porrigendum demonstrare iudicando, & partibus quas interim tenetur in secreto habere, & non reuelare sub pœna falsi *Carabb. dist. sing. 4.* vbi adducit tex. in l. 1. in prin. ff. de fals. & pœna l. si quis aliquid la 2. §. si quis instrumentum, & §. instrumentum 51 ta ff. de pœn. & de actuario ¶ qui secreta causæ reuelat, & pandit, quod iudicis arbitrio puniri debeat *Menoch. de arbit. cent. 6. cas. . . numer. 6. Vifcon. dist. concl. aduocatus circa med. qui se remittit ad eundem Menochium de alijs personis, scilicet Consiliarijs, assessoriibus Iudicibus, & alijs secreta pandentibus* & de

52 & de reuelante † secreta Principis ultra *Tesaur. decif. 1. vide quæ abundè scripsit Regens Valenzuela in tra. st. t. & bell. p. 4. consider. 2. num. 13. fo. 153.* apud quem multas reperies notatu digna, & quod reuelator secretorū dicitur proditor not. in *1. at. b. t. as. ff. de his qui no. inf. Guid. Pap. decif. 191. in fin.*

N. 2. ibi ¶ nam capit fideiussiones. ¶

Hic omnia verba posita hic per Authorē repetit *Giurb. nouiss. conf. crim. 86. nu. 6.* circa quæ scias, quod fideiussiones † capiunt actuarij, & modi diuersi sunt, quos recenset *Muscattell. in sua prax. fideiuss. per tot.* Hodie 54 circa modum capiendi † notandum secundum ius nouissimum Reg. quod tam fideiussiones, quam obligationes sunt firmandæ ab ipso principali fideiussore, & duobus testibus, qui cognoscant fideiussores, & principalem de quo vide Pragm. emanatam per Ill. D. Fran. de Castr. olim huius Reg. Proreg. de anno 1603. & quid si alius obligationi se supposuit *D. de Franc. decif. 262. Nouar. coll. 16. de actuar.*

55 Et quod fideiussiones † capiantur risico actuatorum no. in *1. generaliter C. de Epis. et cler. Ric. coll. 1258. & 1494. Thor. qui super hoc refert nouissimas dec. in 2. p. cōpend. dec. Reg. ver. actuar. qui idoneum sit 1. 2. & 3. Petr. ad Gram. dec. 60. nu. 11. Muscattell. in prax. fideiuss. p. 1. mod. 9. nu. 11. & prax. S. C. p. 3. glo. expen. nu. 39. ver. sed ecce, quem vide in materiam fideiussoris idonei, & de proprio teneri actuarium si fideiussor non est idoneus *Fusc. sing. 61. D. de Franch. decif. 480 Thor. in comp. decif. Archiep. Cur. Neap. ver. Actuar. Farin. de delict. & pgn. q. 24. num. 82. est tex. in l. 2. §. ult. ff. de mag. conuen. & in §. sciendum in l. it. de satisd. tut. Caball. resol. crim. 73. Gratia. decif. 69. & decifum refert in Rot. Rom. Nouar. nouissimè in collect. 5. num. 2. quidè disponat ius Reg. vide *pragm. 15. sub rub. de actuar. Muscattell. in prax. fideiuss. p. 1. mod. 9. num. 11. Thor. in ver. actuar. qui fideiussorem, & seq. Petr. ubi sup.* Quod est intelligendum si ipse actua- 56 rius capiat fideiussionem, secus si si mādato Iudicis quia non tenebitur actuar. sed Iudex *Ludo. dec. Lucè. 33.* de qua meminit *Petr. ad Gram. decif. ubi supra,* in hoc tamen sint 57 cauti actuarij, vt † de mandato Iudicis faciant constare in scriptis, & mandatum scribatur per alium actuarium roboratum, & subscriptum manu ipsius Iudicis, vel offitialis id mandantis ad *Affl. decif. 317.* quem refert, & sequitur *Nouar. collect. ad prag. 5. nu. 11.* & an si non appareat mandatum creda-**

tur actuario *Seff. decif. Aragon. 83. nu. 6.* sunt 58 tamen multi casus † in quibus actuar. nō recipiendo fideiussorem idoneum excusatur de quibus per *Ricc. coll. 49.* ultra quos *Nouar. loco præcit.* ponit alterū casum §. 3. quod excusatur actuar. quando principalis est satis idoneus, idem si fuit idoneus tempore fideiussionis latè *Farin. pract. crim. tit. de car. ser. q. 33. Carau. rit. 35. Lip. ad l. ser. quæ sint regal. ver. vellig. alia nu. 13.* vel si de voluntate partium minus idoneus reciperetur *Ricc. decif. 49. incip. Notarius p. 2.* de qua meminit *Thor. in comp. decif. Cur. Archiep. ver. actuar. Petr. ad Gram. d. decif. 60. nu. 11.* ubi etiā idem dicit si cum approbatione actuarij fideiussorem recepit, & procedere in fideiussore iudiciali, secus in fideiussore cōtractus. 59 Quis autem † dicatur fideiussor idoneus *D. R. Tappia lib. 3. in. reg. rit. 160. n. 1. fo. 116.*

60 Et de discrimine † inter fideiussiones, quæ stipulantur penes acta per actuarium, & de illis, quæ stipulantur per Notarium extra iudicium, & quomodo diuersimodè proceditur ad accusationem *Muscattell. d. prax. mod. 1. num. 8. & seq.*

61 Sed an credatur actuario † vel Notario si in bastardello reperitur scriptum talis fideiussit pro tali, quod non *Amend. ad dec. D. de Franch. 185. nu. 1.*

Et quid si asserit fuisse admissum aliquem ad iuratorium cautionem, & in quibus casibus quis possit admitti ad iuratoriā cautionem vide *Petr. ad Gram. dec. 33. n. 6. cum seq. Gail. de arrestis c. 3. nu. 10.*

N. 2. ibi ¶ Obligationes. ¶

62 Obligationes quoque penes acta † vt supra annuimus per actuarij capiuntur, & scribuntur, in quib. requiritur mandatū, vel præsentia Iudicis, sed nō sēper quia in d. obligatio- 63 nib. capiendis † actuarij semper dicuntur habere mandatū Iudicis per alleg. ab *Vrfill. ad Affl. dec. 3. nu. 8. Gail. tra. de cred. c. 3. tit. 2.* qui alios adducit *n. 22. & seq.* post hæc omnia scripta visus *Altom. in prax. liquid. insir. in ver. in publicā formā n. 39.* ubi aduertit quod 64 actuarij † conficiant librum in quo describunt tales obligationes illius anni, in cuius initio faciant rubricam; indè Capitaneus, seu Gubernator concedat licentiam actuario recipiendo obligationes, & se subscribat, quia tunc dicentur omnes illæ obligationes receptæ Iudice mandante, & habentur, ac si ipsemet iudex caperet, quia omnia nostra facimus &c. *Altom. ubi 65 sup. n. 41.* Debet autem ipse actuar. † per se scribere dictas obligationes non autem per scribā, & si n. scribæ possunt omnia alia acta

acta conscribere, tamen excipiuntur obligationes penes acta, quas scribere scriba nequit, vt per prag. 9. sub rub. de actuar. & scrib. & ibi per Nouar. collect. 4. nu. 2. de quo per Gait. mox visum sup. cit. tit. 2. nu. 75. Sed hoc ego non video seruari, de consuetudine .n. quotidie scribæ capiunt obligationes, illasq; proprijs manibus in libros obligationum redigunt promiscue cum actuarijs in capite maxime in his Curijs inferioribus siue regijs, siue baronalibus, & semper ista obligationes habent executionem paratam Ricc. coll. 2666. Aff. decis. 387. Cappy. decis. 46. Franch. dec. 200. Capibl. de baro. prag. 8. p. 1. n. 355, & ibi quod executio fit realiter, & personaliter prout in instrumento via ritus, & quod possunt accusari per procuratorem, & hoc quia habetur eiusmodi obligatio, vt confessio iudicialis, & sententia transacta in rem iudicata Capibl. d. prag. 8. p. 3. n. 18. Gait. vbi sup. nu. 13. & accusantur nulla præiudicatione D. de Franch. decis. 218. vbi in fin. eradit præ. executionis harum obligationum etiam si non essent iuramento Vallat Aff. decis. 30. nu. 4. & 6. Altimon. loco cit. nu. 43. fo. 53. item accusantur per creditorem, etiam qui in obligatione non interuenit Aff. dec. 135. in fin. Gait. nu. 56. quod secus est in accusatione instrumentorum, vt per Capibl. vbi sup. & de nimia parata executione, quam habent huiusmodi obligationes Tesaur. decis. 26. Rou. prag. 2. de iuris d. in iu. non turb. n. 9. Graui. decl. 14. p. 3. nu. 35. Io. de ami. conf. 2. multos cumulat Gait. tra. de cred. c. 3. tit. 2. n. 5. & seq. vbi tot. illo cap. tractat de his obligationibus. Sed an habeant executionem contrahentes vides vide Gait. loco sup. cit. nu. 14. & seq. & D. per cum cit. & Altimon. ver. aduertat nu. 32. fo. 198. & seq. & an si est obligatus laicus, qui postea est effectus clericus possit contra illum vigore illius obligationis exequi vide prax. episc. cap. 6. Et anteq. per eiusmodi obligationes, & omni tempore habeat executionem paratam, dic q. nō nisi infra decennium elapso. n. decennio à die natæ actionis non possunt accusari, sed expeditur citatio ad dicendū causā quare non debet accusari, & exequi Carau. rit. 128. Careabb. sing. 20. incip. obligatio. Robet. de liq. instr. confid. 2. n. 4. D. de Franch. d. dec. 118. Gait. vbi sup. n. 68 & seq. Canar. q. 43. Altin. in ver. presentet n. 8. vbi dicit ita seruari per doctrin. Aff. & Iser. ad similitudinem instrumentorum quæ lib. 68 quidari non possunt transactis annis viginti à die natæ actionis, vt per Rit. & ibi Carau. Altim. d. ver. presentet n. 8. fo. 287. & quid si aduersus illas opponitur exceptio nullitatis vide Aff. d. dec. 387. & dec. 30. vel opponere-

tur exceptio hostica Masull. ad Cappy. dec. 33 de quib. apud Ricc. nouiss. d. collect. 2666. 7. p. 1. & 2. ampl. & quid si obijceretur, quod est sine causa, vel quod est stipulata sine iuramento vide Gait. vbi sup. nu. 50. & 52. & an exceptiones contra has obligationes opponi possint extra cerceres, Gait. vbi sup. n. 70. & quando dicimus eiusmodi obligationes habere executionem paratam intelligendū est si tamen sint liquidæ, secus si essent illiquide D. de Franch. dec. 292. Gait. vbi sup. n. 65. & seq. & nu. 76. Carabb. sing. 130. Sed an obligationes Curij bailulorum habeant executionem vide D. Regem. Tapp. in rub. de off. Bailul. Capibl. de baro. prag. 8. p. 1. nu. 355.

70 Aduertant tamen actuarij in capiendis huiusmodi obligationibus, vt obseruent prag. 16. sub tit. de actuaris sub dat. Martij 1603. per quam mandatur actuarijs, vt obligationes non capiant nisi adhibitis duobus testibus notum habentibus obligatum cum subscriptione obligati propriæ manus, vel actuarij si nesciat scribere alias incurrit in penam ducatorum mille per actuarium soluen. Regio fisco vitra damnum partis Altimon. in ver. in publicam formam nu. 3.

71 In quo corrigitur ius commune t per quod Notarij, & Actorum magistri non tenentur ad aliud, quam ex eorum assertionibus cognoscere contrahentes, vt per D. de Franch. decis. 262. de quo latè per Ricc. collect. 713. & 72 an testes teneantur cognoscere contrahentes Nig. in cap. Reg. fo. 99. num. 10. à terg. D. Regem. Tapp. in cap. cautant in ver. penam falsi lib. 2. iu. reg. tit. de offit. nota. fo. 442.

73 Supradicta autem prag. quæ fuit emanata à D. Francisco de Castro declaratur per aliam prag. sub die 9. Maij 1603. vt habeat locum quando concipiuntur obligationes continen. summam supra quinquaginta ducatos; infra verò sufficiat subscriptio principalis obligandi si sciat scribere, si verò nesciat scribere loco sui se subscribat actuaris absque testium subscriptione, Altimon. in ver. in publicam formam numer. 38. vers. alterum verò, de quibus prag. nouissimè meminit Gait. vbi sup. num. 72. & seq. quod si actuarij prag. prædictæ sollemnitates neglexerint obseruare tenebuntur ad omne damnum, & interesse creditorum arg. tex. in l. fin. C. de mag. conuen. facit decis. Rot. Lucen. Ludou. 33. Nouar. collect. 6. n. 3. vbi quod actuarij tenentur ex eorum culpa, & errore. Sed an sollemnitas ista introducta per dictam R. Prag. inconficiendis obligationibus requiritur etiam in illis cassandis, vel sufficit, quod cassentur per actuarium, vide Nouar. qq. foren. lib. 2. lib. 1.

lib. 1. q. 154. eius nouissimè meminit Ricc. collect. 2776.

- 74 De tempore autem † capiendi eius modi obligationes breuiter dico, quod omni tempore possunt capi etiam de die feriato, & semper habent executionem paratam, & ita obseruatur de quo per *Viu. decif. 35. Altimon. vbi sup. nu. 42. Gait. vbi sup. nu. 28. vbi nu. 30.* adducit in contrarium opin. *Seaccia. sed non discedit à prima opin. vide tamen nu. 49.* Verum quod aliter sit dicendum circa incusationem eiusmodi obligationum, ut die feriato incusari non possint vide eundem *Gait. ibi nu. 40. & seq. & possunt in omni loco dictæ obligationes capi. in Curia, & extra Curiam Affl. decif. 335. & ita obseruari testatur Ricc. d. collect. 2666. ver. & an capi. Gait. vbi sup. nu. 26.*

- 75 Et non modo originalia † habent exequutionē, sed exempla † autentica, intellige tamen præuia citatione ad dicendū causā quare quādo accusatur in alio loco, quam vbi facta est, ut in *d. dec. D. de Frärb. 118. n. 9. Affl. dec. 3. Gait. vbi sup. nu. 58. & seq. Rouit. vbi sup. n. 5. & de ratione Altimo. in d. ver. in publicā formā n. 45. quod limitat Pute. dec. 415.*
- 76 *lib. 1.* quando † presentaretur copia † et originale non apparet in libro originali, quia in tali casu exemplum non probat, nec fidem facit. *Novar. vbi sup. nu. 7.*

- 77 Quid si talis obligatio † capitur per actuariū alterius territorij *Molf. ad consue. Neap. in 2. vol. in add. ad q. 10. n. 20. vol. 2. Altim. fo. 52. num. 4.*

- 78 An vero actuar. † Vassallus prohibeatur capere obligationes pro suo Barone quemadmodum Notarius stipulari instrumenta vide *d. dec. D. de Frärb. 118. quod nō Ricc. collect. 187. Sed contrariū testatur decisū Novar. lib. 1. qq. Forens. q. 156. nu. 11. quē refert Thorus in cōpen. dec. reg. 2. p. ver. obligatio pēnes acta recepta fo. 395. vide eundem in d. 2. p. ver. obligationis penes acta stipulate fo. 398.*

- 79 Et quid de actuar. † secundariū causarū, an capiāt has obligationes, & capz habeāt executionē sicut illę, quę capiūtur p actuariū primariū causarū vide *Rouit. super prag. vn. de iurif. inui. non turban. vbi latē. Gait. vbi sup. num. 63.*

- 80 De discrimine † autem inter obligationes pēnes acta, & instrumēta dixi in tra. de Notar. ver. obligationes, vide etiam *Capibl. d. prag. 8. p. 1. nu. 118. & 359.*

N. 2. ibi ¶ recipit testes, quib. etiam iuramentum exhibet. ¶

- 81 Adde *Giurb. conf. 89. nu. 6.* Intelligas tu de † mādato Iudicis, actua. n. nō recipit testes si.

ne mādato Iudicis *Gott. in memo. in uer. Not. Affl. & Vrsill. dec. 315.* cū alijs allegatis per *Petr. ad dec. Grā. 27. n. 8.* de quo etiā idē *Petr. ad eundem Gram. dec. 60. n. 32.* vbi alios citat vndē cū Iudicis † mandato recipiendi testes ab actuario de quo latiss. per *Farin. tra. de testi. q. 77. in cap. 4. fol. 31.* vbi habes an, & qñ

82 † testium examen possit per Iudicem actuario cōmici. Hinc est quod actuarius † iuramentū testium etiam assuetorū recipere non pōt absq; Iudicis commissione *Crescen. dec. 1. de iur. iur. refert Novar. collect. 4. super prag. 4. de actuar. nu. 4.* & de praxi circa hoc vide nouissimè *Gallupp. prax. S. C. p. 2. cap. 23. n. 13 fo. 205.* vbi paulo antē dixit, quod examin-

84 tor † in recipiendis depositionib. testium non potest aliū substituere, sed proprijs manib. subscribere ex *prag. 16. de off. S. C. & ita feruari testatur, sed hoc † procedit in examine S. C. sed alij actuarij maxime in partib. absq; mandato Iudicis testes recipiunt illis quē iuramentum exhibent etiā per eorum scribas, per quos etiam illorū depositiones scribuntur; nam semper Iudicis mandatum præsumuntur habere, & ita in dies videmus seruari, tam in civilibus quam in criminalibus.*

- 85 In criminalibus † autem quomodo testes recipere debent vide *prag. 6. sub tit. de actu, & circa testium receptionem disponit alia*
- 86 *prag. 8. sub eo. tit. Et quod in criminalibus † debet actuarius integra dicta testium scribere, tam pro, quam cōtra inquisitum Cartar. de exeq. sent. c. 2. n. 26. & 27. Ludou. dec. Lucē. 13. n. 64. Burfa. conf. 346. nu. 4. vol. 4. Petr. ad Gram. dec. 96. n. 3. qui citat prædictos quibus adde *Capibl. prag. 3. de Barō. n. 125. per prag. 6. tit. de actuar. quod not. cōtra illos Diabolicos actuarios, & ferē omnes, qui omittendo scribere id quod testes dicunt pro inquisito, dumtaxat in scriptis redigunt, quz contra illum deponunt.**

Et de actuario testes falsos examinante, vide *Petr. ad Gram. decif. 27. nu. 21.*

- 87 In assumendis † autem informationibus, an actuarius possit cogere testes ad testificandum, quod sic etiam de iur. Canon. probat *Foller. in pract. crim. Cano. fo. 121. num. 134. in fin. Tartagl. pract. crim. M. C. V. c. 6. num. 2. Leonard. in prax. official. cap. 13. num. 24.*

- 88 Quod intellexit † Tartagl. vbi sup. etiam si testis esset in magistratu per tex. in *l. ob carmen. §. 1. ff. de testi. & etiam si testes semel testimonium prohibuerit, l. fin. C. de testi.*

N. 3. ibi ¶ at Iudex regulariter, & perneceffe sine magistro actorum esse non potest ergo pars quotitatiua Iudicij est &c. ¶

89 Iudex sine † magistro actorum esse non potest, quia nulla sunt acta ab actuario non scripta *Maran. de iud. p. 6. a. 10. ver. actum nu. 21. Cornaz. decif. 201. nu. 9. V. iud. decif. 48.* etiam si à Iudice conscripta sint *Guazzin. de defen. reor. defen. 20. cap. 14. nu. 3. Capibl. de Baron. prag. 8. nu. 165. nouissime Giurb. conf. crim. 89. num. 7.* vbi hæc omnia verba à Authoris sigillatim recitat faciendi bis mentionem huius decif. sub *nu. 6. & 7.*

N. 4. ibi ¶ Regina Ioanna enumerat inter officiales. ¶

90 Et merito, quia ea omnia † quæ militant in officialibus militant quoq; in actuarijs vnde sicut officiales debent esse annales, vt in *pragm. 3. de Baro. D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. reg. fo. 107. Anna alleg. 15. Nig. in c. item statumus tit. de sindica. nu. 55. fo. 128. De Pont. de potest. prorg. rub. de elect. official. nu. 1. fo. 84. Carabb. sing. 179. Petr. ad Capy. decif. 121. tit. C. præsertim baronales, vt per *pragm. 5. de Baron. quam exornant, Capibl. Leonar. in prax. official. fo. 75. num. 68. idq; tam de iure communi, quam de iure Regni, vt per D. de Franch. decif. 409. l. 1. ff. de fer. Amend. ad d. D. de Franch. decif. num. 6. qui allegat alia iura, Pascal. de vi. pa. pot. cap. 10. nu. 9. fo. 528. Rice. collect. 317. infra quem annum, an possit ob delictum remoueri, Capibl. d. prag. 5. nu. 55.**

91 Ita actuarij † quoque debent esse annales *Petr. loco cit. Viscon. in add. ad d. D. de Franch. 409. refert iudicatum in S. C. in anno 1599. in actuario Oliueti refert Nouar. collect. 31. num. 8. Anna sing. 369. ver. officia. Carau. rit. 295. num. 6. quem citat Anna filius ibi addens, licet, vt supra dictum est si actuarius fuit absolutus pro vno anno potest anno sequenti etiam exercere, vt decifum testatur Nouar. loco præcit.*

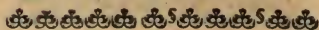
92 Secundo quia sicuti officiales † non possunt esse in propria patria l. si eadem ff. de offit. assess. Rice. coll. 1358. ita & actuarius *D. de Franch. decif. 98. Capibl. de Baron. prag. 3. nu. 142. Petr. add. ad d. decif. Capy. 121. Aned. ad decif. D. de Franch. 403. num. 10. vide Leonard. in prax. offit. 2. nu. 93. fo. 20. Paris. de find. ver. assessor. Tesauro. decif. 268.*

93 Quæ autem fuit ista Regina † Ioanna de qua meminit hic Author. vide *Leonard. in d. prag. c. 9. nu. 52. D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. reg. fo. 119. nu. 7.*

N. 12. ibi ¶ fuit interfectus magister actorum. ¶

94 An interficiens † magistrum actorum gaudeat indultu, quo non gaudent offendentes
95 † & occidentes officiales vide *D. de Franch. d. decif. 403. Nouar. collect. 1. nu. 30. Mastrill. de indultu c. 36. per tot. Thor. in ver. Indulgentia, Rice. in addit. ad d. D. de Franch. decif. 403. & 407. & de quibus ministris intelligatur pragm. quando loquitur de indultu non concedendo illis, qui ministros regios offenderunt, & an offensio considerata erit intuitu offitij, vel non *Rouit. prag. 5. de abolitio. nu. 26. & seq. & quomodo puniatur occidens officialem, Nouar. collect. 1. nu. . . & quod crimē committit offendens R. Cōsiliariū Leonard. d. c. 9. n. 12. vbi n. seq. de inferente alapam officiali de quo per Pascal. in tra. de iur. pa. pot. p. 1. c. 10. nu. 61.**

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Conatus, an puniatur.
- 2 Ictum scoppiæ emittens si leuauit de focone, & non de canna qua penna puniatur.
- 3 Animus occidendi in emittente ictum scoppiæ quando presumatur. & 11.
- 4 Animus occidendi, & animus deliberatus, & dolosus differunt.
- 5 Sclopi exoneratione ille contra quem fuit exoneratus dicitur offensus etiam non percussus.
- 6 Sclopi emittens, an gaudeat indultu absq; partis remissione.
- 7 Delictum proditoris excluditur ab indultu.
- 6 Sclopi an sint arma proditoria.
- 9 Sclopi rotatus, an faciat delictum proditorium.
- 10 Sclopi sunt arma determinata ad offendendum, & occidendum.
- 12 Ictum scoppiæ emittens ad sui defensionem non incidit in penam pragm. sub tit. de iet. scoppi.
- 13 Ictum scoppiæ emittens in rixa, an puniatur, & quid ad defensionem.
Officialis si emisit ictum scoppiæ quando puniendus.
- 14 Pragm. de iet. scoppi. quibus concurrentibus habeat locum, & quid existente aliqua causa ob quam mori non fuit sequuta nu. 15.
- 16 Prag. prædicta nō comprehendit clericos, sed, an opem dantes, & emittentes sagittas.

- 17 *Pragm. nouiss. recensentur Comitibus de Lemois, & Ducis Offuna contra emicentes iclum scoppietæ.*

AD DECIS. XXV.

E Andem materiam, de qua in ista decisione perbellè more suo tractat *Mastrill.* omnino videndus in facti contingentia in *decis. 155.*

N. 1. ibi ¶ affectum deductum ad actum proximum pro effectu consummatio haberi. ¶

- 1 Quæstio ista, an conatus ¶ puniatur distinctione resoluitur, quod aut quis attentauit, & non fecit quod in se erat, & tunc non punitur pœna ordinaria, aut deuentum est ad actum proximum, & fecit quod in se erat, & mors sequuta non fuit, & tunc est locus pœne ordinariæ ad *tex. in c. 1. de hom. Baiard. ad Clar. §. adulterium num. 43. Gram. dec. 2. nu. 12. Vrsill. ad Affr. decis. 21. num. 14. Ludo. decis. 80. nu. 3. Tesauro. decis. 243. Tiraq. de pen. temp. cos. 37. Mastrill. decis. 293. Foller. in com. men. ad pragm. ad restringendum nu. 2. & 49. Muscatell. in prax. delict. in gener. tit. de iclu scoppi. nu. 23.*

- 2 Exemplum est in eo qui ¶ emisit iclu scoppietæ, & leuauit de focone, & non de canna nam ignis fecit effectum suum, & percutere volens fecit conatum suum, nec per eum stetit, cum pro parte emicentis nil ultra agendum remanebat, vt deueniret ad effectum, intentione, opere, & affectu, & si non occidit, id fuit iudicio Dei vt per *Mastrill. d. decis. 155. num. 7. quem sequitur Nouar. collect. 14. nu. 3. & hoc casu credo quod loquitur pragm. quam adducit Author hic, quæ est prima sub rub. de iclu scoppi. incip. ad restringendum dum fanciuit, quod emicentis iclum scoppietæ, vel balistæ ad nocendum, etiam non sequuto effectu pœnam mortis naturalis incurrit, considerauit. n. pragm. animum nocendi, & nõ factum, qui animus fuit ordinatus preparatus, & exequutus ad casum, vt dicunt *Mastrill. & Nouar. ibi. Qui**

- 3 ¶ animus quot modis poterit ad fisco probari quando iclus scoppietæ fuit emissus *Muscatell. d. prax. delict. in gen. tit. de iclu scoppi. nu. 11. & 17. & quando præsumatur animus occidendi, Foller. ad d. pragm. num. 19. seq. & 45. Mastrill. d. decis. 155. nu. 10. & seq. & multa reperies apud Giurb. nouissime in conf. 63. vbi nu. 1. facit mentionem huius decis. qui nu. 10. facit differentiam ¶ inter animum occidendi, & animum deliberatum, & dolosum, & n. 13. & 31.*

- 5 Et quod ex emissione ¶ & exoneratione scopi ad nocendum dicitur ille contra quem est immixtus offensus post. *Bar. Castr. & alios tenet Orlaus. Vulpel. in conf. 88 nu. 6. etiam si non sit percussus per tex. in l. item apud labeonem §. i. ff. de iniur.*

- 6 Et in tali casu emicentem ¶ scelopum licet non percutientem non posse gaudere indultu absq; partis remissione tenet *Viscon. in conclus. incip. indultus ver. hinc si quis animo deliberato, licet contrariu teneat D. Confil. Rouit. ad præsens Præses R. C. Summariz in prag. §. de abolitio. Et quia delictum ¶ proditorum excluditur ab indultu, vt per *D. de Franch. dec. 713. idè quæro, an scopi ¶ sint arma. proditoria, vide Foller. vbi sup. num. 7. & seq. & an scelopus rotatus ex se faciat delictum proditorum idem D. de Franch. d. decis. 713. num. 11. & 21. vbi dixi nu. 7. Ricc. collect. 1363. adelt R. Pragm. §. 2. sub tit. de arm. quia cautum est, vt delinquentes cum talibus armis reputentur proditores, sed ¶ scopi ¶ sint arma determinata ad offendendum, & occidendum *Foller. vbi sup. & ex***
- 11 huiusmodi armorum ¶ genere animus occidendi præsumitur *Giurb. d. conf. 63. nu. 22.*
- 12 quod intelligas quando quis ¶ emisit deliberatè ad nocendum, secus si ad se defendendum, quia tali casu non incidit in pœnam pragm. *Giurb. d. conf. 63. num. 17. & 33. & ante eum Caball. resol. crim. cas. 88. D. Confil. Rouit. d. pragm. ad restringendum nu. 1. Nouar. d. collect. 114. nu. 4. Pascal. de iur. pat. pot. post part. 4. c. 10. & in addit. ad par. 3. c. 6. nu. 1. in fin. oper. nu. 16 fo. 535. Mastrill. d. dec. 155.*
- 13 in fin. vbi quod pœna ¶ non procedit in iclu scoppietæ emissio in rixa. *Burg. de mod. proceden. ex apug. d. 27. nu. 180. Giurb. d. conf. 63. num. 33. Et non mirum, quia etiam emicentis iclum scoppietæ ad defensionem non incidit in pragm. quia idem est si quis se defendit cum armis prohibitis, vt non incidit in pœnam a pragm. insinuat contra asportantes arma prohibita *Caball. resol. 63. Ricc. decis. 48. p. 1. Nouar. coll. 2. 4. ad prag. 8. de arm. n. 3. Et quid si fuerit de iclu scoppietæ inquisitus officialis, an expectandus exitus sindicatus, quod sic *Tbor. in 2. p. comp. ver. officialis inquisitus fo. 404.***

- N. 10. ibi ¶ censuit pragm. præ am esse rigidam, & quod non vendicet sibi locum, nisi duobus concurrentibus. ¶
- 14 De illis duobus requisitis ¶ latè *Mastrill. d. decis. 155. & Foller. ad d. pragm. vbi multa.* ad materiam, & apud *Giurb. præcit. conf. 63. & quod consimilis ordinatio est in Regno Lusitaniz Gama decis. 170,*

N. 12. ibi ¶ non esse locum rigorosæ dispositioni d. pragmaticæ. ¶

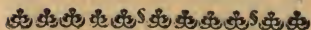
Idem testatur *Majrill. d. decis. 155.* quod
15 concurrente ¶ aliqua causa vbi mors non
interuenit, vel vulnus, fuit recessum à pena
d. pragm. consulto tamen Prorege, cum lu-
dex non possit penas minorem, *Muscattell.*
vbi sup. nu. 24. Foller. vbi sup. nu. 62. vide
Tbor. in 2. p. compen. ver. p. gna.

16 Et an d. pragm. comprehendat Clericos,
quod non *Ricc. coll. dec. 592.* & an opem dan-
tes, & emittentes sagittas, *Trois. rit. 276.*
Muscattell. vbi sup. Foller. vbi sup. nu. 63. &
68. vbi quid in emittente sagittas cum arcu.

Sed præter d. pragm. ad restringendum
17 habemus ¶ alias nouellas pragm. alteram
Com. de l. gmois alteram Ducis Ossunæ sub
tit. de iſcuſcopp. contra emittentes ictum
ſcoppictæ, vt possint foriudicari infr. dies
quindecim, quæ pragm. fuit emanata de an-
no 1616.

Quæ quando, & contra quos sibi locum
vend. cent. consulas *Tbor. in 2. p. compen.*
ver. prag. de iſcuſcopp. & in ca. 2. p. in ver. con-
uictus fo. 108. vbi nonnulla reperies ad ma-
teriam huius decis.

Joseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Cæcus non potest delinquere, sed non potest
semper à delicto excusari, & à quibus ex-
cusatur.
- 2 Surdus, & mutus quādo possunt delinquere.
- 3 Mutus, & surdus non æquiparantur infan-
ti, & quando possint esse in iudicio num. 4.
& quid de cæco nu. 5.
- 6 Mutus, & surdus imprudentes, & imbecil-
les à iure iudicantur.
- 7 Cæcus impotens redditur ad munera Eccle-
siastica.
- 8 Surdus, & mutus predictam personam age-
re non possunt, nec esse arbitri, nec iudices.
- 9 Cæcus an possit esse Papa.
- 10 Cæcus potest iurisd. & magistratum iam
adeptum retinere, & ad aliæ non aspirare.
- 11 Cæcus an possit Baroniam, & feudum reti-
nere paternum, & in iis in iurisdictione sua
sedere.
- 12 Cæcus an possit esse curator.
- 13 Cæcus an possit testari.

DVm in prin. huius decis. dicit Au-
thor, quod cæcus ¶ non potest
delinquere, aduerte quod non
semper cæcus est à delicto exem-
ptus quandoq; n. cæcus potest delinquere
hinc dicit *Bal. in l. 1. §. col. ver. idem si cæcus*
mandat C. de ser. fug. quod si cæcus mandauit
ſieri falsam ſcripturam, teneatur de manda-
to, & excusari teneo ab illis delictis, in quibus
requisitur præcipue ſensus viſus ad illa
perp. tranda, & conſumanda. Et quando ſur-
dus ¶ & mutus poſſint delinquere vide poſt
Bellug. Rouit. prag. 8. de extract. animal. n. 26.

N. 1. ibi ¶ siquidem cæcus, mutus, &
surdus sunt æquiparati, & mutus æqui-
paratur infanti. ¶

3 Contrarium, quod mutus ¶ & surdus non
æquiparantur infanti, *Vant. in tra. de nullit.*
in loco inf. allegando nu. 2. §. & 26. sed abſen-
ti, & mortuo ſubuenimus C. de teſtam. probat
Farin. tra. de teſti. q. 61. n. 38. & quando mu-
tus ¶ & ſurdus poſſint eſſe in iudicio, Vant.
de nullit. ex deſect. in habil. num. 6. ſo. 148. &
5 quid in cæco vide eundem Vant. ibi nu. 27.
ſo. 152.

N. 2. ibi ¶ quia non possunt esse pru-
dentes. ¶

6 Mutus, ¶ & surdus non modo impruden-
tes, verum etiam imbecilles à iure iudican-
tur l. discretis C. qui teſtam. ſa poſſ. cum alijs
cumulatis per *Farin. de teſti. q. 61. num. 37.*
ſo. 106.

N. 4. ibi ¶ Cæci vtriusq; oculi luce-
carentes excusationem merentur à mu-
neribus publicis, & personalibus.

7 Adde etiam quod cæcus ¶ impotens reddi-
tur ad munera Ecclesiastica c. apoſto. diſt. 76.
ſ. binc etenim §. cæcus diſtin. 49. *Maiol. de irre-*
gularita. c. 20. in prin. qui 2. §. idem dicit de
ſurdo ¶ & muto quod publicam perſonam
agere non poſſunt, nec eſſe arbitri, nec pro-
curatores, Vant. de nullit. ex deſect. in habil.
ſeu mand. comparen. n. 25 ſo. 151. Speculat.
tit. de arbit. §. poſteſt nu. 3. lo. Bap. de ſan. blaſ.
tra. de arbi. q. 14.

9 Sed an cæcus ¶ possit esse Papa *Maiol. d.*
5. 20. nu. 3. & ibi quid de ſurdo n. 4. & quod
10 poſſit ¶ cæcus iuriſdictionem, & magiſtra-
tum iam adeptum retinere, & ad alias aspi-
rare non poſſe, Vant. in tra. de nullit. ex de-
ſect. iuriſd. de leg. n. 42. ſo. 132. vbi num. 43. an
11 poſſit baroniam ¶ & feudum paternum re-
tinere, & in ijs ſuccedere in iuriſdictione de
quo

quo vide tex. in *l. cecus vbi Bar. ff. de iud.*

- 12 Verum quod cecus ¶ in totum non possit esse curator est tex in *l. luminibus C. qui tuto. da poss.* secus est monoculus *l. monoculus C. de adm. tuto.* quo textu cecus vno oculo tantum non excusatur à tutela, sed cecus in totum non potest esse tutor *l. 1. §. 1. ff. de tute. dixi cecus in totum, quia cecus, qui parum videt non dicitur cecus Bal. in tra. de schisma. in fin. §. itē Surdus insit. quibus non est permiss. facer. testam.* Sed an cecus possit esse testis *Farin. vbi sup. & esse in iudicio. Vñ. d. tit. de null. ex defect. inhabil. seu mad. compar. nu. 27.*

- 13 Et an possit testari vide *Bertach in ver. c. c. fo. 274. & §. cecus insit quib. non ut permiss. facer. testam.* & nota quod in huius sollemnitate testamenti necessario debet præcedere hæredis institutio aliter, si secus fiat inualidatur, quod non est in alijs; ita tenet *Cyn. in l. hac consultißima ff. de testam. Bartbo lome. Cppol. cautel. 50.*

Et dum hic dicitur, quod excusatur à muneribus personalibus, quid de onerib. personalibus, & an cogatur soluere collectas quod non *Bar. in l. 1. C. qui morb. lib. 10. Rom. sing. ver. cecus ver. quæro sed nunquid & c. licere, & ibi Abb. de censib.*

expedite prouisiones rer. Reg. Coll. Conf. directas S.C. quæ recensentur.

- 13 Examinatorium S.C. apud quos materia tractetur, qui debeant eligi, de eorum salario, de modo recipiendi testes, an possint alium subdelegare si debeant eorum manu depositiones scribere.
- 14 Examinatores S.C. an debeant permiscere, quod testes se referant ad aliud examen.
- 15 Examinatores S.C. possunt suspecti allegari.
- 16 Testes an possint peti examinari in S.C. coram Magnifico causæ Commiss.
- 17 Audientia testium in causa criminali non committitur. & nu. 20. & quid quando testes sunt extra regnum nu. 21.
- 18 Audientia testium an committatur in causis criminalibus, quæ agitantur per remedium appellationis.
- 19 Audientia testium in criminalibus quando concedenda, vel deneganda.
- 22 Cause criminales, quæ dicantur.
- 23 Audientia testium in secularibus, an committatur.
- 24 Cause feudales quæ.
- 25 Causa ardua, an sit committenda, vel Iudex iubeat ad se venire.
- 26 Causa magna quæ, & quæ modica.

AD DECIS. XXVII.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Audientia testium committitur in causa repulse quid quando testes sunt in diuersis prouintijs.
- 3 Audientia testium committitur in civilibus officialibus locorum partibus non suspectis etiam afluarijs.
- 4 Audientia testium alicui commissa, an poterit alium substituere.
- 5 Audientiam testium, an poterit officialis cuius iurisdictionis alteri officiali committere.
- 6 Audientia testium commissa capitaneo, an possit explicari per eius locum tenentem.
- 7 Audientia testium, an committatur indistincte in omnibus causis siue ardua, siue non, & quando committatur nu. 8. & 10.
- 9 Audientia testium, an committatur in causis suspicionum official. nu. 9. & in causis benefitialibus.
- 11 Examinatoribus S.C. committitur receptio testium siue in Curia, siue extra recipiatur.
- 12 Examinatorum Sac. Conf. ad instans fuerunt

- H** Viis decif. meminit *D. Reg. Tapp. lib. 2. Iur. Reg. super pragm. Ducis Alcala nu. 3. fo. 71.* In quodam concluditur, quod in causa ¶ repulse committitur audientia testium, & ita seruari ait Author noster, antè eum id dixit *Vrsill. ad Affl. decif. 351. num. 3.* Cuius miror quod non meminit, prout de eo idem refert *D. Confil. Rouit.* meminit in *prag. 11. de ord. Iud. n. 19.* & post eum *Tbor. in comp. ver. Audientia testium, an sit committenda in causa repulse, & D. Reg. Tap. super rit. 149. fo. 152. Gallup. in prax. S.C. p. 2. c. 22. nu. 7. fo. 200.* qui non meminit de *Rouit.* qui limitat prædicta nisi tractaretur de examinandis duobus testibus tantum, quo casu committenda esset audientia testium in partibus officialibus, & quid quando testes sunt in diuersis prouintijs *Tbor. in ver. Audientia testium.*
- 3 Regulariter autem audientia ¶ testium in civilibus à Tribunalibus superiorib. committitur in partibus officialibus ordinarijs locorum non suspectis not. in *l. Iudices C. de fid. instr. & habetur. In Confil. Reg. in pecuniarijs D. Confil. Rouit. prag. 7. de ord. Iud. nu. 31. Vñ. in prax. lib. 6. c. ult. & ibi Additionator. D. Reg. Tapp. lib. 1. Iur. reg. sub tit. de testi.*

- testi. *Farin. de testi. q. 77 fo. 302.* quandoq; cōmittitur t̄ actuarijs, vt per *Carau. rit. 155. Rouit. prag. 9. de ord. iud. nu. 11. in prin. dummodo non sint partib. suspecti Gallup. prax. recen. S. C. p. 2. c. 23. nu. 4. fo. 299. & an ij quib. committitur possint alios sublituere, Musca. vbi sup. glo. suspectorum p. 5. n. 44. Rouit. 5. d. prag. 9. nu. 11. & an officialis t̄ vnus iurisdictionis possit alteri committere, quod sic per *D. Reg. Tapp. vbi sup. nu. 2. vbi multos allegat quibus adde Barz. decis. Bono. 88.**
- 6 Et an audientia t̄ commissi Capiteano possit explicari per eius locum tenentem. *Musca. vbi sup. nu. 46.* Et an in omnibus causis t̄ indistincte committatur audientia testium nulla facta distinctione si sint ardui, vel minimz *Muscattell. d. glo. suspectorum n. 10. D. Reg. Tapp. vbi sup. nu. 1. quem etiam vide in Conslit. in pecuniarijs Gallup. vbi sup. nouissime Tbor. 2. p. Compend. ver. nominatio testium.*
- 8 Et an, & quando audientia t̄ testium cōmittatur vide *Petr. ad Capy. decis. 90. lit. G. Grimal. in add. ad prax. T. artagl. c. 4. vers. antiquitas. Carau. rit. 146. nu. 4. fo. 299. & an.*
- 9 audientia t̄ testium committatur in causis suspitionum officialium *Rouit. in prag. 9. n. 5. de susp. official. & in d. prag. 7. de ord. iud. ad quem le remittit Gallup. vbi sup.* In multis
- 10 autem casibus t̄ audientia testium etiam in ciuilibus non committitur de quibus *Farin. d. q. 77. c. 1. per tot. fo. 302. Muscat. vbi sup. Carauit. rit. 158. nu. 2. & seq. qui materiā explicat rit. 83. 87. 141. 142. 156. & 158. ad quem le remittit D. Regens Tapp. in d. Conslit. in pecuniarijs n. 3. fo. 142. Rice. coll. 1607. 1721. 1586. Menoch. de arb. saf. 250. d. nu. 10.* Et an in causis iurispatronatus idē coll. 1576

N. 5. ibi ¶ alicui ex examinatori-
bus S. C. ¶

- 11 Iltis examinatribus t̄ committitur receptio testium siue in Cur. siue extra recipiantur *D. Reg. Tapp. in d. Conslit. in pecuniarijs n. 12. & ad eorum instantiam t̄ nouissime fuisse expeditas prouisiones per Coll. Conf. directas S. C. per quas prohibentur R. Consiliarijs, & Præsidis S. C. commissiones testium recipiendorum ordinarijs locorum, vt testatur D. Reg. Tapp. vbi sup. nu. 1. fo. 171. Et de*
- 13 materia istorum t̄ examinerum vide latē *D. Rouit. ad dicti. prag. 9. de ord. iud. & qui debeant eligi, & de eorum salario, & modo recipiendi testes, & an possint alium subdelegare, & si debent eorum manu testium depositiones scribere vide Gallup. p. 2. c. 23. nu. 12. & seq. dixi sup. ad decis. 24. nu. . & an.*
- 14 debeant t̄ permittere, quod testes se refe-

- rant ad alterum examen *Rouit. d. prag. 9. nu. 21. Nouar. ibi nu. 3. collect. 181. & circa suspitiones t̄ examinerum vide decisiones collectas per Nouar. loco præcit.*
- 16 Et an in S. C. possit peti t̄ testes examinari coram Magn. causæ commissario, & cuius expen. *D. Reg. Tapp. d. conslit. in pecuniarijs post. nu. 5.*

N. 7. ibi ¶ in receptione testium
etiam in causa criminali potest Iudex
ex causa delegare receptionē testiū. ¶

- 17 Sed quod in causa criminali audientia t̄ testium non committatur est tex. cum *Ausib. ibi posita in d. l. Iudices*, quam exornat *Rice. coll. 228. & D. Reg. Tapp. in d. Conslit. in pecuniarijs in prin. lib. iur. reg. fo. 143. qui dicit*
- 18 quod in criminalibus t̄ causis, quæ coram R. Consiliarijs agitantur per remedium appellationis non per examinatores S. C. sed per scribas fiscales, aut officiales locorū examinatur *lib. 3. iur. reg. fo. 148. & de audientia*
- 19 t̄ testium concedenda per aliquod Tribunal, vel deneganda in criminalibus latē *Farin. d. q. 77. c. 2. fo. 305. regulariter tamen au-*
- 20 dientia t̄ testium in criminalibus non conceditur, sed testes accersuntur ad locum iudicij infra terminum nominationi præscriptum nisi quando testes essent valetudinarij, aut aliter iuste impediti quo casu transmittitur Commissarius Doctor ad illorum dicta recipiendum, vt per *D. Conslit. Rouit. loco cit. Nig. in c. Reg. incip. quis de Visarijs num. 10. Carau. d. rit. 155. Foller. in frag. post. prax. crim. num. 95. & 100 fo. 376. Musca. vbi sup.*
- 21 & quid quando testes t̄ sunt extra Regnum idem *Foller. in prax. crimin. ver. detur copia capitulorum in rub. facta litis contestatione*
- 22 *nu. 7. fo. 248. & quæ dicantur t̄ causæ criminales explicat prag. 11. sub rub. de iurisd. non turb.*
- 23 Et quod neq; in feudalibus t̄ audientia testium committatur *Gallup. vbi sup. nu. 6. de quo vide Muscatell. prax. S. C. d. p. 5. glo. suspectorum nu. 13. Tbor. vbi sup. & quæ sint sint causæ feudales explicat Milanef. dec. Si-*
- 24 *cil. 6. & quid si causa fuerit ardua t̄ an sit committenda, vel Iudex iubebit ad se venire testes Muscatell. vbi sup. num. 11. & quæ sit causa magna, vel modica DD. in l. admonendi sup. glo. magna ff. de iur. iuran. Tbor. in d. 2. p. compen. ver. Nominatio testium fo. 382.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Camillus de Curte oppugnavit decif. S.C.
- 2 Feudatarius, an possit de feudo testari absq; assensu.
- 3 Successor in feudo debet habere duo requisita.
- 4 In feudo hereditario successor, ut heres vocatur.
- 5 Consistit an sint Ius commune in Regno.
- 6 Heres verbum, quod importet.
- 7 Hæredum appellatione, qui veniant, an particulares, & quid quando additur verbum successoribus, & quid quando adijcitur verbum in perpetuum, & quid important verba hæredes, & successores.
- 8 Tenor inuestiturę inspiciendus.
- 9 Iacobi de beluisio doctrina hic cit. intellecta in feudo ex pacto, & providentia, & assertur decif.
- 10 Hæres feudi hereditarij si inuentarium conficit non ei prodest, & quid in feudo ex pacto, & providentia.
- 11 Feuda omnia in Regno sunt hereditaria.
- 12 Successor in feudo hereditario non modo tenetur ad solutionem onerũ, & debitorum sed legatorum unde potest cogi vendere feudum, & si renuit carcerari.
- 13 Feuda hereditaria si perveniunt contra, siue præter voluntatem testatoris pro legatis, & debitis, veniunt feuda in estimatione. Intel lige, ut nu. 14.
- 14 Feudum quando dicatur hereditarium, & quando ex pacto.
- 15 Fundator iur. pa. in limine foundationis potest mutare.
- 16 Patronus, an possit mutare voluntatem fundatoris iur. pa.

AD DECIS. XXVIII.

- N**on nominat Author illum, qui se opposuit decif. S.C. sed fuit † Camillus de Curt. in divers. iur. feud. in cap. multoties nu. 60. & seq. fo. 49. Quibus oppositiones, si libet, poteris in fonte videre, qui sequitur Ann. alleg. 1. 26. nu. 14. & seq. sed contra d. D. de Curt. & Consil. de Georgio inf. cit. tenet D. de Pont. in tra. de pot. pro. reg. fo. 279. & 280. quem citat Viscon. in addit. ad decif. 1. D. de Franch.
- Et in articulo huius decif. vide D. Consil. de Georg. alleg. 19. & 20. quę allegationes fuerunt per ipsum factę in hac eadem causa, pro Fabio Galeota contra Alscanium Comũ ut ibi per eum Viscon. in concl. incip. feudi hereditarij in fin. fo. 85.

In prin. ibi ¶ præter, vel contra voluntatem. ¶

Adde Viscon. in concl. incip. Vassallus in eius testamento fo. 281.

Ibid. ibi ¶ sed quia testamentum caruit assensu. ¶

- 3 An feudatarius † possit de feudo testari absq; assensu distingue, vt per Viscon. in cõcl. incip. feudatarius, an possit fo. 83. Et quid si fuit concessum, vt possit testari reservato assensu, Io. Dom. de Anna in respons. post alleg. 10. Vin. Ann. nu. 32.

N. 4. ibi ¶ quod sit de sanguine. ¶

- 3 De istis duobus † requisitis, quod succedēs in feudo hereditario debet esse hæres sanguinis, & hæres progenitoris vide Amen. ad decif. D. de Franch. 1. nu. 51. & 52. vbi quod in feudo hereditario successor, vt hæres vocatur Io. Dom. de Anna in sup. cit. respõs. n. 89.

N. 10. ibi ¶ quæ constitutio &c. ¶

- 5 An constit. † sine ius commune in Regno vide Campag. in prælud. ad cap. Reg. Aff. in præm. d. Consil. Gran. decif. 2. D. de Franch. decif. 102. Aff. decif. 404. Nouar. in prælud. collect. ad prag. nu. 4.

N. 19. ibi ¶ tamen verbum illud heredis. ¶

- 6 Hoc verbum † (hæredes) quod id importet, & quod appellatione † hæredum veniunt vniuersales non autem particulares, etiam si addatur verbum successores, quia verb. hæredes veniunt hæredes de iure ciuili, & ver. successores de iure prætorio Peregr. de fidei. com. art. 32. nu. 84. Præf. de Anna. conf. 18. n. 7. & conf. 74. num. 48. Ias. in l. quędam §. nihil intereff. de eden. &c. ante eũ Imo. in d. l. quędam §. nihil intereff. Caldas peiera in tra. de nominat. empb. lib. 2. q. 24. nu. 3. & seq. Verum quod continētur etiam particulares. Alex. conf. 192. vol. . . Det. conf. 185. & alij quos adducit Bonanogl. in addit. ad Ias. in d. §. nihil intereff. quibus adde omninõ, Pineil. in l. 2. in fin. C. de bon. mater. qui impugnat d. opin. Imo. in d. §. nihil intereff. & distinguendo docet quando, & in quibus casibus appellatione heredis non veniat particularis. Sed quid importent ista verba (hæred. & succel.) & an comprehendant successores particulares, & quid quando adijcitur verbum quibuscunq; nouissimē Theodor. alleg. 30. nu. 18. & 19. & quid quando sumus in bonis non transitorijs ad eorundem bonorum incapaces idem alleg. 50. num. 46. & 48. & quos com-

comprehendant illa verba quando adijcitur dictio in perpetuum *idem alleg. 4. nu. 13. & seq.*

N. 35. ibi ¶ Hinc formas inuestiturę inspiciendas. ¶

- 8 Quod inuestitura ꝑ eius tenor sint inspiciendi *Viscon. latē conclus. incip. inuestitura post multos per eum adductos quos non recensco quibus adde Neuiz. conf. 10. nu. 1. & inf. decis. seq. nu. 35.*

N. 36. ibi ¶ nec autoritas, & doctrina Iacob. de Beluifio. ¶

- 9 Quod hæc doctrina ꝑ Iacobi de beluis. Fuit recepta, & intellecta in iuditijs in feudo ex pacto, & prouidentia non autem hereditario ultra *alleg. hic vide D. de Francb. decis. 1. & decis. 704. num. 2. vbi testatur ita fuisse conclusum in Regio Collater. Consecram duobus Regētibz, & Ferrante Fornario Locutente R. Cam. Sum. & habitum pro indubitato, sed vide D. de pōt. de pot. prorog. in sit. de assen. sup. dot. 9. 1 nu. 23. fo. 263. & Ann. alleg. 96. & ibi filium adden. lib. B.*

N. 38. ibi ¶ at filius non potest habere feudum nisi sit hæres patris, & consequenter tenetur agnoscere debita, & onera saluo beneficio inuentarij. ¶

- 10 Hæres ꝑ feudi hereditarij si inuentarium confecit non ei prodest *Io. Domin. de Ann. d. respons. nu. 25. ex multis probat Viscon. in concl. incip. feudi hereditarij, vbi quid in feudo ex pacto, & prouidentia. Anna conf. 5. per tot. vbi quod inuentarium non inuat in feudo ex pacto nouo per tot. ibi etiā quod feudum ex pacto nouum non differat ab hereditario ex decis. D. de Francb. 364. n. 4. & alijs*
¶ 11 probat, & quod in Regno omnia feuda ꝑ sint hereditaria ex communi forma inuestiturarum, & sic præsumuntur *D. de Francb. decis. 6. nu. 3. & 9. Confil. de Georg. d. alleg. 19. in fin. D. de ponte de feud. lect. 20. nu. 19. & si nu. 20. & 21. teneat contrarium, Camerac. in c. 1. an agna. nu. 146. Et non modo succedens ꝑ in feudo hereditario tenetur ad debita, & onera, verum etiam ad solutionem omnium legatorum pro concurrenti valore feudi. Vnde potest cogi vendere feudum, & si renuit potest carcerari, vt per D. de Francb. d. decis. 704. D. de pont. lect. de feud. 11 nu. 18. Tbor. in compend. decis. in ver. Feudum fo. 139 & 207. refert Viscon. in add. ad d. D. de Francb. decis. 1. ver. in eadem decis. nu. 24. et in suis concl. in concl. que incip. sequitio sen-*

sentia, & in alia que incip. feudi hereditarij, & dixi ad d. D. de Francb. decis. 704. in prin. vbi ad id adduxi Gallupp. in prax. 5. C. p. 3. c. 3. fo. 247. num. 15. vbi dicit quod etiam si feudum ꝑ hereditaria peruenissent contra, siue præter voluntatem testatoris, quod pro legatis debitis veniunt feuda in ultimatione, & dicit fuisse decisum in S. C. in causa Iulian. Piscicellę cum Fabio Galeoto referente R. Consiliario de Haro. actuaio de Felice, in 14 tellige secundum ipsum quando feudum ꝑ peruenisset ad hæredem vti heredem, secus si peruenisset vni ex hæredibus non vigore institutionis, sed iure successiuo feudorum, quia ad nihilum tenebitur ex Anna alleg. 96. nu. 3. & 126. vt ibi per eum, & vide D. Consiliar. de Georg. alleg. 19. vbi quando dicatur feudum hereditarium, & quando ex pacto, & prouidentia, de quo per Mysing. sent. 4. obser. 2. & per D. de Francb. dec. 387. Aff. decis. 240.

N. 47. ibi ¶ quare solus Rex potest mutare, & alterare formam. ¶

Adde omnino tradita per D. Rouit. cōf. 79. num. 11. & seq. lib. 1. & idem, quod hic, dic in 15 fundatore ꝑ beneficij in limine rationis fundationis per ea, quæ dicam *inf. in seq. allegat.*
16 Sed an patronus, qui non sit fundator possit mutare formam a fundatore iuris patronatus factam, habui in facto in causa D. Antonij Labini, cum D. Lucreria Labini. Et pro Domina Antonia ego scripsi seq. allegaciones.

IN anno 1397. Henricus de Labinis instituit quodam ius patronatus sub titulo S. Io. Euangelistę, & disposuit, & in eo haberent ipsęntandi Henricus eius Neptos, & deinceps hæredes descendentes ex dicto Henrico.

Cumq; in anno 1543. per multas manus dictum ius patronatus peruenisset ad Franciscum Antonium de Labinis, in suo ultimo, cum quo obiit testamento, alterauit ipse dispositionem primi fundatoris circa successiōnem in dicto iure patron. & disposuit, vt in eo succederet Sanctorus eius filius, eiusq; filij primogeniti masculi, & deficiente linea masculina, voluit, vt succederent filię femine eodem modo, prout disposuerit vltimus de linea masculina, & hæc eius dispositio caret assensu Episcopi, licet post eius mortem consensu Vicarij Generalis fuit Vallaca.

Mortuus fuit Sanctorus relicto fili hærede vniuersali Cęsare eius filio, qui similiter cum moreretur instituit sibi hæredes Io. Mariam eius filium secundogenitum, & D. Antoniam

toniam de Labinis eius Nepotem ex Io. Do nato filio primogenito, statuitq; vt in d. iurepatronatus succederet dictus Io. Maria, eiusq; filij masculi primogeniti, quibus deficientibus succederent etiam feminæ, & deficiente in totum linea masculina, & femina succederet dicta D. Antonia, quæ postmodum renunciauit, & cessit dicto Io. Maria eius patruo hæreditatem dicti Cæsaris eius Aui reseruatis sibi iurib. competenti- bus in dicto iurepatronat.

Nouissimè fuit ab hac luce substractus dictus Io. Maria, qui carens filijs masculis Dominam Lucretiam eius filiam ad dictum iuspatr. vocauit. Vnde super ius præsentandi contendunt dictæ Dominæ Lucretia, & Antonia videndum quid iuris?

Præsens consultatio ad duos articulos principaliter reducitur. Primus est an dicti Franciscus Antonius, & Cæsar potuerint dictum iuspatr. quod à primo fundatore fuit dictum liberum, vt ad hæredes etiam extraneos transiret; restringere, & in eo conditionem apponere, vt ius præsentandi spectaret ad Sanctorum eius filium, & descendentes, & primogenitos masculos. Secundus est articulus, an dicta D. Antonia, quæ hæreditatē Auitam cessit, & renunciauit dicto Io. Maria, reseruatis tamen sibi iuribus competentibus super dicto iurepatr. per dictam Renū ciationem sibi præiudicauerit non obstante reservatione prædicta.

Quod attinet ad primum negatiuè respō- dendum arbitror non potuisse supradictos Franciscum Antonium, & Cæsarem in dicto beneficio eiusmodi conditiones apponere, & illius naturam, quam ab instanti lux natiuitatis fuit adeptū, vt transiret ad quoscūq; hæredes etiam extraneos, immutare, illud restringendo ad primogenitos, quicquid .n. contra illius naturam apponitur contra ius esse dicitur, not. in c. 1. de iurepatr. Clem. plur. res cod. tit. & in c. significauit de testib. Abb. in c. cum seculum de iurepatr. glos. in l. si operarium ff. de oper. lib. glos. & Archid. in c. considerandum 16. quæst. 7. glos. et Card. in Clem. fin. de iurepatr. Bald. in c. si decenti, qui feud. dar. poss. Lambert. in tractat. de iurepatr. 4. art. 2. q. prin. 2. p. 1. lib. Viu. Comm. opin. 606. in fin. & ideò naturam illius nemini licet præuere, vel immutare, nisi tantum in limine fundationis, secundum doctrinam Bal. in l. 2. in princ. C. de in ius vocan. glos. in c. si quidem 10. q. 1. c. 7. de condit. apposit. c. si quis Laicus 16. q. 1. c. 1. in sinuante qui Cler. vel Vouent. Fran. Marc. decif. 476. nu. 6. Fasol. dubit. 18. incip. quartum dubium, & fuit decisum in vna Toleta. Cappellan. de Barazas 15. Fe-

bruarij 1591. coram Card. Pamphilio, & in ea 3. Martij 1598. & 4. Iunij 1590. coram Illustriss. Mantica, vt per Garz. de benefic. p. 2. c. 5. nu. 22. & 223. & 224. & fuit resolutum in vna Fauien. beneficij 20. Nouembris 1613. 3. Iunij 1614. coram Buratto Verall. decif. 290. 2. p. nu. final. idq; cum expresso consensu Episcopi Lambert. in 4. art. 2. q. princ. 1. p. lib. 1. nu. 13. per tex. in c. cum dilecti de donat. imò post perfectum actum fundationis, nec etiã operaretur consensus Episcopi secundum Imol. in c. cum dilectus in 19. col. versic. item aduerte de iurepatr. Hosiens. in c. ea qua de stat. Regul. Io. Andr. & Dominic. in c. ex eo. §. fin. de Elect. in 6. Innoc. in c. Lateranensi de Præbend. tex. in c. nobis. & ibi omnes de iurepatr. c. Eleuterius 13. q. 12. & alij, quos allegat Lambert. in 9. princ. quæst. 1. p. lib. 1. num. 90. vbi subdit, adeò conditiones, quæ contra ius sunt in limine fundationis esse apponendas, quod non sufficiat illas apponi per ipsum fundatorem tempore traditionis bonorum, naturalia .n. sunt immutabilia, vulgat §. naturalia insit. de iur. natur. gent. & ciu. & ait Bald. in rubr. Feudor. in §. quarta diuisio nu. 46. quod natura nihil aliud est nisi qualitas innata à principio generationis, quæ semper inest, ideò immutabilis est l. Senatoris filius ff. de Senator. l. filius §. 1. ff. de condit. & demonstrat. l. assumptio in princ. ff. ad municipal. non obstante quolibet accidenti ex causa superueniente. Luc. de Penna in c. Regni cura nobis, quem refert, & sequitur Assiet. in consil. eos, qui scienter in 2. q. qui allegat l. non putauit §. si quis Emancipatum ff. de bonor. possess. contra tab. D. de Franc. dec. 162. ad quod vide Massobr. post hæc scripta visum in tractat. de concur. ad Parochial. p. 7. dub. 9. sic etiam dicimus naturam feudi esse immutabilem iuxta nos, per Bald. in vrb. Feudor. in rubrica quid sit inuestitura §. prætera. Hinc communiter concludunt Feudistæ, quod post declaratam naturam feudi à Rege non potest Vassallus illius naturam mutare, imò nec ipse Rex, ve optimè concludit D. Consil. Gizzarell. decif. 28. & quod validum sit argumentum de feudo ad beneficium, & è contra notatur in c. 1. de Vassall. decrep. etat. & in c. 1. §. huius autem generis. Ex quib. caus. feud. amitt. & in c. 1. Quæ sit caus. benefic. amitt. per totum Card. in clem. 2. de Pfnit. in 1. quæst. 10. Vincent. de Anna in repetit. d. c. 1. de Vassall. decrep. etat. nu. 34. cum sequenti Hysern. in c. 1. §. quicunque de Pac. tenen. col. 1. & hoc quia feudum etiam beneficium appellatur Camil. de Curt. in diuers. iur. feud. c. in hoc igitur nu. 31.

Et quod conditiones appositæ per dict. Franci-

Franciscum Antonium, & Cefarem sint cōtra primāuam naturam, & originem ipsius iuspatr. post longum Tēporis spatium 300. decursum à die sūdoritionis pater ex actis, & Bullis antiquis, ex quib. constat hoc iuspatr. ab initio suz natiuitatis processisse liberum cum vniuersitate bonorū in quoscūq; hæredes, & cum libera facultate præsentiādi quemcūq; extraneum, quod etiam per verba enunciatiua probare sufficeret, vt per Grauin. in suo tractat. de ver. enum. lib. 2. q. 1. nu. 95.

Et quod hæc specialis, & expressa natura, & origo huius iuspatr. sit ad eō iuri communi consentanea, quod quidquid contrā eam fuit appositum, contra ius esse dicitur patet ex adductis, & allegatis, ergo consequenter dicendum est, quod illz qualitates adiecte per supradict. Franciscum Antonium, & Cefarem cum sint contra originalem naturam ipsius iuspatr. sunt contra ius cōmunes, id eō quoniam potuerūt apponi, & habētur pro non apposisitis d. c. dilecti de donat. & fuit dictum in vna Cassanens. beneficij 29. Aprilis 1540. & Floren. iuspatr. 10. Martij 1603. & 11. Feb. 1604. corā illustri. Lancellotto.

Ad idem fortius adduco, quæ dicit Romā. conf. 368. quod intantum seruanda est naturā ipsius iuspatr. quæ abhorret translationem titulo particulari, vt non possit principaliter, & absolute, sed tantum accessorie, & concomitanter cum aliqua vniuersitate, transire in feudum de primogenito in primogenitum per multa iura per ipsum allegata, quæ doctrina licet aliquantulum diuersa videatur, nihilominus illam ad proprios terminos casus nostri, & benè quidem inducit, Lambert. art. 20. 2. q. prime. 1. lib. num. 2. & reddit validam suz inductionis, rationem, scilicet, quia hoc esset præuerrere naturam ipsius iuspatr. in:ò plus dicit, quod nec etiam consuetudo immemorabilis, & præscripta hoc posset inducere, vt ibi per eum, addo quod dicit Tiraguell. de iur. Primog. q. 36. quod iuspatr. ab hæreditate gubernatur, vt qui hæres est, illud obtineat, qui non est, ablineat. Non obstat id quod dicit Lambert. sibi contrarius in 4. art. 4. q. prin. p. 2. lib. 1. post numer. 3. nam si vera est, prout est verissima ratio per ipsum adducta, in d. art. 20. vt supra non esse præuerrendam naturam iuspatr. consequens est, vt sit falsa opinio, quam tenere videtur in d. art. 4. dum dicit posse adijci l. iuspatr. condiciones alterantes, & immutantes ipsius naturam.

Præterea illa ratio quam Lambert. in d. art. 4. adducit non est vera, nec bona dum

dicat transire iuspatr. cum vniuersitate, est inductum fauore patronorum, qui possent suo fauori renuntiare, hoc enim falsum est, nam translatio iuspatr. cum vniuersitate est de propria natura ipsius, & successiue inducta in ipsius iuspatr. fauorem, quia secundum Roman. dist. conf. 368. cum sit quid spirituale, vel spirituali annexum c. de iura, de iurepatr. c. quanto de iudic. c. que situm de rer. permutat. non licet patrono titulo particulari, & principaliter absque hæreditate transferre, ne pactio particularis interueniat c. præterea de transact. c. quod varò 16. q. 7. nè videantur laici ad sui liberum spiritualia tractare c. secundum, & c. decernimus de iudic. c. omnes Basilice 16. q. 7. c. fin. de Reb. Eccles. non alienan. spernendo auctoritatem iuperioris, & potestatem Clauium c. quoniam de iurepatr. c. quis Episcopum 16. q. 5. sed tantum accessorie, concomitanter, & per viam appendicis cū hæreditate permixta est patrono translatio iuspatr. c. ex litteris de iurepa. Gugliel. de Benediclis in c. Raynuius verb. absquiteris cl. 2. de compend. sublit. n. 2. 4. de testam. subtilis Emanuel à costia in c. si Pater p. 3. vers. Trebellianica n. 4. verb. nimirum eod tit in 6. & fuit decium in vna Aretin. Cappellaniz 8. Nouemb. 1599. coram Bubalo. Quomodo igitur Lambert. potest dicere inductum in fauorem patroni, id quod ipse Patronus non potest efficere, nisi efficiat titulus habilis ad translationem prædictā l. si mercedē §. si cum fundū ff. de action. empt. l. quidam ff. de acquir. rer. domin. Innocentius, & omnes in d. c. cum seculum: potius dicendum erit, quod sit inductum in fauorē Ecclesiz, & odium Patroni, quia si Patronus posset quocūq; tit. vellet, tam particulari, quam vniuersali transire ius patratus, & non in hæredes, vtq; difficilior Ecclesia posset aspirare ad libertatem. Est ergo ista ratio adducta per Lambert. & celsæ ratione cessat dispositio c. cum cessante de appellat. l. adigere §. quamuis de iurepatr. D. de Franc. decis. 468. nu. 1.

Amplius dico, qd dicta qualitas succedēdi iure primogen. dū excludit alios, est cōtra libertatē, & vtilitatē L. c. l. quidquid dicat Lambert. multoties sibi met cōtrarius, idq; fundatur in magistrali doctrina Card. Hostiens. in summa tit. de iurepat. §. qualiter transeratur n. 6. vbi tenet nō solū non grauati Eccl. Patronis multiplicatis, sed imò magis alleuiari, nā vt ipse ait plures habet defensores c. filijs 16. q. 7. idē. n. ius cōpetit plurib. quod cōpeteret vni, & vbi vnus est patronus est quasi Tyrannus, & ex multiplicitate possunt oriri discordiz arg. c. qui diuersitatē de cōfess. p. rben.

c. super literis de rescriptis, ideoq; poterit Episcopus ad sui libitum Ecclesiam ordinare, vel poterit alias propter inuidiam alterius remittere ius suum Ecclesie; & sic fieri libera, vt innuitur, in *c. 1. de iurepatr.* Cuius Eminentiss. Card. auctoritas, & ratio, quam in praxis contingentia quotidie observamus proculdubio absorbent contrariam opinionem.

Vtiteris rem perstringendo dico, quod dicta qualitas primogenituræ non modo non potuisset apponi, extra limen fundationis, quod supra probatum est, sed nec etiam in ipso instanti, & actu fundationis, in quo fundatores habent largiores habenas, si Episcopi expressus, non interuenerit assensus, vt not. in *c. illud, in c. cum laici in c. cura, & in c. suggestum de iurepatro.* quantum minus à compatronibus extra limen fundationis

Et licet nimis videatur vrgere illud, quod per partem aduersam opponitur scilicet, quod iuspatron. potest donari, quod est magis, ergo potest alterari, quod est minus ad Regulam text. in *l. non debet ff. de Reg. iur.* tamen facili negotio soluitur oppositio, & dicitur quod negari non potest iuspatro. donari, & legari posse, verum id expleri non potest abique consensu Episcopi, vt post Card. Florentin. voluit *10. And. in d. c. cum saculum de iurepatro.* ibique Abb. num. 6. Lambert. de iurepatro. q. 6. & sequen. tip. 2. lib. 1. Menoch. conf. 90. numer. 98. & 99. volum. 1. vbi numer. 207. communem esse testatur, hanc eandem sequitur Rocch. de Curt. in tractat. de iurepatron. versic. pro eo, quod Dioresani quæst. 2. numer. 5. vbi alios allegans, etiam de communi testimonium facit, prout de ea similiter testatur Ludouic. in libr. commun. opin. in titulo de iurepatronat. Concl. vnic. versicul. acquiritur etiam amplius quæst. 2. Rot. in antiquis decis. 857. Verall. decis. 144. numer. 4. libr. 1. Rota in nouis decis. 404. Cost. in decis. nouiss. Rom. 155 p. 2.

Quod quidem verum est etiam si in compatronum fiat legatum secundum *10. Andr. in cap. ex insinuatione de iurepatron.* ibique Abb. numer. 4. & secundum omnes communiter, vt inter d. Rocch. de Curt. in loco supra allegato numer. 4. in fin. vnde cum in casu nostro Episcopi consensus non interuenerit, planè dispositiones d. Francisci Antonij, & Cæsaris locum obtinere non possunt.

Nec iuari possunt consensu Vicarij, de cuius potestate non constat, nam Vicarius, vti Vicarius non habet talem potestatem,

ex priuata iurisdictione est. n. Episcopale ius Abb. conf. 59. & conf. 89. per c. cum contingat de for. competent. Lambert. art. 14. 2. q. principali p. 1. lib. 1. & in 20. art. eiusdem p. q. & lib. 1. numer. 14. & alibi; Federic. de Sen conf. 264. in prin. Dec. in cap. cum accessissent numer. 9. vbi Fglin. 15. de Constit. Calderin. conf. 1. de offic. Vicar. Rot. decis. 598. ante numer. 7. p. 1. Sbroz. de offic. Vicar. lib. 2. quæst. 31. Garz. de benefic. p. 1. c. 9. numer. 75. & nouissimè Narbona de appellat. à Vicar. ad Episc. numer. 215. latè Ferrett. conf. 327. per totum 345. & 344. & cum Ferrett. tenuit Rot. in vna Placen. Parocch. de Mirabel. 19. & vlt. Ianuarij coram Orano Burfat. conf. 310. nu. 29.

Dato tamen, sed nunquam concessio, quod Vicarius talem habuisset potestatem adhuc eius assensu ex duobus inualidus esset, ex quibus etiam si Episcopi assensus, & auctoritas interuenissent, minimè valeret, & primò quia dictus Vicarius assensum, & auctoritatem præstitit per triennium post mortem Francisci Antonij testatoris, quo casu nihil operatur Abb. in disput. Augerio patronatus Soccin. 1. un. conf. 79. numer. 37. vol. 3. Afflicti. decis. 335. numer. 14. Duran. de art. testand. in titulo de legat. fol. 67. num. 2. & licet multi DD. contrarium senserint, tamen hæc opinio verior est, & communium, vt ex d. Duran. vbi supra colligitur.

Et dato quod assensus tempore congruo interuenisset adhuc frustratorius fuisset, nam illud, quod dicitur iuspatro. posse legari, & donari cum consensu Episc. falsit, & limitatur quotiescunque ex tali legato, siue donatione præiudicaretur Agnatis quib. esset ius quæsitum, siue ex fundatione, siue ex dotatione, siue ex priuilegio, siue ex alia causa, Couarr. lib. 2. variar. resolut. c. 18. numer. 9. ver. sed queritur omnino videndus; sic etiam videntur sentire Ruin. conf. 108. num. 4. volum. 1. Crauet. conf. 53. numer. 5. Archidia. in c. considerandum 16. quæst. 7. & in c. presenti numer. 2. 20. quæst. 3. quem refert, & sequitur, Dec. consil. 149. numer. 1. Paris. 48. numer. 5. & per tot., & est communis opinio, vt post multos alios relatos testatur Ioseph. Ludouic. in lib. commun. opinion. titulo de iurepatronat. Concl. vni. vers. requiritur etiam iuspatronatus in prima, & septima fallentia, & ratio est, quia destrueretur, & immutaretur lex fundatoris, quod planè implicat, vt considerat Lambert. artic. 30. 7. quæst. 1. p. 1. libr. 2. Vnde cum cum clarum sit per primum fundatorem fuisse D. Antoniam vocatam,

cum

cum sit de descendantibus. ex prædictis sequitur nullum ei præiudicium testamenti Fræscici Ant. afferre potuisse, & tantò minus Cæsaris dispositio ei potuit præiudicare, quæ legem destruit, & neq; Epif. neq; Vic. autoritate fulcitur. Tantò magis quod per illos non donatur, neq; legatur iuspatronatus, sed mutatur, & destruitur lex fundatoris, & nõ valet illa consequentia iuspatronatus, potest donari, & legari, ergo potest mutari, cū magis sit donare, & legare, quam mutare ex *Regul. tex. in l. non debet cui 22. ff. de Regul. iur.* quia negatur, nam magis est mutare, quam donare, & legare, quando .n. quis donat iuspatronat. s. se abdicat illud ius, quod habet, & in alium transfert, quod potest, idem quando quis legat, ius .n. quod quis habet in alium transferre potest, cum iuris, & Rei sui quilibet sit moderator, & arbiter *l. in remandata C. mandati*, sed quando quis mutat iuspatronat. naturam, & de hereditario restringit ad Gentilitium, in hoc ei ius resistit, & contra ius disponit ius .n. prohibet naturalia illius mutari arg. d. §. *naturalia*, & in specie, quod natura beneficij non potest mutari *Ioseph. Ludouic. vbi sup. ver. regulariter*, & patet ex supra allatis. Insuper dicitur ius, vt iur. Juntas fundatoris, vt lex seruetur iuxta *tex. in §. disponat Auth. de nupt.* & Patronus alias disponendo illam destruit, cum vt lex ratam haberet teneatur *l. cum à matre C. de Rei. uendi.*

Secundus articulus est, an dicta D. Antonia, quæ hæreditatem Auitam cessit, & Renunciavit dicto Io. Mariz reuerentis tamen sibi iurib. competentib. super dicto iurepat. per dict. Renunciationem sibi præiudicauerit non obstante reservatione prædicta?

Et videtur prima facie dicendum, quod sic Regulariter .n. iuspatron. ex hæreditate etiam inter filios, & sic filius, qui non est hæres non succedit in iurepat. *Abb. in c. cti seculum nu. 5. de iurepat.* Hinc *Petr. de Anchar. in c. ex insinuatione co. tit. voluit*, quod si ex forma statuti stantibus masculis femina excludatur à successione, vt est in hoc Regno nostro, etiam excludetur à iurepat. quem refert, & sequitur *Rocch. de Curt. in tract. de iurepat. super versic. ipse, vel is quasi. 8. num. 11.* Adde *Rot. in Lucan. iur. patro. 6. Nouembris 1589.* Coram. Licta, & in *Aret. Cappellan. 15. Iunii 1584.* Coram Bubalo, quod similiter procedit in filia, quæ vti dotata renunciavit hæreditatē Patris secundum *Abb. & Rocch. vbi supra*, & licet *glos. in c. considerandum 17. q. 7.* voluerit quod filius renuncians hæreditatem paternam retineat iuspatronatus per *tex.*

in l. filij ff. de iurepatro. vbi expressè dicitur filij, qui se abstinent ab hæreditate paterna, iuspatronatus, quod habent in liberos non amittunt, tamen dicta *glos. communiter reprobat* teste *Couarr. lib. 2. variar. Resolut. c. 18.* quibus sic stantibus nihil profuit dictæ Dominæ Antonie reservatio iuspatronat. quando renunciavit cum per ipsam non possit illud retineri absque qualitate hæreditaria, ad quod facit doctrin. *And. in cap. 1. col. fin. vers. sed filia de nat. succ. feudalib.*, vbi ait quod protestatio, quæ fit per filiam, vel sororem in dotis promissione, quod non renuntiat per hoc successioni feudi, non valet, quia per factum obuiat suæ protestationi, vt refert *Preses de Franch. decisio. 52. numer. 14. & 15. vbi in hoc, quod reservatio contrario facto nihil operetur, optimè loquitur.*

His tamen non obstantibus dictam D. Antoniam posse ad prædictum iuspatronatus, vt hæredem venire cenfeo, verum est enim illam hæreditatem aui adiisse, illiusq; hæredem Prævio prambulo fuisse declaratam, quo fit, vt quamvis postea dictam hæreditatem renunciaverit in beneficium Io. Mariz eius patrui, non per hoc hæres esse desijt, per Regulam. Qui semel est hæres nunquam desinet esse hæres *l. sicut maior C. de Repud. hæredit. l. Ei, qui soluendo ff. de bar. inslit.*, nisi per viam restitutionis in integrum quando esset minor tot. titulo si min. ab hæred. se abst. quod non est in casu de quo agitur, & maxima est differentia, an quis hæreditatem repudiaverit, an verò alteri renuntiaverit, cesserit, seu donauerit, quia repudiando in nihilo tenetur, & conueniri non potest, sed cedendo, & renunciando recta via à creditoribus conuenitur *l. hæreditatem ff. de donat. Preses de Franch. decisio. 14. nu. 22.* Quin imò etiam si hæreditatem quis vendat ea lege, vt emptor creditoribus hæreditarijs satisfaciat adhuc conueniri poterit *l. 2. C. de hæred. vel act. vendit. vbi glos. primo ratione Assignat*, quia non ideo, quod vendunt, desinunt hæredes esse, vel teneri per *tex. in l. 1. C. de Renoc. bis, que in fraud. credit. & in l. quamvis hæres ff. de leg. 1. & si creditores vellent emptorem iuris conuenire de rigore iuris non teneretur, vt habetur per de Franch. decisio. 273.*

Quæ adeò vera sunt quod etiã hæreditate nõ adita ex sola hæreditatis cessione, quis cesserit adire, quia necessarii antecesses ad cessionem est aditio *l. si aui C. de iur. deli.*

ber. ubi Paul. de Castro, ait quod per vnicum actum duo in instanti fiunt, acquisitio scilicet ex parte cedentis, & translatio dominij in cessionarium declarat *Pras. de Franch. decis. 14. nu. 9. 16. & 19.* & licet Paul. de Castro, vt refert idem de *Franch. decis. 32. nu. 10.* teneat, quod dicta aditio per supradicta procedat ad finem validandae cessionem, non autem vt cedens consequatur, & teneatur ad omnia ea, ad quae heres simpliciter adeundo teneretur, tamen contrarium fuit in *d. decis. decisum*. Si igitur quis dicitur ex sola cessione verus heres, quid dubij remanet in hoc casu, in quo Domina Antonia hereditate adiuit, & per decretum fuit heres declarata?

Idem igitur hoc fundamētum, quod fuit heres, & remansit heres etiam post renunciationem iure legitimo poterit sibi retinere ius patronatus, & tamen heres habebit in eo ius presentandis, & sic resoluuntur, omnia in contrarium adducta, quae loquuntur in simplici repudiatione, siue renunciatione nulla data aditione, ita quod in repudiante, siue renunciante nullo modo qualitas hereditaria considerari possit, quod penitus cessat in casu de quo agitur.

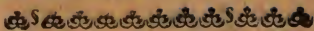
Sed vt omnis prorsus cessat dubitatio, & difficultas adduco tex. punctualem in c. *ex literis de iurepatro.* ubi deciditur, quod ius patronatus transit cum vniuersitate temporalium, nisi fuerit exceptum, ex quo *Abb. ibi in summario* desumit hanc regulam, & ait esse casum notabilem, & quotidie allegari.

Igitur D. Antoniae vti heredi pro dimidia Caesaris Aui competit in solidum ius praesentandi in dicto iurepatronatus, quod cum sit indiuisibile consistit penes heredes in solidum, vt notat *glos. in c. 1. de iurepatr.* & declarat optimè *Abb. in c. querimoniā n. 3. eo. tit. & de fertur pro portionibus hereditariis Clem. plures eo. tit. & traditur fusè per Lambert. de iurepatr. art. 2. §. p. 9. prin. 2. lib. 1.*

Quibus actentis per sententiam Archiepiscopi Cur. Barësis in anno 1504. fuit D. Ant. super d. iurepatr. Cōpatrona declarata, quae sententia transiit in re iudicatā, & ideo pro veritate habetur *l. res iudicata ff. de reg. iur.* super quo pulchra cōgerit *Conf. Seip. Rou. super Prag. 2. n. 40. de iurisdic. in iuric. nō Turban.* Ex his igitur tum ex optimis iuribus, tum ex rei iudicatæ Authoritate satis credo de dicta D. Antoniae iustitiā constare.

Post has alleg. ad manus peruenit 7. p. *col. lēc. Ricc.* quae videas in materia *col. lēc. 2247. & 3153. Parin. dec. 171. Massrill. dec. 56. à n. 19. idem Ricc. collect. 2796. & alleg. Nouar. post d. collect. & Massobr. in tractat. de concurf. Parocchial. p. 7. dubit. 9.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Clausula reſeruaſto aſſenſu ſuſpēdit, vnde alienatio feudi ſi ſit facta ſaluo Reg. aſſenſu. & fiat reuocatio feudi ſi aſſenſus ſequatur facta reuocatione nihil operabitur.
- 2 Clausula ſaluo iure Domini, tam in alienatione feudi, quam emphyteuſis, quid operetur remiſi.
- 3 Et quid quando adiicitur clauſula non aliter, nec alio modo.
- 4 Reſoluto contractu venditor tenetur reſtituere rem cum uſuris, & emptor rem cum fruſtibus.
- 5 Quid quando contractus reſcinditur ob legiſionem.
- 6 Et quid reſciſſa venditione actione redibitoria.
- 7 Fruſtus compenſantur cum uſuris, & quod reliquum eſt reſtituitur.
- 8 L. 2. C. de pigno. diſpoſitio ceſſat quando adeſt clauſula ita quod ſpecialitas, & in alijs caſibus remiſſi. et quid in obligatione in forma Cam.
- 9 Statutum tollens exceptiones non erit ſeruandum, ubi quis lucratur cum damno alterius, & de ratione nu. 9.
- 10 Statutum prædictum non eſt ſeruandum quando vnus ex contrahentibus non adimpleuit ex parte ſua.
- 11 Contractus quando reſoluatur ob adimplementum non ſequuntur.
- 12 Contractus non poteſt diſſolui ab vno ex contrahentibus.
- 13 Contractus venditionis rerum, quae conſiſtunt in pondere numero, & meſura eſt conditionalis, & quando dicatur perfectus & detur penitentia.
- 14 Pretium, an ſuccedat loco rei.
- 15 Alienationem feudi reuocat emptor prout venditor.
- 16 Tenor inueſtitura aſſendendus.

AD DECIS. XXIX.

Cauſa, de qua in hac deciſ. meminit Capibl. pragm. 4. de Baro. num. 88. apud quem multa reperies.

In prin. ibi ¶ reſeruaſto aſſenſu. ¶

- 1 Iſta clauſula ¶ reſeruaſto aſſenſu ſuſpēdit contractum etiā, quod aſſenſus nō ſit neceſſarius ex multis probat Theod. alleg. 19. nu. 6. vnde alienatio feudi. Alienatio feudi ſi ſit facta ſaluo Reg. aſſenſu, & fiat reuocatio feudi vigore Conſtit. Diu. memor. vt hic, quod ſic.

ri po.

ri potest tam ab emptore, quam à venditore, vt per *D. de Franch. decif. 140. nu. 1. Viscon. in concl. incip. emptor, & in add. ad dict. decif.* Etiam si assensu sublequatur facta reuocatione nihil operabitur *Affl. decif. 337. & ibi Vrsill. Cappy. decif. 106.* quos colligit, *Nouar. ad prag. collect. 104. nu. 13. Theod. vbi*
 2 *sup. Et de dicta clausula ÷ saluo iure domini tam in alienatione feudi, quam emphiteusis vide latè Soccr. reg. 292. incip. Vassalius fo. 537. in 2 fallen. vbi quid ÷ quando adiicitur clausula non aliter, nec alio modo.*

N. 1. ibi ¶ resolutio contractû venditor tenetur restituere pretium cum vsuris, & emptor rem cum fructibus. ¶
 4 Adde tradita ÷ per *Capibl. d. prag. 4. nu. 87. & per Viscont. ad dec. D. de Franch. 373.*
 5 Quid quando contractus ÷ rescinditur ob lésionem, vide *Prasid. de Amat. conf. 87. num. 6. vbi in fin. habes decif. S. C. vide decif. D. de Franch. 496. num. 3. Et quod venditor ÷ rescissa venditione actione redhibitoria tenetur restituere pretium cum vsuris, & emptor rem cum fructibus Anna alleg. 42. nu. 4. & seq. vide quæ dixi ad D. de Franch. decif. 675. nu. 1. & Capibl. in prag. 1. de Baron. nu. 272. fo. 61.*

Sed aduerte, quod isto casu fructus intelliguntur compensati pro currenti quantitate, cum vsuris adeo, quod facta compensatione reliquum restituendum est, quod excedit, vt per *D. de Franch. decif. 527. & ita declaratur apud Thor. in 2. p. comp. dec. reg. ver. compensatio opposita vers. secunda max. ff. lo. 92.*

N. 4. ibi ¶ L. 2. C. de pigno. quia etiam in cōtractu adest clausula, quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra quo casu cessat dispositio d. l. 2. ¶

7 Quòd dispositio ÷ d. l. 2. C. de pign. cessat quando adest clausula illa ita, quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra vide *D. de Franch. decif. 5. Cachera decif. 119. hic cit. alios cumulat Rice. coll. 73. & 198. vbi colligit multas limitationes ad d. l. 2. alias ponit Surd. dec. 44. Amend. ad d. D. de Franch. decif. 5. vbi inter alias limitat d. l. 2. in obligatione in forma cameræ Carocc. de excus. bon. lib. 2. q. 55. multos cumulat Viscon. in add. ad d. decif. 5.*

Sed contra supradicta vide *Mising. obser. 94. cent. 6. alios adducit nouissimè, Barbat. in tra. de affil. glo. 10. nu. 51. & seq.*

N. 9. ibi ¶ quod si statutum tollit exceptiones non erit seruandum, vbi quis lucraretur cum damno alterius. ¶

8 Adde ÷ *Abb. in c. ex parte el. 2. & ibi Det. de offi. deleg. Det. in l. iure natura num. 3. ff. de reg. iur. vbi insert ad multa, idq; ea ratione*
 9 *humilitudi statutum seruandum ÷ non est, quia dolo malo facere dicitur, qui ex aliena iactura lucrum capit l. si quis e. mancipijs §. fin. ff. de inflit.*
 10 *Eiusmodi quoq; statutum ÷ non erit seruandum, quando vnus ex contrahentibus non adimpleuit ex parte sua, quia semper exceptio non adimplenti non obstante tali statuto opponi poterit, vt post multos per ipsum alleg. tenet Viscon. in conclus. incip. exceptio non adimplenti fo. 75. vbi insert ad*
 11 *multa, & quoad defectus ÷ implementi nõ sequuti resoluit contractum, vel non, vide eandem Viscon. concl. contractus nominatus fo. 42. & concl. incip. exceptio non adimplenti Gratia decif. 159.*

N. 14. ibi ¶ non licet altero inuito ex contrahentibus discedere à contractu, & illum reuocare.

12 Et hoc quia contractus ÷ est duorum plurimuè in idè placitum, & consensus; & nihil tam naturale est, vt id eo vinculo dissoluatur quo ligatum su è vulg. *l. nihil tam naturale ff. de reg. iur. idè perfectio contractû non licet ab illo discedere vni ex contrahentibus, altero inuito; ben: verù possunt omnes contrahentes d. iter su à pacto cōuenio discedere c. pre*
 13 *terea vbi DD. de spons. idq; in cōtractu ÷ perfectio, secus in imperfecto, vt in venditione rerû, quæ cōsistunt in pondere nu. & mēsurâ, quæ est cōditionalis, vt in l. quod sepe §. in y. ff. de cōtrab. emp. qui tex. mihi fecit magnum honorem, & de eo meminit Gutierrez. de Gs bell q. 79. Verum quando venditio bonorû cōsistentium in pondere, num. & mēsurâ dicatur perfecta, vel nõ, & in ea detur Penit. vide Visc. in concl. vñditio facta bonor. fo. 283*

N. 16. ibi ¶ Res succedit loco pretij. ¶

14 Sed an pretium ÷ succedit loco rei vide latè *Viscon. in concl. incip. pretium,* vbi refert multos, quos videre poteris, quibus adde *Barbos. omninò viden. in hac materia in 3. p. rub. solut. matr. nu. 74. & seq. Rice. collect. 740. & 1850. Magon. decif. 9 n. . . Alphan. in repet. l. quod dicitur ff. de impen. in reb. dotat. fact. e. 15 n. 9. vbi nouam explicationem adducit, & ad saturitatem vide nouiss. D. Gait. tra. de ered. c. 4. q. 11. d. n. 1388. apòt hæc omnia scripta visus.*

N. 25. ibi ¶ quia ad paria iudicatur. ¶

- 15 Quod emptor ꝑ reuocat alienationem seu di sine assensu prout venditor per constit. Reg. Diu. memoriz D. de Franch. dec. 540. vbi dixi, vide D. de Pont. in tract. de pot. pro-reg. fo. 264. num. 31. Viscon. in concl. incip. emptor reuocat fo. 70.

N. 35. ibi ¶ formas inuestiturę esse inspiciendas. ¶

- 16 Inuestitura ꝑ verba, attendenda dixit author supra in anteced. dec. n. vbi alios adduxi quibus adde Meno. lib. 3. presump. 92. n. 2. & ad literam illius tenorem seruari, & actendi ex pluribus probat Viscon. in concl. incip. tenor inuestitura fo. 268. & in concl. incip. inuestitura latę Capib. prag. 8. p. 1. nu. 13. & 15. Camill. de Curt. in diuers. iur. feud. fo. 37. nu. 64. & seq. vbi alios adducit, & Rice. nouiss. collect. 308. 7. p.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Officialibus discessus prohibetur, antę aduentum successoris de iure communi nu. 2. & de ratione nu. 4.
- 3 Praesidi non licet discedere, antę successoris aduentum.
- 5 Iustitiarj, & R. Auditores pro discessu debent obtinere licentiam a Prorege, & an sufficiat litera vnus Regentis.
- 6 Officialibus prohibetur discessus ab officio nō solum de iure communi, sed de iure reg & recensentur iura reg.
- 6 Officialis deserens officium infra annum punitur.
- 8 Officialis tenetur etiam vltra annum expectare successoris aduentum, & quod capiat possessionem.
- 9 Officialis non potest pernoctare extra Ciuitatem, nec per breue tempus etiam animo redeundi deserere officium absq; licentia Baronis si fuerit baronalis, vel Proregis si fuerit Regius, & 10. alias incurrit penam inhabilitatis ad similia officia exercenda num. 11.
- Officialis discedens ab officio ante finitum tempus perdit salarium.
- 12 Officialis an possit ante aduentum successoris per dies deponere officium declaratum. 13. quid obseruetur qu. 14.

- 15 Officialis quid obseruare debeat presentatis literis desistentia.
- 17 Officialis an possit renuntiare officium, & quid official. Baron. nu. 18. & an possit inf. annum renuntiare, & ab administratione recedere nu. 19. & ibi refertur decis.
- 20 Officialis quando discedit, an possit discedere relicto substituto.
- 21 Officialis creatus substitutum, & substituti pena recensentur.
- 22 Officialis Regius non potest loco sui alium substituere, & de ratione.
- Electa industria persona non datur potestas seruendi per substitutum.
- 23 Regens M.C.V. alium Regentem sine licentia Regis, vel Proregis substituere non potest.
- 24 Prorex an possit substitutum, vel Locum tenentem sibi facere, & 55.
- 25 Vicarius an possit alium Vicarium substituere.
- 26 Officiales qui habent potestatem substituendi quales teneantur facere substitutos.
- 27 Officiales, an teneantur pro decessu, & excessu substituti.
- 28 Subrogatus an possit esse minus vno anno, & si substitutus moritur, substitutus potest continuare vsq; ad aduentum successoris.
- 29 Officialis Baronalis, an possit Locum tenentem relinquere, & per quod tempus, & an isle Locum tenens possit alium Locum tenentem substituere.
- 30 Gubernator regius habens penes se Iudicem Regium si Iudex decessit, vel discedit, an possit alium loco illius Iudicis subrogare.
- 31 Officiales Regy omnes erantur a D. Reg. Prorege.
- 32 Officialium creatio est de regalibus.
- 33 Princeps semper consulendus quando tractatur de subrogando officiali.
- 34 Officia ad quem transferantur interest Regis scire.
- 35 Officialis electio si irritatur per mortem electi, vel aliam causam superuenientem lus eligendi, vel substituendi aliquem in locum deficientis pertinet ad illum qui predictam electionem fecit.
- 36 Contemnere proprię quid sit, & an in contemptu debeat concurrere voluntas.
- 37 Contemptus duplex.
- 38 Contemptus principis quomodo puniatur, & quid si fuerit factum preceptum pro quanto habet eam gratiam 39. & quid important verba R. indignationis, & indignationis S.P. & Pauli.
- 40 Principi non obtemperatis, & inobedientis pena.
- 41 Principi an semper obtemperandum, & quid si seue.

- si fecere aliquid mallet quid inferior facere debeat. Et an iussus superioris excuset.*
- 42 *Præfidi nomen generale habet maius imperium omnibus post Principem 43.*
- 44 *Præfides Prouintie, an semper debeat stare in uno loco, vel visitare Prouintiam, & per illam discurrere.*
- 45 *Præfides Prouintia habet Capit. Campanæ cum Comitibus, & de eorum ortu, & ad quid diuili Capitanei sint destinati.*
- 46 *Præfides Prouintia, an possit dare licentiam defendendi arma.*
- 47 *Præfidi in indicatu quid observandum.*
- 48 *Præfidi ante presentiam, & ubi residet R. A. an possit exiliatus residere.*
- 49 *Præfides tenentur bannitis latronibus, & malis hominibus purgare Prouintias quod extendit ad Barones officiales, & vniuersitates.*
- 50 *Pena capitalis, qua dicatur, & quomodo intelligitur statutum illam inponens, & 51. & 52.*
- 53 *Mors civilis idem cum pena capitali, & 54 & 55.*
- 55 *Pena capitalis, & an possit commutari in publicationem honorum, & quid in crimine lese Maiestatis.*
- 57 *Prorex ob impedimentum infirmitatis, an possit sibi constituere Locumtenentem, & quid in alijs officialibus.*

AD DECIS. XXX.

- H**uius decisi. nouissimè meminit Risc. 7. p. collect. 2. 542. ver. sed præfides, in qua collect. multa ad propositum huius decisi reperies, ad cuius materiam dum in ea tractatur quando non potest officiale deferere eius officium ad quod discessus † officialibus prohibetur ante aduentum successoris per ius commune *tex. est vulg. in l. meminisse ff. de off. pro cons. & leg. & in l. 1. ff. de off. præfidi. August. de primo meminit D. Regem. Tapp. in c. regni seire vos volumus, & ibi Campag. qui meminit de etrog; & Leonard. in prax. official. c. fi.*
- 2 *num. 2. Vnde non licet † officiali, & Reftori loci sine licentia superioris ab eo discedere l. illud ubi Bal. de off. præfidi. Paris. de Sindica. ver. licentia officialis fo. 316. & in præfide † habente iurisdictione de quo in hac decisi. quod ei non liceat discedere vsq; ad successoris aduentum est *tex. in l. si forte ff. de off. præfidi. de quo meminit, idem Leonard. in d. prax. offit. loco cit. Et de rationibus † quare officialibus prohibetur discessus vide eundem Leonard. ibi.**
- 5 *Et quod Iustitiarj † & R. Auditores pro*

discessu debent obtinere licentiam à D. Regni Prorege, & an sufficiat litera vnius Regentis Reg. Cancellarium vide eundem Leonard. c. 8. d. prax. nu. 4. fo. 85. vbi quid obseruetur in alijs officialibus, & Capitaneis ex Carau. rit. 8. incip. Quod nullus, qui loquitur de discessu officialium à Ciuitate Neap.

6 Et ultra ius commune † prohiben. officialibus, quod non discedant ab officio, nec illud deserant etiam illo finito nisi expectato successore, multe fuerunt super hoc edite prouisiones in hoc Reg. quas congerit D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. Reg. fo. 377. sub rub. de offit. iud. primo est cap. Reg. 235. incip. seire volumus, quod ibi seruari dicit idē D. Tapp. suisque idem confirmatum per Regias prag. quarum vna est secunda in ordine altera decima sub tit. de off. iud. prag. 4. & 10. sub tit. de Baron. vbi D. Rouit. nu. 2. D. Reg. de pont. tract. de potest. proreg. tit. 7. §. 6. nu. 21. fo. 222. & ibi Tbor. adden. qui alios regnicolas cumulat, & supradictis in materia talis discessus prohibiti officialibus adde Capibl. prag. 5. nu. 140. Rouit. prag. 1. de sind. offit. nu. 36. & Grauiuen. in tract. de sind. q. 1. Carau. rit. 7. nu. 8.

7 Vnde si officialis † infra annum officium deliquerit grauius puniri debet Paris. de sind. ver. licentia, tenentur etenim officiales residere V. ia. decisi. 356. Capibl. d. prag. 5. n. 10. & quod ultra annum † debent expectare successoris aduentum, & quod capiat possessionem, & interim non relinquere officium add. ad Capi. decisi. 511. D. de Franch. dec. 393. Capibl. vbi sup. nu. 140. Campag. vbi sup. In tantum quod R. † officiales, nec etiam possunt per noctem extra Ciuitatem in qua officiales sunt D. de Pont. tra. de pot. proreg. tit. 3. §. 6. nu. 8. fo. 83. D. Consil. Rouit. prag. 2. de offit. iudicum. & alio offit. nu. 2. fo. 43 r.

10 Et ideo officiales † animo redeundi etiam per breue tempus non possunt deferere officium, & recedere à loco administrationis absq; licentia Baronis si fuerint Baronales, & absq; licentia D. Proregis si fuerint Regij, quod multis iuribus comprobatur D. Consil. Rouit. ad dictam prag. 2. de offit. iud. nu. 2. & ante cum Campag. in d. c. seire vos volumus. Paris. inf. cit. vide Carau. d. rit. 7. n. 4. & quod 11 contra faciens † incurrat penam inhabilitatis ad alia officia similia exercenda vide Id. prag. 2. & Paris. de sind. in rub. de mod. & form. sind. in prin. & per Leonard. d. c. 8. nu. 3. Carau. d. rit. 7. nu. 7. in fin. & quod officialis si se absentauit ab officio antè illud finitum perdit totum salarium Bal. in l. idem. C. locat. refert Campag. in c. statumimus vt quoties n. 6. vbi infert Bald. ad salaria Doct. medicj st. pen-

pendiarii Fabri, & aliorum.

12 Sed an officialis ꝑ per dies ante aduentũ successoris possit officium deponere, vide *Camp. loco cit. Paris. vbi sup.* vbi declarat quomodo ꝑ procedat illud, quod per duos

13 dies ante aduentum successoris debet officialis officium deponere per *tex. in §. illud auth. de collat.*

14 Ego autem vidi obseruari ꝑ in Regijs officialibus; quod officium non deponitur ante aduentum successoris nisi de licentia D. Proregis, & in pleno Regimine vniuersitatis tu vide *Paris in tract. de sindica. in ver. Rex concessit nu. 5. Leonard. d. c. 8. nu. 2.* Præsen

15 tatis ꝑ ꝑ literis desilensit quid facere debeat officialis annuit *D. Reg. Tapp. vbi sup. et docet Foiler. per eum, & Leonard. cit. in prax. erim. in ver. & taliter se gerat, & Paris in tit. qualiter official. debet se habere. de pos. offit. ver. vifo de modo proced.* quæ ego nunquam seruari vidi.

16 Sed an officialis ꝑ possit renuntiare officium vide *Capibl. d. prag. 5. nu. 11. & seq.*

17 Et quid si officialis ꝑ discessit cum licentia ad tempus tales an. licentias ad tempus vidi à D. Prorege concessas, an licentia suffragetur ei si extra terminum in licentia contentum officialis reuertatur, dic quod non sed habetur, ac si sine licentia discessisset, *Carau. vbi sup. n. 5. per tex. in l. 3. §. si ad diem ff. de remil.*

18 Et an prædicta militent in officiali Baronis, an possit cum illius tantum licentia reluctante vniuersitate discedere vide *Capibl. d. prag. 5. n. 9. Carrabb. sing. 179.*

19 Et quod officialis ꝑ Baronis nõ possit infra annum etiam cum consensu Baronis renuntiare, & recedere ab administratione officij fuisse in occurrenti casu factam prouisionẽ officiali, quod continuaret, & si se absentauit, quod sub pena redire ad officium *D. de Franch. decif. 409. Capibl. in prag. 3. de Baron. num. 138. Mastrill. decif. 188. nu. 22. et de Magij. rat. lib. 1. cap. 23. nu. 25. 50. & 51. D. Reg. Tapp. d. prag. 5. de Baron. Pascal. de vir. pa. pos. c. 10. nu. 9. refert Tbor. in Compen. decif. ver. officialis creatus fo. 370.*

20 Et quando officialis ꝑ discedit, an possit discedere relicto substituto latẽ materiam tractat *D. Reg. Tapp. lib. 2. iu. reg. omnino viden. fo. 126.* vide multa per Tbor. in addit. ad *D. de pont. tit. de pot. substit. in off. fo. 174. Ricc. 7. p. collect. 26 17. ad exornationem c. Reg. 28. & 29. Reg. Siciliz Regis Alphonfi, vbi multa, & quod non possit *D. de pont. decif. 28. per Reg. Confil. Leonard. d. c. 8. in prin.* vbi quod*

21 tam substituens, quam substitutus capitali pena tenebatur, quæ pena deinde fuit angu-

stata ad penam publicationis bonorum vltra, quod remouetur ab officio, vt in *Constit. Reg. duram vmd.* multe fuerunt editæ prouisiones in Regno &c. reg. quod officiales de persona seruiant, & non per substitutos, quæ recentiet *Novar. ad prag. 24. de offit. S. C. collect. 69. & Leonard. d. c. 8. nu. 1. & de materia vide Grauin. de find. q. 76. Capp. decif. 151. & ibi add. Alf. in d. constit. duram. & duram. Nig. in c. quia de Vicarijs n. 11. Novar. vbi sup. Baard ad Clar. q. 41. post nu. 6. fo. 196. vbi tractat de officialibus Regijs, & Baronialibus, & Paris. per Carau. cit. d. rit. 7. nu. 3. Capibl. an. d. prag. 5. nu. 94. & ego dixi in*

22 sing. meis incip. officialis Regius, vbi quod officialis ꝑ Regius non potest loco sui alium substituere, quia nemo potest exercere iurisdictionem, nec merum, nec mixtum imperium sine licentia Regis, est. n. industria personæ electa, & electa industria personæ non admittitur potestas seruendi per substitutum *Azeu. l. 6. nu. 4. tit. 5. lib. 3. recap. Scaglo. rit. 2. nu. 1. Auenda. c. 4. prat. nu. 43. lib. 1. Giurb. in proprijs terminis conf. 36. a. num. 1. & quad. nu. 4. Tbor. & Novar. vbi sup.* nam aliter diceretur usurpasse iurisdictionem, & puniretur, vt in *d. constit. Diran. & Duram. l. x. quo in-*

23 fertur, quod substituere non potest ꝑ Reges M. C. V. alium Regentem sine licentia Regis, vel Proregis alias ipse, & substitutus incidere in penam illius constit. vide *Muscattell. in pr. x. de appellat. glo. 1. nu. 180. & de materia habes vltra prædictam constit. aliã, quæ incip. officia, quæ de personis de qua in l. 1. Reg. D. Tapp. fo. 125. lib. 2. & constit. Quia de Vicarijs fo. 137. & c. Reg. item quod prædicti, vide *D. Consiliar. Rouit. in rub. de admin. & qua pers. in seru. vbi nu. 8. & seq. an Pro-**

24 rex ꝑ possit sibi ex aliqua causa substitui, & locum tenentem sibi facere de quo etiã *D. de Pont. de pot. prorege fo. 33. nu. 14. & conf. 139. vol. 2. Novar. d. collect. 69. n. 8. & Capibl. sing. 174. incip. substituere, qui ponit regulam negatiuam, quod in officio suo quis substituere non potest, & ad d. reg. ponit nonnullas limit. quas ibi per te videre poteris; & vide Mastrill. de magistr. lib. 1. c. 29. Viseont. in concl. sua incip. locum tenens D. Reg. Tapp. in d. Constit. officia quæ de personis nu. 12 lib. 2. Iu. reg. fo. 126. Gallup. in sua prax. recen. S. C. p. 1. c. 6. nu. 6. nouissimẽ D. Regen. Costan. ad l. 60. de decur. lib. 10. nu. 53. vbi per iunctiorẽ loquitur.*

25 Et quid de Vicario ꝑ an possit substituere alium *Gallup. vbi sup. nu. 5. Boer. decif. 152. Ricc. d. coll. 2542.*

26 Sed quando officiales ꝑ habent potestatem substituendi, quales teneantur facere substitu-

substitutos *Rouit. loco cit. nu. 6. Nouar. vbi sup. nu. 7. vbi ad hoc citat R. Pragm. 6. de off. iud.*

us ibi. n. infert ad multa, & interim vidi seruari, quod R. P. A. prouidet.

N. 6. ibi ¶ Principem contemnere dicitur & c. ¶

36 Adde quod contemnere ¶ est propriè spernere superioris præcipientis potestatem. *Fel. in c. si quis de maioritate. & obed. Baiard. ad Clar. §. 1. nu. 21. multos cumulat Giurb. conf. 32. nu. 24. vbi quod dicitur contemnere si voluntas in id dirigitur, & nolit obedire, cum non omnis inobediens dicatur contemnere.*

37 Et aduerte, quod contemptus ¶ potest considerari bifariam, vel in cômitando, vel in omittendo, & quomodo puniatur in re non magnæ considerationis *Guazzi. de de-fens. reor. c. 33. p. 8. n. 2. & in alijs casibus iuxta negotij qualitatem Meno. de arbitr. caf. 363. num. 14. Grama. decif. 40. nu. 20. Farin. q. 19. nu. 12. Caball. caf. 30. nu. 3. Giurb. d. cõf. 32. nu. 22. quem vide nu. 21. quomodo puniatur ¶ contemptus Principis.*

38 Et quam penam ¶ in currat contemnens mādātū principis si ei fuerit iniunctum pro quanto habet caram gratiam Regiam *Gramma. d. dec. 40. nu. 22. quam refert, & sequitur Baiard. q. 73. n. 10. fo. mihi 302. d. ter. multos cumulat Giurb. d. conf. 32. nu. 1. Meno. de arbitr. caf. 365. n. 4. Et quam penam importet verba indignationis Regis, & in reſcriptis PP. indignationis Petri, & Pauli *Iaf. in l. ff. si quis ius. dicen. non obtem. Affl. in cons. patrenorū. Lip. ad l. fern. c. 1. §. sed qua sit prim. caus. benef. amitt. Meno. de arbitr. caf. 365. Borrell. ad Bellug. in specul. Princ. rub. 11. §. refat, & alij de quibus per Petr. in add. ad Granat. decif. 40. nu. 23. post hæc scripta viſus, quibus adde *Rouitum prag. 1. de penis n. 13. Et an istæ penæ regulariter extendātur vſq; ad mortem idē Rou. prag. 5. de pēis. mag. iustitiar. nu. 6. & 8. & de supradictis omnibus vide Foller. super prag. de sodomia n. 41.***

N. 6. ibi ¶ vt qui non obediret principi morte moriatur. ¶

40 Adde quod ista ¶ mortis pena in non obediēte Principis mandatis habetur *Esara lib. 1. c. 7. & lib. 1. Reg. c. 16. Qui non obediret principibus morte moriatur, quod relatum est in c. 2. de maior. & obed. vbi per authorem, vbi Felin. multa scripsit, & de prædictis omnibus meminit Meno. de arbitr. d. caf. 365. Surd. in tract. de alim. tit. 7. q. 3. nu. 2. & seq. apud quos multa de pēis nō non obtemperantis mandatis principum, & an semper illis ¶ obediendum, & quid si severius aliqui mādant, an sit parcendum non*

27 Et an teneatur ¶ pro delicto, & excessu substituti vide *D. Reg. Coflan. loco cit. nu. 57. Rouit. in prag. 1. de Sind. offit. num. 53. vſq; ad 57. Giurb. d. conf. 36. num. 4. vbi alios citat Tbor. in 2. p. comp. ver. Baro, an teneatur ad exhibitionem circa med. vbi habes an Baro teneatur per delicto officialis, & ad illius exhibitionem, & an subrogatus ¶ possit esse minus vno anno *Capibl. prag. 5. n. 94. & si moritur substitutus, quod potest substitutus exercere vſq; ad nouam creationem, & aduentum successoris per tex. in l. curatorem ff. de tut. & cur. dat. ab his Boer. decif. 149. D. de Franch. decif. 255. Giurb. dec. 9. tenet Nouar. d. collect. 69. nu. 6.**

29 Et an officialis ¶ baronalis possit locum tenentem relinquere; & per quod tempus, *Capibl. vbi supra nu. 16. & seq. D. de Franch. d. decif. 409. vbi Amen. & Viscon.*

Et si ille locum tenens possit alium locum tenentem substituere *Viscon. in d. cõcl. locumtenens.*

Sed quia iu multis Ciuitatibus solent esse *30* se Gubernator ¶ & Iudex, an si discedit ex aliqua causa, vel decedit Iudex possit Gubernator alium loco illius Iudicis subrogare, hic casus multoties accidit, & in contingencia facti dixi adesse Reg. *Confl. que incip. de questionibus §. statuimus de iurisd. quæ dicitur, quod ob absentiam Iudicis Cameraarius potest eligere alium, sed d. Conflit. non seruari ait D. Reg. Tapp. ibi lib. 3. iu. Reg. fo. 34. ex quo omnes officiales eligit ¶ D. Reg. Prorex, vt per Giurb. conf. 19. nu. 8. quem vide conf. 65. in prin. ad quos spectet officialis *32* creatio cum officiales creare ¶ sit de Regalibus *Capye. decif. 130. nu. 26. probat latè Giurb. d. conf. 65. nu. 11. & seq. de facto tamē seruari vidi, sed ego semper dixi in tali casu *33* cõsulendum Principē, & sic S. E. si fuerit per Gubernatorem processum ad electionem, alicuius consultoris in locum deficientis Iudicis causa non impediendi negotia, & decisiones causarum pro quibus ipse non est sufficiens, interest. n. Regis scire ad quem ¶ officia transferantur per quem possideantur, & exerceantur cum ex hoc totum pendeat negotium. *Giurb. conf. 36. nu. 3. apud quem multa, & clari iuris est, quod si officialis elec- *35* tio ¶ irritatur, vel per mortem electi, vel per aliā causam superuenientem ius eligendi, vel substituendi alium in locum defuncti, remoti vel exclusi ad illum pertinet, qui primeuā electionem fecit, vt per bellè probat idem Giurb. conf. 65. n. 3. omnino viden-***

non obtemperantibus *Clar. q. 60. nu. 54.* & an iustus superioris excuset vide *Giud. Pap. decif. 340. Viu. decif. 394. Rauenn. sing. 304. Petr. ad Cap. decif. 132. & ad Gram. dec. 36. nu. 9.* vbi subdit officiales, quando Princeps aliquod iniustum ordinat, debent superlecere, & refcribere Principi ex *Maran. disp. 1. & Affl. in consil. pacis cultum* maxime si actus sit retratabilis per tex. not. in *l. si vin dicari C. de pgn.* qui idem dicit in Episcopo vidente literas PP. prauiditiales, & de iussu superioris, quando excuset *Foller. vbi sup. in d. prag. sub tit. de Sodom. n. 38.*

N. 10. ibi ¶ ad praesidis officium spe-
ciat. ¶

42 Praesidis nomen † generale est, vt per *Nig. in c. regn. quod incip. In forma nu. 7. fo. 199. Sebard. in suo lex. iur. ver. praes. fo. 777.* apud quem multa; praeter, quae scias, quod
43 Praes † prouintiae maius imperium habet omnib. post Principē *l. 4. ff. de off. praesid. D. Reg. Tapp. in rit. de liq. instrum. nu. 14 lib. 3. iur. reg. fol. 239.* & habet ius gladij *l. illicitas §. qui vniuersas ff. eod. tit. & ex cod. tex. probatur, ei data potestas damnandi in metal- lum, & relegandi l. relegatorum §. 1. ff. de interd. & relegat.*

Sed an ipse poterat deportare affirmat *Hotoman. lib. 3. obferu. cap. 12.* Sed ego contrarium per multa iura tenerē scilicet tale Praesidem deportare non posse, ita clarē in *l. 2. §. 1. ff. de pgn. qui tex. cauillari non potest sic in l. inter penas §. 1. ff. de interd. & releg. l. 1. §. 2. ff. de legat. 3. vnde habes limitationem magnā ad Regulā, qui potest magis potest minus, & de Praesidibus Prouintiarū multa reperies apud *Leonar. in prax. offit. cap. 3.**

44 Qui praesides † an semper debeant stare in vno loco, vel visitare Prouintiam, & discurre-
re per cam *Affl. in consil. Iustitiarij non per Kalendas Nig. in c. reg. hac edictali nu. 13. fo. 83.* & an sibi debeat prouidere de alimen-
tis *Surd de alimen. tit. 1. q. 65. nu. 1.* & quod

45 habent pēnes † se Capitaneos Campanae cum sua militum cohorte, & de eorum or-
tu *Capibl. prag. 19. nu. 51.* & quod illi Capita-
anei campanae sunt destinati ad persecutionem malefactorum, & per ipsorum stipē-
dio fuit facta impositio triū granorum pro
quolibet foculari *D. Reg. de pont. de pot. pro-
reg. tit. de regal. imposit. §. 1. nu. 59.* & an pos-

46 sint Praesides dare † licentiam defendendi ar-

47 ma, & quid obseruandum † in eorum sin-

48 dicatu *Rouit. in rub. de armis num. 11.* Et an
exiliati † qui non possunt residere, vbi residet
Princeps possit accedere, vbi residet
Tribunal Praesidis, & R. Audientiae vide

Capiblan. prag. 7. de Baron. num. 20. & seq.

N. 9. ibi ¶ quo tempore illa prouin-
tia erat bannitis, & latronibus vndiq;
referta. ¶

49 Praesides tenentur † bannitis, & latronibus
& alijs malis hominibus purgare prouin-
tiam, vt probatur in *l. congruit, & l. praes. ff. de offit. praesid. Bart. de Capua in c. regni hac edictali, & ibi Nig. num. 13. fo. 83.* Sed cuius
expensis, vide quae dixi *sup. ad decif. 15. sub
num. 14.* Quod etiam extenditur ad Baro-
nes, vniuersitates, & eorū officiales ad quos
spectat etiam per tex. in *d. l. congruit* pur-
gare loca malis hominibus ad quod com-
pelli possunt ad tradita per *Capibl. prag. 19.
nu. 35. & seq. de Baro.* & maxime officiales,
qui ad id ex necessitate officij tenentur, nam
licet tex. loquatur per verbum potest, illud
verbum imponit necessitatem prout in *l. Gallus ff. de lib. & postb.* & ideo si negligē-
tes fuerint tenebuntur de negligentia in syn-
dicatu, de quo per *Campa. in c. crescit nu. 18.*
& de pēna Iudicis negligentis *Meno. de
arb. cas. 341.*

N. 14. ibi ¶ penam capitale non
esse intelligendā de morte naturali. ¶

50 Pēna capitalis † quae dicatur tradit *Clar. 51. q. 67. in prin. fo. mibi 282.* & statutum † de
pēna capitali quando intelligatur de mor-
te naturali *Baiard. ad Clar. q. 67. nu. 6. & seq.*
omnino videndus.

52 Et an pēna † vitae ipso iure imposita per
pragm. vel statutum intelligatur de morte
53 ciuili, cum mors ciuili † idem sit cum pē-
na capitali *l. iusta ff. de manu. vind. Padill. in
l. transigere nu. 34. C. de transact. & appella-
54 tione pēnae † capitis intelligitur de ciuili
secundum communem, de qua post glo. in l.
en. C. de Christ. man. testatur post alios *Fa-
rin. de delict. & pgn. q. 19. nu. 13.* de quo latē
Mastrill. decif. 155. nu. 21. & seq. & an pos-
55 sit cōmutari † pēna capitalis in publica-
tionem bonorum, & quid in Regno in cri-
mine lese maiestatis, vide *Cap. post And. in
Constit. offitia. in decif. 130. nu. 25.**

56 Et quod mors † ciuili, & naturalis æqui-
parentur, & quando mortis appellatione
comprehendatur ciuili vide per me nota-
ta in *decif. D. de Franch. 362. nu. 4. & seq. &
in decif. 689.* quibus adde tradita nouissimē
per *Giurb. cons. 65. num. 26. & per Francisc.
Mele filium meum in Annot. ad Arnon. So-
liloq. i. num. 36. cum duob. seqq.*

N. 18. ibi ¶ qui sui discessus rationem reddiderunt ob grauissimam vxoris infirmitatis repentinum nuntium acceptum, ¶

- 57 Infirmitatis ob impedimentum ¶ an Prorex possit locum tenentem sibi constituere. *Rouit. in rub. de admin. & per qu. pers. seru. n. 13. & quid in casu absentie necessarii ibi n. 12. & seq. vide D. Regen. Tappia decis. supremi sent. Ital. 9. Nouar. prax. elect. for. sect. 2. q. 7. quarum meminit Ricc. d. collect. 2542. Et de predictis, & alijs vide Nig. in d. Statutus nu. 7. fo. 181. Carau. d. rit. 7. qui loquuntur in alijs officialibus inferioribus, vt etiā existentibus dictis impedimentis, & alijs causis ibi per eundem Carau. enumeratis semper petant licentiam à superiore.*

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Huius decis. meminit D. Reg. Coslan.
- 2 Vniuersitas quando eligit ararium, Camerlingum, & similes personas quas tenetur dare Baroni tenetur eligere idoneum alias tenetur.
- 3 Baro quando habet facultatem eligendi ararium, & similes personas, & eligit non idoneum mala electio est in culpa, & vniuersitas non tenetur.
- 4 Vniuersitas, qua Syndicum non idoneum eligit sibi imputet.
- 5 Vassallus duplex feudatarius, & burgenfis, & quid sit feudatarius, & burgenfis, & eorum differentia n. 6. & quis eorum possit prorogare iurisdictionem nu. 7.
- 8 Angarie, & perangarie, quid significent conditiones, & de angarijs, & per angarijs.
- 9 Baro quando eligit ararium Camerlingum, et sim. debet eligere iuxta solitum, & qualitatem persone.
- 10 Doctores, & nobiles non debent eligi à Barone ad officia vilia.
- 11 Vassalli feudatarij quatenus equiparentur libertis.
- 12 Vassallus potius liberto, quam seruo equiparatur.
- 13 Vassalli, an dicantur serui, & nu. 15.
- 14 Vassallus de iure Romano quomodo appellatur.
- 15 Vassalli angarij, an dicantur, qui Baroni Camerlingum prestare tenentur.
- 16 Eligens tenetur eligere idoneum alias tenetur ad interesse in foro poli, & in foro fo-

ri, & eligens indignum, an scienter presumatur elegisse.

- 18 Superior scienter eligens inhabilem, an videatur cum illo dispensare.
- 19 In habilibus electus quam pgnam incurrat.
- 20 Electio mala est in culpa, etiam si minus idoneus eligatur.
- 21 Electionis inualiditatis pendente controuersia, an interdicatur administratio electio.
- 22 Eligens inhabilem, & non idoneum, an possit iterum eligere.
- 23 Baro eligens officialem exterum, qui deliquit in officio, an teneatur pro illo, & pro mala electione, & an teneatur ad exhibendum à officialem.

AD DECIS. XXXI.

M Eminit nouissimè huius ¶ decis. D. Reg. Coslan. omninò in illius materia videndus in l. 60. C. de decurio. lib. x. vbi hoc idem, quod in hac decis. concludit, prout etiam Capibl. pragm. 16. de Baro. nu. 77. vbi quando ¶ vniuersitas eligit personam, quā de iure ipsa tenetur dare, vt Camerlingum, erarium &c. quod tenetur eligere idoneum alias esset obligata in subsidium ad periculū per l. 1. C. de peri. nom. lib. 10. & inf. nu. 5. Verum quando Baro ¶ habet facultatem eligendi tunc mala electio est in culpa, vt inf. n. 7. & vniuersitas ad nihilum tenetur Nig. in 6. reg. 15. & vniuersitas ¶ quæ non idoneum, elegit syndicum sibi imputet Montaner. ad pragm. 2. de admin. vniuers. num. 322. & Capiblan. loco cit. refert, & sequitur Tbor. in Compend. decis. Reg. in ver. electio officialium hoc est AErarij, vel Camerarij fo. 177.

In prin. ibi ¶ Vassallos burgenfes. ¶

- Pro tyronibus dum hic fit mentio de Vassallo burgenfi sciendum, quod Vassallus ¶ duplex est scilicet feudatarius, & burgenfis; Feudatarius est, qui tenet feudum ab aliquo, cuius ipse dicitur Vassallus, & ratione feudi, dicitur illius Vassallus, vt est Baro, ceteriq; dominorum feudi; Burgenfis verò dicitur ratione iurisdictionis, cui subest, vt est Vassallus Baronis, de vtroq; vide And. de Ifern. in c. 1. §. praterquā n. 11. si de inuest. in dom. & Vassallis oriatur Affl. decis. 304. D. Consil. Rouit. pragm. 11. de ord. Iud. nu. 15. fo. 507. & de istis Vassallis burgesibus. vide Ann. alleg. 105. Ifern. in Constit. Reg. incip. prosequentes, & de eis mentionem facit nouissimè D. Reg. Coslan. in l. vnic. C. ut armor. vsus lib. 11. num. 27. & de differentia ¶ inter Vassallos feudi, & Vassallos burgenfes vide Capibl.

Capibl. de Baronib. pragm. 10. nu. 66. vbi adducet c. in causis §. Vassalli. de pace Cost. & 7 Casy. decis. 262. nu. 14. & quis t̄ eorum possit prorogare iurisdictionem. Idem Capibl. prag. 8. p. 1. nu. 122.

N. 1. ibi ¶ ex forma inuicestituræ, quæ fit cum angariis, & perangariis. ¶

8 Hæ ditiones t̄ angariæ, & perangariæ quid significant, vide *DD. cit. per Petr. add. ad Casy. decis. 168. lit. B. fo. mibi 468. Rouit. pragm. 16. de Baron. num. 1. & seq. vbi multa de istis angariis, & per angariis de quibus etiam videndus est Capibl. pragm. 10. de Baro. nu. 15. Freec. tract. de subfeud. auth. Novar. ad prag. collect. 39. & an, & quando Vassalli dicantur angarij, & perangarij Anen. ad D. de Franc. decis. 79. nu. 18.*

N. 2. ibi ¶ quod potest Baro eligere in ærarium suū vnum ex vassallis &c. ¶

9 Aduerte quod licet possit Baro t̄ vt hic, eligere vnum ex Vassallis in ærarium tamē tenetur eligere personam iuxta munus, & qualitatem personarum considerare, nam non potest eligere nisi iuxta solitum, veluti doctorem, vel nobilem, cum officium debet iniungi iuxta regionis consuetudinem *l. semper §. legem ff. de iur. in immun. vnde nobiles t̄ & doctores eximuntur ab his, vt refert dec. Capibl. de baron. pragm. 16. n. 98. & in prag. 10. & eandem dec. relata d. n. 98. per Capibl. in S. C. refert Tbor. in d. ver. electio officialis.*

N. 3. ibi ¶ sicut libertus tenetur patrono suo naturaliter ad præstandum opera &c. ¶

11 Vassalli feudatarij t̄ quatenus æquiparentur libertis docet *And. in c. 1. num. 5. qui mo. feud. amic. D. Consil. Rouit. in rub. de seru. manum. nu. 4. fo. 583. multos alios cumulat Capibl. d. prag. 16. n. 49. vbi multa de istis*
12 angariis à nu. 3. Et quod Vassallus t̄ potius æquiparetur libertis, quam seruo *Cam. de Curt. in diuers. iur. feud. fo. 8. nu. 44.*
13 Et an Vassalli dicantur t̄ serui vide *Mastr. l. consue. post decis. 100. nu. 2. nu. 50. 51. 52. & 53. Anna in rub. de Vass. decrep. etat. n. 13. & antè. Vide de iure Romano quomodo t̄ appellatur Vassallus R. Pat. Megala in summa. insit. Preg. ver. Vassallus. Schard. in lex. iu. ver. Vassallus. Et quod Vassalli t̄ non dicuntur serui Bal. in l. in summa ff. de stat. hom. Et quod à Vassallagijs non possint recedere.*

N. 3. ibi ¶ Quorum postea Baro vnū eligit in Camerlingum. ¶

16 An dicantur Vassalli t̄ angarij qui tenentur dare Camerlingum, ærarium, & exactorem Baroni, quod non quia illa dicuntur munera. *Capibl. d. prag. 10. nu. 62. & an hi Vassalli si recedunt alibi habitando possint à Barone cogi, vt veniant ad habitandum, quod non refert dec. Tbor. ver. Vassalli angarij fo. 561. Capibl. sing. 14. incip. Barones possint vocare.*

N. 4. ibi ¶ Si tempore administrationis non fuerunt reperti idonei. ¶

Tenetur quis eligere idoneum, quia nominans t̄ & eligens minus idoneum tenetur ad damna, & interesse, tam in foro poli, quā in foro fori explicat *Capibl. d. pragm. 10. nu. 133. & seq. hinc dicit author nu. 1eq. quod eligens, & nominans alicum suo periculo nominat, & an scienter eligendo indignum præsumatur scienter elegisse Bar. & alij in l. si patronus ff. de consuet. itaut priuatur potestate alium eligendi D. de pont. cons. 44. nu. 13. vol. 2. et cons. 2. n. 46 vol. 1. de quo, & alijs hanc materiam concernentibus vide nouissimè *Apicelli. fil. ad tit. 3. tutam paup. nu. 654. fo. 45. post hæc omnia scripta visus.**

18 Sed quid in superiore t̄ an si scienter eligat inhabilem censetur, & videatur cum illo dispensare *Casy. decis. 178. nu. 2. vbi nu. 3.*
19 inhabilis t̄ electus ad officia si exerceat inquam penam incidat.

N. 7. ibi ¶ mala electio eligenti est imputanda. ¶

Adde *D. Regem. Constan. in supra cit. l. 60. de decurio lib. 10. nu. 60. vbi dicit quod t̄ non modo mala electio eligenti imputanda verum etiam dicitur esse in culpa, qui minus idoneum eligit per l. quod si nolit §. culpa ff. de ad. edict. cum concord. & quando teneatur minus idoneum eligens Capibl. d. pragm. 10. nu. 33.*

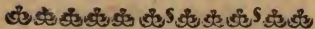
21 Et mala, & inualida t̄ electione facta donec de illa pendeat controuersia, an interdici debeat administratio electio, quod sic *D. de Franc. decis. 419. cum meminit Petr. ad Casy. decis. 178. in fin. & in taliter electio vniuersitatis pragm. 2. nu. 43 de admin. vniuers. fo. 29. & in ea. pragm. Montanar. n. 362.*

22 Et an eligentes t̄ inhabilem, & non idoneum possint iterum eligere *Loff. de iur. vniuers. p. 1. nu. 103.*

23 Et quid si Baro t̄ eligit officialem, qui deliquit, & fuit exterus, qui non potest eligi officialis, an teneatur pro illo, & ad illum exhiben.

exhibendum vide *Tbor. in 2. p. compen. decisif. ver. Baro, an teneatur ad exhibitionem* fo. 42.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Res quolibet presumitur libera, et allodialis.
- 2 Castra omnia titulo decorata presumuntur allodialia.
- 3 Castrum habitatum cum Vassalli licet in Regno presumatur feudum quaternatum limitatur per And.
- 4 Bona quando potius feudalia presumantur, quam allodialia.
- 5 Barone possidente feudum, omne, quod possidet intra fines feudi dicitur feudale limitatur nu. 6.
- 7 Feudalia quando presumuntur prędia sita in territorio Castri
- 8 Feudalem rem, an possit testator facere allodiam.
- 9 Feudum quae augmenta accrescant.
- 10 Castrum quando dicatur de per se, & quando de Comitatu, & membrum illius.
- 11 Castrum, an differat à Villa.
- 12 Castro vedito presumitur veditę pertinētia.
- 13 In concessionib. principum venit pertinētia.
- 14 Adiecta alteri rei loco adiectionis cedere dicuntur.
- 15 Pertinentia, an aliqua sint ad castrum, vel ad Civitatem, destinatio attendenda.
- 16 Destinatione fundorum nomina, & res non natura constituuntur.
- 17 Castro nihil incorporale est deputatum, quod sit eius pertinētia, sed assignatur ab hominib.
- 18 Pertinentię quę dicantur.
- 19 Pertinentia feudi, quę dicantur, tam de iure, quam de consuetudine, & an comprehendant titulo particulari quę sita.
- 20 Castro vendito veniūt munitiones, armę, arma, bombardę, & sim. destinata pro fortalicio, et quę pertinētia dicantur nu. 21.
- 22 Castro vendito, an veniant Molendina, quę pascua, V. alles, herbagij.
- 23 Palatia adificata in terra, an cedant feudo, & quid de palatio Regio nu. 24.
- 25 Castro concessio, an veniat merum, & mixtum imperium, & iurisdicctio aliunde quę sita, et an iurisdicctio, & territorium, quę Castro sunt annexa nu. 26 an prędia Castro adiacentia nu. 28.
- 29 Fundo vendito veniunt dolia, & quid fundo legato nu. 30.
- 31 Prędio vendito, an veniant fossę.
- 32 Vendita re continentur alia ad eam pertinentia.

- 33 Domo vendita, vel legata, quę veniant nu. 34. 36. 37. 40.
- 35 Aedificia centinentia iudicantur eodem iure quo principalia.
- 41 Domo legata cum instrumentis, vel domo, et instrumentis, quę veniant.
- 42 Fundo instructo legato, quę veniant animalia, & vendita vacca, ve lequa, an veniat vitulus, vel pullus.
- 43 Differentia inter venditionem, & legatum fundi, & venditionem, & legatum fundi instructi.
- 44 Differentia non est inter legatum fundi instructi, & legatū fundi cum integro statu.

AD DECIS. XXXII.

In prin. ibi ¶ prætendente Ducissa fabricam prædictam esse burgenfaticam, & non feudalem. ¶

- 1 **A**Dde quolibet res † de sui natura presumitur libera, & allodialis *And. in c. 1. de controuers. in mascul. & fem. ver. item si sit. Ardizo. in sum. in rub. cui incumb. prob. in ca. feud. Anna. sing. 195. multa iura ad id adducit D. Consil. de Georg. alleg. 10. n. 2. quib. adde DD. in c. 1. §. si verē de mili. Vassal. c. 1. §. callidis de prob. feu. a. ie. M. ycard. de probae. q. 79. Genuen. practicabil. Eccles. .... et vide omnino Capibl. prag. 11. de baron. n. 53. et prag. 8. p. 1. nu. 3. 2. & seq. vbi multa se se de inbibit. c. 5. §. 10. Meno. de presump. lib. 3. presump. 90.*

Vnde dicit Georg. vbi sup. nu. 3. quod receptum est communiter apud Doct. quod etiam † castra tit. decorata presumuntur allodialia refert Cappy. in inuest. ver. feu. allodia, & alij per eum ibi cit. vbi quod licet in regno castrum † habitatum cum vassallis semper presumatur feudum quaternatum, vt per glo. in consil. ius litiary nomē, & normam de offit. iustitia ver. preter in pen. glo. tamen eadem limitatur per And. ibi super ver. de feudis, vt ibi per eum.

- 4 Et quando potius bona † presumantur feudalia, quā allodialia Alber. Brun. cōf. 127. vol. 2. ad quē se remittit D. Consil. Rouit. in rub. de feud. n. 1. qui subdit, quod licet regula sit quod Barone † possidente, quicquid est intra fines feudi presumatur feudale tamen ista † regula limitatur multis modis, vt ibi per eum, & per Capibl. prag. 1. r. de Baron. n. 53. & 54. vbi de d. regul. quem Rouit. corrupte allegat prag. 8. nu. 200.
- 7 Et prędia sita † in territorio Castri, vel terrę quando presumantur feudalia Meno. lib. 3. presump. 101. per tot.
- 8 Et an testator possit rem feudalem facere

K

allo-

allod. & è cōtra Cōf. de Georg. alleg. 50. n. 15

Ante n. 1. ibi ¶ augere pretium, & valorem. ¶

- 9 Quæ augmenta ¶ accrescant feuda *Anna. al leg. 29. Perez. de fideicom. art. 50. de Curt. diuersiur. feud. fo. 83. Capibl. d. prag. 8. p. 2. n. 18*

N. 1. ibi ¶ vnicū feudum est, in quo situm est, & fabricatum castrum. ¶

- 10 Castrū qñ dicatur esse de per se, et quādo de comitatu, et mēbrum illius, vide *D. Conf. Rou. in prag. 1. n. 27. et seq. in tit. de abusu in scribē. publ. fo. 630. et Capibl. prag. 8. p. 1. n. 49. vbi in multis allegat quos consulto non recē*
11 *seo, & castrum ¶ an dīstrat à villa Bar. in l. 1. § siue autem ff. de ro. op. nun.*

N. 1. ibi ¶ vendita terra venit Castrum in eo ædificatum. ¶

- 12 Vedito ¶ Castro, vel terra, siue oppido psumitur veditæ eorū ptenentiæ *Bar. in l. inter eos ff. de acq. rer. dō. Corf. in sing. in ver. prin ceps. Melchior. palaez. tra. de maiorat. p. 4. q. 20. col. 1. cū alijs cumulatis per Meno. lib. 3. præstūp. 99. n. 1. & seq. vbi qñ in cōcessionib. ¶ principū contineatur ptenentiæ, pbari dicit ex l. si quando la pri. C. de bō. Vacā. lib. 10. ibi (cū adiacentib. & omni iure suo) & rationē*
14 adducit, quia quæcūq; alteri rei ¶ adiecta sūt loco adiectionis cedere dicūtur, *l. in rem § si quis, & § quicūq; ff. de rei vend. l. sed et si ex meis § proculus ff. de acq. rer. dom. de quo vide præstūp. in form. libell. actio. real. ver. cū omni iure, & ptenentijs. Quoties tamē de*
15 ptenentijs ¶ cōtrouerfia incidit utrū talis fundus, villa, suburbia casalia, & cætera sint ptenentiā ad castrū, ¶ vel ad Civitatem antē omnia destinationē accēdendā dicite *Capibl. prag. 8. p. 2. n. 1. .f. nū fundus ¶ fuerit destinatus consuetudine, vel priuilegio ad feudū; de quo videndus Gail. de pace pub. c. 6. n. 29. destinatione. n. fundorū nomina, & res nō natura constituuntur l. quod in rerū § si quis ff. de lega. 1. cum alijs per eum ibi cumulatis,*
17 castrū .n. ¶ nil incorporale est deputatū, qñ sit eius ptenentiæ, ab hominib. tamē, & eorū statutis cōsuevit castrū, vel Civitati certum territorii assignari *DD. in c. si Civitas de sēt. excom. in 6. & Regis sola destinatione sit Baronia Anna. filius cons. 44. num. 7. & seq.*
18 Quæ aut ¶ dicatur ptenentiā docet *Meno. loc. cit. n. 7. et Schard. lex. iur. ver. ptenentiæ.*
19 Et feudi ptenentiā ¶ quæ sint tā de iure, quā de consuetudine, & an cōprehēdant bona allodiaria tit. particulari quæ sita *Cōfil. de Georg. alleg. 50. n. 9. & 10. D. Reg. de Pont. cōf. 63. vide Capibi. d. prag. 8. de Baro. p. 2. n. 5*

N. 2. ibi ¶ & hoc casu veniūt etiam munitiones, quæ sunt ad defensionem Castri. ¶

- 20 Quod vedito ¶ castro veniunt munitiones, annonæ in illo repositæ, arma, bombardæ, manganellæ, balistæ, catapulæ, machinæ, & & similia destinata pro fortalicio *Bal. in c. 1. § si quis de manso. de controu. inuehit. Luc. de penn. in l. quicūq; C. de fun. limitroph. lib. 11. las. in præstūp. feud. col. 8. ver. & per hoc, quod feudū, Cott. in memor. in ver. Castro mibi cōcessio, Gail. de pace publica. lib. c. 6. n. 2. 8. Capibl. in prag. 8. de baron. p. 2. n. 5. & 6. multis cumulat *Tiraq. de retra. lign. §. 1. glo. 7. n. 96. & seq. & §. 36. gl. 3. n. 4. Anno. vbi sup. n. 8. apud*
21 quos reperies utrum ista ¶ sint ptenentiæ proximæ, vel remotæ, & an referat si sint distinctæ, vel affixæ, & ibi *Tiraq. allegat optima iura, quorum miror, qñ hic Author non meminerit, & Meno. lib. 4. præstūp. 154. n. 21. vbi legato castrū quid veniat. Gail. vbi sup. omnino videndus.*
22 Et an veniant in eiusmodi ¶ venditionib. & concessionib. molendina, aquæ pascua, valles, herbagii, vide *Meno. loc. cit. n. 10. Capibl. d. p. prag. 8. n. 25. & seq. & quid de palatio*
23 ¶ edificato in terra, an cedat feudo *Tiraq. de retra. §. 2. 3. n. 35. Capibl. loc. cit. n. 5. 18. &*
24 quid si ad est palatium ¶ regium in castris, an illo cōcesso censetur, quoq; concessū palatiū regiū vide nouiss. *D. Reg. Coston. in l. vn. de palat. lib. 11. nu. 1. & 2. fo. 236.*
25 Et an concessio ¶ castro veniat merū, & mixtū imperiū, & iurisdicōio aliudē quæ sita *D. Reg. Tapp. lib. 2. in. reg. n. 21. & 27. fo. 133. Georg. alleg. 50. n. 11. Ricc. cellēt. 2841. 7. p. &*
26 an veniat iurisdicōio, & territorii, quæ castris sūt annexa vide latē *Capibl. d. prag. 8. p. 1. nu. 48. ver. concessio castris, & p. 2. n. 3. & 5. Meno. lib. 3. præsum. 97. & 98. post alios per*
28 eos cit. & an ¶ castris præda adiacentia eo, *lib. 3. Meno. præstūp. 100. Capibl. d. n. 3. & 5.**

N. 3. ibi ¶ vendito fundo accēdere etiam doliā.

- 29 Quod vendito fundo ¶ veniūt etiā doliā illi affixa est *tax. in l. doliā ff. de cōtrah. emp. l. granaia l. pen. § si doliā ff. de aq. emp. & integra liter vendito fundo quod veniant ei adiacentia latē Bertazz. de claus. in str. claus. 26. glo. 7. cuius meminit Petr. ad Grā. dec. 97. n. 5. Sed*
30 quid legato ¶ fundo an veniūt doliā negatiuē videtur respōdendū ex *tax. in l. Lutus §. col legio ff. de leg. 3. qui text. videtur supra allegatis paulō autē iurib. aduersari, nisi dicatur, quod in isto sit menda, vt per Tiraq. de retra. §. 1. glo. 7. n. 98. fo. mibi 102.*

31 Et vendito † prædio, an veniant fossæ
Alex. conf. 54. n. 4. vol. 5.

N. 4. ibi ¶ ædibus distractis, vel legatis accedere ea, quæ pars ædium vel propter ædes habentur. ¶

32 In venditione † cuiuslibet rei continentur alia ad eam pertinentia probant *l. fistulas in prin. & l. qui fundus §. i. ff. de con. emp. l. si venditor in fin. & l. Iulianus cum multis seqq. ff. de act. emp. Meno. d. præsum. 99. nu. 3. & propterea dicit Author hic quod distractis ædibus accedunt partes illarum. Hinc*

33 vendita † domo venit hortus ad domum paratus sicut camera, cellarium, & alia membra ad domum parata, & seruentia, quia tota dicitur vna domus, & vnum corpus, sicut manus, pes, & alia membra constituunt

34 vnum corpus. Comprehenitur † etiam appellatione domus osium ipsius, scilicet area, vt ex multis iuribus probat *Reg. Costan. in d. l. vn. C. de palat. lib. 1. nu. 18. fo. 23. 9. idque locum habet siue finis in vltima voluntate, vt in legato, siue in contractibus, vt per Io. de Ami. conf. 1. vers. nunc ad propositum cum seq. vbi dicit, quod appellatione domus venit hortus horreum. Sed an veniat porticus, vide eundem Io. de Ami. d. conf. 1. vers. plus dico Reg. Costan. d. l. vn. nu. 19. vbi latet, & ibi*

35 quod ædificia † continentia iudicantur eodem iure quo principalia. Ædificia *l. in continentibus ff. de ver. sig. secus in pœnalibus, vt ibi per eum.*

36 Sed an vendita † domo veniat fistula extra domum, & de alijs ad materiã concernentibus, recurrere ad *d. conf. 1. Io. de Ami. vbi omnia iura circa prædictam materiã coaceruat, ad quæ poteris in occurrenti casu recurrere, & an veniat apoteca, vide Ricc. collect. 669. vel hortus Guil. vbi sup. nu. 22. & Mysing. cent. 4. obser. 69. nu. 3.*

37 Et quid de † columnis, & alijs affixis domibus, vide *Tiraq. post alios per ipsum copiosè citatos d. §. 1. nu. 114. fo. mibi 108.*

38 Et aduerte quod vt veniant illæ † columnæ vendita domo debent esse ita affixæ, vt perpetuò sint in loco remansuræ iuxta *tex. in l. Iulianus §. si cum l. seq. & l. fundus §. labeo ff. de act. emp. ex quo §. labeo. plus dicit C. pbal. conf. 92. n. 26. lib. 1. Mysing. cent. 4. obser. 69. n. 3. quod non sufficit destinatio perpetua, sed quod sint affixæ aplumbatæ, vel terra contentum, & sic etiam Castelli Fistulæ, & similia, quia taliter affixæ statuz dicuntur immobilia *l. quaestum §. papinianus ff. de sum. instr. Cep. d. conf. 92. n. 10. ad quæ recurras ibi enim n. 16 habes quod in venditione domus non veniunt conpositi, nec transennæ licet sint**

positæ in domo, vt ibi perpetuò maneat, & ita refert decisum in *Rot. Flor. de m. l. 1578*

39 Sed quod veniant clauæ † hostij fenestrarum, & serraturæ *Ceph. d. conf. 92. n. 33. et 34. & de prædictis omnibus, vide Io. Ludo. conclus. vni. ca. de ver. sig. in 3. tom. com. opin. fo. 541.*

40 Et domo † legata, quæ veniant *Meno. lib. 4. præsump. 151. nu. 1. vide D. Regem. Costan. loco cit. quod domo legata omnia eius additamenta veniant ex l. prædij quam allegat §. pen. & si. ff. de leg. 3. Et quid quando legata*

41 tur † domus cum instrumentis, vel domo, & instrumentis *Meno. d. præsump. 154. n. 18.*

N. 10. ibi ¶ qua ratione etiam boues aratorios, & alia ad instructionem fundi parata, & destinata venire. ¶

42 Fundo † instructo legato, an veniant boues, & cetera animalia fundi addicta *Meno. d. præsump. 154. n. 6. & quid de seruis adscriptitijs Tiraq. d. §. 1. glo. 7. num. 118. fo. 109. vbi etiam de bobus, alinis, & alijs, & vedita vacca, vel equa, an veniat vitulus, & pullus distingue cum Fab de Anna. conf. 64. nu. 8.*

N. 12. ibi ¶ secus in fundo simpliciter legato, vel vendito. ¶

43 Constituit differentiã hic Author n. præced. & in hoc n. 12. inter venditionem † & legatum fundi, & venditionem, & legatum fundi instructi. De materia vide omnino *Meno. d. præsump. 154. vbi distinguit plures casus, & ex illis casibus colliges facillimè differentiã hic ab auctore positam, & præsertim in prin. & nu. 14. & alijs ex diuersitate casuum per eum congestorum.*

44 Sed an sint diuersa † legare fundum instructum, & fundum cum integro statu, quod non *Georg. alleg. 50. nu. 24.*

N. 14. ibi ¶ conseruandi fructus gratia veluti granaria. ¶

45 Vide *Io. de Ami. † d. conf. 1. vers. nunc ad propositum. Meno. d. præsump. 154. lib. 4. nu. 10. vsq. ad nu. 14. præsertim nu. 13.*

Ioſeph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Annus à quo tempore incipiat.
- 2 Annus incip. à primo die Ianuarij ex Reg. Prag. Com de Lemos.
- 3 Indictio quid sit.
- 4 Indictiones à Romanis quare institute, & quando incipiant.

K 2 Fru-

- 5 Fructus fendi ad quem spectent mortuo seu datario post Kalen. Marty.
- 6 §. His consequenter . . . materia.
- 7 Feudales consuetudines fuisse approbatas, & toleratas per usum sufficit.
- 8 Feudalia iura qui dicunt in se non continere rationem sunt bestie.
- 9 Anni mores diuersarum regionum, qui tractent.
- 10 Annus quotuplex sit.
- 11 Annus quod constat ex diebus 365, ubi probatur.
- 12 Anni quando sit mentio intelligitur de vtili.
- 13 Annus Romuli fuit 10. mensium.

AD DECIS. XXXIII.

AD hanc decisi. vide tradita per D. Marchionem Belmontis Regem. Tapp. in c. Regni electionem lib. 2. iur. Reg. fo. 106. vbi de casu huius decisionis Ricc. coll. 3089. ver. dubium tamen est. & cum in ea fuerit dubitatum à quo tempore sit computandus annus & respectu fructuum, qui inter hæredes diuidendi sunt, & æstimandi mortuo feudatario de anno. & à quo tempore incipiat vide Reg. Consiliar. Theodor. alleg. 21. apud quæ multa reperies in materia huius decisi. & D. Rouit. prag. 4. de feud. nu. 88. And. in §. his consequenter col. pen. tit. hic finitur lex cuius meminit Amen. ad decisi. D. de Franch. 19. nu. 3. & 13. & extra materiam decisi. quādo annus incipiat vide nouissimè Gait. in tract. de credit. c. 3. tit. primo nu. 140. Capibl. in prag. 5. de Baron. nu. 29. vbi nu. 31. quod annus incipiat à media nocte, vel ab aurora.

N. 1. ibi ¶ à die primo Septemb. ¶

- 2 In multis locis & Apulix annus incipiebat à primo die Septembris, & in alijs locis Regni, vt testatur Theodor. d. alleg. 21. num. 7. & ibi quia mundus fuit creatus de mense Septembris, sed hodie ad tollendas varias computationes ex quibus iurgia oriebantur prouitum per Reg. Pragmat. Com. Lemos recolenda memoriz, quod annus in omnibus Regni partibus inciperet à die primo Ianuarij meminit ibi Capibl. & Theodor paulo ante cit.

N. 2. ibi ¶ annum sumi posse ab indictione. ¶

- 3 Indictio & quid sit vide Altimon. in prax. liquidat. Instrumen. vers. in publicam formam numer. 9. & sequens. Roland. apud quem multa de indictione reperies fo. 517.

Sebard. in suo lexi. iur. in ver. indictio. Gait. d. tract. de credi. qui nouissimè alios refert c. 3. tit. 1. nu. 153. post hæc scripta vilus, & quod indictiones & olim à Romanis fuerunt institutæ maximè ad cauendum errorem, qui de temporibus eorumque calculo nasci poterat, dum anni forte medio Princeps aliquis Romanus interibat moxque alius exstebat eruditissimè tradit more suo D. Ant. Contius lib. 1. l. 1. iur. ciu. cap. 7. præsertim num. 5.

N. 2. ibi ¶ quæ incipit in men. Septembris.

Annus indictionis, quod apud multos incipiat à men. Septembris vltra sup. cit. Hostien. in rub. de fid. instr. col. 3. nu. 4. Affl. in §. his consequenter hic finitur lex. nu. 1. Theodor. d. alleg. 21. nu. 8.

N. 5. ibi ¶ decedente feudatario ante Kalen. Martij. ¶

- Sed quid mortuo feudatario post Kalen. Martij & ad quem spectent fructus ad hæredes Vassalli, vel ad dominum vide D. de Franch. decisi. 572 vbi addidi. Anna. fil. cons. 173. Morot cons. 12. Surd. de alim. tit. 7. q. 14. nu. 34. Coll. de portio. Rat. q. 87. Couar. lib. 1. var. resolut. cap. 5. nu. 14. Cappy. ver. feudorum fructus Thor. in compen. decisi. ver. fructus feudi D. Rouit. prag. 4. de feud. nu. 88. Capibl. d. prag. 5. de Baron. n. 36. D. de Pont. decisi. 12. & cons. 49. 2. tom. & in lect. feudor. lect. 14. nu. 39. Gait. lib. 2. obser. 154. nu. 1. Molin. de primogen. Hispan. lib. 3. c. 11. D. Reg. Tapp. in d. cap. Reg. electionem sub tit. de offi. in Regn. Constit. in fin. lib. 2. iur. Reg. fo. 106. Ricc. nouissimè add. ad decisi. D. de Franch. 572. Viscō. in addition. ad decisi. eiusdem Domini 19. & in consil. incip. fructus feudi fo. 105. qui inferunt ad multa, & qui fructus diuidendi iux. §. his consequenter omnino Fab. de Anna. cons. 20. vbi quod d. §. intelligitur de fructibus industrialib. probat ex multis Peregr. in tra. de fideicom. art. 49. nu. 108. fo. 278.

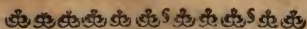
N. 10. ibi ¶ & de rex. in §. his consequenter nulla fuit habita ratio. ¶

- 6 De isto tex. & vide latè D. Consil. Rouit. d. prag. 4. nu. . de feud. D. Reg. Tapp. in d. cap. electionem, & nouiss. Scipionem Theodor. alleg. 21. nu. 21. & seq. multos cumulat Anna. d. cons. 20. nu. 43.

N. 10. ibi ¶ quia nullam ille tex. in se continet rationem. ¶

- 7 Satis est cōsuetudines & feudales esse approbatas, & toleratas per vsum licet nō habeat omni.

SVMMARIVM.

- 1 Nix est in fructu.
- 2 Nivem vendentes si pro venditione fructu debetur gabella debent soluere gabellam.
- 3 Manna que de celo cadit est in fructu, tam que est de frondibus, quam de corpore n. 4.
- 5 Frondes arborum sunt in fructu.
- 6 Fructus feudi, an sint feudales, & an possint vendi absq; assensu.
- 7 Fructus nomen generis est, & qua continet in genere sumptum hoc nomen.
- 8 Fructus proprie qui dicitur.
- 9 Fructus unde dicitur.
- 10 Vsufructuarius non habet id quod in fundo non renascitur.
- 11 Obventionum verbo, que contineantur, & num. 16.
- 12 Obventiones quomodo a fructu differant, & num. 15.
- 13 Fructus verbum, redditus pro ventus obventiones, & emolumentum quid importent.
- 14 Fructus ab obvectione differt, & quandoq; unum pro alio accipi.
- 15 Venationes piscationes aucupia, an sint fructus.
- 16 Venatio in fructu est.
- 17 Fructus piscationis publicis nisi adsit ius prohibendi.
- 18 Flumina, & maria publica.
- 19 Rota per quam ducetur aqua in fructu.
- 20 Fructus licet non perfecti fructus dicimus exemplum in Oliva, feno, & vindemia.
- 21 Aqua est in fructu.
- 22 Aqua ubi venditur alimentorum appellatione venit.
- 23 Aqua unde dicitur.
- 24 Aqua nascenti in fundo privato est Domini fundi, & potest diverti, & alimari in praeiudicium inferioris etiam si per mille annos non divertit a suo cursu.
- 25 Palea est in fructu.
- 26 Nuzzoli, sive nuclei, qui percipiuntur ex trituratione Olivarum sunt fructus, & 30.
- 27 Barones solent habere ius nuzzoli, & an nuzzoli possint esse feudales nu. 30.
- 31 Fructus appellatione quid contineatur.
- 32 Fructus an contineatur sub vocabuli usus fructus.
- 33 Fructus an veniat sub nomine interesse, & nu. 34.
- 34 Fructus si veniant uti fructus, vel uti interesse differentia est.
- 35 Fructus appellatione, an veniat usura.
- 36 Salaria fructus civiles dicuntur, & quare fructus civiles dicantur.

omnimodam rationem *Bal. & Almarot. hic cit. n. 1. in c. vn. de feud. cogn. & esse bestias* illos qui dicunt iura feudalia in se non habere rationem *Capy. in c. imperialem fo. 4. quos adducit Viscon. in add. ad dec. D. de Franch. decif. 19. apud quem multa reperies in materia huius decif. & apud Theod. d. alleg. 21. nu. 3. & seq.*

N. 12. ibi ¶ annus & si multipliciter sumitur secundum varios regionis mores. ¶

9 Mores diversarum nationum circa annum recenseantur a *D. Regen. Tapp. loco cit. seu seu maus ab V. I. D. Reg. Consil. 10. Bap. Meliore, qui fuit Aduocatus in causa presentis decif. cuius esse labores testatur D. Regens ibi, & si cupis mores totius mundi legere, circa annum incipiendum, & terminos varios illius adeas Schard. in suo lex. iur. ver. Annus, & Pelliccia ad consue. Auerfan. cap. 9. nu. 185. & seq. Escobar. de ratiocin. computatio. 21. nu. 1. & seq.*

N. 12. ibi ¶ aut enim est naturalis, & legalis, aut industrialis, seu communis. ¶

10 Quotuplex fit annus vide *Luc. de penn. in l. suae C. de exact. tribut. quem refert Capib. prag. 5. de baro. num. 28. vbi de anno usuali, ceremoniali, naturali, & emergenti, & de emergenti loquitur D. de Franch. decif. 306. vide Bertaz. de claus. glo. 4. claus. 1. Pelliccia ubi sup. & Escobar. loco cit. num. 4. & seq.*

N. 12. ibi ¶ constat indifferenter, ex tercentum sexaginta quinque diebus, & sex horis. ¶

11 Annus fit quod constat ex 365. diebus ultimo tex. hic alleg. est tex. in l. ita vulneratus §. affirmationem ff. ad l. aquil. glo. in l. 3. §. minorem ff. de min. Capib. d. prag. 5. nu. 23. ubi nu. seq. de anno bisextili Pelliccia ubi sup. & Escobar. d. computatio. 21. nu. 3. Et cum 13 Iurisconsulti dicunt de anno fit quod intelligitur de vili, qui constat ex diebus 365. Anto. Gouean. lib. 1. l. 1. iur. var. cap. 10.

13 Et quod annus fit Romuli fuit decem mensium vide *Iacob. Reuard. lib. 1. iur. ambigu. c. 20. nu. 8. Pelliccia ubi sup.*

Ioseph Mele.

- 38 *Præsentatio, & collatio est in fructu.*
 39 *Officiales eligere, & nominare fructus est.*
 40 *Opera seruatorum, an sint in fructu.*
 41 *Fructus nomine quid contineatur in seruis.*
 42 *Opere hominis in fructu sunt.*
 43 *Fructus intelliguntur deductis expensis.*
 44 *Mercedes magistrorum, & fabrorum sunt in fructu, an salaria, officialium, & distributiones quotidiana.*
 45 *Lac, pilus, & lana sunt fructus, & quomodo appellantur, & an sint naturales, vel industriales.*
 46 *Caseus, an sit fructus.*
 47 *Agni, vituli, & badi, an sint in fructu, & pertineant ad usufructuarium.*
 48 *Examina apium, an sint in fructu.*
 49 *Vestimenta non sunt in fructu.*
 50 *Partus ancilla, an sit in fructu, & ss.*
 51 *Redditus quid sit, & de differentia inter fructum, & redditum ss. est nomen generale ss.*
 52 *Fructus omnis consistit in redditu non contra.*
 53 *Vectura bestiarum, & nauium sunt in fructu.*
 54 *Vectura nauium naulum appellatur.*
 55 *Naulum extenditur etiam ad vecturas iumentorum, & operas seruatorum.*
 56 *Lapidicines, argenti fodine sunt in fructu.*
 57 *Mine auri, argenti, sulphuris, aris, plumbi, & ferri sunt in fructu.*
 58 *Marmor, quod renascitur in Gallia, & Asia est in fructu, sed cum distinctione.*
 59 *Vene auri, & argenti, an sint in fructu, & quando ad Regem, & quando ad priuatum perueniant.*
 60 *Lapides, ut marmor, porfidi, & similes sunt fructus naturales si in fundo priuato reperiantur, & quid de pipernis, & cementis nu. 64.*
 61 *Lapides, qui non manu hominum excisi sunt, sed ceciderunt, an veniant in concessione cecidendi cementa, & pipernos.*
 62 *Saline, an sint in fructu. Sunt de regalibus pertinent ad Principem etiam quod in feudis, & fundis priuatis reperiantur.*
 63 *Salina reperte in fundo priuato, an sint fisci, vel aliqua pars domino fundi desur.*
 64 *Salina publice a priuatis de iure communi distinguuntur.*
 65 *Saline Regi in apulia fiunt ex aqua maris prope Barolum, & sunt maximi Redditus Regi.*
 66 *Protocolli, quod reddunt, an dicatur fructus, & an vxor relicta usufructuaria habebit talia emolumenta.*
 67 *Exemplum vnum ex protocollo sumi potest, & non aliud nisi ex magna causa.*
 68 *Tesaurus quid sit.*
 69 *Tesaurus improprie dicitur si reperitur pecunia cuius depositionis memoria extat.*
 70 *Tesaurus, an consistat solum in pecunia, vel in alijs speciebus.*
 71 *Tesaurus cuius sit si reperiat in fundo priuati.*
 72 *Tesauri de inuentione R. C. cognoscit.*
 73 *In inuentione Tesauri officialis non debet procedere ad capturam persona nisi certiorato Rege.*
 74 *Differentia inter Tesaurum, et ventum auri.*
 75 *Arbores cedue in usufructu veniunt, secus si non essent cedua, & magna.*
 76 *Sylua cedua, qua sit, qualiter eius arbores excidi possint, & qua dicantur arbores cremiales.*
 77 *Arbores vi. ventorum Eunulæ ad quem spectent ad Dominum, vel ad conductorem, & an iste arbores sint in fructu ss.*
 78 *Proventus, an pene sunt fructus iurisditionis, quia si non in specie in genere vedentur renasci.*
 79 *Proventus non sunt sicuti ceteri fructus certi, & naturales unde potius obuentiones vocantur.*
 80 *Confiscationes bonorum sunt fructus iurisdictionis.*
 81 *Proventus pertinent ad eum, qui iurisdictionem exercet.*
 82 *Proventus, & penas, an restituere teneatur maritus, qui habet catrum in dotem.*
 83 *Proventus ad quos pertineant, quod tempus inspiciendum, & quid in conductoriibus talium penarum ss.*
 84 *Et an prouentuum appellatione veniant commutationes penarum.*
 85 *Fructus alij naturales, alij industriales, alij ciuiles, & qui sint.*
 86 *Fructus naturales qui.*
 87 *Industriales qui.*
 88 *Oliua, & vna qui fructus sint naturales, vel industriales ponitur opin. Authoris.*
 89 *Fructus ciuiles, qui & quomodo differunt ab industrialibus, & naturalibus.*
 90 *Niuis usus, an noceat, vel profit humano corpori.*

AD DECIS. XXXIV.

HAEc est notabilis decisio, cuius nouissimè tempore, quo additiones istae erant sub prelo memorit Rendell. in nouiss. tract. de Pascuis forestis, & Aquis v. p. cap. ult. fol. 55. vers. quid dicendum de niue, vbi ad hanc decis. addendum ait Senec. lib. 4. q. nat. 13. & ult. cap. in fin. d. libri.

In princ. ibi ¶ an nix de celo cadens sit in fructu. ¶

1 Nix est ¶ in fructu, quia colligitur, quæritur, & conservatur, pro ut quærentur, & conservantur fructus *l. si a patre §. fructus ff. de pet. hered.*

2 Et si pro venditione ¶ fructuum debetur gabella, an vendentes niuem solvere debeant gabellam vide *Gutierrez. de Gabell. q. 35 nu. 33.*

3 Et an manna ¶ quæ de celo cadit, & in medicamentis vitium augeat fructus feudi dicerem, quod sic per rationes adductas in hac decis. quæ sicut in niue sic militat in manna.

4 Quid in manna ¶ quæ vocatur de corpore, quæ nascitur ex arborum incisione, dicit idem, quia hæc est magis certa, quam illa, quæ cadit de celo.

5 Et de frondibus ¶ arborum vide *Pascat de vir patr. pot. p. l. c. 3. nu. 122.*

Ibid. ibi ¶ & quod sit in fructu, & augeat fructus, & redditus feudi. ¶

6 Sed an fructus ¶ feudi sint feudales, quod non sed burgenatici *D. de Francb. decis. 18. num. 10. Paris. de reinteg. feud. in rub. de finl. feud. cap. nunc videndum nu. 20. quem adducit Thor. in 2. p. compen. decis. Reg. ver. electio facta per Clericum col. 1. circa med. fo. 177. Frece. tra. de subfeud. lib. 2. §. 6. lim. n. 64. Surd. in tra. de alimen. tit. 4. q. 10. nu. 26. Gratian. lib. 1. discep. foren. cap. 42. Camer. inc. imperiali D. Consil. Rouit. in pragm. 4. m. 54. de feud. alios cumulat Viscon. in concl. sua incip. exequutio sententie lata fo. 77. vbi an isti fructus possint vendi absq; assensu, & Memo. de arbit. cas. 560. col. 1. & 2. alios adducit Thor. d. ver. electio. qui idem dicit de fructibus beneficij.*

N. 1. ibi ¶ quicquid ex re, vel propter rem ad nos peruenit fructus dicitur. ¶

7 Adde quod fructus ¶ nomen generis est; adeo quod fructus quandoq; dicuntur, quod ad vsum hominis paratum est, vt in *l. in fructu ff. de visig. Pract. pap. in form. libell. in actio. real. in ver. simul cum fructibus Carocc. de locat. q. 10. nu. 50. fo. 248.* Ideo eo nomine significatur ea omnia, quæ in terra gi-gnuntur, vt sunt fruges. Item refertur hoc nomen generale ad omnem rei corporalis, & incorporalis prouentum; vnde merces rerum, quæ locari solent, & omnes res, ex quibus commodum, & emolumentum ali-quod percipitur fructuum nomen obti-

nent *l. videamus l. ultima ff. de usur. & l. mercedes, & l. ancillarum ff. de pet. hered. vel pen-siones a colonis, vel inquilinis perceptæ, operæ seruorum, vecturæ nauium, vel iumen-torum, omnes item actiones, & iura, & alia vt per Azor. in sum. 3. p. lib. 4. c. 2. ver. 4. que-ritur fo. 224. de quibus inf. suo oportuno lo-co dicemus.*

Sed an fructus appellatione veniant spo-lia, & mortitia de quibus per Boer. decis. 224 vide *Gallupp. in sua recen. prax. S. C. e. 1. nu. 24. & an distributiones quotidianæ Ricc. col-lect. 1451. Escobar. infr. cit. nu. 44. Couar. lib. 3. var. resol. c. 13. nu. 1. Viui. com. opin. 194. in prin. Viscon. in concl. incip. distributiones quotidianæ versus finem.*

8 Propriè tamen fructus ¶ dicitur, qui ex corpore rei singulis annis percipitur *l. usura 118. ff. de verb. signif. quod ergo non re-nascitur, & non reproducitur fructus propriè dici non potest, & inter fructus non connumeratur Barbof. in l. diuortio §. si vir. num. 4. & 36. ff. sol. matr. fo. 523. glo. in l. si ex lapidicinis 33. ff. de iur. dot. Amen. ad decis. D. de Francb. 172. nu. 5. & 6. vide Escobar. de ratiocin. c. 29. nu. 4.*

9 Dicitur autem fructus ¶ à ferendo, siue potius à fruedo quasi quod rebus, quas fundus fecit, & quæ in fundo feruntur fruamur, *Conna. lib. 4. c. 1. nu. 2.* Ideo fructus emolumentum ex fundo est *l. item §. 1. ff. de usufr. & ex corpore natum l. usura ff. de ver. sig. quod inde percipi, & renasci potest d. l. diuortio §. si vir.*

N. 2. ibi ¶ legato usufructu quicquid redditus est ad usufructuarium pertinet. ¶

10 Intelligas, & de redditu ¶ qui renascitur, nam in usufructu non cõtinetur id, quod in fundo non renascitur, vt in *d. l. diuortio §. si fundum, & §. si uir. ff. sol. matr.* quare lapis qui non renascitur non est in usufructu, cum usufructum dicimus quicquid in fundo nascitur, & quicquid inde percipi potest *Azor. optimè explicat in d. 3. p. sue sum. c. 26. ver. 3. quaritur, vbi de rebus, quæ pertinent, vel non pertinent ad usufructuarium fo. 83.*

N. 2. ibi ¶ quæcunq; obuentiones.

11 Hoc verbum ¶ obuentiones comprehendit omnia, quæ ex facto hominis proueniunt *c. vbi maius §. prouisiones de elect. in 6. Clem. statutum eo. tit. l. obuenire ff. de ver. sig. glo. in l. 1. §. exercitorem ff. de exercito. c. presentis §. porro de off. delega. & vide Boer. decis. 224. vbi quid obuentiois nomine veniat, quem citat ad hoc Pet. ad Gram. decis. 46. num. 1. & dif-*

- 12 differunt à fructu † quia propriè fructus percipitur ex re, vt supra diximus, vt frumẽtum ex prædio, obuentiones propter rem, vt pensiones ex domo locata, vt per Alber. in l. vsu fructu legato in prin. ff. de vsufr. Carroc. de loca. fo. 248. nu. 54. apud quem ibi à num. 50. vsq. ad fin. reperies quid importet
- 13 verbum † fructus quid verbum redditus, quid, verbum proventus, quid verb. obuentiones, & quid verbum † emolumentum, & quomodo inter se differant, & vnum pro alio quandoq; accipiat in iure. De differẽtia † tamen inter obuentiones, & fructus vltra Alber. loco cit. vide l. fin. in l. si vrbana n. 6. ff. de cõdit. indeb. & q. obuentiones † significant, quæ vel ex ipso rei corpore, vel hominis industria accedunt veluti mercedes, pensionesq; ex locationibus prædiorum vrbanoꝝ debitas, vecturas iumentoru nauolu nauiu l. 1. §. exercitatores ff. de instit. l. 7. ff. de vsuf. l. 34. ff. de vsur l. 5. non passim ff. de reb. cor., quamuis fructus, redditus, obuentiones, vt plurimum eadem significatione, appellantur. Idem & dicendum de verbo proventus, quia nomẽ generale est de quo per Cassan. consue. Burg. tit. des droit ver. à faire les faciles §. 17. nu. 28. Petr. vbi sup.

N. 5. ibi ¶ Venationes, piscationes, & aucupia in fructu esse. ¶

- Venationis, & aucupij differentiam ponit eruditissimè Gail. de pigno. obser. 24. nu. 4. D. Rouit. pr. gm. 1. de aucup. & venat. nu. 2. vbi etiam multa tradit de venatione. Adde Azor. in sum. d. p. 3. tit. quid nam vsu fructus
- 17 cõtinent fo. 84. qui ait quod aucupia † venationes, & piscationes sunt fructus fundi, quando fructus fundi ex his constet, secus
- 18 si ex his non constet, & quod venatio † sit in fructu Maynard. decif. 39. quem refert Nouar. ad prag. collect. 27. in fin. Fructus
- 19 tamen † piscationis publicus est sicut flumina, & maria † sunt publica, & ipsius Regis, nisi adsit ius prohibendi legitima præscriptione quæ situm Ann. alleg. 79. & sing. 35. Affl. decif. 140. quorum, & aliorum meminit Amen. ad decif. D. de Franch. 183. in prin. de quo etiam per Capibl. prag. 14. nu. 31. & seq. Rouit. vbi sup. n. 4. & seq. & quando Principes possint prohibere venationes, & piscationes vide D. de Franch. decif. 158. & ibi adden.

N. 7. ibi ¶ rota per quam trahitur aqua, ¶

- 21 Adde de Arinis adductis † hic per auctorem loquentibus de rota qua trahitur aqua tex. in l. 2. ff. som. prag.

N. 8. ibi ¶ etiam oliuam, & si immatura lecta sit. ¶

- 22 Idem quod dicitur hic de oliua † & sceno dic de vna adempta, quia quamuis non dum frumentum, aut oleum factum sit, vel vindemia coacta, fructus percipi dicimus l. si vsu fructuarius. ff. qui. mo. vsuf. amiel. & sic etiam de alijs.

N. 8. ibi ¶ item fenum m. ¶

Fenum esse in fructu Ludo. decif. 106. n. 12. Pascalis de vi. pa. pot. p. 1. c. 3. nu. 122. vbi de frondibus ficomorum, & alijs, & de canneto arundinum Ludou. loco cit.

N. 9. ibi ¶ aquam. ¶

- 23 Aquam † esse in fructu habemus in l. mala §. fin. ff. de alimen. lega. & vendi Gutierrez. de 24 gabel. q. 35. n. 33. & vbi venditur † alimentorum appellacione continetur l. 1. ff. de 25 alim. lega dicitur autem † aqua secundũ Pascum quia iuuamur, vel à qua. i. sine qua viuere non possumus.

Et de aqua nascenti in fundo priuati,

26 quod sit † Domini illius, & possit diuercti, & alienari etiam in prædictum inferioris etiam si per mille annos non diuercti à suo cursu, & de alijs vide tex. in l. 1. cum ibi nos. de flumin. vide Viscon. in concl. incip. aqua nascentes Ricc. collect. 3091. 7. p. & aliqua per Amend. ad d. D. de Franch. decif. 183. & ibi Viscon. Add. & per Thor. ver. Aqua nata optimè Capibl. prag. 8. de baron. p. 2. num. 28. & seq. Anpa. alleg. 28. Vrsil. ad Affl. decif. 338. Tofaur. decif. 245. Mascard. concl. 123. Viscõ. in concl. incip. Molendinum.

N. 10. ibi ¶ paleam in fructu computari. ¶

- 27 Quod palea † sit in fructu vide Capibl. in prag. 11. de Baron. nu. 70. & prag. 14. nu. 11. allegat Ann. sing. 192. & alleg. 94. D. de Franch. decif. 103. quem vide, & in prag. 14. nu. 10. Ludou. decif. 14. nu. 9. & 10. Pascalis de uir. pa. pot. p. 1. c. 3. post nu. 122. Amen. ad de Franch. decif. 172. nu. 6.

N. 11. ibi ¶ quamuis commoditatem, & vtilitatem ex re, vel propter re quomodocunque penicentem fructum esse existimauit. ¶

- 28 Ideò Nuzzoli † siuè nuclei, qui proueniunt ex trituratione Oliuarum fructus esse probat Capibl. prag. 14. de Baro. nu. 11. Vnde
- 29 solent Barones habere ius nuzzoli, quod esse in fructu feudi arbitror, & de hoc iure nuzzoli, quod habent Barones vltra Capibl. loco cit.

rit, meminit quoque *Vifcon. in concl. qua incip. exequutio circa med. hos autem nuzzolos*
 30 fructus fructuum dicerem, sed qui verè sint fructus fructuum habes in *l. cum autem reabilitio §. cum reabitur mancipium ff. de edil. edil. & quod dicti Nuzzoli possunt esse feudales vide Castill. decis. 5. Ricc. nouissimè collect. 3172. p. Vifcon. in concl. incip. exequutio sententia, ver. in ius Nuzzoli, ubi adducit Borrel. conf. 3. & alios.*

N. 12. ibi ¶ omne id quod ad vsum hominis inductum est venit appellatione fructus.

31 Fructus appellatione ¶ quid contineatur annuus supra in prin. declarat *Roma sing. 155. Cassan. in consue. Burgun. rub. 4. §. 17. glo. & faire à nu. 1. Amend. ad de Franch. decis. 72. nu. 6. V. iu. decis. . . & an vltus rei sine fructu, puta equi, ferui comprehendatur no-*
 32 mine fructus quod sic. Sed an fructus ¶ cōtineatur sub vocabulo vsufructus, quod sic *Varro. lib. 4. de ling. lat. què refert Azor. in sum. loco cit. ver. tertio querit.*

N. 12. ibi ¶ sub nomine interesse venire fructus. ¶

33 Quod sub nomine interesse ¶ venit fructus probant iura allata per Authorem hic preteritum *l. loci corpus §. in confessorium ff. si ser. ven. & in l. si quid C. de seru. & aqua ubi Bal. nu. 3. quibus adde l. si forte §. fin. & in l. minor 25. ann. cui §. 1. ff. de mino. nam interesse, quod ex re sequitur licet re vera fru-*

34 ctus non sit comprehenditur tamen sub nomine fructus *l. si quid. & ibi Bal. ff. de seru. Gutierrez. de Gabell. q. 36 nu. 19. Verum*
 35 est differentia, an fructus ¶ veniant, vti fructus, vel vti interesse de quo per *Barbes. in l. de diuisione nu. 16 sol. matrim.*

36 Sed an veniat ¶ vsura vide rex. in *l. vsura ff. de vsur. & quid interest inter vsurā, & fructus vide tex. in litem §. pen. ff. de pet. hared. & saepe fructus pro vsufructu poni Cuias. ad l. 38 §. si quis ita ff. de ver. obl.*

N. 15. ibi ¶ in fructu esse actuarij, & tabellionis salarium. ¶

37 Ista salaria ¶ fructus ciuiles dicuntur sicuri, & pensiones, dicuntur. n. ciuiles, quia iure percipiuntur, vide quæ dicam *inf. adn. 43. & 4. de salario officialium.*

N. 16. ibi ¶ presentationem, quoque iuris patronatus in fructu esse. ¶

38 Quod presentatio ¶ & collatio est in fructu ex multis DD. cumulo, probat nouissimè, *Giurb. consil. 65. nu. 65. quibus adde Ca-*

pibl. pragm. 5. de Baron num. 111. Gonzal. in reg. 8. Cancel. glo. 45. §. 2. nu. 8. & seq. omnino videndum glo. in e. cum olim ver. capitulo, & ibi Fel. de maio. & obed. Cassad. decis. 3. nu. 6. de pensio. Idem Gonzal. qui alios cumulat ad d. reg. 8. §. 4. probem. nu. 61. & glo. 56. nu. 42. D. Consular. Rouit. conf. 81. nu. 7. Indè inter-
 tur, ubi an hoc ius transeat in conductorem ad breue tempus, vel ad longum tempus. Sed de collatione beneficiorum, quod non sic verè, & propriè fructus, sed tantum largè, & impropiè *Suarez. 5. tom. de censur. disp. 27. sect. 1. nu. 33. Garz. de benef. p. 5. c. 1. nu. 691. qui in addit. ad d. nu. 691. citat dec. Farin. 600. Moscou. de Maieft. milit. Eccles. p. 3. lib. 3. c. 3.*

N. 17. ibi ¶ potestas conferendi eligendi; inter fructus annumeratur. ¶

39 Idem est dicendum de potestate ¶ quam habent nonnulli nominandi, & eligendi officialium; create. n. officialium est fructus *Fel. syn. in e. cum olim de maio. & obed. D. Reg. de Ponte conf. 31. & in tit. 1. §. 1. sub nu. 6. in tra. de potest. proreg. Capibl. d. pragm. 5. nu. 111. fo. 142. quem vide nu. 113. Rouit. conf. 81. nu. 6. & 8. exemplificari potest in eligente Iudicē Ciuitatis Tarenti, & Auditorem Portulani residentis in Ciuitate Baruli,*

N. 21. ibi ¶ quicquid ex opera hominis prouenit est fructus, quia illa opera fructum parit, vt puta mercedes colonorum, opera seruorum. ¶

40 Operæ ¶ seruorum, an sint in fructu *Bar. 41. bos. in d. de diuisione num. 93. & in seruus ¶ quid fructus nomine contineatur habetur in l. in hominis ff. de oper. seruo. & l. fructus*
 42 eo. tit. & in fructu ¶ hominis operæ sunt, vt in cæteris rebus fructus, & intelligitur
 43 hi fructus sicut cæteri deductis expen. *Azor. loco cit. ver. sexto queritur, & deductis alijs, quæ deducti ex fructibus solent, de quib. per eundem Azor. d. p. 3. lib. 4. c. 2. ver. animaduertendum fo. 224.*

44 Sed an mercedē ¶ magistrorum, & fabricorum sint in fructu vide *Carocc. in d. tra. de locat. fo. 246. q. 10. & quid de salario officialis, an sit in consideratione fructus, quod non D. de Franch. decis. 216. in fin. Frecc. de subfeud. autb. 3. Anna. c. 1. de V. ass. decrep. gta. nu. 223. quos refert Capibl. d. prag. 5. n. 116. & an distributiones quotidianæ *Eseobar. & ratiocin. c. 29. 16. dixi sup. nu. 7.**

N. 22. ibi ¶ sic & pecudum lac, pilus, & lana. ¶

45 Hos fructus ¶ extraordinarios appellat *Varro,*

Varro. lib. 2. de re rustica c. 2. de quibus fructibus videndus est Meno de arbit. cas. 710. nu. . Et quod sint fructus, & an sint naturales, vel industriales; & quid de caleo ¶ vide Vaco. à Vacum. lib. 2. declarat. iur. declar.
 47 41. nu. 12. & seq. fo. mihi 69. & de lacte ¶ pilo, & lana; item de agnis, hædis, vitulis, quod sint in fructu, & ad vñfructuariū pertineant
Azor. in sum. loco cit. ver. quinto quaritur fo. 843. p. Consil. Pascal. de vi. pa. potest. p. 1. c. 3. nu. 120. Meno. de arbit. cas. 120. num. 2. & si illi fetus sint in fructu vide Anna. cōf. 64. n. 6 & seq. cōf. seq. et 79. Pinel. de resc. vñd. 3. p. c. 4. n. 52. Boer. dec. 224. quos adducit Capib. d. prag. §. nu. 48. & an agni qui fugunt lac dicantur fructus separati Anna. cōf. 64. n. 15.
 48 Et quid de examiniibus ¶ apium vide *tex. in l. si fund. ff. de vsufr. Azor. loco cit. ver. tertio quaritur ver. celsus 1. col. in fin. & lib. 1. c. 13. fo. 46.*

N. 23. ibi ¶ vestimenta, & scyphus fructus non sunt. ¶

49 Ideo vestimenta non ¶ sunt in fructu, quia si locantur, vt hic consumitur substantia rei, & ea, quorum substantia consumitur non sunt in fructu Sarmient. lib. 3. select. interp. c. 10. num. 4.

N. 27. ibi ¶ partus ancille non est in fructu. ¶

50 Prisca fuit questio, an partus ¶ ancillæ in fructu sit, teste Cic. lib. 1. de finib. bonorum l. vetus ff. de vsufr. de quo vide Azor. optimè loco cit. vers. 7. quaritur. & lib. 1. c. 2. vers. 6. quaritur, p. 3. fo. 226. vbi latissimè per integram col. Escobar inf. cit. nu. 20. & Pascal. de vir. patr. pot. p. 2. c. 3. nu. 120. & seq. fo. 46. vide *tex. in l. in pecudum §. portus ff. de vsufr. vbi isti fructus sunt in redditu, & serui ex ancilla dotali, an sint fructus dotis vide Escobar de ratiocin. c. 29. nu. 29.*

N. 31. ibi ¶ quare differentia est inter fructus, & redditus. ¶

51 Redditi dicitur quicquid ex re aliqua obuenit, & redit l. pen. ff. de vsu. & vsufr. leg. l. si redditus ff. de fun. instr. l. titia ff. de solut. Azor. lib. 4. c. 2. vers. hanc veterum fo. 226 vide Caroc. loco cit.

52 Differentia tamen est inter fructus ¶ & redditus, quia redditus vocabulum, vt ait Conna. lib. 4. c. 1. propria est in eo agro, qui nummo locatur, idem in ædibus dici potest, fructus verò in eo qui naturalibus emolumentis, vt sunt fruges, & similia, quæ in terra coalescunt, & renascuntur, vt hic nu. 33. & de differentia inter verb. fructus, & ver.

redditus glo. fin. in c. generali 13. de elect. in 8. Alex. in l. deducta §. hereditatem num. 4. ff. ad Trebell. Coraf. lib. 1. Miscellan. c. 8. nu. 7. Menoch. conf. 66. num. 10. vol. 1. Barbos in l. fructus nu. 33. ff. sol. matrim. Caroc. d. q. 10. nu. 51 fo. 248. Schar. omninò vidend. in lexi. iur. ver. redditus fo. 842. col.

53 Verum omnis fructus ¶ consistit in redditu, sed non è contra de quo vide glo. in clem. 1. de reb. Eccles. non alienan in ver. redditus, & in ver. fructuum, & quod verb. redditus ¶ est nomen generale Schard. loco cit. uer. redditus nomè general. c. fo. 844. col. cit. 1. de excess. pralat. glo. in c. grandi glo. in c. gr. in d. ver. redditus de supplen. neglig. pralat. in 6. vbi quod verbum redditus est nomen generale, & plus est in redditu, quam in fructu, 55 nam partus ¶ ancillæ est in redditu, & tamè non est in fructu l. in pecudum §. partus ff. de vsufr. §. pecudum ver. partus inflit. de ver. diuis. declarat optimè Gonzal. ad regul. 8. Can cellar. in progm. §. 7. num. 194. & seq. fo. 79. Escobar vbi sup. nu. 20.

N. 32. ibi ¶ iumentorum, & nauium vecturis quæ situm in fructu est. ¶

56 Vecturæ ¶ bestiarum, & nauium quod sint in fructu Caroc. loco cit. Pascal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 3. nu. 120. fo. 46. Affl. decif. 44. num. 6. Couar. varia resol. c. 3. num. 6. Azor. 3. p. sum. lib. 4. c. 2. vers. quartò quaritur fo. 224. Pereg. de fideicom. art. 40. nu. 72.

57 Vecturæ autem nauium ¶ naulum appellatur vulgo (nolo) vt apud Vlpian. l. 6. ff. qui pot. in pig. & in l. 39. ff. de leg. 1.

Quod verbum etiam ad vecturas iumentorum ¶ & operas seruorum extenditur, & de dicto Naulo vide Beneuè. Stracca tract. de nauib. nu. 31. Schard in lexi. iur. ver. Naulū, & quod naulum sit in fructu Pereg vbi sup.

N. 34. ibi ¶ lapidicinæ argenti fodinæ, auri fodinæ, creti fodinæ, quæ non renascuntur non dicuntur esse fructus. ¶

59 Lapidicinæ ¶ seu mavis secundum alios lapicedinæ, cretisodinæ, argentisodinæ, quod sint in fructu Azor. d. 3. p. summ. lib. 1. c. 26. ver. tertio quaritur per tex. in l. arbores ff. de vsufr. Verū in vñfructu non contineri, quia non renascuntur per tex. hic allegatum in l. diuortio §. si fundum. & si vir ff. sol. ma. & fructus sunt illi, qui renascuntur, vt hic, & per Alph. in l. quod dicitur ff. de impen. in reb. dotalib. fact. c. 15. n. . Verum in fructu 60 esse minas ¶ cretæ, arenæ, auri, argenti, sulphuris, cris, plūbi, ferri, & ideo vñ fructuarium fundi legati lapidicinis, vti posse, sicut & alijs ex eo prouenientibus ex supradictis

- Etis fo Jinis, quæ res locabiles sunt, vt probat *Gutierrez. de gabell. q. 36. n. 11. & 12. vbi n. 15. & seq.* respondet illi. in contrarium vbi dictis 13. ad d. *si fundum, & si vir.*
- 61 habes de marmore † quod renascitur in Gallia, & in Asia, de quo etiam per *Barbof. in d. si vir. in prin.* quod esse in fructu Garz. etiam testatur in tract. de expen. c. 33. n. 4. si illius excavatio sit vtiliter, secus si red die fundum inuilem, & cum hac distinctione pertransit *Barbof. vbi sup.* cum qua arguit contra *Ifern. c. 1. nu. 93. quasint regal.*
- 62 vbi num. 15. quid in venis † auri, & argenti *Barbof. d. si vir nu. 13. vbi nu. 18.* quando perueniant ad Regem, & quando ad priuatum.
- 63 Et quod supradicti lapides † vt marmor, porfidi, & similes sint fructus naturales fundi, si reperiantur in fundo priuatis *Capibl. prag. 8. p. 2. num. 61. de Baron. vbi quando veniant in inuestitura feudali.*
- 64 Quid autem de cementsis † & pipernis, an sint in fructu, dicerem idem, quod in alijs lapidicinis, solent. n. concedi tot canne motis cum facultate ibi cedendi cementsa, &
- 65 ipernos, in qua concessione, an veniant lapides, qui non manu hominum excisi sunt, sed ceciderunt, quod non *Parif. de reinteg. feud. q. 79. n. 1. per tex. in l. cit. manu satis. 80. §. sylua ff. de contrab. emp. Petr. ad Catp. dec. 1. 4. vers. non est conditio perfecta in si. & quid*
- 66 de salinis † dic idem, & de istis salinis loquitur *Barbof. ibi nu. 28. & quod sint de regalibus Boff. in tit. de vefligal. in prin. Bertach. & Schardi. in lex. iur. ver. salina. Rouit. in rub. de sale vendendo num. 1. siue in locis publicis, siue priuatis, & ita videmus in Calabria adesse montes salis, qui exciditur siue lapis, & sūt Regis, & similiter in Gallia omnes salinas esse principis, et locari publicanis affirmat *Cusac. obseruat. lib. 3. de Salin. & salinarum vefligalib. c. 31. Forcatul. in pen. iur. ciu. c. 19. et quod salinae sint Regis etiam, quod in feudis priuatis reperiantur, Capibl. d. prag. 8. p. 2. nu. 55. vbi idem dicit de venis auri, argenti, et ferri.**
- 67 Et nu. seq. quod si salinae † reperiantur in fundis priuatis, quod de iure sunt Dominorum fundis, sed debet dari decima fisco; de consuetudine tamen omnia esse fisci affirmat, et aliquid folere præstari dominis fundi, quod ex multis confirmat, vt ibi per eū, et per *D. de pont. de pot. proreg. tit. de regal. impof. §. 8. nu. 36. Farin. q. 104. & nouissime Prosp. Rendell. virum omni eruditione refer tum in tract. de Vineæ ad l. barbaricum C. quæ res pig. a port. poss. uer. esse potest ratio fo. 62. vbi ex Ifern. c. 1. ver. redditus piscatorum*

nu. 72. dicit Salinas ad R. Curiam pertinere etiam, quod in agris priuatorum reperiantur, post illa omnia scripta visus.

- Et quod de iure communi distinguuntur
- 68 salinae † publicæ a priuatis vide *Rouit. vbi sup.* et habetur in *l. 17. ff. de ver. sig. l. 3. ff. de publ. in l. 4. §. Salinae ff. de censib. l. 5. §. 1. ff. de reb. eor. l. 8. §. in ministerium ff. de pgn.*
- 69 In Apulia autem sunt salinae † propè Barolum ex aqua maris, et istæ salinae sunt fructus Regij, qui maxime augent Catholici, et inuictiss. nostri Regis Philipp. redditus in annuis ducat. quib. arrendantur, de quibus salinae meminit *Rendell. loco paulo ante cit. vbi dicit*, quod salinae, quæ ad præsens sunt Baroli primo loco erant Tarenti.

N. 35. ibi ¶ non venit illud, quod percipitur ex exemptione prothocolorum. ¶

- 70 Quod percipitur † ex prothocolis, an sit in fructu *Bart. in d. si vir. nu. 3. & in l. quædam §. nihil nu. 6. ff. de eden. & conf. 50 in fi. Boer. decis. 19. nu. 5. & decis. 224. num. 4. Socc. conf. 100 num. 4. lib. 1. alios cumulat Confil. Pascal. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 3. nu. 122. vbi in negatiua inclinat ea ratione, quia*
- 71 ex prothocolis † vnum tantum exemplū deduci potest, et non aliud nisi ex magna causal. si quis ex argentijs §. fin. in fin. ff. de eden. contra quam opin. tenent multi relati per *Barbof. in d. si vir. num. 37. vbi refert etiam nonnullorum distinctionem, quam ipse respuit probando opin. Bar. et contrarijs respondendo, de quo vide eundem Barbof. ibi num. 40. Tu vide Escobar. d. c. 29. num. 6. vbi quod si vxor fuit relicta usufructuaria marito non habebit sportulas scripturarū.*

N. 36. ibi ¶ in tesauo. ¶

- 72 Tesaurus † quid sit, et quod sit depositio pecunie vetus, cuius non erat memoria, vt iam dominum non habeat dicit *tex. in l. nunquam §. Tesaurus ff. de acq. rer. dom. D. in l. 1. C. de thesau. lib. 10. adeo quod si memoria † extaret cuius fuerit illa depositio pecunie diceretur thesaurus improprie l. ite labeo in prin. ff. fam. hercis. l. thesaurus ff. ad exhiben. Affl. in Confil. dohane secreti n. 2. Muscatell. in prax. delict. in gen. in rub. de extract. & thesaur. inueni. nu. 72. & seq. vbi n.*
- 74 an thesaurus † consistat solum in pecunia, vel in alijs speciebus, de quo *Capibl. d. prag. 8. p. 2. nu. 58. et cuius sit † si reperiat in fundo priuati Muscatell. vbi sup. nu. 137. & seq. Tbor. in add. ad D. de pont. de pot. proreg. tit. de thesaur. nu. 2. 3. 4. & seq. vbi de Tesauo inueto in loco religioso, et publico Ciui.*

Ciuitatis, & quod Tribunal Regie Camere cognoscit de inuentione Tefauri *Capib. vbi sup. nu. 59. Muscatell. loco cit. num. 113. vbi*
 77 quod officialis nō debet procedere ad capturam personæ, nisi certiorat Rege, vide *Cap. regn. predicti magistris procuratores, vbi Campagn. nu. 16. & 17. nisi apparerent iudicia verisimilia nu. 18. Tbor. in add. ad D. de ponte de Tefaur. & de alijs materiam concernentibus vide apud eos, & apud Pereg. de iur. fis. tit. de Tefaur. & apud Campag. in c. regni. Quia docet, & apud D. de pōt. in tra. de potest. praeleg. d. tit. de Tefaur. & ibi Tbor. Barbof. in l. si secundum ff. sol. matr. num. 24. &*

78 in d. §. si iur. vbi nu. 22. de differentia inter thesaurum, & venam auri.

N. 36. ibi ¶ in arboribus, quæ non renascuntur. ¶

79 Arbores ¶ tamen cedux in vñusu fructu veniant, vt salices, populi, & id genus l. in Sylua ff. de vsufr. & vide Tbor. in 2. p. compen. ver. possessor rei lite pendente 2. col. & 3. secus si arbores non essent cedux, sed magnæ per l. arboribus ff. eo. tit. de vsufr. Azor. d. p. 3. sum. lib. primo c. 26. vers. tertio
 80 queritur. Quæ autem fit silua cedua, qualiter eius arbores excidi possint, & quæ dicantur arbores cremiales explicat Barbof. in d. §. si fundum Pinell. in l. 1. nu. 59. c. de bonamater. 2. p. Pascal. de vir. patr. pot. p. 4. c. 6. nu. 57.
 81 vbi nu. 48. de arboribus vi. ventorū ¶ euulsis ad quem spectent ad dominum, vel ad conductorem, vide Ludou. decif. 98. Gratia.
 82 lib. 1. discep. fore. c. 21. & quod istæ arbores ¶ vi tempestatis, vel terremotu euulsæ sicut arbores siccæ non sunt in fructu Gratia. decif. 208. num. 16. Fuscus sing. 139. nouissimè Vifcon. in concl. incip. colonus, qui tenetur fo. 31.

N. 37. ibi ¶ in penis pecuniarijs resultantibus ex bannis, & maleficijs ratione feudi, seu Castri. ¶

83 Quod pænæ ¶ delictorum, & prouentus sunt fructus iurisdictionis Boff. in prax. crim. tit. de crim. lese maiest. nu. 85. & tit. de pen. n. 32. Bal. in l. vltima n. 7. ff. sol. matr. Mastrill. decif. 12. Molin. de primog. lib. 1. c. 25. nu. 72. nouissimè Consil. Theodor. alleg. 47. nu. 5. Roit. prag. 24. de feud. n. 5. Pereg. de fideicom. art. 50. nu. 7. & in tract. de iur. fis. tit. de conduct. elor. nu. 43. Tirag. de retra. conuentio. ad fin. tit. nu. 110. nouissimè Cencius in tract. de cens. lib. p. 1. c. 3. q. 1. nu. 21. Paris. de synd. ver. prouentus, & Escobar de ratiocin. c. 29. nu. 1. optimè D. Reg. Costan. in l. 1. c. de pen. fiscal. lib. 10. nu. 70. vbi dixit, quod istæ pænæ, & con-

demnationes sunt fructus iurisdictionis, ac quodammodo si nō in specie, in genere tamen renasci videntur, vt per Barbof. in d. §. si vir.

84 nu. 41. in fin. tamen reuera non sunt ¶ fructu ceteri fructus certi, & naturales, vnde potius prouentus, & obuentiones vocantur, vt per Pereg. de subfeud. in 3. auctor. in fin. Sicuti etiam confiscationes bonorum sunt fructus iurisdictionis Vifcon. in concl. incip. fructus iurisdictionis, vbi multos cumulat, quos non recenseo, quibus adde Barbof. loco cit. Cassan. in consue. Burgun. tit. de iustices rub. 1. §. 7. n. 2. Gallupp. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 1. nu. 24. Capib. de Baron. prag. 4. nu. 75. & prag. 5. nu. 44. Cappy. decif. 28. Paris. de synd. ver. prouentus, & nouissimè Guirb. conf. 18. nu. 7. & conf. 75. n. 6. & quid de bānis Bal. in d. §. si iur. D. Reg. Costan. post d. nu. 86 70. & quod isti fructus pertinent ad eum, qui inuestitus est de mero. & mixto imperio, & ad eum, qui iurisdictionem exercet, Mastrill. decif. 145. nu. 116. & 17. Et an maritus ¶ qui habet Castrum in dotem teneatur uxori restituere has pænās, quæ sunt in fructu Marant. in tra. de multipl. alienat. nu. 88 127. Escobar vbi sup. n. 3. Et ad quos ¶ pertineant hi fructus, & quod tempus ascendatur, si initij delicti, litis contestationis, vel sententiæ Capib. d. prag. 5. nu. 44.

89 Et quid in conductibus ¶ talium pænarum, & prouentuum, quod tempus ascendatur Barbof. vbi sup. num. 43. ver. iuxta hæc vsq; ad nu. 57. Mastrill. d. decif. 12. huiusmodi tamen pænæ, & prouentus licet fructus sint non tamen veniunt in liquidatione reuolutorum decimū bis testatur Tbor. in 2. p. Comp. in ver. pænā fo. 447. & Reg. Moles. & Costan. ibi cit.

Et an prouentuum concessione facta s3. illorum, qui sunt ex officio Capitanei veniant commutationes pænarum, quæ sunt per Barones commutantes personales in pecuniarias vide Petr. ad Gram. dec. 4. n. 10.

N. 41. ibi ¶ fructus reperiuntur in triplici differentia, aut sunt naturales, aut industriales, aut ciuiles. ¶

90 Qui sint fructus naturales ¶ qui industriales, & qui ciuiles vide Vaco. lib. 2. declarat. iur. declar. 41. Meno. de arb. cas. 21. o. ad quem se remittit Capib. prag. 5. de Baron. num. 43. Pascal. de vi. patr. pot. p. 1. c. 3. nu. 119. Azor. in sum. lib. 4. c. 2. ver. quinto queritur Pereg. in tra. de fideicom. art. 49. nu. 123. Pontan. in tra. de spol. lib. 4. num. 11. Consil. de Anna. cōf. 20. num. 5. Megal. inslit. Pereg. ver. fructus, vbi de fructibus naturalibus industrialibus, & mixtis, dicens quod naturales sunt illi in quibus

quib. quærendis modica industria est necessaria, vt poma, & similia. Industriales sunt illi, in quibus sola industria interuenit, prout sunt illi, qui percipiuntur ex seruo, naui, & dome, mixti sunt illi in quibus quærendis hominis industria, & sollicitudo vna cum natura concurrunt, vt frumentum vinum, oleum, & similia *lib. 2. c. 32. num. 44. & lib. 2. c. 6. num. 215.* & sic declarat terminos istos iste R. Pater ab alijs discedendo. Tu vide *Oino. optimè, & dilucidè more suo declaran. in §. si quis à non domino nu. 3. de ver. diuis.*

N. 42. ibi ¶ naturales sūt ex terra. ¶

- 91 Naturales fructus sunt quos natura hominum causa procreauit, natura enim omnes plantas, omnia animalia, omnesq; fructus, aliāne quæ ad viuendum homini necessaria sunt produxit *Arist. 1. polit. & Genes. c. 1. & 2.* omnes igitur fructus, qui ex terra, & animalibus percipiuntur naturales appellandi sunt; hos .n. natura spontè producit, illisq; hominum industria non dat initium, vt poma, lac, pilus, lana, agni, vituli hædi, succuli &c. *l. fructus ff. de vsur. & quæ generaliter medici simplicium nomine intelligunt;* quæ in terra producuntur aluntur, vegetantur, at quod omnes plantæ sunt naturales docet *Arist. 2. phisico. in prin.*

N. 42. ibi ¶ Industriales sunt. ¶

- 92 De his ¶ fructibus industrialibus, quos natura non profert circa hominis industria, & operā, vt luteas, & fruges omnes *d. l. fructus ff. de vsur. vide Meno. de arbitra. d. cas. 210. Forcatul. in pena iur. Ciu. c. 19. Vi de eundem Meno. de recuper. poss. remiss. q. 40. num. 577. Coras. lib. 5. Miscel. c. 9.* Sed quid
- 93 de oliua, & vua vide *Pereg. de fideicom. art. 49. num. 128. fo. mibi 219.* vbi dicit quod oliua, & vua, sunt fructus industriales, & oliua esse fructus industriales *Bart. in hex. diuerso ff. de rei vend. Abb. in c. grauis de res. spol. Pinel l. 2. p. 2. c. 4. num. 52. Castill. de vsufr. lib. 1. q. 36. num. 54. Hartam. Pistor. q. iter. lib. 1. q. 24. num. 90.* Ego autem opinor esse fructus naturales, & præsertim oliuam, quæ absque hominis industria à natura producit, & licet circa eam versetur hominis industria, id sit vt perfectior fructus oliuæ cultura, & hominis industria reddatur, sed negari non potest, quod absque hominis industria ille fructus à natura producat, experientiaque docet in Arboribus oliuarum, quæ in vijs publicis sitæ sunt, quæ non coluntur, & tamen fructus reddunt, benè tamen oleum, quod

exindè premittitur fit ex industria hominis. Tu vide nouissimè *Rendell. in supr. citato tract. de vindem. q. 63.* vbi quod vinum sine dubio industriale est, ad quod adducit *Corn. cons. 139.* & quod sint fructus naturales, & industriales *Ricc. collect. 3089. ver. resfringe 7. p. fo. 231.*

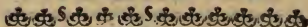
N. 43. ibi ¶ ciuiles vero sunt.

- 94 Hos fructus D. Gizzarell. iure satis diuersos ab industrialibus, & naturalibus appellat, nam nequè spontè nascuntur, vt sunt naturales, nequè ex factu hominis, sed iure percipiuntur. vt sunt salaria, mercedes, pensiones ex locatione ædium, vecturæ iumentorum nauium &c. & in summa proueniunt ex re non producente fructus, vt in *decision. Rot. Rom. Coram Vbal. 4. Decembris 1623. post addit. ad tra. Cens. de cens. in ordine 135. num. 1.* & de mercede pro pensione domorum, quod est fructus *D. de Francb. decision. 572. num. 4. & 5.* est quoq; differentia inter naturales, & ciuiles, quia in naturalibus inspicimus tempus collectionis; in ciuilibus tempus cessionis, quo deberi inspicunt, nisi fortè debeantur ratione fructuum naturalium, vt per *Bal. in tit. de vsufr.*

N. 49. ibi ¶ eius vsus immoderatus interficit, & potius causa infirmitatis. ¶

An vsus niuis proficiat corporibus humanis, vel sit damnosus vide *Monardes de vsu niuis, & alios medicos de materia tractantes.* Verum de vsu refrigerandi potum quo tempore, & à quo inuentus, & quod antiquitus ad delicias bibebant calidum, vide auctores cit. nouissimè per *Rendell. d. tra. de vinea fo. 88. & 89.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

1. Aestimatio, an debeat pseudo legato, & num. 2. & 4. quid si instituitur heres, & quis heres teneatur ad estimationem.
5. Feudum est à ienabile, & alienatione transferitur quatuor concurrentibus.
6. Feuda non possunt alienari sine assensu, & num. 11.

L

7 Affm-

- 7 *Assensus qui requiritur in alienatione feudi, an sufficiat tacitus quid de iure comm. & quid de iur. reg. & nu. 9.*
- 8 *Præsentia Principis, an sufficiat in alienatione feudi pro assensu.*
- 10 *Assensus an requiratur in alienatione rei feudalis, si Vassallus contrahit cum ipso Principe, vel R. Cam.*
- 12 *Emptor feudi pretium amittit, si non fuit impetratus assensus.*
- 13 *Assensus an requiratur in alienatione feudi plani, & de tabula, vel sufficiat assensus Baronis.*
- 14 *Assensus an requiratur in adiudicatione feudi exequenti, vel quando capitur in vim iudicati, vel venditur sub hasta.*
- 15 *Assensus, an requiratur si in instrumeto est data potestas capiendi bona propria auctoritate, & vendendi, & alienandi, & quid si impetratur post conclusionem in causa.*
- 16 *Assensus an requiratur si fiscus cessit alicui iura, etiam super feudalibus.*
- 17 *Assensus requiritur quando feuda dantur in dotem, & quomodo procedat.*
- 18 *Assensus non requiritur quando feuda sunt concessa cum potestate alienandi.*
- 19 *Assensus impetrato feudum non distat ab alodio.*
- 20 *Assensum quando possit Prorex præstare, & quando impetrandus à Rege.*
- 21 *Proreges in hoc regno passim assensum præstant in alienatione feudorum.*
- 22 *Assensus à forensibus impetrandus à Rege, & quid si lite pendente forensis sit Ciuis.*
- 23 *Assensus quibus casibus impetrandus à Rege.*
- 24 *Regentes R. Cancellariam, an valeant mortuo, vel absente prorege præstare assensum, & ea facere, quæ poterat prorex.*
- 25 *Prorex an possit præstare assensum si adhuc non capit possessionem, licet sit ingressus Regnum.*
- 26 *Proregis iurisdiclio incipit à capta possessione, & postquã præstitit iuramentis in maiori Ecclesia, & publicatur eius commissio nam antea prædecessor administrat.*
- 27 *Prorex præstat assensum auctoritate ordinaria omnib. obligationib. & alienationib. rerum feudalium, quia subditi non debent, querere regem extra regnum.*
- 28 *Assensum potest prorex in omnibus casibus præter nomen.*
- 29 *Princeps tenetur assensum, intelligas de congruo.*

IN decis. 22. fuit summis labijs, & per tranennam tactus hic articulus, de quo in præsentì decis. per Authorē, vt per eum ibi nu. 12. & nos in prin. illius decis. modo in hac decis. plenē illum tractando concludit, & concludendo testatur decisum per S. C. iunctis aulis, quod legato feudo † sine assensu debetur æstimatione. Idem testatur, D. de pont. in tra. de potest. proreg. tit. de assensu sup. dot. §. 1. sub nu. 2. & §. 2. num. 20. & eo relato Mulfes. ad consue. Neap. p. 2. tit. de bonis q. 7. nu. 9. & 10. vbi legato † feudo non deberi æstimationem iudicatum refert iunctis Tribunal. R. C. & S. C. licet idem de pont. cons. 87. Anna. cons. 80. dicant ouerlimode iudicatum per S. C. Facchin. lib. 5. controuers. iur. c. 37. de quo vide Io. Dom. de Anna post alleg. & sing. Ann. hic cit. num. 19. Tbor. in Comprind. decis. ver. æstimatione, an debeatur fo. 23. & in ver. æstimatione feudi legati, vbi refert decisiones, & nouissimē ex magis communi, & veriori opinione supradictam opin. receptam testatur Prafes Anellus de Amat. cōf. 7. n. 35. & cons. 8. nu. 26. post Regem de pont. de feud. lect. 11. num. 37. Peregr. de fideicom. art. 33. num. 23. de quo omnino videndus Amend. ad de Francb. decis. 1. num. 8. D. Consil. Rouit. in pragm. 1. de abus. in scriben. subli. cum alijs per me cit. in prin. sup. d. decis. 22. Et antiquæ dicuntur † de legatis procedant in hac materia circa hæredis institutionem Anna. loco citato, sed quis hæres teneatur ad extinctionem feudi legati hæres in feudalibus, vel hæres in burgenfaticis, vide Tbor. in 2. p. Compen. ver. bares in feudalibus fo. 258.

N. 3. ibi ¶ & antesignanus pro opinione affirmatiua. ¶

- 4 Quindecim DD. † enumerat Author tenentes hanc opin. affirmatiuam, quod legato feudo debetur æstimatione, decem, & septem DD. enumerat Consil. Fab. de Anna. cons. 87. tenentes legato feudo non deberi æstimationem, cuius consilij idem de Anna meminit in Addit. ad Consil. diua memoria Commen. sui genitoris ad num. 139. quibus addit Surd. cons. 327. num. 54. vol. 3. Meno. cons. 986. nu. 48. vol. 10. & alios. Adde Camill. de Curt. p. p. diuers. iur. feud. c. incip. multoties nu. 83. cum seq. Bambacar. in c. omnes filij num. 66. si de feud. fuer. contro. quos adducit Rouit. loco cit. nu. 129.

N. 23. ibi ¶ feuda esse alienabilia,
iussu Principis.¶

- 5 Non est dubium, quod feudum est † alienabile, & alienatione transferretur *And. in §. sed. & tres col. 1. per quos fiat inuestit Anna. in repet. rub. & c. 1. de v. assall. decrep. stat. ver. qui feudum num. 103.* sed hoc quatuor concurrentibus, de quibus per *Ricc. coll. 162.1.* & in primis assensum Principis, ut per *Ozas. decis. 166. D. de Franch. decis. 603.* alienationes †. n. feudorum tū de iure cōmuni, tū Constit. Reg. nō possunt fieri sine.
- 7 Reg. assensu, qui assensus † de iure cōmuni sufficiebat tacitus, de iure verō Cōstit. Reg. requiritur expressus, ut dicitur in Constit. diuz mem. NISI DE SPECIALI LICENTIA NOSTRAE CELSITVDINIS. *Capy. decis. 100. ante nu. 6. & decis. 156. nu. 25. Lippacul. ad l. fern. in c. 1. §. hac adicla de probib. feud. alien. per Lotba. Anna. in d. Const. n. 48.* quos adducit *Petr. ad d. Cap. decis. 100. ver. debet etiam expressus nouiss. Tbeodo. alleg. 96. nu. 18.* vbi adducit *D. de Pont. de pot. proreg. tit. de assens. §. 1. & 9. & Mauris. Apicell. alleg. 13. n. 26.* licet multi teneant etiam de iure cōmuni, requiri assensum expressū quos allegat *Anna ibi nu. 105. vbi nu. 103.*
- 8 vtrum presentia † Principis hodiē in actū sufficiat pro assensu, quod nō sufficiat *Capy. d. dec. 100. n. 16.* cuius contrarium refert decisiū *Gallupp. in recenti. prax. A.C. In causa Eligij de Marra. p. 4. c. 25. n. 15. & 16. fo. 189*
- 9 & in quo feudo sufficiat † tacitus in quo expressus, & a quo debeat iste assensus impetrari *Camill. de Curt. diuers. iur. feud. fol. 11. nu. 20. & 21.*
- 10 Et quid quando Vassallus † contrahit cū Principe, vel cum Reg. Cam. an requiratur in alienatione Rei feudalīs assensus, quod non Princeps. n. specie sibi authoratur *Tbeo dor. alleg. 81. n. 27. Gram. decis. 65. num. 27. & alij citati per R. Constil. Pafsal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 6. nu. 61 fo. 96.* quem vide *nu. seq. dixi supra. dec. 3. nu. 21. vide Mauris. Apicell. alleg. 13. nu. 25. & seq.*
- 11 Sine assensu igitur nulla † sit translatio feudi. d. Constit. diuz mem. ad cuius exornationem vide multa vltra per *Ann. in suis Commem. Ric. collect. 863. & 1818.* Quin inuō
- 12 emptor † prætium amittit c. 1. §. si quos de probib. feud. alien. per Lotbar. et in c. imperialem §. scriba. *Anna vbi sup. num. 112.* Quid si quis ignoranter sine assensu emerit rem feudalem an poterit emptor iste venditorem conuenire pro interesse, quod sic vide *D. Rouis. in prag. 1. tit. abusus in scrib. subli. nu. 171. & 172.*

- 13 Et an habeat locum † in feudo plano, & de tabula, quod nos sustēdū a, pellamus in cuius alienatione sufficit consensus Baronis, *Gram. decis. 77. & rec. de subfeud. lib. 2. §. pluribus nu. 38. Affl. decis. 2. 2. Ricc. collect. 162. vbi multas alias habes limitationes, & quod d. Cōstitutio habeat locum in omni feudo, Affl. ibi nu. 86. Apicell. d. alleg. 14. num. 15.*
- 14 Et quid in adiudicatione † feudi exequuti, an requiratur assensus, vel quando in vim iudicati, vel quando venditur sub hasta quod non *Ann. in d. Constit. diuz mem. quē refert Petr. ad d. decis. Cappy. 100. lit. A.* quod intelligit si praeceit obligatio cum assensu *Dec. in l. singularia n. 10. ff. si cer. pet. Gallupp. in prax. §. C. p. 3. c. 3. n. 11.* fecus si in obligatione non esset assensus, quia debet peti d. Rege, qui tenetur assentire, quando nō habet iustam causam contradicendi, & ita feruari in praxi, ut ibi per *Gallup.* apud quem vide quo pacto possint exequi feudalīa *n. 9. & seq. fo. 242.* in premissis autē si assensus su per contractu obligationis possit extendi super adiudicatione, de qua in assensu nihil apponit expressum latē *Surd. dec. 183. a. nu. 32. & nouissime Mauris. Apicell. qui alios adducit alleg. 14. num. 17. & seq.* & si in instrumento † debiti data est potestas capiendi bona propria auctoritate, vendendi, & alienandi, & Rex simpliciter assentit *Cappy. decis. 51. n. 10. vbi nu. 10.* an assensus Reg. requiratur quod assentientiam, vel quod ad adiudicationem, & quid si sit interpositus post conclusionem in causa. Et quid si fuerit datus assensus cū potestate capiendi, an extendatur ad cessionem, & dationem in solutum *Apicell. d. alleg. 14. nu. 24.*
- 16 Et an requiratur assensus † si fiscus cessit alicui iura etiam super feudalibus assensus, quod nō refert fuisse iudicatum *Gallupp. in cit. prax. p. 1. c. 21. nu. 15.*
- 17 Et quod assensus † requiratur etiā qñ feuda dantur in dotem *Affl. dec. 111. Cachéran. d. c. 162. Milanen. des. Sicil. §. et 7. lib. 1.* quod quomodo procedat, & in quibus casibus locum habeat adeas *Ricc. collect. 2149.*
- 18 Verum quod assensus † non requiratur quādo feuda cōcessi sunt cū potestate alienandi multis allegat *Molles. ad id probandū in 2. tom. ad consue. Neap. p. 2. tit. de bon. ad q. 8 nu. 6. fo. 84.*
- 19 Imperitrato verō assensu, qñ requiratur † feudum non distat ab allodio *Frece. de subfeud. lib. 3. sub rub. differen. in feud. ex pacto q. 6. in fin. de Pont. de pot. proreg. sub rub. de resut. feud. §. 3. nu. 16. & 18. Amat. conf. 9. num. 2.*

N. 41. ibi ¶ proreges absq; difficultate nomine Regis assentiunt. ¶

- 30 Quando Prorex possit ¶ prestare assensu, & quando est impetrandus à Catholica maiestate vide *D. de ponte loco cit. Rouit. prag. 4. de feud. nu. 34. & in prag. 1. de abusu in scriben. subl. n. 101. & in prag. 10. de feud. eundem conf. 31. n. 14. Borrell. in summa decis. tit. 36. n. 33. & seq. p. 1. Et quod proreges in hoc Regno passim concedunt assensu in alienatione feudorum, idem Author nosse testatur *sup. decis. 36. nu. 41. non sime Confil. Theodor. alleg. 52. vbi ad saturitatem, & ibi nu. 4. & seq. quid circa assensu ¶ fore suu, qui seruata forma R. Prag. debet à Rege obtineri, id quod si fuerit à Prorege super obligatione feudorum per feudatarios exteros praestitus nulla facta mentione exterritatis est nullus Thor. in 2. p. Compē. ver. assensu praestitus per Proregem. de quo etiā per Gallup. in prag. S. C. c. 3. n. 66 fo. 67. vbi querit, an si forensis agat ex illo valide iudicium si lite pendente efficiatur ciuis, & se remittit ad *Rouit. prag. 27. n. 6. de feud. & alios casus in quib. assensu est impetrandus* ¶ à Rege enumerat *Camill. de Curt. in di. in diuersi iur. feud. cap. sed vnde digressi n. 18. & seq. omnino circa praedicta etiam videndus, quia antè Confil. Theodor. tractauit de intelligentia d. R. Pragm.***

- 24 Sed an Regentes ¶ R. Cancellariū valeat mortuo, vel absente Prorege prestare assensu, & ea facere, quae vivo Prorege faciebat vide *Camerar. in c. imperialem fo. 79. lit. N. D. de pont. de pot. proreg. tit. de assen. §. 5. Lypar. ad Ifern. in d. c. Imperialem n. 12. de probib. feud. alien. per Federic. quem citat Petr. ad Cappy dec. 114. vers. alia collegia fo. 281. & ad dec. 100. lit. A. in fin. fo. 252. nouiss. Theodor. alleg. 93. nu. 5. dixi sup. ad decis. 2. nu. 9.*
- 25 Et in casibus in quibus ¶ prorex potest assentire, an si non cepit, adhuc possessionē possit assensu prestare credo, quod nō, quia eius potestas, & iurisdicō incipit à tempore quo per eū actualis possessio capitur, & praestitit iuramentū de bene administrando iuxta morem in maiori Ecclesia, & interim prorex praedecessor administrat omnia, & facit gratias *D. de pont. de pot. proreg. tit. de assen. reg. §. 6. n. 15. et requiritur, qd commissio sit publicata ex l. c. de offit. praefect. august. l. pridie ff. de ser. Paris de Sind. ver. electio in cap. incip. in offitijs quorum meminit Theodor. alleg. 56. n. 8. vbi infert ad multa, qui non meminit de Regem de pont. fo. de D. de Francib. decis. 393. quā adducit ibi D. de Pont. qui n. seq. trahat à quo tempore Pro-*

regi debeatur salariū. Quod idē in ceteris officialib. firmat ex multis *Capib. prag. 5. nu. 101. & seq. de Baron.*

N. 42. ibi ¶ ea quae pendent à potestate Principis non censentur impossibilia. ¶
Adde quae dixi *sup. ad decis. 22. sup. nu. 6.*

- N. 43. ibi ¶ supplicant concedi proregibus liberam in omnibus alienationibus assentiendi facultatem. ¶
- 27 Prorex ¶ praestat assensum auctoritate ordinaria omnib. obligationib. & alienationib. rerū feudalium, quia subditi non debent querere Regem extra Regnū probat *Ifern. in c. Imperialem n. 12. & 13. de probib. feud. alien. per Feder. vbi alias sub necit rationes, quas nouissimè recenset Theod. d. alleg. 52. n. 2. qui nu. 3. subdit quod in Regno nulla est dubitatio, quod Prorex ¶ possit prestare assensum in omnibus casibus praeter nouem quos declarat Prag. edita de anno 1535. incip. Carolus Quintus.*
- 28 nulla est dubitatio, quod Prorex ¶ possit prestare assensum in omnibus casibus praeter nouem quos declarat Prag. edita de anno 1535. incip. Carolus Quintus.
- 29 Verū quid dicitur quod Princeps ¶ teneatur assentire intelligas de congruo, quia assensus sepe est gratia probat *Theod. d. alleg. 52. n. 7.*

Ioseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Vita, & militia, an debeatur in linea collateralis, & nu. 2. & 3.
- 4 Vita & militia, an successerit in locum portionis hereditariae, vel loco legitima.
- 5 Vita, et militia taxatur ad instar legitima.
- 6 Legitima est quota bonorum, & debetur in proprietate, & 8. & an possit filius eligere unum corpus bonorum hereditarium, & de alijs.
- 7 Paragium est quota bonorum, & debetur in proprietate, & 8.
- 9 Vita, & militia, an praestatur de feudo, vel de fructib. feudi, & 11. & 13. & quid fructibus non recolletis, vel amissis nu. 12.
- 10 Vita & militia deducitur à medietate omnium fructuum feudi diuidenda inter filios connumerato primogenito.
- 14 Legitima transmittitur ad haeredes etiam quoad proprietatem.
- 15 Vita & militia, an sit transmissibilis.
- 16 Vita, & militia si frater promisit non petere, an fructus ad haeredes transmittat.
- 17 Vita, & militia, an successerit loco alimentorum.
- 18 Vita, et militia, an sit alimenta, vel legitima, vel neutrum.

19 Vita

- 19 Vita, & militia debetur secundo genito, etiā si pater aliquid ei legauerit, & quid in secundo nouo.
- Vita & militia debetur filio naturali.
- 20 Vita & militia debetur secundo genito etiā diuiti, & quid si habeat alioquin.
- 21 Vita, & militia pōt priuari filius ingratus.
- 22 Vita, & militia quid sit, & quomodo appellatur in Gallia.
- 23 Paragium non debetur in linea Collaterali, sed solum in descendenti.
- 24 Paragium quid importet, an sit onus feudi, vel sit ius personale nu. 26. & 33.
- 25 Paragium competit, in feudaliibus, & burgensiacis.
- 27 Paragium, an sit idem, quod legitima.
- 28 Paragium, an pater possit onus imponere.
- 29 Paragium, an debeat mulieri si potest aliunde dotē consequi, & quid si dotata sit à viro, vel extraneo, vel à patre minus legitima.
- 30 Paragium, an peti possit à tertio possessore, & si possessores sint plures, an possint infundum conueniri, & nu. 32.
- 31 Paragium pro consecutione, an possit agi contra fratrem, vel alium patris successorem, actione personali, & cogere illum ad feudi venditionem.
- 33 Paragium, an praestandum, à corpore feudi, vel ab illius fructibus.
- 34 Pro paragio filia praefertur creditoribus cum assensu.
- 35 Paragium quomodo liquidandum, & quomodo in monacha nu. 39.
- 36 Paragium quantum sit à fratre sorori debitum, an, ascēdit ad totam portionē ab intestato, an possit esse minus legitima nu. 37. & 38.
- 40 Paragium, an transmittatur ad heredes, et quid si mulier moriatur ante nubilem aetatem.
- 42 Mulieri donec peruenerit ad nubilem aetatem, an debeantur alimenta, vel interesse paragii.
- 43 Adobam primogenitus tenetur soluere.
- 44 Adoba, an minuat paragium.
- 45 Clericus, nec feudum retinere, nec in eo succedere potest.
- 46 Clerico debetur vita, & militia etiam Cardinalib. & alijs praelatis, & an monacho.
- 47 Vita, & militia debetur iure actionis.

AD DECIS. XXXVI.

Fuit in hac decis. conclusū, & decisū pro D. meo Marchione Cāpanē Dño Monaci quod vita, & militia non debetur in linea Collaterali. Hanc decis. adducit, & de ea meminit *Molles. cōf. 9. n. 6.* ubi refert aliam decisionē re-

latam etiā à *Thor. in ver. vita, et militia* l. p. in causa Principis Hostiliani cū eius fratre ut ibi, meminit etiam huius decis. & eam fuisse ab auctore ei relatare tellatur *Viscō. in addis. ad decis. D. de Franch. 73. Consil. de Theodoro.* qui pro D. Marchione allegauit *alleg. 20. & Fab. de Anna conf. 6.* qui etiam in dicta causa consuluit. *Marta de iurisd. p. 4. caf. 23. n. 2.* quorum meminit *Rouit. prag. 24. de feud. n. 12.* in nouiss. impress. quem vide etiam nu. 49. ubi meminit huius decis. & *conf. Camil. de medicis*, qui in hac causa consuluit contra fratrem nouissimē de ea meminit *Thor. in Compen. decis. 2. p. ver. vita, & militia* post hæc scripta vilis, & *Consil. de Georg. in alleg. 8. n. 2.* ubi tenet, q. vita & militia debeatur, etiam in linea Collaterali sequendo *Capp. de quo hic in fin. & conf. 1. Minado.* & quod licet hic fuerit decisū cōtrariū id fuit, quia frater tertio genitus habuit vitam, & militiam in feudo paterno à primogenito fratre, quo defuncto successit secundo genitus, à quo quia petebat tertio genitus super eodē feudo vitam, & militiam, idē fuit exclusus, ne idem feudum grauaretur duplici onere; tu vide *Nouar. prag. cōf. 107. n. 17.* & quod vita, & militia non debeatur in linea transuersali *Amend. ad decis. D. de Franch. 20. nu. 10. & ibi Viscō.* qui multos allegat.

N. 14. ibi ¶ vita, & militia non subrogatur loco legitima. ¶

Vitam, & militia non successisse loco legitimæ ex plurib. probat *Theodor. alleg. 8. n. 4.* & vita, & militia non successit loco portionis hæreditariæ, vel loco legitimæ vide eūdem *d. alleg. 20. n. 21. & seq. & DD. per eum cit. quib. adde Amen. ad decis. D. de Franch. 20. n. 9. & ibi Viscō.* qui alios cumulat. *Cāpagn. in c. Reg. 26. l. incip. alienationis nu. 10. Rouit. prag. 24. de feud. nu. 32. Fab. de Anna. conf. 6. & 120. Capp. decis. 2. & 211. & ibi adden. Borrell. in sum. decis. p. tit. 40. de vit. & milit. n. 10. & 11. Masfrill. dec. 85. n. 1. & 165. n. 11. alias cōgerit decis. Nou. collect. ad prag. 107. nu. 3. Molles. p. 5. q. 4. n. 23. & conf. 9 nu. . Tirac. in tract. primogen. q. 75. n. 8. Praes. Anell. de Amat. conf. 11. n. 30. Minad. in const. in aliquibus, et in conf. quem refert. *Viscō. in conclus. incip. Primogenitus*, & vide omnino *Merlin. tract. de legitim. lib. 2. q. 3. num. 5. Giurb. & cit. per eum decis. 24. nu. 2. ver. suē eorū denig;**

Et an vita, & militia taxetur ad instar legitimæ, & quomodo *Rou. prag. 4. de feud. n. 10. Mago. dec. 61. nu. 1. Nou. d. collect. 107. nu. 21. Masfrill. decis. 64. nu. 2. & 9. Campag.*

vbi sup. nu. 15. Borell. d. tit. 40. nu. 18. & 19. & seq. vide Theodo. d. alleg. 81. num. 5. de quibus omnibus videndus Petr. Greg. de vita, et milit. Merlin. vbi sup.

N. 14. ibi ¶ legitima est quota bonorum.

- 6 Quod legitima ¶ sit quota bonorum, & non hereditatis Borell. decif. 24. nu. 12. Ama. dict. conf. 11. nu. 4. tu vide D. citatos nouissimè per Thor. in 2. p. compen. in ver. legitima filie fo. 331. & Amend. ad de Franch. decif. 133. nu. 3. & quod legitima est ius Agnationis Apicell. alleg. 11. nu. 3. & nouissimè Merlina in tra de legitima vbi sup. vbi quod pariter, & paragium sit quota ¶ bonorum Ama. vbi sup. ex And. in Constit. in aliquibus col. 8. §. sed hoc paragium. & propterea, tam
- 7 8 paragium ¶ quam legitimam in proprietate debere dicit Anna. alleg. 70. num. 6. And. vbi supra Molfes. d. conf. 9. nu. 17.

Et an filius possit eligere vnum corpus bonorum hereditariorum pro eius legitima vide plures nouissimè cit. per Apicell. alleg. 11. num. 23. qua actione filius legitimam petat, & an possit propria autoritate capere, & de multis alijs Petr. ad Gram. dec. 90.

N. 14. ibi ¶ quia soluitur de fructibus feudi. ¶

- 9 Vita, & militia ¶ an præstetur de feudo, vel de fructibus feudi Molfes. conf. 9. num. 9. Idem in 2. tom. in addit. ad d. conf. 9. vbi citat D. de pont. & alios, & D. de Franch.

Vbi quod præstatur de fructibus feudi, ad hoc, vt feudi proprietates reddatur inutilis ex Meno. conf. 8. 2. nu. 7. lib. 4. Tbor. in Compen. decif. in ver. liquidatio Campag. d. c. alienationis num. 4. Borell. vbi supra nu. 7. Paris. de reu. & feud. cap. nunc videndum, vide Giurb. decif. 24. nu. 24. ver. nihilominus.

- 10 Et quod deducatur ¶ à medietate omnium fructuum feudaliū diuidendo inter omnes filios connumerato primogenito, Rouit. prag. 2. de feud. nu. 90. vide omnino Merlin. d. q. 4. nu. 5.

- 11 Et si vita, & militia ¶ debeat habitari respectu ad fructus Amen. ad decif. D. de Franch. 121. nu. 4.

- 12 Et quid si fructus ¶ non sunt re collecti, vel sint amissi, an debeat vita, & militia, quod sic Minado. dec. 10

Et quid quando fructus non extant Amé. ad de Franch. decif. 121. nu. 2. Rouit. vbi supra nu. 6. vbi quod soluitur in tribus tertijs.

- 13 Contrarium, quod imò vita, & militia ¶ debeat ex corpore feudi tenet Consil. de Anna, cui respondet Molfes. d. conf. 9. num. 9.

sed tu vide omnino Giurb. decif. 24. num. 24. ver. nihilominus, & quod sit onus feudum, & ius reale ad feudum vide citatos per Thor. in Cõp. decif. 2. p. ver. vita, & militia, el pri.

N. 14. ibi ¶ legitima transmittitur ad filios. ¶

- 14 Legitima ¶ transmittitur ad hæredes etiā quoad proprietatem Surd. decif. 25. nu. 26. Molfes. conf. 9. num. 23. Merlin. d. q. 4. nu. 6. Borell. in Summ. decif. tit. 40. num. 14. & ad quos hæredes Affl. decif. 252. nu. 5. Isfern. in Constit. Comitibus vers. item nunquid debet et alijs ibi cit. per Merlin. n. 7. sicut etiam paragium transmittitur D. de Franch. decif. 618 nouiss. Apicell. alleg. 11. nu. 26.

N. 14. ibi ¶ vita, & militia non transmittitur, sed transmittitur cum vita, secundo geniti. ¶

- 15 Vita, & militia ¶ an sit transmissibilis Consil. de Georg. allegit. 2. 1. nu. 43. Consil. Rouit. Pragm. 23. de feud. nu. 4. vide Molfes. d. conf. 9. nu. 21. D. de Franch. decif. 542. n. 3. vbi dixi, & alios cit. per Viscon. in addit. ad eund. D. de Franch. dec. 61. Merlin. sup. cit. sed quid si frater promissit ¶ non petere vitam, & militiam, an fructus ad hæredes transmittat Borell. in Summ. decif. 1. p. tit. 40. n. 40. et seq.

N. 15. ibi ¶ item differt vita, & militia ab alimentis. ¶

- 17 Sed quod vita, & militia ¶ successit loco alimentorum latè probat Greg. de vita, & milit. nu. 4. Minad. conf. 1. nu. 56. Amat. conf. 12. nu. 5. & idè morte finiri sicut alimenta Molfes. d. conf. 9. nu. 22. Masrill. dec. 165. n. 6. Nouar. ad pragm. collect. 107. nu. 3. Rouit.

- 18 prag. 4. de feud. nu. 12. & an vita, & militia ¶ sint alimenta, vt putauerunt Isfern. in constit. Comitibus, & ibi Affl. nu. 6. & seq. & decif. 252. nu. 5. Frecc. d. sub feud. lib. 3. q. 19. n. 2. Intrigl. de feud. cent. 1. q. 57. n. 39. & seq. Reg. de pont. in tra. de potest. proreg. rub. de assens. reg. 4. 4. nu. 25. & alij relati per Giurb. dec. 24. nu. 24. vel vita, & militia sit legitima, vt per Doct. sup. cit. supra nu. 14. & alios relatos per Giurb. d. decif. 24. nu. 24. ver. sive co. riu, vel non sit, nec legitima, nec alimentis, sed ius quodam separatim, & deriuatum à legitima, & alimentis, & portio loco partis hereditariæ, vel feudalis, in qua iure Longobardorum secundo geniti succedere debeat æqualiter cum primogenitis Anna allegat. 23. nu. 5. Anna filius conf. 2. nu. 46. D. de ponte de feud. lect. 2. nu. 55. Giurb. d. decif. 24. nu. 24. vers. ius eorum deniq; & in quo vita, & militia sit magis priuilegiata quam legitima Rouit. vbi sup. n. 14. Verum

19 Verum quod vita, & militia ꝑ deberur filio secundo genito etiam si pater ei legauit aliquid, vide *Greg. de vit. & milit. q. nu. 11. Affl. decis. 138. Tirag. de prim. q. 75. & alij cit. per add. ad d. Greg. & ego habui in facto quod cum lo. Donatus gentilis vtilis Dominus Ciuitatis Birecti legasset secundo genito Michaeli gentili annuus duc. 300. vita durante, non obstante tali legato dixi dicto secundo genito deberi etiam vitam, & militiam ex traditis ibi per *Tirag. quicquid dicat Vrsill. ad d. decis. Affl. 138. quod idem* confirmauit D. Alexander Palmerius vir eruditissimus D. meus Colendissimus; pendet nunc causa coram integerrimo D. Consiliario Camillo petio in qua causa fuit petita vita, & militia contra tertium possessorem contra quem potest intentare iudicium secundo genitus D. de Franch. *devis. 119. & cap. Regn. incip. alienationis.**

Et an debeatur vita, & militia secundo genito habenti alodialia *Affl. d. decis. 138. Ror. d. prag. 24. de feud. num. 9. & 16. quins dicta conferunt supradictis cum dicat quod vita, & militia non compensatur cum legato nisi expresse dicatur.*

Sed quid in feudo nouo vide D. *Presid. de Ama. conf. 96. nu. 31. quod sic, seus in feudo non ex patris pecunia, sed aliter quasito Idem nu. 36. quem vide etiam nu. 47. an debeatur interesse medio tempore.*

Sed an vita, & militia debeatur filio naturalis, sicut alimenta vide *Mastrill. omnino decis. 85. nu. 1. & Campagn. vbi sup. num. 17. Affl. d. decis. 257. & in d. Conflit. Comitibus, Borrell. vbi sup. n. 34. Vern. & Paris. vbi sup. Merlin. postea visus vbi sup. cit. nu. 12.*

N. 15. ibi ¶ at vita, & militia debetur secundo genito nouo diuiti.

20 Quod vita, & militia ꝑ debetur secundo genito etiam diuiti probat *Mastrill. post alios per eum cit. in d. decis. 85. n. 30. vbi ponit rationem Affl. decis. 138. nu. 4. Borrell. d. tit. 40. nu. 15. & seq. Merlin. d. q. 4. n. 9.*

N. 39. ibi ¶ an frater possit priuari vita, & militia ob ingratitudinem.

21 Quicquid sit in fratre, in filio tamen ꝑ absolute verum est, quod si est ingratu potest priuari vita, & militia ob ingratitudinem, ad instar legitimæ, vt testatur D. *Rouit. d. prag. 24. de feud. n. 13. multa adduxi circa ingratitudinem eius, effectus supra ad decis. 4.*

N. 43. ibi ¶ quid sit ista vita, & militia.

22 Quid sit ꝑ vita, & militia vide *Petr. Greg.*

*tra. de vita, & milit. in prin. Molfes. conf. 9. & quod sit tertia illius quam habiturus esset ab intestato Borrell. vbi sup. nu. 19. & seq. vide quæ dixi ad D. de Franch. decis. 542. Mastrill. d. decis. 85. nu. 16. Nouar. ad prag. Col. lect. 107. & quod hæc vita, & militia in Gallia dicatur appannagium à pane quotidiano et sic prouictu, et vestitu ex multis nouissimè probat *Merlin. lib. 2. tit. 1. q. 3. num. 3. fo. 85. post hæc omnia scripta vilus.**

N. 51. ibi ¶ certum est paragium non competere nisi in bonis parētis.

23 Hinc paragium non debetur ꝑ in linea collateralis, sed solum in linea descendenti, vt per D. de Franch. *decis. 87. R. Confil. Theodor. alleg. 21. num. 31.*

24 Et hoc ꝑ paragium quod importet D. *Presid. Amat. conf. 59. n. 11. et quod sit onus feudi, et ex illius visceribus debeatur Idem Presid. Ama. conf. 42. num. 10. & 11. et quod*

25 competat super burgenfaticis, et feudali-
bus remansis in hæreditate patris D. *Rouit.*

26 vbi sup. nu. 56. et an sit ꝑ ius personale, idē D. *Rouit. ibi num. 65. Tbor. in Compen. decis. ver. Paragium non tantum, Ama. conf. 11. n.*

27 23. et an sit ꝑ idem quod legitimā D. de
Franch. *decis. 559. & 618. vbi addidi, Affl. de-*

28 possit ꝑ imponere onus in paragio *Loffr. conf. 26. D. de pont. conf. 55. vide D. de Franch. decis. 196. alios cumulat Viscon. in conclus.*

paragium, quem vide in materia, et quid si
29 femina ꝑ possit aliunde dotem consequi, an
ei debeatur *Ama. conf. 75. num. 30. et quid si*

fuisse dotata à viro, vel ab extraneo, *Mol-*

ses. ad consue. Neap. p. 4 q. 24. num. 2. & seq.

Tbor. vbi sup. ver. Paragium à fratre, et quid si fuit dotata à patre minus legitima Tbor.

30 ibi in ver. paragium, an possit, et an possit ꝑ
peti à tertio possessore *Ama. conf. 71. nu. 17. Gran. decis. 90. Affl. decis. 162. D. de Franch.*

31 *decis. 374. et an possessores à muliere ꝑ pe-*

teente paragium possint in solidum conueniri
Tbor. in 2. p. *Compen. ver. tertij possessores*

D. *Rouit. d. prag. 24. n. 53. & 65. Tbor. ver. paragium, an petatur, Theodor. d. alleg. 81. n.*

29. vbi nu. 30. quid de interesse, & *alleg. 7. n. 8. & 12. et an pro illius consecutione possit*

agere mulier contra fratrem, vel alium
patris successorem actione personali, et cogere
illum ad feudi venditionem pro integrali
satisfactione *Rouit. vbi sup. nu. 65.*

Sed quod pro vita, et militia possit agi
contra tertium *Theodor. alleg. 7. nu. 3. & 81. num. 28.*

32 Et quid si femina ꝑ fuisse nuptui tradita
Ama. d. conf. 75. nu. 31. Tbor. ver. paragium.

Et

- 33 Et an præstandum ꝑ ꝑ corpore feudi, vel à fructibus feudi, & in pecunia ideam *Ama. conf. 42. nu. 21. Molfes. p. 4. q. 8. nu. 7.*
- 34 Et quod præiuratur hilia ꝑ creditoribus cum assensu decimul retert *Ama. d. conf. 42. nu. 9. Thor. in ver. paragium debitum forori, an concurrentibus.*
- 35 Quomodo liquidandum ꝑ Rouit vbi sup. *nu. 57. Molfes. p. 3. q. 7. nu. 1. & p. 4. q. 16. & quomodo taxandum in maritata Thor. in ver. paragium quomodo i. p.*
- 36 Et quantum sit paragium ꝑ à fratre forori debitum *Affl. decif. 160. Riccius collect. 13. & 746. & 1803. Gramat. dec. 101. Thor. in ver. paragium regulariter i. p.*
- 37 Et an possit ascendere ad totam portionem ab intestato competentem *Maffrill. decif. 48. & an ad virilem, idem decif. 1. Thor. in ver. paragium Compet. i. p.*
- 38 Et an possit esse minus legitima *Gram. d. decif. 101. D. de Franch. decif. 61. Pascal. de vir. pa. pot. p. 2. c. 4. nu. 180. Thor. in ver. paragium, an aliquando i. p.*
- 39 Et in monaca ꝑ paragium quomodo liquidetur, *Molfes. p. 4. q. 8. nu. 15 & q. 16. nu. 11. Rouit. vbi sup. nu. 17. D. de Franch. decif. 44. Affl. decif. 343. Balb. decif. 22. Ricci. collect. 2246. ver. paragium. Thor. in Compend. i. p. ver. paragium debitum fo. 377. & in ver. dos monialium.*
- 40 Et an istud paragium ꝑ transmittatur ad hæredes *Gram. decif. 57. D. de Franch. d. decif. 618. Apicell. d. alleg. 11. n. 26.*
- 41 Et quid si mulier ꝑ moritur antè nubile ætatem, quod sic *D. de Franch. d. dec. 618. Consil. de Georg. alleg. 11. Vrsill. ad Affl. dec. 160. in fin. alios retert Viscon. in d. concl. paragiū*
- 42 fo. 218. quos vide, an interim donec ꝑ ad nubile ætatem pervenerit debeantur alimenta, vel interesse paragij, *Thor. in Compend. decif. in ver. paragium debitum per fratres fororibus.*
- Et de prædictis omnibus, & satis abundè de alijs in materia paragij, vide *Petr. Greg. in tra. de dot. de paragio per tot. qui ad manus per venit post hæc scripta.*

N. 88. ibi ¶ Quoad adhoam respon det Affl. d. decif. 252. Quod illa solvitur à primogenito tantum. ¶

- 43 Quod primogenitus ꝑ teneatur solvere, adhoam, non autem secundo genitus, vide eundem *Affl. ultra cit. decif. in consil. comitibus, D. de Franch. decif. 20. alios adducit Rouit. pra. 2. n. 10. & an secundo genitus teneatur contribuere in debitis hæreditarijs, D. de Franch. decif. 1. nu. 24. cuius meminit Viscon. in concl. incip. Primogenitus addens*

44 alios ad d. decif. & an minuat ꝑ adhoam paragium *Theodo. alleg. 81. nu. 39.*

N. 89. ibi ¶ Et quod detur clerico. ¶

- 45 Clericus licet ꝑ feudum retinere, nec in feudo succedere possit, vt per DD. nouissimè cumulator per *Theodor. allegat. 58.*
- 46 tamen, quod vita, & militia, etiam ꝑ debeat clericus *D. de pont. in tra. de pot. proreg. in tit. de assen. Reg. §. 4. n. 28. Campag. vbi sup. nu. 16. D. de Franch. d. decif. 20. Sicuti etiam debetur Cardinalibus, & alijs prælatis Amend. ad D. de Franch. d. decif. 20. nu. 7. Borrell. vbi sup. num. 25. Thor. in Compen. decif. 1. p. in ver. vita, & militia, vbi testatur decisum, & tunc quomodo taxetur D. de Franch. d. decif. 61. nu. 8. & quid in Monaco. Affl. Consil. Comitibus nu. 6. 7. & 11. Prout etiam Clericis, & religiosis debetur legitima, si uti laicis, vt per *Affl. dec. 348. Borrell. ad Bellug. ad specu. prin. rub. 14. ver. nunc videamus lit. R. I. bor. in Comp. ver. maritatum nouissimè M. Apicell. alleg. 11. n. 5. vbi de paragio pro dote Thor. ver. dos monialium.**

N. 93. ibi ¶ Iure actionis competere. ¶

- 47 Quod vita, & militia ꝑ debeat iure actionis vide *D. de Franch. dec. 114. & 714. est cap. reg. ante cit. incip. alienationis. Molfes. d. conf. 9. nu. 12. D. de pont. conf. 1. nu. 19. Campag. d. c. alienationis nu. 15.*
- De alijs materijs vita, & militia concernentibus, vide supra cit. doct. in casibus occurrentibus, multa etiam scribit *Maffrill. ad Cappidecif. 211. cit. per Authorem hic, & Thor. in Compend. decif. ver. vita, & militia.*
- ¶ multa adduxi ad d. D. de Franch. decif. 542.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Vendere quis cogi potest rem cohærentem Ecclesie, non tamen pro constituenda, sed pro amplianda, & n. 12. 19. & an pro amplianda Cappella nu. 13.
- 2 Nemo cogitur inuitus emere, vel vendere, etiam iusto pretio, quæ regula procedit in locatione num. 3. & de ratione nu. 4. fallit dicta regula ex causa necessitatis, vel publicæ utilitatis n. 5. etiam viatori pretio nu. 7. fallit in alijs casibus nu. 33. & seq.

- 6 Pauper cogitur vendere Palatium destructum diuiti volenti illud edificare.
- 8 Vendere quando quis cogitur intelligitur regulanter iusto pretio, & quid sit iustus pretium num. 14. sed non tenetur de eo fidem habere nu. 15.
- 9 Vicinaria cogitur quis vendere viliori pretio tempore carellia, quando habet ultra ipsum proprium nu. 10 dummodo compulsa sit generalis, & nu. 11.
- 16 Vendere an possit cogi priuatus domum pro ampliando palatio Regio.
- 17 Vendere quis cogitur domum pro ampliacione manijum, sed si postea mania non sint ampliata debet restitui domus.
- 18 Vendere an quis cogatur praedium pro erectione furcarum.
- 20 Vendere an possit quis cogi domum pro ampliacione hospitij religiosorum, & an pro ampliacione chori, & nouitiatus nu. 21. & an pro ampliacione seminarij nu. 22.
- 23 Vendere an quis cogi possit pro erigendis domibus.
- 24 Ampliacionis necessitas remittitur Iudicis arbitrio.
- 25 Immunitas concessa Ecclesie censetur atrijs concessa.
- 26 Porticus, & domus promiscue ponuntur.
- 27 Atrium, & de atrio remis.
- 28 Ecclesia si vult ampliari, & petit partem domus, et non vult totam, an ei concedenda.
- 29 Ecclesia si petit domum pro ampliacione, qua non est contigua ob viam inter mediam, an concedenda inuito domino.
- 30 Vicinus, an possit cogi ad tollendum parietem, ne habeat prospectum ad Monasterium si adest via intermedia.
- 31 Religiosorum secreta non debent scrutari, vbi multa circa hoc.
- 32 Ecclesia an possit aliam Ecclesiam cogere ad vendendum pro ampliacione.
- 34 Vassalli cogitur domino vendere res venales.
- 35 Regia Curia cogit sibi vendi sal, & aurum.
- 36 Vendere quis potest prohiberi, donec vendatur res Curie.

AD DECIS. XXXVII.

Huius decisi. meminit nouissime D. Reg. Coslan. in leg. a. C. de venden. reb. ff. lib. 10. nu. 39. fo. 42. vbi innumeros congerit Autores ad probandum, quod non modo pro construenda, sed pro amplianda Ecclesia quis cogi potest ad vendendum; de quo videndus est D. Reg. de Tapp. qui in ista decisi. interuenit tempore quo erat Regius Consiliarius; &

de ea meminit in lib. 1. iur. reg. in Commen. ad prag. 3. sub tit. de monialibus fo. 51. Sicuti etiam de ea nouissime meminit Thbor. in Compend. decisi. Reg. 2. p. ver. vicinus fo. 731. & de materia huius decisi. vide Mered. nouissime lib. 1. controuers. iur. c. 30. omnino Couar. lib. 3. var. resol. c. vlt. & Masrill. qui in proprijs terminis huius decisi. loquitur decisi. 280. Carabb. sing. 248. & D. de Francb. decisi. 675. cum alijs inf. cit. Nouar. ad prag. coll. 78. & 138. & vide inf. decisi. 87. 2. p.

- N. 1. ibi ¶ posse vicinum compelli ad vendendum domus suas. ¶
- 2 Regula ¶ est vulgata desumpta ex l. dudum eae l. nec emere C. contrab. emp. & l. nec emere C. de iur. delib. quod nemo inuitus cogitur vendere, quod suum est, neq; cogitur inuitus emere etiam iusto pretio. Quam regulam exornat Carabb. & Couar. locis cit. Soccr. reg. 530. incip. vendere, & Duen. regul. qua incip. vendere. Reg. de pon. tra. de po. pro. re. tit. 4. §. 1. nu. 66. & ibi Thbor. Affs. in preclud. constit. q. 3. quem vide in const. iustitarius nomen, & normam num. 9. vbi de lim. regulaz. Tirac. de retra. in presat. nu. 15. Nouar. collect. 28. nu. 16. & 138. nu. Capib. de Baronib. prag. 1. nu. 115. n. 182. & seq. & in sing. 182. Rouit. in d. prag. prima de Baron. in prin. & de ea vide Boer. decisi. 312. D. de Francb. dec. 6. Franc. Marc. dec. 511. Giurb. decisi. 86. eamq; procedere ¶ etiam in locacione probat tex. in l. inuitos C. loca. l. neg; ab initio C. de nupt. lat. Carocc. de loca. tit. de mercede coacta fo. 12. ratio est quia omnes ¶ contractus debent esse liberi l. sicut C. de actio. & obligatio. l. 1. §. si conuenient ff. de pos. & praesertim hic contractus emptionis, & venditionis, qui est de iure gentium; vendē non potest Princeps cogere quempiam ad emendum, & vendendum, vt probat Capib. ibi. Qui n. 169. fo. 48. iuxta materiam praesentis decisionis limitat dict. regulam, quod non procedat quando adest ¶ causa necessitatis, vel utilitatis publicae, quia potest quis cogi ad vendendum, & emendum a Principe Petra de pot. Prin. q. 4. nu. 39. & sufficit, quod sit fauor publicus illius loci ex Alex. conf. 101. vol. 1. quo publico fauore inspecto, quis cogitur fundum proprium vendere l. vendidit §. si conslet ff. comm. pre. d. Gomez. decisi. 5. q. 7. Farin. dec. 353. vbi quod
- 6 pauper ¶ habens palatium destructum cogitur vendere diuiti volenti illud edificare Nouar. d. collect. 28. nu. 22. Suarez in §. diui.
- 7 nu. 18. & fauore publicae utilitatis ¶ posse quem cogi ad vendendum etiam viliori pretio probat Consil. Rou. vbi sup. n. 2. adhibito tempe-

- temperamento, de quo per *Conarru. d. c. 14*
 8 nam regulariter quando † quis cogitur vē-
 dere intelligitur iusto pretio, & non aliter;
 nam etiam Princeps, si mandauit aliquid
 destrui pro communi bono, tenebitur ius-
 tum pretium domino prestare *Lauren. decif. Auen. 127. de quo per Masfril. d. decif. 280. nu. 20. & seq. omnino viden. & tex. in l. si quis sepulchro in prinss. de relig. & stip. funir. Tirag. de retra. lign. §. 1. glo. 18. nu. 1. & seq. cum alijs alleg. per Viscon. conclus. qua incip. Vendere quando quis cogitur fo. 281.*
 9 apud quem de vendendis vidualibus †
 viliori pretio tempore carefitz pro anno-
 na late, & per *D. de Franch. decif. 9. per ip-
 sum ibi cita. & Capibl. vbi sup. diffus. & D. Reg. Tapp. lib. 1. iur. reg. tit. de epis. & Cler. n. 20. fo. 31. Viscon. in add. ad d. D. de Franch. decif. 9. & ibi Amen.* apud quem de privile-
 gijs penurię *Mastrill. dec. 14. Tbor. in Compen. decif. 1. p. ver. Ecclesia, & Clerici, & de*
 10 cogendis † personis circa vidualia habentibus vltra vsum proprium ad vendendum
 vniuersitatē indigenti. *Capibl. sing. 119 in fin. vbi quod compulsio debet esse genera-*
 11 *lis, vt ipse ibi dicit in fin.*
 Sed descendamus ad materiam huius
 decif.

N. 1. ibi ¶ pro construenda, vel amplianda Ecclesia posse compelli vicini ad vendendum. ¶

- Adde *Amen. ad de Franch. dec. 222. Soc. in reg. 530. q. 9. Fallen. vbi q. in ædificatione, vel*
 12 *ampliatiōe † Ecclesię Domini inuiti tenentur domus vicinas, & loca vicina vendere, vt per eum cit. quibus adde Gram. decif. 75. Valasch. decif. 22. D. de Franch. decif. 223. n. 5. hic cit. per authorem & alios quos citat Nouar. d. collect. 28. nu. 18. vbi nu. 19.*
 13 id extendit etiam in ampliatiōe † Capellę referendo *Ricc. decif. 147. lib. 1. vltra quem vide D. Reg. Tapp. in prag. 3. de monialib. nu. 6. Valenzuol. conf. 18. Petr. ad Cap. decif. 75. Tbor. in Compen. decif. ver. Ecclesia, & ver. vicini, & in add. ad D. de ponte de pot. proreg. tit. 2. §. 4. nu. 18.*
 Idq; tamen, vt sup. diximus iusto pretio
 14 quodam considerari habeat † habita consideratione ad rei qualitatem, an verò ad pretium factum habito respectu ad valorem fabricę vide *Tbor. in Com. decif. ver. prætium soluendum fo. 411. vbi refert decif. S. C. iunctis aulis.*
 15 Sed quod † qui cogitur vendere, quod nō teneatur habere fidem de pretio *Mastrill. d. decif. 280. nu. 24. Tirag. de retra. lignag. §. 3. glof. 3. nu. 1. & seq. fo. mibi 403. Valasch. de*

22. *Giurb. decif. 86. vbi limitat, Ricc. collect. 2611. 7. p. Et non modo pro Ecclesia, sed pro decore, & ornatu Ciuitatis pro ampliandis vjs possunt dirui domus priuatorum; & prohiberi ædificia, & pro hoc imponi collectę Lanar. conf. 4. Reg. de pont. de pot. proreg. tit. de regal. imposit. §. 1. num. 66. fo. 101. & ibi Tbor. add. fo. 56. vbi alios adducit, & fuisse practicum Neap. in ampliatiōe Plateę S. Lucię Maris testatur.*

N. 3. ibi ¶ extendens etiam ad ampliatiōem scholarum. ¶

- 16 Sed quid pro ampliando † palatio regio, an domus priuatorum capi possint, & domini cogi possint ad vendendum in isto pretio, quod sic probat nouissimē *D. Reg. Comflan. in l. vn. C. de palat. lib. 11. nu. 40. fo. 243. quod ex Auil. & alyjs ibi cit. extendit ad ædificia publica.*
 17 Vnde pro ampliatiōe † mænium etiam potest quis cogi ad vendendum rem cohærentem, sed quid si fuit capta domus pro ampliatiōe mænium, an si postea non fuerint mænia ampliata, sit restituenda, quod sic *Anna. sing. 84. in ep. Ciuitas, Tbor. in Cāpend. decif. in ver. domus priuatorum, sed an*
 18 *pro erectiōe vilarum, quis possit cogi vendere prædium Soc. in l. 1. num. 62. ff. sol. matr. & pro carcere construendo domus aliena capi potest Auiles c. 18. prætor. glo. carcel. Pari. præf. crim. q. 27. vsq; ad 35. Rouit. prag. 20. de Baron. nu. 3.*

N. 4. ibi ¶ siue pro Ecclesia ædificata, siue pro ædificanda. ¶

- 19 Ecclesia si non est constructa † sed est construenda, an possint vicini cogi ad vendendum agros *D. de pont. de pot. proreg. tit. 2. §. 4. nu. 18. fo. 46. & ibi Tbor. adden. & in locis cit. sup. Tas. in l. 2. nu. 4. ff. sol. matr. qui alios cumulat Paul. de Cittad. tra. de iur. patro. q. 33. Capol. tit. de seruit. num. 4. Gram. d. decif. 75. hic cit. num. 6. Borrell. in conf. 26. & vide inf. cit. per Autho. nu. 6. vltra quos Caroc. decif. 26. nu. 15. quibus adde quod quando quis cogitur vendere non tenetur rem tradere, antequam incipiatur ædificium si ædificium differat illius rei, cuius causa vendere cogitur *Ricc. d. coll. 2611. Nouarr. lib. 1. qq. forem. q. 31.**

N. 5. ibi ¶ ampliatiōe et pro claustro. ¶

- 20 Adde *Amen. ad de Franch. dec. 222. num. 2. & D. Tapp. per ipsum cit. Sed quid pro ampliatiōe hospitij religioforum negatiuē Nouar. d. coll. 28. nu. 19. Gram. decif. 75. relata à Ricc. collect. 130. Ricc. decif. 138. p. 1. &*
decif.

decif. x. ad. p. 1. quæ decif. videntur aduersari octauæ fallen. pofitz per *Socce. in fupra cit. regul.*

17. Et quid pro ampliacione Chori † & nouitiatus, *Tbor. in Compend. dec. 2. p. ver. ampliatio. vbi de pulchro cafu.*

22 Sed an pro ampliacione † feminarij affirmatiue *Caroce. d. decif. 26. Nouar. vbi fup. nu. 20. Ricc. collect. 76. vbi de fupradictis omnibus, & alias decif. eiuſdem Ricc. & aliorum cumulat Tbor. vbi fup. in Compen. decif. Cur. Archiep. Neap. ver. vicinus quem vide etiam in 2. p. d. ver. ampliatio. Ricc. d. collect. 130. vbi de fupradictis omnibus, & alijs, & inſtraponendis.*

N. 5. ibi ¶ Et domibus de nouo faciendis. ¶

23 Quod pro domibus † erigendis quis poſſit cogi ad vendendum vide *D. Regem. Tapp. loco cit. vbi refert decifionem Ricc. d. decif. 138. & 147. Valenz. d. conf. 18. Tbor. d. ver. Eccleſia, & ver. vicinus. Amen. ad de Franch. dec. 222. nu. 2.*

N. 5. ibi ¶ aut alijs neceſſarijs agentis pro Monafterio virorum, & monialium. ¶

24 Neceſſitas † ampliacionis remittitur arbitrio Iudicis *Gramat. d. decif. 75. vbi late Didac. de mari in add. D. de Franch. d. decif. 223. D. de pont. vbi fup. n. 18. vbi refert alias fuiſſe denegatam ampliacionem petitam, refert Tbor. in d. ver. ampliatio.*

N. 7. ibi ¶ num pro atrio conſciendo antè fores Eccleſiæ, competat idè priuilegium &c.

Adde *Amen. d. dec. 222. nu. 2.* Hinc immunitas † Eccleſiæ datur Atrijs, vt participibus *D. Reg. Coſtan. in l. vn. C. de priu. lib. 11. nu. 19. fo. 239. col. 2. vbi ad id citat tex. in l. fi*

25 quando *C. de oper. publ. vbi porticus † & domus promiſcuiſe ponuntur.*

27 Et de atrio † vide *D. Reg. Tapp. vbi fup. Schard. in ſuo lexi. iur. in ver. Atrium.*

N. 18. ibi ¶ Eccleſia poterit compellere vicinos ad vendendum domos &c. ¶

28 Sed quid ſi Eccleſia † non vult integram domum cohærentem, ſed illius partem *Guſpar. Theſar. q. forenſ. 64. quem adducit Ricc. d. collect. 76.*

29 Sed quid ſi domus † non ſit contigua Eccleſiæ, ſed adſit via intermedia, an cogatur pro ampliacione Eccleſiæ quis vendere illam domum, quod ſic, vt decifum in *Roc.*

Rom. die 29. Feb. 1608. teſtatur Farin. decif. 213. p. 3. tom. 1. refert Nouar. collect. 138. num. 5.

30 Et exiſtente via intermedia † an poſſit vicinus cogi ad tollendum parietem, nè habeat proſpectum ad Monafterium *D. de Franch. d. decif. 223. Nouar. d. collect. 138. n. 1. Capib. prag. 1. de Baron. nu. 176. D. Tapp. loco cit. Tbor. in ver. vicinus. p. qui 2. p. in d. ver. ampliatio col. 3. ad hoc propoſitum.*

31 obiter dicit, quod debet † evitari vt religioſorum ſecreta ſcrutentur obuicinitatè loci ex *Calcan. conf. 125. nu. 22.* & idè, quod domus contigua Eccleſiæ, & habitaciones Monachorum non poſſunt Laicis locari, nõ tantum, quia ſunt religioſæ, & diuino cultui deputatæ, vt dicit *Calcan. ibi*, ſed nè ex vicinitate locorum, & facili aditu ad habitaciones religioſorum percipi poſſint eorum ſecreta, quæ ſecularibus debent eſſe aliena, ſi n. eorum ſecreta ſcrutentur de facili forſan ſcandalizarentur ſeculares ob vicinitatem, vicinus n. præſumitur ſcire facta vicini *l. ſi vicinis C. de nup. Guid. Pap. ſing. 917.* maxime quia prohibitum eſt negotia religioſorum perſcrutari arg. *ſ. ſi vero Auth. de Monaeb. ibi* nequaquã n. damus licentiã nulli penitus perſcrutari, quæ eius ſunt &c.

Et quid ſi bona ſunt fideicommiſſo ſubiecta vide *Tbor. in 2. p. Comp. ver. Bona fideicom. ſubiecta l'ultimo fo. 52.*

32 Sed an Eccleſia † poſſit cogere aliam Eccleſiam ad vendendum aliquid ſuum pro ampliacione ipſius, quod non *Nouar.* qui teſtatur decifum in *Cur. Archiep. Neap. collect. 138. nu. 7.* contra quam extat *d. decif. Maſtrill. omnino videnda 280 p. 3.* quam ipſe antequam ad manus perueniſſent tolleat. *Nouar. notaueram ad Affſ. de iur. Probom. Commen. in præfat. ad nu. 4. fo. 19.*

Et pro complemento ſciendum, quod ſuprapoſita regula ex *d. ll. nec emere, & l. dudli*

33 non modo fallit † in caſibus expreſſis per Authorem hic pro ampliandis ſcholis, vijs, Eccleſijs earum atrijs &c. Verum etiam in multis alijs caſibus, de quibus *Socce. in d. reg. Affſ. in prælu. Conſtit. q. 7. nu. 7. & ſeq. Myſing. cent. 5. obſer. 27. Rom. & alij in l. 2. ff. ſol. matr. Poly. in c. qua in Eccleſiarum de conſtit. & c. 1. de re iud. Fabia. de monte in tract. de emp. & vend. nu. 38. gloſ. in l. Iulianus. & Celſus ff. de act. empt. Daſt. in c. 1. de emp. & vendit. Plate. in l. 1. C. de Cupreſ. lib. 10. alios cumulaui in d. Commen. ad Affſ. & inter*

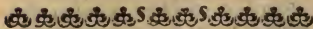
34 alias ibi notari, quod Vaſſallus † cogitur domino vendere res venales.

35 Item *Reg. Cur. cogit ſibi vendi ſal, & aurum, Luc. de penn. l. 1. C. de metal. lib. 17. &*

cum

cum sal sit de regalibus potest Princeps cogere subditos ad emendum ab eo. Tapp. in rub. de Const. prin. Capibl. prag. 10. de Baron. num. 14. & è contra cogitur quis non ven-
36 dere, donec vendantur res Curie, vt in Const. Regn. magistri Procur. §. illud.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

1. Contribuere tenetur etiam priuilegiatus pro reparandis, & reficiendis muris Ciuitatis, & in alijs concernen. commune bonum, et publicam utilitatem etiam patres onusti.
2. Princeps, qui concessit priuilegium non dicitur contrauenire, si omnes cogit equaliter ad onera, & prestazionies pro communi bono.

Priuilegium immunitatis extenditur ad nouam oneris impositionem.

3. Impositiones fiunt in regno pro turribus edificandis, & conseruandis, ne à piratis dampnificetur, item pro pontibus stratis, salubritate aeris &c. in quibus omnes contribunt.

4. Priuilegij concessio non consideratur, ubi imminet casus publica necessitatis, & utilitatis, & quid in veteranis, an uis seruanda habeant immunitatem.

Immunitas concessa simpliciter intelligitur à muneribus ordinarijs tantum, non ab extraordinarijs traditur intell. ad l. 4. de veteran.

5. Immunitas non comprehendit casum belli, & quid in patre onusto 12. filiorum.
6. Militaribus ab oneribus nemo exemptus etiam domus Augusta, etiam pater duodecim filiorum.

Officiales Regij an sint exempti à muneribus collectis, & functionibus.

7. Putetur si reficitur, & vicinus non contribuit, & est contumax dominium perdit.

8. Socius tenetur ad expen. refectiois communis parietis per alterum socium refecti, & que sit pena renitenti nu. 10. & quid de socio reficiente partem superiorem domus an possit cogere socium partis inferioris ad reficiendum.

9. Socius tenetur pro rata contribuere in re. missione obtenta à R.C. promissione debiti.

11. Clerici, & Ecclesiast. persona, an sint excepti à contributione expen. predictarum quid de eorum familiaribus de militibus, & baronibus.

Laici an teneantur contribuere si traclatur de reparanda, vel de construenda Ecclesia.
12. Officialis, vel deputatus ad construenda, vel reficienda opera publica, an possit in illius arma, & insignia apponere.

AD DECIS. XXXVIII.

D Ecif. huiusce meminit nouissime Thbor. in 2. p. Compend. decis. Reg. in ver. vicini, quod ad meas manus peruenit tempore quo illam transcribere volebam.

N. 1. ibi ¶ qui sentit commodum debet sentire, & onus. ¶

Hanc regulam perbellè explanat Cagno. in l. secundum naturam ff. de reg. iur. vbi adducit id quod vulgo aiunt.

Commoda qui sentis iugas onus emolumentis de quo per Castr. in l. ad instructiones C. de sacr. san. Eccl.

N. 4. ibi ¶ murorum instauratione, siue extruccionem, omnes, nemine immune, certatim tenentur conferre. ¶

Quod pro reparandis ¶ muris Ciuitatis, vel illis reficiendis ob communem utilitatem priuilegiatus non potest ab hoc solutionis, & contributionis onere se excusare est tex. in l. fin. C. de bis qui mun. se excus. lib. 10. & an vniuersitates possint molestari, pro noua constructione, vel reparatione veterum ædificiorum, vide Rouit. in prag. r. de salar. eo. qui misit num. 12. & seq. & quod supradictum est amplius in ceteris oneribus importantibus commune bonum cõmoditatem, & necessitatem l. ad opus C. de oper. publ. & ab illa contributione non excipi patres onustos decedit R. Camera Ric. collect. 19. 50. ver. mixtum Capibl. sing. 118. de quo meminit nouissime Thbor. in Comp. decis. reg. 2. p. ver. immunes fo. 262. ad manus post hæc scripta peruentum, qui nullam de Ricc. mentionem facit, & pro dicta decisione faciunt allata per eundem Capibl. in

2. sing. 121. vbi princeps ¶ qui concessit priuilegium non dicitur contrauenire si concessit priuilegium non seruare cogendo æqualiter personas ad onera, & prestazionies immunitate circumscripta, sed si quis habet priuilegium immunitatis, quod extendatur ad nouam oneris impositionem post concessionem immunitatis superuenientem ex Alex. conf. 197. nu. 8. vol. 2. decis. Pedam. 136. n. 1. in fin. & alijs probat Consiliar. Ann. conf. 6. nu. 17. quod intelligo nisi sit impositio pro communi utilitate, nam quod

quod pro communi vtilitate exponitur omnium contributione explendum est l. 1. ff. ad l. Rhod. de iact. Hiero. de Lauren. dec. Auenio. 140. vbi n. 1. quid in oneribus personarum. Vnde pro Turribus ¶ edificandis, & conseruandis, nē Regnum à Piratis, & Saracenis damnicetur fit impositio, similiter pro fratis, & pontibus Regni, & pro salubritate aeris fit impositio, quæ tanquā continens publicum beneficium obligat omnes ad contribuendum, cum omnes de vtilitate participant *Auenda. de exeq. mand. lib. 2. c. 1. D. de ponte in tra. de pot. proueg. tit. de regal. imposit. §. 1. ad num. 61.* apud quem multa de prædictis, & alijs, & in §. 8. na. 58. & ibi *Thor. add. vide Maran. conf. 80. Tesaur. decis. 257. & 149. Capib. prag. 8. de Baro. p. 1. nu. 267.* vbi de commoditatibus pauperum, medicorum, & concionariorum.

¶ nulla .n. concessio ¶ eximit aliquem ab oneribus in casu concernente publicam vtilitatem, & necessitatem, vbiunq; .n. superuenit necessitas valde insolita, concessio immunitatis locum non habet, vnde immunitas concessa simpliciter intelligitur à muneribus ordinarijs tantum, non autem extraordinarijs *D. Regens Tapp. in rub. de Cess. prin. c. 4. n. 104.* de quo meminit *Thor. in 1. p. Compend. ver. immunitas concessa simpliciter fo. 262. 2. col.* vbi testatur super hoc duas Regias declarationes emanatas alteram Regis Federici, alteram Phil. II. felic. mem. registratas in R. C. propterea veterani vix sternendæ, immunitatem non habent l. 4. de de veteran. nec ob. l. 1. ff. de munerib. quia ille tex. loquitur de eo, qui electus est, vt cōpelat eos, qui propè viam publicam possidēt sternere viam, vt declarat optimè *Sehard. lex. iur. ver. munus publicum.* Hinc est quod immunitas ¶ non comprehendit casū belli insolitum, & casum concernentem necessariam Reip. defensionem *Ozas. decis. 38. n. 14. DD. in l. si ex toto ff. de leg. primo, Petr. ad Grass. dec. 4. nu. 3.* quid si immunitas concedatur cum aliquo verbo vniuersali, regulariter .n. nullus quouis privilegio sustulit etiam si pater onustus 12. fil. esset *Tesaur. dec. 267. n. 15. Maran. conf. 81. n. 14. Viscō. in conc. incip. immunitas 3. col. 3. ver. hinc ratione oneris,* & quidem optima ratione, nam si

6 domus ¶ ipsa augusta ab oneribus militarijs immunis non est l. sunt muner. aff. de mun. & bon. l. vacuatis C. de decurio. lib. x. l. 1. & tot. tit. C. de mun. patr. & tot. tit. C. de qui. mun. seu prestat. l. se excus. lib. 10. quantò minus alij privilegiarij, sed quid in Regijs officialib. an sint exempti, & à quib. munerib. collectis, & functionibus vide latè

Thor. in Comp. dec. 1. p. ver. immunitate collectarum fo. 264. vide Petr. ad Casy. dec. 148. ver. pedagium Rou. in rub. de appretio nu. 18. dixi ad dec. D. de Franc. 532.

N. 5. ibi ¶ Vicinus Ciuitatis, vel loci teneri ad contribuendū ad puteū. ¶ Vicinus ¶ si non contribuit, & est contumax dominium perdit *Cremen. sing. 97. add. Cott. in mem. ver. puteus fo. 573. Lud. concl. 53. ver. & idē fo. 128.* alios citat *D. Reg. Costan. post hæc scripta visus in l. 1. C. de vend. rer. ff. nu. 91. fo. 43.*

N. 7. ibi ¶ quod si quis parietem communem, vel domum reficit. ¶

8 Adde quod socius ¶ etiam iniunctus tenetur, & cogitur contribuere in expen. refectōnis, scū reparacionis muri communis per alterum socium refecti *D. Reg. Costan. d. l. 1. C. de ven. rer. ff. n. 91.* apud quem multa ante, & præsertim num. 88. & seq. *Vifcon. in conc. incip. socius habens rem communem,* vide tex. in l. si vt proponis C. de adif. priu. cum alijs alleg. per *Tesaur. decis. 41. n. 3.* vbi dicit id multo magis esse verum in structura edificiorum pro communi Reip. bono, nē deformatur Ciuitas Ruinæ, & quod reficiens partem superiorem domus possit cogere dominum inferioris partis ad reficiendū expen. si alias erat peritura *Thor. in Comp. decis. Reg. 2. p. in ver. dominus domus, & in ca. 2. p. ver. expense factæ per dominū,* vbi

19 refert decis. & quæ ¶ sit pēna socij renitentis in facienda contributione expen. *Viscō. d. concl. socius,* & quod socius teneatur ad expen. *Viu. dec. 217. Costan. vbi sup. & quod socius teneatur ad contributiones pro eius rata in remissione obenta à Reg. Cur. pro remissione debiti pro rata Aff. decis. 319. d. nu. 10. Tho. in ver. socius fo. 5. 4. 1. p.*

N. 8. ibi ¶ quemadmodum ipsa Ecclesia non excusatur. ¶

Adde omnī d. tradita per *Vifcon. in conc. que incip. Ecclesia. la. 1. & in conc. incip. Gabella,* & à quibus tabellis Clerici sint exempti, etiam mi. or. or. in. *Grass. decis. cas. consien. cap. 125. & Gratian. lib. 2. disp. foren. cap. 390. à numer. 17. & an.*

11 ¶ Clerici sint exempti à contributionibus, de quibus hic, vide *Abb. consil. 3. p. 1. & consil. 37. Gail. lib. 2. obf. 52. numer. 15. D. de Tappia tit. de Epif. & Cleric. numer. 3. & seq. lib. 1. in. Reg. fo. 31. vsque ad num. 10. vbi num. 6. distinguī si sit aliquod ex prædictis ex necessitate, vel ad ornātū, & ex volūrate, & an pro custodia Ciuitatis, & de alijs ad ornātū*

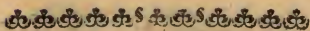

l. ad instructiones C. de sacros. Eccl. vide Luc. de Penn in l. 7. C. de aqua duſi. lib. 11. Nig. in clem. de vit. & honest. cler. nu. 115. & seq. Tesaur. decif. 149 nu. 10. & 11. Paſcal. p. 46. §. n. 30. Borrell. conf. 74. latè Bal. conf. 312. si de iure p. 3. Nouar. collect. 17. nu. 14. vers. ster-tio, sed clerici quando tenerentur, ad contributionem, quod cogendi sunt à Iudice Ecclesiastico Guid. Pap. dec. 78. Nig. ubi sup. D. de pont. de regal. impoſit. §. 1. nu. 62. Bened. Capr. cōm. opi. tit. de foro cōp. m. 6. & alij, quos adducunt Thor. add. ad d. D. de pont. d. n. 62. Viscon. in d. concl. Ecclesie, & Gabella.

Sed quid de familiarib. domesticis, seruic-rib. & Vassallis clericorum vide D. Rouit. in rub. de appret. n. 16. Quid de militib. an etiā ipsi sint exempti, vide si faciunt dicta per Thor. in 2. p. comp. ver. milites fo. 352. circa med. & an Barones, vide Capib. de Baron. pragm. 19. n. 37. & an forenses Gail. ubi sup. Et quid si tractatur de constructione, vel reparatione Ecclesiarum, an vniuersitates, vel Ciues Laici possint cogi ad contribuendum Velaſ. consul. 172. tom. 2. Villadieg. in Polit. c. 5. §. 23. nu. 14. & 27. quorū meminit D. Rouit. in pragm. 1. de ſalar. eo. qui mitt. pro ſeru. Reg. Cur. nu. 17.

Et quando aliquid reparatur, vel cōstrui-tur, an officialis, vel deputatus possit in il-lis edificijs apponere propria arma, & inſi-gnia, vide D. de Franch. dec. 443. ubi latè Rie. D. de Pont. conf. 4. vol. 1. Auend. de exeq. mād. Reg. p. 1. c. 1. nu. 4. Molin. c. 14. num. 5. & seq. vol. 1. Vide quæ copiosissimè circa appoſi-tionem insignium, armorum suè Glifarum scribit nouissimè Mauriti. Apicell. alleg. 23. ubi de probando iurepatr. per Glifam in-mēnibus Ecclesiæ,

Joseph Mele.

SVMMARIVM,

- 1 Creditor ex mercium venditione ceteris cre-ditoribus in mercibus traditis non præ-feratur, etiam si creditor solam personalem anteriorem habeat nu. 2.
- 3 Vendens merces quarum transfudit domi-nium non habet hypothecam super eisdem mercibus, & super illis non præfertur cre-ditoribus, anterioribus euentis.
- 4 Mercatores Veneti, & Bergumen habēt pri-uille. quod non obtinente, quod vendunt merces, possunt vendicare à possessoribus.
- 5 Statutum præferens dominium in re propria

- an procedat in alia re perueniente à prima, et in farina redacta ex frumento.
- 6 Vendens in re propria vendita, an præfera-tur in Regno Portugallia.
- 7 Mercatores, qui contraxerunt cum aliquo mercatore intuitu alicuius negotiationis, an sint potiores in mercibus d. negotiati-onis creatoribus, qui extra illam negoti-ationem contraxerunt.
- 8 Banckery, an præferantur.
- 9 Vendens herbam pastioribus pro pastura animalium præfertur anterioribus.
- 10 Res empta ex pecunia mea, an possit à me vendicari.
- 11 Venditor præfertur in re vendita si refer-nauit sibi dominium.
- 12 Pactum reservationis domini facit, ut ven-ditor remaneat dominus, non creditor, un-dè preferendus in re vendita stante dicto pacto, & non debet in concursu gradua-ri.
- 13 Venditio sumit vires à solutione pretij non à traditione.
- 14 Venditor cum dicto pacto reservationis do-minij præfertur non modo super ipsa re, sed super meliorationibus in ea factis, et 16.
- 15 Vendita si fuit res cum dicto pacto reserva-tionis domini, an si emptor fuit pupillus, & emit absque decreto, an pactum opitu-letur venditori, et præferatur omnibus creditoribus hypothecarij pupilli effecti ma-joris.
- 17 Pacti reservationis domini, & de illius va-liditate.
- 18 Pactum reservationis domini, an faciat contractum conditionalem & an sint plu-res contractus nu. 19. & interim cuius sit periculum.
- 20 Venditor vendens cum dicto pacto reserva-tionis domini potest petere associationem familia curia.
- 21 Associatio Curia, quæ petebatur à credito-ribus iuxta l. creditoris de pigno. recessit ab aula.
- 22 Obligatio specialis, an operetur idem quod pactum prædictum reservationis domi-nij.
- 23 Debitor antè solutum debitum non est do-minus rei empte.
- 24 Venditor an habeat fidem de pretio, vel non, interſt, nam si non habet fidem de pretio potest vendicare rem, si habet fidem agit ex vendito actione personali ad pretium, et nu. 25. & nu. 27.
- 26 Fidem de pretio dupliciter dicitur venditor habere.
- 28 Fidem de pretio quando quis dicatur ha-bere.

- 29 *Fides de pretio non habetur, nec haberi præsumitur in venditione rei fiscalis.*
 30 *Procurator constitutus ad vendendum, an possit fidem habere de pretio, & an factor, & infitor procurator fiscalis.*
 31 *Fidem de pretio non tenetur habere coactus vendere à l. vel à statuto.*
 32 *Baro, an possit cogere vassallum ad habendum fidem de pretio.*

AD DECIS. XXXIX.

M Eminit huius decif. *Viscon. in addit. ad D. de Franch. 506.* & nouissimè *Thbor. in Compen. decif. Regni 2. p. ver. venditor animalium,* & ad huius materiam vide tradita per eundem Authorem *inf. decif. 62.* cuius etiā meminit *Viscon. vbi sup. vide Tefaur. q. 50. ren. 74. p. 1. Rip. in l. si venditor §. 1. ff. de priu. cred. & nouissimè D. Gait. in tract. de credit. c. 4. quasit. 1. num. 1216. fo. 379. vbi etiam meminit huius decif.*

- N. 1. ibi ¶ iam perfectam fuisse venditionem, factam fuisse consignationem, & translatum dominium. ¶
 1 Non est dubium, quod creditor ꝑ ex mercium venditione ceteris creditoribus in illis met mercibus iam traditis non præfertur per tex. hic cit. & *Bar. in leg. si cum aotem §. si ff. sol. matr. Negus. intra de pign. p. 4. prin. num. 34. & seq. p. 5. memb. 2. nu. 8. Suarez. inter comm. opin. lib. 2. tit. de reuocan. bis, quæ in fraud. cred. fo. 332. ver. creditor latè Barbos. d. §. fin. num. 32. ver. bis expeditis fo. 245. Bal. in l. fin. C. commod. l. a fin. l. creditor nu. 5. ff. si cer. pet. Quod ampliat loco cit. Suarez. ex Negus. p. 2. memb. 1. nu. 13. ad creditorem mutui per tex. in l. quidam fundum. ff. de in rem ver. & l. a fin. loco cit. & Negus. d. num. 34.
 2 id etiam ampliat ad creditorem ꝑ solam personalem anteriorem habentem sequitur *Surd. decif. 39. n. 4. non. n. vendens ꝑ merces, quarum transitu dominium, habet hypothecam super eisdem mercib. & per consequens non præfertur creditoribus anterioribus ementis V. iu. & alij comm. opinio. tit. credit. ex mer. vend. c. 23. lib. . . . fo. 28. Car. rabb. sing. 116. qui supradicta limitat in mercatoribus ꝑ ciuibus Venetis, & Bergami, qui habent priuilegium ab Inuictiss. Carolo V. & Reg. Philipp. II. & III. quod non obstante, quod vendant merces in Regno possunt vendicare illas à quolibet possessore, ipsumq; vidisse dictum priuilegium testatur de anno 1613. & de simili statuto præ-**

- ferente dominum in re propria loquitur
 5 *Surd. d. decif. 39. vbi discitur ꝑ an dictum statutum procedat in farina redacta ex frumento vendito, & sicut creditor præfertur in frumento, vti in re propria, ita etiam in farina ex illo redacta, & quid seruetur in*
 6 *Regno ꝑ Portugallicæ si res vendita simpliciter tradatur Barbos. d. §. fin. numer. 36. fo. 246.*
 7 Et quid in creditoribus ꝑ qui contraxerunt cū aliquo mercatore intuitu alioius negotiationis, an sint potiores in mercibus dictæ negotiationis quocunq; creditore, qui extra illam negotiationem contraxisset, vide omnino *Magon. decif. Lucen. 1. num. 5. &*
 8 *quid in bancheijs D. de pont. conf. 56. Pe-*
 9 *guera decif. 37. Ricc. collect. 473. Et de vendente herbam pastoribus, quod pro pastura animalium præfertur anterioribus Mar-*
chesan. de commiss. 2. tom. fo. 483. vbi refert decisionē corā Mellino de anno 1599. & do-
cet quomodo articulandū, & dixi in sing. meo incip. Herbagium, fo. 63. Pascal. par.
quarta c. 6. nu. 67. vbi quid in vendente merces Thbor. in Compen. ver. venditor ex causa.
Caualea. decif. 27. sub nu. 32. 2. p.
 10 Et quid in re empta ꝑ ex pecunia mea, an à me vendicari possit *Maran. sing. incip. res empta, & vide si faciunt dicta per Thbor. in 2. p. Compen. ver. rem empta fo. 589. & per Viscon. in concl. incip. res empta.*
 Sed circumscriptis priuilegijs, & statutis prædictis si venditor ꝑ transfert dominium in emptorem non præfertur in re vendita, nisi in venditione reseruauerit deminutionem, & apposuerit pactum, quod non intelligatur illud translatum pendente solutione, quia tunc non dicitur ꝑ creditor, sed dominus, adeo quod omnibus creditoribus emptoris in eius re vendita, erit præferendus, etiam in concursu creditorum, quo casu non debet graduari, ratio est, quia venditio ꝑ ipsa lumit vires à solutione pretij, non à traditione probat
 11 *Marta. vot. 43. per tot. Viscon. in concl. qua incip. venditor fo. 283. D. de Franch. d.*
 12 *decif. 506. vbi quod præfertur venditor ꝑ super ipsa re, ac etiam super meliorationibus in ea factis refert Gallupp. in prax. S. C. p. 3. c. 3. num. 45. fo. 255. vbi quid si em-*
 13 *ptor ꝑ sit pupillus, & emit absque decreto, an tunc dict. pactum optuletur venditori, vt in concursu præferatur super re vendita omnibus creditoribus hypothecarijs contractis à dicto pupillo effecto maiore, ad quod adducit tex. no. in l. 1. C. de*
 14 *his, qui sub tute. Et de eo quod dixi-*
 15 *mus ꝑ de prelacione in meliorationibus*

bus vide *Amen*. ad d. D. de *Franch. decif. 506. num. 1.*

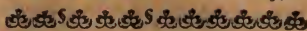
- 17 Et de dicto pacto reservationis ꝛ dominij, & illius validitate vide *Beneu. Stracca. tra. de decocto. 3. p. n. 7. Affl. decif. 238. nobilis. Reg. Confilia. Pascal. tra. de vi. p. a. po. p. 4. c. 6. n. 67. ver. an autem fo. 489. latè Tiraq. de retra. lign. §. 1. glo. 2. nu. 56. cum seq. Mago. decif. Lucen. 31. Apicell. tutam. Paup. tit. 4. n. 84. Gail. lib. 2. obser. 15. D. de pont. de pot. proreg. tit. 8. §. 3. de dicto pac. in feudalibus n. 8. et n. 9. in allodialibus, & tit. 8. §. 3. n. 15. & seq.*
- 18 Et an illud pactum ꝛ faciat contrarium conditionalem *Gratia. decif. 173. nu. 2. D. de pont. tit. de refut. §. 3. n. 15. Couar. lib. 3. var. resolut. c. 11. nu. 6. Et an sint plures contractus, Idem num. 22. Ricc. collect. 1636. quod*
- 19 manus ꝛ in actionis appellat, & ideo si fuit
- 20 alienata res ꝛ super qua fuit reservatum dominium, potest dominus petere assotiationem familiae *Curtz lux. tex. in l. creditores. C. de pigno. lundat. Viscon. in supra cit. conclus. incip. creditor publicum instrumentum*
- 21 quam assotiationem ꝛ in alijs recessisse ab aula testatur *D. Confil. Roust. in pragm. 1. de consuato. vbi latè, & an stante dicto pacto periculum cedat in damnum emptoris, vel venditoris latè Tbor. in 2. p. Compen. ver. periculum, & vendit. fo. 449. & nouissimè de venditione cum dicto pacto reservationis dominij, vide Tbo. in 2. p. Compen. ver. venditor fo. 729. post hæc scripta visus, vbi nouissimam S. C. decisionem refert,*
- 22 Et an idem, quod ꝛ dictum pactum operetur si mercator vendens, res venditas sibi specialiter obligasset *Stracca. loco cit. & D. de Franch. d. decif. 506. nu. 8. ver. 2. & quid si obligasset res venditas cum generali hypotheca, quæ vim specialis obtinet Rip. obser. 34. Tesauro. fil. decif. 74. Ricc. collect. 473. & vide omnino Amen. ad D. de Franch. decif. 97. & Gail. & alios per eum cit. de quib. memini inf. ad dec. 62. & Ceuall. comm. contra comm. q. 756. nu. 9.*
- 23 Et quod debitor ꝛ antè solutum debitum non est dominus rei emptæ *Gratia. d. decif. 13. num. 4. D. de Franch. d. decif. 506. num. 13. & 14. quia interim dicitur potius locatio, quam venditio Surd. id. decif. 157. numer. 3. decif. 200. num. 15. & 305. numer. 39. & 40. Viscon. d. concl. creditor, qui publicum instrumentum habet in fin. fol. 44. unde venditor non tenetur, ad rei traditionem, nisi integrum pretium solvatur quapropter poterit venditor integram rem retinere donec sibi solvatur vnus numerus ad complementum conuenti pretij Tiraq. de retra. conuent. §. 4. glo. 6. num. 24. nisi fuerit*

rit habita fides de pretio *Rom. sing. 310. nu. 1. Tiraq. cit. glo. num. 77. quorum meminit Tbor. id. addit. ad D. de pont. in add. ad tit. 8. §. 3. num. 13. fo. 130. D. de pont. de pot. proreg. d. tit. 8. §. 3. num. 13. vbi loquitur de reservationis dominij pacto.*

N. 2. ibi ¶ quod non videtur habere fidem de pretio. ¶

- 24 Non inutile est scire quando venditor ꝛ dicatur habere fidem de pretio, nam
- 25 quando non habet fidem ꝛ de pretio, etiã quod tradat rem, dominium non transferitur *S. vendita inffit. de ver. diuis. l. quod vendidi ff. de contrab. empt. & hoc casu rem suam extantem vindicare poterit venditor, & omnibus præferri l. si procuratoris §. si plane, & ibi Casir. num. 3. ff. de tribut. secus si habet fidem de pretio, quia tunc agere nequit venditor ad rem ipsam recuperandam rei vindicatione, si res est penes alium, nec in ea habet privilegium, vt præteratur, nec hypothecam nisi conueniat. vt per D. in l. licet C. qui pot. in pig. & est commun. opin. de qua per Viu. & Suarez. sup. cit. Griuel. decif. Dolan. 56. num. 1. Ceuall. comm. contr. comm. q. 744. numer. 3. Sed debet præcisè agere ad pretium l. in ciuile C. de rei vend. Maran. sing. ver. venditor, Barbosa. d. §. fin. num. 32. Stracc. de desol. floribus p. 3. numer. 5. & seq. Tbor. in d. 2. p. Compen. ver. venditor ex iuris dispositione fo. 729.*
- 26 Dupliciter autem venditor fidem ꝛ de pretio habuisse dicitur; primò quando venditor certum terminum statuit solutioni, nam tunc transfert dominium etiam si dicat confido de te vsq; ad decem dies l. ea C. de pact. in emp. & vend. glo. vbi Cyn. Bald. & Saly. in d. l. in ciuile C. de rei vendicat. Secundo fidem de pretio habere dicitur, quando venditor simpliciter rem tradit, nam in dubio videtur sequi fidem emptoris *Barbosa. vbi sup. num. 6. maxime constituto pretio Penna. in l. 3. in presump. 112. C. de apo. pub. lib. 10. ex l. si soluturus in fin. ff. de solut. bic alleg. num. 3. quam refert, & sequitur Meno. de presump. presump. 79. num. 4. nisi contrarium appareat fortalsè, quia dixit emptor se pecuniam presentem habere pro satisfactione pretij, vt solitum est in nundinis statim solui merces glo. in d. l. in ciuile, & d. §. vendita ver. fide, ideo distinguunt in hoc DD. quod aut venditor permisit rem asportari non misso nuntio cum re, & videtur sequi fidem emptoris, aut non permisit rem asportari, vel cum ea nuntium misit, & non intelligitur fidem*

SVMMARIVM.

27 fidem emptoris sequi, & poterit † rei vendicare, si res est apud alium, quod non potest si habuit fidem de pretio venditor, quia hoc casu, ut supra dictum est venditor habet actionem personalem ex vendito contra emptorem ex iuribus, & doctrinis allegat. quib. adde *tex. in l. quamvis ff. de in rem. ver. l. 1. in fin. ff. de reb. cor. Surd. dec. 220. n. 33. & 344. nu. 33.* vbi extendit hoc idem in mercibus venditis, ut per *Barbat. nouiss. in tra. de assisten. glo. 12. n. 48. vide Magon. decif. Lucen. 1. & Pasca. d. p. 4. c. 6. nu. 67.*

28 Et quando quis dicatur habere † fidem de pretio optimè explicat *Pötan. post Doct. per eum cit. in tra. de spoli. lib. 2. cap. 14. nu. 89. ver. pariter fo. 52. omnino videndus. Alex. conf. 92. n. 2. lib. 1. Tbor. add. ad D. de pont. d. 6. n. 7.* vbi quod per terminū concessum ad soluendum dicitur expresse, & tacite habita fides de pretio, ut per *Alex. d. conf. 92. & Suarez. per eum cit. sicuti per patientiam detinendi non præsumitur habita fides de pretio Alex. conf. 86. num. 6. lib 6. vide Tbor. vbi supr. & omnino Gail. supr. cit. vbi multa.*

29 Quod scire non prodest in venditione † rei fiscalis, nam fides de pretio, nec haberi, nec præsumi potest in instrumento venditionis fiscalis per subhastationem, quia talis fides haberi nequit *l. si procurator §. 1. ff. de iur. fisci. cum vendente C. vbi ca. fiscal. Pont. a. loc. cit. n. 90. et nouiss. D. Reg. Const. in l. 1. C. de ven. re. fisci. n. 69. fo. 35. & D. de pont. tra. de pot. proreg. tit. 4. §. 6. n. 7. et 8. & ibi Tbor. addens, alios Mötan. prag. §. 13. n. 18. de adm. vniuers. successe per supra dicta pretio nō soluto posset statim res vendicari, licet contractus diceretur perfectus *Bar. in l. licitatio q. 1. ff. de publican. cum alijs cumulatim per Pontan. vbi supr. & quid in Ecclesia, & minore D. de pont. vbi supr. nu. 9. & seq. & ibi Tbor. add. qui alios citat de pont. loco cit. n. 13.**

30 Sed an procurator † constitutus ad vendendum possit fidem de pretio habere, an factor, & insitor mercatoris vide *Bal. in d. l. in ciuile. Bertach. in ver. procurator ad negotia. Pont. loco proximè cit. & de procuratore fiscali ibi per D. de pont. nu. 8.*

31 Et an vendere † coactus à lege, vel à statuto teneatur habere fidem de pretio, *Tiraq. de retra. confang. §. 3. glo. 3. num. 1. fo. 403.*

32 Et an Baro † cogere possit Vassallum ad habendum fidem de pretio vide *Capibl. in pragm. 1. n. 137. de Baron. ad quem se remittit Tbor. d. §. 6. ad D. de pont. nu. 9. fo. 70.*

Ioseph Mele.

- 1 Terriorum materiam in iudicio compaventium apud quos tractetur.
- 2 Tertius veniens ad infringendum, an & quando impedit, & an impediatur liquidationem instrumenti nu. 3.
- 4 Tertius quando venit ad infringendum, an habeat locum *tex. in l. is à quo ff. de re; vend.*
- 5 Tertium malitiosè se opponentem iudex non debet audire.
- 6 Tertius comparsens debet summarie docere de suo interesse, alias non auditur, & an doceat si per iuramentum nu. 7.
- 8 Tertius pro suo interesse, an possit proponere exceptiones.
- 9 Tertius an possit impedire expeditionem causa inter principales, donec de iure ipsius non fuerit cognitum.
- 10 Tertius docens de iure suo, an impediatur executionem sententia.
- 11 Tertius quando comparet quæ praxis seruanda.
- 12 Substitutus si moritur ante institutum cui facta est substitutio, substitutio euanesceat.
- 13 Substitutiones ante euentum conditionis non transmittuntur etiam ad descendentes.
- 14 Tertius auditur inter terminis, in quibus causa reperitur.
- 15 Tertius comparsens post publicationem, an possit examinari facere testes.
- 16 Electionis fori beneficium, an competat miserabilibus, personis quando uti tertia comparent in iudicio.
- 17 Prabandi via præclusa principali erit etiam præclusa tertio comparsenti pro suo interesse, intellige cum distinctione num. 18. & 19.
- 20 Beneficia competunt personis priuilegiatis etiam si veniant ad adiuvandum alium.
- 21 Beneficia non competunt tertijs venientibus post introductionem causæ, & quid ante introductionem.

AD DECIS. XL.

AD materiam huius dec. vide DD. citatos per Tbor. non modo in *ver. beneficia* & in *ver. tertius comparsens post conclusum*, vbi meminit huius decif. sed etiam in *subsequent. ver. incip. etiam Tertius comparsens*, quorum maiorem partem ego adduxeram antequam ipsum vidissem, nunc non recensco

M 3 habes

habes. n. apud eum cumulas præcisè multas decil. continentes materiam tertiarum in iudicio comparentium † qui possunt ad iudicium multipliciter venire, ut ex Imbria, in tract. de primo, & secundo benef. confid. tertia, & Marches. de commissio. p. 2. §. vñ. per tot. Barbat. nouissimè in tra. de assisen. glo. 3. num. 14. cum seq. & vltimo loco vide multa tacta remissiuè per Apicell. filium ad tutam. paup. sui Genitoris tit. 1. ad nu. 61. à nu. 133. vsq. ad nu. 37. fo. 11. post hæc scripta visum.

N. 1. ibi ¶ ad coadiuuandum iura eius fratris, & infringendum iura sororis. ¶

- 2 Distingunt DD. an tertius, qui † venit ad infringendum impediatur, & quando impediatur, de quo latè Anna alleg. 96. quem citat Thor. vbi sup. & Amen. ad D. de Franch. decif. 261. n. 2. vbi quod is, qui venit † ad infringendum impediatur liquationem instrumenti, si tamen non malitiosè Frecc. de present. instr. p. 10. & seq. quem citat etiam Viscont. ad hoc in addit. ad D. de Franch. decif. 261. ver. an tertius comparens, & vide quia conseruent dicta per Apicell. tutam. paup. tit. 1. nu. 175. post hæc scripta visum.
- 4 Et an quando quis † venit ad infringendum habeat locum tex. in l. is à quo ff. de rei vend. Amen. vbi sup. num. 7. vbi de pluribus circa materiam d. l. ii. à quo post alios vbi sup. cit. per Thor.

Et de tertio comparente ad infringendum Vrsill. ad Aff. dec. 235. & alij citari per Amen. ibi

N. 3. ibi ¶ istæ oppositiones multoties fiunt calumnie causa. ¶

- 5 Adde quod iudex † quando videt tertium malitiosè se opponere, illum nequaquam debet audire Grauat. ad vestr. in pract. lib. 5. c. fin. nu. 25.

N. 7. ibi ¶ sufficit quod de iure tertij constat appaterent. ¶

- 6 Adde quod tertius † comparens debet saltem summarie docere de suo interesse, & as non debet audiri Massrill. decif. 31. n. 13. multos allegat Barbat. d. glo. 3. nu. 15. & 16. & Amen. ad d. decif. 261. in prin. & ibi Viscon. quem vide etiam in d. concl. incip. tertius.
- 7 Et an interesse † possit probari per iuramentum Ludou. decif. Perus. 26. n. ...
- 8 Et quando † comparet tertius pro suo interesse, an possit proponere excommunicationes vide cit. per Ricc. collect. 2284.
- 9 Massrill. decif. 257. nu. 7. & an possit † im-

pedire expeditiones cause inter principales, donec de iure ipsius non fuerit cognitum Barbat. vbi sup. num. 22. Thor. in d. 2. p. ver. tertius, vbi multos cumulat, quibus adde Pascal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 8. n. 157. fo. 140.

- 10 Et an tertius docens † de iure suo impediatur executionem sententiarum Viu. dec. 291. nu. 4. Barbat. vbi sup. num. 23. Thor. vbi sup. Amen. ad D. de Franch. decif. 83. nu. 2.
- 11 Et quando † comparet tertius, quæ praxis seruetur, tradit Gallup. in sua rect. prax. S. C. p. 3. c. 4. nu. 39. Ricc. collect. 106.

N. 9. ibi ¶ et erat expectandus casus mortis si sine liberis decederet. ¶

- 12 Hinc est, quod si substitutus † moritur antè institutum, cui facta est substitutio, substitutio euanescit Viu. com. opin. 843. nu. 1. & seq. p. 2. Anna sing. 487. Lanar. cons. 60. n. 88. Perez. de fideicom. art. 31. Dilect. de art. testan. tit. de substit. caut. 23. & 26. alios cumulat Viscon. concl. incip. substit. ver. fin. fo. 266.

N. 10. ibi ¶ ius substitutionis non, transmittitur ad heredes etiam si liberi sint. ¶

- Adde omnino dicta per Morot. respon. 5. 13 nu. 17. & quod substitutiones † conditionales, siue vulgares, siue pupillares, siue fideicommissariæ, pariterq; omnia relicta conditionalia antè euentum conditionis, quod non transmittantur ad heredes etiã descendentes Boer. decif. 351. num. 13. Sfort. Odd. in tract. de substit. p. 6. art. 2. nu. 8. et 12. vbi multos cumulat. Infinitos adducit Perez. d. art. 31. nu. 6. vbi rationes adducit nu. 7. & nu. seq. subiungit multas limitationes, & coniecturas, de quibus ibi per eum, vide quæ infra latè dixi ad decif. 79. nu. 16. & ibi D. Gizzarell. nu. 4.

N. 14. ibi ¶ Quod etiam extendit fauore reip. ¶

Adde Ludou. decif. 26. nu. 5.

N. 15. ibi ¶ in terminis, in quibus causa reperitur. ¶

- 14 Quod tertius † auditur in terminis, in quibus causa reperitur Giurb. decif. 1. Nouar. prax. elect. for. q. 18. sect. 2. Ricc. collect. 2284. ver. ipsa causa. Aff. decif. 235. num. 2. Benintend. decif. 75. nu. 4. Magon. decif. Lucen. 96. num. 22. Viu. decif. 291. & an faciat superferre in causa Couar lib. pract. qq. c. 14. post nu. 4. Ludou. d. decif. 26. nu. 26. D. de Franch. d. decif. 261. post nu. 12. & ibi Amen. & Viscon. add. quem vide etiam in d. conclus. tertius,

tertius, *Barbat. dist. glo. 3. nu. 17.* Sed an possit fit examinari facere testes, si post publicationem in causa comparuit *Novar. ad prag. collect. 220. nu. 19. & 20.*

stet beneficium esse concedendum *Gallupp. ubi sup. nu. 16.*

Joseph Mele.

N. 16. ibi ¶ censuimus beneficium primum, & secundum successiue esse concedenda. ¶

SVMMARIVM.

Hanc decis. refert *Thor. in 2. p. compen. in ver. beneficium*, sed contrarium videtur sentire *Novar. in prax. elect. for. q. 18. sect. 2. vbi*
 16 firmat beneficium † electionis fori competens miserabilibus personis minimè cōpetere quando comparent, vti tertij, & ita obtinuisse testatur in facti contingentia, & in ea. q. 18. nu. 16. firmat etiam, quod prae-
 17 clusa via † principali viterius probandi erit etiam praeculsa via, tertio pro suo interesse comparenti *Gratia. decis. 147. Præc. Marc. decis. 161. p. 2.* quos refert, & sequitur *Ricc. collect. 2284.* Verum in hoc cum illa
 18 distinctione procedendum est, quod aut tertius ignorauit litem, & potest de nouo testes producere etiam, quod veniat post didicita testificata, vt per *Bar. hic cit. in l. si per lutorio ff. de appell. Affl. decis. 235.* aut sciuit litem motam, & non poterit audiri nisi super nouis, non autem super isdem, vel contrarijs per tex. vulg. in c. fraternitatis de
 19 testib. Aliam distinctionem refert *Vrsill. ad 4. Affl. decis. 235.* ex mente *Affl.* quod aut tertius venit ad coadiuuandum, aut de per se principaliter pro suo interesse. Primo casu, aut sciuit litem motam, & tunc audietur in eo statu, in quo causa reperitur *Crauet. consilio 4. nu. 3. Gail. lib. 1. obser. 70. nu. 4.*
 20 quod limitat in personis † priuilegiatis quibus competunt beneficia etiam si veniant ad adiuuandum alium *Affl. decis. 15. Conarr. d. c. 14. nu. 3. Ludo. d. decis. 26. nu. 5.* & fuit decum in hac decis. & id quod dicit de personis priuilegiatis extendit *Ludo.* ibi vt sit idem etiam si interesse Reip. & habetur hic n. 14. aut ignorauit litem motam, & potest novos testes inducere, nisi fuisset persona supposita militiose, vt per *Affl. d. decis. 235. nu. 5.* de quibus distinctionibus vide *Barba. ubi sup. num. 18. & 19. Novar. d. collect. 220. nu. 19.*
 21 Sed an beneficia † concedenda sint tertio venienti in causa post introductionem causæ pro suo interesse, quod non *Gallupp. in prax. p. 2. cap. 28. num. 15.* refert decum in S. C. iunctis aulis nouissime *Thor. in 2. p. Compen. ver. Beneficium, an concedi debeat*
 22 tertio fo. 45. qui similiter in seq. ver. refert decum, quod neq. tertio venienti ante introductionem causæ, si de iure suo non cō-

- 1 Scriptura an possint presentari post conclusum in causa, & pract. & n. .
- 2 Cause in Regno sunt summarie, & in eis proceditur sola facti veritate inspecta.
- 3 Conclusio in causa fit cum termino, & reueruatione producendi scripturas etiam quod non exprimitur.
- 4 Scriptura, qua sunt presentande post conclusum debent esse publica, vel priuata, que fidem faciant.
- 5 Instrumentum non habens subscriptionem testium in numero opportuno, an fidem faciat.
- 6 Copia scripturae priuata, an fidem faciat.
- 7 Scriptura priuata habens solam fidem, & subscriptionem Notary, an fidem faciat.
- 8 Clauisularum summarum simpliciter, & de facto sola veritate inspecta materia.
- 9 Testes examinari possunt post publicationem, & conclusionem quando proceditur sola facti veritate inspecta, & de veritate num. 10.
- 10 Scriptura priuata si producitur facta conclusione in causa, & producere voluerit testibus comprobare, an probatio admittatur.
- 11 Scriptura priuata non recognita non probat neq. fidem facit.
- 12 Scriptura priuata recognita qualiter facienda, & quod modis n. 14 & an fieri possit per procuratorem nu. 15.
- 13 Declaratio principalis post conclusum peti non potest.
- 14 Scripturam priuatam recognoscere, an cogatur, si tantum subscriptio fuerit ostensa, vel sit exhibenda integra.
- 15 Scripturam priuatam iudex, an cogere possit ad recognoscendum.
- 16 Scriptura recognita si fuerit petita, an possit peti remissa causa.
- 17 Depositio principalis vsq. ad quod tempus peti possit, & an facta conclusione in causa sita nouella prag.
- 18 Depositio principalis, an possit peti in materia litterarum cambij.
- 19 Depositio principalis, an fieri possit per Procuratorem.
- 20 Termini ad concomitandum materia.

- 24 *Terminus ad concomitandum, an concedendus, si non fuerit petitus terminus ad impugnandum.*
 25 *Terminus ad concomitandum post publicatam & conclusum in causa, an detur in scripturis priuatis.*
 26 *Scriptura, quæ possunt concomitari.*
 27 *Termino ad concomitandum concessio, conuentus potest contra scriptores probare.*
 28 *Terminus ad impugnandum scripturas, si petitur quando causa est in limine expeditionis, an concedendus.*
 29 *Termino concessio ad concomitandum, qui articuli admiſcendi.*
 30 *Termino ad impugnandum concessio, quid articulandum.*
 31 *Interrogatio, an admiſcatur ante, & post litem contestatam.*
 32 *Interrogationes in qua parte iudicij fiant, & quid de interrogatione si tenet, & possidet 33.*

AD DECIS. XLI.

D Ecif. huius mentionem facit D. Gait. tra. de cred. c. 2. tit. 8. n. 2974. fo. 186. & nu. 3033. fo. 189. Tbor. in Compend. decif. 2. p. in ver. Recognoscere.

In prin. ibi ¶ post conclusum in causa recipiuntur scripturæ, tam publicæ, quam priuatæ. ¶

- 1 An scripturæ post conclusum præsentatæ ponendæ sint in processu *Maran. p. 6. at. 8. nu. 47. cap. 126. quem adducit Rouit prag. 2. de iuris. inui. non turban. nu. 102. & add. quod non modo scripturæ post conclusum præsentari post conclusum, sed præticatur etiam præsentari vsq; ad listæ affixionem, ac etiam tempore relationis causæ testatur D. Reges Tapp. in pragm. 14. secundum eius compilationem de ord. iud. lib. 3. iu. reg. fo. 173. & hoc*
 2 quia causæ ¶ in regno sunt summariz, & in illis proceditur sola facti veritate inspecta, vt per cap. reg. detestantes, & hic num. 2. *Vifcon. in concl. incip. instrumenta, & alia scripturæ fo. 123. apud quæ multa, & quod propterea si fiat conclusio non præcluditur via præsentandi scripturas, imò vt innotescit etiã infimis procuratoribus semper Conclusio ¶ fit cum termino præsentandi scripturas, de qua praxi Maran. in suo aureo. specul. p. . . . Muscatell. prax. S. C. glo. conclusio. n. quibus add. Gallupp. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 27. nu. 7. fo. 218. qui sub iit, quod licet non fieret expressè reseruatio in cõclusionem præsentandi scripturas ex antiqua prætica semper intelligitur facta ex D. de*

Franch. decif. 631. ver. an verò.

Sed descendendo ad hanc decif. dicit Af.

- 4 *fiel. decif. 272. quod scripturæ ¶ quæ præsentantur post conclusum intelliguntur scripturæ publicæ, vel priuatæ, quæ per se aliquā fidem faciunt, vt ibi per Aff. num. 2. & per Ang. in i. scripturas C. qui pot. in pigno. prout est scriptura tino teste notata, vt Vrsil. ibi, & Genoa de scrip. priua. lib. 1. 3. confid. fo. 67. D. de Franch. d. decif. 631. col. 1. 2. & 3. Vifcon. d. concl. instrumenta, vbi quid de instrumento ¶ non subscripto à testibus in numero oportuno seruata forma Conſtit. Regni. nam alias scriptura priuata regulariter non probat Genoa lib. 1. q. 4.*
 6 Et quid de copia ¶ scripturæ priuatæ *Genoa in d. tra. fo. 59 Rouit. prag. 1. de fid. instrum. nu. 9. vide Aff. dec. 282. & l. procurator ff. de edendo, quæ adducit Rou. prag. 2. de iuris. inui. non turban. nu. 103.*
 7 Et an scriptura priuata habens solam fidem, vel subscriptionem Notarij plenè probet *glo. in l. 1. ver. inferenti in fin. C. de apo. pub. lib. 10. vide D. Conſil. Rouit. pragm. 1. de Notar. nu. 22. Gait. in tra. de cred.*

N. 2. ibi ¶ vt procedatur in hoc Regno sola facti veritate inspecta. ¶

- Ista prag. Reginæ Isabellæ, de qua mentionem facit author, est prag. 1. quæ incip. dispendia litium sub tit. de ord. iud. secundum ordinem *Consiliar. Rouit. ad cuius Commē. recurras circa dispositionem illius, & de*
 8 clausulis summariz ¶ simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta; de quib. omnibus etiam ad saturitatem videre poteris, *Mising. cent. 2. obser. 44. & cent. 3. obser. 70. Lanfran. de Oria in Clem. sepē de verb. signif. Marcell. Calā in Commē. ad d. prag. dispendia, cum qua concordat cap. detestantes, vbi Marcell. Calā super claus. sola facti veritate inspecta nu. 57. fo. 43. citat cons. Bello nu. 63. plures sunt dubitationes num. 11. ver. similiter licet post conclusionem, vbi quod quādo proceditur sola facti veritate inspecta*
 9 possunt ¶ nedum facta publicatione in causa, sed etiam post conclusum examinari testes, quia sollempnitas, & rigor, & alia de iure ciuili introducta reiciuntur sequitur *Afin. in sua prax. iudit. 9. 3. cap. 18. nu. 1. ver.*
 10 *præterea etiam, sed tu de veritate ¶ huius dicti vide Ozaſch. decif. 1. nu. 26. ver. virtute etiam huius clausula.*

N. 3. ibi ¶ si post conclusum in causa præsententur scripturæ priuatæ, & per præsentantem petatur, quod aduersarius illas recognoscat. ¶

Sed

12 Sed facta ¶ conclusione cum termino, vel reservatione producendi scripturas si producitur scriptura priuata sine testium subscriptione, & produens voluerit illam testibus comprobare, an talis probatio admitti debeat vide *Ricc. in add. ad d. D. de Franch. decis. 261* vbi refert decis. S.C. quā prius retulerat *Thor. in Compen. decis. ver. conclusionē factā fo. 107. col. 1.* cuius non meminit *Ricc.*

Et quando testibus non est comprobanda, sed re cognoscenda, quod est necesse 12 ad hoc, vt probet scriptura enim priuata ¶ non probat neq; si dem facit, nisi fuerit recognita *Genus. de scrip. priuat. lib. 1. q. nu. 3. fo. 6. l. instrumenta. Q. l. rationis iunct. l. exemplum C. de probatio. Quālibet debeat fieri 13 recognitio, docet post alios Rebuff. de Cbriograph. recognit. Genus. d. tra. q. 1. §. 4. nu. 4. fo. 15. & fo. 55. 10. Noppen. decis. 46. nu. 27. 14 Et quot modis ¶ possit fieri recognitio scripturæ priuatæ *Seaccia cit. per Genus. vbi 15 sup. num. 1. & 1. 1. & nu. seq.* vide si recognitio fieri possit per procuratorem, & si sit præcisè necessaria, vel non, & de supradictis omnibus, & alijs vide nouissimè, & ad futuritatem *D. Gait. tra. de cred. cap. 2. tit. 8. d. 16 nu. 260. fo. 158. & quod fieri ¶ possit post conclusum in causa habetur hic, vide Gait. vbi sup. nu. 30. 31. & seq.* Non tamen potest peti declaratio principalis, Scaglio. in prag. cursu dilationum, & sic receptum in prag. retatur *Gallupp. in recen. prag. S.C. p. 2. c. 27 nu. 5. & maximè hodie ex Nouell. prag. Ill. Com. de Lemos delli 28. cap. cap. 7. nisi in casu ibi expresso.**

17 Et an recognitionem apocæ ¶ compelleretur facere si fuerit tantum ostensa sub scripto, vel sit exhibenda integra apoca, dic, quod integra apoca est exhibenda *D. de Franch. decis. 304. quem ad hoc citat Rou. prag. 8. de fals. in fin. Gait. vbi sup.*

18 Sed an iudex possit ¶ cogere ad recognoscendum scripturam priuatam vide omnino *Viscon. in concl. incip. Iudex potest compellere.*

19 Et si fuerit petita ¶ recognitio, an possit peti remissio causæ vide *Rouit. in prag. 64. sub tit. de offit. procurat. Cesar. num. 49. cum multis seq. Muscatell. in prag. S.C. glo. competentes num. 99. D. de Franch. decis. 190. Viscon. vbi sup. in fin. fo. 133.*

N. 4. ibi ¶ cum depositio principalis in qualibet parte iudicij peti possit. ¶

20 Depositio ¶ principalis vsq; ad quod tempus peti possit *Thor. post D. per eum cit. 2. p.*

comp. ver. depositio fo. 131. Sed an hodie depositio principalis peti possit, facta conclusione ob nouellam prag. sup. mentionatam, vide *Thor. in Compen. decis. 2. p. ver. tēpus dicendi de nullitate fo. 678.*

21 Et an depositio principalis possit peti in materia litterarum cambiij vide *Thor. in Compen. decis. ver. depositio principalis fo. 145* quem vide in d. ver. de alijs materiam concernent. & in 2. p. in eo. ver. & de prax. huius depositionis vide post *Muscatell. Maran. & Rouit. per eum relat. Gallupp. in prag. S.C. p. 2. c. 18. Mauris. Apicell. alleg. 4.*

22 Et de depositione ¶ procuratoris *Thor. in 2. p. ver. depositio specialis fo. 133. Gallupp. vbi sup. n. 27. videas quoque in materia Ricc. collect. 141.*

N. 4. ibi ¶ & proinde sit dandus nouus terminus ad coadiuuandum. ¶

23 De isto termino ¶ ad concomitandum vide *Viscon. in conclus. incip. terminus ad concomitandum, de quo etiā vide D. Reg. Tapp. 24 vbi sup. nu. 2. Et an ¶ concedi debeat iste terminus si non fuerit prius petitus terminus ad impugnandum vide Thor. in 2. p. Cōpen. ver. terminus ad concomitandum fo. 679.*

25 Et an post publicatum, vel conclusum ¶ in causa detur iste terminus in scripturis priuatis *D. de Franch. decis. 631. vide Thor. in 1. p. Compen. ver. terminus ad concomitandum fo. 539.*

26 Et quæ scripturæ ¶ possunt concomitari *D. de Franch. d. decis. 631. vbi dixi Carau. rit, 238. nu. 3. Viscon. vbi sup. Affl. & Vrsill. hic cit. Muscatell. in prag. S.C. p. 7. glo. conclusio nu. 3. & glo. presentatas in prin. vbi etiam quæ dicantur scripturæ priuatæ.*

Et quod quando conceditur iste terminus 27 nus ¶ producenti scripturas poterit conuentus probate contra illas scripturas *D. Tapp. vbi sup. nu. 4. Marfil sing. 168. quem post add. fin. in consuet. Neap. incip. infrumē tum tit. de iure quart. ver. flante statuto refert Gallupp. p. 2. c. 27. n. 1. fo. 219. eius prax. 28 & si petitor terminus ¶ ad impugnandum scripturas presentatas à parte quando causa est in limine expeditionis, an sit concedendus *Thor. in 2. p. Compen. ver. terminus ad impugnandum fo. 688.**

29 Sed dubium est, an articuli ¶ producendi in hoc termino debent respicere concomitantiam, & coadiuuantiam scripturarum tantū, quod sic, alias dicentur articuli impertinentes, & daretur occasio post publicatum articulandi de deo cōtraria, contra tex. in c. fraternitatis de testib. faciūt dicta

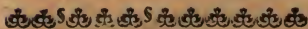
dicta per *D. Reg. Tapp. lib. 3. iur. reg. rub. de*
art. impertinet & reyciend. in prin. fo. 173. &
 per *D. de Franch. d. decif. 631. in fin. & si cō-*
 trarium diceremus, necessariò esset conclu-
 dendum, quod id esset probare, & non
 coadiuuare, concomitare, vel cōprobare.

Et aduerso, quia diximus, quod conuen-
 30 to t̄ detur terminus ad impugnandum, an
 detur circa contenta in eis *Ann. sing. 102.*
& seq. Viscon. qui alios refert conclus. incip.
terminus. Petr. ad Casy. decif. 68. lit. C. fo.
183.

N. 7. ibi ¶ in quacunq; parte iudi-
 tij, vel ad partis instantiam, vel ex offi-
 cio litigatores interrogare ¶

- 31 An interrogatio t̄ admittatur tam antè,
 quam post lit. cōtestatam vide *Marfil. sing.*
55. Casy. decif. 15. Noftrates Regnico. in Cō-
flit. partes in iudicio, Meno. de arbitr. cas. 33.
Marā. in aur. spec. 4. p. d. q. Rou. optimè prag.
6. de ord. iudit. Ann. conf. 58. & in qua par-
 32 te iuditij fiant t̄ interrogationes de *Frāch.*
decif. 2. 63. num. 10. Meno. de prafump. lib. 1.
prafump. 9. 62. ad quos se remittit Rou. ubi
 33 *sup. nu. 11. & de interrogationibus t̄ si te-*
net, & possidet Rouit. ibi n. 5. ponit practi-
cam, & D. Reg. Tapp. in d. Confliit. partes in
iuditio sub tit. de interrog. litig. fo. 121.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Inuentarij tempus conscribendi, incipiendi, &
 per h̄r. finiendi nu. 2. & nu. 3. & quid in
 inuentario tutoris.
- 4 Inuentarium si non confecit h̄res infra
 tempus à iure statutum, confunduntur
 aēiones, quod quomodo intelligatur nu. 5.
 & quid si plures sunt filij, qui se immi-
 scuerunt, et adfunt maiores, et minores, an
 restitutio minorum profit maioribus.
- 6 Inuentarium si confecit h̄res non tenebitur
 ultra vires hereditarias, secus si non con-
 fecit.
- 7 An procedat in Fisco.
- 8 An in Ecclesia.
- Inuentarium per Laicum h̄redem Clerici in
 qua Curia conscribendum.
- 9 Inuentarij tempore durante h̄res neq; con-
 uenire neq; conueniri potest, sed fallit in
 multis casibus nu. 10. De forma inuenta-
 rij conscribendi.
- 11 Regnum istud pro vna prouincia accipitur

12 Prorex est caput supremorum Tribunalij
 vniuersalem iurisdictionem habent super
 toto Regno.

AD DECIS. XLII.

Compendiat decif. istam nouissimè
Tbor in 2. p. Compen. in ver. inuen-
tarium.

N. 1. ibi ¶ non inuare h̄redem
 tanquam confectum post trimestre
 tempus. ¶

- 1 De tempore t̄ conscribendi inuentarij vi-
 de *Ricc. collect. 463. Causal. de tuto. nu. 80. Pa-*
po. lib. 1. arrest. 5. Guid. pap. decif. 571. & infra
 quantum tempus tutor inuentarium conscri-
 biat *Meno. de arb. cas. 174. ad quem se remi-*
ttit Amen. ad de Fran. b. decif. 206. num. 10.
- 2 Et quando incipi, & finiri t̄ debeat in-
 uentarium vide *Vrsill. ad Affl. decif. 66. Ma-*
go. decif. Lucen. 40. nu. 3. Crassl. in ver. inuen-
tarium Bero. q. 62. alios adducit Viscon. in
concl. incip. h̄res post mortem circa med.
 apud quem de alijs circa inuentarium.
- 3 Quod debet t̄ incohari per h̄redem,
 vel eius legitimum procuratorem intra 40.
 dies à die delatæ h̄reditatis, vel aditæ, ita
 quod postquam sciuit eū, de cuius h̄redita-
 tate agitur, defunctum, & delatam sibi h̄-
 reditatem, & postquam eam adiuit, & in ea
 se immiscuit ultra id tempus non potest, vt
 per *glo. in l. is potest ff. de acq. h̄ar. & perfici*
potest infra alios 40. dies vt est glo. in l. fin.
- 4 *S. fin. autem C. de iur. delib. Infra quod t̄ tem-*
 pus si non cōfecit inuentariū si quas aēio-
 nes habet contra defunctum aditione con-
 fusæ intelliguntur, nec quicquam amplius
 de h̄reditate deducere poterit, quia non
 potest esse debitor, & creditor h̄reditatis
l. si reus ff. de duo. rei. quod quidē cessat cōse-
cto inuentario, cuius beneficium operatur,
 quod aēiones non confundantur, sed h̄res
 habet similem formam cum alijs credito-
 ribus *d. l. fin. S. si vero, ubi glo. Sed quid si lō-*
 go intervallo non intereunte moram pur-
 gavit conscribendo inuentarium, vide quz
 dicit *Plot. in inuen. tuto. in l. si quando S. 9.*
nu. 26. de in lit. iur. fo. 129.
- Et quid si plures sint filij, qui inconsultò
 se immiscuerunt h̄reditati paternæ, quorū
 alter erat minor, an si non confecerunt in-
 uentarium infra tempus præfixum, restituo,
 quz competit minori aduersus præ-
 dictam immixtionem, ad conscribendum
 inuentarium profit maioribus, quod sic
Sforz. Odd. in tract. de rest. in in. p. 1. q. 46. art.
5. per tot. in 4. exemplo. refert nouiss. Barbat.
 de

de assisen. glo. 12. nu. 58. ver. quantum exemplum fo. 232.

Sed illud quod diximus, quod cessante inuentario † confunduntur actiones, & quod hæres nihil deducere poterit procedit quoad actionem, & obligationem, secus, quoad retentionem, quia potest illud retinere in restitutione fideicommissi, vt *l. si debitor, & l. pater ff. ad l. falc. C. de in l. ita tamen § si ex Trebell. ff. ad Trebellian.*

6 Studeat autem semper hæres † conficere inuentarium intra legitima tempora, & cum requisitis sollempnitatibus, quia inuentarij beneficium tribuit hæredi multa comoda præfertim, quod non tenebitur ultra vires hæreditarias, sicuti tenebitur si non conficiat *d. l. si. §. & si præfatam.* Quod

7 an procedat † in hisco vide *D. Regem. Constit. in l. 1. C. de pen. fisca lib. num. 157. & seq. C. uall. com. cont. comm. q. 822. & an in Ecclesia*

8 *lia † D. de Franch. d. c. 536 nu. 30. vbi multa dixi, ad hanc materiam, Viscent. in concl. incip. Ecclesia hæres instituta fo. 64. dicā inf. ad decif. 58. nu. . vbi dixi de alijs. Et inuentarium per laicum hæredem Clerici in qua Curia debeat fieri Ecclesiast. vel seculari, vi de Guid. pap. de c. 267. cuius meminit Petr. ad Gram. decif. 10. nu. 15.*

9 Et an durante † supradicto termino inuentarij hæres possit conueniri, vel conuenire vide *D. Auth. inf. decif. 79. D. de Franch. decif. 352. vbi add. Surd. in tra. de alimen. tit. 8. priuileg. 11. nu. 1. Viscon. d. concl. hæres, qui*

10 ex *Surd. colligit quinque † casus, in quibus durante dicto termino potest hæres conueniri in vers. hinc etiam hæres durante dicto tempore, & de vno casu, quod si hæres inuentarium antè trimestre tempus consecraret, quod possit conueniri Cepoll. caus. 223. alios cumulat Merlin. de legitim. lib. 5. tit. 3. q. 5. per tot. V. u. som. opin. ver. exceptio opposita per baredem D. Rouit. prag. 26. de feudo, nu. 18. fo. 269. Boer. decif. 41. nu. 8. dixi ad d. D. de Franch. decif. 536. vbi multa reperies quæ hic nõ repeto, & habes integros trac. in hac materia ad quos recurras. Et de modo, & norma inuentarij consiciendi disertè, & assabre Det. conf. 633. in 5. p. vol. 2. fo. 21. d. num. 2. vsq; ad nu. 16. post illos, qui integros, trac. ediderunt.*

N. 12. ibi ¶ Regnum Neapolitanū pars Italiæ vna prouintia est. ¶

11 Quod Regnum † hoc Neap. accipiat pro vna prouintia *D. de Franch. dec. 622. nu. 2. vbi addidi Ass. idem dicentem in Constit. Sancimus de iur. protom. nu. 2. M. Ant. Surg. de Neap. Illustrat. lib. 1. c. 12. nu. 62. Luc. de*

Penn. in l. fin. C. de discuss. lib. 10. Ass. decif. 109. D. de pont. in trac. de pot. proreg. tit. de prouif. fieri solit. §. 3. num. 16. Lucas de Penn. quem citat Frece. de subfeud. lib. 1. tit. de off. mag. inf. num. 6. Barbat. de assisen. glo. quod nu. 36. & idèd regnum dicitur vna prouintia, quia est sub vno prorege † qui est caput supremorum tribunalium iurisdictione vniuersalem habent super toto Regno, vt de M. C. quæ est caput Regni, & illius caput Prorex testatur Surg. vbi sup. ad quem recurras, quia multa notab. reperies, & ad prædicta Viscon. in concl. incip. Regnum, vbi de laudibus Regni plura.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 *Surdus, & mutus dicuntur iuris resistentiam habere in feudo.*
- 2 *Surdus, & mutus, an possint feudum in Regno habere.*
- 3 *Mutus, & surdus, & quilibet hæres in feudo, pro quo præstatur quid annuum succedit.*
- 4 *Feudum pecunia emptum, an dicatur proprium feudum.*
- 5 *Seruitium an sit de substantia, vel de natura feudi.*
- 6 *Seruitium non est de feudo sed pro feudo.*
- 7 *Seruitia iur. incerta, & occasionaliter possunt euenire, vel non euenire.*
- 8 *Fidelitas feudi est de substantia feudi.*
- 9 *Seruitium quotuplex est in Regno.*
- 10 *Adoha quid remiss.*
- 11 *Seruitium personale quando Vassallus tenetur præstare.*

AD DECIS. XLIII.

DE casu huius decif. meminit *D. Reg. de Tapp. in Commen. cap. reg. 35. quod incip. Item quod prædicti officiales nu. 6. lib. 2. iur. reg. fo. 116. & iterum in Constit. officia, quæ personis nu. 17. d. lib. 2. fo. 127. vbi enumerat Reg. Consiliarios, qui in hac decif. interuenerunt, & ibi inserit per extensum omnes allegaciones pro vtraque parte, & de ea nouissimè Thor. in 2. par. Compen. decif. Regn. ver. feudatarius fo. 210. Cui adde, quod surdus † mutus, & mancus iuris resistentiam dicitur in feudo habere, vnde docendum est de priuilegio dispensatiōis *Ass. decif. 361. nu. 15. vide l. fer. in f.**

in c. imperialem §. illud de prob. feud. alie. per Feder. Luc. de Penn. in l. si coloni q. 30. de

- 2 agricol. & cens. lib. 11. & si mutus & surdus possunt habere feudum in Regno vide Amen. ad D. de Franch. decis. 20. n. 5. vbi meminit huius decis. & D. Tapp. sup. cit. & vide Tbor. in 1. p. ver. feudum fo. 211. vbi de gibboso Principe Scalez. Illud tamen est verum, quod & mutus, & surdus, & quilibet heres in feudo, pro quo praestatur quid annuum, succedit Bald. conf. 136. vol. 1. Soc. conf. 167. circa vol. 1. Camill. de Curt. diuers. iur. feud. cap. licet autem nu. 5. fo. 83. vide si conferunt tradita per Rouit. prag. 4. de feud. nu. 30. fo. 212. & de materia huius decis. vide aliam decis. 79. infra in 2. p. quae de recenti ad manus peruenit, vbi addo.

N. 16. ibi ¶ indistinctè feudum potest acquiri per pecuniam. ¶

- 4 Feudum pecunia & emptum, an dicatur verè, & propriè feudum Cam. de Curt. in d. cap. Reliquum est n. 9. & in d. cap. licet autem nu. 10. fo. 80.

N. 23. ibi ¶ seruitium nanq; est de natura, non de substantia feudi. ¶

- 5 Quod seruitium & non est de substantia sed de natura feudi ex Theorica And. tenet Cam. de Curt. d. cap. reliquum est nu. 3. fo. 79. à ter vbi subdit ea, quae hic habentur nu. 2. de quo Rouit. prag. 19. de offit. procur. Cef. n. 3. & si seruitium est de substantia, vel de natura feudi vide Capibl. prag. 8. p. 1. nu. 8. de Baro.

- 6 Et quod seruitium & non est de feudo, 7 sed pro feudo, & quod seruitia & sunt incerta, & occasionaliter possunt euenire, vel nō euenire Theodor. alleg. 81. nu. 20. & seq. qui nu. 7. quod fidelitas & est de substantia feudi non seruitium, & nu. 14. & an seruitium sit onus feudi idem nu. 12. & quotuplex sit 9 seruitiū & in hoc Regno vide Cam. de Curt. cap. cum igitur num. 40. & seq. fo. 40. apud quem vide multa ver. seruitium.

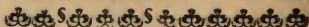
N. 31. ibi ¶ seruitium personale sublatum est, & seruitutum in pecunia, quam adhoamentum, seu adhoam nuncupant. ¶

- Idem ad litteram dicit Camill. de Curt. praeit. loco n. 47. & quomodo taxetur adoha Rouit in prag. de nu. 51. fo. 284. & prag. 19. de offit. procur. Cefar. in qua prag. nu. 2. dicit 10 quod sit & adoha, & alia multa circa adohā, siue adohamentum, & Nouar. collect. 166. super prag. nu. 20. & seq.

- 11 Quando vero Vassallus & teneatur prae-

stare seruitium personale vide D. Reg. Tapp. in rub. de constitut. Prin. c. 4. n. 60. quem locum ipsemet citat in constit. off. qua personis nu. 17. in fin. lib. 2. iu. reg. fo. 127.

Joseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Vxori datur retentio mortuo marito in bonis illius donec dotes ei restituantur, idem in filio nu. 2.
- 3 Filio an detur retentio dotis matris, donec ei ab illa redditis fuerit computus administrationis.
- 4 Retentio an detur pro legatis in testamento minus sollempni relictiis, pro quibus non datur actio, & an detur legatario.
- 5 Posseio in dubio iure familiaritatis praesumitur.
- 6 Vxor cum marito possidens dicitur iure familiaritatis possidere.
- 7 Vxor post mortem viri tenetur declarare animum suum quo titulo possideat, & quo tempore possit hoc declarare.
- 8 Filius an teneatur declarare animum suum circa possessionē rerum personarum, et 11.
- 9 Creditor cum constituto, & praeario, passioq; de capiēdo, an possit petere associationem fam.
- 10 Haeres potest possessionem vacantem propria auctoritate apprehendere.
- 11 Filius praesumitur titulo utiliori sibi possidere, & an, & quando praesumatur, vel non praesumatur hereditatis paterna aditio, & cautela super hoc.

AD DECIS. XLIV.

B Is de hac dec. meminit Tbor. in 2. p. Compen. decis. in ver. vxor el. 1. & 2. cui adde, quod mortuo marito mulieri competit & retentio in bonis illius pro dotibus, donec dotes restituantur Capp. decis. 119. nu. 3. Gram. decis. 58 num. 3. & decis. 92. nu. 19. Bal. nouell. in tra. de dot. priu. 6. 13. lim. Muscatell. in pr. x. de appell. glo. adiudicantur nu. 61. Ri c. collect. 191. Maxill. ad consue. Bari in consue. marito ad inopiam vergente num. 27 fo. 73. & adde ad hanc decis. tradita per Pascal. in tra. de vi. pa. po. p. 4. cap. 1. n. 28. & seq. & per Cartar. decis. 73. exeq. Genue & Ioseph Ludov. decis. Perus. 109. in prin. quae videtur aduersari huic decis. vbi Ludov. dicit id non modo & proce-

procedere in vxore, verū etiam in filio per alleg. per eum nu. 2. quibus adde *Muscatell. vbi sup. nu. 69.*

- 3 Sed an ē contra ꝑ filius possit dotem matris, quæ tutelam ipsius administravit retinere donec reddiderit computum administrationis vide *decis. D. de Franch. 642. vbi dixi late Vifcon. in concl. incip. filius, an possit n. 97. vbi cumulat multos pro negatiua, & in addit. ad d. D. de Franch. decis. 642. & vide Ricc. collect. 1917. vbi adducit *conf. ciu. Gram. 114. nu. 11. & testatur decimū in S. C. Pasca. de vi. pa. po. p. 3. e. 10. nu. 43. Tbor. de retentio, vel compensatio fo. 485. & in seq. incip. retentio dotis Mofes. in add. ad p. 7. q. 15. & 16. nu. 5.**

N. 2. ibi ¶ licere mulieri etiam pro legatis à marito relictiis. ¶

- 4 Adde quod datur etiam ꝑ retentio quando non datur actio, vt in legatis relictiis in testamento minus sollempni *Cypre decis. 89. quam adducit Ricc. collect. 191. in fi. & adde hic Cartar. omninò videndū sup. cit. decis. 73 & quod legatarius si sine vitio adeptus est possessionem rei legatæ, illius ei datur retentio Tbor. in 2. p. Cōp. ver. legatarius fo. 321.*

N. 3. ibi ¶ quod mulier etiam iure familiaritatis possidens. ¶

- 5 In dubio possessio ꝑ iure familiaritatis præsumitur no. in l. qui iure familiaritatis ff. de acq. poss. quæ exornat more suo decisionibus Ricc. in collect. 1293. vbi adducit *decis. Cacheran. 140. decis. Ludo. Perus. 69. & Lucen. 641. quod vxor ꝑ possidens cum marito præsumitur iure familiaritatis possidere.*

N. 4. & 6. ibi ¶ post obitum viri non declarauit animum suum. ¶

- 7 An mulier ꝑ post obitum viri teneatur declarare animum suum habes hanc *decis. cū qua corcordat Achill. de ea possess. & proprietatis. & Paleot. dec. 422. vide Barz. dec. Bonon. 73. n. 3. et seq. Pascual vbi sup. ied cōtra hanc decis. videtur decis. 305. Ludo. Perus. 109. qui tenet quod requiritur declaratio omninò, vel saltem tempore turbationis, quod opus est aliqua declaratio prout in d. *decis. Achill. & Paleot. quibus adde Causal in tra. de usufr. mul. relicti n. 201. & an. filius ꝑ teneatur animum suum declarare quando possidet bona patris vide inf. n. 10**

N. 6. ibi ¶ creditor qui habet rē hypothecatā debitoris pōt si vacua sit possessio illā apprehēdere propria auctoritate pro conseruatione sui iuris. ¶

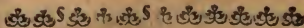
- 9 Adde quod creditor ꝑ cum constituto, & præcario pactōq;de capiendo habens iultu mentū contra suū debitorem pōt petere à Iudice associationem super bonis debitoris ipso non citato *Vifcon. concl. incip. creditor, qui publicum, quod impugnatur Roust. prag. 1. de conseruato. cit. per eundem Vifcon. qui tandem pro concordant. opm. in fin. distinguit, vt ibi per eum.*

- 10 Sed quod possessio vacans ꝑ potest ab hærede propria auctoritate occupari *Ludo. d. dec. Perus. 69. n. 4. & 13. & an à legatario Tbo. in 2. p. Cōp. in ver. legatarius fo. 321.*

N. 10. ibi ¶ quod filius in domo, vel alia re paterna remansit, quæ specialiter, vel generaliter pro dote materna erat obligata non videtur hæreditatem patris adire, sed pro dote materna insistere. ¶

- 11 Adde quod filius ꝑ non præsumitur hæreditari pateris re se inmisceat, nisi animum suū declarauerit se esse heredē *Meno. lib. 4. præf. 99. n. 4. filius. n. pōt retinere bona ex titulo sibi vtiori, & non vt hæres iux. no. per Bar. in l. gerit ff. de acq. hered. Crauett. cōf. 33. n. 11. quod procedit in præsuppta hæreditatis aditione, secus quando sumus in expressa, nā quando sumus in præsumpta probatio in contrariū recipitur, quando docetur alio titulo possedisse, & possidere potuisse, quia præsumitur vtiori titulo possedisse, vt per Bar. d. l. gerit, quia vna præsumptio tollit aliā vt optimè declarat Cornaz. decis. Lucen. 112. præsertim nu. 16. dixi ad D. de Franch. decis. 536. n. 7. optimè *Consiliar. Pascual. in tra. de virib. patr. pot. p. 4. c. 1. n. 22. fo. 437 & in hoc ad euitandum controverfias tradit cautelam Altimon. in prax. tutel. p. 2. ver. vtiliter agat, & contrabat n. 52. & seq. fo. 182.**

Ioseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Testes in testamento debent esse rogati, & de ratione n. 2. & intelligitur in omni testamento nuncupatio. & in scriptis nu. 3. & an sufficiat si sint vocati nu. 4.
- 5 Testium rogatus in testamen. an præsumendus, & si probandus quot testes requirantur num. 6.
- 7 Testes an præsumantur rogati si Notarius dicat presentib. test. vocatis, & rogatis, & quid

N

quid

- quod si dicat vocatis &c. nu. 8.
- 9 Testium rogatus, an sufficiat si fiat incontinenti absoluto testamento,
  - 10 Testes in testamento a quo debeantur esse, rogati à Notario, vel à testatore, & quid in contractibus.
  - 11 Notarius in testamento, an rogandus.
  - 12 Testium rogatus in instrumentis, an sit necessarius, & Notary, & an in matrimonio num. 13.
  - 14 Testes in solutione debiti in scriptis redacti debent etiam rogari declarari, ut nu. 16.
  - 15 Testes in probatione confessionis extra iudicialia, an debeant esse rogati.
  - 17 Testes septem in testamento de iure civili requiruntur secus de iure Cano quia sufficiunt duo nu. 18. & quales debeant esse n. 19. & quid in Regno.
  - 20 In dubio fauendum opin qua fauet religioni, & quia contrariam fecit Dynus fuisse damnatus.
  - 21 Testes quando sunt subscripti non est querendum si sint rogati.
  - 22 Testator an possit mandare, quod credatur uni testi.
  - 23 Duo specialia an, & quando possint concurrere.
  - 24 Milites & si possint testari quando, & quomodo volunt tamè in eorum testamētis requiruntur duo testes rogati, & de rōne n. 25
  - 26 Milites quot priuilegia habeant in testando.
  - 27 Milites qui sint qui gaudeant his priuilegijs, & an milites nostri temporis.
  - 28 Clerici gaudent yflem priuilegijs quibus, & milites in testando, & quot testes requirantur in illorum testamen. sed quid in Regno Sicilia nu. 29.
  - 30 In ore duorum, vel trium ex leg. diuina, stat omne verbum.
  - 31 Sacerdos ex vulgari dicto rusticorum sicut habet septem ordines, ita equipollet septem testibus.
  - 32 Religiosi magis fide digni, quam seculares.
  - 33 Testes sex seculares tantum probant quantum quatuor religiosi.
  - 34 Testes duo equipolent persona Paroebi. Testi confessori magna fides adhibetur.
  - 35 Testamentum conditum Venetys adhibitis duobus, vel tribus testibus valet. Item in Ciuitate Senarum. In Hispania, & Roma.
  - 36 Casus in quibus qui potest testari minari n. 7. test. nu. 37. 38. 39. 40. 41. ubi pri. est in Testamentum patris in liberos valet absq; nu. testium à l. requisito, tamen modo ipsius manu scribat.
  - 37 Testamentum ad pias causas valet etiam si coram testibus non sit lectum.
  - 38 Testamentum factum à rustico in rure non indiget 7. testibus.

- 39 Testamentum factum tempore pestis potest fieri coram duobus testibus.
- 40 Testamentum factum coram Principe valet sine numero testium.
- 41 Testamentum apud aëla valet coram 5. testibus, & quid si fiat coram duobus.
- 42 Verbum (requisiti) centum in c. cum testes quomodo intelligitur.
- 43 Testes duo sufficient in relictis ad pias causas, & quid si essent Monaci n. 44. vel inhabiles nu. 45.
- 46 Testes etiam si rogati non fuerint, sed ibi sortuito casu venerint valet testamentum.
- 47 Testamentum in liberos imperfectum, an valeat, & 49.
- 48 Clausula codicillaris virtus est supplere defectum sollemnitatis, non voluntatis, quae sicut ceterae substantiales censetur appposita de voluntate testatoris.
- 49 Testamentum imperfectum quod morte preueniens testator complere non potuit, alicui valet.
- 50 Statutum, vel consuetudo, an possit minuire sollemnitates testamentorū, & an consuetudo cuius initij memoria hominum non extat nu. 51.
- 52 Forensis, an possit testari secundum morem, consuetudinem, statutum, & priuilegium Ciuitatis in qua & statuitur.
- 53 Statutum dictans minorem num. testium in testam. quis condere possit.

AD DECIS. XLV.

QUAE continentur in hac decis. quā compendiat nouiss. 10. Bap. Thero in Compend. decis. reg. a. p. ver. testamentū recēsentur à Gugliel. de Bened. in repet. cap. Raynutus in ver. testamentū et l. a. n. 58. vsq; ad n. 69. de testam. ubi ponendo fundamēta omnia respondet nimis accuratè omnib. contrarijs. & demū disputato articulo ad partes concludit, prout fuit conclusum hic per S. C. non te pigeat illud videre, & miror, quod D. Author de illo nullam faciat mentionem.

In prin. ibi ¶ Et si test. nō sint rogati. ¶ In testamento testes t. debere esse rogatos aperta sunt iura l. haeredes palā §. in testā. ff. de testam. auth. rogati C. de testib. l. si §. fin. ibi excepto testā. C. de God glo. in §. ver. adhibitis insit. de testā. gl. in l. ad §. ff. de test. Boer. dec. 34 Socer. regul. 420. et q. cōis opin. de qua per Viu. in Sylu. cōm. opin. ver. testes in testā. Clar. in §. testam. q. 58. Mant. de coniect. lib. 2. tit. 1. num. 1. & 2. infinitos cumulat vltra prædictos glo. & authoritates Farin. tract. de testib. tit. de apposit. contra person. testium q. 62. nu. 134. fō. 120. vltra quos Memo. lib. 4. presump.

- 2 *presump. 8. nu. 13.* & quare † debent esse rogati testes in testamento idem *Farin. ibi nu. 136.* vt ex *Clar. & Mant.* tres assert rationes. Idemq; locum † habere tam in testamento in scriptis, & solenni, quam in nuncupatio firmavit *Farin.* ampliando regulam *loco cit. nu. 138.* post multos, quos allegat, vltra quos, vide *decif. Delpin. Fran. Marc. 193. nu. 7.* sed quid in testibus codicillorum *Rice. collect. 3078. 7. p.* & an sufficiat
- 4 † si testes sint vocati ad hoc, vt dicantur rogati. Idem *Farin. ibi nu. 140.* & in quib. alijs casib. testes debent esse rogati optimè more suo explanat doctissimus *Gait. in tract. de cred. c. 3. tit. 1. nu. 383. & seq.* post hæc scripta visus.
- 5 Et an rogatus † præsumendus *Meno. lib. 4. presump. 9. nu. 2. Farin. vbi sup. num. 143. & nu. 159. cum seq. Bened. vbi sup. post num. 89. Soc. vbi sup. reg. testes in testamento 3. Palen. qui alios allegat Clar. in q. 58. n. 7. Fran. Marc. decif. 193. nu. 6.*
- 6 Et si rogatus † probandus per quot testes erit probandus *Farin. vbi sup. nu. 159.*
- 7 Et quid si Notarius † dicat præsentib. talib. testib. vocatis, & rogatis, an præsumedi erunt rogati idem *Farin. ibi n. 144. & 161. & seq.* & quid qñ † dicit vocatus &c. idem *Farin. vbi sup. n. 164. Ang. à Gambaleonib. de test. ver. et Galuano, quod talis assertio probet rogitū Villalob. com. opin. lit. T. n. 102. & quod sufficiat si dicat præsentib. &c. Masc. ar. concl. 1354. n. 15. lib. 3. Petra. ad Gram. dec. 62. nu. 4.*
- 9 Et quod sufficiat si fiat † rogatus absolute testam. in continenti *Farin. ibi n. 157. &*
- 10 à quo debent † esse rogati testes à testatore, vel à Not. *Clar. d. q. 58. n. 6.* dicit vnū verbum *Franc. Marc. d. dec. 193. n. 7.* multos cumulat *Farin. ibi n. 155. cū seq.* & quod sufficit à quocunq; rogari nomine testatoris ex cōmuni *Viu. d. ver. testes Clar. d. q. 58. Ludo. dec. 63. & Boer. dec. 34. Petr. ad Grā. dec. 62. n. 4.* post hæc scripta completa visus.
- 11 Sed an Not. † sit rogatus vide *Affl. in Cōst. Baulos n. 33. Galt. de liq. instr. rub. 2. n. 16. Frece. inf. cit. cum alijs nouiss. cit. per Gait. vbi sup. nu. 381. quib. adde Meno lib. 4. presump. 8. n. 15. Rice. d. collect. 3078. & an præsumendum, quod sit rogatus *Galt. d. rub. 2. n. 17. Clar. d. q. 58. nu. 8.* & in contractibus quod sufficiat si Not. sit rogatus ab vna tantum parte v3 ab illa, qua mandante conficitur instrumentū vide *Genua tract. de script. priuat. lib. 1. fo. 67. nu. 27.**
- 12 Et quid in instrumentis, an rogatus † testis, & Not. sit necessarius *Farin. loc. cit. nu. 132.* vide *Bellamer. decif. 267. Capp. Tholos.*
- dec. 183. Frece. de presen. instr. p. 4. n. 13. Galt. vbi sup. quē redarguit Gait. loc. sup. cit. post hæc scripta visus nu. 384. & seq.*
- 13 Et an in matrimonio † Soc. in reg. testes in testā 3. *Fallen. circa med & an in diuortio Farin. vbi sup. n. 148.* qui in solutione debiti
- 14 † in scriptis redacti testes debere esse rogatos testatur ibi, de quo videndus est *Altimon. qui idē scripsit in prax. liqu. instr. 2. p. 3. p. ver. aut facta liquidatione n. 16. & ante eū Rober. de liquid. instr. confid. 4. nu. 54. & seq. quod aduertit D. Rouit in rub. de liq. instr. n. 30.* omnino videndus, de quo etiā *Cala in tra. de mod. arti. n. 61. fo. mibi 72. Viscū. in concl. incip. instrumentum quando est liquidum de quo meminit nouiss. Tbor. in 2. p. Compend. ver. testes de satisfactioe fo. 697.*
- 15 Et quid ad probandam † cōfessionē extraiudiciāle solutionis *Cartar. dec. 90. Decla. 16 ra prædicta secundū Farin. d. q. 63. n. 246. de opposit. cōtra perso. testi. quod in probatione solutionis debiti, de quo apparet scriptura requiruntur quinque testes, nō tamē rogati, vel duo q. sint rogati, si verō debiti non est in scriptis redactum, q. sufficit vnus testis, & iuramentū suppletorū, vt ibi per eū, q. nota.*
- 17 Prædicta tamen de iure ciuili procedunt, quo iure in testamento requiruntur septem testes, & in Regno vltra 7. testes requiritur Iudex ad contractus, sicut in alijs instrumentis *Petr. ad Grā. dec. 62. n. 3. & quod sint rogati, vt in l. hac cōsultissima C. de test. quam exornat Ric. collect. 219.* adeo quod vno deficiente testamentū est nullū, cū d. num. septenarius sit de forma *Maran in aur. spec. p. 1. ver. ind. tel. aggr. n. 22. Alber. d. l. hac cōsultiss. § si quis autē, Petr. ad Grā. dec. 62. n. 1.* vbi subdit de caut. quam tradit *Duran. de art. testi. tit. de testi. ord. caus. secunda, illi qui vult testari absq; 7. testib. Et de supradicto Iudice ad contractus, & à quo creatur in Regno vide latè *Gait. vbi sup. nu. 372.* quem vide etiam circa prædicta *n. 401.* Sed quid de iure Canonico, quo vt habetur hic ex dispositione c. cū esset, & c. relati de test. sufficiunt duo testes tamen idonei, vt per *Clar. omnino vident. in d. § testamentū q. 57. n. 2. in fi. an**
- 19 etiā illi duo testes † debent esse rogati, hæc fuit controuersia in hac decif. de qua videndus est *Farin. loc. cit. n. 145.* vbi ex *Ferdinā. Vasquez lib. 2. § 13. n. 56. Craff. in tra. de success. tñ ex testā. quam ab intestat q. 58. n. 2.* ampliando regulā prædictā in quinta ampliat, dicit testes etiam aGenta dispositione d. c. cū esset, & c. relati in testam. debere esse rogatos, & hanc opin. cōiter receptā testatur tā in Eccl. quam seculari, & seruandam, vltra quos vide *Lap. alleg. 31. omnino Ang.*

- de Gamballeoni. in tract. de testam. vers. & Galuano. & Mariano tribus testibus circa fin. Contrariam tamen sententiam sequutus est Ludo. com. opin. concl. 63. in 4. fallen. quem allegat ibi Farin. in fin. Sed ultra eum vide Tomin. decis. 4. quem allegat Ricc. collect. 229. Bened. vbi sup. numer. 58. vbi allegat Castr. conf. 344. & D. in l. 1. C. de sacros. Eccl. vbi Bened. loco cit. ver. ego verò testatur de communi. de qua etiam testatur Soccin. in reg. cit. incip. testes in testamento in 2. fall. & de ratione, & quod
- 20 in dubio adhzrendum ꝑ huic opin. quæ fauet religioni, nè damnetur sicuti fuit damnatus Dynus, vt testatus est quidam Eremita, quia non fuit sequutus opinionem religioni fauentem idem Bened. loco paulò ante cit. quos non allegat Farin. quando sequitur hanc opin. loco cit. numer. 152. vbi multos de communi testantes cumulat.
- 21 Cessat autem omnis questio ꝑ circa rogationem testium quando testes sunt subscripti, quia præsumuntur rogati, & est communis opin. Viu. Crass. aliorumq. cit. per Farin. vbi sup. nu. 165. Viu. com. opin. ver. in testamento Petr. ad Gramat. decis. 62. nu. 5. annu. Meno. lib. 1. presum. 9. nu. 2. & de rogatu testium vide Mago. decis. Lucen. 32. n. 6.
- 22 Sed an testator ꝑ possit mandari, quod credatur vni testi, vide Affb. dec. 321. nu. 5.

N. 2. ibi ¶ duo specialia non concurrunt. ¶

- 23 Duo specialia ꝑ an & quando possint concurrere vide Rouit. pragmat. 1. de off. priui. facien. reg. nu. 19. vide tex. & ibi D. in l. 1. C. de dot. promiss. Bar. & alios in l. si is qui pro emptore ff. de vsucap. Meno. lib. 4. presump. 4. numer. 7. Maran. de remed. possess. numer. 135. Oinoto. in §. fuerat numer. 52. de actio.

N. 4. ibi ¶ quod de testamento militis dispositum est, in quo quidem ius ciuile relaxauit sollempnitates contentum tamen numero duorum testium. ¶

- 24 Milites ꝑ licet testari possint quando volunt, & quomodo volunt, vt per Bened. vbi sup. nu. 2. tamen in eorum testamentis debent adhiberi duo testes rogati ad id specialiter dicit Clar. q. 98. nu. 5. Natta in rep. l. bac consultiss. §. ex imperfecto n. 164. glo. in l. militis C. de testam. mil. Oinoto. in tit. de testam. milit. nu. 14. Mascari. Ludou. & alij citati per Farin. vbi sup. n. 149. Bened. vbi sup. nu. 59. nam vt dicit ibi Oino. licet sollempni-

25 tates ꝑ iuris ciuilibus sint remissæ, vt per Clar. in q. 15. & in d. q. 58. in §. testamentum

26 non tamen iuris gentium, & quot ꝑ priuilegia habeant milites in testando recenset Oino. ibi nu. 15. & seq. & in repert. Meno. de presump. ver. miles.

27 Et qui milites ꝑ gaudeant his priuilegijs, & quæ requirantur in milite latiss. Bened. vbi sup. d. nu. 23. cum seq. Angelus à Gamballeon. loco cit. ver. primo querendum quis dicitur miles, vide Thor. in 2. p. Comp. ver. milites Amend. ad de Franch. decis. 4. nu. 14. vbi quod milites nostri temporis non gaudent priuilegijs, quibus gaudebant antiqui.

28 Quod autem diximus de testamento ꝑ militis idem de testamento Clerici dicas, Clericus. n. pari militis priuilegio vitur Abb. in c. in presentia de probat. c. quia nos de testam. vbi quod Clerici possunt testari sine sollempnitatib. iuris ciuilibus Det. in d. c. in presentia n. 6. Bened. in d. ver. testam. el. 1. n. 52. V. asquez. de success. creat. lib. 3. §. 22. lim. 17. nu. 37. & 84. Croc. conf. 421. n. 21. lib. 3. qui dicit, quod propterea Clerici valide testari possunt coram duobus testibus, cuius contrarium tenuit Sicar. conf. 1. n. 24. tit. de testam. Crass. in tra. de effect. Cler. effect. 19. n. 14. qui effect. 63. tenet contra Sicar. quod in testamentis Clericorum sufficiunt duo testes tantum cum presentia Parochi per d. c. cl. effect. & ibi no. Card. Floren. Valas. decis. 74. per tot. vbi quid in testamento laicorum in terris Ecclesiæ in temporalibus subiectis, licet

29 in d. effect. 19. in Regno Siciliæ dicat Clericos non solere condere testamentum minori num. quam septem testium, prout laici iux. l. si vnus C. de testam. l. 2. C. de bono. poss. secum dicit tabul. Clar. in §. testamentum q. 56. nu. 1. & seq. cum alijs ibi per eum alleg. d. effect. 63. in prin.

N. 6. ibi ¶ pro hac opin. facit lex diuina. §

30 Lex diuina ꝑ dicitur, quod in ore duorum, vel trium stat omne verbum c. in omni negotio de testi. Mascari. de probatio. quest. 17. numer. 1. Campag. in c. reg. vulgaris fama num. 32. 44. & 46. not. in l. vbi numerus ff. de testi. latè Farin. vbi sup. numer. 232. & seq. vbi multos cumulat, quibus adde Viscon. in concl. incip. testis si vnus col. 2.

N. 7. ibi ¶ testimonium Parochi æquipollent quinq. testibus. ¶

Addo quod dicit author in seq. dec. n. 3. q. 31 rustici habent hanc opin. q. sicuti Sacerdos ꝑ habet septē ord. ita æquipollent septem testi-

bus, & dicta per *Morot. conf. 99. nu. 4. & 5.*
 32 quod magis fide digni ⁊ sunt religiosi, &
 33 quod tantum probant quatuor testes ⁊
 religiosi, quantum sex seculares ad quod
 multos adducit, tu vide *Ricc. collect. 308. 4.*
 347. p. Sed quod duo testes ⁊ æquipollent
 personæ Parochi videtur tenere *Abb. in d. c.*
cum esset. vbi quod valet testamentum con-
 fectum corā quatuor testibus, sequitur *Bened. vbi sup. nu. 92.* ergo duo testes æquipol-
 lent Parocho *Bened. vbi sup. ver. bodie autē.*
Clar. q. 57. nu. 3. vbi de communi testatur.
 Cumulando multos DD. & quod testi
 confessori magna fides adhibetur *Seraph. decis. 1177. num. 3.*
Gram. cons. citu. 29. citat *Viseō. ad decis. de Franch. 483.* vbi an hæres, cui tes-
 tator mandauit, quod faceret, quod con-
 fessorius dixerit, ei teneatur credere ad q̄
 citat *Nauar. conf. 16. tit. de testam. & alios.*

N. 8. ibi ¶ varias consuetudines, quæ
 vigent circa testamenti factionem. ¶

35 Vltra relatas cōsuetudines hic p̄ Auth. sciē
 dum, quod Venetis ⁊ quis pōt testari adhi-
 bitis duob. testib. vel trib. vt in ipsa l. *Vene-
 ta in cōsultis authēticis c. 19.* Itē in Ciuitate
 Senarū in testamentis sufficiunt tres testes,
 etiam non rogati, vt illius statuto canetur,
 vt per *Soc. Sen. conf. 83. col. 1. lib. 1.* & de hoc
 statuto meminit etiam *Ang. de Gābaleon. in
 tra. de testam. in ver. & Galuano, & Maria-
 no trib. testib. & idem l. Regia sancitum in
 Hispania, vt quis coram trib. testib. & Not.
 possit testari Couarr. in d. c. cum esset n. r. de
 quib. omnib. videndus est *Meno. lib. 4. præ-
 sumpt. q. 4. n. r. vbi ad nu. 5. vbi in prin.* quod
 idem est Romæ.*

36 Et vltra consuetudines, & statuta parti-
 cularia, quæ vigent varijs in locis, de iure ⁊
 dātur multi casus in quib. quis potest testa-
 ri minori nū. testib. requisitis ad l. hac cō-
 sultiss. primo est in testamēto inter liberos
 de quo inf. dicemus ad n. 12. in quo quando
 tamen totū est scriptū manu testatoris nul-
 lus testis requiritur. *Achill. de grass. decis. 1.
 tit. de testam. & quod sufficit carta scripta
 manu testatoris, licet non sit corā testibus
 lecta quādo testator disponit inter liberos
 Rauden. dec. Pisana 28. n. 7.* quem vide etiam
 de testamēto inter liberos, vt valeat, quid
 continere debeat *dec. 46. n. 3. & 4. vide Me-
 no. lib. 4. præsumpt. 7. a nu. 2.* vbi multa.

37 Secundus est in testamento ad pias cau-
 sas ⁊ vt hic, & in *decis. Tomin. lypf. 4. Bened.
 vbi sup. n. 50. Clar. q. 6. & 56. nu. 5. Ang. de
 Gamballeo. in ver. suum testamentum in fin.*

Quod testamentum ad pias causas valet
 etiam si non sit corā testibus lectum, & sic

nutu factū, & alijs potitur priuilegijs *Rau-
 den. decis. 46 nu. 7.*

38 Tertius in testamento à rustico ⁊ facto
 in rure *Fab. decis. 2. 6. tit. de testam. de quo la-
 tē Clar. d. q. 56. nu. 6.* Sed requiritur vtrūq;
 f3. quod sit rusticus, & testamentū factū in
 rure adden. ad *Clar. d. q. 56. lit. F. Bened. vbi
 sup. n. 12. et quot testes requirātur in testā. ru-
 stici Bened. ibi,* vbi optimē declarat, p̄t ēt
Ang. de Gamball. loco cit. ver. Rusticus autē.

39 Quartus in testamento ⁊ facto tempore
 pestis, quod valet coram duobus testi-
 bus *Pute. decis. 372. & 382. lib. 7. Mising.
 cent. 1. obser. 95. Tesauro. decis. 180. Fabr. de-
 cis. 5. de testam. de quo vide Clar. in 8. testa-
 mentum q. 56. numer. 3.* vbi latē, vide *Meno.
 conf. 224.* Sed quid tempore mortalitatis
 vide *Ang. de Gamballeo. in ver. suum testa-
 mentum fo. 275. a terg.*

40 Quintus in testamento ⁊ facto coram
 Principe, quia valet sine numero testium,
 solus enim Princeps sufficit l. *omnium C. de
 testament. Mascar. de probat. conclusion. 1352.
 numer. 47.* de quo etiam videt. est
*Bened. vbi sup. num. 17. & seq. Mising. 6. obser. 29.
 Clar. d. q. 56. numer. 7. Molfes. ad
 consue. Neap. tit. de renun. q. 10. n. 2.* qui alios
 citat.

41 Sextus in testamento ⁊ apud actā, quod
 valet coram quinque testibus *Fab. decisio. 23.
 de testam. imō duo sufficiunt probat ex
 Bar. & alijs in l. omnium C. de testam. et Viu.
 com. op. ver. testium depositiones Petr. ad Grā.
 decis. 62. num. 3.* Idem si coram Iudice *Mi-
 sing. lib. 6. obser. 24. Bened. vbi sup. numer. 18.*
 quos casus refert cum sup. cit. *decis. Ricc. col-
 lect. 229.* quos inferere placuit, vt alios ad-
 derem idem tenentes vltra *decis. per eum*
 allatas vt quē materiam habeas vnitam, &
 de dictis, & alijs casibus *Bened. vbi sup. &
 Ang. de Gamballeo. loco cit.*

N. 8. ibi ¶ vbi respōdet ad verbum
 requisiti. ¶

42 Verbum requisiti ⁊ contentum in d. cap.
 relatum quomodo intelligatur explanat di-
 lectissime *Gugliel. de Bened. in d. ver. testamen-
 tum el. 1. n. 6.* omninō videndus.

N. 9. ibi ¶ sufficiunt duo testes etiam
 mulieres. ¶

43 Ex *Bal. in l. 1. C. de sacros. Eccles. dicit Au-
 thor hic quod in relictis ⁊ ad pias causas suf-
 ficiunt duo testes ēt mulieres, q̄ latius pro-
 bat & euidentiss. rationib. Bened. vbi sup. om-
 ninō viden n. 64. Clar. q. 55. n. 3. vide *Viu. cō.
 opin. ver. testis esse non potest mulier Petr. qui
 alios citat, ad Grā. d. dec. 62. post n. 7.* vbi quid
 in hermaphrodito. N 3 Sed*

- 44 Sed quid si testes + essent Monaci, an valeat testamentum ad pias causas *Farin. de testibus q. 61. nu. 127. Clar. d. q. 55. nu. 7. &*
 45 q. 56. & an inhabiles + *Clar. d. q. 55. nu. 10. Farin. in d. tracl. ver. inhabiles*, sed supra dictum est, quod testes sint idonei ex *Clar. d. q. 57. n. 2. in fin.*

N. 11. ibi ¶ quod testes non sint rogati, sed fortuito. ¶

- 46 Quod valeat + testamentum si testes nō sint rogati, sed ibi fortuito casu venerint, ac si rogati, & vocati essent concludunt *Bar. & Bal. & omnes in d. l. 1. C. de sacros. Eccl. Spec. in tit. de instr. edit. §. nunc vero aliqua Panor. in d. c. relatum Bened. vbi sup. nu. 58.* sed quod testium subscriptio faciat presumi rogatum, dicit communē *Viu. in com. opin. ver. in testamento*, quem refert, & sequitur *Petr. vbi sup. nu. 5.*

N. 12. ibi ¶ ratione sollemnitatis inter liberos. ¶

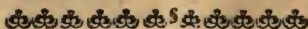
- 47 De testamento + inter liberos dixi aliqua sup. ad num. 8. hic quæro, an testamentum imperfectum inter liberos valeat, dic quod valet ratione sollemnitatis imperfectum, secus ratione voluntatis *Oino. de testam. tit. de sollem. test. nu. 13.* etiam si sit appositā clausula
 48 la codicillaris, cuius virtus + est supplere defectum sollemnitatis, secus voluntatis *Fab. decis. 27. de testam. Viscon. in concl. in eip. testamentum circa fin.* qui alios infinitos cumulat omnino vident, de qua clausula vide *Petr. ad d. decis. Gram. 62. num. 5.* qui dictam clausulam sicut, & ceteras substantiales dicit appetitas de voluntate testatoris, & contrahentium, sicut de testamento ad pias causas idem, quod de testamento inter liberos dicit *Mising. cent. 5. obser. 28. Bened. vbi sup. nu. 71. habetur in l. si quis ff. de testam. de arat. A. g. de Gambail. in tra. de testam. in ver. in Ciuitate Senarum ver. secus* ad dicit *Bar. Ricc. collect. 781. latē Bened. vbi sup. ad nu. 81.* vbi quando testamentum
 49 minus sollemne sublineatur inter liberos de quo etiam vident, est *Morat.* post per eū alleg. *d. conf. 34 nu. . . & Molfes. ad consue. Neap. p. 4. q. 62 nu. 9. & 21.* qui optimē declarat. Sed quid de testamento imperfecto puta si Notarius fuit accessit, & cepit scribere, & non conpleuit testamētum, an valeat vide *D. cit. per Petr. loco cit. num. 7.* tenentes testamentum non valere, quia imperfectum ratione voluntatis, de quo tu poteris videre *Rauden.* quam ipse non adducit *decis. Pisan. & Marian. decis. 47. num. 3. & seq. Oino. vbi sup. optimē declar. instr. de testā.*

tit. de sollem. testā. ad nu. 8. vbi vsq. ad nu. 21. prædicta omnia explanat.

N. 13. ibi ¶ si statuto caueatur sufficere in testamento duos testes. ¶

- 50 Statutum + vel consuetudo, an possit minuire sollemnitatem testamentorum latē *Ang. Gambaleon. tra. de testam. ver. secundum morem, & statum nostre Ciuitatis Regij.* & vide quæ dixi sup. ad nu. 8. & an tale statutum valeat vide *Bened. d. ver. testamentum el. 1. nu. 54. & seq. no. in l. si non specialis C. de testam.*
 51 Et quod valet consuetudo + cuius initij memoria hominum nō existat *no. in l. si arbitri ff. de probat. & in l. 2. in §. pen. ff. de acqu. plus. arcen.* quia habetur loco concessionis ab habente authoritatē concedendi *l. hoc iure §. ductus aquæ ff. de aqua quotid. et alij. c. super quibusdam §. præterea, & ibi glo. de ver. sign. facit l. 2. C. quem adm. testam. aper. ibi* (secundum leg. s. moreq; locorum) *facit l. 2. ff. de vulg. & pup. vbi D. refert Ang. de Gambaleon. in tracl. de testam. in ver. & Galuano, & Mariano tribus testibus, vbi* subdit, an quando statuto permittitur, ve quis possit testari tribus testibus illi testes debeant esse rogati, in quo refert varias *D. opin. de quib. apud eum, apud quem etiā*
 52 habes an forensis + possit testari secundum morem, consuetudinem, statutum, vel priuilegium Ciuitatis in qua testatur.
 53 Et a quo possint condi + eiusmodi statuta distantia minorem num. testium in testamentis *Bened. vbi sup. d. nu. 54.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM,

- 1 Testamentum factum ad pias causas coram Parocho, & duob. testibus valet non modo in terris Eccles. sed imperij, & an duo testes supra numerati loco Parochi sufficiant.
- 2 Notarius Apostolicus, an possit in Regno facere testamentum, & nu. 5. & 6.
- 3 Testamentum stipulatum a presbitero etiā Parocho non valet.
- 4 Instrumentum stipulatum a Clerico absq; Iudice ad contractus non valet, vide n. 6.
- 5 Instrumentum confectum a Not. Apostolico an valeat, & quid si de re Ecclesia, quod valet num. 6. & quid si de re prophanā.
- 7 Instrumentum fundationis iuris patronatus potest confici a Not. Apost.

'AD DECIS. XLVI.

T Estamētum ꝑ ad pias causas, quod iuxta hanc decis. quam compendia: *Tbor. in ver. dispositio in 2. p.*

Compend. decis. regn. factum corā Parocho, & duobus testibus valeat nō modo in terris Ecclesiæ statuq; Ecclesiastico iux. e. cum effis. & c. relatum de testam. hic, et in præced. decis. cit. verum etiam in terris imperij *Alex. conf. 105. vol. 4. latē Tiraq. de prin. pie. causa Oino. insit. de testam. tit. de testamento sollempni nu. 21. fo. 157. vide Mago. decis. Lucen. 32. num. 5. & ibi add. & omnino Clar. optimē scribentem, & distinguentem in 5. testamentum q. 57 nu. 2.* Cuius miror, quod Author non meminit, sed solum de eo mentionem facit q. 6 tantum, vide etiam *Ang. à Gamballeo. in d. tract. de testam. ver. præsentibus D. An. ganno Rectore, & Parocho Ecclesiæ S. Mariz maioris, & in ver. & Galvano, & Mariano tribus testibus in fi. & nouiss. vide Ambrosin. decis. Perus. 13. n. 24 vbi de testamento in terris Ecclesiæ factū coram Notario, & quinque testibus, & quod duo testes supra numerarij loco Parochi sufficiant ex multis probat.*

3 Sed an in hoc Regno Notarius ꝑ Apostolicus possit facere testamentū, vide *Affl. possi. Ifern. in Consil. instrumentorum robor num. 23. & 24. sequitur 10. de Amic. cōf. 115 num. 8 vide D. Reg. Tapp. lib. 3. iur. reg. fo. 164. Affl. decis. 245. vbi V. fill. Beer. decis. 242. Valaf. decision. 9. & vide Mascari. de probat. concl. 3. 18. & ideō stipulatum ꝑ a presbitero non valet etiam Parocho, & si facit nō obtinet robor, tanquam factum nō à persona publica, sed priuata, quod multis probat *Viscon. in concl. testamentum fo. 270. D. Rom. inf. cit. Marant. conf. 3. Id quod latius scripsi antequam eum vidissem in tract. de Notar. art. 5.**

4 Et de instrumento ꝑ confecto à Clerico absq; Iudice ad contractus, an sit nullum *D. Reg. de Tapp. d. lib. 3. iur. reg. fo. 159. & n. 11.* habes de instrumento confecto per Notarium Apostolicum, & vide *Ann. in sing. in ver. instrumentum, vbi per 3. sing. de instrumento confecto à Notario Apostolico, & ibi filium adden. vide etiā alios cit. per Galup. in prax. p. 2. c. 21. nu. 9. fo. 187.*

6 Verum de anno 1623. per S. C. fuit reputatum validum ꝑ instrumentum confectum à Notario Apostolico de Re Ecclesiastica, refert *Tbor. in 2. p. Compen. ver. instrumentū confectum à Not. Apost. fo. 288. 2. col. vbi citat Rouit. pragm. 2. de contract. num. 12. de quibus omnibus vide omnino D. Gait. in d.*

*tract. de credit. c. 3. tit. 1. nu. 45. vbi alios adducit, & n. 472. 482. cum seq. post hæc scripta completa vilum, & quod instrumentum confectum à Notario Apostolico sine iudice ad contractus, & testibus in num. oportuno, non potest liquidari secundum formā Rit. si confectum circa temporalia, nec vlla fides ei adhibetur vide *Regnicolas citatos per Viscon. in concl. incip. instrumentum quando col. 6. fo. 127.**

7 Verum quod Notarius Apostolicus possit conficere instrumentum iuris patronatus foundationis etiā in Regno, in quo prohibetur conficere instrumenta quoad secularia nouissimē *Ricc. in prax. probatio. iur. pa. seruat. form. concl. Trid. resolut. 32. mox impress.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Alimenta, an petantur iure actionis, vel officio iudicis multum interest, & n. 1.
- 2 Alimentorum actio quando transmittatur ad heredem.
- 3 Alimenta debita ex statuto petuntur iure actionis.
- 4 Alimenta debita à marito uxori, & 5. & de illis infra annum luctus.
- 6 Alimenta, an debeantur uxori quando accusatur sub nomine viro.
- 7 Alimenta, an possit maritus denegare uxori adultera, & quæ propter culpam recessit à viro.
- 8 Alimenta, an ex causa denegari possint.
- 9 Alimenta præterita, præsentia, & futura, quando debeantur ex hominis dispositione ab heredem heredibus, & per heredem heredum.
- 10 Alimenta præterita non debentur Iudicis officio, quia præterita non habent priuilegia, ut præsentia. Quomodo in illis agi debeat, & quæ sint.
- 12 Alimenta præterita debita, an possint cedi.
- 13 Alimenta præterita, an computentur in legitimum.
- 14 Alimentorum præteritorum, & futurorum differentia. Et quæ sint alimenta præterita, & quæ futura nu. 16.
- 15 Alimenta præterita non sunt ita fauorabilia sicut ea, quæ debentur in futurum, & non debentur lite pendente.
- 17 Alimentorum causa, an tractari possit diebus feriatis.

- 18 Alimenta spurij debentur, et n. 2. q. nu. 25. et quis dicatur spurius n. 19. & ibi de legato annuo facto spurio si ad doctorem perveniat, an censendum pro alimentis.
- 20 Alimenta quo iure debeantur naturalibus spurij & c. & num. 2. q. 25. & ibi de legato facto spurio si ad doctorem pervenerit.
- 21 Alimenta coram quo spurij petant.
- 22 Alimenta dum habent spurij, an teneantur operari, vel debeant sine onere habere, et an habeatur respectus ad dignitatem paternam.
- 23 Alimenta spurij, an transmittantur ad heredem, et num. 27. & an heredem teneantur ad alimenta spurij.
- 25 Ius Cano. quod dicta spurij alimenta debentur, an servetur in terris immorij.
- 26 Alimenta debita ex consue. u. debentur iure actionis, sed absentia iuris dispositione petuntur officio iudicij.
- 28 De tradita filie spurie, an transmittatur ad heredem.
- 29 Alimenta quando transmittantur ad heredem, an transmittantur pro integro anno, vel pro residuo anni.

AD DECIS. XLVII.

In prin. ibi ¶ an alimenta præterita transmittantur ad heredem. ¶

I Vre merito pro decidendâ hac controversia Author noster distinguit quo iure et alimenta petantur, nam si exiguntur iure actionis, poterunt de præteritis alimenta peti, quamvis in præteritum non essent soluta; quando verò officio Iudicis, solvuntur in subsidium quando quis aliunde sibi non providisset de alimentis, ut explicant Neap. in consue. si aliquis nu. 34. D. de Franch. decif. 605. Surd. tit. 1. de alim. q. 5. num. 11. & tit. 9. q. 32. n. 2. Anna cons. 71. & post eos Molfes. ad consue. Neap. p. 5. q. 4. num. 12. & seq.

2 ubi quod actio et transmittatur, etiam ad heredem ita, ut possit heres exigere alimenta per testatorem non exacta per tex. in l. de alimentis C. de transact. Surd. qui alios cumulat tit. 5. q. 1. n. 40. Secus quando per officium Iudicis, quia non fit alimentorum transmissio ad heredem nisi in duobus casibus. Primo quando illorum occasione contrarium esset et alienum Aff. decif. 10. post n. 3. & ibi Vrsill. Secundo quando esset intentata lis pro alimentis non præteritis, quia tunc alimenta dicuntur debita à die petitionis in futurum, & ita exiguntur, & declarant D. de Franch. d. decif. 605. & 203. Molfes. p. 5. q. 4. nu. 14. Tesaur. decif. 44. Molfes.

conf. 9. nu. 35. & 36. Viscon. in concl. qua incip. alimenta, qua iudicis officio, & vide in materia multa novissime tradita per Marches. de commissio. in ca. appellat. aliment. p. 1. §. 1. & de actionibus transeuntibus ad heredem, & contra heredem in materia alimentorum vide Surd. in tract. de aliment. tit. 7. q. 21.

N. 1. ibi ¶ alimentorum quædam sunt debita ex dispositione legis, vel statuti. ¶

- 3 Aduerte quòd alimenta et debita ex scatu to debentur, & petuntur iure actionis nempe conditione ex statuto, quæ conditio fortior est, & efficacior officio Iudicis, ut per Surd. in d. tract. de aliment. tit. 3. q. 6. per tot. Maxill. ad consue. Bari incip. dos à patre profecta nu. 160. omnino videndus. Molfes. ad consue. d. Neap. p. 5. q. 4. & quod statutum, vel consuetudo tollens alimenta tanquam iniquum non valet Marches. ubi sup. n. 34.

N. 2. ibi ¶ quæ iubet lex præstari à marito vxori. ¶

De alimentis debitis à marito vxori, vide ad saturitatem Surd. in tract. de aliment. tit. 1. q. 32. Praet. Papii in form. libell. quo vxor agit ad dot. in ver. vxor. quondam T badei n. 29. Sed maritus non tenetur alere vxorem, à qua dotem non habuit vide decif. relatum à Marches. ubi sup. nu. 2. fo. 1173. Surd. d. tit. 1. q. 1.

- 4 Et de alimentis et quæ debentur vxori infra annum luctus vide multa, quæ dixi ad D. de Franch. decif. 605. num. 4. multa tradit Medi. decif. Senen. 80. & examin. 54. Marches. ubi sup. nu. 53. Pelliccia ad consue. Avers. c. 7. ferè per tot. & quod debeatur vxori quoniam est relicta usufructuaria, & debeat cum filiis simul habitare in domo testatoris Causal. de usufr. mul. relicti. nu. 17. Apicell. alleg. 9. nu. 22. Sed an pro illis habeat vxor hypo tecam, & possit illam intentare contra tertios possessores bonorum viri, quod sic Castr. in l. si cum dotem §. sin autem in seuif. simo nu. 3. fol. matr. Ric. collect. 2558 7. p. ubi insert ad alia vide Medi. decif. Senen. 38. fo. 296.

N. 2. ibi ¶ & eius operis vititur. ¶

Adde Molfes. p. 5. q. 2. nu. 3. & 4. & omnino Viscon. in concl. incip. operari, & Molfes. p. 5. q. 6. nu. 17. & p. 6. q. 1. nu. p. Pascual. de vi. pa. po. p. 2. c. 3. nu. 115. quorum dicta deseruiunt pro addit. hic.

N. 2. ibi ¶ propter vxoris temeritatem, & culpam. ¶

- 6 Sed an debeantur ¶ vxori alimenta quando accusatur sub nomine viri *Bellam decif. 88.* quam refert *Nouar. collef. l. 54. nu. 5. fuper prag. 3. de offit. mag. iust.* vbi multa reperies in materia alimentorum, & in eo, an maritus ¶ possit denegare alimenta vxori adulteræ, vel propter suam culpam, & sine causa recedenti à domo viri *Moffef. d. p. 5. q. 13. nu. 12.* intellige, vt per *Marchefan. de comm. in caus. appell. alim. p. 1. §. 1. n. 183. fo. 1167.* Et quod alimenta ¶ ex causa denegari possint *Moffef. d. p. 5. q. 12. & d. q. 13. n. 26* & causæ iustæ explicantur per eundem *d. q. 12. nu. 4. 7. & 18.*

N. 5. ibi ¶ & sunt alimenta debita ex hominis dispositione. ¶

- 9 Alimenta ¶ praterita, presentia, & futura quando debeantur ex hominis dispositione, & ab hæredibus hæredum, & per hæredes hæredum peti possint *Ozaf. decif. 132. nu. 12. l. 3. Causalean. de vsufr. mulier. reliq. nu. 169* & in *decif. 8. incip. D. Ioanna à nu. 11. vsq. ad nu. 56. p. 3. refert Amend. ad D. de Franch. decif. 489. nu. 6.*

N. 6. ibi ¶ alimenta debita officio Iudicis sunt &c. ¶

- 10 Quod alimenta ¶ praterita non debentur quando officio Iudicis præstantur *DD. in l. de alimentis C. de transf. probat Anna conf. 71. nu. 2. vol. 1.* vbi refert *decif. S. C.* & quod prædicta non habent priuilegia iuris, vt presentia *D. de Franch. d. decif. 253.* & quod debet agi via ordinaria, & si sunt plures hæredes, omnes conueniri debent, & non agi super vno corpore nouissimè *Apicell. alleg. 9. num. 26. & 27.* post hæc scripta visus. Et quæ sint alimenta debita Iudicis officio declarat *Alex. in l. de alimentis in prin. C. de transf. Vrsill. ad Aff. decif. x. sub nu. 12. D. de Franch. decif. 605. num. 8. Viscon. loco cit.* & in *conclus. incip. operari debet ille*, vbi in fine declarat etiam quæ sint alimenta debita iure actionis, & vide *Barz. decif. Bonon. 69. nu. 28. & 30. Marchesa in scit. n. 22. & Maxill. in d. consue. dos à patre profecta num. 160. & seq.* & quod alimenta officio Iudicis petantur licet hominis dispositione debeantur probat nouissimè *Apicell. alleg. 9. n. 25. post opus completum visus.*

- 11 Et de utilitate, quæ resultat in cognoscendo quo iure alimenta debeantur *Moffef. l. 10. so cit. nu. 12. Marches. vbi sup. à nu. 22.*

N. 8. ibi ¶ & hoc casu alimenta præterita non possunt peti, nisi alendus protestetur. ¶

- 12 Sed si protestetur ¶ ita vt possint peti, an dicta alimenta præterita possint cedi *Moffef. d. p. 5. q. 10.*
- 13 Et an alimenta præterita ¶ computentur in legitimam, vt fiat compensatio illorum *Moffef. p. 6. q. 11.*
- 14 Et quæ sit differentia inter ¶ alimenta præterita, & futura *Ricc. collef. 348.*
- 15 Et quod alimenta ¶ praterita non sunt ita fauorabilia propt illa, quæ in futurum debentur *Moffef. d. p. 5. q. 10. nu. 2.* vnde lite pendente non debentur *Aff. decif. 10. nu. 3.* cum alijs quos recenset *Anna conf. 71. n. 3. vol. 1.* & non debentur nisi quando per illa essent contracta debita tunc n. debetur alimentorum æstimatio iuxta tex. in *l. cum onus §. 1. & l. de alimentis ff. de alim. & cib. leg. Tefaur. decif. 44. D. de Franch. d. dec. 203. & 605. Moffef. conf. 9. nu. 35.*
- 16 Quæ autem sint ¶ alimenta præterita, & quæ futura desinit *Giurba decif. 4. num. 47. Marchesan. vbi sup. nu. 14. & seq.*
- 17 Et an alimentorum ¶ tam præteritorum quam futurorum causa tractari debeat etiã diebus feriatis *Borrell. in sum. decif. p. 2. tit. 38. num. 125. & D. de Franch. d. decif. 605. n. 4. & 5. Marchesan. in commiss. appellat. in caus. alim. p. 1. §. 1. nu. 5. fo. 151. & nu. 37.*

N. 11. ibi ¶ at vbi alimenta petuntur per filios spurios, & incestuosos, & ipsis debentur dicebam illa iure actionis deberi. ¶

- 10 Quod alimenta ¶ filijs spurij debentur *D. de Franch. decif. 645. num. 5. Costa in memo. ver. spurij Duern. reg. 366. & 367. Massull. ad Cappy. decif. 164. Villalobb. com. opin. ver. spurij. Couar. epilo. 4. §. 6. nu. 6. Rolan. in tra. de testam. rub. 18. de natural. liber. fo. 19. inter tract. de success. ab intest. Marchesan. vbi sup. à nu. 65. Moffef. d. p. 5. q. 3. à nu. 3. & omnino Tefaur. decif. 211. num. 2. Viu. decif. 523. nu. 7. & 26. Pasca. de vi. patr. pot. p. 2. c. 3. à nu. 21. cum seq. Ascia. in quasi. de fil. natural. q. 2. nouissimè Ricc. collef. 1212. & 193077. p. 7. & quis dicatur spurius ¶ & quare ita appelletur *Ascia. ibi. in prin. & per tot.* Et de annuo legato factio spurio si ad doctorem peruenierit si reputandum legatum pro alimentis, & si debeatur etiam si ad doctorem non peruenierit *Thor. 2. p. Comp. ver. legatum factum filio fo. 325.**
- 20 Et quo iure ¶ naturales filij, & spurij debeant alimenta habere *D. de Franch. d. dec. 605. n. 7. Ascia. d. q. 2.* Et

- 21 Et coram quo ꝑ debeant spurij alimenta petere, & an teneantur operari, vel debeant sine onere habere *Pascal. vbi sup. nu. 32. & seq.*
- 22 *seq.* & an debeat ꝑ haberi respectus ad dignitatem patris *n. 43. & seq.*
- 23 Et an spurij alimenta ꝑ transmittantur ad hæredes vide *D. de Franch. dec. 283. & Mastrill. decif. 121. num. 40. dicam inf. num. 27.* & an è contra hæredes teneantur ad alimenta spurij vide *D. de Franch. decif. 178. Amend. ad d. D. de Franch. dec. 283. nu. 17. & ad saturitatem Pasca. d. c. 3. à nu. 25. Franc. filius meus in annot. ad Arnon. folioq. 25.*

N. 11. ibi ¶ quoad alimenta inco-
gnita de iure ciuili. ¶

- 24 An Ipurius ꝑ de iure ciuili debeat alimēta habere à patre latissimè *Ioseph Ludo. in edict. l. vbi de alimentis, & dote filijs spurij conferendis.*

N. 11. ibi ¶ & in terris imperij. ¶

- 25 Quod ius ꝑ Canonico dictans præstari alimenta seruatur etiam in terris imperij *Marchesan. vbi sup. nu. 98. Ascia. d. q. secunda num. 2. vbi testatur de communi Pasca. d. c. 3. nu. 30. vbi allegat Surd. in tract. de alim. tit. 1. q. 10. nu. 7. Rol. à Valle conf. 54. nu. 59. & seq. vol. 2. D. de Franch. decif. 645. num. 5. Marchesan. vbi sup. nu. 36. & 52. & melius nu. 65. cum multis seq. & decif. ibi positam fo. 1176.*

N. 12. ibi ¶ nascitur actio ex illo no
uo iure, statuto, vel consuetudine. ¶

- Adde quæ dicit *Vifcon. in d. conclus. ope*
26 rari, quod ex consuetudine alimenta petun-
tur iure actionis, sed actenta dispositione
iuris regulariter petuntur iudicis officio
probat *Mollesp. s. q. 4. numer. 4. & seq. vbi
nu. 6. ver. dixi habes casus, in quibus etiam
de iure communi petuntur alimenta iure
actionis.*

N. 15. ibi ¶ & ad illa ad suos hære-
des transmittunt. ¶

- 27 An spurij transmittantur alimenta ad hære-
des dixi *sup. ad nu. 11. vbi adduxi decif. D. de
Franch. 283. de qua meminit Mastrill. dec.
121. nu. 40. qui id doctissimè more suo ex-
plicat, quibus addit eundem D. de Franch. d.
28 decif. 645. nu. 6. Et an dos tradita filiz spu-
rie transmittatur ad hæredes vide opin. hinc
indè relatas per *Pascal. vbi sup. num. 40. &
seq. fo. 199. Ascia. d. q. 2. nu. 5. & 6.**
- 29 Et quando alimenta transmittuntur ad
hæredes, an transmittantur pro integro an-
no à morte alimentarij, vel pro solo residuo

anni, & quid si annus esset conuentus inter
partes *Mollesp. optimè d. p. s. q. 9. num. 13. &
seq. nu. 17. & 19. poss. D. de Franch. decif. 155
186. & 606. Ascia. d. q. 2. nu. 5. Surd. in tra. de
alimen. tit. 4. q. 17. nu. 93. Pasca. d. c. 3. nu. 117
& seq.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Interrogationis rei si tenet, & possidet pra-
eclia vnde desumpta, & apud quos tractetur
nu. 2.
- 3 Interrogari an poterit reus super titulo rei
quam possidet.
- 4 Actor & reus, an possit cogi declarare.
- 5 Interrogari, an possint principalis, & testis
post conclusum.
- 6 Interrogari quis poterit si est heres, & de
dicta interrogatione.
- 7 Declarans quod est heres, an praeiudicabit
cum uno, ad instan. cuius declarauit, vel
cum omnibus.
- 8 Hæredatem si quis repudiavit, deindè ali-
cui soluit creditori hereditario, an
sibi praeiudicabit, ita vt ceteris creditoribus
hereditarijs etiam soluere teneatur. Idem
est in solvente legatum nu. 10.
- 9 Consentiens uno actui iudicij in reliquis non
viactur consentire.
- 11 Non respondens ad hoc, vt habeatur pro con-
sistente, qua requirantur remis. & n. 13. &
an ipso iure nu. 14.
- 12 Verba, alias habeatur pro facta, vel recogni-
ta prout sibi deterius, ponuntur in præcep-
tis pro habent. declarationibus, & in reco-
gnoscent. apocis.
- 15 Declaratio si non fuerit facta, & debita
præcepta nõ fuerint emanata, an iudex pra-
iudicabit parti declarationem petiti si pro-
cesserit ad vltiora.
- 16 Apoca quando recognoscuntur fiunt tria
præcepta pro recognitione, & in vltimo
cominatur, alias habeatur pro recognita
prout sibi deterius, & an recognitio ista
comprehendatur in R. pragm.
- 17 Recognitione facta, prout sibi deterius, expe-
diuntur litera exequutoriales realiter, &
personatiter, & non admittitur exceptio
nisi seruata forma R. Prag. & in qua apo-
ca procedat hac praxis nu. 38.
- 19 Apoca bancales recognoscuntur mediantib.
tribus præceptis, & priuatas etiam potest
iudex compellere recognoscere.
- 20 Confessionem erroneam desuncti, an heres
reuocare possit.

- 21 *Confessio facta in articulis, & positionibus reuocari nequit nisi de errore doceatur, & quando confessio reuocari possit.*
 22 *Positionem partium veram partim falsam, an principali negare possit.*
 23 *Confessio vera à ficta, quæ oritur ex contrariis, quatenus differat.*
 24 *Confessio ficta perit perempta instantia.*

AD DECIS. XLVIII.

In prin. ibi ¶ potest interrogari contentus, quod declararet si tenet, & possidet. ¶

- 1 **P** Ræticam ¶ interrogandi reum si tenet, & possidet desumptam ex *Dot. in l. fin. ff. de rei vend. testatur D. Consil. Rouit. in pragm. 6. de qua fit mentio hic de ordin. iud. circa quam adeundam præf. Pap. in form. interrog. fin. cum reo act. real. Sed tu poteris videre præf. ¶ quam ponunt Regnicolæ, vt *Myscatell. in prag. S. C. p. 3. glo. hereditare Carau. rii 300. Maran. p. 6. men. 7. nouissimè Gallupp. prag. S. C. p. 2. c. 18. nu. 13. & seq.* vbi an practica procedat etiam in feudilibus *D. Reg. Tapp. ad d. prag. 6. lib. 3. in Reg. fo. 121. vbi multa practicabilia tangit.*
 3 & ibi an reus ¶ poterit interrogari super titulo rei, quam possidet, & de alijs vide etiā *Affl. in Consil. ab officialibus nostris Couarr. lib. 1. c. 2. num. 5. Carpen. ad stat. med. c. 73. cit.*
 4 per *D. Tapp.* quod actor ¶ sicut reus potest cogi declarare cit. præf.
 5 Sed an principalis ¶ & testis post conclusum possint interrogari *Calà ad prag. disp. di. nu. . . fo. 46.**

N. 1. ibi ¶ si est hæres. ¶

- 6 De ista interrogatione ¶ si est hæres vide sup. cit. latè *Rouit. d. prag. 6. nu. 9.* Sed quid si quis declarauit quod est hæres ¶ an ista declaratio præiudicabit quoad omnes, vel respectu petentis tantum ¶ dic quod respectu petentis, & non alterius *D. de Franch. decis. 694. Consil. Rouit. loco paulò ante cit. Gallupp. vbi sup. nu. 15. & adde omnino per me adducta ad d. D. de Franch. dec. 694. & ibi Viscon.* hinc ibi dixi, quod si quis repudiavit ¶ hereditatem, & postea soluat aliquod debitum hereditarium, tanquam hæres sibi non præiudicat quoad alios creditores *Bar. in l. fin. ff. de inter. act. Alex. conf. 31. nu. 13. vol. 7. Causal. de tuto. nu. 76. ver. faciunt adducta. Pafca. de vi. pa. po. p. 7. c. 1. nu. 26. & de consentiente ¶ in vno actu iudicii quod in reliquis non videatur consentire, glo. in clem. sepe ver. partib. de ver. sig. Surd.*

in tra. de alim. sit. 4. q. 16. n. 32. Viscon. consil. consensus.

- 10 Hinc hæres ¶ qui agnouit legatum cum vno potest aliorum solutionem recusare. *Phanot. de inuent. p. 6. nu. 20. & 121.*

N. 1. ibi ¶ & quantum ad interrogationes prædictas habeatur pro consentiente, vel negante prout deterius. ¶

- 11 Ad hoc vt ¶ quis non respondens habeatur pro consentiente, quæ requirantur *D. Reg. Tapp. rit. 70. lib. 3. in reg. nu. 7. & seq. fo. 131.*
 12 Sed aduerte, quod circa hæc verba posita per Authorem hic versatur praxis in istis declarationibus, & etiam in recognoscendis apocis in quibus factis præceptis per Cur. vel quod declararet, vel quod recognoscat in vltimo præcepto ponuntur verba posita hic per Authorem, quod intelligatur facta prout sibi deterius, vt in *d. prag. 6. vbi Trois. & Gallupp. vbi sup. nu. 14. Musca. vbi sup. nu. 8. D. Reg. Tapp. d. prag. 6. in ver. pro consentiente, vel negante M. Ant. Curt. in tract. de mentien. n. 378. quem citat Rou. d. prag. 6. n. 6. & Carpen. cit. per D. Reg. Tapp. Ioseph. Ludo. decis. Lucen. 4. vbi habes quantum do habeatur ¶ pro confesso, & in materia idem decis. *Perus. 8. Nouar. ad prag. collect. 180. nu. 9. super prag. 8. de ord. iud.*
 14 Et an tales ¶ non respondentes habeantur pro confessis ipso iure, vel sit opus sententia declarat optime *Rouit. d. prag. 8. de ord. iud. nu. 45. quem vide in materia nu. 42. & seq. cum decis. per ipsum cit.*
 15 Quid si non fuerit facta declaratio, ¶ & debita præcepta, vt hic non fuerint facta, an Iudex præiudicabit parti declarationem petenti si processerit ad vltiora, quod sic *Memo de præsump. lib. 2. q. 1. nu. 31.*
 16 In apocis, quoq; recognoscendis ¶ expediuntur eiusmodi præcepta cum comminatione in tertio, & vltimo præcepto alias habeatur pro recognita prout sibi deterius, de quo per *D. de Franch. decis. 502. vbi an hæc recognitio comprehendatur in prag. 63. & item si supplica de off. procur. Cesar. & D. Reg. Tapp. super d. 5. nu. 2. lib. 3. in reg. fo. 1249. vbi num. 5. facta recognitione ¶ iuxta dicta. pragmaticam prout sibi deterius expediuntur literæ exequutoriales realiter, & personaliter, & non admittitur exceptio
 18 nisi seruata forma d. R. prag. quæ praxis ¶ progredit in apocis scripta, vel subscripta a debitore secus in subscripta a testibus, quia eo casu recognitio sit per testes iux. *Affl. decis. 272. & Strace. de mercat. tit. n. fo. 314. Gramat. decis. 84. Carrabb. sing. 126. in sip.***

incip. *nolens*, & alios quos cumulaui ad decif. *D. de Franch. 694*. vbi materiam latè tractaui circa recognitionem apocarum, vide tamen *Masull. ad Cappy. decif. 139. n. 12*. vbi loquitur de dictis tribus mandatis, & præceptis loquendo in apocis bancalibus, vbi dicit obtinuisse contra decif. *D. de Franch. 502*. de quo vide etiam *D. Rouit. d. prag. 62. à nu. 2*. *Muscatell. in prax. de appellat. glo. vñ. duntur n. 29*. *Tbor. in Compen. decif. ver. apoca. tu videas nouissimè ad materiã, & prax. Apicell. tutam paup. tit. 1. nu. 14. & seq.* & ibi filium addentem, & optimè tradentem praxim circa prædicta *D. meus Gail. in tra. de credi. c. 2. tit. 8. nu. 29. 39. & seq.* vbi adducit *D. Reg. Tapp.* & alios post hæc omnia scripta vilos, & quod Iudex potest cogere ad recognitionem priuatam scripturam. *Viscon. in concl. Iudex potest compellere fo. 132*.

N. 3. ibi ¶ potest probare contrarium, & etiam hæres eius. ¶

An hæres ¶ possit reuocare confessionem defuncti erroneam, quod sic *l. idcirco, vbi Padill. n. 1. C. de iur. & fact. igno. Affl. & ibi Vrsill. decif. 232*. *Tbor. in Compend. decif. fo. 110*. *Viscon. in concl. incip.* Confessio verbalis ab aliquo facta. *Surd. decif. 130*. *Mascard. de probat. concl. confessio erronea alios cumulat Mauriti. apicell. ad patris tutã. paup. tit. de quinqu. dilat. ad nu. 16. nu. 28. fo. 3. & alleg. 14. nu. 54. & seq.*

N. 6. ibi ¶ etiam non allegato, & probato errore. ¶

21 Confessio ¶ facta in articulis, vel positionib. ad positiones præiudicat, & reuocari nequit nisi de errore doceatur *Caputaq. decif. 151*. quæ adducit *Ricc. col. 1. 2347*. vbi an, & quæ confessio renocari possit de cõto, vel non de cõto de errore, multa congerit *Viscon. in d. concl. confessio verbalis*.

N. 9. ibi ¶ an quis teneatur respondere positioni negatiuæ. ¶

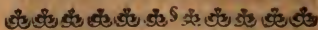
72 Quid si principalis ¶ negauerit positionem partem veram, partem falsam *Ioseph. Ludo. decif. Perus. 51. nu. 6. Surd. decif. 58*, quos refert *Rouit. d. prag. 6. nu. 4*.

N. 10. ibi ¶ si cõf confessio *D. dederunt facultatem reuocandi confessionem. ¶*

23 Confessio ¶ vera à ficta quæ oritur ex cõtutmatia quatenus differt *Tesau. lib. 1. q. 1. fo. 6. quem citat Pasca. de in tra. de vir. pa. pot. p. 3. c. 1. nu. 71. fo. 369*. & an ficta confessio pereat perempta instantia, quod sic

Rouitus vbi supra numero 44.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Confirmare quid sit.
- 2 Confirmatio operatur supplementum defectus.
- 3 Confirmatio superioris validat cõcessionem nulliter obtentam.
- 4 Confirmatio reddit actum maioris auctoritatis, etiam si fiat à Iudice inferiore.
- 5 Confirmatio priuilegij in forma communi, vel in forma specifica.
- 6 Confirmari sententia nulla in quibus casibus possit, & quid parte opponente.
- 7 Confirmari, an possit peti à Iudice possessio nulliter capta.
- 8 Confirmabile si est nullum confirmatio, quoquæ erit nulla.

AD DECIS. XLIX.

IN hac decif. in qua agitur de confirmatione contractus, de qua nouissimè per *Tbor. in 2. p. Compen. ver. confirmatio*, sciendum quod confirmare ¶ nihil aliud est, nisi rem firmam facere *c. inter dilectos de fid. instrum. Rouit. prag. 4. de poss. nō turbã. nu. 23*. Hinc est quod confirmatio ¶ operatur supplementum defectus *no. in l. adoptio non iure facta ff. de adop.*

3 Et per confirmationem ¶ superioris validatur concessio nulliter obtenta *Capp. To. losa. decif. 432*. & per confirmationem actus ¶ maioris auctoritatis redditur *Frã. Marc. decif. 330*. Quod procedit etiam si confirmatio fieret à Iudice inferiore *Gail. lib. 2. obser. 1*. quos refert *Ricc. col. 1. 894*. vbi de effectibus confirmationis latè, & ibi multa reperies.

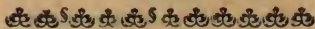
5 Et de confirmatione ¶ priuilegij in forma communi, & in forma specifica vide *Rouit. ver. confirmatio Pasca. de vi. pa. pot. p. 1. c. 1. num. 58. fo. 9. ex quo multa Nouar. ad prag. col. 1. 194 & Capibl. prag. 11 n. Schard. in suo lex. iur. ver. confirmatio*.

6 Et quod assensus ¶ vim confirmationis habeat *Affl. decif. 398. sub nu. 2*.

N. 4. ibi ¶ quod in omnibus casibus in quibus dubitatur, an quis possit cõtractum petere infringi, quod pars potest petere confirmari sicut dicimus de sententia. ¶

- 6 in quibus casibus sententia non possit peti confirmari, & quid parte opponente late
Ricc. ad exornationem l. si expressum de appel-
 7 *latio. hic cit. collect. 1235.* Et an possessio non
 liter capta absque partis citatione possit pe-
 ti confirmari à iudice citata parte non per
Ang. Imo. & alios in l. si finita in prin. ff. de
dam. inf. & alibi per alios cit. per Ponta in
tract. de spol. lib. 1. num. 45. fo. mibi 8. à ter. &
lib. 3. nu. 143. & seq. fo. 117.
 8 Et an si confirmabile non est nullum confir-
 matio sit nulla D. Reg. de pont. de potest. pro-
 reg. tit. de diuers. prouis. & licentis tit. x. nu.
 18 & 19. & ad prædicta vide decis. 38. D. de
 pont. R. Collater. Conf.

Ioseph Mele.

SUMMARIVM.

- 1 Heres non tenetur nisi pro hereditarijs por-
 tionibus ratio nu. 2. in soluendo, & exigen-
 do nu. 7. fallit n. 13. & seq.
- 3 Creditor licet non cogatur recipere solutio-
 nes particulares, tamen intelligitur in par-
 ticulari debitore soluente, secus in eius
 hered.
- 4 Heredum quilibet poterit soluere debitum
 pro rata.
- 5 Heredum si aliquis efficitur non soluendo,
 alij cohæredes non tenebuntur.
- 6 Legitima, an petatur pro rata ab heredibus,
 & à legatarijs.
- 8 Heres exigens pro sua rata illam cohæredi
 communicare non tenetur, quid in socijs
 num. 10.
- 9 Heres pro ea parte, quæ est hæres poterit in-
 strumentum liquidare.
- 11 Creditores, an possint conuenire vnum ex
 heredibus, quem testator grauauit, ut sol-
 ueret solus ipse debitum.
- 12 Filius hæres, an possit pro parte sua inte-
 gram rem alienatam vendicare.
- 13 Heres pro dote in solidum conueniri potest.
 Item in legato pia causa nu. 14. & nn. 16.
 & quid in alijs legatis nu. 18.
- 15 Loca pia quæ dicantur.
- 17 Heres pro alimentis, an conueniatur in soli-
 dum, & pro quibus alimentis.
- 18 Heres in solidum in actione reali poterit cõ-
 ueniri. & quando intercessit pignus, vel hy-
 poteca nu. 19.
- 20 Heres vnus emphyteuta si defecerit à solu-
 tione, an omnes cadant à iure, vel ipse solus.

- 21 Heres, an teneatur in solidum in actionibus
 indiuiduis.

AD DECIS. L.

- T**Rita est regula, & satis nota etiam
 Tironibus delumpta ex l. 2. cit. hic
 per Auth. C. de hered. actio. quod
 hæredes non tenentur nisi pro
 hæreditarijs portionibus prout etiam non in
 l. 1. C. si cer. pet. & in l. in exequutione in prin.
 ver. prima species ff. de ver. obli. Boer. decis. 66.
 Viu. dec. 333. Masrill. dec. 234. n. 11. Gomef.
 tom. 2. c. 12. de contra. tit. de indiuiduis D. d.
 Franch. decis. 581. vbi dixi multos congerit
 nouissi. Viscon. qui dictam regulam exornat in
 conclus. quæ incip. Hæres, quæ procedit etiã
 si fiscus sit creditor Auth. supr. dec. 1. 2. n. 6.
 2 ratio est quia quilibet non hæres representat
 defuncti personam pro illa parte, pro qua est
 hæres, in alia dicitur extraneus, & tanquam
 extraneus censetur in alios hæredes l. cum à
 matre in fi. C. de rei vend. Bar. post glo. in l. 2.
 §. si. col. pen. vers. ad hoc respondet nu. 3. ff. de
 prato stip. Bôbin. in l. 4. §. cato n. 97. ff. de verb.
 oblig. apud quem multa ad exornationem d.
 regula à num. 75. Gomef. vbi supr. vbi subdit
 3 quod non licet creditor non cogatur recipere
 particulares solutiones tamen intelligitur
 in particulari debitore soluente, secus autem
 4 in eius hæredibus, quorum quilibet poterit
 soluere debitum pro rata, & erit liberatus
 inuito creditore, quod est non. Gratia. decis.
 Rot. Mareb. 146. n. 4. vbi aliud magis memo-
 5 ria dignum dicit, nempe, quod si aliquis ex
 hæredibus efficiatur non soluendo alij co-
 hæredes non tenebuntur pro illo.
 6 Sed an id procedat non in legitima, ut etiam
 pro rata ab hærede, & legatarijs petatur
 Gratia. decis. 181. nu. 16.
 7 Et aduerte quia d. regula non procedit non
 modo in soluendo, sed etiam in exigendo
 8 unde quando hæres non exigit, si pro rata, ad
 eum spectante exegerit non tenebitur illam
 suo cohæredi communicare Anna alleg. 4.
 Meno. conf. 46. vol. 1. quem allegat Anna fi-
 lius in add. ad d. alleg. patris 4.
 9 Et similiter si sumus non in liquidatione in-
 strumentum, nam hæres pro ea parte pro qua
 est hæres liquidare poterit Alex. Socc. et alij
 in l. 2. §. 1. ff. de ver. obli. Altim. qui alios refert
 in prax. liquid. instrum. ver. aduertat creditor
 ad personam suam num. 14. nisi dicto cohæ-
 redi accreuisset cohæredum portio, ut ibi
 per eum.
 Et in quantum ad illud quod diximus, quod
 10 hæres non exigit ratam non tenetur illam
 communicare alijs cohæredibus quid in socijs
 O compa-

comparantibus rem ex bonis communibus vide *tex. aureum in l. si patruus tuus C. com. vtriusq. iud. qui tex. in vna causa mihi fecit magnum honorem.*

- 11 Sed quid si testator † grauaret vnum ex heredibus, vt ipse solus solueret totū, & integrum debitum creditorib. † dic q. adhuc creditores non possent agere contra ipsum solum, sed pro rata contra omnes cum iam per legē fuerit diuisa obligatio, licet tali casu coheredes possent agere contra grauātū, vt soluat, de quo per *Gratian. in d. dec. 146. D. de Franch. d. dec. 381. & vide Viscon. add. ad decif. 483. D. de Franch.*

- 12 An autem filius † hæres pro parte possit vendicare integram rem alienatam refusa emptori illa parte pretij pro qua est hæres *Pinell. concludit quod sic in l. 1. 3. p. ver. ex his autem sub nu. 8. C. de bon. mat. sed contrariū tenet Valas. decif. Lusit. 69. nu. 17. quem adducit Paschal. in tra. de vi. patr. pot. c. 2. nu. 79. fo. 27.*

- 13 Prædicta verò regula † locum non habet in dote, vt in præsentī decif. de qua nouissime meminit *Tbor. in 2. p. Comp. in ver. Dos,* vide vltra consiliū *D. adductorum hic d. D. de Franch. decif. 381. Casla de ratio. rat. q. 23. vbi plenē Viscon. in addit. ad D. de Franch. decif. 203. vbi allegat multos, & in d. concl. bares dicitur eadem persona Molfes. p. 6. q. 9. nu. 10. qui adducit Assi. decif. 334. & ibi Vrsile. Cornaz. decif. Lucen. 33. nu. 6. Tbor. in Compen. ver. legatum, Gomes. & sup. cit. D. de dicta regula tractantes.*

- 14 Et quia valet argumentum † de dote ad piam causam *Euerar. in loco de dote ad piam causam.* An si fiat legatum pie causæ ab vno possint omnes cōueniri *D. Consil. Rou. prag. 1. de legat. p. 3. nu. 6.* vbi quod coheredes tenentur ad præstationem, cuius contrarium adducit *D. de Franch. decif. 483. vbi vide Viscon. adden. sed existente vera opin. Det. & Rom. ibi alleg. credit ipse Ecclesiam teneri facere cessionem, & cedere iura contra illū coheredem, à quo nominatim relictum est legatum, vt alius coheres, qui soluit possit illud insolidum recuperare, vt ibi per eum, quod .n. tibi non nocet, & alij prodest facile concedendum l. 2. §. item verus ff. de aq. pluui. arcen. cum alijs vulg.*

- 15 Quæ autem dicantur † loca pia *Nozar. ad prag. collect. 93.*

- Sed quomodo procedat principalis regula † quando non ab vno relictum est legatum pium, an possint hæres insolidum conueniri *Gui. pap. decif. 576.*

- 17 Quid si legatum † respiciat fauorem alimentorum vide *D. de Franch. in decif. 203.*

Tbor. in Comp. decif. ver. alimentorum fauore vbi citat Pellicc. consue. Auerf. c. 17. nu. 160. de quibus nouissime meminit Ricc. post hæc scripta visus in add. ad d. decif. 203. & nouiss. Apicel. alleg. 9. nu. 27. post hæc scripta etiam visus, & vide Viscon. d. concl. bares distinguētem inter alimenta præterita, & futura 10. sep. Ludo. decif. Perus. 92. n. 1. 14. & 15. Surd. in tra. de alim. tit. 9. q. 14. nu. 5.

- 18 Et qd in alijs legatis, an hæres † possint conueniri insolidum, *Ludou. decif. Lucen. 30. num. 12. vsq. ad num. 21. Amen. ad decif. 237. in fin.*

In fin. ibi ¶ vbi quis agit actione reali potest conuenire vnum ex hæredibus insolidum. ¶

- 19 Quod in actione reali † possit vnus ex heredibus insolidum conueniri, vide *Ricc. collect. 544. circa medium.*

- 19 Et quod vbi intercessit † pignus, vel hypotheca, tunc potest rei obligatæ possessor conueniri *D. Autor sup. decif. 12. num. 6. & seq. vbi quod actio realis datur cōtra vnum ex hæredibus insolidum.*

- 20 Sed quid in emphiteusi †, an si vnus defecerit à solutione cadāt omnes à iure suo, an pro parte non soluentis vide *Clar. in §. emphiteusis ver. quæro quid si emphiteuta, & Misng. cent. 3. obser. 66. num. 3. Viscon. in d. concl. bares.*

- 21 Quid in obligationibus indiuiduis, *Ricc. collect. 528.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Præsentī & tacenti si aliquid promissio, si illud quod promissio, est illi utile dicor patet cum illo inire.
- 2 Pactum duorum consensu perficitur.
- 3 Consensus tacitus probari sufficit.
- 4 Consensus inducit mandatum quando actus pertinet ad utilitatem illius, qui consensum adhibet.
- 5 Consensus colligitur ex præsentia, et taciturnitate illius, qui tacet cum de illius commodo agitur, secus si agitur de incommodo, & praiuditio nu. 6.

Et quid quando tractatur de bono bonorabili nu. 7.

Et quid si de modico praiuditio nu. 7. & in illis, quæ exigunt scripturam.

- 8 Præsentī & tacitū quādo videatur, et præsumatur

- sur consentire, & de creditore presente venditioni rei sibi obligat e.
- 9 Consensus præsinitus alicui actui quando facit ei perdere iura & actiones.
- 10 Scientia præsinita probatio, an sufficiat quando tractatur de lucro, seu amissione iuris.
- 11 Consensus ubi requiritur sufficit præsinitus, etiam si debuit probari per instrumentum.
- 12 Coniunctus quando præsinitur habere scientiam à coniuncto gestorum.
- 13 Coniuncti quando præsinitur scire facta coniuncti, & quis dicatur coniunctus.
- 14 Scientia inter coniunctus sanguine præsinitur quoad iura sanguinis.
- 15 Testis, qui deponit de contractu, & dicit scire, quia coniunctus, vel vicinus, an dicatur reddere bonam causam scientie, & nu. 17.
- 16 Scientia non præsinitur in his, que continent tractum momentaneum, sed successum.
- 18 Duo specialia quando concurrere possint.
- 19 Absenti an requiratur ius irrevocabiler Notario stipulante pro eo, & quid in conflictu.
- Actio absentis quando quaratur per Notarium pro eo stipulante.
- 20 Donatio si fiat pio loco, an acquiratur ius irrevocabiler Notario stipulante pro illo.
- 21 Donatio facta pauperi absentis, an valeat.

AD DECIS. LI.

N. 1. ibi ¶ sufficit .n. præsencia, & scientia donatarij, & promissio, seu donatio expressa donatoris, ut actus validus sit. ¶

- A**dde omnino tradita per *Meno. lib. 3. præsump. præsumpt. 42. à nu. 4.* ubi dicit, quod si præsenti ¶ & taceti aliquid promissio, & illud quod promissio sit utile, & proficuum ei, qui est præsens, & tacens dicor cum illo pactum inire, & dicit esse communem, & magis receptam opin. ex *Rip. in rub. de pact. nu. 5. Aleia. n. 6. Terniell. in rub. de ver. oblig. n. 60.* quos ipse sequitur eo præcipue argumento, quia pactum ¶ duorum consensu perficitur *l. 1. §. 1. ff. de pact. & l. pactum ff. de pollicitat.* & sufficere ¶ consensum tacitum probari ex *l. 2. ff. de pact. & Meno. ibi qui respondet contrariis.* Et consensus ¶ inducit mandatum quando actus pertinet ad utilitatem illius, qui consensum adhibet *Barb. in l. n. 18. solut. matr. fo. 417.*
- 5 Et quod ex præsencia ¶ & taciturnitate cum de tacentis commodo agitur consensus colligatur habetur in *l. qui patitur ff.*

- mand. & l. semper ff. de reg. iur. ubi Det. nu. 2. Ioseph Ludo. decis. Perus. o. nu. 23. in fin. Peregr. in tract. de fideicom. art. 2. n. 1. fo. 300.* verum in exigentibus scripturam consensus ex sola præsencia, sicuti ex sola patientia non inducitur, & quæ talia sunt *Marf. sing. 330. Petr. ab Gram. decis. 59. nu. 8.* Sicuti ex aduerso ¶ non præsinitur consentire si actus ille tendit in præiudicium præsentis, & tacens probat *Meno. ubi sup. nu. 10. & 24. Masc. ar. de probat. concl. 1210. & 1218. nu. 30. vol. 3. Viu. decis. 17. nu. 15. & decis. 23. col. fin. Surd. decis. 302. nu. 5. Camer. cons. vn. nu. 24. inter consil. Card. Zabarel. Moros. cons. 78. n. 3. novissimè Vilcon. concl. decis. in cap. præsens in aliquo actu, & in concl. Tacens, qui alios allegat, secus si de modico ¶ præiudicio agitur *Med. reg. 5. incip. præsens habetur 2. tom. regul. fo. 22.* & quod quando agitur de bono honorabili præsens præsinitur consentire *Gait. de cred. c. 2. tit. 3. nu. 742. Escobar. de ratiocin. c. 27. nu. 49.**
- 8 Et quando præsens ¶ & tacens præsinitur consentire latè *Meno. lib. 6. præsump. 9.* ubi multos ad hoc citat, quibus adde alios cit. per *Petr. ad Gram. decis. 59. à nu. 9.* & vide nonnulla posita per *Gait. in tra. de cred. c. 2. tit. 3. nu. 741. & seq. fo. 46. Carocc. de loca. ver. præsens.*
- 9 Sed an consensus ¶ præsinitus alicui actui faciat consentienti perdere iura, & actiones. *Vilcon. in concl. incip. consensus, Peregr. ubi sup. Gait. ubi sup. n. 760. & seq.* & quid si creditor tunc præsens, & adhibitus testis in contractu venditionis rei sibi obligatæ, & se subscriperit in dicto contractu, an sibi præiudicaverit, & in quo vide *tex. in l. cauis ff. de pig. act. & l. sicut §. voluntate ff. qui mo. pig. vel hypo. & ibi D. & alios nonnull. adductos per Thor. in 2. p. Comp. decis. Reg. ver. contractus emptiois 3. col. ver. sed videns l. abella. esq. in fin. fo. 10.* & an talis consentiens repellatur exceptione cedendarum *Gratia. decis. 215. nu. 15.*
- N. 3. ibi ¶ qui postmodum scientiam, & notitiam habuerit, nam sola scientia sufficit. ¶
- 10 Adde quod quando tractatur ¶ de lucro, seu amissione iuris sufficit etiam probatio præsinita scientie *Mobed. decis. 150. de probat. in fi. Pute. decis. 6. de probat. & ita decisum in Rot. Rom. in vna Curgen. Abbatis de seneca die 7. Februarij 1569.* Coram Cantuecio testatur. *Rice. collect. 1959.*

N. 4. ibi ¶ præsinitur scientia, & acceptatio, ita ut amplius reuocari non possit. ¶

11 Adde quod consensus † ubi requiritur sufficit præsumptus *Barbo. in l. nu. 29. ff. fol. matr. fo. 373.* Et si debuit phari p. insinuat.

N. 5. ibi ¶ quia ex coniunctione sanguinis præsumitur scientia. ¶

12 Coniunctus † qñ præsumatur habere scientiam à coniuncto gestorū. vide *Meno. hic alleg. n. 9.* licet falsò qñ nō debuit allegari *lib. 6. præsump. 23. sed lib. 6. præsump. 24 per 101.*

N. 10. ibi ¶ coniunctus præsumitur scire facta coniuncti. ¶

Adde ultra *Due. † reg. 225. incip. coniunctus* & *Socce reg. 98. hic cit.* *Meno. d. præsump. 24.* & *melius lib. 2. præsump. 51. nu. 43.* & *44 et lib. 3. præsump. 124. nu. 27.* ubi habes dilucidè quando coniuncti præsumantur scire facta coniuncti *Cachera. dec. 71. nu. 43.* & quis
13 † dicatur coniunctus *d. præsump. 124. n. 28.*

N. 11. ibi ¶ regula prædicta procedit quoad mores, iura sanguinis, & diuitias. ¶

14 Quod scientia † inter coniunctos sanguine præsumatur quo ad iura sanguinis processuque naturæ, seu ordine agnationis optimè explicat *Paul. Leon. in sollempni rep. l. qui Roma 8. duo fratres nu. 470. ff. de ver. oblig. procedit etiam in alijs casib. enarratis per Farin. in tract. de testib. q. 70. a. n. 164.* qui prædictos etiam cumulat.

N. 11. ibi ¶ in contractu facto ab aliquo ex vicinis. ¶

15 Sed an testis † qui deponit de cōtractu, & dicit scire, quia coniunctus, vel vicinus, dicatur reddere bonam rationem sui dicit *Farin. de testib. q. 70. nu. 181. fo. 136.* *Meno. de præsum. d. lib. 6. d. præsump. 24. nu. 5. & 6.* qui alios cumulat: & vide *inf. nu. 17.*

N. 12. ibi ¶ in his quæ continet tractum momentaneum, ut est tractus, qui momento expeditur non præsumitur scientia, secus in his quæ continent tractum successivum. ¶

Adde omnino † *Meno. d. præsump. 24. n. 18.* *Cacheran. d. decif. 71. n. 43.* & alios per cum alleg. alios cumulat *Farin. d. q. 70. n. 197. fo. 237.* qui nullam fecit mentionem de d. *Cacher. decif.*

N. 13. ibi ¶ depositio testium dicitur contractum non esse factum per coniunctos, quia scit, ut coniunctus, vel vicinus. ¶

17 Testis † reddens hanc causam scientiæ, quia coniunctus, vel vicinus, in quibus casibus dicitur reddere bonam rationem causæ scientiæ vide *Farin. d. q. 70. n. 164. fo. 235.* & *Mez. no. d. præsump. 24. nu. 7. dixi sup. nu. 15.*

N. 15. ibi ¶ in vno eodemq; subiecto concurrere duæ specialitates. ¶

18 Duo † specialia qñ possint concurrere vide *Maran. de rem. poss. n. 135. & 143.* & alios quos citavi *sup. ad decif. 46. nu. 23.*

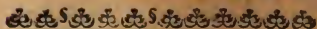
N. 20. ibi ¶ quia Notarius stipulatus fuit, & acceptavit pro absente. ¶

19 An Notario † stipulante, & acceptante, pro absente donatario, acquiratur donatario ius irrenocabiliter ante suam retributionem vide decisiones inter se repugnantes, alteram *Cacher. 32.* alteram *Tesaur. 70.* & quæ sit verior. *Ruce. collect. 43. qui in fin. ex decif. Guid. pap. 49.* dicit dominium rei donate absenti, Notario stipulante pro eo in donatarium transit, ex quo tantò magis procedit decisio ista. Tu vide nouissimè *Apicell. alleg. 9. n. 28.* quando quærat actio absenti per Notarium pro eo stipulantem, & ibi, quid si ante ratificationem contraxit alius cum hypotheca *n. seq. post hæc scripta completa visus, & nouissimè Gait. in tra. de cred. c. 4. quæst. 7. nu. 819. fo. 350.* ubi cumulando omnes decif. & 1) ex magis communi tenet donationem esse irrevocabile, & ibidem *n. seq.* concludit contra *Negus. & Barba.* & alios ex Notarij stipulatione etiā in constituto suppleri præsentiam partis *n. 823.* post hæc scripta visus, & vide eundem *Gait. eo. c. 4. quæst. 11. num. 1235.* in illa quæstione si donatarius præferatur creditoribus posterioribus, quamvis hypothecariis post *Capibl. sing. 1. Pasta. de vi. pa. potesta. p. 2. c. 9. n. 45.* quorum dicta ipse longo sermone examinat.

20 Sed quid dicendum in donatione facta pio loco vide *Ioseph Ludo. decif. Perus. 29.* *Capibl. prag. 5. nu. 95. de Baron. fo. 122. in ultim. impress.* & nouissimè decisionem relatum cum allegationibus insertis per *To. Bap. de Tbor. in 2. p. Compen in ver. donatio irrevocabiliter fo. 158.* qui ad manus pervenit tempore quo descrebebam hoc opus.
21 Et an donatio † facta pauperi absenti valeat *Amen. ad de Franch. decif. 339. n. 5.*

Ioseph Mele.

SV M M A R I V M.

- 1 Meretrix an possit agere in iudicio, & per iudicem cogi facere virum ad sibi soluendum mercedem, quam promissit, vel solitam. Et quid in foro conscientia nu. 2.
- 2 Meretrici data, an repetantur, & nu. 4.
- 3 Meretrix publica, vel occulta si sit, est diffrentia.
- 4 Mulier nupta usum sui corporis vendere non potest.
- 5 Meretrix, an licite quassum sui corporis accipiat, & de illo elemosinam faciat, ut sibi proficiat.
- 6 Meretrices regulariter non tenentur restituere ea, quae ex meretricio acquisierunt, fallit in multis casibus, de quibus sub nu. 9. & seq.
- 7 Persuadere est cogere, & compellere.
- 8 Stuprans virginem blanditijs, & amatorijs verbis perinde punitur, ac si per vim illam cognouisset.
- 9 Mulier, quae accepta pecunia se immiscuit, an dicatur meretrix publica.
- 10 Meretricum Iudex est in Ciuitate Neap.
- 11 Meretrix an dicatur illa, quae habet vnum amicum, & nu. 15.
- 12 Meretrix an sit mulier nupta, quae comisit adulterium.
- 13 Stuprans suasionibus, & amatorijs verbis per vim dicitur stuprare.
- 14 Stupri poena n. 18. 19. & seq. & quid sit, quomodo probetur, & quomodo fiat cognitio & irginitatis.
- 15 Stuprum de nocte commissum cum scalis volente, & consentiente muliere, quae poena puniendum.
- 16 Stuprum regulariter poena mortis non punitur etiam si stuprata esset immatura nu. 20. sed vide nu. 23. & 24.
- 17 Stuprum violentum poena mortis punitur.
- 18 Violentia omne delictum aggravat, & in specie coitum.
- 19 Consensus nullus potest in puella immatura considerari.
- 20 Stuprans immaturam virginem quae poena puniendus.
- 21 Stuprantis puellam 2. annorum poena.
- 22 Osculantes virgines per vim poena mortis puniuntur, sed vide n. 28. & quod dicta poena habet locum solum in Ciu. Neap. nu. 27.
- 23 Mulieres amplexantes causa cognoscendi per vim quae poena puniendi.
- 24 Pueros osculantes quae poena puniendi.
- 25 Pueros stuprans per vim puniuntur poena l. Iul. de vi. publ. scit., & stuprans feminas.
- 26 Puerum rapiens, & concludens, & tormen-

- 27 tis affligens quae poena puniatur, & an poena affligatur puer nu. 33.
- 28 Osculum luxuriosum, quod dicatur.
- 29 Mulier an propter osculum, vel tactum mammillarum amittat dotem, & an propter adulterium nu. 36. & an propter osculum sanguinei num. 36.
- 30 Mulierem si quis amplexatur tentans illam per vim cognoscere, sed non deosculatur quae poena puniatur.
- 31 Virginem amplectens in vitam, & acclamantem illius pudicitiam acclamando in strata publica quae poena puniendus.
- 32 Veneros actus committens inter crura, vel alia parte corporis, vel manibus abutendo, & semen mittendo quae poena puniatur.
- 33 Stupra plura committens etiam sine vi quae poena puniatur.
- 34 Stuprata viri potest, an possit cognosci stuprata mediante copula carnali.
- 35 Stuprata mulieris confessioni, an fletur, & quid si mulier dicat se stupratam, & vir neget cui incumbat onus nu. 49.
- 36 Et de confessione pueri stuprati, quod inditum faciat.
- 37 Stuprator an sub fideiussoribus relaxandus.
- 38 Mulier si dicat violententer fuisse cognitam, sed simulasse violentiam pro honore conferuando, an ei credendum.
- 39 Violenter cognoscere quid sit, & quid interest inter violententer cognoscere, & violententer rapere nu. 52.
- 40 Stupratores in S. C. condemnantur ad dotandum.
- 41 Stuprator euitabit penam si mulier post stuprum publice se prostituit.
- 42 Stuprum vetus facit presumi concubinatum.

AD DECIS. LII.

AD principalem conclusionem huius decis. cuius nouiss. meminit Ricc. collect. 3053, & qua Io. Bap. Thor. registrat in Compens. decis. 1. p. nunc in lucem edito in ver. meretrix, quod potest
 1 meretrix agere in iudicio, & per iudicem cogi facere virum ad sibi soluendum mercedem, quam promissit, vel solitam, quae concurrere debeant, breuib. explicat post Ifern. in c. vni. quib. mo. feud. amit. n. 11. fo. 31. Graff. lib. 2. aurear. de c. confci. hic cit. per Autho.
 2 n. 3. ubi quid in foro conscientiae, an confessarius possit cogere ad soluendum meretrici promissum, de quo etiam per Nauar. in manual. cap. 17. ver. quinto. & quarto.

N. 2. ibi quae huic opin. accedit Ifern. Adde D. Conf. Rouit. qui se remittit in hoc etiam ad Ifern. hic cit. in rub. de meretricibus. n. 2.

N. 2. ibi ¶ licet si solvatur repeti non potest. ¶

- 3 Meretrici ¶ data an repetantur vide *Amē. ad D. de Franch. decif. 47. nu. 24. Greg. lib. 10. Syntagm. iu. Syntagm. 10. c. 2. nu. 17. quo loci*
 4 explicat an datum ¶ meretrici ob turpem causam ipsam repeti possit citat *Menoch. de arbitrar. caf. 335. nu. 24.*

N. 3. ibi ¶ facit differentiam inter meretricem publicam, & occultam. ¶
 Istam differentiam ¶ comprobatur *Sot. lib. 4 de iustit. & iur. q. 7. art. 1. ad secundum quē citat, & sequitur Graff. vbi sup. nu. 6.*

N. 4. ibi ¶ meretrix domina est sui corporis, & materia vendibilis. ¶

- 6 Intellige de muliere ¶ soluta, nam mulier nupta vltum sui corporis vendere non potest *Megal. inslit. Peregr. lib. 1. c. 3. nu. 13. sed si de facto illud vendat a restitutione excusatur, vt ibi, & inf. post nu. 20.*

N. 7. ibi ¶ quia non turpiter accipit. ¶

- 7 An meretrix ¶ licite accipiat suæ turpitudinis quæstum vide iura, & *D. cumulat. per Pasca. in tra. de iur. patr. potest. p. 2. c. 10. nu. 39. fo. 358. & an de illo quæstu elemosinam faciens sibi proficit Fusc. sing. 23. Bonacoff. ver. meretrix Amen. ad D. de Franch. decif. 47. nu. 25.*

N. 13. ibi ¶ vbi fraude, & dolo meretrix a fornicario extorsit tunc n. tenetur ad restitutionem. ¶

- 8 Regulariter meretrices ¶ non tenentur restituere ea, quæ ex meretricio acquisierunt
 13. nonnulli contrarium sentiant, de quibus per *Megal. in Compen. inslit. Peregr. ver. meretrices, & ver. mulieres. Fallit tamen hæc regula primo quando ¶ notabile prærium acceperunt ab eis, qui alienare non possunt. Secundo quando dolo, vi, fraude excessiuam quantitatem extorsierunt. Tertio non modo quando vi, dolo, & fraude extorsierunt, verum etiam quando blanditijs, & illecebris extorsierunt de quibus per *Megal. vbi sup. vbi an teneantur restituere ea quæ a militibus receperunt. Idem quando falsis, & importunis persuasionibus meretrices extorsierunt, eiusmodi enim persuadere ¶ plus est, quam cogere, & compellere l. 1. § persuadere ff. de seru. corrup. l. 3. § si quis ff. de liber. bom. exhib. hinc est quod quicquid concurrat in metu reuerentiali, & minis concurrat in eiusmodi præcibus Te-**

saur. decif. 32. num. 1. r. Hinc etiam est quod
 11 ¶ stuprans virginem blanditijs, & amatorijs verbis perinde punitur, ac si per vim illam cognouisset *Scobar. de ratiocin. c. 19. n. 60. cuius contrariū videtur dicere Author. hic post nu. 14. & vide inf. num. 17.*

Quarto si receperit animo fraudandi *Megal. vbi sup. ver. mulier in Compen.*

Quinto si acceperunt a non habentibus ius dandi, quod quomodo intelligatur *Graff. vbi sup. nu. 3. & 10.*

N. 14. ibi ¶ vbi se virginem vendidisset, & asseruisset, cum non esset, a nemine alio cognosci se patiat, quam ab ipso solo, vel aliquo Magnate tantum. ¶

Hoc idem exemplum affert *Megala, vbi sup. ver. mulieres in Compen. inslit. Peregr. 22. lib. 1. c. 3. nu. 17.*

N. 20. ibi ¶ quia meretrix occulta verè meretrix est. ¶

De meretricibus occultis, & publicis solutis, vel maritatis, vide *Megala ver. meretrices Graff. vbi sup. nu. 6.*

- 12 Sed an mulier ¶ quæ accepta pecunia se immiscuit dicatur meretrix, ita vt dicatur

13 publica, & in eadem ludex meretricum, qui est in Ciuitate Neap. habeat iurisdictionem vide *D. de Franch. decif. 68. ver. quid autem sit, vide quoq; Nouar. ad prag. collect. 131. n.*

- 14 9. Et quid de illa ¶ quæ habet vnum amasium *Triuisan. decif. Venet. 33. col. 3. tene quod non contra Aff. refert Gallup. p. 2. c. 6. nu. 206. nu. 58. fo. 91. vide Pasca. p. 2. c. 12. num. 2. vide Ricc. collect. 3053. 7. p. vide Carocc. decif. 124 cuius meminit idem Nouar. vbi sup. num. 7. & quæ dicatur meretrix inf. decif. 56. nu. 7. vbi dixi.*

- 15 Et quod meretrix ¶ dicatur, quæ vni præbuit corpus *Aff. in consil. quæpassim, & in Consil. pateranorum, cuius contrarium sentit Petr. ad Casy. decision. 44. & ad Gram. decif. 11. numer. 6. Amen. in add. ad d. D. de Franch. decif. 68. nu. 13. ex Meno. de arbitrar. caf. 328. & ex Caball. caf. 4. 123. & 171. quib. adde alios cita. per Viscon. in d. decif. 68. ad nu. 2. fo. 14. & per Baiard. ad Clar. q. 24. nu. 97. fo. mibi 149. Nouar. ad prag. collect. 132. qui adducit decif. Ric. 63. p. 1. & Peguer. decif. 30. nonnulla alia dixi sup. ad decif. 5. & dicam inf. ad decif. 56. & an sit me-*
 16 retrix ¶ mulier nupta, quæ adulterium commisit. *Meno. de arb. caf. 335. nu. 6.*

N. 21. ibi ¶ condemnamus stupratores ad dotandum, & dotem arbitramur ex qualitate vtriusq; personæ. ¶

- 17 De pēnis stupri, vide *Menoch. latiff. de arb. cas. 294. Tesauro. decif. 148. Add. ad Gui. pap. decif. 555. D. de Franch. decif. 333.* multa dixi ad eundem *D. de Franch. decif. 534.* qui ibi distinguit *nu. 1.* prout etiam distinguit *Martha. in suis Digestis decif. 2. tom. ver. stuprum cap. 2.* vbi quod aut stuprum est commissum sine vi, & in tali casu pēna est dimidia partis bonorum fisco applicandorum, & relegationis iudicis arbitrio si stuprans vir honestus sit, vilis autem, vel infamis fustigatur, vel in exilium mittitur, quod etiam in femina stuprata locum habere dicit. Aut stuprum est violentum, & punitur pēna mortis, quod extendit, vt eadem pēna punitur stuprum, si non fuerit violentum, & interuenit Lenocinium, precium, blanda verba, suasiones promissiones, & similia adducit *Viu. decif. 299.* & quidem iure merito, stuprans .n. virginem, blanditijs, & amatorijs verbis perinde punitur, ac si illum per vim cognouisset, vt dixi *inf. ad decif. 81. nu. 5. per Munoz. Scobar. in tract. de ratiocin. cap. 19. n. 60. Detian. lib. 8. c. 7. numer. 6. & seq. Petra ad Gram. decif. 22. num. 1.* qui de prædictis non meminit, sed vide *Capib. prag. 8. p. 1. n. 331. de Baron.* Et supradicta distinctione approbat, quoq; *Oino. in §. in duplum n. 12. Inflitut. de actio.* vbi subdit de pēnis legis *Mosai. ex exod. c. 22. & iuris Canon. contra stuprantes,* quæ pēnz de consuetudine non seruari dicit *Clar. in §. Stuprum Tesauro. in dec. 3.* Sed stuprans teneatur, vel dotare, vel in uxorem ducere ætēta qualitate stuprantis, & stupratæ, de quo etiam nouissimè per *Petr. in add. ad Gram. 22. n. 1.* & quando stuprator teneatur in foro interiori, & exteriori ad dotandum vide *inf. nu. 25.* & quando debetur dos stupratæ, an statim sit soluenda, vel expectādum sit tempus nuptiarum, vide multas decisio. nouiss. cumulatæ per *Ricc. 7. p. collect. 2710.* & quid sit stuprū *D. Thom. 1. 2. q. 154. art. 6.* & quomodo probetur *Meno. cas. 288. Viu. decif. 299.* & quomodo probetur virginitas *glo. in c. hæc imago. 24. q. 5.* & quomodo fiat recognitio in probatione stupri *Tiraq. de præscrip. fo. 100.* in praxi seruatur, quod obstrictæ adhibetur, quæ examinātur, & cum iuramento deponunt si puella est virgo, vel stuprata, standum est enim in arte peritis *ulg. l. 7. mensis §. de flat. bom. vide inf. nu. 41.*

- 18 Sed quid si stuprum ¶ fuerit de nocte commissum cum scalis cum consensu mulieris,

& sine vi, recurrendum est ad decif. *D. de Franch. 333.*

- 19 Regulariter igitur stuprum ¶ non punitur pēna mortis licet contrarium dixerit *Don. fina. lib. 4. regular. prout est tex. in l. si quis aliquid §. qui nō dum ff. de pēn. etiam*
 20 si tractaretur de stupro ¶ commissio in personam virginis immaturæ *Balb. dec. 2. dum*
 21 modo cesset vis, quia intercedente ¶ vi; vt supra, dictum est, & habetur in *d. decif. D. de Franch. 534.* stuprum mortis pēna punitur, & ultra alleg. ibi per *D. Presiden. vide Affl. per eum ommissum in hac opin. inclinante in Constit. si quis rapere num. 16. ver. septimò quero. Boss. in tit. de Coit. dam. & pun. nu. 67.*
 22 & 68. & hoc quia violentia ¶ omne aggregat delictum, & in spetie coitū, vt per *Bar. in l. 1. ff. de extraord. crim. Gram. conf. 45. Clar. in §. fornicatio. in ult. ver. Detian. lib. 8. tract. crim. tit. de Stupr. & coit. viol. num. 2.*
 23 quod tantò magis ¶ procedit in puella immatura in qua nullus consensus considerari potest, & de crimine violentiæ *Borrell. in sum decif. p. 2. tit. de appell. nu. 474. fo. 412.* sed quod stuprum non præsumitur violentum quando mulier reperitur prægnans *Boer. decif. 241. Petr. vbi sup. nu. 4.*
 24 Et de stuprantis ¶ virginem immaturam pēna, vide *Tbor. in Compen. decif. ver. stupratis virginem, immaturā, Molf. ad consue. Neap. p. 7. q. 2. nu. 23. a. tom. Meno. de arbit. cas. 294.*
 21 *Ricc. collect. 119.* vbi de pēna ¶ inflicta minori, qui stuprauit puellam 2. annorum, vbi adducit decif. *Rot. Lucen. 7.* Quando autem stuprator teneatur, & ad quam pēnam, & quando ad dotandum, & in foro interiori, & exteriori latè explanat *Novar. ad d. D. de Franch. decif. 534.* post hæc omnia completa scripta vifus.

- Et non mirum si stuprantes per vim puniuntur pēna mortis, nam si in Regno nostro per *cap. Reg. Rober. incip. vi sine, & per prag. sub tit. de osculan. mulier. disponitur,*
 26 quod deosculātes ¶ virgines mulieres per vim pēna mortis naturalis puniuntur *Viu. decif. 117.* quem citat *Ricc. collect. 1514.* ergo multò magis stuprantes per vim, ita argumentatur, *Muscattell. in prax. delict. in gener. tit. de adult. stupr. & c. nu. 35. & seq.* de quo etiam *Detian. vbi sup. nu. 8.* vbi adducit *Affl. decif. 270. & Gram. conf. 48.* qui dicit, quod
 27 dicta pēna ¶ habet locū in Ciuitate *Neap.* contra ibi deosculantes, non autem in villis, & eius territorio, refertq; *Detid. vbi sup.* alios casus decisos alibi, & alias pēnas quibus puniuntur osculantes per vim. Tu autè
 28 dicas quod eiusmodi osculantes ¶ mulieres non possunt componi, ut in *c. ut sine mortali*

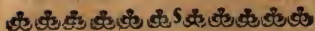
- circa fin. ver. super his cuius meminit Rou. in prag. 1. de Compos. nu. 2. & quod potest tempus foriudicationis abbreviari, vide quia dixi sup. ad decif. 17. nu. 11. pēnaq; trirēmiū afficiuntur Ricc. collect. 2. 18. §. vbi quid in amplexante † mulierem causa cognoscendi*
- 30 *per vim, & quid in deosculantibus † puer.*
- 31 *ros Meno. cas. 287. de arbit. Stuprans † n. pueros per vim sicuti feminas incidit in pēnam l. Iul. de vi. publ. l. 3. §. praterea puni- tur ff. ad l. Iul. de vi. publ. Detia. d. lib. 8. c. 5. n.*
- 32 *6. & c. 15. nu. 16. qui extendit, vt d. pēna † locum habeat contra eum, qui puerum rapuit conclusit, & tormentis afflixit, vt probatur in leum, qui ff. eo. puer autem stupra-*
- 33 *tus † per vim nulla affligitur pēna Ma- strill. decif. 295. nu. 41.*
- 34 *Quod autem dicatur osculum † luxurio- sum Rou. prag. 1. de osculan. mul. nu. 3. Tri- uisam. decif. 47. lib. 1. Ricc. collect. 17. vbi de materia.*
- 35 *Et an mulier † propter tale osculum, vel tactum mammillarum auctat dotem, quod sic Bal. in c. tua de proc. v. de quo la- tius vide Diaz. reg. 216. incip. dotem sicut per-*
- 36 *dit. in 1. tom. regul. fo. 444. 2. col. & multo † magis propter adulterium in 1. tom. reg. fo. 442. 2. col.*
- Si tamen mulier osculetur † consanguineo non perdit dotem, quam amitteretur, quia praesumitur cor sanguinitatis, & non libidinis causa oscul tam fuisse Affs. & Vr- fill. decif. 236. & an sit licitum osculum inter Vassallum, & consanguineas domini Rouit. vbi sup. nu. 9.*
- 37 *Et quid si quis † amplexatur mulierem tentando illam per vim cognoscere, sed nō osculatur, qua pēna plectetur Rouit. prag. 1. sub tit. de oscul. mulier. nu. 1. fo. 512.*
- 38 *Et de eo qui puellam † aliquam ample- ctitur inuitam, & acclamantem illius pudicitiam audentando in strata publica qua pēna sit affligendus Peguer. decif. 7.*
- 39 *Et qua pēna puniatur † is, qui habuit ac- cessum ad aliam committendo plures actus venereos non pervas exterius, sed inter crura, vel alia parte corporis, vel manibus abutendo, & semen mittendo Peguer. decif. 75. vbi in Sodomia quando emittitur semen inter crura.*
- 40 *Plura autem supra † committentē etiam sine vi puniendum pēna mortis dicit Thō. Gram. vot. 17. per tot. vbi latē.*
- 41 *Sed an viripotens † stuprata possit cog- nosci mediante copula carnali stupratam, dic quod non, quia potest virgo deflorari absq; eo quod ab homine carnaliter cogno- scatur, vt impetuoso nientisui profluio, &*

alijs quæ testantur Medici, & ira in casu no- tabili testatur peritissimos medicos consu- luisse Marilia. in l. quoties num. 507. C. de rei vend. post suas decif.

- 42 *Et an stuprata † mulieris confessioni ste- tur Peguer. decif. 71. Boer. decif. 119. Alex. cōf. 229. vol. 6. vide si faciunt dicta per Farin. pract. crim. tit. de iudit. & tort. q. 43. num. 87. cum seq. vbi tractat vtrum dictum adultera- tz faciat inditium contra adulterantem, sed quod debent in proposito concurrere alia adminicula Mars. conf. 28. & quid si fuit vi- sus exire, & fugere Meno. lib. 1. praes. 89. n. 119. Sed in proposito nostro vide Ricc. col-*
- 43 *lect. 137. vbi an stuprator possit † sub si- deimforibus relaxari, & quis sit iudex cō- petens in causa stupri.*
- Et quid de confessione pueri dicentis ab alio stupratum, an talis confessio faciat in- ditium ad torturam Nouar. ad prag. collect. 163. nu. 14.*
- 49 *Si autem stuprator † neget commississe stuprum, & stuprata asserat, cui incumbat onus? dic neganti Oino. qui alia in materia cumulat in §. in duplum n. 14. & ante insti- de actio. fo. 453. Stuprum autem quādo pre- sumatur coactum, & an credatur mulieri dicenti eam per vim stupratam Masc. de probat. concl. 181. nu. 34. Farin. q. 43. nu. 94. omnino Capibl. in prag. 8. p. 1. n. 329. & seq. de Baro. fo. 246.*
- 50 *Et quid si mulier † cognita diceret se vio- lenter cognitam, sed simulasse violentiam pro honore conseruando, an ei sit creden- dum Detia. lib. 8. cap. 15. nu. 18. Et quid sit † violenter cognoscere Detia. lib. 8. c. 7. n. 31. & d. c. 15. in prin. vbi distinguit inter violē-*
- 51 *ter † rapere, & violēter cognoscere, & an acclamatio mulieris probet violentiam, & quomodo probetur acclamatio, & de alijs in materia stupri vide Petr. ad Gram. decif. 22. In qua vt redeamus ad dicta per nostrū Authorem hic qui testatur in S. C. condemnati stupratores ad dotandum, Adde Molf. conf. 30. per tot. tom. 2. Ricc. collect. 23. tu vide Gram. vot. 17. Clar. d. §. stuprum, Tesauro. d. dec. 3. Viu. decif. 290. Capibl. vbi sup.*
- 53 *Sed tam dictam † pēnam, quam aliās cui- ebant stupratores si mulier stuprata se- deindē publicē prostituit, quia non tenebū- tur dotare, neq; in vxorem ducere, quod probat Carocc. decif. 58. per tot. Cancr. lib. 3. var. resolut. c. 11. nu. 251. quos refert, & se- quitur Pascal. in tra. de vi. pa. pot. p. 1. c. 5. nu. 40. vbi de ratione, & Farin. conf. 90. per tot. lib. 1. vide Meno. de arbit. cas. 288 num. 14. & seq.*
- 54 *Et pēdis tam nocte, quod vetus stuprū † facit*

facit præsumere concubitus Gram. vot. 4. sequitur Petr. ubi sup. num. 5. qui num. 6. subdit, quod potest meretricia vita probari per testes singulares, & per vnum testem nobilem, qui dicat pecuniam dedisse ob copulam ex conf. Gram. 58. & alij per eum cit. ibi.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Testes an, & quando repeti possint, tam in civilibus, quam in criminalibus, & an post publicationem, vel post conclusionem nu. 2.
- 3 Testes examinati in vna causa, an possint repeti in alia.
- 4 Testes examinati in iudicio summario, an possint repeti in plenario.
- 5 Testes in iudicio momentaneo faciunt fidem in ordinario.
- 6 Testes examinati in vno iudicio ad vnum finem non prohibentur in quocumq; alio iudicio repeti.
- 7 Testis examinatus in iudicio civili potest repeti in criminali.
- 8 Testes etiam mille non probant absq; citatione, ubi traditur praxis; repetuntur etiam facta publicatione ne delicta remaneant impunita.
- 9 Testes confrontati absq; alia repetitione probant, & ponitur pract. nu. 10.
- 11 Testes legitime examinati inter eosdem in iudicio retinende non faciunt fidem in iudicio recuperanda nisi de nouo repetiti.
- 12 Testes inter alios deponentes non recipiuntur ad probandum primum extremum in rem. c. reintegrande.
- 13 Testes non citati, & audita parte examinati non probant, & vsq; ad quod tempus possint repeti nu. 14. & quid si fuerant mortui, an probent nu. 15.
- 16 Exceptiones multe possunt opponi contra instantem rem. c. reintegrande de quib. nu. 20 & 21.
- 17 Testis, ut probet debet esse iuratus, & in quibus casibus exigatur, vel non exigatur iuramentum nu. 18.
- 19 Iudex potest summariam capere informationem ad hoc, ut possit discernere quis lite pendente manutenendus.
- 22 Probationes exactissimæ, & concludentes requiruntur in iudicio summario c. reintegrande.
- 23 Cardinalium depositio absq; iuramento non

probat, & quomodo iurent.

- 24 Religiosi iurant in pectore.
- 25 Iudex circa restitutionem possessionis debet partem audire, & citare, & non procedere de facto, aliàs dicitur spoliare, & incidit in penam l. si meminerint C. unde vi.
- 26 Iudex, qui non rite processit non procedit, ut Iudex, sed ut priuatus.
- 27 Spoliatus de facto de facto debet restitui. l. dñ qñ deficit citatio, quando etiam sine citatio ne restituitur num. 32. & spoliatus ante omnia restituendus.
- 28 Citatio partis requiritur in rem. c. reintegranda, adeo, quod si non interuenit, & pars ingreditur possessionem non incurrit in penam l. si meminerint C. unde vi et quomodo debet esse citatio, an sufficiat per edictum nu. 29. & quid in domino Mediolan. 31.
- 30 Missio in possessionem nulla praua citatione nullum operatur effectum, & in quibus casibus non requiratur citatio n. 32. & 33.
- 34 Citationis defectus in decreto pontificio, an operetur penam d. l. meminerint, & quid in concessione Principis ex certa scientia n. 35

AD DECIS. LIII.

N. 1. ibi ¶ in causa criminali, sed non repetiti. ¶

- 1 **T**estes ¶ an & quando repeti possint, tam in civilibus, quam in criminalibus. Rice. collect. 234. & 1768. & vide decis. D. de Franch. 716. vide latè Farin. de testib. q. 66. à nu. 255. fo. 188. Viscon. in cons. incip. testes, & an testes ¶ repetantur post publicationem, vel conclusionem D. de Fran. dec. 668. & quæ ibi adduxi, & decis. 716. numer. 4.
- 2 & quod testes ¶ examinati in vna causa possunt repeti in alia inter diuersas personas, vide Anto. de Butr. in c. per tuas num. 9. vers. tertius casus quando testes sunt recepti, & Io. de Imo. ibi, & Feli. Farin. ubi sup. n. 297. qui à nu. 299. loquitur de testibus ¶ examinatis in iudicio summario, quod possunt quoque repeti in iudicio plenario, ex quo dicit Gail. decis. 103. p. 1. quem citat Nouar. ad prag. collect. 219. nu. 37. quod testes ¶ in iudicio momentaneo faciunt fidem in iudicio ordinario. Sed magis propè ad hanc decis.
- 6 Farin. ibi nu. 301. dicit quod testes ¶ examinati in vno iudicio ad vnum finem non prohibentur quoadcumq; in alio iudicio repeti ad alium finem adducit tex. in c. cum in tua. ver. quâquâ, & ibi glo. in ver. ad aliud, & in ver. ob aliud, ver. & ita propter diuersum modum agendi ext. de test. ex quo inferre
- 7 quod testis ¶ examinatus in iudicio civili potest

potest repeti in iudicio criminali, vt ibi per eum, qui ad hoc citat *Monticell. in repet. test. rub. repetitio testium quibus casibus fiat* fo. 176. col. 1. ver. 5.

N. 2. ibi ¶ testes nullam probationem facere tanquam receptos ad informationem curiæ &c. ¶

8 Quod in criminalibus ¶ etiam si essent milie testes absq; citatione non probent, nec aliquam fidem faciunt *D. Consil. Rouit. prag. 1. nu. 14. de bon. prodi. latè adden. ad D. de Franch. decif. 716. Gallupp. in recenti prax. S. C. p. 2. c. 23. num. 3.* & ideo testes repetuntur etiam facta publicatione, nè delicta remaneant impunita *Carau. rit. 69. Affs. in Consil. terminum vita Gabr. de testi. concl. 21. nu. 25. Tesauro. decif. 262.* Sed an fiscus poterit repetere testes in limine expeditionis causæ pro reparanda nullitate testium, quod non *Petr. ad Gram. decif. 28. nu. 5.* vnde ad euitandam repetitionem solet procurari, quod pars habeat testes pro legitime citatis, & repetitis, quam aduertat Iudex, vt formiter fiat antequam concedat copias repertorū reo iux. *decif. Cappy. 74. de qua declaratione multa apud Petr. ubi sup. a nu. 3. vsq; ad nu. 21.* & quod quando habentur testes pro repetitis illa dicatur ficta repetitio, vide *Rouit. pragm. 3. de ord. iud. nu. 9. cum seq. dixi ad decif. D. de Franch. 716. vbi de materia.*

9 Sed quid si testes ¶ examinati pro informatione Curie fuerint cum reo delinquente confrontati, & confirmauerunt eorum depositiones, an fidem faciant absq; alia repetitione *Clar. q. 45. ver. sed in hoc proposito, vbi Baiard. nu. 60. vsq; in fin. Farin. de testib. q. 72. nu. 139. Bertaz. conf. 70. vo. 2. Honden.*

10 qui ponit practicam ¶ vt deferatur iuramentum testi in confrontatione facienda in faciem inquisiti, & legi depositiones in sui presentia de verbo ad verbum, *Caball. resol. 269. Rice. decif. 84. & 243 p. 2. Viscon. in cōcl. incip. testes parte non citata. de quo videndus est etiam Farin. d. q. 70. n. 39. & seq. Ambros. Process. informat. lib. 3. c. 1. n. 49. & seq. Rice. decif. 243. p. 2. Thor. in Comp. decif. Archiep. Neap. ver. interrogatoria fo. 24. & ver. testes ubi fo. 44. col. 2.*

N. 2. ibi ¶ & ad alium finem. ¶

11 Hinc testes ¶ etiam legitime examinati inter eosdem in iudicio retinendæ nisi denunciati sint repetiti *Mobedan. dec. 174. AEgid. decif. 3. 254. Pute. decif. 2. de iudic. quos refert & sequitur Ponta in tract. de spolio. lib. 2. nu. 99. fo. 53.* & testes inter alios deponentes

non recipiuntur ad probandum primum extremum in c. reintegranda, *Mobed. decif. 178. Pute. decif. 25. de resit. spol. Pont. d. tract. de spol. lib. 2. nu. 96. fo. 54.*

N. 2. ibi ¶ & parte non citata, & non audita. ¶

13 Testes ¶ parte non citata, & audita regulariter non probant, probat sexcentis auctoritatibus ultra *tex. in l. si quando hic alleg. & c. in nomine domini de testib. Viscon. in concl. incip. Testes parte non citata, nouissime Gallupp. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 23. nu. 4. fo. 202.* & in testib. examinatis parte non citata in civilibus, & criminalibus latè *Parin. in tract. de testi. q. 72. vsq; ad nu. 165.* & in quibus casibus probat *Rice. collect. 378. Follet. in prax. crim. ver. & repetantur nu. 4. & ver. & si consitebuntur nu. 42. Clar. & Baiard. in 14 quasi 1. 45.* & vsq; ad quod ¶ tempus possint eiusmodi testes examinati parte non citata repeti *Gram. decif. 28. nu. 6. Carau. rit. 75. nu. 1. Baiard. ad Clar. q. 45. n. 2. vide D. de Franch. cit. decif. 668. & 716. Viscon. ubi sup. vbi quid* 15 si testes ¶ examinati parte non citata mortui sint, an probent ponit opin. pro, & contra, & quando repetuntur, quod requiratur citatio partis *Tesauro. decif. 28.* alios adducit *Petr. ad d. Gram. decif. 28.* apud quem multa reperies circa repetitionem testium faciendam in criminalibus, quomodo hæc scripta completa vidi. Et an sufficiat si testes parte presente fuerint examinati, ita quod citatio non requiratur *Viscon. ubi sup. Rouit. in rub. de persq. malefacti. num. 8.* vbi citat *Peguer. decif. 5. nu. 35. Cauen. pragm. inolenit num. 26.*

N. 4. ibi ¶ multæ possunt esse causæ, quibus d. remedium non competat. ¶

16 Adde quod multæ ¶ possunt exceptiones opponi contra intentantem hoc remedium c. reintegranda, quas longa serie, & nimis accurate recenset *Pontan. in tract. de spolio. lib. 3. c. 2. à num. 2 vsq; ad nu. 112.* quas apud eum videre poteris, ex quibus non nonnullas nos tangemus, de quibus apud *Authorem inf. ad n. 5. & 6.* ea occasione, quia illas author tangit.

N. 4. ibi ¶ Iudex potest procedere receptis probationibus ad sui informationem, & instructionem. ¶

17 Adde quod testis ¶ ad hoc, vt probet, & fidem faciat debet esse iuratus *vulg. est tex. in liuris iurandi C. de testi. cap. tuis ex. eo. vnde non iuratus non probat latè Rice. collect. 18 263. 519. & 1532.* quod intelligitur in his ¶ quæ

quæ plenam causæ cognitionem requirunt, secus quando examen sit ad instructionem iudicis, putà quia iudex vult se informare, de possessione litigantium, nam tunc testium iuramentum non requiritur *Alcia. respon. 386. nu. 1. Bologn. in l. naturaliter §. nihil commu- ne ff. de acq. poss. p. 2. Meno. de remed. retin. nu. 39. Gallupp. p. 2. c. 23. num. 8. fo. 203. Et quod*
 19 *iudex* † possit ex officio capi facere informationem summariam ad hoc, vt possit discernere quis lite pendente manutenendus *Ludo. decif. Perus. 59. Cappy. decif. 13. Plot. in l. si quando §. 3. nu. 27. cum seq. C. unde vi. Menoch. in remed. retin. fo. 288. ponit practicam nouissimè Gallupp. p. 2. c. 3. nu. 43. fo. 65. qui nullam facit mentionem de Plot. nec de Anna alleg. 60. qui ante eum id docuerunt, & Maran. conf. 105. num. 7. & in tract. de multipl. alienat. nu. 328. apud quos vide etiam si parte citata debet iudex procedere, vel nò.*

N. 5. ibi ¶ vbi iusta causa quis cecidisset à possessione. ¶
 20 *Adde quod hæc exceptio †, vt dicit Pont. loco cit. num. 19. insurgit ex ventre canonis reintegranda, & admittit vires eiusdem constitutionis si agens spolio iusta de causa cecidisset à possessione, & sic proprio facto ratio est in promptu, quia d. Canon. prouidet ijs, qui ex iniustis causis ceciderunt à possessione, vt dicunt ibi D. Alex. & Soc. in l. rem, qua nobis ff. de acq. poss. Paris. conf. 1. nu. 164. Affl. decif. 392. nu. 27. Castad. decif. 4. sub tit. de rest. spol. vt ibi per eñ. Ric. collect. 2236. lim. 5. Hinc nò restituitur spoliatus si de domino spoliatoris constet ex publico instrumento Meno. de recup. poss. rem. 1. n. 224. La p. alleg. 24. Petr. ad Gram. decif. 45. n. 5.*

N. 6. ibi ¶ idem vbi quis cecidisset ex proprio contractu. ¶
 21 *Hæc est altera exceptio † contra intentantem rem. d. reintegranda, quam etiam ponit Pont. vbi. p. num. 20. quæ exceptio quando, & quomodo procedat, & habeat locum vide eundem Pont. latè super illa tractantem. Ric. vbi sup. apud quem multas exceptiones reperies positas prius ampliationibus; ad eos in occurrentibus casibus recurras, & vide Morot. conf. 96. n. .*

N. 7. ibi ¶ quod hoc iudicium sit summarium. ¶
 22 *Adde quod licet hoc iudicium sit † summarium adhuc requiruntur exactissimæ probationes, & concludentes, dicitur enim iudicium possessorij plenarij, adeò quod non sufficit probare possessionem per vnicum*

testem quando actor intentat remedium cap. reintegranda, vt dicit Affl. decif. 364. n. 6. Cappy. decif. 55. nu. 11. latè probant Pont. d. tract. de spol. lib. 2. nu. 81. & seq. vbi cumulando multa demum ita dicit seruari in Rota. & Plot. in d. l. si quando §. 3. nu. 45. Ludo. d. decif. 59.

N. 9. ibi ¶ nam etiam si Cardinales deponerent absq; iuramento non probant. ¶
Adde Gallupp. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 23. nu. 6. qui subdit, quod à iuramento † tacitis scripturis releuantur Cardinales, qui tenentur iurare supra pectus, quod quidem seruatur in omnibus personis religiosis Vestr. in prax. Cur. Rom. cap. 2. nu. 7. lib. 6. vnde dicunt Notarij iurauit tacito pectore more,
 24 *religiosorum, sed an Cardinali deponenti magis credatur, & aliquid asserenti, quam vni testi, vide latè Farin. in tract. de testi. q. 63. à nu. 55. fo. 136.*

N. 10. ibi ¶ restitutionem possessionis parte non audita, & sic de facto &c. ¶
 25 *Adde quod iudex †, vt dixit Author. sup. n. 6. debet in hoc partem citare, & audire nà alias dicitur procedere ex inordinato processu, & iudex ipse spoliaret quos fortè spoliare nò posset iux. tradita in l. meminerint C. vn. vi. in cuius, penā incideret, & decretum reintegrationis esset nullum, & ex decreto nullo dicitur iudex illum contra quem tulit decretum, spoliare, & ante Authorem id dixit Old. conf. 227. Pö. quinimis diffuse tractat de materia d. l. meminerint in*
 26 *d. tract. de spol. lib. 1. c. 8. nu. 37. iudex enim † qui non rite, & rectè processit, nò vt iudex, sed vt priuatus processit, quod ex multis probat Visc. in concl. incip. spoliatus, & ideò spoliatus per iudicem debet restitui probat multis decisionibus Ricc. collect. 2030. am-*
 27 *plia. 13. & si de facto † fuit spoliatus de facto etiam restitui, vt per D. Conf. Rou. prag. 1. de consuetu. nu. 10. in prima impressione, spoliatus enim, vt in omnium ore est antè omnia restituendus c. reintegranda 3. q. 1. Anto. Gabr. libr. com. opin. tit. de rest. spolia. concl. 1. & in cap. Reg. incip. Grauatina, vbi Nig. vtr. 23. Men. de recup. rem. 1. nu. 324.*
 28 *Et quod requiratur omninò citatio † par- tis in hoc remed. latè Pont. in d. tract. lib. 1. c. 8. Adeò quod si licentia ingrediendi possessionem fuisset tributa ex alio defectu, quam citationis pars possessionem ingrediens, si- ne tamen vi, & excusaretur ab incurso pene d. l. meminerint. Pont. d. lib. 3. c. 8. n. 42. Idem si spoliatus in continenti recuperet non incidit*

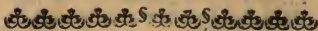
incidit in penam l. si quis in tantam C. unde vi. Meno. de recup. poss. rem. 9. num. 170. est. n. permillum spoliato in continenti recuperare, & spoliare, vt per eundem Meno. rem. 1. num. 384.

- Et non modo citatio requiritur, sed requiritur † specificata adeo quod non sufficiat citatio per editum Bar. in d. l. meminerint, & conf. 91. Rip. in c. sepe de rest. spol. nu. 86. Pont. d. lib. 1. c. 8. nu. 41. & d. lib. 3. c. 8. nu. 142. fo. 17. & quod nullum operatur effectum
- 30 † missio in possessionem nulla prauia citatione Pont. d. lib. 3. nu. 144.

Et de misso in possessionem nulliter si habet rem illam obligatam, an manutendus in possessione, vel de illa eiiciendus; vide Thor. Comp. decif. 2. p. ver. misus in possessionem, & Viscon. concl. incip. tenuta.

- 31 Et quid seruetur in dominio Mediolani, Plot. ubi sup. nu. 26. & ante fo. 22.
- 32 Fallit id quod supra diximus si is, qui primo possessionem recepit ab aliq; partis citatione recepit, & eq; nulliter fuisset ingressus, quia isto casu nullitatis compensatio succederet Inno. in c. que relam de elect. Bal. in l. si pacto C. de pact. Rip. loco cit. Roma. sing. 766. Pont. qui id declarat loco cit. n. 44.
- 33 Secundò fallit si Iudici, qui sine ordine processit notoriè prius constitisset de non iure reiecti ex cuius notitia res non egeret alia cognitione sui iuris Alber. in l. si de vi. in fin. ff. de Iud. Det. latè conf. 191. in fin. Rom. d. sing. 766. ver. possessio Pont. d. c. 8. lib. 3. n. 141. faciunt dicta; et Rice. collect. 2036. lim. 11. Item quando citandus nullam posset opponere exceptionem, aut defensionem, non. n. citandus est is cui nulla competit defensio, vel exceptio Bar. in l. 3. si causa cognita ver. sed hodie ff. de bon. poss. Surd. qui alios tumulat decif. 39. nu. 20. & de communi Gabr. conclus. 1. de citat. nu. 348.
- 34 Sed an in decreto Pontificio † citationis defectus operetur incursum penam d. l. meminerint vide Moheda. decif. 86. in fin. & quid in
- 35 concessione † Principis ex certa scientia Pont. d. c. 8. lib. 7. nu. 145.

Joseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Meretrices non possunt in vicinijs honestis cohabitare, & recensentur iura Regni, & de quibus meretricibus loquantur nu. 6.
- 2 Persona expellenda à Ciuitate remiss.

- 3 Meretrix expellenda à vicinia, an possit expelli à terra, & nu. 4.
- 5 Meretrix si conduit domum, & expellitur quis debet perdere pensionem.
- 7 Meretrices prohibentur in bigis, & quadrigis ferri, quod erat etiam tempore Decletiani, & possunt eis prohiberi vestes honeste, vt cognoscatur ab alijs.
- 8 Scholares exteri, qui habitant sine mulieribus non possunt Neap. habitare in vicinijs, ubi habitant mulieres honeste ex cap. Regis Catbo, quod quando habeat locum, & in quibus nu. 9. & an in licentiatu n. 10.
- 11 Scholaris habitans cum Doctore, an expellendus. Viuens, & aliquid committens contra scholasticam disciplinam amittit priuilegium etiam fori.
- 12 Dispositio in meretrix procedunt in Lenone. Lenones expelluntur in Ciuitatib. & quare.
- 13 Meretrix, an dicatur, qua habet unum amicum, & qua dicitur meretrix nu. 14.
- 15 Vicinos malos habere malum est, & multa de malis vicinis, qui non sunt celandi à venditore emptori.
- 16 Meretrices nuptae, an expellantur à vicinia honesta.
- 17 Raptus penam an excludat vita meretricia. pena qua sit, & qua concurrere debeant, & quid in Regno remiss. & de conatu raptoris.
- 18 Meretrices si habitant proprias domus, an ab illis sint expellenda.
- 19 Meretrices si habitant domus Ecclesie, an ab illis expellenda.
- 20 Mulier regulariter carcerari non potest, & ex quibus causis possit carcerari, & an dicto beneficio renuntiare possit.

AD DECIS. LIV.

T Ractatur in presenti decif. si mulieres nuptae possunt expelli à vicinis, & locis honestis etiam si habeant alibi domos, de qua per Tho. in 2. p. Comp. ver. mulieres inhonestae fo. 367.

N. 1. ibi ¶ qua cauetur nè mulieres meretrices cohabeant inter bonas, quae Constituto postmodum confirmata, & aucta fuit ex priuilegio particulari huic fidelissimae Ciuitati concessa per Reg. Ferdin. I. inter eius Capitula 59. ¶

Adde etiam prag. 4. sub tit. de meretricibus qua mandatum est † vt meretrices exstarent à Ruua Catalana, idem est in Regno Cathalogna, vt testatur Peguer. decif. 12. & de

de iure communi testatur *Affl. in Consil. bic. cit. per Auth. incip. que passim Rouit. d. prag. 4. nu. 1. vide Meno. cas. 323. nu. 14.* vñ alios adducit *Viscon. in concl. incip. meretrices, & in addit. ad D. de Franch. decis. 316.* vbi enumerat alias ꝑ personas expellendas a Ciuitate, quas etiam ibi enumerat *Amend. nu. 4. Capibl. sing. 73. incip. Homines. Amen. ad decis. D. de Franch. 68. & ibi Viscon. Luc. d. Penn. in l. 4. C. de specul. lib. 11. fo. 145. col. 2. D. de Franch. d. de. 1316. Anna. sing. 338. incip. meretrices, vbi de quibus meretricib. intelligendum, Tbor. in Compen. decis. ver. mulieres, Pasca. in tra. de vi. pa. pot. p. 2. c. 10. nu. 35. 37. & 38. & de meretrice, quæ rapuit iuuenem loquitur D. de Pont. de pot. proreg. tit. de diuers. prou. fier. solit. nu. 16. Auend. de exeq. mand. lib. 2. nu. 6.*

Et an meretrix ꝑ pauperula, quæ expellenda est a vicina honesta possit etiam expelli a terra, quod nõ *Amen. ad D. de Frac. decis. 316. ex Rebuff. priu. 2. de priu. Schola. meretrices. n. ꝑ sunt a Ciuitate expellendæ ad euitandum maius malum Affl. in d. Consil. qua passim n. 3.* & circa materiam expulsionis meretricum apud quos tractetur, vide cit. per *Amen. ad d. decis. 316. et Tbor. in add. ad D. de Pont. tra. de pot. proreg. tit. de diuers. prou. n. 16. fo. 3. post hæc scripta visus, vbi multos cumulat.*

Et si meretrices ꝑ conduxissent domos, & fuissent expulse quis debet perdere pensionem, dic quod locans *Rice. resolut. 133. vol. 2. Idem sentit in locantibus scholaribus Rouit. d. prag. 4. nu. 5. & seq. ex Nauarr. in manual. consil. c. 17. num. 104. & seq. sed Molin. Theologus in tract. de contract. distinguit in disput. 479. quem refert Capiblan. in sing. 205. incip. meretrices nulla facta mentione, nec de Rouit. nec de Nauarr.*

Et de quibus meretricibus ꝑ sunt intelligendæ *Consil. Pragm. & cap. Reg. Anna loco cit.*

Prohibentur etiam meretrices ꝑ in bigis, & quadrigis ferri, vt est cautum per *pragm. 5. sub tit. de meretricibus*, quod antiquitus fuisse Sancitum etiam tempore Deocletiani Imp. probat ibi *D. Consil. Rouit.* qui de materia meretricum se remittit ad *Meno. cas. 535. quem etiam vide d. cas. 328. bic. cit. & Grego. Syntagm. iur. lib. 10. c. 2.* Possit insuper habitus honestus meretrici prohiberi, vt cognoscantur a mulieribus honestis *Bened. in cap. Raynutius nu. 61. t. p. Foller. in prag. & quia persidorum de Iudeis Amen. ad D. de Franch. decis. 68. nu. 38.*

N. 2. ibi ꝑ scholares, seu studentes non possunt cohabitare in vicinijs in quibus nobiles, & ciues cum eorū vxoribus, & familijs viuunt. ꝑ

8 Quod scholares ꝑ exteri qui habitant sine mulieribus non possunt Neap. habitare in vicinijs, vbi habitant mulieres honestæ est Regis Cathol. cap. 66 cuius Author non meminit, sed vide *D. Consil. Rouit. in rub. de Schol. doct. num. 2. & seq. apud quem in 9 quibus locum ꝑ habeat d. cap. & quando habeat locum Pasca. in tra. de vi. pa. pot. d. c. 10. num. 36. & quod non habeat locum in studentibus Neapolitanis, & Casalium, D. de Franch. d. decis. 316. neq; in Doctore, & Clerico, Nouar. ad Pragm. collect. 4. in fi. sed 10 an in licentiatu ꝑ tangit Amen. ad d. D. de Franch. decis. 316. nu. 7.*

Sed an possit ad d. vicinijs expelli scholares 11 habitans cum Doctore, vide *Tbor. in Compen. decis. ver. Doct. aut Clericus. Anna. sing. 338. incip. meretrices, Rouit. vbi sup. Viscon. ad d. decis. 316. & Rice. collect. 433.* Circumscriptis autem iuribus Regni, scholares in honestè viuentes, & aliquid contra scholasticam disciplinam committentes amittunt priuilegium etiam fori *Gonzal. ad reg. 8. Can. cell. glo. 56. nu. 14.*

N. 3. ibi ꝑ meretrices, & Lenones. ꝑ

12 Idem quod in meretrice ꝑ dicit in Lenone *D. de Franch. d. decis. 316. Affl. in d. Consil. qua passim nu. 1.* Lenones enim mulieres ad luxuriam alliciunt, ideo pelluntur a Ciuitatibus, vt castitatis corruptores *S. Sancimus Auth. do Leno. Ric. nouiss. 7. p. collec. 2705*

N. 4. ibi ꝑ declarat meretricem esse ad quam multi habent accessum. ꝑ

13 Sed an dicatur meretrix ꝑ quæ habet vnū amicum dixi sup. ad decis. 54. nu. 14. & 15. & 14 quæ dicatur meretrix, vide *D. cit. bic. in prin. Maran. cons. 1. Affl. d. Consil. qua passim n. 2. Nouar. ad prag. collect. 131. num. 5. & seq. & collect. 132. Rouit. in d. rub. de meretri. n. 1.*

N. 9. ibi ꝑ quod malum sit malos habere vicinos. ꝑ

15 Adde *Affl. in commen. ꝑ ad Consil. Sancimus de iure Prothom. 5. 3. n. 3. vbi addidi multa, & in adagio est. Aliquid mali propriè malū vicinū Duare. tit. de pact. c. 4. Gail lib. 2. obser. 69. 19. & seq. vbi multa de vicinis, & refert multos, q. de ea rescripterūt, vnde res dicitur minus valere ob malum vicinū Alex. in add. ad Bar. in l. 3. C. de prad. & om. reb. nau. lib. 11. Hinc tenetur veditor malū vicinū nõ celere quē siciuissit eptor epturus nõ fuisset tex.*

in l. quod sepe §. fin. ubi glo. ff. de contr. emp. Hinc Themistocles venditurus prædii præconi adde iussit, quod vicinos etiam haberet bonos, quasi vicini commendatione futuri esset longè vendibilis.

N. 10. ibi ¶ in muliere nupta luxuriosè viuente cum scandalo, & malo exemplo vicinorum. ¶

An meretrices nuptæ possint, vt ceteræ expelli à vicinia honesta Amen. ad d. dec. 316. & quod non possint expelli iuxta hanc decis. Confil. Pascal. in tra. de vi. patr. pos. d. e. 10 nu. 35. vsq. ad nu. 38. qui inter alios adducit Casy. decis. 44. nouissimè Rice. ad d. decis. D. de Franch. 316. post hac scripta visus.

N. 16. ibi ¶ in meretrice raptus non est punibilis secundum magis communem opin. ¶

17 An raptus pœnam vitæ † meretricia excludat, vide Conf. Burf. 386. & 415. vol. 4. quæ consilia aurea appellat Petr. ad Gram. decis. 36. num. 4. vbi quid in illis, qui cum schalis ascendunt domus meretricum de quo D. de Franch. dec. 333.

Et raptus pœna quæsit, & quæ concurrere debeât, vt locum habeat, & quid in Regno an habeat locum pœna ordinaria raptus, & multa in materia vide D. cumulos per Viscon. in concl. incip. raptus fo. 243. Meno. cas. 261. Ric. collect. 82. et 139. & de conatu raptoris si sit punibilis latè Meno. de arb. cas. 360. à nu. 30. vbi nu. 35. declarat nostram Regni Consil. sub rub. de rap. & violen. man. illata.

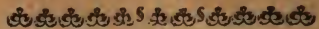
N. 26. ibi ¶ mulier nupta expelli potest etiam si in domo propria habitet. ¶

18 An meretrices † à proprijs domibus possint expelli vide Tesaur. q. foren. 33. Pascal. vbi sup. nu. 38. Quoit. d. prag. 4. nu. 2. Rice. vbi sup. Nouar. d. collect. 131. vbi quid si meretrices † habitent domos alicuius Ecclesiæ, an etiam ab illis expelli possint.

N. 29. ¶ mulieres honestas pro debiti ciuili nō posse capi, nec carcerari. ¶

20 Regulariter de iure communi mulier honesta carcerari † non potest iux. tex. in l. 1. C. de off. diuers. iud. Aub. sed nouo iure C. de custod. rcor. Carol. de Grass. in tra. de excep. in prelud. à n. 110. vsq. ad n. 112. Papon. lib. arrestorum lib. 24. ar. 3. Farin. in tit. de carcere n. ... Meno. de arbitr. q. 88. Iul. Clar. §. si. q. 28. Carpan. ad stat. Mediolan. cap. 243. apud quos vide ex quib. casis potest etiam carcerari Amend. ad dec. D. de Franch. 229. n. 4. & 518. nu. 8. apud quem vide, an mulier possit

dicto beneficio ne carceretur renuntiare, Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Renuntiatum ad ius non datur regressus.
- 2 Renuntiatione si quis fuit lesus non potest dari cautela ex qua impediatur recursus ad arbitrium boni viri.
- 4 Voluntati alicuius se committens, an liberum arbitrium censetur collatum.
- 4 Arbitrium liberum, quæ verba importet, & quæ verba arbitrium nu. 6. & nu. 10.
- 5 Arbitrium quid importet.
- 7 Arbitrium officialis ad quid se extendat.
- 8 Remittens se gratijs Curie, & Clementie Principis quid intendat.
- 9 Arbitrium boni viri, & absolutam potestatem quæ verba importet, & quid importent ista verba (dammi quello che vuoi tu)
- 10 Arbitrandi potestas data secundum liberam voluntatem, vel secundum voluntatem simpliciter quid importet.
- 11 Reductio ad arbitrium boni viri nullo modo potest evitari.
- 12 Reductio ad arbitrium boni viri datur à laudo arbitratorum.
- 13 Appellatio quod sit interposita, vel habitus recursus interest.
- 14 Reductio ad arbitrium boni viri petitur quando adest lesio, & quanta debet esse.
- 15 Reductio nō impeditur etiam si cū iuramento fuerit enormissima lesioni renuntiatum, et an eo casu petenda absolutio nu. 16.
- 17 Reductio peti non potest si arbitris data est potestas procedendi secundum liberam voluntatem.
- 18 Reductio an possit peti si in compromisso fuerit apposta claus. q. possint arbitri ledere unam partem in totis, et vni auferri, et alteri dare.
- 19 Vir bonus quis sit. & nu. 20.
- 21 Reductio infra quod tempus peti possit.
- 22 Reductio coram quo iudice petenda sit.
- 23 Reductionis Iudex, an possit cognoscere nō solū de iniquitate sed etiam de multitudine laudum.
- 24 Reductio an pluries peti possit.
- 25 Appellatio nō datur à Iudice adito, vti bono viro confirmante, vel infirmante laudum, & quid de iure Regni nu. 26.
- 27 Reductio si petitur, an pœna exigatur.
- 28 Barones debent imitari pastores qui tendunt non excoctant oues.
- 29 Barones sicut honorantur à subditis, ita debent reddere vices suas amando Vassallos, et filios.
- 30 Barones male tractantes vassallos possunt seu do priuari, vel possunt cogi ad vendendum nu. 31. in quo fendo intelligatur.

- 32 *Pater male tractans filium potest cogi ad emancipandum.*
 33 *Dominus male tractans seruum potest cogi ad vendendum 34. & an requiratur monitio nu. 35. & an priuenter iurisdictione Vassallorum non procedente monitione comminatio nu. 38.*
 36 *Barones quomodo possint castigare Vassallos.*
 37 *Baronum excessus remis.*

AD DECIS. LV.

R Efert decisionem istam Io. Bap. Thor. in Compen. decis. 2. p. ver. Appellare, & in vltima impressio ne D. Conf. Rou. in rub. de compositione num. 11. in fin.

N. 1. ibi ¶ quia Vassallus renuntiavit omni iuri suo. ¶

- 1 Licet regula sit quod ad ius ¶ renuntiatum non datur regressus l. Harennius in prin. C. de eiusd. cum alijs cumulatis per Barz. dec. 94. n. 13. tamen quando quis per renuntiationem fuit enormissimè lesus non poterit dari cautela, ex qua impediatur recursus ad arbitrium boni viri, de quo dicemus infra. Interim vide Pascal. in tra. de v. patr. potest. dicta, quæ adhuc conferunt, & ad dicta per Author. in fin. p. 1. c. 8. nu. 38.

N. 2. ibi ¶ subijciendo se quis misericordie alterius, ita demum censetur renuntiare iuri suo si ille tanquam bonus vir se habuerit, &

N. 3. ibi ¶ qui submisit se alterius voluntati, his casibus gratia, misericordia, & voluntas debet ad arbitrium boni viri referri. ¶

- 3 Adde quod committens ¶ se in sui aduersarii voluntate tunc non liberum arbitrium censetur collatum, sed a iure regulatum glo. in l. pen. in ff. de arb. & ibi Bar. Bal. & l. 3. C. de dot. prom. l. as. in l. sic legatum n. 30. ff. de leg. 1. hic a leg. per Author. Bar. in l. sed & si vnus §. preter ait in ff. de iudi. sed glo. Bar. et l. as. supra allegati per Author. fuerunt prius relati a Meno. tra. de arbit. q. 7. nu. 6. vbi declarat quomodo id procedat omnino vidè. ad materiam huius dec. in tot. illa quæst. vbi multa ad
 4 propositum reperies circa verba quoniam liberum ¶ arbitrium conferat quod vide et omnino in q. seq. 8. præsertim n. 10. et seq. & q. 9. & quid importet ¶ arbitrium, & quæ verba ¶ arbitrium
 5 importet Paris. de Put. in tra. synd. ver. arbitrium per tot. fo. 170. vbi multa de arbitrio ¶ officialis, & ad quid se extendat. Et quod remi

ttens se gratis, & clemetiz Principis non videtur, iuri suo renuntiare Bonaco. tom. 2. cõm. opin. tit. de cõfess. n. 38 fo. 289. et n. 154 fo. 294
 8 Et de eo qui se ¶ remittit gratis Curiz vide omnino Campag. in cap. reg. quod incip. multorum n. 14 fo. 165. Rou. loc. cit. vbi quod inquisitus, qui se remittit gratis Curiz, & in eo misericorditer est agendum, ne illi inferatur grauamen ex tex. in c. sane, & in c. veniens de renun. Baiard. ad Clar. q. 48. num. 63. And. in c. imperialem §. in super nu. 56. de prohib. feud. alie per fed. tetigit idem Rou. ut ipse met ibi testatur prag. 8. nu. 8. de compos.

N. 5. ibi ¶ verba importantia liberam, & absolutam potestatem, & quæ arbitrium boni viri. ¶

- 9 De verbis, quæ ¶ important absolutam potestatem, & arbitrium boni viri tractat ad saturitatem, eaq; colligit accuratè Meno. d. q. 7. & 8. & nonnulla q. 9. quib. adde dicta per Paris. de Put. loco cit. in d. ver. Arbitrium & per Carucc. in tra. de loca. tit. de socio personam exercente num. 14. & 15. vbi de eo, qui se remittit ad aliquem, & de colono, qui dixit hæc verba (dammus quello che vuoi che lo rimetto in te, & in tua mano, che io mi contento di tutto quello che vuoi tu,) quod intelligitur arbitrio boni viri.

- Et non desinas videre D. Confil. Rouit. in pragm. 2. num. 6. & seq. sub tit. de arbit. vbi dicit vnum no. quod quando est data potestas ¶ arbitrandi secundam liberam voluntatem, vel secundam voluntatem simpliciter, illa clausula importat propriam, & liberam voluntatem non regulatam ratione, vnde qui habet liberam voluntatem potest iniquum æquo præferre, & quado, & in quibus hoc procedat explanat num. 8. & seq. & ad eum in occurrenti casu recurras.

N. 6. ibi ¶ reduci debet ad arbitrium boni viri. ¶

- 11 Reductio ¶ ad arbitrium boni viri nullo modo potest euitari Rou. d. prag. 2. n. 4. et 10 adeo quod dixit Meno. de arb. cas. 73. n. 1. ¶ nulla cautela tradi potest ad euitandum eiusmodi reductionem Det. cõf. 30. n. 6. col. 3. Gallup. qui de Meno. non meminit in prax. S. C. p. 1. c. 4. n. 39. fo. 15. Barz. dec. 86. nu. 3. Pascal. de vi. 12 pa. po. p. 1. c. 8. n. 38. & hæc reductio ¶ ad arbitrium boni viri datur ad sententiam arbitri quæ laudum appellamus, de qua vide latè nouiss. Vise. in conclus. dec. ver. arbit. ver. compromissum, & ver. laudum, est. n. species defensionis T. esaur. dec. 14. Ricc. collect. 2379. Bella 13 mer. dec. 299. & quod interest ¶ an sit appellatio, vel recursus Barz. decis. 87. nu. 23.

- 14 Et ista reductio † conceditur quando adest lesio, & quanta debeat esse lesio. *Me- no d. cas. 73. Id. e. tra. q. 70. alios citat Barz. d. decis. 86. nu. 3. 4. 5. Det. conf. 1. col. 5. ver. 4. principaliter. & conf. 60. Cappell. Tholos. dec. 277. V. u. dec. 58. Pascal. loco cit. nu. 41.*
- 15 Et quod non impeditur reductio † etiam si cum iuramento fuerit renuntiatum enor- missime lesioni occasione reductionis ad ar- bitrium boni viri *Balb. dec. 168. Fran. Marc. dec. 1. 1. vol. 2. Papo. lib. 6. arrest. 1. Cappell. Tholos. dec. 267. Cassad. dec. 1. de emp. & vend. quos collegit Nouar. ad prag. collect. 20 nu. 23.*
- 16 Sed quid si fuit rennntiatum † cum iura- mento an absolutio petenda *Ricc. collect. 2379. ver. & hanc cōmunem. Rouit. d. prag. 2. num. 16. vbi dicit quod petenda est absolu- tio iuramenti, de quo videndus est, vltra cum Pasca. d. c. 8. n. 38. & seq. Gallupp. qui ad eos se remittit vbi sup. n. 42. qui n. 43. ex Abb. in c. dilectus num. 1. ver. nota bene de seq. poss. &*
- 17 *fruct. dicit quod si est data † potestas arbi- tris procedendi secundū liberam volunta- tem, quod tunc reductio ad arbitrium boni viri peti nō potest, de quo videndus est Rouit. d. prag. 2. nu. 8. & 9. quia recte distinguit, vt supra dixi.*
- 18 Sed quid si in cōpromisso † adest clausu- la, de qua per Authorē paulō sup. quod pos- sit arbiter vni auferre, & dare alteri, vel le- dere vnam partem in totum, vel in partem, an poterit peti reductio ad arbitrium boni viri, vide *Socc. Cōsil. 220. in 2. difficultate vsq; in fin. vol. 2. vbi de materia Gallupp. vbi sup. nu. 44. optimē Barz. d. decis. 86. vbi alios ci- tet quorum non meminit Gallupp.*
- 19 Et iste bonus † vir quis sit *Schard. in le- xi. iur. ver. arbitrium, & ver. bonus vir. & ver. vir bonus.*
- 20 Et quod dictus bonus † vir sit Iudex ordi- narius locorum, vbi fertur laudum habe- tur in d. prag. 2. etiam quod causa deleget- ur à Principe cum conditione, quod in cau- sa grauaminis ad ipsum appellaretur refere- decusum *T bor. in ver. recursus suū appellatio quem refert Gallupp. vbi sup. nu. 45. & 46. quē vide de reductione faciendā à laudo la- to a Clerico compromissario, infra quod*
- 21 tempus † cuiusmodi reductio peti possit, & de alijs ad materiam n. seq. & Viscon. loc. cit.
- 22 Sed coram quo Iudice † petenda sit ista reductio vide *Affl. dec. 51. Tefau. dec. 14. Borrell. in sum. dec. tit. 63. de compromiss. n. 301. & seq. Gallupp. vbi sup. nu. 47. & an co- ram Iudice rei, vel aitoris Rouit. d. prag. 2. nu. 11. Pasca. d. c. 8. nu. 44. Tefaur. d. dec. 14.*
- 23 Et an iste † Iudex reductionis possit co-

gnoscere non solum de iniquitate sed de nul- litate laudi *Barz. dec. 31. nu. 86. nu. 1.*

- 24 Ista tan ē reductio † nō potest nisi semel peti *Cauat. dec. 14. Boer. dec. 284. Ricc. col- lect. 2379. ver. & hanc communem in fi. Hinc*
- 25 est, vt subdit idem *Ricc. ibi quod à Iudice † adito, vt bono viro confirmante, vel infir- mante laudum non appellatur, sed sentētia exequutioni nō iūctur ex Pragm. 2. de arbit. cum à Iudice bono viro non detur in iure, appellatio Guid. pap. det. 436. Benintem. de- cis. 15. Pasca. d. c. 8. nu. 46. vbi alios cumulat licet contradixerit Barz. mendosē cita. per d. Ricc. ibi sub dec. 6. cum debuerit illum al- legare dec. 86. nu. 16. tu tamen vide Rouit. d. prag. 2. n. 19. vnde ipse pro concordia distin- guit ex Magon. dec. Lucen. 37. & ex Rebuff. ad Conflit. Gall. tom. 1. de arbit. & arbitrato.*
- 26 art. 1. glo 11. De iure tamen Regni † vt ipse testatur ex *Capy. dec. 53. datur appel- latio, sed non retardatur exequutio, quē exequutio quando pendente reuisione lau- di impediatur Ludo. dec. Lucen. 27. nu. 39. Anna sing. 299. cum alijs cita. per Rouit. vbi sup. numer. 13. & seq. & quid in exactio-*
- 27 ne † pēna appositā in compromisso, *Rouit. vbi sup. nu. 21.*

In fin. ibi ¶ discant Barones conser- uare, non exoriarē Vassallos. ¶

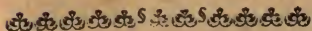
- Adde *Capib. ad prag. 3. num. 49. de Baro.*
- 28 Barones † debent imitari pastores, qui ton- dent, non autem exoriant, oues, quinimō dominus est loco patris Vassallorum *D. de*
- 29 *Franc. dec. 541. n. 12. & sicut Barones ho- norantur à subditis, ita debēt reddere vices suas amando Vassallos, vt filios eorū cōmo- da procurando l. nam salutem ff. de offis. pŕ- fect. vigil. & nō eis detrahere, alias nomen dominorum non merentur habere Bal. cōf. 439. Crauett. conf. 238. Affl. dec. 265. Capib. vbi sup. nu. 50.*
- 30 Quod si Barones † cōtrariū fecerint ma- lē tractādo Vassallos poterūt seudo priuari s. sed et maior aŕperitas dominorū insit. de his qui sunt sui, vel alien. iur. D. de Fōt. in tra. de pot. proreg. tit. de electio. official. §. 1. n. 1. & in fin. Frecc. de subsecud. q. 10. & 35. Authorit. Petr. ad Capy. dec. 18. ver. licet regulariter, et dec. 9. Masull. ad d. Capy. dec. 18. nu. 13. & ad d. dec. 9. n. 4. vel possunt cogi ad vēdendū
- 31 *Gram. conf. 10. & dec. 104. Boer. dec. 304. Cā- pag. in c. grauamina n. 33. T bor. in Comp. dec. ver. Baro malē tractans Vassallos fo. 63. alios cōgrit D. Conf. Rouit. in prag. 16. n. 8. sub tit. de salar. eor. qui mīclun per ser. Reg. Cur. nu. 53. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glo. 56. num. 22. & sequen. Camill. de Cur. in diuers. iur. feud.*

feu. in c. quod incipit. licet autem verissima
nu. 45. fo. 8. & in cap. quod incip. licet autem
mibi definitio. num. 8. fo. 83. Masfrill. in cons.
vni. quod edidit post volum. decif. num. 18. &
ibi Borrell. se subscribens nu. 9. Consil. Pascal.
in tra. de iu. pa. pot. p. 3. c. 4. nu. 34. vbi infert
32 ad patrem † abutentem patria potestate
de qua per eundem p. 1. c. 2. num. 100. & ad
33 dominum † malè tractantem seruum, quod
potest cogi pater ad emancipandū filium
dominus ad vendendum seruum, ut in d. c. 4.
num. 11.

34 Sed quo feudo † in tali casu Baro priuan
35 dus veniat, & an requiratur † monitio Pa
scal. d. c. 4. num. 35. & seq. apud quem vide
36 quomodo † Barones possint castigare vas
37 sallum, & de excessibus Baronum, vide Pa
ris. de Put. in tra. fin. in tit. de excessib. Baro
num fo. 117.
38 Et an possit † priuari iurisdictione Vassal
lorum non præcedente monitione commi
natiua. Gail. lib. 1. præf. obser. 17. nu. 4.
de Pont. decif. 16. n. 34. Gramm. decif. 104. Ma
sfrill. de magistr. lib. 4. 2. p. cap. 16. num. 238.
Vrsill. decif. 265. nu. 15. & 16. Tbor. in Comp.
decif. ver. Baro male tractans Vassallos cl. 2.
fo. 64.

Ioseph Melc.

SVMMARIVM.

- 1 Hæres inuentarium debet conficere, ut non
teneatur ultra vires hereditarias. fallit
quando maior est impensa, quam utilitas
num. 2.
- 3 Tutor tenetur inuentarium facere. Fallit
quando bona pupilli sunt modici valoris
ita quod plus impenderet in confectioe in
uentarij, quam sit valor bonorum n. 4. idem
quando expedit ne paupertas pupilli dete
gatur n. 5. & ne secreta hereditatis pandan
tur num. 6.
- 7 Inuentarij à confectioe, qua cause excusât.
8 Inuentarij à confectioe excipitur Ecclesia.
An sifcus num. 9. an pia causa, hospitalis, &
sim. nu. 10.
- 11 Inuentarium si non confecit mulier, an in
ducatur separationem bonorum, et quid si est
pauperula nu. 12.
- 13 Expensæ si important plus, quam importet
valor rei, an teneatur erogare, quod non
exempla traduntur in prælatiis, & alijs ad
ministratores, quod in illis casibus non
possunt de negligentia imputari.

- 18 Tutor si ostendit non remansisse in heredi
tate, nisi talia, & talia bona ex quibus tan
tum, & non ultra percepit si inuentarium
non confecit, non potest contra ipsum iura
ri in litem, & Iudex poterit se ex officio in
formare.
- 15 Hæredi an sufficiat dicere non adfuisse in he
reditate nisi tot bona, & qui dicit contra
rium probet.

AD DECIS. LVI.

- N** Vlli dubium est in iure cautum,
quòd ad hoc, ut hæres † non te
neatur ultra vires hereditarias
debet inuentarium conficere de
quo inuētario latè dixi ad decif. D. de Fräch.
536. & dicemus inf. ad dec. 73. & multa repe
ries, & collecta nouiss. per Visç. in concl. incip.
Hæres post mortem. Sed in hac decisio
ne habes casū in quo hæres non conficit in
uentarium, & tñ non tenetur ultra vires he
reditarias, ut puta qñ maior † subesset im
pensa, quā utilitas, quæ ex illo resultat ex tex.
in l. mediterranea C. de ann. & trib. ad quod
vide omninò Molf. ad consue. Neap. tit. de
3 bon. q. 23 in 2. vol. idq; non modo procedit †
4 in hærede, verum etiam in tutore, qui non †
tenetur facere inuentarium, qñ bona mino
ris sunt modici valoris ita, quòd plus impen
deret in inuentarij confectioe, quam sit va
lor bonorum Abb. in c. de appellationib. de
app. Tiraq. in tra. de iud. in re exig. seren. ver.
45. Bar. in d. l. mediterranea. Altimò in prax.
tut. ver. vel acceptans sollemn. n. 5. vide Graff.
conf. 1. n. 22. vol. 2. tit. de transf. Surd. in tra. de
alim. tit. 8. priu. 56. n. 101. vbi quod quādo
5 pupillo non expedit quia paupertas † in he
reditate detegeretur potest, & debet omiçi
inuentarij confectio Alber. in l. de creationib.
C. de epis. aud. Vrsill. ad Aff. decif. 360. nu. 10.
6 Idem est quando patrimonium non expedi
ret manifestari per tex. in l. 2. §. tractari vers.
etiam si mater ff. ad Sen. Conf. Tertul. l. vlt.
C. de alimen. pup. præf. l. 2. C. quan. & quib.
quarta pari. deb. lib. 10. alios D. citat Altim.
ibi Surd. cuius ipse uō meminit in tra. de alim.
tit. 8. priu. 56. n. 101. fo. 271. & Plot. d. l. si quā
do §. 9. nu. 20. & de supradictis vide omninò
Escobar. de ratiocin. c. 9. cum multis seq. Sed
7 quæ sint iustæ causæ † excusantes aliquem à
confectioe inuentarij vide Plot. in l. si quan
do §. 5. nu. 37. fo. mibi 72. & §. 9. nu. 20. C. vn.
vi. & in d. §. 9.
8 Excipitur etiam à d. regula † Eccles. quæ
si non confecit inuentarium non tenetur vl
tra vires hereditarias D. de Fran. decif. 282.
P 3 & iterum

& iterum d. decif. 136. num. 30. vbi dixi *Genuen. praeficab. Eccl. q. 43. incen. 16. et Amf. ad d. decif. 282. Puté. dec. 379. lib. 1. Guid. pap. decif. 571. Roui. prag. 1. de leg. pñs n. 9. Viscon. in concl. incip. Ecclef. heres inftituta fo. 64. dixi fup. ad decif. 43. nu. 7.* vbi quid in fíco † an teneatur inuentarium conficere, & fi non-
 10 conficit, an teneatur † vltra vires hæreditarias, & quid fi pia caufa inftituta eft hæres *Ricc. collect. 1102.* Idem in hospitali, quia hospitala, & con munis pia caufa æquiparantur Ecclefiz *I. Orphanotrophos C. de ep. et Cler. cum alijs cumulatís per Plot. in d. l. fi quando §. 5. nu. 5.*

Et quid in milite vide *Rober. dec. 90.* quem adducit *Ricc. collect. 354.*

- 17 Sed an mulier † non conficiens inuentarium adeundo hæreditatem inducat separationem bonorum *Molfes. ad confus. Neap. 2. p. tit. de bon. cit. q. 23. q. 1. vol. 2.* quod non vbi citat decif. *D. de Francb. 518.* & in contrarium *D. de pont. conf. 143. vol. 2.* de cuius articuli veritate idem *Molfes. tit. de pigno. q. 16. tom. 2. & p. 4. tit. de renunt. q. 5. nu. 17. & 12 feq.* Quid fi eft pauperula † habes hic *n. 4.* & in prædictis adde *Ricc d. collect. 1102.* Et quid fi testator remifit tutori confeffionē inuentarij, an Iudex hoc non obftante fi expedit videtur poffit iubere, quod illud cōficiat, quod fic vide *Petr. ad Gram. dec. 55. n. 1.*

N. 1. ibi ¶ oportebat plus expendere, quam indè percipere. ¶

- Adde *Graff. conf. 1. numer. 22. sub tit. de transfact. fo. 68. volum 2.* vbi idem dicit in-
 13 prælatō † qui poteft debitum etiam liquidum remittere, & non modo id poffunt prælati, fed etiam tutores, & fim. adminiftratores partem crediti remittere debitoribus vide *Efcobar de ratiocin. c. 24. Anna Robert. lib. 3. rer. Iud. c. 12.* quos refert nouiffimè *Apicell. filius ad tit. 3. tutam. paup. lit. l. n. 671. fo. 45.* fi in debito confequendo fierent maiores expen. quam effet debitum principale, & quod non imputatur negligentiz prælati, nec aliorum adminiftratorum fi nō habet recurfum ad fuperiorem fi in habendo recurfum ad illum expenderent plus quā effet valor caufæ, quod idem dicit in refectione domus, vt hic, & fubdit, quod Iudex non debet citare teftes ad locū iudicij, quādo tantum diftat, quod plus expenderetur in adeundo, quam fit valor caufæ per d. tex. in *l. mediterranea*, fed debet delegare examē per iura alleg. per ipfū qui infert ibi ad alia.

Vnde poterunt multo magis ifti adminiftratores cōcedere debitoribus ob paupertatem dilationem quinquennalem, de quo

nouiffimè *Apicell. tutam. paup. tit. 1. n. 69.* & ibi Filius adden.

Et quid fi funt plures, & vnus conceffit, an poffit impedire liquidationem *Tbor. in 1. p. Comp. ver. dilatio conceffa.*

Et quid de procuratore cum libera *Apicell. ibid. nu. 106.*

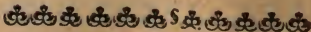
N. 4. ibi ¶ non adfuiſſe alia bona, quam mobilia. ¶

- 14 Adde quod idem eft in tutore † contra quem ob inuentarium non confeſſum poteft in litem iurari, vt contra cum iurari nō poffit, vbi probarent, quod minores, & eorum principales, vel domini non habebant niſi talia, & talia bona, ex quibus tantum, & non vltra perceperunt, & de quibus recte difpofuerunt de quo Iudex debet fe ex officio informare *Calca. conf. 93. Iaf. conf. 3. vol. 1. col. 2. Plot. d. §. 5. nu. 37. ver. primo contra tutores* quem fequitur *Vrſill. ad Aff. decif. 360. in fin.* & ita conſului pro Aloifio Cloriti de Ciuitate Ruborum, qui fuerat tutor quorundam eius nepotum. Cum inuentariū non reperiretur, & in hæreditate Patris pupillorum non fuerant reperta, niſi quædam bona ſtabilia tantum in quibus fraus nulla poterat per tutorem committi, & per confequens etiam ſi omiſſiſſet inuentarium non poterat contra illum in litem iurari.

N. 5. ibi ¶ vbi per confeſſionem patris conſtaret Iudici, quod non aderant alia bona. ¶

- 3 An ſufficiat † hæredi dicere non ad eſſe niſi tot bona in hæreditate, & qui vult dicere contrarium probet vide *D. de Francb. d. decif. 536. nu. 5.* vbi multos allegat, quibus adde alios ibi citatos per *Viſcon.* quos nō recenſeo, quibus adde *Ludo concl. 14. Nouar. in tra. de elec. for. q. 6. ſect. 3.* & vide *Pafcal. de vi. patr. pot. p. 1. c. 2. nu. 75.* multa autem circa confeſſionem inuentarij *Efcobar. d. c. 9. à nu. 67.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Diuiſio fit pluribus modis, primo quando maior diuidit minor eligit num. 2. & quis dicitur maior nu. 3.
 4 Secundo quando maior facit partes, & ille diuiduntur per ſortes, vt in Ciuitate Pa-
 pia.

- 5 Tercio quando fit per sortes, & per bussulas, qui est approbatus à iure nisi concurrat consuetudo loci nu. 7.
- 6 Sortis in iudicio habet locum Deus, & fors cecidit super mattheum, & aliqua de sorte.
- 8 Quarto per officium iudicis.
- 9 Sortis à iudicio non datur appellatio, nisi adsit enormissima lesio, quia potest peti restitutio in integrum. sed quod in diuisione facta per cartellas à fratre maiore eligente minore nu. 10.
- 11 Diuiso dolose facta, per Iudicem rescindi, & retractari debet, & ad aequalitatem redduci etiam inter maiores.
- 12 Diuiso aequalitatem continere debet.
- 13 Diuisi si steterint fratres per 10. ann. presumitur inter eos inita diuisio nisi maxima inequalitas insurgat.
- 14 Diuiso ut veniat retractanda duo concurrere debent.
- 15 Rem. l. 2. C. de re venditione, an habeat locum in diuisione.
- 16 Diuisionem si facit Iudex tutius est cum causae tamen cognitione. & quid si fuit facta cum Iudicis auctoritate cum falsis instrumentis, do lo, vel malitia, vel per ignorantiam, vel se sit transitum in rem iudicatam, quid si testator mandauit, ut stetur in communione, an Iudex ex causa possit compellere ad diuidendum.
- 17 Sortis iudicium quando valeat.
- 17 Diuisionem commodam si res non patitur sorte dirimenda, & quando dicitur res non pati commodam diuisionem n. 1. b. & quomodo arbitrium iudicis circa hoc versetur num. 20.

AD DECIS. LVII.

- A**D materiam huius decis. cuius compendium fecit Thor. in 2. p. in ver. Appellatio, dum in ea fuit dubitatum, an à diuisione facta per sortes detur appellatio, addendum, quod diuisio fit pluribus modis maxime inter fratres, ut per Ricc. collect. 201. no. in l. si quae sunt cautionis ff. fam. ercisc. primus modus est, ut per maiorem fiat diuisio, & per minorem fiat electio, de quo in c. 1. de parocch. Couar. pract. q. 40. nu. 3. & per eum cit. Misfing. cent. 4. obfer. 37. alios refert Petr. ad Gram. decis. 7. n. 1. quibus adde dicta per Affl. i. in l. imperiali §. praterea 3. no. de prob. feud. alie. per Feder. Vbal. de duob. fra. p. 11. nu. 78. & 79. Viu. cō. opin. opin. 339. nu. 1. Neap. in consuet. si fratres nu. 4. sub tit. de com. diuid. ver. vnus Vilalob. & Vez. com. opin. lib. 3. com. opin. sub tit. fam. ercisc. nu. 4. Muta decis. Sicil. 53. n.

15. Gratia. disp. foren. c. 160. n. 14. & seq. Benedel. ad Confl. Sancimus de iur. protom. nu. 80. fo. 21. a terg. de quo etiam videndus est Meno. de arb. cas. 123. num. 4. quem vide cas. 124. ad sciendum quis dicatur frater maior in diuisione Viscon. in concl. incip. diuisio, ubi alios refert.
- 4 Secundus modus est, ut fieri & consuevit in Papien. de quo meminit Meno. d. cas. 124. Qui modus est, ut frater maior partes constituat, & deinde sorte dirimantur cui vna, & cui altera pars adiudicanda sit, Hic modus participat de primo in eo, quod frater maior diuidat, & participat de iudicio sortis de quo inf. & de alijs consue. Gifoni, Raueilli, & Neap. Viscon. d. concl. incip. diuisio.
- 5 Tertius modus est, ut fiat sorte & suae per bussulas, qui modus est communiter approbatus à nostratibus, ut per Couar. d. c. 40. per tex. in l. non amplius §. ult. cum seq. ff. de leg. 1. & l. 2. C. quan. & qui. Quarta pars lib. x. Benedel. loco cit. Gratia. ubi sup. nu. 18. Causal. decis. 11. num. 33. Villalob. Vezz. & Viu. loc. cit. Idem Viu. decis. 437. nu. 1. Affl. d. l. imperiali, Caroc. dec. 135. Viscon. qui alios refert loco cit. & in hoc iudicio & ut aiunt, habet locum Deus, qui est dux fortunae iux. Psal. 30. in manibus tuis sortes meae, Hinc August. in psal. fors, inquit, res indubitata humana diuinam indicans voluntatem c. fors non est 26. q. 2. vnde Apostoli fortes miserant, & electis duobus fors cecidit super mattheum iudicio diuino, & vide multa cumulatim ex diuina scriptura ex l. Canonica, & ciuili circa sortis iudicium per Mandos. regul. Cancellar. 33. q. 1. §. n. 14. & seq. omnino videndum, & Alecia in l. quare aliquis ff. de ver. sig. dicit, quod fataliter accidere pro diuinae voluntatis serie accidere dixit, & hunc modum
- 7 magis vsitatum, uti & de iure ciuili approbatum esse fatentur praecitati 8. magis quam primum de iure Cano. licet concurrant semper seruandam consuetudinem loci. Vide nouissime Thor. in 2. p. Comp. ver. diuisio. ubi multa de primo, & hoc tertio modo, post haec scripta visus.
- 8 Quartus modus est per Iudicis & officium de quo in §. quodam inst. de act. & no. in §. eadem inst. de off. iud. & per Meno. sup. cit. Ricc. & Benedel. loc. cit.

N. 1. ibi ¶ fuit dubitatum, an à iudicio sortis daretur appellatio. ¶

- 9 A diuisione & quae fit sorte non posse appellari vlt. Bal. hic cit. vide Bertach. in reper. ver. diuisio fo. 88. nisi sit in ea lesio enormissima secundum Bal. in l. maiorib. bic n. 5. cit. C. com. ver. iud. quia tunc potest peti restitutio in integrum.

integrum *Bal. in l. ait prator §. planè ff. de
10 minor. sed quod facta ÷ diuisione per cartel-
las à fratre maiore eligen. per minorem, &
per illum electis amplius à contractu non
possit recedi etiam prætenu lesionis stante
perfectiōe contractus *Fabr. in tit. comm.
vtriusq. iud. diffin. 4. No. in l. si inter vos C.
com. vtriusq. iud. Bal. in l. si diuisione n. 3. C.
fam. creis. & in l. fin. ff. eo. & nouissimè refert
decif. Tbor post hac scripta visus in 2. p. in
ver. diuiso bonorum fo. 145.**

N. 5. ibi ¶ talis lesio per offitium
Iudicis poterit reformari. ¶
17 Diuiso dolose ÷ facta per Iudicem rescin-
di, & retractari debet, & ad æqualitatem red
duci etiam inter maiores *To. de Ami. conf.
33. nu. 5. Plot. in l. si quando §. 15. nu. 2. Cor-
naz. decif. Lucen. 135. vt. n. dixit idem Cor-
12 naz. decif. 178. nu. 3. diuiso ÷ aequalitatem
continere debet *Tirag. de primoge. q. 60. nu.
14. Viscon. cōcl. diuiso in prin. Hinc est quod
13 licet præsumatur diuiso ÷ inter fratres si
steterint inter se diuisi per x. annos, vt per
alleg. per Benedell. vbi sup. num. 75. quib. adde
alios alleg. per Viscon. in concl. incip. Diuiso.
ver. Hinc posset inferri, & per Petr. ad Gram.
dec. 7. nu. 12. tamen secus est quādo maxi-
ma inæqualitas diuisionis insurgit, vt per Be-
ned. ibi num. 76. Maran. conf. 66. nu. 2. Meno.
lib. 3. præsup. 60. nu. 6. Vrsill. decif. 23. nu. 3.
Viscon. d. cōcl. diuiso. ver. limitāt multi, qui
14 paulo infra subdit, quod duo ÷ concurrere
debent quando tractatur de retractanda
diuisione. Primum quod res prebetur aliter
se habere. Secundum quod volens diuisionē
retractare, tractet de damno vitando *Gama
decif. 320. quem ego citauī antequam vidis-
sē Ric. add. D. de Francb. decif. 675. qui ipsum
citāt, & ex Det. conf. 408. nu. 7. dicit dicta duo
requisita debere concurrere pro retractan-
da diuisione, tū dic idem si probat se in diui-
15 sione ÷ deceptum vltra dimidiam cum in
diuisione habeat locū remedi. l. 2. C. de rescin.
vend. Tesauro. dec. 239. & alij cit per eum licet
nihil in hoc concludat D. de Francb. d. decif.
675. vide Plot. in l. si quando §. 15. de in lit.
iur. nu. 4. cuius non meminit Viscon. vbi nu.
5. ponit formam libelli, & Escobar. tra. de
ratiocin. c. 41. nu. 6.***

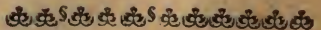
16 Hinc tutius est, vt in diuisione ÷ Iudex
partes æquales faciat, & vni vno, alteri al-
teram assignet, vt aduertit Meno. d. casu. 123
nu. 3. sed, & hæc diuiso etiam cum iudicis
authoritate facta si adest lesio, vel fuit facta
per instrumenta falsa, vel dolo, fraude, vel
malicia, etiam iurata, & transacta in rem iu-
dicatam, vel per ignorantiam potest infirmari.

girescendi, & annullari, nisi fuisset per Iudi-
cem facta causa cognita in iudicio contra-
dictorio *Plot. d. §. 15. à nu. 1. vñq. ad num. 8.
Quid si testator mandauit, quod hæredes
eius stent in communione, an hoc non ob-
stante Iudex possit inter hos hæredes bona
diuidere, quod sic si Iudici ita expedire vide-
bitur *Det. conf. 349. Petr. ad Gram. decif. 55.
num. 2.**

N. 9. ibi ¶ iudicium fortis liceat
teneat nisi in casibus à iure expre-
Addet. in l. sed cum ambo ff. de iud. vbi
17 quod res ÷ forte discerni solet, & multos
casus recenset *Mando. vbi sup. quibus adde
18 etiam, quod iudicium fortis ÷ valet quando
res communis commodam diuisionem non
patitur, & si diuideretur deformaretur, tunc
n. forte dirimenda esset quis sociorum de-
beret accipere, Affert in Confl. sancimus in
prin. post nu. 44. de iur. protomis. vide Castiā.
ad consuet. Burgun. tit. de retract. §. 1. in tex.
lesprochais fo. 334. & Maxill. ad consue. Bar-
ren in tit. de iur. protom. §. si duo inter se nu.
8. ver. sed quid dicendum Bessian. in consue.
aluern. de retract. art. 17. eo. tit. Anna latè conf.
19 47. & dicitur res ÷ non pati commodam
diuisionem, quando res per diuisionem de-
terioraretur *Bal. in l. santimus C. de dona.
vel si diuiso esset alteri iniuriosa Bal. in l. 1.
C. comm. diu. quod remittitur arbitrio iudi-
cis sicut fit in iudicijs diuisionarijs d. §. quadam
inslit. de actio. & d. §. eadem de off. iud. inslit.
Maricon. ad consue. Neap. vbi domus lit. A.
vbi refert decisionem Collateralis Cōf. Me-
no. d. cas. 123. nu. 6. & seq. vbi docet quomo-
20 do arbitrium ÷ Iudicis versari debeat in ca-
sibus in quibus res commodam diuisionem
non recipit, & vide decif. relatam per Tbor.
in Compen. decif. in ver. diuiso domus fo. 150.
post Masull. ad Cap. dec. 63. vbi citat Rēdell.
in tra. de iur. protom. ver. vñsq. quicq. secundū
suam portio. nu. 5. & aliam per eundē Tbor.
in ver. diuisionem, & fo. 16.**

Dicitur commodam non pari diuisionem
res siuē de facto, siue de iure *l. filij, vbi glo.
ff. de cond. inslit. Rouit. prag. 24. de feud. n. 35.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Feriarum varia genera apud antiquos Rō.
- 2 Ferie quæ seruentur in Regno, & vnde
dicta 3.

4 Festi-

- 4 Festiuorum dierum obseruandorum Calendarium.
- 5 Feriarum tempore, qui actus possunt fieri, & qui non.
- 6 Feriarum tempore nullus actus iudicialis exerceri potest.
- 7 Ferie in actis indicatus officialium non seruantur.
- 8 Feriarum tempore potest tutela decerni.
- 9 Feriarum tempore potest appellatio interponi.
- 10 Feriarum tempore, an possit carceratus relaxari sub fideiussoribus, quod non sed sit consignatio pro clamidem, & que sit hac consignatio nu. 11.
- Tales possunt die feriato examinari si fuerint iurati de die non feriato.
- 12 Feriarum tempore in Nundinis, an possit actari, & fieri electiones officii. vniuersitatis.
- 13 Feriarum tempore si fiat remissio, an valeat.
- 14 Feriato die si fiat contractus, & obligatio per acta, an valeat.
- Empara, an fieri possit die feriato.
- 15 Ferijs non obstantibus cum Regia decretatione potest procedi, & quibus noceat dicta decretatio.
- 16 Feriatis diebus, an legitime procedi possit si partes consenserint.
- 17 Feriato die sententia lata est nulla, ita quod non meretur executionem, & an possit dicta sententia partium consensu ratificari, & nu. 19.
- 18 Ferijs an possint partes renuntiare, & n. 20 & 21. & 25.
- 22 Feriarum duo genera.
- 23 Ferie messium, & vindemiarum non sunt in usu in Regno. Sed ubi sunt in usu pro sunt etiam illis, qui in vindemijs, & messibus non sunt occupati.
- 24 Feriato die si imminet necessitas agricultura exerceri potest, & causa ad fructus pertinet de breui perituros, & causa alimentorum.
- 25 Feriatis diebus, que possint exerceri remis.
- 26 Ferie in honorem Dei, quod non seruentur, an per statutum, vel per consuetudinem induci possit.
- 27 Feriatis diebus publici latrones torqueri, an possint, & an tales nu. 33.
- 30 Latro fumosus quis, & quid interest inter publicum furem, & publicum latronem n. 31. & inter latrones, & foruscitos n. 33.
- 32 Latro publicus, et dicatur, an sufficiat si una vice in strata publica furtum fecit.
- 34 Leprountialium C. de fer. corrigi l. quadraginta C. eo.

IN presenti decision. de qua nouissime per Thor. in Compen. decision. 2. p. ver. Acta. tractatur, an acta facta tempore feriarum absq; Regia dispensatione sint valida, ad cuius ornatum vide eruditè tradita per Borrell. in Commen. ad prag. odia glo. 4. nu. 66. vbi de varijs feriarum generibus, quæ tempore Rom. Imper. vigeant, quæ ferie & vnde dictæ sint Guid. pap. decis. 215. quem non desinas videre, ibi. n. congerit nonnulla iudicialia, quæ expleantur diebus feriatis, Meno. de arbit. q. 30. nu. 9. Tesauros decis. 39. in fin. ad quem etiam se remittit, D. Reg. Rouit. in rub. de ferijs in prin. & Petr. ad Gram. decis. 58. n. 24. Et de tribus speciebus feriarum, vide Cauen. rit. 116. Et quæ ferie & seruentur in Regno Afflic. in Consil. 3. Baiulus 4. 5. 6. col. & de Calendario & dierum festiuorum obseruandorum in Curijs Regni, vide Prag. 1. sub. tit. de ferijs, & à quibus festiuis diebus sit abstinendum, Luc. de Penn. in l. vnic. C. de op. à Coll. exig. lib. 10. Nauarr. man. c. 13.

In prin. ¶ tempore feriarum fuerunt facta nonnulla acta. ¶

- 5 In l. 2. ff. de ferijs, enumerantur & nonnulli casus, in quibus potest procedi etiam tempore feriarum, vide Maran. in specul. p. 4. dist. 16. nu. 91. & 92. Caran. rit. 80. nu. 3. Nilif. reper. verb. feriatis diebus Gratia. decis. Marchia 5. nu. 16. de quibus nouissime meminit Petra ad d. decis. Gram. 58. num. 22. & seq. Et nonnullos casus decisos, in quibus etiā tempore feriarum potest procedi reperies, apud Ricc. collect. 1. 24. & 840. ad exornationem, l. dies festos de ferijs, per quem tex. disponitur, quod nullus actus & iudicialis regulariter in die feriato exerceri potest, imò citatus die feriato non tenetur etiam die sequenti non feriato comparere Caran. rit. 116. vbi de communi testatur; alios casus etiam decisos congerit Nouar. collect. 95. ad prag. 1. de fer. num. 4. & 5. & in prin. dictæ collect. vide alios casus, in quibus procedi potest etiam die feriato, quos recensere superfluum esse duxi, & vide Maran. in specul. p. 6. ver. Iudicium validum, vel inualidum, Meno. de arbit. q. 30. num. 10. & alios D. ad quos se remittit D. Consiliar. Rouit. in rub. de ferijs, quibus adde Ricc. collect. 7. 17. & casibus positus per supradictos in quibus etiā de die feriato procedi potest adde sequentes & 1. quod in indicatu officii non seruantur ferie etiam in honorem Dei Auil. de Iud. find. 6. 2. nu. 14. Rouit. prag. 1. de find. officii. n. 8. Graui-

8 *Grauinens. de sindicat. q. 38.* Secundò potest ÷ tutela decerni de die feriato, *Altimon. in prax. tutel. fo. 32. post nu. 31. in ver.*

9 Tertiò potest interponi ÷ appellatio *Grauin. d. q. 18.*

Quartò quando periculum est in mora, vt in capiendò debitorè suspectum *Maran. vbi sup. Rouit. vbi sup. nu. 10. Carau. rit. 80. & 170. nu. 12.* & quando imminet necessitas in colendis agris, & recolligendis fructibus, vt *inf. nu. 26.* & sic in omnibus causis, & iudicijs, quæ exigunt celeritatem, vt in causis ad fructus pertinentibus, & in causa alimentorum, de quibus etiam *inf. d. n. 26.*

10 Sed an diebus festiuis possit ÷ relaxari carceratus sub fideiussores, vide *Fran. Marc. decif. 409. p. 1. Nouar. collect. 156. ad prag. 8. sub tit. de offit. mag. iussit. nu. 3.* Tu dic quod non potest sub fideiussores rela-

11 xari, vt dè, inoleuit ÷ praxis quod in diebus feriatis sit consignatio per clamidem, quæ est in viridi obseruantia de qua cõsignatione vide *Muscatell. in prax. fideiuss. et est rit. M. C. 44. vbi Carau. & 162. & Carau. rit. 161. n. 3.* & quod hæc consignatio possit fieri die feriato præcit. *D. & rit. & Apicell. filius add. ad patris tutam. pauper. tit. 1. num. 437.* post hæc omnia scripta completa Vifus. Sicuti etiam die feriato possunt testes examinari si fuerint iurati de die non feriato, & ita seruatur, estque cõmunis praxis, de qua per *Viu. opin. 992. nu. 2. Guazzin.* qui alios citat, & declarat in quib. ferijs id procedat in *tract. ad defens. defens. 14. c. 11.*

12 Sed an tempore feriarum possint fieri nũdinz, vide *D. de Pont. de pot. proreg. tit. de merca. seu Nundin. nu. 10.* & ibi *Tbor. adden. & Viscon. in ver. Nundina, & dicam inf. ad dec. 73. ad nu. 4. Fetr. vbi sup. nu. 12.* & nundinis fieri acta iudiciaria, & electio officialium, vniuersitatis, & quod valeat consuetudo, quæ introduxit in nundinis acta fieri, & nos videmus quotidie in nundinis fabricari processus, & indistinctè fieri acta iudiciaria diebus feriatis. Tu vide *Pascal. in tra. de vir. patr. pot. p. 2. c. 1. num. 104 Viscon. concl. incip. Nundinarum, Nouar. d. collect. 195. n. 5. Viscon. d. concl. nundine Maran. vbi sup. Carau. rit. 80.* & nouissimè *Apicell. filius vbi sup. n. 434. fo. 32. Petr. vbi sup.*

13 Et an remissio ÷ si fiat die feriato valeat *Pascal. d. c. 1. nu. 103.* apud quem vide de con-

14 tractu ÷ factò de die feriato, an sit validus, & quid de iuramento in eo appposito, & de obligatione penes acta similiter facta die feriato post *d. n. 103.* de quo latius vide, quæ dixi *sup. ad decif. 24.* & nouissimè tradita per *Gait. tra. de cred. c. 3. tit. 2. nu. 28.* cum multis

seq. & *D.* per eum cit post hæc scripta vifus. Et an empara seu recomendatio carcerati, quod non *Brum. de cess. bon. q. 11. 4. 9. prin. n. 28. vbi n. 31.* dat cautelam, quam nouissimè recenset *Apicell. filius loco cit. n. 42. 9.* & quid de exequutione *Tesaur. decif. 95.*

In prin. ibi ¶ absq; Regia dispensatione. ¶

15 Quotidie vtimur ÷ in Regijs Tribun. hac Regia dispensatione, quod ferijs non obstantibus procedatur, de qua meminit *D. Confiliar. Rouit. in d. rub. de fer. nu. 6. in fin. vbi* quod dicta decretatio non præiudicat iudici, & testibus, quod non possunt cogi tempore feriarum ad veniendum ad iudicium.

In prin. ibi ¶ & consequenter acta fuerunt facta de tacito consensu partium. ¶

16 Feriatis diebus ÷ an legitimè procedi possit si partes consenserint est *tex. in l. si feriatis ff. de fer. qui* limitandus est, vt per *Tesaur. decif. 39. nu. 2. D. Confil. Rouit. d. rub. de fer. nu. 6.* vbi limitat quoad Iudicem, & testes, vt ibi, & *inf. nu. 8.*

17 Sed quid de sententia ÷ lata de die feriato? dic quod nulla est *l. 2. l. omnes Iudices l. omnes dies l. dies festos C. de fer. glo. in l. r. C. eo. cum alijs alleg. per Borrell. d. prag. odia 9. 3. glo. 4. nu. 66. fo. 132.* ita quod nullam meretur exequutionem *Nouar. d. coll. 95. nu. 1. Iaffr. per eum cit. decif. 253.* & an possit dicta sententia nulla partium consensu ratificari, quod non *Iaffr. d. dec. 253.* cum sit defectus iurisdictionis, vide *Gratia. dec. 144. Guid. pap. decif. 215. Franch. decision. 258.* de quo per *Rice. in collect. 2635.* & de sententia lata die Veneris Sancto. eiusque nullitate loquitur *Tesaur. decif. 95. Grat. d. decif. 144. Milan. dec. 10. lib. 1. Papon. arrest. 9. tit. 10. lib. 7.*

18 Et quod per partes ÷ non possit ferijs renuntiari est *tex. in l. si feriatis ff. de arb. & ibi Bar. Borell. d. prag. odia 9. 2. glo. 6. nu. 24. fo. 112. vbi nu. 25.* dicit id procedere coram arbitris, quod partes renuntiare non possunt ferijs, secus coram arbitrantibus licet ipse non sequatur hanc opin. vide *inf. n. 1.*

19 Sed quod neq; sententia lata ÷ tempore feriarum inductarum in vtilitatem hominũ, quæ est nulla ratificari valeat, nec tacitè, nec expræssè, *Iaffr. d. decif. 253. Nouar. dist. coll. 91. n. 1.*

N. 1. ibi ¶ vbi partes tacitè, vel expresse renuntiant exceptioni feriarum rocedendo. ¶

20 An partes ÷ de eorum consensu possunt ferijs

ferijs renuntiare vide *Maran. distinguem*
inter ferias in honorem Dei, & hominum.
d. p. 6. ver. *validum, vel inualidum* à n. 82. fo.

- 21 233. & inf. nu. 3. & 4. vbi an ferijs repen-
tinis partes renuntiare possint, de quo vide
Tesaur. decif. 39. nu. 1. & 7. Borrell. d. pragm.
odia 9. 3. glo. 4. nu. 68. vbi distinguunt. Et quan-
do possit renuntiare ferijs inductis ad fauo-
rem hominum, vide *Carau. rit. 92. nu. 3. & 4*
Canen. in rit. 116. & in prag. 9. num. 8. ver. in
sex, quorum meminit Apicell. filius ad tutā.
pau. tit. 1. nu. 425. post hæc scripta vñus, &
Petr. vbi sup. nu. 24.

N. 2. ibi ¶ quædam sunt sollempnes,
quædam repentina, quædam verò or-
dinariæ. ¶

- 22 Feriz secundum *Maran. loco cit.* sunt tri-
plici differentia quædam n. sunt inductæ
in honore Dei, quædam hominum, vt ibi per
eum, sed plura genera feriarum vltra *Bor-*
rell. supr. adductum in prin. enumerat Tbe-
saur. d. decif. 39. nu. 4. Schard. in lex. iur. ver.
feria, & ver. feria vulgò vacantiæ, aliæ sunt
repentine, & in ver. feriarum publicarum,
& Summ. Rolan. fo. 506. 2. col. vbi de plurib.
feriarum generibus.

N. 5. ibi ¶ feriarum messium, & vinde-
miarum. ¶

- 23 Ferias messium, & vindemiarum hodie
non esse in vñu in hoc Regno dixit *glo. in*
Cõstit. Baiulos, & testatur *Maran. vbi sup.*
nu. 85. verum vbi sunt in vñu non seruantur
in causis vñuieritatum Lofe in tract. de iu-
re vniuers. c. 1. nu. 47. vbi quando ad id cogi
possunt per secularem, vel Ecclesiasticum, &
24 in illis partibus in quibus huiusmodi feriz
sunt in vñu prodesse etiam illis, qui in vin-
demijs, & messibus non sunt occupati, vt
per *Marcell. Calā ad prag. dispendia glo. 3. n.*
28. De istis ferijs si libet, vide Schard. l. exi.
iur. ver. feriaties dies fo. 387.

N. 8. ibi ¶ vbi proceditur de consen-
su partium omnia acta valent, sed tes-
tes non possunt cogi venire ad iudi-
cem. ¶

- 25 Adde *Rouit. ¶ in d. rub. de fer. num. 6. vbi*
vt supra diximus, idem dicit in Iudice n. 2. &
Nouar. d. collect. 95. nu. 2.

N. 9. ibi ¶ sed verum est, quod vbi-
res esset tempore peritura, & pericu-
lulum esset in mora non obstat ex-
ceptio feriarum. ¶

- 26 Adde *Tesaur. decif. 95. in fin. Consiliat. Ro-*
uit. vbi sup. nu. 10. Grat. decif. 5. nu. 6. Milif.

rep. ver. feriaties diebus Petr. vbi sup. nu. 23.
vñdè agricultura quando necessitas immi-
net potest etiam die feriato exerceri *tex. in*
l. 3. C. de ferijs c. licet, vbi Abb. eo. tit. Lup. in c.
per vestras de donat. in. vi. & vxor. Caroc. de
loca. tit. Colonorum priuilegia q. 4. nu. 2. fo. 3.
& per Nig. in cap. pridem n. 21. fo. 13. vbi de
27 his, quæ diebus feriatis exerceri possunt,
Nauar. vbi sup. & Penn. d. l. vn. & quod die
feriato potest etiam in iudicio tractari *cau-*
sa ad fructus pertinens breui tempore peri-
turos *Caroc. de loca. d. tit. colonorum priui-*
legia n. 5. vbi dicit de hoc esse statutum Tu-
dertinum, & ibi nu. 6. quod causa alimento-
rum die feriato agi potest.

N. 10. ibi ¶ posse per statutum tolli
ferias. ¶

- 28 An per statutum ¶, vel per consuetudinē
possit induci, quod feriz in honorem Dei
non seruentur discutit *Maran. loco citat. d.*
num. 85.

N. 11. ibi ¶ vbiq; datur facultas
procedendi in iudicio simpliciter, &
de plano absq; strepitu, & figura iudi-
tij poterit procedi diebus feriaties. ¶

- 29 Adde no. ¶ in *clem. sepe de verbo. sign. & tra-*
dita per Maran. vbi sup. nu. 85.

N. 13. ibi ¶ quod in criminalibus
proceditur etiam diebus feriaties. ¶

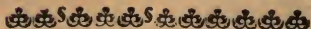
Hinc publici latrones possunt diebus fe-
riatis torqueri, vide *Carau. rit. 80. n. 4. Brñ.*
de cess. bon. q. 14. prin. & nouissimè Guaz-
zin. in tract. ad defens. defens. 14. c. 1. & per
Feller. in fragm. prag. crimin. nu. 322. & ha-
betur in cap. regn. quod incip. prouisa, & in
alio quod incip. iur. censura, Nig. omnino in
d. c. prouisa. Et licet exequutio sententiæ die
feriato in honore Dei fieri non possit quā-
doq; aliter fuit practicum cum aliquo in-
signi, & famoso latrone *l. pen. C. de fer. Clar.*
q. 97. ver. quaro etiam D. de Franch. dec. 259.
Marc. decif. 419. 10. Grand. de bell. exul. predi-
cum. quando q. 2. per Petr. ad Gran. decif. 32.
nu. 2. verum de executione sententiæ ciui-
lis omnino, vide *Guid. pap. d. dec. 215. Regu-*
lariter tamen feriato die, tam in honorem
Dei, quam in vtilitatē hominum exequutio
penæ capitalis fieri non potest *l. si feriaties ff.*
de fer. l. custodias C. de publ. iudit. Clar. q. 97.
nu. 6. Boer. dec. 259. nu. 8. vbi ampliat etiam
in crimine lese maiestatis Baiar. d. q. 97. nu.
8. Caball. cas. 227. nu. 1. & siq. cent. 3. & quis
30 sit latro famosus *Ifern. de pac. tenē. §. publi-*
ci latrones Mastrell. dec. 147. Viscen. in concl.
incip. latrones Margrell. in l. capitulum §.
famo-

famosos ff. de pgn. Farin. in tit. de iudit. et tortur. q. 39. nu. 107. & in 3. tom. q. 101. nu. 54. Ricc. ad de Franch. decif. 597. circa med. Nig. d. c. iuris censura num. 6. & in c. ad hoc num. 31 5. & n. 55. vbi de differentia inter famosū & furem, & famosum latronem, vnde omnino Iser. in d. §. publici latrones tit. de pace tenen. optimē Masfrill. d. decif. 147. & Giurb. conf. crim. conf. 30. nu. 28. & an sufficiat si vnica
32 vice & in strata publica furtum fecit, vt dicatur latro publicus Peguer. & ibi adden. decif. 40. quæ nota, nam deferunt ad bullā GREG. XIV. dicantem quod latro publicus non gaudeat immunitate Ecclesiæ; vltra quos vide Farin. conf. . . . D. Reg. Tapp. in d. cap. & D. cit. per Viscon. in concl. incip. latrones fo. 151. et concl. furtum Ambros. ad d. Bullam R.P. Megala tra. de censur. lib. 4. c. 1. nu. 10. et seq. & Capib. in prag. 8. de Baron. n. . . .
33 vbi de differentia inter foruscitos, & latrones, & de Franch. decif. 158. quod latrones publici dicantur etiam, qui furantur in mari, & quid in testibus, an die feriato torqueri possint Caball. as. 227. n. 16. sent. 3.

N. 14. ibi ¶ quia tex. in l. prouintialium in quo se fundat loquitur in casu speciali. ¶

34 Hac l. Prouintialium & derogat l. quadraginta C. eo. tit. vbi Imp. Valent. valens, & Gratianus inibent tempore Quadragesimæ omnem cognitionem causarum criminalium, de quo latè per Schar. in l. exi. iur. in ver. feria circa med. vbi de ratione, & de d. l. prouintialium vide d. D. Reg. Tapp. quide ea meminit in d. cap. iuris censura.

Ioseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Venditor tradens rem constituto pratio, censetur fidem de illo habere.
- 2 Creditor in rebus extantibus, vel comparatis ex rebus suis, an praseratur alijs creditoribus, & nu. 9.
- 3 Venditor mercium quando praseratur in illis, alijs creditoribus, & in illis competat hypotheca.
- 4 Merces quando venduntur habita fide de pratio nulla competit hypotheca in eis nisi illud expresse actum sit in limine venditionis, & quomodo sibi venditores cauere debeant nu. 5.
- 6 Creditores non debent inter se diuidere bona

debitorum decoctorum, sed iuris forma seruata bona illa sunt distrabenda, quod etiā in cessione bonorum habet locum, & quomodo consilium creditoribus nu. 7.

- 8 Venditor si antequam pratum sibi solutatur non tradidit bona poterit illa sibi retinere quasi loco pignoris.
- 10 Dominium non transfertur si fuerint merces vendita habita fide de pratio succedente fuga debitoris cum mercibus, & venditor ceteris praseratur.
- 11 Mercatores fugitiui, an possint torqueri, & indicet pecunia sibi datas ad mercandum, & quod tales mercatores habentur pro confessis.
- 12 Creditores mercatoris fugitiui, vel decocti si dies non cesserit, an possint recursum habere super bonis illius, & de captura illorum.
- 13 Mercatori fugā consulens, an possit puniri.
- 14 Venditor assignatus tempus emptori, an censetur habere fidem de pratio.

AD DECIS. LIX.

SVpra in decif. 40. vbi Author tractauit materiam Concernen. hanc decif. cuius meminerunt Viscon. in addit. ad D. de Franch. dec. 506. & nouissimē

Tbor in 2. p. Compend. dec. Reg. in ver. Creditor, & omnino nouissimē D. Gait. tract. de credit. c. 4. quæ sit. 11. nu. 1215. apud quem multa ad propositum reperies, quæ post completum hoc opus vidi, diximus, quod

- 1 regulariter venditor & tradens rem constituto pratio censetur fidem de illo habuisse ex Luc. de Penn. in l. 3. præsump. 112. C. de apo. pub. & Meno. lib. 3. præsump. 79. num. 4. cuius contrariū collegisse videtur Anchar. conf. 378. nu. 1. per tex. in l. si cum dotem §. si. quæ tex. ibi sepius adduximus ff. solut. matr.
- 2 13. quod in rebus & extantibus, vel comparatis ex rebus meis ego praseror alijs creditoribus, p quo facit tex. in l. si ventri §. in bonis ver. si tamen ff. de priu. cred. hic alleg. Bal. in l. si pro debito C. de bon. auth. iud. pos. similiter hic alleg. nu. 5. & in conf. 400. n. 8 lib. 5. tamē contrarium esse verius firmat ex multis Barbof. in d. §. fin. nu. 32. vbi nu. 36. quid seruatur in Regno Portugalliz, & vide multos cit per Barbof. ibi. & Stracc. de decoct. p. 3 nu. 5.

- 3 Et quando venditor & mercium praseratur in illis alijs creditoribus, & in illis competit hypotheca, vide quæ adduxi in d. decif. 40. & Amen. citat multos adhuc ad D. de Franch. decif. 97. Tbor. in Compen. in ver. Creditor ex causa venditionis mercium fo. 130. et in 2. p. in ver. creditor.

Et

- tio succedente fuga debitoris cū mercib. ita
quod veniens præfertur ceteris, vt bis iudi-
catum testatur in S. C. *Apicell. in addit. ad ge-
nitorem in tutam. pauper. tit. de remis. debite.*
n. 485. nu. 679 & 680. post hæc scripta visus
refert nouiss. Tbor. in 2. p. Compen. decis. ver.
dominium, vt transferatur fo. 147.

11 Et de mercatorib. fugitiuis † an possint
torqueri, vt indicent sibi pecunias datas ad
mercandum, quas negant, quod sic *Marf. in*
Leos. n. 2. ff. de fals. Boer. dec. 2. §. vbi ē quod
pro confessis mercatoribus fugitiuis habentur
Stracca. p. 1. de decolori. nu. 1. §. nu. 2.

- 12 Et quid si dies nō cesserit ꝛ an possint cre-
ditores mercatoris fugiui, vñ decocti re-
cursum habere super illius bonis de, quod
possunt pignori incumbere. *l. quasdam, vbi*
Bar. ff. de pign. Bal. in l. vbi n. 10. C. de iur. dot.
Stracc. vbi sup. n. 12. vbi de captura talis de-
bitoris, l. de pign. Bal. in l. de pign. n. 10. C. de iur. dot.
ꝛ cū habeatur, vti publicus grassator, vide
Parin. q. 23. n. 33. & q. 42. n. 35. Gratia. disc.
forf. c. 80. lib. 2. Diā de immū. Eccl. resol. 32.
13 Quid de eo qui fugiat ꝛ mercatori con-
fusus in damnum, & interesse creditorum, &
ad quid teneatur *Beneu. Stracc. d. p. 1. de de-*
coctior. & p. 2. sere per tot.

Vide Barbof. in d. 9. fi. n. 37. ver. 2. limitāda.

- 14 Et quando per assignationem † temporis
factam à venditore emptori dicatur fides
habita de pretio, vide quz dixi, *ad d. dec. 40.*
supra.

3 Adde quod venditor † si antequam præ-
tium sibi solvatur non tradidit bona, pote-
rit illa sibi retinere quasi loco pignoris. *l. tu-
lianus § offerri ff. de acq. emp. l. hereditatis ff.
de her. vel acq. vend. l. secus si fuit peruentum
ad traditionem l. paulus §. quasit ff. de lib.
ca. vñdē venditor † in mercib. etiam extan-
tibus in hoc casu nullam habebit prerogati-
vā, sed infimul cum alijs creditorib. veniet
l. procuratoris hic sub n. 6. cit. §. si plures, ver.
planē ff. de trib. et hanc sententiam receptā
testatur Alex. in supradicta l. si cū dotē §. si. n.
5. §. copoll. caut. 12. 4. Negus. in tra. de pign. 4. p.
prin. n. 3 §. 2. memb. 5. p. nu. g. Couar. lib. 1.
var. resol. c. septimo nu. 3. cum infinitis alleg.
per Barbo. loco cit.*

10 Adde quod dominium † non transfertur
si fuerunt vēditæ merces habita fide de præ-

[illegible]

1 Consensum si nollēt præstare propinqui, qui
consentire tenentur, & hoc sine iusta cau-
sa, quid facere debeat Iudex, & quid facere
debeat si non adsunt propinqui nu. 2.

Consensus habetur pro praestito quando non
adest iusta causa contradicendi.

- 3 Consensus propinquorum quando requiri-
tar, quorū propinquorum intelligendum.
4 Consensus quando requiritur, an sufficiat
praeseri per Epistolam.
5 Interuentus alicuius, an operetur praesentiā
tantum, vel praesentiam, & consensum re-
fertur de f.
6 Consensus, autoritas, licentia, vel consilium
requiritur de substantia, an praesatur,
& an post longum tempus nu. 22.
7 Propinquorū appellatione, qui continentur.
8 Proximorum appellatione, qui veniant.
9 Consanguineorū appellatione, qui veniāt, &
qui suori.

Q 10 Mm.

- 10 *Mulier si contraxit cum consensu duorum propinquorum asserens cum iuramento, quod non erant alij proximiores si confiterit deinde adesse alios, an possit dici de nullitate contractus.*
- 11 *Statutum requirens consensum propinquorum in contractibus mulierum debet intel ligi de proximioribus, & illis deficientibus de alijs proximioribus.*
- 12 *Consensus proximiorum quando requiritur an debeat interuenire in omnibus contractibus, vel solum in damnosis.*
- 13 *Consensus propinquorum requisitus in cōtra-ctibus an requiratur quando contrahitur cū alia persona coniuncta, & quid quando contrahitur cum patre nu. 14. & quando contrahitur cum Ecclesia, vel extra terri-torium statuentium nu. 15.*
- 16 *Mulier contrahens, sine consensu requisito propinquorum si iurat, an ob iuramentum sustinendus est contractus.*
- 17 *Mulier contrahens de iure longobardo suffi-cit si mundualdus interueniat, & an suffi-ciat Iudicii presentia.*
- 18 *Consensus requisitus, an sufficiat si interue-niat post contractum.*
- 19 *Statutum prohibens contractum, an exten-datur ad quasi contractum.*
- 20 *Statuta dicentia consensum propinquorum in contractibus mulierum sunt aequissima.*
- 21 *Dominium non transfertur per contractum nullum.*

AD DECIS. LX.

DE materia huius decisi. de qua Tbor. in 2. p. Compen. decis. Reg. in ver. consensus, & in ver. interuen-tus, tractat Author iterum inf. decision. 65.

In prin. ibi ¶ alij renuebant dicen-tes ad ipsos non spectare talem consen-suum præstare. ¶

- 1 *Adde quod si propinqui ¶ nolent sine ius-ta causa consentire, quod tali casu Iudex poterit permittere sine tali consensu con-trahere, vel alios loco illorum subrogare Bar. & Alex. in l. si cum dotem §. eo autem tem-pore sol. matr. citat Maxill. in consuet. incip. Cl. mandualdum n. 1. fo. 120. a ter. consensus. n. qui necessario, & eo inuito præstandus est habetur pro præstato, qñ nō adest iusta cau-sa contradicendi, si ille consentire non pōt, vel nolit Soccin. reg. 8. Bar. in l. 2. §. fin. sol. matr. Negus. de pigno p. 4. mem. 2. a n. 36. vsq; ad 46. Apicell. filius ad tit. 3. iutam. paup. lit. F. n. 662. fo. 46. post hæc scripta vilus, & quid*
- 2 *si non adint propinqui, vide inf. nu. 7. quod seruatur ius commune.*

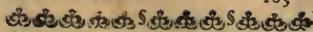
N. 1. ibi ¶ sed proximiorum, & pro-pinquorum tantum. quibus de iure ab inestitate esset deferenda successio. ¶

- Ratione huius dicti quare quando requiri-tur præsentia ¶ vel consensus propinquorum requiritur illorum, quibus successio defer-etur Bar. & Bal. in l. transactiōem C. de trans-actiōe quia illi cū debeant succedere diligenter aduertunt, quod de consuetudine ibi las. di-cit non seruari ¶ habetur per Bal. hic inf. cit. sub n. 2. in l. si. C. de verb. signif. tu vide Barz. dec. Bonon. y. n. 18. & 19. qui de las. memi-nit adducendo aliam rationem, licet etiam de eo meminit Maxill. ad consuetudin. Ba-ren. in consue. quia incip. mulieri sub tit. qua-liter mulier. alij. permittit sit n. 7. fo. 96. sed S. C. ut hic in fi. d. consuetudine nō huit sequutus.
- 4 *Et an quando requiritur ¶ consensus, an sufficiat si præstetur per epistolam Barz. d. dec. y. n. 2. 4. Medi. dec. Senen. 93. & si requiri-tur in aliquo actu interuentus alicuius, an operetur præsentiam tantum, vel præsentia & cōsensum, vide decisi. factam per S. C. in causa illorum de indelli de Monop. referēte Reg. Conf. lo. Gap. meliore, de qua per Tbo. in 2. p. Comp. ver. interuentus Medi. ubi sup.*
- 6 *Et an quando requiritur, cōsensus, autho-ritas, licentia, vel consilium alicuius de sub-stantia actus, qui geri debet præsumatur Me-no. lib. 6. præsump. 34. nu. 1.*

N. 2. ibi ¶ ille dicitur propinquus, quem nemo antecedit. ¶

- 7 *Propinquorum ¶ appellatio, qui contineantur Pereg. de fidei cō. art. 22. n. 36. & pro-ximiores, qui dicātur Moss. ad cōsuet. Neap. p. 4. q. 56. n. 1. Barz. d. dec. 94. n. 2. 5. et 26. Conf. Rou. in q. in mat. iur. cōsuet. n. 56. fo. 670. Ric. coll. 659. & Maxill. ad cōsue. Bar. in cōsuet. q. incip. mulieri n. 4. ubi eos ¶ proximiores et dici quos vulgō (parēti) vocamus, cognatos nēpē, & agnatos, vide Præf. papien. in form. libell. quo agitur ex subf. fo. 410. & D. etat p. Vise. in cōcl. incip. proximior Tbo. in Cōp. ver. nepot. fo. 349. Fab. de Ann. cōf. 22. n. 5. cū seq. Et in feudis, q. proximiores dicātur, vide Gail.*
- 9 *lib. 2. obs. 154. n. 3. Sed qui veniat ¶ consan-guineorum Pereg. d. art. 22. n. 34. omninō vidē. Ann. d. cōf. 21. n. 4. & qui suorum appellatio Nouar. coll. 3. n. 5. Fely. in c. cū P. Mangonet la de accusatiō. Bal. in l. 1. C. qui accus. nō poss.*
- 10 *Et quid si cōtraxit mulies ¶ cū cōsensu duo-rum propinquorum asserēs cū iuramēto, quod nō erāt alij proximiores, si cōstitit deinde adesse alios, an possit dici de nullitate cōtractus vide Gratia. dec. 234. Ric. coll. 377. ver. amplia secūdo, ubi aduertit requisita, apud quē alia in materia, & coll. 659.*

N. 5.

SVMMARIVM.

N.5. ibi ¶ quod non valeat consensus mulierum sine consensu duorum confanguineorum, quod debet intelligi de proximioribus. ¶

- 11 Quod statutum ¶ requirens consensum propinquorum in contractibus mulierum intelligi debet de proximioribus & illis deficientibus de alijs proximioribus. *Ang. Saly. & Alex. in l. si. C. de test. mil. l. si. in l. Sugefieri C. de verb. sig. col. si. Maxill. in d. consuet. cum manualdus nu. 6. & de huius modi statuto, vide*
- 12 *Cartar. dec. 74. & 123. Sed an iste ¶ consensus debeat interuenire in omnibus contractibus, vel tantum in damnosis Maxill. ibi n. 5. vide dicta per Meno. lib. 3. præsump. 6. n.*
- 13 *15. & an requiratur ¶ quando contrahitur cum alia persona coniuncta Barz. d. decis.*
- 14 *94. nu. 16. Et an requiratur ¶ quando contrahit cum patre, & quid si contrahit cum*
- 15 *Ecclesia, vel extra statuentium territorium Rice. d. collect. 377. & 659.*
- 16 Sed si mulier contrahit sine consensu propinquorum, tamen cum iuramento, an ob iuramentū sustinendus erit contractus. *Maxill. loco cit. n. 3. distinguit. Tu vide Ama. dec. Macer. 7. nu. 15 Verall. decis. 190. p. 3. Rice. d. collect. 659. ver. amplia. quarto. apud quem multas ampliat. & limitat reperies in mate-*
- 17 *ria similis statuti, sed quod de iure ¶ Lógobardo sufficiat si interueniat Manualdus, Maxill. d. consue. mulier. n. 5. fo. mibi 96. vbi quid si interueniat iudicis præsentia, & an*
- 18 *ille ¶ consensus profit si interueniat post contractum n. ro. & vide Apicell. fil. vbi sup. n. 663. cum D. per eum cit. & eundem alleg. 24*
- 19 *& an statutum ¶ prohibens contractum extendatur ad quasi contractum Gratia. dec. 45. & similia statuta requirunt, & præci-*
- 20 *pientia consensum propinquorum in contractibus mulierum, & minorum sint æquifirma Maxill. iai nu. 7. Cartar. vbi sup.*

N.5. ibi ¶ contractum factum à muliere cū consensu duorum, qui nō erāt proximiores esse nullum. ¶

- Adde adducta per *Præf. Papien. in form. libell. actio. real. post. num. 16. & seq. fo. 28. &*
- 21 *nu. 21. & an ¶ per contractum factum nullum transferatur dominium ibi nu. 17.*
  - 22 *Et an consensus siue ¶ sollemnitates statuti præsumatur interuenisse post longum tempus à die obligationis, quod sic Lambert. in tra. de iur. patr. lib. 1. r. art. 2. q. prin. r. p. nu. 6. fo. 32. reliqua vide inf. decis. 65.*

Ioseph Mele.

- 1 *Anni tempus in omnibus rebus peragendis est aptum, & sufficiens.*
- 2 *Tempus absolute positum intelligitur de anno.*
- 3 *Annus pro tempore in scriptura accipitur.*
- 4 *In penis tempus determinatum ascenditur.*
- 5 *Exulatus, vel relegatus finito tempore exilij, vel relegationis potest ad Ciuitatem redire absq. superioris licentia. fallit in excommunicato nu. 6.*
- 7 *Pena tempus si Iudex non expressit, an intelligenda erit pena temporalis, vel 10. annorum.*

AD DECIS. LXI.

N.1. ibi ¶ obligatus aliquid facere in tribus terminis debet intelligi de tribus annis. ¶

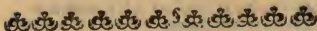
- 1 **A**dde, quod tempus ¶ anni est tempus omnibus rebus peragendis aptum, & sufficiens, & iuris cons. appellatione competentis de anno interpretari solent *l. fortissimi C. de erogat. milit. anno. lib. 12. ita ut Bal. in l. exsura per glo. ibi C. de vsur. dixerit, quod*
- 2 *tempus ¶ absolute positum intelligitur de anno, & in sacra scriptura annus ¶ pro tempore ponitur Hieron. 23. refert Capib. in pragmat. 5. de Baron. a nu. 3. vbi multa de anno nu. seq.*

N.4. ibi ¶ transacto triennio decreui illum esse liberandum. ¶

- 4 *Addde quod in penis tempus ¶ determinatum ascenditur, & ideo finito tempore pena quoq. finitur l. imperator ff. de post. cum alijs alleg. per D. & ibi per Det. in c. ex literis nu. 33 de Conflit. qui infert, quod si quis fuit*
- 5 *¶ relegatus, vel exulatus ad tempus extra Ciuitatē finito tempore determinato absq. superioris licetia poterit redire ad Ciuitatē, ad q. probandum multos allegat, sed quam plurimos cumulat Viscon. in concl. incip. relegatus siue exulatus dixi sup. decis. 43. n. 42.*
- 6 *Quod in excommunicato ¶ ad certum tempus fallere dixit Det. vbi sup. nu. 35. vbi dixit amplius, & hoc facit ad materiam huius decis. quod si Iudex ¶ non expressit tempus penæ, quod intelligitur pro x. annis, & idem qñ Iudex dixit, quod talis pena sit temporalis, vt ibi per eum nu. 36. & 37. & quod aliquando intelligatur imposita pena per-*

petua si non fuit expressa, vide eundem *Det. ibi nu. 38. & seq.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Consanguineorum appellatione, an veniat mulier.
- 2 Statutum prohibens puellam contrahere matrimonium sine consensu agnatorum inducit congruentiam non necessitatem.
- 3 Statutum requirens consensum propinquorum in contractu, an requirat in contractu dotis, & an in dotis aumento nu. 4.
- 5 Matrimonij in contrahendis, an requiratur consensus parentum.
- 6 Filij contrahentes 'matrim. absq; consensu patrum, an possint ab illis exheredari, & an filia nubens absq; consensu patris possit petere dotem, & quis sit maritus dignus vel indignus, & quid de filio Iudei.
- 7 Pater an possit sponsalia filij contracta contra eius voluntatem impedire.
- 8 Statutum, quod mulier non possit contrahere matrim. absq; consensu patris, an valeat.
- 9 Statuta prohiben. mulieres matrim. contrahi cum forenribus, priuans eas hereditate certa pœna adiecta, an valeat.
- 10 Matrim. an prohiberi possit nē certo loco contrahatur.
- 11 Matrim. cum certo genere personarum prohiberi nō potest, et an cū certa persona v. 12
- 12 Pater an prohibere possit filia nē cum indigno nubat, & idem filio.
- 13 De statutis impeditiui matrimo.
- 14 Princeps an possit subditos pro bono publico compellere contrahere matrimonium, & quid in Pontifice nu. 15.
- 16 Pater an possit cogere filium ad contrahendum matrimonium, & ad tale matrimonium.
- 17 Puellæ sequestrationis materia.

AD DECIS. LXII.

Hæc decisio erat collocanda in ordine post dec. 63. in qua de eadem materia Author tractauit ibi nos etiam aliqua in materia addidimus, quæ deseruiet etiam hic.

N. 1. ibi ¶ vel mulier &c. ¶

- 1 An appellatione consanguineorum ꝑ veniat mulier, vide omnino *Perreg. art. 22. de fideicom. nu. 33. & 34.* vide si faciunt dicta per *Tesaur. dec. 65. in fin.*

N. 5. ibi ¶ statutum quo prohibetur puella contrahere matrimonium sine consensu duorum agnatorum. ¶

2 Adde quod simile statutum ꝑ inducit congruentiam non necessitatem *D. Reg. Tapp. lib. 4. iur. reg. in consil. Sancimus sub rub. de matr. pub. contrah. fo. 53. & seq. vsq; ad fo. 59.* vbi multis notatu digna reperies à tanto viro tradita.

- 3 Et si statutum ꝑ requirit consensum propinquorum, an habeat locum in contractu dotis, vide *Meno. lib. 3. præsump. 6. nu. 17. fo. 275. & n. 19. Pute. decif. 161. lib. 3. Surd. dec. 164. præsertim n. 3. Ricc. d. collect. 377. ver. limita. secundò, & an ad augmentum dotis Ama. decif. March. 34. & de huius modi statut. vide Cartar. decif. exeq. Genua. 74. & 123.*

N. 7. ibi ¶ quæ requirebant etiam patrum consensum in nuptijs. ¶

- 5 An ꝑ in matrimonijs contrahendis requiratur consensus patris, vel matris, vide latè de materia *Sanchez de matr. lib. 4. disp. 22. 23. 24. 25. 26. & nouiss. Medi. decif. Semen. 23. n. 8 fo. 197. Morot. conf. 99. num. 59. & seq. vbi an possit exheredari ꝑ filius, vel filia, qui contrahit matrimonium contra voluntatē patris Surd. de alimen. tit. 7. q. 1. n. 10. Pascual. de vir. patr. pot. p. 2. c. 5. n. 15. & seq. Merlin. de legitim. lib. 4. tit. 1. q. 6. Et an filia nubēs absq; consensu patris possit petere dotem, vide *Campeg. de dot. p. 1. q. 13. post glo. in c. fi. 33. q. 1. & quis dicatur maritus dignus, vel indignus statut Iudicis arbitrio actenta qualitate personarum Bar. in l. si quis rogatus ff. de Man. vind. Lopez in c. per vestras §. 7. de don. in vi. & vxor. Petr. ad Gram. decif. 60. nu. 26. qui de prædictis meminit.**

Verum quod filius Iudei non potest matrimonium contrahere absq; licentia patris vide *Hiero. de Lauren. dec. Auenio. 57. n. 1. &*

- 7 an pater possit sponsalia filij contra eius voluntatem inita impedire, vide *Sanchez. de matr. lib. 1. disp. 14. nu. 4. fo. 81.*

8 Et an valeat ꝑ statutum laicorū disponēs quod mulier non contrahat matrimonium absq; consensu patris, vide *D. citat. per Morot. in conf. 97. n. 3.* verū quod omnia rescripta impediētia matrimonij sint nulla est *tex. in l. 10. c. si nup. ex. rescrip. pet. Capibl. prag. 9. nu. 3. de Baro.*

N. 7. ibi ¶ libertatem matrimonij impediētes. ¶

- 9 His potest inferri, quod non valet statutum ꝑ prohibens mulierem contrahere matrimonium cum forensibus, & priuans eam hereditate, aut certa pœna adiecta, & sim. statuta, de quibus latè *Morot. d. conf. 97. num. 9.*

10 Sed an matrim. ꝑ prohiberi possit nē certo in

- in loco contrahetur, quod non, cum hz-
pactiones inducant viduitatem l. cum ita
legatum, & l. hoc modo ff. de cond. & dem.
And. in consil. honorem, de quo latè per
Reg. de pont. in tra. de potest. proreg. tit. 6. in
prin. num. 6. Rice. prax. var. resol. resol. 107.
Tbor. in Compend. decif. ver. matrimonium
11 prohibet fo. 333. col. 2. sicuti pado † prohi-
beri non potest nè matrimon. contrahatur
cum certo genere personarum, vt per V r-
sill. ad Aff. decif. 350. Rice. collect. 1568. circa
med. ver. sed queritur primo circa ornamen-
tum, qui refert vna cum dicto Tbor. decif.
S. C. emanaram de anno 1599. in causa filiz
Regen. Marthos, vt per Tbor. in ver. matri-
monium contrahi, de quo idem Rice. collect.
1853. ver. secundo notandum, & Vifcon. qui
alios adducit in concl. incip. matrimonium
fol. 5. ver. an autem possit filia, & vide Pa-
scal. de vir. patr. pot. p. 3. c. 2. nu. .
12 Et de matrimonio prohibito † contra-
hi cum terta persona, vide Rice. dist. collect.
1568. ver. infertur sexto, apud quem multa
reperies, & an pater possit filiz prohibe-
ri ne cum indigno contrahet, vel filio ne
cum indigna Meno. conf. 69. Nauar. man. c.
14 nu. 15. Graff. decif. aur. ca. conf. 56. nu. 19.
Petr. vbi sup. ad predicta se remittens.
13 Et de eiusmodi statutis † impeditiuis ma-
trimonij, vide Morot. d. conf. 97. qui refert
multa statuta diuersarum partium Italiz d.
num. 9. & an illa statuta sint impeditiua
matrimonij, vide omnino Meno. lib. 3. praf.
6. num. 20. ver. quinto suam hanc opinionem
vsq; ad nu. 24.
14 Sed an Princeps † potest aliquos com-
pellere, vt pro bono publico contrahant
matrimonium, vide Sanchez de matr. lib. 2.
disput. 27. fo. 315. Capibl. vbi sup. nu. 2.
15 Et de Pontifice †, & Principe seculari,
an possint subditos cogere ad matrimo-
nium, Idem Sanchez lib. 4. de matr. disp. 22.
16 vbi etiam, an pater † possit cogere fi-
lium ad matrimonium, & ad tale matrimo-
nium latè à numer. 4. & ibi an possit absq;
causa impedire matrimonium, & possit mi-
nari exheredationem, & de alijs, vide Ca-
17 pibl. vbi sup. vbi de materia sequestratio-
nis puellæ quando, & in quo loco debet fie-
ri, latè tractat, & de puella educanda, & in
quo loco, & cuius expen. Nouar. ad pragn.
collect. 79. vide Marches. de commiff. ap-
pellat. in caus. alim. p. 1. §. 1. num. 61. & 63.
fo. 1148.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Depositionis principalis materia apud quos
tractetur.
- 2 Depositio principalis potest peti in qualibet
parte iuditij, & an peti conclusum nu. 3.
- 4 Depositio principalis est inuenta, vt reus re-
leuetur ab onere probandi.
- 5 Positionib. in multis casibus principalis re-
spondere non tenetur.
- 6 Depositio principalis quando presumatur
calumniosè petita.
- 7 Calumnia quando presumatur.
- 8 Principali existens in regione remota quando
procurator interrogetur, & an super scrip-
tura.
- 9 Depositio principalis absentis cuius expensis
petatur.
- 10 Clausula, quod si quid plus valet donat, quid
operetur in contractu venditionis, & an
tollat remedi. 2. C. de res. vend.
- 11 Depositio principalis quousq; non fiat, termi-
nus non currit. Idem in causis summarijs,
& ex fractionis.

AD DECIS. LXIII.

- 1 **D**E principalis depositionis mate-
ria, de qua in presenti decif. vide
D. Rou. super prag. 8. de ord. iud.
Muscatell. in prax. S. C. p. . . Gal-
lupp. in recen. prax. p. 2. c. 18. per tot. Ludo. dec.
Perus. 8. Rice. collect. 141. D. Reg. de Tapp. su-
per rit. 70. lib. 3. iu. Reg. fo. 131.

N. 1. ibi ¶ quia depositio principa-
lis in qualibet parte iuditij peti pót. ¶

- 2 Quod principalis † examinatur in qualibet
parte iuditij D. Reg. Tapp. d. rit. 70. n. 1. Calà
ad prag. dispendia n. 41. D. de Frac. in dec. 220
n. 4. hic cit. et Amen. add. n. 3. vbi de prag. edi-
ta de anno 1613. & similiter Visc. add. ad d.
dec. 220. vbi refert decisionem Fab. Marche-
sij, & vide Muscatell. in d. prax. glo. imperti-
nentes. & inf. nu. 11. & seq.

- 3 Et an depositio principalis † possit peti
post conclusum in causa, quod sic in summa-
rijs, & etiam vbi proceditur sola facti veri-
tate inspecta D. de Frac. d. dec. 220. n. 5. Ozaf.
dec. 10. cuius meminit Ric. d. collect. 141. Bor-
relli. cōf. 53. Vrsill. ad Aff. d. c. 85. Ozaf. dec. 1.
Viu. decif. 235. & opin. comm. 996. p. 3. nu. 23.
Maran. in specul. p. 6. act. 15. nu. 7.

N. 2. ibi ¶ quia inuenta est interro-
gatio principalis, vt reus releuetur ab
onere probandi. ¶

- 4 Adde Specul. † in tit. de deposit. §. 2. Rolan.

¶ Valle conf. 90. nu. 6. lib. 3. Gallupp. ubi sup. m. 3.

N. 2. ibi ¶ tamē ubi detegitur, quod calumniosē petatur. ¶

- 5 Adde multos esse ¶ casus in quibus principalis non tenetur respondere positionibus de quibus per Caraut. rit. 79. ad quem se remittit etiam D. Reg. Tapp. ibi lib. 3. in reg. fol. 132. & ad Carpan. ad stat. Mediol. ibi alleg.

Et quando præsumatur calumniosē petita ¶ vide Amen d. decis. 220. post n. 3. Mart. vot. 70. n. 13. Gram. conf. cit. 148. & quando præsumatur ¶ calumnia, Meno. lib. 5. præsump. 25. & aliqua lib. 2. præsump. 91.

N. 3. ibi ¶ nam D. Io. de Tassis degit in Insula Angliæ Regis legatus, & sic in remotissimis partibus. ¶

- 8 Adde quod principali existente ¶ in regione remota, quod tunc procurator habens generale mandatum interrogatur Tesaur. decis. 17. quem refert, & sequitur D. Reg. de Tapp. ubi sup. & quid quando principalis est absens, & petitur, quod deponat super aliqua scriptura Gallupp. ubi sup. refert des. S. C. nu. 22.

- 9 Et si depositio petitur, principalis, qui est absens cuius expensis facienda erit depositio, & de alijs circa dictam dispositionem D. Rouit. ubi sup. nu. 24. & seq. Gallupp. loco cit. nu. 17. & seq. Tbor. in Compn. decis. ver. expensis cuius depositio Dom. Reg. Tapp. ubi sup. nu. 2. de Franch. decis. 332. cum alijs cit. per Gallupp. ubi sup.

N. 6. ibi ¶ clausula posita in contractu affectus, quod illud, quod plus valet donat. ¶

- 10 De huiusmodi clausula ¶ quod si plus valet donat cuius sit effectus, vide Tiraq. post Bal. in §. 1. glo. 18. num. 11. in fin. cum seq. & Bal. in fin. Constit. Sancimus, & ibi Aff. de iur. protom. & quid operetur hæc clausula apposta in contractu venditionis, vt tollat rem. l. 2. C. de res vend. Cassan. in consue. Burg. tit. de retra. §. 1. ver. le plus lo. Bessia. consue. Aluer. de retra. art. 35. Boer. dec. 143.

N. 8. ibi ¶ eo ipso, quod depositio principalis conceditur terminus non potest concurrere. ¶

- 11 Quod terminus ¶ impeditur quotiescuncq; non sit depositio principalis cum effectu super articulis presentatis in actis glo; in clem. spe. ver. post dationem de ver. sig. Gallupp. loco cit. nu. 1. & ante eum D. Consil. Reg.

uit. d. pragm. 8. num. 27. qui idem dicunt procedere in causis summarijs, puta extrahationis ex sing. Ann. 405. qui restatur in S. C. decisum.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Relictum in diem incertum, & conditionale idem quia paria sunt 2.
- 3 Dies incertus in ultimis voluntatibus facit conditionem.
- 4 Fideicommissario præcedente ante euentum diei, vel conditionis ad heredes fideicommissum non transmittitur.
- 5 Substitutio, que non dum competit extra bona nostra est.

AD DECIS. LXIV.

N. 1. ibi ¶ fideicommissum conditionale nō transmittitur ad heredes. ¶

- 1 Dem est quando relictum ¶ est in diem.
- 2 Incertum paria .n. sunt ¶ esse conditionale, & in diem relictum, in ultimis nanq; voluntatibus dies ¶ incertus facit conditionem l. dies incertus ff. de condit. & dem. l. si cū heres ff. quan. de leg. ced. Medi. decis. Senen. 4. n. 24. de quo optimē, & latē conf. 39. per tot. vnde præcedente ¶ fideicommissario ante euentum diei, vel conditionis ad heredes non transmittitur etiam, quod filij sint, & descendentes l. heredes mei §. cū ita ff. ad Trebell. cum alijs alleg. copiose per Peregr. in tra. de fideico. art. 31. nu. 6. cuius dicta conferūt adductis in hac decis. rationem ipse adducit n. 7. quia substitutio ¶ quæ non dum competit extra bona nostra est l. substitutio ff. de acq. rer. dom. et ibi per eum. ubi n. seq. limitat multis modis, & post eum reperies multa ad propositum tradita per Morot. conf. 2. & 3. & per Gratian. dec. 153. & apud alios cit. per Cauai. in tra. de vsufr. mul. vel. nu. 71. fo. mibi 237. omnino viden. multa .n. ad propositum reperies, & quæ dixi sup. ad decis. 40. nu. 4. & ibi Author, & inf. decis. 79. n. 16.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Censuram currunt pendente lite super instrumenti censuali rescissione.
- 2 Instrumentum an possit reassumi pendente lite super rescissione.
- 3 Pactum rescissorium, an sit validum, et n. 4.
- 5 Pactum rescissorium, an si non apponatur in instrumento possit illud rescindi.
- 6 Ius superueniens pendente iudicio validat actionem, & 14. 17.
- Actio facta per religiosos sine licentia conuoluntur per superuenientiam licentia.
- 7 Privilegium superueniens, an tollat ius questum, & ibi de statuto superueniente.
- 8 Iurisdiclio superueniens, an validet gesta.
- 9 Privilegium fori superueniens lite pendente, an illum exhibeat à Iudice, coram quo erat lis incohabitata.
- 10 Mulier lite pendente effecta vidua, an poterit forum declinare, & quid in pupillo effecto maiore num. 11. & quid in milite effecto post debitum contractum n. 12.
- 13 Iudex potest repellere agentem sine actione, & iudicium motum sine actione pendente iudicio si actio superueniat, an validetur, et quomodo fiat petitio.
- 15 Ius superueniens, an habeat locum in feudis.
- 16 Alienatio feudi, an validatur ex noui domini superuenientia.
- 17 Ius superueniens validat actionem.
- 18 Exceptio superueniens post conclusum in causa, an possit opponi.
- 19 Iuris superueniens in iudicij materia.
- 20 Suspensionis causa si superuenit post conclusum, an possit opponi.
- 21 Agens hypothecaria super feudo si pendente iudicio impetrauit assensum, an validetur illud.
- 22 Creditores in maiori summa non sibi preiudicant petendo partem ita, quod residuum petere non possint.
- 23 Fructus percepti pendente iudicio veniunt officio Iudicis non iure actionis.
- 24 Clausula sola facti veritate inspecta virtus.
- 25 Nullitates an, & quando impetiant sententiam S.C.
- 26 S.C. nunquam pronuntiat sententias nullas, sed tantum dicit non esse exequendas.
- 27 Nullitates quomodo hodie proponantur per R. nouell. prag.
- 28 Nullitates, an possint proponi post lapsum 30. dierum appositum in prag. dicta de l. 28. capi. c. 25. assertur nouissima decis.
- 29 Actor si eam causam in libello deduxit aliam probauit, an obtinebit.

Articulum principale huius decisionis disputat ad partes *D. Confilia. Scip. Rouit. in prag. 1. de censib. à n. 40. vsq. ad n. 41. vbi meminit huius decisionis factæ referente Fabio Riccardo die 23. Martij 1605. vñc. Consiliarijs duarum aularum nulla facta mentione Authoris, cuius dicta, & scripta deseruiunt pro additione hic ad eum recurre, quia non transcribo. Quibus adde quod lite pendente super instrumenti censuali rescissione censuram currunt, & debentur *D. de Franch. decis. 373. Affi. decis. 93. Surd. decis. 262. nu. 7. Viscon. in concl. que incip. interesse debetur 3. col. idem in add. ad d. decis. D. de Franch. 373.**

2 Sed an dicta per lite pendente super rescissione possit instrumentum in publicam formam reassumi, quod sic *Anna sing. 252. Costa de ratio. rate q. 60. nu. 5 in fin. super quo Anna refert ibi decisionem quamuis contrarium sit de iure, vt per Amen. ad d. dec. D. de Franch. 373.*

In prin. ibi ¶ ex pacto quod ordine, & passim ponitur in huiusmodi contractibus, quod si debitor defecerit à solutione per duas tertias continuas possit contractus rescindi. ¶

- 3 Hoc pactum per pactum rescissorium vulgò vocant, quod an validum sit disputat *Felicia. in tract. de censib. lib. 1. c. 7. nu. 15. de quo etiam nouissime Apicell. in tutam. paup. tit. 2. nu. 41. fo. 89. post hæc scripta visus Viscon. in concl. incip. instrumentum quando est illiquidum 3. col. vide D. Reg. T. app. lib. 4. iu. reg. fo. 19. nu. 116. Vbi de alio pacto rescissorio, & de pacto ex capite falsæ assertionis, de quo per Viscon. d. conclus. instrumenti col. 4. fo. 126. apud quem de pluribus decisionibus, Thor. in Compens. dec. ver. contractus fo. 120. & nouissime in 2. p. in ver. contractus censuali fo. 102. & ver. contractus emptionis fo. 103. vbi de resciss. ob alienatione corporis obligat Rou. prag. 1. de cens. n. 34. Ric. col. l. 149. Moyses. cons. 8. nu. 16. 17. & seq. vbi refert decis. Apicell. vbi sup. nu. 48.*

Et quia nonnulli sultinent supradictum pactum per rescissorium non esse validum preterit *Felicia. praeit. loco* videmus quotidie eiusmodi pactum apponi in contractibus censualibus, & eius vigore instrumenta rescindi *Rouit. vbi sup. nu. 35. Quin imò etiam per si in d. contractibus non esset illud pactum appositum, adhuc deficiente debitore per duas annatas poterit instrumentum rescindi, Barz. decis.*

decif. 8. Rouit. ubi sup. num. 36. quod optime comprobari potest ex *tex. nō.* cuius ipsi nō meminerunt in *l. . . . ff. locat. idq;* optimis etiam rationibus nouissime confirmat *Tbor. in 2. p. Compen. in ver. pactum rescissorium* post hæc scripta visus, ubi alios referendo id tenentes, refert nouissimam *S. C.* decisionem factam de anno 1620.

N. 2. ibi ¶ si ex causa de præterito superuenit ius &c. ¶

- 6 Ius superueniens † pendente iudicio validat actionem *Cappella. Tolosa. decif. 30. Cornaz. decif. 54. nu. 6. Surd. decif. 44. nu. 22. Pe. reg. de fideico. art. 41. nu. 6. & art. 36. n. 20. Lanar. conf. 70. nu. 2. Molfes. conf. 9. nu. 15. Pute. decif. 33. lib. 1.* quos adducit *Rice. collect. 1634* ampliando hanc regulam multis modis ad exornationem *tex. in l. si mandauero tibi ff. mandat.* Hinc acta nulliter facta per Religiosum ex defectu licentiz non obtentæ per superuenientiam licentiz conualidantur *Rice. decif. 6. p. 1. Vant. de null. rub. qual. sent. & process. qui dicuntur null. nu. 90. de quib. meminit Tbor. in Comp. decif. Archip. Cur. ver. acta nulliter facta fo. 2.*
- 7 Sed quid si priuilegium superueniat, an tollat ius antiquum *Bal. in autb. habita C. ne fil. pro patr. & in l. receptitia C. de Constit. pecunia.* Et de priuilegio superueniente, vide *Borrell. in summ. dec. tit. 43. de foro competiti* Et de statuto superueniente, quod in dubio non tollat ius alteri quæsitum, seu obligationem alteri quæsitam *Innoc. in cap. statuimus ver. item no. quod priuilegium de maior. & obed. Rolan. de lucr. dot. q. 93. nu. 2.*

N. 5. ibi ¶ & in qualibet iurisdictione delegata ius superueniens. ¶

- 8 Iurisdictioni † superueniens lite pendente, an gesta valident, & quid si lite † pendente quis efficiatur alterius fori *Gallupp. in rect. prax. S. C. c. 3. nu. 63. & 68.* & quod priuilegium fori lite pendente superueniens reo citra eius factum voluntarium illum eximat à Iudice, corā quo lis erat incohata decifum refert *D. de Franch. decif. 541.* quem refert *Rice. d. collect. 1634. circa med. & ego multa ibi ad materiam addidi.*
- 10 Et de muliere, quæ lite † pēdere efficitur vidua, an potest ex hoc iure superueniente forum declinare, quod non *Giurb. decif. 82. 11 nu. 11.* Idem in pupillo † effecto maiore lite pendente *Tsaur. dec. 177. n. 4. Pasca. in tra. de vi. pa. pot. p. 2. c. 2. nu. 100. & 101. Calā ad pragm. dispensandi num. 83. & seq. vide de Capib. prag. 8. de Baron. p. 1. nu. 316. & seq. fo. 244.*
- 12 Et de milite † effecto causa non soluendi

debiti vide *D. Reg. T app. ad pr. 3gm. 2. de cess. bonor. ver. persone lib. 4. in. reg. fo. 108.*

N. 5. ibi ¶ licet agat sine actione nihilominus procedit iudicium parte non opponente &c. ¶

- Adde quod etiam parte non opponente Iudex potest repellere agentem sine actione firmat ex pluribus per eum cit. *Meno. de arbitr. q. 16. nu. 3.* ubi ad propositum dicit, quod licet actione carens experiri non potest, tamen admittitur agens sine actione, si modo spes subest, quod ex facto de præterito actio oriatur, ut ibi latè per eum n. 2. &
- 13 5. Et iudicium † motu sine actione, actione superueniente, an validetur, & qualiter formetur petitio *Gallupp. in prax. tit. de alore c. 6. num. 5. & seq. fo. 29.* & quod ius superueniens † valider actionem *Cappell. Tolos. in decif. hic cit. 30. vide Surd. decif. 6. & 44. n. 23.*
- 15 Sed an ius superueniens † habeat locum in feudis, quod non *D. de Franch. decif. 540. nu. 14. D. Rouit. conf. 31. nu. 1.*
- 16 Verum quod ex noui † dominij superuenientia valider alienatio feudi alieni multis iuribus id probat *Georg. Consiliarius alleg. 3. nu. 3. & 4.*
- 17 Et quod ius † superueniens valider venditionem factam, quando à principio nulla *D. de pont. de pot. proreg. tit. de regal. impos. 7. nu. 5.*
- 18 Et quid de exceptione † superueniente post conclusum in causa *Rouit. prag. 13. n. 4. sub tit. de ord. iudit. fo. 510.*
- 19 Et de iure † superueniente in iudicijs, vide *Gabriel. comm. concl. conclus. 3. de iudit. vide de hoc iure multa apud Giurb. decif. 17. &*
- 20 de causa † suspitionis superueniente post cōclusum, an possit allegari *Nouar. ad prag. 2. de suspit. offit. nu. 1.* & de suspitione superueniente *D. Tappia. lib. 3. in. reg. fo. 185. & 188. nu. 11.* & de pluribus circa ius superueniens non definis videre *Nouar. in quibusdam allegationibus insertis post collect. Rice. 2606. 7. p.*
- 31 Quid si agens † hypothecaria super feudo lite pendente impetrauit assensum, an conualidabitur iudicium? relinquit cogitandum *Capy. in inuest. ver. feudorum executiones, & ver. & si quid actum licet S. C. habuerit assensum pro valido, ut ibi refert Gallupp. c. 3. nu. 64. fo. 67. quem vsq; ad nu. 69. vide de alijs quæstionibus circa ius superueniens.*

N. 7. ibi ¶ Qui minus petijt, potest in eodem iudicio, & instantia petere plus. ¶

Adde *dec. Ioseph Ludo. Lucet. 46. ubi habes mate.*

22 materiam recte explanatam creditorum ꝑ petentium partem debitori, cum essent creditores in maiori summa, & an sibi præiudicent, vel possint residuum petere.

N. 8. ibi ¶ in fructibus pendentibus tempore litis motæ maturatis lite pendente. ¶

23 Hinc fructus ꝑ percepti pendente iudicio veniunt officio iudicis, nõ autem iure actionis *Capp. decis. 177. nu. 2. Affl. decis. 278. n. 5. Rice. resol. 322. Farin. decis. 794. & D. de Franch. qui declarat decis. 613. nu. 17. & 19.* quos adducit *Viscon. in concl. fructus futuri, & pendentes*, apud quem alia ad materiam accuratè congesta reperies.

N. 10. ibi ¶ sunt sublata iuris ciuiliis sollempnitates, & subtilitates, & proceditur sola facti veritate inspecta. ¶

24 Poteris ꝑ addere multa hic ex *Calà ad d. Prag. dispendia glo. 3. §. 1. & seq. & glo. 4. & ibi Nouar. collect. 175.* vbi multas ad propositum cumulat *decis. quas non refero*, & ad propositum huius *decis. Meno. de arb. q. 31. n. 5. & seq. Rouit. ad d. prag. dispendia n. 30. & 31. ex Nig. ad cap. detestantes, vide D. Reg. Tapp. ad d. prag.*

N. 11. ibi ¶ non esse admittendas nullitates ob defectum iuris positiui, aduersus sententias S. C. ¶

25 Nullitates ꝑ an & quando impediunt sententias S. C. *Gallupp. in recen. prax. p. 3. c. 7. nu. 6. vide Rouit. prag. 9. de off. S. C. nu. 21. fo. 468.*

26 Et quid si obstarent ꝑ nullitates contra sententiam S. C. vel alterius Tribunalis, an S. C. declaret sententiam nullam, quod non, sed tantum pronuntiat non esse exequendā *Ann. in c. 1. de V. aff. decrep. etat. num. 245. & 246. Gallupp. vbi sup. nu. 3.* in quo loco tra-

27 dit quomodo ꝑ proponendæ sint hodie nullitates iux. prag. *Com. de Lemos delli 28. capite 25. editam de anno 1612. & Eminen. Card. Borgia.*

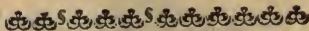
28 Quæ prag. ꝑ an habeat locum in exceptionibus, vel in nullitatibus, vide *Tbor. in 2. p. Comp. decis. Reg. ver. nullitatis remedii fo. 389.* vbi refert decisionem per quam nullitates fuerunt receptæ post lapsum 30. dierum.

N. 11. ibi ¶ si pars vnā causam deduxit in libello, aliam probauit, obtinebit, & poterit pro ea ferri sententia. ¶

29 Adde ꝑ *Gallupp. in prax. p. 2. c. 1. n. 31. Meno. in tract. de arbitr. q. 31.* vbi disputat latè

hanc quæst. qñ causa vna proposita altera probata possit contra reum sequi condemnatio, vbi ponit regulam negatiuam, ponendo deinde declarationes ad propositum nostrum à nu. 4. ibi. omnino viden. vide *Benin. decis. 44. & Rouit. loco cit.* & non desinas videre *Marcell. Calà ad prag. dispendia glo. 4. facti veritate inspecta à nu. 25. & seq. ad nu. 35.* vbi ad multa insert adducendo varias S. C. decisiones.

Joseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Pragm. 9. de susp. dictans fieri depositum pro penna, an habeat locum quando allegaretur suspensus Iudex primarum secundarum, & tertiarum causarum *Fab. Apostolica.*
- 2 Iudices R. fabricæ Apostolicæ eliguntur R. Consiliarij ab Excellentiss. Regni Prorege ex conuentione inter Sedem Apostolicam, & Cathol. Maiestatem.
- 3 In statutis, vt sunt pragmatice sit stricta interpretatio, & in illis verba propriè sunt intelligenda.
- 4 Recusatio an sit fauorabilis, vel odiosa.
- 5 Statuta ppenalia non extendantur.

AD DECIS. LXVI.

Similis decisio huic fuit per idem S. C. facta referente eodem Areualo sede no de anno 1602. quæ est penes secretarium, vbi fuit dictū, quod prag. 9. de susp. dictans fieri ꝑ depositum pro penna non habet locum quando allegaretur suspensus Iudex primarum, secundarum, & tertiarum causarum Reu. fabricæ Apostolicæ de Vrbe quamvis sint Regij Cōsiliarij, quia eliguntur nomine æconomi S. Petri, & sic sumus in Tribunali Ecclesiastico in quo nõ habet locum prag. dictamq; decisionem nouissimè refert *Gallupp. prax. S. C. p. 1. c. 5. nu. 12. fo. 20.* alias consimiles decisiones addit *Nouar. lib. 1. q. foren. q. 160. de quo per Tbor. in 2. p. Comp. decis. ver. suspisio proposita fo. 676.* vbi meminit huius *decis. & de dicta per Gallupp. relata decis. meminit post Nouar. vbi sup. idem Tbor. in d. 2. p. in ver. suspisio allegata fo. 674. post Gallupp. visus.*

- 2 Et quod dicti Regij ꝑ Consiliarij, qui eliguntur Iudices Trib. Reu. fab. eliguntur ab Excellentiss. Reg. Prorege, & quod hoc Tribunal fuit introductum ex conuentione inter

inter Sedem Apostolicam, & Catholicam.
Maieftatem Rouit. prag. 1. de legat. pijs nu. 2.

N. 2. ibi ¶ & ideo fuit dictum, quod
statuta penalia non extenduntur. ¶

- 3 Quod in statutis ¶ vt sunt prag. fit stricta
interpretatio est communis D. sententia in
eulg. c. odia de reg. iur. in 6. & in illis verba
propriè intelligenda l. 3. §. hac verba ff. de
negot. gest. Gram. decif. 92. nu. 3. Crautt. conf.
271. nu. 3.

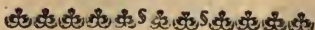
- 4 Sed an recusatio ¶ fit favorabilis, vel odio-
sa Nouar. ad prag. collect. 214. nu. 16.

- 5 Materiam autem prædictam, an statuta ¶
penalia extendantur latè explicat Matthesil.
de interp. extens. c. 1. per totum, & præsertim
nu. 50. & seq. post tracta Cypoll. de interpetr.
extens. vide eundem ver. Statutum, & ver. ex-
tensio.

N. 5. ibi ¶ quod si statutum exclu-
dat matrem existente patruo defuncti
non extenditur tale statutum ad pa-
truum magnum. ¶

- 6 Adde quæ ¶ in simili dicit Matthesil. de
interpetr. extens. n. 5. & 6. post Cypoll. fo. 60.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Locatio potest fieri venditori eiusdem rei.
- 2 Assensus est mera gratia.
- 3 Assensus materia est stricta ideo non exten-
ditur de tempore ad tempus, de persona ad
personam, de contractu ad contractum de
casu ad casum.

Cessionarius non potest iuribus ei cessis agere
super feudo etiam quod cedens habuisset as-
sensum.

- 4 Assensus non extenditur ad simile, nec ad
minus.
- 5 Assensus non extenditur super contractu fa-
ciendo si impetratur super facto, & è cõtra.
- 6 Assensus generalis impetratus restringitur
ad petita.
- 7 Assensus simpliciter præstitus à Rege, an vi-
deatur quo ad omnia in instrumento con-
tenta.
- 8 Assensus præstitus super venditione non ex-
tenditur ad pactum de retrouendendo etiã
venditor vellet dicto pacto renuntiare n. 9.
- 10 Assensus impetratus super venditione cum
pacto de retrouendendo, an quando fit re-
trouenditio debeat alius assensus impetrari.

- 11 Assensus, & sit validus si non fuit facta men-
tio specialis hypothecæ, & pacti referua-
tionis domini.
- 12 Assensus, et sit validus in memoriali debent
narrari omnia pacta subtilantia.
- 13 Assensus quando aiscatur subrepticius.
- 14 Assensus extenditur ad consequentia con-
tractus ad accessoria, ad ea, quæ sunt de na-
tura contractus, & connexa.
- 15 Assensus præstitus super sorte principalis, an
extendatur ad interesse.
- 16 Assensus præstitus super obligatione feuda-
lium ad extendatur ad tacitam hypothecam,
& an ad casu asscuracionis ad sub feuda.
- 17 Clausula quoad expressa tantum extenditur
ad bona feudalit de futuro.
- 18 Connexorum idem est iudicium, & multa
de connexis.

AD DECIS. LXVII.

In prin. ibi ¶ idem emptor affictauit
eidem venditori. ¶

- 1 Q Vod locatio ¶ possit fieri venditori
eiusdem rei, vide Gama. decif. Lusitan.
39. Nouar. ad prag. 1. de loca. collect. 127. n.
8. & de materia huius decif. præter Thor. in
ver. assensus Reg. ubi hanc decif. compendiat 2.
p. vide eundem in ver. instrumentum annua-
rum introituum, & 2. p. fo. 289. verum ille
contractus nempe quando emptor affictat
eidem venditori rem, quam emit quando
censeatur simulatus, vide omnino Crautt.
conf. 156. tot.

Ante n. 1. ibi ¶ quia assensus est me-
ra gratia. ¶

- 2 Assensus etiam quod sit mera ¶ gratia, ve
per Cam. in c. imperialem lit. X. Affi in c. 1. de
prob. feu. alien. per Lothar. nu. 57. & dec. 308.
nu. 4. Surd. decif. 189. nu. 12. Frecc. de subfeu.
9. 4. nu. 10. lib. 2. tamen non extenditur An-
na. in Consil. diua memoria nu. 28. & alleg.
39. Ricc. collect. 50. Pascal. de vi pa. pot. p. 2. c.
7. nu. 36. Vison. in concl. assensus 3. col. D. de
Franch. decif. 695. nu. 3. Nouar. collect. 102.
nu. 2. Lanar. conf. 17. nu. 6. alius adducit no-
uissimè Consil. Theodor. alleg. 54. n. 9. & inf.
post. nu. 2.

N. 1. ibi ¶ non extenditur de con-
tractu ad contractum, nec de tempore
ad tempus, nec de re ad rem. ¶

- 3 Assensus ¶ materia adeò stricta est, vt de
tempore ad tempus, de persona ad perso-
nam, vel de contractu ad contractum extrẽ-
di non possit etiã minoris præiudicij, vt
decla-

declarat. *And. in c. imperialem n. 4. & 5. et ibi Aluar. Affl. & alij cit. per Theodor. alleg. 80. nu. 47. D. de pont. tra. de pot. prorog. tit. de assen. sup. dot. nu. 42. fo. 252. & tit. de regal. impo. fo. 7. nu. 26. fo. 213. D. de Franch. decis. 59. nu. 5. Masull. ad Capy. decis. 156. Surd. decis. 220. nu. 4. D. de pont. conf. 75. n. Apicell. alleg. 14. neq. extenditur de calu. ad calum. D. de pont. conf. 45. nu. 22. & conf. 60. nu. 22. & conf. 71. nu. 8. & conf. 1. num. 41. vol. 2. & 150. nu. 20. & seq. 40. vol. Anna. Camer. & And. ubi sup. D. Confil. Rouit. pragm. 1. de fid. mem. nu. Viscon. d. conch. assensus, & ad D. de Franch. dec. 105. Lanar. conf. 36. Maur. lun. alk. 47. nu. 6. Georg. d. alleg. 5. nu. 4. Thor. in Comp. ver. assensus fo. 50. Hinc cessionarius non potest iuribus ei cessis agere super feudo, nisi ad sit super cessione assensus. D. de Franch. decis. 393. n. 2. Thor. in 2. p. Comp. decis. Reg. 2. 30. ver. assensus Regius, an erit necessarius fo. 28. & 29.*

N. 2. ibi ¶ nec ad contrarium similem. ¶

4 Quod assensus ¶ non extenditur ad simile, nec ad minus dicitur esse tēx. pulber. in l. si pupillorum § si prator ff. de reb. cor. Theodor. d. alleg. 80. post nu. 49. ver. neq. enim non solum Apicell. alleg. 14. nu. 19. in qua allegat multa circa prædicta, & subseq.

N. 3. ibi ¶ assensus super venditione facta non extenditur ad faciendam. ¶

5 Adde quod sicut assensus ¶ prælitus super contractu facto non extenditur ad faciendū sic è contra assensus prælitus super contractu faciendū non extenditur ad factum Affl. in Confil. diuina memoria q. 5. Gram. dec. 103. nu. 188. 198. & 203. alios adducit Theodor. d. alleg. 80. nu. 47. Capibl. pragm. 1. de Baron. nu. 294. D. de Franch. decis. 105. ubi Viscon. et dec. 649. Georg. loco cit. D. de pent. d. conf. 25. nu. 11. Nonar. coll. 103. Anna. sing. 40. Thor. ver. assensus prælitus super venditione facta fo. 51. Garzia. dec. 37. & hoc quia assensus est stricti iuris, velate per Borrell. in summ. decis. p. 1. tit. 36. nu. 6. Pasca. d. tra. de vi. pa. potest. p. 2. c. 7. n. 36. Viscon. d. conch. assensus Nonar. collect. 104. nu. 3. & biefup. nu. 2.

6 Ideo etiam generaliter ¶ impetratus restringitur ad petita D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. Reg. fo. 111. & de supradictis omnibus Apicell. d. alleg. 14.

7 Quod quando ¶ assensus simpliciter est prælitus à Rege, an videatur quoad omnia in instrumento contenta assentire Anna. cōf. 9. nu. 21. post D. per sum cit.

N. 4. ibi ¶ non extenditur ad pactum de retrouendendo. ¶

8 Assensus ¶ prælitus super venditione non extenditur ad pactum de retrouendendo Gram. decis. 76. post num. 22. & 30. relatus à Thor. in Comp. decis. ver. assensus prælitus fo. 50. & in aliis locis ibi Cam. in c. imperiale pag. 58. & 59. Masull. d. decis. 156. prag. 1. de subfide lib. 2. q. 26. D. de Franch. d. dec. 105. nu. 7. De pont. vlt. conf. 21. biefup. conf. 69. nu. 27. & conf. 10. nu. 12. latè Apicell. d. alleg. 14. unde traditæ. De iura per Rouit. prag. 1. de fid. mem. nu. 45. Surd. d. decis. 220. num. 1. quod extende etiam si venditor ¶ vellet renuntiare pacto de retrouendendo, quod late prosequitur Author. supra. decis. 3. nu. 9. et seq. Viscon. d. conch. assensus, qui alios citat Nonar. d. collect. 103. nu. 6. & quod assensus difformis à venditione non valeat Georg. d. alleg. 5. nu. 63.

10 Et quid si fuit impetratus ¶ assensus in venditione cum pacto de retrouendendo, an quando sic retrouenditio debeat de nouo impetrari alius assensus Borrell. in summ. decis. tit. 36. nu. 30. 1. pulatè Apicell. d. alleg. 14. in prin. d. nu. 6. ubi multa cumulat.

11 Et in memoriali ¶ si non est facta mentio specialis hypotece, an contrahat assensus, quod non D. de Franch. decis. 540. vide Surd. decis. 182. num. 4. Meno. de arb. cas. 171. N. clas. conf. 77. alios cumulat Apicell. d. alleg. 14. nu. 23. ubi etiam quid si non est facta mentio pacti reservationis dominij ex dicta D. de Franch. decis. 540. Benè verum debent in memoriali

12 enarrari ¶ omnia pacta substantialia contractus, alias assensus impetratus est nullus Anna. Allegat. 36. n. 12. Paris. de reinteg. feud. & in c. quod incip. Am. assensus nu. 3. si n. assensus non continet omnia in contractu expressa est nullus ratione indiuiduitatis, Anna. d. conf. 9. nu. 23. Capy. decis. 32. Affl. in d. Cōf. 13 cōstitutione diuina memorie n. 61. Et assensus ¶ quando dicatur subreptitius Frece. de subfeud. q. 26. Lanar. conf. 17. Fab. de Anna. conf. 113. Viscon. d. conch. assensus in 3. col. & alij ex præcit. D.

N. 5. ibi ¶ Quod in connexis assensus loquès de vno extēditur ad aliud. ¶

14 Licet assensus ¶ sit stricti iuris, vt late probauimus per D. sup. cit. ad nu. 3. tamen extenditur ad consequentia contractus Borrell. ibi cit. tit. 36. nu. 7. & Affl. decis. 335. n. 9. ubi Vrsill. nu. 14. sicuti etiam extenditur ad accessoria, & ad ea quæ sunt de natura contractus, & ad connexa, vt ibi per eum nu. 8. 9. & 10. & vide Thor. in Compend. decis. 1. p. ver.

ver. assensu super capitulis matrimonialib. fo. 52. & in ver. assensus impetratus super obligatione bonorum eo. fo. 2. col. sicut etiam extenditur in æquipollenti, & casu verisimili, quia quando in effectu idem significat hoc Principi parum prodest Camer. d.c. Imperialem in 13. conclus. D. de Franch. decif. 105. nu. 6. D. de pont. conf. 5. nu. 76. vol. 1. quorum meminit Apicell. d. alleg. 14. nu. 16.

15 Sed an assensus prælitus super obligatione feudali pro sorte principali extendatur ad interesse Pasca. de vi. pa. po. p. 2. c. 7 nu. 36. Viscon. d. concl. assensus, ubi alios citat Marin. Frecc. de subfeud. ... autb. 20.

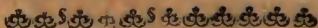
16 Et an assensus prælitus obligationi pro dote extēdatur ad tacitam hypothecā Ama. conf. 3. per tot. & an extendatur ad casum assurationis ad subfeuda. Viscon. ubi sup. apud quem multa.

N. 6. ibi ¶ Quod clausula quoad expressa tantum non excludit ea, quæ in sunt, & connexa. ¶

17 Hac clausula ¶ quo ad expressa tantum extenditur, ut comprehendat, & extendatur ad bona feudalia de futuro si fuit assensus prælitus super obligatione bonorum feudali iuxta tenorem instrumenti dotalis cum hac clausula Frecc. de subfeud. lib. 2. in 3. q. ubi refert ita decisum Mossef. conf. 3. nu. 39. Garzi. decif. 21. Thor. in Compens. ver. assensus. Non mirum si includit et eiusmodi clausula connexa, quia connexorum idem est iudicium, atque eadem determinatio, ideo connexa communicant sibi actiones, iura, consuetudines, privilegia, & immunitates de quolātē Pacian. lib. 1. de prob. c. 26 nu. 15. esq. in fin. & c. 27. per tot. Gail. lib. 1. obser. 35 num. 10. Card. Tusch. concl. 626. lit. C. & 625 & 677. Genua de scrip. priu. tit. de connex. fo. 196. ubi de materia ad saturitatem nu. seq.

Et connexitatis causa plura sequuntur de quibus vide Petr. ad Cappy. decif. 162. & 173. Marz. sing. 180. 251. & 501. Cott. in memo. ver. connexorum Affi. & Prill. decif. 213. quorum meminit etiam idem Petr. ad Gram. decif. 49. nu. 1. in fin. & plura reperies in materia connexorum apud Gail. in tract. de cred. c. 2. tit. 3. nu. 305. 312. & seq. et c. 2. tit. 5. nu. 966. & 967. & seq. & c. 4. in append. nu. 46. & Ricc. ad decif. D. de Fradeb. 269.

Joseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Reconductio requirit scripturam, & maximè quando in locatione interuenit scriptura n. 2. ubi referuntur decisiones hinc inde.
- 3 Scriptura requiritur in renouatione tacita cimpbitus.
- 4 Scriptura in multis casibus requiritur.
- 5 Conductio in quibus casibus vnico teste potest probari.
- 6 Lne cui C. loca. quib. casibus habeat locum.

AD DECIS. LXVIII.

Huius decif. meminit Viscon. in addit. ad D. de Franch. decif. 278. quæ reasumit nouissimè Thor. in Cōpen decif. Reg. 2. p. ver. Reconductio, qui antè etiam meminerat etiam in 1. p. Cōpen eo. ver. Reconductio. meminit etiam nouissimè Nouar. in allegatio. insertis post collect. Ricc. 2627. 7. p.

N. 1. ibi ¶ nisi per scripturam in proptu doceat de relocatione. ¶

Adde D. de pont. conf. 23. ubi quod reconductio ¶ non appatente scriptura fuit reiecta per S. C. de quo per D. Reg. Tappalib. 4. tit. de locat. & cond. ubi idem, quod hic tradit Author, ipse tradit, & de obseruantia S. C. contra dispositionem l. ne cui C. loca. licet nullā de hac decif. mentionem faciat Battaglin. ad Cyn. d. l. ne cui. Marta. vot. 35. nu. 15. Pasca. de vi. patr. pot. p. 4. c. 6. nu. 34. Viscon. d. dec. 278. Thor. in Comp. decif. Reg. 1. p. ver. conductor primus, & in ver. reconductio, ubi declarat prout declarat hic Author. & in 2. p. in ver. reconductio si non potuit probari per scripturas fo. 511. post hæc scripta visus, ubi examinat materiam exactissimè referendo more suo decisionem, Addas quoque Mart. vot. 35. & 104. Tesau. Iun. ad decif. Genit. 260. Cartar. decif. 125. D. Confil. Rou. prag. 1. de loca. nu. 16. Viscon. in concl. incip. reconductio, qui alias decif. ita simulat. Quæ scriptura ¶ in redonductione maximè requiritur quando in locatione interfuit scriptura Rub. dec. 91. quod mihi placet, & vide Magon. decif. Lucen. 47. & 119. & aliquid per D. de Franch. decif. 367. & decif. 510. Ricc. collect. 1543. & 1725. ver. item notandum, ver. fin. & vlt. 2. Thor. declarantem in locis citat. vide Gallup. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 21. num. 17. fo. 189. Mangrel. ad Bar. in l. item querit §. qui impleto ff. loca. & habes decif. nouiss. Rot. penes Blanchett. p. 1. ubi ex quibus probetur relocatio

catio ad effectum designandi bona.

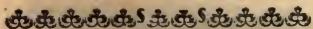
Sed contra istam decis. refert decifum, *Novar. coll. 1.7. num. 4. per Cur. Archiepif. Neap. & per idem S.C. et tenet Caroc. relatus per Rouit. d. prag. 1. num. 15. vbi alios refert, qui tenent contrarium quem vide etiam n. seq. in materia quibus adde Ricc. decif. 12. in omiff. & d. collect. 172. 5. Giurb. decif. 59. num. 16. Thob. d. ver. conu. Elor. & ver. Re. ondu. Ello, vbi refert decif. in causa illorum de mari relatum per *Novar. vbi sup. sed tu vide Petr. qui refert aliam decif. ad decif. Gram. 89. num. 8. & distingue in casu occurrenti prout distinguit Author hic, & non erabis.**

Idem quod dicitur præcise. D. in reconductione, vt in ea ¶ requiratur scriptura dicunt in renouatione tacita emphiteusis, cum hæc non, sine scriptura probari possit *Bal. in l. 1. r. numer. 32. verf. sed num. quid emphiteusis reuerfa C. quan. non pet. par. Marcell. Calà de mod. art. numer. 1563. fo. 260. vbi ante, & post ponit multos casus in quibus probatio ¶ requiritur fieri per scripturam; de quo per Ricc. collect. 240.*

Sed causâ conductionis ¶ posse vnico teste probari dicit idem *Calà in d. tra. nu. 107. & in quibus casibus habeat locum dispositio d. l. ne cui Ricc. collect. 18.*

N. r. ibi ¶ & non possit vetus conductor prælationem prætere. ¶ Conductor ¶ vetus an possit prælationem prætere dixi *sup. ad saturitatem in decif. 5. in prin.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Liquidari si petitur instrumentum, & debitor comparet cum Regia decretatione pendente relatione superseditur, & que decretatio operetur supersessionem nu. 2. & traditur præc. à D. Reg. Tapp. & an illa decretatio impetrata ab uno iuuat correo n. 4.
- 2 Appellatio an detur à citatione instrumenti in alijs tribunalibus inferioribus traditur præc. & ponuntur prouisiones fieri solite.
- 3 Scripturæ non præsentantur in aula S. C. sed in M. C. V. tempore quo regitur quod procedit non in debito re, sed in creditore.
- 4 Actor, & reus non debent ad imparia iudicari, & multe sim. maxima traduntur.
- 5 Decreti extra bancam prouidebitur præc. et

qui Iudex cognoscat de oppositis ob quod d. decretum fuit latum.

- 9 Liquidatio instrumenti quomodo fiat, & perficiatur.
- 10 Interrogatio si fuit omiffa in liquidatione instrumenti, an reddat nullam liquidationem, refertur decif.

AD DECIS. LXIX.

Vide decif. istam relatum vltra *Thob. in Compens. decif. Reg. 2. p. ver. debitor per D. Gait. in tra. de cred. c. 3. tit. 1. nu. 117. fo. 277.*

- In prin. ibi ¶ citati comparuerunt cum supplicatione, & scripturis. ¶
- 1 Adde quod debitor ¶ citatus super tenore instrumenti si præsentat supplicationem cum Regia decretatione, quod Mag. C. verbum faciat simpliciter iux. *pragm. 9. S. item vogliamo el. 2. de offit. mag. iust. & præstat cautionem de comparendo personaliter tempore relationis, & parendo mandatis S. C. & Regia decretatio est expedita eodem die, vel die præcedenti, quod producit debet supersederi in liquidatione pendente relatione, & verbo faciendo ita Rober. de liq. instrum. confid. 1. num. 7. Carauit. rit. 167. num. 11. Altum. in prax. liq. instrum. p. 2. 3. p. ver. verum debitor de persona num. 7. fo. 382.*
  - 2 vbi secus dicit quando ¶ Regia decretatio dicat quod M. C. provideat, & referat, quia tunc erit in eius potestate alterutrum, excu. qui, & ibi ponit formam supplicationis, quæ porrigitur Præsidi S. C. num. 8. de qua etiam Tartaglia in prax. ciuile. t. n. 26. & D. Reg. Tapp. ad rit. M. C. lib. 3. iu. reg. nu. 1. & 2. fo.
  - 3 238. vbi tradit præcicam ¶ hodiernam iux. hanc decif. de quo nouissimè meminit *Thob. 2. p. ver. interrogatio. Huiusmodi autem refcripti ¶ præsentati* 10, an iuuat non modo præsentantem, sed etiam correo, vide *Rober. vbi sup. n. 37. & Altum loc. cit. nu. 9.*

Sed quid in alijs tribunalibus, an à citatione ne ¶ instrumenti admittatur appellatio, & possint à Tribunalibus superioribus puta à R. A. & M. C. V. expediti litteræ inhibitoriales ¶ habes *pragm. 9. sub tit. de offit. mag. iust. distantè, quod appellationes ab huiusmodi citationib. admittuntur, & prouisiones expediuntur, quod comparent debitor personaliter, & præstante cautione de parendo mandatis Tribunalis, ad quod Appellatur su per sedeat per dies, & sic expediuntur super fessoriales in hæc formam iux. d. prag. de qua cautione, & quid importet, vide *Carau. rit. 166. 4. no. Musca. in prax. fideiuss. mod.**

13. ad quos se remittit *D. Consil. Rouit. dist. prag. 9 n. 1.* Sed quod quando cessit dies solutionis non possunt Iudices M. C. V. & alij superiores facere decreta, & prouisiones oretenus, vel in scriptis, quod præstata dicta cautione superseatur in accusando obligationes sub pœna vntiatum centum magistris actorum irroganda dicit *Altimon. vbi sup. nu. 16. ex prag. 1. Com. de Lemos.*

Hodie verò videmus indistinctè expediri prouisiones à R. Aud. & à M. C. qñ appellatur à citationib. super tenore, quod cõparete personaliter. & præstante cautionem de parendo mādatis R. A. vel M. C. à qua expediuntur prouisiones, & de se præstando corā Iudice declarando trans. acta, & Iudex à quo superseatur per dies dixi *sup. ad dec. 20. num. 22.*

In prin. ibi ¶ & scripturis &c. ¶

- 6 Adde quod scripturæ † non præsentantur in aula S. C. in quo de iustitia, & iniustitia liquidationis cognoscitur, sed in M. C. tempore quo regitur, vt in *prag. 4. de instr. diqu. vbi Rou. in prin. & n. 14.* vbi quòd nec etiam ipse creditor admittitur ad præsentandū scripturas, seu alia instrumenta necessaria pro faciendi instrumentum, quod ipse præsentauit liquidum, quod de per se erat illiquidum, nec etiam ad præsentandum scripturas excludentes scripturas præsentatas per debitorem Curia pro Tribunali sedente per regulam, quod actor † & reus nō debēt adimparia iudicari / *fi. C. de fructib. & lit. expen. & in iuditij non est facienda differentia inter litigantes c. nouit. de iud. D. de Franch. decif. 136. n. 3. Musca. in prax. glos. comparantes nu. 53. cum equalitas in iuditij actenda tur l. non tantum ff. de re. iud. Trois. rit. 46. n. 13. D. de Franch. decif. 420. & ad supradicta vide Altimon. loco cit. nu. 12.*

In prin. ibi ¶ extra bancam prouidebitur. ¶

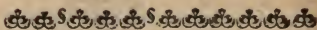
- 8 De hoc decreto † quod fit extra bancam prouidebitur, vide *Altim. in prax. cit. d. ver. aut facta liquidatione*, vbi quod discussio, & liquidatio debet fieri omnino die sequi. per *d. prag. 9. §. it. vogliamò.* & quod Iudex hebdomadarius cognoscere habet de causis ob quas larum est supradictum decretum *Galupp. in prax. p. 2. c. 21. n. 42.* & post eū *Thor. in 2. p. Compend. in vers. Iudex hebdomadarius.*

N. 4. ibi ¶ si liquidatio erat iam legitime facta, & actus perfectus. ¶

- 6 Liquidatio † instrumenti quomodo fiat, &

perficiatur *Alim. post Carau. & alios in dict. prax. ver. aut facta liquidatione nu. 1. & seq. Vison. in concl. incip. instrum. quando, & D. Reg. Tapp. loco cit. omnino videndus.* Sed quia omnes iuxta rit. dicunt, quod debet † fieri interrogatio, an si fuit ommissa interrogatio, & processum ad incarcerationem debitoris in Curia se præsentantis ommissio interrogationis operetur inualiditatem liquidationis ita, vt impediti non possit debitor carcercatus quo minus actento grauamine superiorem adire pro eius excarceratione vna cū causæ deuolutione, dicit fuisse disceptatum in *Sacr. Conf. & decifum pro excarceratione debitoris Io. Bap. de Thor. in 2. p. Compend. decif. reg. ver. interrogatio post hac scripta visus.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Concurrentia creditorum materia, & nu. 9.
- 2 Moratoria, quæ conceditur à principe differre à concurrentia creditorum.
- 3 Debitoris, vel creditoris in electione sit cedere bonis, vel dilationem quinquennalem concedere.
- 4 Brundusini priuilegiij materia, ubi tractetur.
- 5 An habeat locum contra Neapolitanos, & contra Venetos c. 14. & 15.
- 6 Creditorum maior pars, vt possit dici quæ requirantur.
- 7 Creditorum maior pars quando possit cogere minorem ad remittendum debitum, vel partem, & an creditor in maiori summa possit cogere creditorem in minori summa ad recipiendum bona debitoris non reperto iusto emptore.
- 8 Quinquennalis dilatio, an concedenda vniuersitati.
- 10 Venetorum priuilegium non loquitur de cessione bonorum, sed tantum de dilatione quinquennali, & an extendatur ad cessionem bonorum nu. 11. opin. Auth. nu. 13.
- 12 Neap. priu. concessum, vt contra eos nō possit ex causa pœsonum domorū cedere bonis, an extendatur ad dilationem quinquennalem.
- 13 Venetorum debitorum, an possint cedere bonis opin. authoris.
- 14 Venetorum priuilegium comprehendit priuilegium brundusinum.
- 16 Venetis priuilegium cõcessum, an comprehendat omnes statns Ven. subditos nu. 18.

- 17 Privilegiū verbis inhaerendum.
- 19 Privilegiū concessum Ven. circa vōditionem mercium, ut sint sibi hypothecata, extenditur ad subditos status.
- 20 Privilegiū concessum civibus, an extendatur ad comitatenses.
- 21 Privilegiū per non usum amittitur fallit quando concessum est in remunerationem num. 22.
- 23 Privilegia concessa in remunerationem laborum sunt irrevocabilia, & 24.
- 25 Privilegiatus si habuit occasionem utendi privilegio, & eo non fuerit usus, an possit ad illud redire.
- 26 Privilegiū, an per unicum actum praeiudicetur.
- 27 Privilegiū de faciendo non usu spatio 10. annorum amittitur.
- 28 Privilegiū amittitur per delictum, & quando est data occasio.
- 29 Privilegiū amittitur per abusum.
- 30 Affirmam imponendi ius si habet, & abutitur amittit illud ius.
- 31 Sententia declaratoria, an requiratur in privatione privilegiorum.
- Lex an tollatur per non usum.
- 32 Privilegiū possessionem si quis probat ex diuturnitate temporis praesumitur titulus.
- 33 Privilegiū, an praeiudicatur pro contrariis actus, et an per unicum actum contrarium 34 distinguitur nu. 35.
- 36 Nundinarum concessio spectat ad Principem.
- 37 Mercata non possunt fieri absq; Reg. assensu.
- 38 Appellatio à sententijs, quae feruntur in nundinis ad quos fiat.
- 39 Barones possunt eligere officiales in Nundinis.
- 40 Nundinarum privilegiū, an amittitur per non usum, & per quod tempus.
- 41 Nundina debent statutis diebus celebrari.
- 42 Nundina an possint prohiberi, ne fiant per Episcopum diebus feriatis.
- 43 In Nundinis acta, an fieri possint diebus feriatis in bonorē Dei ex antiqua consuetudine quae habet vim privilegij nu. 44.
- 45 Nundinarum concessio, si non habeat iurisd. nisi inter mercatores, tamen secus de consuetudine, quia etiam inter ciues.
- 46 Nundinae concessas, an Princeps possit reuocare.
- 47 Nundinas, an possit Princeps de uno loco in alium transferre.
- 48 Barones quam potestatem habeant circa nundinas, & mercata.
- 49 Privilegiū esse concessū Reip. vel civib. particularibus multum refert. quid si fuerit concessum civib. in universo nu. 50.

- 51 Privilegiū quando est concessum Civitati, Ciues contraveniendo non praeiudicant privilegio Civitati concessio.
- 52 Clerici non possunt praeiudicare privilegio Ecclesiae concessio.
- 53 Privilegia concessa Rei P. an possint à Principe revocari.
- 54 Privilegiū concessum Civitati, an extendatur ad villas, & amittatur per non usum, & praescribatur.
- 65 Privilegiū concessum civibus, an competat bis, qui à Civitate, & loco originis recesserunt.
- 56 Privilegio, an renuntiari possit.

AD DECIS. LXX.

H Vius decif. nouiss. meminit Ricc. collec. 1693. 7. p. in fin. ad quam vide Mastrill. decif. Sicil. 96.

In prin. ibi ¶ condemnauit creditores minoris summæ ad concurrendum cum creditoribus maioris summæ. ¶

- 1 Creditorum concurrentia ¶ materiam late tractat Ricc. in collect. decif. 866. 393. decisionantes per eum rela. i Nouar. collect. 51. ad pragm. à nu. 31. Consil. Rouit. in prag. 1. de cessio. bonor. Paschal. in tract. de vi patr. potest. p. c. . . . Altimon. in prag. de liq. infirm. ver. aut facta liquidatione nu. 13. & seq. ubi distinguit inter moratoriam, quæ fundatur
- 2 in iustitia, vt est hæc, quæ concurrentia ¶ apellatur, & inter moratoriam, quæ fundatur in sola gratia, quæ à Principe conceditur, de quibus tractant etiam præcitati D. præter quos adeas D Reg. Tapp. lib. 4. iur. reg. ad pragm. 5. de cessio. bono. nu. 3. vbi an sit in electione ¶ creditoris, vel debitoris cedere bonis, vel dilationem quinquennem recipere, adeas quoq; Capib. prag. de Baronib. nouiss. Apicell. in suo tutam. paup. tit. 1. de dilatio quinquen. T. bor. in Compen. 1. & 2. p. ver. dilatio quinquennalis Maxill. ad consuet. Baren. in consuet. incip. licet cedendo sub tit. de cessio. bon. num. 35. ubi insert ad privilegium ¶ Brundisinum, de quo privilegio loquitur Gram. consil. Ciu. 16. Graun p. 5. declarat. 33. numer. 51. Galter. di. ver. aut facta liquidatione numer. 38. Capib. lanc. loco supracitato, ad eos te remitto, & nouissimè de eo. T. bor. 2. p. ver. privilegium brundisinum, ubi quod id privilegium locum habet etiam contra Neap. non contra Venetos dicam infra, & quæ requirantur ad hoc, vt ¶ possit dici maiore partem creditorum concurrere Michell. patro. 66. ubi vt subsistat dilatio quinquennalis

R. a quid

quid probandum *Calà de mod. articul. nu. 1278. fo. 733. & nouissimè Thor. in 2. p. Compen. decis. ver. dilatio quinquennalis, an concedenda sit debitori, nouissimè etiam Apicell. in tutam. paup. tit. de dilat. quinquen. vbi latissimè, nunc vilus post Aff. & Vrsill. dec. 288. vbi etiam habes quana* ¶ maior pars creditorum possit cogere minore ad remittendum debitum, siuè illius partem. Et an creditor in maiori summa possit cogere creditorem in minori summa, vt bona debitoris accipiat, non reposito emptore iusto, quod non *D. de Franch. decis. 85. Thor. in Compen. decis. fo. 133. Viscon. in conclus. incip. creditor, vt possit cogi, declarat Apicella, vbi sup. latissimè, & fil. add. Sed an sit dilatio sup. d. concedenda vniuersitati Apicell. d. tut. paup. tit. de Quinquen. dilat. n. 118. vbi refert decissum, quem refert nouiss. Thor. in 2. p. ver. dilatio quinquennalis, an concedenda sit alicui vniuersitati.*

9 De alijs questionibus ¶ concernentibus materiam huius dilationis quinquennalis secundum facti contingentiam remisso te ad præcitos Doctores.

In prin. ibi ¶ priuilegiū per retro Reges huius Regni cōcessū Venetis, & ab immortalis mem. Imper. Carolo V. ¶

10 Hoc priuilegiū ¶ concessum Venetis secundū verba authoris, prouisiones quas, vidi super hoc expectas nō videtur loqui de cessione bonorū, sed dūtaxat de cōcurrētia, & dilatione, ad quas nō possint cegi per alios creditores. Hoc scāte quēro, an id priuilegiū ¶ extendatur ad cessionem bonorū hanc q. d. nenine tactā reperij, bene verū contraria tangitur a multis præsertim in *prag. 1. de cessio. bono. vbi D. Conf. Rou. n. 1. Nouar. coll. 51 nu. 2. Ricc. coll. 1736. quærun* an ¶ priuilegium concessum Neapolitanis, quod debitor ex causa pensionū domorū, & censuū non possint cedere bonis, & impetrare moratorias dilationes, de quo meminit *D. Rou. prag. 1. de Cessio. bonor. in fi. fo. 133. extendatur ad dilationem quinquennalem, & cōmuniter ex decis. D. de Franch. 179. respondent affirmatiuè, quos sequitur Altim. vbi sup. n. 16. Musca pra. de app. glo. de timebitur n. 107. fo. 240.*

13 Sed si è conuerso idem potest dici in propoſita qñ. cogita Ego. n. existimo, quod debitor Venetorum neq. possint cedere bonis, nam si id priuilegium, fuit impartitū ne ledeantur in suis mercimonijs, & per dilationes eiusmodi in modico leguntur tantum, quia quod differret non auferret, cum etiam quia in d. dilationib. requiritur satisf-

datio, & currunt vsuræ secundum præcit. D. distinctionem, ergo censendum est voluisse illos à maiori damno præseruare, quod eis inferretur per cessionem bonorum, per quam penitus eorum creditis venirent priuandi, cogita, nisi dicas, quod priuilegium non extenditur de casu ad casum per cumulatam per *Giurb. conf. 67. n. 29. & conf. 39. n. 41. quæ vide, & Ricc. coll. 1625. Bene verū id priuilegium Venetis concessum extenditur etiam ad priuilegium Brundusinum, de quo sup. diximus, vt contra eos, & eorum subditos eiusmodi priuilegium pro rebus pertinentib. ad mercaturas locū nō habeat prout practicum vidisse testatur 10. Rap. de Thor. nouiss. in 2. p. Compen. decis. Reg. ver. priuilegium Brundusinum, vbi in fin. refert decis. R. C. S. referente Didaco Salinas, vbi etiā ¶ habes an ¶ d. priuilegium Brundusinum locum habeat contra Neapolitanos, de quo priuilegio mentionem facit *D. de Franch. decis. 179. nu. 10. & seq. reliqua de dicto Priuilegio Brundusino, vide apud sup. cit. D. præsertim apud Maxill.**

16 Sed an d. priuilegium ¶ concernat Venetos tantum, vel omnes subditos eius status inspicienda sunt verba priuilegij, prout faciunt *Rou. Nouar. D. de Franch. & alij præciti. D.* quando tractant de dicto priuilegio ¶ concessio Neapolitanis ¶ si extenditur ad Casaliam, vel ne, priuilegij. n. verbis inhærendum, vt ne vltra extendatur, quam expressim disponat ex multis probat *Giurb. conf. 39. n. 41. Ricc. coll. 1625. ego autem vidi obseruari dictum ¶ priuilegium omnib. subditis domino Veneto, & sic etiā videtur dicere Thor. vbi sup. dum dicit ibi, non procedere cōtra Venetos, & eorum subditos, tantū magis, quod id priuilegium fuit concessum est *Rap. Venetorum, vt per Authorem inf. in fin. de quo vide latè Lofa. in tra. de iur. vniuer. p. 3. c. 13. sicuti etiam vidi obseruari aliud priuilegium ¶ de quo alias dixi concessum mercatorib. Venetis, quod vendentes bona sint sibi hypothecata, etiam in subitis dominio de quo priuilegio similiter à recolende mem. Imper. Carol. V. concessio Venetis meminit* 10 Carabb. sing. 116. dixi sup. ad decisionem. Sed an priuilegium datum Ciuib. extendatur ad Comitatus, vide *Authorem inf. in seq. decis. nu. 2.**

N. 1. ibi ¶ Quia per non vsum amittitur. ¶

21 Et si priuilegium ¶ per non vsum amittatur, vt per *Verall. decis. 379. lib. 2. Gama. decis. Lusitan. 281. D. de Franch. decis. 125. nu. 3. Nouar. collect. 157. num. 9. Ricc. collect.*

681. *Gail. lib. 2. obser. 60. & alij quos videre poteris apud Viscon. in concl. incip. priuilegium ver. quando vero priuilegium fo. 233. quibus adde nouissimè Apicell. alleg. 8. nu. 1. & tom. 1. com. opin. fo. 264. nu. 3. Seraph. decif. 1410 nu. 27. Capib. prag. 8. p. 3. num. 203. de Baron. Oinot. d. possidere. in fl. de interd. nu. 161. vbi optime declarat quando priuilegiū non vsum amittitur omnino viden. cum sex. per eum alleg. Sed an iurisdicō per non vsum amittitur Apicell. alleg. 1. n. 10. & seq.*
- 22 tamen seps est quando priuilegium ꝑ est concessum in remunerationem Masirill. decif. 96 Nouar. collect. 139. nu. 6.
- 23 Hinc inferunt quod si priuilegia ꝑ fuerūt concessa in remunerationem laborum sunt inreuocabilia, vt per Roma. conf. 436. incip. Quod indultum nu. 14. ver. septima ratio, & habetur per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glo. 9. §. 2. nu. 49. & glo. 28. nu. 23. vbi adducit Rebuff. in prefat. ad rub. de collatio. ante si. ver. f.
- 24 Item quando priuilegium ꝑ concessum est ob remunerationem D. Reg. Tapp. in l. fin. c. 1. nu. 8. de Const. prin. Masirill. decif. 96. nu. 8. cum alijs cita. per nouiss. per Giurb. conf. 59. nu. 43. & conf. 94. n. 1. & 12. & conf. 19. n. 88
- 25 Et si priuilegiatus habuit occasionem ꝑ vtendi priuilegio, & eo non fuit vsum, an possit ad illud vltius redire, vide glo. in c. Abbate sane de ver. sig. & ibi. Abb. num. 18. Oinot. d. §. possidere. 161. de interd. vide tex. in c. vt priuilegia extr. de priuileg. in Silulud Nouar. q. foren. 8. n. 6. lib. 1. Ricc. vbi sup. Confil. de Anna conf. 39. nu. 26. & 27. vol. 1. & conf. 105. num. 17. vol. 2. Confil. Theodor. qui alios adducit negatiuè respondendo, & conclusionem firmando alleg. 30. nu. 14. qui
- 26 nu. seq. tractat an per vnicum ꝑ actum contrarium præiudicetur tali priuilegio de quo
- 27 inf. ad nu. 2. verum ꝑ quod priuilegium de faciendo non vsum spatium decem annorum amittitur probat Viscon. vbi sup. ver. verum priuilegium.
- 28 Et sicuti per non vsum ꝑ amittitur priuilegium ita pariter amittitur per delictum Franc. Marc. decif. 818 p. 2. similiter, & per renuntiationem, Anna conf. 81. Nouar. d. coll. 157. nu. 9. & quando fuit data occasio Anna sing. 400. Nouar. vbi sup. in fin. Tbor. in add. ad D. de pont. de pot. pror. tit. de mercat. ad nu. 13. fo. 166. vbi alios adducit, & alios modos videas apud Ricc. d. coll. 681. Viscon. di. concl. priuilegium in fin. inter quos ille non
- 29 est ignorandus s3. quod priuilegium ꝑ amittitur per abusus l. qui sine ff. de neg. gest. c. vt priuilegia c. tuarum de priu. c. vbi ista 24. distin. cum alijs cumulatis per Nouar. d. coll. 157. nu. 9. Capib. d. prag. 8. p. 3. n. 206. & prag. 6. nu. 291.

- 30 Hinc infero, quod si vniuersitas ꝑ habet ius imponendi assistit, & priuilegium, si eo priuilegio abutitur deuoluitur ad superiorem, vt per D. de Pont. conf. 105. vol. 2. priuilegiū .n. amittere debet, qui abutitur potestate sibi concessa Roit. in prag. 1. de priuileg. vniuer. concess. & in prag. 14. nu. 1. de offit. iussit. siue M. Cur. V. c. fo. 418. de qua materia latè Gonzal. ad reg. ocl. in. Cancell. glo. 56. serè per tot. omnino viden. vbi infer. ad multa circa amissionem priuilegiorum ob abusum.
- 31 Sed an priuatio ꝑ priuilegiorum succedat ipso iure, vel requiratur sententia declaratoria, vide eundem Gonzal. vbi sup. num. 30. Capib. di. prag. 6. nu. 191. fo. 184. Roit. di. prag. 1. de priu. vniuer. concess. nu. 10. vide D. citatos, licet ad aliud propositum per Giurb. conf. 75. num. . An autem lex tollatur per non vsum, vide nouissimè Apicella. alleg. 1. nu. 12. post D. per eum citatos post hæc scripta cōpleta vsum, quibus adde Rolan. de lucr. dot. q. 99. per tot. vbi loquitur, tam de lege, quam etiam de statuto, an tollatur per non vsum.

N. 1. ibi ¶ nisi probet possessionē. ¶

- 32 Sed an quando quis ꝑ est in possessione alicuius priuilegij de quo non ostendit titulum, an ex diuturnitate temporis præsumatur titulus, vide Nouar. collect. 194. nu. 3.

N. 2. ibi ¶ per contrarios actus. ¶

- 34 An per contrarios ꝑ actus præiudicetur priuilegio, vide Meno. lib. 6. præsump. 46. nu. 14. in qua præsumptione multa reperies ad propositum Roit. pragmat. 1. num. 12. de pri. vniuer. concess. vbi citat And. latej id expli-
- 34 cantē, & an præiudicetur ꝑ priuilegio per vnicum actum contrarium vide glo. & D. in c. cum accessissent de Constit. Borrell. conf. 1. Gail. lib. 1. de pa e pub. §. 2. numer. 22. & lib. 2. obs. 60. Anna alleg. 11. explicat optime D. Reg. Tapp. in l. fin. p. 2. c. 1. num. 1. ff. de Constit. prin. num. 22. & 27. & seq. & nouissimè Giurb. conf. 29. num. 49. 76. & seq. & conf. 59. num. 8. 7. 43. & q. ad num. 52. omnino viden. cum D. per eum cit. & conf. 79. nu. 2. & eandem glo. distinguunt eum Abb. ibi num. 7.
- 35 inter personas particulares ꝑ, & vniuersitatem, vel Ecclesiam, vt in primis perdatur priuilegium per vnicum actum, non autem in secundis, vt etiam probat Confil. Theodo. d. alleg. 30. nu. 15.

N. 4. ibi ¶ priuilegium faciendi nundinas. ¶

- 36 Nundinarum ꝑ concessio ad solū Princ. pem spectat, aut ad eum, qui iura imperij habet; cum de reſeruatīs ſupremæ

R 3 pote.

- potestati existat *Tesaur. decif. 264. Franc. Marc. decif. 53. vol. 1. Campag. in c. reg. 51. & 137. Mastrill. de Magistr. lib. 3. c. 10. D. de pōt. de pot. proreg. tit. de mercat. seu Nundinis, ubi Thor. add. Capibl. prag. 8. p. 2. nu. 52. de Baron. Viscon. in concl. incip. Nundinarum concessio Nouar. ad prag. 2. de priu. en. concess. qui alios cumulant.*
- 37 Hinc est quod Mercata ꝑ fieri non possunt absq; Reg. assensu, vt *D. de pont. ibi in prin. & prait. D. sed vide Capiblā. d. prag. 8. p. 2. nu. 53. & hinc etiam est quod a senten-*
- 38 tīs, quæ ꝑ feruntur in Nundinis appellatur ad R. A. & M. C. V. non autem ad Baronem, siue eius Iudicem secundarum causarum ea ratione, quia ad Principem spectat Nundinarum concessio, & sic a Principe videntur illarum officiales dependere, ita *Borrell. cōf. 85. Minad. cōf. 24. Franch. decif. 511. nu. 2. & ibi Viscon. idem Viscon. d. conclus. Nundinarum Capiblanc. d. prag. 8. p. 1. nu. 187. sequitur Thor. add. d. D. de pont. tit. de mercat. seu Nundin. ad num. 1. quod ampliat ibi Capibl. etiam si priuilegium esset Nundinarum, vel mercati cum potestate iurisdictionis, vt tibi*
- 39 per eum, licet possint Barones eligere officiales Nundinarum, & hoc est indubitatum & in dies videmus.
- 40 Sed an ꝑ priuilegium faciendi Nundinas amittatur per non vsum decennij, vel præscribatur spatio 30. vel 40. annor. vide tex. in l. 1. ff. de Nundin. quem adducit *D. de pōt. de pot. proreg. tit. de mercat. siue Nundin. n. 13. quæ vide ad hoc, & nouissimè Apicell. alleg. 8. nu. 1. & seq. Gail. d. obseru. 60.*
- 41 Quæ Nundinæ secundum d. prag. secundā debent statutis diebus celebrari. Sed an pos-
- 42 sint per Episcopum ꝑ prohiberi nē fiant diebus feriatis, vide *Nouar. d. prag. 2. nu. 5. qui non meminit decif. Gratia. 21. qui refert super hoc decisionem, tantum meminit de eo quod factum est per Card. Iesualdum tēp. Clem. 8. quod antè eum prædixerat D. de pōt. d. tit. de mercat. seu Nundin. nu. 10. ubi multos cumulat 10. Bap. de Thor. ibi addens.*
- 43 Sed quod ꝑ in nundinis possunt acta fieri etiam diebus feriatis in honorem Dei dixi sup. ad decif. 61. probat *Viscon. d. conclus. Nūdina* idq; ex antiqua consuetudine, quæ non
- 44 habet memoriam in contrarium, quæ ꝑ habet vim priuilegij, vt per *Viscon. ibi, & per Giurb. cōf. 39. nu. 54. & cōf. 69. nu. 12. per quam consuetudinem, & si Nundinarum,*
- 45 magister ꝑ de iure non possit iurisdictionem exercere, nisi inter mercatores, vt in l. 1. & tot. de Nundin. tamen potest etiam exercere inter ciues, & ita seruari videmus, & testatur *Carabb. in tra. de Sind. offit. p. 2. n. 164. usq; ad fi.*
- 46 Nundinas ꝑ autē concessas, an principes possint reuocare, quod non *Tesaur. d. dec. 264. licet alias priuilegium concessum per Principem possit ad nutum reuocari Camillo. de Curt. post alios in diuers. iur. f. loco. 2. 28.*
- 47 Et an possit ꝑ Princeps de vno loco in alium nundinas transferre *Nouar. coll. 195. num. 4.*
- 48 Et de potestate ꝑ Baronum circa nundinas, seu mercata post *D. de pont. loco cit. & cit. per Thor. ibi add. vide Capibl. in prag. 8. p. 2. nu. 53. de Baron.*
- In fin. ibi ꝑ priuilegium prædictum concessum collegio, seu Rei P. & non singularibus personis.
- 49 Adde quod refert, an priuilegia, ꝑ & immunitates sint concessa Reip. Ciuitatibus, & vniuersitatibus, vel particularibus ciuib; & personis, nam priuilegia concessa Reip. Ciuitatibus, & vniuersitatibus fauorabiliora sunt illis, quæ particularibus ciuib; conceduntur, quia sunt realia l. forma §. quāquā de censib. ibi, tamen generaliter, *Dyn. in c. priuilegium nu. 7. de reg. iur. in 6. eadem. n. tena per est Resp. & Ciuitas l. proponebatur ff. de iud. l. quod in rerum §. 1. ff. de leg. 1. Menoch. lib. 3. præsump. 103. nu. 44. Ama. cōf. 81. nu. 10. & proderunt personis etiam si extra locum existerent Socc. cōf. 35. nu. 10. vol. 1. ex l. si non specialis C. de testam. ea vero, quæ ciuib; vti singulis competunt priuilegia personalia sunt, & cum persona extinguuntur D. Reg. Tapp. d. l. fin. p. 2. c. 3. nu. 19. de constit. prin. Meno. d. præsump. 103.*
- 50 Bene verum est quod quando priuilegia ꝑ conceduntur ciuib; in vniuerso idem robur obtinent, ac si fuissent vniuersitati concessa l. 2. ff. de reb. dub. Caldas foren. q. 15. nu. 16. de quibus per *Giurb. cōf. 94. n. 14. & seq.*
- Hinc est quod dicit idem *Giurb. cōf. 59. nu. 47. quod si ꝑ priuilegia fuerint concessa vniuersitati, vel Ciuitati, ciues contraveniēdo non præiudicant priuilegio Ciuitati concessa, sicuti clerici ꝑ non possunt præiudicare Ecclesie D. in cap. accidentibus de priuileg. Mago. decif. Floren. 67. nu. 39. D. Reg. Tapp. d. l. fin. p. 2. c. 2. nu. 19. cum alijs ibi per eum cumulat, quibus adde *Apicell. d. alleg. 8. a. n. 32. Gail. d. obseru. 60. n. 14. Et an maior pars capituli, vel Ciuitatis possit illi renuntiare num. 42.**
- 53 Et an hæc priuilegia ꝑ concessa Rei P. vel vniuersitati reuocari possint a Principe, vide *Losa in tra. de iur. vni. p. 3. c. 13. nu. 23.*
- 54 quo capite videas, an priuilegium ꝑ concessum Ciuitati extendatur ad villas, Castra, & sim. & an amittantur per non vsum, vel præscri-

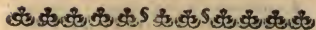
Scribantur D. de pont. in d. tit. de mercat. scilicet mundin. nu. 13.

Et quid si fuerint destructa, Gail. lib. 2. ob-
ser. 61.

55 Et an privilegium † concessum ciuibus
competat his, qui a Ciuitate, & loco origi-
nis recesserunt Memo. lib. 6. prafu. 42. num. 7.
vide Viscon. in concl. incip. Ciuis, Surd. in tra.
de alim. tit. 9. q. nu. cit. per Viscont.
& omnino Affl. decif. 384.

56 Et an privilegio † renuntiare possit Api-
cell. d. alleg. 1. nu. 29.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Casalía an teneantur contribuere in expen.
publicis, quæ facit Ciuitas.
- 2 Natus in villa, Castro, vel vico, an sortiatur
originē illius Ciuitatis cui Villa, Castrum,
& Vicus subsunt.
- 3 Vicus, oppidum, Burgus quid sint.
- 4 Casalía Neap. an gaudeant privilegijs, qui-
bus gaudet Ciuitas.
- 5 Frumenta, an possint Ciues cogi, ut re emant
pretio emptos, licet maiori æstimatione cur-
renti.
- 6 Frumentum vetus potest Ciuitas miscere cũ
nouo tempore carellis, & per Ciues distri-
buere.
- 7 Frumenta, vt emant possunt cogi ciues, &
ad præstanda animalia pro illis asportandis.
- 8 Frumenta ad vendenda potest Prorex tem-
pore Carellis cogere dominos iusto pretio
taxato.
- 9 Abundantia, quæ bona operetur in Ciuitate.
- 10 Frumenta super abundantia prouintia Ciu.
an possint distribuiper focularia tempore
abundantiæ.
- 11 Ciues possunt cogi, ac etiam Clerici in con-
tribuendo in expen. pro refectione murorū.
Et an in expen. pontium viarum, & sim. n. 12.
ad quas an teneantur forenses.
- 13 Expensæ si respiciant commodum totius prou-
intia, an peti possit, vt tota prouintia ta-
xetur.

AD DECIS. LXXI.

AD q. istam si casalia † tenentur
contribuere in expensis publicis,
quæ facit Ciuitas, addè tradita per
Moffes. ad consue. Neapol. p. 2. tit. de
person. q. 9. per tot. & per Losé. in tra. de iur.

uniuers. p. 1. c. 2. n. 25. & p. 3. c. 13. nu. 1. Gra-
tia. decif. 154. Nouar. collect. 225. num. 14. &
collect. 48. nu. 8. Capib. prag. 8. de Baron. p. 1.
nu. 35. & 58. Consiliar. de Georg. alleg. 15. Be-
nedell. in Constit. Sancimus de iur. protom. nu.
20. Graff. conf. 5. de regul. tom. 2. & per me tra-
dita sup. ad decif. 23 & ad decif. D. de Franch.
604. Ricc. coll. 13. 87.

N. 2. ibi ¶ tamen natus in villa, vel
castro non dicitur ciuis illius Ciuita-
tis & c. ¶

- 2 Quod natus † in villa, Castro, vel Vico for-
tiatur originem illius Ciuitatis, cui villa, Vi-
cus, & Castrum subest, & debeat tractari, vt
ciuis illius Ciuitatis, licet soleat esse in ali-
quo deterioris conditionis est tex. in l. si
quis C. de nat. lib. cit. hic post nu. 4. vbi quod
gaudet iisdem privilegijs, ac gaudent nati in
Ciuitate cui subsunt, vt tenet glo. ibi in ver.
censeatur, & habetur in l. qui ex Vico hic cit.
ante nu. 1. vbi etiā glo. ff. ad municipal. Frac.
Marc. decif. 366. nu. 9. 10. 11. & 38. vol. 1. Bar.
in l. 3. nu. 1. & 2. C. de nat. lib. Cagno. in l. im-
perium num. 174. & 176. ff. de iuris. d. om. iud.
Castr. in l. 76 §. primo nu. 2. ff. de leg. 1. Losé.
in tra. de iu. uniuers. qui prædictos congerit p.
1. c. 2. nu. 42. vbi n. 43. quid sit Vicus † oppi-
dum, & burgus: Et quod casalia † Neap. gau-
dent omnibus privilegijs quibus gaudet Ci-
uitas Neap. D. de Franch. decif. 316. Moffes.
vbi sup. Neuar. collect. 46 nu. 8. & 9. & coll.
225. nu. 14.

N. 4. ibi ¶ vbi Ciuitati superabun-
dat frumentum, & marcescit, & expe-
dit illud vendere, quod si non reperiri-
tur emptores potest cogere ciues ad
emendum. ¶

- 5 Non est dubium, quod ciues † possunt cogi,
vt ipsi reemant frumenta pretio empto,
licet maiori currenti æstimatione Franc.
Marc. decif. 290. 2. p. Capib. prag. 1. nu. 308.
vbi multa ad propositum nu. præced. & sub-
seq. & est tex. in l. vn. C. vt nem. licet in emp.
spec. lib. 1. r. Bonadilla lib. 3. polit. c. 3. num. 40.
quos adducit Capiblan. in sing. 71. incip. fru-
elus sue victualia fo. 466. D. de Ponte in tra.
de pot. proreg. tit. de abundant. Ciuit. num. 12.
vbi num. 17. Thor. in 2. p. Compen. ver. enere,
vbi vltra D. de Pont. alios cogerit post hæc
scripta visus, & quod tempore carellis po-
test Ciuitas † miscere vetus frumentum cor-
ruptum cum nouo, & per Ciues distribuere
per tex. quem no. dicit in l. 1. C. de rōd. in pub.
borr. lib. 10. vbi Bar. & glo. & Cenedo qq. Ca-
no. q. 33. tot. præsertim nu. 21. cum seq. omni-
nō videndus, vbi ante, & post ponit alios
casus

7 casus, in quibus ciues possunt cogi ad emenda frumenta, & quod possint cogi ad præstanda animalia pro asportando frumenta, & sic naues, & alia, vt per *Bal* in *l. iubemus nullum C. de sacros. Eccl. per tex. in l. 2. C. de nauis non excus. lib. 10. & l. 1. C. de naut. Tiberied. lib. 11. vbi Pennen. Montan. in pro 2. a. num 70. de adm. vniuers. de quibus nouissimè meminit *Thor. in 2. p. Comp. ver. captus 3. sol. fo. 76.* & de alijs ad materiam *Gened. vbi sup.**

8 Et quod tempore cælestiæ prorex † potest cogere dominos ad vendenda frumenta, & alia necessaria iusto prætio, quod taxatur, dixi *sup. in decis. 28. num. 11. Cened. vbi sup. num. 22.* & habetur per *Nouar. ad prag. collect. 1. 1.* vbi quæ bona † operetur abundantia in Ciuitate, & quod possint cogi ad mutuandas pecunias ad emendum triticum tempore cælestiæ deficientibus facultatibus publici ærarij vniuersitatis, etiam illius nobiles *Auerd. de exeq. mand. c. 14. n. 9. Meß. concl. 1. nu. 58. Cenedo vbi sup. nu. 22.*

9 Sed an è contra vniuersitates cogi † possint emere frumenta distribuenda per focularia existente abundantia in aliqua prouincia, quod non decifum refert in *R. C. S. referente D. Iacobo salurio nostro viro integer rimo de anno 1613. Io. Bap. de Thor. in 2. p. Compen. d. decis. reg. in ver. emere, an cogi possint.*

In fin. ibi ¶ fuerunt condemnati in expen. erogatis, ¶

Sed quid si præter expensas hic memoratas essent in expen. † respicientibus refectionem murorum Ciuitatis dic, quod istæ expensæ pertinent ad Ciuitatē, & ciues possunt cogi ad contribuendum secundum eorum facultates *l. ne splendidissime l. omnes l. turres C. de oper. pub. quorum meminit D. de pont. in tra. de pot. proreg. tit. de elect. offit. §. 1. nu. 35. & seq.* Sed an forentes teneantur, vide *Gail. lib. 2. obser. 52. nu. 15.*

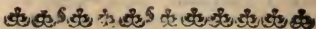
12 Et quid de expen. † pontium, viarum, & similitum, an si ex illis vicini sentiant commodum, & vtilitatem debeant in illis contribuere est *tex. in l. 2. C. de imm. nem. conced. vbi D.*

13 Et quid si illa † quæ accomodantur respiciant commodum totius prouinciæ, an possit peti, vt taxetur tota prouincia ad contribuendum, vide *Luc. de Penn. in l. ad reparationem C. de aqued. lib. 11. ad quem le remittit Capibl. sing. 83. incip. in positionem.*

14 Et an vniuersitas † quæ se composuit possit cogere ciues, qui rebellionem non consenserunt ad contribuendum, vide *Petr.*

ad *Gram. decis. 46. numer. 12.*

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Quod tibi non nocet, & alteri prodest facile concedendum.
- 2 Debitor an possit cogi ad faciendum instrumentum ad hoc, vt probatio haberi possit.
- 3 Et an ad faciendum instrumentum cum clausula guarantee.
- 4 Debitor, an possit cogi ad faciendum instrumentum in forma Camera.
- 5 Debitor an possit cogi ad faciendum instrumentum, quod sit liquidum seruata forma rit. *M. C. V.*
- 6 Debitor an possit cogi ad faciendum instrumentum, quod habeat exequutionem paratam.
- 7 Quid si promisit cautionem.
- 8 Debitor an possit cogi mutare creditorem.
- 9 Creditor, an possit cogi mutare debitorem.
- 10 Creditor, an possit cogi mutare fideiussorem etiam oblato e.g. idoneo.
- 11 Instrumentum, & contractus debent confici secundum, quod consuetum est, nam contractus ex consuetudine recipiunt interpretationem.
- 12 Debitor si non submisit se ritui *M. C. V.* an instrumentum poterit liquidari seruata forma d. rit.
- 13 Contractus semper censetur celebratus iuxta consuetudinem loci, in quo celebratur. Constitutio quando apponit formam locus contractus inspicitur.
- 14 Guarantee quid sit.
- 15 Guarantee instrumenta, quæ dicantur.
- 16 Instrumenta, quæ habent suo requisita in Regno habent exeq. paratam.

AD DECIS. LXXII

H Vic decif. adde tradita per *Tesaur. decif. 197. Fab. decif. 14. in tit. C. de fide instrum.* ad quos se refert *Ricc. collect. 907.* & omnino *Morot. conf. 96* præsertim nu. 10. & seq. meminit de ea *Thor. in 2. p. Comp. decif. reg. mox impress. in ver. contractus pro absoluto.*

N. 6. ibi ¶ per regulam, quod tibi non nocet, & alteri prodest. ¶

1 Hanc reg. † exornat *Bar. in l. sicut ff. de seruit. Socc. conf. 76. n. 15. lib. 2. Crauett. conf. 226 nu. 3.*

num. 3. in fin. *Meno. de arbitr. cas.* 168. nu. 13.
 & *cas.* 237. nu. 19. vide *Molfes. cons.* 7. num. 8.
Barbof. in l. diuortio §. interdum num. 21. &
seq. ff. sol. matr.

N. 7. ibi ¶ pars condemnata non tenetur se obligare cum clausula guarentigie. ¶

2 An debitor ¶ cogi possit ad faciendum instrumentum ad hoc, vt probatio haberi possit, quod sic *Bar. in l. si finita §. eleganter ff. de dam. infecti. vide sup. nu. 6. &* apud eundem *Bar. ibi vide lim. &* plures distinctiones, & in l. 1. 3. *oppo. sol. matr.*

3 Sed an cogi possit ¶ ad faciendum instrumentum cum clausula guarentigie, vide *D. de Franch. decis.* 615. post. nu. 2. *ver. comprobat. vbi addidi, &* ipse multos allegat, post quos, vide *Gallup. in prax. S.C.p. 2. c. 21. nu. 23. &* *seq. fo. 191. Galef. in tra. de oblig. in form. cam. p. 3. q. 3. vbi dicit posse debitorem*

4 ¶ cogi ad faciendum instrumentum in forma Camere, sic etiam ad ¶ faciendum instrumentum liquidum iuxta formam ritus *M. C. V. Rou. prag. 1. de liquid. instr. n. 39. Contrarium videtur tenere Viu. lib. 1. com. opin. opin. 169. quos refert Altim. de liq. instr. instr. in ver. Curet creditor habere instrumentum nu. 24 vide Borrell. in p. 1. sum. decis. tit. 33. de emptu. c. si nu. 410. fo. 110*

6 Et quod debitor ¶ non compellitur se obligare per publicum instrumentum quando illud habet executionem para a *Barbof. in l. diuortio §. interdum num. 35. ff. sol. matr. fo. 337. multos allegat Viscon. ad d. decis. 615.*

7 Quid si debitor ¶ promissit cautionem, vide eundem *Barbof. ibi apud quem, vide multa alia materiam concernentia.*

8 Sed an debitor ¶ cogatur mutare creditorem *D. de Franch. d. decis. 615 nu. 6.*

9 Et an è contra ¶ creditor cogatur mutare debitorem *D. de Franch. ibi paulo ante.*

10 Et an possit ¶ creditor compelli mutare fideiussorem etiam oblato alio eque idoneo *Casilla. assertio 255 post tra. de vsufr. fo. 359. incip. creditor, vbi an cogatur accipere vnum pignus pro alio.*

N. 7. ibi ¶ censuram scripturas secundum morem regionis.

Adde *Alex. cons. 105. nu. fin. vol. 2. vbi dicit* 11 quod ¶ instrumentum, & contractus debet confici secundum, quod consuetum est, vt per *Tirag. alleg. per D. de Franch. decis. 615. Cual. decis. 27. num. 90. p. 2. &* ita decissum, refert *Viscon. in add. ad D. de Franch. decis.*

615. in fin. vbi predictos allegat, ac etiam *Burg. de Laudem. p. 3. inspec. 26. à nu. 2. &* *seq. in fin. ex consuetudine. n. contractus recipit interpretationem celebris est tex. in l. quod si nolit §. quia assidua ff. de edil. edict. l. semper in stipulationib. ff. de reg. iur. latè prosequitur Gabriel. comm. concl. tit. de consuetudin. 3. tom. com. op. fo. 365.*

12 Sed quid si debitor ¶ fecit instrumentum sed expressè non submisit se ritui, an possit instrumentum contra ipsum liquidari, vritus videtur prima fronte dicendum, quod non, tamen dicendum, quod sic ex traditis per *D. de Franch. decis. 366. in fin. &* per *Altim. de liq. instr. ver. aduertat in super nu. 2.*

13 Et quod semper, quod sit ¶ instrumentum, & contractus non appositio secundum consuetudinem semper, censetur initus secundum consuetudinem illius loci, in quo celebratur l. quod si nolit §. qui assidua ff. de edil. edict. l. in stipulationib. ff. de reg. iur. vbi *Det. &* *Cagno. concord. allegat, vide Ass. dec. 226. &* contractus semper regulatur secundum illoci in qua conficitur prout etiam distractus latè probat *Anna cons. 54. à nu. 1.*

Et quando constitutio apponit formam, & solemnitate locus contractus inspicitur est tex. in l. si fundus ff. de euic. Cyn. in l. 1. in fin. C. que sit longa consuet. *las. in rub. de consuet. in fin. nam cum solemnitas concernat contractum, locus contractus, attenditur iuxta tradita per Bar. in l. cum eos populos ff. de iust. &* *iur. &* per *D. Consil. Rouit. hodie. Regen. R. Cancell. in prag. 1. de Senat. Conf. Macedon. nu. 17. &* 20. Sed quod prius inspicitur ipsius contrahentis, quam loci consuetudo, vide tex. in l. vt vniuersorum ff. de pig. actio. *Det. qui alios tex. adducit, &* ad pulcrum casum insert in d. l. stipulationibus n. 7. ff. de reg. iur.

N. 7. ibi ¶ censuram scripturam esse faciendam secundum morem regionis cum clausulis guarentigie. ¶

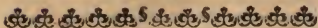
14 Quid sit Guarentigia ¶, & vnde dicatur *Altim. d. prax. de liq. instr. in ver. curet creditor nu. 6. &* 8. vbi de pluribus formulis guarentigie, & *Barz. in tra. de instrum. guaren.*

15 *tig. Guarentigiata ¶ autem dicuntur instrumenta confessionata ob præceptum de soluendo, quod dicunt facere Notarium, quæ apud Perusinos, ita appellari dicit Bar. in l. 1. numer. 3. C. de confess. &* ita esse omnia instrumenta publica confessionata *Couar. var. resol. lib. 2. c. 1. nu. 3. ver. illud sane, &* alios quos sequitur, *Carau. rit. 166. num. 1. &* *seq. verum illud quod dicunt de*

16 præcepto ¶ Notarij non obseruari in Regno,

Regno, in quo instrumenta, quæ habent sua requisita habent executionem pararam
Anto. de Cana. de exequut. instr. q. 4. num. 8. 9. Valas. decif. Lusit. 170. nu. 2. Sed quod guarantee loco successit iuramentum dicit Bar. in l. 2. in fin. ff. de iur. iur. Paris. de Pute. de reassum. instr. rub. 19. nu. 20.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Magnus Admiratus, quis dicatur, & unde dicatur, & quod habeat iurisdictionem in illos, qui viuunt ex arte maris nu. 2. & n. 16. & qui comprehendantur sub illorum nomine nu. 3.
- 4 Magni Admirati iurisdictioni, an subsint illi, qui continuo exercent artem maris, vel illi, qui aliquando nu. 14.
- 5 Artis exercitium requiritur ad hoc, ut quis gaudeat privilegij concessis illius intuitu, quid si pro maiori parte artem exercent num. 7.
- 6 Miles non militans non remittitur ad Iudicem militum.
- 8 Artis privilegiata exercitium, an sufficiat si exerceatur per substitutum.
- 9 Artis ultra exercitium requiritur matricula.
- 10 Artista gaudens ob artem privilegio, an possit illi renuntiare.
- 11 Delicti in mari commissi, quis erit Iudex competens.
- 12 Imperator habet iurisdictionem in alto mari. Viè. Mag. Adm. Portulan. & secretorum differentia, & nu. 20.
- 15 Portulani, qui dicantur, & nu. 19. & de eorum officio.
- 16 Mag. Admiratus quos officiales creat, & ad quos eius iurisdictione se extendat.
- 17 Mag. Admirat. habet cognitionem de naufragijs.
- 18 Naufragata bona ad quos spectent.
- 22 M.C.V. an habeat iurisd in Tribunal Mag. Adm.
- 23 R.C.S. & M.C.V. procedunt cum Tribunal. Mag. Adm. per literas hortatorias.
- 24 Bannus prohiben. aportationem armorum, an comprehendant seruientes Cur. Admiratij.
- 25 Usurpatæ iurisdictionis crimen, ut comitetur, quid sit opus, & quomodo punitur, & quos actus requirantur, & si requiratur dolus scientia, vel ne officialis.

- 26 An carcerans officialem non subditum teretur pena usurpata iurisdictioni.
- 27 Iurisdictione aliena utens peccat.

AD DECIS. LXXIII.

H Vius decif. meminit nouissimè, *Ricc. 75. p. coll. 2550.*

In prin. ibi ¶ magnus Regni Admiratus habet vniuersalem iurisdictionem in nostra Ciuitate super his, qui viuunt ex arte maris. ¶

- 1 Magnus Admiratus ¶ quis dicatur, & unde dicatur, vide nouissimè, *D. Regem. Cossan. in l. vn. de Class. lib. 10. nu. 65. & seq.*
- 2 Et quod habet iurisdictionem ¶ in omnes qui viuunt ex arte maris, vt hic adde *D. R. uuit. in prag. 1. de abusu in scrib. sublat. nu. 20. Frecc. per ipsum cit. de subseud lib. 1. tit. de offit. Admirat. nu. 1. D. de Franch. decif. 132. in prin. & decif. 722. in prin. D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. reg. fo. 383. Rub. de offit. Mag. admir. vbi nu. 2. dicit sub illorum nomine ¶ qui viuunt ex arte maris comprehendunt multos ibi per eum explicatos nouissimè *D. Reg. Cossan. in d. l. vni. C. de class. lib. 10. nu. 7.**
- 4 Et an sint ¶ d. iurisdictioni subiecti illi, qui continuo exercent artem maris, vel illi, qui aliquando exercent, vide *D. de Franch. d. decif. 142. & 175. & 481.*
- 5 Et quod requiratur ¶ exercitium artis ad hoc, vt gaudeant privilegij illius intuitu concessis, *Fab. de Anna conf. 42. nu. 136. Masull. ad Gapy. decif. 129. nu. 5. D. de Pont. qui ad multa inferit in tra. de pot. proreg. tit. de diuer. prou. fier. solit. n. 9. & in tit. de abusu. ciu. §. 1. nu. 17. vbi increpat fidatos R. Dohanæ. Capibl. in prag. 8. p. 2. nu. 165. & seq. de Baron. Hinc miles ¶ non militans, non remittitur ad Iudicem militum *Viu decif. 254. p. 1.**
- 7 Et quid si pro maiori ¶ parte temporis illam artem exercent, an gaudebunt priuilegijs *D. de Franch. d. decif. 175.*
- 8 Et an exercitium ¶ artis sufficiat si exerceatur per substitutum *Tbor. in Comp. dec. ver. remissio cause, an sit facienda, vbi quod sic, dummodo sit continuum D. de Franch. d. decif. 175. Gallupp. in prax. p. 1. c. 6. nu. 68.*
- 9 vbi an ¶ requiratur ultra exercitium matricula, quod sic, nam vtunq; requiritur matricula, & exercitium *D. de Franch. d. decif. 481 de qua matricula Ricc. collect. 181. 1829. & 2968. 7. p. & Capibl. d. prag. 8. p. 2. nu. 163. D. de pont. in d. tit. de diuers. prou. fieri solit. post nu. 9. Castill. dec. 39. n. 4. & nouissimè Tbor. id explicat quomodo, & quādo id procedat*

2. p. *Compend. decis. Reg. ver. Iudex spetialis* 2. col.
- 10 Sedan quis † viuens ex illa arte possit renuntiare priuilegio, quod habet, quod non possit conueniri nisi coram offic. Mag. Admirati in sui praiudicium, quod sic secus in praiudicium aliorum *Masull. ad Capi de- cif. 9. nu. 1.*
- 11 Et si aliquod † delictum fuerit commissum in mari quis erit Iudex *Iacob. de Beluis. in c. Romana §. contrabentes de foro compet. in 6. nu. 23. ad quem se remittit Rouit. in prag. 1. nu. 38. vbi de delict. vide tradita per D. Reg. Constan. in l. vn. de Classe. nu. 11. cum*
- 12 multis *seq. fo. 173.* Et quod Imperator † dicitur iurisdictionem habere in alto mari *Franc. Marc. decis. Delphin. 110. refert Ricc. collect. 2. 450. circa med.*
- Et de Iudicibus marinariorum, vide *Nig. in c. reg. 181. fo. 105. & cap. reg. 180. Frecc. de subseid. tit. de off. mag. admir. quem citat de pont. in tra. de pot. prorog. dist. tit. de diu. prou. fier. solit. nu. 4. fo. 469. apud quem Frecc. vi-*
- 13 deas de differētia † vice admiratorum, portulanorum, & secretorum † qui omnes habēt iurisdictionem priuatiuam in eos, qui
- 14 viuunt ex arte maris, † secus si aliquan- do † exercent vt sup. diximus, quia tūc non gaudent ob presumptionem fraudis, vt per sup. cit. *decis. D. de Francb. & Capibl. loco cit. quē vide etiam sing. 151. vbi explicat, qui dicantur*
- 15 tur portulani.
- In prin. ibi ¶ & in toto Regno circa naufragia, pro quibus destināt in terris maritimis suos officiales. ¶
- 16 Magnus admiratus † quos officiales creet & ad quos eius iurisditio se extendat, vide *D. Reg. Tapp. per bullē explicantem in Rub. de off. mag. Admir. & Patino in prag. 15. de ministib. nu. 25.*
- In prin. ibi ¶ quidam ex officialibus Magni admirati cepit quantitatem olei naufragatam, ex aduerso Magister Portulanus illius Prouintia &c. ¶
- 17 Quod magnus † Admiratus habeat cognitionem naufragiorum *D. Reg. Costā. vbi sup. 18 num. 73. vbi explicat bona † naufragata ad quem spectent ad magnum Admiratum, vel ad fīscum referendo decis. R. C. de verbo ad verbum.*
- 19 Et dum hic fit mentio † de Portulano, qui dicātur Portulani Capibl. *d. sing. 151. in-*
- 20 cip. *Portulani*, & quā differentia sit portulanorum, & Vice admiratorum, & secretorum *De pont. d. tit. de diuers. prou. fier. sol. n. 4. Frecc. de off. mag. admirati.*

21 Et de officio † portulani *Rouit. prag. 3. ne quid in loco publ. fo. 411. nu. 1.*

N. 1. ibi ¶ nullam R. C. iurisdictionē habere in M. Admiratum, debetq; procedere in occurrentibus casibus per litteras hortatoriales. ¶

22 Sed quid † de Tribunali M. C. an habeat iurisdictionem in Tribunali Magni Admirati, vide *Gram. conf. 108. D. de pont. tit. de assen. §. 7. nu. 6. & omnino D. Consil. Rouit. prag. 1. de abus. in scrib. subl. nu. 2.* Vbi allegat contra Principem Conchaz, qui tanquam magnus Admiratus pretendebat non esse subditum M. C. V. & liquidationem contra ipsum factam fuisse nulliter factam.

23 Verum quod verumq; Tribunal † procedit per viam litterarum hortatoriarum *D. de pont. decis. 13. Idem in tra. de pot. prorog. dist.*

24 de arm. num. 10. fo. 503. vbi nu. 9. an banna † prohibentia a portationem armorum cum prehendant seruientes Cur. Admiratiz, & ibi de alijs &c Et enim M. Admiratus æqualis cum Magistro iusticiario, & M. C. V. quod intelligit dignitate non autem administratione *D. Rouit. in dist. pragmat. 1. numer. 18. & seq.*

N. 4. ibi ¶ ad finem puniendi quem de turbata iurisdictione oportet turbationem fieri de facto extra iudicium, non autem de iure per viam iudicij. ¶

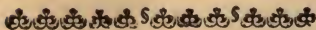
25 Ad idem † vide omnino *D. de pont. d. decis. 13. num. 6. D. Consil. Rouit. in prag. 1. de iurisd. inui. non turb. num. q. vbi num. 6. & seq. quomodo punitur hoc crimen usurpatæ iurisdictionis, vide Vrsil. dec. 265. nu. 105. Capi. decis. 130. Marant. conf. 114. & 121. Affl. cōs. diram. Mastrill de Magistr. lit. 4. c. 17. & vide Consil. ea quæ ad decem, & Consil. cum latis & c. Regni contra effrenatas, Capibl. prag. 8. p. 3. n. 211. de Baro. & quot actus requirantur *Rot. apud Farin. decis. 180. p. 2. tom. 1. & si requiritur dolus, & scientia, vel ne, & vide tradita per Giurb. conf. crim. 74. præsertim à num. 24. & seq. Quando iurisditio usurpari dicatur, & latē de usurpante iurisdictionem Farin. q. 114. inspect. 1. & 2. nu. 21. & seq. nu. 58. & 60. vbi etiam habes, an incurrant crimen læsæ Maiestatis, & Giurb. conf. 24. n. 20. & seq. Guid. pap. dec. 423. Capp. Tolof. dec. 402 Ricc. d. collect. 2550. & iurisdictionem usurpare quid sit *Giurb. ibi num. 1425. & 26. & de omnibus supradictis, & alijs vide latē Viscō. in concl. quæ incip. iurisditio 2. col. vers. hinc potest inferri quomodo iurisditio dicatur usurpata fo. 136.***

26 Et an officialis carcerans officialem non subdi-

subditum teneatur pena vsurpatz iurisdictionis, quod non *D. Reg. Tapp. in Constit. incip. discordias*, quem reuert *Petr. ad Gram. decif. 61. nu. 3.*

- 27 Qui autem aliena iurisdictione vitur peccat *Capp. decif. 130. 3. dub. Mastrill. decif. 130. nu. 2. Nauar. & alij quos citat Nouar. in allegat. post Ricc. collect. 2685. in fin. vers. 1mo.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Alienatione prohibita censetur prohibita omnis translatio siue iuris directi, siue utilis.
- 2 Alienatione prohibita, qui actus prohibeantur.
- 3 Alienatione prohibita prohibetur pignoratium quomodo intelligitur, & quando procedat.
- 4 Statutum loquens de alienatione non comprehendit contractum pignoris, nec confessionem vsufr.
- 5 Emphiteuta, qui prohibetur, sine consensu domini alienare, an prohibetur pignorare, & hypothecare absq; illius consensu sine pena commissi, & nu. 6.
- 7 Alienare prohibitus, an possit dare sub pacto commissoria.
- 8 Alienare prohibitus, an prohibetur se personaliter obligare.
- 9 Alienare prohibitus, an prohibetur in emphiteuticum dare.
- 10 Prohibitus alienare, an possit se ad alienandum obligare.
- 11 Alienationis prohibitio, an se extendat ad res modici praesudij.
- 12 Alienationis verbum generale est.
- 13 Alienatio quid sit, & quid proprie alienare propriissime, & improprie.

AD DECIS. LXXIV.

In prin. ibi ¶ prohibita alienatione est etiam prohibita pignoratium, seu hypothecatio. ¶

- 1 Adde quod alienatione ¶ prohibita intelligitur prohibita omnis translatio, siue iuris directi, siue utilis, siue alterius cuiuslibet iuris *Ias. in §. item si quis in fraudem instit. de actio. num. 23. Apicell. alleg. 8. nu. 45. & omnis eius species prohibita censetur Masea. de proba. concl. 1242. nu. 94.*

- 2 Et prohibita ¶ alienatione, qui actus prohibeantur, vide *Ricc. collect. 466. Amen. ad decif. 1. D. de Franch. nu. 76. Matthesia. in tra. de interpetr. extens. nu. 4. fo. 60. à ter. Maran. de multipl. alie. nu. 298.*

Sed in quantum hic dicit Author. quòd

- 3 prohibita ¶ alienatione prohibetur pignoratium realis, non autem verbalis tantum. i. hypotheca sine traditione, per eam, quæ dicit *Bal. in c. 1. §. rursus in add. qui mo. seu. amicti. in vñb feud. facit tex. in l. si maritus la. 1. C. de don. in vi. & vxo. intellige quando res pignorata, vel hypothecata esset obligata, & pignoratia, vel hypothecata pro tanto, quod nò esset verisimile debitorem pignoratentem debere relucere per id, quod dicit idem *Bal. in l. rem legatam ff. de adm. leg. in fin. l. antepen. in prin. ff. de leg. 3. & l. legata in fin. C. de supp. leg. clarius idem *Bal. in l. fin. C. de reb. alien. non alie. l. qui habebat, vbi Bar. ff. de leg. 3. Alex. in l. 1. §. per seruum corporaliter ff. de acq. poss. Maran. conf. 17. nu. 3. Ricc. inf. cit. & Maran. in d. tra. nu. 298. fo. 34. Hinc dicit *Ang. in l. benignus ff. de legib. quod statutum loquens de alienatione non habet locum in contractu pignoris, nec in concessione vsusfructus, & hoc quia ibi non transfertur dominium, & in alienatione semper requiritur translatio domini l. 1. C. de fun. dot. & l. si. C. de reb. alie. Sed tu videas omnino Cened. quæst. Cano 11. nu. 11. qui articulum disputat ad partes vsq; ad finem.****

- 5 Sed an emphiteuta ¶ qui prohibetur sine consensu domini alienare possit pignorare, vel hypothecare absq; illius consensu sine pena commissi, & caducitatis *Gama. decif. 28. & 108. Surd. decif. 160. col. 1. & 173. nu. 12. & ad supradicta si prohibita alienatione prohibetur pignoratium, vide D. Reg. de pont. in tra. de pot. proreg. tit. de refut. feud. §. 6. nu. 11. & 19. fo. 280. & ad proximè dicta vide *Ricc. decif. 202. p. 2. cum alijs cumulatis per Viscon. nouissime in concl. incip. emphiteuta, qui prohibetur.**

- 6 Et an, & quando emphiteuta ¶ possit hypothecare, & pignori dare rem emphiteoticam, vide decif. cumulatas per *Ricc. collect. 2325. vbi declarat, & limitat Clar. q. 18. in §. emphiteutis.*

- 7 Et an prohibitus ¶ alienare possit dare sub pacto commissoria, vide *Ricc. loquentem in emphiteuta collect. 2447.*

- 8 Sed an possit prohibitus ¶ alienare se personaliter obligare, quod non *Bal. in l. si. §. si. nu. 7. C. com. de leg. Barbosa. in 3. p. l. 1. nu. 57. ff. sol. matr. fo. 148.*

- 9 Et an prohibitus ¶ alienare possit in emphiteuticum dare *Ricc. decif. 32. 1. p.*

- 10 Et an possit se ad alienandum ꝑ obligare & non cadit à feudo *D. de Ponte conf. 85. incip. In hoc puncto*, quem refert *Amend. ad d. D. de Franch. decif. l. n. 77.*
- 11 Sed an prohibitio ꝑ alienationis se extendat ad res modici preiudicii ꝑ non. *De Curt. diuers. iur. feud. in c. quod incip. liceat autem num. 12. & seq. fol. 6.*

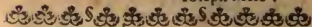
N. 6. ibi ꝑ proportionem, & stricte alienationis verbo.

- 12 Alienationis ꝑ verbum generale est, ut no. in *Auth. de nō alienan. §. alienationis*. Et alienatio ꝑ est omnis pactio ꝑ per quam transferatur dominium *c. nulli de reb. Eccl. nō alien. l. 1. C. de fund. dot.* Proprie enim alienare est rem aliquam in alterius dominium transferre. *Hinc Vlpian. l. alien. ff. de ver. sig.* Dixit quod alienatum non proprie dicitur, quod adhuc in dominio venditoris manet, venditum tamen recte dicitur, & propria non est alienatio nisi transferatur dominium. *Paul. de Castr. in l. ambigua ff. de ll.* Vnde dicunt *D.* quod alien. propriissima dicitur, quando transferitur plenum, & directum dominium *iux. d. l. 1.* Sed quando transferitur vile, ut in feudo, & emphyteusi tunc nō propriissima, sed propria dicitur alien. *Vt no. in d. §. alienationis.* Et improprie dicitur alien. quando transferre vltus fructus, & improprie supra secundum aliquos dicitur alienat. quando solum ius pignoris transferatur, ita ut sit verisimile dominium non luiturum, quod iure non probatur.

N. 6. ibi ꝑ hoc verbum profertur à lege ꝑ.

Adde quod alienatio, quādoque prohibetur à l. quandoque ab homine, ut late discurre Maran. in d. tract. de multis ꝑ. alien. à n. 1.

Ioseph Mele.

SUMMARIVM.

- 1 Receptor inquisiti criminis. lassa maiest. non gaudet indulto, & pēna receptionis, unde originem sumpserunt.
- 2 Receptatores non possunt à Præsidib. Prouinciarum componi, absq. Principis licentia.
- 3 Receptare, & auxilium dare quis dicatur.
- 4 Receptare, & conuersare, an sit idem.
- 5 Receptare an dicatur, qui præstat cibum, & potum, & quid si quis præstat victum in extrema necessitate num. 7. & quid si præstat multitudini bannitorum n. 8.
- 6 Receptorum pēna remiss. & num. 26.
- 7 Receptionis pēna, ut habeat locum requiri.

- tur scientia in receptante, & quomodo scientia probetur, & num. 33. & seq.
- 10 Receptans ignorans bannitum non punitur, & quid in dubitante num. 11. & an qualibet causa excuset.
- 12 Receptans sed non ad malum, an punitur pēna receptionis.
- 13 Receptans coacte, an punitur, & quid in caupone.
- 14 Receptatores si fuerint parentes, an puniantur, & ibi de affinis. consanguineis uxoribus, agnatis, amicis, & alijs.
- 15 Receptatores quib. casibus excusentur à pēnis remiss. & an Procuratores, & Aduocati incident in pēnas statuti, & receptatores.
- 16 Receptorum defensiones.
- 17 Baro publicus receptans bannitos an punitur, & qua pēna, & an teneatur capere vassallum bannitum, & tradere Regi.
- 18 Vniuersitas an de receptione teneatur.
- 19 Receptans senel an teneatur.
- 20 Delinquentem occultans ne veniat ad manus Iudicis teneatur pari pēna, eum ipso delincente.
- 21 Receptantis delinquentem in crim. lassa maiestatis pēna.
- 22 Receptatores hereticorum grauissimè puniuntur.
- Monens aliquem ne capiatur à Curia, qua pēna punitur.
- 23 Receptoribus duæ pēna si fuerint à statuto imposita, an vna, vel duabus erunt afficiendi.
- 24 Rebellis uti hostis publicus non modo non receptandus, sed impune potest occidi.
- 25 Receptoris proditoris Regis pēna.
- 26 Receptorum domus destruitur prædialia amittuntur.
- 27 Receptans clericum proditorem Regis, quam pēnam incurrat.
- 28 Clericus inquisitus de crim. lassa maiestatis non potest à Iudice laico puniti, & à quo puniendus.
- 32 Receptionis crimen, an cognoscetur à Barone, & an Baronibus remittatur.
- 36 Cardinalem offendens incurrit pēnam lassa maiestatis, & quid in offendente Episcopo, & eius Vicarium.
- 37 Cardinalem occidens si est beneficiatus ipso iure priuatur beneficijs.
- 38 Sententia declaratoria requiritur in delicto lassa maiest. & in quibus casibus talis sententia est opus, & an retrotrahatur num. 39.
- 40 Officialem Regium offendens an incurrat etiam lassa maiestatis, quid si officiales tales sententia est opus, & an retrotrahatur num. 41.
- 44 Carceris priuati pēna quando quis incurrat

Et quibus probationibus possit se ab illo eximere.

- 43 Carceris priuati pena qua de iure communi, & de iure Regni.
 44 Carceris priuati in pensam, an & quando incidant patres & domini.
 Clericum inuitum retinens domi an incidat in excommunicationem.
 45 Lesa maiest. plura capita remis.
 46 Lesa maiestatis. crimen quando proprie commissi dicatur, & in quos commissari n. 47.

AD DECIS. LXXV.

- C**oncordat cum hac decis. decisio D. de Pont. 22. vbi idem deciditur nempe quod receptor & inquisiti de crimine laesae maiestatis non gaudeat indulto, & dictam decis. sequitur Nouar. collect. 1. ad prag. 5. de abolitio. nu.
 12. & collect. 98. n. 12. Hinc Praesides & Proculintiarum non possunt componere huiusmodi receptatores, sed est necessaria licentia Principis D. Reg. Tapp. in prag. 5. de compos. lib. 4. l. iur. Reg. f. 40. & pena receptionis unde originem sumplerit Gail. lib. 2. c. 10. n. 5. f. 329. Quis autem dicatur & receptare, vel auxilium praestare Masrill. decis. 216. Beneuen. itracca ver. receptor Giurb. conf. crim. 28. n. 21. post alios ibi cit. vide D. Rouit. & D. per eum cit. in rub. de recepta. maiest. n. 8. Farin. vol. 5. q. 113. inspect. 1. Viscon. in concl. incip. receptare poss. D. per eum adductos. Baiard. & alij moderni ad Clar. q. 90. n. 32. apud quos multa in materia, notatu digna reperies post hanc scripta
 4 visos, & an idem sit & receptare, & conuersare, vide Giurb. d. conf. 78. n. 5. & an qui praestat & cibum, & potum Giurb. tam d. conf. 28. quam etiam in tribus alij conf. preced. vbi de materia receptionis, & de pznis
 6 & receptorum. Idem Giurb. conf. 25. & vide Marcell. Calà de mod. art. verb. receptas. Sayr. decis. 57. 58. & 59. cuius meminit nouissime Ricc. collect. 2726. 7. p. vbi dicit q. Constitutio Sixti de non receptandis
 7 bannitis non habet locum in ijs qui & quo ad victum adiuvant in extrema necessitate ad cuius confit. ornatum vide multa per Ricc. loco cit. & per dictos modernos; abunde de materia loquitur D. de Pont. in tra. de potest. proregit. de diuers. prouis. fier. solit. s. 3. num. 6. Nouar. collect. 158. num. 3. & Gail. lib. 2. cap. 10. f. 329.
 8 Et quod excusantur dantes & victum & potum multitudini bannitorum D. de

Pont. vbi supra num. 25. & quid immittente, & scribente literas. Nig. in c. crescunt n. 23. f. 193.

- 9 Verum quod in receptante & vt possit puniri requiritur scientia illum esse bannitum Masrill. decis. 216. n. 5. & seq. decis. Add. ad Clar. vbi supra, & quomodo probetur scientia vide optime Giurb. decis. conf. 28. num. 5. & dicam inf. Et quod ignorans & si receptauit bannitum non erit puniendus pena receptionis vltra Giurb. decis. conf. 28. D. de Pont. decis. 5. 3. n. 22. & 23. f. 18. & alios citat Carsabb. sing. 29. incip. bannitus Nouar. decis. collect. 198. num. 4. Gail. vbi supra num. 6. & 12. & quid in
 11 dubitante & De Pont. vbi supra num. 5. & an quilibet causa excuset. Gail. loco cit. nu. 14.
 12 Et receptans & sed non ad malum finem, quod non incurrat penam Masrill. decis. 216. num. 66. Giurb. decis. conf. 28. num.
 13 15. vbi num. 18. quid in receptante & coacte, de quo etiam per Menoch. de arbitr. cas. 348 n. 16. Cotta memor. ver. bannitorum receptatores, quorum dumtaxat meminit Petrus ad Gram. decis. 18. num. 10. Vide Viscon. vbi supra Foller. in prax. crim. ver. banniantur, alios allegat D. de Pont. vbi supra num. 24. & seq. Gail. vbi supra num. 33. & seq. vbi num. 35. quid in caupones.
 14 Sed an in receptatione & excusentur parentes Baiard. & alij add. ad decis. quast. 90. d. num. 51. Castill. decis. 161. Viscon. vbi supra ubi de affine, consanguineo, & uxore loquitur D. de Pont. vbi supra num. 5. Gail. vbi supra num. 16. qui loquitur in patre num. 10. de agnatis; & cognatis nu. 25. & de amicis num. 27. & 59. post Affl. in constit. Patrenorum, & in constit. penam eorum. Ifern. in cap. 1. 9. receptoribus de pac. iuram. firm. & quod consanguinei, & affines mitius puniendi, uxores uero nullo modo est tex. in l. fin. ff. de recept. Idem in patre, & in matre, qui non puniuntur nisi in crimine lese maiest. Et de statuto prohibente receptari bannitos quod non includat consanguineos vide D. de Franch. decis. 276. Menoch. decis. cas. 348. n. 6. alios allegat Petr. ad decis. Gram. decis. 23. n. 6. Nouar. collect. 200. super prag. 4. de recept.
 15 Alios casus & in quibus excusantur receptatores vide apud prect. Doct. Affl. Foller. in constitut. Patrenorum D. Rouit. decis. pragmat. 1. & 3. de receptato. & inter alios pone de Aduocato, & procuratore, qui si per iustitiam, gratiam, uel caritatem eis opem prestant non incidunt

cidant in pœnas statuti, contra receptatores de quo per Nellâ in tracl. bânit. 3. p. 1. temp. n. 2. 7. *Clar. vbi supra* f. 326. à ter. nouissimè Guazz. in tra. ad defens. reor. in præfat. n. 21.

16 Et defensiones † receptatorum vide apud Calâ de mod. art. n. 867. cum seq.

17 An autem Baro † receptans publice in suis feudis bannitos puniatur, & qua pœna vide *Viscon. in conclus. incip. Baro la. 1. col. 1. Giurb. conf. 27 tot. Grav. in consil. prosequentes n. 1. Thor. in cõp. decif. ver. Baro exceptans. f. 64. Affl. in c. 1. §. si Iudex n. 1. de pac. tmen. Scaglion. rit. 46. n. 6.* Sed an Baro teneatur vassallum suum à Rege bannitum capere, & tradere Regi quod non. *Bal. in d. §. si Iudex & ibi Affl. n. 5. & in c. vñ. §. receptatores n. 1. p. co. tit. ne sit beccarius, & manigoldus sui subditi, & an idem fit in officiali Baronis vide Thor. in 2. p. compen. ver. remissio causa inquisitionis f. 597. qui subdit contrarium dispositum de iure Regni, vt per Rouit. in d. pragm. 1. de recep. malefact. n. 1. & alios per et c. cit. qui dicunt quod Barones receptantes eiufmodi personas, & vassallos contumaces, & bannitos possunt sua iurisdictione priuari Reg. de Curt. diuers. iur. feud. §. datur etiam n. 35. & vide Capibl. prag. 19. n. 35. & seq. de Baron. & de officiali conuersante cum bannitis vide *Casill. decif. 160. p. 2.**

18 Et an vniuersitas † de receptatione teneatur. *Foller. in prax. crim. in d. ver. banniant. n. 64. & quod vniuersitates ad persequi onem malefactorum teneatur Capibl. 19 vbi supra.* Et quid si semel tantum † quis receptauit vide *Penn. in l. 1. C. de desertor. Gail. lib. 2. obser. 10. D. de Pont. vbi supra n. 7. Petr. qui de prædictis non meminit ad decif. Gramm. 11. n. 7. nisi de Affl. in d. consil. patarenorum & de Capag. in c. licet n. 7. de receptat. vbi tenet quod licet ad denominandum aliquem ab actu sufficiat vnicus actus tamen ad denominandum ab effectu resultante ex actu plures requiruntur.*

In princ. ibi ¶ quasi quod ex receptatione idem crimen læsæ maiestatis incurrerit. ¶

20 Adde *Rot. Lucen. decif. 31. vbi occultans † delinquentem ne ad manus Iudicis perueniat pari pœna cum ipso delincente puniatur de quo videndum est tex. in l. 1. C. de bis, qui latro. quem declarat Menorb. de arb. d. cas. 348. n. 2. refert Viscon. in d. concl. receptare vide Foller. in dict. comitit. Patarenorum n. 20. & seq. quem cum alijs adducit D. Rouit. in rub. de receptat. n. 2. & vide omnino Baïard. ad Clar. d. quæst. po. n. 52. cñ alijs poss*

eum adden & inf. n. 1. optimè D. de Pont. d. §. 3. n. 10. & 11. & 12. vbi refert decif. R. Colatter. Consil. referente Marco Antonio de Ponte Nouar. d. collect. 198 n. 11.

21 Et de pœna † receptantis delinquentem in crimine læsæ Maiestatis vide *Clar. in §. legisæ Maiestatis n. 5. Nouar. vbi supra.*

22 Et de receptatoribus † hæreticorū quod grauissime puniuntur. *Mastrill. decif. 284. n. 4. apud quem vide lim. n. 25. & n. 26.* Et quomodo puniatur monens, vel receptans aliquem ne deprehendatur à curia ob aliquod delictum vide *Affl. d. consil. Patarenorum. Mastrill. sing. 137. & quod ad carceres reducat Rot. Lucen. decif. 90 vide Meno. de arbit. cas. 452. quorum meminit Petr. ad Gram. decif. 41. n. 5.*

23 Et quid si à statuto † contra receptatores fuerint duæ pœnæ imposite an omnibus affici debeant, vel vna *Giurb. conf. 25.*

N. 1. ibi ¶ in receptatione rebellis, qui dicitur hostis publicus de iure cõmuni est pœna deportationis. ¶

Adde quod huius vocabuli Rebellis significatione veniunt omnes Principi in obediencia ter late *Natt. conf. 580. in 18. & seq. & conf. 596. n. 6. nouissime Ambrosi. post hac omnia scripta vsus decif. 23. n. 12. & 13. & quod rebellis vt quis dicatur requiritur sententia Gail. lib. 1. obser. 17. n. 9. qui lib. 2. obser. 18. f. 348. ponit discrimen inter rebellem imperij*

24 & banniti, & quod rebellis † cum sit hostis publicus non modo non debet receptari, verum etiam potest impuni occidi, & postea declarari probat *Clar. in §. iniuria, & §. læsa maiestatis n. 17. f. 77. apud quem vide modernos adden. de rebelli Valenz in tra. stat. & belli p. 2. confid. 2. per tot. Ambrosi. vbi supra Mastrill. dec. 284. vbi an possit cõtrahe- re & quomodo & quando id crimē dicatur. committi Ricc. collect. 1466. & 2208. Baïard. & alij d. §. læsa maiestatis n. 31. & quis propriè dicatur rebellis late declarat *Ann. conf. 67. n. 9. 10. & 16. & seq. vol. 5. Valenz.**

25 vbi sup. & de pœna † receptatoris proditoris Regis quod sit deportatio restat *D. Rouit. d. rub. de receptor. n. 3. & qua pœna puniuntur hodie receptatores per Reg. Pragm. vide D. Regem de Pont. in d. tracl. de potest. prog. §. 3. n. 26. & inter alias quod do-*

26 mus † receptatorum destruantur nedum propria, sed communes cum alijs *Grand. de bel. exul. spec. 33. & 34. Petr. qui alios citat ad Gram. decif. 32. n. 5. & 71. n. 9. & de iure prædium in quo receptauerunt amittunt*

27 *Giurb. d. conf. 25. n. 2. Sed an receptans † clericum de huiusmodi delicto imputatum in-*

currat in eandem poenam, vide *Clar. §. laesa*
 28 *maiest. q. 36.* licet Clericus † non possit à
 Iudice Laico puniri, quando incidit in tale
 crimen, vt per *D. de Franch. decis. 691. vbi*
alios addo. Capibl. prag. 8. p. 3. nu. 46. de ba-
 29 *ron. & alios adducit Vifcon. in concl. cler. de*
crim. laes. maiest. † & per D. de Pont. decis. 9.
Ricc. collect. 72. collect. 1. 456. & in fi. 3062. &
 ante eos *Farin. quest. 8. n. 30.* quem adducit
 30 *Capibl. prag. 8. p. 3. nu. 46. de Baro. fol. 307.*
Clar. q. 36. §. fin. vers. qupro nunquid Clericus,
 31 *ratio est quia † non incidit Clericus in cri-*
mine laes. maiestatis temporalis, vt per Fa-
r in decis. 141. Boff. in tit. de crim. laesa maiest.
num. 86. Ricc. collect. 2062. D. Paulum Squil-
lante in tract. de Privilegiis Clericorum c. 7.
nu. 115. & alios per me adducti ad d. D. de
Franch. decis. 691. & vide Clar. in §. laesa ma-
iestatis, d. q. 36.

32 Sed quando hoc delictum † receptationis
 non cognoscatur à Baron. *Rou. prag. 1. n. 13.*
de recept. & prag. 2. nu. 15. Foll. in pra. crim.
ver. audiat excusatorias. n. 134. D. de Pont.
vbi supra n. 27. & seq. licet habeat amplissi-
ma privilegia, sed vide contra n. 48. nec Ba-
ronibus remittitur, D. de Franch. decis. 470.
Capibl. prag. 8. par. 2. n. 130.

N. 1. ibi ¶ semper præsuntur data
 scientia delicti receptati. ¶

Vt supra dictum est ver. verum, vt quis
 33 puniatur poenis † receptoris debet scire
 illum, quem recepat esse delinquentem, &
 per Filicum debet probari scientia, *Affl. in*
constit. patavenorum. Gram. dec. 99. Campag.
in cap. Reg. 110. n. 10. cum alijs adductis per
 34 *Vifcon. d. concl. receptate Giurb. d. conf. 28 Ba-*
iard. ad Clar. q. 90. an. 36. D. de Pont. vbi su-
pra n. 4. & 15. ratio est, quia † scientia non
præsuntur, vt ipse dixit ex Bertaz. conf. 66.
n. 1. vol. 1. & 71. n. 62. & 63. eo vol.

35 Sed an requiratur scientia † in contuma-
 ciae, seu bannito M. C. V. vide *D. de Pont vbi*
supra d. n. 15. vsq. ad n. 24. Masfrill. decis. 216.
n. 5. & seq.

N. 2. ibi ¶ sicut dicimus in rece-
 prante offendentem Cardinalem. ¶

36 Offendentes † Cardinalem incurrit in cri-
 mine laes. maiestatis. Idem est in offendente
 Episcopum, siue eius Vicarium, *Bologn. conf.*
75. Vuu. lib. 1. opin. 88. Clar. d. §. laesa maiesta-
tis n. 3. & ibi Baiard. n. 12. & vide Caball. re-
solverim 87. c. 1. de ini. iuri ante Vicariū
Generalem Ricc. collect. 1552. & quod occidens
 37 † Cardinalem, si est beneficiatus priuatur
 ipso iure beneficijs ex c. *sgliels de pen. in 6.*
Garz. de benef. p. 11 c. 10. n. 55. tit. 367.

N. 3. ibi ¶ non dici rebellem ante
 sententiam condemnatoriam. ¶

38 Quod in hoc delicto † laes. maiest. requira-
 tur sententia de delictorio est magis cōis opi-
 nio *Cesall. q. 123. Gabr. lib. 7. concl. 11. Baiard. in*
§. laes. maiest. n. 16. et 31. & 1010 vide Ricc. coll. 303
& 2208. et est tex. opt. in c. cl. 2. de h. p. in 6.
 39 Quz sententia † de claratoria prcedere,
 oportet maxime, vt confiscationi locus sit
Felin. in c. Rodulphus n. 31. & 41. de rescrip.
Paguer. dec. 90. multos cumulat Giurb. conf.
75. vbi n. 3. si sententia ista declaratoria re-
trotrahatur ad tēpus delicti. Et de retrotra-
ctione sententiz declaratoriz, quz requiritur
etiā si clausula sit ipso iure ipsoq. facta,
Tiraq. in l. si unquā, n. 104. Gonzal. ad reg. 8.
Cancel. glo. 65. n. 125. & seq. tit. de Garz. de benef.
de dicta sent. declarator. par. 11. c. decim de va-
catio. per prius. per tot. vbi de retrotract. sent
prēdic. multa notatu digni, & prae. reperies.

N. 3. ibi ¶ & licet quando secunda-
 rio læditur Regia Maiestas. ¶

40 An offendens † Regium Officinalem incidat
 in hoc crimen laes. maiestatis, *Novar. d. prag.*
11 n. 5. vide D. conf. de Anna. conf. 67. n. 2. vol.
1. Baiard. d. §. laesa maiest. n. 13. Ricc. collect. 2362.
 41 *Quid in Officialibus † Baronis, No-*
uar. vbi sup. n. 7. Vin. decis. 378. quem refert
Ricc. collect. 88. & de alijs Officialibus Clar.
d. §. laesa maiest. an. 4. & quid in occidente
consiliarij Principis non assilēt, sed mōsū
ad magistratū gerēdū Giurba. conf. 59. n. 81.

N. 4. ibi ¶ sicut dicimus in comit-
 tente crimen carceris priuati. ¶

42 Carceris priuati † pēna quādo quis incur-
 rat, & quibus probationibus possit ab il-
 la ex mēre, tradit *Calā de mod. articul. n. 821.*
 43 & 822. sed de pēna † priuati carceris de
 iure cōmuni, & de iure Regni, & quis in eā
 incidat *Baiard. ad Clar. q. 69. n. 10. & seq. Me-*
no. de arbitr. cas. 567. n. 2. & 3. Boff. de priuat.
 44 *carcer. Patres autē, & Dñi † qñ carcerādo*
filios, & seruos non incidant in illā, Capibl.
prag. 19 n. 6 de baron. Baiard. vbi sup. &
Carabb. sing. 190. incip. pater detinens, & de-
tinens Clericū inuitū in aliqua domo, qñ
incidat in ex cōmunicationē, est tex. in c. nupr.
de sen. exco. de quo Graff. decis. cas. conf. lib. 3.
p. 2. Ricc. collect. 2632. 7 p.

N. 5. ibi ¶ plura capita criminis laes. maiestatis. ¶

45 De pluribus † capitibz huius criminis, la-
 tē *Farin. 5. vol. q. 112. per o. fto inspec. & q.*
113 per o. inspect. & 115 per 3. inspect. &
116 per 4. inspect. post D. per eum cumulat.

N. 5. ibi ¶

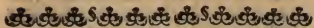

N. 5. ibi ¶ dicitur improprie crimen. ¶

Crimen læsæ maiestatis † quando dicatur proprie committi Rouis. pragm. 5. de abolit. nu. 20. Confil. de Anna conf. 6. vol. 1.

Et in quos id crimen læsæ maiestatis committatur late declarat Giurb. d. conf. 59. d. n. 69. vsq. ad nu. 89.

Joseph Mele.

SUMMARIVM.

1. Hæres infra trimēstre tempus datum ad cōficiendum inuentarium non poterit à creditoribus conueniri, nec à legatarijs. Idem durante cōfessione inuentarij, quod à tutoribus cōficiatur nu. 2. & quid si inuentarium perficiatur ante trimēstre, an statim conueniri possit à creditoribus.
3. Tutor antequam inuentarium compleat poterit explere ea, quæ dilationem non recipiunt, & sunt pupil vitilia.
4. Inuentarij tempus ad hæredē cōficiendū est trimēstre, & quando incipiat, & finiat.
5. Hæres se immiscens in hereditate sine protectione de cōficiendo inuentarium, an possit infra tempus nihilominus inuentarium cōficere, & quid si extra tempus cōfecit, n. 6.
7. Hæres à quibus debet cauere in cōfessione inuentarij.
8. Hæres non debet citare per edictum, & per citationem generalem creditores certos, & de quibus facili certificari potuit.
9. Tutor an gaudebit trimēstri tempore ad cōficiendum inuentarium.
10. Hæres in quib. casib. non gaudebit trimēstri tēpore, an poterit ante illud conueniri, et 11.

AD DECIS. LXXVI.

H Vius decif. meminit Viscon. in addit. ad D. de Franch. decif. 352. & nouiss. Tbor. in 2. p. Compend. decif. reg. ver. Hæres infra, cui adde dicta per Rice. collect. 463. vbi id quod dicit Author hic n. 1. quod hæres † infra tempus datum ad cōficiendum inuentarium non potest à creditoribus, vel legatarijs conueniri, limitat multis modis, vt ibi per eum ad exornationem huius §. donec, de cuius intellectu. agit Author inter quas no. illam quod si hæres ante lapsum, trium mensium compleuit inuentarij statim poterit à creditoribus conueniri nō expectato fine totius trimēstris, Cepoll. caut. 223. Monti. de inuent. nu. 6. Pbanu. de inuentar. p. 4. nu. 16. sequitur D. Roui. pragm. 26. de feud. num. 18. idem est quando conuenitur à

pauperibus, & à pia causa ad quod multos cumulat Giurb. decif. 14. nu. 46. alias lim. ponit Pbanut. in d. tract. de inuent. d. p. 4. per tot.

2. Idem etiam est in cōfectione † inuentarij ad quod tutor. de iure tenetur, ante cuius cōfectionem, nec conuenire, nec cōueniri poterit pupillus, ac tutor. Corn. conf. 207. nu. 4. lib. 4.

3. Bene verū est, quod tutor † poterit explere ea, quæ dilationem non recipiunt, & quæ vitilia sunt, vt explicat Altimō. prax. ius. p. 1. ver. vel acceptans sollempnia nu. 15.

N. 5. ibi ¶ velle gaudere dilatione trimēstre. ¶

4. Inuentarij † tempus cōficiendū ab hærede à S. C. iudicatum est trium mensium, vt testatur Author hic, de quo vidēdus est Maggo. decif. Lucen. 40. nu. 3. Crass. §. inuentarium. qV rill. ad Aff. decif. 66. alios adducit Viscon. in concl. incip. hæres, vbi quando incipiat, & finiat id tempus, & quod incipiat à die aditæ hæreditatis non autem delatæ Bero. q. 67. Gui. pap. dec. 571. Pbanut. de inuē. loc. cit. quorū meminit Amen. ad d. C. de Franch. 229. n. 10. vbi etiā quod minor restituitur ad cōficiendum inuentarium.

Et apud eundē Viscon. habes, etiā an hæres † se immiscens in hereditate sine protectione de cōficiendo inuentarium possit nihilominus inuentariū cōficere dūmodo illud infra tempus legitimum prædictū faciat quod sic Burs. conf. 96. n. 4. vbi de cōi Ludō. comm. concl. cōclus. 16 cit. per Viscon. ibi verū si illud † post tempus fecit non valet D. de pont. conf. 33. nu. 8.

7. Cauet autem hæres † cōficiens inuentariū ab illis quatuor defectib. qui nouiss. enu merantur per Tbor. in 2. p. Comp. dec. Reg. in ver. inuē. tariū cl. 1. fo. 304. & præsertim, quod nō † citet per proclama certos creditores, ac illos de quibus facile certificari pōt pro quibus non sufficit generalis citatio, alias n. tenebitur de proprio, vt magis latè per eundem Tbor. in d. 2. p. compen. ver. Hæres si non citauit fo. 258.

9. An autem gaudebit tutor † trimēstri dilatione, qua gaudet hæres ad cōficiendū inuentariū, quod non, quia tutor statim tenetur inuentarium facere non expectato tempore prædicto, vt per Consiliar. Pascal. in tract. de vi patr. pot. p. c. n.

N. 6. ibi ¶ sed prædict. opin. & decif. tex. in d. S. donec nō admittit, & limitant D. in impēsa funerū in relictis pijs & alimētis, & vsurarum restitutione. ¶

de hoc ultimo casu, & de alijs vide *Marcell. Calā de mod. art. à n. 1012. & ſque ad n. 1011.* vide de relictis pijs quod in illis non prodeſt exceptio favore piz cauſa *Main. decif. 51 lib. 3. Tiraq. de priu. pia ca. priu. 24. Phanu. in trācl. de inuent. p. 4. n. 8. Giurb. d. decif. 4. n. 46.* De funeris autē impenſa vide omnino *Phanut. d. p. 4. n. 6.* & de alimentis eundem ibi n. 8. qui in d. 4. p. & *Giurb. vbi. ſ. alias ſim. adducit* quas per te videre poteris.

N. 7. ibi ¶ idem ſi hæres conueniatur rei vendicatione. ¶

21 Adde ¶ *D. de Franeb. d. decif. 352.* cuius meminit *Ricc. d. collect. 463. in 1. ſim. tu videas Phan. d. p. 4. n. 3.*

Ioſeph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Reſignatarius beneficij Eccleſiaſtici, cui ſuit facta reſignatio retentis fruſtibus per reſignatē eius vitā durāte an quaſierit poſſeſſionem beneficij reſignanti.
- 2 Beneficium non vacat per obitum reſignatarij decedentis ante verificationem litterarum in forma dignum, reſertur decif.
- 3 Reſignatio eſt duplex ſimplex, & conditionalis.
- 4 Reſignatio conditionalis nō ſit coram ordinario quia eſſet ſimoniaca.
- 5 Reſignatio etiam ex cauſa permutationis publicari debet iuxta bullā Greg. XIII. & intra, quā tempora. n. 6.
- 7 Vacatio ob publicationes non factas cuius ſit efficacia.
- 8 Beneficium multis modis vacare poteſt.
- 9 Reſignatione beneficij amittitur tit & poſſ & proprietas. Item fruſtus n. 10. quos ſi percipit reſignās tenetur reſtituere n. 11. quā an procedant in reſignatione conditionali & in forma dignum. n. 12.
- 13 Reſignatarius nō tenetur recitare officium, ſed officium paruum, quod an procedat ſolum in clerico, vel in laico. n. 14.
- 15 Penſionarij ad quā onera tenentur.
- 16 Poſſeſſio an poſſit capi ex ſola ſuppoſitione, & ſignatura.
- 17 Vnicus actus ſufficit in poſſeſſorio etiam in iuriſdictionalibus.
Et quando ſciat vniuerſalē conſenſum, & quando requiratur binus actus. n. 18.

19 Vnicus actus quando ſufficiat ad denominandum aliquem.

AD DECIS. LXXVII.

- 1 **S**Vper punſto principali huius decif. An Reſignatarius ¶ beneficij Eccleſ. cui ſuit taſa reſignatio retentis fruſtibus p Reſignatē eius vitā durāte quaſierit poſſeſſionē beneficij reſignati vide tradita per *Garſ. in trācl. de benef. 2. p. c. 1. n. 129. cū multis ſeq. & vide decif. relatā p elidit Garſ. in addit. ad d. c. 1. ad n. 147. & 148. fol.*
- 2 18. in vna *Burgen. de annō 1602.* vbi ſuit de terminatum ¶ quod beneficium non vacat per obitum reſignatarij decedentis ante verificationem litterarum in forma dignū, & antequam ſit ei plenē ius quaſitum in beneficium cū a reſignante in beneficium alterius non ſit abdicatum ius antequam ſit perfecte acquiſitū reſignatorio, & quod ſic nō ſeruat locus immiſſioni in poſſeſſionem beneficij impetrati per obitum reſignatarij vigore breuiſ cum beneficium eſſet plenū. Vide aliqua per *Gonzal. ad reg. 8. can. cell. glo. 15. n. 55. & per Gratian. diſcep. for. c. 117. à n. 34.*

- In prin. ibi ¶ reſignauit in manibus Pontificis in commodum, & fauorē. ¶
- 3 Adde pro Tyronibus quod Reſignatio ¶ eſt duplex ſimplex quæ ſit in manibus ordinarij, & conditionalis, quæ ſic in fauorem alterius, vt hæc de qua in præſenti decif. de quib. reſignationibus latiffimē per *Parif. olim noſtrum Epife. in trācl. de reſig. benef. lib. 1. q. 2. Gonzal. ad d. reg. 8. glo. 14.*
- 4 Et hæc conditionalis ¶ non poteſt corā ordinario fieri quia eſſet ſimoniaca vt poſt glo. in ver. *dimittere in c. ex parte 12. de offit. deleg. Caputaq. decif. 192. n. 2. p. 2. Gomez in reg. de trienn. q. 16. n. 3. ver. poſtremo, & alij quos enumerat Gonzal. d. glo. 14. n. 21. & habetur hic in verſ. 4. quia quamuis in ſin.*

- N. 1. ibi ¶ quod ſi reſignans beneficium, & intra ſex Menſes in Curia Romana ſi ibi facta eſt reſignatio, & ſi extra curiam intra menſem reſignationem non publicauerit. ¶
- 5 Adde quod Reſignatio ¶ etiā cauſa permutationis publicari debet iuxta bullam, & perpetuam conſtit. Greg. XIII. quæ eſt in bullario in ord. 87. *Parif. in d. trācl. de reſig. benef. lib. 1. in præſat. n. 5. Quarant. in ſum. bullar. ver. beneficiorum reſignatorum publicationem Garſ. in d. trācl. benef. 1. p. c. 3.*

de publ. resignation. vbi de tempore infra quod facienda est resignatio, in quo loco, & quo modo n. 273. & 274. 290. 291. 292. cum multis seq. vsq. ad nu. 301. vbi ad saturitatem de materia publicationis resignationis iux. d. *Constit. Greg. XIII.* circa quam videndus est etiam *Ricc. collect.* 468. & 627. vbi multas ampliaciones, & lim. materiam amplectentes repetes, quæ publicatio tamen omnino facienda intra tempora per d. *Constit.* præstituta alias ipso iure vacat beneficium *Flam. Paris. d. lib. 11. per tot. Gonz. ad d. reg. 8. glo. 15. nu. 85. qui nu. seq.*

7 Subiungit quod hæc vacatio t est tanta efficaciz, & ita fortis, & potens, vt quāvis reliquæ omnes vacaciones comprehendantur sub clausula, vel alio quouis modo per decisiones per ipsam relatas, & *Paris. vñ d. tract. lib. 8. q. 7. nu. 127.* tamen vacatio ista ob non factam resignationis publicationem non cōprehenditur sub quibuscunq. clausulis amplissimis nisi specialiter exprimatur.

N. 1. ibi ¶ beneficium non dicitur vacare per resignationem, sed per obitum. ¶

8 Beneficium multis modis t vacare potest de quibus per *Vison. in concl. incip. Beneficium. Gonz. d. gl. 15.* sed magis accurate per *Garz. in d. tract. 2. tom. in 11. p. per tot. per 10. capita.*

N. 9. ibi ¶ & resignatio fuit acceptata censetur cecidisse à possessione tituli. ¶

9 Per resignationem t beneficii quod amittatur titulus, & possessio multis decisionibus Rotalibus cōprobat *Ricc. collect.* 2478. vbi latè prosequitur materiam per *Ampliat. & lim.* & in qua resignatione intelligendū, *Idem collect.* 1603. ver. & inter vtrang; & quod per resignationem amittatur possessio, & proprietates *Gratia. qui multos cumulat dec. 189. nu. 10.*

Et quoad fructus à quo tempore resignans t desinat lucrari *Paris. d. tra. lib. 1. q. 6. à nu. 10 & in tra. de confid. q. 127. nu. 129. Barbo. in l. diuortio 2. p. num. 45. fol. ma. Ceuall. cō cōtra com. q. 561. n. 38 Garz. d. tra. 2. p. c. 1. nu. 125. qui nu. seq. firmat omisiss pluribus opin. per præcia. D.* relatis quod admiffa resignatione per superiorem statim resignans amittit fructus *Gratia d. dec. 189. n. 11.*

11 & si percipiat t tenebitur successori restituere, & hoc quia per resignationem omne ius in beneficio competens amittitur *Sarmien reg. de publ. q. 7. nu. 2. Cassad. decis. 4. de res. spol. Garz. d. p. 12. c. 3. in prin.*

12 Et an prædicta procedant t in resignatione condicionali, & ad fauorem in forma dignum, vide ad Saturitatem *Garz. d. p. 1. c. 1 à nu. 129.*

N. 10. ibi ¶ sed dicere quod pensionarius teneatur recitare officium. ¶

13 Quod pensionarius t non teneatur recitare diuinum officium, *Paris. d. tra. de resig. lib. 2. q. 15. num. 18. multos cumulat Garz. in d. tract. p. 1. c. 5. num. 66. Gonz. ad d. reg. 8. glo. 5. §. 5. num. 1. l. qui nu. seq. ex Constit. Pij V.* firmant pensionariū teneri ad officium parvū B. Maria; alias teneri ad restitutionem fructuum, ad quod probandum, & *Constit. prædictam vsu receptam in Clericis multos cumulat Garz. ibi, qui de d. Constit. meminit etiā 3. p. c. 1. nu. 5. & D. Paulus Squillante in tra. de Priuilegijs Clericorum c. 5. nu. 51.*

14 Sed an d. *Constit. Pij V.* t quæ loquitur in Clerico percipiente pensionem procedat in seculari, quod non *Garz. ibi n. 68.*

N. 13. ibi ¶ pensionarius tenetur soluere charitativum subsidium. ¶

15 Adde *Garz. t post multos per eum cumula. in d. tra. benef. p. 1. c. 1 num. 171. fo. 35 & seq.* vbi abunde ad quæ onera teneatur pensionarius, & *Ricc. omnino vident. collect. 2321. ver. nota quarto.*

N. 16. ibi ¶ per solam signaturam potest capi possessio. ¶

16 An ex sola suppositione t seu signaturæ possit capi possessio vide omnino *Garz. post alios per eum cit. in d. tra. benef. p. 4. c. 2. n. 46. & seq. fo. 226.* Sed an sola signatura reddat gratiam perfectam vide eundem *Garz. d. c. 2. à n. 20.* quod sic, maxime si habet clausulam, quod sola signatura sufficiat, & fidem faciat in iudicio, & extra, regula quacūq; nõ obstante prout ego vidi observari per *Cellariam*, & producta supplicatione cum eiusmodi clausula expedita in personam D. Iulij Primicerij pro cātoratu terræ Terlitij fuit dubitatum si dicta gratia erat perfecta & si opus erat expeditione litterarum, nā ob non expeditionem litterarum alter, qui obtinuerat d. Cantoratum asserendo vacare certo modo dicebat illum intrusum, & fuit d. etum, quod dicta gratia erat perfecta per D. Ioannem Donatum Iannonium Alium Generalem Vicarium Bitōtorum Illustrissimi D. E. Carafæ virum, doctriam, & prudentiam eminentissimum, cui dicta causa fuit à S. Sede delegata ex allatis per *Garz. loco cit. presertim num. 26. & 31.* Sed quid mortuo P. P. nondum Bullis expeditis, an gratia

gratia valeat *Petr. ad Grav. decis. 46. nu. 3.*

N. 19. ibi ¶ hæc .n. quasi possessio in benefitialibus, & spiritualibus per vnicum actum acquiritur. ¶

17 Quod in possessorio † sufficiat vnicus actus vnde vnica collatio, quæ effectum habuit constituat aliquem in quasi possessione cōferendi *Rebuff in Consist. Francia tit. de mat. poss. præfat. nu. 188. And. in c. 1. col. fin. num. 12. de controuers. feud. apud pac. term. Anna sing. 16.* vbi quod per vnicam perceptionē quis constituitur possessor annuz perceptionis *Guid. pap. sing. 980. ver. ad acquirendā possessionem, alios allegat Consil. de Anna. cōf. 80. vol. 1. nu. 13. & seq. vbi nu. 15.* idem dicit in possessorio manutentionis lite pendente, quod sufficit vnicus actus, & quidē vltimus

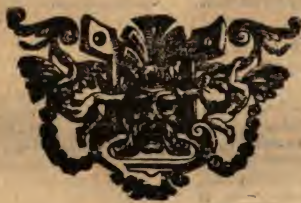
inspicitur, per *tex. in l. item Mela §. sed si alimenta ff. de alim. & cib. legat. Anna alleg. 131. nu. 1. & sing. 584.*

Et quod per vnicum actum queritur ius possessionis etiam in iurisdictionalibus *Lanar. cons. 32. nisi esset actus violentus Capibl. prag. 14. de Baro. nu. 32. & nouissimè Apicella post hac scripta visus alleg. 8. num. 33. vbi declarat, & ante nu. 16.*

18 Et de vnico actū quando faciat vniuersalem consensum, & quādo requiratur binus actus *Mauriti. Apicell alleg. 13. postulatam. paup. nu. 16. & 17* hodie visus, Et q. vnicus 19 actus † non sufficiat ad denominandum alit̃ quem ab effectu resul tante ab actū, sed plures; licet vnicus actus sufficiat ad denominandum aliquem ab actū, vt homicida adulter, &c. vide *Petr. ad decis. Gram. 11. nu. 6.*

D. O. M.

Assumptæ Virgini, laus Honor. & Gloria.

ADDITIONES PLENISSIMAE.

scilicet

ANNOTATIONES ANALYTICAE.

Ad secundam Partem Decis. S. R. C.
Regij Consiliarij:

NICOLAI ANTONII
GIZZARELLI.

AVTHORE

IOSEPHO MELE BITONTINO
I. C. CELEBERRIMO;

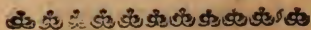

NEAPOLI, Apud Vincentium de Francho. M, DC, XXXI.

SVPERIORVM PERMISSV.

SVMMARIVM.

- 1 Decisio ista continet idem quod decis. 570. D. de Franch.
- 2 Iudex in criminalibus non potest condemnare nisi reus legitime conuictus. vel confessus fuerit.
- 3 Appellatio confessi vel conuicti quando admittenda remittitur de differentia in hac de iure canon. & civili. n. 4. & quid si summus in minore confesso, & conuicto ibid.
- 5 Conuictus tantum an admittatur ad appellandum. & quid in crimine falsa moneta. n. 6.
- 7 Continuare quot modis quis dicatur.
- 8 Conuictus per testes domesticos de homicidio domini commisso in fratrem, & non confessus non fuit per S.C. condemnatus sed dictum quod torqueretur affertur decis. D. de Franch.
- 9 Conuictus an dicatur inquisitus si testes sint minores, & delictum sit atroc.
- 10 Conuinci quomodo possit testis.
- 11 Conuictus testis potest torqueri sed illi non est danda copia inditiurum ne se feci destruat intentio.
- 12 Confessus tantum an appellat.
- 13 In confessum nulla sunt partes Iudicis nisi in condemnando. etiam ex inordinato, & inualido processu, intellige in confessione absque qualitate. n. 14.
- 15 Quid in confessione nullis precedentibus legitimis inditijs ratificata, & tortus fuisset de mandato Regis, & effemus in atrocissimis. n. 16.
- 17 Quid de confessione facta coram Iudice in competenti.
- 18 Quid de confessione facta coram Iudice, & recepta per scribam cui interdictum erat officium scriba exercere.
- 19 Quid de confessione facta sub spe immunitatis à Iudice.
- 20 Appellatio admittitur in criminalibus exceptis aliquibus criminibus, & quando admittitur an si fuerint plures condemnati, & unus ex pluribus appellauerit appellatio prosit omnibus, & tit. (si unus ex pluribus) procedat in criminalibus.
- 21 In atrocissimis opus est exemplo & celeritate, & quomodo intelligendum n. 22.
- 23 Contra insignes latrones disrobatores stratarum per Commissarios Campanie, & R. Provin. Audientias proceditur leuato velo, admodum belli, manuque militari, & quid importent ista verba.
- 24 Princeps an possit ordinem iudicium tol-

lere.

- 25 Princeps an possit mandare ut non subsistentibus inditijs homo bona vita torquatur.
- 26 Tortura quando vigore prebeminentia M. C.V. possit inferri ex processu informatiuo, & à quibus.
- 27 Socij criminis dictum regulariter non facit nisi inditium ad inquirendum, nisi adsint alia adminicula, & quando faciat inditium ad torturam, & quando ad inquirendum, n. 29.
- 28 Socij criminis dislo flatur in occultis maxime quando est in tortura, & plures essent.
- 30 Socij criminis confitentes de nominato etiam si essent plures non valebunt tantum quantum dictum unius testis.
- 31 Socij criminis dicti nihil operatur contra huiusmodi bona fama etiam in criminibus exceptis, & 32. sed faciet inditium ad inquirendum n. 33.
- 34 Sociorum trium confessio quid operetur, & quid iure communi. n. 36.
- 35 Confessione duorum proscriptorum etiam deponit de diuersis actibus in tortura contra receptatores flatur ex dispositione R. Prag.
- 37 Socius criminis quando de sociis possit interrogari.
- 38 Socius criminis latro potest interrogari de socio. quod an procedat in simplici fure.
- 39 Socij criminis confitentes seruata forma R. Pragm. debent repeti citato nominato, alias non probarent, & ex hoc defecit nonnulli euaserunt furcas.
- 40 Sociorum criminis, & sociorum in crimine discrimen.
- 41 Socius criminis qui delicti indulgentiam obtinuit ne possit torqueri an eius dictum faciat inditium.
- 42 Socij criminis dictum ualeat in crimine laesa maiestatis, & favore fidei.
- 43 Socij criminis dictum ut faciat inditium multa requiruntur.
- 44 Fur committens furtum cum scalis de nocte qua pena puniatur?

AD DECIS. LXXVIII.

- 1 **H**aec decisio uidetur continere. Idem quod decis. 570. D. de Franch. qui uti Preses S.C. interuenit in hac decis. cum Authore, & aliis ut ipsemet testatur inf. n. 5. Pro qua premittit quod Iudex in criminalibus nullatenus condemnare potest nisi reus legitime conuictus, uel confessus fuerit. *tex. est in c. nos in quemq; & c. prohibetur. l. 1. q. 1. probatur in l. 1. c. de confess. lege raptos c. de epis.* & in
- 2

& Cler. in l. qui sententiam C. de pen. Marf.
 conf. 28. Clar. q. 66. Follet. qui multa iura ad
 id probandum adducit in pragmat. sub tit. de
 Sodom. num. 21. ubi quis dicatur conuictus.
 Et demum in ea tractatur de non admittenda
 6 appellatione confessi, & conuicti vide
 Ricc. Collect. 621. & 947. Carrabb. sing. 10. in
 sup. appellatio l. affr. decif. 450. Clarum & fin.
 q. 94. per tot. Boff. tit. de appellatio. Gram. de
 cif. 28. num. 29. optime Follet. in pragmat. crim.
 ver. penis debitis feriantur num. 6. Borrell. in
 Summa. decif. tit. de appellatio. num. 399. 400.
 & seq. D. de Franch. decif. 556. & quz ibi ad-
 didi, quibus adde, quod est & differentia in-
 ter ius cano. & ius ciuile, nam de iur. cano.
 Confessus trimen tantum appellat. cum
 specialis & porro de appellatio. Secus de iure
 ciuili. Quia oportet etiam, quod sit conui-
 ctus l. obseruare, ubi Glo. & Azo. C. quor. ap-
 pell. non recip. Detian. in tract. crim. lib. 2. tit.
 Ius cano. in quo differ. a ciu. cap. 2. 2. num. 24.
 lo Miliaus pragmat. crim. tra. de pen. martis §.
 quantum autem num. 18. & quid si minor
 fuit confessus, & conuictus, an possit ad
 mortem condemnari, quod non Masfrill. de-
 cif. 161. num. 12. Quid de conuicto tantum,
 5 an possit & appellare, quod sic Monal. decif.
 69. Quod limita non procedere & in crimi-
 nez falsz monetz ex dispositione R. Nouell.
 Pragmat. adit. per Emin. Card. Zapatt. contra
 monetarios. Et in crimine Sodomie, quod le-
 gisimis probationib. debet Sodomita con-
 uinci, vide R. Pragmat. Ducis Alcalaen. sub
 tit. de Sodom. ibi, aut legitimis probationib.
 conuictus fuerit, & ibi Fuller. Et quot mo-
 dis & quis dicitur conuinci Luc. de penn. in l.
 fuisse vers. fin. C. de decurio. lib. 10. Boff. in tit.
 de conuict. num. 5. Mascard. de probat. concl.
 8 496. Et de conuicto & per tres testes dome-
 sticos, de homicidio commisso domi in fra-
 trem, & non confessio, quod non fuit con-
 demnatus, sed per S. C. dictu, quod torque-
 retur adest decisio D. de Franch. 538. Et quid
 9 si testes & qui conuincunt inquitum sint
 minores, & delictum sit atrox, vt delictum
 assassini, Sodomie, & fin. vide supra cit. conf.
 Marf. 28. Tbor. in comp. decif. Reg. in 2. p. in
 ver. conuictus f. 110. Et quoniam non modo
 inquisitus conuincitur, sed etiam, & testis,
 10 quomodo & testis conuincatur dic, quod
 testis potest conuinci etiam per testem vni-
 cum digniorem Boff. ubi supra n. 10. Clar. in
 §. falsum vers. conuincitur. Bar. in l. vnus §.
 11 iudex, ff. de questio. Quo casu & torqueri po-
 test, & illi non est danda copia inditorum,
 ne scilicet destruat intentio Boff. ubi sup. n.
 39. Carrabb. in tract. de probem. M. C. V. n. 14.
 Clar. q. 2. vers. torquentur etiam testes.

12 Quid de confessio tantum & aduindus est
 Ricc. collect. 1774. Clar. d. q. 94. ubi quod non
 appellat, sed est condemnandus d. l. qui sen-
 13 tentiam, quia & in confessio nulla iunt par-
 tes iudicis nisi in condemnando, etiam ex
 inordinato processu, inualido, & nullo l. inno.
 in cap. quales, & quando el. de accusat. cum
 reliquis, & umulatis per Barz. dec. Bonon. 141
 14 Quz procedunt & in confessione, absque
 qualitate vide D. de Franch. d. dec. 556. Barz.
 d. decif. 141. num. 17. plen. Viscon. qui alios
 cumulat in concl. qua incip. Confessio deli-
 cti facta per delinquentem fol. 39. Et quod
 15 de confessione & nullis precedentibus legi-
 timis inditijs, tormentorum metu, & terro-
 re facta, & extorta etiam rata habita, qui
 confitendi non pradiudicat Glo. in l. pen. &
 ibi Barff. de questio. Innumeros cumulat Pa-
 scal. in tract. de vir. patr. pot. p. 3. cap. 1. num.
 8. & seq. Follet. ubi sup. num. 19. Batan. reg.
 43. incip. confessio delicti 1. tom. regul. fol. 280.
 16 Ricc. omnino viden. collect. 2724. 7p. Qui &
 ampliat etiam si sit milies ratificata, & iu-
 rata, etiam si superuenerint ex post facto
 inditia, vt ex Cassil. decif. 1799. p. 2. loquendo
 in casu nostro etiam si fuisset tortus autho-
 ritate Regis, & essemus in atrocissimis, &
 exceptis criminibus, & in crimine falsz ma-
 iestatis quicquid in contrarium dicat Gra-
 mat. decif. 74. Contra quam extare magis
 communem opin. testatur, & vide ad pra-
 dicta eundem Ricc. d. 7. p. collect. 1602 in fin.
 ad quod etiam vide Carrabb. sing. 245. in-
 cip. tortura.
 17 Quid de confessione & facta coram Iudi-
 ce in competenti, de qua confessione, tam
 in ciuilibus, quam in criminalibus vide om-
 nino Gallupp. in recen. pragmat. S. C. p. 2. cap. 20.
 num. 36. fol. 180. Batan. ubi sup. Et quid de
 18 confessione & facta coram Iudice, & rece-
 pta per scribam, cui interdictum erat offi-
 tium scribz exercere an noceat confitentis,
 ita quod ex ea condemnari possit, quod non,
 & ita decifum refert per M. C. V. Nouar.
 lib. 1. q. Foren. q. 89. & refert etiam Tbor. in
 2. p. Comp. decif. Reg. ver. confessio facta f. 98.
 19 Et de confessione facta & sub spe immunita-
 tis a Iudice an sufficiat ad condemnandum.
 Viu. com. opin. 415. Farin. 3. tom. q. 81. a num.
 276. Et quia appellatio admittitur in crimi-
 nalibus praterquam in casibus exceptis
 enumeratis per Misung. cent. 4. obs. 41.

An in casu, quo admittitur appellatio in
 20 criminalibus, si fuerint plures & condem-
 nati, & vnus ex pluribus appellauerit, appel-
 latio profit omnibus, & tit. C. si vnus ex plu-
 ribus appell. locum habeat in criminalibus.
 Thesaur. lun. ad dec. sui Genitoris 135. quod
 sic

fic *D. de Franc. dec. 658. Visc. in vcl. qua incip. appellatio ab vno ex condénatis interposita fo. 9. & in ciuilibus vide Ricc. qui dec. cumulat. p. collect. 2733. & omnino Cartar. decis. exeq. Genua 65.*

N. 2. ibi ¶ quia in atrocissimis opus est exemplo, & celeritate. ¶

- Acerte quia licet verum sit id quod dicit
 21 noster Author, q. in atrocissimis t. opus est exemplo, vt in *l. C. ad l. Iul. rep. c. alijs cumulat. per Gail. lib. 1. de pace publ. n. 19. fo. 277.* & etiā celeritate, vt hic, vnde in his delictis proceditur per horas, vt per *D. de Pöt. de potest. Proreg. tit. de delegatio. caus. n. 1. c. 2. fo. 534 ad seq. cap. Reg. quod incip. si cū secleratis rub. de prehem. M. C. V. tamē id intelli-*
 22 gendū, vt t. semper etiam in atrocissimis, & exceptuatis procedi habeat secundū ius, & existentib. legitimis inditijs etiam si procederetur cū prahementia M. C. & mādaret Princeps, & procedendū esset contra inquisitos de crimine lese maiestatis contra maleficos insignes latrones, & valde diffamatos *D. Reg. de Pöt. ubi sup. Ifern in cōstit. Reg. Prosequetes de pugna tublata, Affi. dec. 391. & in cōstit. si dāna clandestina col. 13. vers. aduerte n. 31. Grā. cōf. 64. Ann. alleg. 74. n. 11 Masull. ad Cap. dec. 47. n. 11 D. de Frāc. dec. 700. Marā. cōf. 35. n. 1. Gramat. vot. 30. nu. 23. late Carrabb. ubi sup. a num. 43.*

N. 3. ibi ¶ ordo est ordinem non seruare. ¶

- 23 Adde q. t. contra illos delinquentes quia atrocissima cōmīctūt delicta, & contra insignes latrones, & distobatores fratarum p cōmīstarios cāpāne per Regias Prouintiales Audientias ex potestate cōcessa ab Excell. Regni Protege eiusq. Collaterali Conf. leuato velo, ad modū belli, & manu militari, q. verba qd importāt nēpe (leuato velo vide *tex. in l. de subuerfis C. de naufr. lib. 17. Marā. in prax. p. 6. vers. inquisition. 146. & de illis verbis (ad modū belli, & manu militari) Io. Grād. in trac. de bell. exul. ferē p tot. quorū meminit Visc. in cōcl. incip. furtum 4. col.*
 24 Sed an Princeps t. possit ordinē iuditiariū tollere *Verall. dec. 250. Ric. collect. 1108. verū*
 25 q. Princeps t. nō possit mādare, vt nō subfistentibus iuditijs homo bonę vitę torqueatur, *Grā. vot. 32. n. 6. et 18. Carrab. d. sing. 245 circa fi. vbi qd ipse circa id sētiat, vbi et habes qn t. possit vigore phēmentie M. C. V. procedi ad torturā ex pcessu informati- uo, & quomodo a quib. iudicib. & ordinarijs, & qn Princeps t. facit huiusmodi comi-*

missiones contra tales delinquentes quando censetur excitare iudicem ordinariū, & quando creare delegatū vide *R. Prag. editam per Excell. Com. de Lemos.*

N. 4. ibi ¶ erat conuictus ex depositionibus quatuor sociorum. ¶

- 26 Regulariter dictū t. socij criminis nō facit nisi inditiū ad inquirendū *Macersten. lib. 3. resol. 7. n. 2. nisi adfinc alia adminicula, quia tunc deuenitur ad torturā, vt p D. de Frāc. dec. 577. ubi dixi in prin. quib. adde, q. etiam*
 28 in occultis t. statur dicto socij criminis *Grā. vot. 2. n. 6. & maxime qn est in tortura, qn enim veritas aliter haberi nō pōt, socij criminis, dicuntur idonei, & integri Det. in c. tertio loco n. ult. de probat. vbi de cōmuni testatur, & cōf. 342. & tanto magis si plures essent cōfessiones sociorū D. de Pöt. in tra. de pot. proreg. tit. de diuers. prouis. fier. solit. §. 4. n. 43. cū seq. fo. 30. vt aut scias quādo dictū*
 29 t. socij criminis faciat inditiū ad inquirendū, & quādo faciat inditiū ad torturā consulas *Arno. soliloq. 69. & 64. quæ ibi addita, & notata, q. Arno. ibi loquitur cōtra Clar. q. 21. vers. sed pone D. de Pöt. cōf. 56. n. 6. & seq. vol. 4 Vin. dec. 216. Boer. dec. 319. nu. 1. Viallob. cōm. opin. ver. cōfessio socij Ascia. de term. 156. n. 5. & 10. Verum aduerte ad id quod dicit*
 30 *Gram. ubi sup. quod etiam si essent t. plures socij criminis cōfidentes de nominato non valebunt tantum quantū dictū vnus testis,*
 31 ideo cōtra t. hominē bonæ famæ nominatio nihil operatur, vt annuit *Author inf. nu. 8. Bal. et Imo. in c. si qui de testib. Gravi. cōf. crim. 35. nu. 4. Meno de arbit. cas. 454. n. 54. Nig in cil. c. frequē. & effrenata n. 55. qui idē*
 32 testatur t. in criminibus exceptis, bene tamen cōtra illū nominatio t. faciet inditiū ad inquirendū, vt per *Arno. differē. 69. fo. 221. Carrabb. sing. 225. incip. socij.*
 34 Sed quod attinet ad confessionē t. pluriū sociorū criminis de qua hic, & maxime qn sunt tres vide *Campag. in d. c. frequē. D. Ro. uit. sup. prag. 5. de recept. male fact. n. 8 fo. 548 in vlt. impress. vbi meminit de dec. sup. cit. D. de Frāc. 540 quæ loquitur de dicta cōfessione, cuius etiam meminit Ricc. d. collec. 280. Nouar. collect. 201. qui multa concernentia ad materiā cumulat, & alia reperies apud D. Rouit in pragm. 1. de perisq. malef. num. 9. & seq. & apud Palscal. in tr. Et de vir. patr. potest. p. 4 c. 2. nu. 41. fo. 461. Folier. in pract. crim. 1. p. 2. p. vers. & si consitebuntur nu. 109. & nouissime omnium Visc. con. qui latē materiā prosequitur, & complectitur omnia in duabus conclusion. altera, quæ incip.*

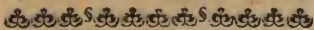

- incip. latrones, altera verò qua incipit Socius*
 35 *criminis. Et adde quod statur t confessioni*
duorum pro scriptorum etiam deponenti-
bus de actibus diuersis in tortura contra
receptatores iux. Prag. 5. de recep. malefact.
quod no. ad correctionē iuris communis, que
 36 *† in criminibus etiam si essent plures con-*
fessiones plurium sociorum criminis non
producent aliam probationem, quam indit-
itium ad torturam Peguer. decif. 5. vbi late, &
 37 *ibi quando socius † criminis possit inter-*
rogari de sociis, de quo etiam per eundem
decif. 37. & per Foller. vbi sup n. 102. & seq.
 38 *fol. mibi 309. & an interrogatio † permitta*
in socio criminis contra latrones possit et
fieri contra simplices sores, vide Peguer d.
decif. 37. Caball. resolut. crim. 33. & quod so-
 39 *cii † criminis confitentes seruata forma*
D. R. Pragm. debent repeti citato nomina-
to per eos elicitur ex lex. d. Reg. Prag. alijs
non probarent, & propter hoc quosdam
nominos euasisse furcas testatur Viscon.
d. concl. latrones Nouar. d. collect. 201. apud
 40 *quem de discrimine † inter socios criminis*
& socios in crimine, & de predictis omnib.
vide Ricc. ad d. D. de Franch. decif. 570 et 577
 41 *Quid autem de socio † criminis, qui indul-*
gentiam obtinuit delicti ne possit torqueri,
an faciat iudicium, vide D. de Franch. decif.
 42 *479. Fautore autem fidei †, & quia crimen*
lese maiestatis nimis exceptuatum est cri-
men dictum socii criminis valet contra sociū,
Peguer. d. decif. 5. Nouar. collect. 163. & quid
in crimine Sodomiz, vide Foller. qui multos
ad id cumulat in d. prag. nu. 57.
 43 *Quando autē dicitur, quod dictū † socii*
criminis facit iudicium multa requiruntur
de quibus per Meno. d. cas. 454. Nig. in d. r.
frequens, & Mastrill. decif. 295.

In fin. ibi ¶ qui scalis appositis, vel
 extractis ianuās domos ingrediuntur,
 & furantur. ¶

- 44 *De istis † furibus dixi sup. ad decif. 13. in fi.*
vbi adduxi Ricc. de istis loquentē collect. 282.
ex decif. D. de Franch 570. sup. cit. de quibus
vide etiam Viscon. d. concl. furtum. Nouar. ad
Pragm. collect. 205.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 *Mors ciuili, an sufficiat, vt sequatur in-*
substitutio.

- 2 *Mortis appellatione proprie, & stricte venit*
mors naturalis, sine hoc verbum profera-
tur à l. siue ab homine.
 3 *Mortis appellatione quandoq; vt actus sub-*
stineatur venit mors ciuili.
 4 *Mors ciuili non dicitur mors, neq; cum mor-*
te naturali equiparatur nisi in casibus à
iure expressis, & nisi quando mors ciuili
operaretur eundem effectum, quem mors
naturalis.
 5 *Mors ciuili non reperitur in iure, sed est ver-*
bum compositum à iuris praeceptoribus.
 6 *Mors ciuili in quibus consideratur excep-*
plificatur in foriudicato deportato, damna-
to ad perpetuos carceres, in monaco, et alys.
 7 *Trirremium pœna successit in locum deporta-*
tionis, & damnationis in metallum.
 8 *Monachi mors ciuili dicitur voluntaria*
meritoria.
 9 *Mors ciuili monachorum sequuta profes-*
sione aequiparatur naturali quando mona-
sterium est incapax successionis.
 10 *Vocatus in casu mortis alicuius illo ingre-*
diēte monasterium quando admittatur,
an sequuta professione, vel post mortem
naturalem.
 11 *Monasterium, an habeatur loco filij, & ex-*
cludat substitutum.
 12 *Substitutus si moritur viuente ipso institue-*
to, qui in gressus est Monasterium fidei-
commissum efficitur caducum.
 13 *Substitutus succedit post professionē ingres-*
si quando monasterium est incapax.
 14 *Probandi onus cui incumbat quem decessisse*
absq; liberis, vel in pupillari etate.
 15 *Ius substitutionis non transmittitur ad ha-*
redes etiam liberos, fallit in casibus nu. 16.
Idem in legato conditionali.
 17 *Fideicommissum vniuersale non potest cedi.*
 18 *Transmissibilia, qua non sunt ad heredes*
per cessiones ad alium transferri nequeunt.
 19 *Transmissibile quod est, cessibile est, an hac*
regula procedat affirmative, & negative, et
an e cōtra, quod est cessibile sit transmissibile.
 20 *Cessibilia per contractum transmittuntur*
ad heredes.
 21 *In substitutionibus quando fiat extensio de*
persona ad personam, et quando de casu ad
casum, & de tempore ad tempus.
 22 *In substitutionib. ad extendendum absurda,*
& ex maiori parte rationis sit extensio de
persona ad personam qua extensio dicitur
comprehensio, & declaratio.
 23 *Institutio heredis quando extendatur de*
casu ad casum.
 24 *Nuptiarum casus non extenditur ad casum*
mortis, & an e cōtra casus mortis exten-
datur ad casum secundarum nuptiarum.
 Obste.

- 25 *Obstetricum iudicio standum est in eo, quod partus possit naturaliter viuere, vel non.*
 26 *Peritis in arte quando standum est.*
 27 *Partus natus quibus casibus si nascitur mortuus prodigiosus, vel defectiuus sit capax, vel non.*
 28 *Partus immaturus, & imperfectus quibus signis, & coniecturis cognosci possit.*
 29 *Testibus in minori numero deponentibus de sana mente magis creditur, quam alijs in maiori deponentibus de non sana.*
 30 *Quilibet præsumentur sana mentis.*
Notario an credatur si dicat testatorem inuenisse sana mentis, sed corpore languentem n. 32.
 31 *Testibus affirmantibus plus creditur, quam negantibus, & si negantes essent mille, & affirmantes pauci, & de ratione n. 32.*
Aetore non probante reus absoluitur reg. quando procedat.
 33 *Præcedentia magis insuunt in sequentia quam è contra.*

AD DECIS. LXXIX.

Articulus huius decisi, fuit plenè discussus sup. decis. 43. ad ibi tradita te remitto, quibus adde dicta per Camer. in tit. de successio. feud. nu. 16.

N. 4. ibi ¶ substitutio requirit mortem naturalem. ¶

- 1 Et sic non sufficit ¶ mors ciuiliis, vt potè si quis esset deportatus, vt aperte dicit *tex. in l. cum pater s. hereditatem corrupte hic al. leg. ab Authore sub tit. de leg. 1. c. si sit sub tit. ff. de leg. 2. c. alijs per eum alieg.* Et hoc quia
 2 appellatio ¶ mortis propriæ, & stricte venit mors naturalis *Rui. in l. gallus s. & quid si tantum ff. de lib. & postib. Meno. lib. 6. præsump. 4. num. 19.* siue hoc verbum proferatur à lege, siue à testatore, vt per *D. de Pont. cons. 159. nu. 9. & seq. vol. 2. & D. de Franch. decis. 562. nu. 9. & decis. 689. Viscon. in concl. incip. mora.*
 3 Et licet quandoq; vt actus ¶ substatueatur appellatio mortis venit etiam mortis ciuiliis, vt per *Ann. alleg. 135. num. 4. D. Rouit. sup. prag. 2. de iurisdi. inui. non turb. n. 51. 52. Bal. Nouell. tract. de dot. p. 7. priuile. 11. post nu. 8. vers. quando autem non tamen proprie,*
 4 & stricte dicitur mors ¶ nisi in casibus à iure expressis glo. in c. placuit el. 1. 16. q. 1. quæ esse communiter receptam ex multis probat *Castill. de usufr. lib. 1. c. 64. nu. 2. ac etiam vbi operaretur mors ciuiliis eundem effectum quem, & mors naturalis D. in d. s. & quid si tantum, & in c. suspectus de rescrip. in 6. & in l. ex parte s. insula ff. de ver. obl. Cõsiliari. de Anna. cõf. 14. n. 8. vol. 1. D. de Franch. d. dec. 689. n.*

12. & tot. omnino videnda in hac materia c. l. addit. Ric. Fracise. Mele filius meus in annot. ad Arnõ. soliloq. 1. V. z. n. cõ. opin. tit. de verb. sign. ver. mortis in 2. s. fo. 568. n. 19. quib. calib. mortè naturalem, & ciuilem equiparari dixit *Mastrill. dec. 283. D. de Frac. dec. 689. n. 10*
 5 & 12. mortè ¶ n. ciuilem de iure nõ fuisse cognita, sed esse quodam magistrale verbu à iuris pceptis. cõpositu testatur *D. de Frac. d. dec. 562. n. 10. Viscon. in concl. mori.*
 6 Quæ mors ciuiliis nõ modo cõsideratur in deportato, de quo loquitur *d. s. hereditas, et in foriudicato. de quo per D. de Frac. sup. cit. dec. & in dñato ad perpetuas tremeas de quo per Mastrill. dec. 167. Præf. in tra. de iur.*
 7 patr. pot. p. 1. c. 5. n. 103. q. tremeiũ ¶ pena fuit subrogata in locu deportationis *Mastrill. dec. 295. n. 27. vel in locu dñationis in metallu D. Rouit. vbi sup. n. 63. q. titat Capy. dec. 153. de qua pena loquitur Ricc. coll. 162. & 531. ver. inferitur 4. & in dñato ad ppetuos carceres de quo p. lnnq. in c. qualiter el. 2. de accusat. et per Abb. in c. tua discretioni de pen. Bar. in l. 2. ff. de pub. iud. et Bal. in l. reos C. de accusat. refert Iodoc. Enchirid. par. aut simil. iur. in ver. mors ciuiliis perpetui carceris in 3. t. s. cõ. opi. fo. 622. n. 25. et per Ric. d. coll. et coll. 722. & p. alios relatos p. Molf. p. 4. q. 47. n. 6*
- 8 Veru èt in monaco, cuius ¶ mors ciuiliis dicitur volũtaria, siue meritoria, vt nonnulli dicunt in l. Deo nobis C. de Epis. et cler. sicuti p. dictoru respectu penalitatis, & eorũ q. capiu
 9 tur ab hostib. dicitur casualis, & hec ¶ mors ciuiliis illorũ q. religionẽ ingrediũtur sequuta p. fessione equiparatur naturali qm Monasteriu nõ esset capax successione *Sessa dec. Arag. 44. qui videndus est et in seq. dec. 45. vbi*
 10 vocatus ¶ in casu mortis alicuius illo ingreditur Monasteriu admittitur, sed post mortem naturalem Monachi refert *Ric. d. coll. 531. vbi de alijs, quæ vide èt de dicta morte ciuili Monacoru latè coll. 1624. Mayn. dec. 39. D. de Põ. d. cõf. 159. vbi de peremptione vltusfructus, Peregr. in tra. de fideicom. latè art. 28. vbi an existere monaco hærede grauato in casu substitutionis si sine liberis requiratur ¶ sequatur mors naturalis monachi, vel sufficiat, q. in religione emanauerit p. fessionem ad hoc, vt fideicomissũ cõmitatur, & quã*
- 11 do Monasteriu ¶ excludet substitutu, de quo èt p. D. de Frac. dec. 29. Ozas. dec. 126. Meno. lib. 4. prætip. 83. per tot. Ric. coll. 3074. p. 7. & alij relati per Amen. ad D. de Frac. dec. 40. & 469. & p. Ric. ad eundem D. ad dec. 29. & p. Molf. ad consue. Neap. 4. q. 65. tot. vbi latè refert opin. hinc inde super isto articulo, an Monasterium habeatur loco filij, & excludat substitutum, & demum in omni opin. con-

cludit in substitutione esse etiam expectan-
dam mortem naturalem ipsius ingressi ad
quod vide *Mantient. lib. 5. recollect. tit. 4. l. 3.*
glo. 2. nu. 3. Spino. in specul. testam. glo. 12. nu.
32. ver. maior tamen quorum meminit Ricc.
ad d. D. de Franch. decif. 29. in fi. idq; eatenus
13 verum esse, quod si substitutus ꝑ moriatur
viuente ipso instituto ingrello fideicommissum
efficeretur caducum, vt per *D. de Franch.*
dec. 14. n. 14. Fereg. d. art. 28. n. 83. Guttierrez.
lib. 1. Cano. qq. c. 32. n. 25. q. dicit quod tunc
13 substitutus ꝑ succedit post professionē qñ
Monasteriū esset incapax bonorum in cōi.
14 Cui autē incumbat ꝑ onus probandi quē
decessisse sine liberis, vel in pupillari etate,
an fundanti se in negatiua, vel in affirmati-
ua, vide *Fereg. post D. per eum cit. latē art. 43.*
d. n. 45. vbi contrarias refert opin.

N. 4. ibi ¶ ius substitutionis ad hære-
des non trāsmittit etiam ad liberos. ¶
Ad hoc probāddm Author corrupte ci-
tat *tex. in l. toties ff. de hered. inst. f. ante quod*
15 *tex. ille est sub tit. ff. de acq. hered. qui tex. per*
belle probat id, quod dicitur hic quod ius ꝑ
substitutionis non trāsmittitur ad hæredes
etiam, quod liberi sint, de quo *D. Gizzarell.*
sup. dec. 40. nu. 4. vbi dixi, & adduxi Morot.
resp. 5. nu. 17. & alios latē Pereg. in art. 31. de
fideicom. n. 6. & seg. Curt. lun. cōf. 96. Caprēs.
cōf. 403. dixit alias nunc Author sup. dec. 40.
n. 13. vbi nōnulla etiā adduxi quib. adde noui.
uiss. Ambrosin. dec. Perus. 7. nu. 11. Amend ad
decif. D. de Frāch. 153. n. 3. vbi dicit, q. substi
tutus predecens non trāsmittit ad hēre
16 *dem spē cuiuscuq; speciei substitutionis, ni*
si heres ꝑ ille testatoris iuditio, & opinio-
ne veniret, *Det. conf. 480. & 574. Guid. pap. dec.*
162. Benin. dec. 88. Franc. Marc. decif. 78. 2. p.
Boer. dec. 38. n. 22. & dec. 88. Mago. dec. Lucē.
82. n. 11. cum alijs per eum ibi cumulatīs,
vbi dicit sex alias limitationes ad hanc regu-
lam poni per *Crauet. conf. 258. & per Me*
no. conf. 325. vol. 4. Idem in legatario, qui si
condicione pendente decedat quamuis pos-
tea conditio extiterit heres legatarij legari
lucrum non habebit, quia conditionale lega-
tum nō trāsmittitur ad heredes nisi tes-
tator aliud disposuerit *Duran. de art. test.*
caut. 3. vbi dicit quod trāsmissibile fiet le
17 *gatum si dixerit hoc modo lego Titio, &*
hæredib. eius. Hinc est quod ꝑ fideicommissum
vniuersale non potest cedi, regula. n. est
18 quod ea, quæ non sunt ꝑ trāsmissibilia ad
hæredes, eadem per cessiones in alium trās-
ferri non possunt *lex plurib. vbi Bar. ff. de*
adm. tuto. latē probat Pereg. d. art. 31. n. 28.
19 quod .n. est trāsmissibile est ꝑ cessibile

Fran. Curt. cōf. 57. incip. Summa. Calcā. conf.
18. quos citat Gomef. in d. furat. n. 26. de actio
fo. 219. & n. seq. quæ regula, an procedat af
firmatiue, vel negatiue optimē declarat *Api*
cell. in suo tutam. pap. tit. 4. nu. 92. vbi filius
add. & vide Barbof. in l. quia tale n. 20. ff. sol.
matr. An autem ē contra, q. est cessibile sit
trāsmissibile vide *D. de Franch. dec. 593. n. 3.*
& quomodo intelligatur regula ista, quod
id quod est cessibile est trāsmissibile vide
Molles. ad consue. Neap. p. 5. q. 10. n. 3. Bened.
in c. Raynutius, ver. si absq; liberis el. 2. n. 69.
fo. mibi 342. Et de cessibilib. per cōtractū q.
20 *trāsmittantur ad hēres Gratia. decif. 153.*
n. 10. Mising. cent. 3. obser. 23. n. 6 & de tranfē
missione legati, seu fideicommissi conditiona-
lis, vide latē *Viscō. cōcl. legatarius D. de Frāc.*
dec. 525. Medi post D. per eum allatos exam. 1
& de plurib. coniecturis quib. fideicommissi
conditionale trāsmittitur ad filios primi
gradus eundem *Medi. decif. 3. tot.*

N. 5. ibi ¶ & in substitutionib. non
fit extensio de persona ad personam. ¶
21 Quādo in substitutionib. fiat extensio de
persona ad personam, & de casu ad casū, &
quādo nō perbellē explicat more suo *Pereg.*
in tra. de fideicō. art. 29. n. 32 et seg. Meno. lib.
4. præstip. 36. n. 9. vbi q. ex cōiecturata mēte
testatoris qñq; extensio fit qñq; nō, & vide eū
dē *Meno. eo. lib. 4. præstip. 65. tot. vbi qñ substi*
tutio directā ex p̄supra mēte testatoris ex-
tēdatur de casu ad casū, de p̄sona ad perso-
22 nā, & de tēpore ad tēpus, & qñ in ꝑ substituti-
tionib. ad euitandū ab iurda, & ex maioriga-
te rationis fiat extensio de persona ad perso-
nā v.g. ne minus dilectus præferatur ma-
gis dilecto, quia in tali casu nō dicitur pro-
prie extensio, sed cōprehensio, & declaratio.
Masard. de probat. vol. 3. cōcl. 1136. n. 10. Pa-
ris. conf. 50. n. 60. vol. 3. cū alijs allegatis per
Thor. in 2. p. cōp. dec. Reg. ver. fideicōmissū col.
5. fo. 212. quib. addo Medi. dec. Senen. 2. n. 4. &
23 *institutio heredis qñ extendatur de casu ad*
casū *Meno. lib. 4. præstip. 26. & quoad tradi-*
ta hic per Authorē vide *Consiliat. de Anna.*
cōf. 53. n. 70. et seg. Det. cōf. 594. Meno. cōf. 143
Bursa. cōf. 63. ambo. vol. 3. vbi qñ in substituci-
24 *onib. f. casus nuptiarū nō extēditur ad casū*
mortis *Anna cōf. 84. n. 43. & de cōtrario*
casu q. casus mortis extendatur ad casū se-
cundariū nuptiarū *Meno. diel. præstip. 65. nu.*
10. et Masard. dec. 6. n. 29. post l. 10. An. per ipsū
cit. Et quod in fideicommissis non fiat ex-
tensio *Medi. decif. Senen. 1. num. 5.*

N. 9. ibi ¶ stante iuditio peritorum
quib. standum est in similibus. ¶

- 25 Adde quod etiā obſtetitum ꝑ iudicio ſcā-
cum eſt in eo quod partus poſſit naturali-
ter viuere, vel non *Clar. in ꝑ. teſtamentum q.*
45. verſ. ſin. vbi de communi, de qua cōmuni
Fiebard. 2. ſom. cōm. opin. tit. de poſſib. h̄r in-
26 *ſtit. n. 6. ſo. 122. & quando peritis ꝑ in arte*
ſtandum, & credendum ſit Maſcar. de proba-
tio. concl. 1169. vol. 3. Gratian. diſcep. forenſ.
lib. 2. c. 233. Hōde. conf. 31. nu. 4. vol. 1. quo-
rum meminit Viſcon. in concl. incip. periti.
Ricc. collect. 136.

N. 9. ibi ¶ iudicandus ſit fatuus, mu-
tus, & imperfectus à natura, & natiui-
tate. ¶

- 27 Partus natus ꝑ quib. caſib. ſi naſcitur mō-
ſtruolus, prodigioſus, vel deſectiuus ſit ca-
par, vel non explicat *Perig. poſt D. per eum*
cit. de fideicō. art. 43. d. n. 24. & de partu ꝑ im-
maturo, & impetete nato, quib. ſignis, ac
coniecturis cognosci poſſit Meno. lib. 6. pre-
ſump. 52. tot.

N. 10. ibi ¶ magis creditur duobus
teſtibus deponentibus de ſana mente,
quam mille de non ſana. ¶

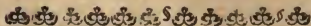
- 29 Quod teſtib. etiam in minori numero de-
ponentibus de ſana mente magis credatur,
quam alius in maiori deponentibus de non
ſana vltra *Boer. hic cit. vide Gama. dec. Luſit.*
303. n. 1. Valaſc. decif. 145. nu. 12. Ricc. collect.
30 *3084. in ſin. 7. p. vbi rationem ꝑ aſſert, quia*
de iure quilibet præſumitur ſanz mentis re-
cti; iudicij latē Ricc. collect. 1557. Ludou. dec.
Peruſin. 1. nu. 10. & poſſet etiam addi, quod
31 *creditur plus teſtibus affirmantibus ꝑ quā*
negantibus Rubin. dec. 183. etiam ſi paucio-
res eſſēt affirmantes, & mille negātes Fr̄nc.
Marc. decif. Delph. 166. n. 3. & 485. n. 4. vol. 1
Mag. decif. Florent. 17. num. 6. Boer. decif. 123.
32 *Medi. exam. 6. ratio ꝑ eſt propter reditiōē*
cauſz credibilioris arg. l. diem proferre ꝑ. ſi
plures ſſ. de arb. Ludo. decif. Lucen. 3. n. 19. Ric.
coll. 3083. quo loci cumulatit caſus in quib.
aliqui teſtes alij præferātur, de quo latē per
Farin. qui alios more ſuo congerit in traſt. de
teſtib. tit. de oppoſ. contra dicta teſtim. q. 65.
n. 200. & ſeq. & quod credatur potius duob.
teſtib. aſſertantib. validitatem instrumenti,
quam plurib. alijs negantib. & improbantib.
vide Gait. traſt. de credit. cap. 3. tit. n. 611 et
ſequent. & quod ſana mens, vel furor pro-
bandus ab eo qui in eo ſe fundat Miſing.
cent. 2. obſer. 77. Et quid ſi Notarius atteste-
tur teſtatoreē ſanz mentis, an probata in-
ſania teſtamentum erit nullū, quod ſic Boer.
vbi ſup. cum alijs cumulatū per Medi. d. exā.
p. num. 23. quim vide nu. 25. & ſeq.

N. 12. ibi ¶ aſſore non probante
reus venit abſoluendus. ¶

- 33 De hac Regula vide *Ricc. collect. 459. D. in*
l. qui accuſare hic cit. omittū latiff. F. anſciſſū
Mele filiū meū in Anno ad Arno. ſoliloq. 7.
Sed an diſpoſitio d. l. qui accuſare procedat
quando non fuit datus terminus ad proban-
dū vide Zeuall. com. contra comm. q. 816.

N. 20. ibi ¶ præcedentia recipiunt
interpretationem, & reſtrictionem à
ſequentibus. ¶

Adde quod præcedentia magis influunt
in ſequentia, quam è contra *Fab. de Anna.*
conf. 53. nu. 106. & 129. Medi. exam. 2. n. 29.
Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Mercat. varias committunt fraudes ad deci-
piendū creditores dñ ſe decoſturos vident.
- 2 Mercatores quando efficiuntur non ſolu-
do faciliores ſunt ad mentiendum.
- 3 In decoſis præſumitur dolus.
- 6 Mercatura Chriſtianiſ diſſuadetur.
- 7 D. IESVS eicit emētes, & vendētes, de tēplo.
- 9 In bonis mercatoribus bona fides, & bona
lingua exigitur.
- 10 Falſitas commiſſa in libris mercatorum pu-
nitur pena vltimi ſupplicij. Idem ſi magna
non ſit ſed reiterata nu. 11.
- 12 Subtrahens, & occultans libros mercatorum
punitur tanquam falſarius.
- 13 Libri ſubtrahē, & occultati, vt indicentur
poſſēt ad torturam procedi. quando proce-
dat n. 15. et de quib. libris intelligatur n. 16
- 14 Contra falſitos omnis mala cōiectura creſcit.
- 17 Mercat. habētur per publicis perſonis, et n. 19
- 18 Libri mercatoris quomodo conſici debeant de
illorum fide, & quid ſi conſciuntur à mer-
catore ſuſpecte vite.
- 20 Mercatoris an teneantur exhibere librum
rationis quē ipſi faciūt pro eorū inſtructio-
ne, & an quinternū, ſeu librum quē vocāt
(ſquarcia foglio) et an extra locū domicilij.
- 21 Mercator mutans ſignū punitur pena falſi.
- 22 Mercatura licet viliſ ariſit, tamen non ita
reputatur apud aliquas nationes.
- 23 Mercat. an nobilitati derogat 24. 29. et ſeq.
- 25 Mercatura officialibus prohibita.
- 26 Mercat. exercere Barones Neap. deſignātur.
- 27 Mercatura Baronibus prohibita.
- 28 Merc. an poſſint Barones exercere cū vaſſallis
- 29 Mercatura an nobilitati derogat, ſi exercea-
tur per intermediā perſonam.
- 30 Mercat. an nobilitati derogat ſi mercatura ſit
magna.

- 31 Mercatura clericis prohibita fallit in aliquibus casibus n. 32. & seq.
- 33 Clericis semel mercaturam exercens non dicitur mercator.
- 34 Clerici negotiatores puniuntur per R. Cam. Apostolicam, Nuntios, & collectores Apostolicos quod in prouintijs, & Regnis resident.
- 35 Mercatura militibus prohibita. Mercatura, & negotiatio deuiat animum ab exercitio proprii muneris.

AD DECIS. LXXX.

- D**E mercatoribus decoctis nonnulla dixi supra ad decis. 59. Nunc quis in prin. batus decis. dicit Authorem quod Mercatores ꝑ varias committunt fraudes ad decipiendum creditores, dum foro se cessuros, & decocturos se vident. Adde quod quando mercatorum deficit fides ꝑ quia eflicti sunt non solutio, faciliores quoque sunt ad metiendum, & ad creditores fraudandum Stracc. de decoct. f. 177. cuius meminit D. meus Gait. in tra. de cred. c. 2. q. 8. n. 3069. f. 194. & in huiusmodi decoctis ꝑ dolum præsumi adnotauit Natt. conf. 361. n. 7. Brun. de cess. bon. q. 9. n. 35. Plot. de in lit. iur. §. 4. n. 64. Giurb. decis. 41. n. 12. & ideo Bal. in c. cum causam in fin. de test. Purpur. in l. 1. n. 18. C. de eden. & Saly. in Auth. adbae. de esur. dissuadet christianis ꝑ mercaturam ad quod plura ponit Luc. de Penn. in l. 1. C. neg. ne mil. lib. 12. D. Rouit. prag. 1. n. 2. de mercatura. Viscon. in 6 conclus. que incip. mercatoris vbi multa, & 7. IESVS ꝑ eiecit ementes & vendentes de templo. de quo est tex. in c. cycenis 88. d. 8. Quod intellige de malis ꝑ & perfidis mercatoribus, & qui conscientie non student secus de legalibus, & conscientiatas, in quorum domibus reperitur aiquitas & veritas, vt per Assl. loco cit. & in quibus ꝑ est bona fides, quæ in bona lingua etiam exigitur in bonis mercatoribus arg. l. præbiteri C. de epif. & cler. Castlen. conf. 82. in fin. lib. 2. quo arg. citatur Ambrosin. decis. pers. 15. n. 22. quia horum mercatorum exercitium vile est Reip. vt testatur Petr. Vbal. in sua epist. ante tract. de duob. foris Fortn. de fi. iur. col. 83. allegando Cic. in offit. Anchar. conf. 156. incip. Summa Prudentie in prin.

N. 3. ibi ¶ Mercatores decoctores, qui rationes perturbauerint falsificauerint, libros ueracionum adulterauerint, aut abraferint, vel occultauerint. ¶

- 10 Adde quod falsitas ꝑ in libris mercatorum commissa punitur pœna vltimi supplicij si magna sit l. vbi C. ad l. Corn. de fals. vbi Aug. n. 2. Cappy. decis. 130. 3. dub. & alij relati per Farin. q. 150. n. 24. quibus adde Masfrill. decis. 225. n. 15. vbi subdit quod eadem pœna.
- 11 ꝑ locum habet quando falsitas est iterata, & si magna non sit, & apud eundem Masfrill. ibi. vide multa circa occultationem ꝑ libro-
- 12 rum mercatoris, & subtraCTIONem illorum quod illos subtrahens, vel occultans punitur tanquam falsarius per tex. in l. qui testamentum ff. ad l. Corn. de fals. & leum qui C. eo. Farin. d. q. 150. n. 154. 158 & 160. Nouar. ad prag. collect. 128. n. 4. & quod potest
- 13 procedi ꝑ ad torturam vt indicentur libri subtraeti, & occultati Farin. d. q. 150. n. 162. & ita decisi testatur Masfrill. vbi supra n. 16. qui non nullos ad hoc citat quibus adde Paris. de Put. tra. sindicatus ver. tortus est vers. an causa pecuniaria Mart. in l. diuus n. 7. ff. de questio. & in prax. §. expedita n. 62. Purpur. in l. singularia num. 94. ff. si cert. pct. Boer. decis. 215. n. 5. Carrer. pra. crim. in tra. de indit. & tortura §. circa secundum post n. 24. ver. & ideo Mascar. de probat. concl. 819. n. 38. quorum meminit Escobar de ratiocin. c. 20. n. 10. vbi tradit rationem quia omnis
- 14 mala ꝑ coniectura crescit contra falsitos qui ad mentiendum faciles sunt, qui ideo ex illa mala præsumptione possunt torqueri Farin. de indit. & tort. q. 32. n. 35. qui dicit
- 15 quod prædicta procedunt ꝑ quando criminaliter agitur secus si civiliter, ad quod vide D. de Franch. decis. 276. n. 12. & Escobar d. c. 20. per tot. vbi dicitur quando locus est torturæ pro veritate eruenda contra eum qui dolose intrauit, & conturbauit rationes ita vt veritas apparere non possit, vbi dubitavit quando agitur civiliter & quando criminaliter, & quando misit. Et prædicta maxime locum habent quando perturbantur falsificantur & occultantur libri prædicti mercatoris falliti ad veritatem occultandam per quem maximum damnum paratur Reip. & interesse creditorum ad tex. in l. Paulus respondit vbi Bal. ff. de fals. cum mercatores habeantur pro publicis personis, & sub fide publica negotiantur, & consequenter eorum libri vt publici reputantur, & propterea tenentur edere eorum libros ut per Stracc. de mercat. p. 2. n. 70. Ias. in l. 1. n. 3. Det. n. 18. Cagno. n. 78. C. de eden. alios ad id
- 18 citat Masfrill. vbi supra n. 20. qui libri ꝑ quo modo confici debeant a mercatoribus tradit Gait. d. tra. de cred. c. 2. tit. 2. n. 84. & seq. & de eorum fide, & si libri mercatoris infamis, & suspectæ uitæ probent eundem Gait. ibid. n. 135.

nu. 135. & seq. & si mercatores dicatur pub
 19 licet t vel nō, sicuti Bancherij, & campiores
 prout habentur in Regno Sicilię, & pro ab-
 soluto tenet *Mastrilli loco cit. vide Meno. de*
arbitr. cas. 91. nu. 9. lib. 2. & Esobar. de ratio-
 20 *cin. c. 1. nu. 10. & seq.* Sed an mercatores t
 teneantur exhibere librum rationis quem
 ipsi faciunt pro ipsorum instructione quem
 ipsi quinternum seu (squarcio) appellant,
 vide *Borrell. conf. 66. nu. 10. & quod non te-*
 neantur *Meno. de arb. cas. 499. nu. 65. & 66.*
Genua. de priu script. lib. 4. fo. 196. Cartar. de-
cis. 112 Farin. decif. 235. 237. & 241. Borrell.
conf. 82. Vifcon. d. concl. incip. Mercatoris (ta-
 21 *tus circa med. ubi quando mercator tene-*
 tur exhibere, an cogatur etiam extra locum
 domicilij, ac etiam de mercatore t mutan-
 te signum quod puniatur pena falli, & de
 alijs.

N. 3. ibi ¶ licet de per se in aliqui-
 bus nationibus sola mercatura non in-
 ficiat nobilitati. ¶

22 Mercatura licet vilis t ars sit quod pro-
 bar ex multis *Gait. d. tract. de credit. c. 2. tit.*
7. q. 5. num. 2084. & seq. quibus adde *Ricc.*
collect. 2177. Guid. Pap. dec. 196. D. de Fräch.
decif. 128. Paschal. de vir. patr. pot. p. 4. c. 2. nu.
 41. fecus tamen reputatur in aliquibus na-
 tionibus, vt Ianuz, Florētiz, Venetijs, *Strace.*
de mercat. p. 2. nu. 18. Tiraq. de nobil. c. 10. de
 quo etiam vide eundem *Tiraq. c. 27. nu. 13.*

23 ¶ c. 3. ubi explicat, an mercatura t nobi-
 litati derogat vltra *Mising cent. 6. obser. 54.*
 ad quos in hoc se remittit *D. Rouit. in rub.*
de Mercatura offit. prohib. nu. 2. & dixi sup.
ad decif. 10. num. 7. Gait. ubi sup. nu. 2078. &

24 seq. & quod t reuera extra illas nationes
 mercatura non conuenit nobilibus *Capibl.*
in prag. 1. de Baron. num. 350. & est tex in l.
nobiliores C. de commerc. Tiraq. de nobil. c. 7.
Surg. de Neap. Illustr. fo. 429. D. Rouit. ubi

25 *sup. nu. 7* prout t non conuenit officialibus
 quibus omnino prohibita est mercatura, vt
 per *Capibl. prag. 4. nu. 39. de Baron. Gait. d.*
q. 5. nu. 2025. vsq. ad num. 2076. & adlunt R.
Vnag. de Mercat. offit. prob.

26 Hinc Barones t Neapolitani dedignan-
 tur mercaturam exercere, vt testatur *Gait.*
de credito c. 2. tit. 3. nu. 632. de quo vide per
 eundem *Gait. eo. c. 2. tit. 7. q. 5. num. 2103. &*

27 quod t Baronibus sic prohibita mercatu-
 ra adducit tex. *D. Rouit. loco cit. nu. 7. in l. 3.*
C. de commerc. & mercator. & Bomb. conf. 80.

28 *num. 8. & de mercatura t quam exercent*
 Barones cum Vassallis idem *Gait. 16. num.*
 2074.

29 Sed an nobilitati derogetur si t nobiles

negotiantur per intermedium personam,
 quod non *Stracca Paschal. & Gait. ubi sup. n.*
2006. & seq. qui alios cumulat. Verū si ma-
 30 gnā t & eximij valoris mercaturam mer-
 catores exercent, quod non amittunt nobi-
 litatē tenet *Affl. in c. 1. tit. quis dicatur dux.*
col. 2. ver. sed hoc fallit Tiraq. d. c. 33. Stracc.
loco cit. Gait. ubi sup. num. 2079 & 2080. &
 2129.

N. 7. ibi ¶ tale exercitium prohibe-
 ri clericis. ¶

31 Quōd Clerici t non possint negotiari, &
 mercari satis notum est in iure, & multi sūt
 Sacri Cano. id distantes, vt *c. si de vit. & bon.*
cler. c. 1. c. praelector 16. q. 1. c. 1. 14. q. 4. c. nego-
tiator 88. dist. 5 C. Triden sess. 22. c. 1. de re-
form. Graff. decif. aur. cas. consens. p. 2. lib. 3. c.

2. qui recenset penas clerici negotiatoris,
Stracca. de Mercat. p. 3. num. 4. & alij cit. per
Gait. d. q. 5. nu. 2132. quibus adde Nouar. d.
pragm. 1. num. 4. qui dicit dispositiones di-

32 etorum iurium non procedere in Clerico,
 qui rem emit causa proprii vius, & postea
 emergente causa, vel ratione eandem rem,
 vendidit etiam si rem ipsam carius vendat,

33 quod per prius emerat. Item quando t Cle-
 ricus semel negotiationem exercuit, quia
 ex vnico actu non potest quis dici merca-
 tor, *Gait. ubi multos recenset casus in quib.*
clericus potest negotiari d. q. 5. n. 2132.
vsq. ad nu. 2154. & Borrell. conf. 74. n. 24. &

34 25. lib. 1. extra quos semper Clericos t ne-
 gotiatores puniri per Reg. Cam. Apostoli-
 cam, & per Nuntios, seu Collectores Apo-
 stolicos, qui in prouintijs, seu Regnis resi-
 dent, vt idem *Gait. nu. 2135. testatur ex Mos-*
ses. de contract. c. 4. num. 128. & Graff. d. c. 2.
num. 23.

Et non modo clericis, qui sunt milites cę
 35 lestis militie prohibita est mercatura, t sed
 etiam militibus armatę militie, vt *c. negot.*
ne milit. lib. 12. Rouit. d. prag. 1. n. 3. qui ra-

36 tionem assignat quia t mercatura, & quz
 liber negotiatio deuiat animum ab exerci-
 tio proprij muneris, & similem rationem
 assignat *Nouar. ea. prag. 1. collect. 130. nu. 2.*
 quę rationes militanti pręsertim in Cleri-
 cis, & officialibus.

Ioſeph Mele.

SVMMARIVM.

1 Legatum quando dicatur factum causa de-
 monſtrationis, vel taxationis.

- 2 Dolus ex proposito quid.
- 3 Dolus re ipsa quid.
- 4 Dolus ex proposito, & dolus re ipsa equiparantur.
- 5 Blanditia, & persuasiones operantur eundem effectum, quem operatur vis.
- 6 Seruum, qui persuasit ingredi irreligiosam sectam blanditijs, & vi pariter punitur.
- 7 Persuadere est plus quam compelli.
- 8 Stuprans virginem blanditijs, & amatorijs verbis pariter punitur, ac si vi.
- 9 Præces importunæ equiparantur metui quoad contractus reversionem.
- 10 Dolus ex persuasionibus interuenisse presumitur.
- 11 Abbas, vel alius superior persuadens aliquem, ut ingrediatur suam religionem si ille ingreditur, Monasterium non habetur loco filij.
- 12 Licitum est contrahentibus se inuicem decipere, quando regula ista habeat locum, & quando non remiss.
- 13 Sanguinis cōmunitio facit abesse omnem fraudis suspicionem.
- 14 Causa finalis regulat dispositionem, & actum sit substantia dispositionis, & actus.
- 15 Est fons causarum, & principium intentionis.
- 16 Causa finalis, qua sit Contractus est nullus ex defectu consensus.
- 17 Causa finalis colligitur ex probemialibus, siue finis in contractibus, siue statutus, siue legibus rescriptis, priuilegijs, & sententijs.
- 18 Dispositio à probemiali ratione regulatur sicut corpus ab anima.
- 19 Causa falsa vitiat contractum, & an vitiet rescriptum, gratiam libellum, cōfessionem, cessionem donationem excommunicationem & alia.
- 20 Sententia lata ex falsa causa, an valeat, & quid si causa non est in totum falsa, sed in parte nu. 21.
- 22 Iudex an teneatur in sententia exprimere causam sua sententia.
- 23 Institutio nulla ob errorem testatoris an valeat saltem in vim fideicommissi.
- 24 Causa falsa, an vitiet legatum si causa legatid alijs erat obligatoria Demonstratio falsa an vitiat legatum.
- 25 Contractus, & iuramentum habent in se tacitam conditionem si dolus absit.
- 26 Dolus si dedit causam contractui facit contractum ipso iure nullum.
- 27 Contractus quando presumatur dolosus, & in dubio non presumitur dolosus.

L Egatum quando dicatur factum causa demonstrationis, vel taxationis vid. *D. de Franch. decis. 721. vbi multa addidi quibus adde Det. conf. 323. vol. 1. Surd. de alim. tit. 2. q. 26. à num. 2. alios citat Viscon in concl. qua incip legatum quando dicatur, cuius non meminere moderni adden, qui ferè de verbo ad verbum illam conclus. exemplarunt, & adde decis. de anno 1622. referente D. Rouit. nouissimè relaxam per T. bor. in Comp. decis. Reg. 2. p. ver. legatum annuum in causa Ven. Monasterij S. Francisci Agropoli, & de legato obscuro, quod multis modis potest contingere, vide Ricc. col. 695.*

N. 5. ibi ¶ non posse considerari dolum, neq; ex proposito, neq; re ipsa. ¶
 2 Adde quod dolus ¶ ex proposito est cum aliquis præmeditate, & studio proponit quibuscunq; technis velle alterum decipere.
 3 Dolus ¶ autem re ipsa quando aliquis in facto suo quod intendit fraudem nullam præmeditatur, sed ipsius tamen factum interim tale est, ut propter enormem læsionem dolum in se contineat, & dolo commissio accusari merito debeat, veluti quando in contractu interuenit lesio vltra dimidia, vterq;
 4 dolus ¶ equiparantur, ut in l. si quis cum aliter ff. de ver. obl. in l. 2. ff. de dol. mali except. Anchar. conf. 82. incip. visis diligenter conf. 230. incip. visis facti narratione, et Boer. conf. 54. num. 4 Gail. lib. 3. obser. 77. nu. 13. et eo lib. obser. 247. nu. 11. & ideo non obligat iuramentum per tex. vulg. in c. quamuis de pact. in 6. de quibus magis exacte loquitur Masstrill. omnino viden. decis. 247. in iustificatiõib. nu. 29. cum multis seq.

N. 6. ibi ¶ per persuasiones, & blandimenta fiunt conuentiones. ¶
 5 Adde quod blanditijs ¶ & persuasiones aliquando operantur effectum quem operantur vis l. cum qui C. de apostat. vbi equaliter punitur, qui vi, vel blanditijs seruum persuasit ad irreligiosam sectam apostatiz, & aliquando plus damni asserre solet persuasio, quam Coactio l. 1. §. quod aut ff. de ser. corrup. ibi (persuadere est plus, quam compelli, eum cogi sibi parere) Hinc est quod si quis virginem stuprauit ¶ blanditijs, & amatorijs verbis perinde punitur, ac si per vim stupraasset l. 1. C. de r. ap. virg. dixi sup. ad dec. 52. nu. 11. & de predictis vide Escobar. de ratiocin. qui illa refert c. 19. num. 60. & seq. vbi
 9 num. 63. quod præces ¶ importunæ equiparantur

ratur metui quoad actus rescissionem Socc.
conf. 263. vtr. confirmatur permissa Affl. de-
cis. 69. n. 6. Aym. conf. 92. n. 12. vbi ad pro-
positum nostrum ex persuasione doli
10 posuit re ipsa interuenisse proficitur. & vide
Masrill. vbi supra n. 32. Ad quod facit id
11 quod dicunt D. quod quando Abbas + vel
alius superior suasionibus facit, vt aliquis
ingredietur monasterium, non habetur lo-
co filij, nec monasterium succedit ingresso.
de quo per Molfes. ad consue. Neapol. p. 4. q.
65. n. 43. Perez. de fideico. art. 28. n. 95.

N. 7. ibi ¶ licitum est contrahenti-
bus se inuicem decipere. ¶
12 De hac regula + quod licitum est contra-
hentibus se inuicem decipere vide omnino
Masrill. d. decis. 247. in iustificacionib. n. 18.
Et 33. vbi declarat, & multas declaratio-
nes, & fallentias ad d. regulam vide apud
Emanuel. Suarez. & Dona. Fina. com. opin.
1. tom. f. 626. n. 127. Capr. reg. 87. Pedemon.
decis. 95. n. 1. Mozz. de contrah. tit. de emp. Et
vend. C. de substantia. emp. Et vend. n. 21. f.
27. & in qua quantitate dicta regula procedat,
& quare leges tollerent eiusmodi dece-
ptionem Mising. cent. 4. obser. 73. Cepoll. de
si mul. contra. presump. 2. Et 6. casu princi-
pali.

N. 8. ibi ¶ causa sanguinis, coniun-
ctionis, & affectionis reciproce, quæ
causa excludit omnem dolum, & cul-
pam.
13 Quod sanguinis + coniunctio omnem frau-
dis suspitione abesse arguere solet est tex.
in l. non solum in prin. ff. de rit. nup. l. pen. C.
quod fals. tuto. aucto. Meno. lib. 5. presump.
40. n. 17. multum. n. valet communio sangui-
nis, vt ait Cic. in oratio. pro Sexto Roscio
Amerino. cuius verba adducit Idem Meno.
loco paulo ante cit. n. 16.

N. 9. ibi ¶ quia semper in contra-
ctibus attenditur causa, quæ est regi-
na voluntatis, & consensus. ¶
14 Quod causa + finalis de qua hic regat di-
spotionem ipsam, & actum cum sit sub-
stantia ipsius dispositionis, & actus est
glo. in l. iur. gentium §. quod fere ff. de pass.
Surd. conf. 196. n. 15. Masrill. decis. 301. n.
11. Et 12. 3. p. & hæc causa appellatur for-
ma à glo. in §. si quis postulante inst. de actio.
Et dicebat Bal. in l. eam quam C. de fideicom.
vers. venio ad notata, quod hæc causa est fons
15 + causarum, & primum principium inten-
tionis, & propterea in omnibus inspicien-
da Tiraq. in proem. de retra. l. ign. n. 77. Ce-
ned. q. cano. 21. n. 33. f. 199. & idem Bal. in l.

avia C. de iur. dot. Tiraq. Cessant caus. l. im. n.
166. & quod causa finalis est + illa, sine qua quis
non erat facturus actum D. de Franch. decis.
369. n. 5. Bal. conf. 340. col. 2. vol. 3. Masrill.
decis. 266. n. 24. Barz. conf. unico. post decis.
Bonon. 29. Et 32. & quæ generaliter respicit
totam dispositionem, cum ad illam genera-
liter influat. Rubin. decis. 16. Rice. collect.
2569. 7. p. Rouit. prag. 1. ac official. Et quæ
eis prohib. n. 24. Et prag. 4. de possiss. non
turb. n. 39. quæ causa an ampliaret dispositio-
nem testatoris Masrill. vbi supra, & quæ
sit causa finalis, & quæ impulsiva Cartar.
decis. exeq. Genua 67. n. 67. Et seq.

N. 10. ibi ¶ consensus, quo cessante
cessat voluntas. ¶
Adde quod cessat etiam contractus, & de
contractu, quod sit nullus ex defectu consen-
sus vt Author dicit hic, & quod per illum
non transferetur possessio etiam per consti-
tutum vel precarium aut alium actum factum
Affl. decis. 331. n. 3. Rot. Perus. decis. 29. n. 27.
Et seq. D. de Pont. conf. 96. D. de Franch. decis.
163. n. 3. Gratian. decis. 211. nu. 4. Viscon. qui
alios refert in concl. quæ incip. Possessio ex
contractu nullo, & quod vbi deficiat consen-
sus deficit emptio, & consensum multis
modis posse deficere. vide late Mozz. de
contract. tit. de emp. Et vend. cap. de substan-
tialib. n. 32. Et seq.

N. 14. ibi ¶ narratio mentem, ani-
mumque contrahentium indicat, & ex
narratione facta in principio instrumē-
ti, & prohemio colligitur causa contra-
ctus. ¶
17 Quod + causa finalis colligitur ex prohem.
alibus probatur in l. fin. ff. de hered. inst. Et
in l. i. ff. ad Maced. Rot. apud Farin. decis.
185. 1. tom. p. 1. Et decis. 491. tom. 2. p. 1. Ric.
Et Rouit. vbi supra Meno. lib. 6. presump. 2.
vbi latissime de præfatione, & prohemio
contractus, statuti, legis rescripti priuilegij,
& sententiæ, Viscon. in conclus. incip. Pro-
hem. cum D per cum alleg. quib. adde Apo-
stoll. ad Lanfran. de Oria. in c. quoniam con-
tra falsum in prin. de probat. Curt. lun. conf.
166. n. 1. Et conf. 78. Et de communi Bonacoss.
Et Fichard. 1. tom. com. opin. f. 224. n. 148. Et
seq. Anto. decis. Maceraten. 43. lib. 2. vbi sub-
18 dit quod sicuti + corpus ab anima, ita di-
spositio à prohemiali ratione regulatur.

N. 16. ibi ¶ quod contractus factus
ex falsa causa, siue in facto, siue in iure
sit erratum non tenet. ¶
19 Quod causa + falsa vitiet contractum Pe-
regr. conf. 8. incip. prosequendo. n. 5. Det. conf.
317. in

317. in causa istorum nobilium nu. 2. & an falsa causa vitiet rescriptum, gratiam, libellum, confessionem, celsionem, donationem, excommunicationem, & alia. vide late *Amend. in add. ad decif. r. D. de Franch.*

- 20 Et quid de sententia lata ꝑ ex falsa causa vide *D. de Franch. decif. 64. Masull. & Petr. ad Capy decif. 51. Duem. regul. Decretum ex falsa causa Alex. conf. 69. nu. 3. vol. 3. & adde quod falsa causa expressa in sententia non vitiat sententiam nisi per appellationē, vel alio modo rescindatur glo. in l. is ad quem ff. de acq. hered. Ang. in l. qui Roma §. duo fratres ff. de ver. obl. nam sententia lata ex falsa causa valet mero iure Bart. in d. l. is ad quem, ubi las. nu. 13. Socc. l. in d. §. duo fratres 68 fallen. de quo latius in sententia lata cum expressione falsæ causæ, quod sit nulla Paul. Leon. in repet. d. §. duo fratres nu. 278. T. bor.*
- 21 in *Comp. decif. 1. p. vers. r. fo. 498.* & quid si ꝑ falsa causa non est in totum falsa, sed in parte dic, quod est idem Bal. in l. si non sortem §. si centum ver. idem dico in decretis iudicum n. 2. ff. de cond. indeb. Brunor. à sole in comp.
- 22 iuris in ver. falsa causa. Sed an Iudex ꝑ teneatur assignare in sententia causam suæ rationem, quod non l. in summa ff. de iud. latē Socc. reg. 25. incip. Iudex. l. 86. regul. fo. 749. Nouel. reg. 40. incip. Iudex eo. tom. regul. fo. 758. quod fallit in multis casibus de quibus per Felyn. in c. sicut de re iud. & per Soccin. in reg. 196. in 2. tom. regul. fo. 336.

Et Quot sint causæ, quæ nullam possunt reddere stipulationem vide latē Mozzi. de contract. tit. de stipulat. cap. venio ad septimā, & ultimam columnam per tot. fo. 66.

N. 16. ibi ¶ testator institutio personam, quam de iure putabat posse adoptare, & non potuit, quod non valet institutio. ¶

- 23 An institutio ꝑ nulla ob errorem testatoris valeat saltem in vim fideicommissi *Pereg. in tract. de fideicom. art. 2. num. 19. & 20. Surd. decif. 104 incip. impugnando n. 31. vsq; in fin. quem vide in tract. de alim. in tit. 6. q. 6 num. 4. fo. 173. Rolan. conf. 12. num. 78. vol. 4. Amend. ubi sup. qui prædictorum meminit, quibus adde Menoch. omnino viden. lib. 4.*
- 24 *presump. 24. tot.* Sed an falsa ꝑ causa vitiet legatum, vide tot. tit. in C. de falsa ca. adiect. leg. in l. si sic §. 1. cum alijs iurib. infr. cit. ff. de leg. 1. & an falsa demonstratio vitiet legatū. *Surd. dec. 161.* Et quid si causa legendi alias est obligatoria *Garzar. decif. exeq. Genue. 133 num. 12. Bar. in l. 1. §. adeo ff. de dot. preleg. Amen. ubi sup. nu. 25. & 30. & quid interest inter falsam causam, & falsam demonstra-*

tionem, vide tex. cum glo. in l. si sic legatum 78. §. 1. ff. leg. 1. & huic inst. de lega. & §. longe magis inst. de.

N. 19. ibi ¶ dolum malum abesse venditor præstare debet. ¶

- 25 Contractus, & iuramentum habent in secretum conditionem si dolus absit l. si libertus ff. de oper. lib. Escobar de ratiocin. c. 10.
- 26 num. 18. Hinc si dolus ꝑ dedit causam contractui tacit contractum ipso iure nullum secundum magis communem opin. de qua per glo. in c. cum dilecti de emp. & vend. Bar. in l. sub pretextu. C. de transact. Bened. Capr. reg. 87. vide latē Mozzi. de contract. tit. de emp. & vendit. cap. quib. casibus annullat emp. & vend. à nu. 6. vsq; ad 9. Gail. lib. 2. obser. 15 num. 6. & lib. 2. obs. 2. nu. 6. Dona. fin. comm. opin. tit. de dolo malo n. 9. 1. tom. comm. opin.
- 27 fo. 634. & contractus ꝑ quando præsumatur dolosus *Mastrill. decif. 13. nu. 26.* & in dubio, quod non præsumatur dolosus, nec simulatus multis iuribus probat *Tirag. de retract. lign. §. 26. glo. 1. num. 32. & de retract. conueni. in fin. nu. 125. fo. 1008.*

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Suspectus de fuga, ut possit capi, carcerari, et duci ante præsentiam plura requiruntur.
- 2 Mercator qui aufugit cum pecunia creditoris, an possit ab eo capi, & ad Iudicem duci, & quid in clerico fugiente similiter qm. 3.
- 4 Mercator qui ielu oculi alienat omnes merceres dicitur suspectus de fuga.
- 5 Suspectus de fuga, an possit capi à Iudice incompetenti.
- 6 Et an die feriato.
- 7 Suspectus de fuga captus, an possit cedere bonis.
- 8 Suspectum de fuga receptans quæ pena puniatur.
- 9 Debitor qui præstitit fidem iussorem idoneum, vel pignus, an possit capi.
- 10 Creditori an, & quando liceat, & in quibus casibus capere debitorem fugitivum.
- 11 Administrator obligatus ad reddendum computa si est suspectus de fuga, an possit capi.
- 12 Cautio de stando iuri, an sola sufficiat in debitore suspecto, vel requiratur etiam cautio de iudicatum soluendo, & quid in administratore, an ambas cautiones præstare teneatur, & n. 13 & an post rem iudicatā.

- 14 *Fideiassores quando quis non inuenit solet admitti ad iuratoriā cautionem.*
- 15 *Et an ad hunc cautionem admittatur suspectus de fuga.*
- 16 *Cautio de iudicatum soluendo est nimis utilis creditori, qui obtinendo sententiam potest illam exequutioni mittere contra fideiussorem.*
- 17 *Fideiussor de iudicatum soluendo poterit opponere omnes exceptiones exequutivas in exequutione sententiae opponi solitas per viam tamen summe cognitionis, quod non est in fideiussore de iudicio fisci num. 18. Et an possit appellare.*
- 18 *Fideiussio de iudicio fisci lata sententia expiratur, et finitur fideiussore mortuo ita quod eius heredes non tenentur secus si cum illa fuerit cummulata fideiussio de iudicatum soluendo.*
- 20 *Fideiussor de iudicio fisci, et iudicatum soluendo, an teneatur in causa appellationis.*

AD DECIS. LXXXII.

In prin. ibi ¶ capto quodam mercatore ob suspicionem fugæ. ¶

- 1 *Specus de fuga ut possit capi, carcerari, & duci ante presentiam plura requiruntur nempe, quod creditor habeat instrumentum liquidum contra debitorem, quod suspitio fugæ superuenierit post contractum, & debitor deteriorauit conditionem suam, quod debitor non possideat immobilia, & quod suspitio fugæ probetur per duos testes Gr. un. cons. cit. 17. nu. 13. & seq. Valla. ob. in vers. fugæ suspitio comm. opin. probat Rit. M.C.V. 170. Et ibi Carau. qui quotidie seruari ait Viscon. qui innumeros adducit, & ex Tartagl. & alijs tradit practicam in concl. incip. debitor suspectus de fuga for. 77. qui id extendit etiam si dies solutionis non cesserit per cons. Paris. 101. num. 8. Suarez. in l. post rem iudicatum §. fin. nu. 2. ff. de reiud. Carauit. d. rit. 170 nu. 3. vers. amplius cum multis alijs ibi per cum cummulatis quibus adde Ama decif. Ferrar. 13. apud quæ plura de dictis requisitis Ricc. collect. 2. 499.*
- 2 *Et de mercatore, an possit ab eo capi, & ad iudicem duci vide tex. in l. ait pretor §. si debet ff. de bis que in fraud. cred. Mising. obser. 69. cent. 4. in fin. & quid si esset clericus dic vt no. in c. cum non ab homine de iudit. & sic communiter teneret testatur Bened. Capra reg. 75 nu. 7. Quid autem si mercator alienaret omnes merces istu oculi, an dicatur de fuga suspectus, teneret, quod sic per tex.*

in l. omnes §. Lutus ff. de bis, quæ in fr. iud. cred. Gomez. in §. item si quis in fraude in-
bit. de a. sio. Straccb. de decoct. p. 3. nu. 20. &
seq. Gait. de credit. c. 4. quæst. 5. n. 181 fo 301.
videtur. n. se parasse ad fugam, vnde potest
capi, vti suspectus Gomez. Leo. decif. 22. Sed
an debitor si suspectus de fuga possit capi
a Iudice incompetenti Mising. obser. 65. cent.
2. Vialob. comm. opin. ver. fugæ suspitio.
6 Et an si die feriata Mising. vbi sup.
numer. 4. D. Reg. Rouit. super pragm. de fer.
numer. 10. Carauit. rit. 80. numer. 3. & rit.
170 nu. 13. Apicell. filius in addit. ad tutam.
paup. patris ad nu. 213. nu. 427. fo. 31 Rubin.
decif. 23. glo. in l. dies festos C. de fer. ver. fi-
deiussionis D. in l. 2. ff. de fer. Surd. de alim. tit.
8. priu. 2. nu. 12. & quid si fuerit debitor in
diem. Idem Surd. eo tit. priu. 77. nu. 8. & quid
de cler. de fuga suspecto vide Mising. vbi
7 sup. numer. 3. Et an captus possit cedere bo-
nis, quod non Boer. decif. 215. Amen. ad D. de
Franch. decif. 79. nu. 2. plene Giurb. decif. 44.
8 & qua t. pena puniatur receptans debito-
rem fugitium Amen. ad D. de Franch. decif.
9 442. nu. 13. & quid si debitor t. præstiterit
fideiussorem idoneum, vel pignus, an possit
capi, quod non Valaf. decif. 11. Fab. decif. 1.
C. de fideiuss. Galter. inf. cit. n. 25. optimi Car-
tar. decif. 117. omnino videndus, & an credi-
10 tori t. & in quibus casibus liceat suum de-
bitorem fugitium capere propria autho-
ritate Mising. vbi sup. nu. 2. vide 2. tom. com.
opin. fo. 333. d. nu. 24. & de fideiussionibus om-
nibus, vide omnino Galter. in prax. liquid.
instr. qui multa practica bilia tradit in ver.
expediatur citatio d. num. 14. fo. 121. ult. im-
11 press. & de administratore t. obligato ad
reddendum computa si est suspectus de fu-
ga, an capi possit Escobar. de ratiocin. c. 4. nu.
19. & seq.

N. 2. ibi ¶ sufficere illam de stando iuri. ¶

- 12 *Eiusdem opin. ut sufficiat cautio de iudi-
cio fisci fuerunt Carau. vbi sup. numer. 11. qui
testatur ita seruari, & Tartaglia in prax.
cius. c. 1. num. 53. sed contraria opinio in cit.
bie decif. Aff. 170. præualuit nempe, quod re-
quiratur etiam ultra cautionem de stan-
do iuri, cautio de iudicatum soluendo cui
accedunt Maxill. in consuet. Bar. fo. 117.
num. 11. in nouis Mangrell. ad Bar. in l. ait
pretor §. si debitorem ff. de bis que in fraud.
cred. Muscatell. in prax. S.C. in glo. expensæ
nu. 20. & 28. & in prax. fideiuss. mod. 12. nu.
18. Ricc. decif. 51. p. 1. quorum meminit Vi-
scon. sup. cit. cuius miror, quod moderni ad-
den. non meminerit maxime, quia omnia in
illa*

illa contenta ferè transcripserunt, & adde-
Gail. de arrest. Imper. c. 11. num. 8. vbi quod
 eiusmodi cautiones post rem iudicatam, &
 13 an ambas † cautiones prestare teneatur
 administrator suspectus de fuga, qui tenetur
 reddere rationē, vide *Escobar. de ratiocin.*
c. 4. nu. 19. quem in pulchro casu vide n. 20.
 14 Et quia quando quis † non habet fideius-
 sores solet admitti ad iuratoriā cautionē
 15 an si † eiusmodi debitor nequeat fideiusso-
 res inuenire ad illā esse admittendus, quod
 non *Cornazz. decif. Lucen. 59.* cuius memi-
 nit *Ricc. 7 p. collect. 2499. in fi.* de quo viden-
 dus est omnino *Giurb. qui multa ad propo-
 si. um dicit decif. 4. presertim nu. 14. & 35.*

N. 3. ibi ¶ debere cauere de iudica-
 tum soluendo.

De hac cautione plura dixi *sup. ad decif.*
 14. ad ibi trāta te remitto quib. adde, &
 16 cautionē ista † nimis vtilis est creditori, nam
 obtinendo sententiam contra principalem
 debitorem potest illum exequi contra fi-
 deiussores de iudicatum soluendo ad *tez.*
in l. fin. C. de usur. rei iud. Bar. in l. 1. ff. iud.
sol. alios congerit D. de Franch. decif. 400. &
nouiss. D. Gait. in tra. de credit. c. 2. tit. 3. nu.
545. vbi num. seq. ex Morot. conf. 21. num. 4.
 rationem reddit etiā si appellauerit, quod
 17 declarat ibi *Gait. num. 5. 9.* bene poterit †
 omnes exceptiones exequutivas in exequu-
 tione sententiae opponi scilicet, *vt no. in l.*
à d. uo pro § si super rebus ff. de re. iud. per
viam tamen iunimariz cognitionis, vbi ibi
expl. cant. Morot. & Gait. loc. sup. cit. n. 550.
 & quod talis fideiusso-
 18 r non poterit appel-
 19 lare *Mat. vill. decif. 302. 4. p. omnino. viden.*
 Quod tamē non esset in fideiusso-
 re † de
 iudicio Sisti, quā lata † sententia expirat *l.*
grace, §. & post litem ff. de fideiuss. l. as. in l.
fideiussor §. in fideiussorem ff. qui satisd. cog.
 licet fallat, vt nonnullis casibus positis per
l. as. ibi, & per Affl. in consil. rub. 177. licet
 finitur eo mortuo ita quod eius heres non
 teneatur siltare *l. as. in l. si decesserit ff. qui sa-*
tisd. cog. secus si cum cautione de iudicio si-
sti fuerit cumulara cautio de iudicatum sol-
uendo, quia per mortem quamuis liberetur
 à iudicio sisti tamen tenetur soluere iudica-
 tum *Bellacom. comm. opin. ver. fideiussor de*
iudicio Sisti nu. 175. in 2. tom. comm. opin. fo.
385. & ideo scdanda est dicta decif. Affl.
 20 170. prout hic. Sed an † fideiusso-
 r de iudicio Sisti, & iudicatum soluendo teneatur in
 causā appellationis, quod non nisi aliter
 actum sit *Bar. in l. cum apud ff. iud. sol. l. 2. cū*
glo. ordin. C. de procur. & §. si verò aliquis
Instit. de satisd. dixi de hoc casu, & de alijs

ad d. decif. 14. vbi vide quibus adde tradita
 per *Gail. de arrest. Imper. c. 3. nu. 12.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Interdictum vnde vi datur solum possessori
 vel ei, qui possidet nomine proprio non al-
 terius.
- 2 In interdicto vti possidetis quid probare ha-
 beat agens.
- 3 De claudendo ostio domus praxiā à locatore.
- 4 Inquilinus, an possit propria auctoritate ex-
 pelli à locatore, & quando.

AD DECIS. LXXXIII.

N. 1. ibi ¶ si quidem colono, & in-
 quilino non datur interdictum vnde
 vi, & interdictum recuperandæ si per
 vim expellatur, & deiciatur, quia præ-
 dicta interdicta dantur possidenti. ¶

- 1 Quòd interdictum † vnde vi datur solum
 possessori, vel ei qui possidet nomine pro-
 prio non alterius *Surd. conf. 166. nu. 23. Gra-*
tia. disp. 174. nu. 15. Giurb. omnino viden-
mus decif. 12. cuius dicta multum deseruiunt
 huic decif. nam tractat eundem articulum,
 an colono à re conducta deiectione conceda-
 tur spoliū privilegium de recenti, adde
 tradita per *Ricc. collect. 1026. & Maran. de*
remed. poss. nu. ...

N. 3. ibi ¶ interdictum vti posside-
 tis. ¶

- De hoc interdicto vide *Giurb. Marant et*
 2 *et alios sup. cit. & quid probare habeat agens*
 hoc interdicto vltima *Giurb. vbi sup. estumt*
Amen. ad D. de Franch. decif. 199. vbi etiam
 an detur hæredi, & pro quibus causis.

N. 7. ibi ¶ inquilino cessante à solu-
 tione pensionis possit dominus clau-
 dere ostium domus, & ipsum conse-
 quenter expellere propria auctoritate
 vel iudicem adire. ¶

- 3 De claudendo ostio domus à locatore
 ob pensionem non solutam, vide *Foller. ad*
fragm. de censib. fo. ult.
- 4 Et quando inquilinus possit propria au-
 thoritate expelli à locatore abunde dixi
sup. ad decif. 6. à nu. 27.

Joseph Mele.

SV M.

SVMMARIVM.

- 1 Sportula non debentur aëuaris examinanti testes pupilli, vel aliarum miserabilium personarum.
- 2 Prouisiones solent fieri pro pauperibus quod acta gratis aëuaris transmittant stante notoria paupertate.
- 3 Aduocatus potest cogi gratis patrocinari pro paupere.
- 4 Medicus tenetur gratis pauperem curare.
- 5 Pauperibus datur aduocatus pauperum, & a quo illi soluitur salarium, & 6.
- 7 Paupertas excusat ab appellando, & a persequutione appellationis.
- 8 Paupertas excusat a literis non expeditis, & ab alijs rebus.
- 9 Paupertas probanda est ab eo, qui in ea se fundat.
- 10 Pauper quis dicatur, quis inops, & quomodo differant inter se.

AD DECIS. LXXXIV.

Habetur in hac decif quod pauper allegans suspicium officialem non tenetur facere depositum seruata forma R. Pragm.

N. 3. ibi ¶ pauper non tenetur soluere aduocato nec procuratori salarium neq; mercedem aëuario pro actis. ¶

- 1 Adde quod sportulae non debentur aëuario examinanti testes pupilli, vel aliarum miserabilium personarum Nig. in clem. de vit. et boni cler. n. 33. & pro pauperibus solent fieri prouisiones directæ acta ijs stante notoria paupertate ut transmittant acta gratis. Gail. lib. 1. obser. 43.

- 3 Et aduocatus potest cogi gratis patrocinari pro paupere lib. in cap. 1. de iud. l. 2. ubi glo. in oer. consensum C. de proxima. sub. serin. lib. 1. Ant. in c. si pro utilitate de offi. deleg. Cappell. Tholosan decif. 441. Ric. col. lect. 2207. Grass. conf. 1. sub tit. de translat.
- 4 Vol. 2. n. 21. ubi idem in medico ¶ qui pauperem ærotatem gratis medicare cogitur, & deat oecato ¶ pauperum Ric. ubi sup. & a quo soluitur ¶ salarium Aduocato pauperum. Escobar de ration. c. 17. r. n. 42. optin. Sur. de alim. tit. 1. q. 120. n. 16. in qua quæ vide de alimentis subministrandis a diuite pauperi litiganti.

N. 7. ibi ¶ paupertas excusat a descriptione. ¶

- 7 Adde quod Paupertas ¶ excusat etiam ab appellando, & prosequendo appellationes Cap. an. ad statut. mediol. 131. num. 64. Mi-

sing. cent. 4. obser. 97. Gail. lib. 1. obser. 142. declarat optime Gratian. decif. 34. operatur etiam paupertas multos alios effectus hic cumulos per mod. adden. vitra quos dic, quod excusat ¶ a literis non expeditis Rot. decif. 676. 1. p. Ric. collect. 2197. & vide de alijs Gratia. d. decif. 34. q. 12. omiæto, & vide Tiraq. pe. p. temp. casif. 33. & alios quos ad ducit Sur. de alim. tit. 1. q. 48. nu. 35. apud quem vide alios casus in quib. paupertas excusat Nodur. ad prag. collect. 125. n. 11. Viu. decif. 454. vide alio casus per Apicell. allig. 6. & per filium adden. ad tutam pauper. num. 558. & 612. solum adde, quod paupertas ¶ probanda est ab eo qui in ea se fundat Nodur. collect. 134. n. 3. Giurb. decif. 18. n. 4. Sur. in d. trac. in tit. 1. q. 24. n. 7. alios allegat Affl. dec. 377. Vise. in concl. incip. Probare, & quis dicatur pauper Gratian. ubi sup. n. 13. et seq. 10 quis inops, & quomodo differant inter se pauper, & inops Menoc. de arb. casif. 65. quæ vide casif. seq. quæ sit persona miserabilis nominat D. Rou. prag. 19. de off. S. C. n. 4.

Ioseph Mele.

AD DECIS. LXXXV.

DE materia huius decif. dixi multa sup. ad dec. 31. ad n. 3. & 12. longe antequam hæc decif. 2. p. ad manus meas peruenisset ad ibi tradita te remitto.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumenti pars si fuerit falsa in totum instrumentum reputatur falsum intellige, et nu. 2.
- 3 Cancellatura an reddat instrumentum suspectum.
- 4 Notary solent facere mentionem de cancellatura facta in instrumento, quod aut facta non vitio falsitatis, sed ad evitandum errorem, & quo casu notary debeant facere mentionem de cancellatura n. 5.
- 6 Notarius si commisit falsum in uno instrumento, an alia instrumenta reddantur suspecta.
- 7 Testis in uno per iurum nihil probat in reliquis.
- 8 Testium falsorum productio solum non sufficit ad penam infligendam, ideo non oleuit praxis, et producens debeat si vult vitare sub.
- 9 Declaratio circa usum si petitur statuitur

- tutur super ea terminus etiam de lure cō-
muni: num. 2.
- 10 Declaratio circa vsum infra quem termi-
num petenda de lure nouiss.
- 11 Testes si fuerint examinati super diuersis
articulis, & deposuerint falsum in vno,
an si pars debeat nolle, vti test. super d.
articulo possit id facere affectat nouissima
decis. S. C. contra D. de Franch. decis. 173.
- 12 Testes si fuerint examinati vtrū a numerum
præfixum in R. Pragm. de re pren. testis an
omnes erunt rei cendi, vel illi, qui sunt su-
pra numerum.
- 13 Liber continens diuersas partitas, an si fue-
rit reprobatus in vna partita censetur re-
probatus in reliquis, & n. 16. & 17. quid
de libro rationum n. 21.
- 14 Libri fides augetur quando verificantur ali-
qua partite illius, nisi confitens librum sit
infamis, & suspectus vna num. 15.
- 18 Libri fides pendet a fide, & persona scriben-
tis, prout fides instrumenti a fide notarii.
- 19 Falsitas quando attribuitur scribenti, &
quando non
- 20 Liber quando dicitur continere connexa.
- 22 Oratio quando pro parte valeat, & quando
non, & sic legatum, & substitutio.
Sententia in parte appellabilis, an in totum
reddatur appellabilis.
- 23 Fideicommissi alienatio facta partim ex
causa necessaria partim voluntaria, an cor-
ruat in totum.
- 24 Instrumentum censuale si continet excessum
rationis decem per centum, an vitetur in
totum, vel tantum in illo excessu.
- 25 Confitens plura articula, an si verificetur
enim ex illis non commissis, censatur co-
fessio erronea in omnibus.
Confessio partim vera partim falsa, reputa-
tur in totum falsa.
- 26 Acta facta in vno ludicio quando fidem fa-
ciant in alio.

AD DECIS. LXXXVI.

- D**E eo, quod dicit Author hic, quod si
pars, & instrumentum sit falsum, totum
instrumentum reputatur falsum vi-
de, quod cōtrariū tenet Bal. conf. 96 & 264.
1. p. Sed pro opin. Authoris vide Alex. qui
infinita allegat in l. si ex falsis 4. & 5. col. C. de
transf. & ibi Ias. 3. col. idem Alex. conf. 45. col.
4. Felin. in cap. fraternitatis 3. col. de baret. &
ibi Panor. idem Felin. in cap. cum Ioannes 17
col. de fid. instrum. & in cap. 1. 5. column. de re
iud. Bal. sibi contrarius conf. 28. 3. p. Barba.
conf. 43. 2. column. de re iud. Quæ opin. no
imitatur, vt non procedat nisi in fallo ve-
ro, secus in præsumpto, vel quasi falso puta

- in rasura in vna parte instrum. Alex. & ibi
supra & Felin. de cap. fraternitatis. Sed an cen-
cellaturat reddat instrumentum suspectum
vide D. in l. fin. C. de eisd. diel. Ad r. Tellen.
Ias. & alios in l. si vnus C. de testam. vbi con-
cludit, quod non, maxime si, vt asselet, a no-
tario fiat mentio, & de rasura, siue cancella-
tura, & asserat non fuisse factam vicio falsi-
tatis, sed vt emendaretur error, de qua can-
cellatura non necesse est, vt fiat mentio,
nisi quando in parte substantiæ instrume-
nti facta fuisset falsitas, in cap. quoniam contra-
ria 21. col. cer. l. i. i. 6. de præsumptis.
- 6 Quod si Notarius, & consecrat illum instru-
mentum, an propter fidelitatem communem
in vno instrumento alia instrumenta eiusdē
Notarii reddantur, quam saltem suspecta,
vide glo. no. in §. pen. Auth. de l. bello. Bal. in
l. 2. §. miles si. de infam. & in l. i. ubi vnus §. fa-
me C. de sacros. Erelis. & in l. militibus, vbi
Alex. C. de testam. milit.

- N. S. ibi & Idem in teste, qui si de-
posuisset multa, & probaretur falsitas
in vno non crederetur ei in aliquo.
- 7 Quod testis, & in vno petiurus nihil pro-
bat in reliquis adde Alex. & Ias. in l. per. in
fin. C. de transf. Alex. conf. 133. col. 5. vers. &
tamen est probatum vol. 1. vbi de cōmuni Dec.
conf. 105. column. 3. & pen. vbi pariter testatur
de cōmuni Ias. conf. 134. num. 25. & 1. Cott.
in memo. incip. testis fides, & in alio in-
cip. iuramentum est indicium. Crasset. conf.
201. nu. 17. Gram. conf. 124. in fin. & de Char.
in §. falsum num. 38. & ibi addit & q. 59.
vers. sed quare, & ibi similiter addit. mate-
riam latissime more suo tractat Farn. de re-
f. lib. q. 67. §. 4. fol. 199. & seq. Verum quia te-
stimium falsorum productio non sufficit ad
penam intelligendam, ideo inoleuit praxis,
quod producens interrogetur, & declarat,
an velit vti testibus ad eius instantiam exa-
minatis, quæ declaratio, circa vltimū
appellatur, de qua per Musculi. in praxi
- 9 glo. num. super qua declaratione datur
terminus etiam a lure in quo declaratio
si velit vti, debeat fieri Viu. de f. 71. Ri. c. 10.
10 test. 298. Et infra, & quem terminum peti ad
sunt Regia nouella Pragm.

- Hinc ad propositū huius decus solet du-
bitari, an si testes, & fuerint examinati super
diuersis articulis, & deposuerint falsū in vno
si pars producens potest de positione testis,
vbi in parte dicendo nolle vti de positionib.
testis super tali, & tali articulo D. de Franch.
fuit in opinione negatiua decis. 173. cōtra
contrarium sentit Sard. decis. 16. secundum
quam nouissime de anno 1625. In S. C. fuit
deci.

decisum iunctis aulis in causa D. Violante Scaraggio, & Marci Antonii Calò coniugum cum illis de Brancia de Foggia referente. D. Camillo Petio Acquario Carbone patronante D. Alexandro Palmerio Viro eruditissimo. Sed quero extat *† Regia Pragm.* quæ refrenat numerum testium *(sub tit. de refrenat. testi. an si fuerint testes aliqui recepti ultra numerum in dicta Reg. Pragm. taxatum, omnes erint reiiciendi, vel possint aliqui in numero statuto eligi, & reliqui reiici vide D. Rouit. in Pragm. 1. num. 2. sub dict. tit. de refren. testi.)*

N. 14. ibi *¶* propter vnam cartam falsam totus, & integer liber existimatur falsus, & nihilominus liber non solum continet diuersa capita, sed diuersas materias *¶*.

- 13 Quid autem de libro, qui *†* continet diuersas partitas, an si fuerit reprobatus in vna partita censeatur reprobatus in reliquis, & ut de falso suspectus fidei non faciat, quod sic *Mascear. de probat. concl. 742. tot. Escob. de ratiocin. ca. 1. num. 22. Bairard ad Clar. d. 8. falsum num. 90. Farin. cons. 108. latè Seaccia. de iud. caus. ciu. cap. 11. num. 183. Inno. in cap. fraternitatis de barei. & habetur Iacob. cap. 2. Qui in vno deliquit factus est omnium reus, & Virg. 2. Aeneidos. crimine ab vno disce omnes Borrell. cons. 82. num. 21. & seq. nam si si-*
- 14 des *†* libri augeatur eo, quod verificantur aliquæ partitæ illius taliter, q̄ in omnibus partitis non verificatis liber probat, prout communiter asserunt *D. cit. per Gabriel. cōm. conclus. tit. de presump. concl. 5. num. 1. Mascear. d. concl. 975. num. 75. Surd. decif. 199. num. 12. Menoch. lib. 3. presump. 63. Farin. cons. 123. num. 6. Cartar. decif. 127. num. 5. Borrell. vbi*
- 15 *supra*, ita, & è conuerso, nisi tamen *†* mercator, qui librum contexit esse infamis, & suspectus vitæ, quia tunc eius liber non probaret *Mascear. qui alios allegat d. concl. 975. num. 30. Genua. in tra. de scrip. priuat. tit. 1. fol. 242. & quæ supra diximus, q̄ liber *†* reprobatus in vna partita censetur reprobatus in alijs in eodem libro descriptis procedūt etiam si partitæ non essent connexæ, sed penitus diuersæ, & separata, ut no. per *D. in d. l. si ex falsis, & de communi Gabriel. lib. 7. cōm. conclus. 3. num. 19. quod**
- 17 *†* intellige, quando falsitas attribuitur scribenti, & licet nonnulli contrarium tenuerunt, tamen eorum opinio procedit, quando falsitas non attribuitur scribenti, ea ra-
- 18 tione, quia fides *†* libri pēdet à fide, & persona scribentis, prout fides instrumenti pēdet à fide Notarij, cū ipsorū fides, & probi-

tas sit, quid indiuiduum, quo fit, ut liber ex parte falsus totus præsumatur falsus ad *tex. in l. aliquā. C. de suscep. & arcan. lib. 10. Mascear. concl. 742. num. 5. & seq. quam rationē considerauit Author noster hic num. 17. & de eas, & de supradictis alijs vide omnino latè *D. meum Gait. d. tracl. de cred. cap. 2. tit. 5. à num. 903. & seq. vbi multas ampliaciones, & restrictiones viles reperies, & ibi num.**

19 970. reperies quando *†* falsitas non attribuitur scribenti ex *Meno. Mascear. & alijs sup. cit. nempe* quando mendaciū adest in assertionē facta per partes, & in verbis enunciatius partium absque dolo scribentis, qui dolus scribentis si abesset, & falsitas esset in substantialibus libri, etiā quod appareat de ignorantia, & errore totus liber redditur suspectus, ut per *Gait. ibi num. 915. & liber*

20 *†* quando continere dicatur *connexa* videndus *Escobar. de ratiocin. cap. 13. n. 15. & seq.*

21 Quid de libro rationum *†* in quo diuersæ sunt partitæ, an si adsit aliqua erronea partita, tota ratio retractari debeat, vel illa duntaxat de cuius errore constat *†* dic quod dumtaxat retractanda venit illa partita *Escobar. in d. tracl. de ratio. cap. 41. num. 30. Nouar. ad pragm. collect. 9. num. 13. vbi adducit Lauren. decif. Auerio. 53. Et quando*

22 oratio *†* pro parte valeat, & pro parte non & sic legatum, & substitutio. *Surd. decif. 7. num. 33. & seq. & de alijs vide D. cit. per Viscon. in concl. incip. vile per inutile, & cum lata per Ricc. collect. 1246. Giurb. decif. 85. num. 3. & 21. Cartar. dec. 39. num. 11. Melin. in tracl. de primogen. Hispan. lib. 1. cap. 21. n. 28. & lib. 4. cap. 7. num. 6. vide Giurb. decif.*

23 101. vbi de sententia *†* in parte appellabili an reddatur in totum appellabilis, & decif. 31. num. 12. de alienatione fidei commissi facta partim ex causa necessaria, partim voluntaria, an corruat in totum, vel pro parte, & de falsa causa non in totum, sed in parte, an viciet sententiam dixi *sup. ad decif. 81.*

24 & de instrumento censuali *†* in quo est excessus rationis decem per centum, an vicietur in totum, vel in illo excessu tantum *D. Rouit. Pragm. 1. de censib. num. 15. Et de cō-*

25 sidente plura *†* delicta, si probatur aliquod non commississe, an presumendus consilii error in omnibus, vide *Viscon. in cōclus. incipit confessio delicti facta circa med. Et de confessione si reperitur partim falsa, partim vera, quod in totum reputetur falsa *tex. in cap. si ad sacras 9. distin. cum alijs alleg. per Borrell. cons. 56. n. 18. t. p. Et de indulgentia Episcopi concessa ultra 40. dies, quod indulgentia corruat etiā quoad 40. dies Apicell. tutam. paup. tit. primo. num. 39. apud quem**

vide de alijs circa materiam, quando ob excessum res corrumpat in totum, & vtile per inutile vitietur.

Num. 17. ibi: ¶ An acta facta in foro Ecclesiastico coram Summ. Pontif. & Congregatione Card. Sanctissimi Officij Inquisitionis fidem faciant in foro seculari. ¶ Acta & facta in vno iudicio quando fidem faciunt in alio, not. DD. in l. 2. C. de eden. vide latè in 1. tom. comm. opin. f. 505. Cypre. dec. 110.

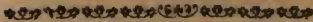
Joseph Mele.

AD DECIS. LXXXVII.

Articulum huius decisi. tetigi supra, ad decisi. 37. antequam hæc decisi. ad manus meas pervenisset, vbi nu. 20. ad hoc adduxi Ricc. dec. 138. p. 1. & dec. 10. ead. p. 1. Nouar. collecti, 28. num. 19. vbi quid in ampliacione Chori, & Seminarii, & multa alia concernentia materiam.

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 *Assensus Regius præsitus pro restitutione dotium, & antefati in casu dissoluti matrimonij, & in omnem euentum soluti matrimonij, an cõprehendat etiam casum assecurationis dotium constãte matrimonio.*
- 2 *Feudalia an veniant in generali obligatione tacita legis, quæ pro legato inducitur.*
- 3 *In generali obligatione quæ veniant.*

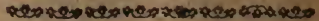
AD DECIS. LXXXVIII.

NVm. 1. ibi: ¶ Præstatur generalis assensus super bonis feudilib. mariti pro dotiũ cõseruatione, & restitutione. De hoc assensu vide latè D. de Pont. in tract. de pot. prære. tit. de assen. super dot. D. Franch. dec. 260. Ricc. collecti. 2049. & de Regio assensu & pro restitutione dotium, & antefati in casu soluti matrimonij, & in omnem euentum restitutionis dotium, quod comprehendat etiã casum assecurationis constãte matrimonio ob inopiam viri, vide Viscon. post DD. per eum cit. in concl. incip. assensus enim Regis 2. col.

Num. 2. ibi: ¶ Quod in generali obligatione bonorum, feuda minime comprehenduntur. ¶ Feuda non venire in generali obligatione nisi fuerit à domino data potestas in concessione illa alienandi, vide Gratian. lib. 2. disceptation. foren. post DD. per ipsum cit. c. 580. nu. 2. vide omnino Mozz. de contract. in tit. de pigno. & hypo. num. 24. fol. 47. & num. seq. & in tit. de empt. & vend. num. 37. f. 74. à terg. & de cõmun. quod in generali obligatione non veniant feuda, Gayl. lib. 2. obseru. 154. nu. 6. & ibi de ratione. Sed quod feudalia veniant in generali obligatione bonorũ per vassallum facta sine consensu domini tenet, Alex. cons. 2. nu. 1. vol. 4. vbi alleg. concord. & cons. 41. vol. 6. Negus. de pignor. 2. mem. 2. p. n. 43. Assi. in consil. diuæ memoriæ num. 12. & in consil. fratribus nu. 21. & in consil. hac edit. num. 9. Gram. dec. 103. num. 110. Poller. in prax. consil. fol. 94. num. 12. Masu. decis. 86. nu. 1. Moyses. cons. 3. num. 9. & seq. multos more suo cumulat Viscon. in concl. incip. feudum non venit in generali fol. 86. vbi quid si in obligatione interuenit Regius assensus & quod conclusio procedit in feudo cit. decorato cum assensu, & multa alia quæ non recenseo apud eum videre poteris, & quod feudum non veniat in tacita obligatione legis, quæ pro legato inducitur, Surd. post DD. per eum cit. decisi. 220. nu. 6. & publicatis bonis, quod non veniant feuda, dixi supra ad decisi. 1.

Et an feudum possit locari ad tẽpus modicum, quod sic, Clar. in § feudũ q. 33. Mozz. de contract. tit. de loca. & condu. cap. venio ad secundam columnam nu. 8. f. 91. Quæ autem bona veniant in generali obligatione bonorum abundè habes apud Mozz. de contract. tit. de pign. & hypo. cap. venio ad alium ordinem à nu. 13. & apud Gait. d. tract. de credit. cap. 4. q. 5. num. 89. cum multis seqq. & quod bona prohibita alienari non veniant in generali obligatione, vide Gratian. discept. foren. c. 855. lib. 3. nu. 10. & seq. & an possint hypothecari, vide supra decisi. 74. & abundè Cened. quæst. canon. q. 11. n. 11. vsque ad fin.

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 *Furtiua res si reperitur penes aliquem mala conditionis facit inditium.*
- 2 *In Regno si penes quem reperitur res furtiua tenetur ostendere autorem.*

3 Contra vicinos oritur *presumptio*, & *indictum* quando fuit commissum *furtum*, quod nescitur a quo fuit commissum, quando sunt male conditionis, & famae, secus si essent bona conditionis.

4 Idem in domesticis *seruis*, & familiaribus.

5 Qualitas bona famae, & conditionis multum operatur.

6 Furtiva res si emitur scienter emens graviter punitur.

7 Furtivam rem emens bona fide etiam tenetur illam domino restituere, si extat, si non extat, quatenus factus est locupletior.

8 Emptor rei furtivae tenetur restituere rem, & amittit pretium etiam si protestetur emere pro vero domino. & quid in Regno.

9 Emptor rei furtivae si fuit absolutus, quia non constituit quod emit scienter, an teneatur ad restitutionem rei, si rem, qua pretendebatur furtiva, alienavit.

10 Emens res depraevata ab hostibus, an teneatur illas restituere.

11 Indei, & Mercatores qui continuo emunt res a diversis, an si penes eos repertiatur res furtivae, tenentur.

12 Furi apprehenso cum re furtiva in fraganti crimine non sunt dande defensiones, sed contra eum procedendum ad pena executionem.

AD DECISION. LXXXIX.

Decisio ista videtur concordari cum decis. Peguer. 77. cuius meminit Rucc. collect. 2331. dum in ea habetur,

1 quod si res furtiva reperitur penes aliquem male conditionis, quod facit indictmentum, secus si non fuit probatum illum esse male conditionis, ut probat Author noster hic, & habetur apud Fab. dec. 4. tit. de furt. in

2 Regno tamen tenetur ostendere Authorem alias habetur pro convicto, & dicitur Author, quod necesse est ut probetur, quod ille penes quem reperitur res furtiva sit male conditionis, vitae, & famae, dic quod

3 idem est in vicinis tamen adversus quos oritur presumptio furti, quod fuit commissum, & nescitur a quo. l. Dominus horreorum ff. loca. Paris. de Put. de fidei. verb. tortura c. 3. §. mandavit Rex, Farinae. de indi. & tort. q. 52. nu. 127. ubi post Doctores, quos citat contra vicinos oriri indictmentum ad torturam,

quod nu. 131. dicit, procedere in vicinis male conditionis, & famae, Vlpell. cons. 65. nu. 2. alleg. M. roch & Mascard. secus si essent bonae opinionis, conditionis, & famae, quia talis presumptio nihil operatur, Affl. in consil. in questionibus nu. 19. in fi. Foller. in verb. capiat informationem nu. 35. quod idem

4 tamen dicit in domesticis, seruis, & familiaribus, Farinae. d. tit. q. 37. nu. 158. & 160. & idem de furto commissum in domo, quod praesumitur commissum ab uxore, domesticis, & co-uerfantibus in ea, secundum Blanc. cum alijs alleg. per Farin. d. q. 37. m. 139. Vison. verb. fructum §. col. qualitas enim bonae famae, & conditionis multum operatur, & omnem doli suspicionem excludit Ambrosin. decis. ult. nu. 23. & seq.

Sed dum hic agitur de emptore rei furtivae penes quem fuit reperta, adde quod res furtiva tamen potest emit scienter, & potest emit bona fide. si scilicet emitur, graviter puniendus est emptor, ut censuit Senat. Sabaud. teste Fab. decis. 3. de furt. & pena furti teneri voluit Bar. in l. cum vir ff. de usucap. & in l. alienum C. de furt. Mozz. de contract. tit. de empt. & vend. nu. 31. fol. 74. si vero bona fide tenetur illam vero domino restituere, si extat, & si non extat quatenus est factus iocupletior, Clar. §. furtum num. 26. vide Mozz. ubi supra, Franc. Marc. dec. 7. par. 2. & quid si est in aliam speciem transformatam Marc. dec. 7. p. 2. Nouar. collect. 81. ad pragmat. num. 3. Mozz. ubi supra, & non modo emptor rei furtivae tenetur restituere rem, sed etiam amittit pretium, ex vulg. tex. l. in civilem C. de furt. Laurent. decis. 30. etiam quod sit protestatus, quod emeret pro vero domino, Lud. decis. Perus. 42. Benin. dec. 34. No. uar. qui alias decis. collegit ad prag. infra tit. num. 1. & 2. collect. 81. & de dicta cautela si prosit, vel noceat ementi vide Mozz. & Doct. per eum cit. ubi supra nu. 32. Clar. ubi supra, & in Regno ad off. Reg. Prag. 1. sub tit. de emp. & vend. quam concordare cum iure communi probat D. Roui. ibi nu. 2. Nouar. ubi supra, quem vide ibi nu. 5. quando emptor emit rem furtivam nomine domini illiusque vitale negotium gerit emendo pro modico pretio. & quando emptor emit a praedonibus a quibus dominus nullo modo recuperare potuisset, vel difficile recuperasset, vide Nat. cons. 439. quem ad hoc citat Mozz. ubi supra nu. 32. vers. sed animadvertendum §. 74. quae vide num. seq. circa dicta per Nouar. supra nu. 5. ad quod citat Gram. consil. civil. 20 & Couar. reg. peccatum p. 2. §. 12. nu. 5. & si

9 emptor fuit absolutus a pena furti, quia forsitan non constitit, quod emerit scienter, an teneatur ad restitutionem, si rem quae pretendebatur furtiva alienavit, dic quod tenetur ad restitutionem pretij si alienavit postquam sciuit rem furtivam, Rot. Luc. diuers. d. c. 151. sed an clericus emens res furtivas teneatur pena dictae Pragm. Causal. dec. 21. p. 5. Ric. coll. 2331. in fi.

- 10 Quis in emēte res depredata ab hostib.
an teneatur illas restituere veris dominis
nō soluto pretio *lex. est. no. in d. l. mulier ff. de
capt. et post. tim. reuerf. Rot. Auenion. d. decis.
30. & 127. Nouar. vbi sup. num. 4. Rice. vbi
sup. D. Rouit. d. pragm. 1. num. 9.*

- Et an dicta in emptoribus rerum furtiua.
11 rum procedant † in Iudeis, & mercatorib.
qui contiūuō emunt res à diuersis palam
vide *Alba. conf. 84. Boff. tit. de furt. num. 30.
Farin. decis. 120. nu. 1. & 2. Baiard. qui alios
cumulat ad Clar. §. furtum num. 112. Moz-
zi. vbi sup. num. 32. in fin. vbi citat Abb. in c.
Clericus col. 8. de for. comp. & Alcia. in l. ser-
uus cuiusdam n. 9. ff. de condi. indeb. et quo-
modo procedat n. 115. de reliquis in hac ma-
teria vide Meno. lib. 5. presump. 29. vbi repe-
12 ries multa, & de fure † apprehenso cum re
furtiua in fraganti crimine, quod nulla est ei
danda defensio, sed statim procedendum
ad pēnz exequutionem *Nig. in a. ad hoc nu.
60. de furt. Affl. in conslit. iustitiarj nu. 11.
Carrabb. sing. 88. incip. fur.**

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Pēna an tot dicantur, quot delicta.
2 De sententia continente plura capita remis.

AD DECIS. LXXXX.

N. 1. ibi ¶ non seruatis ab eo rele-
gationis limitibus per eandem M. C.
in anno 1595. vita durante ad eandem
insulam custodiendam dānatus fuit. ¶

V Ide de materia, quā dixi *sup. ad decis. 23.
à nu. 43. vbi de pēna frangentis exilium
relegationem, fugientis à Regijs tryremib.
& alijs, & ibi quid si relegatus, vel exulatus
iurasset in casu fractionis relegationis trire-
mes, & in quibus frangens relegationem,
& exilium excusetur.*

N. 2. ibi ¶ an tot dicantur pēnz
quot delicta. ¶

- 1 Adde † tradita per *Clar. q. 84. vers. scias
etiam num. 2. & ibi Baiard. post D. per eum
cit. & Farin. vol. 1. q. 20. n. 3. Boer. decis. 2.
Covar. lib. 2. var. resol. c. 10. num. 8. Fbicard.
comm. opin. 2. tom. ver. plura delicta fo. 437.
num. 64. vide Foller. in prax. crim. ver. pēnis
debitis seriantur nu. 9. fo. 334. vbi dicit quod
si quis congregauerit armatos non potest
puniri pēna portationis armorum, & de
congregatione armorum, quia ista du-
tendunt ad eundem finem secundum *Bar. in
l. 1. ff. ad l. Iul. de vi pub. & alios ibi cit. vbi in-
fert ad illa.**

N. 3. ibi ¶ non vnicum, sed plura
dicuntur capita. ¶ & ibi ¶ plures erunt
libelli plures erunt sportula, ac senten-
tia. ¶

- 2 De sententia † continente plura capita
vide, quā dicit *Vifcon. in concl. quā incip. sen-
tentia Iudicis post D. per eum cit.*

Joseph Mele.

F I N I S.

Laus DEO Beatissimæ Virgini Mari.

EXCELLENTISSIMO DOMINO D.

EMANVELI A ZVNICA,
ET FONZEC A
MONTIS REGIS COMITI, &c.
in Regno Neapolitano Proregi, &c.

FRANCISCI MELE BITONTINI

vtriusque Iuris Professoris

IOSEPHI MELE I. C. PRAESTANTISSIMI,
Filij non immeriti,

RESPONSVM SINGVLARE

DICTVM.

Et in Neapolitano Gymnasio ab eodem Authore
disputatum.

SVM MARIVM.

- 1 Factum narratur.
- 2 Fideicommissum quando censetur inductum in casu alienationis tantum, & quando etiam in casu mortis, nu. 3.
- 4 Fideicommissary testatori, & non grauato succedere dicuntur.
- 5 Monachus religionis capacis sinitatis iura retinet.
- 6 Statutum ne Monachus succedat, & vt nec iura sinitatis retineat non valet, & quare, nu. 69.
- 7 Probitus alienare an poterit testari.
- 8 Bona propria heredis in prohibitione de nō alienando à testatore facta, non comprehenduntur.
- 9 Regula l. ius nostrum ff. de regul. iur. quando procedat.
- 10 Probitus testari videtur erga venientes ab intestato fideicommissio grauatus, & quido num. 63.
- 11 Clerici in familia bona cōseruare dicuntur.

- 12 Clericus an excludatur à maioratu.
- 13 Clericus an comprehendatur in statuto excludente feminas extantibus masculis, prout est in Regno nostro.
- 14 Clericorum appellatione veniunt monachi cuiuscunque religionis, & quando nu. 65. & an sicut professi ita Nouitij nu. 15. & quid si essent in materia odiosa num. 16.
- 17 Statutum plus potest quam testator.
- 18 Dispositio impeditiua religionis, & diuini cultus inualida.
- 18 Testator si expressè exclusit monasterium, ea su quo grauatur si sine liberis decesserit illud ingreditur non rectè disponit, ita quod eius dispositio nō est seruanda. Contrarium nu. 72. & de ratione nu. 78.
- 19 Testator si filia legat mille si nupserit, & 500. si monasterium ingreditur, illa filia ingrediens monasterium debet consequi mille, etiam si nō monasterium clausurati ingrediatur, sed tertiaria, puta S. Francisci efficiatur nu. 20. Contrarium n. 73. & quajus ratio num. 74.

- 21 *Conditio, si morasterium non intraverit an habeatur pro r. on adiecta, & quando n. 22 sed vide nu. 77.*
- 23 *Conditio, si non nupserit, habetur pro non adiecta.*
- 24 *Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, valet.*
- 25 *Legatum alimentorum sub conditione, ut alimentarius recipiat ea in tali loco, si alimentarius nollet eo loco recipere non debentur, sed quid si ingrediatur religionem, n. 26.*
- 27 *Tutor excusans se a tutela legatum amittit, sed quid si ideo se excusat, quia vult se clericum, aut monachum.*
- 28 *Voluntatis mutatio in testatore non presumenda, etiam si diversa sequatur dispositio.*
- 29 *Fideicommissa in dubio non censentur revocata, & quando n. 30.*
- 30 *Moriens dicitur potius velle, quam nolle.*
- 31 *Donatio causa mortis non censetur revocata per fideicommissum in testamento a donante relictum, & quando, n. 82.*
- 32 *Ius revocandi an transeat ad heredes.*
- 33 *Pater aequaliter filios presumitur diligere, & nepotes, & quos nepotes n. 34.*
- 35 *Nepotum appellatione, qui nepotes veniant.*
- 36 *Fructus non prohibentur alienari, re prohibita alienari.*
- 37 *Monachus etiam religionis capax non potest petere portionem fideicommissi relicti, ea lege, ut vadat per descendentes de familia gradatim, & ordine successivo, & ut perpetuo in familia conferretur, & an etiam Equites Hierosolymitani, & an possint petere eum fructum.*
- 38 *Monachi capacitas a monasterij capacitate regulatur.*
- 39 *Monasterium incapax bonorum, & c. an poterit consequi relictum librorum causa studij, siue vestium, siue alimentorum modicorum, & an illud quilibet frater minor poterit petere, & n. 40.*
- 41 *Monachus retinet iura familia, & agnationis, sed non conservat bona in familia, & agnatione.*
- 42 *Probitus alienare bona, ea ratione, ut ea in familia conservarentur, si habens substitutum de familia, si sine liberis decesserit, ingrediatur monasterium, an statim illis bonis deberet priuari professione emanata, & quid si clericus effectus esset n. 46.*
- 43 *Casus in quibus monasterium per ingressum grauatim si sine liberis, excluditur a substituto, remissive.*
- 44 *Monasterium quando a substituto excluditur per ingressum grauatim si sine liberis retinet bona usq; ad mortem naturalem grauatim, & ingressi, & quid si substitutus ante illam mortem decedat, an transmittit ad heredes, n. 45.*
- 47 *Probitus alienare per fideicommissum indutelo in casu mortis, & alienationis, an poterit aliquid in vita restituere.*
- 48 *Renunciare quando quis possit favori suo.*
- 49 *Heres grauatim distribuere bona inter pauperes post eius mortem, an possit illam distributionem in vita facere.*
- 50 *Heres ita grauatim s. bona distribuere inter pauperes potest eligere seipsum.*
- 51 *Tempus in testamento favore heredis presumitur adiectum.*
- 52 *Non enim nulle sunt qualitates.*
- 53 *Proximitas in fideicommissis quo tempore attenditur.*
- 54 *Tex. in l. filiusfamil. §. cum pater, vers. sed si omnes ff. de legat. 1. perpenditur.*
- 55 *Grauatim restituere bona pauperibus post mortem an possit uni pauperi relinquere.*
- 56 *Numerus pluralis in singularem convertitur.*
- 57 *Rei inditus melius conservatur quam diuisa.*
- 58 *L. cum filius §. pater ff. de legat. 2. intelligitur.*
- 59 *Quantitas habita ex fructibus fideicommissi habetur loco portionis fideicommissaria.*
- 60 *Legata re videntur relicti etiam fructus qui ex illa percipiuntur, & quid si illis alter frueretur.*
- 61 *Verba testatoris cum effectu intelligenda.*
- 62 *Verba conservationis bonorum in familia monasterio non adaptantur.*
- 64 *Mater non succedit in fideicommissum conservando penes eos de familia, nec in eo institui potest.*
- 66 *Monasterium an veniat contra testamentum ingressi, si iste nihil ei reliquit.*
- 67 *Emphyteusis accepta pro se, & filijs, si accipiens sine filijs ingressus sit monasterium, an transeat ad monasterium.*
- 68 *Monasterium haberi loco filii non semper verum.*
- 70 *Statutum laicale non ligat personas religiosas.*
- 71 *Benefacere nemo cogitur.*
- 75 *Mulier ingrediens religionem, an videatur nubere, ita quod excludatur a legato relicto si in viduitate remanserit.*
- 76 *Intellectus l. Titia si non nupserit de condit. & demon. remissive.*
- 79 *Menti potius quam verba attendenda.*
- 81 *Diellio, etiam, stat sapē copulatus.*
- 83 *Grauatim restituere etiam hereditatem, an*

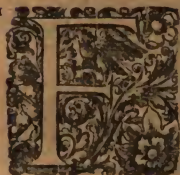
poterit detrabere trebellianicam.

34 *Annuus inceptus non habetur pro completo, limitatur favore filij, nu. 85.*

36 *Conditionibus alternatiue positis a testatore sufficit vni obtemperare, limitatur favore filij.*

37 *Specialia non sunt multiplicanda.*

38 *Trebellianica in filijs primi gradus prohiberi potest etiam per verba generalia, & equi pollentia.*

L A&i species breuiter ita se habet. Quidā Titius duos filios habens, eos instituit hæredes vniuersales, scilicet Antonium, & Petrum Iacobum, quos adinuicem substituit, vt alter alteri moreretur, eisq. bona sub tali fideicommissio reliquit, vt nullo modo alienare, hypothecare, donare, seu de eis etiam ad alias causas testari valeat, seu quouis modo etiam si legis auxilio hypothecanda venirent, siue p. dote, siue pro lucro matrimonio, quia vult, vt in perpetuum ea bona in familia conseruentur pro descendentiū suorum filiorum, & descendentiū hæredibus de familia testatoris de linea masculina ordine successiuo, qua deficiente, vt ad filias seminas eiusdem familie proximiores bona illa ita vinculata; & fideicommissio subiecta venirent; & his penitus deficientibus, vt deuenirent, ad Franciscum, & Sempronium.

Deceffit ipse Titius testator, & adita suit hæreditas per dictos duos fratres, scilicet Petrum Iacobum, & Ioannem Antonium, quorum alter, scilicet Io. Antonius post aliquod tempus ab hac vita ad superos migravit clericus in sacris, qui iuxta disposita per testatorem successit dictus Petrus Iacobus eius frater, qui procreauit quinque filios, scilicet Franciscum Andream, Nicolaum Angelum, Ioa. Mariam, Ioa. Donatum, & Ioa. Baptistam, qui Ioa. Baptista cum adhuc viueret, Patre, scilicet Petro Iacobo sibi fecisset reseruacionem quādam annuorum ducatorum tot consequendorum pro eius rata super fructibus dicti fideicommissi per eius auum Titium relicti, & posseti per dictum eius patrem Petrum Iacobum; Ingressus est Religionem S. Dominici, ibique professus est, qua professione emanata, dictus commu-

nis pater Petrus Iacobus in vltimis constitutus dictos quatuor filios, scilicet Franciscum Andream, Nicolaum Angelum, Ioa. Mariam, & Ioa. Donatum in omnibus eius bonis hæredes instituit, etiam fideicommissariis, dictoq. filio Monacho, Ioa. Baptiste id totum per ipsum patrem in suam vtilitatem in vita erogatum loco legitimæ reliquæ factaq. bonorum diuisione inter dictos quatuor fratres, patre testatore defuncto; insurgit præfatus Monachus, & a dictis eius fratribus dictos ducatos annuos sibi reseruatos super dicto fideicommissio intendit consequi. Quid iuris?

PRO MONACHO.

Satis pro Monacho prima fronte videtur respondendum, nempe ipsum bene posse, admitti ad petitionem dictorum annuorum ducatorum super bonis dicti fideicommissi non obstante quod a dicto patre Petro Iacobo sit exclusus, & solum in legitima institutus; cum ipse pater hoc non possit, quia videtur grauatus post mortem restituere bona ipsis filijs a dicto Titio patre suo, & Auo dictorum filiorum habita, & consequenter ipse Monachus videtur ab eodem Titio uocatus in illis bonis. Et quod in presenti dictus Petrus Iacobus pater videatur grauatus restituere bona post eius mortem ipsis filijs proximioribus. Probatur, quia fideicommissum licet censetur indutum in casu alienationis tantum, & non mortis quando fuit facta prohibitio de non alienando, vt bona remanerent in familia, vel in descendentiis, vel in agnatione, vt per tex. in l. pater filium 36. §. filiam ff. de leg. 3. Bart. ibi in prin. l. Pater filium 54 ff. ad leg. Falc. l. peto 69. §. fratre il 3. ff. de leg. 2. c. sexcentum Doctoribus adductis per D. V. in. Vnsar. de subst. q. 688. nu. 1. & 9. tamen censetur indutum etiam in casu mortis, quando diceretur per testatorem, vt bona conseruentur in familia, & nullo modo alienari possint; sed vadant ad descendentes de familia ordine successiuo, & gradatim, vt in casu nostro, prout censetur Paris. conf. 88. colum. 4. vers. nam prædicta lib. 2. Ruin. conf. 101. nu. 15. lib. 2. Decian. conf. 31. num. 109. & segg. lib. 1. Eugen. in conf. 81. num. 40. Odd. consil. 65. num. 10. Anton. Gabr. de fideicommiss. conclus. 9. num. 19. sic etiam quando fuisset expressa in prohibitione dictio in perpetuum, vt etiam in casu nostro ex verbis testamenti

patet, quia tunc etiam cēsetur inductum fideicommissum in casu mortis Dec. conf. 23. col. 2. vers. ex his enim verbis conf. 38. col. 1. vers. nam primo, & alibi Francise. de Pont. conf. 46. num. 13. Mantie. de coniectur. ultim. lib. 6. tit. 1. 4. in fin. & lib. 8. tit. 2. num. 18. optime Petra de fideicom. quest. 5. nam. 11. & seqq. Menoch. cōf. 197. num. 11. lib. 2. cum innumeris aliis cōcordantibus, quos refert, & sequitur D. Fusar. d. quest. 688. num. 17. vers. limitatur primo, & n. 21. vers. non erit igitur, qui num. 24. idem cēset si verba prohibitionis essent multum generalia, ut sunt etiam in casu nostro, vel essent geminata, ut etiam in presenti ex verbis testamēti, ubi sapius repetitur alienationis prohibitio. Cum ergo omnes istz coniecturz, & qualitates concurrant in casu nostro, & consequenter cum sit inductum fideicommissum etiam in casu mortis, dicendū videtur, quod illi quinque filij dicantur potius succedere eorum auctori Titio, quam Petro Iacobo eorum patri, nam fideicommissarij primo testatori, & non gravato succedere dicuntur l. coheredi 41. §. cum filia vers. nec in fideicommissio ff. de vulgar. D. Peregrin. de fideicom. art. 20. num. 1. Petra cod. tracl. quest. 11. num. 63. D. de Franch. decis. 153. num. 19. p. 1 & receptissimam esse sententiam testatur Menoch. conf. 124. num. 13. & seqq. & conf. 377. num. 4. Pret. de interpret. ultim. vol. fol. 329. num. 73. alios citat Fusar. de subtilit. quest. 484. num. 6. Si ergo iste Monachus ab auctore Titio non ex exclusio inuocatus poterit succedere in isto fideicommissio, & suam petere portionem, cum ipse successio- nis non reperiatur incapax, imo iura & sui- tatis retineat, ut per Ias. in l. patre furioso num. 47. de his, qui sui, vel alien. iur. l. usur. quest. 429. num. 25. de communi testatur Vil- lalob. comm. opin. verb. filius num. 113. Hieronym. Ceuall. comm. contra comm. quest. 423. qui ampliat statutum & in contrarium non valere, Illustriss. Carol. Tap. in repetit. auth. ingressi fol. 520. D. Molin. de primogen. Hispan. lib. 1. cap. 13. num. 75. & ante eos Bart. in auth. si qua mulier num. 5. C. de Sacros. Ec- cles. Alex. in l. sub conditione num. 2. ff. de li- ber. & posthum. & maxime fratres Domini- cani, qui eam successionis retinent capaci- tatem, quam, si in seculo essent, retinerent, ut ex Privilegio Summi Pontificis relato ab Eminentissi. Card. Mantie. de coniectur. ultim. lib. 8. tit. 12. circa num. ...

Confirmatur quia dictus Petrus Iacobus eius pater non poterat de illis bonis testa- ri, nam, ultra quod erat prohibitus & alienare, quod esset sufficiens ad impediendum

suum testamentum, iuxta ea, quz Angel. conf. 57. Bart. in l. filiusfam. §. Diui il seculo num. 17. ff. de legat. 1. erat prohibitus expresse à Titio primo testatore, testari de bonis illis fideicommissio subiectis, & consequenter concludendum videtur dictum Petrum Iacobum decessisse ab intestato in illis fideicommissariis bonis tantum, quamvis testa- tum in suis propriis bonis, quz & in illa pro- hibitione non comprehenduntur d. l. cohe- redi 41. §. filia ff. de vulgari. Et poterit bene eo casu decedere pro parte intestatus, & p. parte testatus cum regula & l. ius nostrum 7. ff. de regul. iur. procedit quando quis de om- nibus bonis testari potest, ut bene declarat ibi Dec. & Cagnol. hinc filiusfam. decessit tes- tatus in bonis castrensis, vel quasi, sed in- testatus in profecticiis, & aduenticiis, ut in §. 1. militi quib. non est permisi. facer. testam. Sed posito, quod Pater decessisset ab inte- stato, & de illis bonis non desposuisset, ille Monachus non fuisset exclusus ab eius fi- deicommissaria portione, ergo quia inuali- de disposuit, & testatus videtur dictus Pe- trus Iacobus, non poterit exclusio illa ipsi monacho nocere, cum ipse ab intestato suc- cedat ex eo, quod prohibitus testari & vi- detur erga venientes ab intestato fideicom- missio gravatus l. qui filium 74. in prin. ff. ad Trebell. libi Bart. Paul. de Cast. & ceteri D. Surd. conf. 77. d. num. 29. lib. 1. Peregr. conf. 61. num. 1. lib. 4. Menoch. conf. 454. num. 6. & seq. Aleiat. conf. 169. num. 5. lib. 9. Hieronym. Gabr. conf. 132. primo dub. lib. 1.

Secundum fundamentum huius partis il- lud esse potest, quia non est impedimētum, quod iste Monachus in presenti familia conseruare non dicatur, & consequenter in ea bona fideicommissaria, cum in eo con- trarium dici possit, nam Clerici & in fami- lia bona dicuntur cōseruare, prout ferè duo fratres Clerici in sacris ipsis Monachis re- tinent ista bona fideicommissaria in parte, & per Clericos, sicut per laicos familiam conseruari probantur Lapp. allegat. 100. Sac- cin. sen. conf. 128. num. 6. lib. 4. Io. le Cleric. de primogen. lib. 1. quest. 24. num. 16. & seq. refert, & sequitur D. Carol. de Grass. de effe- ctib. clerici. eff. cl. 4. num. 79. fol. mibi 317. qui- bus adde Dec. conf. 114. Paris. conf. 100. lib. 1. 12. Io. de Amic. conf. 14. Hinc Clem. cum & non- exclusi d. maioratus, qui solet institui pro conseruanda familiæ dignitate concludit D. de Grass. loc. cit. num. 75. per multos, & in- effectu 2. num. 277. per infinitos Doctores 13 asserit illum comprehendi in statuto & ex- cludente à successione feminas masculis ex- tantibus, ut in Regno nostro ex constit. in aliquibus

aliquibus, quod sane statutum censetur etiā inducūm pro conseruatione bonorum in familia, & agnatione, vt sentiunt optimē Bald. de stat. verb. *maieulus Honded. conf. 57. num. 16. lib. 1. Crasf. d. num. 277.* qui alios refert, quibus addo *Ambrosin. decis. Pernf. 10. & Paul Leon. in l. qui Roma §. duo fratres num. 64. & ibidem aly ff. de verb. oblig. repetentes omnes in Constit. Regni noliri*
 14 *in aliquibus.* Ergo si appellatione † Clericorum veniunt monachi cuiuscumque religionis *Abb. in cap. 1. num. 7. ne cleric. vel monac. & in cap. 1. num. 9. de iuram. Vital. in Clem. si vero num. 12. de sepultur.* quem cum Vultcio citat D. de Grass. in d. tract. in pra-
 15 *lud. num. 248.* siue prole si si siue nouitii, vt per Canon. in cap. Ecclesia S. M. de constit. *Episc. Zerol. in prax. Episc. ver. clericas. Decian. in tract. crim. tom. 1. lib. 4. cap. 9. num. 24. D. Ambrosin. de Immun. Eccles. cap. 22. n. 11. Pater Azor in summ. tom. 1. lib. 12. cap. 3. quæst. 2. & indicant. text. in cap. illorum in cap. Monaci 2. & in cap. de monialibus 33. de senten. excomm. maxime cum hic non sumus*
 16 *in materia † odiola,* quia itante forte non venirent, vt per Zerol. d. ver. *Clericus §. 1. in fin. per cap. quia periculum de ieten. excomm. in 6. & al os, quos leciatur de Grass. in d. pralud. num. 249.* deberet ille monachus admitti ad portionem istius fideicommissi, & sic ad illos annuos ducatos ex fructibus ipsius fideicommissi percipiendos, cum in familia dicatur conseruare.

Tertium est fundamentum, cuius dato, quod ipse, vt monachus bonam in familia nō dicatur conseruare, & consequenter videatur exclusus ex dispositione etiam dicti Titii eius aui, tamen videtur dispositio illa, seu exclusio non potuisse subsistere, quoad hoc, vt ipse, vt monachus excludatur, primo, quia hoc, ne monachus succedat, non potest fieri per statutum, vt per *Quall. & Fusar. locis cit.* ergo à fortiori nō poterit fieri per quemlibet testatorem, cū
 17 maior sit statuti potestas, quam testatoris. Secundo quia dispositio fuisse impeditiua
 18 diuini cultus, & consequenter non recipienda, cum inualida esset *cap. ex parte de constit. imò à vita contemplatiua amoueret, quæ actiue anteponitur cap. infinitas de penit. & remiss. notant Fusar. de subtilit. quæst. 429. n. 20. Carol. de Grass. de effectib. Cleric. in pralud. n. 402.*

A qua vita contemplatiua nē homines auferantur plura specialia lex induxit.
 18 Primò quia si testator expressè † Monasterium exclusisset, quando à se grauatus si sine liberis decesserit illud ingrederetur, &

potest ingredi granatus liberè Monasteriū, absque pena amissionis bonorum, nec eo casu bona subliitino deterrenlur, vt concludunt Riccard. *Matum in autb. nisi rogati C. ad Trebell. Bald. in cap. in presentia n. 18 Abb. n. 43. Arctin. n. 64. Felm. n. 33. Bero. nu. 486. de probat. & videtur esse text. in § sed & hoc præfati autb. de Sanctiss. Episc.*

Secundò idem inducūm est, vt licet testator † legasset filiz suæ mille si nupserit, & 500. si monasterium intrauerit, si tamen illa filia monasterium intraret deberet habere mille, & nō 500. ne ipse lucri maioris ab hac vita contemplatiua semoueret *Bald. in d. cap. in presentia num. 18. Anto. de B. r. nu. 27. Felin. nu. 37. Abb. n. 48. Paris. nu. 144. & Bero. n. 494. de probat. Boer. decis. 3. n. 14. D. Matthæj. sing. 52. cum alijs, quos citat Fusar. d. quæst. 429. n. 23. & Carol. de Grass. in pralud. n. 404. quibus addo Benedic. Pinell. select. interpr. lib. 1. cap. 20. n. 40. qui eleganter loquitur, & alios citat. Quod ampliatur d. de Grass. loco memorato, vt procedat non solū si dicta filia monasterium claustratū ingrederetur, sed etiā si Tertiaria † pura S. Francisci efficeretur per *Intrigiol. decis. 30. n. 5. qui allegat Gabr. tit. de legat. conclus. 2. nu. 2. lib. 4. Causal. decis. 1. nu. 10. lib. 3. Lancell. Polit. de subtilit. p. 6. n. 3.**

Tertio quia si relicta essent filiz, vel filiz mille † si monasterium non intrauerit ita conditio reicitur, & filius, vel filia petit relictum, Quod primo probatur autoritate *Bald. in l. cum ita de condit. & demonst. Ilustr. Tapia in autb. ingress. verb. ingressi c. 1*
 22 *n. 11.* licet declarat quando prohibitio † esset generalis, secus si particularis, vt puta si dictum esset, si tale, vel illud Monasterium, nō ingrediatur, quia tunc valeret, nec rejiceretur conditio, & est de mente DD. paulò ante cit. Secundo probatur ratione, quia
 23 conditio si non nupserit † reicitur cum sit impeditiua matrimonii carnalis *l. cum tale §. si arbitratu, §. rescriptum, & §. maui ff. de condit. & demonst. si de reum reiert Balb. dec. 70.* ergo conditio si monasterium non intrauerit, cum sit impeditiua matrimonii spiritualis erit etiam à fortiori reicienda,
 24 cō fortius, quia de vno † matrimonio ad aliud valet argumentum *cap. inter corporalia de translat. t. pife. cap. quomō frequenter §. Porro, vt lit. non contest. latè Euerar. loc. 33.*

Quarto tandem hinc est, quod legatum 25 † alimentorum relictum sub conditione, vt alimentarius recipiat illa in tali loco, vel domo, si alimentarius nōlet eo loco alimentari, illud amittit, cum extra illum locū nō debeantur alimenta *Bart. in l. Caio §. Imperator*

rator ff. de alim. & cib. legat. Menoch. de arbit. cas. 167. num. 13. & in præsumpt. 157. lib. 5. num. 5. Turrett. conf. 88. num. 12. lib. 1. Galgancet. de condit. & demonst. p. p. cap. 1. r. nu. 18. tamen si alimentarius vellet religio-
 26 nem ꝑ ingredi poterit etiam extra locum constitutum eo casu alimentorum relictum consequi, vt optimè tuetur Carol. d. Grass. in d. prælud. nu. 407. qui etiam subdit, quod licet tutor, qui se à tutela excusat, legatum
 27 amittit per multos, quos citat, & cit. tex. in l. amicissimos 36. ff. de exensat. tutor. tamen si tutor idè se à tutela excusaret, quia se clericari, aut monachari vellet, legatum minime amitteret argumento l. ob administratione C. de legat. Carocc. decif. 17. num. 18. & 59.
 Si ergo in tot, & alijs casibus contra testatoris voluntatem sit, ne quis à vita consèplatiua auferatur, non immeritò concludendum videtur dispositionem dicti Titii, non obstande, & non esse interpretandam contra filium hunc, qui religionem ingressus est vnde ab eius petitione non est excludendus.

Quartum fundamentum est, quia non videtur ab eius Patre Petro Iacobo in ultimo suo testamèto exclusus, & si ipsū in legitima instituit, nam non videtur ipsi auferre, q̃ in vita ei dedit, & permisit. s. reservationem illam annuorum ducatorum, quam ipse in præsenti prætendit, cum illam in testamento dictus Pater visus est non reuocasse, &
 28 præludendum est testatorem non mutasse à se ante disposita l. 3. ff. de probat. l. lucius in fin. ff. de legat. 2. argumento cap. fin. de donat. l. cum seruus 81. vers. nam quod ff. de condit. & demonst. Cartar. de cis Genua 73. nu. 9. & seq. Card. Mantie de coniectur. ultim. lib. 12. tit. 1. Menoch. lib. 4. præsumpt. 165. & lib. 6. præsumpt. 37. Pret. de interpret. ultim. fol. 32. solus. 8. qui ampliatur, etiam si diuersa sequeretur dispositio. Iam dicti solet in du-

bio fideicommissa ꝑ non præsumi reuocata Hieron. Gabr. conf. 105. num. 4. ti. 1. Menoch. conf. 254. num. 5. Mascard. de probat. conclus. 1280. imò quis moriens ꝑ potius dicitur velle, quam nolle l. fideicommissa 11. §. sic fideicommissum ff. de legat. 3. l. uxorem 39. §. pen. ff. eod. tit. notat. in l. cum de in rem verso ff. de usur. Bart. & Ias. in l. centesimis §. ita stipulatus ff. de verb. oblig. quod etiam procedit si testator in vita fecisset actum natura sua reuocabilem, vnde si prius fecisset
 31 donationem ꝑ causa mortis, & deindè cōstitutus in vltimis fideicommissum de suis bonis alicui reliquisset, non videbitur in eodè contrà illa donat. o causa mortis, nec idè reuocata, vt est tex. in l. sequens questio 68.

ff. de legat. 2. Decian. respons. 3. num. 10. lib. 1. Peregrin. qui plures citat de fideicom. art. 6. num. 1. ad medium Didac. Spin. in suo specul. testam. tit. de fideicommiss. sub tit. num. 58. Fracise. Mantie de coniectur. ultim. lib. 7. tit. 8. n. 26. Cum ergo reuocatur illius prælationis annua quantitas à dicto Petro Iacobo non appareat in testamento facta; conuequens est, vt nec ab eius hæreditibus heri debeat, & idè ad eam prælationem et une cōpellendi, ad reg. tex. in l. cum à matre C. de reuindict. Mosf. ad consuet. Neap. tit. de reuincat. quest. 5. num. 2. Illustri. Tapia de cis. 2. num. 188. Sapient. Io. Bapt. Thor. in addit. ad Reg. Saler. decif. 216. num. 4. & in l. locandi, quod in vita habebat de nobis, non
 32 transit ꝑ ad hæredes Afflic. decif. 111. alias 101. num. 8. Illustri. Tapia ubi supra per Cassal. tract. de Imper. quæst. 114. n. 3.

33 Confirmatur quia Pater ꝑ æqualiter filios præsuntur diligere, iuxta ea, quæ tex. in l. cum pater 79. alias 77. §. euius ff. de legat. 2. imò præsuntur nepores, & filios æquo psequi amore iuxta l. cum auus, ebi not. ff. de condit. & demonst. l. cum acutissimi C. de fideicommiss. aduertunt, & si in alio calu Cassil. Sotor. lib. 3. controuer. cap. 19. n. 215. Honded. conf. 70. num. 2. lib. 1. Raim. conf. 79. nu. 15. lib. 3. Roland. à Valle conf. 68. nu. 50. lib. 1. Andr. Tirag. de iur. primogen. quæst. 40. num. 91. Menoch. conf. 124. num. 83. lib. 2. intelli-

34 gendo semper de nepotibus ex filiis, & 16 ex fratre, qui essent transuersales, vt pul. Gratian. Rebuff. Soccin & Bald. quos reuert admonet Meile. inter decif. Semif. exam. 1. antè num. 39. nam de illis nepotibus in dubio in omni scilicet materia, quæ de nepotibus
 35 ꝑ loquitur, est intelligendum, vt, et Mart. in finem success. legal. p. 1. quæst. 3. art. 2. n. 6.
 Quintum fundamentum est, quia ipse Monachus non petit proprietatem fideicommissi, sed tantum annuam petiti quantitatē sibi à Patre Petro Iacobo in vita tributam, ergo etiam dato, quod per se bona in familia non conseruarentur, quia proprietates eius fideicommissi conseruatur in tantum, poterit ipse iuridicè petere eam annuam quantitatem ducatorum, & poterat eam ipsi prædictus Pater concedere, nam eius prælatio, morte ipsius monachi ad instar usufructus extingueretur, & alias regulare
 36 est, quod prohibita ꝑ re alienari, non videtur prohiberi alienari fructus, seu pecunia, quæ ex ipsa re percipiuntur l. codicillis 91. §. ab instituto ff. de legat. 2. l. lucius ubi Bart. & Salycet. ff. ac contrab. empt. Doer. decif. 66. n. 4. Menoch. conf. 777. num. 8. Peregrin. art. 40. n. 17. Petra de fideicom. q. 8. n. 103. & 104.

PRO FRATRIBVS.

EXpositis his, quæ pars aduersaria fortiter
opponere posset; mihi tamen his minimè
refragantibus contraria sententia iuri ma-
gis consentanea videtur, scilicet monachum in
casu isto nihil penitus ex dicto fideicommissio
37 † pro familiæ conseruatione relicto pete-
re posse, quam ex nostris in specie tenent
Episc. Ricc. collect. decis. 436. per Fab. decis. 25
qui testatur sic dictum, & loquitur satis in
terminis nostris nempe, ut Monachus, nec
vsum fructuum petere valeat, & idem exten-
dit ad Equites Hierosolymitanos *Menoch.
lib. 4. præsumpt. 88. à num. 5. Francisc. Card.
Mantic. de coniectur. ultim. tit. 1. lib. 8. à n.
15. ubi inquit secundum opinionem istam*
ex multis votis iudicatum fuisse, & eam
tueri videtur *D. Fusar. de substit. quest. 355.
num. 2. ubi citat Rip. in l. ex factio §. si quis ro-
gatus in primo num. 41. ff. ad Trebell. Padill.
in l. cum acutissimi num. 43. C. de fideicommiss.
Barbat. conf. 13. col. 2. & 3. lib. 1. Dec. conf.
259. num. 2. vers. & hoc efficaciter. Paris. conf.
22. num. 9. lib. 3. Aemilian. conf. 109. num. 14.
vers. tunc autem Didac. Couar. lib. 1. variar.
cap. 19. num. 11. Odd. de compend. substit. p. 6.
art. ult. Card. Put. decis. 55. num. 4. p. 1. D. de
Franch. decis. 29. num. 7. qui licent teneant
in specie hoc fideicommissio pro conserua-
tione familiæ esse incapax monasterium,
idem tamen dicendum est in ipso monacho
ingressio, nam dum iste recipit capacitatem
à monasterio, consequens est, ut eius capa-
38 citas † à monasterio capacitatem reguletur
arg. *lex. optimi in l. si mihi, & tibi 12. §. regu-
la 2. ff. de legat. 1. tenent in specie Philipp.
Port. conf. 23. à num. 9. & 30. latè Molin. de
Hispanorum primog. cap. 13. à num. 68. & se-
quitur D. Pinell. lib. 2. selectar. cap. 19. nu. 10.
fol. 350. Quod etiam ratione probatur, quia
videmus, quod si monasterium bonorum
est incapax, ut sunt fratres minores Capuci-
ni, &c. ut in *Clem. exius de Paradiso §. cūq;
annui de verb. signif. cap. unico de religiof. do-
n. 4. in 6. & in cap. unic. de excessib. Pralat.
Dec. conf. 499. per tot. Aluar. Pelarg. lib. 2. de
Plant. Eccles. art. 55. & 56. & 64. & seq.
Boer. tract. de vitæ, & statu Eremit. num. 9.
Sayr. decis. 69. de regular. & Card. Zabarell.
conf. 102. nu. 2. certissimum etiam est, quod
quilibet frater minor erit etiam incapax bo-
norum, ut per DD. cit. & tenent Andr. de
Befut. in l. 1. num. 11. & seq. de Sacros. Eccles.
Bertran. conf. 178. num. 1. volum. 2. primæ im-
pressionis Federic. de Senis conf. 26. n. 1. Mar-
ta in summ. success. legal p. 3. quest. 13. art. 1.
39 num. 9. Et è contra sicut Monasteriū † fra-***

trum minorum incapax bonorum, scilicet quod
&c. nihilominus est capax, & poterit conse-
qui relictum librorum causa studii, & vestri
pro fratribus vestitiis, item & alimentoro-
rum, dummodo non esset annuum, & perpe-
tuum, ut bene Bart. & Bald. in l. legatum
ff. de capit. diminut. & in l. si in metalum ff.
de his, quæ pro non script. Surd. de aliment. tit.
8. priuileg. 7. num. 4. & 11. Mart. in d. art. 1.
num. 13. & ante eos Domin. de S. Gem. conf.
40 num. 8. ita etiam quilibet frater minor
† poterit recipere minimam elemosinam,
& legatum vestis pro se, & librori sibi cau-
sa studii relictum *Abb. in cap. cum ad Mona-
sterium de stat. Monach. & ita idem Abb. con-
sultuit in conf. 63. incip. Quadam Domina*
*vol. 2. post Federic. de Sen. conf. 12. & sequi-
tur post Felin. in cap. cum dilecta col. 27. in
6. fallen. ad fin. de rescript. D. Arno. Soliloq. 6.
ubi addidi Surd. d. tit. 8. priuileg. 7. n. 11.*

Secundum fundamentum est, quia certifi-
41 catum videtur, quod iste monachus † licet
retineat iura agnationis, & familiæ (vnde fami-
lia, seu agnatione vocata poterit succe-
dere monachus, & monasterium capax bo-
norum, ut per multos, quos citat, *Fusar. de
substit. quest. 355. num. 1.*) non tamen con-
seruare dicitur bona in agnatione, & fami-
lia: probatur quia si ita conseruaret, seque-
retur, quod si antequam ingrederetur reli-
gionem, ei fuissent relicta bona, & prohibi-
42 tus † esset alienare, sed ut illa in familia cō-
seruarentur, & datus ei fuisset substitutus
etiam de familia si sine liberis decesserit, &
postea monachus fuisset, vtique si per istū
Monachum conseruarentur bona in fami-
lia, posset iste effectus monachus possidere
bona illa fideicommissaria saltem, vsque ad
suam mortem, & post eius mortem (dum-
modo nullis relictis liberis ingressus sit) ve-
nire ad substitutū, sed magis communis, &
receptissima est DD. sententia eo casu mo-
nachum, & professum statim desinere possi-
dere bona illa fideicommissaria, ut conser-
uanda in familia relicta cum statim ad sub-
stitutum deouluantur, ut senserunt, & rectè
probarunt. *Paris. conf. 100. lib. 1. Tyber. De-
cian. conf. 61. lib. 5. M. A. Peregrin. de fidei-
co. art. 28. num. 82. D. Hieron. Cquall. comm. cō-
tra comm. quest. 193. à num. 10. Gall. de ex-
cep. success. tit. 4. except. 27. num. 259. p. 2. Co-
uarr. lib. 1. variar. cap. 19. Intrigiol. de substit.
centur. 3. quest. 63. nu. 42. Molin. de Hispan.
primogen. cap. 13. num. 91. & alijs multis omis-
sis. Didac. Spin. in specul. testam. tit. de fidei-
comm. substit. num. 28. ergo laxè concludi
potest per monachum istū bona in familia
non conseruari. Hinc etiā est, quod licet in*

casibus in quibus monasterium capax excluditur à substituto per ingressum grauati si sine liberis decesserit (quos enumerant
 43 † *Molles. ad Consuet. Neapol. p. 4. quest. 65. à num. 23. & Fusar. de substit. quest. 429. Dilect. de art. testan. caus. 18. tit. 5.* nihilominus ipsum, ut usufructuarium possidet bona
 44 vsque ad mortem naturalem ipsius ingressi *Surd. cōf. 239. li. 2. illustris. Carol. Tap. in auth. ingressi cap. 13. num. 43. Mastrill. decif. Sicilia 65. nu. 5. Franc. Mantica de coniectur. ultim. lib. 11. tit. 7. num. 4. et 23. Peregr. d. art. 28. num. 81 & alii quos prosequuntur Fusar. quest. 430. n. 1. & Carol. de Grass. de effectibus clericat. in pralud. num. 41. ante quos Bald. cōf. 407. vol. 1. adeo quod si substitutus ante
 45 mortem naturalem ipsius ingressi decedit, nihil ad suos heredes transmittit, ut per *Conarr. d. lib. 1. variar. cap. 19. Peregr. d. num. 81. l. toties 70 ff. de acquir. hered. & rationem dat text. in l. statius §. ius 48. §. Cornelio Felici, in illius verbis ibi (quia posset prius ipse mori ff. de iure fisci Fab. de Anna cōf. 39. num. 15. & faciunt text. in l. dies incertus 71. l. bares meus 78. vers. bares meus ff. de condit. & demonstr. l. si pecunia 12 §. 1. ff. de legat. 1. tamen si fuisset adiecta ratio conferus nonis bonorum in familia, ista mors naturalis non est expectanda, quia statim ad substitutum de familia, seu fideicommissarium bona fuissent deuoluenda, ut per DD. citatos, ratio est, quia verba conseruationis familiaris sicut non conueniunt monasterio, ita nec ipsi monacho, ut per DD. de quibus infra in respon. ad primum principale fundamentum partis aduersariæ. Quod sanè hoc casu proposito
 46 non esset si clericus effectus esset, quia non statim efficeretur bonorum incapax, quia tunc saltem eius vita durante poterit possidere bona illa fideicommissaria alienari prohibita, & ut in familia conseruentur, ut bene concludit *D. Peregrin. d. art. 28. num. 82. in fin. Intrigiol. d. quest. 63 à num. 43. ratio illa est, quia clericus retinet iura agnationis, & familiaris adiuuè, & passiuè, ut per Lapp. Soccin. le ebier. Dec. Paris. & Io. de Amicis, quos supra adduxi in secundo fundam. princ. pro monacho, quib. addè *Peregrin. paulò ante cit.* quod sanè non est in monacho.***

Tertium est fundamentum, quia reseruatio, quam sibi fecit prafatus monachus ducatorum tot consequendorum ex fructibus istius fideicommissi viuente adhuc dicto eius
 47 Patre Petro Iacobo nullius erat momenti, primo quia hoc fideicommissum relictum erat gradatim, & ordine successiuo, si ergo tunc dictus Petrus Iacobus vivebat, qui etiam in primo gradu respectu Titii primi testa-

toris, qui tale fideicommissum induxit, non poterat tunc iste monachus aliquod præterdere super istis fideicommissis cum in secundo gradu reperiatur. Accedit secundo, quod eo tunc militabat præiudicium cæterorum filiorum eodem in gradu existentium, & consequenter certè non poterat dictus Petrus Iacobus permittere reseruationem supradictam super illis bonis vinculatis eo casu, quo fideicommissum indutum est nõ tantum in casu alienationis, sed etiam in casu mortis, & sic cum bona illa essent peruentura ad proximiores in gradu de familia post eius mortem, ut in casu nostro, nam vltra, quod certè versaretur reseruatio illa in præiudicium filiorum, præiudicare etiam posset cæteris de familia, qui essent successuri iuxta ordinem successiuum, si prafatus monachus cum cæteris suis quatuor fratribus nõ exarent, & sic illa bona, vel plenius fuissent peruentura ad cæteros fratres, vel ad sequentes, & proximiores in familia, & certè versaretur in præiudicium filiorum nasciturorum, qui si fortè exarent tanta reseruatio, illa ab ipso Petro Iacobo licet permissa, non fuisset, vnde merito ipse Petrus Iacobus illam, quasi restitutionem fideicommissi in vita sua, antequam tempus mortis veniret, ipsi monacho facere non potest, cum in alienum tendat præiudicium, iuxta text. in l. uxorem 30. §. seium ff. de legat. 3. l. cum pater 79. §. à filia 26 ff. de legat. 2. l. sed si ante ff. ad Treb. l. vbi docet *Bart. & alij idem Bart. & Las. in l. post mortem n. 3. C. de fideicom. Peregr. art. 2. num. 51. Rota Romana in nouissimis decif. 468. & 469. p. 4. nam licet quis possit proprio fauori præiudicare non tamen potest in præiudicium filiorum, vel aliorum iuxta doctrinam *Bal. in l. si quis in conscribendo pen. C. de pact. aduertit in pulchro casu serè simili concordanter *Myfinger centur. 5. obseruat. 63. Clar. in §. donatio, post alios, quest. 13. nu. 1. Eminenti. Card. Seraphin. decif. 837. Gayll. lib. 1. obseruat. 40. num. 15. Ciguall. comm. contra 2.*
 48 et præiudicare non tamen potest in præiudicium filiorum, vel aliorum iuxta doctrinam *Bal. in l. si quis in conscribendo pen. C. de pact. aduertit in pulchro casu serè simili concordanter *Myfinger centur. 5. obseruat. 63. Clar. in §. donatio, post alios, quest. 13. nu. 1. Eminenti. Card. Seraphin. decif. 837. Gayll. lib. 1. obseruat. 40. num. 15. Ciguall. comm. contra 2.*
 49 comm. quest. 105. hinc hæres præiudicare restituere bona pauperibus post eius mortem nõ potest hoc facere in vita in præiudicium Egenorum futurorum post eius mortem *Roman. cōf. 452. Bald. in cōf. 77. de quo etiam *Præf. de Franch. decif. 706. Padill. in l. unum ex familia col. 5. 4. not. fol. 289. ff. de legat. 2. optimè *Cened. lib. 1. canonicarum questionum quest. 35. num. 15. vers. Ego nihilominus (nisi fortè hæres cum esset pauper eligeret seipsum, quod posset, ut per *V. in decif. 305. Maur. Apicell. alleg. 6. num. 36. cum testator eo casu non habeat talis, vel talis personæ rationem) Vnde in casu nostro cessat securè regula*******

regula *tex. in l. post mortem* 12. C. de fideicom.
l. cum qui ff. de annuis legat. cum similibus
 adductis per *Eseubi de ratiocin. cap. 23. num.*
 54. & seq. sicque hæredem posse antè tem-
 pus legatarius, seu fideicommissarius relicta
 soluere, cum semper in dubio in eius fauorẽ
 tempus præsumatur adiectum *l. cum tempus*
17. ff. de regul. iur.

- 5^a Confirmatur, quia non entis nullæ sunt
 qualitates *l. si seruum si modus ff. de action.*
empt. cum similib. cit. nouissime à Io. Petr. à
Mangrell. allegat. 26. num. 53. fol. mibi 126.
post decis. Reg. Salernit. ergo si in vita dicti
 Petri Iacobi non exabat fideicommissum,
 cum sit in casu alienationis, & mortis indu-
 ctum, non potest super eo fieri reservatio
 ista per monachum prædictum. Adde etiam,
 quod talis monachus non poterat se eo tunc
 fateri proximiorẽ, cum p̄mitas in mor-
 53 te dicti Petri Iacobi esset incipienda, vt be-
 ned. Iul. Cef. Minad. allegat. 3. num. 53. post de-
 cis. Reg. Salernit. Et dato valuisse reservatio-
 nem prædictam, clarè tamen cõstabit inira
 fuisse per eundem Petrum Iacobum reuo-
 catam, cū dictos quatuor filios in omnibus
 bonis fideicommissariis instituit.

Quartum fundamentum est, quia casus
 54 nollet videretur expressè decisus in *l. filius*
fam. 117. §. cum pater 1. vers. sed si omnes ff.
de legat. 1. vbi cum l. C. in principio dicti §.
 proposuisset casum, quod si Pater, qui ha-
 bebatur filium, & ex eo tres nepotes, filium
 instituit, & eius fideicommissis ne fundum
 alienaret, sed in familia relinqueret: post
 multos casus, quos ibi super ea facti specie
 resoluit, dubitat in *d. vers. sed si omnes*, an si
 filius ille sic grauatus ne alienaret fundum,
 sed in familia cõseruaret, instituit dictos tres
 nepotes in disparibus eius fundi partibus,
 puta si vna maiorem partem, aliis verò reli-
 quam minorẽ, poterunt isti in minori par-
 te scripti petere fideicommissum? & resp. ibi
 non posse per eam rationem, quia satis vi-
 detur in familia reliquisse, licet vni reliquis-
 set. Sic in casu nostro videtur. Quod prædi-
 ctus Petrus Iacobus, qui habes bona à præ-
 dicto Titio eius patre grauatus est ne illa
 alienaret, sed vt perpetuò in familia cõser-
 uaret, eū haberet eos quinque filios supra
 dictos; nõ solum poterat monachum ex di-
 ctis bonis vinctulatis excludere, sed etiã ex-
 teros alios tres, & vni relinquere, ergo be-
 nẽ in casu nostro dictus Petrus Iacobus ex-
 clusit ipsum monachum, & quatuor filios in
 illis omnibus bonis fideicommissariis insti-
 tuit, quia sic satis seruat voluntatẽ dicti Ti-
 tij eius Patris cum ab eo seruetur ordo suc-
 cectiuus cum illi sint proximiores in gradu,
 & seruat prohibitiõ, cum bonã ita in fa-

milia satis cõseruari dicuntur, per *tex. in*
præfatis vers. sed si omnes, vbi norant præcep-
 tor *Bart. in prin. & Bened. Pinell. lib. 2. sele-*
ctar. cap. 8. num. 43. & est clarior, & finilis
tex. in l. vnum ex familia 67. §. 1. ff. de legat. 2.
 ibi (si cum sorte tres essent ex familia eius,
 qui fideicommissum reliquit eodem, siue di-
 spari gradu, satis erit vni reliquisse, nam post
 quam voluntati paritum est, ceteri condi-
 tione deiciunt) idem probat *tex. in l. pater*
filium 54. ff. ad l. Falcid. Ex quo inferre vi-
 detur *Bart. in d. l. vnum ex familia §. si duo*
num. 2. quod grauatus restituere bona pau-
 peribus post mortẽ, potest vni pauperi dare
 55 illum instituyendo, quia sic videtur eligere.
 & alias facit, quod numerus pluralis in sine
 56 gularem facit conuertitur *l. non est li-*
beris 148. ff. de verb. signif. l. pater seuerinam
100. §. ita fideicommissa ff. de cõdit. & demon. l.
heredes mei 57. §. cū ita ff. ad Trebel. l. iudem
6. §. sin autẽ C. eod. tit. Ambrosin. decis. 10. n. 9
Molles ad consuet. Neap. p. 4. q. 56. n. 2. Marta
decis Pisana 94. Ricc. collect. 493. ergo ex hoc
 satis tẽcurẽ cõcludi potest monachum hoc
 casu esse ab eius prætenfione excludendum
 dato, & nunquam concessio, quod per eum
 bona in familia cõseruaretur, cum pro eo
 nullum sit ius, & nulla DD. autoritas, pro-
 ut potius contra eum dicunt, vt supra.

Cõfirmatur quia præfatus Petrus Iacobus
 in tali exclusionẽ nihil facit contra mentem
 primi disponentis *l. 3. Titij*, vt supra ostensũ
 est. Secundo quia iste monachus, sicut nec
 ceteri fratres non possunt dici vocati à di-
 cto Titio aucto primo testatore, nam tempo-
 re constituti fideico mmissi adhuc in rerum
 natura non erant, vt colligitur ex *l. si duobus*
16. ff. de legat. 1. & facit regula de qua supra
l. non entis, & c. in d. l. si seruum §. si inodus
ff. de act. empt. Nec hoc præsumitur cogital-
 se testator, & mandasse, sed solum, vt bona
 sua perpetuò in familia cõseruaretur. Ac-
 cedat quòd bona melius cõseruatur quã
 57 do minus diuisa sunt, quam cum penes plu-
 res diuisa reperiuntur, vt colligitur ex *l. cum*
pater 79 §. dulcissimis ff. de legat. 2.

Nechuic quarto fundamentum obstat
 58 *tex. in l. cum filius 76. §. pater cum filia ff. de*
legat. 2. qui probare videtur, quod quando
 fideicommissum est in casu mortis inducũ,
 sit æqualiter faciendã restitutio; tamen nihil
 facit, quia ibi nepotes extabãt tempore fa-
 cti fideicommissi, at in casu nostro non sic, nã
 tẽpore quo supradictus Titius fideicommissũ
 instituit, solũ extabãt d. Petrus Iac. & Io. Do-
 natus Antonij fratres, imo in *d. §. Pater fi-*
lia sũt expressè vocati illi nepotes extantes
 ab aucto in æqualibus portionib. patet hoc,
 quia dixit testator, Sempronio nepoti meo

plus tribuas in honorem nominis mei, ergo clare præcedebat necessitas instituendi omnes æqualiter in viriles partes, ut etiam monet ibi Iurecons. & bene sentit ibidem Bart. in princ. Nō sic est in casu nostro, in quo intentio testatoris Titii non illa fuit, ut existeret omnes in pari gradu, omnes simul veniant admittendi, nec hoc dixit, sed solum, ut bona sua non alienaretur, & perpetuo in familia conservaretur, & ut gradatim, & ordine successivo ad descendentes de familia deuoherentur. Vnde cum illud non expressit, an plures de familia descendentes eodem in gradu existentes, omnes simul forent admittendi videtur illud relinquere in arbitriū hæredis argumento eiusdem *tex. in d. §. pater filia*, ibi (arbitrium filii datum) & sic *tex.* iste potius retorquetur, & pro nostra parte facit, ut clare, etiam faciūt iura multa, de quibus supra.

Quintum tandem fundamētum est, quia iste monachus licet petat tantum annuam quantitatem ex fructibus ipsius fideicommissi, cuius p̄statio, sicut v̄sus fructus morte ipsius monachi extingueretur vnde, nō militaret ita fortiter ratio illa, quo minus bona in familia conserventur, tamen negari nō potest 59 dictam annuam quantitatem continere emolumentum ipsius rei, & succedere loco portionis suæ, quoad ipsum fideicommissum, iuxta l. *Mauius* 66. §. *fundo*, & melius in l. *cū filius* 76. §. *Dominus* ff. de legat. 2. Fab. d. *decis* 25. sed ab isto emolumento, & ab ista portione petenda monachus iste est, tum ex mente, aui sui Titii, tum etiā expressē ad dicto Petro Iacobo patre suo exclusus, cū illud debeat esse p̄nece eos, qui bona in familia propriē hoc est actiue, & passiue conservare dicuntur iuxta dispositionem dicti Titii, & dispositionem dicti Petri Iacobi, qui ipso monacho in legitima instituto, ceteris quatuor fratribus 60 omnia bona propria, & fideicommissaria reliquit, & consequenter omnes fructus illorum reliquit, etiam si alius illis frueretur, ut est *tex. in d. l. Manius* §. *fundo* not. in l. si alij 19. vbi Bart. multa cumulat ff. de v̄sus legat. & facit, quod verba testatoris debent cum 61 effectu intelligi adnot. in l. si quando ff. de legat. 2. in specie Fab. d. *decis* 25.

Quibus fundamētis sic irrefolubiliter positis non erit difficile ad cōtraria partis aduersariæ fundamenta respondere.

Ad primū ergo respondēdo concedēdo eo casu esse fideicommissum inducū in casu mortis, sicut etiā in casu alienationis, tamē censetur eo casu inducū pro illis, qui eo tempore reperiuntur capaces, hoc est, qui dicuntur bona in familia cōservare, cum hæc sit voluntas dicti Titii testatoris, vnde cū iste

monachus bona in familia malē conservat, cum ipso decedente necessario monasteriū bona illa fideicommissaria occuparet, & nō amplius deventura fuissent ad illos de familia, cum de ea exirent, merito dici potest: cēseri potius ipsum monachum exelusum (dato & non cōcesso posse hoc casu cēseri vocatos tales nepotes tempore institutioni fideicommissi, & si non extantes) quam vocatum, cum in eo nullo modo adiri clerici possit voluntas præfati Titii, sicut nec in monasterio, ut per DD. de quibus supra in primo fundam. prin. nostræ partis, quibus adde *Mossef. ad consuet. Neap. p. 4. quest. 65. n. 23. Alex. Trémacing de subit. §. 4. cap. 7. n. 26. Petra de fideicom. quest. 8. n. 516. Peregr. cod. tract. art. 28. n. 76. optimē Dic. cons. 259. n. 2. Paris. cons. 22. nu. 9. lib. 3. Menoch. cons. 722. n. 32. & lib. 4. præsumpt. 83. n. 45. de commun. testatur. C. qual. comm. contra eorum q. 193. n. 4. Gard. Mantis. lib. 1. tit. 7. n. 2. r. d. consuetur. Rusic. ad l. cum aui lib. 5. c. 2. n. 80.*

Ad cuius confirmationem respondeo, q̄ ibi dicta vera sunt quando testator simpliciter hæredem instituit testari prohibuit, prout loquūtur DD. ibi citati, secus tamen si prohibuisset testari ratione conservationis bonorum in familia, ut in casu nostro, quia tunc sanē non videtur inductum fideicommissum ex prohibitione testandi favore tātum venientium ab intestato, sed favore illorum, qui proximiores existunt, & de familia reperiuntur, ut bene perpēdit *Prat. de interpret. ultim. vol. fol. 284. n. 14.* nam si illud esset verum, sequeretur, quod mater, quæ succedit ab intestato filio, vel alij coniuncto, in casu nostro etiam succedere posset, quam tamen 64 † absolutum est, in fideicommissio tali favore familiæ relicto non succedere, nec aliquid prætereendere posse, ut est *tex. in l. codicillis* 91. §. *matre* ff. de legat. 2. Mart. in *Summ. success. legal. p. 2. q. 3. art. 1. n. 5.* vbi etiam, quod nec potest institui, sicut quilibet alius, etiam successurus ab intestato, qui de familia testatoris nō esset, ut per Sim. *Prat. vbi sup. fol. 283. col. 1. vers. quod sanē. D. Petra de fideicom. q. 8. n. 270. vers. nihilominus, quos scilicet Fufar. de subit. q. 722. n. 12.*

Ad secundum respondēdo concedēdo, q̄ clerici dicuntur bona in familia conservare, 65 verum quod in casu nostro clericorum appellacione monaci cōtineantur negatur, quia illud procedit quando eadem militat ratio, & quod hoc casu diversa sit ratio probatur, quia clerici actiue, & passiue bona in familia conservare dicuntur, cum post eorū mortem succedat illis agnati de familia c. 1. de success. ab intest. non sic est in monacho, cui necessario in monasterium succedit cū illud loco si.

lij respectu sui habeatur, vt notat Doctores per illum *tex. in c. in presentia de probat. in a. b. nisi rogati C. ad Trebell. Dilecti de arte testan. cant. 18. n. 5. Cened. q. canonica 35. n. 10 & q. 6. n. 20. Maxill. ad consuet. Bari 9. mulier religionis n. 17. fol. 243. d. Cosm. Nepita in consuet. Cataniae 13. n. 20. Vinc. de Fräcb. decis. 460. Gama. decis. 306. Triuisan. decis. 66 Veneta 47. n. 7. lib. 1. hinc venit contra testamentum ingressi si ingressus nihil ei reliquisset Molfis. ad consuet. Neap. p. 4. q. 6. s. n. 53. & decisu testator Mart. in summ. success. legal. p. 1. q. 26. art. 1. num. 29. optimè declarat Iul. Clar. in tract. de testam. q. 28. per tot. inter 67 tract. success. ab intest. hinc etiam est, quod si quis accepisset enipheuticum pro se, & filiis, & postea ingrederetur monasterium, monasterium potest illum retinere etiã post mortem ingressi, vt arbitrat Specul. tit. de locato §. nunc aliqua vers. 153. Sed contrarium melius faterer cum Mart. in summ. success. p. 3. q. 13. art. 3. n. 6. post Butr. quem citat ex ea potissimum ratione, quia verba in cõtractibus in casu vero, & nõ ficto sunt accipienda l. 3. ff. de negot. gest. not. in l. quicquid astrin 68 gende ff. de verb. oblig. licet illud haberi floco filij monasterium non semper procedat, vt per Cened. q. canon. 6. n. 20. lib. 1. Mart. d. art. 3. n. 6. & 7.*

Ad tertium fundamentum respondeo, qd 69 bene per statutu qd non poteit induci, quod monachus non succedat, quia inferretur religioso statuti præiudicium generale, secundo 70 quia statutum qd illud laicale nõ potest præiudicare, & ligare personas Ecclesiasticas, siue religiosas c. Ecol. S. M. de consuet. fecus vero si excludatur ab aliqua particulari persona, prima est ratio, quia quis qd non cogitur benefacere cap. de Iudeis 25. distin. secundo, quia testator potest rebus suis legem imponere l. quoties C. de bon. qua sub modo c. veru de condit. apposit arg. auth. excipitur C. de bon. qua liber. & ita Dec. conf. 259. col. 3.

Nec in se primum exemplum verum est, 72 quia imò contrarium s3. quod monasteriu potest excludi a testatore casu, quo grauat si sine liberis decesserit illud ingrederetur tenent Bald. Corn. Salyet. & Paul. de Castro in l. Deo nobis C. de Episc. & cleric. Dec. in d. c. in presentia n. 58. & ibi Bero. n. 48 s. de probat. l. illustr. Carol. Tap. in auth. ingressi c. 3. n. 18. fol. 470. Molfis. ad consuet. Neap. p. 4. q. 6 s. n. 23. de communi testator Molin. in addit. ad Alex. conf. 121. ver. contrariam Sanchez. in sua summ. to. 2. lib. 7. c. 16. n. 12. D. Masrill. decis. Sicilia 65. n. 4. Cauale. decis. 77. n. 4. & n. 28. p. 3. Ofsch. decis. 126. n. 1. & 24. Card. Mant. d. coniectur. ultim. lib. 1. tit. 7. nu. 18. Crenall. comm. contra comm. q. 193. n. 2. cum alijs

infinitis quos in consulendo, & in tract. cõgerit morte suo Fusar. d. q. 429. n. 18. qui dicit receptam sententiam, & iudicatu refert apud d. Franch. decis. 25. n. 3. 4. & 7.

Nec veru est secundum exemplu, quo dicebatur, qd si relicta essent filijs mille si nubere, & 100. si monasteriu ingrederetur, filia ista ingrediens monasteriu posset consequi mille, nam cõtrariu veru est, & cõmunis, sic qd potius 500. secudu testatoris madata petere posset, vt bene Napodan. ad consuet. si moriatur fol. 101. lit. C. vbi dicit receptior sententiã Præt. de interpr. ultim. fol. 382. n. 15 Card. Mant. de coniect. ultim. lib. 1. tit. 18. n. 27. Anto. Gabr. tit. de legat. concl. 2. Cened. qui bene loquitur q. canon. 35. n. 6. lib. 1. Menoch. conf. 169. Rubic. ad l. cõ. auus lib. 5. c. 1. n. 27. & seq. Intrig. de sublit. centur. 3. q. 62. n. 3. et 4. Illustris. Tap. in d. auth. ingressi ver. ingressi c. 1. seq. Fusar. de sublit. q. 424. nu. 26. ad qd ego tale adducere ratione, quia quod illa nuba respicit publicã utilitatẽ, quod cõsistit in procreatione liberorũ, vt in l. 1. solut. matr. qd autem ille ingreditur religionem est priuata utilitas, cum pro se, & se solam saluam faciat, sed publica utilitas priuatẽ præferenda, merito. Nec obici potest, quia mulier ingrediens religionẽ videtur nubere, quia si hoc veru esset, lequeretur qd legatu relictũ vxori 75 si vidua remanserit nõ deberetur vxori religionẽ intranti, cũ ex hoc nubere diceretur consequens est salum, quia deberet, vt per Bald. in d. l. Deo nobis col. 3. Arno. Sollloq. 33. Crem. sing. 1. 42. quicquid contra veritatẽ loquatur Raynald. Conf. lib. 2. indagat. c. 23. merito, & ad tex. qui in contrariu faceret in l. 1. 76 tia si non nupsit ff. de condit. & demont. r. optimè respondet Cened. d. q. 35. n. 16.

77 Nec etiam absq. contradicte pertrãsit illud, qd si relicta essent centũ filio, vel filijs si monasteriu nõ intrauerit, relictũ deberet et si monasteriu alter ingrederetur, quia contrariu firmat Sanchez de matr. lib. 1. disp. 34 Didac. Couarr. lib. 1. variat. c. 19. n. 10.

Ip quibus casibus, & in casu nostro præsertim, testator nõ videtur facere dispositio 78 nõ illã ad exclusionẽ monasterii, cũ sua intentio primaria est, vt bona in familia cõseruentur, vel vt remaneat pẽnes filios, quibus ipse potius debet dare, quã monasterio, vel suadendo matrimoniu carnale ac intẽtione vt sua familia protẽdatur, & durat, & sic nõ ad illu finem, vt hæres, vel filius a religionis proposito retrorrahatur, cũ hoc nõ cõsiderare videatur, & ideo non est allegandũ, siue in consideratione habidũ arg. l. non omne ff. de statulib. f. si vebna §. 1. ff. ad l. Rod. de iact. notat in terminis nostris Ruin. conf. 98. n. 2. lib. 2. quẽ probat Fusar. de sublit. q. 429. n. 25. asserent

asserēs etiā *Ruffican l. cum aius c. 1. lib. 5. n. 26* quibus addo *Cened d. q. 35. n. 7. vers. nec in congruū. Dec. qui latē ptequitur d. conf. 259. Bapt à Villalob. cōm. opin. lit. S. n. 113. arg. boni tex. in l. qui exceptionē ff. de condiēt. in debet. l. si quis nec causam ff. si cert. petat. l. nō intelligitur 3. §. 1. ff. de iure fisci, lacunt multū dicta per Roman. conf. 39. Crauett. conf. 118. Nell. à S. Gemin. traēt. de bannit. p. 3. a. temp. q. 82. n. 3. fol. mibi 146. Paul. Leon. in l. qui Romē §. duos fratres n. 65. de verb. oblig. & regula est, quod potius mens t̄ quam verba sunt atēdenda l. cū virū C. de fidei cō. intelligētia 6. & c. propterea §. de verb. signif. l. 4. l. 1. C. plus ualer. quod agitāt l. sēper in dilapulationib. 35. ff. de regul. iur. l. Celsus §. si fūdius ff. de cōtrab. empt. Verall. dec. 23. n. 6. p. 2. maximiē cum mens haberi potest, ex coniecturata ipsius testatoris voluntate.*

Ad quartum respondeo, q̄ benē pcedūt 80 ubi dictat in dubio, prout loquuntur iura, & DD. de quibus ibi, at in casu nostro non sic est, qui à prolata fuerūt verba generalia, cū dictus Petrus Iacobus instituit filios illos quatuor in omnibus eius bonis ē fidei cōmissariis (quā dictio etiā stat ibi copulatiuē 81 t̄ cū sēpē in iure soleat ista stare, vt ex l. Paulus respondit vers. Paulus ff. de solut. docet Pinell. lib. 1. select. c. 16. n. 19. fol. 168.) & videtur reuocata illa pmissio per illa verba generalia, iux. reg. l. Iulianus ff. de legat. 3. & donatio 82 t̄ facta in vita cēlester reuocata per fidei cōmissum verbis generalibus factū. Bald. in l. si lit̄ quē habentē C. famit. heretic. Angel. conf. 33. n. 3. Paris. conf. 2. n. 47. & seq. conf. 33. n. 78. lib. 3. Francisc. Mantie. de cōfēt. vitim. lib. 7. tit. 8. n. 22. Menoch. lib. 4. p̄sumpt. 196. n. 8 Intrig. de sublit. testat. 3. q. 74. n. 8. nam cū oīa bona fidei cōmissaria dictis quatuor filiis relinquit, nihil ex dictis bonis excludit, arg. d. l. Iulianus. l. si seruit. ff. seruitut. urban. et habetur in alleg. 25. n. 10. post dec. Reg. Salern.

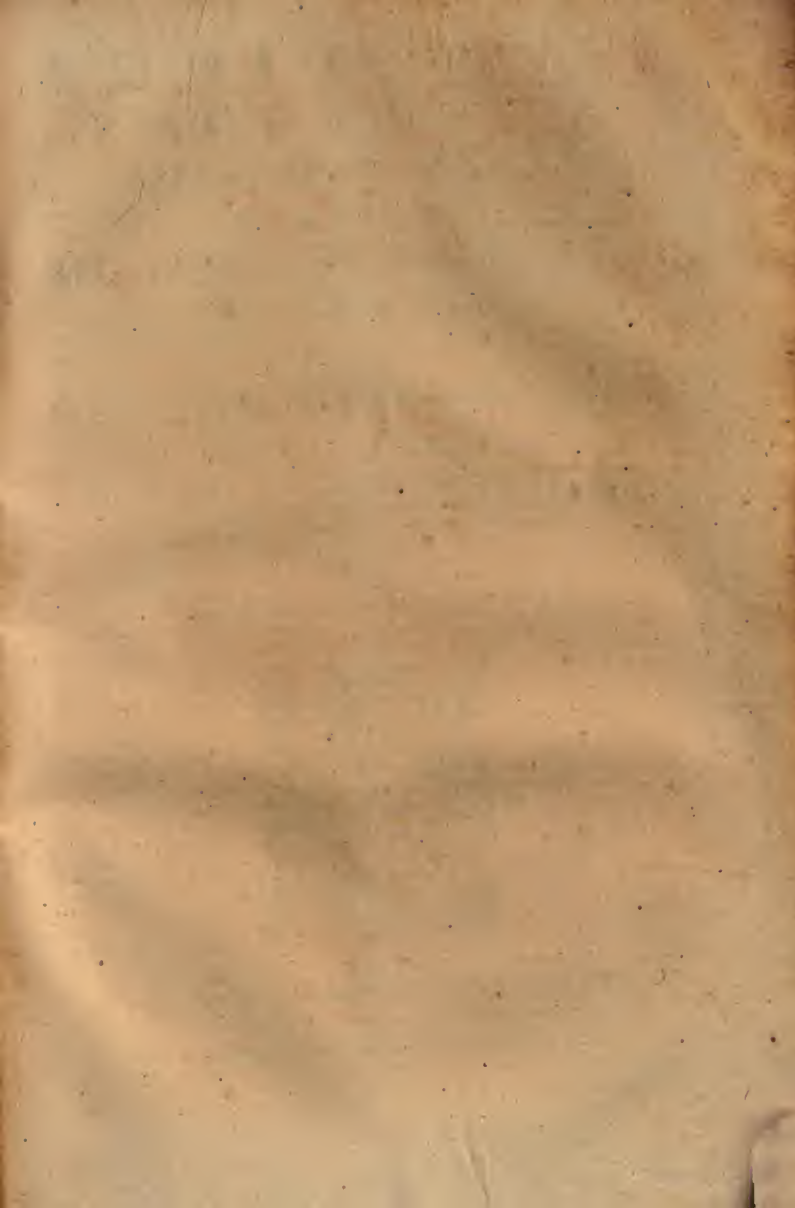
Hinc est, q̄ licet grauatus restituere hereditatē, non videtur exclusus à detractiōe Trebellianicā, vt in tit. ff. & C. ad Trebell. ca. 83 men fierit grauatus restituere totā hereditatē, censetur exclusus à detractiōe Trebellianicā, vt per iura de quibus Anton. Corset. in traēt. de Trebell. §. 2. m. 4. Alex. conf. 5. vol. 3. Gozzadin. conf. 97. n. 6. idē Alex. conf. 67. n. 1. vol. 1. qui dicit id etiā esse per dictiōnem integrē pleno iure Bellon. conf. 64. n. 1. Mynard. decis. 32. p. 5. s̄cētis traditis per Surd. de alim. tit. 4. q. 15. n. fin. & in cons. 143. n. 19 Guid. Pap. dec. 537. Carol. de Crass. qui alios citat. de effect. Cleric. effect. 7. n. 27. f. mibi 354. Nec dices, q̄ dictio illa, totam, n̄ his casibus

posset operari suam generalitatē; quādo extraneus deberet restituere; & sic respectu extranei, non autē respectu filij, quia videmus in iure multa cōcessa filiis, quā extraneis denegantur teste glos. in §. emphiteusim ver. filijs. autb. de reb. Eccl. non alien.

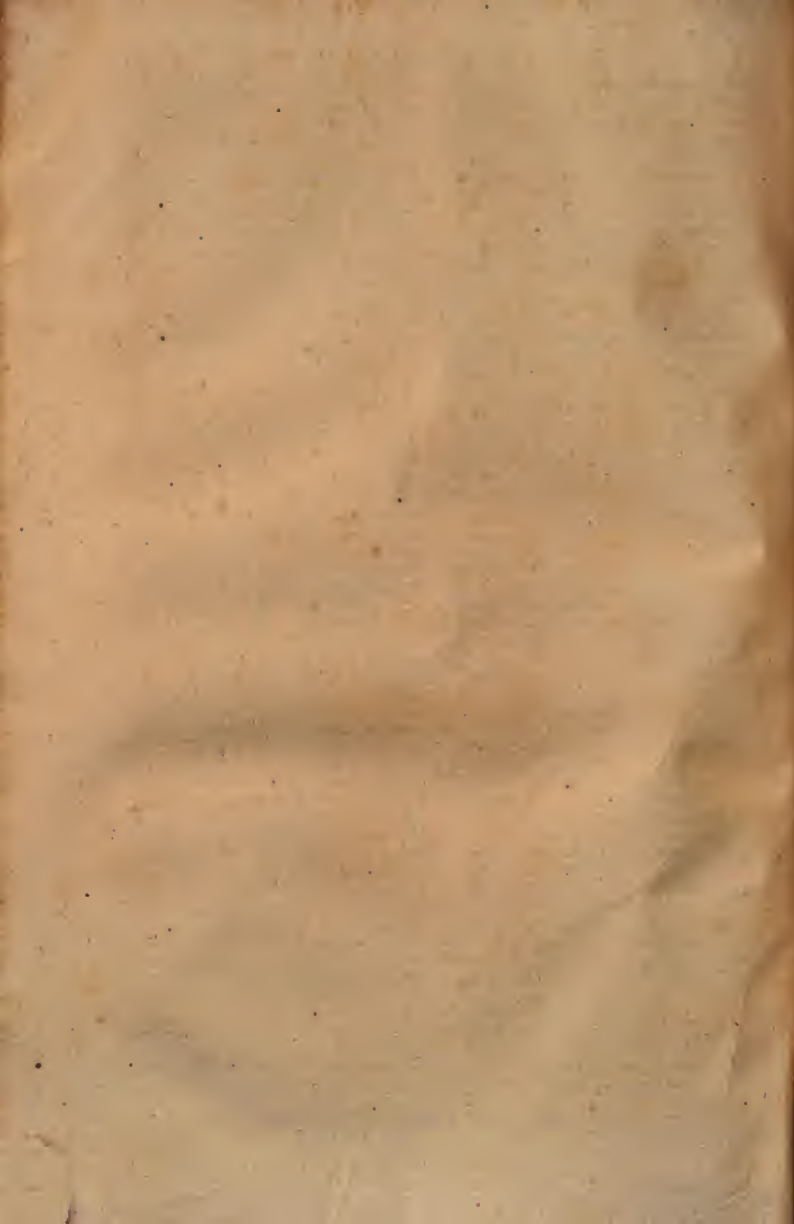
84 Hinc licet annus inceptus regulariter non habeatur pro cōpleto l. nō putabam 47. l. in annos 48. ff. de condit. & demon. l. si cui leg. trit. 51. ff. de legat. 1. id tamen in extraneo pcedit, cui si est relictiū aliquid cū 16. anni erit, & ipse attigisset 16. annū, nec cōpleuisset nō poterit aliud relictiū petere, secus tamen fauore 85 filij l. qui filium 74. §. fabinus, l. primo ff. ad Trebell. sic etiam licet pluribus cōditionibus disiuncte, vel alternatiuē positis à testatore, 86 sufficit vni obtēperare, & vt sola verificetur, vt relictiū peti possit l. impossibilis, inslit. de hered. inslit. cū similib. cit. ibi per glos. ver. si separatim, quandoq; tamen fauore filii omnibus obtēperare, & vt omnes simul verificentur necesse est, vt in casu not. l. generaliter 6. C. de inslit. & sebbil. l. si is qui ducit a. i. & §. item ff. de reb. dub.

Respondetur. n. quod hac specialia in filio 87 non in omni casu pcedere debent, cū non sint multiplicanda arg. l. in fraudē §. fin. ff. de milit. testam. faciunt quē in simili docēt Paris. conf. 74. n. 22. vol. 3. Ioseph Mele Genitor meus in suis add. ad Grizavell. dec. 1. n. 95. f. u. 88 & alias sicut Trebellianicū intelligitur prohibita extraneo, cū totā hereditatē grauatus fuit restituere, ita etiā filio primi gradus Corset. ubi sup. §. 1. n. 3. Berēgar. in l. in quartā n. 316. & ibi Paul. de Mōte Pico n. 3. 4. ff. ad l. Falcid. Farinac. dec. 505. n. 2. Dec. cōf. 480. Molin. de primogen. lit. c. 17. n. 12. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 3. q. 1. n. 25. D. Reg. Scipio Rouit. conf. 95. n. 12. vol. 1. V. asq. de success. creat. §. 8. n. 12. Grat. conf. 17. n. 27. Anto. Gabr. lib. com. concl. 1. n. 16. Honded. qui plures refert conf. 59. n. 37. vol. 1. & alibi sēpē Cōsultat. Pa sebal. de virib. patr. potest. p. 2. c. 4. n. 144. Mol sesalios cumulatim conf. 14. n. 24. to. 2. & ad cōsuet. Neap. p. 2. tit. de person. in addit. ad q. 10. n. 10. tom. 2. & idē per eam dictiōnem, totā, inducitur prohibitio, quia æquipollet expressæ prohibitioni, & æquipollentia verba eundem operantur effectū Ioseph. de ref. 11. Rot. diuer. decis. 267. Gomef. ad Reg. cancell. q. 11. vnde fature cōcludi pōt ex illa generalitate, quā fidei cōmissaria bona dictus Petrus Iacobus filiis suis reliquit, videtur ab illis monachum in legitima institutū excludere.

Ad quintum deniq; fundamentū poteris bene respondere ex dictis in nostro quinto fundamento pro fratribus adducto.

ADDITIONES
RECONDITAE.
SELECTAE, PRACTICAE.

AD DECISIONES

REG. CONSIL. NICOLAI ANTONII
GIZZARELLI,

AVTHORE.

DIDACO DE MARI V.I.D.

PATRITIO RHEGINO.

HAC SECUNDA, ET NOVISSIMA EDITONE AB EODEM
in quàm pluribus locis, quæ hoc signo [ ] continentur, auctæ, &
Locupletatæ, cum Summarijs, & Indice, ita dispo-
sitis, vt nil ultra possit de-
siderari.

SVPERIORVM PERMISSV.

Neap. Ex Typographia Francisci Sauij, Impressoris Curie Archiepisc. MDCXXXII.

Expensu Dominici Vecchi Bibliopole sub Signo Sancti. Nominis IESV.

AND THE

REPUBLIC

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

THE

CONSTITUTION

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

THE

CONSTITUTION

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

THE

CONSTITUTION

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

ILLVSTRISS. ET EXCELLENTISS. D.

D. HECTORI RAVASCHERIO

Ex Comitibus Lauaniae, Principi Satriani, Duci
Cardinaris, vtili Domino Status Vadolati,
Siberis, Cropani, Roccae Beaumont. Ci-
uitatum vici, Tabernae tribuno mi-
litum, Consiliar. Status, & Belli.

DIDACVS DE MARI I. C. FOELICITATEM PRAECATVR.

AVD sanè mihi diutius Princeps præstantissime, de-
liberandum fuit cuinam lucubrationes, qualescunque
has meas recepta iam consuetudine nuncuparem. De-
bebat hoc tibi mea in te obseruantia; id ipsum tua in
me officia, quibus me, meaque tibi deuinxisti in per-
petuum uniuersa vindicabant. Postremo res loque-
batur ipsa, ut sub illius fide ac clientela specimen ißhuc
ingenij prodiret, qui, vel obtreßtantes procul habere, vel genuinum medi-
tantes possit auctoritate nominis amoliri, & sanè, quid nam ab illo præsi-
dij non accersam, quem auita virtus, quem maiorum facinora præclarissi-
ma, quem heroica stirpis tradux ingenium, Columini illi, ac troianorum
propugnaculo HECTORI tum nomine cum virtute parem præstitit, ac
plane germanum, nisi vtriusque inter Herois insignia illud omnino disci-
minis intercederet: quod noxia illi olim fuerit, tibi fore Gracia, & quidem
Magna semper obnoxiam gloriatur. Ec quis porro tanti Principis patro-
cinium, fidemque non ambiat? quis tanti sub Ducis Imperio non trium-
phet? Repete veterum atates, consule rerum memoriam, adi monumen-
ta vetustatis: enim vero testator historia, vel ab Henrici Secundi Caesaris

temporibus Rauascherij peruersam generis claritatem. Tuorumque maiorum amplissimos magistratus, Fasces, Trabeas, Sacras insulas summumque Vaticani Apicem Sacerdotij tabule profitentur ipsos denique latinos fastos, ipsos Celites auctores tuæ gentis Indigete annales tradunt memoria hominum sempiternæ. Nam quid ego dynastas, ac proceres, quid copiarum duces, quid equitum Magistros, quid Castrorum præfectos enumerem. E tui cives generis stirpe antiquissimos Louanij Comites opifones flicibios, quorum decora, ac nomina immortalitati iam gloria consecrauit. Age iam munusculum isthuc ad te delegatum equi boni consulas, ac tuearis. Enim vero, ut litteras amplecteris ac tegeres, datum est tibi feliciori iam omine, iam inde cum sacra populos summa cum imperij moderatione regendos accepisti, quos si quæris ab Atheniensibus, unde litteræ, unde profectæ dicuntur artes, ac disciplina, deduxisse coloniam, non obscuris monumenta veterum indicant argumentis. Ego interea satis habuero, si tuum, quod mihi alte hæret animo habebitque perpetuo in ipso operis aditu. Nomen inscribam, Argumentum patrocinij tui pariter, atque autoramentum obseruantia mea. Nihil veritus scilicet, ne mihi minus à tuo nomine splendoris, quam à meis Additamentis Gizzarello amplificationis accesserit. Vale.

A V T H O R   L E C T O R I .

N tibi offerro (candide lector) in hac cumulationi, & emendationi secunda editione has meas Additiones ad Gizzarelli Decisiones de nouo elaboratas pluribus decisionibus causarum Supremorum Tribunalium, quas ad communem omnium vtilitatem in lucem emisto, & vt apud ex varijs floribus hinc inde delibatis mel exugit humano generi gratissimum liquorem, ita ego sum conatus quidquid à iuris peritis fuerit pronunciatum huc conferre; verum obsecro te amice Lector, quod si aliquid incultum, vel non ita digestum, vt decet, videris, æqui bonique consulas, & quod reprehensione dignum est corrige tuo purgato iudicio, & tandem, si quid boni cognoscas Omnipotenti, ac immortali Deo tribuas, à quo omne bonum. Vale.

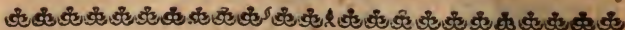
Adm Illustriss. & Reuerendiss. Domine.

Vidi hunc librum, & cenſeo typis committi poſſe, cum nihil contineat Sanctæ Fidei diſſonum, vcl bonis moribus contrarium. Dat. Neap. vltimo Maij 1631

Imprimatur.

Alexander Ruſſus Can. Dep. vidit.

Felix Tamburellus Vic. Gen.

Illustrissime, & Excellentissime Domine.

Iuxta ordinem Vſtre Excellentie percurtaui poſtremas Additiones editas per V. I. D. Didacum de Mari Regienſe ad Secuudam Partem Deciſionum S. C. Nicolai Antonii GiZZarelli olim Regii Conſilarii vna cum aliis apoſtillis manuſcriptis ſuper additis prioribus Additionibus iam impreſſis in aliis Deciſionibus euſdem Auſtoris, quæ mihi viſe ſunt impreſſione digne dum nil ſiniſtrum contineant, quia redargutione aliqua opus ſint, ſed verius comendatione deſcita pro communi ſtudioſorum legalis diſciplinæ vrilitate, ſed nō meum, verum tuum amplitudinis erit ludidum protequendum, cui me ſubiicio. Datum in edibus noſtris Neap. die vltimo Maij 1631.

Vſtræ Excellentiz.

Humillimus ſeruulus

Ioannes Baptiſta de Thoro I. C. Neapolitanus.

Imprimatur.

Tapia Regens . Enriquez Regens . Lopez Regens . Rouitus Regens.

A D D I T I O N E S

R E C O N D I T A E

A D D E C I S I O N E S

R E G · C O N S I L · N I C O L A I A N T O N I I

G I Z Z A R E L L I

A V T H O R E

D I D A C O D E M A R E I C.

P A T R I T I O R H E G I N O.

S V M M A R I V M.

- 1 Mulier in repetitione dotis praefertur creditoribus habentibus tacitas hypothecas, non viro habentibus anteriores expressas, & num. 9.
- 2 Huiusmodi praelationis priuilegium transit ad filios tantum, nō verō ad heredes extraneos mulieris.
- 3 Imō vigore eiusdem priuilegij possunt filij in bonis viri, vti iure retentionis donec dos restituatur.
- 4 An mulier possit hoc priuilegium viro renūciare remissuē.
- 5 Vbi eadem ratio militat, non dicitur extensio, sed comprehensio.
- 6 Extensio permittitur etiam in pgnalibus fauore Republica.
- 7 Fauore animae fit extensio in exorbitantibus, & correctorijs, ex maioriāte, vel identitate rationis.
- 8 Communis opinio non est sequenda, quando contraria melioribus rationibus fundatur, aut fauet pia causa.
- 10 Fiscus habens expressam hypothecam posteriorem praefertur habenti tacitam anteriorem.
- 11 Quid si uterque concurrat aduersus communem debitorem, cum expressa hypotheca.
- 12 Quid in bonis quaesitis post fiscalem obligationem, & num. 14.
- 13 Quid si priuatus creditor potiretur priuilegio temporis, & atatis.
- 15 Lex loquens de praelatione fisci, an ad dotem sit extendenda, & num. 16.
- 17 Bona assimata, ab vxore in dotem tradita,

transiunt in dominium viri, cuius est periculum deteriorationis.

Quid si maritus ad inopiam vergat. 21.

Quid si tradantur non assimata. n. 19.

- 18 Bona assimata ab vxore in dotem tradita, si à marito legentur vxori, debentur iure legati, & praeterea debetur pecunia iure dotis.

- 20 Ob usufructum potest quis Dominus appellari.

- 22 Assimatio in dotalibus an, & quando faciat emptionem.

- 23 An dos praefertur rescienti rem, vel conseruanti.

- 24 Dos vbi non est expressē priuilegiata, remanet sub regulis iuris communis.

- 25 Priuilegiatus quilibet in dubio praesumitur.

- 26 Creditor causa dotis cogitur concurrere cum alijs creditoribus ad concedendam dilationē quinquennalem.

- 27 Creditor causa dotis tenetur prius agere ad rem specialiter obligatam.

A D D E C I S . I.

- N** Vm. 1. Couar.) concordantes refert Cardin. Mantica in tract. de tacit. & ambig. conuen. lib. 1. tit. 26. num. 24. cum sequ. Matien. l. 7. tit. 16. lib. 5. ordinamen. glos. nu. 4. Petr. Gregor. in Syntagm. iur. lib. 9. cap. 24. num. 4. Barrell. in summ. decis. tit. de priuileg. Dotal. num. 436. tom. 3.
- 1 Mulier virtute tacitae hypothecae est praefertenda in sua dotis repetitione creditoribus tacitas hypothecas obtinentibus, non vero expressas anteriores habentibus Ioan. de Castill. tom. 3. controuer. quae. cap. 40. com. munem

- munē, & veritiorem opinionem dicit *Burg. de Paz. in prax. tom. 3. cap. 6. §. 12. num. 10.*
- 2 privilegium mulieris tacite hypothecæ, & prælationis à iure concessum, non transit ad hæredes extraneos mulieris, sed ad filios transferri verius dicit *Amat. Rodriq. de priuileg. credit. par. prima art. primo num. 17. & nō*
- 3 solum mulier, sed etiam illius liberi virtute suæ hypothecæ, & privilegij possunt bonis mariti incumbere, & in illis iure retentionis uti, donec dos integra restituatur *Meirer. in tract. de pignor. & hypothec. lib. 2. tit. 16. num. 27. mulier an hoc ius tacite hypothecæ, & prælationis privilegium marito remittere, aut renunciare valeat vide Gütier. de iura. confirm. cap. 46. num. 13. Villadie in sua polit. in form. libellan. vers. de tertio opposit. n. 5.*
- 5 *Num. 14. gloss.* quando militat eadem ratio prope non dicitur extensio, sed comprehensio *Surd. conf. 302. num. 22. vbi agitur de favore Reipublicæ permissa est extensio etiā in pœnalibus Rot. decis. 298. ad fin. par. 2. diuers. in pœnalibus, & correctorijs aliquando fit extensio maxime si causa sit expressa *Farin. conf. 229. num. 18. lib. 3. late in fragm. crim. par. 1. à num. 166. vsque ad num.**
- 7 179. animæ favore in exorbitatibus, & correctorijs fit extensio ex maioritate, vel idēitate rationis *Genuen. præf. Eccl. q. 772. Num. 18. 10. Andr.) Adde Neuiz. Syl. nupt. lib. 5. limit. 3. num. 67. Frane. Marc. decis. 692.*
- 8 & vbi contraria opinio melioribus rationibus fundatur præualeat communi *Surd. conf. 294. num. 29. vol. 2. Amat. conf. 51. num. 33. communis opinio non est quando legibus, & rationibus detegitur falsa *Honded. conf. 59. num. 37. vol. 1. & quando contraria opinio subtiliori, & meliori ratione fundatur omittitur communis *Amat. decis. 11. num. 2. & licet communior sit tamen contraria si meliori, & æquiori ratione nitatur ipsi præualeat *Honded. conf. 65. num. 27. & non est attendenda communis opinio, vbi altera fauet pæ causæ *Mart. in tract. de iurisdic. c. 164. num. 2.*****
- 9 *Num. 33. fatentur)* Adde *Barbos. in l. 1. par. 6. num. 4. ff. sol. matrim. Mantie. in præcit. tit. 26. num. 23. in princ. & Latius num. 32. vbi frequentissimo Iudiciorum vsu receptā opinionem testatur, nouissimē. 10. Domin. Gait. in tract. de credit. cap. 4. quest. 11. num. 1645. & 1964. vbi singularem declarationē refert, & de hypotheca dotis cum prælatione vide *Fontanell. de pact. nuptial. claus. 7. gloss. 2. par. 1. 10. 2. Molin. de contract. disp. 438**
- 10 *Num. 34. ex supradictis* si fiscus habes expressam hypothecam posteriorē præfertur

- anteriori creditori habenti tacitam, & hoc idē est determinatū in dote; secus si vterq; concutatur aduersus communem debitore, & hypotheca sit pariter expressa, siue generalis, siue specialis, nam hoc euentu præualebit prærogatiua temporis, præterquam si
- 12 versemur in bonis quæsitis, post fiscalem obligationem, si quidem in his fiscus venit præterdus anterioribus creditoribus sub-
- 13 declara nisi priuatus creditor potiretur dupplici privilegio nempe temporis, & ætatis, ut pote si minor esset creditor ex causa tutelæ, quæ alia simili, nam tunc fiscus postponeretur in bonis quæsitis post suā obligationem *Mantic. de tacit. & ambig. lib. 1. tit. 25. n. 10. & 11. D. Franc. de Alfar. de offic. fiscal. eiusq; privileg. priuileg. 22. & 23. cui in-*
- 14 cumbat onus probandi acquisitionem esse factam ante, vel post fiscalem obligationem post *Bart. in l. si is, qui ff. de iure fisci* concludit *Negus. in tract. de pignor. 2. memb. 5. par. n. 43. ei incumbere, qui actionem proposuit,*
- 15 siue sit priuatus, siue fiscus; & an lex illa, quemadmodum fisco fauet sit etiam ad fauorem dotis extendēda, & omisissis discussionibus quidquid in cōterariū dicat *Tuorm. in l. non puto c. 3. n. 25. & 26. ff. eod. tit. dicas legem prædictā solum ad calum de quo loquimur non autem ad fauorem dotis esse extendendam, ut nouissime refert *Conflant. in l. 1. num. 21. C. de iure fisci lib. 10. & vide Castill. lib. 3. controuerf. c. 4.**
- 16 *Num. 35. Euerar.)* verum argumēta, quæ passim ducuntur ad fisco ad Ecclesiam, dotē, ceterasq; causas, sic temperanda sunt, ut q; fisco concessum legitur, id ipsum à maiori-tate rationis his quoq; concessum esse admittatur, si tamē ratio, quæ militat in fisco, extensionem non abhorreat *Barbos. in l. si-liusfam. §. si vir. in quinquenn. à n. 40. ff. sol. matr. Facin. controu. iur. lib. 8. r. 3. tamen quædam privilegia, quæ cū alijs privilegia-tis directio competant fisco communicata videntur, ut de remedio restitutionis in integrum loquuntur *Peregr. de iur. fisc. lib. 5. tit. 2. n. 10. de Pōnt. de potest. Proreg. tit. de regal. imposit. §. 5. n. 17. quid in penarum petitione, ac consecutione vide *Reg. Conflant. in l. 1. n. 85. C. de pgn. fiscal. lib. 10.***
- Num. 40. Doct. adde Castill. de vsufr. c. 4. n. 7. Montier. dec. 13. n. 42. Card. Tusc. præf. concl. lit. D. concl. 758. n. 1. Surd. cōf. 413. n. 13*
- 17 *Cauale. decis. 16. à n. 2. par. 1. nec bona æstima-ta viro tradita dicuntur dotalia, sed dos in pretio tantum consistit *Bec. conf. 42. n. 6. vol. 1. censentur ei vendita per uxorem, & fingitur statim per uxorem pretium numeratum viro in dotem *Surd. decis. 99. nu. 9. & pericu.***

periculum deteriorationis, & peremptionis dotis estimata pertinebit ad maritum tamquam illius tacitum emptorem *Menoch. de prae.umpt. lib. 3. prae.umpt. 74. Verall. decif. 333 lib. 3. Morot. conf. 44 num. 13. de Pont. conf. 71. cuius rei dominus, seu res ipsa in maritum transit cum omnibus oneribus, & obligationibus suis* *Bal. in l. ex conuentione n. 3. C. de pact. hinc si dotis facienda collatio sit de pecunijs non de rebus facienda crit*
 18 *Honded. conf. 14. dub. 3. vol. 1. & vbi res data estimata vxori à marito legata fuerit, tunc res iure legati est ei debita, & inde pecunia iure dotis* *Ecclie. alleg. 3. l. n. 15 par. 3. dotaliū vero rerum, quæ inestimata in dotem data sunt dominium mariti est* *l. dotale §. dotale ff. de fund. dotal. non absolute, sed propter rei fructus, & sic ciuilitur* *Vis. decif. 518. nu. 15. Quæst. iur. q. 15. n. 18. Menoch. cōf. 1140*
 20 *n. 21. nec mirum cum propter commodum fructuū in iure quis dominus vocetur* *Gregor. Syntag. iur. lib. 1. c. 12. num. 7. par. 1. imo possessionem virum habere dixit tex. l. sciendum §. si fundus in dotem ff. qui satisd. cogan. & soluto matrimonio dominium continuat in vxorem* *Schenar. conf. 11. n. 4. par. 2.*

21 *Num. 42. Gomez. & de Bapt. de San. Blas. de priuile. dotal. cent. 2. n. 13. Pinell. in l. 1. C. de bon. mater. par. 3. n. 5. Masc. de probat. concl. 619. contrariū voluit* *Casili. in tract. de usufr. lib. 1. c. 4. n. 8. & vide declarationes relatas per* *Gait. in præcit. q. 11. n. 1600 cum plur. sequ. Ant. de Amat. resol. 49. Amat. Rodrig. de priuile. credit. par. 1. ar. 1. n. 18. & quoties mariti inopia perseverat vsq; ad tempus restitutionis dotis, tunc fundum dotalem et si estimatum traditum, potest vxor in subsidium vendicare, ac si non fuisset datus estimatus* *Coffi. remed. subsid. 63. nu. 1. Ant. Fab. in suo Codic. li. 5. tit. 7. de iure dot. defn. 43. doctis ac numquam satis laudatus* *Mar. Giurb. in consuet. Messan. c. 5. glof. 1. par. 1. d. n. 21. discussis tamē priuilegijs mariti bonis* *Morot. conf. 44. n. 14. Polid. Rip. obser. 46. estimata*
 22 *tio in dotalibus qualiter, & quando faciat emptionem vide* *Gratian. discept. Forens. to. 5. cap. 816 num. 73. & seq. Castill. decif. Sicil. 21. Alex. Trentac. var. resol. vol. 1. lib. 3. tit. de iure dot. resol. 1. Ricc. collect. dec. 3187. par. 7. Ludouif. decif. 573.*

Num. 39. Bal. quem sequuntur *Gregor. Lopez l. 36. tit. 13. p. 5. ver. si postiero Matien. l. 7. tit. 16 lib. 5. ordin. glof. 5. nu. 18. Gratian. discept. foren. 730. to. 4. sed contrariam opinionem vti communioem sequitur* *Mantie de tacit. et ambig. lib. 11. tit. 26. n. 17. & seq. Couar. var. resol. lib. 16. 7. num. 2. & 3. & vide modificationem, quam refert* *Gait. d. q. 1. 1.*

n. 1946. 1961. cum plur. sequ. Morot. conf. 54.
 23 *vbi an dos præleratur reſicienti rem, vel conſequenti* *Mantie in præcit. lib. 11. tit. 23. Barboſ. in l. 1. par. 6. nu. 8. & 12. ff. fol. matr. Reg. de Pont. decif. 34. n. 6.*
 24 *Num. 53. Vſitar.) & vbi dos non est expreſſe priuilegiata ea remanet ſub regulis iuris communis* *Soc. Iun. conf. 12. n. 4. lib. 3.*
 25 *priuilegiatus quilibet in dubio iure communi cenſendus eſt* *Crot. in l. ſi conſtante n. 84. ff. fol. matr. dotis cauſa creditor cogitur ex maiori parte creditorum ad concurrendum in concedenda dilaſione quinquenna-*
 27 *li de Franſch. decif. 219. & diſpoſitio l. 2. C. de pignor. habet locum etiam in primo creditore ex cauſa dotis, vt prius ad rem ſpecialiter obligatam agere debeat* *Conar. var. reſolut. lib. 3. c. 12. n. 3. Soc. conf. 198. n. 2. & 3. li. 2. nec in eo priuilegiata eſt, vt omittere poſſit excuſſionem de qua in* *Authen. hoc ſi debitor C. de pignor. & hypothec.*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Successor presumitur ignorare factum sui antecessoris.
- 2 Heres quando presumatur habere scientiā testamenti, & contentorum in eo.
- 3 Assensus in obligatione pro dote, an valeat, si sit post mortem prestitus, remissiuē.
- 4 Constit. Constitutionem diu. mem. habet locum in emptore in promissione de vendendo, & in pacto de non petendo.
- 5 Assensus post mortem contrahentium expeditus, querit heredum ratificationem super qua nouus assensus est impetrandus.
- 6 Assensus tacitus in Regno non satis est.
- 7 Assensus post prestitus post reuocationem reuocationis non validat venditionem primo loco factam.
- 8 Assensus non potest expediti post mortem alienantis secundum, etiam hereditarium in preiudicium heredis, sine ipsius consensu.
- 9 Assensus expeditus post mortem testatoris, valit in ipsius preiudicium, non verò respectu successorum non consentientium.
- 10 Consensus heredis nactus, an censetur interpositus si fuerit supplicatum pro assensu super testamento nullo, pro parte heredum remissiuē.
- 11 Assensus an sit praestandus quando est legatum secundum in preiudicium Regis, remissiuē.

AD DECIS. II.

- N** *Vm. 6. de regul. iur.*) successor præsumitur ignorare factum sui antecessoris, *Cardin. Tuse præf. concl. in verb. ignorant. concl. 18. Farinas in Fragm. p. 2. verb. ignorare. nu. 126.* vbi quid in successore singulari; successor, vel heres præsumitur ignorare facta sui antecessoris, & defuncti quando conuenitur, & est reus, secus si agit, & est actor *Cossa in tract. de fact. sci. & ignor. in spec. 90.* heres quando præsumitur habere scientiam testamenti, & contentor in eo vide *Tuse in verb. heres concl. 73. Mevob. de præsump. lib. 6. præf. 23.*
- 3** *Num. 8. Aluar.*) vide pro veritate *D. de Franch. decif. 620. n. 9. & seq. Anna, alleg. 66. n. 5. & 115. n. 2.*
- 4** *Num. 12. Cumi.* tradit verum intellectu dictæ *Constit. dis. memor. D. Reg. de Pont. in tract. de potest. prorog. tit. de assens. Reg. super dot. §. 1. n. 31. & 32.* quæ locum habet etiam in emptore in promissione de vendendo, & in pacto de non petendo *De Pont. in præf. tract. tit. de refut. feud. §. 11. n. 12. & 13.*
- 5** *Num. 14. Anna.*) vide eundem in *Sing. 105. de Pont. de potest. prorog. tit. de assens. reg. sup. dot. §. 1. à num. 13. conf. 146. n. 26. & seq. conf. 157. & conf. 52. num. 8. vol. 2.* vbi assensum post mortem contrahentium expeditum requirere hæredum ratificatione, & super illam alium assensum impetrari debere, & sic nouus requiritur super nouo consensu hæredis idem *conf. 75. num. 41. vol. 2. Confil. Georg. in repet. feud. cap. 43. nu. 46. & seq.* assensus tacitus in Regno non satis est, sed requiritur expressus de *Pont. decif. 134. num. 14.* & si est præstitus post reuocationem reuocationis non validat venditionem primò loco factam *Lanar. conf. 96. num. 9. de Pont. conf. 36. num. 1. & 2.* nec quod assensus possit expediti post mortem alienantis in præiudicium hæredis in quem est trāslatum dominium feudi etiam hæreditarium sine nouo consensu hæredis dispositiuo idem *conf. 150. num. 58.* & assensum impetratum post mortem disponentis non valere absq; consensu hæredis etiam in feudo hæreditario limitat idem *conf. 75. num. 38.* non procedere fauore dotis, & sic quatenus valeat assensus expeditus super testamēto post mortem testatoris in eius præiudicium valeret, secus verò respectu successorum non consentientium *Thor. in compen. decif. p. 1. verb. assensus,* eo quod assensus in dispositione facta in beneficium hæredis, successori in feudo hæreditario non requiritur respectu ipsius hæredis, secus autem respectu

tertij, qui emit subhasta, & super emptione habet assensum de *Franch. decif. 48. num. 28.*

10 an autem consensus nouus hæredis censetur interpositus si fuerit supplicatum pro assensu super testamento nullo pro parte hæredum vide *Freec. de subfeud. lib. 2. g. 24. in fin. Thor. in comp. decif. par. 1. in verb. consensus,* vbi refert nouissimam decif. si consensus dispositiuus hæredis requiratur ad hoc, vt assensus post mortem expeditus reueat; Quid autem si præiudicium Regis tantum versaretur an denegandus sit assensus, quando feudum esset legatum in testamento vide *Thor. in compen. verb. assensus an sit.*

[Adde ad ornatum huius decif. *Flam. monac. in addit. ad decif. Minad. 43. num. 11. Fulu. Lanar. in addit. ad repet. Reg. Lanar. in cap. primo si vassallus feudo priuetur num. 8.*

Didac. de Mari.

S^U M M A R I V M.

- 1** Datio in solutum voluntaria est vera venditio.
- 2** Datio rei aliene in solutum est valida, potest tamen Dominus agere pro ipsius vendicatione si extet.
- 3** Feudatarius cui fuit concessa licentia vendendi feudum, an possit illud dare in solutum creditoribus.
- 4** Hæres extraneus non dicitur successor nisi post apprehensam possessionem: secus in hæresu suo.
- 5** Assensus regulatur ab actu, super quo interponitur, nec inducit quid contra, aut præter voluntatem contrahentium.
- 6** Assensus non validat contractum, aliis inualidum, quæ ob ipsius defectum.
- 7** Assensus expeditus super contractu reuocato, est nullus.
- 8** Assensus Regis operatur, vt contractus de re feudali valeat quantum valere potest, & quid operetur in alienatione feudi.
- 9** In assensu obtinendo sunt exprimenda omnia, quæ possent Principem à concessione retardare, aliis est subreptitiis.
- 10** Assensus censetur præstitus saluis iniuriis tertij.
- 11** Clausula, feudi natura in aliquo non mutata, in assensu super feudo alienatione apposta, quomodo intelligenda.
- 12** Assensus an extendatur ad prorogationem pacti de retrovendendo, & quid apparente lesione remissus.

Assensus

- 13 *Assensus super venditione facienda non extenditur ad iam factam, & super venditione pura, non extenditur ad conditionalem.*
- 14 *Assensus impetratus super donatione, & non super pacto de retrouendendo, corrumpit in totum.*
- 15 *Assensus praestitus super sorte principali, non extenditur ad interesse.*
- 16 *Assensus in Regno, non admittit probationes per testes.*
- 17 *Assensus in Regno debet registrari in Regia Camera intra statutum tempus, alids non valet, & quodnam sit statutum tempus.*
- 18 *Assensus, an praesumatur concessus ex lapsu centum annorum, vel temporis immemorabilis.*
- 19 *Quid ex lapsu octuaginta annorum.*
- 20 *Assensus semel concessus, reuocari non potest.*
- 21 *Assensus super venditione per verbum fiat, transfert dominium reuendita in emptorem, licet sit reuocabile donec registratur.*
- 22 *Ra tibi habito quando operatur ex nunc, & quando ex tunc.*
- 23 *Assensus retrahitur ad tempus contractus in prauidicium consentientis, non autem alterius.*
- 24 *Assensus quando retrahitur ad diem contractus, in concursu creditorum praetendit anterioritatem.*
- 25 *Clauisula ex certa scientia, non purgat subreptionem, aut obreptionem.*
- 26 *Non operatur in facto, quod Princeps ignorat, nec in iure, quae in iure non consistunt.*
- 27 *Quid significet, & quos pariat effectus remissionis.*

AD DECIS. III.

- 1 **N** Vm. 2. Aff.) datio insolutum voluntaria est vera venditio Ludouic. decif. Perus. 60. num. 10. & seq. sicuti venditio rei alienae est valida ita, & datio insolutum, quamuis non praedicit domino, quin possit agere, & vendicare res ipsas, quando extarent Nouarr. in
- 2 *prax. Dation. in solut. par. 1. q. 7. n. 7.* datio insolutum procedit si fuerit licentia concessa feudatario, vt possit vendere feudum, ita quod illud potest dare in solutum suo creditori, vt decisum refert Freec. de subfeud. lib. 2. quest. 18. Garf. decif. 50. feudum non datur in solutum creditori cum assensu absque nouo assensu super datione in solutum Rouit. conf. 31. n. 11. & 12.
- 3 *Num. 4. Bart.) Adde Dom. de Pont. in tract. de potest. proreg. tit. de decret. Collat. conf. 8. n. 24. & seq. sed Rouit. conf. 6. num. 11.*

refert ex Andr. in cap. 1. post num. 1. versic. hoc tamen dicimus quib. mod. feud. conf. pot. 4 quod id quod dicitur hærede in feudo non succedere, nisi apprehenderit possessionem procedit in hærede extraneo non autem in hærede suo in quo continuatur,

Num. 6. pragm. ad cuius pragrn. ornatum vide, quæ cumulant Rou. sub tit. de fide memor. de Pont. de potest. proreg. tit. de assens. Regij. §. 9.

Num. 9. Camerar.) Adde Confil. Theodor. alleg. 86. num. 3. hinc est, quod assensus regularatur ab actu super quo interponitur Anna alleg. 67. num. 4. de Pont. conf. 56. num. 1. vol. 2. & roborat, id quod faciunt contrahentes non autem inducit, quid contra, vel præter eorum voluntatem Maur. Iun. alleg. 8. num. 4. & non validat contractum alias inualidum præterquam ex defectu Regij assensus de Franch. decif. 302. num. 11. & sic assensus expeditus reuocato contractu nullus reputatur ex eo, quia non inueniet quid confirmet de Pont. conf. 150. num. 18. vol. 2. Assensus Regis operatur, vt contractus de re feudali valeat quando valere potest de Franch. decif. 540. num. 12. [in alienatione feudi, quid operetur Reg. Lanar. in repet. §. huius autem generis num. 90. in quib. caus. feud. amitt. petitus pro feudi alienatione non comprehendit dispensationem pro eius diuisione D. Reg. Tap. in dec. S. C. 4. num. 29.]

9 Num. 10. Paris.) Assensus si propter plura petitur singula sunt exprimenda, & si ex pluribus vnum omittatur subreptitius redditur Loffred. in cap. 1. §. 4. qui success. teneant. & in ipso obtinendo debent omnia exprimi, quæ possent ipsum Principem concedentem mouere ad non concedendum, vel difficilius concedendum Capic. late decif. 32. Vi. 10 secont. in suis conclus. legal. fol. 14. col. 1. censeturque praestitus per Regem, seu eius Vicarium saluis iuribus tertij Maran. conf. 79. num. 31. & conf. 105. num. 17. & quid operetur vide D. de Pont. conf. 65. num. 5. vol. 2. aut cum clauisula iuribus nostris, & alienis 11 semper saluis Anna in sing. 122 vel cū clauisula feudi natura in aliquo non mutata, de qua per Loffred. conf. 11. & Lanar. conf. 17. num. 19. & quomodo intelligenda sit vide D. de Pont. conf. 72. num. 17. vol. 2. Larath. conf. 33. num. 15. [Freec. de subf. lib. 2. vers. duodecimo quaro num. 13. 10. Thom. de Marin. de Gener. & qualitat. feud. tit. 19. num. 15.]

Num. 11. de Pont.) adde eundem in tract. de potest. proreg. tit. de refutat. feudor. §. 3. num. 23. & seq. & in repet. feud. lib. 6. num. 26. Borrell. in summ. decif. tit. 34. num. 510. & seq. par. 1. Marcell. Maur. alleg. 8. nu. 5. & 33.

- Confil. Georg in repet. feud. 12. num. 19. & 21.*
 12. an assensus extendatur ad prorogationem
 pacti de retrovendendo, & quid apparen-
 te lesione vide *Staiban. conf. 75. num. 27. al-*
 13. terius super venditione faciendi non exte-
 ditur ad iam factam de *Franch. decif. 649.* si
 concedatur venditioni pure non extenditur
 ad conditionalem de *Pont. conf. 136. nu. 107.*
 14. *vol. 2. impetratus super donatione, & non*
 super pacto de retrovendendo in totum
 15. corruit de *Franch. decif. 105. à num. 7. & pre-*
 stitutus super sorte, & obligatione principali
 non extenditur ad interesse, quod ex mora
 resultat de *Franch. decif. 613. num. 11. Mart.*
vol. 156. n. 1.

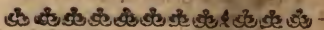
- Num. 15. de Pont.) Pragmaticæ statuerūt,*
 quod omnia memorialia expedita per ver-
 bum fiat redigatur in formam privilegii in-
 fra certum tempus alias nullius sint momē-
 ti, & loquuntur pragmaticæ cum clausula
 decreti annullatiui latæ de *Pont. conf. 6. vol.*
2. & quoad formam decretationis obserua-
ri solitam in Regia Cancellaria ultra illud
verbum fiat subnectitur in forma hoc est ser-
uata forma Regie Prag. Hinc Frez. in tract.
 16. *de subfeud. lib. 2. q. 28. num. 4. ar.* quod assen-
 sus in Regno habet certam formam privi-
 legii cum appositione sigilli, & aliarum sol-
 lemnitatum, qui non admittit probationes
 per testes, vt latius testificatur *Muur. lum.*
alleg. 71. num. 1. ultra quod assensus debet ex-
 17. *pediri in forma Regie Cancellariæ debet*
registrari in Regia Camera de Franc. decif.
663. num. 3. & debet executoriari infra an-
num per D. Proregem Georg. alleg. 3. num. 11
intellige tamen secundum D. Rouit in prag.
11. tit. de feud. & in pragm. 1. num. 5. de fide-
memor. Dilatio concessa ad expedieodum
 • *privilegium super assensu præstito antiqui-*
tus erat annalis, quæ hodie protrahitur est,
vsque ad biennium, quæ siquidem dilatio,
future, non autem præterita respicit nego-
tia Rouit. in Pragm. 1. nu. 14. de fide memor.
 & ob id assensus intra tempora Reg. Prag.
 debet registrari alias non valet de *Pont. conf.*
157. num. 14. vol. 2. an autem Rex, seu eius
Vicarius elapso biennio registrandi possit
facere gratiam emptori, seu creditori, vt tē-
poris lapsu non obstante registratione ad-
mittatur vide Franc. de Amic in cap. 1. d. hæc
 18. *deciso de his, qui feud. dar. poss. sol. 1. 2. q. 20. as-*
sentis præsumatur concessus ex lapsu cen-
tum annorum, vel temporis cuius memoria
hominis non extat in contrarium Reg. Lan-
nar. in conf. 94. in fin. tenet, quod sic, & le-
quitur Rouit in pragm. 1. num. 20. tit. de privi-
 19. *leg. Aff. in decif. 254. sub num. 4. licet per de-*
ciaginta annos non præsumatur, vt in ca-

su dictæ decif. meninit *Camp. in cap. regn. 45.*
du. 271. num. 4. & vide Frez. de subfeud. lib.
2. q. 28. Georg. alleg. 3. num. 11. & alleg. 14. n.
 20. *13. & semel concessus reuocari non potest*
Fab. Anna. in conf. 86. num. 4. [Frez. de sub-
 21. *feud. lib. 2. vers. superest. Assensus super ven-*
ditione per verbum fiat expeditus trāsire
in emptorem dominium rei vēdite, licet re-
uocabile per trāsium temporis infra, quod
registrari debeat Reg. Tap. in decif. S.C. 8.
num. 2.]

Num. 17. Bart.) vide D. de Pont. in conf. 17
 22. *num. 32. 33. & 34. vol. 2. ratihabicio, & cō-*
firmatio quando operetur ex nunc, & quā-
 23. *do ex tunc vide ibidem n. 38. Assensus præ-*
stitus retrorrahitur ad tempus contractus
in præiudicium consentientis, non autem in
præiudicium alterius Costa de retrorrah. cap.
8. cas. 10. n. m. 5. & 9 de Franch. decif. 86. n. 2.
 24. *An autem, & quando assensus retrahi*
debet ad diem contractus in concursu credi-
torum prætendentium anterioritatem vide
Thor. in compen. decif. par. 1. verb. assensus
quamuis.

25. *Num. 12. Molin.) clausula ex certa scientia*
 nō purgat subreptionem, aut obreptionem
 26. *Burg. de Paz conf. 25. num. 45. & non ope-*
rat in rebus facti, quod Princeps ignorat
Valenz. conf. 69. num. 137. Camill. de Medic.
conf. 84. num. 6. de Pont. conf. 132. nu. 13. vol.
 2. *ubi ait hanc clausulam non operari, nisi in*
 his, quæ apparent referentem certo sci-
 uisse, vel quæ in iure consistunt *Fab. Anna.*
conf. 44. num. 70. D. Reg. Tapia decif. 5. num.
 27. *123. [apposita in confirmatione, quid li-*
gnificet, vide Reg. Lanar. in conf. 15. nu. 19.]
 de vi, & effectibus dictæ clausulæ, vide *Soar.*
de legib. lib. 8. cap. 18. à n. 8. Barbof in tract. de
Claus. solut. 25.

Didac. de Marl.

SV M MARI VM.

1. *Mulier potest fideiubere fauore pia causa de*
tis, & libertati miserabilium personarum,
nec gauet Velleiano.
2. *Contra mulierem obligatam ex fideiussione*
cum dispensatione, non potest liquidari,
nisi fiat mentio de dispensatione.
3. *Mulier, cum iuramento renuntians iuri ly-*
pothecarum in venditione per virum facta
non inuatur Velleiano.
4. *Nec si intercessio pro negotio suo.*
5. *Quid si se obligauit proprio nomine pro de-*
bito hereditario.

- 6 Dos à matre tradita, imputatur filia in legittimam.
- 7 Mater non tenetur dotare filiam nisi quando non habet unde se dotet.
- 8 Quid si sit nupta, & inopi.
- 9 Filius est pars viscerum patris.
- 10 Nullus amor vincit paternum.
- 11 Parentes magis amant filios, quam à conuerso.
- 12 Pater in filio torquetur, & confessio extorta à patre, in actu torture filio inferenda, non nocet.
- 13 Carceratorum liberatio est causa maxime pia.
- 14 Carceratus quando debeat fideiussoribus relaxari.
- 15 Stuprans viduam honeste viuentem, non est remittendus fideiussoribus.
- 16 Carceratus, de cuius innocentia constat per publicationem processus, potest liberari sub fideiussione, non expectata sententia.
- 17 Quid de inquisito, cui fuerunt data defensione facienda extra carceres.
- 18 Aegrotis non imputantur ad culpam, aut poenam ea, quae faciunt turbatione morbi.
- 19 Filij à parentibus alendi sunt, etiam si propria culpa infirmi, aut pauperes euaserint.
- 20 Miserabilis persona propria culpa in miseriam lapsa, habet priuilegium eligendi forum Principis.
- 21 Bona subiecta restitutioni, an possint alienari pro liberando carcerato ob delictum, vel debitum propria culpa contractum.
- 22 Emphyteuta non excusatur à pena caducitatis ob pauperatatem, in quam sua culpa incidit.
- 23 Baro ex propria culpa carceratus, non potest petere adiutorium à vassallis.
- 24 Cessione bonorum non gaudet, qui culpa, aut dolo effectus est inopi, sic & ailatione moratoria, & beneficio quod cum eo.
- 25 Remissiones pro accusatis à quibus obtineri debeant, & ad quem dicatur spectare successio.
- 26 Femina excluditur à successione iuris vindictae, vel remittendi.
- 27 Pretium sanguinis, quod provenit ex remissione, an requiratur creditoribus.
- 28 Filius familias potest, absque consensu patris ad ipsius uxorem se obligare.
- 29 Filius familias in quibus casibus obligatur, tam de iure communi, quam ex Reg. Pragmatica.
- 30 Filius familias pro parte fidei habens, non est carcerandus, sed conueniendus quantum facere potest, dummodo non adiuverit paternam hereditatem assertor decisio S.C.
- 31 Filius familias effectus debitor ob contractam

societatem, tenetur quantum facere potest, nec molestatur de persona.

- 32 Filius familias se obligans cum patre, & renuncians beneficio legis quod cum eo, an iacetur beneficio silius legis.
- 33 Filius familias minor 14. annis alteri obligatus cum consensu patris, an facta liquidatione instrumenti possit carcerari, non obstante lesione, aut restitutionis exceptione.
- 34 Filius familias obligatus cum patre in causa, quae non nisi in vinculis est audienda, an possit audiri extra carceres.
- 35 Filius familias pro paterno debito cum patre obligatus, maior effectus non amittit beneficium l. quod cum eo, etiam si instrumentum prius factum ratificet, & quid si renunciauerit dicto beneficio.
- 36 Mulier, quae habet maritum captiuum, aut exulem, aut damnatum ad triremes, vel ad carceres, aut absentem dicitur vidua, & habet priuilegium electionis fori.
- 37 Priuilegia concessa viduis, extenduntur ad mulieres habentes viros inutiles.
- 38 Mulier habens virum inutilem, aut damnatum ad triremes, potest repetere dotem.
- 39 Vidua, etiam diu, dicitur miserabilis, & quando habeat priuilegium variationis.
- 40 Donatio inter virum, & uxorem ratiocari potest, licet iuramento firmata, nec morte firmatur, ubi apparet reuocata, etiam tacite.
- 41 Donatio facta à viro uxori, censetur reuocata per obligationem rei donatae alteri facta post donationem, secus in obligatione generali bonorum, facta à viro.
- 42 Donatio inter virum, & uxorem, an, & quādo valeat.
- 43 Quid si fiat in testamento.

AD DECIS. IV.

NVM à illius tit.) late Rouit. & Nouar. in collect. sup. Pragm. 1. de S.C. Vell. Ant. Fab. in suis decis. Subaud. eod. tit. Maur. Aret. de fideiuss. cap. 3. scilicet 8. Griuell. decis. sen. Dolan. 19. Borrell. in summ. decis. tit. de fideiuss. à num. 105. & 106. ad num. 145. par. 3. Fautore miserabilis personarum pite causae dotis, & libertatis potest mulier incidere, & non gaudet Velleiano Valent. Franch. in tract. de fideiuss. cap. 2. num. 169. 162. & 174. Genuen. in suis pract. ab Eccles. q. 510. quid si accesserit Regia dispensatio liceat, quia vidua vide D. de Pont. in tract. de potest. Proreg. de decret. Collat. col. à num. 7. & sequi ad nu. 15. & in conf. 40. vol. 2. dum mulier fideiubendo obligatur ex dispensatione,

- fatatione, cum citatur super liquidatione debet fieri mentio de dispensatione, alias non potest fieri liquidatio de *Franch. decif. 623. num. 1. Palm. in diuers. iur. glos. 20. num. 8.*
- 3 mulier quæ cessit, & renuntiavit iuri hypothecarum cum iuramento in venditione facta per virum, non iuuatur Velleiano de *Franch. decif. 84. & intercedendo pro negotio suo non potest mulier opponere exceptionem Velleiani Consiliar. Georg. alleg. 32. vt exemplificando ostendit Maur. lun. alleg. 1. num. 23. & mulier non dicitur intercedere quando principaliter contrahit, & tunc cessat Velleianum maxime quando se cautam reddit Reg. de Pont. conf. 28. num. 1. & 2 tom. 1. mulier se obligans proprio nomine pro debito hereditario videtur fideiubere, & ideo iuuatur Velleiano Consiliar. Theodor. alleg. 7. n. 12.*
- Num. 15. Surd.) adde Didac. Spin. in spec. testam. glos. ii. princ. de lega. pro dote num. 36. *Coff. de Remed. subd. remed. 65. mater dotâd filiam videtur proprium debitum exolvere, & ratione naturali ad id stimulatut Castren. in l. quoniam nouella num. 3. C. de inoff. testam. & dos habita à matre imputatur filiz in legitimam Menoch. de præsump. lib. 4. præf. 89. num. 28. non tenetur dotare filiam nisi cum aliunde non habet, vnde se doret Fontanell. de pact. Nuptial. claus. 5. glos. 2. num. 10. & seq. tom. 2. filiam nuptam etli inopem dotare tenetur mater, vel congruæ dotis supplementum præstare nõ quidem habita ratione alimentorum, sed competenter ad ratam legitimæ voluit Bardell. conf. 164. num. 28. & 29. vol. 2.*
- Num 27. Curat. fur.) adde Amat. decif. 44 num. 10. Surd. de alim. tit. 1. quæst. 106. num. 4
- 9 quia viscerum patris pars est filius Caball. conf. 129. nu. 29. vol. 2. & de vipaterni amoris infinita cumulat Tiraquell. in l. si vnquâ
- 10 nu. 4. C. de reuoc. donat. sic nullus amor vincit paternum Anne. Rob. lib. 1. rer. iudic. cap. 8. vers. patres, quorum amor in filios inextimabilis est, & enixus Paris. conf. 106 nu. 49. volum. 4. imo vehementius amat mater, quam pater Mart. vob. 236. num. 8. parentes
- 11 magis diligunt filios, quam è conuerso Io. de Lign. in tract. de amicis. 5. exurgit notabile dubium vbi rationes refert, & præsumptio, quod parentes vehementer filios diligant iuris est, sed à natura procedit Menoch. de
- 12 præsump. lib. 6. præf. 56. vnde si filius torqueretur pater quoque torqueri præsumitur glos. in cap. asserte de præsumpt. & cõfessio extorta à patre metu torture filio inferendæ non nocet Felin. in d. cap. asserte sub num. 1. vers. nota secundo.
- 13 Num. 30. Addentes) liberatio carceratorum dicitur causa maxime pia l. si quis pro redemptione C. de donat. Rot. diuers. in decif. 68. num. 5. par. 2. carcerati possunt relaxari, & cogi ad dandam fideiussionem de se presentando sãrijs quibuscumque non obstantibus Iaf. in l. 1. §. excipiuntur num. 10. Cade ferijs Rice. in addit. ad rit. 19. Cur. Archiepisc. Neap. fol. mibi 38. quando carceratur debet fideiussoribus relaxari, vide Franc. Marc. de cis. 902. Rice. decif. 181 par. 2. [& in collect. 1521 5. par. 6.] Iluprans viduam honeste viuente non est remittendus fideiussoribus Lauren. in decif. Auen. 72. nec qui rapuit virginem Nouar. in collect. sup. præf. 156. Carceratus an sit liberandus datis fideiussoribus, quando de innocentia cõstasset per publicationem processus non expectata sententia, fuit decifum, quod sic, & pluries prædicatum in M. C. V. Gramm. in rit. M. C. 21. incip. item quod si procedatur per dictam.
- 17 Curiam fol. 155 ater. carcerati an possint inquisitis cui fuerunt cõcessæ defensiones faciendæ extra carceres, non expectata publicatione si aliqua adessent indicia fuit de eis quod sic in S. C. vt refert Iac. Anell. de Boëtis in addit. in cap. ab illo inchoandum incip. nota, quod ex hoc.
- Num. 32. Doct.) & facit tex. in cap. illud
- 18 5. versimiliter 15. quafi 1. vbi dicitur non imputari ad penam ægrotis, ea quæ perturbant morbi sunt, & eos excusari etiam si culpa morbus processerit ample docet Dec. conf. 104. num. 6. tradidit, & Surd. de
- 19 alim. quæst. 5. tit. 17. num. 11. probans filios à patribus alendos esse etiam si propria culpa infirmi, & pauperes euaserint, & vide
- 20 Affliu. in tract. de infirm. par. 1. ca. 36. & privilegium eligendi forum principis spectat ad miserabiles personas eorum culpa in miserabilitate lapsas, vt fuisse decifum, & prædicatum in S. C. & alijsq. tribunaliibus Civitatis Neap. testatur Visu. decif. 268. num. 8. sed vide contrarium in casu relato per No-
- 21 uar. quæst. Foren. 167. bona subiecta restitutioni an possint alienari pro redimendo carcerato pro delicto, & debito eius culpa vide Menoch. de arbitr. iudic. lib. 2. cas. 192. nu. 45. cum sequi Peregr. de fideicom. art. 42. nu. 91. Melch. Pelæz in tract. de maior. in 4. par. q. 1. limit. 4. nu. 16. Ant. de Padill. in autb. res que.
- 22 num. 10. 2. C. comm. Deleg. qui omnes negatiuam partem tenent, nec emphiteutam excusari à pœna caducitatis, qui propter paupertatem canonem soluere non valuit, quâd sua culpa in paupertatem incidisset, vt refert Corbul. de Lure Impbit. in tit. de caus. priuat. ob non sol. can. limit. 29. num. 2. Merlin.

- 23 *lin. decis. 23. num. 10.* dominus pro sua culpa carceratus non potest petere adiutorium à Vassallis *Assl. in Consil. Reg. quamplurimū*
- 24 *sub num. 4. versidem dicendum,* & quis non gaudet cessione bonorum, quando sua culpa, & dolo est effectus inops *Brun. de cession. bonor. q. 28. quest. 4. princ.* sic in dilatione, moratoria sit de beneficio, quod cum eo, & cap. Odoardus de solut. *Apicell. de mortator. num. 33. & de cession. bonor. n. 48.*
- 25 *Num. 38. Angel.* remissiones, & paces pro accusatis à quibus obtineri oportet, de iure communi, & de iure Regni, & ad quem dicatur spectare successio, & quis vere sit hæres *vide D. de Ponte in tract. de potest. proreg. tit. 1. §. 4. num. 16. & seq. Oter. in suis Roman. lucubr. disput. 27. Molfes. conf. 10. num. 17. & sequ. Ricc. decis. 107. par. 3. Consiliar. Theodor. alleg. 9. presid. Amat. in conf. decis. 26. 18. vbi refert decium, tam per M. C. V. quam per S. C. feminam exclusam per statutum, vel renunciationem à successione & ius vindictæ, vel remittendi nō habere *No. uar. in collect. sup. prag. 8. sub rubr. de compos. [& in singular. Canon. conclus. 41. n. 27. 4. Regem. Tap. in decis. S. C. 28]* remissione de morte occisi, an inducatur aditio hæreditatis, & pretium sanguinis, quod inde puenit acquiratur creditoribus late *Rouit. in pract. prag. n. 59. & sequ.**
- 28 *Num. 42. Cassan.* inmo filiusfamilias prohibitus à *Pragm. Regni incip.* per excellentem se obligare absque consensu patris potest ad patris favorem se obligare, & ipse pater consentire valet in tali contractu *No. var. quasi foren. 117. & in collect. sup. decis. prag. num. 16. de S. C. Vell. vbi ex decis. Rot. Patavin. & Rot. Rom. resolut. filium famil.*
- 29 exceptionem dictæ prag. opponere nō posse, & in quibus casibus obligetur filiusfam. tam de iure communi, quam attentata dispositione *Reg. prag. vide Paschal. in tract. de vir. pat. potest. par. 1. cap. 6. Gratian. discept.*
- 30 *foren. cap. 576.* filiusfam, qui in simul cum patre se obligavit, cum eius sit fideiussor in id, quod facere potest est cōueniendus, nec carceretur l. 2. & toto tit. ff. *quod cum eo dummodo sui iuris effectus paternam hæreditatem non adierit vide D. Giurb. decis. 43. adeo, quod cum dubitaretur si filiusfam. qui per multos annos steterat non solvere, iuaretur beneficio l. quod cum eo, ut nō teneretur ultra quam facere posset fuit decisum per M. C. V. esse liberandum, & interposita appellatione in S. C. quia pars in facta multa probabat fuit mandatum M. C. quod liberet ipsum cum cautione de stando iuri de *French. decis. 221. Ric. in collect. de-**
- cif. 152. Maur. Apicell. de cession. bonor. rit. 4. num. 20.* hinc filiusfam. exilens in patria potestate, contrahens societatem, ob quod fuit debitor effectus teneatur ex dicto contractu continuato, in quantum facere potest, fuit decisum non esse molestandum de persona, & successuē teneri in quantum facere posset *Rouit. in d. prag. 1. d. nu. 15. cum sequ. & sub num. 21. vers. ex his ego decidi,*
- 32 sed an filiusfam. in simul cum patre obligatus, si expresse renunciaverit beneficio legis, quod cum eo possit opponere exceptionem talis beneficii in liquidatione instrumenti fuit pluries practicum obflare exceptionem perituri, & mox carcerati filijfam. ex carcerati fuere non obstante tali renunciatione, imò etiam existente inualida, absolute iuramenti, ut tradit *Vrsill. ad Assl. decis. 308. num. 21. Capiblane. in prag. 6. num. 67. de Baron.* licet hodie per novellam prag. fuerit relaxata pœna perituri, in materia *vide Mut. decis. Sicil. 94. & quid dicendum de filio fam. minore 14. annorum,* qui cum consensu patris alicui se obligavit, an facta liquidatione instrumenti non obstante latione, seu restitutionis exceptione detrudi debeat in vinculis fuit iudicatum, quod sic in causa *D. Ioannis de montibus obligati cum patre Incert. Author de present. Instrum. ad form. rit. fol. 613. Galter. in prax. instrum. 2. p. 2. par. princ. num. 23. f. fi-*
- 34 *liusfam. obligatus cum patre in simul ob,* iuxta formam rit. M. C. V. causam eius in vinculis, aut facto deposito dicere debet, an sit audiendus extra carceres in multis casibus fuit decisum esse audiendum extra carceres, & ad summum teneri præstari cautionem de parendo mandatis curiæ, & se presentando temp. expeditionis *Molfes. cōf.*
- 35 *43. num. 30. & seq. filiusfam. si postquam effectus fuerit sui iuris ratificaverit instrumentum alias à se factum simul cum patre pro debito pœtante ad patrem per huiusmodi ratificationem nō perdit beneficium l. quod cum eo, ut fuit decisum in S. C. in causa Philippi Saracha sub die 11. Ianuarij 1591. referente Consiliar. Olignano, quid si filiusfam. renunciaverit huic beneficio l. quod cum eo, an deinde possit uti vide Molfes. in conf. 4. vbi multas refert decis. Ricc. in collect. decis. 1754. & Decis. 354. par. 4. presid. de Amat. conf. 41.*
- 36 *Num. 45. palat.* & vidua dicitur mulier, quæ habet maritum captivum exulem, vel ad triremes, aut carceres condemnatum, ut recoli ad *Franc. decis. 100. num. 18. & est concessum frui privilegio electionis fori No. var. in prax. elect. & varia. sect. 1. sub num. 2 & idem*

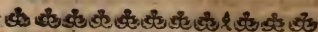
& idem est si habet maritum absentem, tãquam inutiliter nupte *Viu. decif. 157. num. 3*
 & privilegia concessa viduis extenduntur ad mulieres habentes viros inuitiles *Nonar. 38 quest. forens. 167. num. 4.* & mulier, quæ habet virum inuitilem, & ad trimeses damnum potest repetere dotem *ex l. si constante ff. sol. matr. voluit Lup. in cap. per vestras §. 18. nu. 12. fol. 105. de donat. int. vir. & vxor.*
 39 vidua diues, miserabilis dicitur cum viro sic orbatæ, & habet privilegiũ variationis *Capiblane in pragm. 8. num. 310. de Baron. quãd. de variandi non habeat facultatem vide Imbrian. in tract. de 1. & 2. benefic. considerat. 5. num. 5. Paschal. de vir. pat. pot. par. 2. c. 2. n. 99. & 100.*

40 Num. 46. Mandos) donatio inter virum, & vxorem, licet iuramento firmetur tamen reuocari potest *Couar. in rubr. de testam. par. 2. num. 11. Paul. Staib. conf. 70 num. 3. & 8. & quando apparet expressa, vel tacita reuocatio morte non confirmatur Gal. obser. 91. lib. 2. Artam. decif. 4. de donat. & dotio facta à viro vxori, quæ cõfirmatur morte mariti censetur reuocata per specialem obligationem rei donatæ factam per virum post donationem quod secus in obligatione generali bonorum facta per eum *Negusan. in tract. de pignor. in 2. par. princ. num. 4*
 42 Donatio inter virum, & vxorẽ an, & quando valeat vide *Molfes. in 2. par. summ. de contract. in quest. de donat. int. vir. & vxor. M. ntic. de tacit. & ambig. conu. lib. 21. tit. 3. & 4. & 7. Borrell. in summ. decif. tit. de donat. propt. nup. à num. 45 usque ad num. 61. par.*
 43 3. facta in testamento valet *Tiraquell. in l. si unquam ver. libertis num. 119. & 120. C. de reuoc. donat. vt in donatione facta marito in testamento censuit S. C. referente quon. Consiliario Lanario in causa inter Loisium Fenoglianum cessionarium lo. Petri Sanctori cum lo. Thoma, & lo. Iacobo de Morta die 3. Octobris 1581. in banca tunc lo. Andreæ de Caro.**

In fin. decif. S. C. testatur D. de Franch. decif. 578, sed cõtra illam decif. respondit Reg. de Pont. in tract. de potest. proreg. tit. de diuers. prouis. num. 25. & seq. dicens tex. in §. causas autem. Auth. vt cum, de appell. cognos. nihil commune habere cum hoc articulo, cum ille loquatur in diuerso casu, & latè p. sequitur Thor. in suo compend. verb. fidei i. b. p. 1. & in addit. ad eundem de Pont. ubi citat, Molfes. in consuet. Neap. p. 8. q. 5. num. 2. & vide Paschal. in tract. de vir. patr. potest. par. 3. cap. 5. num. 13. & seq. Surd. conf. 367. vol. 3. Gratian. discept. foren. tom. 1. cap. 108.
 44 & recipias decif. D. de Franch. quando enim

mulier remanet pœnitens indotata, vel non habet saluam dimidiam partem suæ dotis, & tunc obligatio hæc non tenet etiam pro excarceratione viri *Gratian. discept. Forens. 723. n. 12. & 18. tom. 4. Seraph. decif. 1187. n. 2. Marefc. variar. resol. lib. 2. c. 5. n. 21.*

Didac. de Mari.

SV M. MARI VM.

- 1 In locatione prediorum fiscalium antiquus conductor præfertur nouo pro equali pensionis secus in prædijs priuatis.
- 2 Quid in conductione rei Ecclesiæ, & communis, & in miserabilibus personis remissum.
- 3 Res conductæ, ob continuatam reconductionem censetur tacite reconductæ, & pro quo tempore.
- 4 Instrumentum pro tacita reconductione, an habeat executionem paratam remissum.
- 5 Hypotheca expressa in locatione, censetur repetita in sequentibus tacitis reconductionibus.
- 6 An locator cum hypotheca tacite repetita in reconductione, præferatur alijs creditoribus, qui ante reconductionem contraxerunt remissum.
- 7 Reconductio ex quibus probetur ad effectum designandi bonis remissum.
- 8 Reconductio tacita ex quibus causis inducatur remissum.
- 9 Reconductio non probatur per testes aduersus nouum conductorem, sed requiritur scriptura.
- 10 Reconductio quando intelligatur facta in trimeribus remissum.
- 11 Renouatio locationis quando censetur facta, & quid de emptione fructuum, et quid si promiserit rem vacuam restituere.
- 12 Oblatio transcendens sextam in licitatione rei fiscalis, seu arrædamentorum, an sit admittenda, si res vendita remansit ultimo licitatori ad extinctum candela, & fuerunt expeditæ prouisiones, & interpositum decretum liberationis.
- 13 An in locationibus perpetuis rerum fiscalium excedentibus sextam, admittatur noua oblatio, & an admissa maiore oblatione, præcedem præferendus sit primus emptor.
- 14 Oblatio melior, an sit admittenda extincta candela, quando tractatur de interesse creditorum.

AD DECIS. V.

- N**um. 2 decif. tex l congruit procedit in locatione prædiorum fiscalium, in quibus speciale est, ut antiquus conductor nouo præferatur, si eandem offerat pensionem *Carzar in decif. 97 nu. 5. Cardin. Tuse pract. conclusit L. concl. 422 num. 6. Coll. subsid. remed. 76. num. 3. Mantie. de tacit. & ambig. comuen. lib. 5 tit. 3 num. 27 [D. Regn. Tap. decif. S. C. 59]* Camill. Larath. conf. 18 nu. 3 in priuatis vero, si prædium est urbanum, tunc veterem conductorem nouus expellit, & si tantundem se soluturum offerat ad tex. in l. ne cui C. locat. vbi Doctor. & ita iudicatum ait *Affs in pract. decif. quem sequitur Benedell. de iure protom. in princ. num. 288. Marian. conf. 96 num. 7. & alij antiquum conductorem nouo præferri, velint si tantundem offerat, verius est tamen illum non esse præferendum, ut decifum testatur Fab. Anna. conf. 77 num. 7. Ricc. decif. 181. par. 1. de Pont. conf. 23 num. 24 Foiler in constitut. Regn. sicut accepimus num. 37 de Franch. decif. 406 nam Affs decifio loquitur tantum stante consuetudine Neap. quam allegat, ideo nouum antiquo præferri cõcludit, imò Affs. rectius loquens in Const. Sancimus in princ. num. 2. affirmat cõtrarium eius, quod dixerat in dict. decif. ut per Viscont. in addit. ad D. de Franch. in dict. decif. & vide Castil. decif. Sicil. 114 p. 2. Gratian. discept. Foren. c. 357. lib. 2. quid in conductore rei Ecclesiæ Mastrill. decif. 309 in fin. par. 4 & communitatis Genue in suis practib. eccl. q. 421. & quid si erint miserabiles persone No. uar. in prax. priuileg. miserab. person. priuileg. 42.*

Num. 8. Grammat.) adde Gregor. Lopez par. 6 l. 5 tit. 19. Azuend. in l. 2 tit. 1. l. 2. noua recopilat. m. 15.

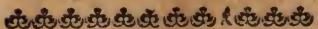
- 3** Num. 14 ff. locat.) conductæ res ob continuatam reconductionem censetur tacite reconducta *Gait. de cred. cap. 3 tit. 1. nu. 989. & pro quo tempore vide Cauals. decif. 44. num. 91 par. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 3. c. 85 num. 7. an instrumentũ habeat exequutionem paratam pro re conductione tacita vide Auend. de exequut. Mand. par. 2. cap. 30 num. 10. Barz. decif. 60. Merlin. decif. 64.*
- 5** num. 7 hypotheca expressa in locatione cõsetur repetita in sequentibus tacitis reconductionibus *Ant. Fab. in eius Cod. tit. de locat. desin. 45. Polid. Rip. obsr. 153. Carnaz.*
- 6** decif. Lucen. 177. an locator cum hypotheca tacite repetita in reconductione præferatur alijs creditoribus, qui ante reconductio-

- nem contraxerunt *vide Barbat. in tract. de assisen. gloss. fin. num. 70. Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. tom. 1. lib. 5 tit. 15. reconductio ex quibus probetur ad effectum designandibonaz, habes penes Blanchett. in decif. 494 in nouis par. 1. & de reconductione tacita ex pluribus causis inducta vide Mart. 9. vot. 35. reconductio requirit scripturam, & non potest per testes probari aduersus nouum conductorem de Fræch. decif. 278. Tap. in iur. Regn. par. 4. tit. de locat. domor. in prag. 1. de locat. num. 3. Paschal. de vir. patr. potest. par. 4. cap. 6 num. 34 sed Ricc. in prax. resol. 625 par. 1. refert fuisse in curia Archiepisc. Neap. datum terminum in causa, & admiffam probationem per testes, & idem fuisse decifum in S. C. de anno 1615. in causa Cesarei de Mari cum Camillo Lamberto in*
- 10** banca de Seacciauento; Quando reconductio intelligatur facta in tiremibus *vide*
- 11** Castil. decif. 11. renouatio locationis quãdo facta cõsetur, & an sit idem in emptione fructuum, & quid si promiserit vacuam rem restituere *Gratian. decif. 119.*
- 12** Num. 27. pract. tur) oblatio noua superueniens maior, & transcendens sextam in licitatione rei fiscalis, seu arrendamentorum, an sit admittenda, si res illa vendita remanserit vltimo licitatori ad extintum candelæ pro qua fuerunt expeditæ, necessariæ prouisiones, & desuper interpositum decretum liberationis elapsis tandem temporibus offerendi fuit decifum per R. C. S. facta relatione in Collat. Consilio esse admittendam, & de nouo arrendamentum esse licitandum de Pont. in tract. de potest. proreg. tit. 4 de regal. imposit. §. 5. num. 62. An in
- 13** locationibus perpetuis rerum fiscalium excedentibus sextam admittatur noua oblatio, & an admissa maiori oblatione præferendus sit primus emptor offerendo idem pretium plena manu scripti *D. Vinc. Corcion. ad præsens Meritis. Præsid. Reg. Cam. in quadam allegat. & per Reg. Cam. de an. 1623 ad relationem præsid. Pappacoda fuit decifus Didacum Strozzi emptorem officij Regij Secreti, & Magistri Portulani Prouin. Calabr. vltr. esse præferendum nouæ oblationi factæ per V. l. D. Gregorium Mustano, & si facta relatione in Collat. Consil. cum fuerit per dict. de Mustano nouum oblatores facta alia longe maior oblatio Didacus de*
- 14** litur: Oblatio melior, an sit admittenda, candelæ extinta, & oblatione inde sequuta, quando tractatur de interesse creditorum decifum fuit affirmatiue. Ita Masul. ad Capic. decif. 36. n. 6. quem sequitur Ricc. collect. decif. 1726.

[In fine. Adde videndum ad ornatum Fulu. Lanar. in addit. ad repet. D. Regem. Lanar. in §. sed etiam res. num. 25. 26. & 27. per quos fiat inuestitura.]

Didac. de Mari.

SV M MARI VM.

- 1 Descendentes seu heredes emphyteuta, possunt petere confirmationem emphyteusis finite per generationem finitam, & quid in emphyteusi Ecclesia, & n. 6.
- 2 Quid si heredes essent extranei, & res non esset integra.
- 3 Quid si agnati fuerunt negligentes.
- 4 Quid si emphyteusis finiret ob canonem non solutum.
- 5 An possint repetere agnati non instituti heredes concurrentibus extraneis heredibus.
- 7 Quid in emphyteusi noua, & quid in feudis.
- 8 Renouationem emphyteusis Ecclesiastica, ut possit quis repetere, quamam debeant concurrere.
- 9 Quae sit differentia inter emphyteusim Ecclesiasticam, & laicalem.
- 10 Emphyteusis Ecclesia concessa pro se, & heredibus, an transeat ad extraneos.
- 11 Emphyteusis, etiam Ecclesiastica, quando ad Dominum deuoluitur, deuoluitur cum omnibus meliorationibus, si ex culpa emphyteuta deuoluitur.
- 12 Quid si emphyteusis Ecclesia finiatur ob litem non finitam, cui debeantur melioramenta.
- 13 Emphyteusis Ecclesiastica, an inter coniuges, & filios communicetur remissiuè.
- 14 Dominus directus licet, secundum multos, possit finito tempore emphyteutam expellere, tutius tamen est impiorare iudicis auctoritatem.
- 15 Pensionarius non potest propria auctoritate beneficij possessionem capere ob nō solutam pensionem.
- 16 Praxis circa praestationem familiae creditoribus publicum instrumentum cum potestate capiendi, constituto, & precario pro capienda possessione bonorum obligatorum absque citatione, in quibus casibus limitatur.
- 17 Emphyteuta spoliatus re emphyteutica à Domino directo auctoritate propria, an sit ante omnia restituendus, & quid si petierit Dominus possessionem captam confirmari.
- 18 Dominus potest conductorem in re conducta male versantem, expellere.

- 19 Conductor etiam re conducta in alium cui, quam fuit conducta, cadit à locatione.
- 20 Antiquus conductor non potest in ultimo anno resipiscere terram in praedictum Domini.
- 21 Conductor, & emphyteuta ex quibus causis possint expelli à re conducta.
- 22 Emphyteuta, qui singulis annis canonem soluere iurauit, si non soluit, an possit statim peti ob periculum, non expectato biennio, &c.
- 23 A solutione canonis non excusatur emphyteuta, nisi in totum rei perierit.
- 24 Emphyteusis dicitur quando pensio, quantumvis magna, soluitur in recognitionem directi domini.
- 25 Consanguineus, aut vicinus admittitur ad retrahendum pro se, non autem in beneficium alterius.
- 26 Praelatio datur Domino directo, si velit uti pro se, secus si pro alijs.
- 27 Renouatio emphyteusis quando facienda sit descendentibus, etiam ab Ecclesia volente pro se retinere.

AD DECIS. VI.

- N** *Vm. 2. Bart*) communis est opinio emphyteusim per generationem finitam, & reueriam ad dominum, descendentes, seu heredes emphyteuta, seu generationis finitae petere posse confirmationem, & implorari officium iudicis pro renouatione Horat. Mandos ad Roman. conf. 22. lit. H. Verall. decis. 230. lib. 1. Ludouic. decis. Lucen. 63. num. 20. Rot. Rom. decis. 195. par. 2. vol. 2. & Ecclesia quando vult rem ipsam emphyteuticam alteri locare, tunc agnati admittuntur ad renouationem, sed si nollet alteri concedere, & pro se retinere uti posset Benint. decis. 19. Gamm. decis. 41. num. 2. Margr. var. resol. lib. 1. cap. 3. num. 11. signanter si Ecclesia hoc ageret ex causa Bero. conf. 98. sub n. 16. vol. 1. Ampliatur communis, quando essent extranei heredes instituti, etiam si res non esset integra, & renouatio emphyteusis facta foret in extraneo, proximiores admittantur Paris. conf. 8. num. 4. vol. 2. Intellege si agnati non fuerint negligentes, secus si fuerint negligentes, quia tunc proculdubio illa valeret renouatio Gozad. conf. 86.
- 4 Declara communem opinionem habere locum quādo emphyteusis expiraret per generationem finitam, secus si per canonem non solum Dec. conf. 329. circa fin. fortiturque locum dictae communis, ubique petentes renouationem reperirentur instituti

- tuti heredes, secus vero si extranei essent in instituti, quia tunc illi deberent preferri *Bero. conf. 98. num. 9. 10. & 27. vol. 1.* interpetratur quoque dicta communis opinio, quod tam descendentes, & agnati, quam collaterales, & cognati dummodo sint heredes in instituti renovationem petere possint
- 6 *Hieron. Gabr. conf. 30. sub nu. 10. vol. 1.* emphyteusis renovari debet agnatis etiam si Ecclesiastica sit *Bero. conf. 98. num. 3. & 45.*
- 7 *vol. 1.* vel etiam nova *Ruin. conf. 151. nu. 16. vol. 1.* quid in feudis vide *D. de Pont. de potest. proreg. tit. de elect. official. §. 3. nu. 36. & seq. Is*
- 8 qui renovationem emphyteusis Ecclesiasticę petit duas debet habere qualitates, quarum altera est, ut de descendens sit ultimi possessoris, vel saltem de agnatis, & cognatis *Peregr. conf. 44. n. 13. vol. 4. Ceuall. comm. contra comm. q. 194. Barz. decif. 115. num. 6.* altera est, quod sit heres prædicti ultimi morientis *Gamm. decif. 326. num. 5.* Quæ sit differentia inter emphyteusim Ecclesiasticam & laicalem, vide *Ricc. in collect. decif. 1290.*
- 9 Emphyteusis Ecclesię concessa pro se, & heredibus an transeat ad extraneos vide *Ricc. in prax. resol. 117. par. 1. Marese var. resol. tom. 2. resol. 76. num. 32. & seq. Mantie. de tact. & ambig. lib. 22. tit. 9. num. 2. & tit. 19. per tot. ubi late, & præcipuus est si Ecclesiā passa sit semel apud primum heredem extraneum transire ab eo exigendo canonem, nam transibit etiam, quoad alios n. 32*
- 10 Emphyteusis Ecclesię legitime facta cōcessio, tunc ad heredes extraneos trāsit, si tēpore cōcessionis constaret de utilitate Ecclesię, & de sollempnitatibus adhibitis alias secus *Magon. decif. Lucen. 12. Viu. decif. 496. Valas. de iure emphyt. q. 43. Caldas de nomin. q. 22.* Emphyteusis etiam Ecclesiastica deuoluitur ad dominum directum cum omnibus meliorationibus, & augmentis, quando deuoluitur ex culpa emphyteutę, secus si absque culpa *de Franck. decif. 197. Rot. di. uers. 186. par. 2. vol. 2.* Melioramenta emphyteusis Ecclesię finitæ ob lineam finitā debentur non Ecclesię, sed liberis, & descendens emphyteutę, vel heredibus etiam
- 11 extraneis *Menoch. conf. 111. vol. 2.* Emphyteusis Ecclesiastica, an inter coniuges, & filios communicatur vide *Valas. de partit. c. 26. n. 13. eruditiss. Giurb. in consuet. Messan. cap. 1. §. 2. n. 21. & 23.*
- 12 *Num. 6. Gozad. vide Corbul. de iur. emphyt. tit. de caus. priuat. ob tempus finitum & tit. de caus. priuat. ob non solut. canon. q. 13.* *Menoch. de adipis. possess. remed. §. 4. num. 77.* sed tutior est via implicator iudiciariam auctoritatem *Visconti. in suis conclus. iur. sol.*
- 13 35. Pensionarius, qui resignauit beneficium cum pensione non potest propria auctoritate possessionem beneficii capere ob non solutam pensionem, licet verba regressus sint
- 16 amplissima *Ricc. in decif. 247. par. 3.* Praxis circa præstationem annuatim creditori habenti publicum instrumentum contra suum debitorem cum potestate capiendi constituto, & præcario in forma pro capienda possessione bonorum obligatorum absque citatione in quibus casibus limitatur vide *Rouit. in pragm. de consuet.*
- 17 *Num. 7. Corn.* Emphyteuta si fuerit propria auctoritate à domino directo spoliatus re emphyteuta, vel ob alienationem factam irrequisito domino, vel ob census non solutos, an sit ante omnia restituendus, & quid si dominus petierit possessionem captam confirmari, & in hac ambiguitate distinguitur, ut intelligantur omnes decisiones hinc inde adductæ, nam si emphyteuta patiatur terminum dari in causa respectu petitionis factæ per dominum de cōfirmatione eius possessionis, tunc si apparet in termino de veritate reddituum non solutorum alienationisq. factæ irrequisito domino restitutio fieri non debet, & proinde spoliū cessare, vt multoties fuisse decisum in pluribus causis tradit *Vrsill. decif. 392. sub nu. 20.* alias secus, at si pars emphyteutę efflagret prius possessionem restitui obstando non dari terminum, tum quia spoliatus ante omnia sit de iure restituendus, debet possessio restitui, & spoliū locum habebit, & ita in similibus causis decisum fuisse congerit *Vrsill. loc. cit. in fin. num. 20.*
- 18 *Num. 9. notat.* dominus potest cōduccionem male in re conductā versantem expellere, cum aliquibus considerationibus, vt tradit *Ludou. decif. Pertis. 22. Paschal. de vir. patr. potest. par. 4. cap. 6. num. 50. & sequi Menoch. conf. 372. vol. 4.* & vtens conductor re conductā in alium vsum, quam fuit cōducta
- 19 20 cadit à locatione *Merlin. decif. 73.* & antiquus conductor in ultimo anno non potest restipulare terram in præiudicium domini
- 21 *Mart. decif. 149.* conductor ex quibus causis possit expelli à re conductā vide *Magon. dec. Lucen. 75. Maran. in tract. de remed. possess. §. 4. num. 169.* & quid emphyteuta vide *Castill. de usufruct. cap. 25. Valas. decif. 50. Gra. tian. decif. 174.* Emphyteuta qui singulis annis canonem solgere iurauit, si non soluit statim ob periurium potest expelli non expectato biennio, vel triennio *Cauale. in dec. 43. num. 18. par. 1. & decif. 29. num. 47. par. 2.* contrariam opinionem tenet *Couar. in cap. quamuis par. 1. num. 5. de pact. in 6. nam iuramen-*

- ramentum non potest alterare naturam contractus, ac legis dispositionem, unde in S. C. post sententiam celeri satisfactione euitatur commissum, & ita suit obliuatum in
- 23 contingenti casu *Anna. in sing. 286.* A solutione canonis non excusatur, eius in totum res perierit etiam si canon sit magnus *Surd. 24 decif. 198.* Emphyteusis proprie dicitur, quauis pensio magna, & correspondens fructibus soluatur dummodo solutio fiat in recognitionem directi domini, & constet de emphyteusi actum fuisse *Maresc. iur. resol. lib. 2. resol. 76. num. 11. 13. 14. 16. 24.*
- 25 Num. 12. Boer.) Con sanguineus aut vicinus pro se, & in sui utilitatem admittitur ad retrahendum, sed non in alterius beneficium *Cosl. de rat. port. q. 100. num. 3. Gail obseru. 19. num. 10. lib. 2. Giurb. decif. 59. nu. 12.*
- 26 *Peregr. decif. 19. a. num. 14. cum seq.* Prælatio domino directo datur, si pro se vult uti, ac secus si in alterius commodum *Vrsil. ad Affl. decif. 238. num. 6. de Pont. decif. 28. num. 12.* fieri enim fraus legi de persona ad personam, quod iure prohibetur *Menasch. conf. 756. num. 10.*

Num. 14. Gozad. vide *Rice. in prax. Ar. 27. chip. Neap. resol. 116.* Renouatio emphyteusis descendentibus est facienda, etiam si Ecclesia vult pro se retinere, dummodo adfectus consuetudo immemorabilis *Bal. in Auth. si quas ruinas C. de Sac. Sanct. Eccles. & in Rot. Rom. in vna Nonantulan. bonorum 19. Martij 1591. coram Mantica, fuit conclusum* Illi Cardin. commendatarium non posse pro Ecclesia retinere bona finita emphyteusi per tertiam generationem, sed teneri ad renouandum ipsis descendentibus, siue ab immemorabili tempore fieri consuevit.

Num. 17. *Tiraquell.*) & hanc sententiam amplexa fuit *Rot. in vna Brixien. feudi. 29. Aprilis 1587. coram Bubalo, & in causa Ceruini. bonorum 25. Martij 1583. coram Cardin. Seraphino.*

Num. 23. degunt.) vt tangit *Ann. in sing. 338. vbi Fab. Ann. in addit. & sic decisum per Sac. Consil. in causa 10. Angeli Muscatelli cum Detio Campanile, qui studiis vacabat cum alio clerico in platea S. Marie à Cancello, vbi fuerunt producta decreta antiqua similia pœnes Burrell. Aellor. magistr. & dispositio dicto cap. non procedit contra Neapolitanos, & per consequens, nec Casalium Ciuitatis l. qui ex vico ff. ad municip. & etiã Casalium Ciuitatis Neapolis diuisorum, quo ad iurisdictionem à Ciuitate *Nonar. in collect. sup. Pragm. de meretr.* & expelli nō possunt scolares à domo conductâ, etiã ob nouam necessitatem locatori superuenientem*

*Cosm. Nepit. in consuet. Catin. v. n. sub tit. 29. de locat. Apotec. num. 6. Pascaf. de vir. patr. potest. par. 4. cap. 6. num. 22. & à doctoribus reponuntur inter miserabiles personas, vt est videre apud *Viu. decif. 65. num. 5. Capiblane. de Baron. pragm. 8. n. 102.* [an habeat beneficium ne conueniantur ultra quam] facere possunt, vide *Bacz in tract. de inop. deb. cap. 27. num. 26.* non possunt capi pro represaliis *Auth. habita C. in filiis pro patre, & eodem privilegio gaudet pater, dum, ite ad videndum filium *Hebuff. in tract. de priuileg. schol. priu. 77. num. primo,* qui scholares privilegio scholarii gaudeant declarat *Oy. notom. in 5. item Romæ num. 6. in sit. de excus. tutor. quando præferatur scholarius Doctori declarat Boer. in tract. de Auditor. mag. conf. num. 99. & 911.***

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Debitor quando possit uti beneficio *Auth. Hoc. & an valeat renunciatio huius beneficii, absque iuramento, & an habeat locum, quando fuit renunciatum omni legum auxilio.*
- 2 Hares cum beneficio inuentarij, an possit tradere bona in solutum creditoribus, ita, vt bi teneantur ea acceptare mediante appretio.
- 3 Priuilegium inuentarij, quod præseruet heredem immunem ab omni damno, de quo damno intelligendum. *Explicatur tex. in l. fin. §. & si præfatam, C. de iur. delib.*
- 4 Aliud pro alio inuito creditore, solui non potest.
- 5 Virius aduendo paternam hereditatem, an possit bonorum aduentitiorum alienationem à patre faciam, impugnare.
- 6 Hares cum beneficio legi, & inuentarij tenetur habere ratum suum desuncti, quatenus est in hereditate. Et quando admittatur contra factum desuncti.
- 7 Inuentarium quando proficit in feudis.
- 8 Hares volentes agere rescissionem contractus, non egent absolutione iuramenti. Et reatus perituri non tenet heredem.
- 9 Contra heredem debitoris non potest in Regno procedi via executiua, nisi pro censibus super bonorum hereditariis.
- 10 Hares desuncti delinquentis quando teneantur ad penam pecuniariam.
- 11 Officiali mortuo an transeat in heredem actio criminalis pro malis per eum gestis.

AD DECIS. VII.

N Vm. 1. limitari.) & plures refert limitationes *Rice. in collect. 207. Thef. decis. 153.* Debitor non potest uti beneficio *Auth.* hoc nisi quoties ei renunciaverit, sed non valet renunciatio simplex sine iuramento, vt voluerunt *Lopez. gloss. 3 in l. 1. tit. 14. par. 5. Carroc. in tract. de oblat. 2. par. 9. ro. num. 66.* Contrarium tamen, quod valeat talis renunciatio absque iuramento, & simplex dixerunt *Barz. de inop. deb. capit. num. 99. Gutier. de iuram. confirm. cap. 29 num. 3.* & ibi communem dicit, an beneficium dictę *Auth.* habeat locum quoties fuerit renunciatum omni legi auxilio vide *Nodar. in prax. dat. insolut. par. 2. q. 4.* limitatur dispositio dictę *Auth.* quando solutio est promissa a debitore creditori specificę in pecunia cum iuramento *Gutier. dict. cap. 29 num. 5. Bertaz. in tract. claus. instrum. claus. 41 gloss. 5. num. 2.* declarari non procedere, quando succedit casus infolius, & inopinatus *Trentacinq. var. res. sol. lib. 3. resol. 36 sub num. 5. Paschal. de vir. patr. potest. par. 2. c. 9. m. 90.*

Num. 10. de Castr.) Marcabrun. ab Anguil. conf. 3. & Anchar. Regien. quasi. fam. lib. 4. par. 2. præmittunt conclusionem tanquā indubitatam, & communem, quod hæres cum beneficio inventarij habeat hoc privilegium tradendi bona insolutum creditoribus hæreditariis etiam inuitis, & illi teneantur accipere mediante appetito, & mouentur per *tex. in l. fin. §. & si præfatam. C. de iure deliber. ponderando illum tex. in tribus locis. primo dum in principio §. dicitur,* quod hæres non debet esse in damno dicunt ipsi, quod si creditores non tenerentur in solutum accipere sequeretur damnum hæredi, qui vendendo bona hæreditaria de cuiusdatione obligaretur, & in tali obligatione vertitur damnum. Secundo ibi in *vers. sed & si legatarij,* dum dicitur in *tex.* quod eis satisfaciatur ex hæreditate defuncti, vel ex ipsis rebus, quasi satisfactio ex ipsis rebus fiat ex illarum in solutum datione. Tertio ex *vers. sin. verò hæredes,* ibi (res hæreditarias creditoribus, & legatariis pro debito dederint in solutum) quasi per talia verba videatur expressum, quod creditores teneantur recipere in solutum: Sed si verba dicti *tex.* vel ad corticem inspiciantur, tantum abest, vt potius appareat eorum contrarium, & primo dum in eo *tex.* dicitur, quod hæres non debet esse in damno, non propterea sequitur, quod creditores debeant esse in damno per receptionem bonorum in solutum, sed pro

indemnitate hæredis sufficit ei, quod ipse vendere non cogatur, & in hoc bene verum est, quod cõsistit eius privilegium, nam nec cogitur vendere, si non reperit emptorem absque propria ipsius obligatione de cuiusdatione, nec tenetur esse sollicitus de vendendo, vt concludunt *Doct. omnes in d. §. & si præfatam*, sed non ob id tenentur creditores accipere bona in solutum, præsertim, quia hæredi consultum esse potest, & creditoribus etiam absque tali datione in solutum, est consultum hæredi, quia ipse non cogitur vendere, & sufficit, quod reliquat bona vendenda a creditoribus iuxta consilium *Bal. in d. §. & si præfatam num. 1.* est consultum creditoribus, quia procurabunt subastationem bonorum, vt ex illorū pretio satisfiat ipsis creditoribus, & sic non tenentur accipere aliud pro alio. Nec dicatur quod si vendantur bona ad instantiam creditorum non reperietur emptor pro iusto pretio, & in hoc vertitur damnum ipsius hæredis, qui ex privilegio inventarij debet esse penitus sine damno, nam hæc est maxima æquiuocatio siquidem privilegium inventarij, per quod hæres præseruat in dēnis ab omni damno, non respicit damnum, quod imminet hæredi in bonis hæreditariis, sed illud, quod imminet in propria substantia ipsius hæredis, vt sunt expressa verba *tex. in d. §. & si præfatam in princ. ibi* (nihil ex sua substantia penitus hæredes amittant) unde licet hæredes ex tali venditione faciendā ad instantiam creditorum patiantur damnum in minoritate pretii bonorum hæreditariorum, tale damnum in consideratione esse non debet, vt præpoderet damno, quod patiuntur creditores si tenerentur aliud pro alio recipere, qui etiam debent esse in hoc magis privilegiati ex quod creditores tractant de damno proprię substantię hæredes vero tractant de lucro, quod sperant facere ex bonis hæreditariis, vt probat *idem tex. in §. & si præfatam* ibi hędum lucrum sperat facere. Secundo neque probatur in *vers. sed & si legatarij,* nam in eo *tex.* datur hæredi facultas satisfaciendi creditoribus, vel legatario primo venienti, vel de ipsis rebus, vel de eorū pretio, ita vt per huiusmodi satisfaciendū non possit a creditoribus anterioribus molestari, & hoc est privilegiū de quo proprie in eo *tex.* satisfaciendi de ipsis rebus est intelligendum ciuili modo, & ne inducatur correctio legum, scilicet, vel quando sunt creditores, aut legatarij speciei, qui propterea omnino tenentur recipere ipsas species, vel quando ipsi sua sponte cōtentantur recipere res in solutum, licet sint creditores

in pecunia, & non quod inuiti teneantur recipere in solutum, quod in eo tex. nō fuit cogitatum. Ita pariter respondetur ad versic. In verō hæredes imō ex eo patet clarissimus intellectus totius §. *ut scilicet*, licet hæredes dederint res hereditarias in solutum creditoribus, quod intelligitur volentibus si sunt in pecunia, vel etiam inuitis si sunt creditores in specie, aut in pecunia satisfecerint, non propterea hæredes ipsi possint molestari à creditoribus anterioribus, sed his anterioribus sint salva iura contra posteriores quibus satisfactum fuit, & ex his colligitur verba §. *et si præfatam esse*, aliena à dicta opinione, & proinde non reuocendum à regula tex. l. 2. §. *mutui datio in fin. ff. si cert. petat.* quod aliud pro alio inuito creditore solui non potest nec Marcabr. & Anchar. opinio, quæ communis reputatur, & fuit recepta à *Surd. in decis. 318.* cōmunis vere dicitur cū imō potius resultat communis opinio in contrarium ex numero dōctorum relato per *Phanuc. in tract. de inuēt.* par. 5. num. 149. *Rol. conf. 14. num. 19. & seq. lib. 1.* qui nullam præsupponunt necessitatē in creditoribus recipiēdi bona in solutum, sed dant simplicem facultatem hæredi dandi bona in solutum creditoribus, & id est, quod proprie continetur in *dict. §. et si præfatam*, sed ex tali facultate hæredi concessa tradendi bona in solutum creditoribus inferre necessitatē in creditoribus recipiēdi huiusmodi bona in solutum in hoc est maxima æquiuocatio, & talis, ut æquitas inducā pro hærede ex privilegio inuentarij resuleret in maximam iniquitatem contra creditores, quod imperator in eo tex. nunquam cogitauit, & in tribunalibus huius Regni quotidie ad instantiam creditorum bona exponuntur vñalia, & ex pretio, quod reperitur satisfic creditoribus [ut dicit post alios *Flam. Monac. in addit. ad decis. minad. 2 sub num. 14.*

Num. 23. Doct. adde *Barz. decis. 63. Cassill. decis. 64. num. 29. & 30. Ricc. collect. decis. 469.* Filius paternam hereditatem asecūdo, an possit bonorum aduentitiorum alienationem à patre factam impugnare vide *Paschal. de vir. patr. potest. par. 1. cap. 2. à nu. 44. usque ad n. 65. de Francb. decis. 665.* quando actus est absolutus, & ex omni parte nullus non prohibetur hæres contrahentis illum impugnare si nullum ius nullaq. obligatio penitus fundari ex eo potest in persona defuncti alias fecus, ut plene tradit *Phanuc. in tract. de inuent. par. 7. num. 149. 162.* & ad regulam tex. l. cum à matre vide l. 1. limitationes, quas refert *Laudou. in comm. sōc.*

16. à fol. 52. usque ad 54. & vide *Dom. de Pont. in repet. feud. l. c. 19. n. 7. Valenz. conf. 69 n. 156.*

- Num. 26. Lanar.* adde *D. Reg. Tap. in decis. 2. num. 202. Molin. de primogen. Hispan. lib. 4. cap. 1. num. 17. Rosentall de feud. cap. 6. concl. 69. num. 37. lit. V.* Et hæres cum beneficio legis, & inuentarij tenetur habere ratum factum defuncti, quatenus est in hereditate *Loffred. conf. 1. num. 169. Theodor. alleg. 20. num. 13.* Non admittitur contra factum defuncti à quo tantundem recepit aliquibus tamen concurrentibus, ut refert *D. Tap. dict. decis. 2. num. 405. & 421.* & quando inuentarium profic in feudis vide *Anna. cōsi 5 Reg. de Curt. in diuers. feud. 9. multoties concedere num. 25. Reg. de Pont. de potest. prorig. tit. de assens. Reg. 3. & in tit. de resut. feud. 6. 8. num. 20. [Fret. de subhs. lib. 3. fol. mibi 442. Jo. Thom. de Marin. de generib. et qualit. feud. fol. 71. num. 18. & fol. 87. num. 39. Fula Lanar. in addit. ad repet. Reg. Lanar. in c. primo de success. feud. n. 29. & sequ.*
- 8 *Num. 35 de iur. iur.* proinde hæredes volentes agere rescissionem contractus nō egent absolutione iuramenti, cum reatus perii teneatur iurantem non autem hæredem *Andr. Gail. præf. obser. lib. 1. obser. 27. Carol. de Grass. in tract. de except. except. 12.*
- 9 *num. 27. & 28.* Nec contra hæredem debitoris, in Regno procedi potest via rit. executiua, ut legitur in *rit. 178. Bernard. Poth. de execut. Instrum. par. 2. declar. 3. num. 1. nec illud, quod statuitur per Reg. Prag. P. in tit. de censib. quod contra hæredes, & vniuersales succēssores illorum, qui censuales venderunt detur prompta, & parata executio realiter, & personaliter seruatur in M.C.V. sed tantum contra hæredes exequitur realiter pro censibus super bonis hereditariis emanatis prius contra ipsos aliquibus præceptis, vel contra ipsos expeditur citatio ad dicendum causam quare non debet contra ipsos exequi pactum executium in instrumento adiectum pro solutione tertiarum, per quos ad impediendum solutionem tertiarum potest opponi, & dici de nullitate *D. Tap. in 4. tom. iur. Regn. fol. 22. num. 137. & 138.* vbi reperies, quid fuit decisum ad relationem *D. Ferdinandi Quadra:* Hæredes defuncti delinquentis quando teneantur ad pœnam penitenciarum vide *Farinac. q. 110. Thef. decis. 144.* [an mortuo officiali trāseat in eius hæredem actio criminalis pro malis per eum gestis vide *D. Reg. Moles in decis. Reg. Cam. sub tit. de offic. q. 3.*]*

Didac. de Mari.

constit. post mortem sub num. 8. fol. mibi 93.
Rice. col. 1. de. 1. 2011. alias citat decisiones
 & Consiliar. Rou. in pragm. 2. §. item volumus, & mandamus nu. 4. de offic. procur. Cas-
 sar. ubi aliam refert decisionem. Releuium
 debetur etiam a patre refutante feudum
 filio, cui ipse pater succedit iure reuerfionis
 per mortem filij, vt fuisse decifum testatur
Bambacac. in cap. si minori si de feud. de. 1. 1.
cant. & c. num. 21. & sequi. in causa Principis
 Bisiniani refutante feuda eius filio p. amor-
 tuo cui succellerat. Debetur pariter rele-
 uum Regie Cameræ ob donationem feudi
 inter viuos facta a patre filio ex aliqua cau-
 sa, cum clausula ex nunc tantum, vt refert
 fuisse decifum D. de Pont. in *præfud. fed.*
1. 2. num. 53. & præcipue in Reg. Cam. sum.
 in causa Federici Toniacelli cum filio sub-
 ditis secus esse: si donatio facta fuerit ex cau-
 sula ex nunc pro tunc, nam secuta morte
 non debetur releuium Tbor. in *Compen. de.*
cis. par. 1. fol. 452. Releuium an sit inueni-
 dum propter onus vitæ, & militiæ, ita quod
 ab ipso releuium sit deducendum, quod solu-
 uitur pro ipsa vitæ, & militiæ, fuit decifum,
 quod non Jacob de Ayell. in *tract. de iure*
Adboa num. 48. in fin. Reg. de Pont. de p. 1. 1.
proreg. tit. de assensu Reg. 3. 4. nu. 30. [& ita
 decifum fuit pluribus in Reg. Cam. vt videbis
 decreta in lib. notam. die 26. Iunij 1565. in
 releuium Ducis Andriz, ubi idem fuit iudica-
 tum, & de vita militiæ, quæ debetur patrio
 feudatario, & ita iudicatum in releuium prin-
 cipis Salomonis referente Io. Fran. de Armi-
 nio rationale die 6. Octobris 1569. & ita
 fuit sepius iudicatum, quoad alia expensas,
 quæ fiunt pro custodia Castr. *Reg. Moles in*
rubr. de iur. releu. q. x. Debetur et per mor-
 tem Comitibus nedom pro suis Castris, sed
 etiam pro subfeudatariis suis, quibus fuerit
 alienata multa Castra, vt in causa Principis
 Salerni refert Ayell. in *diel. tract. de iure*
adboa num. 85. non debetur ex feudo do-
 nato alteri cum assensu referuato vsufructu
 donati morte concedentis sequuta, cū feuda-
 rarius veniret ad feudum ex contractu,
 & non ex successione, vt fuisse decifum in
 Regia Cam. in occurrenti casu refert *l. re.*
de subfeud. lib. 2. Auto. 3. num. 17. de Pont.
de p. 1. 1. proreg. tit. 8. §. 4. num. 3. ubi in fine
 refert fuisse decifum, & tradit aliam limita-
 tionem, ex bonis feudalibus donatis con-
 templatone matrimonij, & hoc in causa
 Principis Meliz, & in causa Comitissino-
 polis: Sed quando inesset referuatio in do-
 natione alicuius quantitatis, fuit decifum
 in Regia Camerale causa Ducis Magdalo-
 ni, qui post refutationem ducatorum centū

mille, quos donauerat Ecclesiæ Sanctæ Ma-
 riaz Annunciata, esse soluendum releuium
 pro medietate, idest quarta parte introitu-
 tum, teste Mosses in *consuet. Neap. par. 3. q.*
 8. num. 7. Feudatarius non tenetur soluere
 releuium, si eodē anno fuit imposita ad huc
 & ipse soluerit ad huc, vt fuisse decifum in
 Regia Cam. sum. refert *l. re. de subfeud.*
lib. 2. auto. 3. num. 26. P. 1. 1. ar. cor. par.
 14. *pat. ar. 4. cap. 1. num. 14.* Nec debetur de
 annua prouisione feudatarij leui per mor-
 tem illius, cuius erat facta concessio prouisi-
 ona, vt fuisse decifum refert Ayell. in *tract.*
1. 2. ar. 1. num. 16. Quia erat facta concessio
 de feudo, nec est soluendum releuium a Vas-
 fallo refutante omnia feuda non in feudis,
 sed ob matrimonium contrahendum, sed hoc
 ne debet solui per mortem illius, cui facta
 est refectio, vt fuisse decifum in Collaterali
 Consilio facta verio per Regium Camo-
 ram refert *Aut. Ray. 158.* An debetur rele-
 uum daditis noderis vice *Marulli de. 1.*
 112. Releuium debetur illi mortuo feudatario,
 qui tendat feudum in compitum cum par-
 tei retrocedenda venditor virtute pacti
 recepit feudum ab herede *Neuer. in q. For-*
ens 74. num. 5.
 Nova contrarium vide decisiones re-
 latis super hoc per Ann. *Moles in su-*
tract. manu scripto de Reg. l. Reg. Neap. in
rubr. de iure releu. q. 6. sed sensum de.
 18. *Andriz fuit iudicatum in S. C. referentia*
Re. Consiliar. Ayell. in causa illius. Mar-
chionis Consiliar. cum mulieribus de Pont. 1.
14. Ray. 1606 in banca de Ferraris not. de
S. mane. [Feudo referuato quodlibet & con-
 tineri debet releuium vide *quod d. de Ma-*
les in q. 13.

Num. 10. Andr. Animaduersionem illi,
 si sit feudum rusticum aut nobile, ex feudo
 enim rusticum non acquiritur nobilitas, & sic
 dignitas, & ita quendam fuisse conditionem
 ad Regias trinitates non obstatre cancel-
 latione feudi rustici concessa illi illius. Prin-
 cipe Bisiniani & fuisse decifum refert *l. 1.*
de Curt. in suo diuers. fin. par. 1. m. 4. ex-
 tendo vero nobili omnes dignitates, nobili-
 tate, & hoc ex tenore institutionis cogno-
 scitur si dominus dicit, quod tenet a feudo
 in feudum nobili, & gense, & hoc verum
 videntur apposta ad tenentem Vassalli, non
 rei feudalis, cum res propter personam ad-
 ducatur, & hoc modo dicitur *relatus l. 1.*
 21. *quod de nobilit. cap. 7. num. 4.* 20. m. 1. 1.
 baro nobilitatur habet vassallos vniuersi-
 mul cum iure dominij annexo, uno si vasa-
 li sunt nobili, & nobilitate, & nobili mo-
 dici, sed numero multo baro vocatur no-
 bilior

- biliore Capie. decis. 27. num. 21. feudum nobilitate quaternatum debet esse, ut quis nobilitetur *Consilior. Georg. in lect. feud. ca. 7.*
- 23 hēs feudum nobile quaternatum annui valoris voc. 20. affuit in parlamento procerū, & Magnatum, & dat vocem cum aliis Baronibus Regni *Paschal. de vir. patr. potest.*
- 24 par. 4. cap. 2. num. 42. Baronialis dignitas regalis est quotiescūque baro habuit terram sub titulo baroniz *Casid. decis. Lusit. 104.*
- 25 Capiblan. in rubr. de Baron. num. 13 Favores, & beneficia quibus decorantur tam in iudiciis, quam extra barones, & alii titulati recenset *Massill. in tract. de magistr. lib. 4.*
- 26 cap. 13. Licet M.C. sit iudex competens baronum, non tamen possunt carcerari, nisi consulto Prorege, quo observatur etiam cum officialibus maioribus ut praedictis provinciarum, & auditoribus, nam prius referri debet Proregi, antequam M.C. procedat ad incarcerationem de Pont. de potest. Proreg. tit. de assens. §. 7. dicuntur barones officiales Regii perpetui magistratus, & ordinarii, ita quod offendi eos dicitur offendere Regem nihil ultra, & non potest gaudere iudicio *Massill. decis. lib. 4. cap. 15. Capiblan. in rubr. de Baron. num. 36.*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Morti proximus habetur pro mortuo.
- 2 Sententia ad favorem mortui est nulla.
- 3 Valet sententia contra mortuum, favore Ecclesie, aut libertatis, & generaliter quando valida sit sententia contra mortuum.
- 4 Sententia lata contra Prælatum Ecclesie mortuum, non dicitur nulla.
- 5 Mortuo eo, cum quo incepta sunt lit. transferuntur iudicium in heredem, ubi qualiter exequatur sententia contra barede, mortuo reo condemnato.
- 6 Citato debitore absente, aut infirmo, quid fieri uelut in M.C.V.
- 7 Instrumentum in non liquidatur existente creditore infirmo.
- 8 Instrumentum qualiter liquidetur per creditorem carceratum.
- 9 Instrumentum, ut liquidetur a cessionario, an requiratur etiam presentia cedentis.
- 10 Instrumentum non potest contra prodigum liquidari via ritus.
- 11 Instrumentum an possit liquidari per infirmum cum eius tutore.
- 12 Instrumentum cuiusvis non recipientis in-

- strumentum de facie ad faciem (excepto heredem) non liquidatur.
- 13 Liquidatio instrumenti facta contra eum, qui eodem die decessit, est nulla.
- 14 Contumax non dicitur, qui non tenetur comparere, & contra eum non currit peremptorium.
- 15 Ritus 266 & 267 declaratur.
- 16 Infirmitas non potest comparere, quando tenetur mitti excusatores, ad impediendam liquidationem.
- 17 Sententia lata contra mortuum, aut graviter febricitantem est ipso iure nulla, etiam Iudice ignorante.
- 18 Morbo epileptico laborans est inhabilis ad sacros ordines, & ad beneficia.
- 19 Restituito in integrum, nisi sit petita, non est considerabilis.
- 20 Hæres annullat sententiam latam contra defunctum, an petat beneficia.
- 21 Quanam exceptiones possint in promptu, Curia sedenti, proponi, ad impediendam liquidationem, & qua datur probatio promptu.
- 22 Tunc per debitorem producti ad probandam satisfactionem, possint in banca recipi post presentationem instrumenti.
- 23 Creditor replicans adversus promptuariam probationem debitoris, non est audiendus nisi dato termino.
- 24 Liquidatio instrumenti, an impediatur exceptione compensationis, & quid in exceptione non numerata pecunie, & in exceptione rei non tradite.
- 25 Exceptio falsitatis quomodo probetur, & an impediatur liquidationem instrumenti, ubi latet de aly exceptionibus.
- 26 Exceptiones ad impediendam instrumenti liquidationem quando debeant fieri a principalibus, & quando a procuratoribus.

AD DECIS. IX.

- 1 **N** Vm 3. Doct.) In extremis laborans aut de proximo moriens p mortuo indicatur *Gratian. di. sept. For. 711. n. 4. tom. 4.*
- Ibidem concordat adde D. de Franc. decis. 245. num. 2. Cornaz. decis. Lucen. 145. n. 4.
- 2 etiam si esset ad favorem mortui sententia est nulla *Polid Rip. sing. obser. 23. Verall decis. 140. lib. 3. valet sententia contra mortuum favore libertatis, & Ecclesie favore, & utilitate Verall in dist. decis. contra mortuum lata, quando valida sit vide Casill. decis. 60.*
- 3 *Massill. decis. 137.* Lata contra Prælatum Ecclesie mortuum non dicitur nulla *Rouss. in prag. 5. num. 31. de off. Sacr Reg Conf. Quan.*

- 5 Quando lis est cepta cum defuncto, quicquid nondum finita, moritur, tunc proceditur translato iudicio in heredem *Barz. des. Bon. non 48 num. 23.* & qualiter concipiatur sententia lite contextata cum defuncto vide *Borrell. in summi. decis. tit. 30. uu. 386. & seq. tom. 2.* & qualiter exequatur sententia contra heredem mortuo reo condemnato vide *D. de Franch. decis. 199 & 405. Borrell. cons. 90 cent. 1.*
- 6 Num. 6. imputari) Quid seruetur in practica, quando citatur super tenore instrumendi in M.C.V. debitor absens, qui reperitur infirmus, & quid in Civitate vide *Borrell. in summi. decis. tit. de Instrum. liquidat. num. 65 par. 2. Galter. in prax. Instrum. in 3. par. princ. rubr. 6. num. 4.* Non liquidabitur instrumentum existente creditore infirmo *Frane. Ant. de Iudic. Robert. in prax. liquidat. Instr. consider. 4 num. 6. de Franch. decis. 576.* ubi ait fuisse conclusum in S.C. quod ob infirmitatem creditoris non debet iudex accedere ad domum eius pro facienda liquidatione, ea ratione, quia domus creditoris non est locus iudicii assignatus, in quo iur. citatus, & ad illius domum non tenetur ire ad opponendum suas exceptiones *Virall. decis. 174 num. 4 lib. 3.* Qualiter liquiderur per creditorem carceratam vide *Robert. in prax. consider. 4 num. 25. Tbor. in compend. decis. par. 1. fol. 323.* Et quomodo liquidatur instrumentum per cessionarium, & si requiratur presentia amborum videlicet cedentis, & cessionarii vide *Vicon. ad decis. de Instrum. 353.* Contra produm non potest liquidari instrumentum via rit. etiam quod instrumentum fuerit celebratum ante interdictam administrationem de *Franch. decis. 672. Camill. de Medic. cons. 39. Paul. Staub. cons. 30 & si contrarium voluerit Rouit. in pragm. 4. num. 17 de Instrum. liquidat.* An possit instrumentum per instantem cum eis tutore liquidari vide *Pulver. in addit. ad decis. Rit. in 3. tomo D. Tap. fol. 239.* instrumentum ad instantiam creditoris legatarii, vel cuiusvis non recipientis iuramentum de facie ad faciem (excepto heredem) non liquidabitur *Lara rit. 178. num. 11.*
- 13 Num. 5. condemnatio) liquidatio instrumenti, etiam si facta fuisset in illa die in qua moribundus decessit vel nulla reuocatur non obstantibus fundamentis adductis per Auctorem, primum non infringit conclusionem, licet cooccurat iustitia liquidationis, eo quia deficit persona citati, quae ut infirma morbo graui, non tenetur comparere, vt in iur. mario dicta l. *quasitum natus Bart. in idem.*
- 14 & qui comparere non tenetur nequaquam

efficitur contumax si non comparuit, cum ille, qui non aratur comparere non poterit dici contumax *Surd. decis. 26. num. 7.* & contra illum, qui contumax fieri nequit eo quod currit peremptorium & sine precepto corio, citatio nulla iudicatur *Robert. in prax. 174. num. 30. & 31.* Item iudex procedens ad liquidationem contra non citatum, aut citatum, & comparere non obligatum, punitur, nulliter, & iniuste agens, & sic omni ad hanc partem liquidatio esset nulla, & pro

15 non facta iudicaretur, Secundum *frane. non obligat. quia rit. 266. & 267.* nequaquam dicunt reipsum excusatores infirmorum, sed tantum dicunt posse mitti excusatores, per absentem, vel infirmum, licet eo diffinitio d. l. *quasitum* non infringitur per cit.

16 missio autem excusatoris requiritur quando causa liquidationis esset incerta, et *l. 1. & 2. tit. 1. D. probant. in l. 2. & si quis in iudicio sit qui causae & post inceptam superueculit infirmitas, nam tunc requiritur excusatio, & infirmitas allegatio. Tercium fundamentum constituit, nam DD. citati per auctorem admittunt sententiam dici nullam etiam ignorante iudice, sed non ipso iure, sed*

17 cuncto, & solutus, nam sententia lata contra mortuum dicitur ipso iure nulla, etiam si iudice ignorante de *Franch. decis. 245. & l. 1. ac alij in dicta l. quasitum* etiam si iudex impediret, non teneri mittere excusatores, ideo si excusator in allegatione nulli argumenti de iure non requiritur, in quo iudicium iudicis de impedimento non requiritur ad firmandum, quia si hoc in casu esset necessaria scientia, nulli daretur promissio infirmo, vt non teneatur allegare infirmitatem argumento eorum, quae in his terminis docet *lo. And. ad specul. tit. 21 par. 1. & ratione quoque in fin. in idem* magis graueretur si oporteret iudicis scire etiam de morte de suo impedimento, ad quam inducendum sunt inuenta allegatio impedimenti, sed ubique allegazione immunis sit, & iudicis reputari debet super probatione eius, quod allegare non tenebatur. Quartum, & vltimum fundamentum tollitur etiam facilius resolutione, nam si verum sit in allegatione dicta, & sic in promissione certa quatuordecim committi moram, non per hoc contra impeditum hoc iusto impedimento licet mororum dari poterit sententia, aut decretum, eo quod nulliter situr sententia contra obtruncantem grauius, licet et mora committatur, quia actio non deperit, si ad promissionem decreti durante iudicio non videtur *l. quasitum, tex. enim ille annullat promissionem*

iudicis.

iudicis, non autem impedit commissionem more.

18 Num. 7. de elect.) Morbus epilepticus est nimis turpis, & flagitiosus atque illo laborans est inhabilis ad ordines sacros *Verall. decis. Rot. 48. num. 3. & 238. num. 3. par. 2. & nec eligi, nec postulari potest, quia est inhabilis ad beneficia Paris. lib. de resignat. benefic. cap. 6. num. 105. & saltem per annum curatum esse requiritur, ut non repellatur *Man. dos. in tract. de casib. Annal. num. 87. cap. 17. quæst. 2.**

19 Num. 18. Abb.) nisi sit petita non est considerabilis *Coutar. var. res. lib. 1. cap. 3.*

20 num. 5. hæret sententiam contra defunctum latam annullans, an beneficia petat *vide. Imbrian. in tract. de 1. & 2. benefic. consider. 9. n. 104. & sequ.*

21 Num. 21. probantur) exceptiones, quæ possint in promptu curia sedente opponi, & probari ad impediendam liquidationem reassumit *Frecc. de præsent. instrum. par. 9. q. 7. Rouit. in rubr. de instrum. liquidat. num. 30. & sequ. Robert. in prax. liquidat. consider. 4. A. num. 52. Galter. in prax. instrum. 2. par. 3. & ultim. par. princ. num. 27. & quæ dicatur probatio propertaria vide *Frecc. in d. tract.**

22 par. 16. q. 1. hinc testes, qui per debitorem ad probandum satisfactionem producuntur, possunt recipere etiam post instrumenti præstationem, sed in banca tantum *D. de Boff. in addit. ad rit. 166. fol. 241. in opere D. Tap. & recipiuntur, quoad satisfactionem tantum & isti testes, qui de satisfactione deponunt requiruntur, ut ad illum actum sint rogati, nec sufficit, ut propter aliud opus secundum *D. Boff. loco cit. num. 30. ubi quotidianum reputat, licet aliz exceptiones opponantur in promptu, & ita fidei iudicatum per M. C. V. de anno 1612. & confirmatum in S. C. videatur in pulcro casu *Tbor. in compen. decis.***

23 par. 1. fol. 275. Verum creditor, qui vult replicare aduersus probationem promptuariam debitoris non est audiendus, sed ordinariè dato termino audiri, & agere debet, quia *dist. rit. 166. non cecedit illam nisi debitor ad tollendum illius rigorem, ut euitet carceres, ita ostendit *Robert. in dist. consider. 4. num. 54. Gait. in tract. de credit. cap. 3. tit. 1.**

24 num. 1166. an instrumenti liquidationem compensationis exceptio impediatur *vide Vi. fcont. in conclus. iur. verb. debitor, quid de exceptione non numeratæ pecuniæ late Pasch. bal. de vir. patr. potest. cap. 8. num. 82. & sequ. quid in exceptione rei non traditæ, vel non liberæ *Des. cons. 119. & an tunc non operetur clausula constituti, & præcarii, ut possit**

25 liquidari *Garr. decis. Lusit. 239. an petita de-*

positio principalis impediatur liquidationem quid in exceptione falsitatis, & de modo illam probandi *Bal. in l. in exercendis C. de fide instrum. pugnat. in prag. 2. num. 40. & fals. quid si opponatur exceptio pluralitatis personarum, & productur fides, vel alia probatio in promptu ex qua constat reperiri alium maxime in eodem loco eiusdem nominis, & cognominis, dicas, quod non solum impeditur liquidatio, sed executio, ut fuit obtentum factio verbo in S. C. pro Salvatore Vallone, quod capiat informatio circa identitatē personæ, & interim super sedetur in exequendo ad relationem *Consiliar. Io. Bapt. Melior. de anno 1640. quid in exceptione litis pendentiæ super cessione bonorum *Brun. in tract. de cess. bon. q. 12. princ. vel super rescissione eiusdem instrumenti, puta coram Episcopo de usura *Angel. in l. 4. §. eodemnatum ff. de re iudic. vel coram arbitris vigore cōpromissi facti seruata forma statuti circa contenta in instrumento, quod liquidari petitur, quod tunc impediri possit liquidatio, refert decisum *Tbor. in comp. dec. vers. instrumentum liquidari an possit par. 1. & oppositio dictarum exceptionum debet fieri à principalibus, & quando à procuratoribus, *Muscat. in prax. S. C. glos. exceptiones par. 2. vers. an exceptio-******

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Doctor sola dignitate Doctoratus dicitur nobilis accidentali.
- 2 Quando præferatur nobili genere nato.
- 3 An sit immunitas onere guardie, & hospitalitatis militum in sua domo.
- 4 Non potest renunciare priuilegijs Doctoratus.
- 5 Popularibus dicitibus, & personis honestioribus non insignantur pene ignominiose.
- 6 Nobiles tam in impositione, quam in executione pene mitius puniuntur.
- 7 In crimine falsi non habetur ratio nobilitatis.
- 8 Nobiles dicuntur esse in dignitate, & qui sint effectus nobilitatis remissius.
- 9 Nobilitas sanguinis non amittitur pro contrariis actus: scilicet est de nobilitate accidentali.
- 10 Nobilitas fratris an transeat in fratrem.
- 11 Nobilitas in uno loco non est nobilitas in alio.

Nobilitas

- 12 Nobilis vnus sedulis non debet habere suffragia in alio.
 13 Nobilitas quibus modis probetur.
 14 Lite pendente super nobilitate, an qui se nobilem esse contendit, sit manutenendus in possessione.
 15 Filiorum nobilitate parenti honestantur.
 16 Mulieris nobilitas obumbratur si nubes viro ignobili, nisi sit in maxima nobilitate constituta.
 17 Quid quoad ea, quae sunt prauidicialia suo bonori.
 18 Quid si maritus sit diues.
 19 Agricultura non est ars mechanica, ideo nobilis illam exerceans non amittit nobilitatem.

AD DECIS. X.

- N** Vm. 2. vulgarissimis) Adde *Viu. in Sylu. com. opin. 197. de Franc. decis. 504. nu. 3. Maxill. in consuet. Bar. fol. 54. num. 17. Maran. conf. 25. num. 20. & ex doctorum scientia mūdus illuminatur, & nisi essent in tenebris esset*
 1 mns *Gramm. vot. 1. num. 9. & 10. doctor sola ratione dignitatis doctoratus nobilis accidentaliter dicitur DD. in l. 1. C. de dignit. lib. 12. quando praefertur nobili genere nato vide Zappull in praefat. prag. 5. nu. 67. & seq. de administr. vniver. Doctor non tenetur ad guardiam, siue custodiam Mut. in cap. Regn. Sicil. cap. 474. num. 1. tom. 5. non tenetur hospitari milites in domo sua Mangrell. ad Bart. in l. scripto §. sciendum ff. de muner. & honor. [tamen D. Reg. Moles in tit. de reg. fiseal. q. 7. decis. 7. testatur pro maiori parte Dominorum de Camera fuisse cōclusionem Doctorum Regni non debere gaudere hac immunitate hospitij, & ita alias fuisse obseruatum referente D. Bernardino Sancta*
 4 *Cruce*] non potest renunciare priuilegijs Doctoratus cum sint inducta fauore publico, vt talis dignitas in honore habeatur *Merlin. decis. lucen. 10. num. 4. & de praerogatiuis talis dignitatis vide, quae scribit Ricc. in collect. 1848. Gratian. discept. Forens. 186. tom. 1.*
 5 *Num. 15. Bart.*) popularibus diuitibus, & personis honestioribus non infliguntur poenae ignominiosae *Fab. Ann. conf. 34. num. 2. nec etiam filijs natis ex parētibz honestis, & diuitibus, donec nō peruenierint ad aegestatem, vel exerceant artes viles Ricc. dec. 366. p. 2. nobiles à plebeis differunt in poenis imponendis Pheb. decis. 18. num. 2. & 3.*
 6 Nobiles, tam in impositione, quam in executione poenae mitius puniuntur *Ioseph. de*

- Sesse decis. Arag. 11. num. 9. [Pheb. decis. Ld. sit. 18. nu. 2. & 3.] verum aliquando ob criminis immanitatem practicum fuit, vt et nobiles suspenderentur, & ad Regias trices condempnarentur, vt refert de Pont. in tract. de potest. proreg. tit. de prouis. fieri solit.*
 7 *§. 2. nu. 1. & sequ. & in crimine falsi vb eius immanitatem nobilitatis ratio habenda non est Ricc. decis. 279. par. 2. nobiles clerici etsi non condemnentur ad poenas ignominiosas, & viles pro delictis patris, secus si pro delictis Sanctae fidei Ricc. decis. 232. par. 9. [nobiles dicuntur esse in dignitate Mastrill. in tract. de magistr. lib. 2. cap. 8. num. 4.] nobilitatis effectus, qui sint relict Caput in tract. de regim. Reipub. cap. 1. §. 1. Paschal. de vir. patr. potest. par. 4. cap. 2. num. 79. & sequ. nobilitas sanguinis non amittitur, nec pra-*
 9 *iudicat filijs per contrarios actus gestos à patre, & nec praedictat patri si ad nobilitatem accesserit Fab. Ann. confil. 17. num. 17. it sequ. reciderit idest ex priuilegio in totū amittitur, & his relictis non renouiscit Caput. in pract. cap. 1. num. 22. nobilitas naturalis dicitur illa, quae provenit à maioribus, & dicitur ius sanguinis, & consequenter incommutabile l. ius agnationis ff. de pact. maiorum nobilitas aequae principaliter, & eodem tempore omnibus competit de eodē genere Ann. in cod. conf. num. 46. an autem*
 10 *nobilitas fratris transeat in fratrem vide Bombin. conf. 71. Tiraguell. in tract. de nobilit. cap. 17. & cap. 37. num. 14. qui affirmant, quod si vnus frater probat antiquam sui generis nobilitatem, & tanquam à nobili stirpe descendens nobilis declaratur, tunc sententia in eius fauorem lata prodest etiam alteri fratri consanguineo ab eodem stirpe descendenti, si vero aliquis esset nouiter alleatus inter nobiles alicuius Ciuitatis, tunc eius nobilitas non porrigitur ad alium fratrem, nam priuilegium personale non egreditur personam l. 1. ff. de confil. princ. nec sequitur consequentia frater fuit aggregatus inter nobiles de sedili, ergo etiam alij fratres gaudere debent Ottalor. in tract. de nobil. 2. par. 3. princ. cap. 8. num. 5. & si qu. nam*
 11 *nobilis in vno loco non est nobilis in alio Bart. in l. 1. C. de dignit. lib. 10. & ita est intel ligenda conclusio relata per Io. Vinc. Ann. in sing. 468. quod sententia lata in fauorem vnus fratris in sedilibz prodest alteri fratri consanguineo, qui testatur ita decisum, fuisse in causa delli Pandoni, cum sedili Capuano per S. C. Doctores enim, quos allegat cum hac distinctione loquuntur, cui cōclusioni alia quoque declaratio adicienda est, quod si quis petit se declarari nobilem tanquam*

tanquam vnus de aliqua notoria familia, Neapolitana, tunc eo ipso, quod constat eū esse de eadem familia admitti debet ad eodem honores, quibus gaudent ceteri omnes de eadem familia, si vero illa familia, nō est originarie Neapolitana, sed per allectionem reperitur ad aliquod sedile aggregata, tunc licet aliquis probet, se esse de eadem familia, & tanquam nobilem gaudere in aliquibus huius Regni partibus, non tamen admittendus est ad honores illius Ciuitatis, nisi specificē probet se esse descendente ab eodem stipite illius, qui fuit primus aggregatus, quod in dubio non presumitur, vt plene probat, ac pluries fuisse decisum, refert *D. de Ponte in conf. 107. lib. 2. [Gait. de credit. cap. 2. tit. 3. num. 630.] Tbor. in compen. decis. in vtr. nobilis probans fol. 357.* imō etiam nobilem vnus sedilis non debere habere suffragia in alio plenissime affirmat idem *de Ponte in conf. 108. eodem lib. 2.* maior pars nobilium sufficit in reintegrando, vel aggregando aliquem in sedili, prout fuit decisum iunctis anlis in *Coll. conf. in causa Mag. Fabritij Villani cum sedili Montana anno 1570* licet hodie quando agitur de aggregando requiratur etiam consensus suar Maiestatis, & quando agitur de reintegrando est prouidum, vt determinetur corā quinque Iudicibus Hispanis, vt est videndum in literis productis in processu placidi de Sangro, ac illorum de Capano cum Sedili Nidi. Qui sint nobiles gaudentes, seu de Sedili, & nobiles non gaudentes, seu extra Sedile recurrendum est consuetudinibus locorum *Gars. de nobil. glos. 7. nu. 12.* Quibus modis probetur nobilitas vide *Viu. decis. 225. Marcell. Cala de modo artic. à num. 265 cum seq. fol. 94* Alphan in *Autb. si quis in*

13 *aliquo num. 110. C. de edn. an autem litig. pendente super nobilitate, interim is qui se nobilem esse contendit sit in possessione manutenuendus* vide *Gutier. pract. quest. cap. 25.* communis est resolutio, quod si is, qui se nobilem esse prætendit in promptu præsente nobilitatis priuilegium in ea debet lite pendente manuteneri alias non *Didae. perez. lib. 4. ordinam. tit. 2. lib 6 in glos. in verno embargante, que tuuiera pleytes fo. 798 col. 1. in princ. & ita facta relatione per Sar. Conf. in Collat. Consiudicatum fuit in causa Io. Leonardij Ripa cum nobilibus Ciuitatis Brundusij in banca Scacciauenti de mense Ianuarij 1614. & de anno 1617. fuit pariter iudicatum per S. C. ad relationem Cōsiliarij Morra in causa Io. Vincentij Fori cum nobilibus huius fidelissimæ Ciuitatis Rhegijs, & vide notata per *Auend. de exequem. mand.**

par. 1. cap. 19. num. 23. vers. 13. debet inspicui, qui dicit, quod si aduersus personas, quæ ad officia nobilium nominantur, opponatur, quod non sunt nobiles, inspicendum est an illa persona ante huiusmodi oppositionem reperitur in possessione nobilitatis, & tunc ea oppositione non obstante valet nominatio, & etiam lite pendente super quaestione nobilitatis manuteneri debet in possessione, in qua reperitur, & ad officia nobiliū admitti, si vero non reperitur in aliqua possessione, tunc admitti non debet, donec probet se nobilem, quam conclusionem plene confirmat *Fab. Anna conf. 94. lib. 2. qui n. 1. & 6.* affirmat, quoad constituendum aliquē in quasi possessione nobilitatis sufficit, quod reperitur descriptus in bussula, seu matricula, in qua alij nobiles describi consueverunt, [& vide, quæ scribit *Cabed in dec. 73. par. 2.*]

Num. 14. Io. Raina. ex nobilitate filiorū aliquantulum parentes cohonestari pluribus iuribus, & rationibus approbat *Ant. Gamm. decis. lussit. 112 Paschal. de vir. patr. potest. par. 4. cap. 2. §. 29.*

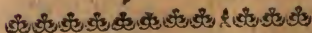
16 *Num. 16 nobilitatem* si mulier nobilis, nubit viro ignobili eius nobilitas ombraatur *Io. Lopez in rubr. de donat. int. vir & vxor. §. 31. num. 6. & in §. 2. num. 1. Ant. Fab. in suo Cod. lib. 9. tit. 28. de digni. defini. 17* quā ignobilitatem retinet mulier etiam post obitum viri, donec permanet in viduitate, vt testatur *Guid. Pap. decis. 349. & 380.* verum si vxor esset in maxima dignitate, vel nobilitate constituta, vt pote Comitissa, Ducissa, &c. ex quibus, quis nobilis efficitur, tunc non solum vxor non amittit nobilitatem, si plebeio nubat, sed ex eius splendore nobilis efficitur, maxime si ea dignitas fuerit data in dotem, quia tunc maritus ex radijs vxoris corruiscat *Tiraquell. in tract. de nobil. cap. 18. num. 19. & seq. vide Masfrill. in tract. de Magistr. lib. 4. cap. 13. num. 20.* cum plur. sequen. *D. de Ponte in conf. 16. num. 23. & seq. lib. 2.* & femina titulata nupta priuato facit ipsum titulum, vt de consuetudine seruari testatur *Reg. de Cart. in diuers. feud. §. sed vnde digressi num. 24. & sequ. & fuit seruatum in personam D. Tiberij Carapha viri Marchionis Fufualdi, quæ in constantia digiti matrimonij fuit effecta Principissa Bisiniani, & successiue eius vir sic declaratus, & habitus etiam post mortē diel. Marchionissa per *Collat. Conf. Thor. in Compend. decis. par. 1. vtr. titulus*, & sic in dies videtur, quod respectu feudorum vxori deuolutorum seminat quandoque viros *Capiblanck. in rubr. de Baron. num. 32.**

- lat: de Pont. de potest proreg. tit. de decret. Col
 17 lat. Conf. §. 1. a num. 16. cum sequ. mulier no-
 bilis si nubat viro ignobili non amittit suā
 nobilitatem, quoad ea, quæ sūt præiudicia-
 lia suo honori, vt declarat Azcued. in l. 9. lib.
 2. rit. 1. 1. num. 7. noua recopil. Gart. de Giron.
 de priuileg. & exempt. explic. q. 63. num. 320.
 18 mulier nobilis non amittit nobilitatem
 ex eo, quod nubat inferiori, si est ille diues,
 & viuat opulenter Fontanel. de pact. nupt.
 claus. 7. glos. 3. par. 1 §. num. 5. tom. 2. si mu-
 lier contrahat cum viro rustico, & cultore
 agorum amittat propriam nobilitatem, tū-
 19 quam nubens plebeo. Resolueretur poteris
 ex his, quæ DD. tradunt circa quæstionem,
 si nobilis per illud exercitium agriculturæ
 amittit nobilitatem, in qua communiter
 tenetur, & receptum est, quod non, quia
 hæc ars non connumeratur, inter artes me-
 chanicas Collat. in prag. frumen. cap. 2. num.
 2. lib. 2. [etiam si mercede conductus agri-
 cola alienos agros colat Garc. in tract. de
 nobil. glos. prima §. primo num. 57 & 58.
 13 Baro habens primas, & secundas causas, po-
 test, pendente appellatione coram Iudice se-
 cundarum causarum, facere gratiam vas-
 fallo.
 14 Facultas aggratiandi est de regalibus, ideoq.
 illā non habent Barones, nisi specialiter sit
 concessa in inueltura.
 15 Gratia, & compositiones sunt prohibita ab-
 sque partis remissione, nec possunt fieri sal-
 uo iure partis, aut sub cōditione, quod ob-
 tineatur remissio intra certum tempus. Li-
 mitatur in indultibus generalibus num.
 16.
 17 Abolutio generalis sit non potest habere esse-
 ctum extinguendi delictum, saltem habebit
 effectum guidaticum.
 18 Indultus debet verificari reo in vinculis cō-
 stituto.
 19 Indultus non gaudet delinquens post promul-
 gationem legis.
 20 Indulgenti facultate concessa, quæ delicta,
 non includantur.

AD DECIS. XI.

Didac. de Mari.

SV M M A R I V M.

- 1 Accusatore desistente ab accusatione, potest
Curia ex officio procedere.
  - 2 Accusator desistens ab accusatione, an con-
demnetur ad expensas.
  - 3 Pactum in remissione appositum, quod in-
quisitus non accedat ad patriam offensam,
valeat. Et an ex contrauentione huius pa-
cti delictum per gratiam extinctum, reui-
uiscat. num. 5.
  - 4 Modus quid differat à conditione.
  - 6 Guidatus sub conditione, quod non accedat
ad locum delicti, si contrauerit, qualiter
excusetur.
  - 7 Guidatus delinquentes sub guidatico, an, &
quando priuentur guidatico.
  - 8 Guidatus, guidatico non obstante captus, re-
ponendus est in pristinam libertatem, etiam
si Iudex potestatem guidandi non habue-
rit.
  - 9 Guidatum occidens, quia ignorabat saluo-
conductum, punitur extraordinarie.
  - 10 Frangens saluoconductum, punitur les. Ma-
iestatis.
  - 11 Guidatus repertus cum forasceitis non gui-
datus, potest occidi.
  - 12 Baro an habeat facultatem faciendi guida-
ticum, vel etiam aggratiandi foriudica-
tum.
- N** Vm. 3. Bal. sed & si accusator
desistat ab accusatione, potest
Curia ipsa ex officio in causa ad
vltiora procedere l. monente.
G. de dilat. lib. 10. ubi lo. de Plat. num. 2. am-
pliat istud procedere, siue desistat volunta-
rie, vt quia moriatur, vel absens sit Carau-
riest. a 3. num. 14. si sumus in eo delicto, in-
quo alias absque querela ex officio procedi
non posset Camp. in cap. ad consultationem
num. 20. an desistens condemnetur ad ex-
pensas vide Baiard. ad Clar. q. 58 num. 1 §.
Cauale. de Brach. Reg. par. 5. sub num. 48. d.
accusat. vide, quæ scribit D. Reg. T. ap. sup. lur.
regn. tom. 5. ad consil. præsentis lege sanc-
imus.
3 Num. 12. Sacrum an valeat pactum in-
remissione appositum, quod inquisitus per
tot annos non accedat ad patriam offensam
sub certa pena, hunc articulum plene ex-
plicant Viu. in comm. opin. 574. lib. 2. E. arin.
in tit. de var. & diuersis q. 107. in 2. par.
art. 20. num. 162. cum sequ. Orléau. Vulpell. in
tract. de pace q. 55. Ames. in tract. de potest. in
seips. lib. 2. cap. 18. num. 19. & sequ. Masfrill.
in tract. de indult. cap. 24. num. 18. & sequ. Ro-
uit. meris. i. Praef. & Consil. in Pragm. 8.
num. 8. & 16. de compos. T. hor. in Compen.
decis. ver. remissio delicti Ricc. collect. decis.
2080. Visconti in suis conclus. iur. ver. remis-
sio, siue pax. Quorum magis communis res-
olutio est validum esse hoc pactum ad tem-
pus, non autem in perpetuum, licet Ames.
in cit.

in cit. loco, contra omnium opinionem fuerit ausus affirmare, quod etiam si perpetuum sit debeat observari, sed eius argumentis optime respondet *Dofliff. Rouit. in pract. loco*, qui non solum fundamentis solidissimis, sed copioso numero doctorum hanc conclusionem plene confirmat. An in casu, quo huiusmodi pactum esset ad certum tempus limitatum, & apposta poena in casu contrauentionis, vel dati fideiussores, si contigat postea reperiri cadaver ipsius inquisiti in loco, ad quem erat prohibitus accessus cessatur poena stipulationis commissae, dicas poenam non deberi, nisi constet, quod ipse viuus, & volens illuc accesserit *Argum. tex. in l. 2. §. si quis, & §. fin. ff. si quis caut.* nam non sequitur necessaria consequentia fuit inuentum corpus in loco prohibito, ergo ibidem fuit homo ille occisus, potuit enim alibi occidi, & illuc ab inimicis alportari, vt ex notat per *Affl. in Consil. Regn. si damna clandestina num. 21. refert Salern. ad Napod. in probum. consuet. num. 332. in addit. incip. nota etiam vers. & pone fol. mihi 42.*

Num. 22. Bart. adde *Gratian. decis. 153. num. 18.* modus, quid differat à conditione vide *Decian. resp. 8. num. 56. vol. 1. Rou. conf. 64. num. 11.* & qualiter agnoscantur inter se *Maur. alleg. 71. nu. 3. par. 2. in egressu & qui perantur, sed differunt in principio Camill. de Medic. conf. 120. num. 2. Fab. Ann. conf. 81. num. 15. & 16.* & in contrariis innotatis & qui perantur addit. ad *Salic. in l. 1. C. de his, qui sub modo.*

Num. 23. quare ex his, vide D. Rouit. in Prag. 1. de Guidat. sub num. 18. clausula apposta in remissione partis offensae, dummodo non accedat ad locum habitationis partis aduersae de iure non potest operari, vt in casu contrauentionis delictum illud semel extintum per gratiam, iterum reuiuiscat, non hoc non sit permillum nondum priuatis, sed nec etiam Iudici Principe inferiori *Gamm. decis. 63. & 368. Cane. lib. 2. var. res. fol. quod erit secus in gratia facta à Principe Rouit. in prad. prag. num. 48.* an concessa reo gratia, ita quod non accederet ad Ciuitatem Neapol. per triginta miliaria, si in Ciuitatis eiusdem lictore captus ille fuerit ultimi supplicii poenam pro modo culpae pati deberet *vide Rou. in pract. prag. 1. à num. 10. Paschal. de vir. patr. potest. par. 4. cap. 3.*

num. 21. & sequa. Guidatus sub conditione, ita quod non accedat ad locum delicti, & miliaria tria circum circa si contrauerit, quibus ex causis excusetur vide *Guib. conf. 81. Nouar. quast. 1. Forens. 28.* Guidaticus concessus delinquenti per certum tempus, vt

non possit capi, vel offendi cum conditione ne in Ciuitate moretur, nec accederet ad locum partium offensarum, vt fieri soles, an si fuerit captus in Castro Ciuitatis gaudere debeat guidatico; relata causa in Regia audientia Calabr. fuit communi voto decidum non posse gaudere, nec posse dari locum restitutioni pristinae libertatis, quam delinquens petierat, quoniam bannitus à Castro censetur pariter bannitus à Ciuitate ei adiacenti *Thor. in Comp. decis. ver. guidaticus*

par. 1. Gu dati delinquentes sub guidatico, an, & quando priuenter guidatico vide *Caspi. in prag. 6. num. 165. de Baron.* [Guidatus si guidatico non obstat fuerit captus in pristina libertatem reponendus est *Franc. decis. 258. 41. §. 673.* Licet guidandi potestatem non habuerit iudex *Cauale. de brach. Reg. par. 2. num. 317.* vt difficilis sit persecutio *Cauale. decis. prima num. 45. par. prima.* Et vide, quae nouiss. scribit *D. Reg.*

Tap. in decis. Sac. conf. 21. Guidatus si occidatur, quia erat fornicatus, & vere ignorabatur saluus conductus, punietur occidens extraordinarie *Mastrill. de indul. quast. 43.* sed si dolose fiat punietur de homicidio,

quia stat sub protectione Regia, & frangens saluum conductum superioris laesat *Mauellatis crim. inepunitur Farin. quast. 29.*

Guidatus repertus cum forasceris non guidatus, potest occidi *10 Grand. de bello exul.*

fol. 155. Baro an saluiconductus, & guidatici faciendi facultatem habeat vide *D. de Pont. de potest. proreg. tit. de prouiss. fieri. solit. §. 4. num. 53. & sequa.* & quid in exiliatis, & conuinatis *Nouar. quast. forens. 137. num. 12.* an possit gratiare foriudicatum vide *Rouit.*

in prag. 5. num. 9 tit. de abolit. Baro habes primas, & secundas causas pendente appellatione coram iudice secundarum caularum potest facere gratiam Vassallo, praua ramen partis remissione precedente, de *Franc. decis. 370. Catalan. de indul. quast. 4. num. 15.* *Mastrill. de Magistr. tom. 2. lib. 4. cap. 16. nu.*

14 100. & hanc facultatem aggregandi non habent barones, nisi in inuestitura specialiter talis facultas esset concessa *Mench. de arbitr. iudic. quast. 92. num. 7.* quia cum talis facultas sit de reseruatis Principi non venit in generali concessione regali *decis. Pe.*

dem. 101. num. 3. gratia, & compositiones sunt prohibita non precedente partis remissione de *Pont. in pract. §. 4. n. 9. late fesse dec. Aragon. 178.* nec fieri possunt salvo iure paritis, & per S. C. fuit reuocata, quaedam compositio sic facta salvo iure partis, vt refert *Thor. in Comp. decis. par. 1. ver. compositio.* Prorex gratiam indulgere non potest non.

præcedente partis remissione obtinenda, tamen infra certum tempus nulla existente publica causa, & eam concedendo male agit, nec Rex consuevit remittere, & indulgentiam facere, nisi parte cõcordata, vel facta pace *Parif. de Put. in tract. de finde. verbo compositio sub num. 6. vers. nam 16. etiam.* Est tamen verum, quod in generalibus indultis expressum reperitur, quod si infra sex menses inquisiti obtinuerint remissiones à partibus offensis, gaudere debeant generali indulto, ut demonstratur in *prag. 11. & 12. de abolit. ita & taliter*, quod indultus esse eatenus sortitur effectum, quatenus à parte offensa remissio facta fuerit in tempore, sed hoc factum apparet à Rege legitima subsistente causa, & ante omnia, ut de delicto constet *Larath. conf. 109. num. 49.* vigore cuius generalis indultus, & abolitionis, quoad penas pecuniarias debitas fisco, constitutum, & per Regem facta moderatio est respectu vasallorum demanialium, dummodo pena multa, vel condemnatio realiter exacta, incorporata assignata, acceptata, vel composita non sit, vel aliter, per ea cautum: & quo ad barones dictum est indulgentiam comprehendere eorum vasallos, exceptis casibus, in quibus de pena pecuniaria tractari contigerit, & vide *D. Reg. Constan. in l. 1. à num. 87. C. de pen. fiscal. lib. 17.* 10. abolitio generalis si non potest habere effectum extinguendi delictum, saltem habebit effectum guidatici *Pezzer. decif. 39.* in 18. dulus debet verificari reo in vinculis co- 19. sicut *Laurent. decif. Auen. 47.* indultus non gaudet delinquens post promulgationem 20. legis *Mart. decif. 143.* Indulgendi facultate concessa, quæ delicta non includatur declaratur *Giurb. conf. 40. num. 4.* hinc est, quod Excell. huius Regni Prorex pro virginti, & publica causa, ut puta belli non indulget nisi prius habuerit relationem de qualitate delicti, & an sit de exceptis, & postmodum mandat, quod inquisitus serviat. Sui Maier statim in illa occasione per annos tot, & deficiente bello ster ordinibus ipsius Excell. Domini, quo tempore completo gaudet indulto, promittit insuper inquisitus penes acta officij scribere portionis, & se obligare sub pena ultimi supplicij continuare dictum servitium militare per dictum tempus, nec accedere etiam finiro dicto servitio ad loca, ubi degit partes offensæ, donec, & quousque partium remissiones obtinuerit.

Didac. de Mari.

1. Quæ solemnia sint adimplenda per tutores.
2. Subus penis puniatur tutor, vel curator ob non confessionem inventarij, vel libri rationum.
3. Tutor pecuniam pupillarem in libro non apponet, est in dolo, & presumitur cum ea locupletatus.
4. Processus factus cum matre tutrice ante confessionem inventarij, an valeat.
5. Mater tutrix, an, & quando recte administrari, & an sufficiat si admittatur ad iuratoriæ cautionem.
6. Sententia individua, an pro parte valeat, vel sit nulla.
7. Nullitas respectu non citatorum, an procedat etiam respectu citatorum.
8. Causa individua quænam sint.
9. Utile per inutile, an, & quando vitietur in contradietibus.
10. Appellatio interposita, quoad unum caput sententia deuoluitur, quoad alia capita separata.
11. Laudum non potest in quibusdam capitibus acceptari, & in alijs recusari, & est ultro citroque obligatorium ex utraque parte.
12. Heredes, an teneatur in solidum pro debito defuncti.
13. Heredes plures unius emphyteute, an possint diuidere emphyteusim inter se.
14. Actio hypothecaria, an sit diuidua, vel individua.
15. Hypothecaria, an competat in solidum contra unum ex heredibus, apud quem pars rei censuialis reperitur, an vero contra omnes cohæredes pro suis portionibus.

AD DECIS. XII.

- N** Vm. 1. de admin. tut.) vide Ricc. in collect. 121 i. & quæ solemnia sint adimplenda per tutores reseruet Mancin. in tract. de tutel. 3. quæst. 3. q. princ. Gutier. par. 2. cap. 1. Galter. in prax. tutel. par. 1. rubr. 4. quibus penis multetur tutor, vel curator ob non confessionem inventarij, vel libri rationem vide 3. Staiban. consil. 89. num. 9. tutor pecuniam pupillarem in inventario non apponet, est in dolo, & presumitur cum ea locupletatus, & male versatus *Borrell. conf. 31. num. 59.* 4. an processus factus cum matre tutrice ante confessionem inventarij valeat vide *Gratian. discept. Forens. cap. 28.* an sufficiat si mater tutrix admittatur ad iuratoriæ cautionem *Tbesaur. iur. quæst. 21. par. 1.* mater filijs tutrix relicta, an recte, & quando

quando administret vide *Borrell. conf. 95.*

6 Num. 2. *Doct.* vide, quæ plena manu scribit *Camill. Larath. conf. 17.* sententia indiuidua, an pro parte valeat, vel nulla sit *Borrell. in summ. decif. tit. 30. à num. 318. v. que*

7 ad num. 321. par. 2. nullitas respectu non cicatorum, an procedat etiam respectu cicatorum vide *Ric. in collect. decif. 314 par. 7.*

8 causæ indiuiduæ, quæ dicantur referre *Capiblan. in prag. 8. par. 2. à num. 198. de Baron. Ibidem Bart.* adde *Rice in collect. 1246.*

9 par. 4. *Iallong. racemat 73.* utile per inutile, in contractibus, an viuetur, & quando *Gratian. discept. Forens. 162. Loffred. conf. 3. & quid in feudalibus Mart. vot. 81. n. 13. & 16. Ibidem Boer.* adde *Cartar. decif. 28. Costa de rat. port. q. 138. Cardin. Tufi. pract. concl. lit. O. concl. 3. 2. à num. 15. & procedit tex. d. l. 1. in indiuidui *Astif. decif. 218. Peguer. decif. 181. Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 1. 2. de duob. reis.**

Num. 4. *Doct.* vide *Camill. Larath. conf. 16. Gallup. in prax. S. C. par. 3. cap. 5. num. 8. & 9.* unde nec appellatio interposita, quo ad vnum caput sententiæ deuoluitur, quoad alia capitula separata *Rice decif. Archiep. Neap. 375. par. 4.* iudex iniuste agit si cognoscat in gradu appellacionis de meritis sententiæ ultra capitulum à quo appellatio est interposita, quia in tantum est iudex in quantum est appellatum, & non vterius, *ut ex Cornaz. decif. lucen. 63.* ubi ait procedere, quando capitula non sunt connexa, sed separata, quoniam continent diuersum factum, coniuncta capitula, quæ dicantur, quæ ex consequentia factorum separationem non recipiunt, & in hoc casu licita est cognitio, cum annexio procedat semper ab eadem causa, & ab ead. m. radice, & sic, si vna pars est appellabilis trahit ad se aliam vide *Gratian. decif. 60.*

11 Num. 4. *Mench.* secus in laudo, quod non potest super quibusdam capitulis acceptari, & super quibusdam reculari de *Franch. decif. 173. Muscat. in prax. S. C. lib. 1. par. 7. glos. periurij in addit. lit. A.* quia cum laudum sit indiuiduum, non potest esse compromisso etiam indiuiduo dici, quod partim exequatur partim vero non exequatur, quia, ut transactio, compromissum est ex utraque parte vterocitroq. obligatorium *Barz. de iur. Bonon. 87. num. 7.*

Num. 6. de *hered. act.* vide *Rice collect. 1528.* hæredes an teneantur pro debito defuncti insolidum, vel pro ea tantum parte, pro qua fuerunt instituti late *Qter. in Roman. lucubrat. disp. 23.* hæredes plures vnius
13 emphyteutæ, an possint diuidere emphy-

teusum inter se vide *Io Vinc. Anna. alleg. 3. Fab. Anna. conf. 83. num. 12. 13. 14. & 15. & an possint soluere canonem pro parte ibidem num. 16. 17. & 18.*

Ibidem si vnus ex plur. adde *Crau. conf. 47. num. 15. C. an. lib. 3. resol. cap. 17. de iur. 14. nu. 296.* actio hypothecaria, an sit diuidua, vel indiuidua late *Borrell. in 2. p. comp. decif. tit. 39. à num. 138. v. que ad nu. 245. Gutur. 159. 67. lib. 1.* hypothecaria an competat insolidum contra vnum ex pluribus hæredibus, apud quem pars rei censuialis reperitur, an vero sint omnes cohæredes, & possessoribus insimul conuenienti pro hæreditarijs portionibus ad solutionem census *Theaur. iur. quæst. Foren. 85. lib. 2.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Foriudicatio pro quibus criminibus possit fieri.
- 2 Ad foriudicationem non potest deueniri nisi consistat de deictio factum per inactia sufficientia ad torturam.
- 3 Foriudicatus habetur pro mortuo etiam, quoad alimenta, & potest impune occidi, non tamen ab uxore.
- 4 Foriudicatus successio quibus spectet.
- 5 Foriudicatus non priuatur iure eligendi, vel nominandi aliquem in Officiale.
- 6 Foriudicatus si post 13. annos dicat de natalitate sententia, an sit audiendus.
- 7 Sententia foriudicationis lata contra minorem, annullatur.
- 8 Foriudicatus potest contra sententiam foriudicationis nullitates proponere, si sint euidenter.
- 9 Fugiens de carceribus, an habeatur pro confesso.
- 10 Carceres frangere, qui dicatur, & quenam sit pena tentantis carceres frangere, si factum non sequitur. Et quid si vassallus Baronis fugiat de carceribus animo confugiendi ad ipsum Baronem, vel ad Magnam Curiam.
- 11 Pro furto, quæ pena veniat imponenda de iure Regni.
- 12 Furti corpus quomodo probetur.
- 13 Furti actio ad penam, an detur contra filium, bona partis surripientem, vel contra eius adiutores.
- 14 Contrectatio de loco ad locum est de substantia furti: Et quid si rei ab eo contrectata fuerit, cui fuit in custodiam data.
- 15 Ille, penes quem furtum reperitur, quando presumatur fur.

- 16 *Furtum an sit si res inuenta in via, non re-
stituat.*
17 *Videntes res falsas, committunt furtum.*
18 *De furto commissio in caupona, vel in navi,
qua actioni agatur contra cauponem, vel
nauclerum.*
19 *Furti pena non tollitur per restitutionem.*
20 *Iudex non faciens restituere rem furatam,
tenetur parti ob negligentiam.*
21 *Furtum comestibilium, an licitum sit ob ne-
cessitatem famis.*
22 *Furti pena, an teneatur, qui subtrahit, quā-
tum sibi debetur.*

AD DECIS. XIII.

- N** *Vm. sed contrarium*) Foriudica-
tio non ex omni crimine fieri de-
bet, sed pro illis tantum, ubi ve-
nit imponenda pena mortis na-
turalis, aut civilis, vel deportationis, ita
fuisse declaratum per sententiam Regiam
iunctis tribunalibus refert de Pont. de potest.
proreg. rubr. de prouiss. fol. tit. §. 4. num. 47.
D. Giur. conf. 83. num. 5. sed Rou. in prag. n. 1.
num. 36. tit. de sent. foriudic. tenet cum do-
mino auctore sententiam foriudicationis
non habere locum, nisi ubi venit imponenda
pena mortis naturalis tantum, & merito
causae prius ventilari debere, si pro delicto
penam mortis mereatur inquisitus *Tbor* in
addit. ad eundem D. Reg. de Pont. sub practi-
cum. 47. [D. Regem Tap. in decis. S. G. 49.]
2 *Capib. sing. 48. hinc est, ut possit deueniri ad
sententiam foriudicationis constare debet
delictum, solum per indicia sufficientia ad
torturam Paul. Staiban. Lun. in addit. ad cōf.
63. eius patrum, dempta contumacia Foller.
sup. prag. de duello num. 19 Viscon. in suis
concl. iur. fol. 102. Foriudicatus legitime ha-
betur pro mortuo in Regno de Franc. decis.
102. de Pont. conf. 69. etiam quoad alimenta
de Franc. decis. 689. num. 6. licet impune occi-
di possit non tamen ab vxore de Franc.
decis. 276. & illius successio quibus spectet
vide Molfes. ad consuet. Neap. par. 4. tit. de
success. ab intest. q. 47. Anna conf. 13. Mormil.
in consil. penam eorum, de Pont. conf. 69. &
non priuatur iure eligendi, vel nominandi
aliquem in officiale Molfes. in practi. q. 47.
num. 28 & 29. foriudicatus ab vno iudice,
an possit morti tradi ab alio vide *Capib. an.
in prag. 8. par. 2. num. 116. & 127. de Baron.
foriudicatus si post laram sententiani fori-
udicationis per spatium 13. annorum dixerit
de nullitate sententiae, & actorum, an sit au-
diendus vide Tbor. in compen. dec. par. 1. ver-
7. si foriudicatus.* [Sententia foriudicationis*

lata contra minorem annullatur, si tem-
pore publicationis ipse minor erat, & sic inde
probatum, licet eo tempore non fuisset op-
positum de minore aetate *Tbor. in comp. de-
cis. fol. 632. tom. 2. quae sententia crudelis est
Ant. de Ball. in prag. Regn. Sicil. tit. 12. §. pri-
mo, ubi subdit, quod benignior pars est, q.
declaretur nulla, quia remanet ius parti il-
lata, nec improbatum est ante eius exe-
cutionem de odore causae, & eius iustitia
cognoscere ad tradita per Viu. in dec. 439.
n. 36. foriudicatus potest aduersus senten-
tiam foriudicationis nullitatem proponere,
si sint notoria, & cuidetes *Intrigl. sing. 246.
lib. primo Mar. muta in prag. Regni Sicil. tit.
12. n. 17 tom. primo.*]*

- Num. 4. notat. ad de Farinacc. in tit. de car-
cer. q. 30. Ricc. in decis. 65. par. 3. Oter. in suis
Roman. Lucubratis. disp. 9. Salern. in addit. ad*
9 *Diaz reg. 305. fugiens a carceribus, an ha-
beat pro confesso vide Baiard. ad Clar. in*
10 *§. fin. q. 2.1. d. n. 80. carceres frangere, qui di-
cantur vide Ant. Scap. in tract. iur. nō scripti.
lib. 5. c. 53. n. 6. carcerati pro furtis, & homici-
dio, si in simul cum alijs carceratis conspi-
rauerint carceres frangere, & demū fractis
illis non auferuntur impediti ex concursu
gentium, & carcererū, qua pena sint ple-
tendi fuit per M. C. V. ipsi illata tortura,
& attentis eorum confessionibus delictorum
condemnati ad vicinum supplicium.
Gramm. vot. 37. quod quidem votū repre-
henditur ab *Vrsill. in dec. 404. sub n. 16. quod
non sit pena mortis fractura carceris, & vi-
de Tbor. in compen. decis. Cur. Archiep. ver.
frangere tenientes, ubi refert, quod attenta
qualitate delictorum atrocium expresse in
M. C. V. processum fuit ad penam capitalem
mortis contra istos effractores sin autē se-
cus esset. Carceris effractor vassallus Baro-
nis animo confugiendi ad baronem, vel ad
M. C. V. quia pena debet puniri, fuit in con-
tingenti casu vnus vassalli Federici Carrasze
p. S. C. remissus vassallus pñdus, qui fracto
carcere accesserat ad M. C. V. ut in causa de
Iustitia pcederet citra penā fracti carceris.
Anna in rept. c. p. de vassal. decrep. etat. et vi-
de quae cumulat *Capib. in prag. 3. nu. 163. et
seq. de Baron. Mut. in c. Regn. Sicil. 160. to. 4.*
Nu 7. adulterinis vide Reg. Prag. etiam
de anno 1605. tēpore Illust. Comit. Benenti.
quae secundum nouissimā recopilationē est
11 in ordine 7. sub tit. de furt. quae pena p fur-
to. veniat imponenda de iure regni late *Oter.
diuers. q. iur. par. 3. q. 17. Palm. in diuers. iur.
glos. 1. a n. 20. Magrel. ad Bart. in l. capitaliū
§. famos. de pen. de furto nō dicitur constare,
nisi probetur, q. res fuerit in illo loco, de
quo***

- quo dicitur sublata *Mart. vot. 58. num. 5. 6.*
 & 7. *Manen. decis. 54. nu. 72.* furti facti cum
 fractura corpus non censetur probatum,
 nisi etiā probetur res furto subtractas, alias
 in loco fracturæ extitisse etiam, quod proba-
 ta sit fractura *Farin. conf. 227. num. 2. lib.*
 3. ubi declarat hoc procedere ad condem-
 nandum non quo ad torquendum, ad proba-
 tionem delicti in genere in materia furti-
 ua vide *Muscat. in prax. crim. rubr. de furt.*
 13 *Et. num. 1. cum sequ.* Furti actio ad pœnam
 an detur contra filiū patris bona furripien-
 tem, & contra eum, qui furto, illi opem de-
 dit *Giurb. consil. 68. contr. & actio de loco ad*
 14 *locum est de substantia furti Anton. decis.*
Maer. 20. lib. 3. si animo furandi fiat alias
 secus, furtum an præsumatur si bona in cu-
 stodiam alicuius tradita, & per eundem ali-
 bi contrafacta reperiantur, ita quod tertius
 ille de furto molestari possit *decisum fuit*
 15 *negatiue Ricc. decis. 62. par. 1.* si furtiva res
 reperitur in domo alicuius, non tamen ille
 præsumitur fur, nisi, & aliz concurrant con-
 iecturæ *Novell. in prax. crim. §. furtum nu. 8*
 & 9. furatas res occultans, qua pœna sit pu-
 niendus vide *Campanil. in diuersi. iur. canon.*
 16 *rubr. 1. 1. cap. 25. num. 22.* Furtum an dica-
 tur, si quis inuenerit, quid in strata, & con-
 restituit vide *Mar. Mut. in cap. Regn. Sicil.*
 17 *471. nu. 31. Et. seq. tom. 5.* vendentes res fal-
 sas committunt furtum, & quomodo pu-
 niendi *Caball. resol. 177. pro furto commis-*
 18 *so in Caupona, qua actione agatur contra*
Cauponas Peguer. decis. 45. & de furto in na
 19 *ui commissio vide Mart. decis. 58. furti pœ-*
na non tollitur per restitutionem Viu. decis.
 146. absolutus à pœna furti non censetur
 absolutus à restitutione ablatorum *Rot. Lu*
 20 *cem. diuers. decis. 62. ludez non faciens parti*
rem furatam restitui tenetur parti ob ne-
 21 *gligentiam in syndicato Borrell. conf. 80. nu.*
 17 10. Furari num permittatur comestibilium,
 aut cibariorum quantitatem ob necessita-
 tem famis *lallong. racem. 46 à num. 3. vsque*
 22 *ad num. 31.* Furti pœna, an teneatur famu-
 lus, vel creditor subtrahendo quantum sibi
 debetur vide *Baiard. ad Clar. in §. furtum*
num. 86.

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 2 *Quid de fideiussore accepto in vno Tribuna-*
li, an teneatur in alio.
 3 *Fideiussor de iudicatum soluendo ab arbi-*
tris, non tenetur de eo, quod est iudicatum
à Iudicibus.
 4 *Fideiussor desistendo reum, an liberetur, si*
semel fecit eum sistere. Quid si fugientem
presensuit, num. 6.
 5 *Fideiussor liberatus ob rei carcerationem,*
an teneatur si ille fugiat.
 7 *Fideiussio quando tollatur presentatione*
principalis.
 8 *Per dationem fideiussoris de iudicatum solu-*
uendo non dicitur, quis in iudicem con-
 9 *sensere.*
 9 *Quid distet inter fideiussorem iudicij, & cō-*
tractus.
 10 *Fideiussor de iudicio sibi, an reo non obtem-*
perante, ultra pœnam, teneatur etiam ad in-
 11 *teresse.*
 11 *Fideiussor de iudicatum soluendo in causa*
principalis criminaliter intentata, libera-
tur instantia perempta.
- AD DECIS. XIV.
- 1 **N** Vm. 2. *Iud. solu.*) fideiussor de iu-
 dicatum soluendo, in prima in-
 stantia acceptus, non tenetur in
 in causa appellationis, sed hoc
 ita si ille fideiussisset de soluendo quidquid
 fuerit iudicatum per illum iudicem primæ
 instantiæ nominando eum nomine proprio,
 alioquin si simpliciter acceptus, teneretur
 Boer. *decis. 315. de Franch. decis. 320. Baiard.*
ad Clar. in §. fin. quest. 46. num. 92. quidquid
 dicat Franc. Marc. *decis. 357. par. 2. Et de*
veritate vide eundem D. de Franc. decis. 208.
Caball. resol. crim. cas. 109. Ludou. Moros. cōf.
 49. *Gratian. discept. Forens. c. 348. lib. 2. [Ma*
 2 *stroll. decis. 302. num. 5. par. 4.]* Fideiussor ac-
 ceptus in M. C. tenetur in S. C. quia illud
 tribunal est subordinatum ad istud de Fræe.
decis. 344. Muscat. in prax. S. C. lib. 2. par. 3.
glos. instantia num. 14. Fideiussor de soluendo
 iudicatum si esset datus in causa vertē-
 te in S. C. postea remissa ad R. C. pro inter-
 esse fisci, & R. C. iudicauerit, an teneatur
 ad iudicatum per Reg. C. fuit *decisum*, quod
 non, de *Franch. decis. 601. Mossif. ad consuet.*
Neap. par. 4. quest. 63. num. 26. Gallup. in
 3 *prax. S. C. par. 2. capit. 3. num. 38.* Fideiussor
 de iudicatum soluendo ab arbitris non te-
 netur de eo, quod est iudicatum à iudicibus
Ant. Fab. decis. 5. subaud. Cod. de fideiussor. qui
 4 *fideiussisset reum sistere, si semel secerit reū*
sistere liberatur Fab. decis. 24. eod. tit. & talis
fideiussor liberatur, etiam si principalis cap-
 C 3 tus

- tus ex curia ex illa causa postea fugiat, quia per istam incarcerationem liberatur *Affl. decis. l. 30. Honded. conf. 111. vol. 1. Fideiussor promittens iudicatum solvere, si principalis fugit, & post fugam debitorem præsëtat liberatur à pœna Gomez. Leo decis. 91. tom. 2*
- 7 *decis. diuers. Fideiussio quando tollatur presentatione rei principalis vide Ant. Hering. de fideiuss. cap. 20. §. 9. Muscat. in præf. de si de iuss. par. 1 modo 1. Mangrell. ad Bart. in l. si quis reum ff. de custod. & exibat. ror. per dationem fideiussoris de iudicatum soluendo, quis non dicitur in iudicem consentire, nec expelli ab opponendo declinatoriam Amëdol. ad D. de Franch. decis. 344. num. 5. Fideiussor iudicij, & contractus, quæ sit differentia vide Campanil. in rit. Archiep. Neap. 4. num.*
- 10 16. *fideiussor de iudicio fisci, si per principalem non fuerit obtemperatum, an ultra pœnam teneatur ad interesse, fuit decisum, quod sic maxime in causa criminali in qua non tantum ad pœnam debitam fisco, sed etiam ad interesse partis tenetur Affl. decis. 234. ubi Vrsil. optime exornat, licet ibi Gram. in addit. dicat contrarium fuisse seruatum, in M.C.V. in alia causa in qua tantum ad pœnam fuit condemnatus, & fuit ab alijs abolutus, multi sequuti sunt Affl. decis. quos recenset Thor. in comp. decis. in ver. fideiussor. par. 1. Fideiussio facta de stando iuri, & iudicatum soluendo pro aliquo ex litis confortibus, si nulli adsint litis confortes, tota pmissio pro illo nominato facta censetur, & in eius persona retinet, & contra eum potest fieri liquidatio absque alio processu, & procedit etiam si fideiussor formè efficiatur postea ipse litis conforis Seraphim. decis. 304.*
- 11 *num. 1. & 2. [Fideiussor de iudicatum soluendo in causa principali criminaliter interata liberatur instantia precepta, nec pro interesse partis lxx molestari valet Nach. conf. 202. vol. primo late Menoch. conf. 112.]*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 *Appellatio suspendit sententiam, & appellus remanet in officio.*
- 2 *Clericus priuatus beneficio, potest, appellatione pendente, ei renunciare.*
- 3 *Bannitus pendente appellatione à sententia banni, non potest occidi.*
- 4 *Sententia S. C. licet habeat executionem paratam non obstantè reclamatione, tamen ea pendente, non potest executioni demandari.*

- 5 *Tempus appellandi suspendit executionem sententiae.*
- 6 *Mortem sibi inferens, an aliqua pœna puniatur.*
- 7 *Mortem sibi inferens, non presumitur id fecisse consentientia perpetrati sceleris, ideoque non priuatur Ecclesiastica sepultura, nisi alia concurrant.*
- 8 *Inuentus laqueo suspensus, non presumitur seipsum suspendisse, & ad seipsum spectat probare contrarium.*
- 9 *Condemnatus ad duas pœnas, si ab una appellat, an per hoc suspendatur executio alterius.*
- 10 *Si reus ante sententiam moriatur, an pœnalis sententia possit fieri in heredem.*
- 11 *Quando liceat suspendere cadauera, & in mortuos seuire.*

AD DECIS. XV.

- 1 **N** *Vm. 2. vulgatis* condemnatus nō dicitur, qui appellat *l. 2. §. fin. ff. de pgn. & idem est nō esse latam sententiam, & per appellationem esse suspensam glos. in l. 2. C. ut lit. pend. & ait glos. in cap. sepe de appellat. quod prælati depositus appellans remanet in officio, & inquit Gutier. præf. quæst. 39. quod officio priuatus per sententiam pendente appellatione exercebit illud: Et clericus, pter homicidium priuatus beneficio per sententiam, si appellauit, poterit appellatione pendente ei renūciare Gutier. Canon. quæst. lib. 2. cap. 5. num. 38. Farin. de homic. q. 119. num. 82. cum sequen. vbi plene declarat. Bannitus pendente appellatione à sententia banni occidi non potest Farin. de var. et diuer. quæst. 9. 103. num. 305 & sententia S. C. licet habeat paratam executionem non obstantè reclamatione Auth. quæ supplicatio C. de præcib. Imper. offer. Borrell in summ. decis. tit. 32. nu. 3. par. 2. non tamen exequitur ea pendente, quando executio est retractabilis, & quando quis est condemnatus ad mortem, vel ad remigandum, quod retractari non potest reuocata sententia, vel si esset fornicatus per sententiam S. C. cum interim reclamatione pendente occidi non potest, vt decisum testatur de Franc. decis. 139. Boss. in sua prax. tit. de nullit. aduers. sent. in fin. Et licet appellatio suspendit sententiae executionem, ita tempus appellandi *Bal. in rubr. C. de appell. tempus appellandi à sententia est mera suspensio, & interim quodam silentium inducitur, & ait Laddictos Cega. quod quantum ad iuris resistendum, idem est esse appellatum, vel esse infra**

infra tempus appellandi, ut pulcre declarat Farin. in tract. de inquis. q. 10. à n. 46. & plura congerit Gutier. pract. quæst. lib. 3. quæst. 37.

SVMMARIUM.

- Num. 10. Decian.) vide Bonacoss. in suis
6 comm. opin. crum. ver. mortem par. 2. nixus si-
bi confiscare mortem, bona non amittit,
communem dicit Emig. Soar. in suo thes. re-
cept. sent. lib. M. num. 235. & sequi. nec aliqua
pœna punitur, si non ductus sceleris conscien-
tia, id faciat, ut est communis opinio, sed do-
7 loris impatience Viu. decis. 244. in dubio nō
præsumitur conscientia perpetrari sceleris
sibi mortem consciuisse Dec. conf. 438. Mā-
grell. ad Bart. in l. qui rei §. de illo ff. de bon.
cor. unde si reperitur aliquis mortuus in-
puteo, vel laqueo suspensus non debet pri-
uari Ecclesiastica sepultura, si indicis, & cō-
iecturis liqueret cum furore, aut mētis aliena-
tione se ipsum occidisse Genuen. in prax.
Archiep. Neapol. cap. 61. num. 20. & in materia
vide Petr. Caball. cas. 137. Masrill. decis.
123. Amest. de potest. in se ipsum lib. 1. cap. 23.
quod iter puniatur miles se ipsum percutiens
vide Casill. decis. 169. Ricc. coll. decis. 2942.
8 par. 7. si aliquis reperitur laqueo suspensus,
non præsumitur, quod se ipsum occiderit,
sed fides tenetur probare, quod sibi mortē
consciuit Socin. lun. conf. 51. vol. 1. & re-
quiruntur probationes clariiores, & fortio-
res cum resistat verisimilitudo Vulpell. conf.
1. Addent. ad Ambros. in tract. de mod. formā.
process. inform. lib. 1. cap. 1. sub num. 14.
Num. 19. Gome.) adde Maur. Burg. de
modo proced. ex abru. quæst. 8 num. 7. quādo
à pena licet appellare vide Bredere. de appell.
9 tit. 20. col. 490. & seq. si aliquis condemnatur
in duabus penis, & ab vna condemnatus
appellatur, an ista appellatio sufficiat ad
impediendam executionem alterius pœnæ,
super qua vox appellationis emissā non est
vide Ruginell. de appell. §. 2. cap. 3. num. 636.
10 si reus ante sententiam moriatur, an pœna
lis sententia ferri possit in heredem, aut fi-
deiussores defuncti vide Griuell. decis. Sen.
Dolan. 6.

- In fin.) adde Mangrell. ad Bart. in rubr.
11 de cadau. punit. ubi ad plenum, quando ca-
dauera possint suspendi Pappon. lib. 24 tit.
14 arrest. 1. & quando in mortuos lauire
liceat vide Menosch. de arbitr. Iudic. cas. 285.
Baiaud. ad Clar. in §. fin. q. 51. num. 42.

Didac. de Mari.

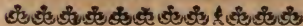
- 1 Precipua proditorij criminis qualitas est
amicitia.
- 2 Ideoque proditor non est, qui per insidias, &
retro suum occidit inimicum.
- 3 Inimicum reconciliatum occidens proditor
est, nec gaudet iudulda Regio, aut Ecclesia-
stica immunitate
- 4 Pax et reconciliatio inter inimicos non præ-
sumitur, sed debet probari.

AD DECIS. XVI.

Num 5. Bertachin. & adde Masrill.
de Indul. cap. 29 num. 2. Ambros.
de immun. Eccles. cap. 6 n. 5 Crass.
de esset. amic. num. 243. Gamba-
cur. de immun. Eccles. lib. 3 cap. 28 num. 6 Bo-
uadill. lib. 2 polit. cap. 14. num. 36. Villadieg.
in polit. cap. 3 nu. 210. Cauale. de Brach. Reg.
p. 1 num. 80. Camill. Larath. conf. 102. num. 6
& 17 Farin. conf. 76. num. 7. conf. 168. num.
72. & ibi Scholiast. lib. A. & de immun. Ec-
cles. num. 137 sibi contrarium q. 18 num. 76.
Tuse. pract. concl. lit. P. concl. 869. num. 8. D.
de Franc. decis. 713 num. 14 Gratian. discept.
Forens. 380. num. 40 41 & discept. 619. à nu.
27 Ball. tract. var. lib. 5 tit. de insult. in Eccles.
pragm. 1. num. 10. Burg. de Paz. conf. 22 num.
5. & 16. Confil. Rou. in prag. 11. à num. 56.
tit. de abolit. Guazz. reor. defen. 1. cap. 38. nu.
40. Mar. Ital. de immun. Eccles. lib. 1. cap. 5. §.
4. Gutier. lib. 1 pract. quæst. 2. num. 2. & 9. Vi-
scent. in suis conclus. sur. ver. indultus præ-
cipua proditorij criminis qualitas est ami-
citia Muscat. in prax. crim. rubr. de homic.
med. mand. num. 66. Tuse. discept. concl. 869 nu.
11. de Franc. decis. 713 num. 15 & 22. Rou.
discept. pragm. 1. num. 58. 59. Gratian. discept.
619. num. 29. Larath. conf. 102. num. 28. Ricc.
decis. 168. num. 1. & 6 par. 1. qua cessante
cessat proditorium Couar. lib. 2 resol. cap. 20
num. 7. proinde si socium, quis occidat, aut
pater filium, vel filius patrem, aut vxor vi-
rum, vel vir vxorem, aut frater fratrem pro-
ditores dixit Paz. in prax. tom. 1. par. 5. cap.
3. §. 3. num. 123. Farin. de immun. num. 138.
& seq. Heuya in Cur. Philipp. par. 3. §. 12. re-
traidos num. 33. nisi inimicitia intercesserit
2 causa Rou. discept. pragm. 11. num. 18. proditor
non est, qui per insidias, vel retro, & incau-
tē suum occidit inimicum, à quo præcaueri
debebat Catalan. de indul. cap. 31 limit. 4.
num. 6. Baiaud. ad Clar. §. homicidium num.
22. Farin. conf. 132. confil. 136 num. 4. & cō-
fil. 168. à num. 68. Caball. de omni genere ho-
micid. num. 389. Genuen. in prax. Archiepisc.
Neap.

- Neap. cap. 76. Guazz. rior. defenf. 1. cap. 38. n. 40. late Campanil. in diuersi. l. ur. canon. rubr. 11. cap. 31. licet aliter, & male opinetur Causale. de Braeb. Reg. par. 1. num. 81. quia inimicus semper mala cogitat de inimico Male. rat. lib. 3. resol. 37. num. 4. amicis reconciliatum si quis occidat proditor dicitur Cardin. Tusc. lit. P. concl. 869. num. 11. nec regis indultu gaudet Catalan. de indult. cap. 31. à num. 1. Masrill. de indult. cap. 29. nu. 4. T. hor. Compen. dec. lit. D. ver. delictum par. 1. Mar. Ital. de immu. Eccles. lib. 1. cap. 5. §. 4. nu. 14. Laratb. conf. 102. num. 26. de Franch. dec. 713. à num. 14. nec generali criminum abolitione continetur Schradet. de feud. par. 9. cap. 3. num. 68. nec Ecclesie etiam potitur immunitate Caball. de omni genere homin. nu. 411. Et num. 436. atque, ita iuris esse pronunciauit Sacra Consulta teste Farin. conf. 168. in Scholys. lit. D. quicquid dixerit Ricc. decis. 167. par. 1. si vno saltem teste pacis fidem recipiente probata sit reconciliatio, & alijs adminiculis, cum non presumatur pax Masfear. de probat. conclus. 1156. à num. 1. nec reconciliatio Decian. tract. crimin. lib. 3. cap. 25. num. 86. T. glay allegat. 7. n. 103.

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Sententia foriudicationis quando reddatur nulla ex defectu legitima citationis ad informandum.
- 2 Ante sententiam foriudicationis debent citari non solum ipse contumax, sed etiam eius consanguinei ad ipsum defendendum, & quæ possint opponere.
- 3 Nullitates ab eius opposita, possunt discutiri non presentans inquisitis.
- 4 Tempus foriudicationis in grauioribus delictis potest breuiari à Prorege.
- 5 Foriudicationis tempus currit etiam duris, & tempore guidatici.
- 6 Foriudicatus captus à ministris Curie, an possit impune occidi.
- 7 Occidens foriudicatum proditorie, aut priuato odio, an debeat puniri.
- 8 Absoluta potestas cor tradita Principibus superiorem non cognoscentibus.
- 9 Possesse malum agere, non est posse, sed à potentia deficere.
- 10 Princeps ob bonum publicum potest dispensare contra leges.
- 11 Princeps non presumitur velle nisi quod iuris est.

- 12 Et presumitur circumuentus cum disponit contra ius, vel in preiudicium alterius.
- 13 Princeps non presumitur commississe potestatem tollendi ius alterius, & quando possit illud tollere.
- 14 Princeps potest tollere defensiones alicui competentes de iure ciuili, non autem de iure naturali.
- 15 Princeps non potest statuere contra immunitatem Ecclesiasticam.
- 16 Princeps ordinem iudicarium seruare non tenetur.

AD DECIS. XVII.

- 1 **N** Vm. 12. valida citatio) Sententia foriudicationis, quâdo reddatur nulla ex defectu legitima citationis ad informandum, vide Otter.
- 2 in suis Roman. Lucubrat. disput. 26. ante quâ procedatur ad sententiam foriudicationis, non solum principalis contumax in eius domo est citandus, imo, & eius consanguinei specialiter ad ipsum defendendum Ifern. Et Assf. in constit. penam eorum de Franch. decis. 516. Routh. in prag. 1. num. 6. de sent. foriudic. si tamen citatio coniunctorum esset nulla non reuocalesceret ipsorum comparitione de Franch. decis. 514. num. 9. qui coniuncti citati comparentes, possunt opponere, aliquas exceptiones, ac nullitates, puta citationis, vel contumacie, aut quia citatus est clericus, & presentare bullas clericatus de Franch. decis. 329. non tamen allegare poterunt innocentiam inquisiti, sed ea, quæ sunt extra delictum, tanquam habilitati per citationem de Franch. decis. 673. Giurb. conf. 95.
- 3 num. 12. quæ nullitates allegantur, si ex eisdem actis apparent, poterunt discutiri, etiam non presentatis inquisitis, & ita seruari ait de Frac. decis. 688. sed vide Masrill. decis. 161. n. 18. & quæ ipsis carceratis obijci possunt aduersus sententiam foriudicationis adnotat Farin. de inquisit. q. 11. Tempus foriudicationis in atrocioribus delictis ab excellentissimo Prorege potest breuiari de Frac. decis. 589. Staiban. conf. 6. num. 14. & habui in sacro anno proxime preterito 1628. dum officium Regii Consultoris, & Locumtenentis Ciuitatis Rhegii exercui, & Routh. in prag. reenumerat aliquos casus, in quibus in Regno tempus foriudicationis, est specialiter breuiatum, & per pragmat. editam sub die 26. Iunii 1624. offendendi consanguineum illius, quod possit procedi ad sententiam foriudicationis, tempus breuiatur ad triginta dies anni circulo non expectato, &

to, & per aliam pragmaticam æditam ab Excellentiss. Ducæ Abx sub die 8. I. Iij 1627. mandantes per interpositas personas, litteras, seu bolleçtina, & vt vulgo dicitur inbaçciatias pro compositionibus, & recatis faciendis, & minantes illos, qui componere volunt comburere velle eorum victualia, fruges, & similia, si casus euenerit, tam ipsi, quam scienter mediatores intelliguntur insursi, non solum in pœnam mortis naturalis, sed habentur pro vere foriudicatis non obstante anni circulo, [Quæ pragmatica emanata contra incendiarios fuit ampliata per Excell. Ducem Alcananorum sub die 27. Octobris 1629. cõtra occisores bobum, pecudum, & aliorum animantium] & vide quæ cumulat Baiard ad Clar. in q. 94. num. 8

5 *Vñ con. in suis conclus. iur. fol. 102.* Foriudicationis tempus currit etiam durante tempore gpidatici, vt in pragm. ædita sub die

6 21. mensis Martij 1612. An foriudicatus si est captus à birruariis, atque ligatus, & per ipsos ducitur carceratus possit impune occidi, & occidens teneatur vide Io. Grand. de bell. exult. special. 18 num. 2. & special. 21. n.

7 2. an occidens foriudicatum proditorie, vel odio priuato auferendo velles debeat puniri vide Masfrill. decis. 104.

8 Num. 16. I. fern.) absoluta potestas Principi attribuitur superiori non recognoscendi, vt ea vtatur ad iniusticiã æquo, & bono temperandam Reusn. decis. 21. num. 19. par. 4. Surg. de Neap. Illustr. lib. 1. cap. 18. num. 18. & non vt abutatur Ramir. de legib. reg. §. 32. num. 17. Deus licet dederit Principi amplitudinem potestatis, de qua dixerunt copiose Soar. lib. 1. de leg. cap. 8. Vasq. lib. 1. Illustr. controu. cap. 4. num. 11. ea tamen cõcessione non veniunt illicita Monter. decis. 8. num. 19. de iure non potest Princeps iniuste agere, etiã de potestate absoluta Mart. vot. 166. num. 20. neque hoc est detrahere

9 eius potestati, quia posse malum agere, non est posse, sed à potentia deficere Reusn. decis. 21. num. 19. par. 4. potestatem sibi demãdatam profiteri debet Princeps, vt se tanquam Principem, tutorem, defensorem, & patrem cum subditis gerat loco; & vice Dei Borrell. de reg. pract. cap. 62. num. 117.

10 potest tamen ob bonum publicum dispensare contra leges Facebin lib. 8. iur. controu. 63. de Pont. conf. 1. §. 2. vol. 2. [si vult rescindere contra legem requiritur necessario in rescripto appositio clausulæ non obstante

11 lege Lanar. conf. 12. num. 5.] Princeps non prælumitur velle, id quod non potest, & talis præsomi debet eius voluntas, qualis esse debet, nec quod aliud velit, nisi id quod iu-

ris est Reg. Constan. in l. 1. num. 48. C. de pign. fiscal. lib. 10. Reg. Reuert. decis. 14. num. 22.

12 tom. 5. in manuscr. Prælumitur circumuentus dum disponit contra ius, vel in præiudicium alterius Capiblan. in pugna. 16. num. 3. de Baron. nec solet gratiam facere in præiudicium tertij de Pont. de potest. proreg. tit. de

13 Morcat. num. 3. Princeps quantumvis generaliter commiserit, non intelligitur potestatem ius alterius tollendi commisisse Camill. Larath. conf. 5. num. 20. quando potest ex causa tollere ius tertij vide Cardin. Tuse. pract. concl. 680. tom. 6. [Princeps potest

14 tollere defensiones alicui competentes de iure ciuili, non autem naturali Masfrill. in tract. de Magistr. lib. 3. cap. 4. num. 25. 28. & 29. & num. 31. & 32. declarat, & limitat,

15 Princeps quantumcumque summus nõ potest statuere contra immunitatem Ecclesiasticam Fulu. Lanar. in addit. ad repet. D. Regem. Lanar. in cap. primo de bis, qui seud. dare poss. n. 5.]

16 Num. 18. Ambar.) Princeps ordinem iudicarium seruare non tenetur Masfrill. de Magistr. lib. 3. cap. 4. num. 3. & 4. potest dilationes iuris abbreviare num. 39. & defensiones alicui competentes de iure ciuili tollere potest non autem naturali num. 25. 28. & 29. Larath. conf. 88. & ex iusta causa potest citationem tollere num. 460. ob terribiles casus, licet ei iura transgredi Asslin. constit. post mundi, & c. num. 44. de Vent. de potest. proreg. tit. de prouis. fier. solit. §. 1. num. 29. & sic mandare officialibus, vt procedat vt in cap. iuris censura, vbi Campan. 10. Gramm. de bello exul. in predic. quant. q. 1. n. 8. & in dies videmus obseruari in casibus exemplaribus per Proreges mandari, vt procedatur ad modum belli, cum potestate extraordinaria, vt audiui rescriptum Reg. Aud. Calabr. citr. ab Illustr. Proreg. Lemen. Comite, vt contra matricidam sic procederetur, & vide Ioan. Grãd in pract. tract. predicam. agere quæst. 3. vbi qui possint delegari.

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 De iniuria verbali quando liceat sumere vindictam.
- 2 Patris macula in suis in filium.
- 3 Vxor sciens fieri tractatum contra maritum, si non reuelat, præsuntit complex delicti.
- 4 Frater fratri, & consanguineus consanguineo rixanti opem non ferens, excusatur à pœna.

Pro

- 5 Pro rerum defensione quando liceat hominem occidere.
- 6 An, & quando mortis pena liberetur, qui pro honoris defensione alium occidit.
- 7 Clausula incontinenti quomodo, intelligenda in materia vindictæ, quæ incontinenti fieri permittitur.

AD DECIS. XVIII.

- N** Vm. 2. C. unde vi vide Gram. conf. 29. Bertaz. conf. 111. vol. 1. licet aliquando vindictam sumere de iniuria verbali, quando pro ea nō liceret sine derisu, & ignominia iudicem adire, & querelam exponere Gram. decif. 98. num. 2. Boer. decif. 169. Carrer. in pract. crim. §. circa num. 102. Ferdin. Vajq. lib. 1. Illuftr. controu. cap. 18. num. 13. quod nō solum procedit, quando quis iniuria afficitur in persona propria, sed etiam in persona parentum, Camill. de Meac. conf. 91. cum vnica cenfeatur persona, & communis fit
- 2 iniuria Gram. decif. 23. nam partis macula inluit in filium Bal. in tit. de libert. & eor. libr. & conuictionis ratio, quæ arctat filium ad obuiandum delicto committendo
- 3 in personam patris, rocedit etiam in uxore respectu viri, quæ si scit fieri tradatum, contra eum, & nō reuelat præsumitur cōplex delicti, & punitur eadem pena Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. cas. 355. num. 18. frater si rixanti fratri auxilium præstat à delicti pena excusatur late Farin. in tit. de homicid. q. 125. num. 282 & seq. & conf. 2 per tot. ubi addunt, quid in consanguineis, amicis, & socijs unde Plaz. in Epith. delicti. cap. 28. sub num. 24 & seq. Carrer. in pract. §. circa a num. 45. Gram. conf. 56. nu. 22. late Carol. de Grass.
- 4 in tract. de effect. amicis. 174. & seq. an. & quando pro defensione rerum licet hominem occidere vide Iul. Clar. in §. homicidii vers. vltima est defensio, & ibi Baiard. num. 165.
- 6 Num. 4 iudicauimus mortis penam nō patitur, qui pro honoris sui tutela alium occidit Honded. conf. 105 à num. 12. vol. 1. si in continenti sequuta iniuria, alias secus Blanc. in prax. par. 3. defensionis num. 3. Sed hoc incontinēti cum in singulis casibus determinatum nō reperitur ad tradita per Menoch. de arbit. iudic. cas. 7. num. 8. & 9 in subiecta materia arbitrabitur iudex Causale. decif. 36. num. 4 par. 2 licet post aliquos annos, quis se vendicat, vt dicatur in continēti se defendisse D. Gurrb. conf. 86 & quod ex interuallo sit homicidium ad quum tamen, defensionis necessario incontinēti cōmissum ex multis probat Negusan. conf. 344.

num. 15. maritus uxori, & adultero pepercisse nō præsumitur, si cum primum potuit illum occidit, quia incontinēti, occidisse videtur Casbed. decif. 172 num. 5 par. 1. & à pena ordinaria excusandus est Mart. decif. 206. num. 7, dum lex vindictam in continēti permittit intelligitur, quum primum potuit Farinac. q. 125 num. 211. Bellon. de his bis, quæ sunt incontin cap. 7 num. 6. qui loquuntur si realis sit iniuria, sed ego ex additis per auctorem extendo etiam si personalis sit.

Num. 5. Menoch. adde Cened. sing. 56 nu. 4. Valase. decif. 88 num. 6 & de Partit. cap. 3. num. 11. Azewid. l. 11 num. 3 tit. 7. lib. 3. recopilat. Card. Tusc. pract. concl. lit. 1. concl. 80. num. 12.

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Pactum inter virum, & uxorem, de tenendo uxorem in certo loco an valeat.
- 2 Promissio de non nubendo, seu prohibitio de non nubendo in certo loco, aut cum certo genere personarum, non tenet.
- 3 Conditio de nubendo cum aliquo de certa familia, tenet, & habetur pro impleta, quando per eum non fletit, &c.
- 4 Conditio vt nubat de consensu, aut licentia alicuius, an & quando valeat, & n. 6.
- 5 Mulier an amittat legatū sibi relictum sub conditione si tali nupserit, si pater nō vult, et illas nuptias contrahat.
- 6 Legatum relictum sub conditione, quod quis nubat cum consensu, aut cum consilio alterius, an teneat consensu, aut consilio nō petito.
- 7 Legatum dotis, an sit purum, vel conditionale, & quando debeat, & an sit transmissibile.
- 8 Legatarius cum conditione, vt tali nubat, an habeat legatum, si illam duxerat in vita testatoris.
- 9 Legatum relictum pro maritanda, an debeat maritata.
- 10 Legatarius, cui fuit relictum sub conditione si nubat consanguineæ, an teneatur procurare dispensationem, & nuptias adimplere.
- 11 Conditio si nupserit cum vna ex filiabus Titij, iniuncta legatario an dicatur impleta, si vnā tantum ex illius filijs requisierit, quæ matrimonium recusauit.
- 12 Mulier, cui relictum est aliquid sub conditione

tionem si Titio nupserit, perdit legatum cum primo requisita, recusati illi nubere, etiam si postea penitentia ducta, velit matrimonium contrahere.

AD DECIS. XIX.

Num. 7. *Nauar.* pactum initum inter virum, & uxorem detinendo uxorem in certo loco, an valeat, & quid si causa non existeret DD. vnanimiter concludunt valere pactum initum inter virum, & uxorem, quod vir teneatur perpetuo commorare in domo, seu domicilio vxoris, nisi ex causa excusaretur, vt puta ob inimicitiam aeris intemperiem, vel huiusmodi *Intripl. sing. 62. lib. 1. Pellic. in consuet. Auerf. cap. 6. num. 62. Vrsill. ad Affb. decis. 307. num. 4. Lup. in repet. rubr. de donat. int. vir. & vxor. 4. 1. num. 3. sed discrepat tandem, & vide Amef. in trakt. de potest. in se. ipsum par. 2. cap. 18. num. 21. & seq. Azaved. lib. 7. recopilat. tit. 6. l. 11. Capiblan. in prag. 9. num. 51. de Baron. Apicelli. in alleg. 6. num. 11. vbi in contingenti casu D. Victorij Galuictz, & N. Marantz cum Hospitali Sancti Annunciatz, de tenendo uxorem in certo loco ait per S. C. fuisse virum absolutum etiam non existente noua causa penes Chiaicem alias Turinum *Affor. Mag.* sed eadem decisio refertur per auctorem hic num. 20. vbi refert de mense Septembris 1593. decusum fuisse pactum valere, & vltra allegatam decisionem sic alias decusum fuit non valere in causa D. Annæ de Mendoza Comitissæ Sancti Angeli cum Principe Casertz eius genero, & in dicto processu fuerunt producta alia decreta similia, & prædicta causa fuit relata in Collaterale Consilio in anno 1593. die 29. Martij penes de felice *Affor. Magisr.**

2 Num. 21. cum alijs vide Anna consil. 141. *Rice. in collect. decis. 1368.* promittens sub certa pena non nubere non tenetur adimplere promissionem *Fontanell. de pact. nupt. claus. 12. gloss. vnic. num. 16. tom. 2.* & matrimonium prohiberi non potest, ne contrahatur in certo loco, cum hæc pactiones inducant viduitatem *1. cum ita legatum ff. de condit. & demonstr. quare in anno 1599. referente, Consiliario de Ianuario in causa D. Sances de Bastida fuit decusum licere matrimonium contrahere cum filia Regem. Mat hos. sicut cum effectu fuit contractum, nõ obstante prohibitione patris, ne contraheret matrimonium eius filius in Italia. licet postea se in Hispania contulisset, & deinde in Italiam reuersus, de hac questione la-*

te per Reg. de Pont. in trakt. de potest. proregr. tit. 6. nec potest pacto prohiberi matrimonium cum certo genere personarum *Rice.*

3 in prax. var. resol. 407. in fin. tom. 2. Conditio denubendo cum aliquo de certa familia, licet teneatur, nec reiiciatur, nihilominus habetur pro impleta, vbi per eum non steterit, quin nubat cum aliquo de dicta familia, qui nubilus sit, vt tenuit Rot. Rom. in vna. Mediol. induit. 27. Oclobris 1591. coram Pamphilo. Conditio vt nubat de consensu, aut licentia talis, an, & quando valeat vide *Cancer. var. resol. par. 3. cap. 7. de pact. num. 279. 295. & 305. Addit. ad Gamm. decis. 316. & 317. Molin. de rit. nupt. lib. 3. cap. 29. num. 24.* quando mulier nubit digno non est necesses, quod pareat conditioni, nec penam incurrit à testatore iniunctam *Barz. decis. 29.*

5 *Cancer. dist. cap. 7. num. 298.* mulier an amittit legatum sub conditione, si tali nupserit, si pater non vult eas nuptias contrahendas vide *Mier. de maiorat. par. 1. q. 50. num. 57.* legatarius cum conditione, quod nubat de consensu, & licentia alterius potest impune nubere, consensu, & licentia non obtentis, nec petitis *Fontanell. de pact. nuptial. claus. 6. gloss. 3. par. 5. num. 3.* tom. 2. conditio vt nubat de consilio alicuius appositæ in legato tenet, & valet, & si ci non paruierit legatarius priuabitur legato, & ratio est, quia ista conditio non est impeditiua matrimonij, cū consilium, licet sit pendū non tamen sequendum *Mart. vot. 50. Maref. var. resol. lib. 1. c. 73. num. 3. Molin. de rit. nupt. par. 3. cap. 29.* vbi latius per ampliationes, limitationes, &

7 declarationes rem hanc declarat, quando legatum dotis datur purum, vel conditionale, & sic debeatur statim, vel tempore matrimonij, & sit transmissibile, vel ne vide *Gratian. discept. Forens. 542. à num. 43. ad 53. Mantie de coniect. vltim. volunt. lib. 11. tit. 23. Borgn. decis. 5. num. 95 & seq. par. 3.* Legatarius cum conditione, vt tali nubat, an habeat legatum si erant iam vxorati in vita testatoris vide *Caball. cons. 61. Casanat. cons. 35. à num. 10. Lara de Anni vers. lib. 1. cap. 2. num. 30.* Legatum relictum pro maritanda non debetur maritatæ, si testator sciebat esse maritaram pro illo matrimonio, secus pro alio *Fontan. de pact. nupt. claus. 6. gloss. 3. par. 4. num. 51. tom. 2.* vbi secus si ignorat, nã tunc debetur legatum relictum pro filia maritanda, per patrem, vel matrem factum debetur iani maritatæ, siue pater sciret, siue etiam ignoraret *addit. ad Gamm. decis. 125.* sed si legatum est factum in genere pro maritandis virginibus, non comprehendit iam maritatas *Cancer. par. 3. variar. cap. 20. de legat. à*

- 10 *pat. d. num. 175.* Legatarius cui relictum fuit sub conditione si nuberet tali, quam constat esse consanguineam illius, & dispensatione opus esse, an teneatur eam procurare, & nuptias adimplere, vide *Sanch. de sponsal. lib. 5. disput. 5. Gutier. conf. 18. 10 del Castill. Soto.*
- 11 *maior. controu. iur. lib. 3. cap. 7.* Conditio si contraxerit matrimonium cum una ex filiabus N. iniuncta legatario, ut dicatur impleta, an sufficit vnam tantum fuisse requisitam ex dictis filiabus, quæ recusauit nubere, nec esse obligatum aliam requirere, ut cum illo velit nuptias contrahere vide *Marscot. var.*
- 12 *resol. lib. 1. cap. 44.* mulier, cui relictum est aliquod sub conditione si Titio nuperit priuatur legato cum primum interpellata recusat illi nubere, quamuis postea penitentia ducta offerat separatam nuptias cum eo contrahere *Gratian discept. Foren. 137. lib. 2.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 *Creditor plus suo credito petens, excusatur à pœna si ignoranter id faciat; secus si dolo- se Limitatur multis modis.*
- 2 *Ex pluribus reis debendi vno solente, ceteri liberantur, & crediar ab alijs petens, incidit in pœnam.*
- 3 *Debitor obligatus per iuramentum ad soluendum certa die, adueniente illa die, statim constituitur in mora irregulari sine monitione.*
- 4 *Mora irregularis quando contrahatur in solutione dotis ab exore, vel ab eius patre, vel ab alio extraneo dotis promissore.*

AD DECIS. XX.

- N** *Vm. 6. de plus petit.* vide quæ scribit ad ornatum *Ric. collect. decis. 437.* & à pœna contra plus petentes insinuat excusatur, qui ignoranter hoc fecit *Bella. decis. 22. Petr. Caball. resol. crim. cas. 169. num. 5. hinc Viu. in decis. 340. refert fuisse decisum per Reg. Aud. Apul. quod pœna debito plus petentis, ut sic commissæ attenditur, atque requiritur, quod dolo, plus petient *Rou. & Nouar. in pragmat. 7. rubr. de fals. qui decisionem Viu. ad limitationem dict. pragmat. adducunt, quæ nec procedit in eo, qui tantum petiisset, sed nõ exigisset cum effectu etiam si ad actum executionis deuenisset, & sic fuit decisum per M. C. V. ad relationem in S. C. in Aula Regij**

Consilarii Sanchez de Luna in causa Marfilij Marioni, nec locum habet si in libello esset appositâ clausula saluo iure superflui *Ludou. decis. Pertis. 51. qui in decis. 117. sic pariter dicit pcedere, ubi erat appositâ clausula omni modo meliori, quæ facit cessare pœnam petentis plus debito, & operatur, ut actus valeat omni modo, quo valere potest, quid si est appositâ clausula petens ius, & iusticiam administrari vide *Ant. Hering. in tract. de fideiuss. cap. 24. num. 17. & 18.**

Num. 9 l. vn. vide *Ant. Gabr. comm. cõcl. tit. de expens. conl. 2. Paris conf. 114. num. 16. lib. 3. Carrab. sing. 191.*

Num. 20. Alex. vide *Couar. var. resol. lib. 1. ca. 2. num. 5. & si q. Menonch d. arbitr. ludi. lib. 2. cas. 177. num. 15. Farin. in Pragmat. par. 1. ver. creditor sub num. 751. Asin. in pract. §. 32. in 10. limit.*

Nu. 30 ff. mandati. & voluit Rot. Rom. coram Coccino in vna Interanen. pecuniaria luna 23. Iurij 1603. dispositionem prædicti §. in omnibus, declarat Gennarell. in pract. pragmat. 7. Rubr. de fals. num. 11. & 27.

- 2 *Num. 32 sanctionem* cuius pragmat. dispositio ampliatur, ut procedat etiam in pluribus reis debentibus, quia si debitum ab altero ipsorum solutum, aut fuerit satisfactum, nõ licet à Correo petere idem debitum, & petendo incidit creditor in pœnam pragmat. cum vnus solutione ceteri liberati fuerint *l. 3. §. fin. ff. de duob. reis.* Ampliatur etiam, ut nec ab alio, qui causam à debitore habet vel contra eum potest habere regressum debitum satisfactum petere liceat *glos. in l. bona fides in fin. ff. de reg. iur.* & ideo ab herede vel alio successore vniuersali, aut particulari petens, non evitabit pœnam pragmat. sicut nec is, qui agit actione hypothecaria aduersus eum, qui pro euisione ad ipsum debitorem potest habere regressum.

- 3 *Num. 33 per doct.* adde *Viu. comm. opin. 523. num. 5. lib. 2.* debitor obligatus per iuramentum ad soluendum certa die adueniente tempore solutionis sine monitione, & interpellatione vigore iuramenti in mora irregulari constituitur *Rel. conf. 57. num. 45. vol. 1. Gratian. lib. 2. discept. foren. ca. 307.*
- 4 *num. 20.* mora irregularis committitur in obligatione dotis secundum DD. communiter, si mulier, vel eius pater, qui marito dotem promissit absque vlla dilatione soluere, non soluit, cum vnâ onera matrimonii incipit sustinere statim committitur mora ipsa irregularis iuxta *l. eura bit C. de act. emp.* Si autem extraneus dotem promissit post lapsum biennij à die, quo vir cepit onera matrimonii portare incidit in moram irregularem,

rem, & ad interesse compellitur *l. fin. s. prae-
terea C. de iur. dot. Velaſc. decif. 8. nu. 2. Tuſc.
praſt. concl. lit. M. cor. 96. num. 1. & diſpo-
ſitio diſſi § praeſertim procedit aduerſus ex-
traneum dotis promiſſorem, ubi nulla ma-
riti ante biennium praeeſſit interpellatio,
alias à die interpellationis dotale intereſſe
deberi ait *Rebell. de oblig. iuſt. par. 2. lib. 5. q.
10. num. 22* ſicut nec biennium labi neceſſe
eſt, ubi dos certa die ab extraneo ſoluenda
ſit *Farin. Rot. decif. 252. & 253.**

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Beneficia, an ſint concedenda cauſa relata, et
introducenda.
- 2 Bina reſtitutiones in integrum, quo ordi-
peti debeant in Regno.
- 3 Beneficia quot in vna cauſa poſſint concedi.
- 4 Beneficia a quibus decernenda.
- 5 Vniuerſitati, an, & quando competant be-
neficia.
- 6 Beneficia, an concedenda ſint prodigis, itaut
in iudicijs reputentur, et minores.
- 7 Beneficia conceduntur in cauſa attentatoriſſi
ſuper liquidatione fructuum.
- 8 Conceduntur mulieri, qua praeſentat para-
gonem in bonis ſratriſſi comparat, et per-
ſona tertijs in lite ab alio mota ſratri.
- 9 Et minori litiganti per procuratorem apud
aſſa cum iuramento conſtitutum.
- 10 Beneficium ſecundum ſi detur non dato pri-
mo, an debeat dari aliud priuilegium.
- 11 Beneficium primum, vel ſecundum, an de-
tur minori obijcienti crimen adult. rj con-
tra mulierem, veriſicandum in termino,
pro dotis, & anteſati amiſſi ne.
- 12 Beneficia an competant in prima, & in ſe-
cunda inſtancia.
- 13 Beneficia an competant in cauſis criminali-
bus.

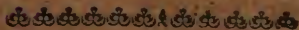
AD DECIS. XXI.

Num 2 Mizad) vide Muſcat in
prax. S.C. lib. 1. par. 6. gloſ. priuile-
giata num. 12. de Pont. conſ. 62. n.
12. vol. 2. Giurb. decif. 36. num. 9.
beneficium, an ſit concedendum cauſa re-
lata, & introducta in pluribus cauſis ſuit
decifum, quod non ſit concedendum Fab.
Ann. conſ. 115. n. 2. Tap. in conſtit. minorum
iura n. 12. & Maſſul. in addit. ad Capic. decif.
109. n. 12. inquit vidiffe pluries in S.C. obſer-

uari pupillis petentibus beneficia poſt cau-
ſae introductionem concedi *h. v. in praxm.
53. de offic. S. C. & prag. 11. n. 28. de orasn. l. u-
at ubi ponit aliam decif. Viſcon ad acciſ. D.
de Franc. 26. 1. & nouiſſimè per Reg. Pragm.
aditam ab Illuſtriſſi. Card. Borgia ſub die 27.*
2 Maji 1621. ſtatutum eſt, vt binz reſtitutio-
nes in integrum ad pinguius probandum,
quz de iure comuni perſonis priuilegia-
tis competunt, & in Regno primum, & ſe-
cundum beneficium vocantur, debeant pe-
ti hoc ordine, & praeciſo tempore ad fugi-
endum calunnioſas dilationes inuentas à par-
tibus, & procuratoribus, nempe in illis cau-
ſis, in quibus in termino ordinario ſunt p-
ducti teſtes, & ſuccerſiue ſit illorum atteſta-
tionum publicatio, primum beneficium pe-
ti debet infra triginta dies ab ipſa publica-
tione facti, & intimata numerandos, & ſi-
militer ſecundum beneficium peti debet in-
fra alios dies triginta numerandos à die lap-
ſus illorum triginta dierum, vt ſupra cōſeſ-
ſorum ad petendum primum beneficium, in
illis vero cauſis in quibus non ſunt procu-
rati teſtes in primo beneficio, & proinde nō
requiritur etius publicatio, ſed etius cō-
cluſionis tantum, primum beneficium peti
debet infra triginta dies à concluſione ta-
ctae, & intimata numerandos, & poſthos
triginta dies debet peti ſecundum benefi-
cium infra alios triginta dies numerandos
ab illorum lapſu quibus elapſis ſit pracluſa
omnis via vltcrius petendi *Galup. in prax.*
3 S.C. par. 2. cap. 29. n. 18. Beneficia, quō in
vna cauſa poſſint concedi, & qualiter ſer-
uanda praxis ad ſubterfugiendum plurium
beneficiorum delationem vide *Lel. Caput.
ad conſuet. Neap. ad proam Carol. 63. nu. 21.
& 22.*
4 Num. 10. Odd) Beneficia vti corporibus
reſentantur per æconomos, reſores, ſin-
dicos, ſeu alios quouis nomine nuncupatos
decernenda veniunt, vt accurate explicat
Imbrian. in traſſe de 1. & 2. benef. conſider. 4.
5 vniuerſitas habet beneficia, etiam ſi ſit tri-
ginta ſecularium *Aſſi. in pralud. conſil. q. 5.
n. 4.* ſed vniuerſitati non competunt, quan-
do cauſa eſſet cum aliquo praeſtendente eſſe
de nobilibus, & multominus nobilibus ex
vno quinque ſedilium Ciuitatis Neap. *Gal-
lup. in prax. S.C. par. 2. cap. 28. nu. 9. Auguſt.
cap. de regim. reipubl. § 1. cap. 1. num. 37.* nec
conceduntur, quando agitur de remedijs
capitulorum Regni *Anna. alleg. 84. in ſin.
Petra. ad Gramm. decif. 58. num. 21. idem*
quando agitur de cauſa ſummariſſima poſ-
ſeſſorij, videlicet, quis lite pendente poſſi-
dere debeat, vt decifum reſert *Capic. de-
ciſ. 13.*

- eis. i. 3. quem sequitur *Mulin in cap. 13. lib. 3. num. 63.* quod in alijs causis sunt iuris possessorij late *Affl. in cō. sit. minorum col. 3. vers. & an in iudicio, & in causa rebus p̄p̄tionis in instrumentis licet sit sum maria; sūt decisum in S.C. concedenda esse beneficia Anna alleg. 84. num. 12. Mornili in cō. sit. in firmamentorum rubr. in fin. quid in causa repulsi aduersus obiectus testium *Affl. in cō. sit. obscuritatem col. 4.* beneficia, an concedenda sint prodigis, ita vt in iudicio reputentur, vt minoris fuit decisum, quod sic de *Franc. decis. 598. Orlad. Bambalar. in eius alleg. impressa post repet. rubr. 5. si de feud. de-**
- 7 *funct. contr. conceduntur in causa aduenturorum super liquidatione fructuum Muscat. in prax. S.C. lib. 2. par. 3. gl. fuerint num. 65*
- 8 sui t. concedenda mulieri, quæ prædicit paragium in bonis fratris comparens, vt persona tertia in lite fratris mota ab alio *Vr. sil. decis. 235.* conceduntur minori liganti per procuratorem apud acta cum iuramento constitutum *Rouit. in pragm. 9. num. 20.*
- 10 de ordin. Iudic. beneficium seculum in causa si reperitur datum non autem datum primum, an debeat dari aliud privilegium fuit per S.C. in causa monasterij Sancti Martini, & Violæ Causæ iudicatum, quod sic *Isac. Inell. de Boellis in addit. ad prag. cursu*
- 11 *dilationum fol. 455.* beneficium primum, vel secundum, an detur minori obicienti crimen adulterij contra mulierem verificatum in termino pro dotis, & antefati amissione fuit decisum, quod respectu dotis pcederetur ad expeditionem causæ, ad eam, quæ incumbunt, quo vero ad antefatum, fuit prouisum, quod terminus alias datus in primo beneficio currat de *Franc. decis. 411. Imbrian. in tract. de repulsi par. 1. con-*
- 12 *sider. 1. num. 128.* beneficia, an in prima, & in secunda instantia competant vide *Imbrian. in tract. de 1. & 2. benef. confid. 8. num.*
- 13 *39. num. in causis criminalibus, & remissio- num. earundem vide Tap. in consil. mulieri- bus num. 6. Petra. ad Capic. decis. 62.*

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Clausula Non aliter nec alio modo, importat conditionem, imò inducit formam, & habet naturam præciſam.
- 2 Promittens factum alienum, an teneatur ad interesse si non adimpleuerit.
- 3 Promittens factum alienum sub pena soluti de proprio, ad quid teneatur, & an te-

neatur de iure canonico.

- 4 Promittens factum factis, an compellatur, vel tragando interesse, teneatur.
- 5 Promittens se curaturum, quod alius d. et certam dotem, teneatur ad interesse si dos t. non detur.
- 6 Donatio contemplatione matrimonij reuocari non potest per ingratum nem.
- 7 Donatio facta contemplatione proprii matrimonij non reuocatur ob superuentum liberorum, & stirpenticulij respectu filiorum eiusdem matrimonij, & in prædictum omnium, qui in ipso contractu interuenerunt.
- 8 Donatio facta a patre filio contemplatione matrimonij acquiritur ipsi filio, non autem uxori non tamen reuocari potest absque consensu ipsius uxoris, quæ agere potest pro ipsius obferuntia.
- 9 Donatio facta filio contemplatione matrimonij, an reuocetur si filius præmoriatur donanti absque liberis.
- 10 Donatio contemplatione matrimonij, an dicatur habere titulum lucrativum, vel onerosum.
- 11 Donans in quibus casibus teneatur de emolione.
- 12 Donatio, et remuneratoria dicatur, qualia debent esse seruitia.
- 13 Emolium quādo procedat ex concessione seculi.
- 14 An habeat locum in dote.
- 15 An possit per pactum effici, vt non sit locus emolioni.
- 16 Emolium promissa pro factis, & contrahibus proprijs tantum, quid operetur.
- 17 Emolium re in solutum datum, an detur actio primæ, vel sit extincta.

AD DECIS. XXII.

Num. 4. Minut. & ita fuit dictum in causa Honor. 1. lunij 1599 coram amphilo, & in vna Senogallie. Honor. 2. lunij 1597. coram Oratio declar. procedet, quando res tradita est in recuperationis; scilicet si esset iudicialis, vt putat Castrium esse alienationem, & traditum, quia hoc casu, eum traditum sit domino captiua, clausula hæc non alter, nec alio modo non operatur *Ricard. collect. decis. 868.*

- 1 Num. 5. Bar. clausula non aliter, nec alio modo importat conditionem *Rim. l. un. col. 1. n. 193. vol. 2. Caputaz. in l. 2. par. 3. Sord. conf. 484. n. imò inducit formam Tiraquell. de retract. c. 1. n. 8. gl. 7. n. 14. & habet naturam præciſam Gozad. conf. 3. num. 22. ubi etiam ait, quod sint verba-*

con-

conditionalia, & limitatiba, & num. 23. subdit, quod important, vt aliter nihil censeatur dispositum *Menoch. conf. 38. num. 22. & 23. volum. 1.* vbi concludit, quod tali forma non adimpleta, actus sit irritus, & omnino resoluitur.

Num. 6. *Affl.* imo, quod promittens factum alienum, & se faciendum, & curaturum etiam faciendo suum posse atque adhibendo eius diligentiam, teneatur ad interesse, si non adimpleuerit, iudicauit nouissime S. C. contra *Affl.* vt refert D. de *Franch. decif. 624. & vide Farin. in trakt. de carcer. quest. 34. nu. 18. Viscont. in suis concl. in vrsf. promittens*, vbi concordat decisiones *Ricc. dec. 325. par. 3. Muta. in cap. Regn. Sicill. 193. nu. 1 tom. 4.* promittens factum alienum sub pena soluendi de proprio, vel aliò, an teneatur de iure canonico, & ad quid teneatur vide *Genum in suis practica Eccl. tricen. 23. q. 684.* promittens factum Ecclesie, an compellatur precise, vel prestando interesse liberetur vide *cun. tricen. 11. quest. 316.* promittens se curaturum, quod alius certam dotem daret, teneatur ad interesse si dos illa non datur *Fontanell. de pact. nuptial. claus. 8. glos. vnic. par. vnic. num. 20. tom. 2.*

Num. 14. *Guid. Pap.* donatio contemplatione matrimonii reuocari non potest per ingratitudinem *Ant. Fab. in decif. 1. C. de reuoc. donat. sed declara.* et per *Conser. par. 3. var. resol. cap. 2. de inuent. num. 221. Fontanell. de pact. nupt. claus. 4. glos. 1.*

Num. 36. *tom. 1.* facta contemplatione proprii matrimonii non reuocatur ob superuentientiam liberorum *idem Fab. decif. 2. C. eod. tit.* est irrevocabilis, quo ad filios eiusdem matrimonii *Viu. decif. 157.* prefata donatio, est similiter irrevocabilis in praeiudicium omnium, qui in ipso contractu interuenerunt *Guid. Pap. decif. 145.* donatio facta

ad patre filio acquiritur ipsi filio solum non autem vxori filii, quamuis contemplatione matrimonii facta fuerit *de Pont. conf. 25. nu. 12.* habet autem vxor filii aliquod interesse in donatione facta filio causa matrimonii, ita vt agere possit ad illius obseruantiam, nec reuocari poterit etiam de consensu filii donatarii absque consensu vxoris D. de *Franch. decif. 205. Mattien. lib. 5. recopil. leg. Hisp. tit. 6. glos. 8. Masfrill. decif. 301. num. 8. par. 4.* & super dictis bonis donatis est consultum vxori pro dotibus, & iuribus dotibus *Angul. de melior. siue ad l. 6. glos. 4. nu. 8. & 10. tit. 6. l. 5. eiusd. recopil. li. Hisp.* quod intelligitur durante matrimonio, sed eo dissoluto per mortem alterius cessat interesse

vxoris *Oldrad. conf. 151.* an donatio facta fi-

lio contemplatione matrimonii reuocetur si filius premortuarius donanti nullis relictis 10 liberis vide *Molles. conf. 4.* donatio contemplatione matrimonii, an dicatur habere titulum lucratium, vel onerosum vide D. de *Pont. de potest. proreg. tit. de assens. Reg. sup. dos. 5. 2. num. 22. Camill. de iudic. conf. 107. n. 10. & 15.*

Num. 22. *Arct.* in quibus casibus donus teneatur de euictione vide *Ricc. in collect. dec. 1030. Caballin. in trakt. de euict. §. 4. Viu. comm. opin. 2. 14. lib. 1. Coler. decif. German. 24* si donatio fuerit remuneratoria teneatur *Cabed. decif. 119. num. 12. & 13. par. 2.* donatio ob seruicia ratione officii praestita non parit euictionem, & non dicitur remuneratoria, sed mera liberalitas *de Pont. conf. 59. 12 num. 15. & 22.* donatio, vt remuneratoria dicatur qualia debent esse seruicia vide D. *Tap. decif. 6. num. 2. 7. 28. & 29. Cabed. decif. 13 36. par. 2.* quando euictio procedat ex concessione feudi vide *Georg. in repet. feud. cap. 14 33.* in dote an habeat locum euictio vide *Cancer. lib. 3. var. resol. cap. 4. de seruis Hieron. Portol. de consort. cap. 1. 1. Surd. in trakt. 15 de alimen. tit. 7. q. 20 num. 25. & seq.* euictioni ne sit locus, an possit per pactum effici 16 vide *Tbsf. lun. quast. foren. 77. lib. 1.* euictio promissa pro factis, & contractibus propriis tantum, quid operetur *Papon. lib. 11. tit. 4. arreft. 4.* venditor, qui dolo, & fraude solui voluit promittere euictionem pro factis, & contractibus propriis nihilominus teneatur ad dotalem euictionem *Fontanell. de pact. nupt. glos. 8. claus. 5. par. 14. num. 96. tom. 2.* 17 euictio re insolutum data, an detur actio primzua, vel sit extincta *de Pont. conf. 63. nu. 24. & 25. tom. 2.* [vide, quod nouissime ad ornatu huius decisionis refertur D. Reg. Tap. in dec. 5. Sac. conf. Eulu. Lanar. in addit. ad repet. D. Reg. Lanar. in cap. primo de success. feud. num. 42.]

Didac. de Mari.

SV M MAR IV M.

An Iudex possit exulare delinquentē extra suam iurisdictionē. Et quid si locus extra iurisdictionem sit patria delinquentis. Et an possit in decreto apponere clausulā, quod exulet a toto districtu Proregis.

Relegatio, aut exiliū, an sit pēna corporalis. Pragensi fines qualiter puniatur. Relegatus si noluerit accedere ad insulam assignatam, non dicitur rebellis. Exulatus d. Cinitate, an possit tōmorari in vlla exempta à iurisdictione Cinitati.

- 6 *Exulatus si fiat clericus, vel è contra, si frangat fines, quis sit iudex competens busus fractionis.*
- 7 *Relegatus si durante confinio moriatur, nõ potest eius cadaver inconsulto Principe ferri in locum, à quo relegatus fuit.*
- 8 *Corpore delinquentium cur decantur de alia iurisdictione, & sine consensu Principis tolli nõ possint.*
- 9 *Relegatus à civitate non intelligitur relegatus à districtu, seu è contra.*
- 10 *Civitatis nomen quando comprehendat districtum.*
- 11 *Districtus plus se extendit, quàm territorium, & quid importet.*
- 12 *Territorium quid sit, & an comprehendat mare.*
- 13 *Barones, an habeant iurisdictionem in mare adiacente eorum territorio.*
- 14 *Vassallus, qui tenetur servire domino in bello in eius Regno, an teneatur etiam in bello, quod sit in mare adiacente.*
- 15 *Extensio, an, & quando faciendã sit in penalibus, & quid in penalibus, & correctorij simul.*

AD DECIS. XXIII.

NVM. 1. residentie vide D de Franc. decis. 129. num. 2. Capiblane in prag. 7. num. 20. de baron. Rouit. in pragm. 1. num. 13. tit. de contum. i. mac. ubi scribit, quod nedum tribus alia suprema, quæ resident in Civitate Neapolit. hoc faciunt, quia habet iurisdictionem universalem in toto Regno, sed etiam tribus alia inferiora, prout sunt Regie Audientie Provinciales, quæ habent iurisdictionem restrictam intra fines decretae provincie, nam ipse licet non possint interdicare, nisi in ea provincia, quam officiales ipsi regunt l. relegatorum §. interdicare. ff. de interd. l. & releg. tamen possunt clausulam, de qua hic, in decreto apponere, & non dicuntur excedere fines eorum iurisdictionis, quia est sequela pene exilij intra provinciam. An iudex possit exulare aliquem delinquentem eius subditum extra provinciam, seu eius iurisdictionem, vel propriam patriam, communis est opinio, quod non, de qua Clar. in §. fin. q. 71. vers. vidi ego, licet de consuetudine opinio ista non servatur, ut testatur ibid. Clar. quem refert, & sequitur Farin. in fragmen. crim. par. 1. ver. bannire. n. 69. & 70. & n. 72. subdit, quod licet iudex nõ possit delinquentem relegare, siue exulare à loco sibi non subdito, tamen fallit, quando locus nõ subditus iudici exulanti esset locus originis, vel

domicilij eius delinquentis, tunc potest hoc facere, & post Gomez. de delict. c. 8. rubr. de exil. & relegat. n. 3. ad fin. sequi. Rouit. loc. cit. n. 10. relegatio aut exilium, an sit pena corporalis vide Bellon. conf. 99. Rouit. in pragm. 2. n. 57. de iurisd. inuic. non turb. relegat. Franc. gentes fines qualiter puniantur Capiblane. in prag. 7. in fin. de baron. relegatus si noluerit accedere ad insulam sibi assignatam non propterea dicitur rebellis Muta m. c. Regn. Sicil. 18. in fin. tom. 1. exularis à Civitate, an possit morari in villa exempta à iurisdictione Civitatis late Bouadill lib. 5. c. 10. n. 32. ff. exulatus, vel relegatus efficiatur clericus, vel è contra, & frangat fines exilij, quis erit iudex competens huius fractionis vide D de Franc. decis. 395. Gratian. discept. forens. 226. Mart. de iurisd. par. 4. cap. 176. confinatus aliquo in loco ad certum tempus si durante confinio moriatur, cadaver nõ potest ante finitum exilium inconsulto principe ad locum transferri à quo relegatus est, ut ibi sepeliatur, secus vero est in eius obitu Guaz. reor. defens. 33. ta. 27. n. 21. Caball. crim. resol. cas. 83. & cap. 265, corpore delinquentis nec dicantur de alia iurisdictione, & sine assensu principis tolli non possunt vide Capiblane in prag. 8. par. 1. num. 72.

9 Num. 3. Bart.) verum si exuletur à Civitate non intelligitur exulatus à districtu, l. c. è contra l. cui patet de seru. aspor. c. si Civitas de sent. excom. ubi videtur contr. Civitatis nomen, quando comprehendat districtum vide hic in collect. dec. 2680. par. 7. Lel. Caput. in cornm. ad consuet. Neap. §. 4. preclud.

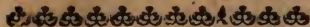
11 quid importet districtum vide Alex. conf. 54. vol. 4. & plus se extendit, quàm territorium Camill. Salern. ad Neapod. in proam. consuet. n. 329. in addit. incip. nota etiam fol. 42. territorium, quid sit, & quæ comprehendantur sub hac voce Decian. resp. 123. n. 17. vol. 3. & venit mare Mangerill. ad Bart. in l. pupillus §. territorium ff. de censib. intelligi ultra adiacens, & proinde statuta, quæ servantur in territorio, debent etiam servari in illo mari coerenti, quia dicitur esse pars illius territorij Garf. de excep. & melior. c. 21. nu. 34.

13 Cabed. decis. 56. num. 2. Barones an habeant iurisdictionem in mari territorio adiacenti Masfrill. de Magistrat. lib. 4. cap. 56. nu. 162. Reg. Constant. in l. vnic. n. 37. C. de Class. lib. 14. 11. Muta. in c. Regn. Sicil. 491. tom. 5. Vassallus, qui tenetur servire domino in bello in eius Regno tenetur servire etiam in bello, quod geritur in mari adiacente Aluarot. in cap. 1. col. 2. quib. mod. feud. amitt.

15 Num. 12. Bart.) extensio an, & quando faciendã sit in penalibus, & quid in penalibus,

libus, & correctionis simul vide Villagut. in tract. de extens. legum rubr. de extens. l. p. p. n. a. l. i. s. r. e. s. p. e. c. t. u. m. m. e. r. e. p. e. n. a. Farinac. in fragmen. p. 1. v. r. extensio num. 144. & sequ.

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 De delictis Aëluariorum, & aliorum servitium, in exercitio officii commissis, sola Magna Curia cognoscit. Et quid de vulnere ante Aëluarium extra eius officium.
- 2 An idem procedat in familia Officialis.
- 3 Aëluariatus officium debet esse annale, & absolutus in syndicato, poterit continuare ad alium annum, & sic singulis annis reddita ratione.
- 4 Vbi Aëluariatus capitur ad officium per triennium, non tenetur Aëluarius stare Syndicatus nisi in fine triennij.
- 5 Aëluarius syndicanus, non potest discedere à loco, in quo peritur Syndicatus, alia terminus non currit.
- 6 Aëluarius non potest esse quis in propria patria, iaque duplici ratione limitatur.
- 7 Aëluarius non tenetur stare Syndicatus, quando non est solutus ibi Syndicari.
- 8 Aëluarius potest solo iuramento suspectus allegari.
- 9 Aëluarius debet assistere etiam quando suus officialis procedit vti delegatus.
- 10 Facultas cognoscendi de delictis Officialium Regiorum, & Baronialium, propria Mag. Curia, communicatur etiam Regis Auditijs.
- 11 Idem procedit etiam contra eos, qui offendit aëluos officiales intuitu officij.
- 12 Offendens grauter Officiales, non potest gaudere indultu.

AD DECIS. XXIV.

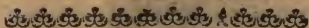
N Vm. 1. Barone reluctante (vide Rice. in decis. 292. in fin. par. 4. & Rouit. in rubr. de official. & quæ ijs prohibea, vbi testatur M. C. cognoscere de delictis Aëluariorum, & aliorum servitium intuitu, & officij exercitio commissis, & esse opinionem receptam in tribunalibus, & vide Anna in sing. 48. Tap. sup. l. us Regn. lib. 2. tit. de offic. mag. iust. fol. 266 Sempron. Aëlia. determ. 107. & tam actiue, quam passiuè Rou. in dist. rubr. num. 6. & in vulnere ante Aëluarium extra eius officium baro cognoscit de delicto prædicto

- 2 Aëlia. vbi supra cives associati cum familia officialis, an gaudent beneficio dicti ritus in delictis per eos commissis in illo actu vide Auil. in cap. 4. prætor in glossa obligando nu. 26. Aëluariatus officium debet esse annale.
- 3 Anna. alleg. 15. num. 6. ut fuit decisum in S. C. de anno 1599 in Aëluario oliuetis referente Regio Consiliar. Vespulo Carrab. in prax. syndic. par. 2. num. 142. Aëluarius si fuerit à syndicato absolutus pro eo anno, quo exercuit, poterit de nouo exercere idem officium pro anno sequenti, & sic in futurum reddita ratione in singulis annis, ut ait Rou. fuisse decisum per Reg. Collat. Consil. in Pragm.
- 3 s. num. 10. de offic. iudic. & in Regia Audientia Prouinciali, & Curia Rhegina Capitali, quia per triennium Aëluarius capitur in officium statum Syndicatus in fine triennij, & præstat cautio de parendo Syndicatus in fine dicti temporis medio tempore non molestatur Aëluarius, & in dies expediuntur prouisiones per M. C. V. prout obtinuit de præsentis anno solertis iuuenis Antonius
- 4 Morelli Aëluarius eiusdem Curie. Et Aëluarius syndicanus à loco, in quo geritur Syndicatus discedere non potest, alias terminus non curret Campag. in cap. Regn. item statuimus rubr. de syndic. num. 7. Aëluarius, quis non potest esse in propria patria, ut decisum refert de Franch. decis. 98. duplici ratione, prima quia ipsi dicuntur vere officiales Gratian. Rot. Mare. decis. 182. et si contrarium dicat Carau. in rit. 29 s. num. 19. secunda, quia illæ rationes, quæ procedunt in alijs officialibus procedunt etiam in istis, quia ut plurimum informationes capiuntur per Aëluarios absque præsentia iudicis, & valde leui possunt partes, & delicta possunt remanere impunita Viu. decis. 49. limita, ut non procedat si consuetudo in contrarium est, ut in hac Ciuitate Rhegij, & vide Thes. dec. 267. limita etiam si propria patria sit terra parua Petra ad gram. decis. 34 num. 28. nec tenetur stare Syndicatus, quando non est solutus ibi Syndicari Capiblan. in pragm. s. n.
- 8 148. de Baron. potest solo iuramento suspectus allegari Mart. Vot. 131. num. 2. Thor. in Compen. decis. par. 1. vers. suspecti, vbi quid in Aëluario S. C. & vide Ann. sing. 489. & debet assistere ad ea non solum coram eius officiali occurrentia, sed etiam, quando officialis suus procedit, vti Commissarius delegatus per aliquod tribunal Anna sing. 4. & hodie sic est prouisum per Reg. pragm. dell. 89. capi & ad ea debent scribi per Aëluarium, & non per officialem, seu Iudicem Carau. rit. 159. Viu. decis. 48. ita. & sententia.
- 10 Num. 10. ritu licet Magna Curia cognoscat

scat de delictis officialium Regiorum, & baronaliū ad tradita per Dñe Franc. decif. 274. & 407. Audi. Petra ad Capic decif 27. num. 6. in nouis addit. tamen hæc authoritas fuit communicata Regijs Audiētijs Tap. 11 in confil. Reg. Magister iuffitarius, & extenditur talis authoritas non solum contra officiales, fed etiam contra offēdentes officiales, & sic actiue, & paffiue interpretatus fuit rit. de Franc. decif. 274. dupimodo offēfio fit facta intuitu officij, scilicet si odio particulari de Franc. decif. 326. licet idem dubitauerit in decif. 407 si actiue, & paffiue dictus ritus debuisset interpretari, fed in decif. 105. punctum decidit cum Carso. dummodo ex causa officij offēdatur, & quādo offēfio dicatur facta ad officium vide Farinat. quasi 19 à num. 42. & an qualibet offēfio verbalis, vel personalis etiam fit sub hac cognitione remittenda ad Magnam Curiam, quod nō Caball. cof. crim. 46. Rouit. 12 sub tit. de abolit. in rubr. num. 26. vbi disputando si offēdentes officiales gaudere possint indultu concludit cum Pragm. quod nō, nisi offēfio non esset grauis, quia tūc ab indultu non exciperetur, quia de minimis delictis non præsumitur Principem fecisse existimationem Tiraguell. tract. de exiguis, & dum per d. cum rit. datur præeminentia M. C. V. cognoscēdi de delictis officialium, etiam paffiue, & sic de delictis officialium in personas commissis intuitu officij videtur cessare dispositio iuris communis, per quam ipsimet officiales habent cognitionem de offēfionibus iniurijs, & delictis commissis contra ipsos, & eorum familiam intuitu officij, ut late probat Bouadill. lib. 3. cap. 1. nu. 33. qui num. 44. subdit posse in hoc casu iudices tanquam suspectos recusari.

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Foriudicationis tempus breuiari potest ad dies quindécim, quando ad illam proceditur pro delictis commissis cum scopettis, & pistolis.
- 2 Ampliatur in delictis commissis etiam in rixa cum sclopis paruis infra tres menses.
- 3 Ampliatur etiam, quoad assistentes in his delictis.
- 4 Assensus quando puniatur non sequuto effectū.
- 5 Regia Pragmatica contra emittentes istum scopittam, non habet locum in emissione ob

necessariam defensionem.

- 6 Ampliatur etiam si fiat cum animo deliberato ad nocendum. Et deliberatus animus, unde probatur.
- 7 Rixa auctor non præsumitur occidisse ad defensionem.
- 8 Delictum in genere de emissionem istum scopittam contra aliquem, cui non notus, unde probetur. Et an inquisitus, ad hoc sciendam possit torqueri.
- 9 Homicidium in rixa non præsumitur appensatum, nisi rixa fuerit affectata.

AD DECIS. XXV.

- N**um. 1. Pragm. cuius Pragmatica dispositionem obseruari mandauit, & renouauit Illust. Prærex Comes Lemus sub die 14. Aprilis 1614. et in nouissima recopilat. pragmat. sub rubr. de armis, & in casibus in quibus pro delictis commissis cum scopettis, & pistolis posset procedi ad sententiam foriudicationis, abbrevietur terminus foriudicationis ad dies quindécim non expectato anni circulo, et in pragmat. edita per eundem Ill. Com. 2. Lemus sub die 31. Martij 1612. quæ ampliatur contra appensatē delinquentes cum armis quibuslibet vulgo dictis à foco, & delinquentes cum sclopis paruis infra tres palmos, etiam si istus, aut delictum sit in rixa, & non ex inimicitia, nec erit locus excusationi ex qualibet causa, quin non abbrevietur tempus foriudicationis, ut supra, & delinquentes sit verus proditor, & prænarratæ Regiæ Pragmaticæ fuerunt nouissimè confirmatæ ab Illust. Duca Ossuna sub die 31. Ianuarij 1619. & Excellent. Duc. Alua sub die 27. Decembris 1623. & voleno ancora el 2 in qua Pragm. & in alia edita sub die 30. Iunij eiusdem anni multa statuuntur, ut omnino tollatur vsus (dell'archibuscetti piccolli, & scopetti à facile minori di tre palmi) & prædicta Regia Pragm. disponens contra committentes delicta cum scopettis, ut possit procedi cum abbreviutione foriudicationis comprehendit assistentes in delictis sic commissis non tamen sclopo explorato, sed per alios socios patratos, ut nouissimè dictum refert in Collat. Confil. Tbor. in 2. compen. decif. vcr. pragmat.

Num. 7. Angel. iadde Cardin. Tuse. pract. conel. lit. C. conel. 544. Tbes. quest. forens. 24. lib. 2. Mastrill. decif. 155. quando puniatur affectus non sequuto effectū late Rice. in collect. decif. 326. Gutier. lib. 3. pract. q. 7. nu. 34. Mastrill. decif. 293. Genuen. in suis pract. Eccl. s. q. 383.

Num.

AD DECIS. XXVI.

- 5 Num. 10. doctior.) & penam Regia Pragmatic. contra emittentes iurum scopitæ nō habere locum, quando quis iurum emisit p. necessaria sua defensione, voluerunt. *Co. ball. resol. e. im. cas. 88. Mar. Burg. de mod. proced. ex c. brup. q. 2.3 num. 184. & sequ. Rice. in.*
- 6 *prax. Archiep. resol. 589. nu. 6. quæ pragmatica locum habet, quando iurum scopitus est animo deliberato ad nocendum Paschal. in addit. notiss. ad tract. de patr. potest. par. 3. c. 6. in fin. & de liberatus occidendi animus p. presumptionibus, & coniecturis probatur. Farin. conf. 138 num. 1. rixæ auctor ad defensū ex iurum scopitæ occidisse nō ceterum Giurb.*
- 8 *conf. 63. num. 33. quibus modis possit fundari probatio delicti in genere de emissionē iurum scopitæ contra aliquem, cui aliter non nocuit vide Muscat. in prax. crim. rubr. de iurum scopiti. [An ad sciendum hoc factū poterit inquisitus torqueri, negativè, resoluit D. Thor. in c. an p. decis. ver. p. p. mortis cōl. 3. tom. 2. Sed contrariam opinionem, ego sēto sequutus in commen. ad pragm. 53. sub rubr. de armis.]*
- 9 Num. 11. rixæ) homicidium in rixā appētatum non præsumit. *x. Menoch. de arbitr. iudic. cas. 361. num. 8. 17. & 33. dummodo nō fuerit rixā affectata Boff. in pract. tit. de homic. num. 56. & dolus à principio alias non sufficit, ut inde superueniat Guaz. de caut. §. 3. quæst. 37. num. 15. p. 2. probocantibus tamen verbis consideranda esse voluit Surd. conf. 40. num. 6. Guaz. reor. defens. 4. cap. 14. num. 21.*

Didac. de Mari.

S. V. M. MARIUM.

- 1 Cecus utroque oculo est miserabilis persona, & habet electionem fori.
- 2 Non potest fideiubere. Fallit pro tutore num. 9.
- 3 Nec Societatem contrahere.
- 4 Potest donare causa mortis non adhibitis solemnitatibus, dummodo sit p. p. s. donatarius, aut alius qui pro eo stipulet.
- 5 Mutaster, & surdaster, & qui nō est mutus, & surdus à natura sed accidentaliter, habet vocem actiuam, & passiuam ad regimen, item potest testari, scilicet si sit à natura.
- 6 Potest matrimonium contrahere.
- 7 An, & quomodo possit esse testis.
- 8 Mutus scriptura recte obligatur.
- 10 Mutus an, & quos contractus facere possit.

Num. 1. equiparati) cecus dicitur miserabilis persona *Idart. de iurisdic. par. 2. cap. 21. num. 5. Ca. ball. quotidian. contrau. iur. lib. 3. cap. 21. habet electionem fori, ut aliz miserabiles personæ T. bis dec. 177. Rebuff. in consil. Gall. in tit. de sent. provis. glos. fin. col. 4. vers. 11. intellige si sit utroque lumine orbatus scilicet si sit monoculus Nouar. in 2. prax. elect. & var. for. quæst. 9. sect. 1. cecus à iudiciatione nō excluditur Ant. Heking. de fideiuss. cap. 7. num. 156. & societatem contrahere potest Sebasi. Medic. in tract. de fortuit. casib. par. 2. quæst. 6. num. 13. potest donare causa mortis, etiam non adhibitis solemnitatibus, hac cōs. i. tiffina C. qui testam. facere possunt, ut est communis opinio, sed hoc intelligitur procedere si p. s. sit donatarius, vel alius, qui p. eo stipuletur, alias resoluitur in fideicommissum, & requiruntur solemnitates & ex imperfecto Seraphin. dec. 966. num. 5. [Iudex cecus effectus dignitatem retinet non administrationē Mas. Strill. de Magistrat. lib. 3. cap. 9. num. 23. D. Reg. 1. ap. disc. 6. n. 27.]*

- 5 Num. 4. de Plat.) & qui non est mutus, & surdus à natura, sed mutaster, vel surdaster tantum, vel vitio accidentaliter habere debet vocem actiuam, & passiuam, & eligi potest ad regimen, sicut, & testari August. Caput. de regim. Reipubl. cap. 3. nu. 69. Galter. in prax. tutel. p. p. rubr. 2. num. 25. mutus, & surdus à natura caret utraque voce, licet intelligat
- 6 ad modum labiorum, quia debet audire, quæ fiunt, & licet matrimonium possit contrahere in hoc est melioris conditionis pupillo, qui non potest contrahere *Coff. in 1. par. prax. conuen. num. 287. & declarat Borrell. in summ. dec. tit. 1. à num. 270. v. que ad nu. 273. tom. 3. mutus an, & quando possit esse testis, & quomodo eius depositio sit recipienda vide Baiard. ad Clar. in §. fin. quæst. 24. nu. 2. & 3. Mascard. de probat. concl. 1358. vol. 3. motus nodie scriptura recte obligatur Ioan. Saxon. in consuet. Turon. tit. 1. §. 24. glos. 2. & 3. pro tutore fideiubere potest si sit locupies, ac scribere possit, atque ita animū suū declarare possit Valent. Franc. 10. de fideiussor. cap. 2. n. 26. mutus, & quos possit contractus gerere, qui vero mutus nullus contractus facere possit vide Gomez. var. resol. tit. de testam. c. 6. n. 5. & de cōtra. cap. 14. n. 29. & de delict. cap. 1. num. 69.*

Didac. de Mari.

S. V. M.

SVMMARIVM.

- 1 Iudex quando committat audientiam testium in partibus.
- 2 In criminalibus non committitur audientia testium.
- 3 Testium ad instantiam fisci receptorum repetitio, an committatur, & cuius sumptibus.
- 4 Quid in causa pecuniaria ardua, vel in causa feudali.
- 5 Audientia testium, an concedatur in repulsa.
- 6 Quid in causa syndicatus, & suspitionis officialium.
- 7 Quid in causis minimis, vel pauperum.
- 8 Audientia testium commissi ordinario loci, an possit per ipsum alteri committi.
- 9 Officium examinantis in quibus consistat, & quid presumatur ei commissum.
- 10 Eius commissio non expirat, licet mutetur Iudex, qui commissionem fecit.
- 11 Ad instantiam Neapolitanorum non depreatur examinatio extra Ciuitatem exceptis causis criminalibus, & feudalibus.
- 12 In receptione testium per examinatore citari debet aduersarius, ad illorum iuramentum faciendum, alias non probant.
- 13 Fallit in multis casibus.
- 14 Et stylus in contrarium non excusat.
- 15 Quid si citetur eius procurator? an, & quid possit substituere suum principalem.
- 16 An debeat citari unica citatione cum testibus, an diuersa.
- 17 Examinator non debet permittere testibus, vt se referant ad priorem depositionem, sed eos interrogare, & illorum dicta extendere

AD DECIS. XXVII.

- 1 **N**vm 4. Affi.) quando Iudex committat audientiam testium in partibus, vide *Ant. Gabr. comm. concl. tit. de malef. Viu. in comm. opin. 927 & 928* quando est infra dietam non committitur l. 1. ff. si quis caut. ratio, quia reperiuntur de propinquo, & possunt venire, & cessat dispositio l. 3. §. fin. ff. de test. per quam expresse prohibetur testes longo itinere detineri. In criminalibus non committitur audientia testium, nec infra dietam *Autb. apud eloquentissimū C. de fide instrum. Const. Reg. in pecuniarijs, & Camp. in ca. Reg. si cum sceleratis num. 27. & quid feruetur in praxi referet D. Rouit in prag. 7. num. 31. de ordin. iudic. testium ad instantiam fisci receptorum repetitio, an committatur, & cuius sumptibus fisci, aut inquisiti vide *Borrell.**

- consil. 21. Ricc. decis. 109 par. 2. licet in causis civilibus committatur l. iudices C. de fide instr. & d. constit in pecuniarijs fallit in causa ardua, vel vbi testes essent suspecti *Capic. decis. 90* vel tra. & retnr de causa feudali *Carau. in rit. 1. §. num. 3 Petr. Gregor. fiscal. in tra. de vi. & mil. q. 27. in tit. de iudic. caus. feud. vbi ait attendi mores, & consuetudinem loci glos in cap. illud 12. dist. nēl.**
- 5 Audientia testium, an concedatur in repulsa *Borrell. in summ. decis. sic. 3. §. num. 89 par. 2. Imbrian. in tra. de repuls. consider. 1. num. 159 & 163. Muscat. in prax. S. C. lib. 1. par. 6. glos. terminus Carrab. in sing. 20. vbi quid in causa syndicatus, an in causa suspitionis officialium deferatur nominationi, & sic committatur audientia vide *Rou. in prag. 9. num. 5. de suspic. official. quid in causis minimis, vel pauperum D. Reg. Tap. in ius Reg. in prag. 75 num. 1. & sequ. sub tit. de offic. examin. test. lib. 2. an in causa (spoli) Menoch. de recuper. poss. rem. 1. §. num. 327. & si q.**
- 8 Audientia testium commissi ordinario loci, an possit alteri committi per dictum ordinarium vide *Hector. Felic. alleg. 103. & ad materiam nominationis, & audientie testium vide, quae scribit Gallup. in prax. S. C. par. 2. cap. 23. Vestr. in pra. Cur. Rom. capite vlt. lib. 6.*
- 9 Num 15. prag.) officium examinantis in quibus consistat, & quid presumatur ei
- 10 commissum vide *lo. de Amic. cōf. 94. & illius commissio non expirat, licet Iudex, qui fecit commissionem pro examinantis testibus decedat, vel mutetur *Farin. decis. ei. 16. num. 4* & extra Ciuitatem ad instantiam Neapolitanorum non deputatur examinatio, sed committitur audientia testium ordinario loci, seu viciniore non suspecto exceptis causis criminalibus, & feudalibus, vt inter prius. *Neapoh. cap. 36. fol. 36. & cap. 69. fol. 47.**
- 12 & in receptione testium faciēda per examinatore debet citari aduersarius ad illorum iuramenta videndum per *tex. in l. si quando C. de testib. alias illorum depositiones nullam fidem facerēt etiam si iudicium sit summarium *Mantic. decis. 206* quod fallit in multis casibus collectis per *Farin. de 14 testib. lib. 3. tit. 8. q. 72. cap. 1. & 2.* non tamen excusat stylus in contrariū *Gratian. discept. forens. 69. num. 48. & sequ.* & cautela est, vt producens hoc testes faciat illos repeti ante conclusionem in causa parte citata, vt*
- 15 per *Capic. decis. 35. in fin.* in receptione testium est citandus aduersarius, seu illius procurator ad videndum iuramenta illorum, & si citatur procurator potest respectu testium recipiendorum in partibus nominatus subsci.

- substituere suum principalem ad videndum iuramenta testium, & hæc citatio sit simul, & semel cum citatione ad testes in qua describuntur testes per nomina, & cognomina, potest tamen aduersarius citari ad videndum iuramenta testium per citationem separatam à citatione testium, ita ut ipse non possit habere noticiam testium nisi in actu receptionis, & procul dubio stante aliqua suspitione subornationis potest citari aduersarius absque nominibus testium *Alber.*
- 7 *Oliu. in rit. Archiep. 30 num. 2.* non debet examinatore permittere testibus, ut se referant ad priorem depositionem in alia, vel in eadem causa facta, vel ad reuelationem excommunicationis, sed tenetur eos interrogare, & illorum dicta per extensum redigere, & non per viam simplicis repetitionis *Bouadill lib. 2. cap. 21. num. 53.* poterit testis ad sui cautelam post factam depositionem per extensum se referre priori depositioni à se factæ, quatenus tamen illa differret in aliquo à posteriori *Menoch. de arbitr. iudic. cas. 109 in fin. vers.* & talis depositio eatenus erit valida quatenus appareat prima depositio ad quam se referat, & non aliter *Seraphin. decis. 1069. 1076.* nisi in eo de quo explicitè depouierit in secundo examine *Seraphin. decis. 1033.*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 *Heredes in feudo hereditario vocatus à lege contra voluntatem defuncti, an teneatur ad debita sine assensu per ipsum contracta.*
- 2 *Heres in feudo hereditario ad que onera teneatur.*
- 3 *Tenetur ad solutionem omnium legatorum pro concurrenti valore feudi, & si renuat ipsum vendere, potest carcerari.*
- 4 *Qualitas sanguinis, & heredis, quid operetur in feudi hereditarii successore.*
- 5 *Feudum hereditarium, quid sit, & qua ratione constituatur. Quid de feudo ex pacto.*
- 6 *Feuda communiter in Regno sunt ex pacto, & providentia hereditaria.*
- 7 *Feudi hereditarii qualitas quem effectum producat.*
- 8 *Feudum hereditarium, dum adest assensus, quoad dispositionem, nil differt ab allodio.*
- 9 *Tex. in l. fin. C. de edict. Div. Adr. toll. habet locum in feudi hereditariis.*
- 10 *Feuda hereditaria imputantur in legitimæ,*

secus ex pacto, & providentia.

- 11 *Feudum in Regno in dubio presumitur hereditarium.*
- 12 *Feudum novum ex pacto, & providentia, quid differat ab hereditario.*

AD DECIS. XXVIII.

- V** Ide ad ornatum huius decis. D. de Pont. in tract. de potest. prorg. tit. de assens. Reg. super dot. §. 3. Consiliar. Georg. alleg. 19. & in repet. feud. cap. 46. Hartani. Piss. tom. 2. quest. feud. par. 1. q. 1. Masfrill. ad Petr. de Gregor. de concess. feud. par. 2. q. 10. Reg. de Cur. in divers. feud. §. multoties de materia feudi hereditarii, & ex pacto, & providentia late *Intrigl. de feud. q. 47. Cancell. in extrauag. Volentes vers. sed magna Fab. Ann. conf. 4. §. 8. & 19.*
- 1 *heres in feudo hereditario vocatus à lege contra voluntatem defuncti, an teneatur ad debita sine assensu per ipsum contracta vide Menoch. conf. 464. num. 30. & sequ. vel §. 126. Scrad. de feud. par. 2. cap. 5. num. 42. de*
  - 2 *heres in feudo hereditario ad que onera teneatur, & quando late Anna. alleg. 96. & 126. Scrad. de feud. par. 2. cap. 5. num. 42. de*
  - 3 *Franch. decis. 704. ubi decusum refert feudatarium succedentem in feudo hereditario teneri ad solutionem omnium legatorum pro concurrenti valore feudi, & heredem renuentem ipsum vendere posse carcerari vide Georg. in pract. cap. 47. nu. 15. [Fulv. Lanar. in addis. ad repet. D. Reg. Lanar. in ca.*
  - 4 *primo de success. feud. num. 27. & 28.] Feudi hereditarii successori, quid operetur qualitas sanguinis, & heredis de Pont. in pract. §.*
  - 5 *3. num. 17. feudum hereditarium, quod dicitur vide D. de Pont. in l. feud. 1. nu. 123. & l. 19. num. 12. & l. 20. consil. T. bodor. alleg. 22. ubi refert diversæ formulas concessionum, ex quibus constituitur feudum hereditarium, vel ex pacto *Canar. in c. imperialem feudum ex pacto est veluti res restitutioni subiecta de Pont. conf. 75. num. 11. vol. 2. & deservit absque qualitate hereditaria de Pont. cit. conf. num. 65. in quo vult quique succedit, ut filius, & non ut heres, nisi respectu primi acquirentis de Pont. l. 1.**
  - 6 *1. num. 14. feuda communiter in Regno sunt ex pacto, & providentia hereditaria de Pöt.*
  - 7 *decis. 11. num. 74. feudi hereditaria qualitas, quem producit effectum vide Rou. conf. 79.*
  - 8 *num. 43. feudum hereditarium dum adest assensus, quo ad dispositionem nil differt ab allodio *Frece. de subfeud. lib. 3. in 3. formul. inuict. ante num. 4. quo casu cessat dispositio cap. 1. de success. feud. testamentum in feudo hereditario validum est, dum est institutus**

tus

- tus immediatus successor Anna in reposit. cō-
stit. diue memoria num. 134. & tex. in l. fin.
9 C. de edic. diu. Adr. habet locum in feudis
hereditariis de Pont. de potest. proreg. tit. de
10 refut feud. §. 2. num. 16. feuda hereditaria
imputantur in legitimam de Franch. decis.
368. & 387 Rou in cons. 41. num. 18. & 24.
secus ex pacto, & prouidentia Reg. Tap. de-
11 cis. 2 num. 417. in Regno feudum in dubio
presumitur hereditarium, & non ex pacto,
& prouidentia Minad. in consil. vt de suc-
cessionibus num. 34. Marefc. var. resol. cap. 27.
12 lib. 1 feudum nouum ex pacto, & prouiden-
tia in quo differat à feudo hereditario præ-
cipue circa utilitatem inuentarii Lel. Caput.
in consuet. Neapol. si moriatur par. 2. à num.
21. vsque ad num. 28. ubi opinionem nouam
adducit contra Ann. lun & Frecc.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Creditor quando possit contra bona genera-
liter, & specialiter obligata se dirigere.
- 2 Exceptio non numerata pecunia quando
locum non habeat.
- 3 An ei possit renunciari, & impediat liqui-
dationem instrumenti penes acta.
- 4 Opponitur aduersus executionem littera-
rum cambij etiam si præsentans illas, in
dorso earum fatcatur se recepisse pecu-
niam.
- 5 An possit opponi per mandatarium accepta-
tem.
- 6 Pretium quando succedat loco rei.
- 7 Quid in dotalibus ad prælationem contra
creditors obtinendam.
- 8 Pecunia peruenta ex bonis dotalibus, etiam
extra districtum existentibus subiacet con-
suetudini si Neapoli reperiatur.
- 9 An pretium peruentum ex bonis antiquis,
sit subiectum consuetudini.
- 10 Pretium an succedat loco rei in actione hy-
pothecaria.
- 11 Feudi pretium non est feudale, nec succedit
loco rei.
- 12 Res empta ex pecunia restitutionis subiecta,
an sit subiecta fideicommissio.
- 13 An fructus peruenti ex substantia paterna,
dicantur bona paterna, & subiaceant di-
spositioni Auth. ex testamento C. de secun-
nupt.
- 14 Res permutata cum re fideicommissa subie-
cta fideicommissaria est.

- 15 In re permutata cum antiqua, succeditur,
vt in antiqua.
- 16 Feudum nouum cum antiquo permutatum
de consensu Regis, antiqui naturam assu-
mit, & antiquum noui.

AD DECIS. XXIX.

- N** Vm. 4. Cacher. vide ad ornatum l.
2. C. de pignor. Rice. in addit. ad
decis. Franch. §. Surd. cons. 495. n.
9. vol. 4. Pacif. de Saluian. inter d.
cap. 3. inspec. 3. Cene de censib. par. 2. cap. 2. q.
1. §. creditor, quando possit contra bona ge-
neraliter, & specialiter obligata se dirigere
vide Casilil. decis. 97. p. 1.
Num. 8 Doct. adde Polid. Rip sing. obseru.
2 28 exceptio non numerata pecuniae, quā-
do locum non habeat vide Fachin. controu.
iur. lib. 1. cap. 81. Mantie. de tacit. & ambig.
tom. 2. lib. 18. tit. 2. Carol. de Grassi. de except.
except. 43. Adrian. Negus. resp. 50. num. 10. &
segu. Paschal. de vir. patr. potest. par. 1. cap. 8.
3 num. 83. & sequ. & an ei possit renunciari,
& impediat liquidationem instrumenti, &
obligationem penes acta Galter. in prax. li-
quidat. instr. 2. part. 3. & est par. princ. num.
4 10. & 12. opponitur aduersus executionem
litterarum cambij Sacc. de commer. §. 2. glof.
8. q. 1. etiam si præsentans literas mercato-
ri fateatur recessisse in dorso litterarum præ-
sentatarum pecuniam cambiatam Rot. genu.
5 decis. 26. num. 27. poterit opponi etiam per
mandatarium acceptantem Vrsil. ad Affi.
decis. 10. num. 6. sed contrarium decusum in
Rot. Rom. testatur de Amat. decis. Ferrar. 45.
in princ. & vide pro veritate Gait. de credito.
cap. 2. tit. 7. num. 2058. cum plur. sequ.
Num. 18. controuertitur vide Rice. in col-
lect. 740. pretium succedit loco rei in vni-
uersalibus, vt res empta ex illo pretio etiam
loco prioris rei succedat l. Imperator §. cū
autem ff. de legat. 2. Surd. decis. 15. num. 18.
7 quando pecunia loco rei resque loco pecu-
nia succedat in dotalibus ad prælationem
contra creditores obtinendam vide Man-
tie. de tacit. & ambig. lib. 12. tit. 27. Barb. par.
3. ff. sol. matr. num. 76. & sequ. Gait. de cred.
cap. 4. à num. 1451. vsque ad num. 1510. pecu-
nia peruenta ex bonis dotalibus etiam
extra districtum existentibus subiacet con-
suetudini si Neapoli reperiatur, vt decim
refert Scipio Santin. in consuet. Neap. si qua
moriens sub num. 2. fol. 196. lit. E. & declarat
Felix de Rubeis in addit. ad Napod. fol. 4. in
9 addit. incip. adde quod longa, an pretium
succedat loco rei, ita vt pretium peruentum
ex bonis antiquis sit subiectum consuetudini
vide

de Rice. in collect. 18 50 & quod bona empta
ex pretio rei antiquæ subiacet dispositioni
consuetudinis decilum per S. C. sub die
18. Ianuarij 1644. ratere. *Molff. in addit. ad
eius comment. consuet. Neap. par. 2. tit. de bon.
q. 5. Giurb. decif. 111. num. 21. Peregr. decif. 2.
num. 10* in eo fuit etiam decilum rēpe, quod
si agnati, vel cognati vēdant bona subiecta
consuetudini, & pretium dictorum bonorum
conuerteretur in emptionem tot annuorū
introituum illi annui introitus remanent
subiecti eidem dispositioni consuetudinum
*Georg. alleg. 4. Thor in comp. decif. ver. pretiū
peruentum par. 1. pretium an succedat loco
rei in actione hypothecaria vide Molff. in
præcit. addit. num. 6. Reg. Reuert. in decif. ma-
nifer. 10. tom. 1. k. undum, quia non est, quid
vniuersale pretiū non succedit loco rei feud-
alis, & nec est feudale. Andr. in cap. 1. §. si
vassallus de feud. suo col. fin. si de feud. milit. &
in contrarium videtur facere idem in cap. 5.
§. si alienus de controu. int. dom. tamen in
S. C. fuit decilum pretium peruentū ex
venditione rerum feudalium debere signifi-
cari creditoribus feudatarij, cum assensu in
causa Martinis securi, & multis casibus, &
ratio, quod pretium rei feudalisi nō sit feud-
ale, neque res ex pretio feudi comparatur
feudales sunt, nisi id expresse actum sit. *Lof-
fred. in consil. 11. num. 10. cum sequ. Molin. de
12 primogen. Hisp. in 2. par. lib. 4. num. 28. res
empta ex pecunia restitutioni subiecta, an
sit hīdecommissio subiecta vide Masull. ad
13 Caput. decif. 194. an fructus peruenti ex sub-
stantia paterna dicantur bona paterna, ita
quod subiacent dispositioni Aulæ ex testa-
mento C. de fidei. Nupt. quod nō D. de Frāc.
14 decif. 18. Vals. decif. Lusit. 1. res permuta-
ta cum re hīdecommissio subiecta hīdecom-
missaria est Morot. consil. 20. num. 8. & consil.
37. num. 2. Cost. subsid. remed. 61. num. 12. res
15 permutata cum antiqua re, eius loco sub-
rogatur, & in ea succeditur, vt in antiqua.
Mantie. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 1. nu. 14.
16 Crasuet. consil. 97. 3. leudum nouum cum anti-
quo permutatum de consensu Regis, anti-
qui naturam assumit, & antiquum naturam
nouū. *Schrad. de feud. par. 2. cap. 3. num. 55. de
Pont. de potest. proreg. tit. 1. §. 2. num. 10.***

Didac. de Mari.

SYMMARIUM.

- 1 Officialis sine licentia discedens ab officio,
qua pena puniendus.

- 2 Qua pena puniatur miles desertor militie.
3 Quid si ex iusta causa absens fuerit, an amittat stipendium.
4 Vassallus desertens Dominum in bello, amittit feudum.
5 Desertus Civitatem, prinetur civilitate.
6 Si fuerint plures ad excubias, an alter pro altero teneatur.
7 Castellanus tradens Castrum iniuriam cum causa, an pena mortis puniatur.
8 Officialis finito tempore sui officij si discedat non expectato successore, puniatur pena perpetua inhabilitationis ad similia officia.
9 Fallit in Iudice Civitatis Regij, qui finito anno tenetur deponere officium.

AD DECIS. XXX.

N Vm. 4. licentia vide adnotatum
Rowtan. pragmat. 2. de officio Iudic.
Capiblan. in pragmat. 5. num. 105.
de Baron. Carau. in ris 7. num. 7.
vbi ait non aliter esse penam expressam à
iure qua puniendus veniret officialis sine
licentia discedens ab officio, at tamen suc-
cederet pena amissionis salarii per tex. in
l. 3. §. qui milita ff. de re milit. & hoc pro
tempore, quo steterit abiens, & pro dietis
eundi, & redundi, si redierit ceterum si nō
redierit, etiam toto salario priuabitur, *l. ass.
Paris. de fidei. ver. licentia*, & vidī in multis
communalibus literis Regiorum officia-
rum esse adiectam penam priuationis offi-
cij, & inhabilitationis ad similia officia si
discesserit sine licentia Proregis à loco ad-
ministrationis officij [& expediuntur dictæ
literæ per Reg. Cancell. sub hac forma, vo-
lentes, & decernentes expresse, quod vos
personaliter, & non per subalternum conti-
nuo, & non interpellatum in dicto officio,
& administ. r. tunc illius vacare, & intende-
re debeat, & si à dicto officio fortasse ab-
sens fueritis sine nostra expressa licentia vo-
lumus, quod per illos dies, quibus in admi-
nistratione dicti officij non vacaueritis sala-
rium vobis non exoluatur, sed Vniuersitas
sibi detineat dupplum in beneficium ipsius
Vniuersitatis conuertendum, mandamus
propterea per presentes, quod Magister
Acorum, & Sindici dictæ Civitatis debeant
annotare dies quibus absens fueritis ab ad-
ministratione prædicta, & veritas semper
eluceat, & Vniuersitas ipsa non detraha-
detur, volumus tamen, & expresse declara-
mus, quod si dictum officium, & illius admi-
nistrationem ipsius officij, vilo pacto infra
annum desitueritis, aut à dicta Civitate, si-
ne po.

ne nostra expressa licentia discesseritis ipso facto ipsoque iuris sitis priuatus eodem officio absque aliqua declaratione, prout harum serie priuamus nunc pro tunc, & priuatum declaramus, & secus non agatur sub pena Regie indignationis, & pena ducatorum mille] sed praefides Prouinciarum, & alij Capitanei ad bellum destinati in parantijs, si discesserint sine licentia Proregis tempore suspicionis, vel inuasionis inimicorum non euadent poenam mortis naturalis.

- Num. 12. Gregor. vide Gail. de Pac. publ. cap. 4 Thor. in addit. ad tract. Reg. de Pons. de potest. proreg. tit. de milit. num. 5. ubi late de penis iniunctis contra milites desertores militum ex dispositione Pragm. 2 §. c. si il soldato prag. 7 de milit. & vide Aysl. de iure bell. lib. 3 Gregor. Acaci. de priuileg. milit. lib. 2. Capib. sing. 109 miles desertor pariter, nec stipendia, nec donatiua pro tempore desertionis consequitur, at si fuerit accusatus de huiusmodi crimine, & desertorem non esse apparet, sed iustam fuisse absentiae causam, tunc medijs temporis stipendia debent statui est idque hodiernis temporibus approbatum ait Reg. Constan. in l. 1 num. 18. C. de re milit. desertor domini amittit feudum & si dominus, quia sit prim. caus. benef. amittit. Va. 4 salus deserens dominum in bello amittit feudum, etiam si non nocuerit domino Ti. 5 raquell. de reira. fol. 175. nu. 14. deserens Civitate priuatur ciuitate Boer. decis. 160. in fin. & quomodo intelligatur vide Bal. in Auth. sed omnino C. ne uxor pro marito Dec. 6 conf. 283. quomodo teneatur negligens, & deserens facere excubias, & quid si fuerint plures, & dimiserint custodias, nunquid alter pro altero teneatur ad excubias Boer. decis. 282. Mangrell. ad Bart. in l. desertorum 7 §. in bello ff. de re milit. Castellanus propter deditionem factam Castris inimicis, an debeat poni pena mortis, etiam si caulam habuerit illud tradendi vide D. Reg. Tap. in decis. 13.

- Num. 13. successore quamuis vigore prag. 2 sub tit. de offic. Iudic. officialis punietur pena inhabilitationis perpetua exercendi similia officia, etiam si finitus esset tempus sui officij, quia tenetur adiectum sui successoris expectare; tamen Regius iudex huius Civitatis non tenetur expectare aduentum sui successoris, ex quo vigore prouisionum Regij Collat. Consil. expeditarum sub die 10. Iulij 1615 finito anno 3 die capta possessionis tenetur deponere officium, & per Magnificum Gubernatorem, praecedente nominatione similium, fit electio Consul-toris, prout fit electio Iudicis a sua Excellen-

tia ex sex personis nominatis per Ciuitate singulis annis, vigore priuilegi, qui Regius iudex, vel pro tempore consistor, & si teneatur facere depositum tertiae partis prouentuum in locum salarii, tamen tempore tunc seruatum, quod citra praedictum prima si de iussionis praestitae in Reg. Cam. Sommar. & in ingressu officij praestet cautionem de soluendo quidquid fuerit iudicatum respectu expensarum in casu succumbentis iuxta dispositionem Reg. Pragm. & in causa sindicatus V. I. D. Francisci Aliprandi cum particularibus huius Ciuitatis ad relationem Iudicis Corcioni de mense Septembr. 1618, fuit prouisum in S. C. quod faciat depositum pro nunc ducatorum nonaginta in partem prouentuum, & fuit fortasse motum S. G. quia sindicandus parebat, sindicatus in Ciuitate Neap. & ad finem prosequendi querelas in termino, oportebat accedere commissarium in partes cui soluenda erant dicta, acta sunt in banca de Pisacano.

Didac. de Mari.

SVM MARIUM.

- 1 Vassalli non tenentur ad operas, & seruitia Baroni, nisi sint iugij, & quia dicatur ligatus angarius, burgenfis, & villanus.
- 2 Baro an possit compellere vassallos ad portandum litteras. Et ad quae possit illos compellere.
- 3 Baro an possit cogere vassallos ad emendam batulationem, gabellam, & tabernam curiae.
- 4 Non potest exigere seruitia a vassallo, qui li tem defendit.
- 5 Baro potest mandare vassallis, ut faciant excubias.
- 6 Vassalli, quando teneantur seruire Domino cum proprijs animalibus, & quo salario.
- 7 Baro in nouis seruitijs minugendis, habet possessionem contra se.
- 8 Baroni de facto agenti, quando possit resisti.
- 9 Baro possit trahere vassallos, cogi potest ad vendendum se dum.
- 10 Nec potest cogere vassallos, etiam angarios, & per angarios ad reuertendum in curiam.
- 11 Baro potest cogere sub Aetariarum nuncijs totius, quibus coguntur tutores.
- 12 Et an possit cogere pro mercimonijs, quae facit Baro, & alij fructibus non feudilibus. Et an teneatur seruire extra tenimentum feudi.

- 13 *Aerarius Baronis, an teneatur de suo pro eo quod non exigit, & an ex mora teneatur ad interesse.*
- 14 *Officialis, qui alium substituit in officio, an teneatur de culpa substituti.*
- 15 *Officialis teneatur de delicto sui familiaris, ad officium pertinente. Et quid de delicto extra officium. Et an exhibendo delinquentem, liberetur.*
- 16 *Baro an teneatur de culpis sui officialis.*
- 17 *Baro an possit inquirere, & suspendere officialem. Et quid si in privilegio habet clausulam, ut possit cognoscere de delictis, de quibus Magn. Cur. cognoscit.*

AD DECIS. XXXI.

- 1 **N** *Vm. i. Franch.*) vassalli non tenentur ad operas, & servitia Baroni, nisi sint ligij, & quis dicatur ligius, angarius, burgensis, & villanus, & quid lite pendente *Maur. alleg. 99.*
- 2 *par. 2.* Baro an possit compellere vassallos ad portandum literas *Campagn. in cap. reg. incip. grauamina num. 59.* vbi refert ad quod Baro possit compellere vassallos *Lanar. cōf. 98. Adden. ad Napod. in consuet. si cui militi rubr. in quib. reb. bab. loc. quarta fol. mibi 314.*
- 3 & an possit Baro compellere vassallos ad emendam baiulationem, gabellam, seu tabernam *Curie Camp. in dicit. cap. grauamina*
- 4 *num. 7.* non potest exigere servitia a vassallo, qui litem defendit *de Franch. decif. 301. n. 8.*
- 5 potest tamen Baro mandare vassallis, quod faciant excubias *Anna. sing. 63.* quando, & quibus casibus teneantur servire domino, cum propriis animalibus soluto tamen ijs *la lario de Franch. decif. 326. Calā de mod. art. nu. 877.* & Baro habens propria animalia non potest cogere vassallos ad serviendum cum propriis *de Franch. decif. 211. Capib. in prag. 6. num. 26. de Baron. & si eo casu vult, ut animalibus vassallorum non tantum debet salarium soluere in principio servitij, sed etiam, prout inter ciues Rou. in prag. 1. de Salar. cor. qui mil. pro seru. Reg. Cur. & quantum debet esse hoc salarium.*
- 7 *vide prag. Comit. Lemen. & idem de anno 1600.* Baro habet presumptionem contra se in novis servitiis iniungendis, & in possessorio debet decerni contra cum *late Capib. in prag. 1. num. 190. cum sequ. de Baron.*
- 8 quando possit baroni de facto agenti resisti *vide eund. in prag. 14. num. 69.* eximitur vassallus a iurisdictione baronis cum male tractantis *de Pont de potest. praeleg. tit. de elect. offic. §. 1. num. 8.* Baro pessime tractans vassallos exiundo, cum maxima asperitate potest cogi per suum superiorem ad vendendum *Reg. de Curt. in diuers. feud. §. licet autē num. 45.* prout fuit ordinatum per Regium Collat. Consil. de anno 1606. contra Antonium Serfali Baronem Terrae Cropani, [& talis Baro non potest compellere eius vassallos angarios, & perangarios ad redeundum in propriam patriam, nec illos vendicare, prout decifum refert in *Reg. Cam. D. Reg. Moles in decif. 17. q. 17.*] & Iorenfis rixolus, & inimicus Baronis possidens bona stabilia in illius terra, & ibidem incolatum habens, constituto tamen, poterit cogi ad extractandum soluto prius pretio à Barone bonorum appetiendorum, prout fuit prouisum contra Carolum, & fratres de Cavalcanti nobiles Ciuitatis Consentiae de anno 1608. per Reg. Collat. Consil. ad instantiam Baronis Cropani, & commissum Regio fisci patris Prouinciae Calab. vlt. appetitum, & estimatio bonorum stabiliū, quae in dicta terra possidebant.
- Num. 3. *Frecc.* adde *Masull. ad Capic. decif. 168.* vbi refert, quod ad relationem M. C. V. in S. C. fuit decifum, quod baronibus dentur ararii mediante salario pro consequutione fructuum feudi, immo etiam fructuum, quos barones ex industria percipiunt *vide §. apiblan. in prag. 16. num. 18. de Baron. & possunt eos compellere praeiorij remedijs, quibus coguntur tutores Masrill. de magistr. 12 lib. 4. cap. 7.* non possunt cogi, nisi pro feudibus fructibus eligendis intra territorium, verum etsi meretur fructus baro, si erunt collecti de feudo, ararius tenebitur curam habere *Masrill. dicit. cap. 17. num. 70.* unde si Baro aliunde victualia, & alias mercantias emeret, pro mercimonijs non teneatur ararius ad inquisitionem suscipere *de Franch. decif. 228.* & ultra feudi tenementum interuire non tenetur, ut fuit iudicatum inter vniuersitatem Biccari, & Marcellum Caracium actuar. figliola. Baro si eligit vassallum, ut subeat onus ararii, & patria ei demandat munus, & officium electi non habet locum preoccupatio, & potius patrie, quam Baroni vassallus, & ciuis seruire debet *Rou. cōf. 73.* ararius baronis, an teneatur de suo pro eo, quod non exigit *vide D. Reg. Lanar. in cōf. 99. 20.* & quando ex mora teneatur ad interesse *vide Alex. cōf. 32. lib. 5. Vrsill. ad Afff. decif. 205.*
- Nu. 4. *peric. nomin.* (sed vbi Baro habet facultatem eligendi tunc mala electio est in culpa, & vniuersitas ad nihilum obligatur *Camp. s. reg. 15.* & teneatur eligere habile iuxta munus, & considerare qualitatē personarum, nam non potest eligere contra solitum veluti doctorem, vel nobilem, nam officium

- ficiam debet iniungi a centra regionis consuetudine, & ita decifum pro Vniuerfitate Controni, cum barone, à quar. de Ferrariis: avarios creare fpectat ad Barones iurisdictionis ciuilib Caput. de regim. reipubl. num. 16. in rubr.
- 14 Num. 7. omnes) an officialis, quialium substituit in officio teneatur de culpis, & defectibus substituti vide Rouit. conf. 87. Le douif. decif. Rot. 2. 33. [D. Reg. Moles. in decif. 10. q. 10. sub tit. de official.] officialis, pro eo, quem ipse non elegit, sed à superiore datus fuit non tenetur Guaz. reor. defenf. 33. cap. 2.
- 15 Num. 6. Seraphin. decif. 527. officialis pro delicto à suo familiari in officio commissio, vel in re ad illud pertinente, tenetur secus si extra officium Sbroz. lib. 3. de vicar. Episc. q. 30. num. 4. & 5. Ricc. collect. 1816. & 1849 nisi ex delicto extra officium commodum aliquod assequutus ille sit Cardin. Tuse. lit. P. concl. 212. num. 1. immo si dominus consentiens est delicto, aut particeps pro eo tenetur Cauale de Brach. Reg. par. 5. num. 154. idem si sciens, nec prohibuit cū possit Bellem conf. 4. aut si illum non corripuit, quem reperit deliquisse Tuse. lit. O. concl. 99. num. 13. an exhibendo delinquentem liberetur officialis vide Maur. alleg. 93. par. 1. Auil. l.
- 16 prator. 4. glos. entegare Baro non tenetur de culpis officialis, veluti si Capitaneus expleto officio indicatui nequaquam paruerit, sed aufugerit, quia Baronis electio non est voluntaria, sed necessaria; tenetur nihilominus diligentiam adhibere ad illum exhibendum, sed illo non reperto ad nihilum tenetur Reg. Conflan. in l. nullus num. 66. C. de Decurion. lib. 10 [an possit inquirere, & suspendere officialem vide Canev. var. resol. ca. 12 num. 137. Baro, qui habet iurisdictionem causarum ciuiliū, & criminalium, & in priuilegio clausulam, quod possit cognoscere de delictis de quibus M. C. cognoscit, an possit cognoscere de delictis commissis per suum Capitaneum si tunc ritu M. C. quod de delictis officialium M. C. cognoscit Reg. Tap. decif. S. C. 11.

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Castrum quando comprehendat terram, & contra, ita ut capta possessione vnus, intelligatur, & alterius.
- 2 Castrum à barone edificatum in solo non feudali non efficitur feudale, & n. 6.
- 3 Castrum inter duas Ciuitates existens, praesumitur de iurisdictione illius, cui est propinquius.
- 4 Castrum concessio, an praesumatur in feudum
- 5 Castra omnia in Regno sunt quaternata, saltem praesumptiue.
- 6 Castrum burgenfaticum ex habitatione burgenficum, nunquam fit feudale.
- 7 Castro concessio, exiunt omnia, quae ad illius defensionem reperiebantur.
- 8 Castrum concessio cum iuribus, & pertinentijs, ad quae se extendat.
- 9 Castrum concessio, an intelligatur facta cum mero, & mixto Imperio.
- 10 Concessio castro non veniunt spiritualia, & exempta.
- 11 Castrum si veniatur Ciuitati, an reguletur à Ciuitate.
- 12 Castro diruto, non tenetur Dominus praestare seruitium.

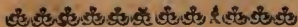
AD DECIS. XXXII.

- 1 **N** V. corpus) castrum, quando comprehendat terram, & quando terra castrum, & quando capta possessione vnus intelligatur praehensa possessio alterius vide D. de Pont. dec.
- 2 40. n. 34. Camill. de Medic. conf. 57. castrum, siue palatium edificatum à barone infra fines feudi, non tamen efficitur feudale, nisi edificetur in solo feudali Paris. de reintegr. feud. c. incipit. & circa istas culturas nu. 20.
- 3 fol. 10. castrum inter duas Ciuitates existens praesumitur de illius iurisdictione, cui est propinquius Anna. conf. 59. n. 21. Staiban. cōf. 17.
- 4 n. 25 [Castrum concessio, an praesumatur in feudum Paris. de reintegr. feud. fol. 10. castra omnia in Regno sunt quaternata saltem praesumptiue de France. dec. 131. Ann. alleg. 105.]
- 5 Castrum burgenfaticum ex habitatione burgenficum nunquam fit feudale Rou. conf. 67. n. 10. & à quocunque fiat edificium in solo burgenfatico semper est burgenfaticum idem
- 6 Rou. n. 11. Castrum si fuerit concessum censentur concessa, & omnia, quae ad munitionem, & defensionem dicti castri reperiebantur Decian. resp. 35. n. 30. vol. 2. castrum concessio cum iuribus, & pertinentijs, quidquid est infra fines concessum praesumitur de Pont. conf. 52. n. 4. vol. 2. & vide Surd. conf. 127. n.
- 7 51. 65. & 70. Castro concessio cū mero mixtoq. imperio si territorium adiciatur eadem competit iurisdictione Pres. Amat. conf. 39. nu. 12. concessio castri, an, & quando facta intelligatur cum mero, & mixto imperio vide Ricc. in collect. decif. 2841. par. 7. Rou. in prag. 2. de iuris. diuic. non turb. nu. 101. & 105.
- 8 concessio castro non veniunt exempta Crapal. cōf. 418. n. 28. vol. 3. nec iura spiritualia Borrell. cōf. 70. n. 44. [Castrum si veniatur Ciuitati, an reguletur à Ciuitate Lanar. cōf. 40. n.

10 castro diruto possessor nō tenetur prae-
stare seruitiū domino sicut de feudo habi-
tato cum vassallis *Fulsi. Lanar. in addit. ad*
cap. prim. de his, qui feud dare poss. inter ope-
ra, & repet. Regem. Lanar. fol. 136. vbi affert
decisiones.]

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Mortuo vassallo post Kalendas Martij, an fructus spectantes ad heredes, extendantur ad pensiones domorum, & an pertineant ad heredem vniuersalem.
- 2 Releuium an solui debeat si eodem anno contingat deberi adobam.
- 3 Quid si eodē anno moriatur pater, & filius.
- 4 Quid si nullum fructuum successor in feudo percipiat.
- 5 Releuium non soluitur de penis pecuniarijs

AD DECIS. XXXIII.

N *Vm. 5. vssib*) vide quæ ad ornaū
dicti & scribit D. de Franch. *decif.*
19 Viscont. in suis conclus. vers.
fructus de Pont. conf. 49. vol. 2. &
dec. 12. Cost. de port. rat. q. 114. Consiliari. Theo-
dor. alleg. 21. [D. Reg. 1. ap. in decif. S. C. 45. n.
7.] mortuo vassallo post Kalendas Martij
fructus ad heredes spectantes, an extendan-
tur ad pensiones domorum, vt fructus ci-
uiles, vel quod feudum deuoluatur ad do-
minum, vel ad heredem vide D. de Franch.
decif. 572. Viu. decif. 8. Anna conf. 20. an autē
fructus bonorum feudaliū ad vniuersalem
heredem pertineant, quando vassallus mo-
ritur post Kalendas Martij, vique ad Kalen-
das Augusti, sine feudū deuoluatur, siue feu-
dum aperiatur agnato ex morte vassalli late
Morot. conf. 12. Koppen. decif. fasson. 7. Fachin.
contru. iur. lib. 7. c. 95. de distinctione fructuū
vide Capic. in sua inuess. ver. feudorū fructus.
fol. 204. & quid in feudo ex pacto Capic. loc.
cit. fol. 205. & quid in emphiteusi vide Thor.
in cōp. dec. ver. fructus feud. Honded cōf. 8. n. 2.

- Nu. 9. iudicauimus vide D. Reg. Tap. in 3.*
to. iur. reg. fol. 106. Releuium an solui debeat
à successore in feudo, si eod. anno, quo mor-
tuus est feudatarius contingat etiam deberi
adobam vide Paschal. de vir. pat. pot. par. 4
3. c. 1. n. 14. & an si eod. anno moriatur pater,
& filius vide Notar. q. foren. 10. & an debeat
etiam si nullum fructuum successor in
feudo percipiat Loffred. in parafr. feud. sup. c.

1. & sed, & res vers. contingit dubitari. Releuium, quod de consuetudine nouus successor tenetur prestare domino de medietate fructuum illius anni, quo feudatarius decedit, non soluitur de penis pecuniarijs *Reg. Constan. in l. 1. n. 69. C. de pen. fiscal. lib. 10. & id ampliatur etiam si non baro, sed vniuersitas soluat salarium potestati, aliaq. impensas eroget pro administratione iustitiz, veluti pro custodia carcerum, vel salario seruentiū curiz, & ita per Reg. Cam. & collat. Conf. decifum refert Reg. Moles in suo libello, quem de iuribus regalibus huius Regni conscripfit in tit. de iure Releuij cap. 10.*

Didac. de Mari.

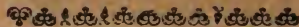
SVMMARIVM.

- 1 Appellatione fructuum quænam veniant.
- 2 Frondes arborum sicomororum veniunt appellatione fructuum.
- 3 Fructus immaturi proprie nō dicuntur fructus.
- 4 Paleæ, & senum sunt in fructu.
- 5 Quid de spinis.

AD DECIS. XXXIV.

Appellatione fructuum non solum veniunt, ea quæ generaliter ex re, & propter re perueniunt, sed specialiter quoduis lucrum, quoduis emolumentum, omnesque denique comoditates, quæ ex re percipiuntur fructuum, appellatione venire docet Io. Copus tract. de fruct. lib. 1. cap. 2. frondes arborum sicomorum veniunt, quoque appellatione fructuum *Bologn. conf. 29. n. 27. an veniat interesse vide D. de Franch. decif. 642. num. 7. 13. & 14.* fructus, qui sunt immaturi proprie nō possunt dici fructus *Seraphin. decif. 177. num. 5.* palea est in fructu *Anna sing. 142. idem est* 5 in seno *addn. ad Rom. sing. 156. an spica est in fructu vide Anna alleg. 108.*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Feudi alienatio sine assensu inualida est, etiā si in alienatione adiecta fuerit clausula saluo assensu.
- 2 Limitatur quando emptor vsque ad sententiam litigaret.

- 3 Feudatarius licet possit in vita de feudi fructibus disponere, non tamen potest sine assensu in eo usufructum constituere.
- 4 Assensus semper est gratus, etiam quando Rex tenetur assentire.
- 5 Quanam sit iusta causa illum denegandi. Et in quibus casibus prestari debeat.
- 6 Furiosus habens dilucida intervalla, potest testari & donare in causam piam.
- 7 Furiosus, quid differat a mente capto.
- 8 Furioso competunt omnia beneficia, quae competunt minoribus.
- 9 Assensus potest expediri à Prorege, & Collaterali Consilio.
- 10 Afirmatio feudi, an debeatur, instituto barede extraneo.
- 11 Afirmatio feudi, siue excambium, an debeat donatio, cui fuit promissa, donatio contemplatione matrimonij.
- 12 Quid si donetur feudum in remuneratione servitiorum, & an tali casu teneatur barex in burgensatibus ad afirmationem.

AD DECIS. XXXV.

- 1 **N**um. 23 (Marn.) Adde D. de Pont. in tit. de resus. feud. §. 2. num. 11. & cum consensu domini alienatio feudi valida est alias ex consuetudine constit. diuæ memorie improbat, & est nulla Apicell. in alleg. 14. num. 65. de Pont. conf. 14. num. 23. & conf. 12. num. 20. vol. 2. Ann. in rubr. de vassall. decrep. etat. nu. 112. & sequi. sed si esset in alienatione adiecta clausula saluo assensu domini, nec etiam valeret si fuerit traditio subsequuta Borrell. in sum. decis. tit. de feud. num. 46. tom. 1. Frece. de subf. lib. 2. auctor 1. num. 9 & 23. & propterea non operatur reservatio assensus tradita possessione, etiam si esset dictum non aliter, nec alio modo de Franch. decis. 267. num. 1. ubi num. 2. id limitat non procedere, quando emptor, usque ad sententiam litigare, propterea si feudum venderetur reservato assensu impetrando, cum iam assensus esset impetratus, valeret si assensus validus esset, ne actus pereat, aut ille assensus impetratus esset nullus, & tunc si alias non impetraretur, contra actus non valeret ultra Fulse sing. 26. lit. F. vide Consiliar. Georg. alleg. 5. num. 58. Feudatarius potest sine assensu de fructibus feudi, disponere in vita, non tamen potest sine eo in feudo constituere usufructum de Pont. conf. 136. n. 94. 95. et 99.
- 4 Num. 28. Camer.) Assensus semper est gratus, & etiam in quibusdam casibus in quibus Rex tenetur assentire intelligitur de congruo, & non de rigore iustitiae, quare as-

sensum denegare non est in iustitiam facere Consiliar. Theodor. alleg. 52. num. 7. quia nam ratione gratia nuncupatur vide D. de Pont. decis. 5. num. 4. & vassallo denegatur ex causa iusta de Pont. de potest. proreg. tit. de assens. Reg. §. 2. num. 12. quæ est consideranda, ut sit iusta, & probabilis in assensu Maur. alleg. 16. & 18. in quibus casibus præstandus sit Assensus per Regem vide D. Reg. Lantar. conf. 17. num. 11.

- 6 Num. 38. Cura. fur.) sed si habet dilucida intervalla potest testari tempore, quo furor deficit, & quando testatur prudenter, præsumitur testamentum factum tempore dilucidi intervalli de Pont. conf. 149. num. 6. tom. 2. vide Cabed. decis. Rot. Lusit. 97. p. 1. Magon. decis. Lucen. 97. & quatenus congruit eius dignitati potest furiosus donare in causam piam de Pont. conf. 146. num. 26. tom. 2. furiosus, & mente captus quomodo differant vide Monach. decis. Bonon. 68. num. 21. & an exequatur ad formam ritus Ga'ter. in prax. 8 instrum. 1. par. 2. par. num. 20. furioso omnia competunt beneficia, quæ competunt minoribus Massin. in l. infans n. 44. C. qui admitti.

- 9 Num. 41. assentientium) & in Regno est expeditum per prag. 9. cap. ut talis proregi, & Collaterali Consilio sit concessa, nam in assensu concedendo possunt oriri multæ difficultates in iure, quas Prorex sine præiudicio Regis, vel partium decidere non possit, absque voto Collateralis Consilij, ad hoc, ut fraudes præiudicia, & læsiones evitentur & licet assensus perficiatur per verbum. Fiat de Franch. decis. 663. num. 2. adhuc tamen non probaret, nisi fuerit reductus in forma Regiz Cancellariæ, ut ait Maur. Lun. alleg. 71. hoc est firmatum manu Proregis, & Regentium sigillatus, & registratus, & ex privilegio felicis memoriz Caroli V. inter capitula Neapolis anni 1554. in cap. 7. fol. 153. prout est, ut Regentes Regiam Cancellariam circa assensus, & res pertinentes ad iustitiam providere possint absque intereentu Proregis.

In fine de hac eadem materia, & de cisionibus desuper factis vide Reg. de Pont. de potest. proreg. tit. de assens. Reg. sup. dot. §. 2. nu. 9. & conf. 73. volum. 2. Anell. de anat. conf. 7. n. 34. Ros. in prag. 1. de titul. abus. num. 136. Viscon. in addit. ad Morinil. in consis. constitutionem diuæ memor. n. 29. Borrell. in sum. decis. tit. de feud. n. 690. par. 1. Thor. in comp. dec. ver. afirmatio feudi, & in ver. afirmatio feudi legat. Tulu. Lantar. in addit. ad repet. D. Reg. Lantar. in cap. p. de success. feud. num. 40. D. Reg. Tap. dec. §. C. 5. n. 9. Jacob. Gall. cōf. 96.

- 10 An autem debeat *estimationis* feudi institutio herede extraneo, decisum fuit negativè in causa illorum de Suriano, cum Sororibus de venato, ut ait de Pont. in *præcit.* §. 2. num. 9. Reg. de Curt. in *divers.* feud. §. multo-
ties concedenti num. 103. *Consiliar. Theodor.*
11 *alleg.* 80. num. 51. an autem *estimationis* feudi, siue ex cambium debeat donatario, cui fuit promissa donatio contemplatione matrimonij, & quid inde decisum fuit *Theodor.* in
12 *dec.* compend. vers. *estimationis* feudi. Feudo donato in remunerationem servitiorum, licet non valeat donatio quòd feudum, valebit, tamen quòd *estimationem*, in specto valore mercedis servitiorum *Rou. in præcit. prag.* num. 16. an autem hæres in burgensaticis teneatur ad *estimationem* feudi, vide *Anna alleg.* 126. num. 16.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Vita, & militia à quo, & quibus debeat. Pro ea datur actio hypothecaria.
- 2 Vita militia, an comparetur legitima, an alimentis, vel præstetur loco partis hereditarie rei feudalis.
- 3 An iudicetur sicut dos de paraggio, & quid differat inter vitamque.
- 4 In liquidatione vite militia habenda est ratio fructuum corporum reintegratorum, et quodnam tempus inspicitur, & n. 8.
- 5 Vita militia debetur secundogenito, etiamsi pater illi aliquod feudum reliquerit, vel aliunde sit dives, & n. 10.
- 6 Vita, & militia quantitas, an determinata sit.
- 7 Debetur spurij, Clericis, & Monachis.
- 9 Secundogenitus non tenetur contribuere in solutione adobe, vel alterius servitij à primogenito præstandi.
- 11 Compromissum, an possit fieri de vita, & militia.
- 12 Secundogenitus in feudo per patrem empto habet electionem consequendi partem pretij, vel vitam, & militiam.
- 13 Sententia declaratoria, an requiratur in crimine rebellionis respectu vite, & militia.
- 14 Vita militia potest filius priuari propter ingratitatem contra patrem, non autem contra fratrem.
- 15 An in liquidatione vite militia semine faciant partem.

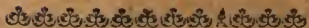
AD DECIS. XXXVI

- V**ita, & militia à primogenito debetur secundogenito, & aliis fratribus *Minad. conf.* 1. *Petr. Gregor. de vit. & milit. q. 1. Masfrill. decis.* 85. num. 14. debetur primogenito, qui se inhabilem reddit ad feudi successionem de *Fræc. decis.* 20. & pro ea datur actio hypothecaria de *Franch. decis.* 714. *Rice. collect.* 26. debetur filio nato ex secundogenito, quando pater prior mortuus est in vita aui de *Franch. decis.* 542. *Georg. alleg.* 9. num. 24. *Masfrill. decis.* 165. sed quando secundogenitus in vita habet vitam, & militiam, ad suos etiam hæredes eo mortuo non transmittit *D. de Franch. decis.* 525. num. 24. *Mosfess. conf.* 9. tit. 2. 22 cui comparetur vita militia, legitimæ alimentis, vel præstetur loco partis hereditarie rei feudalis, in qua ex iure longobardorum secundogeniti, cum primogenitis æqualiter succedunt vide *Giurb. decis.* 24. num. 24 ubi concludit, quod quomodocunque accipiat est onus feudi vide *Borrill. in iura. decis. tit.* 40. num. 1. 1. 12. & 13. par. 1. an iudicetur sicut dos de paraggio, quoad alienationem feudi vide *Franc. Milan. decis.* Sicil. 5 num. 37. lib. 1. *Masfrill. decis.* 218. num. 20. 44 55. & 63. [differentias inter vitam, & militiam, & dotem de paraggio enumerat *Petr. de Gregor. tract. de vita, & milit. q. prima, & 11. Anton. de Amato. resol.* 2. à num. 42. ad 45 *D. Reg. Tap. in decis.* S. C. 14 nu. 29. 30. 31. & 32. Iquale tempus inspicitur in liquidatione vite, & militie vide *D. de Franch. decis.* 61 & in liquidatione vite, & militie est habenda ratio fructuum corporum reintegratorum idem de *Franch. decis.* 61. *Rice. collect.* decis. 2265. par. 6. & debetur secundogenito, licet pater reliquerit aliquod illi feudum *Ass. decis.* 138. sub num. 2. & 6. & debetur secundogenito posito, quod sit dives *Intrig. de feud. cent.* 1. q. 57. num. 20. *Staiban. conf.* 2. num. 4. semel data amplius non debetur *Georg. alleg.* 8. num. 21. & 23. vite, & militie quantitas, an determinata sit vide *Intrig. in decis.* 7. *quasi.* 57. num. 16. & 17. debet filio spurio, fuit iudicatum in Senato Siculo *Masfrill. decis.* 85. debetur etiam in Regno clericis in sacris constitutis de *Pont. de potest. proreg. tit. de Assens. Reg.* §. 4. num. 28. & monacho religionem capacem ingresso *Mosfess. conf.* 9 n. 4. non debetur in linea Collateralis *Consiliar. Theodor. alleg.* 20. n. 8. & 20. quoad vitam, & militiam taxandam considerantur fructus tempore mortis feudatarii de *Pont. conf.* 79. num. 2. Secundogenitus non tene-

- tur contribuere in solutione ad hoc, vel alterius servitij à primogenito præstandi *Rou. 10 in prægm. 24. num. 4. de feud. debetur secundo genito in aliis feudis efflo, quod à patre fuerit ei legatum vnũ feudum Maur. alleg.*
- 11 28. num. 11. part. 2. compromissum de vita, & militia, an fieri possit *vide Minad. decis. 3. Anna in repetit. consil. constitutionem diua*
- 12 memorig num. 248. & 285. secundo genitus in feudo empto per patrem habet electionem consequendi partem pretij, vel vitam, & militiam *Andr. in §. præterea ducatus in addit. de probis feud. alien. per fider. & rationem, ob quam debeatur ista pars pretij refert Camill. de Medic. consil. 124. num. 8. 9. & 10. & pars pretij non debetur secundo genito pro quâtitate, qua fuit feudum emptũ, sed æstimatio, seu valor ipsius attentò tempore mortis Anna. consil. 26. sententia declaratoria, an requiratur in crimine rebellionis respectu vitæ, & militiæ *vide Reuert. decis. 5. tom. 2. in manuscrip. vita militiæ potest filius per ingratitudinem commissam contra patrem, vel alium, cui succedit priuari, licet non per ingratitudinem cõtra fratrem Lel. Caput. ad consuet. Neap. si moriatur par. 2. §. 3. num. 16 [an in liquidatione vitæ militiæ femine faciant partem Tap. decis. 5. C 45.**

Didac. de Mari.

SV M M A R I V M.

- 1 Ecclesia potest cogere vicinum ad vendendũ domum pro ampliacione, non tamen potest cogere alteram Ecclesiam. Et quid si domus esset subiecta fideicommissio, vel antiqua in familia.
- 2 Clausurum, atrium, porticus, ambitus, dormitorium, septa, & tota fabrica gaudent immunitate Ecclesiæ.
- 3 Et oratorium auctoritate Episcopi construetum.
- 4 Delinquentes spe gaudendi immunitate Ecclesiæ, an si ad eam confugiant, inde extra bi possint, et quibus coniecturis hic animus probetur.

AD DECIS. XXXVII.

- 1 **E**cclesia etsi possit cogere vicinum ad vendendam domum pro eius ampliacione *Mart. de iurisdict. p. 4. cas. 171. Genium. in practica. Eccles. quest. 2. n. Rot. in vna practica. demolitio-*

nis domus Veneris 29. Februarij 1608. corã Manzanedo, vbi quod etiam si non sit contingua Ecclesiæ, sed adit via intermedia tamen si ageretur pro erigenda Ecclesiã de nouo nõ potest cogere alteram Ecclesiam, vt vëdat ei partem prædij pro eius ampliacione Valen. consil. 18. & fuit decisum in Curia Archiepiscopali Neap. licet contrarium decisum dicat Maffrill. decis. 280. par. 3. Ecclesia potest cogere possessorem domus subiectæ fideicommissio, vt illam sibi vendat pro eius ampliacione, & si possessor non teneatur illam tradere nisi in tempore, quo est proprie erigenda Ecclesiã, vel amplanda. Nouar. quest. foren. 18. cent. 1. & in præx priuileg. miser. person. priu. 64. num. 4. & 6. nec poterit Ecclesiã cogere vicinum ad sibi vendendum domum suam antiquam in familia vt decidit Rot. Rom. in causa Palatii de Comit. Lunz 16. Ianuarii 1612 coram R. P. Da masceno [vendere quando quis rem propriam cogi possit, & quid obseruandum, tũc sit vide Giurb. decis. 86. Carot. dec. 26.] p ampliacione circuitus Monasterij, seu Ecclesiæ cogitur, quis vendere domum suam Cabed. decis. 105. n. 10. Rice. decis. 68 par. 4.

- Num. 11. vt ibi adde Farinac. de immun.
- 2 Eccles. num. 268. claustrum atrium porticus ambitus, dormitorium, septa, & tota fabrica, Ecclesiæ gaudent immunitate *Cardinal. Tuse. pract. concl. in ver. Ecclesiã quest. 9. nu. 3. & 7. concl. 20. per tot. Franc. Suar. de stat. relig. lib. 3. cap. 9. num. 7. & 9. oratoriũ gaudet immunitate Ecclesiæ, si auctoritate Episcopi constructum fuerit, secus si priuatum, & priuata auctoritate fabricatũ Mar. Ital. de Immun. Eccles. cap. 4. §. 4. per tot. ad ead loca Ecclesiarum immunitas, quo ad edugientes ad eam extendatur vide Farin. in*
- 4 *pract. tract. cap. 17. delinquentes spe gaudendi immunitate Ecclesiæ, si ad eam conlogiat an extrahi inde possit, & quibus coniecturis probetur eius animus vide Giurb. consil. 90. Gratian. discept. foren. 619.*

Didac. de Mari.

SV M M A R I V M.

- 1 Priuatorum domus dirui, & noua a difficis prohiberi possunt pro ampliandis vijs, aut etiam pro alio ornatu Ciuitatis, & collecta imponi soluenda ab ijs, qui inde commodum sentiunt.
- 2 Vicinus pro tuitione sua domus potest diruere domum vicini ob incendium. Et an vicinus

cinus vicino de incendio teneatur.

- 3 *Clerici à suis Iudicibus compellendi sunt ad refectiorem pontium, & viarum.*
- 4 *Quando teneantur ad solutionem gabella imposita ob publicam necessitatem, vel utilitatem.*
- 5 *An sine auctoritate Summi Pontificis possint contribuere in oneribus concernentibus pietatem communem.*

AD DECIS. XXXVIII.

- 1 **E**xtende etiam, vt pro viis ampliandis, noua porticu extruenda ad ornatum Ciuitatis domus priuatorum dirui possunt prohiberi & edificia, collectæ imponi, & sunt soluedæ ab omnibus, qui commodum in ea re sentiunt *La nar. conf. 4. Auendan. de exequen. mand. p. 1. cap. 19. num. 29. ea ratione, quia attenditur publica utilitas, vt fuit practicum in anno 1620. in Ciuitate Neap. in ampliatione plateæ S. Lucie Maris, vbi dirutz fuerunt nonnullæ domus priuatorum pro ampliatione illius ad ornatum Ciuitatis, soluto tamen pretio dominis à complacitis tempore. Gubernii Illustris. Cardinalis Borgia Generalis Locumtenentis Regni, & idem practicum fuit de anno 1624. in noua ædificatione ianuz, quæ vulgo dicitur Porta Alba.*
- 2 *Num. 6. Bart.) vicinus, an vicino de incendio teneatur vide Gail. obser. 22. par. 2. vicinus pro tuitione sue domus potest diuertere domum vicini ob incendium Viu. decif. 150. de incendio, quando quis teneatur ciuilitate, vel criminaliter vide Mart. in compen. decif. tom. 2. cap. 11. late post Farin. cumulatit Petra ad Gr. am. decif. 3 Reg. Reuert. in decif. 263. tom. 1. in manuscript.*
- 3 *Num. 8. Capol.) ad refectiorem viarum, & pontium clerici sunt quoque compellendi à suis iudicibus de Pont. tit. de regal. imposs. §.*
- 4 *1. num. 62. & quando teneantur ad solutionem gabellæ, vel collectæ, quæ imponitur pro necessitate, vel utilitate communi vide Carol. de Grass. in tract. de effect. cleric. effe. 3.*
- 6 *num. 200. cum plur. sequ. in oneribus Ciuitatis concernentibus pietatem communem, an possint contribuere sine auctoritate Summi Pontificis Genuen. in practica. Eccl. eff. q. 646.*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 *Venditor rei sibi specialiter obligatus, in venditione, quando præsertim creditoribus anterioribus.*
- 2 *Quot modis censetur inducitur specialis hypotheca, licet de ea nulla fuerit facta mentio.*

AD DECIS. XXXIX.

- 1 **N**um. 4. Vital. add. 10. Dom. Gait. in tract. de credit. cap. 4. q. 11. num. 1218. & sequ. Tbor. in compend. decif. ver. creditor fol. 130. vbi de cisionem nouissimam refert par. 1. Venditor rei super ipsa præfertur etiam creditoribus anterioribus, quando specialiter rem venditam obligauit in venditione durante tempore satisfactionis, alias secus de Pont. dec. 4. num. 46. Morl. in emptor. iur. par. 1. tit. 9. ff. de contrahen. empt. in princ. nu. 100. & sequ. Morot. resp. 54. nu. 4. Gruell. decif. senat. Dolan 56. num. 4. Dom. præf. de Franch. dec. 306. num. 4. & 5. vbi dicit valere pactum, quod solutione pendente non transferatur dominiui rei venditæ, quando venditor præferatur in re vendita anterioribus creditoribus pro pretio ipsius recuperando, vide Gail. obser. 15. lib. 2. vbi refert plures casus Hartam. lib. 2. ca. 16. tit. de credit. Gomez. Leo decif. 68. in decif. diuersis & ad hoc, vt creditor in mercibus emptis sua pecunia aliis præferatur, debet specialiter ad hoc ementi pecuniam dare, & ipse specialiter obligationem & hypothecam super emptis procurare Gail. obser. 12. lib. 2. Franch. Marc. decif. 919. num. 3. par. 2. Gratian. discept. Foren. 670. & vide Martie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 11. tit. 23. Barbof. in l. si cum dotem §. fin. nu. 34. ff. sol. matr. quot modis censetur inducitur specialis hypotheca licet de ea nulla mentio facta fuerit vide Ricc. in collect. decif. 680.
- 2 *[In fin. Adde videndum ad ornatum huius decif. Fontanell. in tract. de pact. nuptial. claus. 7. glos. 2. num. 38. cum seq. tom. 2.]*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 *Tertius comparens in iudicio ad eradiuandum, vel infringendum, qualiter audiatur, & quando ei beneficia concedantur, et quando impediat causa expeditionem, & n. 8.*

2 Ter-

- 2 Tertijs veniens ad causam, an pro suo interesse possit dicere de nullitate sententiae.
- 3 Tertijs de dominio, & possessione se opponens adversus agentem creditorem, an impediat instrumenti executionem.
- 4 Tertio quando noceat sententia.
- 5 Tertijs quando omnino actor in iudicio efficiatur.
- 6 Tertijs in causa comparens, an possit inter litigantes petere, ut supersedeatur in causa.
- 7 Tertijs, an possit opponere declinatoriam fori, aut dilatoriam.
- 9 Tertij comparentis, & principalis eadem est instantia.
- 10 Tertius in causa, an citari debeat ad omnes alios.
- 11 Tertius potest, invito principali, declarare ab eo ignorata, & iudicem pro suo interesse recusare.
- 12 Terminis ad petendum beneficium post publicationem, aut conclusionem in causa, sunt observandi, etiam a tertio oppositore.

AD DECIS. XXXX.

- 1 **T**ertius comparens in iudicio ad coadiuvandum, vel infringendum qualiter audiatur vide D. de Pont. conf. 176. num. 3. & 4. vol. 2. Cancer var. res. par. 2. cap. 16. de cert. opposit. Cost. de re integr. dist. 9. 5. Camil. Laratib. conf. 113. Gratian. discept. foren. cap. 439. Imbrian. de 1. & 2. benef. consider. 6. & consid. 9. num. 94. cum sequi. Giurb. decif. 1. tertio in causa comparenti quando beneficia concedantur Fab. Ann. conf. 97. num. 10. quando impediatur causa expeditionem precipue dum ius suum excludit praetensionem adversarii vide D. de Pont. in pract. conf. 156. nu. 5. & 15. vbi declarat text. in l. 1. de quo ff. de reuendic. & de iur. d. de Franch. 261. late Menoch. conf. 488. vol. 5. Ricc. collect. 61. 9. Apicell. alleg. 9. n. 37. & 38. Castill. decif. 89. An tertius veniens ad causam possit pro eius interesse dicere de nullitate sententiae vide V. in decif. 495. in fin. Castill. decif. 78. Georg. alleg. 26. Tertijs de dominio, & possessione adversus agentem creditorem se opponens, an instrumenti executionem impediat vide Scacc. de appell. lib. 3. cap. 2. q. 17. limit. 6. memb. 4. num. 51. eum sequi Cartar. decif. 47. Cancer. par. 3. res. fol. cap. 17. de sent. & exeg. num. 436. Giurb. decif. 62. Couar. pract. 99. cap. 16. tertio quando noceat sententia vide Borrel. in summi. decif. tit. 30. a num. 27. 5. usque ad num. 291. par. 2. Ruginell. de appell. 9. 2. cap. 1. Seraphim. decif. 142. 2. num. 6. tertius quando omnino

actor in iudicio efficiatur Polid. Rip. sing. obser. 101. num. 6. Tertijs comparens in causa, an possit inter partes litigantes petere, ut supersedeatur in causa, distinguitur, quod si tertius comparens praetenderit eodem iure, sicut colligator, tunc erit in causa supersedendum, & ita in Reg. Cam. Summ. decifum fuisse tradit Anna alleg. 70. num. 6. & 7. & si postea facta relatione in Collat. Conf. in causa in qua subintravit filius lucrit decifum, quod procederet ad expeditionem causae inter partes salvis iuribus Regii Filci de Franch. decif. 261. sub num. 14. & forte, quia diversio iure filius subintravit rat in illa causa, & sic concordantur decisiones ipse Fab. Anna conf. 97. num. 14. Mustat. in prax. S. C. lib. 1. par. 3. glos. mentionaturum n. 12. Tertijs, an possit opponere declinatoriam fori, aut dilatoriam luit per M. C. V. decifum negative Anna. alleg. 76. num. 3. Tertio non concedit S. C. beneficia, quando constat de iure non suo Gallup. in prax. S. C. par. 2. cap. 29. num. 16. vbi de iurisdictione refert praclusa via principali praclusa intel ligatur tertio ad causam venienti Honded. conf. 25. num. 12. 17. vol. 1. Cabellin. milleloq. 9. 983. & eadem est principalis, & tertius in causa comparentis instantia Cardin. Tuse. 10. pract. concl. tom. 4. lit. 1. concl. 211. Tertijs comparens in causa, & liti assilens ad iudiciales actus omnes, an citari debet Cartar. 11. decif. 56. nu. 6. cum seq. Tertius invito principali ab eo ignorata declarare potest Casual. decif. 54. num. 25. & 2. part. 4. & potest pro suo interesse iudicem recusare Masul. ad Capie. decif. 107. num. 4.

Num. 15. concedenda) & in terminis novellae Regiae Pragmaticae loquentis de termino petendi primum, & secundum beneficium est advertendum, quod illi termini praecisi ad petendum beneficium post publicationem, aut conclusionem in causa sunt observandi non solum inter partes principales, quae sunt principaliter in iudicio, sed etiam respectu tertii oppositoris, qui pro suo interesse postea in iudicio comparuisset, nam hic tertius non potest habere maius privilegium, ut minor, quam haberent ipsimet principales litigantes minores, ita pulvere in consimili lege tradit Gutier. li. 1. q. 86. in fin. faciunt tradita per Fab. Anna conf. 97. nu. 7. & conf. 98. Giurb. de iur. 1. quidquid in contrarium hic decifum referat auctor, vbi appareret non fuisse digestas rationes ab Anna adductas, conveniet etiam Andr. Gail. obser. 71. in fin. lib. 1.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Conclusio facta, an possit aliquid à partibus prod. ci.
- 2 Terminus ad examinandum testes pro verificatione scripturarum privatarum, an sit concedendus post conclusum in causa.
- 3 Conclusio facta cum reservatione, quid operetur, & an in dubio censeatur facta reservatio.
- 4 Terminus ad impugnandum scripturas presentatas, & contenta in eis ante conclusionem causae, an sit concedendus.
- 5 Terminus ad cōcomitantiam scripturarum & apodixarum trino teste notarum, an sit concedendus post conclusum in causa.
- 6 Deposito principalis, quando peti possit post conclusionem in causa.
- 7 Responsurus positio in Regno quando habeatur pro confesso.
- 8 An detur appellatio à decreto, quo quis declaratur pro confesso.
- 9 Positiones notorie impertinentes, sum reijcienda, quid de dubijs.
- 10 Positioni, qua detegatur propria turpitudine, item positioni negativa, & positioni cōtinenti factum alienum, an teneatur, quis respondere.
- 11 Principalis interrogatus super positionibus alterius partis, qualiter debeat respondere.
- 12 Si citatus ad recognoscendum, recognitione impediatur, aut se opponat, an stet scriptura non recognita.
- 13 Debitur citatus ad recognoscendum, potest debite se opponere, etiam post sententiam.
- 14 Scriptura priuata recognita, quomodo exequatur contra debitorem.
- 15 Cognitio scripturae priuatae per confessionem inducit plenam probationem etiam contra haeredes, & singulares successores.

AD DECIS. XXXXI.

N Vm. i. de fide instrum.) conclusio regulariter os claudit partibus, vt nihil aliud producere valeant. *Nat. conf. 151. in fin. vol. 1. & c. factus conclusionis refert Borrell. in summ. decis. tit. 26 num. 68 & sequ. tom. 2. in causis summarijs sine dubio potest fieri interrogatio conclusionis facta, nō solum ad ipsius iudicis informationem, sed etiam ad partis petitionem, & instantiam, & etiam repetere testes. *Andr. Gail. obser. 107. num. 6. lib. 1. Borrell. conf. 53 Coler. decis. German. 119. Ofae decis. 10 num. 6.**

Num. 5. Aff. in decis. addo Ricc. in collect.

- decis. 85. & 1034. Campanil. ad Oliu. in rit.*
- 2 *Cur. Archiep. Neap. 33. num. 10. terminus ad examinandum testes pro verificatione scripturarum privatarum, an sit concedendus post conclusum in causa in qua fuit reserua ta productio scripturarum, fuit decifum, quod non ex quo erit intelligendum de scripturis publicis non priuatis nullam fidem facientibus. Aff. dec. 272. de Francb. decif. 631. Reg. Tap. in pragm. 14. incipiente post cōclusionem de ordine iudiciorum. Muscat. in prax.*
  - 3 *S. C. lib. 1. par. 7. glos. presentatas num. 8. conclusio facta cum reservatione, quid operetur, & in dubio, an intelligatur facta reservatio vide Galup. in prax. S. C. par. 2. cap. 27 num. 8. terminus ad impugnandum scripturas presentatas ante conclusionem in causa, an sit concedendus, fuit decifum, quod ex causa poterit iudex illum concedere, pro vt in occurrentibus casibus fuisse obseruatum annue. *Vrsill. ad Aff. decif. 115. num. 2. Viu. in Sylu. comm. opin. 896. num. 13. terminus ad impugnandum scripturam circa cōtentam, an concedi debeat, distinguitur, aut contentum in scriptura fuerit enunciatum in libello, & reus poterit se defendere, tunc post presentationem scripturae non datur alius terminus, sed quando non esset enunciatum, & scriptura adducere aliquid noui dabitur terminus ad defendendum, & ita fuit decifum in S. C. Anna sing. 502. Cassill. decif. Sicil. 57. num. 10. terminus ad cōcomitantiam scripturarum, an sit concedendus fuit bis in S. C. & R. C. decifum, quod scilicet postea in R. C. contrarium fuerit decifum Anna sing. 503. Muscat. in prax. glos. presentatas num. 15. terminus ad cōcomitantiam apodixarum trino teste notarum, an sit concedendus post conclusum in causa. *Vrsill. decif. 272. tenet, quod sic, & in fine tradit in facto proprio fuisse per S. C. post conclusum in causa in apodixis presentatis datum terminum quatuor dierum, vt presententur articuli, quod si ipsi fuissent parti relevantes circa probationem probatio ipsa admitteretur, quod postea non fuit necessarium, nam apodixae vere non negabantur, eum citat de Francb. decif. 631. improbando decisionem ipsam conuens vidisse, processum in fonte, & S. C. inclinasse in dationem termini, quia in scripturis priuatis presentatis aderat aliquae publicae, quae egebant concomitantia.***
  - 6 *Num. 6. interrogari) deposito principalis non potest peti, nec concedi post conclusionem in causa, nisi super actis gestis post conclusionem, si calumniose petitam esse iudici non videbitur, vt in pragm. 77. S. 7. de offi.*

- offic. S. C. secundum nouissim. recopilat. anni*
 7 1623. responsum positioni in Regno, quādo habeatur pro cōfesso vide *Carau. in rit.*
 8 119. an detur appellatio à decreto, quo quis declaratur pro cōfesso vide *Borrell. in summ. decis. tit. 1. num. 97. 102. & 103 tom. 2.*
 9 positiones notorie impertinēte, sunt reijciendz, sed si sunt dubiz admittuntur saluo iure impertinentium, & non admittendorū
 10 *Triuif. decis. 4. num. 3. lib. 1.* positioni in qua detegeretur turpitudine sua, quis respondere non cogitur *Magon decis. lucen. 25. num. 30.* positioni negatiuz, quando, quis respondere cogatur vide *Franch. Hercul. in tract. de negat. num. 209.* positioni continenti factum alienum, quando, quis respondere tenebitur *Nach. conf. 59. num. 2. & conf. 121. num.*
 11 11. vol. 1. principalis tanquam melius scies veritatem interrogatus à Iudice super positionibus alterius partis non tenetur respondere per verbum veritatis affirmatiuum, vel negatiuum, sed responsio fit per verbum credo, vel non credo, & ita praticatur in palatijs Regn. Neap. in ciuilibus per prag. incipien. quinta die de ordin. Iudic. sed in criminalibus, reus tenetur respondere per verbum veritatis assertiuium *Baiar. ad Clar. g 6 num. 14.*
Num. 12. recognoscere adde *Rouit. in prag.*
 12 13. sub num. 6. de ordin. Iudic. citatus ad recognoscendum, si indebite recognitionem impediatur, & iniuste se opponat, in sui odiū, stabitur scripturæ non recognitz; secus vero si debite se opponat, quæ oppositio fit in omni parte iudicij *Gratian discept. Foren. tom. 2. cap. 330 nam 18. & 19 & cap. 551. num.*
 13 37 tom. 3. debitor citatus ad recognoscendum, poterit debite se opponere etiam in allegationibus iuris, & post sententiam *Gratian discept. Foren. tom. 4. cap. 677 num.*
 14 10. 11. & 12. scriptura priuata recognita quomodo exequatur contra debitorem vide *Nicol. genu. de script. priu. lib. 1. concl. 1. Gait. in tract. de credit. cap. 2. tit. 8. nu. 3036.*
 15 cum plur. si quæ recognitio scripturæ priuata per confessionem, plenam inducit probationem, etiam contra hæredes, & singulares successores *Mascar. de probat. conclus. 109. num. 3. 1301.*

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 *Tempus inuentarij conscribendi quando curat.*

- 2 *An sit de forma inuentarij, vt inchoetur intra triginta dies.*
 3 *Dies ad conscribendum inuentarium, an sint utiles, vel continui.*
 4 *Interrogatus an sit hæres alicuius, intra tempora conscribendi inuentarium, non potest consumi, nec cogi ad respondendum.*
 5 *Inuentarium, an sit conscribendum sumptibus totius hereditatis quando plures sunt instituti heredes.*
 6 *Quibus modis fiat citatio in Regno.*
 7 *Citatio facta marito in domo, vbi habitat eius uxor, an valeat, vel t. conuerso.*
 8 *Quid in feudatario in loco, vbi habet feudum.*
 9 *Citatio quæ fit Neapoli, quando exigit solemnitates.*
 10 *Citatio extra Regnum contra rebelles, quomodo fiat.*
 11 *Exterius an possit citari per edictum.*
 12 *Citatio per edictum, quando, & qualiter debeat fieri.*
 13 *Citatio generalis, an sufficiens sit pro cursu causa.*
 14 *Citatio pupilli, quomodo sit faciend.*
 15 *An requiratur citatio, quando experti reserunt.*
 16 *An, & quando debeat, qui citari in praambulo.*
 17 *Citatio an requiratur in interdictione bonorum, & in agnitione bonorum possessionis.*
 18 *Non principales, an sint citandi.*
 19 *Citatio an, & quando, & in quibus requiratur.*
 20 *Hæres absens, quo pacto iudicetur, vt habeat tempus anni ad inuentarium.*
 21 *Tempus ad faciendum inuentarium non potest à Iudice minui, vel alterari.*

AD DECIS. XXXXII.

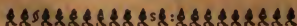
- 1 **N** Vm. 6. Doct.) tempus inuentarij conscribendi currit ab adita hereditate *Gratian discept. Foren. cap. 563. num. 27. & 28.* limita si actio dilata sit dolo malo hæredis *Ant. Fab. decis. 9. C. de iure delib. & in decis. 10 hoc sublimitas & vide Grass. in tract. de hered. inuent. g 251. limita in actioni reali de *Franch. decis. 352. limita favore pia causa* *Mosynar. decis. 51. lib. 4. Cauall. pract. quasi. 814.* vbi pro rebus male ablatiis posse conueniri, ait infra dictum tempus. Limita pariter favore alimentorum *Surd. de alim. priuileg. 11 num. 4.*
 2 *Coler. de alim. lib. 1. cap. 15. num. 99.* non est de forma inuentarij, vt inchoetur intra triginta dies dummodo finiatur intra tempus datum*

datum à lege Papon. lib. 2. tit. 10. arresl. S. Gancer. var. resol. par. 2. cap. 2. num. 19. & 10. dies ad conficiendum inuentarium, an sint vtilis, vel continui vide Pbanuc. de hered. inuent. q. 238. num. 17. & 18. si quis interrogatur, an sit hæres alicuius, & est intra tempore conficiendi inuentarium non potest, nec conueniri, nec cogi ad respondendum. Rol. à Vall. in tracl. de inuent. cap. 71. Causale. 5. decif. 7. nu. 27. par. 1. inuentarium an sit conficiendum sumptibus totius hereditatis, quādo pluribus hereditibus institutus vnus adit, sub beneficio inuentarij, alij vero pure, & simpliciter vide Griuell. decif. 17.

Num. 16. constitit. late Affil. num. 13. & vide Didac. Perez. ad leg. part. tit. 2. lib. 3. ordin. 6. q. 3. quibus modis fiat citatio in Regno vide Gallup in prax. S. C. p. 2. cap. 2. citatio ad domum debet fieri in Regno in loco solite habitationis, & quando sic intelligatur facta de consuetudine vide D. de Franch. decif. 322. num. 3. & 4. citatio facta à marito in domo, vbi habitat eius vxor, an valeat, vel è conuerso, vide Menoch. lib. 2. presumpt. 27. 8. & quid in feudatario in loco, vbi habet feudum Rot. in rubr. de citat. nu. 19. citatio, quæ sit intra Ciuitatem Neap. non exigit sollemnitatem testium, nisi in citatione, quæ sit contra inquisitum ad capitula de Franch. decif. 560. citatio extra Regnum contra rebelles quomodo fiat vide Mornil. in consil. edictorum, an exterius possit citari per edictum, vide Rice in decif. 199. par. 3. citatio per edictum ad hoc, vt liget debet fieri ex causa necessitatis Rice decif. 405. par. 4. citatio edictalis ob incertitudinem loci poni debet in Ecclesia, idēque procedit si in longinquis partibus esset citandus conuentus Rice. in collect. 828. vbi sic decifum refert. Citatio edictalis quoties ageretur de iure ad rem, vt in presentato ex vi iuris patronatus aliorum ad aliquod sacerdotium altare, sufficit fieri ad Ecclesiam Rice. in prad. collect. 13. vbi sic decifum refert Citatio generalis, an sufficiens sit pro cursu causæ decifum fuit 14. affirmatiue Rice decif. 3. par. 1. Citatio pupilli quomodo sit facienda Ann. in sing. 394. 5. an requiratur citatio, quando experti reserunt Anna in sing. 78. citari non debet, quis de consuetudine in præambulo Anna in alleg. 19. num. 13. fallit tamen in casu, vt not. 17. num. 15. vide D. de Franch. decif. 204. an requiratur in agnitione bonorum possessionis vide D. de Pont. conf. 20. citatio an requiratur in interdictione bonorum, & quid in notorio vide D. de Pont. conf. 42. num. 35. 36. 18. & 44. citandi non sunt hi, qui non sunt principales, licet in consequentia litis definitio

attingere potest Fab. de Anna. in conf. 18. n. 19. 23. citatio an, & quando, & in quibus requiratur vide Rice. in decif. 289. par. 4. In fin. hac decisionem sequitur Tbesaur. 20. quest. Foren. 82. lib. 4. hæres absens, quo pacto iudicetur, vt habeat tempus anni ad inuentarium vide Sebastian. Montic. de hered. 21. inuent. q. 234. num. 67. tempus ad perficiendum inuentarium ita est pro forma traditū quod non potest à iudice minui, vel alterari Rip. in l. 2. n. 23. C. de rei vendic. & an currat minori vide Grassi de hered. inuent. q. 251. n. 3. Dida. Spino in cod. tracl. q. 275. num. 39. & 31. Fontanell. de pact. nupt. to. 1. claus. 4. gloss. 5. num. 45. tom. 2.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Mutus, vel alius imperfectus, quando excluditur à feudo, tunc ei debentur alimenta.
- 2 Feuda obtenta pecunia, non conferunt dignitatem.
- 3 Delictum vassalli an noceat agnatis, ita ut feudum reuertatur ad Dominum.
- 4 Delictum partis an noceat filijs in feudo.
- 5 Vassallus in Regno non tenetur prestare seruitium personale, nisi requiratur.
- 6 An, & quando teneatur adiuvare Dominum in bello.
- 7 Vassallus an dicatur rebellis si protestatus sit cum Domino de mora commissā in remunerando seruitio.
- 8 Rebelles in quas penas incurrant.
- 9 Iuramentum fidelitatis si remittatur, adhuc debetur fidelitas.
- 10 Feudo concessio, an veniat seruitium.
- 11 Fidelitas est de substantia feudi, & non seruitium.
- 12 Pactum, quod vassallus non cadat à feudo ob felloniam, est nullum.
- 13 Pactum contra substantiam feudi facit, et contractus non sit feudalis.
- 14 Adhuc non diminuit liquidationem paragij nec vitam militiam.
- 15 An sit onus feudi, & ad quem spectet eius solutio, & an si remittatur per Regem Baronis, eius subfeudatarij per hoc sint exempti.
- 16 Onus soluendi adham inest contractui, & est onus reale ipsius feudi.
- 17 Adhuc diuersimode soluitur, iuxta diuersa feudorum qualitates.
- 18 An solvatur per propriarium, an per usufructuarium.

- 19 Clerici, & milites Hierosolymitani, an succedant in feudis.
- 20 Feudum pro annua praestatione concessum ad Monasterium capax in communi spectat, quoad commoditatem viuentis Monacho.
- 21 Vita militia relicta secundogenito Monacho acquiritur Monasterio.

AD DECIS. XXXXIII.

V Ide quæ in eademmet facti cōtingentia scripsit Camill. de Medic. conf. 30. Reg. Tap. in 2. par. Iur. Reg. rubr. de offi. Staiban. conf. 39. Martin. de Silim. de feud. num. 205 tom. 2 par. 1. tract. Mantie de tacit. & ambig. lib. 23 tit. 10 num. 29. 33 & sequ. & quādo mutus, vel alius imperfectus excluditur à feudo, tunc ei debentur alimenta Masfrill. decif. 85 n. 10 & 34.

2 Num. 16. Seifall. feuda, & dignitates sunt venales hodie, licet de iure gratiose, & ob merita concedi debeant Capiblan. in rub. de Baronum num. 11. & pecunia obtenta non cōferunt veram dignitatem, nec propie feudi concessio dici poterit Bal. in proam. de feud. & vide pro veritate Consiliar. Georg. in repet. feud. cap. 34.

3 Num. 18. Glos. delictū enim vassalli agnatis nocere non debet, ita quod propter delictum feudum nō reuertitur ad dominum, nisi delictum vassalli directum sit commissū cōtra dominum, nam tunc eis nocet et. à in feudo paterno, nam in feudo nouo nullus dubitat, quia non nocet, ita Cardin. Paris.

4 conf. 21. à num. 51. ad 54. vol. 5. an autem delictum patris noceat filiis in feudo late Dec. conf. 445. num. 68. vol. 3. sed melius omnibus loquitur etiam respectu agnatorum, tum ob delicta commissā in dominum, vel in alios, tum etiam in feudo hæreditario, vel ex pacto Reg. de Curt. in diuers. feud. §. nunc altera num. 39. cum sequ. Rou. in pragm. 1. de bon. prodit. num. 57. cum sequ. Reg. Valenz. pro Roman. Pontif. contra Venet. par. 5. num. 86. & sequ.

5 Num. 24. Inuest. vide Consil. Georg. in repet. feud. cap. 56. num. 10. vassallus in presenti Regno tenetur personale seruitium prestare, si specialiter de hoc requiritur alias sufficit prestare ad hominem, & ita semper fuisse obseruatum testatur Theodor. alleg. 51. n. 25. late Reg. de Curt. in diuers. feud. §. cū igitur tenetur adiuuare dominum pro bello extra Regnum de Pont. decif. 3. n. 10. quādo bellum est susceptum, pro tuitione, & defensione ipsius Regni, vel aliorum Regnorum

eiusdem Principis Reg. Consil. in l. enie n. 160. C. de Classe. lib. 1. num. 101. declarat, & vide Reg. de Pont. de potest. proreg. rubr. de regal. imposit. licet tenetur domino seruire, non tamen tenetur vitam domini prestare suæ Reg. Tap. decif. 23. num. 87. an feudo priuandus sit dum tenetur etiam consilio dominum iuuari, & inimicum Regis literis exhortatorialibus iuuare, fuit in Collaterale Consilio decifum, quod sic in contingenti casu in personam Antonij Grisoni Minad. in consil. iu aliquibus ver. Comitum, & Baronum num. 46. an dicatur periurus, & rebellis, vt puniri possit, si protestatus fuisset cum domino de mora commissā, nō renuerandi eius seruitia, & conuersatione habita cum inimicis Regis, concluditur, quod circa quarimoniam eius detrahendo Regi nolenti remuncere eius seruitia, attentis seruitis præteritis, paupertate vassalli, animaduerti debeat Regis arbitrio aliquāter ita quod non ei afficere debeat amittitiam iniorum, nisi inde resultaret damnum domini, ob quod vere rebellis, & infidelis iudicetur Assl. decif. 307 num. 26. & sequ. rebelles, quæ amittant, & in quas penas incurrant diuino, & humano iure, refert D. Reg. Vaenz. in discurs. fiat. & bell. par. 2. confid. 2.

9 Num. 28. de firm. fidel. iuramentum fidelitatis si remittitur non fluit inde, quin sit debita fidelitas, & quoad hoc feudum erit impropium in ceteris vero retinebit illius naturam de Pont. in repet. feud. l. 2. nu. 22. vnde si concessum sit feudum si æcum, quod non præstet iuramentum fidelitatis, nō per hoc non tenetur ad fidelitatem faciendam Fri. de subf. lib. 2. aubor. 4. num. 8 Reg. de Curt. in diuers. feud. ver. tenor ergo num. 21. feudo concessio non venit seruitiū, nisi fuerit expressum, vel promissum, quod intelligatur de seruitio, quod non coheret rei, & fidelitati; & optime explicat Camer. in repet. cap. imperialem cart. 75. à tergo, & fidelitas dicitur de substantia feudi, & non seruitium Camill. de Medic. conf. 6. num. 33 par. 2. & num. quod vassallus non cadat à feudo ob lelloniam nullius est effectus Loffred. conf. 11. num. 31. si apponatur pactum inter dominum, & vassallum contra substantialia feudi non erit contractus feudalis de Curt. in pract. ver. num. 27.

14 Num. 31. Iac. de Gell. vide D. de Pont. de 14. cif. 3. num. 11. ad hoc non diminuit liquidationem paragii, vt decifum refert Theodor. alleg. 81. in fin. Anell. de Amat. consil. 11. & 12 15 multo magis non diminuit vitam, & militiam de Franch. decif. 20. an autem sit onus feudi

hudi *Tbeodor. in praeis. alleg. 81. num. 7. 12.*
 & 14 adoha solutio spectat ad emptorem
 cum pacto de retrouendendo, cum assensu
 Maur. *alleg. 81. par. 2.* si fuerit per Regem
 remissa baroni, non per hoc eius subfeuda-
 tarius erunt exempti de *Franc. decif. 76. n. 8.*
 num. sic praestanda ab eo, qui super feudo
 habet annuum perceptionem vide *Camill.*
Biloch. alleg. 2. Adhoa, an solui debeat per
 dominum feudi, vel per conductorem feudi
 ad decem annos fuit decifum in Regia Ca-
 mera spectare ad conductorem *Tbor. in.*

16 *Compend. decif. par. 1. fol. 18.* onus soluendi
 adhoam inest contractui, cum sit onus rea-
 le ipsius feudi *Paul. Staiban. conf. 83. num. 2.*
 17 & 6. adhoa soluitur diuersimode iuxta di-
 uersas feudorum qualitates de consuetudi-
 ne huius Regni *Camill. de Medic. conf. 6. n. 2.*
 [adhoa per quem soluatur per proprietariu,
 vel per usufructuarium vide *Amend. ad Frac.*
dec. 20. num. 12.]

19 Num. 32. *Abb.* clerici an succedant in
 feudis vide *Carol. de Graß. de effecl. cleric. ef-*
fect. 4. de Pont. decif. 4. & in repet. feud. lect. 1.
num. 122. & 123. lect. 4. num. 34. & lect. 110.
num. 33. cum sequ. & de potest. Proreg. tit. de
Assens. Reg. 8. 4. num. 13. Consuet. Tbeod. al-
leg. 58. Ricc. in collect. decif. 2725. par. 7. Reg.
Lamar. in suis memorab. vir. cl. 116. in manu-
scrip. Lel. Caput. ad Consuet. Neap. ad proem.
Carol. 8. 7. num. 11. an milites hyerosolimi-
 tani succedant *Mofes. in Consuet. Neap. par.*

20 2 q. 7. num. 7. feudum pro annua prattio-
 ue concessum ad monasterium capax in co-
 muni spectat, quoad commoditatem viuē-
 tis monacho de *Pont. conf. 159. nu. 17. Cal-*
daf. de nomin. Emphit. q. 6. nu. 2. 13. nisi renor
 inuestiturae repugnet de *Pont. d. num. 17.* vel
 seruitium sit personale *Naf. conf. 600. sic*

21 vita militia secundo genito monacho à pri-
 mogenito debita monasterio in communi
 saltim capaci acquiritur *Bammascar. cap. si*
clericus n. 170. si de feud. defun. conten. quam-
uis seruata Sac. Conc. Trid. forma sess. 25.
cap. 16. Successioni feudalium sibi deserē-
 de renunciauit, & iuri primogenituræ
Mart. de iurisdic. par. 4. cent. 1. cas. 23. num.
12. durate tamen vita ipsius monachi *Tap.*
in repet. auct. ingressi cap. 14. glos. sua num.
16. & 47.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Vxor quando res sua dotis, & viri mortui
bona usque ad integram dotis restitutionē
sibi retinere possit.
- 2 Quid si maritus vergat ad inopiam.
- 3 An pro dotibus retinere possit bona vincu-
lata.
- 4 Vxor pro dote retinens bona viri, debet de-
clarare animum suum, quod pro dote velit
possidere, & an hic animus presumatur.

AD DECIS. XXXIV.

- 1 **V**Xor res suæ dotis, & viri mortui
bona usque ad integram dotis res-
titutionem sibi retinere potest
Causale de usufr. num. 201. Milan.
decif. 13. nu. 1. p. 1. Intrigl. sing. 2. lib. 2. Tren-
tacing lib. 3. var. tit. de pignor. resol. 1. Fonta-
nell. de pact. nuptial. claus. 7. glos. 3. par. 3. do. 2.
si possessio sit vacua, & eo tempore à ne-
mine apprehensa *Ludon. decif. 109. num. 3.*
Cornaz. decif. 3. nu. 12. Cartar. decif. 73. n. 11.
adco, vt si viro mortuo, mulier pro sua do-
te retentione eodem tempore insitit, quo
hæres possessionem accipit in dubio ipsam
in retentione præcessisse ait *Caroc. decif. 21.*
nu. 3. vt sua dos conferuatur *Menoch. lib. 6.*
presumpt. 50. nu. 6. & 7. non tamen poterit
retinere bona omnia, sed pro rata dotis sue
quantitate, ne eligendo omnia bona credi-
tores eludantur *Guarb. decif. 16. Negus. de*
pignor. par. 5. m. 4. nu. 5. Borrell. in summ.
2 decif. tit. de priu. dotal. nu. 168. par. 3. idem est
si maritus vergeret ad inopiam *Card. Tuse.*
3 lit. D. conclus. 744. nu. 29. 30 & 31. an p
dotibus retinere possit bona vinculata vide
Cancer. in 1. par. var. resol. cap. 9. de dot. & do
nat. num. 104. Molin. de rit. nupt. lib. 3. quaest.
28. num. 10. & sequ. *Osiban. in 2. relect. 8. fuer-*
rat nu. 10. & sequ. *Insi. de Ad. requiritur pa-*
4 riter, vt vxor animum suum declararet, quod
ratione dotalis hypothecæ in bonis mariti
velit sistere, quæ co viuo possidebat, n. uta-
ta suæ possessionis causa l. qua ratione §. in-
terdum ff. de acquir. rer. dom. Cartar. decif. 73.
nu. 3. & 7. Magon. decif. lucen. 64. num. 14.
Surd. decif. 221. num. 50. quia mutatio non
presumitur *Carot. decif. 21. num. 31.* nec sim-
plex hæredis patientia in videndo eam post
viri mortem possidere satis est *Crau. de an-*
tiquit. temp. par. 4. vers. materia ista nu. 112.
verbis declaratio fit si in scriptis protestetur
se velle pro dote possidere *Carot. dec. 21*
n. 29. vel si actum gerat, qui non nisi propio-
cius nomine, & vt dominus fieri posset *Ca-*
usale.

uale. *decif. 30. num. 17. par. 2.* factò claudēdo domum ne ingrediatur hāres, sub qua clausura mobilia illic etiam existentia continētur *Ludou in praeit. decif. 109. num. 8.* secus si ex causa dotis nolit possidere *Cornaz. decif. 3. num. 19.* vxor si animum suum non declaret, an possessionis causam mutasse praesumatur *vide Tuse. dict. consil. 744. nu. 4. Carot. decif. 23. 31. & 32.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 *Testes in testamento ad pias causas, & in testamento patris inter liberos, & in codicillis, non debent esse rogati.*
- 2 *Quid in testamento militis. Et an in eo possit mulier esse testis num. 3.*
- 4 *Mulier tempore pestis non est testis idonea in testamento.*
- 5 *Femina non potest esse testis in scriptura priuata, & in quibus casibus possit esse testis.*
- 6 *Cenditio feminarum in quibus casibus sit deterior masculorum.*
- 7 *Mulieres, an possint habere iurisdictionem in officium, & iudicandi munus exercere, praesertim uti tutrices filiorum, seu procuratrices virorum absentium.*

AD DECIS. XXXV.

- 1 **N** *Vm. 6. Hofim.) quod in testamento condito ad pias causas testes non debeant esse rogati, veram, & communem opinionem perhibet Couar. in cap. relatum nu. 4. de testam. & magis communem Horat. Mandos. in addit. ad Rom. consil. 306. lit. A. Viu. comm. opin. 891. num. 3 lib. 3. Gratian. discept. Forens. cap. 93. num. 8 multa privilegia pijs canis conceduntur, & in eis sola subscriptio manu testatoris sine testibus facta vim testamenti obtinet *Cabed. decif. 129. num. 11. par. 1. Valas. consil. 67. num. 8. Azew. l. 1. nu. 31. tit. 4. lib. 5. nou. recop.* nec in testamento patris inter liberos requiritur, quod testes adhibiti sint rogati *Crass. de success. & testamentum quaest. 11. num. 6. Loffred. consil. 8 nu. 16. nec in codicillis Surd. consil. 58. num. 10.**
- 2 *quid in testamento militis vide Ferd. Valsq. de success. creat. §. 12 n. 44.*

- Num. 13 *glosf. adde Mantie de coniect. ultim. volum. lib. 6 tit. 3. nu. 5. Viui. comm. opin. 968 num. 7. lib. 3.* an in testamento militis

mulier admitatur *vide Crassin §. testam. tum q. 8.* tempore pestis mulier testis idonea in testamento esse nō potest *Ant. Gabr. comm. concl. lib. 4. de testam. concl. 8. n. 5.*

- Num. 14. *Doct. Jadde Rice. in decif. 114 n. 3. par. 4.* in quibus casibus femina potest esse testis *vide Farinac. de testib. q. 59.* non potest esse testis in scriptura priuata in terminis *l. scripturas C. qui pot. in pign. hab. de Franch. dec. 644. in fin.* in multis casibus cōditio feminarum, seu mulierum est deterior masculorum, quos cōgerit *Petr. de Gregor. in tract. de concess. feud. par. 4. q. 2.* mulieres iurisdictionem in officium habere non possunt nec iudicandi munus exercere *Gutier. de tutel. & cur. par. 1. cap. 18. n. 2. & seq.* verū si habent iurisdictionem, non in officium, sed in dominium, & proprietatem, tunc iurisdictionem exercere possunt, ut in filiis in Regno, quae ex Const. in aliquibus, & ve de successione, deficientibus masculis succedunt in feudo baronia, & comitatu, & factae sunt capaces, ex inuestitura, & successione exercitij iurisdictionis *Palm. in diuers. iur. glosf. 15. n. 32.* & possunt exercere iurisdictionem, uti tutrices, & baliz filiorum, & nepotum habentium baronias, & feuda cum vasallis, & uti Vicariz, & procuratrices filiorum, & virorum absētiū, quae habent eandem potestatem, quam habet eius vir, aut filius *Carau. in rit. 1. in fin.* & possunt iurisdictionem mādare, componere delicta, facere gratias, & omnia alia quamvis feuda non habeant in dominium, & *vide D. Reg. de Pont. consil. 36. num. 34.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 *Dispositio e. cum esset, & e. relati, de testam. seruatur solum in Terris subiectis Summo Pontifici.*
- 2 *Procedit in proprio Paroco, & non in alio Sacerdote, etiam si proprii consilarius*
- 3 *Non procedit si testis patiatur plures defectus.*
- 4 *Nec si infirmus non sit in extremis.*

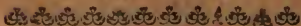
AD DECIS. XXXVI.

- 1 **I** *N Regno seruatur dispositio cap. cum esset, & cap. relatum de testam. quo ad legata facta in Ecclesijs, & pijs locis, & pro Missis, & funeralibus in pro-*

- in profanis testamentum valebit in terris Summo Pontifici subditis, non autem in terris imperii, & foro seculari *Borr. II. in summ. decis. tit. de num. test. num. 11. tom. 2.*
- 2 *Mantuan dialog. iur. lib. 3. aialog. 60.* & dispositio dictorum canonum procedit dummodo sit propius parrochus, non autem alius presbyter, nam ista autoritas alteri demandari non potest *Renat. Choppi. de defacra foren. poli. lib. 3. tit. 1. num. 13. Cened. collect. 159 num. 2. Aug. Barbof. collect. DD. lib. 3. tit. de testam. fol. 895. tom. 1. secus si esset sacerdos, qui loco parochi omnis cura, & Sacramentorum administratio commissa foret, quia tunc coram parochio factum diceretur *Guid. Pap. decis. 543. nu. 11.* nec procedit, si illud conficeret propius Confessor *Aluar. Valasce. consul. 74. num. 9. Borrell. in summ. decis. tit. de testam. num. 209 par. 3.**
- 3 Ipositio dictorum Canonum non procedit si testes patiuntur plures defectus *Rice. decis. 174 par. 4.* testamentum factum secundum dispositionem dicti c. cum esses, cum parochio, & duobus testibus non procedit nisi infirmus, qui eo modo testamentum condiderit, fuisset a leco gravatus infirmitate, quod esset in extremis vite terminis *Guid. Pap. decis. 543.*

Didac. de Mari.

SV M M A R I V M.

- 1 Alimenta in præteritum non soluta, quædò possint peti de præsentii.
- 2 Actio ad petendum alimenta non exacta, transmittitur ad heredes.
- 3 Quid si alimenta debeantur per officium Iudicis.
- 4 Mulieri non possunt denegari alimenta ob dotem non solutam.
- 5 Imo debet ei gir sumptus pro lite ministrare quando disputatur, an dos sit constituta, vel an soluta, vel an restituta.
- 6 Alimenta debentur uxori forisum habitanti ex culpa viri.
- 7 Filia spuria debet habere dotem, quæ ea mortua sine filiis reuertitur ad dolantem.
- 8 Quid de filiis incestuosis, & nefariis.
- 9 Pater quo iure teneatur dotare filiam, & quando possit officio Iudicis cogi, ut illam viro tradat.
- 10 Paragium an sit idem quod legitima, & ad quam summam ascendat.
- 11 Paragium debetur filia nubilis ætatis, & intervin ei debentur alimenta.
- 12 An pro paragio filia possit agere contra tertium possiorem. Et quæ actio illi cõpetat.

- 13 Pro paragio constituendo, quod tempus attèdatur.
- 14 An auctis facultatibus patris post matrimonium, filia maritata possit petere supplementum.
- 15 Mulier dotata à viro, vel ab alio extraneo, an debeat habere paragium.
- 16 Soror consanguinea, an excludatur à successione fratris utrinque coniuncti, & an ei competat paragium in bonis fraternis de nouo quesitis.
- 17 Filia quando pro paragio super bonis maternis præferatur creditoribus, etiam paternis.

AD DECIS. XXXXVII.

- 1 **A**limenta si iure actionis petantur, licet in præteritum non essent soluta, possent de præsentii peti quod secus est, quando petuntur officio iudicis, hæc enim in subsidium solvuntur, quando quis aliunde non sibi providisset de alimentis *de Franch. dec. 605. Neapod. in consuet. quod si aliquis num. 34. Surd. tit. de alimen. quasi 5. num. 11. & seq. tit. 9. Anna*
- 2 *conf. 71. num. 1.* quæ quidem actio transmittitur etiam ad heredes, ut possint exigere alimenta non exacta per testatorem *l. de alimentis C. de transact. ubi Bal. Surd. tit. 5. de alim. q. 1. num. 40.* qui omnes dicunt non habere locum, quando alimenta debentur per officium iudicis hæc enim ad heredes non transmittuntur nisi in duobus casibus, primo quando illorum occasione contractum esset æs alienum, & secundo, quando intentata esset lis pro alimentis non præstitis, nã à die petitionis alimenta sunt debita in futurum, & ita exguntur, ut probat *de Franc. decis. 605. ubi num. 2.* sic refert fuisse decisum *Cardin. Tusc. pract. concl. lit. A. concl. 302 n. 29. & 56. M. dres. lib. 2. resol. 83. num. 3. Mol. fess. cons. 9. n. 35. & 36. Michael. Ferrer. in 3. par. observ. c. 15 Gratian. decis. 53 n. 11.*
- 4 *Num. 3. Surd.* vxor non potest expelli, nec ei denegari alimenta ob dotem non solutam, etiam si ipsa sit, quæ illam promisit *Molin. de rit. nupt. & pact. in matrim. cõuen. lib. 3. q. 41 nu. 33 & seq.* multo magis si nulla constituta dote ducta sit *Fontan. de pact. nupt. clausul. 6. glos. 2. par. 3. num. 28. tom. 2.*
- 5 Alenda est vxor per virum, & sumptus pro lite ei ministrandi, dum disputatur, an constituta sit dos, vel non, an soluta, vel non vel restituta *Ant. Fab. in suo Codic. lib. 5. tit. 8. de fin. 26. C. de rei vxor. act. alimenta sunt vxori dando interim dum pendit lis super validitate, aut invaliditate matrimonii. Säch.*

de *matrim. lib. 2. disp. 51. n. 51.* quotiescūque mulier ligat, cum viro subministrantur ei alimenta *Trentacinq. var. resol. lib. 1. tit. de alimen. num. 37. Genuen. in prax. Archiep. ca. 27.* alimenta semper debentur à viro vxori seorsum habitanti, si id contingit culpa viri *Sanch. de matrim. lib. 9. de deb. conjug. disp. 4. num. 23. Matten. l. 2. gloss. 1. num. 52. tit. 9. lib. 5. nou. recopil.*

Num. 14. Gabr. Jadde Surd. de alim. tit. 1. q. 10. Thes. decis. 211. Auguß. Barbof. in collect. Doflor. lib. 4. c. per venerabilem, qui filij sint legitimi de *Franc. decis. 60. 5. n. 7. & 64. 5. n. 5. Azor. q. 3. Moral. lib. 1. cap. 2. §. ex his intelligitur Molfes in Consuet. Neap. p. 5. tit. de alim. q. 3. & etiam filia spuria debet habere dotem, quæ succedit loco alimentorum, vt notant prædicti DD. verū si illa spuria moriatur sine filijs dos illa reuertetur ad dotantem, & eius hæredes de *Franc. dec. 283. Minad. decis. 2. 1. Ioan. Bapt. Lnp. in tracl. de illegit. commen. 2. §. 1. num. 48. latissimè Surd. in præcit. tracl. tit. 5. q. 7. qui num. 11. & seq. hoc explicat, & vide Peragr. de iur. fife. lib. 3. tit. 18. nu. 80. Carot. de patr. fili. dotan. quæst. 81. pater tenetur dotare filias incestuosas, & nefarias *Mastrill. decis. 144. nu. 18. Fontanell. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 1. p. 1. num. 117. tom. 2.***

Num. 12. Iudicis iure ciuili actento tenetur pater, filiam maritare, & dotare officio iudicis nobili, licet alij putent iure actionis, vt tradunt *Fachin lib. 13. controu. 78 Bar d. l. conf. 164. num. 9 & seq. Dida. Spin. de testam. gloss. 12. n. 11.* si pater differt docare filiam nobilem ætatem excedentem, inuitus (iudicis officio) cogitur illam viro tradere, & dotare *Molin. disput. 42. 4. num. 1. vel dare*

10 paragium de *Francb. decis. 616. Molfes in consuet. Neap. par. 4. tit. de success. ab intest. q. 24. num. 4.* licet non sit idem, quod legitima ad tradita per *D. de Francb. dec. 559. col. fin.* erit tamen loco successione legitime idem *decis 618. Aff. vero in decis. 162. nu. 2.* scribit paragium esse legitimam, & *DD. Regnicoli,* qui dicunt paragium posse ascendere, vsq. ad virilem loquuntur in fratre non autem in patre de *Francb. decis. 612. nu. 2. & quandoque vsque ad legitimam Rou. in pragmat. 24. num. 17. de feud. & debetur sororibus, quæ si moriuntur ante nubilem ætatem ad earum hæredes illud transmittunt *Minad in Consil. in aliquibus in 7. notab. nam. 14. fol. 144. Camill. Larath. cons. 69. n. 20. de Franc. decis. 613. Georg. alleg. 11. & debetur filie tēpore nubilis ætatis, sed interim debentur ei alimenta, & non fructus, siue interesse par-*
12 gi *Anna alleg. 70. an pro paragio possit per**

filiam agi contra tertium possessorem de *Francb. decis. 374. Giurb. in cons. Mess. cap. 4. gloss. 4. num. 11. & super paragio nulla competit actio filiaz, seu sortij personalis, nec in rem scripta, siue hypothecaria super corpore feudi, sed tantum super fructibus ipsius*

13 Rouit in loc. cit. filia vt dicatur competentior dotata, & secundum paragium debet attendi tempus matrimonij, & non mortis patris dotantis *Mormil. in Consil. in aliquibus num. 30. Manent. cons. 120. Confra de*
14 port. rat. q. 164. an auctis facultatibus patris post matrimonium contractum possit filia maritata petere supplementum *Fiste. in fing. 102. lit. F. Viscon. in suis concl. legal. ver. filia dotata. Camil. Larath. cons. 126. nu. 57. & seq. Reg. Reuert. decis. 84. tom. 3. in manus.*

Nu. 13. Gregor. Jadde Paul. Staiban. iun.
15 ad *cons. 16. eius patrui mulier dotata à viro, vel ab alio extraneo, num. debeat habere paragium seruata forma Consuet. Neap. vide Molfes in consuet. par. 4. de success. ab intest. q. 24. num. 2. & 6.* paragium à quibus debeatur vide *l. al. Caput. ad Consuet. Neap. si moriatur p. 2. §. 4. soror consanguinea vtrum excludatur à successione fratris vtrunque coniuncti vigore consuetudinis Neap. & an saltem ei competat paragium in bonis fraternis de nouo quæsitis vide Camil. de Me-*
17 dic. *cons. 11. filia pro paragio, super bonis maternis præferat creditoribus, etiam paternis, si mater super bonis viri prior existat Amat. cons. 42. de paragio, multa in causa Thomazin de Afflicto scribit Reuert. in decis. 49. tom. 1. in manus.*

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1* Ador ante litis cōtestationem, seu dationem termini, potest interrogari, an veniat, vt hæres ex testamento, an ab intestato.
- 2* Quid in feudilibus.
- 3* Recognitio scriptura, quot requirat præcepta.
- 4* Scriptura recognita per contumaciam, an habeat executionem paratam, & an in illa admittatur mora purgatio.
- 5* Non nocet hæredibus, & fideiussoribus contumaciis.
- 6* Recognitio præceptum non suspenditur per appellationem.
- 7* Confessio fidei, d lege recepta, idem operatur, quod vera, & leges de vera loquentes procedunt in fidei.

- 8 *Reus, qui torquetur ex processu informati-
uo, an teneatur in foro conscientie fateri
delictum.*

AD DECIS. XXXVIII.

- 1 **N** *Vm. 1. Pragm.*) poterit ante litis
constatationem, seu dationem
termini actor interrogari si ve-
nit, ut hæres ex testamento, vel
ab intestato, ut ab hoc onere probandi re-
leuetur conuentus, & indifferenter servatur
in praxi, dummodo lis v rletur in burgen-
saticis, ut ait *Capic. decis. 97. sub num. 3. nam*
2 *in feudalibus sufficit*, quod quis declaret
venire ad feudum de iure successorio feudorū
ut explicat *Frece. de subfeud. q. 20. fol. 265.*
dicens hoc procedere, quādo quis venit ad
feudum ex pacto, & providentia, quia si ad
hæreditarium, tunc tenebitur declarare, ut
supra Sic è conuerso reus tenebitur facere
dictas, & similes declarationes, videlicet si
est hæres, si tener, & possidet, de quibus per
Regentem Rou. in prag. 6. de ordin. iudic.
verum dicta declaratio de hærede præiudi-
cat respectu petentis tantum, & non alterius
de franch. decis. 694. & si non facta dicta
declaratio petita, vel non factis præcep-
tis, ut in *prag. 6. suprius citata* iudex pro-
cederet ad vteriora satis præiudicat parti
illam petenti *Menoch. de presump. lib. 2. q. 1.*
num. 31. in iudicio, quando quis interroga-
tur, an sit hæres Petri, & respondeat se hæ-
redem mediante persona Francisci non suf-
ficit, sed debet respondere, quoad personam
Petri *Nat. conf. 128 vol. 2.*

- Ibidem comminatum late Muscat. in prax.*
S. C. par. 3. glof. hereditaria Borrell. in summ.
decis. lib. 1. tit. de articulo ad num. 89. usque ad
num. 105. prout in recognitione apocæ, aut
alterius scripturæ priuata in contumacia
refert *Seacæ de commerce & camb. §. 7. glof. 2.*
Tap. ad ius Regni. tit. de Apoc. sup. prag. 64.
3 *de offic. proc. Cesar.* recognitio scripturæ,
quot requirit præcepta vide *Luc. Matth.*
Apicell. in suo traçt. tutam. paup. tit. 1. nu. 15.
4 & recognita per contumaciam executione
paratam non habebit, & in illa admittitur
mora purgatio, si contumax comparando,
velit per contrarias probationes contra-
rium demonstrare, ut probant *Ludou. decis.*
luc. 44. num. 48. Gratian. discept. foren. cap.
119. si iura, quæ produceret promptuariam
probationem haberet, at secus si promptua-
riam non haberent *Gait. in traçt. de cred. c. 2*
5 *tit. 9. num. 326 cum sequ.* recognitio facta
ob contumaciam hæredibus, & fideiussori-

bus non nocet, quia personam contumacis
non egreditur *Rou. in prag. 8. num. 44 de*
6 *ordin. iudic.* recognitionis præceptum per
appellationem non suspenditur, nec præcep-
tum scribendi coram iudice, quia non gra-
uatur cum de facto suo interrogetur *Maur.*
Burg. de laudem. par. 3 in spec. 38. num. 23. &
24. Nicol. Genu. de script. priu. lib. 2. tit. 1.
num. 32.

- 7 *Nam. 3. Alex.*) idemque operatur ficta
confessio à lege recepta, quod vera *Menoc.*
de presump. lib. 1. q. 6. 1. num. 10. in eadē
diuersa causa *Mancin. de confess. cap. 6. num.*
30. & 31. leges de vera loquentes confes-
sione procedunt in ficta *Cantar. de execut.*
sent. cap. ban. cap. 1. num. 34. cum liquidissima
probatione sit ficta ipsa confessio, ut ex ea
notorium resultat *Farinae. conf. 85. num. 28.*
8 *Num. 8. Archid.*) reus, qui torquetur ex
processu informatiuo, an teneatur fateri
delictum in foro conscientie, vide *Molfes. in*
addit. ad comm. sup. Consuet. Neap. in proem.
q. 5. num. 21. Glorit. in cap. super literis num.
26. de rescript. reus, ut teneatur fateri deli-
ctum, qualiter interrogari debeat vide DD.
relatos per Savr. lib. 12. Clau. Reg. c. 16. & 17

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 *Contractus an possit reuocari.*
- 2 *Quid si sint contra iura, aut à iure impro-*
bati.
- 3 *Contractus nullus nullam parit obligatio-*
nem.
- 4 *Contractus dolo factus, qua ratione sit nul-*
lus.
- 5 *Contractus contra prohibitionem legis, an*
indigeat absolutione.

AD DECIS. XXXIX.

- V** *Ide eundem Bart. in sing. 129. Alex.*
conf. 64. ubi infinitos DD. allegat
ad id, q. dictum est de transacione
Nu. 9. obseruari hinc est, quod
1 reuocari non possunt *Decian. resp. 43. num.*
33. vol. 5. & licet aliquando contrahentes
possint venire contra contractum, secus ta-
men est, si post factum illum approbauerunt,
saltem semel *Decian. resp. 35. num. 10. vol. 2.*
cōtrahentes mutuo consensu resoluunt cō-
tractū ipso iure re integra *Maur. alleg. 21. n.*
2 *a. par. 2.* cōtrahens à iure improbatas potest
ab eodem contrahente reuocari *Maur.*

F 3 alleg.

- alleg. 50. num. 4. par. 1. & cōtra iura celebratus pro infēdo habetur Cartar. decif. 85. n.*
- 3 16 contractus nullus nullam parit obligationem, nec principalem, nec fideiussoriam *Polid Rip sing. obseru. 158. num. 7. si totaliter est nullus, secus si causatiue Molfes. conf.*
- 4 42. num. 35. ubi explicat dolo factus non est ipso iure nullus, sed ope exceptionis *Larath.*
- 5 *conf. 14. num. 15. contra ius contra prohibitionem legis, an indigeat absolutione vide Camill. Biloct. in tract. de absol. iuram. ca. 11. lib. 1.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Pro legato dotis tenentur omnes heredes in solidum, etiam heredes in feudalibus.
- 2 An testator possit gravare unum ex heredibus ad solvendam totam dotem, vel omnia debita.
- 3 An de feudo, de quo primogenitus habet pretium, debeat deduci aliquid pro solvendis debitis hereditariis.

AD DECIS. L.

- A**D ornatum huius decif. vide *Horat. Roust. in decif. lucen. 140. Borrelli in suum. decif. tit. de priuil. dot. tal. num. 490 491. 492 & 493 p 3*
- 1 pro legato dotis heredes tenentur in solidum *de Francb. decif. 581. & vide Did. Couar. var. res. lib. 3. ca. 7. fol. 231. & ad hoc procedit, ut etiam heredes in feudalibus teneatur ad dotis exonerationem de Francb. decif. 159. & contriuit cum herede in burgenfaticis Capic. decif. 198. Tirag. de primog. q. 30 num.*
- 2 27. an autem testator possit gravare unum ex heredibus ad solvendum totam dotem,
- 3 vel omnia debita *Crau. conf. 147. an de feudo pe quo primogenitus habet pretium debeat deduci aliquid pro solvendis debitis hereditariis, an vero est deducendum de portione burgenfatica Capic. decif. 198. quid in canone emphyteutico Affl. decif. 153. ubi additio dicit, quod etiam instantia transiit pro hereditariis portionibus l. si petitor ff. de iudic. quid autem in indiuiduis vide Diaz. regul. 15.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 In consanguineo, & vicino in quibus presumatur scientia, & in quibus ignorantia, respectu alterius consanguinei, & vicini.
- 2 Donatio facta sponso, quando sit valida, absque acceptatione aut scientia donatarii.
- 3 An pro donatario absente acquiratur ex stipulatione Notarii, si reuocabiliter, vel irreuocabiliter.
- 4 Possessio de sui natura, non acquiritur sine animo eius, cui quæri debet.
- 5 Donatio acceptata per tertium, qui non sit iudex, nec Notarius, non perficitur non sequuta acceptatione absentis.
- 6 Quid si donatio non fuerit acceptata, sed donator dixerit Promitto, donationem, & omnia, & singula in ea contenta habere rata, an possit illam reuocare.
- 7 In donatione facta Ecclesie, aut alijs locis pijs sufficit sola acceptatio Notarii.
- 8 Notarius non potest obligare absentem sine eius consensu.
- 9 Constitutum, an transferat possessionem in absentem.
- 10 Constitutarius an propria auctoritate possit ingredi possessionem, possessoribus non citatis.
- 11 Agens vigere constituti debet probare, quod debitor constitutum possidebat tempore obligationis.
- 12 Constitutum, vel precarium non sufficit, quando requiritur corporalis traditio.
- 13 Constitutum in re promissa post mortem colatum, an aliquid operetur.

AD DECIS. LI.

- N**um. 13. Felin ignorantia, licet in consanguineo, & vicino non presumatur, sed scientia in his, quæ respiciunt iura sanguinis, quo ad coniunctos, & quæ non clam, sed palam geruntur, vel alias cadere solent in vicinorum, & coniunctorum cognitionem, non tamen sic est in his, quæ iura sanguinis non respiciunt, quæ clam geruntur, & quæ in cognitionem coniunctorum, seu vicinorum cadere non solent *Mascard. de probat. concl. 1. 406 num. 6. & seg. & sicut in coniunctis, & vicinis presumitur scientia in actibus successibus, ita, & pariter presumitur ignorantia in actibus momentaneis Cardin. Tusc. pract. conclus. vers. consanguin. concl. 471 num. 3. & 15. & in ver. vicinus conclus. 201. num. 5. nisi de actu momentaneo esset publica vox, & fama, quia tunc de eo presumitur scientia, etiam in non vicino,*

vicino, & cōsanguineo *Menoch. de presump. lib. 6. presump. 24. num. 9.* non præsūmitur scire, an suus coniunctus, vel vicinus testamentum fecerit, vel aliquem contractum celebraverit *Card. Tusc. in ver. scientia cōcl. 62. num. 6. & 7* sed non procedit, quādo testis consanguineus, vel vicinus deponeret super negatiua contractus, seu testamenti, vt puta si diceret Titius tali die testamentum non fecit, nec talem contractum celebravit, quia non testari, nec cōtrahere poterat, nec aliter esse, quin ipse vidisset *Menoch. di. l. pref. 24. num. 33.* ignorantia præsūmitur, & non scientia in coniuncto, seu vicino, qui non conuersatur, cum cōiuncto, vel vicino, *Menoch. de recap. poss. ff. remed. 16. nu. 54.* & idem est in coniuncto, & vicino nouo *Cost. de fact. scient. & ignor. in spec. 73. num. 7.* & si qu. consanguineum putari scire facta consanguinei in quibus consanguineis verū sit vide *Firr. Alfan. in l. prima num. 83. ff. si cert. petat.*

2 *Num. 19. Angel.)* an donatio facta sponso præsenti est valida, absque acceptatione, *Theodor. alleg. 43. num. 13.* facta sponso cōtemplatione matrimonij est valida, absque scientia donatarii, dummodo sequatur matrimonium *Tell. Fernand. ad l. taur. par. 1. sub l. 17. num. 71. & 72. vide Moser. in addit. ad Commen. sup. conf. Neap. par. 9. quest. 1. num. 9.*

3 *Num. 20. Doel)* pro donatario absente, an acquiratur ex stipulatione Notarii ante acceptationem ius reuocabiler, vel irrevocabiler; communis opinio est, q. acquiratur ius irrevocabiler *Osasc. decis. 33.* cui adheret *Ricc. in collect. dec. 43. & vide Tbes. decis. 60. Milan. decis. 4. num. 39. & sequi lib. lib. 2. Causal. decis. 42. d. num. 13. Mantie de tacit. & ambig. lib. 13. tit. 8. num. 19. cum seq. Paschal. de vir. patr. potest. par. 1. cap. 8. num. 178. Intrig. decis. 20. num. 2.* vbi etiam si tacite fuerit acceptata *num. 4. & 5.* sed vt materia dilucidetur, distingue, ut donatio est facta speciei, & tunc vera est opinio, quod per stipulationem Notarii pro absente ante eius acceptationem non sit translatum dominium, nec possessio irrevocabiler, & sic poterit reuocari per donatorem, vel si eandē hypothecauerit in ea creditores præsenterent iuxta text. in l. fin. §. huius ff. de donat. & ratio est, quia possessio de sui natura, sine animo eius, cui quæritur debet non acquiratur *l. 1. §. adipsimur, & ibi DD. ff. de acquir. possess.* & quamvis per notarium acquiratur actio absenti, sine cessione, nō tamen potest acquiri dominium, siue possessio cū requiratur animus volētis, acquirere, & ita

procedunt DD. illi gati per *Tbes. decis. 70. num. 3. & post num. 5. vers. aut etro, & per Milan. num. 39. cum sequi.* aut vero donatio consistit in quantitate, vt quia est donata, certa summa pecuniarum, & tūc verior est opinio, quod ante acceptationem donatarii sit acquisita utilis actio absenti per stipulationem Notarii, etiā sine cessione, vt per *Mantie. di. l. tit. 8. num. 4. 10. & sequi.* & irrevocabiler, quoad donantem, non requiritur ratificatio, cum lex ex stipulatione Notarii de per se operetur, sine ministerio hominis, secus quoad donatarium, cum in sua potestate sit nolle acquirere, adeo quod evanescet facta renuntiatione, ac si per legē non fuisset facta præsdicta acquisitio, & ad hoc habes text. in l. legatarius §. i. ff. de legat. 1. & conferunt trahita per *Surd. conf. 395. num. 15. lib. 3. Ric. in collect. decis. 3059. par. 7. de Pont. conf. 120. vol. 1. Menoch. conf. 1153. vol. 12. Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. nu. 14. tom. 1. Fab. Turret. conf. 60. vol. 2.* acceptata per tertium, qui non sit iudex, vel Notarius non perficitur non sequuta acceptatione, absentis *Surd. conf. 351. num. 32.* vbi quid in patre acceptante pro filio, & *num. sequen. lib. 3.* & si non fuerit acceptata à patre, vel Notario expresse, sed donator dixerit, promitto donationem, & omnia, & singula in ea contenta habere rata non poterit tunc reuocari *Peguer. decis. 154.* quoad donatio facta est Ecclesiæ, vel aliis locis piis sufficit sola acceptatio Notarii in foro exteriori, quia præsūmitur in foro interiori acceptata per Ecclesiā, & per Deum, qui omnem nostrum bonum actum acceptat *Ludovic. decis. Perus. 29. et vide tradita per D. de Frasc. decis. 168* ex contractu vltro citroque obligatorio non nascitur obligatio respectu absentis ex sola stipulatione Notarii ante illius absentis ratificationem, quia Notarius non potest obligare absentem sine eius cōsensu, quamvis possit absenti acquirere, quia hoc respicit illius commodum, quod si velit potest respuere *Surd. decis. 111. nu. 4. & 10. Gratian. decis. 88. num. 4. Telhai. alleg. 12. nu. 68.*

9 *Ibidem Tirag.)* constitutum nec trāsferre possessionem in absentem, etiam cum Notarii stipulatione voluit nouissime *Negusan in conf. 395. n. 18. & 19. quod ex Rol. Borgn. & Osasc.* declarat non procedere si cū constituto iungatur iuramentum, quō in casu suppletur constituti præsentia, & vide *Io. Dom. Gait. in tract. de cred. c. 4. quest. 7. num. 82. & sequi.* vbi receptiorem, aut opinionem, vt ex Notarii stipulatione, etiam in constituto suppletur partis præsentia, & pos.

- & possessio ablenti transferatur, vide Bar-
 10 bat. in tract. de assis. pract. gloss. 7. Constitutarius propria autoritate, an possit ingredi possessionem possessionibus non citatis vide Cardin. Tuse. pract. conclus. lit. C. concl. 786. num. 16 & 18 Ciurb. decis. 121 nu. 12. Gratian. discept. foren. tom. 2. cap. 378. num. 25. &
 11 26. agens vigore constituti debet probare, quod debitor constituens possidebat tempore obligationis, & constituti Viu. opin. 626 num. 3. par. 2. Causale. decis. 13. num. 44. p. 2. Mascard. de probat. concl. 121 2. à num. 2.
 12 cum sequ. vol. 3. quādo requiritur corporalis traditio, non sufficit prae carium, vel constitutum Gratian. decis. 238 col. fin. & addit. ad Napod. in consuet. instrumenta fol. 305. in
 13 nou. constitutum in re promissa post mortem collatum, an aliquid operetur Fontanell. de pact. nupt. claus. 4 gloss. 3. nu. 18. & 20. tom. 1. Lanar. in memorab. manuscr.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Meretrix licite accipit lucrum de meretricio, & de eo potest libere disponere, & testari.
- 2 Donatio meretrici facta ex causa libidinis, & donatio à meretrice facta suo amasio, an valeat.
- 3 Meretrix an possit agere ad sibi promissa ex turpi causa.
- 4 Tenetur soluere decimas.
- 5 Meretrices cogi possunt ad ferendum aliquod signum, ut ab honestis discernantur.
- 7 Meretrices, quae verè dicantur.
- 8 Pater non potest filium exheredare ex eo, quod meretricem duxit in uxorem.
- 9 Meretrix potest acquirere in patronatus, non tamen illud exercere durante meretricio.

AD DECIS. LII.

- M**eretrix, licet turpiter faciat lucrum, tamen, quod meretricando facit, non turpiter accipit, nec turpiter retinet, nec propterea restituere tenetur, sed de illo potest disponere ad libitum magis communem. Doctorum sententia dicit Card. Tuse. pract. concl. in ver. meretrix num. 8. & vide, quae plene cumulat Amsc. in tract. de potest. in sepulch. lib. 2. cap. 15. per tot. potest facere elemosinam, & ei prodest de acquisitis ex mere-

- tricio Tuse. in sing. suo ver. meretrix nu. 13. Bonacoss. comm. opin. crim. par. 2. fol. 49. meretricis testamentum deturpiter acquisitis valet, & tenet Aymon. consil. 203 num. 25. de clara, ut per Ludou. comm. consil. 64. & habet testamenti factionem non solum actiuam, sed etiam passiuam Tuse. in ver. meretrix
 2 concl. 221. num. 7 & 8. ubi an meretrici facta donatio ex causa libidinis valeat late Farinae. in fragm. par. 1. ver. concubina, nunquid autem è contra donatio facta per meretricem suo amasio valeat, vide Tuse. in praesent. concl. num. 17. Petr. Grigor. lib. 48 Syntagm.
 4 iur. cap. 13. num. 16. an mulier meretrix, & inhonesta agere possit ad sibi promissa ex turpi causa vide Farin. in fragm. ver. mulier. num. 391. par. 2. Neuiz. in silu. nupt. ver. di
 5 uiti non est nubendum num. 55. tenetur sol
 6 uere decimas Ruce. decis. 143. par. 1. cogi possunt meretrices ad deferendum aliquid signum, ut ab honestis discernantur Pellier ad consuet. Auverca 7 num. 19. & prohibentur deterre habitum monialium Genuen. in praxe.
 7 Archiep. cap. 46 num. 5. meretrices, quae verè dicantur vide Borrell. in summ. decis. tit. 56 num. 13 & sequ. tom. 1. Caroc. decis. 128. Cabal. resol. crim. 123. Apicell. de dilat. quinquen. lit. 1. num. 167. meretrix non appellatur, quia amoris causa suo amanti copiam facit Pheb. post decis. Rot. Lusti arrest. 145 & occulte peccatum commisit Ioseph. Sesse de
 8 cis. 95. num. 10. pater nullo modo potest filium exheredare ex eo, quod meretricem, & inhonestam duxit in uxorem duxerit Oter in suis Roman. lucubrat. disput. 25. in
 9 fin. meretrix potest acquirere ius patronatus, sed non habet illius exercitium durante meretricio Viuian. in praxe. iur. patr. lib. 2. cap. 7 num. 7. & vide Lup. in tract. de illegit. comment 1 §. 3 num. 30.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Testes examinati, aut repetiti parte non citata, non probant.
- 2 Testes examinati parte non citata, usque ad quod tempus possint repeti.
- 3 Testes examinati parte non citata, si moriantur reo existente contumaci, habentur pro repetitis.
- 4 Testes quando non debeant repeti.
- 5 Testis repetitio, an debeat fieri per extensum.
- 6 Testium confrontatio, quando habeatur lo-

to repetitionis, & num. 8.

- 7 In testium repetitione, quæ solemnitates requiruntur.
- 8 Remedium cap. reintegranda, contra quos competat, & pro quibus rebus detur, & à quo tempore veniant fructus, & quæ requiratur probationem, & num. 10 12. 13.
- 9 An agens dicto remedio, teneatur declarare tempus.
- 11 Remedium prædictum præscribitur 30. annis.
- 14 Non infamat.
- 15 Remedia capitulorum Regni, quando locum habeant contra personas Ecclesiasticas.

AD DECIS. LIII.

- 1 **N**um. 2. G. de testib. testes examinati parte non citata, quando probent vide *Thrinac. de testib. q. 72. Petr. Caball. resol. crim. cas. 269. Ricc. decif. 134. part. 4. & in collect. dec. 2491. part. 7. Paul. Tusc. in sing. 32. lit. T. Scac. de iudic. lib. 2. cap. 8. à num. 63. ad num. 119. repetiti parte non citata non probant Borrell. conf. 97. num. 18. Barz. decif. Bowon. 137.*
- 2 *Tartaglian. Margar. fife. cap. 9. & vsque ad quod tempus, possint testes in causa recepti, & examinati parte non citata repeti vide D. de Franch. decif. 716. & testes examinati absque partis citatione, si moriantur reo existente contumaci, habentur, ac si fuisset repetiti in damnum rei, ut in pragmat. edita de anno 1616. delli 89. cap. 5. 83. testes repetiti debent per audientiam præfides procedentes ad modum bellum, nisi inquisiti illos dent pro repetitis, vel ex legitima confessione rei de delicto constare, quo casu datur terminus aduersus confessionem, ut in dict. prag.*
- 5 *S. 57. testis in repetitione, datis interrogatorijs per reum, an teneatur deponere per extensum, an vero sufficiat se referre ad primam depositionem vide Ricc. decif. 271. par.*
- 6 *3. testium confrontatio habetur loco repetitionis, quando testes iurant in præsentia rei in adu confrontationis Ricc. decif. 294. num. 19. part. 4. Ambrosin. de modo forman. process. inform. lib. 2. cap. 9. num. 5. Chazar. in prax. interrog. reor. lib. 3. cap. 8. num. 84.*
- 7 *testium repetitio, quibus sollempnitatibus perficienda vide Caball. resol. crim. cas. 33.*
- 7 *Ricc. in collect. 2996. par. 7. testes, qui fecerunt confrontationem in faciem inquisiti, an sint repetendi, cum eius interrogatorijs, & quid Neap. seruetur vide Genues. in prac. Archiep. Neap. cap. 27. n. 13.*
- 8 *Num. 5. Alex. adde Cardin. Tusc. præf. concl. tom. 1. concl. 45. n. 51. Reg. Valenz. conf.*

71. num. 19. quâdo competat dictum remedium c. reintegranda, & contra quos, & pro quibus rebus detur, & à quo tempore veniant fructus *Camp. in ca. Regni subditorum tit. de violent. num. 69 cum sequ. Ojase. dec. 29. Ant. Fab. de error. pragmat. deci. ad 4. error. 5. quam requiratur probationem Affl. dec. 361.*
- 9 *364. num. 15. & 39. an agens remedio reintegranda, teneatur declarare tempus, quod non Anna sing. 498. & alleg. 111. & quæ sit ratio vide Masull. ad Capic. decif. 79. an desit contra tertium titulo, & bona fide possidentem Hônded. conf. 17. num. 83. vol. 1. Gait. in tract. de cred. cap. 4. quæf. 7. num. 923. præscribitur triginta annis Camil. de Medic. cõf. 17. num. 17. Aug. Barbof. collect. doct. lib. 2. tit. 13. cap. 2. num. 7. an hoc remedium detur clericis non solum pro rebus Ecclesiæ, sed etiam pro rebus laicorum, siue mobilibus, siue immobilibus, & an datur pro rebus laicorum late *Viu. in opin. 734. num. 2. & datur pro feudis, & iuribus corporalibus id.**
- 14 *num. 3. hoc remedium non infamat Delf. q. 15704. remedia capitulorum Regni contra personas Ecclesiasticas quando locum habeant Maur. alleg. 90. par. 2. late ostendit, quomodo habeant locum, etiam incorporalibus De Pont. conf. 145. num. 5. tom. 2.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 *Meretrix debet remoueri à quarterio honorato, etiam à propria domo num. 3. Et potest expelli etiam ex unico actu meretricio num. 4.*
- 2 *Locans meretrici domum, an peccet.*
- 5 *Pensio, si mulier à domo expellatur, à quo debeat solui.*
- 6 *Ius expellendi mulierem inhonestam, competit vicinis, non autem domino domus alibi habitanti.*
- 7 *Meretrix, uti miserabilis persona, gaudet beneficio electionis fori.*
- 8 *Mulier nobilis meretricando, non amittit privilegia nobilibus concessa.*
- 9 *Adulterium cum meretrice maritata, an sit punibile.*
- 10 *Meretrix an possit cogi ad peccandum.*
- 11 *Adulterij actio datur etiam agnatis, fratribus mariti adultera.*
- 12 *Maritus sciens, & non accusans adulterium uxoris, pœnam lenocinij incurrit.*
- 13 *Ius accusandi de adulterio transijt ad heredes extraneos, nō soluunt dotem.*

- 14 *Expressa remissio adulterij, an possit fieri per maritum, itaut profici mulieri, nec possint illud heredes obijcere.*
- 15 *Mulier accusata a marito de adulterio, potest excipere de adulterio ipsius mariti, etiam post litem contestatam.*
- 16 *Quid si maritus agat contra uxorem criminaliter ad pgnam.*
- 17 *Adulterij penas an effugiat vxor propter vi-ri seuitiam, aut famis necessitatem.*
- 18 *Maritus potest accusare uxorem ob violentiā adulterij suspicionem.*
- 19 *Comux notorie adultera, expelli potest propria auctoritate. Et quando adulterium dicitur esse nototium.*
- 20 *Confessio mulieris raptæ, an faciat indicium contra raptorem.*
- 21 *Raptus crimen ad sui essentiam, non requirit copulam carnalem. Et non interueniente copula, non punitur pena ordinaria.*
- 22 *Raptor an dicatur, qui rapuit mulierem à principio consentientem, & insequi parentibus de matrimonio tractantem.*
- 23 *Raptus non est, qñ sponsus sponsam rapuit*
- 24 *Mater debetrix ex causa malè administratæ tutela, non potest carcerari, nec conueniri ultra vires, deducto nè egeat.*

AD DECIS. LIV.

- 1 **M**eretrices, & aliz inhonestæ mulieres debent remoueri à quarto honorato, & eis assignati certum quarterium Anna. sing. 338. *Oter. in Rom. Lucubr. disput. 35 num. 5. Bouadill in Polit. prator lib. 2. cap. 13. nu. 40. Bellet. disquisit. cleric. par. 3. tit. de fauore clericorum reali §. 4. num. 54. Cened. collect. 190. num. 4. Bened. Aegid. in tract. de iure, & priuileg. honest. art. 9. a num. 4. Augusti. Caput de regim. Reipubl. cap. 7. §. 2. num. 14. non peccat autem mortaliter, qui facit, vel locat domū meretrici, dummodo nec principaliter, nec etiam minus principaliter meretriciū vsum in domo conducta exercendum, intēdāt, sed solius habitationis vsum Molin. disput. 500. num. 3. Azor. inst. moral. p. 2. lib. 12. c. 18. q. 3. Rebel. de oblig. iust. lib. 14. q. 1. nu. 8. in fin. Amplia etiam in muliere maritata, quæ parū prodest esse maritata, & inhonesta Affl. sup. Consl. lib. 3. tit. de probib. habit. honesti si maritus sit vilis, & læno vxoris, quæ quæstū publicè faceret Menoch. de arbitr. iudic. cas. 535 num. 19. Viscont. ad Franc. decis. 316. Ca. ball. cas. 179. num. 9. Amplia etiam, si mulier habitaret in sua propria domo, & inhonesta esset, nam non potest habitare in quarterio honorato Gasp. Tbesq. Foren. 33. Rou. in*

- prag. 4. num. 1. & 2. de meretr. auendan. de exequen. mand. p. 2. cap. 6. n. 5. & sequ. ex vni- eo actū meretricio potest expelli à quarto Ricc. decis. 61. num. 6. par. 1. mulier, quæ non quæstus causa, sed capta aliquis arto- re, illi sui copiam facit potest ē vicinia expelli cum inhonesta dicatur Bened. Aegid. discl. art. 9. num. 6. in fin. & num. 7. et si hanc mulierem non posse à vicinia expelli resol- uant Masfar. de probat. concl. 1066. n. 8. l. arin. 5 in prax. crim. par. 3. q. 98. num. 6. si habitatio- nem conduxerit, quis soluere debet salu- tium comino, vicini, vel meretrix, vel culpa sit tribuenda locatori, qui debuit scire con- ditionem illius, cui locauit vide Ricc. in sua prax. resol. 133. vol. 2. qui contra locantem tenet, quando scienter inhonesta, locauit, & bene distinguit Molin. de contract. disp. 499.
- 6 Ius expellendi mulierem inhonestam com- petit vicinis tantum, & rō domino domus alibi habitanti Ricc. decis. 129. par. 4. Meretrix vti miserabilis persona gaudet benefi- cio electionis fori Nouar. l. 1. prax. elect. & var. q. 6. num. 7. sec. 1. ac pariter vidua inhonestam vitam ducens Borrell. in sum. decis. 8. tit. 56. num. 12. & 13. par. 1. mulier nobilis me- rettricando nō amittit generis nobilitatem, & privilegia nobilibus concessa Frac. Aul. in proam. prator sub num. 27. in fin. meretrix maritata committitur adulterium, & si sit punibile vide Sempron. Aciā determ. 92.
- 10 [meretrix an possit cogi ad peccandum vi- de Caball. in cas. 179. num. 5. & 8. Amend. ad Franc. decis. 47.]
- 11 Num. 12. Roman. adulterij actio datur etiam agnatis fratribusqñ mariti adulteræ de Franc. decis. 94. num. 1. eo magis si adul- terium cum incestu concurrat ead. decis. num. 3. Mornin. in Constitut. legum asperitate nu. 2. quicunque habet actionē accusandi de adul- terio debet cauere, ne ad probandum istud crimen intenter publicam vocem, & famam contra uxorem, quia probat et propiā sciē- tiam, & lænocinium argumento l. crimen C. de adulter. & sic venietur rogandus Bal. in cons. 310. n. 5. vol. 1. qui loquitur in marito
- 12 de quo Franc. Marc. in dec. 514. nu. 2. dixit maritum scientem, & non accusantem vxorem de adulterio dici lænocinium, & penam lænocinii incurrit, quod intellige secundum
- 13 Soc. in cap. de bis num. 45. de accus. an excep- tio adulterij possit opponi per hæredes mari- ti, quando maritus viuens conquisitus nō fuit vide Gabr. comm. concl. lib. 7. concl. 35. n. 8. de Franc. decis. 240. vbi tenet, quod ius ac- cusandi de adulterio transit ad hæredes ex- tranecos, stante conquisitu in eius vita ne sol- uant ei dotem Farinac. de delict. carn. q. 142. n. 12. l.

- num. 121. & 130. Paschahde vir. patr. potest.
 14 par. 1. cap. 5. num. 52. sed permittitur mulie-
 ri replicare de reconciliatione, si eam pro-
 bare poterit, cum enim per eam remissum
 censetur delictum, siue tacite, siue expres-
 se dicta reconciliatio facta sic prodest mu-
 lieri Gratian. discept. Foren. 591. a. num. 26.
 par. 3. & de expressa remissione adulterij, q
 possit per maritum fieri docet late Gamin.
 decif. 63. non poterunt hæredes illud mulie-
 ri iterum obijcere Peguer. decif. 95. num. 8.
 huius reconciliationis exemplū refert Fon-
 tanell. de pact. nuptial. claus. 7. gloss. 3. par. 12.
 15 num. 7. tom. 2. vxor à marito de adulterio
 accusata, potest etiam excipere de adulte-
 rio ipsius mariti, ubi agitur ad thori separa-
 tionem, vel ad dotis amissionem Sanchez de
 matrim. lib. 10. disput. 8. num. 29. Cened. col-
 lect. 166. num. 3. Barbof. in l. 4. in princ. par. 1
 num. 97. cum sequ. ff. sol. matr. quæ exceptio
 ab vxore proposita contra virum agentem
 ad separationem thori, & dotis amissionē
 potest etiam post litem contestatam dedu-
 16 ci Cened. dict. collect. 166. num. 4. maritus si
 contra vxorem agit criminaliter ad penam
 non potest vxor excipere contra illum de
 simili adulterio Petr. de ledesm. de matrim. q.
 17 62. art. 1. dub. 3. an adulterij penas effuge-
 re possit vxor propter viri sœuitiā, aut propter
 famis necessitatem August. Barbof. lib. 4.
 collect. Doct. tit. de diort. tom. 2. fol. mibi 12. 1
 18 maritus potest accusare vxorem ob violē-
 tam adulterij suspicionem Morl. in Empor.
 19 iur. par. 1. tit. 1. quæst. 9. num. 52. adultera
 coniux notorie potest expelli propria au-
 thoritate Gratian. discept. Foren. cap. 102. nu-
 25. 2. Bassil. Ponci. de impedim. matrim. cap. 30.
 §. 2. vers. secunda, & vide, quæ inde testatio-
 nē criminis adulterij cumularunt Petr. Ca-
 ball. resol. crim. cas. 200. Perez. l. 2. verbo ef-
 ficiere adulterio vers. figuratur tit. 15 lib. 8. or-
 din. Ceuall. comm. contr. comm. q. 73. a. num. 8.
 & 9 adulterium quando dicatur esse noto-
 rium Reusner. decif. 8. num. 17. par. 2.

Num. 14. Aul. adde Griuell. decif. sen. dol.
 116. num. 11. & 12.

Num. 17. Doct. adde Viscont. in suis cōcl.
 ver. raptus Masfrill. decif. 207. num. 10. & 12
 & poena, de qua in Constit. Regni capitalē
 quando cesset vide Mormil in eius comment.

- 20 Mart. vot. 19 Viu. comm. opin. 679. an cōfessio
 mulieris raptæ, atque eius inculpacio faci-
 at inditium contra raptorem vide Farin. in
 tit. de Iudic. & tort. q. 43. nu. 90. q. 4. & 99.
 raptor potest ubique puniri Peguer. decif. 43
 num. 13. Rou in prag. 5. num. 5. tit. ubi de
 delict. de obligatione raptoris circa dota-
 tionem mulieris raptæ vide Cancr. in 3.

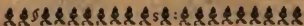
- par. var. cap. 11. de spons. & matrim. Ant. Mo-
 21 nach. decif. Bonon. 41. & 42. raptus crimen
 non requirit ad sui essentiam copulam car-
 nalem. Ioseph. Sesse decif. 54. num. 10. & rap-
 tor, qui non cognouit raptam non punitur
 pœna ordinaria, sed arbitrio iudicis Farin. de
 delict. carn. q. 145 §. conatus num. 198. Lup.
 de illegit. & natur. comment. 1. §. 5. num. 128.
 & vide Ceual. comm. cont. cōm. q. 596. a. nu.
 22 22. raptor an dicatur, ac proinde poni de-
 beat, qui mulierem rapuit à principio cō-
 sentientem, ac cum rapore tractantem in-
 simul de contrahendo matrimoniū nescien-
 tibus parentibus audent iure nouis. conf.
 Trid. Aug. Barb. lib. 5. decret. collect. doct. tit.
 tit. 17. cap. cum causam num. 2. quid si iniuritis
 parentibus abducitur puella vide Gutier. de
 matrim. cap. 86. num. 17. Petr. de Ledesm. in
 summ. par. 1. de Sacram. matrim. cap. 26. cōcl.
 2. dub. 1. Henric. in summ. lib. 12. cap. 14. nu.
 4. Rebell. de oblig. iust. par. 2. lib. 3. q. 1. r. num.
 6. lessi. de iust. lib. 4. cap. 3. dub. 90. num. 70. Re-
 ginal. in prax. fori penit. lib. 22. num. 31. &
 lib. 31. n. 165. sponsam capere licet & Conc.
 23 Trident. non comprehendit raptum, quo
 sponsus rapuit propriam sponsam Sanchez de
 matrim. lib. 7. disputat. 13. num. 15. Genuen.
 in praxi. Eccles. q. 691. Bonacin. de matrim.
 q. 4. panct. 18. num. 11. Sesse decif. 96. num. 4.
 de raptu virginum vide quæ scribit Borrell.
 in summ. decif. tit. de spons. & matrim. a. nu.
 567. ad n. 579. par. 3. Cardin. Tusc. prælit.
 concl. tom. ver. raptor.

Num. 13. Bart. vide Galter. in prax. instr.
 secund. secun. part. princ. n. 17.

Nu. 7. constit. vide ad ornatum Baiard.
 ad Clar. 8. raptus num. 25.

- In fin.) vide Nouar. in prax. variat. &
 24 elect. fori q. 46. num. 13. & 14. sect. 2. verior
 est opinio, quod etiam si mater est debitor
 ex causa malæ administratæ tutelæ, & renū-
 ciauerit omni legum auxilio non potest car-
 cerari, neque conueniri ultra quam eius vi-
 res patiuntur deducto ne egeat Bouadil. in
 sua polit. lib. 3. cap. 15. num. 31. Efcubar. de
 ratiocin. cap. 33. num. 3. & sequ.

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Carceratus se submittere gratia, aut mise-
 ricordie Iudicis, non per hoc statetur deli-
 ctum.
 2 Carceratus remittens se gratijs Curie, an
 possit appellare à compositione per Curiam
 facta.
 3 Po-

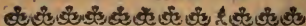

- 3 Potestas, quantumvis ampla, tradita arbitris, non tollit reductionem.
- 4 Quid si in compromisso est data potestas arbitrandi secundum liberam voluntatem.

AD DECIS. LV.

- N**um. 2. Innocen. Ne submittes gratia, & misericordie curia, seu iudicis, prout sepe faciunt carcerati in Regno, ubi iudices regulariter habent potestatem componendi delicta ante sententiam precedente tamen remissione partis non lateatur delictum fallere, ut possit condemnari, & si iudex non vult facere gratiam, vel misericordiam in pristino statu illum reponere debet, quia illa submissio intelligitur facta sub conditione si fiat gratia arbitrio boni viri, alias non nocet Camp in cap. Regn. 297. incipien. multorum ad aures nostras nu. 14. Menoch. de arbit. iudic. q. 8. n. 37, & quid si remittat se gratis curia, & iudex, vel Baroeum nimis coponat, an possit appellare vide Io. Vinc. Anna. in repet. cap. 1. de vassall. decript. atat. num. 57. & in sing. 226. Paschal. de vir. patr. potest. par. 2. c. 1. n. 128.
- 3 Num. 6. boni viri nec reductionem tollit qualibet ampla potestas arbitris data, existente praelertim lesione Borrell. de comprom.
- 4 § 8. gloss. 1. ex. 8. quid si est data potestas in compromisso arbitrandi secundum liberam voluntatem, an peti possit reductio ad arbitrium boni viri Rou in pragmat. 2. n. 6. et seq. de arbit. Gallup. in prax. S. C. tit. de arbit. num. 43.

Didac. de Mari.

SV M MARI V M.

- 1 Inventarium fieri non debet, si nihil est in hereditate.
- 2 Hares non conficiens inventarium, non tenetur ultra vires, si curio conficit de valore hereditatis.
- 3 Quenam utilitates resultent ex confectioe inventarij.
- 4 Inventarium sine solemnitatibus fructum, non releuat.
- 5 Inventario non facto, presumitur mala fides.
- 6 Inventarium conficiens, & aliquid omittens, quando sibi praeiudicat.
- 7 Inventario creditur in praeiudicium conficientis, & successorum.

- 8 Inventarium, quam vim habeat circa rem feudi, vel Ecclesie.
- 9 Quando pupillus nihil habet immobile, vel incorporale, tunc tutor debet protestari coram iudice nihil esse in bonis pupilli, & huiusmodi protestatio habet locum inventarij.

AD DECIS. LVI.

- A**dde Fharuce. in tract. de invent. & eius confict. quasi. 2. 44. num. 271. inventarium fieri non debet si nihil est in hereditate Mosse. in addit. ad consuet. Neap. par. 2. tit. de bon. quasi. 23. num. 7. [nates non conficiens inventarium, si certo conficit de hereditatis valore non tenetur ultra vires Fulu. Lanar. in addit. ad repet. Reg. Lanar. in cap. primo de success. feudi n. 37.] veritates, quae ex confectioe inventarij resultant heredi numerat Didac. Spino. in tract. de invent. q. 273. Aluar. Valas. consul. 12. Borrell. in summ. decis. tit. 29 par. 3. inventarium sine debitis solemnitatibus factum non releuat Ludou. decis. Lucen. 64 n. 28. praesumitur mala fides inventario non facto Guid. Pap. conf. 42. num. 7. inventarium conficiens, si omittit aliquid in eo scribere, quando sibi praeiudicat Gam. decis. 148. num. 2. & 3. inventario publice confecto creditur de bonis ibi de scriptis in praeiudicium tamen conficientis, & successorum Camill. de Medic. conf. 66. nu. 4. & 8. inventarium, quam vim habeat circa rem feudi, vel Ecclesie, & quid si est antiquum Mangrell. ad Bart. in l. consualis vers. non praeiudicat C. de donat.

Num. 3 Boer. Jadda Barca. de decim. tutor. cap. 2. nu. 48. Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. cent. 1. cas. 72 nu. 8. Surd. de alimen. tit. 8. priuil. 56. nu. 101. Guttier. de tutel. par. 2. cap. 1. nu. 47. quando pupillus est adeo pauper, quod non habeat mobilia, quid faciendum vide Bal. in l. fin. C. qui bon. ced. poss. & quando nihil habet immobile, vel incorporale, tunc ipse tutor coram iudice debet protestari illud, nempe nihil in bonis pupilli esse, & huiusmodi protestatio habebitur loco inventarij Manzin. de tutel. & cur. 3. q. 3. g. prime. nu. 7. in fin.

Didac. de Mari.

SV M MARI V M.

- 1 Appellatio an detur a sortis, & fortuna iudicio.

2 Sortes

SV M MARI VM.

- 2 Sortes apponere in diuisionibus, an sit peccatum, & quando sortibus locus sit.
- 3 Sortis usus in beneficijs Ecclesiasticis est omnino prohibitus, & quando sit prohibitus inter laicos.
- 4 Sortes non debent se extendere ad facti dubij probationem.
- 5 Enumerantur plures casus, in quibus ad iudicium sortis est recurrendum.

AD DECIS. LVII

- 1 **A**ppellatio an detur à sortis, & fortunæ iudicio vide Borrell. in tit. de appellat. à num. 189. ad num. 223. tom. 2. Scacc. de appellat. 2. quat. 16. limit. 6. Ruginell. de appellat. §. 2. cap. 3. n. 452. & 867. an succurratur ei, qui tuerit latus ultra dimidiam Pinell. in l. 2. p. 2. cap. 1. n. 6. C. de rescin. vendit. Cald. Pereira in l. si curatorem verbo, vel aduersarij dolo nu. 13. & 14 sortes apponere in diuisionibus, an sit peccatū Alex. ad Bart. in l. meminimus vers. posses. col. 2 C. quando, & quib. quar. pars. lib. 10. & quando sortibus locus sit, vide Bart. in l. si duas num. 3 ff. de excusat. tutor. sorte tunc aliqui dirimunt inter dis. ordēs, cum incertum est de iure, secus si sit incertum de facto Alex. in addit. ad Bart. l. si diebus vers. aduersitas tamen C. comm. de legat. sortis vsus in beneficijs Ecclesiasticis est perpetuo prohibitus las. in l. huiusmodi §. si ius. nu. 21 ff. de legat. 1. sorte dirimi, quando sit prohibitum etiam inter laicos Abba. in cap. fin. num. 6. de sortileg. sortes non debent se extendere ad facti alicuius dubij probationē Mar. Soc. in cap. Ecclesia vestra num. 30 eod. tit. sorte decidi potest quæstio in interdicto uti possidetis, ubi est paritas probationum Rip. in l. quominus num. 57 de flumin. si duo canonici pari numero discordarent in eligendo, superior compellet eos ad concordandum sorte Borrell. in §. 2. glos. 1. nu. 343. de comprom. ubi humanorum ingenium non sufficit fors dirimit altercationem, Affi. de iure Protom. car. 9. col. 3. vers. item quod pluribus, vnde si duo æqualis gradus concurrant ad retractum ambo sunt æqualiter admittendi, secus si res sint indiuiduæ, quæ duobus competere non possunt, & hi simul eodem momento ad iudicium prouocauerint, & sint omnia paria, sorte tunc dirimendum est, verum eorum præferatur l. si qua. ff. famil. Hercife Tiraguell. de retract. tit. 1. §. 2. glos. 10 num. 4.
- 2
- 3
- 4
- 5

Didac. de Mari.

- 1 Diebus festis nequeunt fieri acta, etiam si Index habeat potestatem procedendi summariè.
- 2 Veris ab hominibus induciliis possunt partes renunciare, non autem diuini.
- 3 In ferijs hominum admittitur renunciatio, etiam tacita.
- 4 Citatio in die in honorem Dei feriatæ exequi non potest.
- 5 Citatio facta in die non feriatæ, inualida est, si mandatum de citando fiat die feriatæ.
- 6 Actus extraiudiciales, & voluntaria iurisdictionis, fieri possunt die feriatæ in honorem Dei.
- 7 Quamuis cause pia tractari possint die feriatæ.
- 8 Inquisitores contra hereticam prauitatem possunt acta facere in die feriatæ.
- 9 Sententia in die feriatæ prolata, & eius executio inualida est.
- 10 Valuit in sententia excommunicationis.
- 11 Dies in honorem Dei feriatæ, qui dicantur.
- 12 Diebus ab honorē Dei feriatæ, an possit procedi ad modum belli contra forasitos, & publicos latrones, & facinorosos.
- 13 Diebus festiuis quamuis opera fieri possint.
- 14 Iudices laici an possint statuere super obseruantia festorum.

AD DECIS. LVIII.

- 1 **E**t si acta diebus festis fieri nequeant, & facta nulla sint, intellige, de diebus, & festis diuinis Carar. rit. 80. Soar. de Relig. tom. 1. tract. 2 lib. 2. de dieb. fest. cap. 3 num. 1. Magon. decis. Laccen. 25. num. 36. Gratian. decis. 144. num. 41. Intri. l. sing. 80. num. 67. lib. 3. Quam in summ. Bullar. vers. dies festus Carraf. super aliquas leges recipit cap. 2 §. 2. nu. 1. qui omnes aiunt feriarum in tempore in Dei honorem induciarum iudicium conuincere P. guer. decis. 53 nu. 3. etiam si Index habeat potestatem procedendi summariæ Canale. de Brach. Reg. par. 4. num. 293. renunciare possunt partes ferijs induciliis pro necessitate, & favore hominum, secus vero ferijs ad honorem Dei, & Sanctorum Petr. Cened. collect. Iur. canon. 142. par. 2. C. brisloph de pace in febol ad leg. Styli l. 16. ad num. 10. Cardos in prax Iudic. & Aduoc. ver. feria num. 2 Fran. b. Leo. in Thesaur. furi Eccles. par. 1. cap. 1. num. 27. etiam si cum iuramento renunciatum esset adhuc renunciatio non valet
- 2

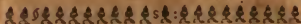
G

leret

- leret feriarum introductarum ad honorem Dei *Rimin. sen. conf. 595. nu. 1. 2. 3. & 18. vol. 3. non modo expresse. nec etiam tacite par tes renunciare possunt Azor. inst. moral. par. 2. lib. 1. cap. 27. q. 18. Perez. l. 1. glos. 1. pag. 582. vers. sunt praterea tit. 7. li. 3. in. Cald. Perez. de resol. empbit. cap. 17. num. 10. col. 5.*
- 3 ferijs ad laudem, & necessitate hominū inductis admittitur renunciatio tacita, ut si pertranscat in ius vocatus, & acta valida erunt *Borrell. in summ. decif. tit. 30. nu. 142.*
- 4 tom. 2. citatio in die in honorem Dei feriato exequi non potest *Parlador. rer. quotit. lib. 2. cap. fin. par. 5. §. 4. num. 3. Causale. decif. 4. num. 41. par. 2. Muscat. in prax. S. C. par. 1. glos. intimata num. 20. nec potest fieri, ut ca dat in die dominico Mari. Ant. var. resolut. lib. 3. resolut. 48. num. 15. sic etiam inuvalida est citatio facta die non feriata, si mādatum de citando fiat die feriata *Azzard. l. 4. num. 6. tit. 1. lib. 1. noua recopil. quia neque citatio facta die feriata in honorem Dei potest fieri pro die non feriata Vant. de nullis. ex defectu citat. num. 46. in die festo in honorem Dei introducto, nec citatio ad videndum iuramenta testium potest valide fieri *Viu. decif. 274. num. 18. dispensationes, collationes beneficiorum, si riptura, & actus extrajudiciales, & voluntaria iurisdictionis die in honorem Dei feriato fieri possunt Cardoso. in prax. iudic. ver. feria num. 3. Cwall. de cognit. per viam violen. par. 2. q. 107. n. 4. cause piz die in honorem Dei feriato, licet apud Iudicem tractari possunt *Fr. Emman. quest. regul. to. 2. q. 70. art. 2. Valer. Reginal. in prax. for. penit. lib. 19. num. 44. verum cum causa pia dicatur multipliciter, ut offendit Tiracquel. de pia causa in prax. intellige de causa pietatis, quæ respicit opera misericordie *Mar. Ant. lib. 3. var. resolut. 48. num. 1. tollit in summ. lib. 4. cap. 15. num. 7. Inquisitores contra hæreticam prauitatem possunt cōficere acta in die feriato in honorem Dei *Mar. Ant. di. resolut. 48. num. 8. sententia die feriato in honorem Dei prolata inuvalida est, si cū executio ex illa proniens *Barbof. Col. lect. Doct. tom. 2. tit. de ferijs cap. conquisitus num. 32. & vide Cwall. comm. contra comm. 10. quest. 760. num. 3. sententia ex communicationis lata in diebus feriatis in honorem Dei valida est *Fr. Emman. quest. regul. tom. 11. 2. q. 59. art. 2. feriat dies in honorem Dei, qui d. cantur refert *Tuse in concl. 96. sub lit. 12. F. in diebus feriatis in honorem Dei, an possit procedi ad modum belli contra forasitos vide Ioan. Grin. de bello exul. pradic. quando quest. 2. & an contra publicos latrones, & similes facinorosos *Marchesa**********

in tract. de commit. par. 1. cap. 10. num. 23. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 6. nu. 16. Maur. Burg. de modo proced. ex abrupt. cent. 1. quest. 13. 25. diebus festiuis, an instante necessitate possint fieri opera, & quæ vide *Gratian. dec. March. 2. 1. num. 6. Modit. §. prudentum responsa dubit. 9. & num. Iudices laici, & decuriones Ciuitatum possint statuere super obseruantia dictorum testorum adeas *Cabed. decif. Iustit. 87. p. 1.**

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 In mercatore decocto semper presumitur præcedentē dolum dedisse causam fidei habende de pretio, adeoque mercium dominū non intelligitur translatum.
- 2 Venditor, quando præferatur extantibus mercibus, si sine hypotheca tradita fuerint emptori.

AD DECIS. LIX.

- A** Dornatum vide *Gait. in tract. de cred. cap. 4. quest. 1. 1. num. 1216. Griuell. des. Sen. Dolan. 56. Maur. Apicell. in addit. ad tutam paup. num. 679. in mercatore decocto semper præsumitur præcedentem dolum causam dedisse fidei habende de pretio, & perinde habetur, ac si fides non esset habita, & consequenter mercium dominum non intelligitur translatum *Strace. in tract. de Mercat. tit. de Decoctor. p. 3. num. 31. venditor nō præfertur extantibus mercibus, si sine hypotheca tradita fuerint emptori, dummodo emptor statim traditis mercibus fugam non arripuerit, aut fides de pretio iuris præsumptionibus non esset habita, & proinde his non concurrentibus firmat *Barbof. in l. si cum dote §. fin. num. 32. ff. sol. matr. venditorum super mercibus venditis, & extantibus non præferendum, sed simul cum alijs similiter personalem habentibus concurrere, & cauendum erit à Surdo in decif. 220. num. 33. & à Barbato sup. prax. 1. de assil. glos. 12. num. 49. Surd. in dicto loco sequuto dicentibus creditores in personis anteriores præferri venditori super mercibus venditis, tanquam loquentibus contra receptas sententias, & vide, quæ refert *Franc. Carrab. in sing. 116. Cites Venet. & Bergam. habent priuilegium****

ab im

ab inuicell. Carol. Quin. & à Rege Philipp.
II. quod non obstante, quod vendant merces
in Regno possunt vendicare à quolibet
possessore.

Didac. de Mari.

SVM MARIV M.

- 1 Statutum quòd in contrahibus minorum,
& mulierum interueniat consensus duorum
propinquorum intelligitur de propin-
quioribus, & de non suspectis num 3.
- 2 Statutum, quod contrahus mulierum non
valeant sine presentia propinquorum, in-
telligitur de contrahibus damnosis.
- 4 An possit hic consensus prestari per nuntium,
vel per epistolam. Et an si statutum loqua-
tur in plurali de consensu consanguineorum
sufficiat consensus unus, quando plures nò
habet consanguineos.
- 5 Statutum, quod mulier non possit contrahere
sine consensu propinquorum, quomodo
intelligatur. Et quid dicta clausula operetur.
- 6 Statutum, quod exor non possit testari sine
consensu propinquorum, an valeat, & an
stante hoc statuto possit donare causa mortis.
- 7 Statutum requirens consensum propinquo-
rum, an verificetur in femina.

AD DECIS. LX.

- 1 **N**um. 4. Paul. de Cast. (statutum si
dicat, quod contrahus minorum,
ac mulierum non valeant, nisi inter-
ueniat consensus duorum propin-
quorum debet intelligi gradatim, ita q
non sufficiat adhibere duos remotos ante
propinquiores las. in l. suggest. num. 27. C. de
verb. signif. Marfil. in sing. 678. Statutum dis-
ponens, quod contrahus mulierum non
valeant sine presentia propinquorum in-
telligitur de contrahibus damnosis las. in
l. non eo minus num. 4. C. de procur. Statutum
requirens in contrahibus minorum, vel mu-
lierum consensum propinquorum intelli-
gitur de propinquis non suspectis, qui non
procurant propria commoda, potius, quam
commoda minorum las. in l. prima §. fuit
- 4 questum num 5 ad S. C. treb. Statutum loquens
in plurali sine consensu propinquorum,
& non habet nisi vnum sufficere consensus il-
lius Cast. in l. 1. num. 3. C. unde vir, & exor,
statutum, quod mulier vel minor, non pos-
sit agere, vel contrahere sine consensu con-

sanguineorum, an illi possint prestare con-
sentium per nuntium, vel epistolam Cast. in
in l. si quis mihi §. iussu num. 5. de acquir.
hered.

- 5 Num. 5. Tiraq. Statutum, quod mulier nò
possit contrahere sine consensu propinquo-
rum, quomodo intelligatur addit. ad Bart. in
l. sicbum vers. unde Ang. col. 4. ff. de l. 1. quod
intelligitur si propinqui velint consentire,
nam eis sine iusta causa recusantibus valet
contrahus Bart. in l. si cum dotem §. eo autē
tempore num. 2. ff. sol. matr. & operatur di-
ctum statutum, quod mulier, nec heredita-
tem adire possit sine consensu propinquo-
rum nisi sit lucrosa Bart. in l. Barbarius in
prin. ff. de offic. pretor. operatur etiā, vt nec
in iudicio interesse, aut aliquid cōfiteri pos-
sit sine illorum consensu Bart. in l. apud §. si
pupillus num. 3. ff. quib. ex caus. in possess. eat.
- 6 Statutum, quod vxor non possit testari sine
consensu propinquorum, an valeat vide Barb.
ad Bart. in l. si queramus vers. secunda regu-
la col. 4. ff. de testam. an poterit donationem
facere causa mortis las. in l. sciendum num.
- 7 8. ff. de leg. 1. Statutum requirens consensum
propinquorum, an verificetur in femina
Alex. ad Bart. in l. 1. vers. si quis, & vers. si
statutum col. 2. ff. de verb. signific.

Didac. de Mari.

SVM MARIV M.

- 1 Damnati in perpetuum ad triremes, amit-
tunt testamenti faciliorem, & successorem.
Possunt tamen testari cum licentia Prin-
cipis.
- 2 Damnatus ad triremes, si se percutiat, &
inutilem reddat, qua pena puniatur.
- 3 Qua sit pena fugientium à triremibus.
- 4 Pena triremium est ignominiosa.
- 5 Damnatus simpliciter ad seruendum in
triemibus, non tenetur seruire remigando
sed militando.

AD DECIS. LXL.

- 1 **I**n fin. adde Rou. in prag. 1. de condemn.
damnatorum ad triremes vitæ mis-
erias, & calamitates referunt Lancet.
Conrad. de offic. prat. cap. de contum. &
Bannit. n. 13. & seq. Borrellan summ. dec. tit.
de capit. sent. execut. n. 179. par. 2. damnati ad
triemeres equiparantur damnatis ad metal-
lum Masfrill. decif. 167. n. 6. & decif. 283. n. 2
par. 3. etiam ad tempus Card. Tusc. practie.
G 2 concl.

- concl. 223. num. 4. & seq. lit. P. Petr. Caball. var. resol. par. 1. cas. 8. num. 60. Merlin. decif. 1. 6. num. 9. & condemnati in perpetuum amittunt testamenti faciem actiuam, & passiuam, & successiorem ab intestato, & admittuntur alij successores Ricc. decif. 169. par. 4. poterunt tamen testari cū licentia Principis Cassill. decif. 37. nu. 21. Trentacinq. var. resol. lib. 1. tit. de morte natur. resol. 1. sub nu. 7. Mus. in cap. Regn. Sicil. 16. nu. 18. & 59. lib. 2. 3. cōdemnatus ad regias trirèmes si se percutiat, & inutilem se reddat puniendus est, ac si alium vulnerasset Gramm. decif. 44. Decjan. in trās. crim. tom. 2. tit. 9. cap. 2. num. 5. 3 quz pēna imponenda veniat damnatis ad trirèmes ab illis aufugietibus vide Cōstant. in l. vnic. num. 45. & sequ. C. de clas. sic. Alex. turom. in l. non puto à nu. 62. ad 74. ff. de iure ffici. trirēmum pēna successit in locum damnationis in metallum Capic. decif. 153. num. 3. Petra ad Gramm. decif. 32. num. 13. intellige quoad ignobiles, vt declarat Capiblin. prag. 7. num. 3. de baron. pēna trirēmum inter ignominiosas pēnas connumeratur Aug. Caput. de regim. Reipubl. cap. 1. in. 15. an indifferenter potest infligi laicis, & clericis Bonacoff. in suis comm. opin. crim. tom. 1. fol. 180. col. 2. si quis simpliciter cōdemnatur ad seruendum in Regijs trirēmiis non tenetur seruire remigando, sed militando Peguer. decif. 256. forma condemnationis ad nobiliter seruendum in regijs trirēmiis fuit abrogata de ordine Illustr. Comit. Beneuent. mediante scheda ab eo emanata sub die 21. Aug. 1603. executoriata per M. C. V. remigationis pēna nō poterat olim dari minor triennio, sed nō hodie Capiblin. in prag. 7. nu. 15. de Baron.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Stante statuto, quodd non possit contrahi sine consensu consanguineorum, quid agendū, si nolint consentire.
- 2 Statuto disponente, quod mulier nō contrahat sine consensu duorum consanguineorum, requiritur consensus expressus.
- 3 Impugnans contractum, ob non interuentum consanguineorum, quid probare debeat.
- 4 Prohibitum alienare sine alicuius consensu, an eo mortuo possit alienare.
- 5 Pēna exheredationis, à iure civili indulta contra filios, & filias, indignas nuptias, spretio patris consensu contrahentes, non est contra matrimonij libertatem, & quādo procedat dicta pēna.
- 6 Pater ex iussis causis potest impedire filiorū sponsalia.
- 7 Filiusfamilias consensum patris in matrimonio, sine causa spernens, non est immunis à culpa.
- 8 Puella ubi debeat sequestrari pro exploranda eius voluntate circa matrimonium contrahendum.
- 9 Mandatum superiorum, vt non nubat ipsi inconsultis, an de iure subsistat.
- 10 Quis sit iudex competens ad explorandam puella voluntatem, & quid facere debeat, si puella nolit suam voluntatem aperire.

AD DECIS. LXII.

- V** Ide quæ ad ornatum scribit Franc. Viu. in Syl. comm. opin. 796. par. 2. quando ex forma statuti cōsanguineorum exposceretur consensus, qui consenti: e nolunt si libere sine cōsensu illo contrahere possent, vel haberetur pro præstito, vel iudex causa cognita cognoscat causam reculationis in consentiendo, vel coget ad consentiendum, vide Memoch. de arbit. iudic. cas. 182. nu. 112. & cas. 211. num. 6. & sequ. Gonzal. ad Reg. 3. Cancell. glos. 47. à num. 37. Fontanell. de pat. nuptial. claus. 6. glos. 3. part. 5. num. 5. & 7. tom. 2.
- 2 statuto disponente mulierem non posse contrahere sine consensu duorū consanguineorum, non sufficit illos esse præzentes, & non contradicētes, sed requiritur expressus cōsensus de Pont. conf. 160. num. 13. vol. 2. minor, seu mulier contractum impugnans, ob non interuentum consanguineorum nō sufficit, quod probent, quod illi extarent, sed debet etiam probare, quod illi peruenirent contractui interuenire Ludouif. decif. 459.
  - 4 num. 10. & late adden. num. 12. prohibitum alienare sine consilio alicuius, an eo mortuo possit libere alienare Senaphin. dec. 1244. num. 7.
- Num. 7 concilium) matrimonij libertas, & si nec directè, nec indirectè impediri debeat, vt in eadem sess. 24. cap. 1. & consequenter omnis pēna cessare debeat, ex qua per indirectum matrimoniorum libertas impediri potest Sanch. in trās. de matr. lib. 4. disput. 2. §. n. 2. vñ secunda sententia, verumtamen contra matrimonij libertatem nō est, quod pēna exheredationis à iure cipiili indulta contra filios, & filias turpes, & indignas nuptias spretio consensu patris non infra

infra vigesimum quintum annū ætatis suæ, remaneat in suo robore, etiam attenda dispositione iuris canonici, vt plene probat *Parif. cons. 29. num. 36. & sequ. vol. 3 vide Pereir. decis. 10. num. 2. Barbosa. in l. 1. par. 4. num. 40. ff. sol. matr. Ludou. Molin. in tract. de iust. in 1. tomo tract. 2. disp. 1. 76 fol. 667. vers. contrariam sententiam Fern. Rebell. de oblig. iust. in 2. par. lib. 2. q. 14. sect. 2. num. 16. & sequ. libertas non impeditur per hanc exheredationis penam late *Paschal. de vir. patr. potest. par. 2. ca. 5. num. 28. 29. & 30. nec consensus paternus nullo modo matrimonij libertatem offendit directè, vel indirectè & consensus paternus requiritur ex præcepto, verum si adhibitus non sit, matrimonium non est dirimendum *Cardin. Paleot. in tract. de Notb. & spur. cap. 8. nu. 5. & sequ. filia nubens indigno infra 25. annum, quod possit exheredari, quando procedat vide Fern. Rebell. in præcit. loco Pater ex iustis causis potest impedire filiorum sponsalia, præsertim si timetur ex eo matrimonio aliquod scandalum oriri posse *Menoch. cons. 69. nu. 44. & 66. Gutier. lib. 1. Canon. quæst. cap. 20. num. 20. & sequ. Sanchez. de matrim. lib. 4. disp. 15. num. 3. filiusfamilias absque causa rationabili patrum consensum in matrimonio prætermittens à culpa immunis non est, vt ex Nauarro, & alijs refert *Rebell. in dist. q. 14. sect. 1. vers. sit quinta conclusio, & in sect. est sub num. 29. vers. quod vero, nec etiam obstat præsertim si imminet timor scandalum *Fontan. in tract. de pact. nupt. claus. 4. glof. 2. num. 6. cum sequ. tom. 1. & claus. 6. glof. 3. par. 5. n. 50. tom. 2. & vide Casper. in 3. par. var. c. 7. de pact.******

Num. 9. de nupt. ex quo tex. insert *Andr. in cap. 1. §. porro num. 30. vers. item iura, que sit prima caus. benef. amicti. quod is cui debetur successio mulieris non debet esse in cōsilio matrimonij illius, quia suspicio est, vt impediatur iustus nuptias, vide *D. Rouit. in Pragm. 9. de Baron. puella poterit sequestrari si adeat suspicio mecus, vel malæ suasionis vel consanguinei discordent in ea maritanda late *Vrsil. ad Affl. decis. 1. 13. Frac. Marc. dec. 306. par. 2. locus vbi sequestrari debeat puella est eligendus per superiorem, vt possit explorari voluntas, & Anna sing. 395. dicie apud commissarium causæ posse educari, seu explorari voluntatem puellæ *Tbor. in Compen. decis. ver. puella par. 1. mandata superiorum ne puella maritetur eis inconsultis sub pena, an de iure subsistant, vide *D. de Pont. in tract. de potest. prorg. tit. de asens. 10. num. 48. & sequ. si in actu explorationis libet voluntatis puellæ circa electionem*****

vnus ex pluribus competitoribus nolit ipsa voluntatem suam depromere ob verecundiam, tunc poterit iudex eligere eum melius adulta societur *in coniunctione C. de nupt. pro hac tamen exploratione facienda erit iudex competens etiam secularis, vt declarat Bellet. disquis. clerical. par. 1. tit. de fauor. cleric. real. §. 2. à nu. 36. ad 40. matrimonium contrahendi cum turpi persona suspitione existente respectu parentum, quid sit seruandum docet *Pacian. cons. 120.**

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Depositio principalis debet offerri in calce termini, & si petatur, & non fiat, impeditur litis cursum etiam in causis summarijs.
- 2 Petita ante conclusionem, concedi debet.
- 3 Scribens litteras cambij, an teneatur deponere, vt principalis.
- 4 Terminus ad respondendum positionibus non currit, si quid occurrat, quod impedit.
- 5 Depositio principalis ab actore, & à reo facienda, & quenam sit facienda prius.
- 6 Semel interrogatus, an teneatur iterum deponere.
- 7 Principali absente à loco iudicij, mittitur eius sumptibus examinatur, vel committitur officiali loci.
- 8 Quid si principalis non tenetur venire ad locum iudicij, an ipsius sumptibus mittatur examinatur.
- 9 Absens causa Reipublice presumitur præfens.
- 10 Cedens an teneatur deponere, vt principalis in causa cessionary.
- 11 Tutor, Curator, & alij administratores, an teneantur deponere, vt principales.
- 12 Positionibus an responderi possit per procuratorem.
- 13 Depositio facta à procuratore, an necesse sit principalis.
- 14 Procurator an teneatur deponere, vt principalis.

AD DECIS. LXIII.

Vide *Gallup. in prax. S.C. par. 2. cap. 18. Apicel. alleg. 4. Muscat in prax. S.C. lib. 1. p. 5. glof. legaliores* Depositio principalis debet offerri in calce termini, & si petatur, & non fiat, impeditur litis cursum, etiam in causis summarijs extraactionis, vt decisum in S.C. testatur

- 2 Anna *ſing.* 405. petita ante conclutionē nō obſtante Regia Prag. Illuſt. Comit. Lemenſ. 28. cap. 6. 7. cōcedi debet, vt deciuſum reſert *T bor. in compen. decif. verſ. tēpus dicendi par.*
- 3 2. deponere, vt principalis, an teneatur ſcribens literas cambiis, quamvis concludatur, quod ſic, tamen contrarium fuit deciuſum in S. C. ad relationē M. C. V. vt reſert *Maſull. ad Capic. in decif. 15. ſub nu. 3.* terminus ad reſpondendum poſitionibus non currit, ſi ſi quid occurrat, quod impediatur *Mangrell. in addit. ad Bart. in l. quādiu in princ. C. qui admitti. depoſitio principalis, tam ab actore, quam à reo ſi petatur eſt faciendā*
- 4 *Marap. in repet. l. ſi actor ſub num. 64. ff. de procur. dummodo proprio nomine litigetur* *Gallap in præcit. cap. 18. nu. 9.* depoſitio principalis viciffim petita eodem contextu ab actore, & reo, quānam an ea ſit faciendā
- 6 *Benint. decif. Bonon. 32. nu. 4. & 10.* an ſemel interrogatus teneatur iterū deponere *Anna ſing. 407. Cornaz decif. 80. num. 6.* depoſitio ſit ſuper poſitionibus præſentandis à parte petente, quæ ſucceſſerunt loco interrogationum, quæ olim fiebant *Ludou. decif. perſuſ. 8. num. 26.* quando principalis eſt abſens à loco iudicii debet ſuis ſumptibus mitti examinatore ad recipiendam eius depoſitionem, vel committi officialibus locorum *Aſſic. decif. 177.* quæ ſeruatur in praxi, quoad expenſas faciendas pro ſalario competentis dicto examinatori, vel officiali, cui committitur examen, ſecus vero, quoad expenſas competentes actuario pro expeditione literarum commiſſionalium, & pro exēplo articulorum, ſuper quibus eſt recipiendā depoſitio, vt reſertur de *Franch decif. 232. ſub num. 3.* ratio quare principalis tenetur ad ſumptus eſt, quia debet reſpondere in loco iudicii, & ſi eſt abſens, & cum effectu eius præſentia requiritur ex qua forſitan haberetur melius notitia veritatis, tenetur venire ſuis ſumptibus *Benint. decif. Bonon. 14.* hinc eſt, quod ſi iſta ratio deficit, & principalis nō tenetur venire puta ratione dignitatis, infirmitatis, vel ſexus, certe quod prædicta de ſumptibus non procederent, vt ex *Gutier. præcit. q. lib. 1. quæſt. 63. tenet de Frac. in d. decif. num. 7.* & quando principalis eſt abſens ex cauſa reipublicæ, tunc multo minus tenebitur ad expenſas pro faciendā depoſitione, ex quo non tenetur venire, tunc quia præſens præſumitur *D. de Pont. conf. 93 lib. 1. Glorit. in cap. ſuper literis num. 51. de reſcript. an cedens teneatur deponere, vt principalis in cauſa ceſſionarij vide Roſit in pragm. 8. num. 30. de ordin. iudiſ. tutor aut teneatur, vt principalis deponere, & quid*

- in curatore, & aliis adminiſtratoribus vide
- 12 *Gabed. decif. Luſit. 137. par. 1.* poſitionibus reſponderi, an poſſit per procuratorem
  - 13 *de Lauren. decif. Auen. 79.* & depoſitio facta à procuratore deponente non nocet principali domino, niſi fiat, præcedente mandato ſpeciali ad deponendum *Vrſill. ad Aſſic. decif. 148. in fin. & ideo* præctici mediante decreto iudicis prius mandari faciunt procuratori, vt procuret ſpeciale mādatum ad deponendū, an ſufficiat, quod in iſtrumento mandati detur procuratori potestas reſpondendi ſuper articulis præſentatis, aut præſentandis loco principalis, vel neceſſe ſit, vt in eo dicatur reſponſio affirmatiua, vel negatiua, & iſtrumentum debeat eſſe conſectum ad lic reſpondendum, vt in *Rit. 93. vide allegat. & decif. nouiſſimas relatas per T bor. in Comp. decif. Regn. par. 2. fol. 135.*
  - 14 *Ludouſ. dec. Rot. Rom. 282. & 289.* an procurator ipſe teneatur deponere, vt principalis, vide *Ann ſing. 144.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 *Legatum, aut fideicommiſſum conditionale an tranſmittatur mortuo fideicommiſſario ante euentum conditionis.*

AD DECIS. LXIV.

- 1 **N** Vm. 1. Doſt. vide *Ricc. in collect. decif. 359.* legatum, aut fideicommiſſum conditionale, an tranſmittatur mortuo fideicommiſſario ante euentum conditionis vide *Seraph. decif. 1013. Ricc. collect. 3150.* vbi adducit plures coniecturas tranſmiſſionis, late *Gamm. decif. Luſit. 160.* legata conditionalia non tranſmittuntur, ſi ante puriſicationem conditionem legatarius moriatur, quando eſſet conditio momentanea ſecus ſi eſſet ſuccceſſiua, puta ſi habitauerit cum tali vſquequo matrimonio contraxerit, vel mortuus fuerit, nam ſi legatarius ceperit habitare, licet poſtea moriatur ante tempus litematum in conditione, habeat legatum integrum *Parif. in addit. ad Bart. in l. 1. §. ſin autem col. 2. C. de caduc. tollen.*

Num. 5. Bar. vide Peregrin. in traſt. de fideicommiſ. artic. 32. n. 78. & ſeq.

Didac. de Mari.

SVM.

SVMMARIVM.

- 1 Actor sine actione agens, quando admittatur.
- 2 Condemnatio semper sequitur, siue in primo siue in appellationis iudicio ex causa de praterito ius superueniat.
- 3 Quando ius superueniens ex causa de praterito, non conualidat iudicium.
- 4 Sententia quando debet esse conformis libello, & quando possit fieri in causa in ipso non deducta, sed in processu probata.
- 5 In Regno causa ciuiles sunt summaria, & in eis proceditur sola facti veritate inspecta.

AD DECIS. LXV.

- N** Vm 1. Bart.) actor admittitur sine actione agens, si modo spes subest, quod ex facto de praterito actio oriatur Cardin. Tusc. pract. concl. tom. 5. lit. 1. concl. 630. coss. de retrotract. cap. 2. cap. 8. num. 14. siue in primo, siue in appellationis iudicio, ex causa de praterito ius superueniat, sequitur condemnatio, & quidem ex eadem instantia absque alio libello Cornaz. decif. 54. num. 21. 24. & 25. Barz. decif. 70. num. 43. & idem iudicatur de iure superuenienti ex causa de praterito, quod de iure ipso praterito si sit validum Perigr. conf. 1. 15. nu. 23. & 24. vol. 3. siue reatum sit actio, siue personalis, & in vniuersali etiam iudicio Cancr. lib. 2. resol. cap. 16. de test. oppos. num. 28. non posset tamen post conclusum in causa allegari Coss. de rat. port. quest. 209. num. 9. Nizol. alleg. 32. n. 18. cum probatio aliqua ad iustificacionem iuris superuenientis requireretur, secus si nulla probatio esset necessaria, sed ex sola productione alicuius instrumenti ius superueniens probatum esset Cancr. dict. num. 28.
- 3 quando ius superueniens ex causa de praterito non conualidat iudicium referunt Gabr. comm. concl. tit. de iudic. concl. 3. Peregr. in tract. var. lib. 2. tit. de iudic. cap. fin. nu. 52. Fall. 3.

Num. 9. de Mondellin. vide Rou. in prag. 1. n. 40. 41. 42. & 43. de censib.

- 4 Num. 10. Dec. 2. quamuis in causis ordinariis debet sententia esse conformis libello, nec obtinet actor, qui aliam probauit causam, quam in libello deduxit, tamen in causis, in quibus proceditur sola facti veritate inspecta, potest ferri sententiam super causa non deducta in libello, sed in processu probata Ludonif. decif. 176. Castill. decif. 57.

Anna alleg. 48. num. 14. & sing. 312. Caroc. de excep. except. 129. num. 28. tacit quod decifum est in S.R.C. vt refert Afff. in decif. 2383. & 372. in quibus patet fuisse latas sententias super probatis causis, non tamen in libello deductis, sed contrarium apparet in facto deducum in eodem S.C. vt refert idem Afff. decif. 60. Gramm. decif. 15. 19. 62. et 103. sed pro concordia, est videndus Vrsillus ad Afff. in d. decif. 372. quod clarius pro sequitur Muscat. in prax. S.C. par. 1. in vers. petitur. num. 52. & sequi. [Vius. in decif. 340. vbi refert posse iudicem super probatis, & non petitis sententiam ferre, vbi error, siue diuersitas esset in causa, vt si petita fuerint centum ex causa mutui, & fuerit probatum deberi ex causa depositi, hoc enim vsu iudex potest iudicare super causa probata, licet non petita, at si petatur equus, & probetur de boue, eo casu iudex non potest super boue pronunciare, qui non extitit aliorum petitis Hieron. Gabr. conf. 33. num. 3.] modus procedendi in Regno in causis ciuilibus est modus exquisitus, & in equitate iuris naturalis fundatus ex quo in Regno causae ciuiles sunt summariae, & in eis proceditur sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, vt in cap. regni detestates, prag. 1. de ordin. iudic. & ille rigor in causis ciuilibus in Regno non seruetur Maran. in prax. 10. membr. in 6. par. princ. late explicat Muscat. in prax. S.C. par. 1. gloss. libellus Gallup. in prax. S.C. p. 2. c. 1. Borrell. conf. 13. hanc clausulam tollit sollempnitates iuris ciuilibus, fuit decifum per Rot. Rom. in vna Roman. pecun. 15. Octobris 1601. coram Illust. Mellino circa sollempnitates in ferendis sententiis per illum prag. non est derogatum de Franch. decif. 245. [& praedictae clausulae non operantur, nisi circa ordinem iudicii non autem circa substantialia, quae ex ea sublata non dicuntur.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Extensio de persona ad personam, quando admittatur in statuti penalibus.
- 2 Quibus ex causis possit iudex allegari suspectus, & a quo.
- 3 Suspicio generalis non potest subsistere.
- 4 Procurator fiscalis non potest recusari etiam ex capite inimicitiae.
- 5 Iudex suspectus potest causam alteri delegare.

- 6 *Suspicio semel admiffa, non cessat, etiam cessante causa.*
- 7 *Suspicio debet formiter allegari.*
- 8 *Suspicio baroni an sint suspecti eius officiales.*
- 9 *Suspicio officialis baronalis, an possit cognosci per alios officiales eiusdem Baronis.*
- 10 *Iudex an possit appellare à decreto, quo declaratur suspectus.*

AD DECIS. LXVI.

N *Vm. a. glos. adde Villag. de extens. leg. correct. & penal. Masc. de gener. stat. interp. concl. 4. num. 87. Reg. Consil. in l. unic. num. 19.*

- 1 *C. de palat. & dom. Dominic. lib. 11. extensio de persona ad personam, quando admittitur in statutis penalibus lare Giurb. conf. 41 num. 20. & 22. Camill. de Medic. conf. 43. num. 27. quid in consuetudinibus Theodor. alleg. 73.*

In fin. adde D. Rouit. in prag. 3. de suspic.

- 2 *official. causas propter quas iudex potest legitime allegari suspectus refert Nouar. in collect. ad prag. p. sup. ead. rubr. de suspic. official. Mastrill. decis. 151. Farin. in frag. par. 2. ver. iudex suspect. Cardin. Tuse. lit. S. conclus. 908. Ricc. in decis. 233. par. 2. ubi refert modum recusandi consultores in Curia Archiep. Neap. suspicio iudicis potest allegari à tertio pro suo interesse Ann. sing. 500*
- 3 *suspicio generalis non potest subsistere Capic. dec. 138. Ricc. in dec. 318. par. 3. per prag. aditam sub die 3. Nouemb. 1611. ab Illustr. Comit. Lanen. qua postea sub die 8. Martij 1613. fuit confirmata à sua Catholica Maestate reformantur suspensiones officialium, & declarantur nonnulla circa modum proponendi dictas suspensiones Advocatus Fiscalis an possit recusari, vide Gallup. in prax. S.C. par. i. cap. 5. num. 42. & 43. Procurator fiscalis nullo casu potest recusari etià ex capite inimicitiz Cabed. decis. Lusit. 114.*
- 5 *num. 9. par. 1. iudex suspectus, qui nequit in causa votare potest eandem causam alteri committere, & delegare, vt contingit in personam cuiusdam Regentis Regiam Cancellariam, vt decusum refert Larath. conf. 32.*
- 6 *Suspicio iudicis semel admiffa non cessat, & si cessat causa Rou. conf. 1. num. 7. & de materia vide Apicell. in trakt. de suspic. Iudic.*
- 7 *Iudices adiuncti alijs iudicibus, an possint recusari iure tamen iuramento fuit decusum in S.C. quod sic Anna. in sing. 15. sed hodie secus est existente nouella prag. 77. de offic. S.C. in princ. nam debet suspicio formiter allegari iuxta formam prag. 11. de suspic. of-*

- 8 *fic. adde Ricc. in collect. decis. 1526. suspecto Barone, an dicantur suspecti eius officiales Capiblan. in prag. 3. de baron. num. 165 & sequ. ubi recensetur. practica, qua superiores vruntur, Barone suspecto, & vide D. Tap. sup. Consil. Regn. statuimus, & sup. rit. 265.*
- 9 *suspicio officialium Baronum, an possit cognosci per officiales eiusdem Baronis, vide Iacob. Anell. de Bosl. in addit. ad praeit. Rit. Thor. in compen. decis. p. 1. fol. 532. suspectus iudex, an recusari possit, eo quia fuerat lis in causa dignitatis cum litigante in alijs causis, de Pont. decis. 3. Ricc. in collect. 1823. iudex à decreto, quo declaratur suspectus, an possit appellare vide Rou. in prag. P. num. 37. de suspic. offic.*

Didac. de Marl.

SVM MARIVM.

- 1 *Assensus in aquipollentibus extenditur, ex causa, ubi verba non repugnant.*
- 2 *Assensus super venditione, tacito pacto de retrouendendo, quando valeat.*
- 3 *Assensus recipit omnes conditiones, extensiones, & limitationes, quas recipit contractus.*
- 4 *Assensus in donatione, an extendatur ad donationem causa mortis.*
- 5 *Assensus pro filio naturali, an extendatur ad spurium.*
- 6 *Assensus praestitus doti, an extendatur ad donationem propter nuptias.*
- 7 *Assensus pro contractu emphyteutico non extenditur ad censualem.*
- 8 *Assensus praestitus super restitutione dotium & antefati, an extendatur ad assecurationem propter vergentiam viri ad inopiam.*
- 9 *Assensus praestitus super uno contractu, an operetur in alio.*
- 10 *Assensus, quando extendatur de casu ad casum.*
- 11 *Assensus praestitus super principali contractu, extenditur etiam ad executiuum.*
- 12 *Assensus super possessione non operatur sine proprietate.*
- 13 *Assensus per cap. Neap. dotibus pro obligatione feudali concessus, an trabatur ad tacitam hypothecam.*
- 14 *Assensus Regis, an requiratur quando in pseudo instituitur proxime successurus.*

- N** Vm 5 *Parif. de Put.* Camill. de Me-
dic. conf. 135. num. 9. assensus in
materia in equipollētibus etiam
fit extētio Staiban. conf. 5. num.
9. & extenditur ad consecutiva, & dependen-
tia Maur. alleg. 43. par. 1. 46. & 47. par. 2
extenditur ex causa, non ex similitudine de
Pont. conf. 75. nu. 45. tom. 2. & quia est gra-
tia extenditur vbi verba non repugnāt Cō-
siliar. Theodor. alleg. 93. num. 13. assensus im-
per venditione tacito pacto de retrouen-
dendo, quando valet Consiliar. Georg. in re-
pet. feud. cap. 12. num. 19. assensus regulatur à
contractu, & recipit omnes qualitates con-
ditionales, extēstiones, & limitationes, quas
recipit, & continet contractus Mormill. in
cap. 1. qui success. ten. nu. 60. an assensus præ-
stus donationi intelligatur, & extendatur
ad donationem causa mortis, & an in alie-
natione extendatur ad faciendam, Loffred.
conf. 9. & quid si est narratum de filio natu-
rali, an extendatur ad spurium, vel vitietur
6 assensus Capic. dec. 32. assensus præstus doti,
an extendatur ad donationem propter
nuptias Loffred. in cap. 1. qui succ. ten. vers. ad
principale dict. assensus concessus pro con-
tractu emphyteutico non extēditur ad cō-
tractum censuale, & sic pluries fuisse Ro-
mæ decisum probat Farinacc. decif. 224. Mol-
fes. in addit. ad Consuet. Neap. par. 2. tit. de bo-
nis quest. 9. assensus præstus super restitu-
tione dotum, & antefati, an extendatur ad
assecuracionem ob vergentiam viri ad inop-
iam Frecc. lib. 2. de subfeud. vers. secūdo qua-
9 ro. assensus præstus in vno contractu, an
operetur in alio vide Lanar. conf. 28. num. 2.
10 Anna cons. 84. num. 1. 2. quando assensus ex-
tendatur de casu ad casum vide eundem La-
nar. conf. 36. assensus præstus super prin-
cipali contractu extenditur etiam de execu-
tione *Parif. de Put. de feudis reintegr.* fol. 236.
12 assensus super possessione non operatur su-
per proprietate Staiban. conf. 70. num. 24.
13 assensus per Capitulum Neapolitanum,
dotibus pro obligatione feudalium concess-
sus, an trahitur ad rēcam hypothecam
14 *Pres. Amat. conf. 35.* Assensus Regis, an re-
quiratur, quando in feudo instituitur ille,
qui est proxime successurus Lanar. in c. pri-
mo de success. feud. num. 59. an probari possit
testibus in hoc Regno Reg. Tap. in decif. S.
C. 4. n. 27.

Didac. de Mari.

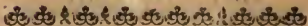
- 1 Locatio an, & quando possit probari per tes-
tes sine scriptura.
- 2 Fideiussor pro re conduela ad certum tem-
pus, non tenetur in reconductione, expirato
dicto tempore.
- 3 Conduclor denegans restituere rem condu-
elam finito tempore, an teneatur ad dam-
na, & interesse.
- 4 Conduclor quando, finita conductione, pos-
sit inferre questionem dominij, rei condu-
ela.
- 5 Conduclor quando possit retinere rem con-
duclam ratione expensarum in illa facta-
rum.
- 6 Primus conduclor domus, quando expelli
possit à secundo.
- 7 Conduclor domus non solvens pensionem,
potest expelli ad simplicem petitionem lo-
catoris.
- 8 Locator non potest expellere conduclorem
egentem re locata pro usu suo, si simpliciter
promisit non expellere.
- 9 Conduclor impeditus vti re locata, an ha-
beat remissionem mercedis.

AD DECIS. LXVIII.

- N** Vm. 1. de Franch. quæ decisio p-
cedit, quando esset elapsum tem-
pus primæ reconductionis cate-
rum si non esset elapsum tempus
reconductionis admitteretur, inquilinus, ab-
sque scriptura in promptu producta, & sic
iudicatum refert Rouit. in pragm 1. num. 12.
cum sequ. de locat. Ciurb. decif. 59. num. 16.
vide Ricc. in collect. decif. 2627. par. 7. limita-
tur eadem decisio non procedere si primus
conduclor opposuisset de reconductione,
multo ante tempus ingressus possessionis,
eo enim casu potest probari per testes Tap.
in Iur. Reg. par. 4. tit. de locat. domor. sup. prag-
mat. 1. de locat. num. 4. & fuit decisum in cau-
sa illorum de Mari, vt refert Ricc. in praxi.
Ecclef. decif. omiff. dec. 19. sub num. 3. Petra ad
Gramm. decif. 89. num. 8. & hoc casu, quo po-
test probari per testes, quo numero testium
erit probanda, fuit iudicatum in S. C. ad re-
lationem M. C. V. non minori numero quin
que testium, vt nouissime tradit Thor. in cō-
2 pen. decif. ver. reconduclio par. 1. fideiussor prin-
cipalis obligatus pro reconducta ad certum
tempus non tenetur pro tacita recondu-
ctione inducta per perseverantiam condu-
cloris in re locata patiente locatore expi-
rato dicto tempore Merlin. decif. Lucen. 24.
3 conduclor denegans restituere rem condu-
clam

- Quam finito tempore locationis, an teneatur ad damna, & interesse *Mastrill. dec. 307 par.*
4. conductor quando possit inferre querelionem dominij finita conductio rei condu-
5. & *Cardin. Tusc. concl. 608. to. 2.* conductor, quando potest retinere rem conductam ratione expensarum in re locata *fiatarum. Cauale. dec. 44. num. 36. & 49 p. 1. Ruginell. de appellat. §. 2. cap. 3. nam. 519. & sequ. late. Ciurb. dec. 63.* conductor facere, quid teneatur cum sit vti procurator, & habeat ius in re *Mangrell. ad Bart. in l. videamus §. 6 si hoc in princ. ff. locat.* conductor domus prius an, & quando a secundo possit expelli, & qui *Mangr. ad Bart. in rubr. C. locat. in prin.* conductor non soluens pensionem domus expellitur ad simplicem petitionem locatoris, & domus clauditur *Petra ad Gr. dec. 58. num. 10. late Mstrill. in dec. 229.*
8. par. 3. locator non poterit. expellere conductorem, si egeat re locata pro vsu suo, quando promisit simpliciter non expellere *Surd. cons. 34. num. 29.* conductor impeditus vti re locata, an, & quando possit habere remissionem mercedis *Camill. de Medic. cons. 23.*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

1. Appellatio super liquidatione instrumenti operatur, quoad effectum devolutivum. non quoad suspensivum. Ampliatur multis modis
2. Instrumenti liquidatione impedita, causa fit appellabilis.
3. Restitutio in integrum, an detur in causa liquidationis instrumentorum.

AD DECIS. LXIX.

1. **A** Dornatum vide *Io. Dom. Gait in tract. de cred. cap. 3. tit. 1. n. 1146. Thor. in compen. dec. vers. debitor citatus par. 2.* instrumenti liquidatio habebit executionem paratam etiam appellatione interposita, quae operabitur effectum devolutivum tantum, non autem, quoad suspensivum *Galter. in prax. instrum. rubr. ult. num. 13.* extenditur etiam si fuerit liquidatum instrumentum illiquidum *Tap. sup. iur. Reg. lib. 3. tit. de instrum. liquid. sup. rit. 166. num. 35.* ac etiam si fuerit dictum de nullitate *Gratian. discept. foren. cap. 667. num. 18 tom. 4. Handed. cons. 17 num. 45. lib. 2.* etiam si in iudicio appellationis devoluci-

- uo superior revocasset interlocutoriam liquidationis instrumenti, quia adhuc non interdictit executioni usque ad sententiam inappellabilem *Gratian. cit. cap. 667. num. 21. & 2* quando fuisset pronunciatum, per primum, aut secundum iudicem instrumentum esse illiquidum, aut nullum, vel aliquo alio modo vulnerata fuisset instrumenti liquidatio contra actorem, tunc in beneficium rei facta esset causa appellabilis, & ita novissime fuisset decisum in *Rota Roman. per duas dec. testatur Gratian. in precit. cap. n. 19 & vide, quae cumulat cap. 968. tom. 5.* restitutio in integrum denegatur in causa liquidationis instrumentorum *Robert. de liquidat. instrument. consider. 4. num. 5.* & cautelam ad obtinendum refert *Galter. in vers. quibus deum probatis n. 4.*

Didac. de Mari.

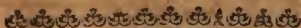
SVMMARIVM.

1. Privilegium, quando amittatur per non viam.
2. Privilegium ob servitia praestita concessum, non amittitur per non usum.
3. Privilegia momentanea unico usu contrario amittuntur.
4. Faciens actum privilegio contrarium, quando dicatur ei renunciasse.
5. Lex, seu statutum, quando tollatur per non usum.
6. Locus pius non amittit privilegium non extendendo, nisi spatium 40. annorum.
7. Privilegium non amittitur per non usum, quando habet verba denotantia perpetuitatem.
8. Privilegium edificandi Monasterium alicui Religioni concessum, an amittatur, & non vii per decennium.

AD DECIS. LXX.

- V** Ide *Carol Tap. meritis. Reg. in l. ff. de constit. princ. ca. 1. par. 2. Alex. Treptacing Var. resol. lib. 1. resol. 10 Cons. Theod. alleg. 30. num. 14. & sequ. Jacob. Gall. cons. 104. Camill. de Medic. cons. 63.* privilegium per non usum amittitur quando voluntarie eo usus non fuerit, secus si per ipsum non steterit, quo minus vteretur *Anna cons. 59. nu. 74 & 75. Decian. resp. 66. num. 65. & seq. vol. 3.* concessum per servitia praestita per non usum non amittitur *Mastrill. dec. 96. in fin. Bardell. con. 22. n. 38 priui*

- 3 privilegia, quæ momentanea sunt, contra-
rio vfu, licet vnico amittuntur, secus si suc-
cessiua sint Fontanell. de pact. nupt. claus. 4.
glos. 10 num. 132 par. 1. Garz. de nobil. glos.
6 num. 29. vt privilegium per non vsum
fuerit amissum requiritur, quod privilegia-
tus in nulla re sit vsum, secus si in aliqua, quia
in alijs censetur perseverare ut Serapbin de
cisi. 1043. num. 4 privilegio actum contrariū
faciens, an, & quando ei renunciasset dicatur
Margrell. ad Bart. in l. voluntarie in prin.
5 ff. de excus. tut. lex statutum, seu constitutio
an, & quando collatur per non vsum vide
Farin. fragin par 2 ver lex Tusce pract. concl.
ver. lex concl. 257 & in ex. statutum, concl.
6 454. & ver. vsum concl. 371. locus plus non
amittit privilegium decennio non vtendo,
nisi cum spatio 40. annorum Fab. de Anna
conf. 129 num. 10. privilegium studij gene-
ralis, vel mundinarum, licet amittatur per
non vsum infra decennium, limitatur quan-
do privilegium habet verba denotantia per-
petuitatem de Pont. de potest. Proreg. tit. de
mercat. num. 13. [privilegium concessum
alicui religioni ædificandi monasteriū, absq.
licentia ordinarij ex non vfu per decennium,
an amittatur vide Nouar. in suis singul. iur.
Canon concl. 10. d. n. 11 v. q. ad n. 17.]
Ludac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Collecta imposita à Ciuitate, debet solui etiā
à Villis & Castris adiacentibus.
2 Vniuersitates an possint sibi collectas im-
ponere, aut se obligare sine Regis assensu.
3 Venditiones annuorum introituum per ad-
ministratores Vniuersitatis cum obligatio-
ne particularium sine Regio assensu, quem
effectum pariat contra obligatos.
4 Ciuitas, & Casalia regulariter sunt vnicum
corpus, possunt tamen separari. Et in dubio
presumptio est, quod sint vnita.
5 Baro contradicent: Ciuitas, non potest sepa-
rare ab illa casale.
6 Privilegium Ciuitati concessum, extenditur
ad villas, & casalia.
7 Casalia vtuntur iisdem Constitutionibus, et
privilegijs, quibus, & Ciuitates.
8 Cives Casalium Ciuitatis Neapolis, nō gau-
dent privilegio fori vti Neapolitani.
9 Descriptio penalis pro aliquo crimine in
specie contra aliquam Ciuitatem, non ex-
tenditur ad casalia.
10 Immunitas concessa Clericis Neapolitanis,
an extendatur ad Clericos casalium eius.

dem Ciuitatis.

- 11 Ciuitas an possit prohibere hominibus casa-
lis nē ducant pacem in Ciuitatem.
12 Cives quando possint cogi ad emendum fru-
mentum Ciuitatis.
13 Vniuersitates an possint cogere particulares,
et victualia superflua vendant, vel probi-
berē ne extrahant,
14 Cives tempore penurie possunt cogi ad pro-
ficiendum in regiones longinquas pro
emendo frumento.

AD DECIS. LXXI.

- 1 **N**um. 1. glos.) collecta imposita à
Ciuitate debet etiam solui à vil-
lis, Castris, & terris eidem Ciui-
tati adiacentibus Lofa de iure
2 vniuers. par. 3. cap. 3 num. 11. Ciuitates, Ca-
stra, Oppida, & Villæ, quæ habēt dominos,
& superiores, an imponent sibi collectas
necessarias, & quomodo vide Borrell. in
summ. decisi. tit. 15. num. 45. 46. & 47. par. 3.
non possunt imponi nisi cum Regio Assen-
su Augu. caput de regim. Reipubl. cap. 7. § 27.
num. 40. nec sine eo vniuersitates possunt
obligari Capiblan in pragm 8 nu. 199. par 3
3 venditiones annuorum introituum per ad-
ministratores vniuersitatum, cum obliga-
tione particularium sine Regio assensu tie-
ri prohibentur, & nullum sortiuntur effectū
nec directū, nec indirectū contra obligatos,
vt in pragm. 12. de admin. vniuers. ad cuius
ornatum plura scribit Thor. in addit. ad D.
de Pont. in tract. de potest. proreg. tit. de alie-
nat. fier. solit. bonor.
4 Num. 2. insule) Ciuitates, & casalia sunt
vnicum corpus Consil. Georg alleg. 15. in
prin. [licet possint esse casalia separata de
per se non subiecta Ciuitati, onus tamen
probandi separationem ei incumbit, qui al-
legat, præsumptio tamen est, vt Casalia Ciui-
tati subsint D. Reg. T. ap. decisi. S. C. 4. num.
5 6.] Baro contradicente Ciuitate, vel oppi-
do in cuius loco situm est Casale nō potest
constituere officialem in casali, & separa-
tionem facere iurisdictionis Staiban. conf.
6 17. privilegium Ciuitati concessum exten-
ditur ad villas, & casalia Anna alleg. 27. m.
27 Maur alleg. 36. sicuti cives non possunt
esse magistratus in eorum Ciuitate, ita p-
hibentur etiam, qui ex suburbijis sunt Cives
officium genere in Ciuitate Borrell. de Ma-
gistr. edit lib. 1. cap. 3. num. 3. Casalia, siue
villæ indicantur, sicut de ipsa Ciuitate, & ex
eisdem constitutionibus reguntur, & etiam
privilegijs eisdem vtuntur Lamar. conf. 47.
nu. 14. vide, quæ in proposito refert Auguf.
Caput.

- Caput. de Regim. Reipubl. cap. 1. §. 2. nu. 109.*
 & 117. Cafalia Ciuitatis Neap. vtuntur pri-
 uilegijs, quibus gaudet illa fidelissima Ciui-
 tas *Capitlan. in pragm. 8. par. 1. num. 58. de*
Franch. decif. 3. 16. n. 4. consuetudines Nea-
 politanz ligant etiam cafalia *Moff. in con-*
suet. Neap. quæst. 9. par. 2. de Franch. dec. 604.
 Constitutiones Ciuitatum regulariter in
 Cafalibus feruari debent, quando Cafalia
 non habent consuetudines in contrarium.
Mench. de arbitr. Iudic. lib. 2. quæst. 99. n. 25.
 8 Ciues cafalium dictæ Ciuitatis non gaudent
 fori priuilegio, vti Neapolitani *Pfanell. in*
 9 *addit. ad Affl. decif. 74.* difpofitio pœnalis p
 aliquo crimine in fpecie contra aliquam
 Ciuitatem, & eius Ciues non extenditur ad
 Villas, feu Cafalia eiusdem Ciuitatis, fed fo-
 lum contra ipsam Ciuitatem, & ibi existen-
 tes *Gramm. conferim. 48. num. 4. Scipio Buc-*
cin. ad Napod. in proem. sub num. 288. fol. 23.
 10 immunitas concessa Clericis Ciuit. Neap.
 an extendatur ad Clericos Cafalium eiusdē
 11 *Ricc. in prax. refolut. 203. tom. 3.* Ciuitas an
 poffit prohibere hominibus Cafalis, ne du-
 cant panem in Ciuitatem, ex quo nolūt ac-
 cipere granum partiti Ciuitatis fuit decifus,
 quod fic in fauorem Ciuitatis *Montanar. in*
prag. 2. num. 72. & seq. de adminiftr. vniuers.
 12 *Nu. 4. Mexia*) Ciues poflūt cogi ad emē-
 dum frumentum Ciuitatis, quod habet pa-
 ratum ad vendēdum, vt minorem iacturam
 patiat, vel quia corruptū, nec aliquis ex-
 culatur, licet ei neceffarium nō fit, vt ſæpius
 practicatum in Ciuitate Neap. per quam
 inter eius Ciues aliquando, & per eius Ca-
 falia fuit frumentum diftributum pro certo
 pretio, vt Ciuitas minus fit in damno de
Pont. de potest. prœrog. tit. de abbund. Ciuit. n.
 13. pariter fi eſſet frumentum Cinitatis ſu-
 perfluum Ciues compelluntur emere *Ant.*
Burg. in rubr. de empt. & vendit. num. 19. Vni
 13 uerſitates pro neceſſitate Cinium poterūt
 cogere particulares viſualia ſuperflua ha-
 bentes ad vendendum, vel ea non extrahē-
 da *Capitlan. in pragm. 1. num. 248. de Baron.*
 Ciues tenentur reuelare frumenta, quæ col-
 legerunt pro publica vtilitate præcedenti-
 bus hannis, vt videatur ſi ea ſufficiāt *Franc.*
March. decif. 230. & poſſunt Ciues compelli,
 vt vendant viſualia in communi foro, &
 non in priuato *Petr. de poteſt. princ. num. 17.*
 14 *fol. 65.* Ciues penuriz tempore cogi poſſūt
 ad proficiſcendum in regiones longinquas
 pro frumento emendo, idque ſæpius practi-
 catum fuiſſe ſub præſidato Comitris Miran-
 dæ fateatur *Reg. de Pont. reſoluti ad Thoro in*
compend. decif. par. 1. fol. 85.

Didac. de Mari.

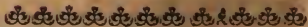
SVMMARIVM.

- 1 An, & quando ſcriptura ſit de ſubſtantia
 contractus.

AD DECIS. LXXII.

- 1 **V**ide *Theſaur. decif. 197.* vbi diſtin-
 guit, quod aut de ſubſtantia con-
 tractus eſt, vt ſit ſcriptura, vel in-
 ter partes conuenitur, quod aliter
 non valet, quod conuentum eſt, & tūc
 neceſſario ſequitur ad firmandam conuen-
 tionem, vt fiat inſtrumentum, & ſcriptura
 intercedat, & ſemper interim locus erit pe-
 nitentiæ, aut vero dictum eſt, quod de con-
 uentione, & pacto firmato conſiciatur in-
 ſtrumentum, & non eſt de ſubſtantia cōtra-
 ctus, vt redigatur in ſcriptis, & tunc, quia
 tale inſtrumentum ob ſolam probationem
 requirit ſcripturam, & non perficit cōtra-
 ctum, ſed erit ante ſcripturam perfectum, &
 licet inſtrumentum non ſit factum non li-
 cebit contrahenti pœnitere, hanc diſtinctionem
 ſequitur *Morot. conf. 97. num. 10. Poli-*
dor Rip. ſing. obſer. 265. vide *Adrian. Neguſ.*
in reſp. & diſput. q. 13. num. 43. *Febum decif.*
luſt. 99. Camill. de Medic. conf. 31. num. 15.
 & 16. contrahentes, qui voluerunt contra-
 ctum (qui poterat, & cum ſcriptis, & ſine
 ſcriptura valere) in ſcriptis redigi, & de eo
 inſtrumentum conſici, non præſumuntur ob
 id voluiſſe in ſcriptis contrahere, niſi id ex-
 preſſe dixerint *Decian. reſp. 64. num. 4. vol. 3.*
 contr. & ſi ſcripturam requirit pro ſua
 ſubſtantia, an eiuſdem notarij exemplo ma-
 nuſcripto credatur *Lallou. Racem. 89. num.*
13. 14 & 17.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Officiū magni admirati in quo conſiſtat, et
 qua ſit eius iuriſdictio.
 2 Qualiter credatur eius literis dum ad remiſ-
 ſionis petendas ſcribit.
 3 Vice admiſtrato, quam iuriſdictionem, prero-
 gatiuas, & exemptiones concedat Magnus
 Admiratus. Aſſertur decretum Collateralis
 Conſilij per extenſum.

DE.

AD DECIS. LXXIII.

ADde ad ornatum *D. de Pont. decis. 13. num. 2. Magistr. de Magistr. lib. 5. par. 2. cap. 13. num. 20.*

Magni admirati officium in quo consistat qualis sit eius iurisdicção in viuentes de arte maris *de Franch. decis. 142. Tap. sup. Iur. Regn. lib. 2. rubr. 31. & in decis. S.C. 13.* & quomodo illius tantum literis credatur, dum ad remissiones petendas scribit Mag. Cur. Vic. qualiter inquisiti sunt eius iurisdicçãoi suppositi, & quæ sit praxis petendi remissiones *D. de Franch. decis. 722.* de quibus bonis naufragatis cognitionem habeat vide *Constan. in l. unica num. 73. C. de Classif. lib. 11. [Reg. Moles in tit. de naufrag. quest. 2. decis. 2.]* Viceadmiratis, quam iurisdiccionem, prætrogatias, & exemptiones concedat magnus Admiratus, declarauit Regium Collateral. Consil. sub die 23. Decembris 1602. cuius decreti tenor est super facto creationis Viceadmiratorum, & commissionum faciendorum eiusdem per Ill. Mag. Regni Admiratum pro perceptione, cura, & custodia naufragiorum, visis consultationibus factis per Reg. Cam. Summ. in Anno 1572. 1591. & 1596. visis prouisionibus per eandem Reg. Consil. expeditis, ac visa prouisione Collaterale Consilio expedita sub die vltimo Aprilis 1592. pro executione, declaratione, & limitatione consultationum prædictarum Anni 1572 & 1591. seruata forma cuius prouisionis fuit expedita consultatio pro prædictam Regiam Cameram in prædicto Anno 1596. visis memorialibus oblatis pro parte prædicti Mag. Admirati, ac instantis voce, & in scriptis pluries factis, & de omnibus facta relatione in Collater. Consil. per Illustr. Marchionem Morconis Regent. Regiam Cancellariam coram Illustrissimo D. Francisco de Castro Locumtenente, & Capitaneo Generali præsentis Regni, Sua Excellentia mandat, decernit, atque declarat, quod lite pendente, & donec illa fuerit debito fine per sententiam determinata iuxta prouisiones alias factas, liceat prædicto Illustr. Magno Admirato deputare in omnibus terris habitatis huius Regni, habentibus tamen territoria, vsque ad mare, vnum tantum Viceadmiratum pro qualibet terra, cum vno tantum famulo, qui cum Magistro Actorum per ipsum magnum Admiratum eligendo curam habere debeat naufragiorum occurrentium in maritimis

prædictis, nullamque aliam exercere iurisdictionem dicta lite pendente, qui Viceadmiratus vna cum prædicto Magistro Actorum per ipsum Magnum Admiratum eligendo curam habere debeat naufragiorum occurrentium in maritimis prædictis nullamque aliam posse exercere iurisdictionem dicta lite pendente, qui Viceadmiratus vna cum prædicto Magistro Actorum, & famulo gaudere debeant immunitate hospitandi seruiturorum personalium, verum contribuere teneantur in pecunia, nec non exemptionis fori, itemque à nemine valeant recognosci in omnibus ipsarum causis, tam civilibus, quam criminalibus, nisi à prædicto Magno Admirato, seu eius Locumtenente, & quoad asportationem armorum liceat prædictis Viceadmiratis asportare omnia, & qualibet arma offensiuæ, & defensiuæ etiam prohibita per Regiam banna quæcunque voluerint pro exercitiis prædictæ commissionis, verum prædictis famulo, & Magistro Actorum liceat asportare arma, vt supra, sed non prohibita per Regiam Banna, & ne in deputatone famulorum eligendorum per prædictos Viceadmiratos fraus aliqua fieri possit, decernitur, & declaratur, quod famuli nominandi debeant describi, & registrari in officio prædicti Magni Admirati, vel protontini, itaque si contingerit mutatio aliqua illorum subrogandus, & eligendus, seu subrogandi, & eligendi nõ gaudeant immunitate aliqua si non reperiuntur descripti, & registrati, vt supra, pro quorum omnium executione Sua Excellentia, mandat prouisiones debitas expediti hoc suum Gorostiola Reg. de Pont. Reg. de Castellet. Reg. & subinde prouisiones fuerunt expeditæ sub die vltimo Decembris eiusdem anni 1602. in part. 20. fol. 76. & illas per scriptorium obseruari mādauit Illustr. Dux Offenz sub die 20. Ianuarij 1620. vt in diuers. 8. fol. 279. quas habui à Iacinto Storniola Secretario ordinario præfectorū belli huius Ciuitatis Rhegiæ, & parantiz, sed quod ad asportationem scloporum paruorum infra tres palmos est hodie facta prohibitio, vt in pragm. edita sub die 27. Decembris 1623.

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Alienatione permiffa in fuccelfores ab interftato, potefi eis relinqui etiam ex teftamento, & e contra.
- 2 Alienatio conceffa, licet videatur intelligi de alienatione inter viuos tantum; intelligitur tamen etiam per vltimam voluntatem.
- 3 Alienatio permiffa vno modo, videtur permiffa omni fimili modo.

AD DECIS. LXXIV.

- A**D Ornatum huius decif. vide *D. de Pont de potefi. Prorog. tit. 8. §. 6. Roftent. al. de feud. cap. 8. conclud. 14. Merocb. conf. 1089. Giurb. in Confuet. Meff. cap. 15. glof. 4. num. 19. 20. & 21.*
- 1 *Maur. lun. alleg. 8. num. 10. & fequ.* Alienatio permiffa fit in fuccelfores ab interftato potefi eis relinqui etiam ex teftamento, & e contra *Decian. refp. 31. num. 135. volum. 1.*
  - 2 alienatio conceffa licet videatur intelligi de alienatione inter viuos tantum, intelligitur tamen etiam per vltimam voluntatem *Decian. refp. 58. num. 65. volum. 2.* quid fit res feudalit effer *Fab. Anna. conf. 129. Perreg. de fideicom. art. 40* alienatio permiffa vno modo videtur permiffa omni fimili modo *Bart. in leg. ficut v. fed fi perferit. nu. 2. ff. quibus mod. pign. vel hypoib. §.*

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Receptator iniquifiti de crimine lefa Maieftatis, punitur eadem pena, qua principalis: Nec gaudet indultu, quando ab illo excluduntur iniquifiti de dicto crimine.
- 2 Lese Maieftatis crimen quibus modis committatur, & quomodo puniatur.
- 3 Crimen lefa Maieftatis Diuina, & humana, & falsa moneta non recipit remiffionem.
- 4 Eius cognitio efi de referuatis Principi.
- 5 Contra illud committentes, potefi inauditis defenfionibus procedi.
- 6 Quibus modis probetur.
- 7 Confefus criminis lefa Maieftatis, qua pena fit puniendus.

- 8 *Vtens insignibus Regis. crimen lefe Maieftatis incurrit.*
- 9 *In crimine lefa Maieftatis non fit extenfio de cafu ad cafum.*
- 10 *Eidem datam Principi frangens, an incurrat crimen lefa Maieftatis.*
- 11 *Carenti dolo non potefi imputari crimen lefa Maieftatis.*
- 12 *In crimine lefa Maieftatis nullius attenditur priuilegium.*
- 13 *Bellum priuata auctoritate excitans, incidit in crimen lefa Maieftatis.*
- 14 *Per. l. quisquis C. ad leg. lul. Maieft. quando locum habeat.*
- 15 *Bona fubiefta fideicommiifo non deuoluuntur ob crimen lefa Maieftatis.*
- 16 *Eius rebellis funt incapaces, & habentur pro non natis.*

AD DECIS. LXXV.

- 1 **R**ECEPTOR iniquifiti de crimine lefa Maieftatis punitur eadem pena, qua principalis, vt fuit decifum in contingenti cafu per *Collat. Confil. vt refert de Pont. in traft. de potefi. Prorog. tit. de prouif. fieri folit. §. 3. num. 10.* & receptator iniquifiti de crimine lefa Maieftatis generali indultu non gaudet, quociens in indultu excipiuntur hi, qui de crimine lefa Maieftatis impurantur, vt fuit decifum in eodem *Collat. Confil. refp. eod. de Pont. decif. 22.*
- 2 *Num. 5. Gramm.)* lefa Maieftatis crimen quibus modis committatur, & quomodo puniatur vide *Oter. diuerf. quafi iur. par. 3. quafi. 1. Refp. decif. 16. lib. 4. Ricc. collect. decif. 2362. par. 6. Cabed. decif. Lufit. 82. par. 2. Mangrell. ad Bart. in rubr. ff. ad l. lul. Maieft. Muscat. in prax. crim. rubr. de crim. lefa Maieft. bum. Rou. in pragm. 5. num. 20. de Abol. Valenz. in dif. flat. & belli cap. 2. confider. 18. num. 50. [Cabed. decif. Lufit. decif. 82. par. 2.] an equiparetur in omnibus criminibus lefa Maieftatis diuinae Rou. in pragm. 1. de bon. prodit. num. 31. & 43. crimen lefa Maieftatis diuinae, & humanae, & faifa monetae non recipit remiffionem *Tap. fup. lur. Regn. lib. 3. tit. vii. de crim. agi oport. num. 39. cognitio, & punitio talis criminis efi de referuatis principi Farin. quafi. 118. num. 15. Mar. Mut. in cap. Regn. Sicil. 456. num. 96. tom. 5. contra illud committentes potefi ex abrupto inauditis defenfionibus procedi *Ball. de quafi. quafi. 100. num. 52. Burg. de modo proced. ex Abr. quafi. 19. num. 40. de probationibus in crimine lefa Maieftatis vide***

- vide Decian. in tract. crim. tom. 2. lib. 7. capit.*
 7 45 conficius criminis lxx Maieftatis, qua
 pœna fit puniendus Reuert. *decif. 40. in*
manuscript. tom. 1. vbi difcutit doctrinam
Bart. in l. utrum. ff. ad l. Pomp. de Parric.
 8 vrens insignibus Regis crimen lxx Maie-
 ftatis incurrit. *Camill. de Medic. conf. 170.*
 9 in crimine lxx Maieftatis non fit extenfio
 de vno cafu ad alium, fed fit ftriâta interpre-
 10 tio *Gram. conf. 31. num. 41. qui fidem datam*
principi frangit, an incidat in crimen lxx
 11 *Maieftatis Bero. conf. 165. vol. 3. carenti do-*
lo non potest imputari crimen lxx Maie-
ftatis Campagn. in cap. nuper ad vindictam
 12 *num. 53. Reg. Tap. in decif. 13. num. 6. in cri-*
mine lxx Maieftatis nullius attenditur pri-
uilegium, omnesque pares sunt Mangr in
addit ad Bart. in l. nullus in princ. C. ad leg.
 13 *Tul. Maieft. Bellum privata authoritate ex-*
citans, incidit in crimen lxx Maieftatis
Reg. Confian. in l. unica num. 13. C. vt armo-
 14 *rum vfus lib. 1. l. lxx Maieftatis, seu pœna*
l. quisquis C. ad l. lul. Maieft. quando non
habeat locum Seraph. decif. 830. num. 7. &
8 de Pont. conf. 50. num. 9. & fequ. tom. 2.
 15 Bona fubieâta fideicommiſſo non deuol-
 untur commiſſo crimine lxx Maieftatis
D. Reg. Moles decif. 30. queſt. 30. & quod re-
ſtituantur omnia bona fideicommiſſario,
qui de iure debet præſterti fisco, fuit deci-
ſum in Reg. Cam. referente D. Alphonſo de
Salazar ſub die 28. Octobris 1567. & ſi fi-
deicommiſſum factum ſit ſine bona reſti-
tuantur fideicommiſſario, etiam quod exi-
ſtent filij rebellis, quia cum ipſi ſint in-
capaces habentur pro non natis Guid.
 16 *Pap. decif. 612. & reſert D. Moles fuiſſe de-*
ciſum, quod Frater Io. Pranciſci de Al-
bis, qui fuerat decapitatus ob crimen
lxx Maieftatis dinine, veniret ad eius bo-
na ex fideicommiſſo Patris communis, ex-
cluſo fisco, & filiis, accedente etiam voto
Dominorum Regent. die 28. Octobris
 1567.

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Heres finito inuentario poteſt conueniri
 non tranſaâto tempore trium menſium.
- 2 Infra tempora inuentarii poteſt heres lites
 contra defunctum inchoatas, proſequi, non
 tamen exequi ſententiam.

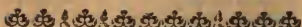
- 3 Poteſt etiam intra idem tempus debitores ha-
 reditarios conuenire.
- 4 Inuentarij non confeâti exceptio, an poſſit
 opponi poſt ſententiam.
- 5 Heres cum beneficio legis, & inuentarij, obli-
 gatus pro debito defuncti etiam proprio, &
 principali nomine in ſolidum, quando te-
 neatur ultra vires hereditarias.
- 6 Heres verus non dicitur, qui adit cum be-
 neficio legis, & inuentarij.
- 7 Si heres non confeâit inuentarium, an fidei-
 commiſſarius poſſit petere iuramentum in
 litem.
- 8 Iudices Regiam poteſtatem habentes, poſſit,
 omiſſione inuentarij non oſtante, heres-
 dem non compellere niſi uſque ad vires ha-
 reditarias.

AD DECIS. LXXVI.

- 1 **P**oterit tamen heres conueniri com-
 plecto inuentario à creditoribus an-
 tequam tempus trium menſium nõ
 fuerit tranſaâctum *Ricc. decif. 168.*
par. 3. Roder. de exec. cap. 4. num. 6. Cornaz.
 2 *decif. 9. infra tempora conſiciendi inuenta-*
rium non impeditur heres quominus in-
choatas contra defunctum lites expedire,
interim poſſit Fab. decif. 8. C. de iur. delib. ſen-
tentiam vero non exequi durante inuenta-
rij tempore voluerunt Pbanuc. de inuent.
par. 4. num. 15. Cancr. 2. reſol. cap. 3. num. 98.
 3 *& lib. 3. reſol. cap. 2. num. 156. poterit heres*
durante dicto tempore hereditarios debi-
tores conuenire Crau. conf. 593. num. 18. &
vide, quæ plena manu ſcribit Giurb. in con-
 4 *ſuet. Meſſ. cap. 9. gloſ. 5. par. 1. inuentarij non*
conſeâti exceptio, an ſit dilatoria, & poſt
ſententiam opponi poſſit Velafc. de partit.
ca. 8. Craſſ. in 5. inuentarium queſt. 26. Dida.
 5 *Spino. de teſtament. gloſ. 35. num. 42. heres*
cum beneficio legis, & inuentarij obligatus
pro debito defuncti etiam proprio princi-
pali nomine, & in ſolidum ſub quibusvis alijs
clauſulis non tenetur ultra vires heredita-
rias, niſi expreſſa, & ſpecialis renunciatio
beneficij inuentarij prædicti interueniat, &
obligatio ſatiſfaciendi etiam ultra vires he-
reditarias, verum facta diſcuſſione inuenta-
rij executio fiat etiam in bonis proprijs, &
de perſona, quatenus ad eum peruenit de
bonis hereditarijs, prout deciſum fuit in S.
C. iundis omnibus aulis die 16. Martij 1623
 6 heres verus non dicitur, qui adit cum be-
 neficio legis, & inuentarij *Gratian. diſcept. Fo-*
renſ. 799. num. 44. per additionem heredita-
 tis non confeâto inuentario actiones hære-

dicariz confunduntur, licet adita sit cum beneficio legis, & inuentarii *Seraphin. decis.*
 7 40. num. 3 si hæres non conficit muetarium an fideicommissarius possit petere iuramentum in litem *Gratian. discept. Foren. cap. 21. §. num. 26. cum sequi. Ant. de Virgil. in tract. de legitimat. par. cap. 1. num. 18.* iudicet Reg. iam potestate habentes, ut est *Sacr. Conf.* possunt omissione inuentarii non obstante heredem non compellere, nisi usque ad vires hereditatis *Fulu. Lanar. in addit. ad repet. Regen. Lanar. in ca. primo de success. feud. num. 38.*

Didac. de Mari.

SVMMARIUM.

- 1 Resignatio beneficii non potest recipi ab habente ius presentandi.
- 2 Significatio persone in resignatione facta in manibus Episcopi, an sit simonia.
- 3 Resignatio Simoniacæ est nulla etiam quoad præiudicium resignantis.
- 4 Beneficium pure potest resignari consanguineo sine vitio Simonie.
- 5 Resignans quando amittit possessionem.
- 6 Quando possit agere pro spolio contra tertium.
- 7 Resignatio beneficii dolo facta, quando sit nulla.
- 8 Criminosi qui veniunt priuandi beneficio, possunt illud renunciare in fauorem pendente iudicio super criminibus commissis.
- 9 Resignans per procuratorem potest reuocare renunciationem quandiu res est integra.
- 10 Resignatio quando non tenuit, cedens reuertitur ad suum beneficium absque noua collatione.
- 11 Resignatio beneficii, ab excommunicato vitando facta, est nulla.

AD DECIS. LXXVII.

IN materia resignationis, vide, quæ cumulat *Borrell. in summ. decis. tit. de benef. resignat. tom. 1. Ricc. in collect. decis. 1478. & 1479. par. 6. Marefcot. var. resol. lib. 1. cap. 41. [D. Reg. Moles in decis. 3. q. 3.*

sub tit. de deuolut.] resignatio beneficii non poterit recipi ab habente ius presentandi, quamuis laico *Ricc. dec. 178. par. 2.* nam fieri debet coram superiore, quia ei interest ne beneficium dimittatur sine ipsius licentia. *idem in prax. var. resol. 482.* resignatio beneficii, ut valeat debet fieri cum causa *Ricc. decis. 53. par. 3.* significatio persone in manibus in resignatione facta in manibus Episcopi, an sit simonia vide eundem *Ricc. decis. 207.* resignatio simoniaca est nulla, etiam quoad præiudicium ipsius resignantis simoniace *Flamin. de resignat. lib. 14. q. 1. num. 12.* data pecunia pro resignatione committitur simonia *Couar. var. lib. 1. cap. 5. sub num. 4.* beneficium pure potest resignari consanguineo sine vitio simonie *Valenz. conf. 98. n. 41. & 42.* resignans non amittit possessionem, nisi postquam resignatorio est perfectæ quaesita *Ludouf. decis. Rot. Rom. 138. num. 5.* potest agere pro spolio contra tertium *Achill. decis. 10. n. 4. de reslit. spol.* sed si spoliatur à resignatorio non potest agere spolio *Ludouf. decis. 364. n. 4.* resignatio beneficii dolo facta est nulla *Azor. infl. moral. par. 2. lib. 7. c. 26. q. 3. Flamin. de resignat. benef. lib. 13. q. 3 per tot. ubi n. 13.* declarat, ut non omnis dolus sufficiat, sed qui cadat inconstantem virum, & prudentem; Criminosi, qui non sunt priuati ipso iure, sed veniunt priuandi, possunt resignare sua beneficia in fauorem pendente iudicio super criminibus commissis *Petr. Gregor. de benef. cap. 26. n. 15. Gutier. canon. lib. 2. cap. 5. nu. 29. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 15. nu. 147. Nicol. Garc. de benef. par. 1. cap. 3. a num. 62.* resignans per procuratorem potest reuocare eam renunciationem quandiu res est integra *Valer. Reginald. in prax. fori penit. lib. 30. tract. 3. num. 328. resit. gnatio quando non tenuit, tunc sine noua collatione ad suum beneficium cedens re-*
 11 *dit Rebuff. de pacif. possess. n. 154.* Resignatio beneficii ab excommunicato vitando facta, est nulla *Soar. de censur. tom. 5. disp. 1. sect. 2. num. 18.*

Didac. de Mari.

FINIS PRIMA PARS.

ADDITIONES RECONDITAE

AD DECISIONES

REGⁱ CONSIL. NICOLAI ANTONII
GIZZARELLI

AVTHORE

DIDACO DE MARI I.C.

PATRITIO RHEGINO.

PARS SECVNDA

SVMMARIVM.

- 1 Fur à quo Iudice, & quibus legibus puniri debeat.
- 2 Dispositio pragm. 1. de furt. an procedat etiā contra externos.
- 3 Furtum si plures simul committant, omnes tenentur in solidum eadem pēna.
- 4 Latrones stratarum regulariter puniuntur pēna vltimi supplicij.
- 5 Depositiones trium latronum, seu confessiones in tormentis facta singulatim, & occulte, & postea ratificate, probant contra confocios latrones stratarum publicarum.
- 6 Cap. Regni frequens, & cap. Constitutionem, an procedant in terminis Regiæ Pragmaticæ editæ anno 1581. contra furantes de nocte.
- 7 Latro nominans socium in tortura de furto strata publica, an faciat indicium ad torturam.
- 8 Socius nominatus, & tortus, & non confessus, atque adeo liberatus in forma, si postea superuenerint contra ipsum duæ aliæ depositiones sociorum latronum, an debeat puniri pēna vltimi supplicij.
- 9 Duæ, vel tres confessiones sociorum de iure communi non faciunt nisi indicium ad torturam.
- 10 Socij criminis etiam cum tormentis, non creditur ad condemnandum.
- 11 Duo, aut tres latrones deponentes contra aliquem bona vita, & fama, quam probatio-

nem faciant.

- 12 Socij criminis confessio quando faciant indicium ad torturam, & quæ dicantur indicia sufficientia ad torturam.
- 13 Socius criminis an probet sine tortura in causis sanctæ fidei.

AD DECIS. LXXVIII.

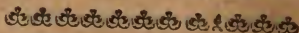
- V** Ide ad ornatū huius decisi. D. Præsid. de Franch. in dec. 570. Viscont. in suis concl. lur. ver. latrones fol. mibi 151. Fur à quo iudice, & quibus legibus puniri debeat Bart. in conf. nouiss. s. num. 25. & quæ pēna puniri debeat de iure communi, & Regni Campag. in cap ad hoc de Franch. decisi. 315. & 521. & qualiter dicitur furtum de nocte, vide Mar. Anton.
- 2 Nacta in conf. 469. vol. 3. An dispositio pragmat. primæ sub rubr. de furt. procedat etiam contra externos D. de Franch. decisi. 521. Furtum si plures in simul committant omnes in solidum tenentur vna eademque pēna Rou. in pragm. 3. ead. rubr. in quo differat latro à fure declarat lac. Anell. de Bott. in Auth. sed nouo in princ. de seru. fug. Latrones publicæ stratarum puniuntur regulariter pēna vltimi supplicij Masfrill. de indul. cap. 33. Et per cap. Regni frequens, & ineffrenata, cum furtum in strata publica sit reputatum delictum maximum, & atrox, fuit dispositum, vt depositiones trium latronum, seu confessiones in tormentis factæ sigilla-

tim, & occulte, & postea ratificata, probet
contra confocios participes, & fautores,
tantamque fidem faciunt, quantam facerēt
testimonia duorum virorum, quod capit
fuit declaratum per aliud cap. incip. con-
stitutionem, dummodo confocii, & participes
nominati, & confessi, sint personæ leues, &
infamata, ac malæ qualitatis persona, vt re-
fert post *Foller. & Muscat. Cabal. cas. 185.*
6 *num. 3.* An dispositio dd. cap. procedat in
terminis Regiæ Pragm. editæ in anno 1581.
contra furantes de nocte per Ciuitatē Nea-
politānam, & vulg. dicatur cappiando cum
discaſtatione domorum, & apothecarum.
Ciuum, & habitantium in dicta Ciuitate, &
suburbis ipsius existentibus tribus con-
fessionibus sociorum modo, quo supra S. C. de
mense Septembris 1595. iudicauit, quod sic,
& confirmauit sententiam M. C. V. quæ cō-
demnauerat ad penam vltimi supplicii sociū
contra quem aderant depositiones, & con-
fessiones sociorum, vt refert *D. de Franch.*
7 *in decif. 570.* Quid autem si socius latro no-
minat alium socium in tortura de furto in-
ſtrata publica commiſſo, quæ nominatio cū
ſit facta in delictis exceptis de quibus po-
teſt socius interrogari concurrentibus, abſ-
que adminiculis facit indicium ad torturam
Alex. conf. 89. num. 20. vol. 3. si socius nomi-
natus fuit tortus, & non confessus adeo,
quod fuit mediante decreto liberatus in for-
ma, si postea contra ipsum superuenerunt
duæ alię depositiones, ex confessiones alio-
rum sociorum latronum eodem furto, an
debet puniri pena vltimi supplic. M. C. V. in
iſtis terminis condemnauit ipſum ad dictam
penam, qui cum à ſententia prædicta appel-
laſſet ad S. C. plene diſcuſſo articulo fuit per
idem S. C. ſententia M. C. confirmata, vt di-
cit *D. de Franch. in decif. 577* & intellexit di-
ctum, ca. Reg. quod diſpoſitiones dictorum
sociorum eſſent integre, & non eſſe per tor-
turam illatam, & probatur vigore dicti cap.
Regni, & priuilegii, & non procedit niſi in
9 caſu ſuo, nam duę, vel tres confessiones ſo-
ciorum de iure communi non faciunt niſi
indicium ad torturā *lo Grand de bello exul.*
10 *num. primo fol. 211.* Sociis criminis etiam
cum tormentis non creditur ad condēnan-
dum etiam, quod ſint plures, vt aiunt DU.
allegati per *D. de Franch. in decif. 570.* quos
intelligebat procedere aduocatus pauperū,
quoad penam ordinariam delictorum, ſecus
11 quoad extraordinariam, & quid ſi tres la-
trones deponerent contra aliquem bonę
conditionis, & ſamę, quam probationem
faciunt *Camp. in diſt. cap. ait*, quod faciunt
ſolum iudicium ad torturā de quo memi.

Muse. in prax. crim. fol. 171. num. 28. Giurb.
conf. 50. num. 42. & si eſſet duę depositiones
ſeu confessiones tantum, inquit, quod vi-
contra nominatum facerent indicium ad in-
quirendum, cum eſſent bonæ vitę, & ſamę,
quia debent eſſe tres, ergo duę non ſuffice-
ret ſiſe aliis adminiculis etiam ad inquiren-
dum, ſecus dicit ipſe contra nominatum
malę vocis, & ſamę, tamen *Muscat loco cit.*
num. 29. putat opinionem *Camp. nō veram*,
& refert hunc caſum ſibi in factio accidiſſe
in Reg. Aud. per quam fuit proceſſum con-
tra nominatum ad torturam, qui aliter non
fuit confeſſus, tandem datis ſibi deſenſioni-
bus, & probato pro eius parte de bona vi-
ta, & ſama tollendo qualitatem requiſitam
per diſt. cap. quod incipit conſtitutionem
fuit nihilominus condemnatus in Regiis tri-
remibus per annos, & cum fuiſſet pro ipſius
nominati, & inſiſti parte appellatum ad
M. C. V. fuit per ipſam iterum tortus, & non
confeſſus, & tandem per eandem M. C. libe-
12 ratus in forma. Socij criminis cōfeſſio quā-
do faciat indicium ad torturam, & quæ di-
cantur indicia ſufficiencia ad torturam vide
13 *D. Reg. Reuert. in decif. 42. tom. primo.* Socius
criminis, an probet ſine tortura in cauſis
Sācæ fidei *Genuen. in prax. Arch. Neap. cap.*
68. num. 11. & vide tradita per *Rice. in decif.*
299. par. 3.

Didac de Mari.

SV M MARI V M.

- 1 Mutus, ſurdus, & ſatuus, an ſit inhabilis ad ſucceſſionem bonorum feudaltum, & an poſſit ſeruare per ſubſtitutum.
- 2 Mutum, vel ſurdum, vel cecum eſſe aliquem qualiter probetur. Et an praſumatur, quia eſſe bodie mutus, & c. quia iam fuit.
- 3 Mutus qui non poteſt teſtari, nec etiam codicillos facere poteſt.
- 4 Mutus, & ſurdus, quando ligentur ſtatuto, aut lege.
- 5 Mutus an priuetur adminiſtratione utela ſuſcepta antequam eſſet mutus.
- 6 Mutum, & ſurdum habuiſſe intellectum ad contrabendam, qualiter probetur.

AD DECIS. LXXIX.

V Ide ad materiam huius decif. Zaſ.
in traſt. feudorum par. 8. num. 18.
Guer. Piſon in traſt. feud. in c. qui
ſunt feudorum incapaces verſi in
antiquo

- antiquo fol. 164. Glos. Paris. in §. 8. glos. prima num. 25. Reg. Tap. in decis. nouiss. S. C. in ordine 6. Intrig. de feud. cent. prima quæst. 9. num. 290. & sequi. Mantie. de tacit. & ambig. cons. lib. 23. tit. 10. num. 29. & sequi. Marti. de Silima de feud. num. 205. tom. 10. par. prima tract. Reg. de Curt. in diuers. feud. num. 5. fol. mibi 83 Hartam. Pistor. quæst. iur. lib. 2. par. 2. q. 29. Tbesaur. lun. quæst. Foren. 62. num. 2
- 1 par. 2. Mutus, surdus, & fatuus, an sit inhabilis ad successionem bonorum feudalium, quia seruire non potest, & an possit per substitutum seruire in Regno, in quo soluitur pro seruitio pecunia, & de intellectu. in cap. prim. §. mutus, an mutus, vel al. imperfe. & vide Paul. Staiban. in cõf. 39. mutus, qui tarde loquitur, & surdus, qui al. quid audit succedunt in feudis Io. Thom. de Marin. in tract.
  - 2 de gener. & qualit. feud. tit. 2. num. 137. Mutum, & surdum, vel cecum esse aliquem qualiter probetur Bart. in l. mutus num. 2. ff. de bon. posses. surio. in fin. Mutus, & surdus, vel cecus, quia quis fueris, non ob id præsumitur, quod hodie sit Bart. in l. prima num. 4.
  - 3 ff. de verb. oblig. Mutus, qui testari nõ potest, nec codicillos facere potest Mantie. de coniect. ultim. vol. lib. 6. tit. 4. num. 2. mutus, &
  - 4 surdus, quando obligatur lege, vel statuto Rouit. in prag. 8. num. 26. de extract. animal. Cæcitas, mutitas, & surditas, an sint ad tutelam exercendam inhabilitatio, vel excusatio Galter. in prax. tutel. par. prima num. 4.
  - 5 fol. mibi 47. mutus si quis non erat tempore, quo tutelam acceptauit, an si postea obmutescat priuetur administratione Escohar.
  - 6 de ratiocin. cap. 6. num. 11. mutum, & surdum habuisse intellectum ad contrahendum, & ad eundem qualiter probetur Calä de modo articul. glos. uni. n. 1107.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Mercatores falliti notantur infamia, & priuantur ipso iure administratione suorum bonorum.
- 2 Præsumitur contra eorum libros.
- 3 Non admittuntur ad cessionem bonorum, & num. 6.
- 4 Torqueri possunt, vt indicent pecunias creditum.
- 5 Omni beneficio priuantur.
- 7 Mercatores, & campsores, an regulariter admittantur ad oblationem.
- 8 Mercator non liberatur si creditores capiāt

omnia eius bona.

- 9 Mercatores exercent officium publicum.
- 10 Mercator, qui mercaturam deseruit, an comprehendatur ijs iuribus, quæ de mercatori-bus statuntur.
- 11 Mercatoris lissa, manuale, & bilancili probant inter mercatores.
- 12 In mercatorum causis debet seruari communis obseruantia, quidquid sit de iure communi, & quomodo in ijs sit procedendum secundum æquitatem.
- 13 Inter eos non est necessaria stipulatio, & pactum nudum habet vim stipulationis.
- 14 Mercatores, qui in itinere gabellis grauantur, habent fori electionem, & est eis summarie succurrendum.
- 15 An possint conueniri in omni loco.
- 16 Quibus personis sit prohibitum mercari.
- 17 Mercatura an droget nobilitati.

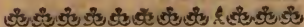
AD DECIS. LXXX.

- 1 **A**dornatum decis. vide Stracc. tit. de decolor. par. 3. Decian resp. 81. num. 56. vol. 3. Tales mercatores decocti, seu falliti notantur infamia Menoch. conf. 410. num. 19. & sequi lib. 5. & sunt ipso iure priuati administratione suorum bonorum, & sunt inhabiles ad velle, & nol-
- 2 le Camill. de Media. conf. 98. num. 27. & quia solent sua negotia intricare, ideo præsumitur contra eorum libros Petr. Gregor. lib. 22. syntag. iur. cap. 9. num. 11. Neuizan. conf. 59. num. 11. Et non admittuntur ad cessionem bonorum Mangrell. ad Bart. in l. iis, qui bonis in princ. ff. de cess. bonor. Costa subs. reme. 27. num. 12 Cabal. res. crim. cas. 105. Cancr. in 2. res. sol. cap. 8. de cess. bono num. 44. Viu. de c. 529. num. 8. & 9. lib. 4. & torqueri possunt vt indicent pecunias creditum Maxill. ad Consuet. Ciuit. Bari. tit. de cess. bon. nu. 34. D. Ioseph Mele sup. ad Gizzar. decis. 59. n. 11.
- 3 Decoctores omni beneficio priuantur, vt illo excussionis Paris. conf. 94. n. 11. lib. primo ratione doli, quem in eis præsumi adnotauit Nac. conf. 461. num. 2. vol. 2. Plot. de in lit. iur. §. 4. num. 64. Trentacinq. vol. primo var. lib. primo tit. de solut. res. sol. 27. num. 28. intellige prædicta de decoctis illis, qui non fortuito, sed sua culpa decoxerunt Bude. in annot. ad Pand. ad l. si hominem §. quoties ff. de pos. & qui partim sua culpa, partim
- 6 fortunæ vitio decoxerint ad cessionis beneficium non admittendos censent Farin. q. 26. num. 26. Boer. decis. 349. num. 8. Brun. de cess. bono. §. quæst. 4. quæst. princ. & quæst. 28. non valet statutum, quo fortunæ vitio lapsis bonorum cessio interdicitur Roder. Suar. tit. de

- 7 *tit. de cess. bono. § primo circa fin.* Mercatores & camplores, an admittantur regulariter ad oblationem *Ludou. decif. Perus. 64. num. 8*
- 8 24. & 26. par. 2. Contra mercatores speciale est, quod si omnia eorum bona caperent creditores non propterea liberarentur *Cas. pic. decif. 46. n. 9.* Mercatores videntur exercere officium, quasi publicum *Adrian. Ne- 10 gus. resp. 423. nu. 27.* Mercator, qui mercaturam deservit, an ijs comprehendatur iuribus, quæ de mercatoribus statuunt *Polid. 11 Rip. obser. 57. Casar. Manent. conf. 113.* Mercatoris lictæ, manuale, vel bilancium inter mercatores probant *Escobar. de ratiocin. ca. 10. num. 70. cum sequi.* ut videtur mandata potestas conficiendi librum per contrahentes cum alio *Seacæ. de iudic. caus. ciuil. cap. 11. 12 num. 20. 2.* In mercatorum causis debet obseruari communis, & sequuta obseruantia, quicquid sit de iure communi *Ludou. comm. concl. 38. vers. inf. 69.* In mercatorum causis, quod dicitur esse procedendum secundum æquitatem, quomodo intelligatur *Casber. decif. 2. num. 2.* non curant apices iuris, nec stipulatio inter eos est necessaria *Hering. de fideiussor. cap. 11. num. 84.* inter mercatores pactum nudum habet vim stipulationis *Bel- 13 lon. decif. 90. num. 3.* Mercatores vendentes res cõmittibiles, & alia necessaria, non possunt condemnari ad occurrendum *Apicell. 14 de dilat. quinq. tit. primo num. 110.* Mercatores, qui in itinere gabellis grauantur habent fori electionem, *Marta de iuris. par. 2 cap. 21. num. 5.* & est summarie succurrendum ubi grauantur in vëtigalibus *Perez. in l. 15 Regn. Castell. lib. 3. tit. primo.* An possint conueniri in omni loco *Capibl. in prag. 8. par. 2. num. 159.* Quibus personis sit prohibitum mercari vide *Lamar. conf. 43. Mattien. Dial. relat. par. 3. ca. 37. de Pont. conf. 49. tom. primo D. Ioseph Mele in addit. ibi à num. 25.*
- 16 & 31 mercatura exerceri potest per minores absque sollempnibus *Gratian. discept. Fo- 17 ren. 279. num. 46. & sequi. tom. 2.* Et non solum est utilis, sed etiam necessaria *Seacæ. de commerc. § primo q. 6. num. 14.* an sit ars, Et causet ignobilitatem vide *Paschal. de vir. patr. pot. par. 4. cap. 2. num. 44. & sequi.* *Mexia de taxa panis concl. 5.* & quid de mercatura Venetorum, & Ianuensium, & de alijs mercaturis *Caput in tract. de regim. Reipubl. cap. 4. n. 33.* Eam exercentes apud dominos Venetos nobiles dicuntur, *Tiraquell. de nobil. cap. 10. Aleiati. in l. mercis ff. de verb. signif.* Nobiles exercentes mercaturam in loco, ubi viget consuetudo mercandi per nobiles, eorum nobilitati non derogant *Gait. de credit. cap. 2. tit. 7. num. 2101. & vide Assi. in cap. primo*

tit. quis dicatur Dux col. 7. vers. sed hoc falsum, ubi probat in Regno nequaquam derogare nobilitati mercaturam.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 *Legatum quando dicatur factum gratia demonstrationis, vel taxationis.*
- 2 *Legatum factum gratia taxationis, si non exiilat res legata, non debetur*
- 3 *Falsa causa vitiat institutionem, legatum, contractum, scriptum, decretum cui originem dat.*
- 4 *An reddat sententiam, scriptum, & alias dispositiones nullas.*
- 5 *Falsa demonstratio rei demonstrata adiecta, an destruat legatum, vel contractum, vel scriptum.*

AD DECIS. LXXXI.

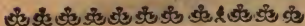
- 1 **L**egatum quando dicatur factum, gratia demonstrationis, vel taxationis vide l. Fabi. in l. si quis argentum vers. si quis C. de donat. Felin in cap. super literis num. 10 de reser. Roman. in sing. 430. Bal. conf. 51. lib. 5. Dec. in conf. 323. col. prima post C. asser. in conf. 338. num. 3. quem allegat, tenet, quod si testator dicit lego titio decem, quæ vult dari sibi ex redditu talis rei, tunc ille redditus videtur appositus gratia demonstrationis, & licet ille redditus non sit, tamen hæres cogitur illum solvere l. quidam testamento ff. de leg. primo Pres. de Amato in conf. 32. & in conf. 37. Reg. de Curt in diuers. feud. ver. redeundo igitur num. 39. fol. 26. par. prima. Sed si testator dicat vnica oratione volo, ut ex fructibus talis fundi soluantur Titio decem, tunc fructus dicantur appositus gratia taxationis, & illis non existentibus, hæres compelli non debet ad soluendum *Marc. Ant. n. tugen. in conf. 94. num. 23. & 24.* ubi allegat *tex. in l. nomen §. vni ff. de legat. 2. refert.* & sequitur *D. de Franch. decif. 483. num. 6.* & satis pulcre in dec. 721. ubi reperies, quid fuit iudicatum per Sac. Conf. & multa ad hanc materiam spectantia congerit *Surd. in tract. de alim. tit. 4. q. 26. à num. 2. & sequi.* & de supradictis & alijs multis *Francis. Mele iunior controu. vtriusque iur. centur. 1. controu. 46. à n. 8.*
- 2 *Num. 12 Grat. Non solum falsa causa vitiat institutionem, sed etiam vitiat legatum, si causa legendi alias est obligatoria *Carrar. in decif.**

in decis. 133. num. 12. viciat pariter contra-
ctum Dec. conf. 3. 7 num. 2. & reger. conf. 8. n. 5
viciat refer. pium. & gratiam i. reger. conf. 1.
num. 31. viciat decretum, si decreto tacite,
vel expresse originem dat. Alex. conf. 69. n. 3
vol. 3. & nedum si falsa causa in totum est
falsa, sed etiam in parte Brun. à Sole in libr.
propof. lur. fol. mibi 28. alia de falsa causa.

- 4 An reddat sententiam, confirmationem, re-
scriptum, & alias dispositiones nullas do-
ctissime scripserunt Rumin. lun. conf. 355. n.
24. vol. 4. Causale. decis. fuiuiz 46. num. 34. 35.
& 40. par. prima Staiban. conf. 14. n. 1. Ricc.
in collect. decis. 3164. par. 7. & quod viciet fal-
sa causa, sententiam libellum, confessionem,
cessionem, & contractum etiam si fiat ex
certa scientia, voluit Bal in l. fin. C. de edic.
diu. Adr. tollen. Sed an falsa demōstratio rei
demonstratæ adiecta destruat legitimum, vel
contractum Anchar. quest. fam. 72. nu. n. 6.
lib. 3. Surd. decis. 104. num. 32. non viciat re-
scriptum si de corpore constat Glor. in re-
pet. cap. super literis n. 230. de rescripti.

Didac de Mari.

SVM MARIV M.

- 1 Ut debitor suspectus de fuga possit capi, &
carcerari, aut duci ante presentiam iudicis,
quot, & qua requirantur.
- 2 Debitor de fuga suspectus debet cauere non
solum de stando iuri, sed etiam de soluendo
iudicatum.
- 3 Debitor ut propter suspicionem fugæ carce-
rationem effugiat, quid probare debeat.

AD DECIS. LXXXII.

- 1 **V**ide Carcialup in trac. de debitor. susp.
& fugit. q. 4 Gallup. in prax. Sac.
Conf. par. 2. cap. 30. num. 30. Debi-
tor suspectus de fuga, ut possit ca-
pi, carcerari, & duci ante presentiam iudicis
requiritur. Primo, quod creditor habeat in-
strumentum, & liquidum cōtra suum debi-
torem. Secundo, quod suspiciō fugæ super-
venit post factum instrumentum, & contra-
ctum debitorum, deteriorandam suam substan-
tiam. Tertio, quod suspiciō fugæ probetur
per duos testes, & quod debitor non possit
deat immobilia Gram. conf. ciuil. 17 num. 13.
& sequi, & probat rit. M. C. V. 170. quem rit.
servari quotidie in practestatur ibi Carau.
Ricc. in collect. decis. 2499. par. 7. Franc. Viu.
in Sylva. com. opin. 177. lib. primo licet teneat

contra ium *Vrsil. de Affi. decis. 170. num. 4.*
Multi enim cum Carau. reprehendunt
imperitos assessores, qui, ostento inlitumē-
to debiti, & præsito iuramēto de suspicio-
ne fugæ, concedunt immediate capturam,
non probatis prius prædictis requisitis, &
ideo in M. C. servatur, quod porrecta com-
paritione modo, quo supra, sit decretum,
quod capiatur Summaria informatio, & cō-
silio de credito, & suspiciōne fugæ, ut supra,
expediuntur literæ exequutoriales, quod
debitor fugitivus capiatur de persona, &
ducatur ante presentiam iudicis, coque du-
cto, si habet fideiussores de stando iuri pro
quantitate debiti, liberatur, sin autem man-
cipatur in carceribus *Nūc Tartagl. in prax.*
rer. Ciu. ca. primo num. 13. vel alio modo in-
terponitur decretum, quod dictus debitor
carceretur ad finem assecrandi iudicium,
& ita alias fuit servatum in M. C. licet *Via.*
in dist. opin. num. primo referat iudicasse cō-
cessisse capturam debitoris ob so iura-
mentum creditoris, posset tamen procedere
illius opinio, atque iudex posset capturā
concedere debitoris fugitivi, absque Sum-
maria cognitione, quando adeo peri ulum
immineret, quod si fierent probationes fu-
gam debitor arripere secundum Carau. in
dist. rit. num. 14. Galter. in prax. infirm. 3.
par. princ. ver. expediatur citatio n. 16. dum-
modo appareant signa aliqua imminētis
periculi, ut notavi in *addit. ad Carau. in præ-*
cit. rit. num. 17. & assecratio iudicii non de-
bet impediri per debitorem, ex scriptura
privata recognoscenda *Mart. in vet. 182. n.*
3. vbi allegat *Affil. in decis. 109* debitor de
fuga suspectus concurrentibus prædictis po-
test capi, & carcerari etiam si dies solutio-
nis non venit adhuc *Surd. in trac. de alimen-*
tit. 8. prius 77. num. 8. Carau. in præcit. rit. n.
3. Et quatenus dixi supra, quod debitor su-
spectus de fuga carceratur dando fideiusso-
rem de stando iuri liberatur iuxta dictum
rit. vbi Carau. num. 11. ait ita servari, ut etiā
testatur *Tartagl. tamen Affil. in decis. 170.*
num. 4. refert decemum in Sac. Conf. debito-
rem de fuga suspectum, non solum debere
cauere de stando iuri, sed etiam de iudicatu
soluendo, & sequitur *Vrsil. in addit. Maxil-*
la in consuet. Bari rubr. de dilat. p. reus con-
uentus num. 11. Muscat. in prax. 3. C. in glos.
expensis num. 20. & 28. Galter. in præcit. ver.
num. 14 fol. 164. & ita obtinui in M. C. V.
de mense Decembris 1627. cōtra Annibalem
galasi, & facto verbo in S. C. per iudicē Bor-
rello, fuit confirmatum decretum, ac novissi-
sime de mense Octobris 1630. pronunciauit
S. C. referente Consiliario Angulo, contra
Lucium

3 Lutium Oneglia Aduar. figliola. Debitor, vt propter suspitionem fugæ carcerationem effugiat, quod probare necesse erit refert Marcell. Calà in tract. de modo articul. et proban. glos. vnic. n. 607. 608. & 609.

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Conseruatoria qualiter in Regno præstentur.
- 2 Non sunt concedenda parte non citata, & si reperiuntur concessa, non præiudicant tertio.
- 3 Non habent locum contra tertios possessores, qui non spoliauerunt, nec fuerunt in dolo.
- 4 Remedium capitulorum Regni competit etiā Clericis.
- 5 Conseruatorium pro laico contra clericum non procedit, nisi agatur de spolio violento.
- 6 Clerico si post edictum generale comparendo dicat se iuste possidere, & remitti petat ad Iudicem Ecclesiasticum, an concedatur remissio.
- 7 Violenta turbatio fuit causa inducitiua capitulorum Regni.
- 8 Remedium capitulorum Regni, an competat etiam quando post mortem possidentis, nondum capta per heredes possessione, bona per colonum possidentur.
- 9 An locum habeat in detentore, vel possessore iniusto, data inuaiditate contractus.

AD DECIS. LXXXIII.

- 1 **A**D materiam huiusmodi conseruatoriorū, & qualiter in Regno præstentur vide cap. Regni ad Regale fastigium cap. ad præsentis, cap. carit. uti affectus cap. finis præcepti, & cap. omnis prædatio, ac latissimè declarat Fulu. Lannar. in alleg. 6. pro baillo San. Eufemiz. Valase. conf. 93. Ioseph Sese decif. rot. Arag. 2. vol. 2. Et non sunt concedenda nisi parte citata; Prag. prima de conseruat. si reperiuntur cōcella parte non citata non præiudicant tertio Intrig. decif. 6. Et non habent locū contra tertios possessores, qui non spoliauerint nec fuerint in dolo Puluer. in addit. ad præcit. cap. Regni ad Regale fastigium in fin. com
- 2 petit remedium capitulorum Regni etiam clerico contra laicum, quia clerici sunt sub protectione Regis Catholici Reg. Tap. in iur. Reg. iur. Reg. sub rubr. quam Rex inter Eccles. person. cognosce. poss. à num. 8. ad 11.

5 Conseruatorium, vt rite procedat requiritur, vt agatur de spolio violento, secus si non esset violentia de Franch. decif. 701. & quando non adest vis vide Anna in alleg. 7. Ricc. in collect. decif. 1556 par. 5. & notauit ad Gram. in decif. 78. nu. 6. & iudicium hoc, neq. possessorum ordinarium, neque summarium Comar. præf. quæst. cap. 35. num. primo vers. primum etenim D. Valenz. in discurs. pro Roman. Pontif. par. prima nu. 11. Maia consult. 20. num. 11. ideo tertiam firmat speciem de Franch. decif. 163. num. 10. quam opinionem sequitur Affl. in Constit. de Burgenfat. num. 11. tit. de Sacram. præf. Baiul. ubi animaduertit, nisi procederetur virtute capitulorum Regni, ea ratione, quia illud nō est iudicium neq. lis, sed extraordinaria cognitio c. administratores 23 q. 2. M. noch. de retin. poss. rem. 3. num. 356 Anna c. onf. 7. num. 26 de Franch. decif. 163. num. 10. & 18. Reg. Tap. in decif. S. C. 24. num. 19. Et violenta turbatio fuit capitulorum Regni causa inducitiua Camp. in cap. ad regale fastigium nu. 15. Affl. decif. 2. & 24 quæ quidem turbatio, seu violentia, cum se facti probari debet Cardin. Paris. conf. 10. num. 38. vol. primo, & tempus quo fuit illata, & qualis fuerit Menoch. in causa Ferrariensi resp. 2. art. 4. nu. 90. & seq.

8 Remedium prædictorum capitulorum, an competat etiam quando post mortem possidentis, non dum capta per heredes possessione, bona per colonum possidentur, per ea, quæ refert Affl. in decif. 325. siue vacaret possessio, quia Rex voluit omnē violentiam expellere, concluditur, quod sic, & ita decifum fuit in causa Martæ de Athanasio cum Monasterio San. Mariz Aparcte die 25. Februarii 1603. an locum etiam habeat in detentore, vel possessore iniusto, data inuaiditate contractus, fuit decifum in Collat. Conf. non esse locum remedio capitulorum Regni Reg. de Pont. conf. 96. nu. 35. vol. primo.

Nun. 4. Paul. de Castr. adde Maran. de remedi. poss. num. 33. tepat lib. 2. var. tit. locat. in princ. Schrad. conf. 48. num. 18. vol. 2. Colono, quæ actio competit contra dominum spoliantem vide Tusc. concl. 373. nu. 16. Cornali decif. 146. num. 8. Colono expulso competit remedium recuperandæ contra tertii spoliatores Gozad. conf. 99. num. 4. Pontan. de spol. lib. primo cap. 3. num. 11. Gom. in reg. de annal. quæst. 57. num. 2. intellige tamen de colono, qui pecunia rem conduxit, non autē de simplici colono, qui potius custos est. Giurb. decif. 12. nu. 16. & qui conducit fundum pecunia videtur quodammodo emergere fructus Surd. conf. 150. num. 128. Morla. in tempor.

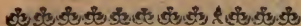
tempor. iur. tit. locat. quæst. prima num. 3. *Señal. decif. Aragon. 29. n. 46.*

Num. 5. *Guid. Pap. adde Valasc. de iure empbit. q. 18. num. 9. & quæst. 21. Tusc. concl. 191. lit. E. late materiam prosequitur Newar. quæst. Foren. 7. §. par. 2.*

Didac. de Mari.

dere bona debitoris eo inconsulto, & satisfacere creditoribus.

- 27 Pauperes non tenentur ad hospitalitatē, nec ad contributionem refectōis Ecclesiæ.
28 Legatum, aut fideicommissum relictum pauperibus, de quibus intelligatur.
29 Pauper reus adiutoriam cautionem admittere.

AD DECIS. LXXXIV.

SVMMARIUM.

- 1 Paupertatis privilegia remissive.
- 2 Pauper an sit iudicandus aliquis spectat ad arbitrium Iudicis.
- 3 Alleganti paupertatem incumbit onus probandi.
- 4 Pauper est miserabilis persona, & gardet electione fori, etiam si sua culpa sit lapsus in paupertatem, & n. 6.
- 5 Frustratur privilegium pia causa.
- 7 Pauperes excipiuntur a pena pragmat. 1. de fals.
- 8 Pauper, habens in Civitate palatium dirutum, quod non potest restaurare, cogitur illud vendere.
- 9 Pauper excusatur a contumacia.
- 10 An excusetur a peccato, & a restitutione de rebus parvis si furatus a multis.
- 11 Quando excusetur a muneribus patrimonialibus, & personalibus.
- 12 Pauperi relictum, an videatur ad piam causam.
- 13 Paupertas, & difficultas an, & quando excusent a periurio.
- 14 Paupertas quando a testimonio repellat.
- 15 Excusat a servitio, & a mora.
- 16 Paupertas appellantis excusatur a appellatio deferatur.
- 17 Privilegium, paupertatis causa concessum, ea cessante cessat.
- 18 Paupertas affectata non prodest.
- 19 Pauper potest petere expensas a creditore, et excarceratur si ille negat.
- 20 Pauper, lue pendente, potest se alere ex fructibus rei sequestrata per creditorem.
- 21 Pauper potest ab Episcopo absolvi ob violentam manuum iniectionem in Clericum.
- 22 Pauperi appellanti debet dari copia processus absque salario.
- 23 Pauperi litiganti cum diuite, debet diues subministrare expensas.
- 24 Pauper quando gratius puniatur, quam diues.
- 25 Pauper non tenetur ad interesse lucri cessantis.
- 26 Fideiussor propter paupertatem potest ven-

- E**T iuxta tradita per authorem obtinui in Sæc. Conf. ad favorem Bradamantis Morano de mense Februarii an. 1627. præzuo rescripto, seu viglietto Illustrissimi Cardinalis Zapata, tunc Generalis Regni Locumtenentis, Paupertatis privilegia plurima refert.
- 1 *Maurit. de apicell. alleg. 6.* Pauper an aliquis iudicandus sit, spectat ad arbitrium iudicis, Barz. *decif. bonon. 69. num. 51.* Borrell. *de magistr. ad lib. primo cap. 15. num. 10.* & seq. Gratian. *discept. Foren. lib. 5. cap. 907.* Galter. *in prax. tutel. par. prima nu. 5. fol. 47.* Giorb. *in coramen ad consuet. Messan. cap. 16. glos. prima num. 10.* Alleganti paupertatem incumbit probatio *Montan. in tract. de iure tutel. cap. 25. num. 140.* Menoeb. *conf. 1162.*
  - 4 *nu. 8. vol. 12.* Pauper dicitur miserabilis persona, & ideo gaudet fori electione *Vin. dec. 222. Nacla conf. 590. num. 7. lib. 3.* & fruicatur privilegiis pie causæ concessis, & largiis *Novar. in prax. elect. & variat. q. 16. num. 2.*
  - 5 Lapsus in paupertate (sua culpa, etiam gaudet electione fori *Abi de infirm. par. prima cap. 36. num. 5.* Pauperes excipiuntur a pena inflicta per pragmat. *prima sub rubr. de fals. Novar. in collect. 89. num. 8.* Lenocinium committentes ob paupertatem excusatur
  - 8 *Vin. decif. 454.* Pauper si habet palatium in Civitate, sed dirutum, nec præ iopia illud instaurandi potestatem, aut facultatem habet, cogitur illud vendere *Baldaf. Benedell. in rubr. de iure proton. scriptum nu. 6. fol. mibi 392.* Pauper, an sit potius presentandus a patrono, quam diues *Lamber. de iure patron. par. 2. 3. art. 5. q. prin.* Pauper excusatur a contumacia *Maran. in spec. aux. par. 6. vers. & advertatur circa contumacias num. 5.*
  - 10 quando non excusetur a peccato, & a restitutione de rebus parvis a multis personis furatis *Coradub. tract. de calib. conf. q. 70. punct. primo Lazar. tract. canon. & pract.*
  - 11 *quæst. q. 2. num. 10.* quando excusatur a muneribus patrimonialibus, & personalibus *Caput. de regim. Reipubl. cap. 3. num. 50. an. qarcerandus ad formam rit. Berard. Pand. 12 in prax. presert. instrum. declar. 27.* Pauperi relictum

- relictum an videatur ad piam causam relictum, licet testator hac qualitate pie cause non exposuerit *Brunor. à Sole in compen. propof. iur. fol. mibi 150. Genuen. in præf. fic.*
- 13 *Ecclef. 9. 447 & 574. Paupertas, & difficultas, an, & quando excuset à periurio Decian. tract. crim. tom. 2. cap. 11. nu. 16. & seq. Fontanell. de pact. nupt. par. 4. glof. 9. nu. 546.*
- 14 Paupertas, an, & quando a testimonio repellat *Baisard. ad Clar. in 5 fin. q. 24. num. 53*
- 15 & nimia excusat à seruitio *Laratha conf. 5. num. 149. & excusat à mora Menoch. conf. 16 1027. num. 11. vol. 11. Paupertas appellantis excusat ne appellatio declatur Pellic. ad*
- 17 *confut. Auerf. cap. 9. num. 103. Paupertatis caus. si priuilegium aliquod est concessum, ea cessante debet cessare priuilegium Apicell. de dilat. quinquenn. tit. primo num. 156.*
- 18 paupertas affectata sicut affectata ighoran cia non prodest *Fontanell. de pact. nupt. par. 192. claus. 5. glof. 8. num. 4. Pauper potest petere à creditore, vt expensas ei subministrat Paschal. de vir. patr. pot. si. par. 2. cap. 9. num. 81. Coler. de alimen. lib. primo cap. 14. num. 67. Vbi quando negantur potest exarcerari, & si danda sunt custodibus, & quid si potest aliuere alere num. 71. ibique etiam, quando valeat pactum de locando operas suas, & si tenetur, vt per *Vrsill. de iur. 307. nu. 3. & per Ricen. in 2. par. prax. resol. in faciendo loquens, & per Anne. Rober. in lib. 2. rer. iudic.**
- 20 cap. 6. car. 367. sicut etiam potest se alere, quando est pauper ex fructibus rei sequentis per creditorem impune lite pendente *Cauale. de iur. 3. num. 41 par. prima, neque ad restitutionem, vel pretium tenetur Carrot. de sequis. 2. par. q. 2. 2. par. princ. num. 12. etiã si pro ex. ensis litis vltus fuit Curt. Sen. de sequis. 3. fallen. Pauper ob violentam manus iniectionem in clericum, potest ab Episcopo absolui *Rice. in de iur. 190. num. 13 par. 4. acta transmittuntur gratis ad iudicem ad quem propter paupertatem Aloys. de Leo.**
- 21 in 1. 2. num. 57. C. de edendo, & pauperi appellanti debet dari copia processus absque salario *Cum. in rit. M. C. Sicil. cap. 46. nu. 36. Troy. in rit. M. C. V. 290. num. 10. ita quod iudex appellantis potest mandare actuario, vt gratis acta consignet pauperi appellanti, quin imo illum cogere sub pena priuationis officij Annot. ad stat. Parm. in tit. de ration. Summarie reddend. miserab. person. fol. 62. à tergo, & vide Nouar. in tract. de pri. 23 uil. miser. pers. priu. 77. Pauper, si litigat cum diuite, debet tibi diues expensas subministrare, & executor, si est pauper, potest ipse loco ipsorum se eligere *Mangrell. in addit. ad Bart. in l. illisitas §. praesess. de offic. pra.**

- fid. Pauperibus non est adeo fauendum, vt discedamus à tramite iuris Paris. in addit. ad Bart. in l. id quod pauperibus C. de Epis. 24 & clerice. Pauper, an, & quando grauius puniatur, quam diues Oynotom. in 5. penales*
- 25 *quoque num. 62 in iur. de action. Pauper, qui per impotentiam soluere non potest non tenetur ad interesse lucri cessantis Rolan. conf. 88. num. 44 vol. 2. potest iudex remittere multam pauperi Marfil. conf. 10. num.*
- 26 *40 Fideiussor propter paupertatem vendere potest bona debitoris eo inconulto, & satisfacere creditori Felin. in cap. bi, qui de*
- 27 *de testi. Pauperes non tenentur ad hospitalitatem cap. de monachis de preben. minusq; ad contributionem refectionis Ecclesiarum Petr. de Antibio in tract. de mun. nu. 51 Pet.*
- 28 *de Vbal. in tract. de collect. num. 9. Legatum vel fideicommissum relictum pauperibus, de quibus intelligatur Mantie. de coniect. vl. 29 fin. volunt. lib. 8. tit. 5. Pauper reus citra suum dolum ad cautionem iuratorum admittitur Hering. de fideiuss. cap. 18. num. 89. & in quibus causis nu. 91 Paupertas quando excuset à periurio Bartolo. de Capua in Consil. Regni eos. qui tit. de periur. Paupertas renuntians personæ adiuvat restitutionem, aduersus renuntiationem Cassill. lib. 3. controuer. cap. 2. nu. 69. & quando l. 6. Caput. ad coniect. Neap. si moriatur par. 3 §. 10. num. 21.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Priuilegium restitutionis in integrum. concessum uni ex litigantibus, prodest alteri.
- 2 Duo priuilegiati litigantes habent quatuor beneficia.
- 3 Quid si sint tertij interuenientes priuilegiati distinguitur, & declaratur decisio Sac. Consilij.
- 4 Huiusmodi beneficia, quo tempore petantur, & concedantur.

AD DECIS. LXXXV.

- 1 **H**OC priuilegium restitutionis in integrum concessum uni, ex litigantibus prodest alteri *Dm. in cap. in iudicis de reg. iur. in 6. n. 4.*
- 2 & adeo verum est, vt si duo sint priuilegiati litigantes ex quo in Regno conceduntur priuilegium, & secundum beneficium quatuor esse beneficia in causa concedenda bina ad vniuf.

SVM MARIVM.

vnus cuiusque partis petitionem *l.fern. in confit. obsecratem circa fin. vers. item posset edecdi plusquam bis, & sic sequitur Assb. ibidem, est verum, quod Sac. Conf. conuenit, quando plures sunt litigantes priuilegiati in eadem causa, seruare praxim, vt in concessione, & decreto beneficiorum, quæ praxis seruatur, quando sunt tercij interuenientes priuilegiati, vt tunc beneficium cõcessum reo, vel auctori intelligatur concessum respectu omnium priuilegiatorum, non autem, quando esset actor, & reus priuilegiatus, quia tunc esset praxis directio contraria dispositioni iuris supra relatæ de quatuor beneficijs concedendis ex prædictis posset limitari decisio relatæ per *Consiliar. Anna. conf. 98 num. 10.* secundum quam per Sac. Conf. etiam fuit concessum beneficium tertio interuenienti referente tunc pro Regio Consiliario Golino de mense Iulij 1618. in causa inter Petrum Spinola, & Marchionem Sancti Stephani Aduario de Amico, quod licet ex prædicto Consilio, quando processus est etiam in primo, & secundo beneficio compilatus, & tertius interuenit licet priuilegiatus, ex quo auditur in terminis in quibus reperitur, & termini omnes sunt compilati, non potest petere ille tertius beneficia, idem esse dicendum, quando actor, & reus erant personæ priuilegiatæ, & erat compilatus processus tantum in primo, & secundo beneficio actoris, vel rei, non autem in quatuor beneficijs, & tunc tertius interueniens, ex quo in terminis in quibus causa reperitur, potest concedi aliud primum, & secundum beneficium, vt tunc debeat admitti, quod cum occurrerit cogitandum. Nec possum subterfugere argumeta *l.fern. & Assb.* concludentium in reo, & auctore, priuilegiato quatuor beneficia competere, quare si tres æque principaliter ligant super aliqua re, ita vt omnes inter se fungantur actoris, & rei personis, non omnibus tribus singulis beneficia duo sint concedenda supposita terminorum paritate, quod omnes æque principaliter litigent, & inclusio vnus sit aliorum exclusio, & non possit, nisi vnus ex tribus admitti, talia beneficia, quo tempore petantur, & concedantur statuit Illustriss. Cardin. Zapata per præg. sub die 27. Maii 1621. quæ secundum nouissimam compilationem, est posita sub tit. de ordin. iudic. num. 16. quam copiose ornauit D. Reg. Rouit. in suis commentis.*

Didac. de Mari.

- 1 An, & quando testis falsus in vno, sit falsus in omnibus.
- 2 Instrumentum an, & quando sit totius falsum, si aliquid Notarius omiserit.
- 3 Acta nulla falsificans, quomodo puniatur.
- 4 Falsitas suspicio, quando oriatur contra Notarium ex insolito modo, & varietate scribendi.
- 5 Vt falsitas euitetur, omnis sumenda est interpretatio, etiam verba improprando.
- 6 Falsitas non presumitur, quando ex acta nullum sequitur commodum, & num. 10.
- 7 Falsitas potius presumitur dicta per ignorantiam, quam dolose, ideo non puniatur falsitas, nisi probetur dolus.
- 8 Falsi pena locum non habet, nisi falsitas sit alteri nocua, non tamen requiritur, vt actus noceat.
- 9 Falsitas quibus coniecturis presumatur.
- 10 Falsitatis presumptio quomodo inducatur, vel excludatur.
- 11 Falsitas instrumenti, an faciat supersederi in causa ciuili.
- 12 Falsorum testium, vel scriptura sola produlo non sufficit, vt quis puniatur pena præg. de fals.
- 13 Falsitas quomodo probetur.
- 14 In materia falsitatis, an sit locus tortura, & quæ probationes requirantur.
- 15 Falsificans prouisiones Reg. Cam. qua pena puniendus.

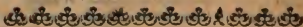
AD DECIS. LXXXVI.

- A**D ornatum decis. vide *Gabr. tit. de crim. concl. 8.* testis falsus in vno est falsus in omnibus, & eius dictum corrumpit in totum *Paris. conf. 74. vol. primo Anna. in alleg. 52. num. 37.* etiam si testis depositio capita separata *Menoch. de arbit. iud. cas. 308. Tiraquell. in tract. de pæn. temper. caus. 44. num. 42.* qui prædicta declarat procedere, quando testis est falsus in vno articulo per commissionem non per omissionem, quem sequitur *Viu. opin. q. 35. num. primo, & refert Baiard. ad Clar. in q. 53. num. 19. & vide Mascar. de probat. concl. 743. vol. 2.* Falsus in vno ex substantialibus dicitur falsus in omnibus, nisi ignoranter fecerit *Mangrell. ad Bart. in l. si ex falsis ver. 2. huius glos. C. de transact. Instrumentum, an, & quando sit totum falsum si aliquid notarius omiserit, vide Glorit. in cap. super literis num. 46. de rescript. si fecit instrumentum falsum, quod erat nullum puniatur extraordinarie*

- dinarie Mangrell. ad Bart. in l. si quis legatū de falsā acta nulla falsificans, quomodo puniatur Mangrell. in addit. l. p. in princ. ff. de fide instrum. Falsitatis suspicio, quādo oritur contra notarium ex insolito modo, & varietate scribendis refert Maltrill. dec. 310.
- 5 nu. 26. par. 4. Falsitas, vt euitetur omnis est sumenda interpretatio Merlin. decif. Lucen. 99. num. 20. & omnis nimia subtilitas est adhibenda Surd. decif. 182. nu. 2. etiam verba impropriando Bertazi. conf. crim. 8. nu. 13. in fin. Falsitas ab aliquo commissa non presumitur, quando ex actu nullum poterat consequi commodum Menoch. conf. 98. nu. 26. lib. primo, & de presump. lib. 5. presump. 20. num. 43 & in testibus verba in propria dunt, vt euitetur falsitas Passet. conf. 188. num. 14. Falsitatis pena non est locus posita verisimili veritate in contrarium Boss. tit. de falsif. nu. 13. Falsitas praesumitur potius per errorem, & ignorantiam dicta, quam dolose, & ideo magis praesumitur ignorantia, & error, vt euitetur falsitas Gram. conf. 23. nu. 4. & conf. 41. Paris. conf. 69. num. 55. lib. 4. de falso, vt quis puniri possit, non solum requiritur probari falsitatem, sed etiam dolus vere probandus est Alex. conf. 74. num. 4. lib. primo Crau. conf. 75. num. 17. Falsitas debet esse alteri nociua, vt falsi pena locum habeat Oter. diuers. quasi iur. par. 3. q. 24. m. 2. Falsitas quociescunque est talis, quae potest esse nociua, & apta ad nocendum, licet cum effectu non fuerit nociua tamen est punibilis Farinac in tract. de falsif. & simul. q. 150. num. 355. & licet aliquorum opinio sit, vt hoc casu non ordinaria, sed extraordinaria tantum pena puniatur, vt voluit Peguer. decif. 86. num. 16. veruntamen eadem opinio limitatur, vt non procedat in fabricante falsitatem, qui ex parte sua fecit quicquid potuit, vt falsitas ad effectum perduceretur sed non nocuit, quia fuit detecta, vt optime declarat Farin in dict. quasi. 150. num. 358.
- 9 Falsitas, quibus coniecturis praesumatur, Giurb. conf. 96. num. 21. ex impossibilitate, causatur Felie. alleg. 134. num. 7. & 10. par. 2. non potest committi sine aliqua causa Ro. in l. conf. 38. num. 39. vol. primo. Falsum non praesumitur sine spe lucris Menoch. cōf. 1004. num. 19. vol. 1. Falsitatis praesumptio quādo inducatur, vel excludatur declarat Gait. in tract. de credit. cap. 1. tit. 8. num. 3074. & sequen. Rite. in collect. decif. 2176. par. 6. de iudicijs falsitatis instrumenti; vide Franc. Marc. decif. 151. par. prima Triuis. decif. Ve. 12. net. 4. par. 2. Falsitatis instrumenti causa, an faciat supersederi in causa ciuili Rite. in collect. 1361. par. 7. Falsitas, vt sit punibilis re-

- quirat vltim, & quando Giurb. conf. 5. Falsorum testium, vel scriptura sola productio non sufficit, vt quis pena Pragm. p. de falsif. castigetur, sed requiritur expressa declaratio, quod vult illis vti praecedente partis aduersae instantia Reg. Rouij. in pract. prag. num. 4. Falsitas testium, an possit probari per alios testes Rite. decif. 184. par. 3. Si quis in aliquo loco fabricauit falsitatem in altero vero, vltus est, vter iudex cognosceret de crimine, & delinquentem castigabit Campanil. in diuers. for. iur. canon. rubr. 11. cap. 28. num. 13. & 14. Falsitas, quomodo probetur vide Mart. in compen. decif. tom. 2. ca. 28. & vt probetur requiruntur probationes magis vrgentes, quam in ceteris delictis Felie. alleg. 92. num. 13. Cessall. in tract. de cognit. par. viam violent. q. 12. in materia falsitatis, an sit locus torturae, quae sit criminis falsi pena, quae probationes requirantur, tamen quando est actum ciuilitate, quam criminaliter declarat D. Reg. Reuarter. in decif. 6. tom. primo in manuscr. Falsificans prouisiones Reg. Cam. quae pena puniendus veniat idem 16 Reuarter. decif. 3. 10. 3. Falsitatis criminis privilegia explicat Rite. decif. 132. n. 8 par. 4.

Didac. de Mari.

SUMMARIUM.

- 1 Pro adificatione, vel ampliatione Ecclesiae, seu Monasterij, & pro omni eo, quod attinet ad monasterium, cogitur vicinus vendere domum suam, etiam subiectum fidei commissio num. 4.
- 2 Domus priuatorum pretio iusto capi possit ipsi, munitis, pro construendo palatio Regio
- 3 Quid pro constructione carceris.
- 5 Privilegium concessum Ecclesiae, vt possit cogere ad vendendum, extenditur ad locum.
- 6 Extenditur etiam pro ampliatione viae publicae tendentis ad portam Ecclesiae.
- 7 Ecclesiae quando teneatur vendere alteri Ecclesiae.

AD DECIS. LXXXVII.

- 1 **I**N hac negatiua descendit sententia in addit. ad Gramm. decif. 76. sub num. primo, et si religionis fauore, nedum ob alicuius Ecclesiae, vel Monasterij constructionem rem suam, quis cogitur vendere, sed ad iam constructi ampliationem, ob frequentem religionum claustrorum numero-

numerum *Reg. de Pont. in tract. de potest. proreg. tit. de abundan. ciuit. § 4. num. 18 de Franch. dec. 223. num. 5. Cancer. in primo resol. cap. 13. num. 78. siue ad destru. & 12. rcedificationem Franc. Marc. decif. 534. n. 5. par. prima Ricc. in decif. 68. num. 5. par. 4. aut pro claustr. vel scholis fabricandis *Molin. disput. 341. num. 2. siue pro dormitorio extendendo Socc. reg. 435. Fallen. 8. siue pro Monasterii viridarii* & eiusdem viridarii ampliatione *Anton. Macer lib. primo resol. 112. cas. 29. siue pro ampliatione hospitalis Nouar. in tract. de priuileg. person. priu. 6. num. primo, & 3. imo cogi potest vicinus ad vendendum seruitutem, altius non tollendi, etiam via publica intermedia de Frac. decif. 223. num. 4. cui pro necessaria viridarii sui clausura palmum terræ vicinæ, licet capere, ne viridarii ipsum profit omnibus, aut in eo inspiciantur moachi, vel quod tuti sint *Scot. conf. 3. num. 20. atque pro omni eo, quod connexum est monasterio Macer. dict. cas. 29. quicquid sit in cappella, vel oratorio de Franch. decif. 223. nu. 5. vbi declarat Couarr. in 3. resol. cap. 14. vers. est, & sertius, requisita, vt vendere, quis cogatur inuitus relict. Gasp. Ant. Tbesaur. quest. Foren. 64. num. 9. vsque ad num. 11. lib. primo Reg. Valenz. conf. 18. num. 132. Castill. decif. 134. & vide, quæ nouissimè cumulat D. Reg. Tap. in decif. Sac. Conf. 7. Menoch. conf. 1206. num. 19. & sequi. D. Franc. Ant. Costa conf. 28. vol. primo, domus priuatorum pretio iusto copietiam possunt ipsis inuitis pro construendo Palatio Regio Aul. cap. prator lib. primo cap. 18. in vers. se haga col. 2. Regem. Constan. in l. unica C. de Palat. & dom. Domini. num. 40. lib. 11. an pro constructione carceris, quis cogatur vendere domum suâ***

4 *Nouar. quest. Foren. 34. an bona fideicommissio iusdicta non obstante expressa testatoris prohibitione possint vendi pro ampliatione Ecclesie affirmatiuam tenet Nouar. quest. 56. quem refert, & sequitur Tbor. in compen. decif. par. 2. fol. 12. & ita decilum relict. in Senat. Valen. Leo. decif. 90. priuilegium concessum Ecclesie, vt possit cogere ad vendendum, an extendatur ad locandum tenet, quod non Ricc. decif. Archiep. Neap. 10. verum contrariam tueri sententiam.*

6 *Nouar. quest. 92. extenditur prædictum priuilegium, etiam pro ampliatione viz publicæ tendentis ad portam lateralem Ecclesie, cum vltra decorem adsit etiam maior commoditas pro ingressu ad Ecclesiâ Rot. Rom. decif. 212. par. prima in recentiorib. Ecclesia quando teneatur vèdere alteri Ecclesie declarat Gratian. discept. Foren. 896.*

Didac. de Mari.

SVMMARIVM.

- 1 Feuda non veniunt in generali dispositione.
- 2 Nec con. prebenduntur, nisi exprimantur.
- 3 Titulata non veniunt in obligatione bonorum feudalium, nec in assensu præfiso super dicta obligatione.
- 4 In generali alienatione non veniunt bona feudalìa.
- 5 Feuda includuntur in dictionibus vniuersalibus geminatis.
- 6 Appellatione bonorum simpliciter non veniunt feuda. Fallit in literis Regis n. 8.
- 7 An in obligatione generali bonorum veniat feudum, & quid Neapoli in beneficium mulierum quæ habent Regis assensum.

AD DECIS. LXXXVIII.

- 1 **F**euda in generali dispositione non veniunt *Mastrill. decif. 86. num. primo, quod limitat notabiliter num. 3. 6. & 10. Menoch. conf. 1005. nu. 47. & 48. vol. 11. Regem. Lanar. in repet. cap. primo de success. feud. nu. 119. nec comprehenduntur nisi exprimantur Mastrill. decif. 200. num. 55. & titulata non veniunt in obligatione bonorum feudalium, nec in assensu præfiso super dicta obligatione idem Mastrill. in tract. de Magistr. lib. 4. cap. 13. n. 203.*
- 4 *& siqu. In generali alienatione non veniunt bona feudalìa Gail lib. 2. obs. ru. 154. Barbat. in tract. de assens. gloss. 5. num. 26. Feuda includuntur in dictionibus vniuersalibus geminatis Camill. de Medic. conf. 20. num. 15.*
- 6 Appellatione bonorum simpliciter non veniunt feuda, & fit differentia inter verba generalia, vel vniuersalia *Reg. de Pont. decif. 23. num. 4. an feuda ad iustar. allodiorum veniant in generali appellatione bonorum sine expressione speciei Consil. Theodor. alleg. 25. num. 14. an in obligatione vniuersali, & generali bonorum veniat feudum, & quid in Ciuitate Neap. in beneficium mulierum, quæ habent assensum legis Maffes. conf. 3. & in comment. ad consuet. par. 2. tit. de bonis q. 11. bonorum appellatione veniunt feudalìa in literis Regis, quia in eo non cadit prohibitio alienationis feudorum de Pont. conf. 131. n. 89. vol. 2.*

SVMMARIVM.

- 1 Ille, pñes quem reperitur res furata, debet eam exhibere, & donare penes tertium, non obstante fideiussione de restituendo in fine litii.
- 2 An sit in culpa, & possit poni ad torturam.
- 3 An furtum ab eo presumatur commissum, & an teneatur docere a quo habuerit.
- 4 Bona furis sunt tacite hypothecata pro restitutione rerum ablatarum.
- 5 In quibus casib. quis furti teneatur, & quomodo probetur furtum.
- 6 Fur si dixerit accepisse rem, credens domini permixturum, an puniatur pena ordinaria, & an possit torqueri.
- 7 Furatas res occultans, qua pena sit puniendus.
- 8 Rem alienam contrectans, & postea relinquens, an furti teneatur.
- 9 Furtum ut inueniatur, an liceat inquirere domum alterius.
- 10 Furto rem suam consequi quando liceat, & an liceat furari rem alienam, rei sue æquivalentem.
- 11 A furti pena an excuset iusta causa creditatis, quod res sit sua.
- 12 Furti actio quibus competat, & aduersus quos.
- 13 Furtum, an contrahat filius in bonis patrii.
- 14 Inquiri de furto, an possit ex officio.
- 15 Fur, ut excusetur à pena furis, quid probare debeat.
- 16 Furtum committitur à creditore si per eum obligatur pignus pro maiori quantitate.
- 17 Furtum est citre pignoriata, licet non inhoneſtum, & pro ea agitur tantum ciuilitèr.

AD DECIS. LXXXIX.

- 1 **V** Ide ad ornatum decisi. Nouell. in prax. crim. § furtum num. 8. & 9. Thor. in comp. decisi. Cur. Archiep. Neap. fol. 19. ille penes, quem reperitur res furata tenetur eam exhibere, & facta exhibitione debet deponi penes tertium lite pendente non obstante oblatione fideiussionis de eare restituenda in fine litis Iustin. Borden. cons. 104. tom. 2. cons. crim. 2. diuers. & an si res furtiua fuerit in domo alicuius reperta dominus illius domus dicatur in culpa, & conscius furti, an quod ibi reperta sit credatur vnico testi, & an dominus possit poni ad torturam, & condemnari Cardin. Tusc. pract. concl. 555. to. 4. Muta. decisi. 40. num. 7. & 9. Soarez. in T. b. sau. re-

cept. sentent. lit. F. num. 408. Farinac. q. 37. num. 48. Maran. in suis singul. sol. mibi 41. & an Aduocatus Consilio iuueni furem secreto, & retinens rem furatam penes se depositatam teneatur saltem ad proponendum furtum, vel reum, vide Tiber. Decian. 3 in resp. 93. vol. 2. & an furtum presumatur commissum ab illo penes, quem res furata inuenta fuerit, & an teneatur docere à quo rem habuerit, vide etiam Menoch. de præsumpt. lib. 9. præsumpt. 29. Viu. decisi. 146. lib. primo furata apud quemcumque inueniuntur proprijs dominis redduntur Laratha. cons. 59 num. 12. Fur si rem abſtulerit condemnabitur ad rei restitutionem Gait. in tract. de credit. cap. 2. tit. 7. num. 1549. sunt enim bona furis tacite hypothecata pro restitutione rerum ablatarum Rim. cons. 219. num. 34. licet aliter senserit Costa si. b. fid. rem. 56. à num. 4. verum pro furtis, non datur prioritas hypothecæ aduersus furem, sed omnes in eius bonis concurrunt Viu. decisi. 451. & vno integro soluentè liberantur 5 reliqui Intrigl. cons. cas. 49. nu. 3. in quibus casibus, quis furti tenetur Viscon. in concl. iur. sel. 108. & 109. furtum quomodo probetur Fglic. alleg. 162. an connumeretur inter fortuitos casus Rending. in pront. recept. sent. tit. de furto num. 2. Brun. à Sole in compen. propof. iur. sol. mibi 100. Fur si dixerit accepisse rem credens dominum permixturum, si potest puniri pena ordinaria, & an in tali causa possit torqueri Maxill. in consuet. Bari rubr. si paries sit in confinio num. 14. 7 Furatas res occultans, qua pena sit puniendus Campanil. in diuers. iur. canon. rubr. 1 r. 8 cap. 25. num. 22. rem alienam contrectans, ea postea relicta, an furti teneatur, & quatenus Reusner. decisi. 21. lib. 3. de furti, & rapinæ grauitate eorumque penis latè Sayr. Clau. Regi lib. 9. cap. 15. Farinac. in fragmen. 9 par. prima lit. F. furtum, ut inueniatur, an liceat inquirere domum alterius Mangr. ad Bart. in 1. fur est manifestus ff. de furt. bona. sua furata si quis cognouerit per eum, qui per Ciuitatem transit, potest tur impediri, si non præstat idoneam cautionem, & si sit animata, vel alia, quæ non possunt seruari, & dubitetur de morte possunt capi propria authoritate Mangrell. ad Bart. in 1. furtum 10 vers. etrum ex sola de furt. in princ. Furtum rem suam consequi quando licet, declarat Lazar. canon. & practice. quæst. 3. quæst. 6. num. 38. Ludouic. decisi. Lucen. prima, furari rem alienam rei fur æquivalentem, quando licet, & quomodo id fieri possit Viu. decisi. 11 223. num. 4. furti à pena, an iusta causa creditatis, quod res sit sua excuset Boff. in pract.

- pract. crim. tit. de furt. num. 12.* furti tenetur creditor accipiendo aliquid, simulans creditorem, cum non sit *Strach. in tract. de mercat. fol. 26. num. 31.* furti actio, quibus competat, & aduersus, quos *Tartagl. in pract. crim. cap. 5.* furtum factum a fratre, an dicatur domesticum *Ricc. decis. 162. par. 3.*
- 13 furtum an contrahat filius in bonis patris, ut in cum detur patri actio ad penam *Caroc. tract. variar. tit. de re furtina. q. 33. Molin.*
- 14 disput. 686. inquiri de furto, an ex officio possit adden. in cap. Regni incipien. in generalibus rubr. de inquisit. fur. ut excusetur a pena furti, quid probabit *Marell. Calà de modo articul. & prob. gloss. unic. a. num. 31. 5. vsque ad 318.* a pena furti, qui excusentur declarat *Tartagl. in tit. de defens. reor. cap. 3.*
- 16 furtum committitur per creditorem, si obligetur per cum pignus pro maiori quantitate *Molles. in summ. de contract. tit. de pignor. & biposib. tract. 12. cap. 18. num. 53.*
- 17 tum, quod committitur ob usum pignoris, videtur commissum pro extimatione illius vsus tantum *Molin. de contract. disput. 535. num. 2.* tale furtum non est ita inhonestum, ut alia furta, nec infamiae penam irrogat, ideo ciuilitur tantum punitur *Cardin. Tuse. pract. concl. ver. furtum concl. 553. num. 22. & 23. Farinae. de furt. quest. 199. nu. 11. par. prima.*

Didac. de Mari.

SVM MARIVM.

- 1 Si ex vno facto plura oriuntur delicta, vna ne an plures imponenda sunt pena? Distinguantur plures casus.

AD DECIS. LXXX.

- 1 **P**oenae multiplicandae, an sint, si plura ex vno facto oriuntur delicta, vel vna pro omnibus irroganda sit, & an minus delictum cum maiore confundatur (Distingue plures casus) primus est si plura eiusdem generis delicta ad eundem finem, quis committat, quia plures percussiones, vel plura vulnera alicui intulit, tunc si id faciat ex intervallo fatentur omnes pluribus penis cum esse plectendum pro numero vulnerum *Boer. decis. 81. nu. 10. De-*

cian. resp. 95. num. 14. vol. 2. Clar. 5. fin. q. 84. num. 3. & 4. Secundus est casus, si quis plura facta committet, quorum singula contineant in se crimen, & facta illa ad eundem finem tendereat, vnicum delictum, & crimen dicitur committere, si quis nepe pluries alicum eodem animi impetu, & iterato etiam intervallo percusserit, vnicum erit delictum, & non plura, cum multa, & iteratae illae percussiones ad vnum eundemque effectum ad occidendum, scilicet illatae fuerint *Cauale de brach. Reg. par. 4. num. 147. & 154. Cardin. Tuse. pract. concl. 210. nu. 12. et 13.* verum si vno eodemque tempore, ac vno idem, quis pluribus vulneribus alium percussit, ut potè cum bidente, foruice, tunc addit *Clar. dist. q. 84. num. 3.* seruatum semper vidisse *Bart. opin. in l. numquam plura ff. de priuat. delict.* quod pro solo vulnere puniatur *Caball. crim. resol. cap. 155. num. 16. 17. & 18.* de obseruantia itaque se informabit iudex, & eam seruari iuret *Tuse. dist. concl. 210. num. 16.* secus si plura sint separata delicta, & ad diuersum finem *Bolognet. conf. 30. n. 10. & seg.* Tertius casus est, si plura diuersi generis delicta ad eundem quoque finem ex intervallo committuntur, tunc etsi vnum sit ad aliud ordinatum, diuersis penis plectenda sunt omnia *Farinae. quest. 22. n. 28. Ludouic. dec. Lucen. 61. num. 5.* si diuersae sint species delictorum *Cardin. Tuse. lit. p. concl. 209. n. 11.* Quartus casus est in pluribus diuersi generis delictis, quae non ad eundem, sed ad diuersum finem tenderent, tunc de omnibus separatim puniri is debet, etsi eodem tempore commissa essent *Farinae. conf. 47. n. 10. in fin. Couar. lib. 2. resol. c. 10. n. 8.* confunduntur solum, quando ad eundem finem tendunt *Bolognet. conf. 33. n. 19.* quintus casus est, si plura diuersi generis delicta eodem tempore, & ad eundem finem committantur, tunc confunduntur omnia, sed maior delicti pena irroganda est reo, quia vnu delictum trahit ad se aliud, & vna pena includitur in alia *Molin. de iust. & iure tract. 3. disp. 41. num. 7. & 8. Adrian. Negusan. conf. 397. n. 9. Monach. decis. Floren. prima n. 47.* nisi pena primi, sit maior secundum delicti, tunc non confunduntur delicta *Bolognet. conf. 33. num. 5. & 6.* nec si eadem lege diuersae penae pro eodem delicto sint impositae, secus si ex diuersis legibus, quia maior cum minori non confunditur *Bal. in l. si placet num. 5. C. de Sacrosan. Eccles.*

[The text in this section is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be organized into several paragraphs or sections, but the specific content cannot be discerned.]

INDEX ALPHABETICVS RERVM, ET VERBORVM.

QVAE IN OPERE CONTINENTVR.

A

Abbas.

Abbas, vel alius superiore persuadens alicui, ut suam religionem ingrediatur, si ille ingreditur; monasterium non habetur loco filij decif. 81. num. 11.

Absentia. Absens.

Absentia morti equiparatur. decif. 4. num. 91. & infirmitas equiparantur. decif. 9. num. 17. quomodo allegatur. nu. 15 & 19. Quando allegatur quomodo fit decretum decif. 17. n. 12. inquisiti si sunt allegata, deinde visus non gaudet num. 13. regulariter est admiſſenda ſecundam diſtantiã loci, et qualitatũ perſonarum num. 15. quando allegatur Iudex actendere debet, an ſit verifimilis, vel malitioſa, & quando malitioſa num. 17. equiparatur cum infirmitate. num. 19.

Absens, & infirmus, quando teneantur compa-
rere per procuratorem decif. 9. n. 18.

Absenti quando actio queratur per Notarium pro eo ſtipulantem dec. 51. n. 19.

Absenti ſi fiat donatio, Notario ſtipulante pro eo, an acquiratur ius irrevocabiliſſime, vel reuocabiliſſime decif. 51. nu. 19. & quid ſi fiat pro loco num. 20. & quid ſi fiat pauperi abſenti. num. 21.

Abundantia.

Abundantia quæ bona operetur in Ciuitate. decif. 71. n. 9.

Acta.

Acta facta per religioſos ſine licentia nulla per ſuperueniẽtiam licentia conualidantur. dec. 65. num. 6.

Acta facta in vno iudicio quando fidem faciant in alio. decif. 86. n. 26.

Actio.

Actio hypothecaria eſt pediffequa actionis perſonalis. decif. 11. n. 9.

Aclor.

Aclor ſi egit ſine actione, an ſi pendente iudicio ſuperueniat actio iudicium validabitur dec. 65. num. 13. ſi hypothecaria egit ſuper feudo,

& pendente iudicio impetrauit aſſenſum, an validetur iudicium nu. 21. Si vnã cauſam deduxit in libello, aliam probauit, an obtinebit num. 29. & reus non debet ad imparia iudicari decif. 69. n. 7.

Aclore non probante reus abſoluitur. decif. 79. num. 31.

Actus.

Actum nullum faciens non videtur illum actũ facere ſed negare decif. 2. n. 25.

Actui vni conſentienti in iudicio in reliquis non videtur conſentire. decif. 48. n. 9.

Actus factus ex falſa cauſa nõ ſuſtinetur ex vera decif. 16. num. 4. Vnicui ſufficit in poſſeſſorio. dec. 77. n. 17.

Actuarij.

Actuarij ſunt officiales. decif. 14. num. 3. ſunt anales ſicut officiales. num. 44. & 91. ſi ſe ſubſcribunt acta ſcripta a ſcribis valent num. 10. S. C. non recognoſcuntur à M. C. V. num. 17. ſunt deſtinati ad conſcribendum acta, & faciunt cum Iudice vnũ corpus num. 43. non debent propalare inquisitis proceſſus informatiuos quia tenentur pena falſi. num. 48. ante publicationem proceſſus in ciuilibus non poſſunt parũ oſtendere articuloſ ſub eadem pena falſi num. 49. ſindicatus non poſſunt querelas pendente termino ad porrigendum demonſtrare ſindicando num. 50. ſecreta reuelans iudicis arbitrio puniuntur num. 51. ſi deuiſiones capiunt num. 52. capiendi modus. num. 53. obligationes, & fideiuſſiones quo modo per Reg. Pragm. capere debent num. 54. ſi deuiſiones capiunt eorum riſico & niſi ad ſie mandatum iudicis, & quomodo de tali mandato conſilare debet n. 55. 56. & 57. Idoneum fideiuſſorem non recipiendo quibus caſibus excuſentur num. 58. ipſimet proprijs manibus ſcribere debent obligationes pene acta, & nõ per ſcribas num. 62. In capiendis obligationibus ſemper dicuntur hab. re. mandatum iudicis n. 63. debent conſcribere librum in quo obligationes pene acta ſcribant, & quomodo iſte liber debeat conſcribi num. 64. in capiendis obligationibus pene acta, quid obſeruare debeat num. 70. & 73. an teneantur cognoscere contrahentes num. 71. vaſſalli an poſſint obligationes

INDEX ALPHABETICVS

- tiones pro Barone stipulare num. 78. secundarum causarum, an possint obligationes pignoris acta recipere num. 79 de mandato Iudicis examinat testes etiam ab futuros num. 81. & 83 illis committi an possit ad Iudice examen testium num. 82. testibus in recipiendis non potest alium substituire num. 83 & quomodo intelligatur nu. 84 in criminalibus quomodo testes recipere debeant num. 85. dicta testium tam pro, quam contra fisci scribere debent. num. 86 in criminalibus an possint cogere testes ad testificandum num. 87. debent scribere acta, alias non valent si illa scribit iudex. n. 89. non possunt esse in propria patria. nu. 92. si interficiantur ab aliquo, an occidens gaudeat indultu num. 94. exigentes ultra pande etiam puniuntur decif. 20 n. 28.
- Adiecta.**
Adiecta alteri rei loco adiectionis cedere dicuntur decif. 32. num. 14.
- Administrator.**
Administrator obligatus ad reddendum computa si est suspectus de fingo ad possit capi, decif. 82. num. 11.
- Admiratus.**
Admiratus Vide ver. magnus admiratus. & verbum vice admirati.
- Adoba.**
Adobam primo genitus soluit dec. 27. num. 3. an minus paragium num. 44. quid sit decif. 43. nu. 10.
- Aduocatus.**
Aduocatus potest cogi gratis patrocinari pro paupere decif. 84. num. 3.
- Aedificia.**
Aedificia adiacentia indicantur eodem iure, quo principalia. dec. 32. n. 35.
- Aestimatio.**
Aestimatio an debeatur feudo donato sine assensu sicuti feudo legato, & quid si donato sit contemplatione matrimonij decif. 22. nu. 1. & 2 quando sit prestanda loco rei nu. 3. quando debeatur legatis bonis emphyteuticis nu. 4. an debeatur feudo legato dec. 33. n. 1. 2. 4. & quid si in eo bares insituiatur n. 3.
- Agnati.**
Agnati an possint pro foridicato exceptiones allegare, & quid in exceptione clericatus. decif. 16. nu. 26. & ibi quando presentantur bulle clericatus.
- Agni.**
Agni, vituli, badi an sint in fructu decif. 34. nu. 47.
- Alcalanorum Dux Prorex laudatur dec. 1. n. 2.**
- Alapa.**
Alapa percutere, an sit grauis iniuria, & quomodo puniatur decif. 16. num. 15. & quid si fuerit data officiali nu. 16. percutitis clericum an incidat in excommunicationem papalem nu. 18.
- Alienatio. Alienare.**
Alienatio rerum Ecclesie si fiat coram Summ. Pont. an requiratur alia sollempnitas. decif. 3. nu. 19.
- Alienatio feudi si sit facta saluo Regio assensu, & fiat reuocatio feudi, si assensus subsequatur facta reuocatio nibil operatur decif. 29 nu. 1. feudi an valideret ex noui domini superuenientia decif. 65. nu. 1. 6. quid sit, quando dicatur propria, & quando impropria, & quando improprissima dec. 74. n. 13.**
- Alienationis prohibitio, an se extendat ad rei modici prauitatem dec. 74. nu. 11. verbum est generale n. 12.**
- Alienatione prohibita censetur prohibita omnis translatio, siue iuris directi, siue utili dec. 74. nu. 1. qui actus prohibeantur n. 2. prohibetur pignoriatio, & quomodo, & quando procedat nu. 3.**
- Alienationem feudi reuocat emptor sicut venditor. dec. 29. n. 15.**
- Alienare prohibitum, an possit dare sub pacto l. commissoria dec. 74. nu. 7. an prohibeatur se personaliter obligare n. 8. an prohibeatur in emphyteusim dare nu. 9. an possit se ad alienandum obligare n. 10.**
- Alimenta.**
Alimenta an petantur iure actionis, vel officio Iudicis valide interfi dec. 47. nu. 1. & nu. 11. illorum actio quando transmittatur ad heredes nu. 3. debita ex statuto perpetuatur iure actionis nu. 3. debita a marito uxori. nu. 4. & 5. an debeantur infra annum lucus n. 5. an possit maritus denegare uxori adultera, et que propter culpam, & sine causa recessit a viro. nu. 7. an ex causa denegari possint nu. 8. praterita, presentia, & futura quando debeantur ex hominis dispositione ab heredum heredibus, & per heredes heredum nu. 9. debita Iudicis officio, que sint. nu. 10. praterita debita, an possint cedi nu. 12. praterita an comprehendantur in legitima num. 13. prateritorum & futurorum differentia, & que sint praterita, & que futura nu. 14. & 16. praterita non sunt ita fauorabilia sicut ea, que debentur in futurum nu. 15. an diebus feriatis de illorum causa tractari possit num. 17. debentur spurij. nu. 18. 24. 25. & quis dicatur spurij nu. 19. quibus debeantur n. 20. coram quo spurij petant nu. 21. dum habent spurij, an teneantur operari, vel debeant sine onere habere, & an habeantur respectus ad dignitatem paternam n. 22. spurij an transmittant ad heredes nu. 23. & 27. & an heredes teneantur ad alimenta spurij n. 23. debentur spurij de iure

RERVM, ET VERBORVM.

iure cano. & an structure illud ius in terris imperij nu. 15. debita ex consuetudine debentur iure actionis, sed attenda dispositione iuris petuntur officio Iudicis num. 26. quando transmittantur ad heredem, an transmittantur pro integro anno, vel pro residuo anni n. 29.

Amor.

Amoris furore facta excusantur decif. 23. n. 47. Amplexens.

Amplexens mulierem. vide ver. mulierem, & ver. virginem.

Ampliatio.

Ampliationis Ecclesie causam est concedenda domui, vel alius corpori coherem est arbitrium Iudicis decif. 37 nu. 24 de materia. vide ver. Ecclesia & ver. vendere.

Annotatio.

Annotatio bonorum continentis, quomodo faciendi, & quorum bonorum dec. 17. n. 2.

Angaria.

Angaria, & perangaria, quid & de illarum materia dec. 3. n. 8. & seq.

Annus.

Annus foriudicationis a quo tempore currat. decif. 7. n. 8 potest per Regem abbreviari. n. 9 in quibus casibus reperitur abbreviatus. nu. 10. elapso si quis poterit bona annotata, propria auctoritate capere, si non adest legitimus contraditor nu. 7. mores diversi circa anni initium decif. 33 num. 1. & 9 incipit a primo die Februarij secundum nouellam pragmat. nu. 2 quod duplex sit nu. 10 quod consuet. ex 365 diebus ubi probetur. num. 11. de anno quando sit mentio intelligitur de utili n. 12. Romulsiuit 10 mensium nu. 13 in omnibus rebus speragendi anni tempus est aptus, & sufficiens dec. 6. n. 1 pro tempore annus in scriptura accipitur sicut tempus pro anno. n. 2 et 3.

Animus.

Animus occidendi in emittente ictum scopitæ. vide ictum scopitæ.

Animus occiden. li. et animus deliberatus, & dolus differunt. dec. 25 n. 4.

Antiphatum.

Antiphatum. vide donatio propter nup. unde dicitur dec. 21. n. 17. 18.

Appellatio. Appellare.

Appellatio in criminalibus reperitur in Regno dec. 15 n. 4 si est interposita post tempus ad appellandum, an iuret. nu. 6. extinguit pronuntiationem nu. 9. De iure non admittenda si admittatur suspendit executionem sententia. nu. 12 suspendit executionem. n. nu. 8. an detur a citato super tenore instrumenti traditur pract. & forma prouisionum solitarum expediri secundum modernam practicum decif. 69 n. 5 vide ver. liquidari. Appellatio a sententia magistris nundinarii Baronali ad quos

detur dec. 70 n. 38.

Appellare quando liceat in criminalibus decif. 15. nu. 4.

Appellans non dicitur cõdemnatus dec. 15 n. 10. Appellatio differt a recurfu decif. 55. nu. 3 non datur a Iudice adito, uti bono viro cõfirmante, vel infirmante laudum, & quid de iure regni. nu. 25. & 26. non datur a Iudice sortis, non existente latione decif. 59 n. 9.

Appellatio confissi, & conuicti quando sic admittenda decif. 78 nu. 3 remis & quid in minore, & de differentia in hoc de iure cano. & ciu ibid. nu. 4 admittitur in criminalibus exceptis aliquibus criminibus, & quando admittitur. an si fuerint plures condemnati, & unus ex pluribus appellauerit appellatio profit omnibus. n. 20.

Apostoli dictum.

Apostoli dictum Sol non occidat super iracundiam vestram explanatur. dec. 18. n. 3.

Apes.

Apium examina. vide examina.

Apoca.

Apoca in recognitione emanantur tria precepta & de hac praxi. dec. 48 nu. 16. & seq. & in quibus apocis n. 19.

Aqua.

Aqua est in fructu. dec. 34 nu. 23. ubi venditur alimentorum appellatione venit nu. 21. unde dicitur nu. 25 nascens in fundo priuato est domini fundi, & potest diu. rti. & alienari in pratutitum inferioris etiam si per mille annos non diuerit a suo cursu. n. 26.

Arbitrium.

Arbitrium liberu. quæ verba importent, & quæ verba arbitrium decif. 57 nu. 4 6 & 9. Arbitrium. quid importet. n. 5 offit illi ad quid se extendat n. 8 boni viri, & absolutum potestatem. quæ verba importent n. 10. Arbitrari potestas data secundum liberam voluntatem, vel secundam voluntatem quid importet. n. 10.

Arbores.

Arbores incidenti dicitur male versari in re conducta, & embiteotica dec. 6. n. 18. & 20. paria sunt arbores inc. dare, & destruere domos n. 19. incidenti si alia substituit, an dicatur male versari, & dicitur deteriorare n. 20. oliuarum si præsindit, & plantauit vineas, vel è contra an dicatur male versari, & deteriorare n. 22. cedue in fructu veniunt, seu si essent magna dec. 34 n. 79 vi ventorum occulte ad quem spectent ad dominum, vel ad conductorem, & an iste arbores sint in fructu. n. 81. & 82.

Argumentum.

Argumentum. ab equiparatis validu, & quando dec. 1. n. 108. & 109. a correlatiuis habet locum quando militat eadem ratio. dec. 4. n. 25.

INDEX ALPHABETICVS

Ars. Artista.

Artis exercitium vide exercitium.
Artista. Priuslegio artis.

Arma.

Arma. vide insignia, & officialia.

Assassini.

Assassini an possint impune, uti banniti offendi.
dec. 13. n. 22.

Assensus.

Assensus si non fuit praestitus in vita defuncti non potest operari translationem dominij. dec. 2. nu. 1. impetratus post mortem venditoris non valet. nu. 2. novus est necessarius super venditione defuncti per barem consummata nu. 3 super venditione subbasta, an possit impetrari post mortem debitoris per barem, qui est dominus feudi num. 4 licet possit praecedere, & subsequi intelligitur si vivat alienator, & res sit integra nu. 5. concessus ab illo, qui moritur, an possit per successorem expediti nu. 8 an possit à Regem. Regiam Cancellariam praestari si moriatur Prorex nu. 9. domini an validet testamentum post mortem testatoris disponentis de re feudali, & in quorum praedictum nu. 10 de assensu, quando fit mentio intelligitur de valido nu. 22 impetratus post mortem favore dotis valet. nu. 26. impetratus post mortem super feudalibus circa dotem, an porrigatur ad antisfatum num. 28. ab uxore potest impetrari super feudalibus post mortem viri, & an in praedictum tertij possessoris retrotrahatur si ille habet assensum primo loco impetratum. num. 30 si interueniat post mortem testamentum validatur num. 12 Per verbum fiat, quomodo expediatur ex dispositione R. Pragm. dec. 3. num. 1. per verbum fiat, an contineat gratiam perfectam. ita ut impediatur reuocatum virtute Consilij. diuina memoria num. 2. per verbum fiat, an stet in suspensio. num. 3. requirit scripturam. num. 7. debet registrari. nu. 8. per verbum fiat infra quantum tempus debet registrari nu. 9. non registratur non operatur validitatem contractus, nu. 11. tacitus in quo feudo sufficiat num. 20. an debeat registrari si contrahitur cum Rege, Prorege, vel R. Camera. num. 18. an requiritur si contrahitur in praesentia Proregis Regni num. 19. an sit difformis in concessione in feudum à Barone exponitur, qui terra tenentur in capite, & immediate à R. Cur. num. 21. Registratus. vide Registratus † Qui requiritur in alienatione feudi, an sufficiat, ut sit tacitus, quid de iure communi, quid de iure Regni dec. 35. num. 7 & 9. pro eo, an sufficiat praesentia Principis num. 8. an requiritur si contrahi-

tur cum Principe, vel Reg. Camera num. 10. an requiratur, cum alienatione feudi plani, & de tabula, vel sufficiat assensus Baronis. n. 13 an requiratur in ad iudicatione feudi exequuti, vel quando feudum capitur in vim iudicati, vel venditur subbasta nu. 14. an requiratur si in instrumento est data potestas capiendi bona propria auctoritate, & vendendi, vel alienandi. nu. 15. & quid operetur si cepta lite. impetratur post conclusionem in causa nu. 15. an requiratur si si quis cessit alicui lura etiam super feudalibus. num. 16 requiritur, quando feuda dantur in dotem, & quomodo procedat. nu. 17. non requiritur, quando feuda sunt concessa etiam potestate alienandi. nu. 18. si impetratur feudum non distat ab allodio. nu. 19. quando possit Prorex praestare, & quando impetrandum est à Rege. nu. 20. & 23. passim in alienatione feudi praestatur à Prorege num. 21 forensibus à quo praestatur, & quid si lite pendente fiat ciui num. 22. quibus casibus impetrandum à Rege. num. 23 an praestetur à Regem. Reg. (cancellariam mortuo Prorege nu. 24. an praestetur à Prorege si non dum capit possessionem nu. 25. † est mera gratia dec. 67. nu. 2. non extenditur de persona ad personam, de tempore ad tempus, de contractu ad contractum, nec de casu ad casum nu. 3. nec ad similem, nec cum minus. n. 4. impetratus super contractu facto non extenditur ad faciendum, nec à contra. nu. 5 generalis impetratus restringitur ad petita. nu. 6. simpliciter praestitus à Rege, an videatur, quoad omnia in instrumento contenta. nu. 7. praestitus super venditione non extenditur ad pactum de retrouendendo. nu. 8. etiam si venditor vellet illi pacto renuntiare nu. 9. impetratus super venditione cum pacto de retrouendendo, an sit impetrandus de nouo super retrouenditione nu. 10. an sit validus si non fuit facta mentio specialis hypothecae. nu. 11. an sit validus si in memoriali non fuerint narrata omnia pacta substantialia. nu. 12. quando dicatur subreptitius nu. 13. extenditur ad accessoria. & ad ea, quae sunt de natura contractus, & ad connexa nu. 14. praestitus super sorte principali, an extendatur ad interese. nu. 15 praestitus super obligatione feudali, an extendatur ad tacitam hypothecam, & ad casum assicurationis, & ad subfeuda nu. 16.

Assensus Regis praestitus pro restitutione dotum, & antisfatij in casu dissoluti matrimonij, & in omnem euentum soluti matrimonij comprehendis etiam casum assicurationis dotum constans matrimonio. dec. 88. n. 1.

RERV, ET VERBORVM.

Affissa.

Affissam imponendi ius si habet vniuersitas, & eo abusatut amicitia illi a ius decif. 70. num. 30.

Affociatio

Affociatio familiae cur. iuxta l. creditores de pigno. recessit ab aula decif. 39. num. 21. & dec. 44. nu. 9.

Affertio.

Affertioni Notarij afferentis in bastardello de tali fideiussit per tali, an credatur decif. 24. nu. 61.

Affissentia.

Affissentia an peti possit super feudo obligato si assensus fuit praestitus post mortem debitoris tempore quo feudum erat alteri delatum dec. 2. nu. 29.

Atrium.

Atrium habet eandem immunitatem, quam habet Ecclesia decif. 37. n. 15. quid sit n. 27.

Audientia testium.

Audientia testium committitur in causa repulsa, quid quando testes sunt in diuersis prouincijs decif. 27. num. 1. & 2. in ciuilibus committitur officialibus locorum non suspectis etiam alicuius. nu. 3. testium alicui commissum an poterit alium substituere. nu. 4. an poterit ab usu officiali vnius iurisdictionis alteri committi nu. 5. commissum Capitano, an possit explicari per eius locum nentem. nu. 6. an committatur in diuersis in omnibus causis siue ardua sint. siue non, & quando committatur. nu. 8 & 10. an committatur in causis suspensionum officialium nu. 9. in criminalibus non committitur nu. 7. 19. & nu. 20. & quid quando testes sunt extra regnum. num. 21. an committatur in causis criminalibus, quae agitantur in S. C. per remedium appellationis nu. 18. in feudaliibus, an concedenda. nu. 23.

Aumentum.

Aumentum dotis habet priuilegia dotis decif. 1. nu. 32. & 33.

Auth.

Auth. si qua mulier. & Auth. siue a me C. ad Vel leia quibus casibus procedant, & an illarum beneficium renunciare possit decif. 4. nu. 17. & 18. & quando procedat ibi.

Auth. hoc nisi C. de solut. vide ver. creditor. & ver. debitor.

Aucupia.

Aucupia vide Venationes.

B

Banna.

Banna prohibentia asportationem armorum an comprehendat seruientes Curia Administrata. decif. 73. num. 24.

Bannitus.

Bannitum interficienti si promittitur premium vide premium.

Bannitus potest impune occidi per Ius Regni, & ius commune. decif. 13. nu. 7. an possit proditorie, & ex odio occidi, & ei vestes auferri nu. 8. quid si bannum continet verba (in lo migrior modo. cbe si puo baueri) nu. 9. an possit per pecuniam occidi. & quid in vxore. & filio n. 10. & possit offendi appellatione pendente. nu. 11. qui obtinuit gratiam, sed non dum est cancellatus a bonno an possit occidi. num. 12. quando licita, & illicita nu. 13. an possit alius bannitum capere, & premium consequi num. 15. qui obtinuit guidaticum si fuit dolose occisus. an o. eadem teneatur de occiso num. 16. iniuste an possit impune occidi num. 17. an possit occidi extra territorium Iudicis foriudicantis nu. 18. intelligitur ille, qui est foriudicatus quando tractatur de eius offensione impune num. 19. non habetur pro mortuo, si non fuit foriudicatus num. 20. differt a foriudicato. nu. 22. bannitur primo, quis postea foriudicatur. nu. 21. & an possit alterum bannitum occidere decif. 15. nu. 22. occidere alium bannitum, an possit alteri cedere beneficium, sibi per bannum concessum, & indulgetur loco sui nu. 23. Indultus videtur indulgetur Bannitus a territorio, an sit bannitus a mari adiacenti decif. 23. nu. 25. & 27. si capitur extra territorium bannientis, an valeat processus & exequutio n. 31.

Bannitorum domus. vide. Domus.

Baro

Baro an possit cognoscere commissarios Regios dec. 24. n. 41.

Baro an possit cognoscere de delictis officialium dec. 24. n. 41. & an possit a Praefide Provincia cognosci. n. 38. deliquit in territorio alterius, baronis ad quae cognitio delicti spectet. n. 36. quando habet facultatem eligendi ararum Camerlingum, & similes officiales si eligit non idoneum mala electio est in culpa. & vniuersitas non tenetur decif. 31. nu. 3. quando eligis supradictos officiales debet eligere iuxta solitum, & attendere qualitates personarum nu. 9. an teneatur ad refectionem viarum pontium, & dec. 39. num. 11. an possit cogere vassallum ad habendum fidem de pretio decif. 40. num. 31. & receptas publice bannitos, an puniatur decif. 75. nu. 17. an teneatur de mala electione officialis dec. 31. n. 23.

Barones debent imitari pastores, qui tondent non excoeriant oves decif. 55. num. 28. sicuti honorantur a subditis, ita debent reddere vices suas amando vassallos. nu. 29. male tractantes vassallos feudo priuantur. nu. 30. vel possunt cogi ad vendendum nu. 31. quando feudo priuantur de quo feudo intelligatur num.

INDEX ALPHABETICVS

34. an requiratur monitio num. 35. & quid quando priuantur iurisdictione nu. 38. quomodo possint castigare vassallos num. 36. 10. rum excessus remisi num. 37. solent habere Ius nuzzoli oliuarum decif. 34. nu. 29. vide Nuzzoli, quando delinquit potest à Præfide cognosci sub n. 35.

Baronibus an sit concedenda remissio vassallorū offendentium officiales. decif. 24. num. 38. tenetur loca sua purgare malis hominibus. dec. 30. n. 49.

Beneficium primum, & secundum.

Beneficij primi, & secundi petendi præf. decif. 21. num. 1. introducitur causa, an petantur, & quid hodie. num. 2. & 3. ut possint obtineri, an requiratur lesio. num. 4. an possit minor renunciare in beneficium aduersariorum. n. 5. & an minor conventus ex cōtractu paterno, at minor succedens maiori habeat beneficia ibidem. An habeat vniuersitas 30. foculariorum num. 8. an possit cogi ad petendum num. 9. an sufficiat vicium præceptum, vel requiratur plura num. 10. † competūt personis priuilegiatis si veniunt ad coadiuuantium dec. 40. num. 20. quid possit introducam causam decif. 40. n. 21. & 22.

Beneficium Ecclesiasticum.

Beneficium Ecclesiasticum vacat multis modis. decif. 77. num. 8. vacat per obitum resignatarij, vide resignatar.

Blanditia.

Blanditia, & per suasionem operantur eundem effectum quem operatur vis dec. 81. n. 5.

Bona.

Bona Ecclesia, an possint pro redemptione captiuorum alienari decif. 4. num. 86. fideicommissio subiecta multis modis possunt alienari ultra dotem num. 87. fideicommissio subiecta possunt alienari, ut quis se eximat à carceribus. num. 88. an potius feudalia quam allodialia præsumenda. decif. 32. num. 4. parafrenalia, an habeant dotis priuilegia dec. 1. n. 34.

Bonus vir.

Bonus vir. Vide vir bonus.

Brundusinum Priuilegium.

Brundusinum priuilegium, quid contineat dec. 70. num. 4. an habeat locum contra Neapolitanos, & an contra Venetos num. 5. 14. & 15.

Burgus.

Burgus quid sit decif. 71. n. 3.

C

Camillus de Carte oppugnat dec. S. C. 28.

Cadavera.

Cadavera illorum, qui mortem sibi consciscuerunt, an sint suspendenda decif. 15. num. 1. & quid de cadaveribus rebellium, & relegatorū. nu. 3.

Caduca substitutio.

Caduca sit substitutio. Vide substitutus.

Calumnia.

Calumnia quando præsumatur. decif. 63. n. 7.

Canneta arundinum sunt infructu. decif. 34. num. 23.

Cap. reintegranda.

Cap reintegranda contra rem. intentantes multa possunt exceptiones opponi. decif. 49. num. 16. remedium exigit exactissimas probationes, & concludentes. n. 22.

Cap. Reg. post commissum.

Cap. Reg. post commissum materia à quibus tractat. dec. 17. n. 11.

Capitanei campanæ ad quid sunt destinati. dec. 30. n. 45.

Captus.

Captus in territorio quando quis dicatur. decif. 23. n. 9.

Carcer, Carcerarius.

Carceris effraCTORIS, & auxilium præstantium pena. decif. 13. nu. 6. indulgentia non gaudet n. 4. offendit officialem carceris. n. 5.

Carceris nobilium sunt separati à carceribus plebiorum decif. 10. nu. 34. titulorum, qui sint n. 29.

Carceris priuati pena quando incuratur decif. 75. n. 42. qua sit de iure cōmuni, et de iure regni n. 41. penā hāc an. & quando incurrant patres, & domini. n. 44. & quid si inuitus domi, detinentur clericus.

Carcerarij petentes plus puniuntur. decif. 20. num. 27.

Carceratus potest die feriato per clamidem consignari. decif. 58. num. 11. & an emparari. nu. 14.

Carceratorum liberatio p̄ssima, et cum redemptione ab hostib. æquiparatur dec. 4. n. 26. 46. & 72.

Cardinalis.

Cardinali offendenti. vide offendentem. deponens. vi de depositio. vide Papa.

Carolus Primus.

Carolus Primus officium M. Camerarij instituit cuque patrimonij curam dedit. decif. 14. num. 21.

Casus.

Casus est infructu. decif. 34. n. 46.

Casalia.

Casalia an teneantur contribuere in expensis quas facit Ciuitas decif. 71. num. 1. Neap. an gaudeant priuilegijs, quibus gaudet Ciuitas Neap. n. 4.

Casus.

Casus, in quibus testamento fieri possunt minori numero septem testium adhibitis. decif. 45. nu. 56. & seq.

Casus mortis an extendatur ad casum nuptiarum,

RERVM, ET VERBORVM.

rum, vel è contra. dec. 79. n. 24.

Castellani.

Castellani, & Iudices Baiulorum à quibus cognoscendi decif. 24. n. 45.

Castrium.

Castra omnia titulo decorata prefumuntur allodialia decif. 32. n. 2. †

Castrium in regno habitatum cum vassallis prefumitur quaternatum. dec. 32. num. 3. quando dicatur de per se, & quando de comitatu, & membrum illius nu. 10. an differat à villa. n. 11 si vendatur prefumuntur vendita pertinentia. n. 12. ut habeat pertinentias destinatio attenditur n. 15. & n. 17 si vendatur, an veniant munitiones, arma, bombardæ, et sim. num. 20. an molendina, aqua pascua, valles, herbagia. n. 22 palatia. n. 23. an palatium regium n. 24. an veniat merum, mixtum imperium, iurisdiclio aliunde quesita. num. 26. an iurisdiclio, & territorium, quæ sunt castro annexa num. 27. an prædia castro adiacentia. n. 28.

Cannetum.

Cannetum arundinum an sic in fructu dec. 34. nu. 22.

Cancellatura.

Cancellatura an reddat instrumentum suspectum decif. 86. n. 3.

Causa.

Causa naturalis semper præualeat accidentali. decif. 4 nu. 52. dotis est pia nu. 71. ingratiitudinis. vide ver. ingratiitudo dec. 27. num. 25. & 26.

Causa in Regno sunt summarie, & proceditur summarie simpliciter, & de plano sola facti veritate inspecta decif. 41. n. 2. criminales. quæ dec. 27. num. 22. feudales quæ num. 24. ardue num. 25.

Causa finalis regulat dispositionem, & actum cum sit de substantia dispositionis, & actus. decif. 81. num. 1. 4 est fons causarum, & principium intentionis num. 15. quæ sit num. 16. colligitur ex probemialibus in contractibus, statutis legibus, rescriptis, priuilegijs, & sententijs num. 17.

Causa falsa vitiat contractum, & an vitiet rescriptum, gratiam, libellum, confessionem, cessionem, donationem cessionem, & alia nu. 19. an vitiet legatum si causa legandi alias erat obligatoria n. 24.

Cautio.

Cautio de Iudicatum soluendo est nimis utilis creditori, qui obtinendo sententiam potest illam executioni mittere contra fideiussores decif. 82. num. 16. non recipitur post rem iudicatam n. 12.

Cecus.

Cecus non potest delinquere, sed non semper à

delicto excusatur decif. 26. nu. 1. impotens red datur ad munera Ecclesiastica. nu. 7. an possit esse Papa. nu. 9. potest magistratum et iurisdictionis iam adeptum retinere, & ad aliam non aspirare nu. 10. an possit Baroniam, & feudum paternum retinere, & in illis succedere n. 11. an possit esse curator. nu. 12. an possit testari. nu. 13.

Census.

Census currunt lite pendente. vide ver. lite pendente.

Cessio bonorum.

Cessione bonorum facta quomodo bona diuidenda inter creditores. dec. 59 n. 7.

Cessibile.

Cessibilia per contractum transmittuntur ad heredes decif. 79. n. 20. vide transmissibile.

Citatio.

Citatio, quæ continere debet decif. 16. num. 7. vagabundi, vide ver. vagabundus ad informandum, & ad capitula, ut possit venire ad foriudicationem, quomodo debet de delicto constare decif. 13. num. 2. si est nulla sententia quoque foriudicationis est nulla decif. 16. num. 5. ad informandum, & ad capitula num. 8. ad informandum, & ad capitula, an sit danda copia num. 10. an reddatur nulla, si tempore illius fuerunt allegata iusta impedimenta nu. 11. quomodo facienda de persona, vel ad domum decif. 17. num. 20. & quid in beneficiis libus si citandus non habet domum, & affines degunt extra iurisdictionem, quid agendum nu. 21. vagabundo quomodo fieri debet nu. 22. si fiat uxori in edibus viri, an valeat num. 23. debet fieri in loco in quo verisimiliter perueniat ad notitiam inquisiti num. 24. † partis requiritur in remedi cap. reintegranda. dec. 53. nu. 28 & 29. & quid in dominio Mediolani. num. 31. & quid in decreto pontificio, & cessione principis ex certa scientia nu. 34. & 35. requiritur in missiones in possessiones alias est nulla nu. 30. & quando non requiratur. nu. 32. & 33.

Ciuitas. Ciues.

Ciuitas, & patria sunt vnum, & idem, idem municipium decif. 23. nu. 16. Ciuitatis appellatione venit districtus nu. 17. & an ville, castra adiacentia nu. 19. est caput territorij nu. 20. & castra sunt vnum corpus n. 21.

Ciues possunt cogi ad emenda frumenta. vide ver. frumenta possunt cogi ad contribuendum in expensis pro riscendiis muris, & an pro pontibus, & vijs. n. 12.

Chiroteca.

Chiroteca per appositionem acquiritur locus in Ecclesia. dec. 16. n. 18.

Clausula.

Clausula, constituens, & ponens in locum vicem, &c.

INDEX ALPHABETICVS

Et credens omne lus, omnemque actionem quid operetur. dec. 1. nu. 10. Annullatiua nimium operatur. decif. 3. nu. 17. (ex certa scientia an operetur in praiudicium tertij. nu. 28. † Jalu iure domini, tam in alienatione feudi quam emphiteusis, quid operetur, & quid quando adijcitur clausula non aliter alias, nec alio modo decif. 29. nu. 3. non aliter, nec alio modo, quid operetur decif. 22. n. 28. † sum marie simpliciter, & de plano sola facta veritate inspecta efficacia decif. 41. nu. 8. & decif. 65. nu. 24. Codicillaris virtus est supplere defectum sollemnitatibus non voluntatis. decif. 45. nu. 43. † & si quid plus valet donat, quid operetur, & an appositus in contractu venditionis tollat remedium. l. 2. C. de res. vend. dec. 63. nu. 10. † quoad expressa tantum, quid operetur. dec. 67. n. 17.

Clericus.

Clericus si citatur ad foriudicandum an pro eo admittatur procurator decif. 16 nu. 27. habet vitam, & militiam decif. 27 n. 46. testis iurat in peccatore decif. 53. n. 24. Clericus semel mercaturam exercens non dicitur mercator decif. 80. n. 33. Clerici negotiatores puniuntur per Reu. Cam. Apostolicam, Nuncios, & Collectores Apost. qui in Prouincijs, & Regnis resident dec. 80. n. 34. Clerici, & Ecclesiastica persona, an sint exempti a contributione expensarum pro itineribus, pontibus, & muris Ciuitatis decif. 38. n. 11 gaudent priuilegijs, quibus gaudent milites in testamento decif. 45 nu. 28. & quot testes requirantur in eorum testamentis. nu. 29. & quid in Regno Sicilia ibid. † inquisiti de crimine laesae maiestatis non possunt a Iudice laico puniri, & quis erit Iudex decif. 75. nu. 28.

Colonus.

Colonus antiquus non potest exfructuare fundum in praiudicium noui coloni. dec. 6. n. 35.

Conatus.

Conatus an puniatur dec. 25. n. 1. Conduclor quibus casibus ante finitum tempus potest a re conduclia migrare dec. 6. n. 32.

Comparitio de sero.

Comparitioes de sero faciende per citatum super tenore instrumenti materia. decif. 9. num. 23.

Concessio.

Concessio facienda per monasteriũ, quo modo, & quibus sollemnitatibus facienda decif. 6. n. 9. ad perpetuam emphiteusim, & ad perpetuum censum, an differant nu. 10. in emphiteusim a submissione in emphiteusim, an differant. nu. 11. sollemnitates requisite in concessione, an requirantur in renunciatione. vide sollemnitates.

Conclusio.

Conclusio in causa fit cum termino, & reservatione produciendi scripturam dec. 41. n. 3.

Concurrentia.

Concurrentia creditorum materia decif. 70. nu. 1. 8. 9. differt a moratoria principis nu. 2. an sit in electione creditoris, vel debitoris cedere bonis, vel illam eligere nu. 3. quae requirantur nu. 6. reliqua vide ver quinquennalis, & ver. creditorum maior pari.

Conduclor.

Conduclor vetus, an praferatur nouo decif. 5. n. 1. 2. & 3. fiscalium pro tempore praeterito, an possit cogi ad conduendum in futurum n. 4. & 8. an possit expelli si offerat quantum alius nu. 10. & quid si fit inclor obligato a Principe, eius procuratore, & ministris. num. 11. fiscalium finito tempore, & conduclione liberi sunt, idem in fisco n. 18. fiscalium coram fisco conueniendi, & quando nu. 23. & 24. & de illorum praerogatiuis. n. 26. fiscalium possunt exequitui exigere, siue per se, siue per interpositam personam. nu. 24. & quid in subastiatoribus. nu. 25. † incensens arbores in re conduclia dicitur male in ea versari dec. 6. nu. 18. ratio quia arbores praescindere, & domos destruere paria sunt nu. 19. quid si alias arbores substituit nu. 21. quid si praescindit oliuetum, & plantauit vineam, vel e contra. nu. 21. & 23. vendigalium si non soluit, an possit ei auferri locatio nu. 31 quibus casibus ante finitum tempus possit expelli nu. 16. & 32 faciens expensas, & meliorationes non potest expelli nu. 41. & 45. dicitur spoliare si non restituit ibid.

Confessio confessus.

Confessionem erroneam desunctam, an heres reuocare possit decif. 48. nu. 20. reuocare, an quis possit factam in articulis, & positionibus. nu. 21. veram a fideia differre nu. 23. fideiam perire perempta instantia. n. 24.

Confessio partim vera, partim falsa, in totum reputatur falsa decif. 86. n. 25.

Confessus tantum an appellat decif. 78. num. 12. Confessione duorum proscriptorum, & deponentium de diuersis actibus in tortura contra receptatores statuit, & dispositione Reg. Prag. ibid. n. 35.

Confitens plura delicta, an si verificetur vnum ex illis, non censetur erroneam fecisse confessionem in omnibus decif. 86. nu. 25. reliqua vid. in ver. inconfessum.

Confessor.

Confessori testi magna fides adhibetur decif. 45. nu. 34. an teneatur stare heres si testator mandauit, quod faceret, quid confessorius dixerit. ibid.

Confirmatio. Confirmare.

Confirmare quid sit decif. 51. n. 1.

Confirmatio operatur supplementum defectus decif. 49. nu. 2. superioris validat concessionem nullam obtentam nu. 3. reddit actum maioris auctoritatis etiam si fiat a Iudice inferiore nu. 4. privilegii in forma communis, vel in forma specifica differt nu. 5. sententia nulla in quibus casibus fieri possit, & quid parte opponente nu. 6. possessionis nulliter capta ob defectum citationis, an fieri possit parte citata nu. 7. & assensus non registrati, an retrotrahatur in praedictum tertij decif. 3. nu. 22. quibus modis dicitur fieri ex certa scientia n. 24. privilegij confirmati ex certa scientia confirmat privilegium nullum nu. 25. in forma communis, & in forma specifica materia remissa n. 27.

Confiscatio.

Confiscationes bonorum sunt fructus iurisdictionis dec. 34. n. 8. 5.

Confrontati testes.

Confrontati testes. vide testes.

Coniunctus.

Coniunctus quando presumatur habere scientiam a coniuncto gestorum. decif. 51. nu. 12. quando presumatur scire facta coniuncti, & quis dicatur coniunctus n. 13.

Coniunctus.

Coniunctus tantum, an admittatur ad appellandum decif. 78. nu. 5. & quid in crimine falsa moneta nu. 6. Coniuncti quot modis, quis dicatur nu. 7. Coniunctus per testes domesticos de homicidio domi commissio in fratrem, & non confessus, non fuit per S. C. condemnatus, sed dictum quod torqueretur n. 8. an dicatur inquisitus si testes sint minores, & delictum sit atrox nu. 9. Coniuncti quomodo possit testis nu. 10. Coniunctus testis potest torqueri, & eo casu non est danda copia inditorum ne fisci destruantur intentio n. 11.

Correllati.

Correllati iuri eadem est natura, & dispositio loquens in uno extenditur ad aliud, & quid in penalibus decif. 4. n. 23. & 24.

Copia.

Copia ex protocollo vide per protocollo scriptura priuata, an fidem faciat. decif. 41. n. 6.

Con sanguineus.

Con sanguineorum apparitione, qui veniant dec. 63. n. 9. & an veniat mulier.

Con sanguineus bannitorum datur extractus dec. 13. n. 18.

Consignatio per clamidem. vide carceratus.

Consentienti. Consensus.

Consentienti actui vide ver actui.

Consensus ubi requiritur tacitus sufficit dec. 51. nu. 3. inducit mandatum, quando actus per-

tinet ad utilitatem illius, qui consensum adhibet num. 4. colligitur ex praesentia illius, qui tacet. & de illius commodo agitur secus si agitur de incommodo, & prauiditio num. 6. & quid si de modo prauiditio nu. 7. praesentis alicui actui, quando facit ei perdere iura, & actiones nu. 9. ubi requiritur sufficit praesentis etiam si debuerit probari per instrumentum nu. 11. nullus potest in puella immatura considerari decif. 52. nu. 23. & si nollet praestari a propinquis iusta statutum absque causa quid debet facere Iudex decif. 60. nu. 1. quid faciat Iudex si non adsunt propinqui nu. primo, & consensus habetur pro praesentio, quando non adsit iusta causa contradicendi ibidem propinquorum, quando requiritur quorum propinquorum intelligendum num. 3. & propinquorum appellatione, qui veniant num. 7. qui proximiorum num. 8. & qui consanguineorum nu. 9. quando requiritur, an sufficiat per epistolam praestari num. 4. quando presumatur num. 6. & 22. requisitus in contractu mulieris, si asserat mulier asserens cum iuramento, quod non erat alij proximiores si constiterit ad esse alios, an possit dici de nullitate contractus n. 10. requisitus a statuto, quod sit proximiorum, de quibus intelligi debet n. 11. proximiorum quando requiritur, an in omnibus contractibus requiratur, sed tantum in damnosus nu. 12. proximiorum requisitus in contractibus, an requiratur, quando contrahitur cum alia persona coniuncta nu. 13. vel quando contrahitur cum patre, vel Ecclesia, vel extra flatuentium territorium nu. 14. & 15. requisitus in contractu mulieris si mulier non adhibet, & iurat, an propter iuramentum sufficiunt ibi mulierum, & minorum sunt aequissima nu. 20. Reliquae vide ver. interuentus. ver. mulier. ver. statutum ver. matrimonium. consensus ex defectu. vide contractus.

Consuetudo.

Consuetudo immemorabilis, an possit minueri sollemnitates testamentorum decif. 45. n. 51.

Constitutum.

Constitutum an operetur, quoad bona postea quaesita decif. 1. nu. 63. & quid si adstelamula ex nunc pro tunc n. 64.

Constitutiones.

Constitutiones, an sint ius commune decif. 28. num. 5.

Constitutio quando apponit formam loci contractus inspicitur dec. 72. n. 13.

Contractus.

Contractus, qui tractus temporis reducitur ad iniqui.

INDEX ALPHABETICVS

iniquitatem debet ad aequitatem reduci decif. 3. nu. 23. in fin.

Contractu refoluto, an debeatur ufura conuēta ex illo contractu dec. 20. nu. 1. refciffo non reuocatur tertia, fed interefse n. 3. annullato an debeantur fructus nu. 5. refoluto. vide refoluto contractu.

Contractus quando refoluatur ob ad implemētum non fiquitum dec. 29. nu. 11. non potest diffolui vno ex contrahentibus inuito nu. 12. venditionis rerum. quae confiftunt in numero pondere, & mēfura est conditionalis, & quando dicatur perfectus nu. 13. & quando detur penitentia remiffa & Contractu nullo non transfertur dominium decif. 60. nu. 2. & Contractus debet confci fecundum, quod cōfuetum est. decif. 72. n. 11. femper cenfetur celebratus fecundum confuetudinem loci in quo celebratur decif. 72. n. 13.

Contractus & iuramentum habent in fe tacitā conditionē fi dolus abfit decif. 81. n. 25. quando praefumatur dolofui nu. 27. & quid in dubio ibid est nullus ex defectu confenfus n. 16. & quibus modis dificiat confenfus. ibid.

Contribuere.

Contribuere tenentur priuilegiati pro reparandis muris Ciuitatis dec. 38. nu. 1. etiam patres onufti ibi idem in ftratis. pontibus, turribus, imminetia belli pro quibus fiunt impositiōnes in regno. n. 23. 4. 5. 6.

Contumax.

Contumax in refpondendo, quando habeatur pro confistente, & quomodo decif. 48. num. 11. 13. 14. praecipit principii, quod noluit praeflare cautionem de non offendendo, an poffit forindicari. dec. 13. nu. 24. licet a flatuto habeatur pro confiffo, & conuēto, tamē potest probare fuam innocentiam. decif. 16. nu. 28. banno fupponitur, & bona annotantur. decif. 17. nu. 1.

Creditor.

Creditor an teneatur inuitus accipere bona infulutum ab heredē cum benefifio l. & inuentarij decif. 7. n. 10.

Creditori an, & quando liceat, in quibus cafibus debitorem capere dec. 82. n. 10.

Creditor in rebus comparatis ex rebus fuis, an praefratur alij decif. 59. n. 2.

Creditores non debent inter fe bona debitorum decofclorum diuidere, & quid facere debeant, num. 6. mercatoris fugitiui, vel decofclī fi dies non efferit, an poffint recursum habere fuper bonis illius, & capi facere n. 12. & Creditōribus concurrentibus in aēione personali praefertur haberi fauorabiliorem caufam decif. 1. nu. 77. & et poffit cogi capere infulutum bona debitoris iux. Autb hoc nifi G. de folutio, quae requirantur decif. 7. nu. 8. & 10. vexans de.

bitorem moribūdum, vel fuos ius fuum amittit. dec. 9. nu. 6. & pet ni plus debito non confiftit debitorem in mora etiam ratione partis debita decif. 20. num. 12. condemnatur in expenfis nu. 12. in amiffione caufa virium. nu. 9. & qua requirantur, & amiffione luriū puniatur nu. 21. petens plus, & non exigens non punitur num. 14. etiam fi deuentum fit ad aēum exequutionis nu. 16. & 17. plus debito petens fi non efi in dolo non condemnatur nu. 18. quid fi petit plus cum claufula faluo iure, & omni melior modo, & c. nu. 20. petens totum cum debeat petere partem, an incidat in prag. 7. de falfo. & quid fi petat partem debiti integri fatisfaciū nu. 21. petens debitum ante tempus, quam penam patitur. nu. 25. petens plus in qualitate, an ei poffit totum debitum negari. num. 29. petendo plus fignit iudicio affiftentia, an fententia lata fit nulla. nu. 20. & ex mercium venditione in mercibus traditis non praefertur creditoribus ementis fi fine anteriores etiam fi perfonalem habeant decif. 39. num. 1. & 2. Reliqua vide ver. mercator, & ver. vendens, & ver. venditor. & an poffit petere affotiationem familie. vide in ver. affotiatio & Creditores in maiori fuma non fibi praefuauant petendo partem, ita quod reficiūm petere non poffint decif. 65. nu. 22. &

Creditorum maior pari, & poffit dici efi in concurrentia quae requirantur. dec. 71. nu. 6. quando poffit cogere minorem partem ad remittendum debitum, vel partem n. 7. &

Creditoris in eleēione, an fit, & debitor cedat bonis, vel concedere dilationem quinquennalem dec. 71. n. 3.

Creditor an poffit cogi mutare debitorē. decif. 71. num. 9. an poffit cogi mutare fideifforem oblato ei aque idoneo n. 10.

Crimen laefa maiestatis.

Crimen laefa Maiestatis. vide laefa Maiestatis.

Curator.

Curator hereditarij acenti dari non poffit fante filio fuo dec. 2. n. 15.

Curiales.

Curialium appellatione, qui veniant decif. 24. nu. 42.

D

Damnatus.

Damnatus ad triremes fi fe debilitauit, & inutilis redderetur punitur decif. 15. nu. 3. pena capitij, & confifcatione bonorum, an fi appellatione pendente debeat extinguatur confifcatio n. 13.

RERVUM, ET VERBORVM.

Datio insolutum.

Datio insolutum similis est venditioni decif. 3. nu. 4. est voluntaria. & necessaria. nu. 5. an reddatur nulla si fiat in uno obulo ultra verum debitum n. 6.

Decipere se in iuramentum. vide ver. licitum.

Deciso.

Decisionis 9. punctus non fuit decisus, & inquam partem Auth. inclinet decif. 9. n. 1.

Deciso 4. est eadem cum decif. D. de Franch. 578. quia impugnatur, & contra eam decifum. dec. 4. n. 1. & 2.

Decis. 7. qui Authores fecerunt mentionem ibi. num. 1.

Decif. Gram. 93. impugnatur decif. 7. n. 1. r.

Decif. 78. concordat cum decif. 570. D. de Fräcb. decif. 78. n. 1.

Debitor.

Debitor an admittatur ad beneficium Auth. hoc nisi, quando viget penuria pecunia decif. 7. n. 3. & citatus super tenore instrumenti si appellat à citatione, quas prouisiones obtinebit à superioribus decif. 20. nu. 20. & dec. 69. n. . .

Debitor fauere practica utilitatis possunt ante tempus conueniri dec. 20. n. 26.

Debitor qui praestitit fideiorem idoneum, vel pignus, an possit capi dec. 82. nu. 9. suspectus de fuga. vide suspectus.

Debitor an possit cogi mutare creditorem decif. 7. n. 8. an possit cogi ad conficiendum instrumentum ad hoc, et probatio haberi possit. nu. 2. & an ad conficiendum instrumentum cum clausula guarentigiae nu. 3. an ad conficiendum instrumentum in forma Camere n. 4. an ad conficiendum instrumentum, quod sit liquidum seruata forma ritus M. C. V. nu. 5. an ad conficiendum instrumentum, quod habeat executionem paratam. nu. 6. si se ritui M. C. non submitit, an instrumentum possit liquidari seruata forma illius ritus. n. 12.

Declaratio. Declarare.

Declaratio principalis post conclusum in causa, an peti possit decif. 42. nu. 16. Reliqua. ver. interrogatio.

Declarare potest cogi actor, & reus decif. 48. n. 4.

Declarans quod est heres, an sibi praedudicabit cum petente illam declarationem, vel quoad alios. n. 7.

Declarare recusans. vide contumax.

Declaratio petita si non fuerit facta, & debita, pracepta non fuerint emanata, an Iudex praedudicabit parti petenti si processit ad vteriora dec. 48. n. 15.

Declaratione pro habenda, & pro recognitione Apocbarum sit comminatio, alias habeatur pro recognita prout sibi detur dec. 48. nu. 12. traditur praxii. n. 16. 17. & 18.

Declaratio circa usum si petitur statuitur super

ea terminus etiam de iure communi decif. 86. n. 9. infra quem terminum petenda de iure nouissimo. n. 10.

Decoctus.

In decoctis praesumitur dolus decif. 8. n. 3.

D. cunctum.

Decreti extra bancam practica dec. 69. n. 8.

Defensio. Defendere.

Defensio membrorum licita. dec. 18. nu. 13. item pro rebus nu. 14. pro honore, & pudicitia nu. 15. pro amicis, & propinquis nu. 16. quando habet tria requisita excusat à peccato, et restitutione, & non est punibilis. n. 21. scilicet quando non habet. n. 21.

Defendere tenetur vassallus dominum etià contra patrem fratrem, vel filium dec. 18. nu. 17. tenetur vir uxorem. n. 17. & filium potest patrem suum defendere etiam contra clericum, absque censura. n. 20.

Delinquens. Delictum.

Delinquens si post condemnationem efficitur furiosus, an supersedendum in executione sententiae decif. 15. nu. 2. si occultatur. vide occultans.

Delicti in mari commissi, quis erit Iudex competens dec. 73. n. 11.

Delictum proditorum excluditur ab indultu. dec. 25. nu. 7. officialium aetiam, et passiuè vide ver. official. patris, an noceat nobilitati filij. dec. 10. n. 3.

Depositio.

Depositio Cardinalis absque iuramento, an probat. dec. 53. n. 23.

Depositio principalis.

Depositio principalis, usque ad quod tempus peti possit, & an facta conclusione in causa stante nouell. Pragm. dec. 41. nu. 20. an peti possit in materia literarum cambij. nu. 21. an fiat per procuratorem nu. 22. & eius materia decif. 63. num. 1. petitur in quacunque parte iudij. n. 2. & an post conclusum nu. 3. est inuenta, et reus releuetur ab onere probandi. nu. 4. quando praesumatur calumniose petita. num. 6. & 7. an possit expleri per procuratorem principali existente in regione remota, & quid si deponere habeat super scriptura. num. 8. absentis cuius expensis fiat. num. 9. quousque non sit terminus non currit, quid in summa. rij. n. 11.

Destinatio.

Destinatione feudorum nomina, & res consuetuantur. dec. 32. n. 10.

Dies.

Dies incertus in ultimis voluntatibus facit conditionem dec. 64. n. 3.

Differentia.

Differentia non est inter legatum fundi instrumenti, & cum in integro statu. de. is. 31. num. 44. an est

INDEX ALPHABETICVS

an est inter legatum, & venditionem fundi instructi dec. 3. n. 43. & 44. † an sit inter filium captiuium, & filium carceratum. decif. 4. n. 72.

Dignitas.

Dignitas filij gloria patris, & laus. decif. 10. nu. 1.

Dispositio.

Dispositio à probemiali ratione regulatur sicut corpus ab anima dec. 8. l. n. 18.

Distributiones quotidiana.

Distributiones quotidiana an veniant appellatione fructuum dec. 3. n. 7.

Diuisio. Diuisi.

Diuisio fit pluribus modis decif. 57. nu. 1. si maior diuidit, & minor eligit. num. 2. & quis dicatur maior num. 3. quando maior diuidit & partes diuise sorte diuiduntur. vt Papia. num. 4. quando fit per sortes, modus est à iure approbatus, nisi adsit alia loci consuetudo. n. 5. dolo se facta per iudicem retractatur etiam inter maiores num. 11. aequalitatem continere debet num. 12. vt veniat retractanda duo concurrere debent. num. 14. si continet lesionē ultra dimidiā, an habeat in ea locum remedi. 12. C. de res. vend. num. 15. si fit à iudice melius, vt fiat causa cognita. num. 16. & quid si fiat cum falsis instrumentis, vel dolo, vel malitia, vel per ignorantiam, & facit transitum in rem iudicatam num. 8. facienda est sorte si rei commodam diuisionem non patitur n. 16. & quando res dicatur non pati commodam diuisionem num. 19. & quomodo versetur in hoc iudicis arbitrium n. 20.

Diuisi si steterint fratres per decem annos praesumuntur diuisio facta inter eos decif. 57. num. 13. nisi magna inequalitas insurget inter partes ibi.

Doctōr. Doctōratus.

Doctōris patris priuilegiū transit in filios mortuo patre. decif. 10. n. 3.

Doctōr est Illustrius, & dicitur habere dignitatē num 10 & ibi de 19. priuileg. remiss. & num. 17. inter nobiles, & nobilissimos à 1 reputantur nu. 11. debet dominus appellari, & gaudet priuilegio militum num. 16. qui legit per 20. ann. efficitur Comes Palatinus nu. 19 qui legit, & scribit vere dignitatem doctōratus assequitur num. 20. subrogatus in locum nobilis habet prelationem in sedendo ceteris nobilibus num. 21. relegatus pro aliquo delicto si ob fideiussionem, quam non habet iurat trimeres, an in casu contrauentionis sit ad trimeres condemnandus num. 23. pena trimerium nunquam damnatur etiam in crimine falsae monetae num. 24. priuilegium an extendatur ad medicos n. 25. eximitur ab officij Aeriariatus, & Cammerlingatus Baron. dec. 3. l. n. 10.

Doctōratus est dignitas dec. 10. n. 9. per eum nobilitas acquiritur n. 15.

Dolus.

Dolus ex proposito, quid decif. 81. num. 2. re ipsa quid num. 3. ex proposito, & re ipsa equiparantur num. 4. ex persequutionibus interuenisse praesumitur num. 10. si dedit causam contractui facit contractum ipso iure nullum. nu. 26.

Domus.

Domus bannitorum destruantur. decif. 13. nu. 11.

Dominium.

Dominium rerum dotialium quomodo pignori verum, & uxorem. dec. 1. n. 122.

Dominium rerum dotialium marito effecto non soluendo etiam si res sint allimate transferatur in uxorem, quae praefertur ceteris creditoribus decif. 1. num. 123. quando pertinet ad maritum, & quando ad uxorem num. 124. † bonorum patris in filium, quomodo iure continuatur, & ignorantem decif. 2. num. 14. & 19. in feudo transit absque traditione nu. 20. non transferitur per contractum nullum dec. 60. n. 21.

Domo locata scolarari. vide scolarari. vendita. vide. vendita.

Dominus.

Dominus male tractans vassallos. vide Baro. male tractans seruum potest cogi ad illum vendendum decif. 54. n. 33.

Dominus Iesus.

Dominus Iesus eiecit ementes, & vendentes de templo. dec. 80. n. 7.

Domo vendita, quae veniant. decif. 32. n. 36.

Domus officij claudendi praxis à locatore. dec. 83. n. 35.

Donatio.

Donationis remuneratoria materia decif. 22. n. 20. an debeatur estimatio. num. 21. & quod habetur pro contractum oneroso. n. 23. †

Donatio inter vir. & uxor. prohibetur etiam cum iuramento, siue inter viuos, siue causa mortis decif. 4. n. 93. facta à viro sorori uxoris suae non valet nu. 94. valet inter magnates nu. 95. † contemplatione matrimonij dicitur ob causā, & est irreuocabilis, et nō potest praediacare illis, quibus est lus quaesitum decif. 22. num. 9. & 10. & 13. & quid si matrimonium declaratur nullum num. 14. Computatur in legitimam num. 11. an dicatur facta filio vti filio, vel vti heredi num. 14. & 16. quomodo differat à donatione propter nuptias nu. 19. an reuocatur vitio ingratitudinis, & qua actione num. 23. & 24. an rescindatur ob etatem metum, vel lesionem, & liberorum superuenientiam num. 25. † facta absenti videtur. absenti, si fiat pio loco, an alii acquiratur

tur Ius irreuocabiler Notario stipulante pro eo. decif. 51. num. 20. propter nuptias, siue antiphatum, & dos habent parilitatem decif. 1. num. 39. in illa consideratur lucrum in dote damnum. n. 40.

Donator.

Donator an teneatur de euifione, & quid si donatio fit remuneratori a. dec. 22. n. 7.

Dos.

Dos vera, & putatiua conueniunt decif. 1. num. 18 putatiua, qua datur sponfo, qua ante contractum matrimonium venit restituenda nō est dos, nec est priuilegiata num. 20. & ibi de quasi dote, qua permittitur sponfo, qua actio ne petatur declarato matrimonio nullo nu. 21. promissa an habeat priuilegium, quoad anterioritatem nu. 22. Consecrata an habeat priuilegium prelacionis, & quando num. 23. & 24. presumpta, an sit priuilegiata nu. 27. est vera dos. nu. 28. a lege constituta, an habeat priuilegium num. 29. dos, & antisatum habent parilitatem num. 39. Dotis interesse, vide interesse. fructus vide fructus Dos & fiscus pari passu ambulant, & cum fisco aquale priuilegium habent num 65 & 66. Dotis, & fisci priuilegia conquassantur non communicantur num. 68. 72. Voi fiscus, & Ecclesia si concurrant quis praeferatur n. 119. in iure reperitur magis dos priuilegiata, quā fiscus num. 81. non est priuilegiata extra ius priuilegia in iure expressa nu 95. † filia naturalis, an correspondere habeat quantitati alimentorum, & computentur in legitima dec. 4. num. 5 s. † tradita filia spuria, an transmittatur ad heredes. dec. 47. n. 28. † filia naturalis debetur dec 4. n. 56.

Dotandi onus.

Dotandi onus naturale est paternum, & autum subsidiarium in matre decif. 4. n. 51. Reliqua ver. pater, & ver. mater, & ver. frater.

Dubietas.

Dubietas omnis ex obseruantia declaratur dec. 1. nu. 128.

Duo.

Duo quando exponuntur, & vnum est de per se sufficiens non refert si vnum cessat decif. 16. num 2 si concurrant, & vnum de per se non est sufficiens nihil operatur vinculum duorum nu. 3.

Duo spetialia.

Duo spetialia, an, & quando possint concurrere decif. 45. num. 23. & 51. num. 18. vide spetialia.

Dux Alcanorum Prorex laudatur dec. 1. n. 2.

E

Ecclesia.

Ecclesia, dos, et fiscus si concurrant, quis praeferatur dec. 1. 115.

Ecclesia est fauorabilior fisco miserabilibus personis dec. 1. num. 114. & 117. quando concurrunt cum dote, & fisco, quis praeferendus. num. 115 equiparatur minoribus, eorumque priuilegia habet num 119. 120. habet beneficia, etiam quando litigat cum alia Ecclesia num. 121. & 122. quando cogatur facere renouatio. nem heredi emphyteute a. dec. 6. per tot. & ver. renouatio, an possit altam t. ecclesiam cogere ad vendendum. vide vendere. si vult ampliare, an possit cogere ad vendendum partem rei. vide ver. vendere. Ecclesia si petit domum pro ampliatione debet concedi decif. 28. num. 1. & seq. quid si non est contigua ob viam intermediam nu. 39. an dicatur de territorio, & habeat territorium dec. 23. nu. 30. † Ecclesia immunitate gaudet atrium decif. 37. nu. 25. ampliationis. vide ver. vendere, & ver. ampliationis, num quam moritur dec. 9. n. 25 si construitur, vel reparatur an laici cogantur contribuere dec. 38. n. 11.

Electio. Eligens.

Electio mala est in culpa. dec. 31. num. 20. Inualiditatis electionis iudicio pendente, an electio interdicatur administratio n. 21. † eligens tenetur idoneum eligere alias tenetur in utroque foro dec. 31. num. 17. Inhabilem, si nam incurrit eligens, & electus nu. 19. an possit iterum eligere. n. 22.

Electio fori.

Electio fori beneficium, an competat miserabilibus personis, qui in iudicio comparent vti terti decif. ...

Emphyteusis. Emphyteuta.

Emphyteusis nunquam finiretur si Ecclesia cogeretur renouare dec 6. n. 5 quibus modis finitur. n. 16. † Emphyteuta veter & eius hereditibus an dominus finita emphyteusi teneatur facere renouationē dec. 6. n. 1. quid si domina est Ecclesia ibid. pro & contra. conciliantur opin. n. 6. sed opin. Bar. est communiter recepta n. 7. si finito tempore, negat restituere dicitur spoliare n. 15. ut possit expelli a re emphyteutica ob deteriorationem, quae deterioratio requiritur n. 17. si non meliorauit, neque deteriorauit, an possit expelli n. 24. & quid si meliorauit, & deteriorauit nu. 25. ob canonem non solum sine sententia, an expellatur, & quid si deficiat in parte canonis n. 29. & 30. an possit expelli si proprietarius eget re emphyteutica pro usu suo proprio n. 33. heres potest reintegrare petere renouationem num. 36. recuperat meliorationes à directo domino, & quas num. 46. meliorationes si allegat, ei prosi.

INDEX ALPHABETICVS

- prosecutum est. nu. 42. Incidens in commissum quas meliorationes amittat. num. 47. arbores incidens, quando dicatur male versari. vide in ver. arbores. & quando possint eius heredes renouationem petere. ver. renouatio, an possit à domino directio propria auctoritate expelli, vel requiratur sententia. vide ver. dominus. Qui prohibetur sine consensu domini alienare, an prohibeatur pignori, & hypothecare absque illius consensu sine pœna commissi, & caducitatis. dec. 74. n. 5.
- Empare.**
Empare vide carceratus.
- Emptor.**
Emptor fendi sine assensu amittit pretium dec. 35. n. 12.
- Emptor rei furtiua.**
Emptor rei furtiua tenetur restituere rem, & amittit pretium, etiã si protestetur emere pro vero domino, & quid in Regno dec. 89. num. 8. si fuit absolutus, quis non constituit, quod emit scienter, an tenetur ad restitutionem rei, si rem, quæ prætendebatur furtiua alienauit ibid. num. 9. emens rei depredata ab hostibus, an teneatur illas restituere n. 10.
- Episcopus.**
Episcopus, & eius vicarius offendens quomodo puniatur. dec. 32. n. 36.
- Exceptio.**
Exceptiones contra remedium. esp. reintegranda. vide cap. reinteg.
- Exceptio si superuenit post conclusum, an possit opponi. dec. 65. n. 18.
- Examina apium.**
Examina apium an sint in fructu. dec. 34. n. 48.
- Excommunicatus.**
Excommunicatus persistens per annum in excommunicatione, quam penam patitur circa bona. dec. 17. n. 4.
- Examinator.**
Examinator non potest in recipiendis testibus alium substituere. dec. 24. n. 83. & 84.
- Examinatores S. C.**
Examinatoribus S. C. committitur receptio testium dec. 27. nu. 11. ad eorum instantiam fuerunt expedita prouisiones per R. Collaterale Conf. directio S. C. qua recensentur nu. 12. eorum materia, apud quos tractatur de eorum salario, de modo recipiendi testes, an possint alium subdelegare, & si debent eorum manu depositiones scribere nu. 13. an debeant permittere, quod testes se referant ad aliud examen. n. 14. possunt suspecti allegari n. 15.
- Exercitium.**
Exercitium an sit vile attenditur consuetudo dec. 10. n. 6. artis requiritur ad hoc, ut priuilegijs illius intuitu concessi gaudeat & quod pro maiori parte exerceat artem. ultra exercitium requiritur matricula, & quid si exerceat per substitutum dec. 73. n. 5. 7. 8. 9.
- Exilium. Exulatus. Exulare.**
Exilium ut quis dicatur fugisse, quæ requirantur dec. 23. nu. 38. frangens amoris furore, an excusetur nu. 48. unde dicatur, & an simpliciter prosperatur intelligatur de temporali, vel de perpetuo n. 49.
- Exulare an possit iudex extra suam iurisdictionem.** dec. 23. n. 41.
- Exulatus à propria patria dicitur exulatus ab eius territorio, & districtu** dec. 23. num. 1. à Ciuitate si accedit ad suburbia, & portas Ciuitatis, an includat in exilium nu. 7. an possit per mania, & territoria à quibus fuit exulatus pertransire, & permanere per modicum tempus, & per diem, & noctem, & quod dicatur modicum tempus nu. 33. & 37. animum suum, quomodo possit probare n. 35. Exilij tempore finito potest redire ad Ciuitatem, & loci à quo fuit exulatus absque alia licentia, & iudicis decreto. n. 42. & dec. 61. n. 5.
- Exiliato an possit dari facultas redimendi.** decif. 23. n. 50.
- Expensæ.**
Expensæ si importent plus, quam valor rei non sunt erogande exempla traduntur in prelatiis Ecclesijs, & administratoribus quibus in his casibus non est imputanda negligentia decif. 56. n. 13. pro refectione murorum. vide ver. eius si respiciunt commodum totius provincie, an peti possit, ut tota provincia taxetur. dec. 71. n. 13.
- Extensio.**
Extensio ex identitate rationis fit, etiam in casibus exceptis à regula decif. 1. nu. 100. proprie non dicitur quando est eadem ratio, & omnimoda similitudo n. 101. in correctorijs, an & quando fiat n. 103. equiparatorum n. 107. & non fit in penalibus de persona ad personam, nec de casu ad casum dec. 23. n. 8. fallit. n. 9. 10. & 13. fit quando tractatur de delictis puniendis n. 39.
- F.**
Falliti.
Contra fallitos omnis mala coniectura crederetur dec. 80. n. 14.
- Falsitas.**
Falsitas commissæ in libris mercatorum puniuntur pœna ultimi supplicij etiam si non magna sit auctoritas reiterata dec. 80. n. 10. & 11. quando attribuitur scribenti, quoniam non dec. 86. n. 19.
- Feria.**
Feriaum varia genera dec. 58. n. 1. quæ seruantur in Regno n. 2. unde dicte sint n. 3. Calendarium obseruandum num. 4. tempore nullus actus iudicialis exerceri potest num. 6. in officialium syndicato minime seruantur nu. 7. tempore potest tutela decerni numer. 8.
- appella

appellatio interponi potest num. 9. carceratus an relaxari possit sub fideiusforibus num. 10. potest carceratus consignari per clamidem. n. 11. tempore in mundanis actibus iudiciary de consuetudine fieri possunt, & an eligi officiales vniuersitatis num. 12. tempore si fiat remissio an valeat nu. 13. tempore si fiat contra iurati, & obligationes penes acta, an valeant n. 14. Ferijs non obstantibus per R. decretatione proceditur, et quibus noceat decretatio nu. 15. an legitime procedatur si partes cōsentiant. n. 16. Feriato die sententia lata est nulla, & non meretur executionem n. 17. & an possit cōsensu partiū talis sententia ratificari. n. 19. Ferijs an possint partes renūciare n. 18. 20. 21. 22. messium, vindemiarū non sunt in usu quibus prosint, ubi sunt in usu nu. 23. Feriato die si imminet necessitas agricultura exerceri potest nu. 26. & qua exerceri possint feriatis diebus remiss. nu. 27. in honorem Dei, quod non seruatur, an statuto, vel consuetudine induci possit n. 28.

Fenum.

Fenum in fructu est dec. 34. n. 22.

Feudum feudalia.

Feudalia an veniant in generali obligatione dec. 88. nu. 2. & an in tacita ibidem.

Feudum pecunia emptum, an dicatur proprie feudum. dec. 43. n. 4.

Feudi an sint capaces mutus, & surdus. vide ver. surdus. alienatio. vide alienatio feudi. emptor. vide. emptor.

Feudum est alienabile, & alienatione transferitur quatuor concurrentibus dec. 35. n. 5. non potest alienari sine assensu nu. 6. & 11.

Feuda omnia in regno sunt hereditaria d. 28. n. 11. hereditaria si peruenerint ad successores contra sine prater voluntatem testatoris pro legatis, & debitis veniunt in asimatione nu. 13. intelligi. vt n. 14. Feudo vendito veniunt casalia dec. 23. nu. 23.

Feudi successor. vide in ver. successorum, an dicitur situm in territorio castri dec. 32. nu. 7. an testator possit facere allodialia n. 8.

Feudales consuetudines.

Feudales consuetudines sufficit fuisse approbatas, & toleratas per usum. dec. 33. n. 7.

Feudalia iura. qui dicunt in se non continere rationem sunt bellic. dec. 33. n. 8.

Feudale an dicitur, quicquid est intra fines feudi dec. 32. n. 5.

Feudatarius.

Feudatarius, an patiatu ppxas emphyteuta dec. 6. nu. 26. an possit de feudo testari absque assensu. dec. 28. n. 2.

Fideiussor. Fideiussio.

Fideiussiones de iudicatum soluendo materia. dec. 14. nu. 1. & 2. fideiubens pro sorte, an te-

neatur pro interesse nu. 4. cor. am primo Iudice, an teneatur coram secundo num. 6. quid si mutatur princeps. num. 7. quid si mutatur Iudex num. 8. & 10. quid si nomen Iudicis non est expressum num. 9. an teneatur si remittitur causa ad alium Iudicem, & tribunal. nu. 15. & 12. & 23. in prima instantia, an teneatur instantia perempta num. 28. & 29. in prima instantia, an teneatur in causa appellationis num. 30. in causa appellationis, an teneatur si appellatio declaratur deserta n. 31 non habet beneficium excussionis si fideiussit de soluen. iudicat. nu. 32.

Fideiussor de Iudica. soluen. pxtetur executionē absque nouo processu. n. 33.

Fideiussiones quomodo capi debent dec. 14. n. 5. & capiuntur per actuarios, & sunt diuersi modi capiendi fideiussiones. dec. 24. n. 53. Capiuntur risico actuariorum num. 55. secus si adsit mandatum Iudicis, & quomodo debet constare de mandato n. 56. & 57. Fideiussor idoneus quis dicatur. n. 59. Fideiussiones penes acta stipularū per Actuarium, & stipularū per Nolarium differentia n. 60. Capiendi modus statutus per Reg. Pragm. n. 54.

Fideiussor. Fideiussio.

Fideiussores quando quis non inuenit solet admitti ad iuratoriā cautionem. dec. 82. n. 14. & an ad bene cautionem admittatur suspectus de fuga. nu. 15. Fideiussor de iudicatum soluendo potest opponere omnes exceptiones executionis in executione sententia apponi solitas per viam tamen Summaria cognitionis. n. 17. quod non est in fideiussore de iudicio fisci. n. 18. Fideiussio de iudicio fisci lata sententia expirat, & finitur fideiussore mortuo, ita quod eius heres non tenetur, secus si fuerit cumulat cum fideiussione de iudicatu soluendo. nu. 19. Fideiussor de iudicio fisci, & iudicatu soluendo an teneatur in causa appellationis. n. 20.

Fidelitas.

Fidelitas feudi est de substantia feudi. dec. 43. n. 8.

Fideicommissum.

Fideicommissum fideicommissario decedente ante euentum conditionis, aut diei non transmittitur ad heredes dec. 64. nu. 4. vniuersale non potest cedi dec. 79. n. 17. fideicommissi alienatio facta partim ex causa necessaria partim voluntaria, an corrumpat in totum. dec. 86. n. 23.

Fides de pretio.

Fidem de pretio quis dicatur habere. vide ver. vendem.

Filius. Filia.

Filio an detur retentio dotis matris, donec ab illa reddatur cōputus administrationis dec. 44. n. 3. Filius an teneatur declarare animū suū circa possessionē rerū paternarū nu. 8. & 11. presumitur tit. utiliori possidisse, & quā presumatur.

INDEX ALPHABETICVS

sumatur. traditur cautela. n. 11. & Cōtrabens matrimonium absq. cōsensu patris. vide ver. patris & an possit vindicare bona aduentitia alienata per patrem decif. 2. nu. 35. quasi naturaliter censetur eadem persona cum patre. nu. 16. tenetur se obligare pro patre carcerato ad carceres donec pater soluerit nu. 27 si obliget se pro patre absq. illius, præsencia, & cōsensu, & sic contra formam R. Pragm si fuerit filius iam an inuictur Macedoniano nu. 28 si recusat se obligare pro patre carcerato, an possit exheredari nu. 32. Ingratus definit esse filius num. 33 an possit si est ingratus pseudo priuari nu. 9. Ingratus quomodo reputetur. n. 40 tenetur redimere patrem captiuum n. 45. Filiusfamil. promittenti dotem, & renuncians beneficio deducto ne egeat, an obligetur. n. 83. Filia an possit pretendere dotem bonorum fideicommissi subiectorum si mater sit diuis. decif. 4 nu. 50. an debeat dotari a matre. vide mater & in ver. dotandi onus.

Fiscus.

Fiscus an praferatur in bonis postea quasitis post obligationem, & cui incumbas onus probandi acquisitionem fuisse cōfam ante, vel post decif. 1. nu. 61. & dos pavi passu ambulanti n. 65. & dos aequali priuilegium habent. nu. 67. & dotis priuilegia quassantur non communicantur. nu. 68. & 72 praferatur non etiā anteriori datur casus. reuif. nu. 70.

Fisco soluens habet priuilegia fiscalia etiam personalia si hoc agatur, & cessio requiritur. nu. 74 & 75. an habeat priuilegium contra mulierem de iure consuetudinario Neap. nu. 76. si concurrat cum dote, & Ecclesia, quis praferatur. n. 115. est ultimus priuilegiatorum n. 83. quando concurrat cum alijs utitur priuilegio sibi à lure concessu nu. 85 Fisci priuilegia enumerantur nu. 86. auocat pecuniam solutam posteriori creditori, & quando id locū habeat num. 87. & 88. extra priuilegia sibi à lure concessa semper utitur iure priuati. n. 91 non est priuilegiatus nisi expresse in lure reperiatur nu. 92 In fisco non transeunt quae inextraneum. nu. 93. publicando bona non publicat fuda nu. 94. an sit fauorabilior Ecclesia n. 114. contra fisco in dubijs, qualioribus iudicandum nu. 82. & 84. & Ecclesia equiparantur nu. 113.

Flumina.

Flumina, & Maria sunt publica dec. 34. nu. 20. priuata vide ver. aqua.

Forensis.

Forensis an possit tollari secundum morem consuetudinem, & priuilegium Ciuitatis in qua testatur dec. 45. n. 32.

Forensis an teneatur contribuere in expensis mutorum, viarum, & pontium decif. 38. nu. 11.

& dec. 71. n. 11.

Foriudicatio. Foriudicatus.

Foriudicatio fieri potest ab officialibus Baron. dec. 13. n. 3.

Foriudicationis sententia, à quo possit allegari nullitas dec. 16. n. 25.

Foriudicationis sententia profertur elapso anno dec. 17. n. 5.

Foriudicatus an possit impune offendi. vid. ver. Bannitus & batiur pro mortuo non bannitus dec. 13. num. 20. differt à bannito. n. 22. & equiparatur mortuo dec. 4. nu. 92.

Foriudicari pro quo delicto. quis possit. dec. 13. n. 1. 3. 23. & inter alias penas patitur publicationem bonorum. dec. 17. n. 3.

Foriudicatio sumit vires à citatione decif. 16. nu. 6.

Foriudicati bona quomodo diuidantur n. 8. decif. 17. vide ver. agnati.

Frater.

Frater an teneatur dotare sororem decif. 4. nu. 63. an sororem inopem, vterinam, an consanguineam nu. 64. & 65. Clericus an teneatur dotare sororem de fructibus beneficij nu. 66 si habet maiorem, an teneatur dotare sorore inopem, & dotando, an possit stipulari dotem sibi reddi nu. 67. an teneatur dotare secundum Consist. Reg. in aliquibus n. 69. minor dotans an restituatur n. 71. 82.

Frondes.

Frondes arborum an sint in fructu dec. 34. n. 5. sicomorum in fructu n. 22.

Fructus.

Fructus feudij, an sint feudales dec. 34. n. 6. & ibi an possint sine assensu vendi.

Fructus nomen generis est, & quae continentur eius nomine nu. 7 qui proprie dicatur num. 8 unde dicatur nu. 9. differt à redditu, prouentu, obuentione, molumento. & quid illa verba importent nu. 13. differt ab obuentione licet quandoq. vnum pro alio sumatur n. 14. pifcationis publicus nisi ad sit ius prohibendi nu. 19. licet non sit perfectus fructus dicitur nu. 22. appellati one quid continueatur n. 31. an continueatur sub vocabulo usus fructus n. 32. an veniat sub nomine interesse n. 33. & 34. si veniant uti fructus, vel uti interesse differt. n. 35. appellatione an veniat usura n. 36. ciuiles salaria appellantur, & quare fructus ciuiles dicantur n. 37. fructus est electio officialiū, illorumq. nominatio n. 39. nomine quid continueatur in seruicijs n. 41. sunt opera seruorum n. 40. opera hominum n. 42. intelliguntur deducti expensis n. 43. sunt in fructu mercedes magistrorum, & fabrorum num. 44. sunt lac, pilus, lana, & qui fructus sint hi num. 45. an sit casus num. 46. an sint badi

RERV, ET VERBORV M.

hedi, vituli, agni, & sim. num. 47. examina-
apum num. 48. vestimenta num. 49. partus
ancillarum num. 50. differt à redditu. num.

51.
Fructus omnis consistit in redditu non è contra.
num. 53.

In fructus sunt veltura bestiarum, & navium
num. 56. lapidicina. num. 59. mina auri, ar-
genti, sulphuris, æris plumbi, ferri, & sim. nu.
60. veng auri, argenti, et sim. num. 62. lapides,
marmor, porfidi, & c. num. 65. piperni, & ca-
menta num. 67. Salina nu. 66.

In fructu, an sint redditus protocolli nu. 70. ar-
bores cedua nu. 79. prouentus, & pæna num.
83. confiscationis bonorum nu. 85.

Fructus alij naturales, alij industriali alij ciui-
les, & qui sint. n. 90. 91. 92. 94.

Fructus feudi ad quem spectent mortuo feuda-
tario post Kalen Martij dec. 33. n. 5.

Fructus dotis an habeant priuilegium dotis. dec.
1. nu. 36. non sunt accessorij, sed augent dotem
nu. 37.

Fructus percepti pendente iudicio veniunt offi-
cio iudicis non iure actionis. decif. 65. num.
23.

Frumenta.

Frumenta an possint cogi ciues, et reemant pre-
tio empto, licet maiori alimatione currenti.
decif. 71. n. 5.

Frumentum vetus potest vniuersitas miscere
cum nouo tempore carestia, et per ciues distri-
buere nu. 6. et emant possunt ciues cogi, & ad
praestanda animalia pro illis asportandis nu.
7. ad vendenda potest Prorex tempore carestia
cogere domino iusto pretio taxato nu. 8.

Frumenti si sit abundantia in prouintia, an
possit peti, et distribuatur pro focularia nu.
10.

Fundator. Iu patr.

Fundator Iuris patron. in limine foundationis
potest apponere legem dec. 28. nu. 15. & an
mutare. ibid.

Fandus.

Fundo vendito. vide vendito fundo. Instructo
legato, que veniant. decif. 32. nu. 42. Legato.
vide ver. legato fundo. & ver. differentia.

Furtum. Fures.

Furti pæna in regno decif. 13. nu. 25. pæna inter-
posita per Cap. Reg. an habeat locum in cri-
mine peculatus nu. 27.

In furto, quando procedatur ex officio num. 28.
pæna mortis, an sit in furto magno nu. 29. &
quid pro tribus furtis paruis nu. 31.

Furtum magnum, quod dicatur nu. 32. minimū
commisum cum violentia, qua pæna puniatur
nu. 33. qualitates aggrauant pænam num. 36.

Fures in Hispania, an gaudeant immunitate
Ecclesie decif. 13. nu. 26. qui continuo furan-

tur vulgo dicti (Marioli) sufficit pro impo-
nenda pæna si duo furti verificentur nu. 34.
Fur committens furtum cum scalis, qua pæna
puniatur dec. 73. n. 44.

Furi apprehenso infraganti crimine non sunt
dandæ defensionis, sed proceditur contra eum
ad pæna executionem dec. 89. n. 12.

Furtum qualitates aggrauant dec. 13. num. 35.
cum violentia pæna mortis puniatur n. 36. &
eadem pæna scalantes domos n. 37.

Furtiua res.

Furtiua rei si reperitur pænes aliquem male fi-
dei, & conditionis facit cõtra illum inditum
dec. 89. nu. 1. & quid in Regno nu. 2. si emitur
scienter emens grauitur punitur nu. 6. si emi-
tur bona fide, emens tenetur restituere si ex-
tat. si verò non extat quatenus est factus locu-
pletior nu. 7. quid in Iudeis, & mercatoribus.
vide ver. Iudai.

G

Gabellarius.

Gabellarius qui non soluit integram mercedem
anni precedentis non admittitur in licitatio-
ne. dec. 5. n. 14.

Geminatio.

Geminatio multa operatur. dec. 1. n. 27.
Geminata confessio dotis recepta tollit exceptio-
nem dotis non recepta, non soluta, nec nume-
rata dec. 1. n. 26.

Gratia.

Gratia facta inquisito de diffida facta contra of-
ficialem extra officium, an valeat. decif. 14.
nu. 23.

Guarentigia.

Guarentigia quid sit decif. 72. n. 14.
Guarentigiata instrumenta qua n. 15.

Gubernator.

Gubernator Regius habens pænes se Iudicem Re-
gium si iudex decessit, vel discessit, an possit
aliud loco illius Iudicis subrogare. decif. 30.
nu. 30.

Guidatica. Guidatus.

Guidatica concessa sub conditione, quod guidatū
non accedat ad locum quatenus obseruanda.
decif. 11. nu. 2.

Guidatus prohibitus intrare Ciuitatem, si fuit
extra muros captus, est exarcerandus decif.
23. nu. 5. an possit transire per loca prohibita.
nu. 36.

H

Hadi.

Hadi an sint in fructu decif. 34. n. 47.
Herbam vendens pastorib. vide vendens.
b 3 Hares.

INDEX ALPHABETICVS

Heres. Hereditas.

Heres an possit reuocare alienationem factam sub bassa rerum feudalium, & an requiratur nouus consensus decif. 2. num. 6. an possit reuocare alienationem feudorum factam sine assensu pro restitutione dotium, & antipathi, & an reuocatio noceat uxori. num. 27. alie nationem à patre factam, an possit reuocare iuxta consil. diuina memoria. num. 31. & quid si fuit heres cum benef. l. & inuent. num. 33. & 43. an possit bona subiecta fideicommissio alienata per defunctum reuocare num. 34. an possit contra factum defuncti venire num. 36 & 38. 41. & quid si factum defuncti tendit ad fraudandum heredem num. 38. & quid si factum defuncti fuit nullum, & inualidum. num. 39. 42. an possit reuocare alienationem fundi dotalis per matrem alienari. nu. 37 an possit venire contra alienationem feudi alienati sine consensu domini, vti nullam ex defectu consensus, quem heres adiens non potest supplere nu. 45. an possit compelli consentire dispositioni facte per testatorem, & se obligare cum hypotheca honorum, & super hoc nouo contractu assensum praestare nu. 46. & cum benef. l. & inuentarij, an possit offerre bona hereditaria creditoribus insolutum, vel cogatur vendere, & soluere in pecunia numerata praesertim quando hereditas est opulenta. dec. 7. nu. 2. & 4. rei feudalis, an possit cogi illam vendere, et satisfacere creditoribus, & legatarij non habens assensum, & renuens vendere, an possit carcerari, & sequestrari iurisdiclio nu. 6. an teneatur habere ratum factum defuncti nu. 1. 5 cum benef. l. & inuentarij, an sit proprie heris n. 16.

Heredis simpliciter, & cum beneficio l. & inuentarij differentia nu. 17. contra heredem, an possit exequi instrumentum censuale, & quomodo condemnatur ponitur praxim num. 18. tenetur pro hereditarij portionibus. decif. 52. nu. 1.

Heres verbum, quid importet, & qui veniant appellatione heredum, & quid quando adieciatur verbum successor. dec. 28. n. 6. & 7.

Heres feudi hereditarij si inuentarium confeccit non ei prodest dec. 28. n. 10. & quid in feudo ex pacto, & providentia nu. 1. potest possessionem vacantem propria auctoritate capere dec. 45. n. 10.

Heredem se esse declarans. vide declarans.

Heres non tenetur nisi pro hereditarij portionibus, & de ratione decif. 50. num. 1. & 2. qua regula procedit in soluendo, & exigendo. n. 7. salit in dote nu. 13. in legatis pji nu. 14. & 16 in alimentis nu. 17. in actione reali nu. 18. in actionibus indiuiduis nu. 21. quilibet poterit soluere debitum pro rata num. 6. exigens

pro sua rata illam suo heredi communicare non tenetur nu. 3. & an hoc procedat in socij nu. 10. pro ea parte pro qua est heres instrumentum poterit liquidare nu. 9. vnus si fuerit grauatus à testatore, ut soluat debitum, an creditori illum solum conuenire possint nu. 11. filius an possit pro sua parte, integrā alienatam rem vindicare. n. 12. inuentarium quomodo conficere debet. vide ver. inuentarium.

Heredi non scienci inuentarium, an sufficiat si dicat in hereditate non aassisse nisi tot bona. dec. 56. n. 15.

Heres infra quadriennse tempus datum ad conficiendum inuentarium non poterit conueniri à creditoribus, & legatarijs. decif. 76. num. 1. idem durante confessione inuentarij tutoris. num. 2. se immiscens in hereditate sine protestatione de conficiendo inuentarium, an nihilominus poterit infra illud tempus conficere, & inuabitur illo, & quid si extra scriptum conficit. nu. 5. & 6. à quibus debet cauere in confessione inuentarij nu. 7. non debet creditores certos, vel de quibus potuit certificari citare per edictum, & citationem generalem. nu. 8. in quibus casibus ante confessionem inuentarij poterit conueniri n. 10.

Hereditatem si quis repudiavit deinde es alienum soluit an sibi praeiudicauit cum ceteris creditoribus hereditarij. decif. 48. n. 8.

Heres an teneatur exequi, quod confessorius testatoris dixit. vide ver. confessor.

Homicidium.

Homicidium proditorium, quod dicitur dec. 16. nu. 13. & quomodo asserat ab homicidio ex insidijs commissam ab iniuriato post annos quatuor à die recepta iniuria, qua pena puniatur dec. 18. nu. 1. commissum in personam illius, qui homicidium prius a lape percussit, qua pena puniatur num. 1. 1. committi pro defensione vite excusatur nu. 12. committi sola n. defensionem intendens non peccat, nec restituit nu. 22. committi post receptam iniuriam ex intervallo diuertendo ad extraneos actus puniuntur, & peccatum non erit nu. 25 quando dicatur praemeditatum, quando ex impetu, quando ex rixa nu. 27.

Honor.

Honor omni commodo preferendus aequiparatur vite, praepositur rebus, & vite, & eo nihil carius, & pretiosius homini decif. 18. n. 7. 8. 9. 10.

Hora.

Hora anterioritas est in consideratione decif. 1. n. 45. & 54.

Hypotecaria

Hypotecaria est indiuidua. dec. 12. n. 6.

Hypoteca.

Hypoteca privilegium transit in quemcunque transit ipsa actio sine tamen privilegio prælationis. dec. 1. n. 5.

Hypoteca anterior præfertur per boram decif. 1. nu. 44. Mulieris pro dote posteriori concurrens cum hypoteca tacita posteriori, quæ præferatur decif. 1. nu. 51. mulieris in bonis viri à quo tempore incipiat nu. 53. 56. 57. quam habet mulier tribuit sui apprehendendi, adipsiendi, & retinendi nu. 58. dotis in matrimonio contracto inter coniuges, an incipiat à die constitutionis, vel dispensationis num. 59. expressa in contractu locationis censetur recepta in reconductione. dec. 5. n. 20.

I

Iacob de Beluis doctrina allegat. decif. 28. in quo feudo intelligatur. d. dec. 28. n. 9.

Ieli scopitta.

Ieli scopitta emittens si leuat de focone, & nō de canna, qua pena puniatur. dec. 25. num. 2. præsumitur habere animū occidendi, & quādo nu. 3. & 11 ille contra quem emittitur dicitur offensus etiam si non fuerit percussus nu. 5. emittens an gaudeat indultu n. 6. emittens ad sui defensionem non incidit in pragm. nu. 12. emittens in rixa, an puniatur num. 13. existente aliqua causa non lequuta morte, an incidat in penam Pragm. num. 14. & 15. subiacet peni noui Pragm. per quā abbreviatur foriudicatio ibid. emittens officialis, an expectandus exitus sui syndicatus n. 13.

Immunitas.

Immunitas non comprehendit casum belli decif. 38. nu. 5. an extendatur ad bona postea quasi- ta decif. 7. n. 64. immunitatis privilegium extenditur ad nouam oneris impositionem. dec. 38. n. 2.

Impeditus. Impedimentum.

Impeditus excusatur à contumacia, & resistitur, & an teneatur procuratorem constituere decif. 9. nu. 22.

Impedimentum non sufficit allegare nisi probetur dec. 9. n. 20. quomodo probandum nu. 21.

Impeditus qua probare d. beat ibid.

Imperator.

Imperator habet iurisdictionem in alto mari. dec. 73. n. 12.

Impositio.

Impositiones fiunt in Regno pro turribus, pontibus, stratis, muris, & salubritate aeris decif. 38. num. 3. in quibus nullus est exemptus nu. 1. & seq.

Impossibilia.

Impossibilia qua dicantur, & quot modis sumitur impossibile dec. 22. nu. 8. & ibi quod im-

possibilia dicuntur, qua pendent à potestate Principis.

In confessum.

In confessum nulla sunt partes iudicis nisi in condemnando etiam ex inordinato, & inuálido processu dec. 78. nu. 13. quod procedit in confessione absque qualitate nu. 14. quid in confessione nullis præcedentibus indistis n. 15. & 16. & quid de confessione coram iudice incompetenti nu. 17. quid de confessione facta coram iudice, & recepta per scribam cui erat interdictionum officium scriba ex. cere nu. 18. quid de confessione facta sub spe immunitatis nu. 19.

Indictio.

Indictio quid sit. dec. 33. nu. 3. à Romanis introducta n. 4.

In dubio.

In dubio fauendum est opin. quæ magis fauet religioni, & non facere contrarium sicut feci Dynus, qui propterea damnatus est. decif. 45. nu. 20.

Incontinenti.

Incontinenti verbum. vide ver. incontinenti.

Indultus.

Indultus conceditur eisdem bannitis, ut inter se extirpentur. dec. 15. nu. 1.

Infirmis.

Infirmis, & absentia. vide in ver. absentia, et ver. absentia.

Ingratus. Ingratitudo.

Ingratus filius. vide filius ingratus.
Ingratitudo pignori vitium dec. 4. n. 36. ob eam possunt reuocari remissiones, & privilegia eo. n. 36.

Ingratitudinis causa est sufficiens exheredationis n. 31.

Inimicus consanguinei mei, an sit meus dec. 18. n. 20.

In ore duorum.

In ore duorum, vel trium ex l. diuina stat omne verbum. dec. 45. n. 20.

Iniuria.

Iniuria facta Doctori dicitur grauior decif. 10. n. 18. & facta patri censetur facta filio. & xori censetur facta viro, & facta uni de agnatione censetur facta omnibus de agnatione dec. 18. nu. 19. an possit vlcisci ad defensionem nu. 30. facta filio magis offenditur pater unde filius illam remittere non potest absque consensu patris. ibid. n. 19.

Inquilinus.

Inquilinus an possit à locatore propria auctoritate expelli. dec. 83. n. 4.

Institutio.

Institutio nulla ob errorem testatoris, an valeat saltem in vim fideicomissi dec. 81. n. 3. quādo extendatur de casu ad casum. dec. 79. n. 23.

Instru-

INDEX ALPHABETICVS

Instrumentum.

Instrumentum dotis putatiua habet executionem paratam sicut instrumentum dotis vera decif. 1. n. 1.

Instrumenta duo si reperiantur eodem die confecta alterum mulieris, alterum alterius praefertur mulier. dec. 1. nu. 41. quid quando sumus inter priuatos num. 42. quid quando apposta est bora & quid quando vnum est siue alterum mulieris ex quibus non appareat aliquo modo de prioritate quod praefendum n. 78. & 79.

Instrumentum liquidationis. vide liquidationes.

Instrumentum non habens subscriptionem testium in num oportuno an fidem faciat decif. 41. n. 5. & stipulatum a clerico, alique Iudice ad contractus, an valeat decif. 47. num. 4. & an possit reassumi an forma probante pendente lite super rescissione dec. 65. n. 2.

Instrumenta qua habent sua requisita in Regno habent executionem paratam decif. 76. nu. 16. Eius pari si fuerit falsa instrumentum in totum reputatur falsum. dec. 86. num. 1. Censuale si continet excessum rationis decem procentum, an entietur in totum, vel tantum in illo excessu nu. 24.

Instrumentis fides pendet a fide Notarij dec. 86. nu. 18.

Instrumentum vide ver. contractus.

Instrumenta an possint liquidari contra Mag. Actorum S. & eorum scribas decif. 14. nu. 12. classis annis 20. a die nata actionis liquidari non possunt n. 68.

Insignia vide officiales.

Intercedere.

Intercedere quid sit, & quid hoc verbum importet decif. 4. nu. 6. reliqua in ver. Mulier.

Interesse.

Interesse dotis, an habeat priuilegium dotis. dec. 1. nu. 35.

Interesse an debeat in contractibus habitis pro rescissis in graduatione decif. 20. nu. 1. post liquidationem, an habeat executionem nu. 4. debetur etiam post sententiam ex mora debitoris condemnati, & non soluentis nu. 6. intel lige, vt nu. 7. q. ando debeat ex mora incur su ipso iure nu. 8. abque mora non debetur, & mora sine scientia, & interpellatione non conueniuntur nu. 9. ex quotuplici mora debetur & quomodo contrabantur nu. 10. Lucri cessantis, an debeat debitor morosus, & quid si principaliter debitum ob paupertatem soluere non potuit n. 11.

Interdictum

Interdictum Ecclesiasticum extenditur etiam ad suburbia Ciuitatis dec. 23. n. 6.

Interdictum vnde vi datur solum possessori, vel

possidenti nomine proprio, non alterius decif. 83. nu. 1.

In interdicto vti possidetis, quid probare habeat possidens n. 2.

Industria.

Industria persona electa non datur potestas seruendi per substitutum. dec. 30. n. 22.

Indulgentia.

Indulgentiam potest Episcopus concedere 40. dierum, & non ultra dec. 86. n. 25.

Interrogatio.

Interrogatio an admittatur ante, & post litem contestatam dec. 41. nu. 31 in qua parte iudicij fiat nu. 32 & de interrogatione si tenet, et possidet n. 23.

Interrogationis rei si tenet, & possidet practica, vnde desumpta dec. f. 48. nu. 1. & apud quos tractetur n. 1. 2. an peti poterit a reo super titulo rei quam possidet n. 3.

Interrogari an possit principalis, & testis post conclusum num. 5. quis poterit si est bares. nu. 6.

Interventus.

Intervetus alicuius requisitus, an operetur praesentiam, vel consensum decif. 60. nu. 5. relique ver. consensus.

Iudai.

Iudai & mercatores, qui continuo emunt res a diuersis, an si penes eos reperiatur res furtiua teneantur, vt alij dec. 89. n. 11.

Iudex.

Iudex contra exceptionem Sena. Conf. Velleia. non potest iudicare dec. 4. nu. 10. & debet cogere dominum ad rinouandum etiam si domina sit Ecclesia, quando meliorationes allegantur dec. 6. n. 13. & Superior si expedituit provisiones directas Iudici inferiori, quod prouideat super grauamine absentie, an interim possit inferior procedere ad sententiam foridicationis dec. 17. n. 14. & non potest sine actuario acta conscribere, quia si scribit sunt nulla dec. 24. nu. 89. & potest Summariam capere informationem ad hoc, vt possit discernere, quis lite pendente manuteneendus. dec. 54. nu. 19. circa restitutionem possessionis debet partes audire, & citare, & non procedere de facto alias dicitur spoliare, & incidit in penam l. meminerint C. vnd. vi. nu. 25. qui non rita procedit non procedit, vt Iudex sed vt priuatus n. 26.

Iudices primarium, secundarum, & tertiarum Caesarum R. Fabr. Apostol. quando allegantur suspecti, an debeat fieri aepositum seruata forma R. Pragm. 9. de suspit. decif. 66. num. 1. eliguntur Regij Consiliarij ex conuentione inter Sedem Apost. & Regiam Maiestatem. nu. 2.

Iudices Baiulorum a quibus erunt cognoscendi decif.

decif. 24. n. 45.

Iudex in criminalibus non potest condemnare, nisi reus legitime convictus, vel confessus fuerit decif. 78. num. 2. an teneatur in sententia exprimere causam, sua sententia decif. 81. nu. 22. potest agentem sine actione repellere decif. 65. nu. 13.

Inuentarium.

Inuentarij tempus conficiendi, & finiendi decif. 42. num. 1. 2. & 3. si non conficit heres, actiones, quas habet confunduntur nu. 4. & quomodo intelligitur num. 5. si conficit heres non tenebitur ultra vires hereditarias sicut si non conficit n. 6. si scus si non an fecit, an teneatur ultra vires, & an Ecclesia num. 7. & 8. tempore durante neque conuenire, neque conueniri poterit heres num. 9. fallit in multis casibus num. 10. laicus heres clericus in qua Curia conficere debet. num. 8. forma conficiendi nu. 10. † conficiens heres continetur ultra vires decif. 56. num. 1. fallit quando maior est impensa, quam utilitas. num. 2. tenetur tutor facere. decif. 56. num. 3. fallit quando bona pupilli sunt modici valoris, & expensa superat illorum valorem, & quando expedit ne secreta hereditatis pandantur num. 4. & 5.

Inuentarij a confessione, que cause excusent. n. 7. Ecclesia non tenetur facere, pia causa, hospitalis, & sim. nu. 8. & 10. an scus num. 9. si non conficit heres, & dicat non adfuisse in hereditate, nisi tot bona, an sufficiat num. 18. si non conficit tutor, sed offendit in hereditate non adfuisse nisi talia bona, ex quibus tantum, & non plus perceptum est etiam si inuentarium non conficit informando Iudicem de hoc extra iudicialiter non poterit contra eum iurari in litem. n. 14.

Inuentarij tempus ab herede conficiendi est trimestre, & quando incipiat, & finiat decif. 76. nu. 4. an idem tempus sit datum tutori. vide ver. tutor.

Iracundia calor.

Iracundia calor quanto tempore presumatur durare dec. 18. n. 2. 4. 5. 6.

Iniustitia.

Iniustitia tenor. vide ver. tenor.

Inuitus.

Inuitus nemo cogitur emere, vel vendere, nec in locatione permanere dec. 5. n. 5.

Iudex.

Iudex potest filiam patre absente dotare de bonis paternis. dec. 4. n. 52.

Ius prelationis.

Ius prelationis, an cedi possit dec. 1. n. 7.

Ius feudale.

Ius feudale sequitur ius ciuile dec. 2. n. 21.

Iuratoria cautio.

Iuratoria cautio Ad iuratoriam cautionem in

quibus casibus possit quis admitti dec. 24. post num. 61.

Ius substitutionis.

Ius substitutionis non transmittitur ad heredes etiam liberos decif. 79. nu. 15. fallit in aliquibus casibus. n. 16.

Ius superueniens.

Ius superueniens lite pendente validat actionem decif. 65. num. 6. 14. 17. an habet locum in feudis num. 15. materia num. 19. Reliqua vide ver. lite pendente. ver. privilegium superueniens. ver. iurisdiclio superueniens. ver. mulier lite pendente. ver. Actor. ver. exceptio, & ver. suspicionis.

Iurisdiclio.

Iurisdiclio an sequitur si heres rei feudalis renuat vendere rem feudalem decif. 7. num. 6. Superueniens an validat gesta. decif. 65. num. 8. vsus pata. vide in ver. vsus pata iurisdiclio iurisdiclio aliena utens peccat. dec. 73. n. 27.

L**Lac.**

L Ac pilus, & lana sunt fructus, & qui fructus dec. 34. n. 45.

Lapides.

Lapides an sint in fructu dec. 34. n. 3. & quid de illis, qui cadunt n. 65.

Lapidicina.

Lapidicina, argentisodine sunt in fructu decif. 34. n. 59.

Latro.

Latro famosus quis, & quid interest inter publicum furem, & publicum latronem dec. 58. nu. 30. interest inter latrones, & forasfictos. nu. 33. publicus ut dicatur, an sufficiat si una vice in strata publica furtum fecerit nu. 32. an dicatur, qui furatur in mari dec. 15. num. 25. & decif. 58. n. 33. contra latrones insignes probatores stratarum per commissarios campanie, & R. Prouinc. Audien. proceditur leuato velo admodum belli manu militari, & quid importent ista verba dec. 78. n. 23.

Legatum legatarius.

Legatum vide in ver. relicta legatarius improprij sine representant defunctum decif. 1. n. 13. legata conditionalia non transmittuntur dec. 79. n. . .

Legatum quando dicatur factum causa demonstrationis, vel taxationis decif. 81. n. 1. quando pro parte valeat, quando non dec. 86. n. 22. conditionale non transmittitur fallit, ut ibi dec. 79. n. 16.

Legitima.

Legitima est quota bonorum, & d. betur in proprietate decif. 37. num. 6. & 8. transmittitur ad

INDEX ALPHABETICVS

- ad heredem etiam quoad proprietatem nu. 14. an petatur ab heredibus, & legatarijs pro rata. dec. 50. n. 6.*
- Leno.*
Leno prohibetur habitare sicut meretrix in vicinia bonella. dec. 54. n. 12.
Lenones expelluntur à ciuitatibus decif. 54. nu. 12.
- Lex.*
Lex noua disponens in vno ex casibus equiparatis per l. veterem habet locum in alio decif. 1. n. 110.
L. si is qui ff. de iure fisci. offertur decif. 1. n. 112.
L. cum in matre C. de rei vend. materia dec. 2. n. 37. cum multis seq.
L. cotem ferro. §. qui maximos ff. de publ. et vecf. quando procedat decif. 5. n. 6. non procedit Patuij n. 9.
L. emptorem C. loca. non habet locum in conductoribus rerum fisci dec. 5. n. 22.
L. ciuiles loquentes de empbiteusi an habeant locum in empbiteusi Eccl. iustitica. decif. 6. num. 14.
L. fin. §. & si prefatam intell. dec. 7. n. 9.
L. cum in matre C. de rei vend. intell. decif. 7. nu. 14.
L. cum apud sempronium ff. iud. sol. limitatur dec. 14. n. 3.
L. prouintialium C. de fer. corrigit l. quadraginta. C. eo. dec. 58. n. 34.
L. ne cui C. loca. quando habeat locum decif. 68. num. 5.
Lex per non vsu, an tollatur. dec. 70. n. 31.
L. nullum C. de testib. extēditur in omni offensa facta officiali. dec. 24. n. 39.
L. 1. ff. de muneribus declaratur dec. 39. n. 4.
- Lesē Maiestatis.*
Lesē Maiestatis plura capita decif. 75. nu. 45. crimen quando proprie committi dicitur nu. 46. & in quos committatur nu. 47. delinquentem receptans. vide receptans. crimine inquisitus clericus. vide ver. clericus.
- Liber.*
Libri subtrahēti, & occultati, vt indicentur potest ad torturam procedi decif. 80. num. 13. & quando procedat num. 15. & de quibus libris intelligatur n. 16. mercatorum quomodo confici debeant, de illorum fide, & quid si conficiuntur à mercatore suspecta vite decif. 80. num. 18.
Liber continens deuersas partitas, an si fuerit reprobatus in vna censeat. reprobatus in reliquis dec. 86. n. 13. 16. 17. & quid de libro rationum n. 21.
Libri fides augetur quando verificantur aliqua partita illius dec. 86. num. 14. nisi consciens Librum sit infamis, & suspecta vita nu. 15.
- fides pendet à fide, & persona scribentis, prout fides instrumenti à fide notarij n. 18.*
Liber quando dicatur continere connexa num. 20. reliqua ver. subtrahens. Licetum est contrahētib. si inuicem accipere quomodo procedat hac regula. dec. 81. n. 12.
- Liberè verbum.*
Liberè verbum, quid importet. dec. 6. n. 13.
- Libertatis causa.*
Libertatis causa est pia, & in dubio est ei fauendum dec. 4. n. 75.
- Licitor.*
Licitor plus offerens, an admittatur cōduclione durante dec. 5. n. 15.
- Liquidatio instrumenti.*
Liquidationis instrumenti practica, quando creditor, vel debitor est infirmus decif. 9. nu. 14. & 16.
Liquidari si petitur instrumentum, si debitor cōparet cum Regia decretatione superseditur, & quomodo debeat esse Regia decretatio traditur praxis decif. 72. num. 1. appellatio an detur à citatione super tenore instrumenti & quomodo expediantur prouisiones n. 5. pract. pr. notationis scripturarum nu. 6. quomodo fiat, & persiciatur num. 9. debet fieri interrogatio, & si omittitur, an vitietur liquidatio. num. 10.
- Lite pendente.*
Lite pendente super rescissione instrumenti census currunt decif. 65. num. 1. an possit instrumentum reassumi in forma probante num. 2.
Ius superueniens validat actionem num. 6. & 14. iurisdictio superueniens vide iurisdictio. priuilegium superueniens. vide priuilegium. mulier effecta vidua vide mulier. minor effectus maior. vide minor effectus. miles. vide miles si actio superuenit. vide actor. si superuenit exceptio post conclusum. vide exceptio si superuenit causa suspicionis. vide suspitionis Si impetrauit assensum, an validet iudicium n. 21.
- Loca pia.*
Loca pia quā dicantur dec. 50. n. 15.
- Locatio.*
Locatio effectitur perpetua, quando est concessus fundus sterilis, & est redditus pretiosior. dec. 6. nu. 35. † potest fieri venditori eiusdem rei. dec. 70. n. 1.
- Locum tenens.*
Locum tenens creatus ab officiali Baronali, an alium loco sui sibi substituere possit decif. 30. num. 29.

RERVM, ET VERBORVM.

M

Mag. Car. Vic.

Magna Cur. Vic. & S. C. an sint idem Tribunal decif. 14. nu. 13. est suprema omnium laicorum Curiarum nu. 14. & quomodo procedat cum Tribunali M. Admirati dec. 73. nu. 22. quando citat R. officiales citat et licentia Proregis dec. 24. n. 3.

Mag. Camer.

Magni Camerarij officium, quis primo instituit. dec. 14. n. 21.

Mag. Admira.

Magnus Admiratus quis, & unde dicatur dec. 73. nu. 1. habet iurisdictionem in eos, qui viuent ex arte maris num. 12. & 16. & qui illorum nomine comprehenduntur n. 3. an in illis continuum exercitium requiratur num. 4. & 14. Quos officiales creet, & ad quos eius iurisdictione extendatur num. 16. habet cognitionem naufragiorum num. 17. In eius tribunal, an habeat iurisdictionem R. Cam. Summ. & M. C. V. n. 22. & 23.

Manna.

Manna quae cadit de celo est in fructu decif. 34. nu. 3.

Maritus.

Maritus an tenetur alere uxorem à qua dotem non habuit. d. 47. n. 4.

Marito an competat priuilegium prelationis, quod competit mulieri dec. 1. n. 36. & an priuilegium tacite hypotheca. n. 47.

Maritus an tenetur ad interesse si mulier nolit renunciare dec. 22. n. 6.

Mare.

Mare eius est Imperij cuius est territorij adiacens. dec. 23. n. 27.

Marmor.

Marmor, & alij lapides an sint in fructu. decif. 34. nu. 69. renascitur in Gallia, & Asia. num. 61.

Mater. vide inf.

Matrimonium.

Matrimonium an sit causa finalis, vel impulsiva matrimonij donationis contemplatione facit dec. 22. n. 15.

Matrimonium an possit prohiberi ne contrahatur cum forensibus adiecta pena dec. 62. n. 9. an possit prohiberi ne cum certo genere personarum contrahatur cum certa persona, & certo loco num. 10. 11. 12. et contrahant subditi an possint pro bono publico principes illud contrahere num. 14. quid in Summ. Pontifice num. 14.

Matricula.

Matricula est necessaria ultra exercitium artis priuilegiata, et gaudeat artilla priuilegio. decif. 73. n. 9.

Mens.

Mentis sana quilibet in dubio praesumitur. dec. 79. n. 30.

Mercedes.

Mercedes magistrorum, & fabrorum sunt in fructu dec. 34. n. 44.

Medicus.

Medicus tenetur gratis curare pauperem decif. 84. n. 4.

Merces.

Merces quando venditur habita fide de pretio, nulla venditori in eis competit hypotheca, nisi illud expresse actum sit in limine venditionis dec. 59. nu. 4. & quomodo sibi cauere debeant venditores num. 5. si fuerint vendite habita fide de pretio dominum non transfertur si fidega debitoris cum meribus successerit, sed venditor super illis aij praefertur n. 10.

Mercedes.

Mercedes magistrorum sunt in fructu decif. 34. nu. 44.

Mercatura. Mercator.

Mercatura an sit ars vilis dec. 10. n. 7.

Mercator vendens merces. vide in ver. merces, & ver. creditor.

Mercatores Veneti, & Bergumenses habent priuilegium, quod non obstante venditione possunt merces vindicare à possessoribus decif. 39. nu. 4. Qui contraxerant cum aliquo mercatore intuitu alicuius negotiationis, an sint potiores in meribus dictae negotiationis creditoribus, qui extra illam negotiationem contraxerunt num. 7. reliqua vide ver. vendens, & in ver. venditor.

Mercatores fugitiui, an possint torqueri, ut inducantur pecunias sibi datas ad mercandū, & quod tales mercatores habeantur pro confessis decif. 59. n. 11.

Mercatori fugam cōsulens an puniatur si ex fuga damnum fuit causatum creditoribus decif. 62. n. 13.

Mercatore de coſſo vide creditores.

Mercatores varias committunt fraudes, ad decipiendum creditores, dum se decoſturos vident dec. 80. nu. 1. quando efficiuntur non soluendo faciliores sunt ad mentiendum n. 2. habentur pro praestiti personis. nu. 17. & 19. an teneantur exhibere librum rationis, quem ipsi faciunt pro eorū instructione, & an quinternum, quem ipsi squarcia foglio. & an extra locum domicilij nu. 20. Mutantes signum puniuntur pena falsi n. 21.

Mercator qui aufugit cum pecunia creditoris, an possit ab eo capi, & ad Iudicem duci, dec. 82. n. 2. Qui iclu oculis alienat omnes merces dicitur suspectus de fuga n. 4.

Mercatura Christianis dissuadetur dec. 80. n. 6. licet sit vilis ars tamen nō ita reputatur apud aliquas

INDEX ALPHABETICVS

aliquas nationes, quæ recensentur nu. 22 an nobilitati deroget. num. 23. 24. 29. & seq. officialib. prohibita num. 25. exerceri designatur à Baronibus Neapolitanis. num. 26. Baronibus prohibita. nu. 27. an possit exerceri à Baronibus cum vassallis. num. 28. an nobilitati deroget si exercetur per intermediam personā. num. 29. an nobilitati deroget si sit magna. n. 30. clericis prohibita num. 31. fallit in aliquibus casibus num. 32. & seq. militibus prohibita nu. 33. deuiat animum ab exercitio proprii muneris n. 36.

Mercata.

Mercata an possint fieri sine assensu dec. 70. n. 37 reliqua. vide ver. nundinarum.

Meretrix.

Meretrix an possit agere in iudicio, & pro rudicem cogi facere virum ad sibi soluendum mercedem, quam promissit, vel solitam dec. 52. nu. 1. & quid in foro conscientie num. 2. an reputantur ei data dec. 52. num. 3. & 4. publica, vel occulta si sit est magna differentia num. 5. an licite quæsum sui corporis accipiat num. 7. regulariter non tenetur restituere ea, quæ ex meretricio acquisiuit num. 8. fallit in multis casibus de quibus num. 9. & seq. habet iudicem in Ciuitate Neap. num. 13. an dicatur illa, quæ habet unum amasium. nu. 14. & 15. decif. 52. num. 13. an sit mulier nupta, quæ commisit adulterium num. 16. procedit à pari cum lenone dec. 54. nu. 12. non possunt in vicinis bonis suis cohabitare, & recensentur lura Regni dec. 56. nu. 1. quæ lura in quibus locum habeant num. 6. expellende à vicinia, an possint expelli à terra num. 3. & 4. si conducunt domum, & expellantur, quis amittat pensionem n. 5. prohibentur in bigis, & quadrigis ferri. num. 7. nupta, an expellantur à vicinia honesta nu. 16. si habent proprias domos, an ab illis expellantur nu. 18. si habitant domos Ecclesiæ, an ab illis expellende num. 19.

Miles.

Miles effectus post debitum, an gaudeat priuilegio, militi concessio decif. 65. num. 12. Milites & si possint testari quādo, & quomodo velint tamen in eorum testamentis requiruntur duo testes rogati decif. 43. n. 24. & de ratione nu. 25. quot priuilegia habeant in testando num. 26. qui sint, qui gaudeant priuilegijs militum num. 27. non militantes non remittuntur ad Iudicem militum dec. 73. n. 6.

Militare onus.

Militariibus ab oneribus nemo est exemptus etiā domus Augusta dec. 38. n. 6.

Mina auri.

Mina auri, argenti, aris, sulphuris, & sim. in fructu sunt dec. 34. n. 61.

Minor.

Minor conuentus ex contractu paterno, vel succedens maiori habet beneficia dec. 21. n. 5. Minor lite pendente effectus maior, an declinet forum. dec. 65. n. 11.

Missus.

Missus in possessionem nulliter, an sit manutendendus si rem habet obligatam. decif. 53. num. 30.

Monasterium.

Monasterium an habeatur loco filij, & excludat substitutum dec. 79. n. 11. vide ver. Abbas.

Monitio.

Monitio vna. an trina requiratur, et quis excludatur à beneficijs. dec. 21. num. 10. & quid in amissione beneficiorum Ecclesiasticorum ob non residentiis. n. 11.

Mora. Morosus.

Moram quando quis contrahit ipso iure illa mora non operatur effectum producendi interesse nisi sequatur sententia declaratoria. dec. 20. n. 8.

Morosus debitor. vide interesse.

Moratoria.

Moratoria quæ conceditur à Principe differt à concurrentia creditorum dec. 70. n. 2. Reliqua vide creditores, & ver. quinquenn.

Mors ciuilis, Mors.

Mors ciuilis id est cum pena capitali, & de morte ciuili, & naturali dec. 30. num. 53. 54. 56. Mors ciuilis an sufficiat, et sequatur in substitutione dec. 79. n. 1.

Mortis appellatione propriè, & strictè venit mors naturalis, siue hoc verbum proferatur ab homine, siue à legen. 2.

Mortis appellatione, et actus suslineatur venit mors ciuilis dec. 79. num. 3. ciuilis non dicitur mors propriè, neque morti naturali equiparatur nisi in casibus iure expressis, & nisi quando mors ciuilis operaretur eundem effectum, ac mors naturalis num. 4. non reperitur in iure mors ciuilis, sed et verbum compositum à iuris preceptoribus num. 5. exemplificatur in multis personis num. 6. Monachi dicitur voluntaria meritoria num. 8. Monachorum sequuta professione equiparatur morti naturali, quando Monasterium est incapax successionis. n. 9.

Mulier.

Mulier praefertur pro dote creditoribus habentibus tacitam hypothecam ex communi opin. sed contraria opin. verior. decif. 1. num. 1. an praferenda creatoribus in bonis postea quaesitis num. 2. & 34. habet priuilegium pro dote sol. matr. ante dotis restitutionem secus post dotis restitutionem num. 3. priuilegium, quod habet pro dote, an transit ad heredes, vel ad filios, & ad quos num. 4. 6. petens affecturati-

nem,

nem, an possit actionem hypothecariam sibi contra maritum, & creditorem competentem alteri cedere opin affirm. nu. 9. qua limitatur: nu. 10. priuilegium quod habet pro dote in casu dubij, an transeat ad quemcunque extraneum transit dotis actio num. 11. Hæretica, & infidelis, an potiusdum priuilegio dotis. nu. 15. & 16. An mulier contra mulierem n. 16. dote damnnum, in anticipato lucrum habet n. 40. cum tacita hypotheca, an præferatur habenti tacitam anteriorem nu. 48. & 50. an præferatur etiam pupillis habentibus tacitam anteriorem nu. 49. est priuilegiata etiam in actione personalis nu. 52. in bonis postea qua sitis per virum post contractum matrimonij, an præferatur creditoribus habentibus anteriorem expressam nu. 60. potest auuocare pecuniam solutam posteriori creditori sicut fiseus nu. 88. in fin. pro negotio ad ipsam spectante non iuuatur Velleiano decif. 4 nu. 13. Mulier hæretica excluditur à benef Sen. Cõf. Vell. num. 14. in quibus casibus non iuuatur Velleian. nu. 15. solutum ex causa intercessio- nis repetit nu. 19. Mulierum genus auarissi- mum nu. 21. Ideo in eis non presumitur do- natio nu. 22. obligans se pro dote, an inuictur Velleiano nu. 76. an possit dotem constituere si est minor decif. 4. n. 79. Habens virum inuile- lem dicitur vidua. Idem si captiuum, relega- tum, condemnatum ad trirèmes nu. 89. quid si habet virum absentem nu. 90. & si nubit viro plebeio eius nobilitas obumbratur dec. 10. nu. 45. & durat obumbratio post mortem viri n. 46. & lite pendente effecta vidua, an declinat forum dec. 68. num. 10. & Mulieri donec per- uenerit ad nobilem aetatem, an debeantur ali- menta, vel interesse paragij dec. 27. num. 41. & Nupta usum sui corporis vendere non potest decif. 54. num. 6. que accepta pecunia se prosti- tuit, an dicatur meretrix publica nu. 17. Mu- lierem amplexantes causa cognoscendi per vim qua pœna puniantur n. 29. & 37. Mulier, an propter osculum, vel tactum mamillarum amit- tat dotem nu. 35. & an propter adulterium nu. 36. si dicat se violenter fuisse cognitam, & simulasse violentiam pro pudicitia, & hono- re conseruando, an ei credendum nu. 50. & Pu- dica, & honesta carcerari non potest, & ex quibus causis carcerari possit. & an possit di- cto beneficio renunciare decif. 56. num. 30. & Contrahere si tenetur cum consensu propin- quorum. vide ver. consensus & Contrahens de iure longobardo sufficit si interuenit mūdual- dus, & an sufficiat presentia Iudeis dec. 60. nu. 17. Concurrrens pro dotibus cum credito- re salarij præferatur iste creditor mulieri. dec. 1. nu. 4. ver. illud.

Mundualdus.

Mundualdus sufficit si interuenit in contractu mulieris iure Longobar. viuen. dec. 60. n. 17.

Mutus.

Mutus. vide ver. surdus.

Mater.

Mater tenetur redimere filium captiuum decif. 4. nu. 46. & si obligatur valet obligatio ibid. non tenetur regulariter dotare filiam, nisi in subsidium n. 48. an possit alienare bona fidei- commissio subiecta pro dote filia nu. 49. tene- tur dotare filiam inopem, & an filiam natu- ralem nu. 54. & 55. dotando filiam censetur prauenire num. 57. dotans filiam communem dotem ad quam se obligauerat cum viro, an repetat nu. 58. quando succedit in obligatio- ne dotandi succedit cum omnibus qualitati- bus quibus succedit pater nu. 60. Iudea an- teneatur dotare filiam nu. 61. quid si hæreti- ca nu. 62.

N

Natus.

Natus in villa, an sortiatur originem illius Ciuitatis cui villa sub est. dec. 71. num. 2. in territorio dicitur natus in Ciuitate decif. 23. nu. 27.

Naufragata bona.

Naufragata bona, ad quos spectent dec. 73. n. 18.

Naulum.

Naulum, vectura animalium sunt in fructu. dec. 34. nu. 52. Naulum vectura nauium ap- pellatur n. 53. extenditur ad vecturas iumen- torum, & operas seruorum n. 58.

Neapolis.

Neapolis est metropolis, & cum in ea resideat Vicarius Principis, & tot magistratus dicitur communis patria dec. 19. n. 4.

Neapoli priuilegium concessum. vide priuilegiũ, & vide etiam Brundusinum priuilegium.

Negligentia.

Negligentia non imputanda prælatis, & alijs administrantibus non erogan. expen. impor- tan. plusquam valor rei. vide expen.

Nemo cogitur vendere.

Nemo inuitus cogitur vendere, vel emere. dec. 28. & ver. vendere.

Nix.

Nix est in fructu dec. 34. nu. 1. si venditur debe- tur gabella, qua debetur de fructibus num. 2. eius usus, an noceat, vel proscit corpori bum- no n. 95.

Nobilitas Nobilis.

Nobilitas unde dicitur decif. 10. nu. 1. Nobilitati an derogetur per mercaturam. vide mercaturas. Nobilitas matris, an transeat in filios. dec. 10. n. 3.

INDEX ALPHABETICVS

Nobilitas filij non porrigitur ad patrem dec. 10 nu. 1. **patris transmittitur ad filios** num. 1. **sic ut privilegium patris Doctoris nu. 2 fratris an transcat in fratrem** nu. 4. **ex quibus exercitijs amittatur** num. 5. **an amittatur ab illo, qui proprijs manibus agrum colit ibidem, an per mercatorem** num. 7. **an à conductore v. Eligialium** nu. 8. **à virtute originem sumpsit** n. 13 **ex genere quod præferatur nobilitati ex scientia non est determinatum, imò contrarium** nu. 14 **per doctorem aff. quitur** n. 15

Nobilius privilegio, an quis renuntiare possit num. 39. **mulieris obumbratur si nubet viro plebeio & durat etiam post mortem viri** nu. 45 & 46. **Nobilis magis censendus, qui nobilitatem virtute assequitur, quam qui claris parentibus oritur** num. 12. **Nobilitas pene distincta à penis plebeiorum** num. 26. **fallit in aliquibus casibus ibid. num. 27** **carceres distincti à carceribus plebeiorum** n. 34. **possunt pro enormibus delictis carcerari in carceribus plebeiorum** num. 34. **an possint renunciare privilegio sibi concessio circa penas, & carceres** num. 38 **Electus ad aliquod officium popolare potest cogi ad illud acceptandum cum protestatione** dec. 10 nu. 40. **Nobilis unde actus, & qui proprie dicitur nobilis** nu. 41. **Forensis in aliena patria non dicitur nobilis** nu. 42 **mitius punitur, quàm ignobilis, & quomodo intelligitur** num. 43. **acta de nobilibus extenduntur ad populares diuites, & nobiliter viuentes** num. 44. **† Nobilis exulatus, vel relegatus in casu fractionis exsili, vel relegationis si iurasset irremens, an possit eo casu effectum ad irremens damnari** dec. 23 num. 44 **quoad se potest renuntiare nobilitati secus, quoad alios** nu. 45.

Notarius.

Notarius & in testamen. & in instrumen. rogari debet dec. 45. num. 11. & 13. **† Apostolicus an testamenta conscribere possit** dec. 46. num. 2. 9. & **an instrumenta** nu. 4. **Notarius si stipulauit pro absente, inde in ver. absenti, & ver. donatio † Notarij an teneantur cognoscere contrahentes** dec. 24 num. 71. & **an testes** num. 72. **assertioni, vide ver. assertioni.** **Notary iocent facere mentionem de Cancellatura facta in instrumento, quæ fuit facta, non vitio iustitias, sed ad euitandum errorem.** dec. 86. num. 4. & **quo casu Notarij debent facere mentionem de cancellatura** nu. 5. **si committit falsum in vno instrumento, an cetera instrumenta reddantur suspecta** nu. 6. **Notario attestante testatorem esse sane n. 2. t. si probatur furor, annullatur testamentum** dec. 79. num. 31.

Nullitas.

Nullitates an, & quando impediunt sententiam

S. C. dec. 65. num. 27. quomodo hodie proponantur num. 27 **an hodie proponi possint post notarium 30. dicunt. & Regia Prag. loquatur de nullitatibus, vel de exceptionibus** n. 28

Nulius.

Nullus amor vincit paternum dec. 4. n. 84

Nundina.

Nundinarum concessio spectat ad Principem dec. 70 nu. 36. **fiunt cum Regio assensu** nu. 37. **à sententijs, quæ perferuntur in nundinis ad quos appellatur** num. 38. **eorum officiales Barones in terris suis eligunt** n. 39. **privilegium an amittatur per non usum, & per quod tempus** nu. 40. **debent statuti diebus celebrari** n. 41. **an possint per Episcopum prohiberi ne fiant feriatis diebus** nu. 42. **an possint acta fieri diebus feriatis etiam in honorem** **Acti de consuetudine** nu. 43. 44. **Nundinarum magister non habet de iure nisi iurisdictione in mercatores secus de consuetudine** n. 45. **Nundinarum privilegium, an possit reuocari** nu. 46. **an possit Princeps de uno loco ad alium transferre** nu. 47. **Circa nundinas, quam potestatem habeant Barones** n. 48.

Nuptia.

Nuptiarum casus non extenditur ad casum mortis, & an è contra casus mortis extendatur ad casum nuptiarum dec. 79 n. 24.

Nuzzoli.

Nuzzoli qui percipiunt ex trituracione oliuarum sunt fructus dec. 3. nu. 28 30. **lus illorum solent Barones habere** nu. 29. & **an possint esse feudales** n. 30.

O.

Obligatio penes acta.

Obligationum penes acta capiendi modus dec. 24 nu. 54. **per actuarium capiuntur, & non per scribas** nu. 62. **quando capiunt actuarij presumuntur habere mandatum iudicis** nu. 60. **debent scribi in libro, & quomodo ab actuariis isle liber consiciendus** nu. 64 **habent executionem paratam accusantur nulla præuia citatione etiam per procuratorem, & creditorem, qui tempore stipulationis sunt absens** n. 65. **an habeant executionem paratam contra heredes** nu. 66. **an semper, & omni tempore habeant executionem paratam** nu. 67 **habent executionem paratam si tamen sint liquide, & quid si fuerint stipulata in Curia Bauiorum** nu. 69. **quæ exceptiones aduersus illas possunt opponi, & an extra carceres, vel in carceribus & facto deposito. In illis capiendis, quid obseruare debeant actuarij, quid in cassandis** nu. 70 & 73. **quando adhibent testes, an sint ab actuario cognoscendi** n. 71. **an capiuntur de die feriato, & extra bancam** num. 74. **liquidantur non modo cum originali, sed cum exemplo** num. 75. **inteli-**

intellige, et num. 76. si fuerint descripta in copia, & non reperitur in originali non probantur. num. 76. si capiuntur per actuarium alterius territorij, an habeant executionem paratam nu. 77. an possint capi ab actuario vassallo pro suo Barone nu. 78. an possint capi ab actuario secundarum causarum num. 79. discrimen inter obligationes pnes acta, & instrumenta. n. 80.

Obligatio.

Obligatio specialis, an operetur idem quod pactum reservationis dominij dec. 39 nu. 22. in generali, quae veniant dec. 88. n. 3.

Obuentiones.

Obuentionum verbo, quae continentur dec. 34. num. 11. quomodo differant à fructibus nu. 12. & 15.

Obseruantia.

Obseruantia tollit dubia. ver. dubietates.

Obstetric.

Obstetricum iudicio standum est in eo, quod parui possit naturaliter viuere, vel non dec. 79. nu. 25.

Occultans.

Occultans delinquentem, ne venias ad manus Iudicis tenetur pari pena cum delinquente. dec. 75. nu. 20.

Offerens.

Offerens primo loco, an possit prelationem praetendere dec. 5. n. 12.

Offendens.

Offendens Cardinalem incurrit penam lese maiestatis idem in offendente Episcopum, & eius Vicarium dec. 75. num. 36. & si est clericus, & Cardinalem occidit ipso iure priuatur benefitij n. 30.

Officialis Offitium.

Officiales delinquentes puniuntur à M.C.V. dec. 24. nu. 1.

Officialium nomine, an actuarij comprehendantur nu. 2. nomine comprehenduntur illi, qui habent iurisdictionem num. 5. an comprehenduntur scribae seruientes, & associantes sam. Cur. nu. 6. 7. 8. 9. Praesides, & Auditores à quo cognoscantur nu. 17. conueniuntur sub quo militant nu. 18. Officiales an cognoscant de delictis eorum seruientium, & iniurijs eisdem illatis num. 19. procedentes uti delegati à quo cognoscantur nu. 20. Officiales delinquens intuitu offitij tantum recognoscitur à M.C.V. siue delictum fuerit actiuum, siue passiuum. dec. 24. nu. 21. & 22. si offenditur, quae dicatur offensa grauis, & quae minima, & quando dicatur ob offitium nu. 24. & 27. quando dicitur delinquere in officio, vel intuitu offi-

tij nu. 25. quae pena puniatur in statu Ecclesiastico num. 26. delinquens in officio intuitu offitij, an possit post finitum offitium recognoscisci à M.C.V. num. 28. delinquens non intuitu offitij, sed extra à quo cognoscendus nu. 31. distinguitur, & quae ad nu. 37. si delinquit non intuitu offitij potest per Praesidem cognosci cū licentia Proregis nu. 32. Regius quando citatur à M.C.V. citatur cum licentia Proregis. nam. 33. delinquens cognoscitur à R. Audien. num. 34. maxime Baren & Hydrun. quae habent titulum Sacrae num. 35. Delinquens extra offitium non priuatur officio num. 37. si offenditur, an petatur remissio ad Baronem num. 78. Baronis an possit dici Regius nu. 40. delicta an possit cognoscere Baro num. 41. nō debet reuelare secreta nu. 46. non potest esse sine actuario num. 89. Officialium delicta militant in actuarij num. 90. non potest esse in propria patria num. 92. si fuerit offensus, offensus non gaudebit indulto, & de quibus officialibus, & ministris intelligitur, & offensio quomodo intelligenda num. 95. † Offitiales si facis faciens, quomodo puniatur dec. 16. num. 17. † Officiales iuxta pandectam sportulas exigere debent dec. 30. nu. 28. † prohibentur deferere offitium ante aduentum successoris dec. 30. num. 1. idque non modo de iure communi, sed de iure Regni num. 6. & contrarium faciens punitur nam. 7. tenentur ultra annum expectare aduentum successoris donec capiat possessionem num. 8. alias amittunt totum salarium. num. 11. non possunt pernoctare, & per breue tempus extra Ciuitatem absque licentia sub pena num. 9. & 11. an possint ante aduentum successoris deponere officia num. 12. & quid obseruetur nu. 13. quid obseruare debeant presentatis literis, quod deponant officia num. 15. an possint renuntiare officia, & ab administratione recedere, & quid in officiali Baronali num. 18. & 19. ubi refertur dec. S. C. quando possunt ab officio discedere, an possint relinquere substitutum num. 20. puniuntur si creant sibi substitutos, ubi etiam de pena substitutorum nu. 21. Regij non possunt loco sui alios substituere, & de ratione num. 22. qui habent potestatem sibi substituendi quales sibi tenent substitutos creare. num. 26. an teneantur pro delictis, & excessibus substitutorum num. 27. subrogati an possint esse minus anno num. 28. Barones possunt locum tenentes relinquere, & per quod tempus num. 29. Regij omnes à D. Reg. Prorege creantur dec. 30. num. 31. Officialium creatio est de regalibus num. 32. Officiales quando subrogandi in locum aliorum semper consulendus est Princeps nu. 33. Officialium electio si irritatur per mortē

INDEX ALPHABETICVS

electi, vel aliam causam superuenientem ius eligendi, vel substituendi aliquem pertinet ad illum ad quem pertinuit primum electio nu. 35. † Officiales eligere fructus est dec. 34. nu. 39. † Officialis, & deputatus, an in operibus publicis possit eius arma ponere dec. 38. num. 12. Officiales Regij, an sint immunes à muneribus collectis, & functionibus. dec. 37. nu. 6.
Offitia ad quem transferuntur interst Regis scire dec. 30. nu. 34.
Officialen Regium offendē, an incurrat crimen lese Maiestatis dec. 75. num. 40. & quid si officialis sit Baronalis n. 41.
Oliua.
Oliua an sit fructus industrialis dec. 34. nu. 99.
Oliuarum arboris incidens. vide arboris.
Opera.
Opera seruorum sunt in fructu dec. 34. num. 40.
Item opera hominis n. 42.
Opinio.
Opinio communis non attenditur, quando validiores rationes contra eam pugnant decif. 1. num. 106. recepta in iuditijs praualet n. 125. recepta in iudicando à Iudice tenenda n. 126. vsu probata recipienda n. 127.
Oppidum.
Oppidum quid sit. dec. 71. n. 3.
Ordo.
Ordo scripturae, an attenditur in prioritate scripturae. dec. 1. n. 116.
Oratio.
Oratio quando pro parte valeat, & quando non, & sic legatum, & substitutio dec. 86. nu. 22.
Osculans. Osculum.
Osculans virginem per vim pena mortis puni- tur dec. 52. nu. 26. vide nu. 27. ubi hac pena habet locum in Cinitate Neap. & qua pena bodie est in vsu n. 28. 30.
Osculum luxuriosum, quod dicatur. dec. 52. nu. 34. ob osculum, an mulier perdat dotem. vide ver. mulier. & an propter osculum consanguinei n. 36.

P

Pañum.

Pañum in capitulis matrimonialibus, et vir faciat perpetuū incolatū in loco uxoris, an sit validum. dec. 19. n. 1.
Pañum rescissorium.
Pañum rescissorium, an sit validum decif. 65 n. 3. 4. etiam si in instrumento non apponatur, instrumentum rescinditur n. 5.

Pañum reservationis dominij.

Pañum reservationis dominij facit, ut venditor remaneat dominus non creditor, & ideo in concursu non graduatur decif. 39. num. 12. de validitate dicti pañi num. 13. & an faciat contrañum conditionalem num. 18. an sint plures contrañus num. 19. vigore illius pañi petitur associatio familie curia n. 20.

Pañum.

Pañum duorum consensu perficitur decif. 52. num. 2.

Palatium.

Palatia edificata in castro, an cedant feudo dec. 32. nu. 23. & an palatium Regis n. 24.

Papa.

Papa si fuerit mortuus, an Cardinales expedire possint assensum dec. 3. n. 10.

Palea.

Palea est in fructu dec. 34. n. 27.

Pandecta.

Pandecta. vide ver. officialis, & ver. afluarij.

Paragium.

Paragium quomodo consideretur in fratre dec. 4. nu. 70. est quota bonorum, & debetur in proprietate dec. 27. nu. 7. & 8. non debetur in linea Collaterali, sed descendenti nu. 23. quid importet, an sit onus feudi, vel personale. nu. 24. 26. 33. competit super feudis, & burgensaticis nu. 25. an sit idem, quod legitima nu. 27. an possit onere gravari nu. 28. an debeat mulieri, si potest aliunde dotem consequi, & quid si dotem à viro, vel ab extraneo, & à patre vinus legitima nu. 29. an peti possit à tertijs possessoribus nu. 30. an infolidum nu. 302. an pro eius sequentione possit agi contra fratrem, vel alium patris successorem actione personali, & cogere ad feudi venditionem. n. 31. pro paragio filia praefertur creditoribus cum assensu nu. 34. quomodo liquidetur, & quid in monachis n. 35. & 39. quantum sit num. 36. 37. 38. an transmittatur ad heredes, & quid si mulier moritur ante nubilem aetatem n. 42.

Parentes.

Parentes si negant alimenta filijs ingratiss. vide ver. pater.

Parentum vocabulo, qui contineantur decif. 4. num. 42.

Paria.

Paria sunt non esse, & esse, & inutiliter esse. dec. 2. nu. 28.

Paria sunt non facere, & minus legitime facere. nu. 24.

Partus.

Partus immaturus, et imperfectus, quibus signis & coniecturis cognosci possit dec. 79. num. 28. si nascitur monstruosus, quibus casibus sit capax n. 27.

Pater.

Pater.

Pater quodammodo perpetuatur propter representationem filij decif. 2. num. 17. poterit filij alimentis priuare, si recuset se obligare pro ipso decif. 4. num. 32. d. finit esse prater filio ingrato nu. 34. si denegat alimenta filio ingrato, & perit non tenetur pena parricidij. num. 35. si non exheredauit filium ingratum, censatur remississe num. 41. tenetur se obligare pro filio, & pro illo fideiusor nu. 42. tenetur redimere filium captiuum num. 43. an. teneatur dotare filiam spuriam nu. 53. quando cum matre dotat filiam pater tenetur, uti principalis. mater uti fideiusor nu. 39.

Patris, vel matris consensus, an requiratur in matrimonio. contrabendo. dec. 62. nu. 5. & contrabendo filius absque consensu illorum, an possit ab illis exheredari n. 6.

Pater an possit sponsalia filij contra ista contrarius voluntatem impedire decif. 62. num. 7. an possit cogere filium ad contrahendam matrimonium, & ad tale matrimonium num. 16. Male tractans filium potest cogi ad illi emancipandum decif. 55. n. 32.

Patres onusi 12. fil. tenentur contribuere. vide ver. contribuere. onusius, an gaudet immunitate in casu insolito, & propter publicam utilitatem. dec. 38. n. 5.

Patria.

Patria, & Ciuitas, licet idem sint tamen latius est verbum patria, quam Cinitas. decif. 23. num. 2.

Patritius.

Patritij Neapoli delinquantur in quo loco mulentur. dec. 10. n. 32.

Patronus.

Patronus an possit mutare voluntatem fundatoris sui patre decif. 28. num. 16. & decif. 22. num. 27.

Pauper Paupertas.

Pauperibus datur aduocatus pauperum, & a quo soluatur illi salarium decif. 84. num. 5. et 6. Pauper quis dicatur, quis inopi, & quomodo differant inter se n. 10.

Paupertas excusat ab appellando & exequutione appellationis num. 7. excusat a iurisdictione a Lenocinio, & ab alij num. 8. Probanda est ab eo, qui in ea si fundat n. 9.

Pena.

Pena nobilium. vide ver. Nobilium.

Pena capitalis, an possit commutari in publicacionem b. norum. & quid in Regno in crimine laesa Maiestatis dec. 30. n. 5.

Pene tempus si lud x non expressit, an intelligitur pene temporis dec. 61. num. 4.

In pennis tempus determinatum attenditur. n. 4.

Pena an tot dicantur, quot delicta, decif. 81. num. 1.

Pensionarius.

Pensionarius non tenetur recitare nisi officium paruum B. Maria decif. 77. n. 3. ad qua onera teneatur n. 5.

Pertinentia.

Pertinentia veniunt in concessionibus principis dec. 32. nu. 13. sunt per destinationem. nu. 15. qua dicantur n. 18 & 19.

Persuadere.

Persuadere est cogere, & compellere dec. 52. n. 10. vide blanditia.

Peritus.

Peritis in arte quando standum est decif. 79. nu. 26.

Petere, Petens.

Petere verbum quid importet dec. 20. n. 7.

Petens plus. vide in ver. creditor plus petens, & in ver. carcerarij.

Petens debitum solutum si effectualiter non exigit an incurrat penam prag. 7. de fals. & quid si ad actum exequutionis est deuentum decif. 20. n. 16.

Piscatio.

Piscationes an sint in fructu dec. 4. nu. 17. sunt publicae nisi ad se ius prohibendi. n. 19.

P. ures condemnati.

Plures si fuerint condemnati, & unus ex pluribus appellauerit, an appellatio prosit omnibus, & an tit. si unus ex pluribus appellauit, procedat etiam in criminalibus dec. 78. num. 20.

Plures condemnati an censeantur in solidum, vel pro rata condemnati decif. 12. num. 1. & quid si condemnati sunt in expen. & fructibus. num. 2.

Positio.

Positionem partis partim veram, partim falsam an quis negare possit dec. 48. n. 22.

Positionibus in multis casibus principalis respondere non tenetur dec. 16. nu. 5. Reliqua. vide ver. depositio.

Possessio.

Possessio in dubio presumitur iure familiaritatis dec. 45. num. 7. & an capi possit ex sola suppositione, & signatura. decif. 77. n. 16.

Pragmat.

Pragm. de censibus quomodo practica contra heredes dec. 7. n. 18.

Pragm. de iel. scop. an comprehendat clericos, opem dantes. emittentes sagittas decif. 25. nu. 16. Reliqua. vide in ver. iel. scopitae.

Practica.

Pract. liquidationis instrumenti, quando a bitor, vel creditor est infirmus. vid. in ver. liquidationis.

Preces.

Preces importuna aequiparantur metui, quoad contractus rescissionem dec. 81. n. 9.

INDEX ALPHABETICVS

Præcepta.
Præcepta plura requiruntur in recognitione apocæ dec. 21 nu. 12. & dec. 49. n. 16.

Præcedentia.
Præcedentia magis influunt in sequentia, quam & contra dec. 79 n. 33.

Prælatio.
Prælationis ius: vide ius prælationis.
Prælati.

Prælati, & Barones male faciunt, qui vendicant res pretiosiores factas si concesserunt steriles. dec. 6. n. 34.

Premium.
Premium interfectis bannitum, si promittitur, & quis mendaciter dixit se interfuisse bannitum non modo non consequitur premium, sed punitur decif. 15. num. 15 quando permittitur inuenienti bannitum intelligitur de eo, qui bannum caperit num. 16. de cuius bonis soluitur num. 17 quis consequatur si duo concurrant in captura num. 18. recusantium delicta num. 19. an consequatur bannitas capiens alium bannitum n. 20.

Præsentatio.
Præsentatio, & collatio est in fructu decif. 34 num. 38.

Præsens.
Præsens, & tacens, quando præsumatur consentire. dec. 51 num. 8.

Præsentis.
Præsentis, & tacenti promittens. vide ver. promittens.

Præsentia partis in constituto suppletur per Notarii stipulationem dec. 51. n. 19.

Præses Prouintia.
Præsidis nomen generale est decif. 30. nu. 42. habet maius imperium post Principem nu. 43. an semper debeat stare in uno loco, vel per Prouintiam discurrere num. 44. habet Capitaneum Campanie cum Comitibus, & de eorum ortu num. 45. an possit dare licentiam deferendi arma nu. 46. in sindicatu, quid obseruandum nu. 47. tenetur bannitis latronibus, & malis hominibus purgare prouintiam num. 49 ante eius præsentiam, & eius Tribunal, an possint stare exiliati num. 48. Præsidis, & Auditorum Prouintialium delicta à quo tribunali agnoscenda dec. 24 n. 17.

Præses poteri: ne cognoscere de delicto commissio per officiales non intuitu officij n. 32.

Pretium.
Pretium rerum dotatum uti subrogatum efficitur dotale dec. 1. num. 31. & an succedat loco rei dec. 29. n. 14.

Primi pilus.
Primi pilus, quis sit, an hoc officium bodie sit in usu. dec. 1. n. 50.

Princeps.
Princeps quod facit ex certa scientia in dubium

reuocari non potest dec. 3 nu. 26. & an præstatur pro eodem pretio in pascuis Baronis, & eniuersitarii superfluis dec. 5. num. 6. dispensat pascua R. Dobana n. 17.

Principis potestas ordinaria ius dominij tollere non potest. dec. 17 num. 25 quod facit in alterius iniuriam facere non debet nu. 26. utens potestate absoluta sine causa peccat n. 27. an possit tollere ordinem iudiciarium nu. 28. an possit de plenitudine potestatis bona demanialis alienare num. 30.

Principi consulendus semper quando tractatur de subrogando officiali dec. 30 n. 25.

Principis contemptus quomodo punitur dec. 30. num. 38. & quid si fuerit factum præceptum pro quanto habetur cara gratia nu. 39 non obtemperantis, & inobedientis pena num. 40. an semper obtemperandum, & quid si aliquid seuerius mandat num. 41. Reliqua ver. contemptus. ver. contemnere.

Principis præsentia an sufficiat pro assensu in alienatione feudi dec. 35 n. 8.

Principi tenetur assentire intelligas de congruo dec. 36. n. 29 & Qui concessit priuilegium non dicitur contrauenire si omnes cogit equaliter ad onera, & præstationis pro communi bono. dec. 38 num. 2. an possit ordinem iudicarium tollere dec. 78 n. 24.

Principi an possit mandare, ut non subsistatibus inditis homo bonæ vite torquatur ibidem. num. 25.

Principali existente in remotis partibus, an procurator interrogetur. ver. depositio.

Priuilegium. Priuilegiatus.

Priuilegium quod habet mulier pro dote. vide ver. mulier. dotale, an cedi possit extraneo, & quid in actione de dote decif. 1. num. 8. quod habet mulier pro dote, an habeat eius pater. dec. 1. num. 12. an habeat legatarius num. 13. an transeat in extraneum dotantem num. 14. Quod competit mulieri, an competat infideli num. 15. an heretice num. 16. Quod competit mulieri competit pro vera dote num. 17. an pro dote putatiua nu. 18. an pro dote promissa num. 22. an pro dote confecta. nu. 23. an pro dote præsumpta num. 27. an pro dote à l. constituta num. 29. an pro pretio rerum dotatum. num. 30. an pro aumento dotis num. 32. an pro bonis paraphrenalibus num. 34. an pro interesse dotis num. 35. an pro fructibus dotis nu. 36. an pro anticipato nu. 38. prælationis, quod competit mulieri, an competit eius viro n. 46. personale, & prælationis, quod competit fisco transeunt in extraneum si hoc agatur secus dotis n. 73.

Priuilegium est priuata lex dec. 1. n. 98.

Priuilegiatus non utitur priuilegio contra alium priuilegiatum n. 12. tenetur contribuere. vide ver.

RERVM, ET VERBORVM.

de ver. contribuere † Priuilegiy concessio non efficitur; ubi inueniuntur causa publica utilitatis, & necessitatis dec. 38. num. 4

Priuilegium superueniens, an tollat ius quasi-
tum. dec. 65. num. 7. fori superueniens lite pē-
dente, an exhibat illud a Iudice coram quo
lis erat capta num. 9. † Brundusinum. vide
ver. brundusinum.

Priuilegium Venetorum non loquitur de cessio-
ne bonorum, sed tantum de moratoria, & di-
latione quinquennali dec. 70. num. 10. an ex-
tendatur ad cessionem bonorum num. 11. opin.
Auctoribus nu. 13.

Priuilegium Neapolitan. concessum, ut debitorum
contra eos non possint cedere bonis, an exten-
datur ad dilationem quinquennalem nu. 12.
Venetis concessum, an comprehendat priuile-
gium brundusinum nu. 14. an illo priuilegio
gaudeant omnes status Venetorum nu. 16 &
18. Circa venditionem mercium, ut sint sibi
hypotecata extenditur ad subditos status nu.
19. concessum ciuibus, an extendatur ad co-
mitatenfes num. 20. per non vsum amittitur
num. 21. fallit quando concessum est in remun-
erationem. nu. 22. concessum in remunera-
tionem laborum est irrevocabile num. 23. 24.

Priuilegio an per unicum actum praeiudicetur.
num. 26.

Priuilegium de faciendo non vfu 10. annorum
spatio amittitur num. 27. amittitur per deli-
ctum, & quando data est occasio nu. 28. amit-
titur per abusum nu. 29.

Priuilegiy possessionem si quis probat ex diutur-
nitate temporis praesumitur titulus n. 32.

Priuilegio an praeiudicetur pro contrariis actus
nu. 35. & an per unicum actum. n. 34. distin-
guatur nu. 35. esse concessum Rei P. vniuersi-
tati, vel ciuibus particularibus differt num.
49. & quid si est concessum ciuibus in vniuer-
so nu. 50. quando est concessum Ciuitati Ci-
ues contraveniendo non praeiudicant Ciuitati
nu. 51. sicut nec Clerici praeiudicant con-
traueniendo priuilegio concessio Ecclesiae nu.
52. Concessum Rei P. an possit a Principe re-
uocari nu. 53. Concessum Ciuitati, an exten-
datur ad villas, & amittatur pro non vsum,
& preferatur nu. 54. concessum ciuibus, an
competat his, qui a loco originis, & Ciuita-
te recesserunt nu. 55.

Priuilegiy in priuatione requiritur sententia,
declaratoria dec. 70. n. 31.

Priuilegio artis gaudere, an possit illi renuncia-
re dec. 73. n. 10.

Priuilegiatus.

Priuilegiatus si habuit occasionem extendi pri-
uilegio, & non fuerit vsum, an possit ad illud
redire dec. 70. n. 25.

Priuilegiatus quando vtatur, vel non vtatur

priuilegio aduersus alium priuilegiatum de-
cis. 1. n. 12.

Portulani.

Portulani qui, & de eorum officio dec. 73. num.
15. & 19. eorum & secretorum Admirato-
rum, & Vice Admiratorum differentia num.
13.

Probatio.

Probatio quod loca sit in districtu, quomodo
facienda dec. 23. num. 18.

Probandi via praclusa principali erit etiam pra-
clusa tertio comparentis pro suo interesse. dec.
40. num. 10. intellige, ut n. seq.

Probandi onus cui incumbat, quem decessisse sine
liberis, vel in pupillari etate dec. 79. num.
14.

Procurator.

Procurator licet non admittatur in criminali-
bus admittitur tamen ad allegandam absen-
tiam dec. 17. num. 16. & an admittatur ad
allegandam infirmitatem num. 18. constitu-
tus ad vendendum. vi de ver. vendens admitti-
tur in causis, in quibus venit imponenda pe-
na relegationis, vel exilij ibid.

Proditor.

Proditor quis sit, & quot sint eius species. dec. 16.
nu. 1. 9. 20. & an sit occidens amicum. re-
conciliatum nu. 21. & an percussus an retro
nu. 22. qui dicatur ad finem, et non possit
gaudere immunitate Ecclesiae, ex bulla Greg.
XIV. n. 22.

Proditorium homicid. vulnus.

Proditorium homicidium. vide in ver. homici-
dium.

Proditorium vulnus, quod dicatur. dec. 16.
num. 14.

Proditorium delictum vide ver. delictum.

Prohibitio. Prohibitus.

Prohibito ingressu in propriam patriam probi-
betur ingressus in Ciuitate dec. 23. n. 4.

Prohibitus per sententiam ab honore minori ex-
setur etiam prohibitus a maiori dec. 23. nu.
12.

Prohibito pomerio censetur prohibita Ciuitas
idem si prohibetur suburbium dec. 23. n. 11.

Prohibitio alien. vide alienatio.

Promittens.

Promittens impetrare assensum si non impetrat,
& fecit suum possi an teneatur ad interesse
dec. 22. nu. 5. factum alienum si promittat fa-
cturum, curaturum, an teneatur ad interesse
nu. 6. & ibi, quid in marito promittente ven-
ditionem pro uxore.

Promittens aliquid presenti, & tacenti si illud
est etile, quod promittitur. videtur cum illo
pactum inire dec. 51. n. 1.

Prorex.

Prorex si moriatur, an assensum praesent Reg-
gentis

INDEX ALPHABETICVS

genti Reg. Cancellariam vide ver. Regentes. †
An possit substitutum, vel locum tenentem si-
bi facere dec. 30. num. 24. & 57 semper consu-
lendus quando tractatur de subrogando offi-
ciali num. 35. † quando possit assensum pre-
stare. & quando non decif. 35. num. 20 potest
prestare assensum in alienatione feudorum
num. 21. an possit prestare assensum si aduc
possessionem non capit, licet sit ingressus Re-
gnum num. 25. postquam capit possessionem
prestitis iuramentum, & fuit publicata, com-
missio incipit iurisdictione exercere, quia an-
tea exercet, predecessor nu. 26. assensum non
prestat auctoritate ordinaria in omnibus
obligationibus, & alienationibus rerum feu-
daliū, quia subditi non habent quarere Re-
gem extra Regnum nu. 27 potest prestare as-
sensum in omnibus casibus præter nouem n.
28. † Est caput omnium supremorum tribu-
naliū Regni dec. 42. n. 12.

Protocolli.

Protocolli, quod reddunt, an dicantur fructus.
dec. 34. nu. 70. Ab eis exemplum sumi non po-
test nisi unum, & non nisi ex magna causa
alterum n. 71.

Prouentus.

Prouentus & penna sunt fructus iurisdictionis:
dec. 34. nu. 33. non sunt sicuti ceteri fructus
certi, & naturales, unde potius obventiones
vocantur nu. 84 pertinent ad eum, qui iuris-
dictionem exercet num. 86. an teneatur res-
tituere maritus, qui habet castrum in dotem.
nu. 87 ad quos pertineant. videndum est tem-
pus nu. 88. & quid in conductoribus illorum
nu. 89.

Prouisiones.

Prouisiones solent fieri pro pauperibus, quod
transmittantur acta gratis stante notoria
paupertate dec. 84. n. 2.

Prouocatus.

Prouocatus primo, quando possit prouocantem
offendere dec. 18. n. 34.

Proximiores.

Proximiorum appellatione, qui veniant decif.
60. nu. 8.

Propinqui.

Propinquorum appellatione, qui veniant decif.
60. nu. 7.

Publicatio resignationis.

Publicatione resignationis non facta vacat be-
neficium, & vacatio hac cuius sit efficacia.
dec. 77. nu. 7.

Publicari debet etiam resignatio facta ex causa
permutationis, vide resignatio.

Puteus.

Puteus si reficitur vicinus contribuere tenetur,
& si non contribuit, & est contumax amittit
dominium dec. 38. n. 7.

Puella.

Puella maritanda sequestrationis materia. dec.
63. in fin.

Q

Qualitas.

Qualitas bona fama, & conditionis multi
operatur dec. 89. n. 5
Qualitas quando profertur à lege, statuto, vel
rescripto debet probari decif. 6. nu. 1. delicti si
non constat à principio, an pendente iudicio,
& processu poterit addi, et pena grauetur in
sententia nu. 23. si non fuit probata, & sen-
tentia fecit transitum in rem iudicatam ad-
uersus eam, nec fiscus, nec alia persona resti-
tuitur n. 24. proditoris aggrauat omne cri-
men. ibid.

Quinquennalis.

Quinquennalis dilatio, et concedatur à maiori
parte creditorum, qua requirantur. decif. 70.
num. 6. 7. & an concedatur vniuersitati nu.
8. reliqua ver. concurrentia, & ver. creditorū.

Qui prior.

Qui prior in tempore potior in iure. vide ver.
regula, qui prior.

Quod tibi non nocet.

Quod tibi non nocet, & alteri prodesse facile con-
cedendum, hac regula exornatur à multis. de-
cif. 72. num. 1.

R

Raptus.

Raptus penna, an excludat vitā meretriciā,
& raptus penna, qua sit, & que concurrere
debeat, & quid in Regno remis. decif. 54. nu.
15.

Rebellis.

Rebellis cum sit hostis publicus non est receptan-
dus dec. 75. n. 24.

Recaptus.

Recaptus crimen committentes reputantur pro
forindicatis si infra quatuor dies post cita-
tionem non compareant. dec. 17. n. 6.

Rebus sic stantibus.

Rebus sic stantibus intelligitur omnis dispositio.
dec. 3. n. 22.

Receptor. Receptatio.

Receptor inquisitus de crimine lese Maiestatis
non gaudet indulto. dec. 75. n. 1.

Receptatores non possunt componi à Præsidi-
bus Prouintiarum absque licentia Principis nu.
2. illorum penna, & unde penna sumptus origi-
num nu. 6. & 26.

Receptare, & auxilium dare, quis dicatur n. 3.
quid

quid sit, & an idem, qui conuersare nu. 4. an dicatur, qui praeſtat cibum, & potum nu. 5. & quid ſi praeſtat in extrema neceſſitate nu. 7. & multitudine bannitorum nu. 8.

Receptatoris pēns, & ſi habeat locum requiritur in eo, qui receptat ſcientia, & quomodo probatur, & à quo num. 9. 33. & ſeq.

Receptans ſi ignorat eſſe bannitum non punitur nu. 10. quid ſi dubitat, & an qualibet cauſa excuſet ab iſſa pēna nu. 11. non ad malum ſi non, an puniatur, & quid in ſuppoſe nu. 13. ſi fuerit parens, affinis, cōſanguineus, uxor, mater amicus, & ſim. an puniatur nu. 14. quibus coſibus excuſetur nu. 15. eius deſenſiones nu. 16. Baro an puniatur nu. 17. vniuerſitatis, an puniatur nu. 18. ſemel an puniatur num. 19. delinquentem in crimine laeſe Maieſtatis, qua pēna puniatur nu. 21. hereticoſ grauiſſime punitur nu. 22. ſi à ſtatuto duplici pēna irrogatur, an vna aſſiciendus, vel ambabus nu. 23. proditorum Regis, qua pēna nu. 25.

Receptionis crimen, an cognoscitur à Barone, vel ad eum ſit remiſſio nu. 32.

Recognitio.

Recognitio ſcripturae priuata. vide ſcripturae priuata.

Reconduſio.

Reconduſio requirit ſcripturam maxime quādo in locatione interuenit ſcriptura decif. 67. nu. 1. referuntur decif. hinc inde nu. 22. probatur vnicō teſte nu. 5. † Quando habet locum an ſine ſcriptura probetur dec. 5. num. 19. pro quanto tempore conſetur facta. diſtinguitur inter praedia urbana & ruſtica. n. 21.

Recuſus.

Recuſus habetur à Tribunalibus ſuperiſ ad Principem dec. 14. nu. 25. † diſſert ab appellatione. dec. 10. n. 13.

Recuſatio.

Recuſatio an ſit ſauorabilis dec. 66. n. 4.

Recaptus crimen committens, an poſſit impūe occidi ſicut bannitus dec. 13. n. 1.

Reduſio.

Reduſio ad arbitrium boni viri nullo modo poteſt cuiſari. dec. 55. nu. 11. datur à laudo arbitrorum nu. 12. diſſert ab appellatione num. 13. petitur quando adeſt laeſio, & contra debeat eſſe nu. 14. non impedit, etiā ſi cum iuramento fuerit renuntiatum enormiſſima laeſioni n. 15. & an eo caſu abſolutio ſuramētī petenda num. 16. peti, an poſſit ſi arbitriſ data eſt poteſtas procedendi ſecundum liberam voluntatem num. 17. an poſſit peti ſi in compromiſſo fuerit appoſita clauſula, quod poſſint arbitri vnum ledere in totum, vel in partem, & vni auferre, & alteri dare num. 18. infra quod tempus peti poſſit nu. 21. coram quo liceat nu. 22. Index iſlius, an non ſolum de ini-

quitate laudi, ſed de nullitate cognoscat num. 23. an pluries peti poſſit num. 24. à Iudice illius, an appellatur num. 25. ſi petitur an pēna exigatur nu. 27.

Redditus.

Redditus quid ſit, & quomodo diſſert à fruſtu dec. 34. nu. 57. eſt nomen generale n. 54.

Refutatio.

Refutationis ſcriptura, vel inſtrumentum, an ſufficiat conſignari conſeruatori, quando terminationum pro illa regiſtranda infra dies quindecim, & non fuit regiſtrata deſectu conſeruatoris dec. 3. n. 16.

R. Audientia.

Regia Audientia cognoscunt de delictis officialiū dec. 24. nu. 34. Hydruntina, & Baren. datur titulus ſacrae, & poſſunt inſuſſare ſpiritum nu. 35.

R. Curia.

Regia Curia poteſt prohibere venditionem rerum donec vendantur rei ſuae dec. 37. nu. 36. cogit ad ſibi vendendum ſal, & aurum num. 35.

R. Conſiliarij.

Regij Conſiliarij non cognoscuntur M.C.V. decif. 24. n. 14.

R. Camera.

Regia Camera, quas cauſas cognoscat decif. 14. num. 17. an cauſas ſeudi num. 18. antiquitus quomodo appellabatur nu. 19. olim erat iuncta cum tribunali Sicilae num. 20. cum S. C. ſunt ſub eodem Rege ideo non ſunt diuerſae nu. 24. & S. C. licet reſpectu partium ſint cōpetē reſpectu Regis ſunt delegati num. 26. † procedit per etiam hortatorialium cum Tribunali M. Admirati dec. 73. n. 23.

Regina Ioanna.

Regina Ioanna de qua ſit mentio in dec. 24. qua ſit. dec. 24. n. 93.

Regentes.

Regentes R. Cancellariam, an poſſint expedire aſſenſum ſuper alienatione rerum ſeudalium ſi prorex moriatur decif. 2. num. 9. & decif. 3. num. 10.

Regens M.C.V.

Regens M.C.V. alium Regentem ſine ſcientia Regis, vel Proregis ſubſtituere non poteſt decif. 30. n. 23.

Regiſtrari. Regiſtratio.

Regiſtrari ſi quis non curauit aſſenſum, & aliter curauit regiſtrum non preſertur illi poſteriori, qui curauit niſi Rex declarauerit, quod vult illum aſſenſum haberi pro firmo. dec. 3. n. 12.

Regiſtrationis aſſenſus deſectus, an reddat actum nullum n. 13.

Regiſtratio refutationum debet fieri in quinterioribus R. Cam. infra 15. dies num. 14. & an fieri

INDEX ALPHABETICVS

fieri possit ad instantiam alterius, quam resu-
tantis, & resutaturij. n. 15.

Regnum.

Regnum istud Neap. pro una Prouintia accipi-
tur decif. 43. num. 11. & infestatur à latroni-
buz, & quare decif. 15. num. 14. & laudatur
dec. 19. n. 5.

Regula.

Regula quod tibi non nocet, & alteri prodest vi-
de ver. quod tibi, & c. Qui prior in tempore
potior in iure habet locum inter dotem, & fi-
scum. dec. 1. n. 69.

Relegatio.

Relegationis à loco fugientis pœna decif. 23. nu.
43.

Releuium.

Releuium quid sit decif. 8. num. 1. 2. 9. an solu-
tur si acquisitio feudi sit ex resolutione iuris
alieni num. 3. an debeat in casu alienatio-
nis, an refutatione num. 3. & 12. & quid in
uenditione cum pacto de retrouendendo num.
3. non fuit cognitum de iure, sed antiquissima
Regni consuetudine introducuntur nu. 4. eius
materia apud quos tractatur num. 5. non est
onus feudi num. 6. minor quando teneatur
soluere num. 7. ad quid soluatur num. 9. an
debeat si non petitur inuestitura num. 10.
an sufficiat soluere, ita quod successor in feudo
non teneatur infra annum petere inuestitu-
ram num. 11. Tertijs an teneatur soluere, &
quid de releuijs prateritis num. 14. exigitur à
quocunque possessore num. 15. exactio præfer-
tur quibuscumque creditoribus num. 16. est
medietas fructuum num. 17. annuus quomodo
computetur à R. Camera num. 18. Practica,
illius liquidationis num. 19. an debeat si
illo anno non percipiantur fructus, & quo-
modo taxetur num. 20. si non soluitur, qua
erit pœna num. 21. ab illius solutione, qui ca-
sus excusent num. 21. Mortis denuntiatio de-
bet fieri pro releuijs, & infra quod tempus
admittatur purgatio mora num. 22. & 23.
& an minor & prodigus restituatur aduer-
sus d. tempus n. 24.

Relictum.

Relictum in diem incertum, & conditionale
idem sunt dec. 64. n. 1. & 2.

Religiosorum secreta.

Religiosorum secreta non debent scrutari. decif.
28. num. 31. vbi multa.

Religiosi.

Religiosi magis fide digni sunt, quam seculares
dec. 45. n. 32.

Rem l. 2. C. de res. vend.

Remed. l. 2. C. de res. vend. an habeat locum in
diuisione dec. 57. n. 15.

Remittens se gratijs.

Remittens se gratijs Curie, quid intendat decif.

55. num. 8. Remissio an fieri possit sub condi-
tione dec. 11. num. 1. & per tot. vbi multa.

Renouatio.

Renouationem facere, an teneatur dominus ve-
teri empbiteutæ, & eius heredibus dec. 6. nu.
1. & quid in Ecclesia adducuntur opin. binc
inde num. seq. Conciliantur num. 6. sed opin.
Bar. est communiter recepta n. 7. quid si præ-
latus promississet per pactum renouare nu. 2.
vel adesset consuetudo num. 3. petendi posses-
sor ultimus nullam habet actionem num. 4. si
Ecclesia teneretur facere, empbiteutis nunquā
finiretur num. 5. petenti, an sit necesse, quod sit
heres ultimi possessoris, vel sufficiens, quod sit
de agnatione, & sanguine num. 37. infra,
quātum tempus debet peti num. 38. & quid
in re feudali num. 29. petendi actio quanto
tempore duret num. 40. & an idem in feudo.
num. 41. Iudex potest cogere dominum ad re-
nouandum, quando allegantur meliorationes
ver. Iudex etiam si sit i. ecclesia ibid.

Renunciatio.

Renunciatio si quis fuit lesus, dari non potest
cautela ex qua impediatur recursus ad arbi-
trium boni viri. dec. 57. n. 2.

Renunciatum ad litem non datur regressus, decif.
55. n. 1.

Repetitio testium.

Repeti an, & quando possint testes. vide in ver.
testes.

Requisitus.

Requisiti verbum in e cum esses de testam. quo-
modo intelligatur dec. 45. n. 42.

Resignatarius. Resignatio.

Resignatarius beneficii Ecclesiastici, quādo que-
rat possessionem beneficii. dec. 77. num. 1. si de-
cedat ante verificationem literarum quomo-
do vacet beneficium n. 2.

Resignatio duplex conditionalis, & simplex dec.
77. num. 3. conditionalis non fit coram ordi-
nario num. 4. debet publicari etiam facta
causa permutationis nu. 5. & infra que tem-
pora num. 6. facit amittere titulum possessio-
nis, & fructus num. 9. & seq. & quid sit
conditionalis.

Resolutio contractus.

Resolutio contractus venditor tenetur restituere
pretium, & emptor rem cum fructibus decif.
29. num. 4. quid quando contractus rescindit
ur ob lesionem nu. 5. & quid rescissa vendi-
tione actione redditoria n. 6.

Res.

Res emptæ ex pecunia mea, an possit à me vind-
cari dec. 39. nu. 10.

Res qualibet presumitur libera, & allodialis.
dec. 32. n. 1.

Retentio.

Retentio an detur uxori. vide in ver. uxori. An
detur

RERV, ET VERBORV.

detur filio. vide in ver. filio. an detur pro legatis. & relictis in testamento minus sollemni. dec. 44. nu. 4.

Revocatio feudi.

Revocatio feudi sine consensu alienati competit, ita ementi sicut vendenti dec. 2. num. 13. alienationum feudorum & testatore factarum, etiam pro restitutione dotium, & antebati obtenti per heredem non nocet uxori defuncti n. 27.

Rogatus.

Rogari an debeant esse testes, vide testes rogatus an debeat esse notarius. vide ver. notarius.

Roma.

Roma erat communis patria decif. 19. nu. 2 sicut urbis Constantinopolitana.

Rota.

Rota per quam ducitur aqua est in fructu decif. 32. nu. 1.

S

Sacerdos.

Sacerdos ex vulgari dictio sicuti habet septem ordines ita aequipollat septem testibus decif. 46. nu. 31.

Sacrum Consilium.

Sacrum Consil. quis primo introduxit decif. 14. nu. 15. & 16. an sit idem tribunal cum M. C. num. 13. S. C. & R. Cam. non sunt diuersa. nu. 24.

Salaria.

Salaria fructus civiles dicuntur, & quare dec. 34. nu. 37 & de salariis officialium nu. 34.

Salina.

Salina an sint in fructu sunt de regalibus, pertinent ad Principem, & quid si in feudi priuatis reperiuntur dec. 34. num. 66. & quid si reperiuntur in fundo priuato nu. 67. publice à priuatis de iure communi distinguuntur n. 68. Regia in Apulia prope Barolum sunt ex aqua maris, & sunt maximi redditus n. 69.

Sanguinis coniunctio.

Sanguinis coniunctio facit ab esse omnem fraudis suspicionem dec. 81. n. 13.

Scientia.

Scientia præsumpta probatio, quando sufficiat. dec. 51. nu. 10. anter coniunctos sanguine præsuntur, quo ad iura sanguinis nu. 14. non præsuntur in his, qua continent traslum momentaneum, sed successuum n. 16.

Scholaris.

Scholaris si fuit facta locatio domus, an possit alteri locari dec. 5. nu. 27.

Scholaris non potest expelli à domo conductâ, etiam ob necessitatem superuenientem n. 28.

Scholaris externi, qui habitant sine mulieribus non possunt in Ciuitate Neap. habitare in vic-

nij, ubi habitant mulieres beneficia dec. 54. n. 8. & in quibus procedit num. 9. an in clerico, & an in licentiato n. 10. an in habitantibus eisdem vicibus n. 11.

Scriba.

Scriba si rogatur de aliquo actu, qui postea signatur ab actuario, ille actus habetur, ac si ab actuario esset factus decif. 24. nu. 10. possunt omnes actus facere prater obligationes penes actus, sed contrarium seruatur n. 11.

Scriptura.

Scriptura an presentari possint post conclusum dec. 41. num. 1. & pract. nu. 4. que sunt presentande post conclusum debent esse publicæ, vel priuata, que fidem faciant na. 4. priuata, qua habent solam fidem, & subscriptionem Notarij, an fidem faciant n. 7. priuata si producantur facta conclusione in causa, & producenti voluerit testes comprobare, an probatio admittenda nu. 11. priuata non recognita non probant nu. 12. priuata quomodo recognoscantur, & quot modis nu. 13. 14. priuata, an recognoscantur per procuratorem n. 15. priuata an possit, quis cogi illas recognoscere ostensa tantum subscriptione, vel integra exhibenda nu. 17. priuata an possit ludi cogere ad recognoscendum nu. 18. priuata recognitio si fuit petita, an remissio causæ concedenda n. 19. scriptura requiritur in renouatione tacita emphiteusis dec. 68. nu. 3. in multis casibus requiritur n. 4.

Scelopus.

Scelopum exonerans contra aliquem. vide actum scopitta. Scelopii sunt arma proditoria. dec. 25. nu. 6. an faciant delictum proditorium nu. 9. sunt arma determinata ad offendendum, & occidendum n. 10.

Secretum.

Secretum quod dicatur dec. 29. n. 27. Secreta officiales reuelare non debent dec. 24. n. 46. item & actuarij, & si reuelant Iudicij arbitrio puniuntur item Consiliarij assessores, & sim. n. 51. Secreta Principis reuelans dicitur proditor nu. 52.

Sena. Conf. Velleian.

Sena. Conf. Velleian. subuenit seminis alienam obligationem suscipientibus dec. 4. nu. 5. late interpretandum nu. 8. illius pietas, quia subuenit de ceptis commendabilis nu. 9. exceptio, an possit quandoque opponi, & sit perpetua nu. 11. prohibet in Regno renunciationes fieri per mulieres etiam cum iuramento penes notarij infligendo nullo, & meticulous declarando contractus nu. 12. extenditur ad omnes feminas, siue viduas, siue virgines, siue nuptas n. 13. si renuntiant de iure communi renunciatio non extenditur ad beneficium Auth si quas mulier nu. 16. in quibus casibus locum

INDEX ALPHABETICVS

Jocum non habeat nu. 15. *cessat quando mulier se obligat pro aliqua causa pia.* num. 73. *contra illius exceptionem Iudices iudicare nō possunt* n. 10.

Sententia lata contra illum, qui gravi morbo laborat, & fibricitantem est nulla dec. 9. nu. 2. *lata infra nouem dies luctus est nulla* nu. 3. & *quomodo intelligendum* n. 4. & 5. *an possit ferri contra procuratorem effectum dominum litis si iudex procedit ad ulteriora data illius ignorantia mortis*, & *infirmittatis* n. 23. † *si sint plures condemnati in certa summa*, & *tenebantur in solidum censentur condemnati pro rata* dec. 12 nu. 1. & *quid in condemnatis in expensis fructibus*, & *sim.* n. 2. *est indiuidua*, & *quid si continet diuersa capita* n. 5. † *Declaratoria requiritur in crimine lese Maiestatis*, & *in quibus alijs casibus sententia declaratoria requiritur etiam quod pena incurratur ipso iure* dec. 75 nu. 38. *lata diebus feriatis*, & *die Veneris Sancti est nulla* dec. 59 n. 17. & *de sententia continente plura capita* dec. 89 n. 2. *lata ex falsa causa*, *an valeat*, & *quid si causa non est in totum falsa*, sed *in parte* dec. 81 n. 20. & 21. *in parte appellabilis*, *an in totum reddatur appellabilis*, dec. 86 n. 22.

Serui.

Serui, qui per suasi, ingredi secliam irreligiosā blanditijs, punitur dec. 81 n. 8.

Seruitum.

Seruitum an sit de substantia, vel de natura feudi dec. 43. n. 5. *quotuplex est in regno* n. 9. *Personale quando vassallus tenetur prestare* n. 11. *non est de feudo sed pro feudo* nu. 6. *est incertum* n. 3.

Sindicus.

Sindici, & *Electi*, *Camerarij*, & *Bagliui*, *an officialium appellatione comprehendantur* dec. 24 nu. 4.

Socius, Socius criminis.

Socius tenetur ad expensas refectionis communis parietis refecti per alterum socium dec. 38 n. 8. & *quae sit pena remittentis* nu. 10. *tenetur pro rata ad expensas erogatas pro obtinenda remissione in R.C. pro remissione debiti* n. 9.

Socij criminis dictum regulariter non facit nisi inditium ad inquirendum, nisi *ad sint alia adminicula*, & *quādo faciat inditium ad torturam*, & *quando ad inquirendum* dec. 78. nu. 27. & 29. *dicto statuitur in oculis maxime quando esus in tortura*, & *plures essent* n. 28. *conferentes de nominato etiam si essent plures non valebunt tantum*, quātum dictum *vnus esset* n. 30. *dictum nihil operatur contra bo-*

minem bonae fama, etiam *in criminibus exceptis* nu. 31. & 32. *sed facit inditium ad inquirendum* n. 3. *Sociorum trium confessio, quid operetur*, & *quid iure communi* n. 34. & 36. *Socius quando possit de socijs interrogari* n. 37. & *quid in simplicij iure* n. 38. *Confitenti seruata forma R. Prag. debent repeti citato nominato*, alias *non probarent*, & *ex hoc des. Elu nonnulli euaserunt furcas* n. 39. *Sociorum criminis*, & *sociorum in crimine discrimen* n. 40. *Socius qui delicti indulgentiam obtinuit ne possit torqueri*, *an eius dictū faciat inditium* n. 41. *Socij criminis dictum valet in crimine lese Maiestatis*, & *favore fidei* n. 42. *et faciant inditium multa requiruntur* n. 43.

Sollemnitates.

Sollemnitates requisitae in concessione, an requirantur in renuntiatione dec. 6 n. 12.

Sors.

Sorte diuiso faciēda dec. 57 n. 1. *est modus à Iure approbatus nisi alia adsit consuetudo* n. 7. *vide in ver. diuisio Sortis in iudicio habet locum Deus*, ubi *multa de sorte* n. 6. *in iudicio non datur appellatio nisi adsit lesio*, & *quid in diuisione facta à fratre maiore per cartellas eligente minore* n. 9. & 10.

Spetialia.

Spetialia non sunt multiplicanda dec. 1 n. 97. *intellige ut* nu. 99. † & *quando concurrere possint* dec. 45 n. 23. & dec. 52 n. 18.

Spoliatus Spolia.

Spoliatus de facto etiam debet restitui dec. 53 n. 27. *Idem quando deficit citatio quia etiam sine citatione restituitur* n. 32.

Spolia, & *mortitia*, *an veniat appellatione fructuum* dec. 36 n. 7.

Sportula.

Sportulae non debentur aëuario examinanti testes pupilli, vel *aliarum miserabilium personarum* dec. 83 n. 1.

Statutum.

Statutum, vel consuetudo, an possit minuire sollemnitates testamentorum dec. 45 n. 50. & *in quo tale statutum condi possit* n. 53. † *quando requirit plures qualitates omnes concurrere debent* dec. 13 n. 35. *toluens exceptiones non est seruandum quando quis lucratur cum damno alterius* dec. 29 n. 8. *Idem quando vnus ex contrahentibus non adimpleuit* n. 10. † *Preferens dominum in re propria, an procedat in alia re proueniente ex prima*, et *in farina redacta ex frumento* dec. 40 n. 3. *requirens consensum propinquorum*, *vide cōsensus Requiritentia*, & *praesentia in contractibus mulierum*, & *minorum consensum propinquorum sunt aequissima* dec. 60 nu. 20. *Prohibens contractum, an extendatur ad quasi contractum* nu. 19.

nu. 10. Prohibens puellam contrahere matrimonium sine consensu agnatorum inducit congruentiam non autem necessitatem dec. 63. n. 2. Requiritur consensum propinquorum, an requiritur in contractu dotti, & dotti aumento. n. 3. 4. Prohiberi mulierem contrahere matrimonio. cum foren. sub pœna priuationis hereditatis, an valeat n. 9. § statuta stricte interpretantur dec. 65. n. 3. & 5. eorum verba proprie interpretanda ibid. § Statutum loquens de alienatione non comprehendit contractum pignoris. nec concessionem ususfructus. dec. 74. n. 4. Superueniens an tollat ius alteri quæsitum dec. 65. n. 7.

Stuprum. Stuprata. Stuprator.

Stuprans virginem blandis, & amatorij verbis dicitur per vim stuprare dec. 52. n. 17. & quæ pœna puniatur dec. 52. n. 11. Stupri pœna n. 17 de nocte commissum cum scilicet consentiente muliere, quæ pœna puniatur nu. 18. regulariter pœna mortis non puniatur sine vi, etiam si virgo immatura n. 19 sed vide. nu. 23. & 24. violentum puniatur pœna mortis n. 21. virginis immatura n. 24. puella duorum annorum n. 25. puerorum pœna n. 3. 1. stupra plura commissa etiam sine vi, quæ pœna puniatur nu. 40. § Stuprata viri potius non potest cognosci stuprata mediante copula carnali dec. 52. nu. 4. confessioni illius, an scetur n. 47. cui in eum erat onus probandi stuprantis, an stuprata n. 49. stuprans virginem blandis, & amatorij verbis puniatur, ac si et stuprasset decif. 81. n. 8. Stuprator an sub fideiusoribus relaxandus dec. 52. n. 48. eius pœna visitata in S. C. n. 53. evitabit pœnas si probabit stupratam publice se profuisse n. 54.

Subbassatio.

Subbassationes requiruntur in vendendis, & locandis rebus fiscalibus dec. 9. n. 29.

Substitutio. Substitutus.

Substitutus si moritur ante institutum cui facta est substitutio substitutio evanescit d. 40. n. 12. Substitutus succedit post professionem ingressi, quando monasterium est incapax dec. 79. n. 13. si moritur vivente ipso instituto, qui ingressus est monasterium fideicommissum efficitur caducum n. 12. substitutionis ius non transmittitur ad heredes etiam liberos n. 15. nisi in aliquibus casibus nu. 16. in substitutionibus quando fiat extensio de persona ad personam, de casu ad casum, & de tempore ad tempus. n. 21. & 22. Substitutio quando pro parte valeat, & pro parte non dec. 86. n. 22. Substitutiones cuiuscunque generis sint non transmittuntur etiam ad descendentes. d. 40. n. 13. Substitutio, quæ nondum competit extra bona nostra est dec. 64. n. 5.

Subtrahens.

Subtrahens libros rectoris puniatur, ut falsarius. dec. 80. n. 12.

Successor.

Successor in feudo, quæ requisita debeat habere dec. 28. n. 3. In feudo hereditario, ut heres vocatur n. 4. in feudo hereditario tenetur ad solutionem onerum debitorum, & legatorum. dec. 28. n. 12.

Sui.

Suorum appellatione, qui veniant dec. 60. n. 9.

Suspectus de fuga.

Suspectus de fuga, ut possit capi carcerari, & duci ante presentiam iudicis plura, requiruntur dec. 82. n. 1. an possit capi a Iudice in competentibus n. 5. an die feriata n. 6. an possit cedere bonis nu. 7. Suspectum de fuga receptans, quæ pœna puniatur n. 8.

Suspicio.

Suspicionis causa si superuenit post conclusum, an allegari possit dec. 65. n. 10. Suspicio an sit favorabilis. vide recusatio Suspecti an possint allegari Iudices R. Fabricæ. vide Iudices.

T.

Tempus.

Tempus absolute positum pro anno intelligitur. dec. 64. n. 2. determinatum in penis attenditur n. 4.

Tenor.

Tenor inuestitura inspiciendus dec. 28. nu. 8. & dec. 29. n. 16. d. c. 22. n. 26.

Territorium.

Territorium quod dicitur dec. 23. n. 22. an contineat mare n. 24. ambitus, quæ comprehendat n. 28. quomodo distinguatur a districtu, commitatu, & digressum, & alijs n. 32.

Testamentum.

Testamenta duo si reperiuntur eo die confecta, quod censendum primum dec. 1. n. 41.

Testamentum factum in litore maris, ubi factum censetur. dec. 23. n. 26. § Conditum Venetijs adhibitis duobus vel tribus testibus valet 128 in Civitate Senarum. Roma, & in Hispania dec. 45. n. 35. patris inter liberos valet, absque numero testium dummodo ipsius manu scribatur n. 36. ad pias causas valet etiam si coram testibus non sit lectum n. 37. factum a rustico in rure non indiget numero testium n. 38. factum tempore petitis potest fieri coram duobus testibus nu. 39. factum coram Principe valet sine numero testium n. 40. apud acta valet coram quinque testibus. nu. 41. inter liberos imperfectum, an valeat n. 47. & 49. in quibus casibus possit fieri absque numero testium n. 36. 37. 38. 39. 40. 41. Factum ad pias causas coram Paroco, & duobus testibus valet in terris Ecclesiæ, & Imperij dec. 46. n. 1. stipulatio à Presbytero, & presbytero non valet. n. 3. Valida.

tur si post mortem assensus interueniat. dec. 2. nu. 12.

Terminus an concomitandum.

Terminus an concomitandum, an concedendus si fuerit petitus ad impugnandum dec. 41. n. 24. post publicationem, & conclusum in causa, an delur in scripturis priuatis n. 25. que scriptura conceditur n. 26. si concessus est, conueniens potest contra scripturam probare nu. 27. si concedatur, qui articuli admitti debent. nu. 29.

Terminus ad impugnandum.

Terminus ad impugnandum scripturas si petitur, & causa est in limine expeditionis, an concedendus dec. 41. n. 28. concessus quid articulandum n. 30.

Tertius.

Tertiorum materia in iudicio comparantium. dec. 40. n. 1. *Tertius* veniens ad infringendum, an & quando in pediat. nu. 2. an impediatur liquidationem instrumenti nu. 3. quando venit ad infringendum, an habeat locum tex. in l. is a quo ff. de rei uendicatio n. 4. malitiose se opponens non auditur a iudice n. 5. comparens debet summarie de iure suo docere, & an per iuramentum n. 6. & 7. pro suo interesse, an possit exceptiones proponere nu. 8. an possit impedire expeditionem causa inter principales donec de iure ipsius non fuerit cognitum nu. 9. docens de iure suo, an impediatur executionem sententie n. 10. quando comparet, que praxis seruanda n. 11. auditur in terminis in quibus causa repetitur nu. 14. comparatione post publicationem, an possit examinari facere testes nu. 15. competunt beneficia n. 20.

Tesaurus.

Tesaurus quid sit. dec. 34. n. 72. improprie dicitur si reperitur pecunia cuius depositioni extat memoria n. 73. an consistat solum in pecunia, vel in alijs speciebus nu. 74. cuius sit si reperitur in fundo priuato nu. 75. *Tesauri* inuentio recognoscitur a R. Cam. n. 76. & an officialis possit ad capturam procedere contra inuentorem n. 77. differt a ven. auri n. 78.

Testis.

Testis qui deponit de contractu, & dicit scire, quia conueniens, vel vicinus, an dicatur redde bonam rationem. dec. 51. n. 15. & 17. *Testes* an, & quando repeti possint, tam in civilibus, quam in criminalibus dec. 53. nu. 1. an post publicationem, vel conclusionem num. 2. examinati in una causa, an repeti possint in alia n. 3. examinati in iudicio summario, an possint repeti in iudicio plenario n. 4. examinati in iudicio momentaneo faciunt fidem in ordinario nu. 5. examinati in uno iudicio ad unum finem non prohibetur in quocumq; alio iudicio repeti n. 6. examinati in iudicio civili

possunt repeti in criminali n. 7. etiam nolle non probant absque citatione n. 8. confrontari absque alia repetitione probant n. 9. & ponitur practi n. 10. legitime examinati inter eosdem in iudicio retinenda non faciunt fidem in iudicio recuperanda nisi de nouo repetiti nu. 11. inter alios deponentes non recipiuntur ad probandum primum extremum in rem. c. rein tegranda n. 12. non citata parte, & audita, examinati non probant n. 13. & 14. ad quod tempus repeti possint n. 14. & quid si fuerint mortui, an probent nu. 15. ut probent debent esse iurati n. 17. & in quibus casibus hoc cesset n. 18. Religiosi iurant in pectore n. 24. Telles an teneantur cognoscere contrabentes dec. 24. n. 72. *Testis* examen, an possit committi alicui n. 82. *Testibus* in recipiendis examinatio. vide examinatio. *Testes* in testamento debent esse rogati dec. 45. siue nuncupatio, siue sollemni n. 3. et de ratione n. 2. an sufficiat si sint vocati n. 4. an presumatur eorum rogatus n. 5. & si probandus per quot testes probandus n. 6. an presumantur rogati si Notarius dicat presentibus, & rogatus nu. 7. & quid si dicat vocatis, & c. n. 8. eorum rogatus, an sufficiat si fiat in continenti absoluto testamento n. 9. in testamento a quo debent esse rogati a Notario vel a testatore n. 10. rogati an debeant esse in instrumento n. 12. in solutione debiti in scriptis redacta debent esse rogati n. 14. declarari, & c. n. 16. in probatione confessionis extrajudicialis, an debeant esse rogati n. 15. septem in testamento de iure civilis reperiuntur secus de iure cano. n. 17. 18. 19. quando sunt subscripti non est querendum, an sint rogati n. 21. sex saculares tantum probant, quantum quatuor religiosi n. 33. duo aequivalent persona parochi nu. 34. confessori magna fides adhibetur. ibid. duo sufficiunt in relicto ad pias causas n. 43. & quid si sint monachi n. 44. vel inhabitantes nu. 45. etiam si rogati non fuerint, sed ibi fortuito casu venerint valet testamentum n. 46. possunt examinari de die feriato si fuerint iurati de die non feriato dec. 58. nu. 11. *Testibus* in minori numero deponentibus de sana mente magis creditur, quam alijs in maiori numero deponentibus de non sana dec. 79. n. 29. affirmantibus plus creditur quam negantibus, etiam si negantes essent mille affirmantes pauci n. 31. & de ratione n. 32. *Testis* in uno per iurum nihil probat in reliquis dec. 86. n. 7. *Testium* falsorum productio solum non sufficit ad penam insignendam, ideo inoleuit praxis, ut produci delectet circa usum dec. 86. n. 8. *Testes* si fuerint examinati super diuersis articulis, & deposuerint falsum in uno, an si pari delectet nolle, et si testibus super dicto articulo possit id facere assert nouiss. dec. S. C. dec. 86. n.

86 n. 11. si fuerint examinati ultra numerū
præfixum in Reg. Prag. de referen. testibus, an
omnes erunt reſcendendi, vel illi, qui sunt supra
n. 12.

Titulati.

Titulati non carcerantur inconsulto Prorege, qui
et illorum carceres dec. 10. n. 29. quando dam-
nantur ad mortem, ubi sit executio iustitia.
n. 30. eorum filij balthari sunt nobiles, & ad-
mittuntur ad habitū Hierosolimitanū n. 33.

Tortura.

Tortura quando vigore præbementia M. C.
possit inferri ex processu informatio, & à
quibus dec. 78 n. 26.

Transmissibile.

Transmissibilia, quæ non sunt ad heredes per-
cessionem ad alium transferri nequeunt. dec. 79
n. 18. *Transmissibile*, quod est cessibile est, &
an hæc regula affirmatiue, & negatiue proce-
dat. dec. 79. n. 19.

Transitus.

Transitus simplex exulati non censetur prohibi-
tini. dec. 23. n. 34.

Tribunalia Neap.

Tribunal. Neap. quis veniit dec. 14. n. 27.

Tritemium penna.

Tritemium penna successit in locum deportatio-
nis, & damnationis in metallum dec. 79. n. 7.

Tutor.

Tutor antequam incipiat administrare, quæ præ-
stator adimplere teneatur dec. 12. n. 4. tenetur
inventarium conficere. vide ver. inventarium
Si ostendit quæ bona fuerunt reperta in here-
ditate contra Episcopum non iuratur in litē.
dec. 56. n. 14. † Ante confessionem inventarij
poterit explere ea, quæ dilationem non recipiūt,
& quæ pupillis utilis sint dec. 76. n. 3. an gra-
deat spatio trium mensium prout gaudet he-
res ad conficiendum inventarium n. 9. Potest
debitum pupilli remittere quando maior esset
impensa in exigendo, quam importaret debi-
tum dec. 56. n. 13.

V

Vagabundus.

Vagabundus quomodo citari debeat dec. 16
n. 12 & dec. 17. n. 22 & quis dicatur dec.
17. n. 23.

Vassallus.

Vassallus an teneatur se obligare pro Barone.
dec. 4. n. 29 † duplex feudatarius, & burgen-
sis, & de utroque dec. 31. n. 5. eorum differen-
tia n. 6. quis eorum possit iurisdictionem pro-
rogare n. 7. feudatarius quod æquiparetur li-
bertis n. 11. potius libertus quam seruo æquipa-
ratur n. 12. *Vassalli* an dicantur serui n. 13.
& 15. de iure Romano, quomodo appellaban-
tur nu. 14. Anzarij an dicantur, qui baroni
Camberlingum prestare teneantur n. 16. *Vas-
salli* si recedunt alio ad habitandum possunt
cogi ad baronē, ut veniant ad habitandum d.

31. nu. 16. cogitur domino vendere res vena-
les dec. 28. n. 34. an cogatur reconducere si in
prima locazione super lucratus est d. 5. n. 9.

Venatio.

Venationes, piscationes, & aucupia an sint in-
fructu d. 34. n. 17 & 18 sunt publica nisi ad-
sit prohibitio n. 20.

Vesture.

Vesture animalium, & nauium sunt in fructu
d. 34. n. 56. nauium Naulum appellatur 57.

Vena auri.

Vena auri, & argenti sunt in fructu d. 34. n. 62
ad quem pertinent ad Regem, vel ad priuatū
ibid.

Vendere Venditor.

Vendito fundo veniunt dolia d. 32 n. 29. vendito
pradio veniunt fesse n. 31. domo veniunt alia
ad eam spectantia n. 34. 36. 37. 40. vendita re
veniunt alia ad rem adiacentia n. 32. *Vedere*
nemo cogitur inuitus rem suā d. 37. n. 2. etiā
in isto pretio ibid. procedit regula in locazione.
n. 3. quare n. 4. fallit quando veniret constructa
vel ampl. Eccl. n. 1. 12. 19. & quid in amplia-
tione Cappelle n. 13. fallit in alijs casib. n. 5. 7.
33. & 34. qñ quis cogitur intelligendū iuxto
pretio n. 8. & quod sit iuxta pretium n. 14.
qñ quis cogitur, non tenetur habere fidem de
pretio n. 15. quis cogitur viciū alia etiam vi-
liori pretio in carelia nu. 9. quis cogitur pro
ampliādo palatio Regio n. 16. quis cogitur do-
mum pro ampliāto. nignum sed quid si mania
possea non ampliatur n. 17. quis cogitur præ-
dium pro erectione furcarum nu. 18. an pro
ampliāto. Hospitij religiosorum n. 20. an chori
& nouitatus n. 21. an Seminarij n. 22. an pro
erigendis domibus religiosorum n. 23. an par-
tem domus pro ampliāto. Eccl. n. 28. an Ecclesia
ab altera Ecclesia amplianda n. 32.

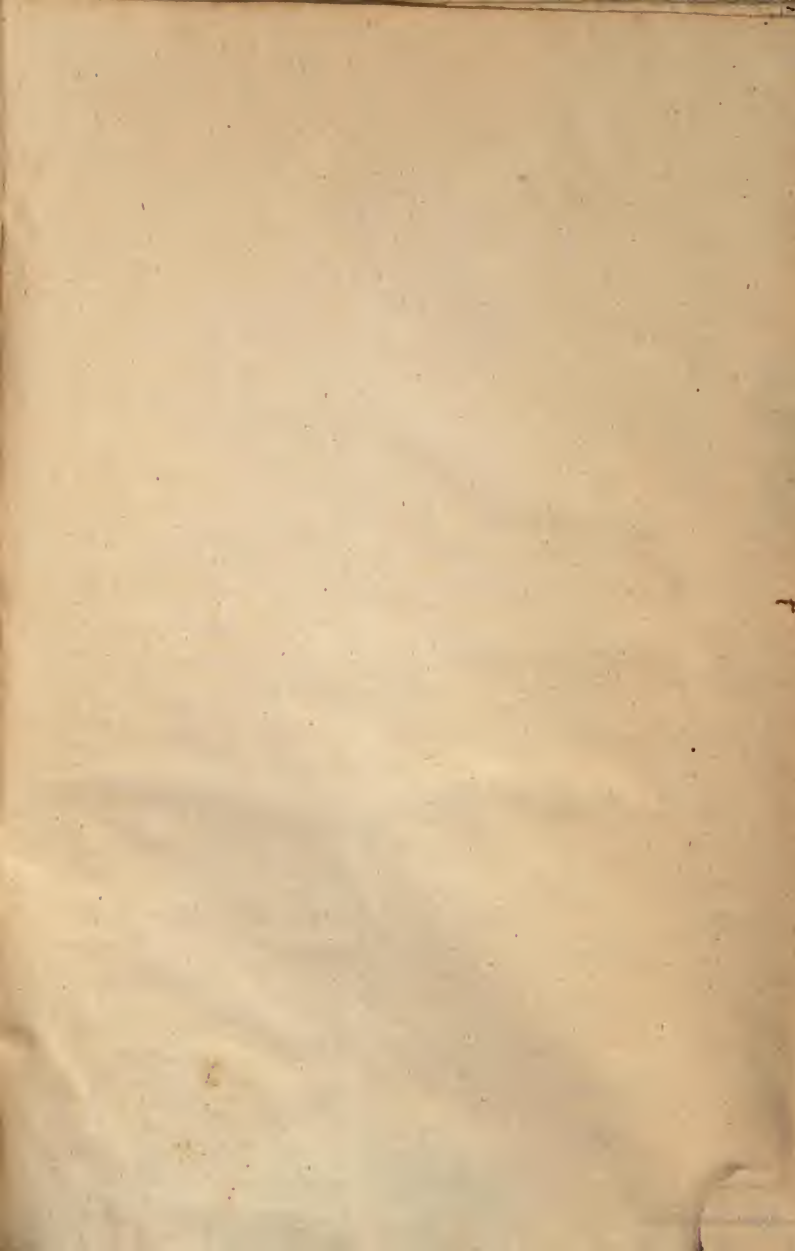
Vendens merces, quarum transfudit dominium,
non habet hypothecam super illis neq. prælatio-
nem d. 39. n. 3. & quid seruetur in Regno Por-
tugallia n. 6. & inter banquerios n. 8. quid in
venditione herba pro pastura animalium n. 9
si reseruat sibi dominū, præfertur super re-
vendita, & meliorationibus n. 11. 14. & 16.
cum dicto pastore reseruat. potest petere asso-
ciationem familia Curie n. 20. interest si ha-
bet, vel non fidem de pretio n. 24. & 27. fidem
de pretio dupliciter dicitur habere, & quando
n. 26. & 28. rem fiscalem nec dicitur, nec po-
test dici fidem de pretio habere n. 29. procura-
tor ad vendendum, an possit fidem de pretio
habere. quid si sit fiscalis. an insistor. sacior n.
30. si est concilius vendere lege, vel statuto non
tenetur habere fidem de pretio n. 31. † *Venditor*
tradens rem pretio constituto tenetur ha-
bere fidem de illo d. 59. n. 1. quando rebus ex-
tantibus præferatur alijs n. 2. & n. 9. mercium
quando habet hypothecam, & prælationem in
illis.

INDEX ALPHABETICVS

- illis. nu. 3 si antequam pretium sibi soluatur non tradidit bona, poterit illa retinere quasi loco pignoris nu. 8. assignans tempus emptori, an censetur fidem de pretio habere n. 14. reliqua vide ver. mercator. & ver. merces.*
Veneret actus.
Veneret actus committens extra vas inter crura, vel alia parte corporis manibus abutendo & semen mittendo, qua pena puniatur d. 52. n. 39.
Venetii.
Venetis priuilegium concessum. vide priuilegiū illorum debitores, an possint cedere bonis. dec. 67. n. 13.
Verbum. Verba.
Verbum (in continenti) quas interpretationes habeat in ciuilibus, & criminalibus d. 18. nu. 28. 29. verbum (requisiti) vide requisiti verba qua important arbitrium. vide arbitrium.
Verba ista (damni quello, ebe vuoi, ebe mi rimetto in te) quid importent dec. 55. nu. 9. admodum belli, & leuato velo, quid importent. vide ver. latrones.
Vestimenta.
Vestimenta an sint in fructu d. 34. n. 49.
Veterani.
Veterani via sternenda immunitatem non habere dec. 38. n. 44.
Vicarius.
Vicarius an possit alium vicarium substituere d. 30. n. 75. offendens vicarium. vide ver. offendens, & ver. Episcopus.
Vicinus.
Vicinus, an possit cogi ad tollendum parietem, ne habeat prospectum ad monasterium d. 37. n. 30. tenetur ad expen. quando reficitur puteus. ver. puteus & Vicinos malos habere malum dec. 54. n. 15. ubi multa de malo vicino. Vicinus si est mala conditionis, & fame, quādo est commissum furtum, & nescitur a quo contra eum oritur presumptio, & inditium. d. 89. n. 3. idem in domesticis seruis, & familiaribus n. 4.
Viſtuala.
Viſtuala vendere tempore careſtia, quis poteſt cogi. vide ver. vendere, & ver. frumenta.
Violentia.
Violentia omne delictū aggravat præſertim coitum. d. 52. n. 22. violententer cognoscere quid sit, & quid interſit inter violententer cognoscere, & violententer rapere. d. 52. n. 51.
Via ſternenda. vide veterani.
Virgo.
Virginem amplectens in vitam, & acclamantem illius pudicitiam acclamando in ſtrata publi-
- ca, qua pena puniendus. d. 52. n. 28.*
Vice admirati.
Vice admiratorum. portulanorum, & ſecretorū differentia. d. 73. n. 13.
Vnicus actus.
Vnicus actus ſufficit in poſſeſſi. d. 77. n. 17.
Vir bonus.
Vir bonus quis ſit. d. 55. n. 19 & 20.
Vita, & militia.
Vita & militia, an debeat in linea Collateralis d. 36. n. 1. 2. 3. 21. cuius loco ſucceſſit n. 4. an taxetur ſicut legitima n. 5. unde præſtetur n. 9. & 11. deductur à medietate omnium fructuū ſeu ſcū diuidenda inter filios connumerato primo genito n. 10. quid ſi fructus eſſent amiſſi nu. 12. an ſit tranſſiſſibilis n. 15. an ſucceſſit loco alimentorum nu. 17. & 18. debetur filio naturali n. 19. debetur ſecundo genito, etiam diuiti n. 20. poteſt priuari filius ingratus nu. 21. & 22. debetur clerico, Cardini. & alijs Prælati n. 46. & an monacho ibid. debetur iure actionis n. 47.
Vniuerſitas.
Vniuerſitas an reſtituatur ob meliorem oblationem d. 5. n. 13. tenetur eligere idoneos officiales quos tenetur præſtare Barons dec. 31. n. 2. que ſinacum non idoneum eligit ſibi imputat n. 4. habet reſtit. in int. d. 21. n. 6. habet ſortitionem n. 7. & quid ſi eſt 30. ſeculariorum n. 8.
Vocatus.
Vocatus in caſu mortis alicuius, illo ſe monachate, quando admittatur d. 79. n. 10.
Voluntati alicuius ſe committens, an liberum arbitrium committat. d. 65. n. 3.
Vſus communis loquendi plus eſt quam qualibet propria verbi ſignificatio, & eſt ſeruandus in materia odioſa, & pænalis d. 23. nu. 14.
Vſufructuarius non habet id, quod in fundo nō renaſcitur d. 34. n. 10.
Vſurpata iuriſdictionis crimen à hoc, ut committatur quid ſit opus, quomodo puniatur, et quot actus requirantur, & de alijs d. 73. n. 25.
Vtile per inutile quando vititur d. 12. n. 7.
Vulnus proditorium. vide proditorium.
Vxor.
Vxori datur retentio mortuo marito in bonis illius donec dotes ſoluantur d. 44. n. 1. datur pro legatis. vide retentio. poſſeſſio etiam marito præſumitur iure familiaritatis n. 6. tenetur poſt mortem viri declarare animum ſuū, & quo tempore n. 7.
Vua.
Vua qui fructus ſit. d. 34. n. 93.

FINIS.

10

